

17-1057

PETRI
DE ANCHARANO
IVRISCONSULTI CLARISS.

AC PONTIFICII
IVRIS INTERPRETIS

del Collegio delo Compañia de Jexy de Granada

Super Tertio Decretalium facundissima
Commentaria.

A plerisq; erratis, à quibus in antiquis Codicibus, Typographorum illius tempestatis
incuria, erant oppressa, nunc liberata, pristinoq; suo, ac innato
candori, qua fieri potuit diligentia, restituta.

*Cum suis summarijs, adnotationibus, locupletissimoq; singularum rerum, ac
materiarum Indice ad commodum studioforum nouiter additis,
nunc primum in lucem prodita.*

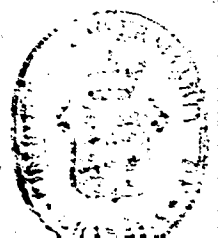
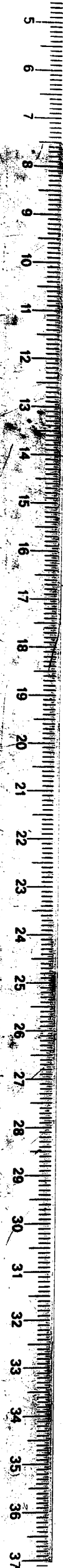

BONONIÆ,

Apud Societatem Typographiæ Bononiensis.

M D L X X I.

Curia Episc. & S. Inquisit. concessu.

17-1057

PETRI
DE ANCHARANO
IVRISCONSULTI CLARISS.

AC PONTIFICII
IVRIS INTERPRETIS

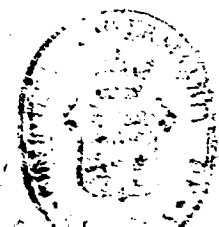
CELEBERRIMI
del Collegio delo Compagno de Jexy de Granada
Super Tertio Decretalium facundissima
Commentaria .

A plerisq; erratis, à quibus in antiquis Codicibus, Typographorum illius tempestatis
incuria, erant oppressa, nunc liberata, pristinoq; suo, ac innato
candori, qua fieri potuit diligentia, restituta.

*Cum suis summarijs, adnotationibus, locupletissimoq; singularum rerum, ac
matariarum Indice ad commodum Studiosorum nouiter additis,
nunc primum in lucem prodita.*

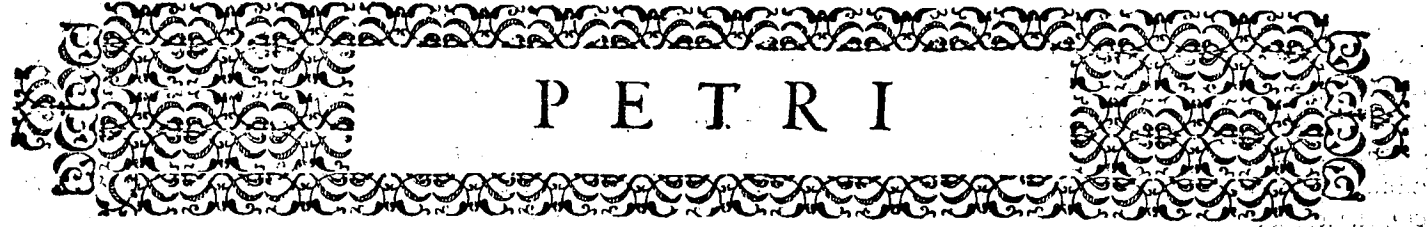
BONONIÆ,
Apud Societatem Typographiæ Bononiensis.
MDLXXI.
Curia Episc. & S. Inquisit. concessu.

**INDEX OMNIUM RVBRICARVM,
ET CAPITVLORVM,
QVAE SVB VNOQVOQVE TITVLO PRAESENTIS
VOLVM. CONTINENTVR.**

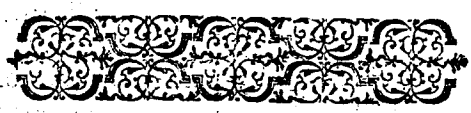
¶ De vita, & honestate cleric. fol. 1	¶ De praebedis, & dignitat. 37	Post electionem. 97	Placuit. 146	Presbyter. 213
Vt laici. 1	Vt nullus. 37	Cum super. 99	Vt mensure. 147	Vt vnus quisque. 214
Clerici. 2	Non liceat. 37	Literas. 100	Cum dilecti. 147	Inquirendum. 214
Vt quisque. 2	Ratio. 37	Ex parte assensu. 102	Peruenit. 149	Si quis. 214
Si quis. 3	Episcopus. 38	Constitutus. 103	Ad nostram. 150	¶ De testa, & ultimis voluntatibus. 215
Clericus. 3	Quia in tantum. 38	Dilectus. 104	Causam. 151	Dictum. 215
Clericus. 3	Cum teneamur. 38	Ex tenore. 104	Si venditori. 154	Quorundam. 216
Clericis. 3	Referente. 38	Accedens. 105	¶ De loca, & cond. 155	Quia ingredientibus. 218
Monasteria. 3	Maioribus. 39	Postulatis. 105	Ex rescripto. 156	Nos quidem. 222
Quoniam. 4	Relatum. 40	Cum directa. 107	Vestra. 156	Indicante. 225
Cum ab omni. 4	Avaritia. 41	¶ Ne sede vacante aliquid innouetur. 108	Propter. 157	Filius. 227
Deus qui. 5	Significatum. 41	Novit. 108	Potuit. 161	Si heredes. 230
Cum decorem. 6	De monachis. 43	Nulla. 108	¶ De reru permut. 166	Cum in officijs. 232
Vt clericorum. 6	Ad hoc. 44	Constitutis. 112	Dictum. 166	Ad hoc. 234
A crapula. 6	Præterea. 44	¶ De his, quæ fiunt a prælati sine cõs. cap. 112	Si princeps. 166	Quia nos. 234
Clerici. 7	Cum non ignores. 45	Is ita. 113	Vt commutationes. 166	Cum esses. 235
Ex literis. 8	Cum secundu apostolu. 46	Continebatur. 113	Mancia. 166	Relatum. 239
¶ De cohabit. cleric. & mulier. 9	Inter cetera. 47	Cum nos. 114	Iniustum. 167	Relatum. 240
Inhibendum. 9	Cum iam dudum. 48	Novit. 114	Quæsitum. 167	Cum tibi. 242
Si quisquam. 10	Dilectus. 49	Quanto. 115	Ad quæstiones. 168	Officij. 246
Clericos. 10	Tua. 51	Ea noscitur. 116	Cum olim. 168	Requisisti. 250
Sicut. 11	Nisi essent. 52	Cum apostolica. 117	Cum vniuersorum. 169	Rainutus. 256
Super eo. 12	Pro illorum. 53	Tua nuper. 119	Exhibita. 170	Tua nobis. 268
Si autem. 12	Tuis. 55	Pastoralis. 119	¶ De feudis. 175	Rainaldus. 271
Kestra. 13	Accedens. 56	Et si membra. 120	Insinuatione. 175	Ioannes. 281
Tua nos. 17	Dilecto. 57	¶ De his, quæ fiunt a maiori parte cap. 120	Ex parte. 176	De his. 286
A nobis. 17	Vacante. 59	Cum in cunctis. 121	¶ De pignoribus, & alijs cautionib. 178	¶ De successione, ab intestato. 287
Quæsitum. 18	Dilectus. 60	Quæsiuit. 122	Nullus. 178	Dictum. 287
¶ De cler. cõiugatis. 18	De multa. 62	Ex ore. 123	Lator. 178	Sed hoc. 290
Ista. 18	Craue. 66	Ex parte. 124	Ex presentium. 179	Sancto. 291
Si qui. 18	Extirpanda. 68	¶ Vt ecclesiast. bñficia ne diminutione conferantur. 124	Illo vos. 180	Cum dilectus. 292
Sanè. 19	In lateranensi. 70	Vt nostrum. 125	Ex literis. 181	¶ De sepulturis. 294
Quod ad te. 19	Licet. 71	¶ De reb. eccl. &c. 127	Cum contra. 184	Dictum. 294
Sanè. 21	Exposuisti. 71	Non licet. 127	Significante. 184	Nos instituta. 295
Diuersis fallacijs. 21	Dilectus. 73	Qui res. 128	Cum constet. 187	Relatum. 296
Cum olim. 23	Super inordinata. 73	Consensus. 128	¶ De fideiussorib. 188	Fraternitatem. 197
Ioannes. 24	Cum causam. 74	Episcopi. 128	Clericus. 189	De his. 298
Cum decorem. 27	Venerabilis. 74	Nulla. 129	Peruenit. 189	Ex parte. 299
Ex parte. 27	Cum olim. 75	Si quis presbyteroru. 130	Constitutus. 192	Cum liberum. 299
Vt consultationi. 27	¶ De cler. ægrotate. 76	Ad aures. 131	Quod quibusdam. 193	De vxore. 300
¶ De clericis non residentibus. 27	Cum percussio. 76	Vt super. 132	Cum pro quo. 194	Cum super. 301
Non licet. 28	Presbyterum. 76	Ad audientiam. 133	¶ De solutionib. 195	Certificari. 302
Ex gestis. 28	De rectoribus. 77	Possessiones. 133	Ad hoc. 195	In nostra. 305
Quia cum nulli. 28	Tua. 77	Ad nostram. 134	Si quorundam. 196	Ex parte. 309
Relatum. 29	Ex parte. 77	Cum laicis. 134	Odoardus. 197	Sacris. 310
Fraternitati. 30	Consultationibus. 78	¶ De precarijs. 135	Si qui. 198	Abolenda. 310
Conquerente. 31	¶ De institutionib. 80	Præcaria. 135	¶ De donationib. 200	Parochiano. 311
De cetero. 31	Non amplius. 80	De precarijs. 136	Viso. 200	¶ De parochijs. 312
Ex parte. 31	In ecclesia. 81	Præcarium. 136	Prudentes. 201	Dictum. 312
Qualiter. 31	Ex frequentibus. 82	¶ De mandato. 137	Fraternitatem. 201	Si episcopus. 312
Intra quatuor. 32	Auctoritate. 83	Cum gratia. 137	Ceterum. 201	Vt dominicis. 313
Ex tua. 32	Ad decorem. 83	¶ De desfalito. 139	Consultationibus. 202	Nullus. 313
Tua. 33	Cum ad nostram. 86	Gravis. 140	Per tuas. 202	Super eo. 314
Ex parte. 34	¶ De concess. præb. 87	Bona fides. 142	Cum dilecti. 203	Significauit. 315
Cum dilectus. 34	Qui in virorum. 87	¶ De emptione & venditione. 146	Pastoralis. 205	¶ De decimis, & primitijs, & oblatio. 317
Ad audientiam. 35	Nulla. 88		Inter dilectos. 207	Decimam. 318
Cum ad hoc. 35	Relatum. 89		Apostolica. 208	Novum genus. 318
Clericos. 36	Proposuit. 89		Propter. 210	Ex multiplici. 319
	Quia diuersitatem. 92		¶ De peculio cleric. 212	
	Cum nostris. 94		Inuestigandum. 213	

PETRI DE ANCHARANO PONTIFICII IVRIS

INTERPRETIS CELEBERRIMI

Super Tertio Decretalium facundissima Commentaria.

De vita, & honestate cleric.

CONTINVA Nouellator ad
præcedentia duob. mod. & pri-
mo dictum est de iudicijs. s. &
eorum prosecutione per singu-
las eius partes, a quibus tamen
clerici abstinerere debent: q̄a fer-
uos Dei non oportet litigare. 2.
q. 7. c. sicut sacerdotes. sequitur
videre de vita, & honestate cle-
ricorum. scđō modo continuaſ
scđm Gos. debent clerici rectē iudicare, p̄t superiori libro
plenē docti sumus. verū, q̄a cōstituti in mortali iudicare nō
pūt. 3. q. 7. c. iudicet. & s. clerici. cū quattuor se. & 35. di. 41.
& 44. di. & 86. di. & in multis alijs. Gui. in repertorio colligit
iura, p̄ q̄ probat indictam clericis honestatē a pedis planta
vsq; ad verticem capitis. repetitur ista rub. in 6. & Cle. cui cō
uenit. de sen. exc. c. si verō. 2. & c. j. in audientia. & c. cotingit.
de bigamis. c. altercationis. li. 6. & qđ no. Io. An. eo. lib. super
ista rub. & de cler. coniu. quod ad te. in gl. reddit, & c.

S V M M A E.

- 1 Ecclesia habet triplicem formam, siue tres partes, altare, chorum, & nauem, & quibus unaqueque pars sit deputata.
- 2 Laici non debent esse permisti cum clericis, nec in presbyterio, dum diuina celebrantur officia.
- 3 Sancta sanctorum quid dicatur.
- 4 Clerici coniugati, an debeant stare inter clericos, an inter laicos.
- 5 Laici possunt inuitari ad psallendum in ecclesia, si deficiant clerici.
- 6 Transgredi preceptum huius cap. an sit peccatum.
- 7 Laici an possint accedere ad altare ad offerendum.
- 8 Laici an possint de altari recipere oblationes, si eis uendantur.

VT laici. Cū celebratur, diuinus esse dēt
clerus a populo. h. d. ¶ Not. j.
¶ q̄ ecclesia hēt triplicē formā, siue tres partes.
1 prima est altaris: vbi stat psbyter cū celebrantib. & de hac
loquitur primū dictū c. & 2. gl. alia pars chorus, vbi debent
manere psallentes: q̄ diuiditur ab altari p cancellos: vt in 3.
gl. & de hoc loquitur vers. sed pars illa. Tertia est pars eccle-
siæ, q̄ appellatur nauis a ecclesie, q̄ est maior pars ecclesie,
siue corpus, vt dicit gl. f. & hanc cuiq; licet ingredi q̄nq; 3. 5.
q. 2. de his. de cons. di. j. eps. nisi sit excōicatus. 2. i. dist. c. cle-

Commissum.	320	Ne religiosi.	360	Ad hac.	399	Cum clericis.	444	Veniens.	477
Peruenit.	321	¶ De conuersione con-	361	Iura quatuor.	399	Et quæ.	444	¶ De custodia eucharis-	478
Cum homines.	321	iugatorum.	361	Consuetus.	400	Significauit.	444	stia.	478
Dilecti.	322	Præterea.	361	Cum venerabilis.	402	Sopite.	446	Statuimus.	478
Suggestum.	323	Verum.	362	Cum dilectus.	404	Gravis.	446	Relinquit.	478
Ex parte.	323	Quidam.	362	Ne nimis.	405	Quanto.	447	¶ De reliquijs, & veneratione sanctorū.	479
Licet.	324	Cum sis præditus.	363	¶ De capellis monaco-	406	Cum instantia.	448	rum.	479
Ad audientiam.	324	Coniugatus.	364	In ecclesijs.	406	Ex parte.	449	Audiuimus.	479
Quoniam.	325	Sanè.	364	Dilectus.	407	Cum olim.	450	Com ex eo.	479
Parochianus.	325	Ex publico.	364	Ex parte.	410	Cum venerabilis.	453	¶ De obseruatione ieiuniorum.	479
Ad hac.	326	Vxoratus.	366	Ad audientiam.	410	Super eo.	454	Viso.	479
De terris.	326	Ex parte.	366	¶ De iure patronatus.	410	Procuraciones.	454	Ex parte.	481
Quamuis.	326	Consuluit.	366	fol.	410	Venerabili.	456	Consilium.	481
Cum sint homines.	327	Charissimus.	367	Distum.	411	Cum nuper.	457	Explicari.	481
Prohibemus.	328	Ad apostolicam.	368	Prælatum.	411	Cum canonici.	458	¶ De purific: post partum.	482
Ad apostolicam.	328	Ex parte.	368	Quocumq;.	412	Auctoritate.	458	Volens.	482
Ex parte.	329	Constitutus.	369	Quoniam.	413	¶ De consecratione ec-	459	¶ De ecclesijs ædifican-	482
Non est.	329	Veniens.	369	Præterea.	414	clesiæ, vel altaris.	459	dis.	482
Ex transmissa.	330	Accedens.	370	Quod autem.	414	Ad hac.	459	Dictum.	482
Anobis.	331	Significauit.	370	Quia clerici.	415	Tua.	459	Quocumq;.	482
Tua, & infra.	332	Gaudemus.	371	Ex literis.	416	Quod indubijs.	460	Cum dicat.	483
Tua nobis.	333	Dudum.	371	Illud.	417	Proposuit.	460	Ad audientiam.	483
Ex parte.	334	Mulier.	373	Quæmoniam	418	Cum sis.	461	De his.	484
Pastoralis.	335	¶ De conuersione infi-	373	Cum laici.	418	Ligneis.	461	Ad audientiam.	484
Cum consurgat.	337	delium.	373	Cura.	419	Consuluit.	461	Ad audientiam.	484
Cum in tua.	338	Laudabilem.	374	Si verò.	420	Cum sicut.	461	Tua nos.	485
Dudum.	339	Ex literis.	374	Cum seculum.	421	Aqua.	462	¶ De immunitate eccle-	485
In aliquibus.	340	¶ De voto, & voti redē-	375	Ex infirmatione.	421	Si ecclesia.	462	siarum.	485
Cum non sit.	341	fol.	375	Consuluit.	422	¶ De celebratione mis-	462	Vt in domibus.	485
Nuper.	341	¶ De peregrinationis.	375	De iure.	422	sarum.	462	Peruenit.	487
Interdicimus.	342	fol.	375	Nullus.	423	Quia.	462	Iudicatum.	488
¶ De regularibus, & transuentibus ad religionem.	343	Veniens.	376	Significasti.	423	Presbyter.	463	Non minus.	488
Dictum.	343	Literarum.	376	Consultationibus.	424	Quidam.	464	Cum ecclesia.	489
Nullus.	344	Scriptura.	377	Suggestum.	425	Consuluit.	465	Inter alia.	489
Si quis.	344	Non est.	377	Relatum.	425	Consilium.	465	Aduersus.	491
Vu clerici.	345	Licet.	378	Eam te.	426	Ex parte.	465	Quia pleriq;.	492
Vidua.	346	Magna.	381	Præterea.	426	Cum martha.	466	Ecclesia.	494
Ioannes.	347	Quod super his.	382	Cum autem.	427	De homine.	468	Immunitatem.	494
Quia in insulis.	347	Ex multa.	385	Nobis.	428	In quadam.	468	¶ Ne clerici, vel mo-	495
Non est dubium.	348	Per tuas.	386	Per nostras.	430	Volentes.	468	cular.	495
Ad nostram.	348	Postulasti.	387	Cum propter.	430	Sanè.	469	Dictum.	495
Super eo.	349	¶ De statu monachorum, & canonicorum regularium.	387	Cum dilectus.	431	Cum creatura.	470	Multa.	495
Sanè.	350	Theodosius.	388	Pastoralis.	433	Tereferente.	470	Sacerdotibus.	496
Significatum.	351	Monachi.	388	Postulasti.	435	Perniciosus.	470	Non magno.	496
Cum virum.	352	Recolentes.	389	Transmisit.	435	Literas.	470	¶ Sed nec procuratio-	497
Porrectum.	352	Super quidam.	390	¶ De cõsibus, & procurationibus.	437	¶ De baptismo, & eius effec.	470	nes.	497
Cum scimus.	354	Quod Dei timorem.	390	Sanctum.	437	Uiso.	471	Clericis.	497
Sicut.	354	Cum ad monasteriū.	395	Omnis anima.	437	Si quis.	471	Secundum.	498
Ad apostolicam.	354	In singulis.	397	Scientes.	437	De quibus.	473	Relatum.	498
Sicut.	355	Ea que.	396	Licet.	438	Maiores.	473	Sicut.	498
Licet.	356	¶ De religiosis domibus.	397	Peruenit.	439	Debitum.	475	Sententiam.	499
Veniens.	357	Nunc autem.	398	Cum apostolus.	441	Non vt.	476	Super specula.	500
Consuluit.	358	Quia.	398	Prohibemus.	442	Licet.	476		
Postulasti.	359	¶ De xenodochijs.	398	Præterea.	442	¶ De presby. non baptizato.	477		
Ex parte.	359	fol.	398	Ecclesijs.	443	Si quis.	477		
Statuimus.	360			In nouamus.	443	¶ Apostolicam.	477		

hic ligere tantum ad communicandum . & est contra multos sacerdotes, qui ad altare recipiunt, & expectant laicos ad offerendum. ¶ Quærit etiam an laici possint de altari recipere oblationes, si eis vendantur. tene q non: sed clericus recipiet, & eidem tradet. ex hoc presupponitur istud ius esse vendibile arg. contra 10. q. 1. sanctorum vbi per Archi. de consecra. di. 1. tigna.

ADDITIONES.

- a ¶ Appellatur naus. Et ista pars potest accipi ad portandum res pro vilitate communis. Bal. in l. iubenius nullam. C. de sac. san. ecc.
- b ¶ Clerici coniugati. Vide hic l. ite Panor. nu. 16. & an tales gaudeant privilegio clericorum. Vide Alex. conf. 8. 1. volu.
- c ¶ Ad offerendum. An ille qui vadit ad missam teneatur offerre. vide Lap. pum alleg. 5. Et tales oblationes profunt animabus mortuorum gl in c. sanè. 2. q. 3. in c. cum creatura. de cele. missa.

S V M M AE.

- 1 Clerici non debent ferre arma militaria, ex causa tamen possunt. n. 5.
- 2 Laici an possint arma deferre.

CLerici. Not. ¶ q clericus non debent ferre arma, quod intellige militaria. nã ipsorum arma sunt orationes, & lacrimæ. 2. 2. q. 3. c. 1. & seq. ¶ laici vero an possint arma deferre, dic, quod eis est in ecclesia interdicitus vsus armorum. C. vt armo. vsus infcio prin. in rubro, & nigro. li. 11. cõcedunt tamen hoc qnq; principes ex causa puta ad agros inspiciendos sine offensione alterius, vt C. de præpo. fa. cubi. lib. 1. 2. & vide per Bart. ff. ad l. Iul. de vi. l. 1. ¶ Opponit glo. & videtur, q possint clerici arma portare. 2. 3. q. 3. Maximianus. Sol. vt in gl. quæ dicit q possunt ex causa: puta si transeunt per loca periculosa. Nam tunc arma defensionis, & offensionis licitum est eis deferre secundum Ala. & Vin. vide quod no. 2. 3. q. vl. in summa. ¶ Secundo opponitur. dicitur hic, q clericus arma portantes excommunicentur. contra primo videntur excommunicati ipso iure, de sta. mo. ne in agro. S. quia vero. Sol. quia ibi loquitur de monachis infra septum monasterij deferentibus arma: & sic locus, & religio aggrauant delictum, vt c. sicut dignum, de homi. ¶ Tertiò op. de c. olim. il. 1. de resti. spo. & c. dilecto. de sen. excom. li. 6. in quibus patet, quod licitum est clericis arma portare. So. ibi loquitur ad defensionem, hic vero cum sine cã deferunt, pro cuius pleniori notitia vide, quod no. Archi. in d. c. dilecto. vbi de multiplici bello distinguit. Nam est bellum Romanorum contra infideles. & hoc an sit licitum semper. dic, vt c. q super his. de voto. Secundum est iudiciale, quod fit auctoritate iudicis habentis merum imperium, vt d. c. dilecto. & l. qui restituere. ff. de rei ven. facit, qd no. in c. significasti. de offi. dele. & per Cyn. in l. non est singularis. de regul. iur. Tertium est, quod fit auctoritate. de sen. excom. si vero de resti. spo. olim 1. C. vnde vi l. 1. & circa hoc vide, quod not. in l. 3. S. cū igitur ff. de vi, & vi ar. & d. c. dilecto. Alia bella enumerat Archi. in d. c. dilecto, & inter cetera de efficacia belli, quæ mouent inter se inuicem ciuitates Italiae, principes, & barones sine principis auctoritate: quid videtur de occupatis ibi non est materia nostra hic, sed de ea dic, vt d. c. olim, & c. sicut de iureiuran. ¶ Quartò op. & videtur, q clericus vsurarius sint deponendi. So. vt in glo. quæ facit differentiã inter clericos, & laicos vsurarios quò ad pœnã. Io. An. dicit, q et pòt intelligi 1. tex. vt ordo sit idẽ in clericis, & laicis, s. triplex. primo vt suspèdantur, scdo excõcentur, tertio deponantur. suspensionis, & depositionis pœna non cadit in laicos. Ideo ad alias recurrendum, vt in c. quanquã de vsur. li. 6.

ADDITIONES.

- a ¶ Clerici arma. Adde hæc Panor. & Car. in Cle. 1. S. præfatæ q. 3. de statu mona. eundem in Cle. 2. S. porro. de here. & in Cle. 1. S. 2. de excels. præl.

S V M M AE.

- 1 Sacerdos non debet solus diuinum officium exercere, sed debet habere socium: & quod sit eius officium.

- 2 Clericus socius sacerdotis an debeat esse in ecclesia intitulatus, Et debet legere epistolam. nu. 3. Et monere filios plebis. nu. 4.
- 5 Sacerdos solus celebrando peccat, nisi in casu necessitatis.
- 6 Subdiaconus si non est in ecclesia, est tamẽ sacerdos, diaconus, & acolytus, quis leget epistolam.
- 7 Diaconus si dicit epistolam, an tunc sacerdos vtetur stola subdiaconali: de qua in c. vt ecclesia. 3. 3. distin.

VT quisq; No. ¶ primò q sacerdos nõ debet solus diuinũ officium exercere: sed debet habere sociũ, cuius officium in quo consistat, hic dicitur. s. in societate, in cantilena, lectione, ad monitione, & doctrina. & loquitur iste tex. de honestate. non n. peccat mortaliter presbyter, qui pp paupertatem hoc non seruat. imo canõ videtur velle, qd det duos habere, presbyterum, & diaconum. alibi q duos presbyteros. primũ 2. 4. di. presbyteri. secundum 7. q. 1. illud dic, vt ibi vtrum aut iste clericus debeat esse in ecclesia intitulatus, de mente iuris videtur, q sic, licet de facto seruetur contrarium. vt not. Pau. de Laza. in c. ne in agro. de statu mona. in Cle. facit c. fin. de iure patro. ¶ Secundo no. ¶ q iste clericus debet legere epistolam, quod intellige non in pulpito, nec in solemni apparatu subdiaconali, aliã grauius puniretur. j. de cle. non ordi. mi. c. 1. sed de plano, & simpliciter hoc licet. vt hic. ¶ Tertiò not. ¶ q iste clericus debet monere filios plebis cum omni castitate, cuius sumus amatores, dicit imperator in Auth. qui. mo. nat. effi. legi. S. illud quoq; col. 6. hic not. egi. contra illos qui tales pueros faciunt roffianos alia litera est cū oĩ castigatione. & tunc intelligitur moderata. de homi. ad audientiã. ¶ Op. hic innuit tex. q acolytus debet legere epistolam. contra qa hoc videtur officium subdiaconi. 3. 4. dist. subdiaconus. Sol. intellige hunc tex. cum deest subdiaconus, nam tunc non solũ acolytus pòt cantare epistolã, vt hic, sed et laicus sine apparatu, & non in pulpito. vt dixi. 2. 3. di. nõ liceat. quinimmo solus sacerdos pòt dicere missam, vt dixi in forma, & materia sunt de substantia cõsecrationis. de celebra. missa. cū marthe. ¶ peccat tñ solus celebrando, nisi in casu necessitatis, vt c. statui-mus. de conse. di. 1. & hoc quoq; pòt et sacerdos solus cum laico no. 3. 8. di. fedulo. cū muliere aut non pòt, quia non det accedere ad altare. vt dicto c. non liceat. & c. facratas. & vide per Archi. in d. c. hoc quoq; qui hoc ibi tenet contra Hugo. ¶ Quærit gl. ¶ pone, q in ecclesia non est subdiaconus, cuius officium est legere epistolã, est tñ sacerdos diaconus, & acolytus, quis ipsorum leget epistolã. dicit gl. q acolytus si dixerit p phetiã, diaconus dicit epistolam: sñ gl. hoc ergo casu diaconus diceret epistolã, aliã non: quia videretur ab officio suo recedere. scdũ gl. qd non pbant iura, q allegat, nec approbat contuetudo sñ Go. non. n. v. à minori officio recessum p accessum ad maius. ar. l. senatores. ff. de senato facit l. seruus leg. S. 1. ff. de leg. 3. vbi de transitu vnus officii ad aliud canõ vñ velle, q absente subdiacono semp si præsens est diaconus det legere epistolã. 2. 5. si. c. perlectis. ver. ad diaconũ. ¶ Sed tunc incidenter queritur si diaconus dicat epistolã, an sacerdos vtetur stola subdiaconali. de qua 2. 3. di. c. vt eccle. quidã q non retrocedat. Alii q immò, quia remanet in minori officio non obstante transitu ad maius, vt dixi. quod dic, vt d. c. vt ecclesiastica. Secundò op. hic dicit, q det iste retinere scholas. cõtra immò videtur, q sit alius eligendus dignior ad magisterium. j. de magi. pẽr totũ & 3. 3. di. c. de quibusdam. Sol. ibi loquitur de alio magistro, ad quem non pertinet legere lectionem vel epistolas. hic verò loquitur de magistro, qui docet pueros, & prima erudimenta literarum, quod vbiq; fieri debet ff. de va. mu. l. 1. in fi. secundum Hof.

S U M M AE.

- 1 Clerici prohibentur deferre comam. Et etiam barbã. nu. 4.
- 2 Canon iste, an sit lat. sententia, vel feren. de.
- 3 Clericus debet incidere capite raso.

Si quis

SI quis. No. ¶ primò, q clericus prohibentur deferre comam: quod intellige et de clericis primæ tonsuræ, si sint beneficiati. de posthu. c. 1. & 2. j. e. c. clericus. ¶ Quæro vtrum iste sit canon lat. sententia, vel ferenda, tex. videtur. q lata, dum dicit anathema sit gl. si. determinat contrarium, & exponit sit. i. fiat. Idem Vin. Inno. & Ho. & idẽ no. 2. 3. di. c. si quis. qd est verũ excepto eo quod habes. j. ne Cle. vel mo. c. 2. lib. 6. ¶ debet ergo clericus incidere capite raso, quæ rasura quid significet, dic vt 1. 2. q. 1. c. duo sunt. & quare comam nutrire non debeant not. Io. An. in c. se. vbi dicit, q mulieris est in sui velamine, & in signum subiectionis nutrire comam: quam non deponit etiam cum solemnitè penitet. vt no. 5. o. di. c. penitentes. & vide qd no. Io. An. de statu regu. attendentes in Cle. in glo. per hanc.

ADDITIONES.

- ¶ Mulieres. Et quid si sine causa sibi capillos præcideret. vide hic Panor. num. 1.

CLericus. ¶ No. de barba à clericis nõ portanda, etiam si sint de origine militantium. hic non sunt alia.

S V M M AE.

- 1 Professus quã contrahit separatur ab vxore, & iterum tondetur.
- 2 Clericus non in sacris, & qui non est monachus, potest vxorem ducere. sed si vult gaudere privilegio clericali, debet portare tonsurã.

CLericus. Habet duas lecturas. sñ primam lecturã ponit c. duos casus est, q si clericus, qui non est in sacris contrahat vxorem non dimittet. ¶ secũdus, q si professus contrahit, separabitur ab vxore, & iterũ tondetur: & secũdus casus incipit ibi nec mona. ¶ Et sñ istum intellectum potes et ponere totũ c. vnũ solũ casum. & hoc dicat. ¶ Si clericus nõ in sacris, nec est monachus, pòt vxorẽ ducere: sed portet tonsuram: si vult gaudere privilegio clericali. & iste casus placet Inno. & supple ad tex. dum dicit iterum tondetur, si vult gaudere privilegio clericali. quod dic vt j. de cle. coniu. c. 1. li. 6. & si dicis, q ponam duos casus sñ primã lee. ibi nec mona. ¶ debet esse vor. reddens cãm, & construe sic traditus à parentibus mona. nec p non permittatur & c. Ho. intelligit istud c. de clerico habente bñficiũ ecclesiasticum. Nã si talis clericus in minoribus duxit vxorẽ, retinet bñficiũ per dispensationem. & per aliũ cogitur facere seruitiũ. j. de cle. non resi. conuenerunt. & portare tonsurã. j. c. 2. Io. vel dic, vt ibi sñ eũ, & de cle. cõniu. c. 1. li. 6. & 2. 3. q. 3. c. eos qui. ¶ Opponitur, & videtur, q iste, qui ac cepit vxorem, possit ipsam dimettere, j. de conuer. coniu. c. si & c. vxoratus. So. dic, q inuita non potest. v. volente potest causa religionis seruata distinctione, de qua in cõtrariis. Nõ clericus an possit, dic, vt in c. feriatim. 3. 2. distin.

S V M M AE.

- 1 Clerici inuiti coguntur ad deferendum tonsuram.
- 2 Soluere debitum quis potest pro inuito: & an taliter soluens possit repetere.

CLericis. Not. ¶ primò, quod clericus inuiti coguntur ad tonsuram. & sic coligit glof. ar. quod aliquis est cogendus ad bonũ. ¶ concor. sunt in ea. sic dicit Io. An. ¶ potest aliquis soluere debitum pro inuito vt l. soluendo ff. de nego. gest. vtrum autem tunc soluens possit repetere, dic, vt ibi. & l. soluitur ff. de sol. Item potest quis appellare pro condemnato ad supplicium inuito, vt l. non tamen ff. de solu.

S U M M AE.

- 1 Frequentans monasteria monialium monitus per episcopum non desistens, si clericus, deponitur, si laicus, excommunicatur.

- 2 Castitas fugit sup de moribus in corporibus tactis ab immunda contagione.
- 3 Accessus ad moniales, si subsit causa rationabilis, & manifesta, est permissus.
- 4 Pœna diuersa puniuntur clerici, & laici ex eodem delicto.
- 5 Frequentia ex quot vicibus resultat.

Monasteria. ¶ Frequentans monasterium monitus per episcopum non desistens, si clericus est, deponitur: si laicus est, excõcatur. h. d. ¶ No. primò pœnam frequentantis mona. & expone mona. i. moniales, vt sic ponatur continens pro contento. sñ. no. j. de excels. pla. c. fi. non solũ ergo moniales, sed nec ipsarum loca debent frequentari: quia sñ Ho. ¶ sepe in tactis ab immunda contagione corporibus fugit castitas ipsa de moribus. 3. 2. q. 5. nec solo. & intellige istum text. simpliciter prout iacet, q non debeant visitari etiã causa cõsanguinitatis, non & coguati poterit nomine culpa regi. & iõ etiã à cõsanguineis cauẽdum. j. ti. 1. c. 1. & ad magis abstinentium à monialium conuersatione, volunt iura, quod debeant sub perpetua clausura manere secundum formam, c. 1. de sta. reg. li. 6. & singulis annis per ordinarios visitari, etiã si sint exemptæ: quod dic vt in cle. c. attendentes. & ista frequens visitatio prohibetur non solum in monialibus, sed in commatibus, & beguinis. de quibus habetur 1. 8. q. 2. peruenit & c. perniciosam. facit 3. 2. di. hospitium. facit contra primam visitationem, quod ait Hiero. ad Demetriadem. importuna visitatio infamat. vnde & si nil mali operis, tamen malũ est frustra patere maledictis. ¶ Secundò not. ¶ quod est permittus accessus, si subsit causa rõnabilis, & manifesta: vtrũq; ergo requiritur. arg. 1. 1. q. 3. non sunt. 1. 2. q. 1. nolo & l. prætor. S. docere ff. vi bo. raptõ. ¶ Tertiò not. ¶ ex eo delicto alia pœna plecti clericos, quã laicos. & est similis distinctio infra de vsu. præterea de excels. præl. cleri. de priuile. tuarum. ¶ Quartò no. ver. & à cõtu fidelium, & c. qui videtur superfluous. cum hæc sit sequela excommunicationis, de qua prædixit. huius timore expone: & pro id est vel quod dicit subdatur. s. per priuationem sacramentorum secundum Pe. Egi. placet, quod hic respiciat actum denunciationis. ¶ Quærit glo. hic dicitur, frequentare præsumperit, & c. ¶ ex quot iuribus resultat ista frequentia. videtur, quod ex duobus. vt l. 3. C. de episcopi. audi. & infra de here. super eo. lib. 6. Ho. intelligit frequentia secundum communem vsum loquendi. ff. de flumi. l. 1. vnde quando homines incipiunt loqui, & obloqui, ita quod ad platum fama peruenit, potest dici frequentia. 1. 6. dist. super de accusa. qualiter. 2. hanc ergo frequentiam bonus iudex arbitrabitur secundum eum. de offi. deleg. de causis. vel dic, quod si præcessit monitio etiam semel, & si illud redierit, habet locum ista pœna infra ti. 1. c. 2.

ADDITIONES.

- ¶ Et pro id est. Adde. Old. conf. 138.

S U M M AE.

- 1 Numerus clericorum debet poni secundum quantitatem reddituum.
- 2 Bona circa collegiatos debent esse communia.
- 3 Ordinatio ecclesiarum, & statuere ibi numerum clericorum, spectat ad episcopum.
- 4 Episcopus potest compellere resistentes sibi, ne bona veniant in cõi.
- 5 Episcopi de ecclesia non parochiali possunt facere collegiatam, vel parochialem: dũ tamen sufficiant facultates.
- 6 Episcopi possunt absoluerre ab excommunicatione canonis si quis suaudente communitè viuente sibi inuicem inuicentes manus. Et an habeat locum in omnibus communitè viuentibus. nu. 9.
- 7 Expense de quo in hoc capitulo in quibus consistant.
- 8 Exceptio ista, non sufficiunt facultates ecclesie, an sit legitima contra impetram.

S V M M AE.

- 1 Ludibria, vel theatrales ludi praetextu consuetudinis non debent fieri in ecclesijs, vel per clericos. Et quae dicantur ludibria. num. 3.
- 2 Ludi theatrales qui dicantur.
- 4 Laruae quid dicantur.
- 6 Histiones, & mimi non possunt promoueri etiam post penitentiam nisi per dispensationem Papae.
- 7 Proferentes verba iocosa an possint promoueri.
- 8 Litigiosus, & infamis an possint promoueri.
- 9 Clerici an possint interesse ludis theatralibus.

CVm decorem

† Praetextu consuetudinis ludibria

bria, vel theatrales ludi in ecclesijs, vel per clericos fieri non debent. & duo facit: primo ponit factum reprehensibile. secundo ibi [fraternitati.] illud praecipit emendari.

† Ad euidenciam pro iuvene praemittit, qui dicantur ludi, theatrales. & dicitur illi, qui sunt in theatro. & est theatrum locus ubi homines conueniunt ad ludu theatrandum, vel ad speculandum. † Ludibria dnr quasi irrisoria ludoru, & viliu, & inhonestoru, quod ad clerum spectacula. † Laruae sunt deformitates hominum per appositione pellium, vel colorum. hoc praemisso. ¶ No. primo. † q in ecclesijs ista ludibria prohibentur. tales. n. qui ista ludibria faciunt, appellantur mimi, & histiones. † nec pnt vlllo tepore etiā post pniā promoueri: nisi p dispensationem Papae. 5. 1. dist. c. 1. & c. praeterea. 4. q. 1. c. 1. & 2. sunt et in famis. de conse. dist. 2. pro dilectione. ff. de his, q no. inf. l. 2. §. ait praetor. de postu. l. 2. quod intelligit verum Inn. de his, qui publice corā populis faciunt istas gestulationes sui corporis. vt patet ex dictis. ll. secus si in occulto et coram pluribus saltaret, vel choreizaret. non. n. post pniā prohibetur talis a promotione. immo plus, quia si semel, vel pluries corā populo hoc fecisset, non prohiberetur, nisi assuesceret, nec esset infamia, quae sola esset ca prohibicionis a motione. nā & sti patres, & David sine pctō praedicta fecerūt. vnde si ad consolatione alicuius infirmi aliquis choreizaret, vel cararet, non esset infamis. assuescere verō non pōt esse sine infamia, & nota vilitatis, maximē si quaerunt inde lucrum secundū eum: illud et certum est, q si quis habet beneficium, vel officiu hiltionis in aliqua curia, promoueri non pōt. 5. 1. dist. c. 1. & c. praeterea. ad hoc j. e. clerici. & in Aut. de san. 7. ep. §. interdicens. & j. e. c. vno lib. 6. ¶ Quid de proferentibus verba iocosa. dic q hic tex. reprobat. 23. di. §. his ergo. & 8. vide, qd not. 6. q. 1. plurimi. & 46. dist. sunt nonnulli. † Quid de litigioso: an est infamis. v. q. sic. 3. q. 5. suspectos. & c. similiter. & c. se. illud c. similiter probat, q no: sed bñ repellitur a testificādo. & vide qd no. Archi. ind. c. sunt nonnulli. vbi not. 9. q. magis peccet, an litigiosus, an adulator. ¶ Sed nunquid clerici pnt interesse istis ludis theatralibus: dic q no. immo si tales superueniunt, dnt recedere a mēsa. de coie. di. 5. non omnē, q malē libenter faceret famelicus, non repletus. Reliqua dic cum glo.

S V M M AE.

- 1 Clerici debent esse continentes, & quō accipiatur verbum continēs.
- 2 Iudex non debet esse nimis facilis ad veniam.
- 3 Suspensus celebrans non solum priuatur beneficio, sed etiam deponitur.
- 4 Fornicarij occultj suspensi sunt quō ad se, & quō ad Deum. Et quae sit eorum pena. num. 5.
- 6 Delinquentes non sunt in pecunia puniendi.
- 7 Coniugatus grauius puniatur, si alterius torum violet, quam clericus adulterans.

VT clericorum

Prima pars indicat clericis castitatem. secunda penā imponit. tertia aggrauat. quarta

ta punit platos negligētes, & corruptibiles. quinta punit grauos incontinentes. secūda ibi: ne vero. tertia ibi: si quis. quarta ibi: plati. quinta ibi: q aut. ¶ No. primō, q iurilator collocationē ponit sup moribus clericorū: de qbus magis, quam de gne est curandū. de pben. c. pe. † vult ergo clericos esse continentētes. qd verbū sumitur hic strictē pro castitate, q corruptionē carnis sequitur. qnq; latius dicitur cōmetia. i. habitus seiunctus ab omni delectatione nō solū secundū actum, qd facit castitas stri. & sumpta, sed et sū gultū, visum, auditū, & olfactū. secundū hoc vide Hier. in tractatu fidei. ¶ Sedō no. q in delicto incōtinentia plus, & minus delinquitur. hinc est, q cōtra tales penae variae sunt statuta, aliter adulter, aliter incastuosus, aliter sodomita, aliter stuprū, & aliter, si cōcurrunt in vnū plura. vt in l. si adulteriū cū incastu. ff. de adul. & l. vim passam. §. pscriptis. eo. tit. & l. cū vir nudit in feminā. & l. quamuis. C. e. ti. & l. vna. C. de raptu. vir. ex qbus, & alijs multis patet diuersitas pōnarū in istis incōtinentibus. ¶ Tertio no. † q iudex nō debet esse nimis facilis ad veniā. vā dicit iuriscōlultus respiciēdū iudicātū. ne qd aut durius, aut remissius constituat, quam cā deposcit: nec feueritatis, aut clemētia gloria affectāda est: sed perpēso iudicio, prout quaeq; res ex postulat, statūedū est plenē, & c. & ad tex. vide in l. respiciēdū. in princ. ff. de penis. vt Seneca. in tractatu de ira ibi, ciuitati curādā adhibitus sum: vt pro cuiusq; morbo medici na qruat, & c. ¶ Quarto no. † q suspensus celebrans nō solum priuatur beneficio, sed deponitur: idem intellige de suspensio ab hoie ratione fornicationis, vel alterius delicti. de suspensio a canone celebrante, idem videtur. vt in c. cū aeterni. de re iudic. lib. 6. & intellige de suspensis quō ad se, & ad alios † fornicarij. n. occulti suspēsi sunt quō ad se, & quō ad Deū, nō quō ad alios. iō celebrātes ante suspēsiōne hois non sunt irregulares. qd dic, vt no. Inn. in c. si celebrat. de cler. ex. mi. & c. tāta. de excels. pla. ¶ Quē aut sit pena fornicarij, dic secundū rigore est depositio. 83. dist. presbyter, secundū tēperantiā fragilitatis nostri tēporis minus punit. 34. dist. fraternitatis. & 82. dist. presbyter. ¶ Quintō no. in ver. praelati. colligit ar. Io. An. † q delinquentes nō sunt in pecunia puniēdi. de offi. or. irrefragabili de pōnis. licet. in Aut. vt iudi. sine quoquo suffra §. cogitatio. & in Aut. vt nulli iudi. §. qm verō. sed dicit, q contra praelatum exigentem pōnam pecuniariā praesumitur, si imbursetur: secus si iudex nō imburset, sed eroget pauperibus, tunc. n. praesumitur exigere ex cā correctio-nis, & forte charitatis. & sic intelligitur c. dilectus. de offi. ordi. cum si. Imponat ergo iudex pecuniariam, vel spiritualem, quam magis viderit timeri, vt c. quoniā frequenter. §. vlt. vt lite non contesta. ad hoc. 23. q. 5. c. prodest. ¶ Sextō nor. ex 7. ver. qui autem. colligit Abb. ar. † coniugatum grauius puniendum, si alterius torum violet, quam clericum adulterantem. ad hoc dicta l. si adulterium cum incastu. ff. de adulterijs.

S V M M AE.

- 1 Abstinentum est a crapula, & ebrietate.
- 2 Ebrietatis incommoda.
- 3 Bibens vinum sine aqua non ex iusta causa peccat.
- 4 Pena ebriosi, vel crapulosi, quae sit. Et nu. 5.

A Crapula.

Clericus crapulosus, vel ebriosus monitus non desistens ab officio, vel beneficio suspenditur, & continuatur ad c. supra proximi. hoc modo. 5. Concilium reprehendit clericorum luxuriam, & auaritiam. nunc reprehendit gulam. & tria facit. primō prohibet ebrietatem, & crapulam. secundō abusum se obligantium ad potum. tertio penam statuit. secunda ibi [vnde] tertia ibi [si quis.] ¶ Not. † primō, quod a crapula, & ebrietate abstinentum est. & dicitur crapula cruda epula. ad hoc de conse. di. 5. sine tibi.

ti bi. & Eccle. 27. in si. propter crapulam multi obierunt: qui autem abstinentes est, adiciet vitam. & Epicureus. Multa ex deliciarum epulis molestia grauantur. & Hier. ad Rusticum secunda. C. Modicus, & temperatus cibus & carni, & animae utilis est. & super Titum dicit. Quisq; quo dolet: ego loquor conscientiam meam: scio mihi abstinentiam nocuisse intermissam: & profuisse repetitam. & vide. 18. di. c. commestationes. & hae auctoritates sufficiant de crapula. ¶ De ebrietate aut August. † aufert memoriam, dissipat sensum, confundit intellectum, balbutit linguā, cōcitāt libidinē, corrūpit sanguinem, & oīa mēbra debilitat, & et contremiscere facit. igitur vna bibas parca: monet hoc Loth, & patriarche. pone ergo de vino in aqua vt hic, dum dicit [temperant] & est arg. † q bibit vinum sine aqua non ex cā iusta, peccat: cū nō faciat cōtra hoc Cōcilium. 14. q. 1. c. quod praecipitur. nā in calice ponenda est aqua. de consecra. di. 2. c. 1. tamen si non ponat, & se temperet, non potando nimis, satis est ad vitandum mortale: cum & ebrietas non sit mortale, nisi sit assidua. 25. di. nūc aut. & vide 44. dist. §. 1. & 35. dist. luxuriosa. & Hiero. ad matrem, & filiam. difficile inter epulas seruatur pudicitia. & ad Oceanū prima. d. In vino luxuria, in luxuria voluptas, in voluptate impudicitia est. ¶ Vterius no. † pena ebriosi, vel crapulosi: quia suspenditur ab officio, vel beneficio: sic & miles remouetur a militia propter ebrietatem, cōtiscens sibi mortē. ff. de re mili. l. oē dilecti. §. pe. & de pōnis. l. respiciēdū. §. pe. olim sū antiquos canones contra clericos ebriosos erat statuta alia pōna, q hic. vt 35. di. c. vi. ¶ Deinde no. † q requiritur monitio, vt locum habeat pōna. ad hoc. 35. di. episcopus. & 47. di. c. 1. regulariter autem in pōnis a iure impositis affirmatiue non requiritur monitio: sed in impositis negatiue sic, vt not. Innocen. in cap. extirpandae. infra de praebend. ¶ Opponitur dicitur hic [ab officio, vel beneficio suspendatur] & c. contra. v. n. satis, si dixisset [ab officio:] quia per cōsequentiā videtur a beneficio suspensus. 81. di. c. eos. & not. de cle. excom. mi. c. latores. hic autem videtur ab altero praedictorum. & sic vnum non includit reliquum, contra iura praedicta. So. dicit Abb. quādoq; quis suspenditur propter crimen, de quo constat. & loquuntur contraria. quādoq; suspēditur propter infamiam criminis, de quo non constat. & habet locum, quod hic dicitur. 2. q. 6. c. presbyter. de purg. can. c. 2. c. inter. ebrietas enim potest esse mortale, & veniale, vt 5. dixi. & not. de reli. c. 1. vnde suspensus ab officio non censebitur propter hoc dubium suspensus a beneficio, sū eum. de hoc plenius in Cle. cupientes. de penis in gloss. not. nouam. ¶ Quare gl. vlti. dicitur hic [ab officio, vel beneficio] & c. q. ro cuius electio an iudicis delinquentis. dicit glo. q iudicis. quod not. vt in penis impositis alternatiue sit electio iudicis, quam infligat: cui adde, quod no. in l. 2. C. de feruis fugi. & in l. Lucio. de le. 2. vbi in contrariis, & vltimis voluntatibus quid iuris si debeat aliquid alternatiue, cuius sit electio in pōnis. dixi supra de foro compe. c. cōquestus. facit quod no. Cy. in l. qui sepulchra. de sepul. vio.

S V M M AE.

- 1 Clerici commercia secularia exercere non debent.
- 2 Clerici non debent incedere cum mimis, & ioculatoribus: & ipsis venientibus ad conuiuium, debent recedere.
- 3 Clerici debent vitare tabernas: & quae sit eorum pena.
- 4 Clerici non debent ludere ad aleas, vel taxillos.
- 5 Clerici debent deferre tonsuram, & coronam.
- 6 Clerici debent se exercere in diuinis officiis diligenter.
- 7 Annulus in quo digito sit deferendus.
- 8 Episcopi in publico debent deferre super lineum indumentum, & in ecclesia: & an aliter in camera incedere possint.
- 9 Monachus promotus ad pontificalem dignitatem non debet mutare habitum.
- 9 Alea deperditum an possit repeti.

Clerici. A negociis, personis, locis, ludis, & vestimentis inhonestis praecipit clericos abstinere. dicit. Ho. q duodecim sunt dicta, siue capitula huius constitutionis. Pe. dicit, quod sunt 13. quorum quaedam erant praepcepta, quaedam prohibitiones. Inno. dicit, quod hoc c. non loquitur de praepcepto, sed de honestate. ¶ No. primō † quod clerici cōmercia saecularia exerce non debent. & aduerte, quia tex. dicit [maximē inhonesti] quasi implicet, quod honesta etiam non possit: sed exponit [maximē] i. tamen: quia honesta commercia potest, si indigeat. 9. 1. di. c. clericus vicium. si aut non indigeat, maximē. stat propriē: & quae dicantur honesta, & quae inhonesta, vide in speculo de cle. coniu. vers. sed quam dices. ¶ Secundō not. quod nō debēt incedere cum mimis, & ioculatoribus: immo ipsis superuenientibus in conuiuio, debent recedere. de consecra. di. v. c. non oportet. contra clericos ioculatores prodita est pena. infra e. c. vno. lib. 6. ¶ Tertio no. q clerici debent vitare tabernas. & contra clericos tabernarios, vel carnifices prodita est pena. j. e. dicecesanis. in cle. ¶ Quarto no. † q clerici non debent ludere ad aleas, vel taxillos. facit Auth. interdicimus. C. de epif. & cle. & ibi per Bal. ¶ Quintō not. † quod clerici debent deferre tonsuram, & coronam. pro quorū verborum expositione dic, vt no. in cle. quoniam e. ti. ¶ Item debent se exercere in diuinis officiis diligenter. de his dic, vt no. Io. An. infra de cele. missa. c. dolentes. in glo. ad ecclesiastica. ¶ Sextō no. de pannis, siue vestibus clericorum. de vestibus aduocatorum vide in Spec. de aduo. §. 2. per totum. & contra clericos portantes tabarrum tam breuem, quod vestis inferior notabiliter appareat, emanauit cle. quoniam vers. sed & tales eod. titu. & ibi de scachatis prohibitis virgatis, & partitis, sicut alii colores, de quibus hic. quare autem hi colores magis, quam alii prohibētur, maximē cum in vestibus pontificalibus, & sacerdotibus his vtamur. dicit Gui. Na. quod non omnium, quae a maioribus. & c. vt l. non omnium ff. de legi. ¶ Septimō no. quod illa prohibitio concernit sacerdotes, & personatus habentes, & debet exponi, & pro, aut qd saepe sic exponi suadet natura materia. de qua loquimur, vt l. saepe. ff. de ver. fig. hęc aut materia sic requirit. cum idem sit iudicium de sacerdotibus non personis, & de personis non sacerdotibus, vt supra de elec. c. dudum ne cleri. vel mona. sup Spe. ¶ Octauō no. qui sunt sponsi ecclesiarum: & per ipsorum mortem dicuntur ecclesie viduatae. supra de postu. c. bonae. 1. & 2. abbates verō, & priores non possunt nisi ex priuilegio. quo casu an extra monaste. possunt vt argu. quod non supra de vsu pal. c. ad honorem. Vin. dicit ad formam priuilegij recurrendum. de priui. c. porro. Idē Spe. de priuile. vers. sed quaeritur. & quod possint. facit de priuile. c. vt apostolice. li. 6. in Io. An. † & in quo digito sit annulus deferendus, dicit ipse, q in quarto. vbi fertur, quod est quaedā vena, quae a corde procedit. 30. q. 5. c. feminae. vt per hoc se sciat seruitutem ecclesiae corde, & animo. ¶ Nonō no. † q in publico episcopi debent deferre super lineum indumentum, & in ecclesia: in camera ergo ad modum familiaris, & focii se potest habere, & debet. 95. di. episcopus in ecclesia. ¶ Decimō no. † de habitu monachi promoti ad pontificalem dignitatem quia non debet mutare habitum. & sic arguit gl. quod per talem translationem non liberatur in totum a regula monachali. ad quod vide qd no. 16. q. 1. c. 3. & 16. q. 7. c. inuentū. & de cel. miss. c. fi. in Cle. ¶ Quare gl. nunquid † potest repeti, quod perditur in alea. quidam, quod non: sed debet pauperibus erogari. alii dicūt q potest repeti: & melius sū glo. Io. An. refert alios, qui dicunt, quod cum ludus alearum sit prohibitus iure positio tātū quod contraria consuetudo abroget prohibitionē: & excuset videntes illi, qui habet rerum suarum administrationem. & potest illa opinio ratione defendi. nam sicut ludus scachorum (quia ex ingenio est, & non submititur iuribus fortunae) nō phibetur secundū Vin. sic alearum vsus ex ingenio Pet. de Anch. sup. 3. Decr. A A A 4 est licet

est licet partim ex fortuna possit consuetudo ratione misturę qđ alias nō posset. de sepul. c. sacris. & hoc cōcludit Io. An. vi delictet qđ vincens nō sit obligatus restitutioni dūmodo non ludatur cū falsis taxillis. nec alias in fraudē, & cessent blasfemia, & turpia, qđ euenire possent ex his. de quibus per Hosti. in summa de excep. pręla. §. 1. sub. §. clericus no. & vide qđ de hac materia no. Inno. §. de immu. eccl. c. quia plerique.

ADDITIO.

1 ¶ Comercia secularia, vide Panor. cōsi. 6. 2. vo. & Alexan. cōsi. 6. 2. 8. vol.

S V M M A E.

- 1 Clerici negotiationibus intendentes ligantur statutis patrię, si moniti non desistunt.
- 2 Clericus, qui tuetur se statutis patrię, eisdem debet etiam subiacere.
- 3 Clericus si petat exequi contra laicum instrumentum guarentię in curia seculari, poterit opponi pręscriptio statutaria contra tale instrumentum.
- 4 Utens iure pro se aliquo, an teneatur illud recipere contra se.
- 5 Priuilegium clericale perditur ipso facto.
- 6 Renuntiatio, que ex facto resiliat, potentior, & validior est, quā que fit verbo.
- 7 Clerici an pro bonis suis patrimonialibus teneantur soluere collectas.
- 8 Clericus si habet bona communia cū fratribus: & vult omnia defendere collectis: an possit.
- 9 Monasterij sancti Galgali dięcesis Vuleranę habet venam ferri in insula Elba: & facit illum fodi, & deferri per territorium Senen se, & alia: & inde facit ferrum, vt vendat, & lucretur: executores gabellarum petunt gabellam, Abbas negat, quid iuris.
- 10 Negociatio est clericis interdicta, non autem artificium.

EX literis Clericus ab episcopo tertio monitus, a negotiationibus non desistens, perdit circa bona priuilegium clericale. scđm Hosti. tres sunt partes. primo ponit factum interdictum. secundo factum iniquum. tertio dicit primum corrigendum: alias secundum admittendum. secunda ibi [& gaudere:] tertia ibi: [mandamus.] vel dic breuius, quod sunt duę partes. f. querela, & prouiso. vt per se patet. ¶ Not. ¶ primo, quod clerici negotiationibus intendentes ligantur statutis patrię, si moniti non desistunt. requiritur ergo monitio. a qua debet fieri a pręlato: nec sufficit a quolibet, vt hic patet. dum dicit [a te.] concor. §. de sen. excommu. c. in audientia. & c. contin. ¶ Secundo no. ¶ quod clericus, qui tuetur se statutis patrię, eisdem debet etiam subiacere. & est arg. quod clericus possit statutis patrię se tueri. quod dic. vt. §. de ope. no. num. c. 1. & c. cum venissent. de eo, qui mit. in posses. ¶ Item est arg. quod si clericus petit exequi contra laicum instrumentum guarentię in curia seculari, poterit opponi pręscriptio statutaria contra tale instrumentum. facit quod not. Innoc. in c. cum venissent. de excep. & hic Io. An. ¶ vbi in isto arg. sic distinguit. cum queritur, an utens iure pro se, teneatur illud recipere contra se, vt in c. si quid veri. cum si. alle. in glof. Aut queritur de re priuati: & tunc distinguitur. aut priuatus vtur iure, de quo queritur de facto percipiendo vtilitate: & sic tacite approbando. & tunc tenetur ipsum recipere contra se. vt hic, vel de iure tantum in iudicio caute allegando: & tunc non tenetur contra se. & sic intelligitur Decreta. cum venerabilis. & de referri. c. ex pre decani. ver. quas literas. scđm Hosti. qđ distinguit. vt hic in nouella. ¶ Tertio no. ¶ quod priuilegiu clericale perditur ipso facto: sicut & multa alia, de quibus in gl. pen. & intelligit, quod perdit priuilegium quo ad iudicium, vel forum, & functiones municipales. §. tit. 2. c. pe. retinet tamen priuilegium canonis. 1. 7. q. 4. si quis suadente. secundum Pet. Alij contra. de quo. §. de sen. excō. c. contingit. & de app. c. 1. Inno. dixit hanc esse veritatem, quod si moniti non obe-

diunt, nudati sunt oī priuilegio clericali, vt d. c. cōtingit. & c. in audientia. & seculari curię finaliter sunt tradēdi. §. de iudi. c. cum non ab homine. Io. An. credit, quod clericus incedens in habitu, & tonsura negociationes exercens: & de hoc monitus non desistens, perdit priuilegium solum quod ad illa. dominus Io. de Lig. tenet indistincte, cum Hosti. qđ iudex monendo possit priuare omni priuilegio, vt in iuribus pręal. quantumcumq; tamen sint rebelles post pœnitentiam, & reconciliationem priuilegium amissum recuperant, vt hic sequitur, & no. ¶ Quarto no. ¶ quod potētiior, & validior est renūciatio, quę ex facto resultat: qđ illa, qđ ex verbo. non enim credo, quod clericus verbo possit renūtiare priuilegio clericali: vt c. si diligenti. de fo. compe. & tamen facto potest, vt hic. & ad hoc adde, quod no. in c. cum dilecti. de foro compe. p. Inn. ¶ Quinto glo. ¶ vtrum Clerici pro bonis suis patrimonialibus teneantur soluere collectas, & datia in communi. videt quod non per l. 1. C. de impo. luc. de lib. 10. a contrario sensu: vt sic mutata conditione, personę, mutetur conditio rei. ad hoc l. 2. C. de epi. & cle. & c. si. de iure patro. in contrarium facit l. femina. de sena. & de exac. tri. l. si. & l. 2. §. ex his. de verbo. obli. vbi ex persona heredum non mutatur conditio obligationis. ad idem. ff. de iure fil. l. fiscus. & l. non intelligitur. §. posteriora. & l. 3. C. de epi. & cle. & l. omnis. C. sine cen. vel rōli. Quid dicendum. Sol. dicit Gos. qđ aut queritur de collectis pręteritis, antequam ad clericum possessiones deuenirent, quę non erant solutę: & ad illas tenetur clericus, tanquam possessio fuerit obligata. aut queris de collectis impositis, postquam possessiones ad clericum deueniunt: & non tenebitur ad illas, ar. l. cum quidā. §. fiscus. ff. de vfur. & d. l. fiscus. de iure fil. & l. incola. ff. ad muni. Alij dicunt, quod aut illi possessioni erant adiecta onera (quia erat ascripta pro solido, & libra) & tenebitur clericus: cum onera realia indicta possessionibus transeant ad quemlibet cum onere suo, vt. ff. de mu. & no. l. recripto. §. fina. & l. munerum. §. patrimoniorum. eo. c. aut possessiones non erant grauata modo prędicto: & tunc postquam ad clericu deueniunt, de eis soluere non tenetur. Tertij dicunt, quod ista ascriptio possessionum, quam faciunt inter se laici, dū imponunt collectas, non est perpetua: immo variatur secundum temporis necessitatem. & ideo possessiones, postquam ad clericos deueniunt, sunt immunes ab eis. ar. §. de iure pat. c. 1. lib. 6. & de immu. ec. c. clericis. li. 6. vbi no. Archi. Si verō possessio debet certum, & perpetuum censum: & tunc cū illo onere trāsibit in clericu. 1. 1. q. 1. c. si tributū. Ita dicit. h. Io. de Ligna. dominus Bar. tangit hęc plenus in l. recripto. §. sciendum. de mu. & ho. & no. per glo. de cen. c. 1. de immu. ec. c. non minus. & c. de exac. tri. l. si diuina. §. l. 2. C. d. epi. & cle. & in d. §. sciendum. vide per eū de remedio, quod clericus pro patrimonialibus, & de possessionibus, quas querunt quotidie, teneantur. Spec. de mater. a lita tractat de cle. coniu. §. ad hoc autem. & ibi, ¶ quid iuris, si clericus habet bona communia cum fratribus, & vult etiam defendere a collectis. an possit. & dic. quod non: quia obtentu priuilegij non debet publica vtilitas vacillare. C. de priu. seho. l. 2. lib. 1. 2. Iudex ergo ex officio cogit illos ad diuersionem, vt C. quando & qui. quarta pars debe. l. 2. ad idem dicit, si frater clerici clerico donat partem suam, vt sic sit immunis a collectis; detecta enim fraude ad hoc cogitur: quę presumitur, si deprehendatur possessiones donatas fratrem clerici communiter possidere, & frui vt prius, vt l. scit. §. superuacuum. ff. de pigno. & quod not. Bart. in l. post contractum. de donatio. & not. de hoc Specula. in d. ver. ibi videas. ¶ Extra queritur. Mo. sancti Galgali dięcesis Vuleranen. habebat venam ferri in insula Elba: & facit illam fodi, & deferri per territorium Senenę: & inde facit ferru, vt vendat, & lucret. executores gabellaru ibi Sen. petebant gabellā: dicebat abbas se non teneri. qđ ritur quid iuris. & videt, qđ teneatur. ar. in l. quamqđ. de cēsi. li. 6. Inducēdo a contrario sensu: qđ est fortissimū. §. c. cū apud.

de his, quę si. a prela. ibi enim eximunt ab istis pedagijs, si nō deferunt causa negociandi. a contrario ergo, si deferant negociationis causa, sunt astricti. contrarium cosuluit dominus Fede. de Sen. consi. 201. Non ob. c. quanquam. quia habet locum in rebus propriis clericorum delatis negociationis causa: non in rebus ecclesię. & hoc innuit idem c. [quia delictu personę.] & c. vt in re. delictum. quinimmo si clerici in rebus propriis sunt negociati, vel alias ex turpi lucro acquisierint: dummodo non competat repetitio, debet lucrū illud in vsum pauperum per episcopu distribui, vt no. Hosti. de testa. in c. re latum. super ver. suo arbitrio. secundo modo respondetur, qđ fodere venam, vt inde fiat ferrum, non potest dici negociari, siue mercari. nam negociari est rem emptam non mutatam vendere. emere verō eandem materiam, & illam per artificium secundum regulam alicuius artis ad aliquam formam redigere, non est negociari: nec mercatores, vel negociatores hoc faciunt: sed secundum artificem, & secundum varias species artificij denominatur, vt lanifex, textor, aurifaber, faber, & simi. probatur. 88. di. c. eiciens. vnde negociator dicitur in commercijs. de ver. sig. c. forus. ¶ negociatio autem est clericis interdicta. artificium verō non, vt colligitur. §. 8. di. p. totum. 9. di. c. clericus. de consec. di. 8. c. quāquam. qđ hoc sentit Archi. in d. c. quanquam. fratres igitur non vident venā, sed subtili artificio faciunt eam colari. & ita consuluit ille doctor exiguus. Idem ego semel Senis ab executoribus requisitus, si pręsupponamus, quod territorium, vbi vena foditur, ad eos spectat: si verō venam emunt, & alii deferri, & colari dant, vt sic lucrentur, negociatio artificio mista est: & quasi tota posset dici negociatio, si p magistrōs ad hoc cōductos faciunt hoc fieri: tunc enim nulla versatur industria monachorum: & ideo tenentur soluere, vt hic: nisi fortē monasterium haberet syluam, & aquam, & loca ad hoc apta, & deputata in suo territorio. tunc enim vena emptā artifices ad hoc cōducti non essent ponderandi: sed locus ad hoc aptus, & deputatus, ex quo percipitur iste fructus adminiculis prędictis: sicut ex fundo frumentum percipitur, adhibitis colonis, bobus, fimo, & similibus. facit ad hoc l. legatis. & qđ ibi Bar. ff. de le. 3. & l. cum quidam. de fun. istru.

ADDITIO.

- 1 ¶ Monitio. adde Cæpo. consi. 11. Raph. Fulgo. consi. 52. Alexan. consi. 8. 1. volu.
- 2 ¶ Cum fratribus. quādo clericus habet bona communia cum fratribus, vtrum possit ea omnia defendere a collectis. Alb. in l. cum duobus. §. si tres. in fi. ff. pro se.

De Cohabit. cler. & mulier.

ISO De vita, & hone. clerici. quia frequenter vitam clericorum suspectam reddūt de incontinentia consortia mulierum, vt infra c. 1. 3. 2. dist. c. interdixit. & c. hospitalium. & 33. di. c. fin. ideo post tractatum & c. habere de man. 22. di. c. nullus & c. pręter hoc. & c. ad hoc. & c. interdixit. & 32. di. c. fi. & 81. per totum cōgruit Rub. de biga. c. quia circa. de testi. c. ex parte. de accu. c. cum dilectus. de sen. ex c. si concubina. & vide quod no. Io. An. in addi. spē. hoc eo. ti. de clerico. accusato, quod retinebat concubinam, & probatum fuit, qđ concubina tenebat eum in domo sua, & suis expensis: fuit enim cum magnę Curię gaudio absolutus, vt ipse refert.

S V M M A E.

- 1 Sacerdos non debet retinere feminas suspectas: nec ad earum hospitium accedere.
- 2 Parentela non excusat a suspicionē.
- 3 Abstinentum est ab eo, ex quo potest malum sequi.

- 4 Adiuncti ratione aliquid strictius prohibetur.
- 5 Presbyteri possunt consanguineis indigentibus subuenire de rebus ecclesię.
- 6 Executor datus ad bona eroganda pauperibus: poterit erogare pauperibus suis consanguineis.
- 7 Femina prohibetur ministrare altari, & etiam accedere.

Inhibendum. Sacerdos feminas, quas etiam canones antiqui permittunt (si suspectę sunt) secum retinere non debet. & sunt duę partes. secunda ibi [prohibendum,] dicit Hosti. qđ quattuor dicit. primo, quod nullus clericus teneat extraneā. secundo quod nec consanguineam. tertio quod consanguineę indigenti extra hospitium provideat. quarto quod nulla femina tanquam ministra in ecclesia clericis misceatur. ¶ No. 1. ¶ quod sacerdos non debet retinere feminas suspectas: immo nec ad earu hospitium accedere. nec ad suu eas admittere. 81. dist. c. clericus. & 32. dist. c. hospitalium. & c. nullus. ¶ Secundo not. ¶ quod parentela non excusat a suspicionē. alibi lex contra. C. de adul. l. si qui & §. de pręsump. c. cum in iuuentute. sed hic loquitur de cohabitatione phibita cum personis suspectis. ibi de incestu non pręsumendo: nisi aliter probetur. & fortē si post monitionem frequens conuersatio in suspectis locis deprehendatur cum consanguinea, nō esset standum illi, l. si qui. & c. cum in iuuentute. ar. in Auth. si quis. C. de adult. & in Authen. vt li. ma. & aui. §. penul. & vlti. ¶ Tertio no. ¶ quod ab eo, ex quo potest malum sequi, abstinentum est. & sic inspicitur quod euenire potest mali. cōuerfari enim cum mulieribus, non est malum: sed quia sequi potest, econuerso phibetur. facit supra de iureiurā. c. & si Christus. ¶ Quarto not. ¶ quod ratione adiuncti aliquid strictius prohibetur. nam propter pedissequas habitatio cum consanguinea redditur plus suspecta. quia non omnes cum sorore mea habitantes, sorores meę sunt, vt ait Aug. & in glo. sicut focus mei socii meus focus non est, vt ff. pro soc. l. 3. Interdum ergo non est eadem ratio accessorii, & principalis: ideo de vno ad reliquum non infertur, vt no. in l. si tibi §. 3. de pac. ff. ¶ Quinto not. in ver. sed si qui. ¶ quod presbyteri possunt consanguineis indigentibus subuenire de bonis ecclesię. de quo dic. vt in glo. pe. & vide ad hoc quod no. 1. q. 3. c. peruenit. vbi dicitur grauius pactum dare cōsanguineis ibi solutis. ¶ 6 & facit ad qđ quod executor datus ad bona eroganda pauperibus, a poterit erogare pauperibus suis consanguineis. facit l. si mandauero. §. si tibi. ff. man. facit 86. dist. c. non satis ¶ Sexto not. ¶ qđ femina prohibetur ministrare altari, & etiā accedere. quod intellige, etiam si sit monialis. de conuer. cōi. c. vxoratus. in fi. non enim est capax ordinis infra de pœni. & remis. c. Noua. super prima glo. per Io. An. ¶ Opp. dicitur hic [quod amitā, matrem, sororem.] & c. non potest sacerdos secum retinere. contra. 32. di. c. inter dixit. 81. di. c. cū omnibus & infra eo. c. a nobis. So. dicit gl. videtur, quod ista cōstitutio velit corrigere oēs illos canones: vel distingue, an prędictę sint iuuenes, & suspectę: & tunc prohibeatur, vt hic: alias non, vt in contrariis. lex dicit, quod episcopus non debet habere aliquam mulierē in domo. C. de epi. & cle. Auth. episcopo nullam. nec monachus quantumcumq; coniunctam. quia sua cognatio est in celis. 1. 2. q. 1. c. non dicatis. in clericis secularibus dic. quod suspectas retinere prohibentur, siue sint consanguineę, siue non. non suspectas possunt etiam, si non sunt consanguineę. adde ad prędicta. 81. dist. c. non oportet. vbi no. an laici possint balneari in eodem loco cum feminis. dicitur ibi, qđ nō: & est pena maxima etiam balneatori, & vestes custodiendi.

ADDITIO.

- 1 ¶ Pauperibus. vide Iaso. in l. si quis qui. de vul. & pup. subtitu. A. ex. in addi. ad Bar. in l. cum quidam. Panor. in c. dilecto. infra de praben.

- 1 Clericus in sacris, qui tertio monitus à suspecta mulieris colloquio, vel consortio non desistit, excommunicatur.
- 2 Suspicio præcedens, & monitio subsequens, cui non paretur, inducunt plenam probationem.
- 3 Pœna que sit mulieris cum clerico fornicantis.

SI quisquam. † Excommunicatur clericus in sacris, qui tertio monitus à suspecta mulieris colloquio, vel consortio non desistit. h. d. Not. primò quòd suspensio præcedens, & monitio subsequens, cui non paretur, inducunt plenam probationem: ita quòd ad condemnationem, & pœnæ impositionem sufficiunt, vt hic. cui concordat Auth. si quis ei. C. de adulte. vbi impunè maritus confabulantem cū vxore sua interimit post interpretam denunciationem factam sub præsentia testium fide dignorum, quòd eum suspectum habet. ¶ Secundò not. quòd femina suspecta de fornicatione cum clerico punitur. Sed hic querit gl. quæ erit pœna istius mulieris cum clerico fornicantis. quidam dicunt, quòd debet poni in monasterium. 2. q. dist. c. fraternitatis. & vide quòd ibi no. in vlt. gloss. Alij dicunt, quòd debet in seruitutem redigi. & si publica concubina est, debet excommunicari. & hoc verum quòd debet redigi in seruitutem, si fuit publica ducta in vxorem. & sic debet intelligi. c. hic alle. in gl. Si verò fuit concubina, iniungetur ei pœna. 2. q. 2. c. quæ Christo. & c. seq. & quòd ibi no. in prima glo. secundum Vin. Gof. & Host. & est similis distinctio in p. le. vt primo casu proles inde nata sit serua ecclesiæ: in secundo non. de hoc 1. q. vlti. cum multæ. & ibi no. quia ecclesia hoc ius perdidit: quia non est vsa illo. Host. dicit: si concubina tenet agere penitentiam, excommunicatur: nec concepsit absoluetur sine satisfactione. vt infra de ver. sig. c. ex parte. satisfacet autem monasterium intrando, vt præalle. c. fraternitatis. & sic redigetur in seruitutem monasterii. vt in c. eos. 2. di. dicit tamè, cum sint diuersæ pœnæ, & incertæ sint traditæ per Doc. hoc totum committimus iudicantis arbitrio de of. deleg. c. de causis. ¶ Oppo. cum concubina sit persona secularis, non videtur, quia Papa possit propter delictum eius ipsam redigere in seruitutem: sed debeat puniri per suum iudicem. & maxime quia ratione personæ, in quam delinquitur, siue cum qua non fortitur quis forum personæ, quam offendit. vt no. Inno. in c. postulasti de foro compe. Solu. dic vt in d. c. eos & c.

S V M M A E.

- 1 Clerici suspecti, & iuvenes non sunt compellendi fornicarias abiurare: ad ipsas tamen relinquendas per suspensionem cogentur: & inobedientes excommunicantur.
- 2 Iuramento nemo debet aliquem astringere, si est verosimile, quòd ille deierabit.
- 3 Iudex non debet recipere purgationem infamati, quem scit esse reum criminis.
- 4 Iudex in inquisitione, quæ debet præcedere purgationem, vult cogere ad iurandum. dicit reus secretè, domine dico vobis, quòd si me ad iurandum cogitis, deierabo, & eritis auctor periuurij: quid faciet iudex?
- 5 Clerico reassumente concubinam abiectam, vel aliam accipiente, non requiritur alia monitio: sed potest incipi à suspensione, & interdictione.

CLericos. Non debet prælatus cogere clericum, vt concubinam abiuret: sed si non dimittit, illam excommunicet. tria dicit secundum Host. † Non sunt clerici suspecti, & iuvenes compellendi fornicarias abiurare: ad ipsas tamen relinquendas per suspensionem cogentur: & inobedientes excommunicantur. secundum ibi verum tertium ibi [si qui.] Not. primò quòd non debet quis astringere aliquem iuramento, si est

verosimile, quòd ille debeat deierare. & est ar. quòd non debet litigator deferre iuramentum aduersario, si credat verosimiliter, quòd iurabit falsum. ad hoc faciunt iura allegata in glo. ar. ¶ Secundò ad idem no. hic Host. † quòd iudex non debet recipere purgationem infamati, quem scit esse reum criminis, licet ille velit se purgare. ad hoc 2. q. 5. c. ille. cū enim purgatio pendeat ex voluntate imponentis, vt ibi patet, non debet esse auctor periuurij, siue doli. de hoc no. 1. q. 5. c. presbyter. quid ergo faciet iudex isto non conuicto plene: sed existente in casu purgationis, & vult se falsò purgare, vt iudici notum est in conscientia. dixit Io. An. quòd si est casus iudici dispensabilis, post pœniam dispellet infra tit. 1. sane. aliàs ipsum sustineat licet iniustum. de simo. c. ex tua. in fin. nec prodet eum: nec dicit sibi, quòd se prodat. de pœni. dist. 1. c. non tibi dico. & c. ¶ Vltimò ad idem querit. † ecce quòd in inquisitione, quæ debet præcedere purgationem, vult iudex cogere ad iurandum: dicit reus, domine secretè dico vobis, & me ad iurandum non cogatis: quia deierabo. & eritis auctor periuurij. quid faciet iudex. dicit ipse, quòd considerata qualitate personæ sic dicentis, iudex coget eum ad iurandum, vel non. & hoc c. mandata supra de præsump. non enim debet iudex sibi statim credere, quia possit hæc dicere, vt cūgiat iuramentum. de accu. c. inquisitionibus. Conclude ergo, quod in his, quæ pendent ex iudicis potestate [vt purgatio, & inquisitio: cogere, vel non cogere ad iurandum] pendet ex arbitrio suo, vt dixi. secus vbi non ex officio, sed iure ordinario procedit, ibi enim nec actorè, nec testem potest à iuramento repellere, licet eos existimet deierare: sed habet præcisè necesse admittere argu. supra de testi. c. significauerunt. & c. ex parte. & hæc nota ad illa, quæ no. supra de offi. ordi. c. si sacerdos. in illa questione vtrum iudex alleg. vel conscientiam teneatur sequi. ¶ Vltimò no. quod clerico reassumente concubinam abiectam, vel aliam accipiente, non requiritur alia monitio: sed potest incipi à suspensione, & interdictione. & est argu. quòd si post factam executionem contra possessorem ad ipsum postea reuertatur possessio sine nouo iudicio, iterum poterit fieri executio contra eum. ad hoc l. sed si possessori. ff. de iureiu. & l. in ter Castellien. ff. de arbi. ¶ Oppo. & videtur, quòd ad abiurandum illam, quam illicitè detinuit sit cogendus iuramento. vt infra qui cleri. vel vo. c. ex tuarum. Sol. dicit gloss. ibi de facto matrimonium cum illa contraxit: cum non possit. hic verò si ne figura matrimonij simpliciter fornicatus est: eodem modo soluitur. 2. q. 1. c. si quis in sacro. vbi de hoc. figura ergo, & umbra matrimonij plus astringit, quam simplex fornicatio. ad hoc supra de biga. c. super hoc. & l. vlti. ¶ Secundò oppo. dicitur hic, quòd debet perpetuò excommunicari. contra excommunicatio est medicina non pœna perpetua. vt c. cū medicinalis. de senten. excom. li. 6. So. dicit glo. expone perpetua. i. donec resipiscant. quia enim est incertum, quando perpetua dici potest dispositio ratione incertitudinis, resipiscat vel non: sicut dispositio collata ad beneplacitum alicuius potest dici perpetua, vt no. in c. & si principalis. de rescri. in Cle. & quod no. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de no. ope. nun. ¶ Vltimò no. text. ibi [& si qui eorum] & c. ad id, quòd dicam infra c. proxi.

S V M M A E.

- 1 Clerici moniti, si concubinas non dimittant suspenduntur à beneficiis: & si se ad hoc non corrigunt, deponuntur.
- 2 Episcopus clericum suum detinentem fornicariam non debet statim deponere: sed monere prius.
- 3 Prohibitio iudicis debet esse perpetua.
- 4 Iudex si condemnauit aliquod casuum ad destructionem murorum, post destructionem non poterit reparari: licet in sententia non sit dictum.
- 5 Delictum idem post prohibitionem iudicis continuatum maiorem pœnam exigit.

Priuate

- 6 Priuare, & suspendere qualiter differant.
- 7 Suspendio iudicis an addat aliquid ad suspensionem inflictam per canonem.
- 8 Congrua satisfactio suspensorum que sit.
- 9 Suspendus vsque ad satisfactionem satisfactione secuta an indiget aliqua absolutione.
- 10 Suspendus non perdit iura sua spiritualia, vel temporalia, nec possessionem ipsorum: licet fructum perdat ad tempus.

Sicut. † Si clerici moniti concubinas non dimittant, suspenduntur à beneficio: & si se ad hoc non corrigunt, deponuntur. tria dicit secundum Host. primò quòd clerici fornicarii moneantur: quòd inobedientes suspendantur: quòd crescente, vel durante contumacia beneficiis priuentur. secunda ibi [si verò] tertia ibi [& si eas.] ¶ No. primò, quòd episcopus clericum suum detinentem fornicariam non debet statim deponere, sed monere prius. & hoc credo quantum ad pœnam suspensionis, & priuationis: de quibus in tex. illa autem fornicatio ante monitionem consummata, non debet esse totaliter impunita: sicut nec alia delicta, quæ iudici nota sunt. & est speciale fortè in isto delicto incontinentiæ: in eo, quod ex diuturnitate temporis crescit pœna in delictis non momentaneis, quæ in faciendo consistunt: sine monitione cum commissa fuerint, puniuntur. ad hoc quòd no. Inno. in c. extirpanda. de præben. & l. si diutino. ff. de pœnis. & quod no. Bar. de istis delictis continuatis, & iteratis. in l. inficiando §. infans. ff. de fur. ¶ Secundò no. ibi [eas vltimò] & c. quòd prohibito iudicis debet esse perpetua. facit ad not. 3. de offi. deleg. c. querenti, & quòd ibi dixi. & est arg. quòd si iudex condemnauit aliquod casuum ad destructionem murorum, quòd post destructionem non poterit reparari, licet in sententia non sit dictum. quòd dic. vt no. Cy. in l. seruus. C. de pœnis. & Bar. ff. de adul. l. adulte. & quòd dixi supra de constit. c. ex literis. ¶ Tertiò in ver. si verò. cum seq. not. quòd idem delictum post prohibitionem iudicis continuatum maiorem pœnam exigit. offenditur enim postea ius, & iudex ideò grauius viciscendum, vt l. si familia. ff. de iurisd. omnem iu. & idè dicimus in furto, vt iteratum sapius grauius puniatur. vt l. si dominium. ff. de fur. per Bar. ¶ Quartò no. quòd suspenditur quis quandoq; ad tempus: quandoq; perpetuò priuatur beneficiis. alias suspensiones poterit iudex facere contra delinquentes. quia suspensionum tot sunt species, quot sunt negocia. quòd dic. vt in Cle. cupiendos. de pœnis. facit l. moris. de pœnis. ¶ Quintò colligitur quòd aliud est priuare, aliud suspendere. in suspendo enim retinetur titulus beneficii, & possessio, licet fructibus priuetur ad tempus, vt infra dicam: sed ille, qui priuatur, nudatus est. facit l. illa institutio §. 1. ff. de here. insti. & quòd no. supra de rescri. c. pastoralis. & ideò in materia postliminii. & l. Cornelia. quia iura captorum ab hostibus sunt in suspendo, non potest aliquis se prætere hæredem capti, vt l. nec nos ff. de capti. ¶ Oppo. dicitur hic [fornicatores suspendendos] contra immò videntur ipso iure suspendi. 3. dist. c. nullus. & c. præter hoc. So. dicit glo. hic loquitur in toleratis ab ecclesia. contraria loquuntur in condemnatis per sententiam, vel notoriis fornicationibus. quia notorium idem, quòd sententia, operatur, vt l. emptore. ff. de acti. emp. & Bar. in l. is cui bonis. de verb. obli. istam sol. glo. tenent Tā. & Inno. vel aliter dicit Inno. contraria loquuntur in sacerdote, qui suspenditur tantum à missa: hic de aliis ordinibus loquitur: & etiam alias pœnas imponit. hæc solu. non videtur si bi placere. quia non solum à missa: sed ab aliis minoribus officiis notorii fornicatoris abstinendum est 81. dist. c. si qui. immò nec beneficium habebit, nec cum aliis sedebit, nec electionibus intererit. arg. disti. c. præter hoc. propter notoriam enim fornicationem non solum ab officio sacerdotum: sed et inferiorum clericorum abstinendum est, vt infra eodem c. si. itat ergo Inno. in prima so. cum glo. quòd hic loquatur, cum

erat occultum. contraria verò, cum erat notorium de fornicatione. sed loquitur hic, quando erat suspitio. quòd patet p monitiones, quæ debent intercedere. Si enim de fornicatione esset certum in incertis primò certis & c. vt l. continuus. §. cum ita. de ver. obli. cum ergo hic puniatur ex præsumptione, & suspitione criminis. quia monitus non desistit. ideò mitius puniendus, quam quando de crimine clarè liquet. ar. no. per Inno. supra de præsump. c. afferte. & c. quia verosimile. vel dic quarto secundum eum, quòd alia pœna imponitur p illos canones, & alia per istud c. ibi enim imponitur pœna vt impunè recedi possit ab eius officio: hic via ordinaria proceditur, per quam alia pœna imponuntur. & sic vt augeantur pœnæ illorum canonum, necessariæ sunt monitiones, de quibus hic. varia. n. pœnæ per diuersa iura sunt proditæ contra istos quodam ordine & modo. ideò quæ pœna imponatur. dixit Ho. supra eo. c. si quisquam. iudicis arbitrio hoc relinquij. transit Inno. ad 5. so. & dicit, quòd licet fornicatores notorii per canones sint suspensi: tamen poterunt etiam suspendi per iudicem. ¶ Sed tunc dices, non videtur ista suspensio iudicis aliqd addere ad suspensionem inflictam per canones. ergo frustra accedit, contra l. stipulatio §. diuus. ff. vt lega. not. ca. & ar. de leg. 1. si creditori. & l. qui bis. de verb. obli. Sed dic, quòd addit, quia erat ligatus duplici funiculo, & sic difficiliter soluetur, vt dicimus in excommunicati one infra de iude. c. quorundam. & de sen. exc. c. cum pro causa. vel subtilius secundum Inno. suspensio iudicis grauior, quam suspensio iuris. & sic aliquid addit. suspensio enim iuris, secundum eum, cessat, si ille cesset à peccato quantum ad hoc, quòd alij possint ipsius officij audire. & sic potest intelligi. 81. di. c. si qui sunt. & quòd ibi no. ipse tamen sine dispensatione, & absolutione celebrare non debet. ex quo fuit notorium crimen eius. vt not. l. di. c. sacerdotes. & absoluet episcopus. vt no. Lauren. 3. di. c. nullus. licet Inno. videatur velle, quòd non indigeat absolutione infra de senten. excom. c. venerabilis. Sententia verò iudicis non cessabit, nisi restituatur, & de magna gratia. est & alia differentia secundum eum inter suspensionem iuris, & iudicis, quia si quis suspendus est à iure, ipsius beneficia non poterit conferri, nisi per sententiam priuetur. & ideò debet præcedere monitio, vt hic. & infra eo. c. seq. Si autem à prælato suspendus esset: possent conferri eius beneficia: quia vacant. supra de ata. & qua. c. cum bona. secus in beneficiis suspendorum à iure, vt hic. secundum Inno. sed hoc dictum non placet Hosti. f. quòd beneficia suspendorum à iudice possint conferri: qui enim suspendit, non priuat: suspendus enim adhuc remanet prælatus: ergo quædiu sic viuunt, beneficia sua non possunt aliis conferri. de concess. præben. c. 1. potest tamen propter hoc perpetuò remoueri, vt sequitur: & etiam deponi, vt supra ti. 1. c. vt clericorum §. si quis. non est ergo differentia inter suspensionem hominis, & iuris quòd ad prædicta: sicut nec in exhibitione sacramentorum, vt tenet hic Inno. & no. de hæreti. c. 2. quantum autem ad irregularitatem contrahendam ratione celebrationis, dicit Inno. quòd est differentia inter suspendos ab homine, & suspendos à iure. illi enim celebrando non incurunt irregularitatem: isti verò suspendi ab homine celebrando incurunt. quòd non placet Io. An. per c. cum medicina. §. si quis autem. de senten. excommuni. lib. 6. & c. 1. in fine. de re iudica. Habetis ergo quinque solutiones ad contraria signata in glo. datur. & sexta solu. per Io. An. super ea, quòd hic non loquitur de suspensione officij, sed beneficii: & sic est diuersitas, non contrarietas. hæc tamè solutio possit impugnari. quia suspensio ab officio consequenter includit suspensionem à beneficio, vt c. pastoralis infra de appell. So. collige ex no. supra eo. c. à crapula. in fi. datur & septima so. j. eo. c. si autem. quod illud, quòd hic dicitur, est de gratia. ¶ Quartò hic dicitur, quòd isti debent suspendi vsq; ad congruam satisfactionem: & c. quæro, & leuiter: quæ erit congrua satisfactio. Respon. aut iste offendit solum Deum, aut Deum, & proximum. Si so-

Si solum Deum, congrua satisfactio est, si agit penitentiam coram Deo: & peccatum dimiserit. Si autem offendit proximum: debet & proximo satisfacere, ut sic semper læsis de iniuria, & læsione satisfiat, ar. infra de crimi. fal. c. 1. & c. cum deside res. in fin. de senten. excomm. & quod not. Bart. in l. venia. C. de in ius voc. ¶ Secundò quæro. ¶ Vtrum suspensus vsq; ad satisfactioem, satisfactioem secuta, indigeat alia absolutione. dicit Inn. q. non. sed quã citò satisfecit, sicut debet, officium suum, & beneficium recuperat. nisi aliud sit impedimentum. ut quia peccatum sit manifestum: vel subest iusta causa dispensationem requirens. de hoc. s. de tempo. ord. c. ex tenore. & c. si idem si vsq; ad annum, vel certum tempus suspensus sit. circa hoc vide quod not. s. de æta. & qualita. c. cum bonæ. in gl. moderatè. vbi nota differentiam inter suspensionem ad tempus, & illam, donec satisfecerit. Concludit ergo Inno. q. suspensus non perdit iura sua spiritualia, vel temporalia: nec possessionem ipsorum, licet fructum perdat ad tempus. quod patet ex eo quia ad hoc anim non habet: sine quo possessio non amittitur. ff. de acqu. pos. l. possideri §. quibus. & ideo eius beneficia interim conferri non possunt. licet fructus medio tempore collecti sibi non restituantur: sed in utilitatem ecclesiæ convertuntur. de appell. c. pastoralis. in fi. de cleri. non refi. c. pe. secundum Inno. qui dicit, quod suspensus ad tempus interim si celebrat, est irregularis, ut infra de cleri. excom. c. fin. per Io. An. in glo. idem videtur. circa medium.

S U M M A E.

- 1 Literæ rei feriem suprimentes viribus carent.
- 2 Factum non solum est exprimendum in literis absolutionis, sine imprætratis super ea: sed causa facti est exprimenda.

Super eo. Non valet absolutio, si clericus propter concubinatum suspensus, eo tacito absoluitur. vel aliter. ¶ Literæ rei feriem suprimentes, viribus carent. ¶ No. ¶ primò quòd in literis absolutionis siue literis imprætratis super ea, non solum factum, sed causa facti est exprimenda. sicut in libello factum, & cã exprimenda sunt, ut supra de lib. ob. c. 2. nam sub generali narratione multa possunt includi: quæ expressa, fuissent denegata. & inter cetera est delictum illud. s. retinere concubinam, ut hic patet. facit ad not. in l. sed & si quis §. quæ situm. ff. si qs cau. & concor. huic c. quod habetur. s. de rescrip. c. dilectus filius abbas. ¶ Oppo. & videtur, quòd generali impetratione non attentata, procedendum sit vigore literarum, & si nõ secundum formam ipsarum, saltem secundum iuris ordinem, ut super de rescrip. c. super literis. Sol. hic loquitur de literis imprætratis super restitutione. secus si conquereretur de iniusta sententia, siue suspensione. quia tunc valerent literæ, & pcederetur per eas, ut in contrario. vel potest dici speciale in hoc casu: ut teneatur facere mentionem de ferie processus, ut d. c. dilectus filius abbas.

S U M M A E.

- 1 Clericus qui monitus non dimittit concubinam, a beneficio deponitur.
- 2 Clerici in minoribus constituti, an sint compellendi ad continentiam.

Si autem. ¶ Clericus, qui monitus non dimittit concubinam: a beneficio deponitur. h. d. ¶ No. ¶ primò quòd clerici, etiam in minoribus constituti, sunt compellendi ad continentiam. quod est verum in beneficiatis, ut sequitur, secundum Io. An. ego credo, quòd etiam clericus in minoribus nõ beneficiatus possit cogi dimittere concubinam. licet enim possit matrimonium contrahere, non tamè aliter fornicari: unde filij nati ex eo, & soluta non possunt dici proprie naturales, sed spurij: ideo non legitimentur per sequens matrimonium cum tali concubina contrahentem: ut tenuit disputando Ric. Mal. licet Io. An.

disputaverit, ut patet in mercuriali posita in reg. non est sine culpa de reg. iur. li. 6. Secundò dominus Io. An. exponit, unde dicatur fornicaria, unde concubina, unde meretrix, & pellex. dic. ut hic per eum. ¶ Glo. vlti. op. & soluit. fol. si tenet Io. s. i. dist. in c. amodo. & qualiter probetur aliquam esse concubinam, & an repellatur a testimonio. vide l. Massurius de verbo. sig. & quæ dicatur concubina. dic. ut l. i. in fi. ff. de concubi. & 34. dist. §. & concubina.

S U M M A E.

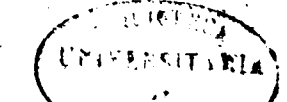
- 1 Papa reducit ad concordiam canones, qui videtur inuicem contrariari.
- 2 Concubinarii missam nemo debet audire, nec etiam Evangelium. Sed requiritur scientia indubitata. nu. 3.
- 3 Sacerdos malus non potest polluere sacramenta.
- 4 Sacramentorum qui sint effectus.
- 5 Persona ministrum non attenditur qualis sit, sed persona principalis, quæ in eo representatur.
- 6 Subditus potest abstinere motu proprio a notorio fornicatore.
- 7 Crimen fornicationis si habet operis evidentiã, non est licitum a talibus fornicatore audire missam.
- 8 Confessio, & sententia faciunt rem notoriam.
- 9 Crimen confessatum coram iudice potest iudex punire sine alio processu.
- 10 Crimen intentatum non diffiteri, idem, quod confessio criminis, operatur.
- 11 Notorius fornicator celebrando an incurrat irregularitatem.
- 12 Notorii multiplex differentia. Et quid sit notorium iuris. nu. 17.
- 13 Occultum quid dicatur. Quæ sit eius pena. nu. 15.
- 14 Manifestum quid dicatur.
- 15 Notorium facti quid dicatur. Et quid notorium presumptionis nomen. 19.
- 16 Notorium facti quotuplex sit.
- 17 Ordo iuris an sit servandus in notoriis.
- 18 Citatio an sit necessaria in notoriis.
- 19 Reus si non citatur, nec exponitur sibi factum, nec auditur eius defensio, non tenet sententia lata super notorio. Et quid si est absens per contumaciam comparens pendente iudicio, vel sententia lata an auditur. nu. 30.
- 20 Delictum evidens, & notorium quas excusationes possit recipere.
- 21 Delictum si est adeo notum iudici, quòd non recipiat excusationem, potest punire exequendo, non cognoscendo.
- 22 Probatio an requiratur in notorio.
- 23 Sententia an sit necessaria in notoriis.
- 24 Appellari an possit a sententia lata super notoriis.
- 25 Appellatio interposita a sententia super notorio lata in quo differat ab aliis sententis.
- 26 Reus si semel fuit contumax, nec invenitur factum notorium, sed est locus purgationi, an citabitur ad purgationem. Et quid si non comparet, an habeatur pro confessio. nu. 32.
- 27 Iudex si monet reum, ut satisfaciat, tanquam de notorio, vsq; ad talem diem, an talis monitio habeatur pro citatione.
- 28 Delictum si est notorium, an possit procedi super circumstantiis occultis, tanquam super notorio.
- 29 Statutum si dicat, quòd contumax habeatur pro confessio: item aliud statutum, quòd offendens officialem puniatur in duplum, processum est contra Titium, quòd Caium officialem offendit, Titius est contumax, an habeatur pro confessio non solum super delicto intetato, sed etiam super illa circumstantia, & qualitate, quòd Caius fuerit officialis.
- 30 Processus notorij an habeat locum in contractibus. Et an habeat locum secundum leges. nu. 38.
- 31 Cautela optima quando iudex procedit super notorio.
- 32 Iudex processit super notorio crimine. de quo (antequam fuit sibi factus factus) tulit sententiam tanquam super notorio: cum ita esset, tamen sibi non constabat de notorio, an valeat talis sententia.
- 33 Iudex si aliquis est in ueritate, tamen ignorat se iudicem: an valeat eius sententia.

Vestra

Vestra. A clerico fornicario non notorio licetè audimus diuina, & precipimus sacra. sed si est notorius, abstinere debemus, non tñ eo aïo, q. credamus officia, vel sacra talium fore polluta. Et potè diuidi in duas partes: in consultationem, & solutionem. scda ibi ceterum. ¶ Vel dic. q. duæ sunt partes. in prima litera decisa: in secunda consultatio, & responsio. & illa scda sub diuiditur in quattuor. in prima allegat pro, & contra. in scda distinguit qualitatem crïs, de quo quaritur. in tertia distinguit de aïo abstinentis. in quarta ex distinctione solutionem concludit. scda principalis ibi alicubi. ¶ secunda scda ibi ceterum. ¶ Tertia ibi iterum aliud. ¶ quarta ibi sine dubitatione. ¶ ¶ No. j. q. Papa reducit ad concordantiam canones, q. vñ inuicem contrariari. similiter opi. Doc. s. de rest. spo. c. literas. idem in diuinis scripturis. 8. q. 1. ca. in scripturis. idem in testib. s. de testi. cum tu fili. expedio. n. iura iuribus concordari aliqua sub diuisione, ut correctio euitetur, ut in ca. cum expediat. de elec. lib. 6. ¶ ¶ Scdò no. canonè prohibere, nõ qs audiat missam concubinarii. similiter nec ipse det ab aliis audire. 32. di. c. pter hoc. & quod hic dr de Missa, idè dicas de Evangelio, Epistola, & aliis diuinis officiis, sñ Io. vt d. c. præter hæc. ¶ Tertiò no. q. ad hoc ut euitare teneatur, requirit scientia indubitata. & intelligit Io. sciam iuris nõ facti. tu dic contra sñ Bar. j. c. prox. & c. si de ista scia indubitata dic, ut l. cum quidam. §. quod dr. de acq. hæ. & l. j. §. scientiam. ff. de institu. ¶ Quarto no. Io. in ver. alibi dr. q. sufficit generalis allegatio. sic. j. de præb. c. 2. & 45. dist. c. 2. de hoc. 100. dist. §. hinc èt. de hoc in Spe. de alle. & dif. §. porro. ver. in summa. ¶ Quintò no. q. malus sacerdos non potest polluere sacra. vñ alibi dr. quid enim cautum erit, aut securum, si sanctitas incorrupta corrumpitur. C. de epif. & cle. l. si quenquam. nam mali tractando sacra se tñ lædunt. facit 15. q. vlt. Non ob. j. q. j. c. sit populus. & ea. cã, & q. multi. in fi. dic. ut ibi. ¶ Sextò no. ¶ effectum sacrorum [quia sunt purgatoria cunctarum contagionum] & c. profunt. n. mortuis. 13. q. 1. c. aïx. & extinguunt peccata venialia, & mortalia, qd sanè intelligas, ut no. de cõse. di. 2. c. quotidie. ¶ Septimò no. q. persona ministri, qualis sit, non attendit, sed persona principalis, q. in eo representatur. facit ad no. in c. si religiosus. de procu. in cle. & l. cogi. §. hi qui solidum. ad Treb. idem dicimus in iudice, ut quatumcunq; sit infamis, & malus (donec toleratur) valent gesta per eum, ut plenè per Inn. in c. nihil. de ele. & l. Barbarius. de of. prato. facit c. dudum. s. de elec. ¶ Octauò not. q. aliud est in crimine notorio, aliud in occulto. ¶ A notorio. n. fornicatore potè subditus motu proprio abstinere, non aut ab occulto: quia non debet ipsum occultum, vel eius sacra vitare. qd est verum, q. necessariò ab eodem cogitur quis suscipere. in sacramentis verò, q. ab eo suscipere non cogitur, de quibus. j. de peni. & re. ois. licitum est abstinere, si ex tali abstinentia cõtra talè sacerdotè toleratum scandalum nõ generatur. aliàs aut non licet abstinere. nã & Dñs Iudæ corpus suum dedit. de cõse. dist. 2. c. non prohibeat. & c. seq. & 6. q. 2. c. placuit. & c. si tñ. 8. q. 4. c. non ne. abstinere ergo licet in occulto. & sic non est contra. j. de sen. exc. c. c. nõ ab hoie. ¶ Nonò no. q. si crimen fornicationis hõt operis evidentiã, non est licitum audire ab eo. dr aut notorium facti evidentiã, qñ mulierè suspensã tenebat in domo, sñ Inn. 32. q. 1. c. 1. & s. eo. c. si qsquã. secus si clericum inuenirem in occulto cum aliqua muliere: pp hoc enim ipsum in publico non vitabo, nisi aliàs sit notorium, sñ Hof. & adde quod no. de sen. exc. c. 3. §. si. euident ergo fornicator clericus operatur, ut possit vitari in publico. & hoc est generale omnium suspensorum a iure. s. si crimina pro quibus sunt suspensi, sint notoria, & euidentia, licet cuiq; eos visitare in diuinis officiis. idem de irregularibus, q. a iure suspensi dici possunt. Si verò crimina, pro quibus a iure suspenduntur, sint occulta, licet graua (vt simonia, homicidiu, & hmõ), tamen vitari non debent in his, quæ ab ipsis de iu-

re recipi debent. arg. hic de conse. dist. 2. c. non phibeat. idè in excõicato occulto. 6. q. 2. c. si tantum. de off. ord. c. si sacerdos. sñ Inn. ad hoc vide, quod no. de simo. c. tanta. per Ioã. And. & c. per tuas. Hof. remittit ad no. per eum. j. de sentè. excommu. c. cum non ab hoie. ¶ Decimò no. q. confessio, & sententia faciunt rem notoriam. hinc est, q. crimen confessum coram iudice potest iudex punire sine alio processu, ut no. Inno. j. de accu. qualiter. il. 2. & aduertendum, q. confessio, & èt snia recipiunt aliquas exceptiones, ut nullitatis, & similes. de quibus in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. nec tamen minus factum confessatum, vel in condemnationem deductum notorium appellatur, & tanquam super notorio procedi potest, ut j. dicam. probationes verò factæ in causa quantumcunq; apertissimæ, & liquidæ, non secuta sententia, vel confessione, non idem operant, ut est gl. no. in l. sed si possessori. §. si. ff. de iure iu. ad idè c. iudex. de of. dele. li. 6. ¶ Undè decimò no. q. non diffiteri crimen intentatum, idè, qd confessio dicti crïs, operatur. facit c. 2. de confes. lib. 6. licet alibi tradatur regula generalis, q. tacens nõ hñ p confessio in his, q. tendunt ad sui iudicium, vt l. filius. §. inuitus. ff. de pcur. ¶ Venio ad aliquas op. q. pnt elici ex prædictis no. sed, ut seruem ordinem, repeto. & primò dicit hic [alibi dr. j. c. & sic sufficit allegatio generalis, contra. C. ad leg. fal. Auth. testò. de elec. c. qui contra certam. de postu. l. 1. in fin. Sol. principi, vel coram principe sufficit generaliter allegare, quia vbicunq; sint clausa, præsumitur hñe in pectore, ut in c. 1. de cõsti. li. 6. secus si coram alio. in toto tñ volumine Digest. patet, q. Iurisconsulti allegant librum, vel titulum inter solenes doc. vidi sine allegationibus iuris disputari cum rationibus efficaciter concludentibus, quosdam vidi allegare. ll. vtiliter ad propositum facientes. vulgariter verò leges præterire in cõmunibus, quas inducunt, & hoc placet. ¶ Scdò opp. dr hic, q. criminosi ministri non maculant sacra. contra. j. q. j. ca. sit populus. & c. multi. Sol. sacra non contaminantur, licet malus sit sacerdos: seipsum verò maculat, ut in iuribus hic allegatis in glo. & 7. q. 1. c. principis. ¶ Tertiò opp. hic vñ innui, q. a notorio fornicatore non debeant percipi sacra. contra nec in bono, nec in malo homine debet qs facere sacra Dei, vt 1. q. 1. Sol. vt ibi. ¶ Quarto opp. dr hic, q. solus notorius fornicator debeat vitari. cõtra, immò videt èt, si sit occultus, sicut dicimus in simoniaco, vt j. de simo. c. tanta. Solut. aliud in fornicatore occulto, aliud in simoniaco. in isto enim propter infectam radicem statutum est, ut vitari possit, quia intus ortus occidit. de hoc dic, vt d. c. tanta. ¶ Antequam veniã ad materiam notorii, ¶ quæro, an notorius fornicator celebrando incurrat irregularitatem, cum ista q. debeat alia immiseri. s. quis dicat notorius fornicator, an eo ipso, qd retineat mulierè in domo, & in mensa. & vñ, q. iste dici possit notorius, notorio facti actu permanentis. de quo in gl. dñs Ioann. Lig. refert antiquos, & modernos variare inuicè in hoc passu. Quidã dicunt, q. ad hoc, ut notorius dici possit, requirit monitio, ut no. Lau. 43. ei. c. nullus. idem Hug. 87. dist. c. si q. & Archid. eos sequitur, dicès, q. nisi præcedat monitio, non incurrit irregularitatem celebrantes. Hof. hic, & infra de sen. excommu. lib. 6. c. j. & Io. Mo. ibi, & Ioan. And. hic. & c. si celebrat. de cler. excom. mi. dicit, q. sine monitione dicit notorius, & suspensus quò ad se, & alios. & ideo celebrando irregularitatem incurrant. nam tales sunt suspensi suspensio ne speciali canonis, non illa generali, qua suspensus est quilibet peccator existens in mortali. hoc probari videtur 81. dist. c. si qui. & 32. dist. c. præter hoc. & in isto c. dicitur [nullus audiat.] & c. per ista enim uerba satis potest denotari suspensio, arg. j. de iudic. cap. 1. & hoc etiam tenet Hof. de pœn. & remissio. in rub. de dispensa. in quarto. D. Io. de Lig. multum intricatè refert hic istorum opi. & tandem concludit, q. notorius fornicator celebrans non incurrit irregularitatem, nisi monitus deficiens sit suspensus ab homine. & quod

Pet. de Anch. sup. 3. Decr. B B B præce-

præcedere deat monitio, vñ probari. s. c. sicut. & duob. seq. & J. c. proxi. Si. n. detentio faceret rem notoriã, non esset opus monitione ad separationem, vt no. arg. 83. di. c. presbyter. & tñ fit, vt in c. sicut. Præterea non reperitur iure cautũ, q̄ fornicator notorius sit suspensus à iure sp̄ali, & expressa suspensioe vltra generalem, q̄ refertur à Deo pp quodlibet mortale: licet canon addat illi suspensioni, q̄ non audiat missam eius. 3. 2. di. c. verũ. & c. nullus. & c. præter hoc. suspensio autẽ illata à Deo, certum est, q̄ non inducit irregularitatẽ. p hoc c. is. qui. de sen. exc. li. 6. vbi irregularitatem non incurrit q̄ ex aliquo delicto: nisi cautum sit expressẽ in iure. ad hoc et facit quod no. Archi. in c. cum æterni. de re iu. li. 6. vbi dicit, q̄ suspensus pp crimen tunc irregularitatem incurrit, cũ canon hoc exprimit. licet Io. An. ibi cõtra in hoc. Non ob. iste tex. qui dicit [nullus audiat.] & c. intelligitur. n. post monitionem, & ex ista opi. inferitur, q̄ si publicus fornicator pœnitens desistit, q̄ possunt ab eo audiri diuina: quod non esset, si esset suspensus quò ad se, & alios ante obtentam absolutiõnem, vt no. Inno. de excels. præla. c. tanta. de sen. exc. c. venerabilibus. li. 6. ad hoc et facit quod no. Io. An. de clerici. pere. c. j. vbi dicit, q̄ licet deprehensus in publico crimine non debeat celebrare ante dispensationem: si tñ ante celebrat, p̄t ep̄s cum eo dispensare. pro hoc adduco. c. vt clericorum. ibi. n. primò ab oi libidinis vitio præcipit clericos abstinere. & tñ subdit [q̄ si suspensus hac de cã p̄sumpserit celebrare diuina.] & c. Ecce ergo, q̄ in quolibet genere incontinentia (vt priuatio, & depositio clerici fornicationis fieri possit) requiritur, q̄ p̄cedat suspensio ep̄i, & loquitur in omni genere fornicationis ille tex. dum dicit [ab omni.] qui enim dicit [omne] nihil excludit, vt l. in re manda. C. mand. & c. si Romanorũ. 1. 9. di. & hæc opi. est magis æqua scdm Io. An. ¶ Nunc ad materiam notorii descendamus: ad cuius pleniorẽ intelligentiã præmittendum est, quod no. gl. j. c. proxi. & moder. hic. nam pluribus, & variis modis ad veritatem peruenimus, & quilibet modus habet nomẽ proprium. est. n. argũ, p̄sumptio, iudicium, fama, rumor, occultum oĩno, penẽ occultum, manifestum, & notorium. altero. n. ex prædictis de vnoquoque negotio iudici fit fides. & sunt isti probationum gradus. nã debes scire, q̄ sunt quædã extrema, q̄ sunt extra fidẽ, & credulitatẽ. vt nescientia. Illud. n. quod homo nescit, non est fides, nec credulitas, vt no. de iue. & fact. ign. super rub. & l. de statu. de testa. Item est scientia vera, & illa h̄r duob. mo. vno modo, quæ sunt artis, seu scientiæ alicuius per rōnes, vt demonstrationes. & illud est scire per cãm cognoscere, & dicunt philosophi. & h̄r ff. de legi. l. scire. & de excus. tur. l. scire oportet. Secundò h̄r ista scientia in his, quæ sunt facta, & tũc illud scire dicimur, ad quod mouemur per sensum. & hæc est scientia, q̄ requiritur in teste, vt l. testium. C. de testib. & ff. de testa. l. in testib. in fi. & de hac scientia loquitur. l. in delictis. ff. de noxa. & l. pen. §. scientiam. de tribu. ad istam autẽ scientiam non vñ posse produci in his, q̄ habent actum transeuntẽ: sed bene in his, quæ sunt actus permanentis, vt l. si in ruptis. ff. si. reg. Item ad istam fidem, siue credulitatẽ, & scientiam, q̄ h̄r actum permanentem, peruenitur p quattuor gradus. Primo, cum iudici res proponitur p actorem, & p reu negatur: tũc iudex adductus est in dubitationem. est. n. dubitare, cum qs non applicat aim suum magis ad vnã partem, q̄ ad aliã, vt no. in d. l. de statu. & de hac dubitatione loquitur, l. 3. C. q. ad li. procla. non licet. & ista dubitatio non est gradus probationis. post illam verò dubitationem iudex incipit inclinare aim magis ad vnã partem, q̄ ad aliã. & tunc si hoc facit ex aliquo leui iudicio, vel ex aliquo leui argumento, ista vocatur suspicio, q̄ aliquo modo mouet animum iudicis: nõ tñ in totum remouet dubitationẽ. & de ista loquitur l. in lege Acq. ff. ad legem Acqui ibi [ad suspicionem iudicem adducam.] & de pœnis. l. absentis. ibi [non debet pars ex suspiciõibus condemnari.] & iste est primus gradus probationis,

seu credulitatis, postq̄ iudex incipit adherere vni parti: licet remaneat dubius: post illam aut suspiciõem, si iudici apparẽt argumenta fortiora: tũc iudex incipit opinari: tñ adhuc dubitat, ne sit contrarium, & modicum remanet: ista vocat opi. nio. & iste est secundus gradus probationis, q̄ modicum restat ad recedendũ. & de istis duab. causis dubiis, qñ. f. ad suspiciõem adductus est, vel ad opinionem, loquitur l. admonẽ di. ff. de iure iur. post illam opi. si iudici apparẽt tñ, q̄ adherat vni parti, abq; alio dubio cõtrarii, tunc d̄r perfectã credulitas, & perfectã probatio: ista duo de opin. à credulitate probantur in l. 3. §. eiufdẽ quoq; in prin. ff. de testi. ibi [quid aut credas, aut parum pbatũ tibi opineris] est et tex. q̄ probat oēs istos gradus. ff. de q̄sti. l. j. post prin. dum dicit [ad q. non perueniri: nisi cum reus suspectus est.] & aliis argumentis, & probationibus ad hoc mouetur iudex, ita q̄ sola confessio deesse videatur ex eo, q̄ dicit [suspectus est] habes primum gradũ pba. q̄ est suspicio. & q̄ dicit [aliis argumentis ita pbatõni admouet.] h̄s sñ gradũ, q̄ est opi. multis cõiuncta credulitatib. & plenã probationem: ex eo q̄ subiicit [ita q̄ sola confessio deesse videat.] est tertius gradus pba. ista sũt verba Bar. in l. admonendi. de iure iur. ¶ Ad propositũ redeũdo, quid sit argũ: apparet ex prædictis qd sit p̄sumptio. dic, vt de cano. per eum in d. l. admonendi. de iudi. ipse no. plenẽ in l. maritus. ff. de quæstio. fama & rumore in l. de minore. §. vlt. eo. tit. per eundem satis plenẽ. ¶ occultum est b, quod probari non p̄t. & tale subiicitur dimino iudicio. de simon. c. sicut. et de tali d̄r [deficit tibi probatio, sed non ius.] in l. duo sunt Titii. ff. de te. tu. obligatus. n. apud Deum (qui scrutator est cordium) peccat non satisfaciendo: licet debitum probari non possit. 3. 2. dist. c. erubescant. ¶ penẽ occultum est, qd probari non p̄t, sed de difficili. ¶ manifestũ est publica, seu insinuatio famosa, et cõis ex certa scientia, & certis auctoribus proueniens. & vide quod no. in l. Titia. & l. incola. C. de arbi. ¶ Descendo ad notorium, & eius materiã hic principãliter explicandã. quom Inn. & Ho. posuerunt satis confusẽ, & ineptẽ. j. c. prox. plenius, & apertius ipsam tractat Spe. tertia parte de no. criminibus per totum. & aliqui per Hof. in sum. huius ti. §. fin. Io. And. refert hic dictã Innoc. & Host. etiam satis confusẽ. ego autem per quæstiones dictã ipsorũ ordinatẽ, & clarẽ referam. Primò ergo quæro (quia, vt ait Specu. sæpe dicimus aliquid notorium, & quid sit notorium ignoramus) dic, q̄ cum notorium triplex sit, iuris, facti, & p̄sumptionis, vnum quodque suam diffinitionem recipit de per se. ¶ notorium ergo iuris est spontanea confessio, clara probatio, iusta, & irretractabilis diffinitio. primum pbatũ. s. de confes. secundum. C. de re iu. l. gesta. de verb. sign. c. cum olim. tertium. ff. de regu. iur. l. res iudi. dixit tñ Innoc. q̄ confessio, & sententia possent habere locum in facto p̄prio, notorium est illud, quod consistit in euidentiã. aliã possẽt dici notorium, quod non fuit. & idem dici potest de clara, & aperta probatione, scilicet quod ex ea non resulet notoriũ: quia potest esse falsa. vt supra de probatio. ca. licet causam. similiter & sententia plerũq; super falsitate fundatur, vt l. j. §. vlt. ff. de quæstio. similiter & confessio, vt ibi patet. & ff. de confes. & l. lul. & de purga. vul. c. 2. ¶ Notorium facti est publica, seu famosa confessio, proueniens ex euidentiã rei: quæ nullius potest tergiversatione celari, vt C. de nup. l. si vir. Vin cen. dicit, q̄ notorium facti est, quod factum esse non dubitatur à populo, vel maiori parte. Vbert. dicit, q̄ notorium est, quod continẽ viget, & in præsentĩ est publicẽ videre. Guil. dicit esse id, in quo fama publica suum præbet adminiculũ, & ipsa rei euidentiã protestatur, ita se exhibens oĩum hominum, vel maioris partis alicuius loci conspectui, q̄ nulla possit. & c. ¶ Notorium p̄sumptionis est euidentiã iuris vehementer p̄sumpta. Bar. dicit, q̄ sñ omnes Doc. propriẽ notorium d̄r istud, quod habet causam permanentem, vt pbatũ in Auth. qui semel. C. quõ, & qñ iu. vbi proponens edicta potest

p̄t facere transire aliquid in notoriũ: quia habet cãm p̄manentem. sed vox præconis paucis innotescit: quia habet cãm momentaneam. pro hoc facit l. si verò. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisd. cog. no. Bar. in l. ab accusatione. §. vltim. ff. ad Turp. Cy. de hoc tangit in l. ea quidẽ. C. de accu. vbi tangit in j. q. an illud, quod fit coram decem hominibus, possit dici notorium. scdm canonistas non vñ: volunt enim, q̄ id, qd coram populo, vel maiori parte populi agitur, notorium dicatur. sed fortẽ in villa, vel castro sunt 15. vel 12. homines. notoriũ ergo dici poterit apud eos, si omnibus, vel maiori parti constat de accu. deprehenditur. n. notorium loco, & tpe. loco, si fiat corã vicinia, vel maiori parte. tpe, quia de die, nõ de nocte, vt hic in nouella. 4. col. ver. & est sciendũ qd notoriũ & c. circa hoc, qd dixi de tpe, & loco, vide quod circa hoc dicunt Bar. & Doc. de fama. in l. de minore. §. l. ff. de quæst. nam quod ibi no. in tractatu famæ an deprehendatur loco, vel tempore, p̄t ad notorium adaptari. Pe. diffinit notorium per ver. & sic.

Quæ vel nemo negat populo, vel teste probatur, vel se subiiciunt actus, notoria dicas.

¶ Scdò quæro, quotuplex est notoriũ facti. & gl. j. c. proxi. dicit, q̄ triplex. nã quoddã est notoriũ actus transeuntis: qd tñ ita h̄t rei euidentiã, q̄ negari non p̄t. puta si ep̄s transiuit de vna ecclesia ad aliã, & incepit bona ecclesiæ ministrare. de tranfla. c. quantò. de cle. non resi. c. 1. vel occidit aliquẽ in platea, vel in conspectu populi. 2. q. 1. §. qñ aut. quoddam est notoriũ interpollatũ. pone exemplũ. j. de vsu. cap. cum in dicec. Tertiu d̄r notorium continuũ, in quo nullus est ordo, nec p̄batio requiritur. vt si clericus in carcere teneatur. de ap. c. dilectis. vel si qs in domo publicẽ detinet concubinam 2. q. 1. c. de manifesta. vel si quis contra iuramentum falsitatis continuẽ p̄sequatur dũm suũ. de elec. c. venerabilẽ. de excels. præla. c. grauem, & c. ¶ Tertio q̄ro, & breuiter, quã tribus modis p̄ceditur in delictis. s. p̄ accusationẽ, inquisitionẽ, & denunciationẽ, an quolibet istorũ modorũ poterit procedi in notorio. dic q̄ ex p̄dictis modis cã notorii quodlibet p̄t ad iudicẽ deferri. est tñ alius, & leuior. ordo in notorio, q̄ in illis, vt patebit. ¶ coniuucto ca. bonæ memoriæ Magunti. de ele. ¶ Quarto q̄ro ¶ an in notoriis sit seruandus iuris ordo. & q̄ de isto articulo Io. An. post Doc. satis hic confusẽ p̄sequitur, vt articulo intelligas, per singulas partes iudicii p̄sequaris, & incipi à citatione, q̄ est principiũ iudicii. vt not. ff. de in ius voc. in rub. & p̄sequere, an requiratur litis cont. an probatio, an snia, an admittatur appellatio, an citra remediũ appella. possit snia lata sup notorio impugnari. ¶ Prima ergo q̄ est de citatione, ¶ an sit necessaria. variãt hic Doc. in 4. col. dicit Io. An. q̄ citatio necessaria est in quolibet notorio, de iure iur. c. ad nram. 3. refert alios, q̄ dicunt, q̄ in notorio actu transeunte, non sit necessaria citatio, vt probatio. vt d. c. bonæ. & c. venerabilem. s. de elec. 2. q. 1. c. de manifesta. subdit, vel dicas generaliter, q̄ in quolibet notorio p̄cedi p̄t sine citatione, & probationibus, nec postea retractatur sententia, nisi constet cõtrarium. sed melius, & tutius est, q̄ fiat citatio: nisi fortẽ scandalum, vel magnum periculum reipublicæ timeatur, si sit in mora. & sic p̄t intelligi de elect. c. bonẽ. & c. venerabilẽ. Ita dicit in 4. col. & in vlt. idem sentit, ibi [omni tñ casu requiritur citatio.] & c. & hoc verum credo: quia citatio est species defensionis, vt in ca. pastoralis. de re iud. in cle. & ille, qui sine citatione condemnat, d̄r auferre defensionem, quæ est de iure naturali. quod non p̄t et Imperator. vt ibi patet. & hoc de citatione. ¶ Litis contestatio, & reliquis iuris ordo, an requiratur, etiam variẽ loquitur. ex cuius dictis primò collige casus indubitatos. Primò, q̄ in notorio p̄sumptionis est necessarius ordo iuris: sed sufficit probare circumstantias, & p̄sumptiones, licet nõ p̄betur factum. 3. 2. q. 1. de p̄sump. c. 3. In notorio verò actus cõtinui. primo dicit in 3. col. q̄ nullus ordo, nec p̄batio requiri-

tur. & p̄t in eo sine accusatore, & teste p̄cedi. In notorio verò actu transeunte in 3. col. dicit, q̄ aut accusatus est absens & contumax: & tũc ex quo factũ in iudicio deducitur, vt notorium, procedetur sine litis conte. 2. q. j. c. manifesta. & c. de manifesta. & c. q̄ Lotharius. de iure iur. c. ad nostram. aut accusatus est p̄sens, & fiet litis conte. & si negetur, oportet duo probare, factum, & notorietatẽ, vt j. dicam. in tali ergo notorio interpollato non admittitur directã accusatio: nisi cum ordine iudiciario. Item & si iudex procedit super tali notorio, inquirendo, quod p̄t in Auth. vt iud. sine quoquo sus. §. si quis aut. & §. necessita. C. de accu. l. ea quidem. oportet, q̄ iudex, q̄ procedit i tali notorio, receperit literas à fide dignis. ar. de postu. c. j. & in d. §. si quis aut. vel q̄ audiuit per publicã famam, & denunciationem officialis, vt d. l. ea quidẽ. & expe dit, q̄ partes citentur. [qa merita causarum] & c. s. de resti. in inte. c. cum ex literis. & hanc opi. q̄ requiratur ordo, si p̄sens est reus, confirmat in 3. col. ibi. fo. vt est dictũ, si p̄sens est, & neget, bonum est, q̄ feruetur ordo iuris, & in citationibus, & in aliis. 2. q. 8. c. 1. & 2. & p totũ. sed si non fuerit p̄ns, vel recessit, tunc non seruatur ordo, & c. tñ in vlti. col. aliter dicit. & sic Ho. alibi dicit, q̄ in notoriis contra contumacem lite non contestata, & alio iudiciorum ordine non seruato, p̄t contra absentẽ ferri snia, et parte non citata. vbi pena p̄cuniaria deberet imponi. secus si corporalis, vt no. Guil. de Mon. Lau. in cle. pastoralis. de re iud. & Arch. in c. j. de offic. dele. li. 6. & Io. 2. q. 1. c. manifesta. sed ex dictis Inn. p̄t hic colligi contrarium. s. q̄ in notoriis criminibus possit ferri snia contra absentem contumacẽ. quod vñ approbare Ho. & Io. An. in c. cum olim. s. de re iud. quod est iustius, sñ Io. de Lig. ibi, & probatur in dictã cle. pastor. vbi non rōnẽ abntia, sed aliis temporibus fuit dictã sententia reprobata. vnde de pœna corporali tractabatur, vt de crimine læsæ maiestatis. Sed & quamuis in notoriis procedi possit, partibus p̄sentibus, lite contestata, & seruato alio iudiciario ordine: p̄t tamẽ is p̄sẽntibus procedi, lite non cont. nec aliorum iudiciorum ordine seruato. sicut qñ reus est absens, & contumax, omni tñ casu requiritur citatio: & q̄ venienti exponatur factũ, pro quo citatus est, & q̄ audiatur eius defensio. ista sunt verba nouellæ. & hanc opi. credo verã. qa si diceremus iuris ordinẽ requiri in notorio, isto actu transeunte, nõ esset d̄ria inter delictum notoriũ, & non notoriũ. qd tñ iura nolunt, vt patet in d. c. ad nram. & c. bonæ. & c. manifesta. cum si. ¶ Aduertẽdũ tñ sñ Io. An. ¶ q̄ si nõ citatur reus, nec exponitur sibi factũ, nec auditur eius defensio, non tenet snia lata super notorio. nã sicut in causis, q̄ requirunt ordinem, non valet snia, q̄ fertur, non cognito de causa, vt C. de senten. l. plata. de accusat. l. si accusatoribus. Idem vñ in notoriis, vbi & si non oēs, aliquis tamen ordo seruandus est, vt d. c. ad nostram. 3. de iure iuran. vbi de hoc. & hoc verbum tene menti. Cõclude ergo, q̄ parte p̄sente p̄t feruari in notoriis ordo iuris. & procedi potest etiam eo non seruato. item contra absentem, & cõtumacem etiã potest procedi. quod secus est in crimine non notorio, vt l. absentis. ff. de p̄. ¶ Sed contra prædicta incidẽter opponitur, & vñ, q̄ nullus ordo, nulla citatio, vel sententia requiratur in notorio. nam d̄r factum notorium: nisi quando non est locus inficiationi: & qñ non p̄t vlla tergiversatione celari. vt in isto c. & 2. q. 1. c. de manifesta. ergo si peruacuò procedetur, & snia feretur: quia idem notoriũ, qd snia operatur: quæ producit effectum, de quo s. de ea fit excusio: sic deberet fieri executio, si notorium est delictum sine alia sententia, vel processu. Sol. dicit Innoc. non intelligas, q̄ maleficiũ non possit excusari: sed id, quod dicitur maleficiũ, adeo est euidens, q̄ non potest celari, quin sit notoriũ censendum. ¶ Sed dices, quã excusationes potest recipere delictum ita euidens, & notorium? dic, q̄ multas: nam homide potest competere exceptio, q̄ fecit ad sui defensionem. de sen. exc. c. 3. §. si verò transeuntĩ ad ep̄atum, q̄ hoc fecit de

licentia Papæ. de transla. c. fin. quia iudex est, qui occidit. 2. 3. q. 1. c. cum homo. & c. regum. vel adulter dr non teneri; quia illam ignoranter cognovit: vel quia supposita fuit, vel cōsan guinitatem ignoravit. 2. 4. q. 2. ca. in lectum mariti. & l. item apud Labeonem. §. si quis virginem. ff. de iniur. in illo igitur processu notorii de istis, & similibus defensionibus, si quas habet reus, erit discutendum, & p. tanto citatio, & illa, quæ tangunt causam: non juris ordo potius exigitur. in hoc ergo minoris est auctoritatis notorium, q̄ snia, quia post sniam præclusa est via istis exceptionibus, vt l. peremptis. C. sentē. rescin. non poss. & dēt sibi imputare reus, qui non opposuit. in notorio verō, qd̄ nunq̄ in iudicio est deductū, (sed ortum habet extra) postq̄ in iudicio deducitur: de dictis defensionibus est querendū. Et ex hoc infero, q̄ si notorium adeo est delictū notum iudici, q̄ non recipit excusationem, p̄ punire exequendo, non cognoscendo: puta cum delinquitur coram eo. vt l. nullū. C. de rest. ¶ Tertiō ad idē queritur, an requiratur probatio in notorio. dicas, q̄ aut loqueris in notorio iudici, & aliis: & nō requirit snia, vt d. l. nullū. & idē si delictum in conspectu iudicis sedentis pro tribunali perpetrēt, vt dicunt quidam. Alii dicunt, q̄ non refert, sedeat, vel nō. vt hic per Io. de Lig. qnq; delictum (quod dr̄ notorium) nō est commissum coram iudice: tunc si negetur, semper dēt probari. & aduertendum, quia duo debet copulariue. s. ipsum delictum commissum esse, & notorietatem, scdm̄ Io. An. in 3. qol. ibi. [& si neget, oportet accusantem duo probare. s. homicidium, & q̄ publicè factum sit. & c.] ista. n. qualitas. s. notorii est causa huius processus extraordinarii. ergo requiritur ad substantiam actus, vt l. prator ait. §. de cetero. ff. vi bon. rap. cum si. & hoc verum in notorio facti. s. q̄ probari oportet facti, & notorietatis, vt no. Cy. in l. ea quidē. C. de accusa. in 3. q. & hoc verum in notorio facti. in notorio verō p̄sumptionis sufficiens circumstantiā, ex quibus resultat notoriū iuris, scdm̄ Io. An. in 3. col. ad si. ibi. [in notorio verō p̄sumptionis.] & c. Quartō queritur an sit necessaria snia in notoriis. Doct. hic oēs sentiunt, q̄ sic. dum dicunt, q̄ ad sententiā iste, contra quem proceditur de notorio crimine, si fuit cōtumax, non est vocandus. de iure iur. c. ad nram. & etiam de appel. & aliis remediis rescissoriis ipsius sententiæ lata super notorio tractant hic. & idem s. q̄ sententia requiratur in notoriis. no. Bert. in d. c. ad nostram. 3. de testi. cog. ca. super eo. & de diuor. c. porrō. & verum credo. cū em̄ (sicut dixi) quod libet notorium possit habere legitimas defensiones, & possit per aliquas circumstantias excusari, vt j. de accu. c. cū dilecti. ergo cum de eis iudex cognoscat, & pronunciare dēt, vt l. de qua re. ff. de iudic. sententia ergo erit illa, quæ claudit os reo aliquid alleganti: non ipsum factum notoriū plures habens exceptiones, vt dixi, & c. ¶ Quintō queritur an a snia lata super notoriis possit appellari: c. sententiæ hic Doct. q̄ sic, dum concludunt, q̄ etiam post sniam possit queri de innocentia condemnati super notorio: puta probatur factū, qd̄ notorium dicebatur: quod p̄ contingere. j. de pur. vulg. c. 2. non tñ per viam appell. dicta snia rescindetur: sed nullitatis. & sic causam agere poterit: qui appellare non pōt. nec mirum, quia & in supplicatione hoc contingit. C. de precib. Impe. offe. Auth. quæ supplicatio. ita dicit Io. An. in 3. col. su per isto tñ articulo aliter no. Io. And. j. de appe. c. Romana. lib. 6. & bene facit cle. pastoralis. de re iud. vbi et post sniam latam super crimine, tanquam notorio, cognitum, & discussum fuit, & sententiā retractata: & fortē p̄t dici, q̄ licet si appelleretur ab aliis sententiis diffinitiuis, non sit necessaria expressio causarum, vt l. scio. ff. de appel. tamen a sententia lata super notorio non recipietur appellatio, nisi causæ exprimentur in appellatione. vt sentit Io. And. in d. c. Romana. & hoc ideo quia appellans habet p̄sumptionem iuris cōtrariam contra se. ideo expressio causæ requiritur. ¶ In hoc ergo differt appellatio interposita a sententia super notorio

lata ab aliis sententiis. differt & in alio. quia appellatio interposita a grauamine in cā notorii non reddit sniam diffinitiuam nullam, postea secuta tali appellatione pendente. secus est in aliis iudiciis, vbi appellatio a grauamine operatur, vt snia, & alia, quæ post eam secuta sunt: rescindatur. j. de app. interposita. ex quo et̄ concludit Io. An. in vlt. col. q̄ si auditis excusationibus in notoriis non recipiuntur eius p̄bationes, & hac de causa appelleretur, q̄ nihilominus snia postea lata tenet, si de veritate est notorium, & hoc probetur coram illo iudice, a quo petitur nulla pronunciari. licet quidā dicāt idē in iudicio notorii, quod in aliis, & male, scdm̄ Inn. & Hosti. processus ergo notorii non impeditur per appel. ab interlocutoria, si constat esse notorium, qd̄ est notandum. habetis ergo per singulas partes iudicii de notorio. an citatio, an iuris ordo, an probatio, an snia requiratur, an appellatio admittatur, vel nullitas. & sic habent locum, cum p̄cessum est parte p̄sente. ¶ Quartō principaliter quero j. si procedat reo absente per contumaciam: an reus comparens, pendente iudicio, vel iam lata snia audiatur. collige ex dictis Io. An. q̄ aut reus contumax comparet pendente iudicio: aut post sententiā contra eum latam. primo casu si venerit, audientur excusationes eius. 2. q. 1. c. Deus omnipotens. & si aliqua p̄na sit ei imposita, vel p̄ceptum factum in absentia, purgata contumacia erit reuocandum, tanq̄ iniustum, vel nullū. de re iud. c. cum Bertoldus. facit s. de elec. c. bonæ. Secundo casu qn̄ comparet post sniam: & tunc talis snia tenet, facta fide iudici de notorio. nec admittetur excusatio contumacis: nec eius probatio. ita dicit Io. An. in pen. & vlt. col. ¶ Quintō ad idem querit j. si semel fuit contumax, nec inuenitur factū notorium, sed locus purgationis: nunquid citabitur ad purgationem: videtur, q̄ sic. de sen. exc. c. si verō. 2. & melius secundū Ho. j. ti. 2. o. & de purg. cano. c. inter. & c. cum dilectus. quod dic, vt ibi. & j. de haret. ca. excōicamus. §. 1. ego hoc verum credo. ¶ Sed quid erit, si non comparet: an habebitur pro cōfesso. credo quod sic. & poterit absens damnari: sicut de crimine notorio. facit ad hoc, quod no. Bar. in l. q̄nis. ff. de q̄st. vbi quid iuris, si reus, contra quem sunt probata indicia sufficientia ad torturam, est contumax: quid si edum. dicit Bar. q̄ in criminibus, vbi absens potest damnari, scdm̄ formā statuti, poterit pronunciari, q̄ iste habeatur pro cōfesso. sed si non poterit absens damnari, procedetur contra eum, captis pignoribus, & multa indicta, vt dicit ibi gl. & vide pro hoc quod no. Cy. de accusa. l. reos. in fin. & hic not. ¶ Sextō circa absentem reum etiam queritur. j. iudex monet reum, vt satis faciat tanquam de notorio, vsq; ad talem diem: nunquid talis monitio habebitur pro citatione: videtur, q̄ non: quia monitioni non tenetur parere, si habet iustam excusationem. de p̄sum. c. si. 1. 4. q. 1. ca. quisquis. sed dic, q̄ citatus venire tenetur, & excusationem suam proponere. ff. de iud. l. si qs. arg. contra. j. de rescrip. ca. si quando. vbi dicitur, q̄ debet se per literas excusare. sed ibi loquitur de honestate. & audiui dnm̄ meum, dnm̄ Bal. allegare istud dictum, quod no. q̄ mandata iudicis etiam iniusta resoluntur in simplicem citationem. hodie tamen assessores iustificat ista p̄cepta facta in absentia. q̄ si senserit se grauatum, compareat recepturus iustitiæ complementum. & pro isto p̄cepto iustificato adduco. G. ff. de ope. no. nunc. liquet igitur ordinatē materia notorii per singulas partes iudicii: quam hic tractant Doct. illa uerō, quæ restant, dic per Host. in summa de accusa. sub rubr. de criminibus sine ordine puniendis. ¶ Septimō querit etiā hic Io. An. quia quandoq; circumstantiæ aggrauant, vel extenuant delictum, vt locus, tps, persona, & similia, vt c. sicut dignū. de homi. ¶ An si delictum est notorium, super circumstantiis istis occultis possit procedi, tanq̄ super notorio. dicit hic Io. And. penul. col. q̄ licet circumstantiæ, quæ aggrauant, vel excusant delictum, non sint potæ, si factum ipsum est notorium, satis est. & de dictis circumstantiis non est curandū: qd̄ verbum

verbum nō. & facit contra quoddā consiliū Ia. de Bu. in qōne tali. ¶ Statutū est, q̄ contumax habeatur p̄ cōfesso: aliud est statutum, q̄ offendens officialē puniatur in duplum: p̄cessum est contra Titium: quia Caium officialē offendit: ille Titius est contumax: an habeatur pro cōfesso non solū super delicto intentato: sed et̄ super ista circumstantia, & qualitate: q̄ ille Caius fuerit officialis: tenuit consulendo, q̄ statutum intelligitur de delicto, quod debet haberi pro cōfesso: non aut super circumstantia qualitatis personæ. qualitates enim istæ non faciunt alterum delictum, vt l. aut facta. ff. de p̄cen. & licet quis sit contumax in delicto: non tñ in conditione personæ. ad hoc l. 2. §. si autem reus. cum sua gl. quæ incipit, ex hoc patet. C. de iura. calum. & vide; latius per eum in dicto consilio, quod incipit, quæstio, quæ proponitur talis est inter cetera, quæ continentur. ¶ Octauō quero, an in contractibus habeat locum processus notorii. videtur, q̄ non: quia q̄ cōsensu, verbis, vel literis contrahuntur, non possunt eē sic notoria. ff. de actio. & oblig. l. 1. & 2. nam & tempore contractus, ante, & post, multa qn̄que interueniunt, quæ p̄sentes non attendunt, vt no. de fide instr. cap. cum Ioannes. & sæpe extra id, quod agitur, tacitā nascitur obligatio, vt patet. ff. cō mo. l. sub quod. in fi. & idem videtur in possessione: quæ licet consistat in haret tñ aliquid iuris. ff. de acquir. poss. l. j. acquirimus. item quantumcumq; de contractu appareat, non pōt dici notorius. quis. n. possit scire excep. quæ possunt competere contrahenti: certe nullus, qui non audit contrahentes. Præterea in contractibus, & reatibus statutus est ordo tam contra p̄sentes, q̄ contra absentes, vt l. consentaneum. & Auth. qui semel. C. q̄no & qn̄ iudex. & c. qn̄ frequenter. §. in aliis. non debemus ergo in eis alium procedendi ordinē inuenire: quid dicendum. Sol. dicunt Inn. & Host. q̄ non solū factum, sed etiam possessio, & contractus possessionis possunt notoria esse: licet in eis raro procedi debeat scdm̄ formā notorii: sicut & raro proceditur in eis scdm̄ formā inquisitionis scdm̄ eos. & vide quod no. in l. omnium. C. de testam. vnum adde, q̄ qn̄ iudex procedit, tanquam super notorio, optima cautela est interloqui id, super quo procedit, esse notorium, vt no. Io. An. in Cle. pastoralis. de re iud. ¶ Nonō quero, siue tangunt hic et̄ Doct. an scdm̄ ll. habeat locum iste processus notorii. Inn. q̄ non: sed solum scdm̄ canones. Hof. contra adducit. ff. de off. p̄sid. l. 3. & l. congruit. in Auth. de colla. §. iubemus. colla. 9. remittit ad summam de accu. sub rub. de criminibus sine ordine puniendis. ¶ Decimo, & vltimō queritur. j. iudex procesit tanquam crimine notorio: de quo antequam sibi fuit fides facta: tulit sententiā tanquam super notorio cum ita esset. sed sibi de notorio nō constabat: quero an valeat snia. v̄, q̄ sic, postquam erat in rei veritate notorium. potest. n. snia iustificari ex nouis probationibus non deductis in iudicio principali, vt l. per hanc. C. de tempo. app. præterea non v̄, q̄ est notorium aliter in iudicio deducendum, vel allegandum. sicut nec ius scriptū, vel consuetudinem expedit allegare in sententia: nec causas, nec rationes, quæ mouent iudicem ad pronunciandum, vt c. sicut. de re iud. Sufficit. n. iudici allegare notorium: nec expedit probari, vt dicimus in parte. in cle. appellanti. de appell. & hanc partem tenent hic Inno. & Host. vt. l. satis sit factum esse notorium ad iustificandum sniam iudicis. In cōtra riu facit qd̄ no. Bar. in l. multū. ff. de cōd. & dem. in illa q. j. si qs i veritate est iudex: tñ ignorat se iudicē eē: an valeat snia. & dicit, q̄ si ignorat illud, qd̄ est cā, & fundm̄ suæ iurisdōnis, snia erit nulla, vt l. qō. ff. de eo, q̄ pro tu. qd̄ tenet Guil. in l. ob seruū. de of. p̄con. secus si scit se iudicē esse: sed ignorat ad minicula, vt iurisdictionē suā progatā, vt l. 2. §. j. de iud. dicit et̄, q̄ si iudex p̄nuiciat, tanq̄ cōtra cōtumacē: & in rei veritate sic esset (de qua tñ contumacia iudici non constabat) non valebit snia. allegat Inn. de of. dele. in c. cū contigat. in gl. super verbo iusto. & est casus in l. hæc aut. §. j. q. ex cau. in

poss. ea. posito ergo, q̄ iudex ignorauit, qd̄ est fundamentū sui processus. s. notoriū: non dēt valere, qd̄ gesit licet in rei veritate notorium, & nota illum articulum.

ADDITIONES.
 a ¶ Polluere sacramenta. Vtrum sacramenta per malos ministros lata gratia effectum conterant iuscipientibus illa. vide Io. de Turre Crem. in c. si iustus. j. q. j.
 b ¶ Occultū est. Adde tex. in c. vt nostrū. j. vt ecclesia. benefi. Spe. in ti. de notor. cri. §. 6. Car. in cle. 2. §. notorie. de hæreti.
 c ¶ Appellari. vide Doc. in c. proposuit. s. de ap. Old. coufi. 9.

- S V M M A E.
 1 Fornicatio non probatur per dicta non iuratorum: puniatur tamē infamatus de ipsa.
 2 Reus si negat crimen, de quo publicè constat, nō debent recipi testes.
 3 Regula, q̄ negatio faciat rē dubiā, quando locū habeat.
 4 Factum duobus modis dicitur notorium.
 5 Suspicio est sufficiens de per se ad purgationem indicendam.
 6 Deficiens in purgatione habetur pro conuictō.
 7 Detinens publicè mulierem suspectā, conuictus est de fornicatione.

TVa nos. ¶ Per dicta nō iuratorū fornicatio nō pbatur. puniatur tñ infamatus de ipsa: si in purgatione deficiat. & sunt due partes, conuictio, & rñsio. scda ibi: [nos ergo. ¶ No. j. in versic. nos igitur. cōiuncto princ. q̄ isti distabantur se esse concubinario: & tñ subdit, q̄ nullo accusatore, nec testimonio opus est. ex quo collige, q̄ si reus negat crimen, de quo publicè constat, nō debent recipi testes. qd̄ est cōtra Inn. & Io. An. §. c. pxim. vbi dicunt, q̄ si negetur, dēt p̄bari, sed dnt̄ intelligi actus trāseuntis, nō in notorio actu permanente. de quo hic. ¶ Scdō no. q̄ licet dicatur, q̄ negatio facit rē dubiā, vt l. 3. C. quib. ad liber. puo. nō licet. tñ in facto (qd̄ non p̄t pbabiliter inficiari) nō hēt locū illa regula. & ita dicit hic Innoc. & Io. An. §. c. px. facit qd̄ no. in l. j. C. de procu. & ff. de transac. ¶ Tertio no. q̄ duob. mo. dr̄ aliqd̄ factū notoriū. primō qn̄ se exhibet oium conspectui. scdō qn̄ ex fama. & hoc casu secundo opus est p̄bationibus, si negetur. vt hic patet. & not. Io. An. §. c. px. fama. n. non sufficit ad cōdemnationē: sed admittit ad inquirendū, vt no. Cy. in l. ea quidē. de accu. de effectu famæ vide in l. de minore. §. vltimo. ff. de quæst. per Bart. ¶ Quarto no. in vers. sed si de clericis. q̄ suspicio est sufficiens de per se ad purgationem indicendam. & hoc qn̄ generatur scandalū. de quo dic in c. licet Heli. de simo. ¶ Vltimō no. q̄ in purgatione deficiens h̄r pro conuictō. qd̄ dic, vt j. de accusa. c. accedens. ¶ Vltimō no. gl. si constet & c. q̄ qui detinet publicè mulierem suspectam de fornicatione, est cōuictus. Idem no. 3. q. 1. c. de manifesta.

ADDITIONES.
 a ¶ Negatio facit rem dubiam. Intellige ad commodum negantis, non ad incommodū. Bal. in l. non solum. §. qui alienæ. ff. de proc. Floria. in l. seruantes. de serui. Bar. in l. si quis cum totum. de excep. rei iud.

- S V M M A E.
 1 Ad prælatum spectat cogere clericos, ne in habitatione sua teneant mulierculas.

ANobis Not. j. q̄ ad prælatum spectat cogere clericos, ne in habitatione sua teneant mulierculas. & iō prior diminuit scilicet mulierculas: quia p̄ctm̄ de anima. de vita. de fama peccatoris, & sibi adherentibus diminuit. ad hoc 2. 4. dist. ca. vidua. & c. prior. ¶ Secundō no. q̄ sunt quædam personæ inimicæ ad continentiam conseruandā naturaliter obligatæ, & excludit omnem suspicionem sinistram iste naturalis pudor non in tantum, q̄ non possit reperiri contrarium, insugante diabolo, vt s. c. j. facit l. si qui adulterium. C. de adul. & ff. de ritu nupt. l. adoptiuus.
 Pet. de Anch. sup. 3. Decr. B B B. 3 SVM-

S V M M AE.

- 1 Criminosus an debeat vitari in diuinis officijs.
- 2 Notorius fornicator est suspensus quò ad se, & alios: & an talis in celebrando incurrat irregularitatem.

Questum. Not. j. tan criminosus debeat vitari in diuinis officijs: & loquitur in crimine fornicationis. de alijs dic vt s. de exce. praela. c. tanta. de scisma. c. j. vbi de simoniacis, excòicatis, hrticis, & alijs præcis ab Ecclesia. ¶ Scdò no. j. notorius fornicator est suspensus quò ad se, & alios. an aut talis celebrando incurrat irregularitè, dic vt plenè dixi s. ca. vestra. ¶ Tertio no. q. trib. modis dr delictum notorium. quod dic, vt dixi in d. c. vestra.

De clericis coniugatis.

S V M M AE.

- 1 Rubrica ista, & illa qui clerici, vel vouentes, qualiter differant.
- 2 Ordo est vnum de septem sacramentis Ecclesie, cuius character per clericatum impressus non perditur per coniugium: nec per heresim.
- 3 Uxoratus, si ordinetur, recipit characterem.
- 4 Acolytus non bigamus, mortua uxore, vult promoueri ad sacros ordines: an sit iterum ordinandus ad minores.

ISTA rubrica continuatur ad præcedentia in hunc modum. dictum est s. de quadam illicita cohabitatione clericorum, & mulierum: nunc de licita videamus. & quales interdum contendunt habere præbendas. Ideo et de hoc videamus, scdm Dama. h. de materia. 28. dist. & 31. & 32. per totum. & 27. q. j. ca. vt lex. repetitur in 6. & vltra rub. qui cle. vel vo. conuenit. s. de vi. & hon. cle. c. clericus. de temp. ord. c. fil. lib. 6. Super ista rubr. d. Io. An. format tres opi. prima q. sit superflua. scda, q. sit malè situata. tertia, q. ineptè sit formata. ¶ Opponit ergo primò, & vlt. q. ista rubrica sit superflua. quia specialè rubricam posuit Iuriflator de clericis, qui possint contrahere, vel non. vt j. qui cler. vel vouen. per totum. ergo vel illa, vel ista superflua, contra illad, quod nobis obtulit in proemio. soluit duobus modis. primò, q. illa posuit dici superflua, & non ista. sicut ex secunda impetratione dr grauari ecclesia: non ex prima. s. de rescript. abbatem. & c. iur. sed per hoc non tollitur oppositio. Imò per ea fatemur iuriflatorem reprehensibilem de superfluitate. ¶ Solue ergo scdò, q. in illa rubric. principaliter quaritur, qui clerici, vel monachi viuètes possint contrahere: hic verò an tales in casibus permisissis cõtrahentes possint retinere beneficia, & pbendas, & gaudeat priuilegio clericali. Incidenter tamen adnectit, an teneat cõiugium. ¶ Scdò opponitur, & vlt. q. præposterè Iuriflator situauerit hanc rub. & præcedentem. nam postquam de coniunctione licita, & illicita erat tractaturus: debuit istam pmittere, utpote digniorè. semper. n. debemus præmittere digniora. 40. di. c. fi. & c. statumimus. de maior. & obe. & Valerius li. 6. c. 2. Tractaturus de gratis, & ingratis sic dicit. qm cõtrario proposito se distinxerunt: nostro quoq; stylo separètur: prioremq; locū obtineant, q. laudem, q. qui reprehensionem merentur. Sol. dicit, q. illud pendet à principis potestate. s. pmittere, vel postponere. & sic ratio alia non est querenda, vt c. si qn. s. de rescr. vel dic, q. prius purgandum est vitium, de quo videmus: vt paretur locus virtuti. & de hoc videbimus adhuc. 3. q. j. c. cum renunciatur. vel dic, q. supra tractatum est de tali cohabitatione in genere: hic de quadã alia in specie. q. quæque est licita, sicut & illa. & sic habent se vt excedè-

tia, & excessa. ¶ Tertio opponitur, q. ista rubrica sit malè formata. debuisset. n. sic formari de coniugatis, qui fuerunt clerici: vel quondam clerici. sicut dicimus quondam Comitum, vel Regem post clericatum, vel monachatum. 20. q. 3. c. præsens. 27. q. 2. c. scripsit. de rescriptis. c. eam te. in fine. sic post coniugium debes dicere quondam clericum: & meritò. sunt. n. duo genera Christianorum: & coniugatos ponit casus in genere laicorum. 12. q. j. c. duo sunt. Sol. dic, q. ordo est vnum de septè sacris Ecclesie, cuius character p clericatum impressus non perditur per coniugium: sicut nec p hæresim. j. q. j. c. q. quidam. sicut nec character baptismi, vt ibi. & de diuor. c. quanto. ¶ Imò etiam si vxoratus ordinaretur, reciperet characterem. vt j. de conuer. coniuga. ca. placet. in fi. per Io. An. quem characterem seculariù dignitatum non habent. & sic cessent contraria. ¶ & p hoc soluitur quæstio de acolyto non bigamo, qui mortua cõiuge vult promoueri ad sacros: nunquid iterum ordinandus sit ad minores? & per prædicta patet, q. non. & per tex. rub. quilibet coniugatus sic to manet clericus. ad hoc de conuer. coniug. c. conitutus.

S V M M AE.

- 1 Clericus infra subdiaconatum licitè contrahit matrimonium.
  - 2 Clerici, postquam acceperint uxorem, sunt cogendi ad dimittendum beneficia.
- Et quid si tantum desponsauerunt. nu. 3.

SI qui Si clericus in sacris contrahat, nõ tenet matrimonium: sed in minoribus tenet: & beneficium dimittere cogitur, & sunt duo dicta. secundum ibi [sed si.] ¶ No. primò, q. clericus infra subdiaconatum licitè contrahit matrimonium. & intellige istud j. exclusiue. vt. s. subdiaconus contrahere non possit: cum eius ordo sit sacer, vt in c. a multis. s. de æta. & qualit. facit qd de ista dictione. j. not. in cap. pia. j. de excep. ¶ Secundò no. q. postquam vxorem acceperint, sunt cogendi ad dimittendum beneficia. & intellige, quò dimittant: quia de facto tunc cum sint extincti ipso iure, vt sentit prima gl. & idem Ho. & Egi. qui addunt ad hoc j. c. cum decorem. & hoc est verum, quando matrimonium tenet: aut non tenet. puta quia subdiaconus. vel s. contraxit: tunc non est priuatus ipso iure: sed priuandus. vt sentit gl. si. contrarium tñ sentit Io. An. quia tacita renunciatio beneficii, quæ inducitur per matrimonium ita habet locum, si non tenet matrimonium, sicut si tenet. & eè melioris conditionis, qui aliquid, q. ille, qui nihil in titulo beneficii retineret contra. c. eum qui. de præbend. lib. 6. ad hoc allego. l. 3. ff. de do. inter vir. & vxor. & hac ratione idem posset dici in omni casu, quo matrimonium est nullum puta cõtractum cum consanguinea. vt no. Bar. in quæstionibus. quæstione. Quidam clericus cum esset. Idem Dama. q. j. cod. tit. ad hoc c. nuper. de bigam. & l. si vxor. verfi. planè. ff. de adul. ¶ Incidenter tangit Ioan. An. quia iste tex. j. iste loquitur in clerico, qui duxit vxorem. an idem erit, si tantummodo desponsauit. distingue. nam aut erat sponsa de futuro, aut de p. senti: si de futuro, tunc non debet statim beneficio priuari: sicut nec clericus, qui religionem ingreditur: infra annu pot redire ad seculum, nec beneficio priuatur, vt c. beneficium. de reg. lib. 6. aut duxit sponsam per verba de præ senti. & tunc non videtur per hunc contractum perdere beneficiu: sic nec clericus perdit primam ecclesiam, nisi sit translatus ad secũdam. vt c. cum in cunctis. de electio. cum si. Item tex. loquitur in vxore. & sic in matrimonio consummato per carnis copulam. ergo aliud est dicendum in sponsa. contrarium tenet Ioan. An. allegat. ff. ad mu. l. ea quæ. pro hoc facit, quod dixi de tacita renunciatione, quæ inducitur ex cõtractu spõsaliorum puro: sicut ex matrimonio. & vide quod dixi in c. quemadmodum. de reg. iur. & ex hoc infero, q. licet ista spõsalia de præ senti dissoluantur per ingressum monasterii di-

ctæ sponsæ: vel per eius mortem. tamen clericus, qui contraxit, non recuperat beneficium, quod amisit contrahendo. qd tenet hic Ioan. And. & Specul. eod. c. in fin. ad hoc cap. quam periculosum. 7. quæst. j. & c.

S V M M AE.

- 1 Indigni, ne ad beneficia admittantur, spectat prouidere ad episcopum.
- 2 Coniugati sunt inhabiles ad beneficia obtinenda.
- 3 Coniugati non debent promoueri ad ordines sacros.
- 4 Casus specialis, in quo clericus coniugatus admittitur ad ordines, & beneficia.
- 5 Corruptens vxorem suam, antequam eam desponsaret, an possit promoueri.

SAnè. Coniugatus ad ordines, ad administrationes, vel beneficiu nõ promouetur: nisi castitate promittat, & bigamus non sit. à tribus ergo prohibet coniugatu, nisi duo concurrant. tertia ibi [nisi coniugatus.] ¶ No. primò q. spectat ad episcopu diligèter prouidere, ne indigni ad beneficia admittantur: quæ ecclesiaru omnium cura habet. 16. q. 7. ca. oēs basilica: facit l. quos prohibet. ff. de postu. vbi. n. de publica vtilitate quaritur, iudex suu officiu impartitur, & inuita parte, vt ibi. & maxime in materia beneficii. s. de elect. c. cu nobis olim. & de postu. c. bonæ. j. & de insti. c. cum venissent. ¶ Scdò no. q. coniugati sunt inhabiles ad beneficia obtinenda. cum. n. iam habitis debeant priuari, vt s. ca. proxi. fortius debet in eis noua acquisitio impediri: quia multa impediunt, quæ non eiciunt. 15. q. j. s. vlt. s. de iureiur. c. quemadmodu. & l. patre furioso. de his, qui sunt sui, vel alie. iu. & intellige hunc tex. q. nõ debent admitti ad beneficia curata: ex dispensatione. n. possunt habere simplicia, sine dispensatione non. j. ca. Ioannes. & c. diuersis fallacijs. scdm Host. ¶ Tertio no. q. coniugati non debent promoueri ad ordines sacros. & intellige in non sacro. conferens. n. primam tonsuram incurrit poenam. de tēpo. ord. c. vlt. lib. 6. Si aut ordinaretur vxoratus, an reciperet characterè, no. Ioan. And. de conuer. coniug. c. placet. in fin. ¶ Quarto no. q. casum specialè, quo clericus coniugatus admittitur ad ordines, & beneficia. s. cu vouit castitate, & habuit vnicã, & virginè. secus ergo si plures, vel corruptã. 26. dist. c. vna. & intellige hoc veru non solu si habuit, & mortua sit: sed et si superuiuat, vbi & ipsa velit continentia profiteri. Et probat iste tex. q. promouendi debeant expressè vouere continentiam. ad hoc 28. dist. c. diaconi. D. Io. de Lign. hic dicit contrarium. s. q. promoti ad sacros non tenentur ex voto ad continentia: sed ex constitutione Ecclesie. & an valeat matrimonium post votu cõtractu. dic vt j. de vo. c. vno. lib. 6. ¶ Vltimò glo. fi. inducit istum tex. ad quæstionem. ¶ vtrū ille, qui corrupt vxorè suam, antequam desponsaret, possit promoueri: arguit primò, q. non, per istum tex. qui exigit, q. habuerit vxorè virginè. & sic desponsata debuit esse in virginitate 35. q. 5. c. qualiter. vbi de hoc. ad idè. j. eo. c. vno. li. 6. vbi in quarta glo. & 32. dist. c. nemo. pro hoc adducit Hosti. Auth. quo oportet epōs. s. j. & s. neq; aut secundas. & se. col. j. vbi patet, q. coniugatus non pmouetur, nisi habuerit vxorè ex virginitate ad eũ venientè, & non concubinã. q. d. si eã deflorauit, & in concubinam tenuit, pro hoc non excusatur: nisi & in virginè consenserit, vt in Auth. de sanctis. epif. s. clericos aut. colla. 6. sit ratio secundu eum. quia in matrimonio duo requiruntur. s. consensus animorum: per quem significatur charitas consistens in spiritu inter Deu, & iustã animã: & coniunctio corporum, designans conformitatè, quæ consistit in carne inter Christu, & Ecclesiam. & idè si quis consensit incorruptam, & post talem consensum illam cognoscit: patet q. hic conformitas non est propria, in qua p̄ notari corruptio à tpe consensus, & tempore cõmissionis cor-

porum. oportet ergo, q. vtroq; tpe. s. consensus, & cõmissionis reperitur virgo. 77. dist. c. quicunq;. ante fi. qualitas eñ adiecta verbo, intelligitur scdm tempus verbi. & tunc debet adesse, vt l. in delictis. s. si extraneus. ff. de noxa. & l. Titius. de mili. testam. pro hoc 27. q. 1. c. cum societa. vbi non impeditur, qui consensit in mulierè, & non cognouit: quia p̄ defectam conformitatis deficit Ecclesia: sacrm. sic eõuor impeditur, qui consensit in corruptã, & eam cognouit, quæ deficit charitas. & sic non est propriè conformitas. vnde dicit Ambrosius. Non defloratio virginis facit coniugium: sed p̄ actio coniugalis. 27. q. 1. c. cum iniuriatur. hoc et probatur per c. Valentino. & c. debitis. alleg. in glo. adducit et Ho. p̄ decisione. q. Leuiticum. c. 21. ibi [pontifex virginem ducet vxorem: viduam autem, & repudiata, fordidam, atq; meretricè non accipiet: sed puellam de populo suo.] fertur in Niceno concilio sic contineri (dicit tñ se non vidisse) nullus aliquam ducat vxorè à se vel ab alio defloratam: q. si probatu fuerit, deponatur. Non obft. j. qui si sint leg. c. tm. ibi [soluitur.] vbi videas. Item sunt verba Io. And. qui vñ sic recitando in istam partem inclinare. Idem tenent Hugo. & Goffr. Ber. hic tenet contrariu, & q. iste possit promoueri, [quia non diuisit.] & hoc idè tenet D. Io. de Lig. qui dicit. q. hic opin. Bar. cõmuniter approbatur per rationem prædictam. & quia ius fingit cum tali muliere postea ducta matrimonium fuisse à principio. vt d. c. tanta. & dicit, q. est æquior. Ego dico, q. opi. Host. & sequacium probatur melioribus rationibus, & iuribus, quibus non posset rectè responderi. & c. tanta. cum alijs similibus fingunt à principio contractum istud matrimonium in fauorem prolis, cui magis, q. huic, qui fornicator est à principio, est fauendum. facit quod no. Inno. in c. illud s. de præsump. & c. veniens. de verb. sig. prætere licet iste contrahat matrimonium cum ista, quã prius deflorauit: tñ culpa contracta ex tali defloratione nõ tollitur per sequens matrimonium: nisi p̄niam agat, vt credo. & sit ratio; quia veritas, & non fictio tractum habens retro in istis spiritualibus consideratur, vt notat alibi Innoc. cum hic tractemus de actu spirituali, scilicet matrimonio non ficto: sed veritas est consideranda: quæ est, q. iste contrahit cum corrupta. & vide ad hoc quod no. s. de elec. c. innotuit.

S V M M AE.

- 1 Castitas potest suaderi, non imperari.
- 2 Continentia quare indicatur clericis.
- 3 Nemo potest duobus dominis seruire.
- 4 Clerici coniugati ecclesiasticis beneficijs sunt priuandi.
- 5 Clerici coniugati sunt indigni in administratione sacramentorum.
- 6 Clericus coniugatus non potest excommunicare.
- 7 Clerico remoto ab officio sit bonorum restitutio ipso iure.
- 8 Testator reliquit in testamento vxorem suam usufructuariã, donec honestè, & castè vixerit: an si nubat, dicatur castè viuere.
- 9 Clericus relinquens ecclesiam, an repetat bona.

QVod ad te. Si clericus in minoribus beneficiis matrimonium contrahat, priuatur beneficio: sed quod dedit ecclesie, sibi restituitur. cõis diuisio. scda ibi [nolimus.] quæ subdividitur in duo. scda ibi [sanè.] No. j. q. aliqui carnis vitio continere non possunt: idè castitas potest suaderi, non imperari. & hoc est, quod dicit Apostolus. Qui potest capere, capiat. 28. q. 1. c. sicut. & appellatur vitium, si non valet continere: nec sibi parçitur in retentione beneficii: sed bene quò ad pœnas alias: q. non possunt infligi non valenti castè viuere: naturali. n. vitio parcendum est, vt l. 2. ff. si quis cau. facit. C. de indi. vidui. l. cui relictum. & l. fi. ¶ Scdò no. q. cam, quare clericis indicitur continentia [non possunt simul.] & c. [& et ob immuditiã corporis.] & c. bona. assignat hic octo causas: quas videas in summa de virtutibus. vbi de temper. Pe. de Anch. sup 3. Dec. BBB 4 ran-

rantia ultra modum sub rub. de castitate ministrorum. prima est, quia Deum placere debet: quod non possunt, nisi placeant: nec placere potest, si carnaliter uiuant. scda est, quia cum Deus sit spiritus, eius ministri spiritualiter, non carnaliter uiuere debent. tertio quia sodales sunt angelorum, seruiendo illi, cui seruiunt: ergo habere debent puritatem angelicam. quarto quia intendunt spirituali generationi, quae est munda. cessent ergo a carnali immunditia. quinto quia contractant sancta, & sic sancti esse debent quod ad carnis munditiam. sexto quia cum alios mudent, debent esse mundi. septimo quia nobilissimam sponfam habeat. s. sapientia. octauo quia debent esse proprii Dei, cui seruiunt, non alterius, vel diuini. Tertio not. q. stare cum propria vxore appellatur hic immunditia: alibi appellatur castitas, vt in glo. & j. dicam.

¶ Quarto no. q. nemo potest duobus dnis seruire. & eliges vnam viam ex contrariis, ab alia est exclusus. vt l. fi. C. de condi. & l. contra maiorē. C. de inoffic. testa. & c. vt quis duas. de elect. lib. 6. ¶ Quinto no. q. clerici coniugati ecclesiasticis beneficijs sunt priuandi: & sic non vnr priuati ipso iure, matrimonium contrahendo. contrarium dixi s. c. j. f. q. sint ipso iure priuati. & sic poterunt statim talium beneficia conferri, vt in simi. dicit tex. in c. licet eps. de prab. li. 6. ¶ Sexto no. q. clerici coniugati sunt indigni in ministracione sacrorū. & sic non debent manere in chorō. cum clericis, nec legere Euangelium, vel Epistolam. quod dic, vt s. de vi. & hon. cler. c. j. & est arg. q. clerici coniugati non pōt excōicare. allegat ad hoc Abb. 96. dist. c. bene quidem. de deci. c. dudum. circa fi. & vide quod no. Io. And. in c. Ioannes. 3. q. 5. ¶ Septimo no. in ver. sanē. q. quique clerici intitulati conferunt aliqua ecclesijs, in quibus intitulati sunt, sine collatione. ergo bona non transeunt in ecclesias: secus est ergo in ingredientibus monasteria, vt in Auth. ingressi. C. de sacrosan. eccl. rō est, quia clerici seculares retinent bona: non monachi, vt ca. non dicaris. 2. q. 1. & ex hoc patet, q. iste tex. debet intelligi in collatione facta expressē. vt patet ibi [contulisse noscitur.] & c. & tñ ipfis retrocedentibus fit restitutio. & sic reprobat distinctio collationis tacite, & expressē, vt in vlt. gl. & j. dicam. ¶ Octauo no. q. clerico remoto ab officio fit bonorum restitutio ipso iure. & sic dnium translatum in ecclesiam reuertitur ad clericum ipso iure: sicut & dnium rei legata transit in legatarium recta via, vt l. a Titio. ff. de fur. & in incertis casibus hoc contingit, q. retrahitur, & trāsfert dnium ipso iure: secus regulariter, vt l. traditionibus. cum ibi no. C. de pac. & l. interdum. C. de sacrosan. ecc. ¶ Oppon. dñ hic, q. clerici coniugati beneficijs sunt indigni pp immunditiam. & sic cum vxore appellatur immunditia. contra immo vñ, q. cum viro, & vxore appellatur castitas. 3. r. dist. c. Nicena. So. dicit glo. c. illud intelligitur quod ad obsequium ecclesie: quod ad alia cum vxore manendo appellatur castitas. ¶ hoc facit ad q. pone testator reliquit in testō vxorem suam vsufructuariam: donec honestē, & castē vixerit. quaro, an si nubat, dicatur castē viuere? vñ, q. sic, per iam dicta. Sed dic, q. statur cōi intellectui testatoris: qui intellexit, q. alii nō nubat, & sic hēt cōiter vsus loquendi: cui statur contra ppriam significationem, vt l. cum delationis. §. afinam. de fund. instr. & hoc tangit Bar. in l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Trebell. per secundum em matrimonium nō fieri iniuria primo viro. vt alibi dixit tex. ¶ Scdō opp. dñ hic, q. huic clerico sunt bona, quae contulit ecclesie, restituenda. contra 1. 2. q. 3. cap. nulli liceat. in reg. quod simul Deo. de regu. iur. lib. 6. cum si. alleg. in glo. Sol. glo. fi. soluit istud contrarium multis modis. primus est, q. aut quis recedit sua sponte. & non fit restitutio. aut aucto. iuris: & tunc fit restitutio, & hic cum concord. Sed ista sol. non vñ bona: quia iste clericus, qui accipit vxorem, incidit in hunc casum sua culpa: ergo non debet fieri sibi restitutio, arg. de eta. & quali. c. j. timore huius contrarij glo. non stat in praedicta sol. sed transit ad alias tres sol. vt in

ea patet. & j. dicam. Sed antequam ad ipsas veniam, dic, q. ista prima sol. vñ vera. Non obit. q. incidit sua culpa: quia hic non pōt dici culpa. quia vsa fuit licentia sibi cōcessa ab Apostolo. 3. di. c. de his. vnde puniri non dēt. C. de adult. l. Grac. praterea si ecclesia possit retinere illius bona, iam indirecte ageret illum continere: quod esse non debet. 3. 2. q. j. c. integritas. & optimē. ff. de condi. inst. l. quae sub condi. §. qui sub iureiuran. non debet. n. quis excludi a facultate contrahendi matrimonium metu poenae, vt ca. gemma. de spon. & l. Titia. ff. de verb. obl. speciale ergo fit quod ad recuperationē bonorum in clerico sequestrato a beneficio, & officio rōne matrimonij. si ergo alia ratione officio, & beneficio, qd obtinet in ecclesia, priuaretur pp delictum: vel quia ad alia ecclesiam est translatus: ipsum bona, q. contulit, non sequunt, secundū illam primam sol. gl. licet sequens solutio videatur velle, q. omni casu, quo egreditur, sint sibi bona reddenda: quasi ingressus habeat tacitam conditionē: sicut & dotis pmissio, vt in gl. patet. quod pōt esse verum in egrediente in casu licito (puta j. annum.) vt in c. beneficium. de regu. li. 6. secus si propria temeritate egrederetur: quia tunc restō nō est fienda. Alia sol. est, q. istud c. loquatur de benignitate cano. secus de iuris rigore, vt in contrariis. & illam tenent Guil. Na. & Vin. Idem Ho. in dist. Sed ob. ille tex. dum dicit [dēt redire.] sed intellige de benignitate, non de necessitate, secū dū Vin. vltima sol. glo. q. est, q. aut contulit iste clericus bona expressē: & non fiet sibi restitutio: aut tacite sequebant obligationem personae. & tunc si principale tollitur, & accessorium. s. bona. vt in reg. cum principalis. Sed illa distinctio nō habet locum, vbi ingressus non tenuit: nam cum tunc aliā daturus non esset, vtiq. restituantur bona. Sed Bar. Brix. q. sic tenet in quāst. quidam inuita vxore, quae est dominicalis. 1. 8. alleg. de dona. inter vir. & vxor. l. 2. §. vltimo. 1. 7. q. 2. ca. si quis in cognitio. Accur. vñ intelligere hoc verum, quādo bona veniunt tacite. Ita no. C. de sacrosan. eccl. Auth. ingressi. & idem Gui. in Specu. de sta. mona. ver. 4. 7. & de hoc 92. dist. c. P. & in d. Auth. ingressi. Do. Cy. in 5. q. princ. ver. Item circa hoc quæritur. quidam vxoratus. Do. Io. An. super d. articulo ponit hic distinctionem Host. q. cum quæritur vtrum clericus relinquēs ecclesiam repetat bona: distingue. nam aut loquimur in clerico seculari: aut in regulari. primo casu, aut ipsum bona tacite sequebantur, secundū Auth. ingressi. C. de sacrosan. ecc. & tunc ipsum tacite sequi debeat. arg. C. de rei vxor. ad l. vna. & j. de dote post dior. c. nuper. aut bona expressē contulerat, & tunc aut iste est inops: nec habet aliter vnde viuat. & bona sibi reddentur de æquitate canonica, ut hic. & 1. 7. q. 4. c. vlt. aut erat diues: & non recuperat. 1. 7. q. 4. c. sunt qui opes. nisi ex vi pacti appofiti. de condi. appo. c. verum. secundo casu quando loquimur in regulari: aut quæris de eo, qui religionem intrauit, & intra annum exiuit: & omnia recuperat. de reg. iur. c. super eo. & c. statuimus. aut exiuit post annum: & tunc aut cum licentia superioris, & restituitur sibi bona. nec sic secundō men. onerosus, q. habet intrare necesse. 1. 7. q. 1. cap. si quis rapuerit. aut sine licentia, & sibi imputet, qui eum recepit, quod fieri nō debuit. j. de reg. c. licet. & ideo nō reddentur sibi bona: in Auth. de mona. §. si verō relinquens. & hæc vera, cum ingressus tenuit. si verō non tenuit, & tunc si inde expellitur: an recuperet bona tacite, vel expressē collata. dicas, q. aut ipse sciuit ingressum nō tenere, & non recuperat, quia vñ donare. vt l. cuius per errorem. ff. de regu. iur. aut ignorauit (puta credebatur ingrediens vxorem mortuam, quae viuebat) & tunc vitiatu ingressu, vitiatum bonorum colla. scdm prædicta vide latius in d. Auth. ingressi. & per Ho. in summa. eo. ti. §. fi.

ADDITIO:

¶ Continentia. Adde Bal. consi. 262. 3. vol. vbi an clerici Orientales teneantur, & an gaudeantur priuilegio: quō Occidentales tenent, q. non. S V M M A E.

- S V M M A E.
- 1 Epi possunt dispensare, peracta penitentia, cum sacerdotibus, qui matrimonium de facto contraxerunt.
  - 2 Longum tempus dicitur aliquando decem annorum.

S Anē. ¶ Peracta penitentia, dispensant episcopi cum sacerdotibus, qui matrimonium de facto contraxerunt. ¶ Not. primō contra clericos in sacris matrimoniū contrahentes. nam tales ecclesijs sunt priuati, & officio suspensi. dubitabatur, (& merito) an possit episcopus cum talibus dispensare. & respondetur, q. sic, post longam & c. ¶ Sed hic incidenter quæro: quantum tempus quod ad hoc poterit dici longum, & vñ, q. x. annis. C. de præscrip. long. temp. l. fi. & est expressum. 82. dist. c. presby. Sed dic, q. et citius cum tali poterit dispensari. s. de tempo. ordi. c. ex tenore. ¶ Oppon. & vñ, q. eps non possit dispensare. isti sacerdotes solemnizauerunt votum per receptionem sacri ordinis 3. di. c. feriatim. ergo magis peccauerunt adulteris. 2. 7. q. j. c. meliore proposito. si sic, necessariō concluditur, q. episcopi dispensare non possunt super delictis maioribus adulterio, vt s. de iud. c. at si clerici. sol. possunt in maioribus adulterio dispensare: sed hoc eis expressē permittatur, vt hic aliā secus, vt in contrario: vel dic, q. dicuntur magis peccare: quia cadunt a maiori bono. cū. n. sunt tres gradus, virginum, continentium, & coniugatorum, adulteri cadunt a tertio, illi a secundo, & de his tribus. de sum. Tri. c. j. ¶ Scdō opp. & vñ, q. possint iure suo epi dispensare, vt s. de temp. or. c. fi. So. hoc in notorio, illud in occulto.

S V M M A E.

- 1 Clerici in minoribus beneficijs, qui matrimonium contraxerunt, beneficijs priuantur, appellatione remota.
- 2 Vxoratus non potest ad plenum cogitare, quæ Dei sunt.
- 3 Clerici recipiunt stipendium ab ecclesia, vt in ecclesijs famulentur.
- 4 Substantia ecclesie solet deperire per eos, qui vxorem accipiunt.
- 5 Conferens indigno scienter beneficium, non potest eum a tali beneficio remouere.
- 6 Episcopus an possit dispensare cum coniugato super beneficium, vt ipsum obtineat.
- 7 Episcopus, qui malè contulit, an possit reuocare.
- 8 Factum suum an quis possit reuocare, aut ei contrariuere. Et si venit in casu, in quo potest, an teneatur ad pretium. nu. 9.
- 10 Episcopus, qui scienter promouit criminiosum, vel irregularē, an poterit illum accusare de illo crimine.
- 11 Promotus an poterit accusari de crimine, vel irregularitate coram promotore.
- 12 Promotor an possit inquirere contra promotum.
- 13 Exceptio quando sit proponenda contra promotionem in casibus, in quibus potest opponi.
- 14 Cythara quale sit instrumentum, & quid signet.
- 15 Psalterium quale sit instrumentum, & quid signet.

D Iuerfis fallacijs. ¶ Clerici in minoribus beneficijs, qui matrimonium contraxerunt, beneficijs priuantur, appell. remota. & primō narrat faciū: qd improbat. secunda ibi [cum ergo.] duas rationes reddens: illud per diuina. corrigi mādāt: & vnum casum excipit. ibi [nisi fortē.] Host. dicit, q. quattuor facit. primō q. vita clericorum, & laicorum est contraria, q. diuisus in duo non hēt plenam sui potestatem, q. laici beneficijs sunt priuandi, q. si episcopus contulit, recurritur ad superiorem. ¶ Not. primō, q. clerici habent matrimonium. quod intellige de clericis in minoribus: alii enim non possunt, & debent separari, vt in c. clericus si tonsura. §. ca. 2. ¶ Secundo no. q. dicit [cythara cū psalterio malè concord.] quid sit dictum. dicam j. ¶ Tertio

not. q. vir cogitat, quæ placere debent vxori, & econuerso. Sunt enim socii diuinæ, & humanæ domus. & relinquet vir patrem, & matrem, & adhærebit vxori suæ. & ideo fortuitorum casuum debent esse participes. vt l. si cum dotis. §. si maritus. ff. fo. ma. ¶ Quarto no. q. vxoratus non pōt cogitare ad plenum quæ sunt Dei: cum diuisus in duo & c. & collige plures rationes ex hac litera, quare coniugati beneficijs ecclesiasticis sunt indigni. aliā dixi. s. eo. c. quod ad te. ¶ Quinto no. q. clerici recipiunt stipendium ab ecclesia, vt in ecclesijs famulentur. clericus ergo, qui non dicit officium, non debet habere beneficium. sic nec miles stipendiū, nec alia priuilegia, vt C. qui non ob. long. tempo. præscrip. l. fi. & de sacrosan. eccl. l. qui sub prætextu. ¶ Sexto no. q. substantia ecclesie solet deperire per eos, qui vxorem accipiunt. cōcor. 2. 8. dist. c. de Syracusana. ¶ Septimō no. q. ille, qui contulit indigno scienter beneficium, non potest eum a tali beneficio remouere, & sic vñ, q. non possit in hoc episcopus dispensare. f. q. vxorati habeant beneficia. ¶ Sed contra istud opp. de c. si qui verō. 3. 2. di. 1. 2. q. 1. c. quia tua. & j. c. Ioan. So. multis modis. vt hic in nouella. & quia quælibet so. est bona, iō ex his collige talem distinctionem. cum quæritur, vtrū eps possit dispensare a coniugato super beneficio. distingue: aut coniugatus iste est bigamus, & non pōt. aut accepit vnicam, & virginem: & tunc aut quæris in maioribus beneficijs, aut in minoribus: si in maioribus, & non pōt, si in minoribus, & tunc aut adhibita causæ cognitione intendit eps dispensare, & tunc aut iste coniugatus vult deferre tonsuram, & pōt cum eo dispensare: aliā non. vt j. n. Ioan. Aut episcopus coniugato contulit beneficium: tamen non expressit, q. dispensaret, nec causæ cognitionem adhibuit, & non valet collatio. & ita intelligitur hoc c. ¶ Secundo contra id oppon. & vñ, q. si episcopus scienter contulit, & poterat dispensare, & hoc ipso, q. contulit dispensasse videatur: sicut & princeps cōferens scienter inhabili dignitatem, vt l. quidam consulebat. ff. de re iudi. qui enim vult consequens, vñ velle etiam antecedens: sine quo ad consequens perueniri non pōt, vt l. illud. ff. de acqui. hære. & c. praterea. s. de off. deleg. & l. ad rem mobilem. & l. ad legatum. ff. de pro. fo. In isto c. fatetur, q. episcopus conferendo inhabili in casu dispensabili, dispensare videtur. Sed hoc est contra illud c. quia tunc non possit superior reuocare. cuius contrarium hic dñ. & contrariū ipse no. s. de fil. presby. c. veniens. & hoc tenet hic Host. q. nō videatur in dubio dispensare. Non ob. l. quidam consulebat. loquitur em̄ in principe, qui pōt sine causa contra iura dispensare. quod vñ facere, faciendo contra ipsa, cum habeat in scrinio pectoris sui, vt c. j. de consti. lib. 6. sed episcopus, vel alius dispensare non pōt passim, sed cum causæ cognitione. requirit enim, q. expressē, & secundum ordinem, & cum causæ cognitione dispensationem faciat, & tunc superior non pōt contrariuere, secundum Host. de quo articulo latius vide. j. de scisma. c. 2. & 3. 2. di. c. quicumque. li. 6. qui in aliquo. & in his. de hoc. & 5. 4. di. c. si feruus. & quod no. Ioan. An. de sta. mo. c. cum ad mona. super vlti. glo. ¶ Tertio oppo. dñ hic, q. eps, qui malè contulit, non potest retractare, vel superior. Sed contra ille idem, qui illicitè contulit, vel bona ecclesie malè alienauit, potest venire contra. de elec. c. nos. de pbē. c. cum non ignores. cum simi. hic alle. in glo. magna. quæ assumit istam materiam satis plenē. an quis possit venire contra factum suum: si non tenet. & ponit duas so. ad contraria: vnam Io. & aliam Lau. Ioan. distinguit inter iniustam alienationem rei ecclesiasticæ, & iniustam colla. beneficii. Lau. distinguit inter factum a iure reprobatum, & factum nullum alia rōne, vel causa. vt in ca. vñ. Ioan. Mo. j. de præb. lib. 6. tenet primum membrum glo. q. prælatus malè alienando re ecclesie, ipse idem reuocat. & hoc ideo, quia prælatus est procurator, non dn̄s. s. de dona. c. 2. & non censetur habere mādātum ad malè alienandum, sed ad iura ecclesie conseruandum.

dum. & ideo potest reuocare, quod male alienauit: quia ad reuocandum censetur habere mandatum, sed non ad male alienandum. ad hoc ff. de procura. l. qui duos. & l. seq. Ho. in ista materia ponit duo membra. dicit enim, qd vbi quis potest in aliquo dispensare (vt hic) ipse non potest venire contra factum suum. sed vbi dispensare non potest, ipse idem poterit contrauenire. de biga. c. 2. de fil. presbyt. c. pe. & vlti. nam quando potest dispensare ille, qui beneficium consequutus est, tenet ipsum sine peccato, donec reuocetur: secus est, si non poterat dispensare. habetis ergo quicquid dicunt antiqui, & moderni super isto articulo: an possit quis venire contra factum suum. D. Io. de Lig. ponit hic vnam distinctionem super hoc, quae non est sua, sed domini Bar. in l. post mortem. ff. de adopt. & quia latius loquitur in contrariis: ideo pleniorum ex contrariis suis distinctionem elicio. & sic. ¶ cum queritur, vtrum quis possit venire contra factum suum. distingue: aut actus de iure sortitur effectum, & tunc si quidem interueniat error, regulariter reuocatur, vt l. error. & l. quia. de iur. & fact. ignor. aut non interuenit error, & tunc aut actus de iure est sortitus effectum, aut nullus. si tenet, & tunc aut actus de sui natura est reuocabilis (vt vltima voluntas, sententia interlocutoria, & familia,) & potest venire quis contra factum suum, vt in reg. quod semel placuit. de regul. iur. lib. 6. per Dyn. aut actus non est de sui natura reuocabilis. & tunc postquam tenuit, non potest quis venire contra, vt l. sicut. C. de ac. & obl. fal sit beneficio minoris aetatis in vacillitatis, vel alio iuris beneficio, vt in tit. de mu. ad Velle. ad Maced. cum simi. Scdo casu, qn actus de iure non sortitur effectum: & tunc aut queris an possit venire contra excipiendo, aut agendo: & si excipiendo, aut veniendo contra, allegaret suam turpitudinem: & non potest, vt l. si feruus plurium. §. si. ff. de leg. 1. aut non allegaret. & tunc potest venire contra, vt in pacto nudo, & simi. vt l. iure gen. de pac. Secundo casu aut queris, an possit venire contra agendo. & tunc aut actus erat nullus in fauorem tertii: & tunc faciens actum, non potest ad eius rescissionem de iure tertii allegare, vt l. si creditoribus. C. de seru. pign. da. ma. aut actus non erat nullus in fauorem tertii: sed alia ratione. & tunc aut ille, qui fecit actum nullum, vult ipsum rescindere nomine alieno, & potest. vt praelatus noie ecclesie, vt C. de sacrosan. ecc. l. iubemus. & Auth. qui res. & l. 1. §. vt lex. de rei vxor. acti. vbi de marito, qui male alienauit fundum dotalem. aut vult rescindere nomine suo, & ad suum comodum: & tunc aut in rescissione allegaret suam turpitudinem: & non potest, vt d. §. si. & l. cum profitearis. C. de reuoc. dona. aut non allegaret suam turpitudinem, & tunc aut actus est celebratus contra l. & potest ipse idem venire contra, vt l. quemadmodum. C. de agri. & cen. lib. 10. & hic in glo. secundum Lau. aut prater l. & tunc aut actus est nullus fauore iuris publici. & potest venire contra, vt l. post mortem. preal. aut ignoranter: & potest, vt l. 2. C. si aduer. rem iud. vel aliter illa contraria solue per eum in d. l. post mortem. ¶ vbi querit pro declaratione predictorum, cum quis venit contra factum suum in casu, quo potest, vt placuit rem male alienata per eum reuocare: an teneatur ad pretium, quod sibi adest: vel de euictione. distingue, aut fuit factum contra l. aut prater l. Si contra l. & tunc aut fuit contra l. & publicam vtilitatem: aut contra l. & contra priuata vtilitatem. Si contra legem, & contra publicam vtilitatem, & tunc non tenetur ad pretium, vt l. 1. in fin. C. de praedi. cu. lib. 10. & d. l. quemadmodum. de fun. rei pub. l. nemo. in prin. lib. 11. Si contra legem, & priuata vtilitatem, & tunc refert, aut ille, qui vult repetere pretium, fuit ignorans, & tunc conuentus tenetur ad pretium, vt C. non lice. habi. metro. l. 1. li. 1. & de fun. dis. lib. 11. & de fun. limi. l. vlt. aut fuit sciens, & tunc non tenetur, vt d. l. nemo. Si autem fuit factum prater l. & tunc aut emptor fuit ignorans, aut sciens: si ignorans, agit de euicti. si sciens, non agit de euic. nec ad pretium, vt l. si fundum. C. de euic. fallit. C. commun. de lega. l. si. in fi. & praedicta vera, vbi

non fuit interposita stipulatio super euictione, sius pretii restitutione in casu reuocato. vt C. de euic. l. si. & no. illa distinctionem: quia gl. variant in dicto articulo: & adde, quod de hoc no. j. de reb. ec. non alie. c. ad audentiam. vbi plene de ista q. ¶ per Bal. in Auth. qui res iam dictas. C. de sacrosan. eccl. Et praedicta faciunt ad aliquas questiones, quas hic ponit Inn. & Io. An. ¶ Primò igitur quero, qd scilicet scienter promouit criminofum, vel irregularè: an possit illum accusare de illo crimine. dicit qd non, postquam illius mores approbavit. ff. de adul. l. si vxor. 4. q. 3. c. si quis testibus. potest tamen ipsum denunciare. de iur. iur. c. quemadmodum. licet sit ar. contra. de praeb. c. cum non ignores. vbi de hoc ita dicit Io. An. Sed ex praedictis potest inferri, qd possit: quia dictus actus fuit nullus fauore iuris publici. Item fuit contra iura, quae criminofos excludunt a beneficiis. vt c. nihil. de elec. ad hoc l. sed reprobari. de excu. tu. Item petit illum excludi tanquam negocium alienum agens. s. publicum interesse prosequens, & non proprium. & sic vbi admittendus, vt dixi in praelato rem ecclesie reuocante male alienatam. opi. prima, qd accusare non possit, videtur sustentari. j. de accu. licet in beato. nam sicut excluditur collator a collatione beneficii illa vice, qua male contulit. §. de elec. c. cum in cunctis, ita & ab accusatione promoti indignè per eum. ¶ Scdo quero, an coram promotore poterit de crimine, vel irregularitate accusari. dicit, qd sic, non obstante illicita promotione, qua fecit: non. n. acculator poterit eum recusare, vt suspectum, coram quo accusator produxit. vt enim renunciare huic exceptioni, ipsum in iudicem eligendo. de off. deleg. c. insinuante. accusatus autem certum est, qd recusare non poterit promotus ab eo: ipse tamen promotor seipsum (vt sic dixerim) recusare debet, eam alii committendo. ar. ff. de iurisd. om. iu. l. prator. ¶ Tertio quero, an promotor poterit contra talem promotum ab eo inquirere: distingue, aut crimen, de quo inquit, erat sibi notum tempore promotionis, & non poterit inquirere, sed excludi poterit illa exceptione: crimen meum ita erat tibi notum heri, sicut hodie. 3. q. 7. c. iudicet. aut tale crimen ignorabat: & tunc potest inquirere, si promotor affirmat se ignorasse, quod praesumitur, etiam si non probetur, vt in reg. praesumitur. & l. vetus. de proba. ar. contra. in c. innotuit. §. de elec. praesumitur enim sciuisse conditionem persone promoti. vt ff. de cofir. tut. l. 4. & d. ca. innotuit. habetis ergo, vtrum promotor possit, quem promouit, de crimine accusare, vel cognoscere, tanquam iudex per viam inquisitionis, vel accusationis, vt in istis tribus questionibus: excipere autem vtrum possit. dic, vt §. de eta. & qualita. c. accepimus. secundum Inno. ¶ Quarto quero, quid sit ista exceptio proponenda contra promotorem in casibus, in quibus dixi opponi posse. dic, qd ante litis contestata. quia exceptio exclusiua personae est dilatoria, & in principio iudicii proponenda. de excep. c. pastoralis. arg. contra. §. de fil. presbyt. c. veniens. Sed ibi non habuit facultatem proponendi exceptionem ante litem contestata. vnde poterit proponere postea. §. de offi. deleg. c. insinuante. secundum Ioann. And. ¶ Quinto quero, quid vult dicere illa litera [cythara cum psalterio.] & c. gl. intelligit vno modo, vt in ea patet. Io. And. dicit, qd cythara est instrum. habens multas chordas. & per id intelligitur vita actiua, & laicalis multis occupationibus, & motibus dedita. Cytharista, n. pulsans semper psallit, & semper est in motu, & sonum habet satis clamorosum. ¶ psalterium est instrum. planum, & significat vitam contemplatiuam, siue clericalem, habet enim solum exilem, & tenuem. vult ergo litera, qd in clerico ad Dei seruitium deputato concordet cythara, & psalterium. i. vita actiua, & contemplatiua, praesertim in clerico seculari. Si. n. tatum bene loquitur clericus, est psalterium, siue cythara: si bene operatur, & tacet, est cythara sine psalterio: vtrumq; ergo bene concordat. clerico deputato ad diuinum obsequium. 40. di. c. multi sacerdotes. sed in coniugato haec male concordant: quia nec decet, qd cum clericis

cis cantet propter immunditiam, nec operatur ad vtilitatem Ecclesiae, sed propriam. duo igitur sunt genera clericorum coniugatorum, & in his male concordat, quod omnino discrepat, aliud continentium, & ex his aliqui operantur, & psallunt, alii psallunt, sed non operantur: & in his duobus generibus claudicat, non tamen obest, nisi inueniantur in culpa. de eta. & qua. c. cum sit. secundum Host.

ADDITIONES.

- a ¶ Possit dispensare. Ad le. videndum Oldrad. conf. 325. Roman. conf. 296. & conf. 307.
- b ¶ Contra factum suum. Adde hic Pan. nu. 6. Fran. de Are. conf. 114. eundem. Pe. de Anch. couf. 109.

S U M M A E.

- 1 Filius sacerdotis graeci ex vxore genitus inter Latinos licite promouetur, si scandalum non obstat.
- 2 Inquirere debet de forma electionis, & idoneitate persona illa, ad quem spectat confirmatio.
- 3 Sacerdos in sacerdotio potest habere vxorem legitimam iuxta ritum Graecorum.
- 4 Ecclesia Orientalis, quia votum continentiae non emittit, clerici in minoribus contrahunt, & in sacerdotio vniuntur matrimonio iam contracto.
- 5 Filij nati ex sacerdotibus Graecis de vxoribus, quas ducunt, debent apud nos pro legitimis reputari.
- 6 Notarius creatus Venetijs an possit facere instrumenta extra territorium dictae ciuitatis.
- 7 Testamentum factum Venetijs coram duobus testibus valet, an Veneti testamentum factum coram duobus testibus extra territorium valebit.
- 8 Statutum si dicat qd filius suus possit facere testamentum, vel alia persona de iure prohibita, vel qd filius spurius possit institui a patre: an valeat.
- 9 Testamentum factum per filium suum in loco statuti, an porrigat effectum suum ad bona vbiunque sita.
- 10 Consuetudo est in Anglia, qd primogenitus succedat in omnibus bonis. Anglicus quidam decessit, relicto pluribus filijs, & habebat bona in Italia, qualiter illi succedent.
- 11 Papa an possit dispensare, qd constitutus in sacris contrahat matrimonium.
- 12 Consuetudo facit quem ineligibilem, qui est eligibilis, & e conuerso.

C Vm olim. ¶ Filius sacerdotis Graeci ex vxore genitus inter Latinos licite promouetur, si scandalum non obstat. communis diuisio. secunda ibi [nos igitur.] Tria continentur. s. filij sacerdotis Graeci electio, confirmatoris examinatio, & dubitatio. ¶ No. primò, qd ille, ad quem spectat confirmatio electionis, debet inquirere de forma electionis: & idoneitate personae, vt no. §. de ele. c. nihil. & cap. cum nobis olim. ¶ Secundò no. ¶ qd iuxta ritum Graecorum sacerdos potest habere vxorem legitimam in sacerdotio, quam constitutus in minoribus desponsauit. & hoc ideo, quia votum continentiae non causat. 3. i. di. c. Nicena. & filius inde natus apud eos est legitimus: sed apud nos talis in sacerdotio susceptus est illegitimus. §. de fil. presby. ca. literas. & haec est dubitatio. c. an talis legitimus apud eos, (sed apud nos illegitimus) apud nos poterit promoueri, & responderetur, vt in text. ¶ Tertio no. ¶ qd ecclesia Orientalis, quia votum continentiae non emittit, clerici in minoribus contrahunt, & in sacerdotio vniuntur matrimonio contracto, & vtrum in hoc peccent. dic, qd non, vt no. 20. di. c. de libellis. in vlt. glo. Item an tales poterunt promoueri sine licentia vxoris. no. 21. di. c. quoniam. in ult. gl. ¶ Quarto no. ¶ qd filij nati ex sacerdotibus Graecis de vxoribus, quas ducunt, etiam apud nos debent pro legitimis reputari. & habeo hoc pro valde not. vt in patria aliena deat qs

centeri habilis, vel inhabilis ad dignitatem, secundum conditionem suae regionis, non attenda contraria consuetudine regionis, vbi conuersatur, & ad dignitatem promouetur, & facit ad questionem, ¶ vtrum notarius creatus a Ducali dominatione Venetorum possit conficere instrumenta extra territorium dictae ciuitatis. de hoc disputat Spec. in tit. de instrum. edi. §. restat. ver. quid de his. Bar. tenet, qd non possit. nam actus, et qui pertinent ad iurisdictionem voluntariam, quandoque conceduntur ab alio inferiori a principe, non possunt exerceri extra territorium, vt l. 2. ff. de offic. procon. & lega. & de fo. compe. c. Romana §. nec clericos. lib. 6. Instrumenta tamen facta per talem Venetum, vbi que hnt effectum, sicut emancipatio facta ab eo, qui habet iurisdictionem a lege municipali, hnt rata vbiq; C. de eman. lib. 1. i. ¶ Sed circa hoc queritur, ¶ hic Venetijs valet testamentum coram duobus testibus factum, an Veneti testm coram duobus testib. factum extra territorium huius ciuitatis valebit? ¶ sic, vt sic sibi consuetudo suae patriae obseruetur vbiq; & potest circa hoc et dubitari, an testamentum hic factum porrigatur ad bona sita extra territorium Venetiarum. Bar. tenet in j. q. qd statutum non proderit ciuibus testamentum facientibus extra ciuitatem Venetiarum: quia quò ad solemnitate inspicitur locus, vbi res agitur. In secunda autem quaestione testm factum hic Venetijs cum duobus testibus porrigit effectum suum ad bona vbiunque sita: etiam si ibi cum solemnitate iuris communis fieret testamentum, per l. si non speciali. C. de testam. ¶ Sed vterius circa hoc queritur, statutum non disponit super solemnitate actus: sed sunt permissiua tollentia obstaculum qualitatis personae, puta dicit statutum, ¶ quòd filius fam. possit facere testamentum, vel alia persona de iure prohibita, vel continetur statuto, qd filius spurius possit institui a patre: quae statuta an valeant, dic per Bart. in l. testamento facto. ff. de testa. sed praesupposito, qd valeant, an talis persona extra territorium possit facere testamentum, uel extra territorium possit haeres institui, & haereditate adire. iste tex. facit, qd sic, quia quò ad habilitatem inspicimus locum originis, & locum conuersationis, contrarium tenet Bar. si concedatur ab alio, qd a principe. nam licet spectet ad actum voluntarium, non potest tamen exerceri extra iurisdictionem concedentis. d. l. 2. ff. de offi. procon. & leg. pro hoc Auth. quibus mo. na. effi. sui. §. filium verò. vbi legitimatio filij, quae fit per oblationem curiae, non habet locum, nisi inter ipsum patrem offerentem, & filium, non alio legitimante. ¶ Sed hic occurrit dubium, an testamentum factum per filium suum in loco statuti, vel institutio facta de spurio in dicto loco porriget effectum suum ad bona vbiunque sita, & videtur, qd sic: sicut testamentum factum cum solemnitate loci, vbi factum fuit, valet vbi que, vt dixi: pro hoc l. j. C. de eman. lib. vbi emancipatio vno loco facta, vbi que habet effectum: similiter, & sententia porrigit effectum suum ad bona extra territorium statuti sita, vt l. argentarium. §. ff. de iud. & c. postulasti. de fo. compe. & testamentum est sententia, vt l. j. de testa. In contrarium facit l. pupil. de tu. & cu. da. ab his. & l. non solum. §. qui testamento, & de excusa. tu. Item simplex dispositio non intelligitur de bonis alibi sitis, vt l. cum unus. §. si si qui. ff. de bon. auct. iud. poss. pro hoc d. §. filium. vbi legitimatio intelligitur strictè: praeterea hoc videtur expressum. j. qui fil. sint leg. c. p. venerabilem. vbi legitimatio facta per Papam non trahitur ad ea, quae non sunt suae iurisdictionis: aut ad haereditatem, & alia temporalia, quae sunt imperii. & ibi no. per glo. & Doct. Moder. & hanc partem tenet Bar. Non obstat, quae dicta sunt. nam aliud est in dispositione circa solemnitatem actus, quae circa legitimationem personae ad actum. nam maior, & minor solemnitas adhibetur in actu, secundum varias ciuitatis necessitates, & mores. hic enim Venetijs, vel propter occupationes hominum, vel verius propter maximam bonam fidem, quae viget in hominibus, valet testamentum coram duobus testibus

testibus: in alijs ciuitatibus non est sic. ideo testamētū hic factū (etiā a forēsibus) debet vbiq̄ valere. sed dispositio circa personā legitimandā ad actū faciendū non est hōi natu rā. & ideo non possunt legitimare, nisi quātū ad me ipsum di sponētē, nec porrigitur extra meū territoriū. Nō ob. l. 1. de eman. lib. & qd. s. dictū est de notario. nā non ipse adhibetur ad disponendū, sed ad solēnzandū circa actū ab alio disposi tū. Non ob. qd. dictū est de snā: q̄ ibi iudex disponit super iure iam fundato, & foras: qd. ius respiciebat personā vbi q̄: puta cōdēnat aliq̄ rōne p̄cedentis obligatiōis, q̄ ligaret obligatū in omni loco: ideo mandat executioni per aliū iudi cē, sed qn̄ iudex ipse ius inducit, faciendū de nouo quō tuto rē: tunc non porrigit extra territoriū, vt. s. dictū est. Ista sunt verba sua, cui in hoc vltimo ob. illud c. qd. nō allegat. hic em̄ disponitur circa legitimatiōem personā ad actū. & tñ disposi tio extenditur extra territoriū, vbi viget cōsuetudo: & extra locū iste Græcus legitimus reputatur, et vbi viget consuetudo cōtraria, vt hic patet. Sed respōde, q̄ Papa tolerat in hoc Græcorū cōsuetudinē & ritū, postquā votum cōtinentiæ nō emiserint. ideo ad beneficia videtur ipsos etiā tolerare. secus fortē esset in bonis t̄palibus, in quibus vnā cū legitimis agna tis ad bona sita extra Grāciam iste Græcus genitus in sacer dotio nō veniret. qd. non firmo, sed subijcio quæstionē Bart.

10 quæ est talis. ¶ Cōsuetudo est in Anglia, q̄ primogenitus suc cedat in omnibus bonis. modō Anglicus quidam decessit, re lictis pluribus filijs: habet bona in Italia, vbi æqualiter succe dunt omnes. quæritur an in bonis sitis hic in Italia succedet ille primogenitus, vel omnes. Ia. de Ra. & Gui. tenēt, q̄ in bo nis sitis in Anglia succedet primogenitus. sed in sitis in Italia succedet omnes: vt sic ius succedendi regulatur quō ad bona scdm̄ consuetudinē regionis. Bar. in illa q. dicit confide randa verba statuti, vel consuetudinis. nam aut sunt cōcepta in rem, aut in personam: si in rem (puta bona decedentis de ueniant in primogenitum) & tunc quia statutum afficit res: erūt primogeniti, siue sit advena, siue forensis, vt l. rescri pto. ff. de mu. & ho. Aut verba statuti disponunt circa perso nā, vt primogenitus succedat &c. & tunc aut ille decedēs nō erat de Anglia, sed ibi habet possessiōes: & tunc tale statu tum, siue consuetudo ad eū non extenditur: quia statutum circa personam non porrigitur ad forēs. ff. de tu. & cu. da. ab his. l. 1. in fi. & de tut. l. etiam. & qd. ibi no. aut erat Angli canus: & tūc filius primogenitus succedit in bonis, quæ sunt in Anglia. in alijs succeditur de iure communi, secundū opi. Iac. de Ra. Gui. & Cy. vt s. dixi. ista sunt dicta Bar. in l. cun ctos populos. C. de sum. Trini. in 7. q. prin. & tangit etiam de hoc in 3. q. ibi videas. ¶ Quærit glo. ¶ vtrum possit Papa dis pensare, q̄ constitutus in sacris contrahat matrimoniu. adic vt in ea. & 3. r. dist. c. de illo. & in c. cum ad monaste. in fin. de sta. mo. vbi de hoc plenius. ¶ Vltima glo. not. ex hoc c. ¶ q̄ consuetudo facit quem ineligibilem, qui est eligibilis: simili ter econuerso. 1. 2. di. c. nos consuetudinē. & 50. di. c. pe. Inn. s. de consu. in rub. dicit q̄ hic scandalum facit illum ineligi bilem potius, q̄ consuetudo. sic econuerso in c. nos consuetu. fuit dispensatio propter scandalum potius, quā consuetu do. Idem Hosti. de tempo. or. c. cum secundū. vbi vide sup verbo latini. ad fi.

11 hoc in 3. q. ibi videas. ¶ Quærit glo. ¶ vtrum possit Papa dis pensare, q̄ constitutus in sacris contrahat matrimoniu. adic vt in ea. & 3. r. dist. c. de illo. & in c. cum ad monaste. in fin. de sta. mo. vbi de hoc plenius. ¶ Vltima glo. not. ex hoc c. ¶ q̄ consuetudo facit quem ineligibilem, qui est eligibilis: simili ter econuerso. 1. 2. di. c. nos consuetudinē. & 50. di. c. pe. Inn. s. de consu. in rub. dicit q̄ hic scandalum facit illum ineligi bilem potius, q̄ consuetudo. sic econuerso in c. nos consuetu. fuit dispensatio propter scandalum potius, quā consuetu do. Idem Hosti. de tempo. or. c. cum secundū. vbi vide sup verbo latini. ad fi.

ADDITIO.

¶ Contra fiat matrimonium. Vide Bal. in l. si tibi filius. in fin. ff. de adop. Panor. in c. si clericus. de vi. & ho. cleri.

S V M M A E.

- 1 Clericus in minoribus non potest cogi ad delationem tonsuræ, si est cō iugatus.
- 2 Clericus in minoribus vxoratus angaudeat priuilegio clericali. & nume. 15.
- 3 Consuetudo patrie attenditur in delatione tonsuræ.
- 4 Clericus si negocijs secularibus implicetur, redūdat in opprobriū cler. gatus

- 5 Clericus coniugatus an possit obtinere beneficium.
- 6 Consuetudo an inducatur per non vsū.
- 7 Egi contra Titium ad priuationem beneficii, ex eo q̄ contraxit matri monium cum Berta: & probauit, deinde vigore istarum probatiō num vult Berta istum Titium dicere virum suum, an possit.
- 8 Acolytatum accipiens, nō credens esse sacrum ordinem, & per huius susceptionem se non teneri ad continentiam: an possit postea ma trimonium contrahere, & si contraxerit, teneat.
- 9 Consuetudo si est, q̄ coniugati, etiam non beneficiati, deferant habitū & tonsurā: an preterea huius consuetudinis poterit compelli cleri cus coniugatus.
- 10 Clericus coniugatus si incesit vt laicus, & post tempora reassumit habitum, & tonsuram: an gaudebit priuilegio clericali quō ad illa duo, de quibus loquitur decretalis. vnica. de cleri. coniu.
- 11 Clericus coniugatus non bigamus incedens in habitu, & tonsura, an possit esse officialis episcopi, vel delegatus ad causam spirituales.
- 12 Clericus coniugatus, qui in publico sine app. ratu legit Epistolam: an sit excommunicatus per statutum episcopi excommunicantis om nes non clericos sic legentes Epistolam.
- 13 Matrimonium an impediatur propter clericatum.
- 14 Beneficium an perdatur propter matrimonium.
- 15 Clericus coniugatus an teneatur deferre habitum, & tonsuram.

Ioannes Clericus coniugatus non beneficiatus non cogitur deferre tonsurā. sunt duæ partes principales. In prima Ioannis conquestio. In scda Papæ diffinitio. ibi [quoniam.] prima duo facit. primò nar rat factum, & sui causam. secundò exprimit ex illo duas cau sas grauaminis. prima ibi [ex qua.] scda ibi [cum de.] scda principalis tria facit. in prim. ponit duas diffinitionis causas. secunda ibi [mandamus.] diffinit tria. tertia ibi [dummodo] diffinitionem moderatur. ¶ No. primò, q̄ iste Ioannes depo suit querelam de ep̄o corā Papa: potuisset etiā adire Metro politanum per querelam, postquā principaliter erat qd. cū ep̄o scdm̄ officio istius ordinis acolytatus vide 25. di. c. per lectis. & in quo differat clericalis tonsura a monachali. dic vt. s. c. 2. clerici. & debent conferri per ep̄iscopum. abbas em̄ non confert vltra lectoratum. de ætat. & qualita. c. cum cōn tingat. & secundū modum decre. abbates. de priui. lib. 6. ¶ Tertio no. q̄ iste voluit prospicere in futurū super scanda lo euitando, qd. spectat ad officium iudicis, vt l. x. quissimum. ff. de vsufruc. præcauendū est enim, qd. vituperari p̄t. de ser. non ordi. c. 1. & præcipuē inter coniuges scandalum est vitā dum. ¶ de excess. prælato. c. quā sit graue. ¶ Quarto no. ¶ q̄ clericus in minoribus nō potest cogi ad delationem tonsuræ, si est coniugatus: non coniugatus verò, an possit cogi. no. 2. Io. An. ¶ de aposta. c. tuæ. ¶ Quinto no. ¶ q̄ clericus in mino ribus vxoratus non gaudet priuilegio clericali. quod dic, vt j. eo. c. 1. lib. 6. & hac ratione, quia non gaudet, non defert tō sarā, quia qui non sentit commodū, nec & onus. de reg. iur. q. sentit. lib. 6. ¶ Sexto no. formā sententiæ: mandatur. n. ep̄o, ne molestat: & sic prohibet molestiā in futurum, sicut inter dicto. vt i. post. no. s. de proba. c. licet causam. & de resti. spo. c. 3. auditā. facit l. egi. & l. harū. ff. si serui. ven. ¶ Septimò no. ¶ q̄ in delatione tonsuræ attenditur cōsuetudo patriæ: sicut & in matrimonijs, & electionibus, vt s. c. proxi. ¶ Octauò not. q̄ clericus coniugatus potest obtinere beneficium ecclesiasticum. & tunc cogitur deferre tonsuram. qd. an sit verum, dicā

¶ J. ¶ Nonò no. ¶ quod redūdat in opprobriū cleri, si clericus secularibus negocijs implicatur, dum tonsuram defert: inho nestus ergo actus vnus clericus est opprobrium cleri. sic si pa titur iniuriā, clericus pati videt. ar. hic & s. de renun. c. ad sup plicationis. ¶ Venio ad oppo. & primò opp. dicitur hic [dū modo non percipiāt] &c. & sic innuit, ¶ quod clericus coniu gatus p̄t obtinere beneficium. Sed contra. s. e. per totū. Sol. dic, q̄ de gratia p̄t coniugatus cū vnica, & virgine habere beneficiū pp̄ spem redeundi ad clericatū, si mulier velit vo uere castitatē. & tunc debet portare tōsurā, vt hic: & sic p̄t intelligi. 3. 2. di. c. fi. q. verò. vel dic scdm̄ Goff. q̄ laicus p̄t esse in ecclesia præbendarius, licet non canonici: vt no. s. de consti. c. cum. M. & intellige, q̄ ex dispensatione ep̄i p̄t habe re simplex beneficiū, non curatū, vt not. Goff. & Phi. j. c. pro ximo. & Gui. in Spec. de leg. s. nunc de ep̄orum. ver. 25. nam & cū homicida dispensat. j. de homici. c. ad audientia. & cum deposito. 50. dist. c. studeat. 2. 8. dist. c. presbyterū. & ideo po tius in beneficio simplici, quā in dignitate, quia est minus scandalum. no. s. de præscrip. c. causam. q̄ ex dispensatione ep̄i scdm̄ laicus non poterat habere beneficium simplex in ti tulum. In stipendium verò non in perpetuū, sed ad tps pote rat: hoc dictū postierunt et ibi Vin. Tan. & Phi. Host. dicit, q̄ in isto c. erat de cōsuetudine loci laicos esse beneficiatos. q̄ in ecclesia seruiebant mundando lāpades, accēdēdo, & simi. & erat consuetudo, vt deferrent tonsurā, & honestū habitū. adde qd. not. 3. 2. dist. c. placuit. alij dicūt (& hoc placet Egi.) hoc intelligendum ex dispensatione Papæ. ¶ Secundò oppo. & videtur, quod clericus coniugatus cogatur deferre tonsu ram. 20. q. 3. c. eos qui semel. so. ibi de constituto in sacris: q̄ tripliciter ibi probat tex. vt no. Inn. de apost. c. tuæ. & ibi Io. And. super glo. 2. ¶ Tertio oppo. & videtur, quod clericus cō iugatus gaudeat priuilegio clericali. nam & concubiniarius gaudet. s. de iudic. c. cum non ab homine. s. c. 1. c. 2. de sentē. excommuni. c. si vero. in fi. ex quo sequitur, quod plus fauet canon luxuria, quā castitati, contra Auth. de resti. & ea q̄ pa. in fi. so. coniugatus factō renunciauit professioni clerica li, ille non. non ergo ex coitu, sed ex coniugio hoc procedit. & est si. de biga. c. quia circa. & 34. di. c. fraternitatis. ¶ Quar to oppo. iste Ioannes allegauit, q̄ consuetudo non erat deter re tōsuram: sed videtur, quod ista sit mala allegatio: quia cō suetudo est quasi communis assuefactio, & repetitio actiū. 50. di. c. consuetudo. 2. 5. q. 2. c. ita nos. de epi. audi. l. 3. in fi. cū simi. sed circa negatiuum non est reperire actum. vt si non cō pello. non lego, non canto, & si. ergo nec ipsius assuefactionē vel iterationem. ad hoc de ecc. edific. c. ad audientiam. 2. de despon. impub. c. ad dissoluendum. ¶ So. Io. An. pluribus mo dis. sed vera videtur in hoc theoricā legistarum, quam ipse hic ponit. dicunt enim, vtrum per non vsū inducatur con suetudo. considera: quia qn̄que non vsus habet implicitum actum contrarium dispōni legis. qn̄q; non vsus contrariatur dispositioni legis in substantia, non in forma. qn̄q; econuer so in forma, non in substantia. pone exēplum in substantia. lex vult inter heredes æqualiter diuidi successiōem. consue tudo Angliæ defert ipsam primogenito. Item diebus, quibus conditæ sunt vrbes regiæ Romana, & Cōstantinopol. iubet. l. a litibus cessari: consuetudo hoc non seruat. similiter prohi bet lex tempore Quadragesimæ de causis criminalibus cog nosci. consuetudo est cōtraria. C. de ferijs. l. omnes. & l. qua draginta. Item permittit lex habenti liberū solum edificare vsq; ad cœlū. vt C. de serui. l. altius: cōsuetudo in pluribus lo cis phibet hoc vltra certā formā. C. de ædi. priua. l. 1. & ista & simi. sunt exempla, qn̄ consuetudo contrariatur dispositio ni legis in substantia, non in forma. qn̄q; contrariatur in for ma, non in substantia. puta in alienatione rei ecclesiasticæ se cundū legem debet interuenire magna solemnitas, quam tollit consuetudo. vt no. in Auth. hoc ius porrectum. canoniza ta. 10. q. 2. & de reb. eccl. non alia. c. dudum. lib. 6. & in om nibus istis casibus qn̄ consuetudo habet actū contrariū di spositioni legis in substantia, vel in forma per non vsū legis tollitur ipsa lex in totū. quandoq; non vsus non habet impli citū actū contrariū dispositioni legis in substantia, vel in for ma. puta quia non accidit ille casus legis, vel accidit: sed ho mines non sunt vsi illo casu: nō tñ sunt vsi cōtrario. pone exē

plū, qn̄ nō accidit, in hermaphrodito: qui iudicat masculus, vel femina, prout magis incalescit. pone qd. iste casus nō ac cidit a mille annis. certē nō p̄ hoc erit p̄scriptū legi disponē ti supra primo: seruabitur. n. si occurrat in posterū. pone exē plū, qn̄ accidit: sed nō sunt vsi leges, nec eius cōtrario in ca tione damni infecti, quæ petitur, cū vicini domus mināt rui nā: tñ nunq̄ fuit petita. cū multoties occurrisset minari ruinā certē nō per hoc tollunt illa leges de damno infecto. pone aliud exēplū. lex permittit edificari vsq; ad cœlū: vt l. altius: tñ longissimo tpe edificatū est vsq; ad certā altitudinē, & nō altius: ista simplex abstinentia nō tollēt per hoc ius edificari di vsq; ad cœlū, scdm̄ Io. An. Cy. de hoc plenē. no. in l. 2. C. q̄ fit long. consue. & facit qd. no. in l. rē nō nouā. de iudi. & per Host. in summa de cōsue. s. fi. ver. nūqd. ergo. ¶ Venio ad q̄ breuiter, quas ponit hic Io. An. primò quæro. ¶ Egi cōtra Ioā nē ad priuationē beneficii ex eo, q̄ contraxit matrimonium cū Berta, & sic probauit. deinde vigore istarum probatiōnū vult Berta istum Ioannē dicere virū suum: an possit: videt, q̄ sic. 3. q. 6. hoc quippe. contrariū determinat per l. denūcia se. s. fi. de adul. & c. pe. de re iudi. vbi plenē dixi, an in conne xis sententia cū vno connexorū lata profuit, vel noceat alteri: faciunt no. de præben. c. dilecto. in fi. & idem dicas contra. Si Ioānes per illa acta, & sententiā vellet probare illā Bertā eius coniugem. Et idē dicas, si Ioānes, q̄ cogebatur ad delationē tonsuræ, excipit se coniugatū cū Berta, & probauit: nam ista eius confessio, & probatio quō ad Bertā, quæ non fuit in iu dicio, nō præiudicat. ad hoc de reg. iu. c. exceptio. cum simi. lib. 6. Si verò Ioā. petit Bertā in vxorē: an hoc ipso sit priuan dus beneficio: videtur, q̄ non, per Decre. mulieri. de iure iur. & pro hoc vide in Spec. de confessis. s. 2. sub ver. 10. & facit quod not. Bar. in l. cum filius de verbo. obli. ¶ Secundò quæ ro. ¶ iste Ioannes recepit acolytatum: credēs hunc esse sacru ordinē: & per huius receptionē se non teneri ad cōtinentiā: an possit postea matrimonium contrahere: & si cōtraxerit, teneat: videtur, quod non possit, quia plus ponderatur ani mus, quā effectus. de biga. c. nuper. & c. fi. cū concor. & hoc tenet Io. An. si tñ contraxit, tenet: quia non votū, sed solem nitas sacri ordinis ex constitutione Ecclesiæ habet dirimere de no. c. vno. lib. 6. & facit bene quod ibi no. in glo. antepe. vn de recipiens sacrum ordinem licet illum non credat ad con tinētiā per id teneri, tñ tenetur. de quo s. c. proximo. & pri ma glo. facit, quod no. de sen. excom. c. si verò. 2. & c. in audie tia ¶ Tertio quæro. ¶ pone, consuetudo erat, q̄ coniugati (et non beneficiati) deferrent habitum, & tonsuram: nunquid p̄ textu huius consuetudinis potuisset Ioā. ad hoc compelli: vi detur, q̄ talis consuetudo non valeat, q̄ quis ferat habitum suæ professioni contrarium, & statui suo. de sta. mona. c. 2. ad idem. 93. dist. c. illud. ne cleri. vel mona. c. 2. lib. 6. pro hoc facit finis huius c. nā dedecus est Ecclesiæ, si tales exercentes negocia secularia deferat tonsurā. Io. An. tenet, q̄ talis con suetudo valeat. ar. Decret. j. de biga. lib. 6. Si enim non valet cōsuetudo in bigamo, valere posset in non bigamo. pro hoc ista Decre. a contrario sensu. Si enim non compellitur, quia non erat consuetudo, ergo a contrario si fuisset, debuisset cō pelli. ad hoc bene facit de reg. iur. c. 1. lib. 6. 30. dist. c. si quis virorum. de iude. c. in nonnullis. & talis consuetudo fundata super iure cano. 20. q. 3. c. eos qui. & super caractere ordi nis impressi, vt dictum est super rub. ad fi. ad cōtraria respō de, quod consuetudo potest restringere: sed non laxare for mam, & qualitate habitus, & tōsuræ. super quo remittit Io. An. ad no. per eū. de cōfangui. & affi. c. qd. super his. super 2. glo. ¶ Quarto quæro ¶ clericus coniugatus incesit vt laicus: post tempora reassumit habitum, & tonsuram: nunquid gau deat priuilegio clericali quō ad illa duō, de quibus loquitur Decr. vnica. j. c. li. 6. videtur, q̄ non: quia in præiudicialibus, & contrarijs sufficit vnā viā elegisse ad perpetuā exclusionē alterius, vt in c. vt quis duas. de elec. Item certum est, quod

plū, qn̄ nō accidit, in hermaphrodito: qui iudicat masculus, vel femina, prout magis incalescit. pone qd. iste casus nō ac cidit a mille annis. certē nō p̄ hoc erit p̄scriptū legi disponē ti supra primo: seruabitur. n. si occurrat in posterū. pone exē plū, qn̄ accidit: sed nō sunt vsi leges, nec eius cōtrario in ca tione damni infecti, quæ petitur, cū vicini domus mināt rui nā: tñ nunq̄ fuit petita. cū multoties occurrisset minari ruinā certē nō per hoc tollunt illa leges de damno infecto. pone aliud exēplū. lex permittit edificari vsq; ad cœlū: vt l. altius: tñ longissimo tpe edificatū est vsq; ad certā altitudinē, & nō altius: ista simplex abstinentia nō tollēt per hoc ius edificari di vsq; ad cœlū, scdm̄ Io. An. Cy. de hoc plenē. no. in l. 2. C. q̄ fit long. consue. & facit qd. no. in l. rē nō nouā. de iudi. & per Host. in summa de cōsue. s. fi. ver. nūqd. ergo. ¶ Venio ad q̄ breuiter, quas ponit hic Io. An. primò quæro. ¶ Egi cōtra Ioā nē ad priuationē beneficii ex eo, q̄ contraxit matrimonium cū Berta, & sic probauit. deinde vigore istarum probatiōnū vult Berta istum Ioannē dicere virū suum: an possit: videt, q̄ sic. 3. q. 6. hoc quippe. contrariū determinat per l. denūcia se. s. fi. de adul. & c. pe. de re iudi. vbi plenē dixi, an in conne xis sententia cū vno connexorū lata profuit, vel noceat alteri: faciunt no. de præben. c. dilecto. in fi. & idem dicas contra. Si Ioānes per illa acta, & sententiā vellet probare illā Bertā eius coniugem. Et idē dicas, si Ioānes, q̄ cogebatur ad delationē tonsuræ, excipit se coniugatū cū Berta, & probauit: nam ista eius confessio, & probatio quō ad Bertā, quæ non fuit in iu dicio, nō præiudicat. ad hoc de reg. iu. c. exceptio. cum simi. lib. 6. Si verò Ioā. petit Bertā in vxorē: an hoc ipso sit priuan dus beneficio: videtur, q̄ non, per Decre. mulieri. de iure iur. & pro hoc vide in Spec. de confessis. s. 2. sub ver. 10. & facit quod not. Bar. in l. cum filius de verbo. obli. ¶ Secundò quæ ro. ¶ iste Ioannes recepit acolytatum: credēs hunc esse sacru ordinē: & per huius receptionē se non teneri ad cōtinentiā: an possit postea matrimonium contrahere: & si cōtraxerit, teneat: videtur, quod non possit, quia plus ponderatur ani mus, quā effectus. de biga. c. nuper. & c. fi. cū concor. & hoc tenet Io. An. si tñ contraxit, tenet: quia non votū, sed solem nitas sacri ordinis ex constitutione Ecclesiæ habet dirimere de no. c. vno. lib. 6. & facit bene quod ibi no. in glo. antepe. vn de recipiens sacrum ordinem licet illum non credat ad con tinētiā per id teneri, tñ tenetur. de quo s. c. proximo. & pri ma glo. facit, quod no. de sen. excom. c. si verò. 2. & c. in audie tia ¶ Tertio quæro. ¶ pone, consuetudo erat, q̄ coniugati (et non beneficiati) deferrent habitum, & tonsuram: nunquid p̄ textu huius consuetudinis potuisset Ioā. ad hoc compelli: vi detur, q̄ talis consuetudo non valeat, q̄ quis ferat habitum suæ professioni contrarium, & statui suo. de sta. mona. c. 2. ad idem. 93. dist. c. illud. ne cleri. vel mona. c. 2. lib. 6. pro hoc facit finis huius c. nā dedecus est Ecclesiæ, si tales exercentes negocia secularia deferat tonsurā. Io. An. tenet, q̄ talis con suetudo valeat. ar. Decret. j. de biga. lib. 6. Si enim non valet cōsuetudo in bigamo, valere posset in non bigamo. pro hoc ista Decre. a contrario sensu. Si enim non compellitur, quia non erat consuetudo, ergo a contrario si fuisset, debuisset cō pelli. ad hoc bene facit de reg. iur. c. 1. lib. 6. 30. dist. c. si quis virorum. de iude. c. in nonnullis. & talis consuetudo fundata super iure cano. 20. q. 3. c. eos qui. & super caractere ordi nis impressi, vt dictum est super rub. ad fi. ad cōtraria respō de, quod consuetudo potest restringere: sed non laxare for mam, & qualitate habitus, & tōsuræ. super quo remittit Io. An. ad no. per eū. de cōfangui. & affi. c. qd. super his. super 2. glo. ¶ Quarto quæro ¶ clericus coniugatus incesit vt laicus: post tempora reassumit habitum, & tonsuram: nunquid gau deat priuilegio clericali quō ad illa duō, de quibus loquitur Decr. vnica. j. c. li. 6. videtur, q̄ non: quia in præiudicialibus, & contrarijs sufficit vnā viā elegisse ad perpetuā exclusionē alterius, vt in c. vt quis duas. de elec. Item certum est, quod

non deferendo habitum: tunc non gaudebat privilegio clericali: ergo sola eius contraria voluntate. f. reassumendo non debet recuperare. posset enim prohibitus nunc dimittere, nunc reassumere saepe: & saepius in mense, & sic esset lex iudicis apud eum. quod esse non debet, vt l. fina. §. vlt. C. de iure deli. & l. si prator. §. Marcellus. ff. de iudi. postquam igitur se mel privilegio renunciauit (saltem tacite, habitum dimitteudo) non debet, quod extinctum est, reuiuiscere, vt c. quam periculosum. 7. q. 1. & l. qui res. §. aream. de solu. ad hoc bene facit l. quid sit fugitiuus. in princ. ff. de edil. edic. In contrarium facit. non debet amputari iustæ poenitudinis humanitas. 2. q. 6. c. si quis libellos. Item Decre. vult illos gaudere, si deserunt: sed iste nunc desert: ergo privilegij illis gaudet. nec est absurdum ad id restitui, qd facto suo perdidit. de elec. c. quia saepe. lib. 6. cū concor. ibi no. nā & ois p. quascunq; cās, & c. de reg. iur. c. 1. pro hac parte bene facit, qd no. §. de vi. & ho. cler. c. fi. vbi illi clerici sunt priuati immunitate, dum se implicat negocijs secularibus, & reassumunt, cū illas deponunt. quid dicendū. dicit Io. And. q. pro ista parte, quod recuperet, vidit Padua diffiniri. quod cōter Doct. non placuit. pro qua tñ diffinitione facit, quod not. Io. Mo. & Arch. eo. ti. c. 1. lib. 6. & cle. dicecesanis. de vi. & ho. cle. dicit Io. An. q. satis videtur æquum, illum non perdere privilegium, nisi perseueret. facit de vi. & ho. cle. c. clericus. secundū lecturā, quæ ponit vnum casum tantū, & quod ibi per Io. An. post In noc. quanto aut tpe inducatur ista perseuerantia, arguit, q. per annū. de vi. & ho. cle. c. vno. lib. 6. posset argui de triduo, per Decr. ad nostrā. de regu. & eo. tit. c. constitutionem. lib. 6. Item de 10. diebus. 2. q. 2. cap. anterioris. Item de mense per Decr. quā sit. de elec. dicit tandem, q. putat necessariā esse declarationem. ¶ Quinto quæro an clericus coniugatus non bigamus incedens in habitu, & tonsura possit esse officialis episcopi, vel delegatus ad causam spiritualem. dicit ipse, q. licet viderit quandoq; seruari contrarium, tamen veritas est, q. non potest, per c. 1. §. eo. lib. 6. ibi [in ceteris] & c. patet enim ibi, quod quod ad duo censetur clericus: quod ad reliqua laicus. facit 16. q. 7. c. in noua. cum duobus seq. & de ecclesia. consli. de reb. eccle. non alie. c. fi. & sic dicit fuisse disputatum in studio Paduano, & inductum, quod de immundicia dicitur. §. eo. c. diuersis fallacijs. & c. quod ad te. plus dixit ille disputans, quod sententia lata per talem eo casu nō tenet, quia iudex non erat. ¶ 1. q. 1. c. clericum nullus. de consue. c. ad nostram. ¶ Item fuit alia quæstio disputata de clerico coniugato, qui in publico sine apparatu legit Epistolam: an sit excommunicatus per statutum episcopi excommunicantis oēs non clericos sic legentes Epistolam: soluta fuit, q. excommunicatus non erat: quia iste erat clericus, vt patet ex no. super rub. in fi. & quia in penis fit interpretatio stricta. de regu. iur. c. in penis. lib. 6. maxime in isto casu: in quo iste potest dici mistim clericus, & laicus. & in penis debemus recipere, qd est benignius. vt in regu. in penis. ad hoc ne sed. vacan. c. 1. in glo. 2. & bene facit. 3. 2. dist. c. si qui. & 12. q. 1. c. quia tua. vbi dicitur, quod tales clerici canendis psalmis vigilare debent: ministrare tamen non debent altari. 27. q. 2. cap. multorum. ¶ Vltimò Ioan. And. ponit longam distinctionem, & pulchram de isto clerico coniugato. nam dicit ipse: aut quæris, vtrum propter clericatum impediatur matrimonium: aut an perdat beneficia: aut an perdat privilegium clericale: aut an teneatur ad habitum, & tonsuram: aut an recuperet, quæ prius ecclesiæ dederat: aut an beneficium possit habere. & sunt sex membra. ¶ Ad primum ergo, cum quæritur vtrum propter clericatum impediatur matrimonium, dicas: aut est clericus in minoribus tantū, & non impeditur, vt §. eo. c. 1. & 3. aut est in sacris, & tunc aut ordinatus ad sacros erat impubes. & dic, vt j. de cle. per sal. promo. c. vno. aut erat pubes, & tunc aut fuit ordinatus coactē, aut spontē, si coactē, dic, vt not. j. de bap. c. maiore. ad fi. in glof.

& si coactē. si fuit ordinatus sponte: & tunc aut quæris, possit remanere in matrimonio prius contracto, non obstante receptione sacri ordinis subsecuta. & dic, vt j. de conuer. conuer. coniug. c. placet. in fin. Aut quæris, an iste clericatus in sacris præbeat impedimentum matrimonio contrahendo: & tunc aut iste fuit depositus, qui erat in sacris: & dic, q. non eximitur a voto continentie. §. 1. dist. c. dictum. qui cler. vel vo. c. 1. in fin. & quod ibi no. licet per degradationem perdat privilegium. j. de pœn. c. 2. lib. 6. in fi. aut iste clericus in sacris non erat depositus: & tunc dic, q. nō potest contrahere, & si contrahat, separatur. j. qui cler. vel vo. c. 1. & 2. & §. eod. c. 3. & hoc verum tam in clerico Latino, quā in Græco. licet enim Græci in sacris vtantur matrimonio prius contracto, in sacris tñ non contrahunt. §. eo. c. cum olim. & not. 3. 2. c. si quis eorum. licet apud plures Græcos seruetur contrarium. & ista de primo mēbro: an sordo, siue clericatus impediatur matrimonium. ¶ Secundū membrum est, an perdat beneficium: & distigue: aut tenuit matrimonium, aut non. & si non, aut non tenuit ex defectu consensus, aut ob aliam causam. & si ob aliam: aut solū propter ordinem, aut propter aliud impedimentū. primo casu, cum si. tenuit matrimonium, vacat beneficium. §. c. 1. & ibi no. si verò non tenuit ex defectu consensus, aut defectus processit ex parte clerici cōtraheentis, aut ex parte mulieris, cum qua cōtrahebat: & vtroq; casu aut defectus procedebat ab ætate, aut a furore, aut ab illato metu. Si ab ætate, (vt quia clericus beneficiatus minor pubertate matrimonium contraxit per verba de presenti) cum hac iuris interpretatione intelligantur sponsalia de futuro. de despon. impu. c. vno. lib. 6. dico beneficium non vacare. Idem si defectus ætatis esset ex parte mulieris eadem ratione: sicut enim promissio de profitendo sine professione tacita, vel expressa, non vacat ipsius beneficium. de regu. c. beneficium. lib. 6. & sicut per acceptionem secundi curati non vacat primum etiam curatum, nisi sequatur possessio, vel per eum non stet. de præben. c. licet. 2. lib. 6. sic nec p. solam sponsonem de matrimonio contrahendo dicam vacare beneficium: vt sicut per sponsalia de futuro non dissoluitur matrimonium, de sponsa. c. sicut. ita nec dissoluitur matrimonium spirituale. facit quod no. §. eo. c. 1. Si verò defectus consensus procedebat a furore, si ex parte clerici, planum est, q. nihil agit contrahendo. nam sicut non obligaretur profitendo, ita nec contrahendo, nec etiam testando. §. de success. abinte. c. fi. Si verò ex parte mulieris: licet non sit matrimonium, nec inducat etiam publicam honestatem, de sponsa. c. vno. lib. 6. tamen ad instar eius, quod dictum est de illo, qui cum consanguinea contraxit. §. c. 1. videtur, q. beneficia perdat. facit enim, quod potuit: æquius est dicere, q. beneficia non perdat, plus quā si cum imagine quadā, vel cū dormiente contraheret: ex quo enim nō tenet matrimonium, etiā ex consensu dicamus beneficia non vacare. in consanguineo aliud, quia ibi tenet, & inducit publicā honestatē ex consensu. & per prædicta dicas idem, quando defectus consensus processit a metu, q. potuit cadere in cōstantē. de sponsa. c. veniens. 1. & 2. & c. ad id, qd. nā nec tenet renūciatio expressa. qd met. cau. c. ad audiētā. Si verò bñ tenet ex cōsensu: sed nō tenet pp. aliam cām: & solū propter ordinē clericus contrahētis (vt quia in sacris erat clericus, qui cōtraxit) beneficia perdere debet: si tñ non incurrit ex illo contractu pœnā bigamie, poterit eps in officio, & beneficio post peractam penitentiā dispēsare. 28. di. c. psbyterū. §. c. sanē. 2. Si verò pœnā bigamie incurrit, est indispensabilis ab alio, q. a Papa. de big. c. nuper. Si verò non tenet propter aliud impedimentū ab ordine contrahentis, videtur, q. beneficium perdat, prout tenent Dama. & Bar. Brix. in quæst. suis, ad quas remittit Ioā. And. §. c. 1. vbi tenent, q. qui contraxit cum consanguinea, videtur habuisse ecclesiā pro derelicta: nec soluto matrimonio illam repetere poterit. hæc vera intelligo, nisi fiat in fraudē plati,

in cuius manibus renunciare debebat. nam tunc licet teneat renunciatio tacita quod ad Deum, nō tamen quod ad superiorem, quin illum possit in beneficio retinere: aliās facile eēt prælatum eludere contra illud. de renū. c. admonet. & hmoi fraudibus claudenda est via. de diuor. c. quanto. ¶ Tertium membrū est, an clericus coniugatus perdat privilegium clericale. & distigue, aut tenuit matrimonium, aut non. primo casu, si ex contractu bigamiam incurrit, executus est oī privilegio clericali. de biga. c. vno. li. 6. Si verò non incurrit bigamiam, si incedit in habitu, & tonsura, tenet privilegium quod ad illa duo tñ aliās in totum perdit. j. eo. c. vno. li. 6. Si verò matrimonium non tenet, si ex contractu incurrit pœnā bigamie propter affectum cum opere secuto (licet sit indispensabilis quod ad executionem officij) non tamen putat Io. An. eum exutum omni privilegio clericali. & sic intelligit Dec. nuper. de biga. decre. ergo vnica, j. de biga. li. 6. loquitur de verē bigamo. ¶ Quartum membrum est, an teneatur deferre habitum, & tonsuram. dic, q. aut contractus matrimonij non tenet, & cogitur, vt §. de vit. & hon. cler. c. clericus. si tenet, nō compellitur, licet possit illo vti in casu, & in casu nō, vt ex prædictis patet. ¶ Quintum membrum est, an talis clericus coniugatus, qui prius ecclesiæ dederat, & dic plene, vt §. eo. c. quod ad te. ¶ Sextum membrum est, an clericus coniugatus possit de nouo beneficium obtinere. & distigue, vt dixi §. eod. c. diuersis fallacijs. & dixi §. eod. in prima oppo. hæc omnia sunt dicta domini Io. And. qui istam Decret. solemnius commentatus est, sicut ex prædictis apparet, nec dixi plus in substantia.

ADDITIO:

1 ¶ Acolytatum. quod sit acolyti officium, vide in c. perlectis. 25. di. & in §. deservientes. 33. dist.

S V M M A E.

- 1 Clerici vxorati non possunt de nouo acquirere dignitatem, vel beneficia curata.
- 2 Coniugati cum scandalo dicuntur tenere dignitates ecclesiasticas.

Cvm decorem, Gof. Phi. & Inn. habebant istam Dec. j. ti. prox. & glossauerunt eam, sed debet eē de isto c. & hic sū Io. An. ¶ No. j. ¶ Clerici vxorati nō possunt de nouo acquirere dignitatem, vel beneficia. quod intellige de curatis. de simplicibus dic, vt §. eod. c. quod ad te. ¶ Scdō not. ¶ Coniugati in talibus scandalo dicuntur tenere dignitates ecclesiasticas, nec in scilabus excusantur consuetudo, quia eēt irrationabilis secundū Io. An. & c.

S V M M A E.

- 1 Clerici coniugati in rebus suis non gaudent privilegio clericali.
- 2 Clerici coniugati deserant, vel non deserant tonsuram in his, quæ pertinent ad res, subsunt domino temporali.
- 3 Depositi an debeant clericaliter viuere, & habitum portare.

EX parte. ¶ Clerici coniugati in rebus suis non gaudent privilegio clericali. duæ sunt partes: scdā ibi [cum igitur.] ¶ Not. j. q. illi erant literati, & tamen non possunt se excusare a publicis munerib. ff. de mune. & ho. l. vt gradatim. saluo quod dicitur de docentibus. C. de profef. & medi. l. medicos. & l. fin. & Inft. de excu. tut. §. item Romæ. ¶ Secundò no. q. isti reassumpserunt tonsurā, & tñ eis non prodest. facit ad q. de qua §. c. Ioannes. in 4. q. Sed pone, q. isti nunquam dimiserūt tonsuram, an retineant privilegium, vt, q. sic: quia isti sub regula Ecclesiæ sunt tenendi. 32. dist. c. si qui. 12. q. 1. c. quia tua. maxime si beneficium teneant, vt ibi, sū Goff. Ho. dicit cō-

trarium, & probari per sequentem ver sic. quidam etiā accepta. & c. vbi debet intelligi, q. nunq. reliquerunt, & tñ privilegio gaudent, postq. ducunt vxorem. & pro hoc facit rō [cum igitur.] & c. q. ita adaptatur ad illum, qui non dimisit, sicut ad illum, qui dimisit: censetur. n. iste solo signo esse clericus, quod sibi non prodest, vt l. qui sub preteritu. C. de sac. san. ec. ¶ Conclude ergo, q. clerici coniugati deserant, vel non deserant tonsuram in his, quæ pertinent ad res, subsunt dño tēporali. In his verò, in quibus vrgetur persona, differt deserēs ab illo, qui non desert, vt j. eo. c. vno. li. 6. secundū Ab. ¶ Quid in depositis, dic, q. si sunt corrigibiles, debent clericaliter viuere, & habitum portare. 8. dist. c. dictum. 50. di. c. accedens. & ab ecclesia debent defendi. In corrigibiles autem sunt tradendi potestati seculari. de hoc supra de iudic. c. cum non ab homine. & c.

S V M M A E.

- 1 Clericus in minoribus si militetur, non est cogendus deferre habitum clericalem.
- 2 Miles effectus saculi, definit esse miles Dei, & econuerso.
- 3 Miles Dei potest transire ad militiam saculi, & econuerso.

VT consultationi. ¶ Si clericus in minoribus militetur, non est cogendus ferre habitum clericalem. ¶ Not. j. ¶ Ille, qui efficitur miles saculi, definit esse miles Dei. sicut econuerso factus miles Dei, definit esse saculi, vnde non p. feudum detinere, ex quo non p. face re seruitum. 10. colla. de eo, qui ar. bel. depo. & si de feu. cōtrouer. fu. c. si clericus. nemo. n. p. habere duas militias. C. q. mil. non pos. l. 4. §. in posterum. li. 12. & de colle. illi. l. 1. ff. ad mu. l. libertus. §. præscriptio. similiter nullus p. hñe plura beneficia ecclē. j. ti. 1. c. quia nonnulli. & c. relatū. de præb. c. q. relatū. ¶ Sed aduerte, quia miles Dei p. transire ad militiam saculi, vt hic, & econuerso, & multò fortius, quia miles Dei maior est: milite seculari. no. j. de præb. c. episcopus.

De clericis non residentibus.

CONTINUATUR hæc rubrica per Io. And. duobus modis. vno modo ad præcedētia in hunc modum. dictum est §. quomodo clerici propter malierū consortia beneficijs suis priuantur. hic subnequit de his, qui ab eis propter non residentiam excluduntur. Secūdo modo continuatur ad sequentia in hūc modū. tractaturus Iuristator de ecclesiasticis dignitatibus, & præbendis, in quibus debent clerici residere. Iō si nō resideant, qualiter cōtra eos procedi debeat, primitus est videndū. hñ de materia in Dec. 7. q. 1. c. per totum. repetitur in 6. & conuenit rub. de consli. c. cum ois. de renun. c. ad supplicatio. de of. vic. c. si. de app. c. peruenit. de voto. c. fi. & li. 6. de rescr. c. si. de ele. c. licet canō. & c. cum non deceat. in cle. de sta. mona. c. ne in agro. §. sanē. & sū Abba. totus iste titulus hoc intendit. Clericus debet in ecclesia residere, quod si non fecerit, monendus est, vt ad ecclesiam redeat. & poterit priuari, si ter monitus non reuertatur. & hoc si scitur, aliās seruetur, quod dicit. j. e. c. ex tua.

S V M M A E.

- 1 Epō non licet transire de vna ciuitate ad aliam, nec electo.
- 2 Statutum si prohibet extrahi frumentum de cmitatu, poterunt, quā aliunde deserunt, per comitatum cum eo transire.
- 3 Presumptio efficax oritur ex eo, quod non est illo tempore usitatu.
- 4 Manifestum dicitur, quod colligitur ex probabili coniectura.

Interpretatio in dubio fit in peiorem partem.

Renunciavit aliquis beneficium pingue causa permutationis fiende cum nepote, qui habet exile, an presumatur renunciatio fraudulenta.

Non licet

Tria tangit, canonum prohibitionem, prohibitionis cau-

sa presumptione, presumptionis verosimile probationem. ¶ No. j. ¶ q. ep. non licet transire de vna ciuitate ad aliam. similiter nec ele. 30. s. de trans. c. inter corporalia. & intellige, si velit transire ad aliam, vt praelatus, et si vacante sua a clericis ipsius ecclesie sit electus. vel dic, si velit transire causa morae diutius faciendae, ecclesia sua sprete. j. ca. seq. nec alienos terminos vsurpando. 8. q. 2. per totum. simplex autem transitus non videtur prohibitus et in his, quae alias prohibentur, vt l. si quis post hoc. C. de aedi. priua. quia non v. venisse, qui non stetit. s. de iud. c. j. & hoc facit ad q. ¶ q. si statutum prohibet extrahi frumentum de comitatu, poterunt, q. aliunde deferent, per comitatum cum eo transire. ¶ Sed not. ¶ q. efficax praesumptio oritur ex eo, qd non est vilo tpe visitatum. facit l. de quib. ff. de leg. ¶ Tertiò no. q. dicitur mani festa est. n. causa. j. & c. exposit. n. Goff. est. i. praesumitur. & sic collige, ¶ q. illud dicitur manifestum, quod colligitur ex probabili coniectura. d. etiam evidens, vt l. licet. de lega. j. & l. si quis locuples. de manu. testa. ¶ Quarto not. ¶ q. in dubio fit interpretatio in peiorem partem. contra quod oppo. glo. de reg. iu. estote. & l. merito. ff. pro so. sol. vt hic per Host. Tu dic q. in actu, qui potest se habere ad delictum, & non delictum praesumimus non delictum, vt d. l. merito. sed in actu, qui prima facie sapit delictum: contra ipsum sic facientes est interpretatio faciendae, vt c. 1. s. de praesump. & l. si non conuicti. C. de iniur. cum simi. & 7. q. 1. c. si eps. vbi de hoc. ¶ Quarit do. Ioan. de Lig. ¶ nunquid si quis renunciavit beneficiu pingue, causa permutationis fiendae cum nepote, qui habet exile, an presumatur renunciatio fraudulenta: quidam, q. sic, maxime si est senex: nam licet verba Decre. 1. de renunc. lib. 6. hoc non dicant: tamen mens vendicat sibi locum, praesumit enim renunciasse carnalitatē affectum, non recto iudicio rationis, sicut fieri debet. j. de renunc. ca. questum. non em de facili praesumitur quis renunciare pingui beneficio pro tenui, vt c. super hoc. de renun. & inter consanguineos est praesumptio fraudis, & carnalitatē, vt c. graue. j. de praebend. & hoc tenet Io. An. in d. c. 2. Io. de Lig. tenet hic contrarium. qd dictum c. loquitur, vbi quis non videtur iure permisso: hic autē sic. Nec obstat coniunctio sanguinis, dummodo sit dignus. 56. dist. c. nasci. & c. vnde cunq. credo verius, quod tenet Io. An. contra istum enim permittentem est triplex praesumptio: sanguinis, & dimissio pinguis beneficii, & senectus, quae tres praesumptiones per vnam solam. f. idoneitatis consanguinei, non videntur excludi. In praesumptionibus enim pluribus, & validioribus est standum, supra de praesump. cap. literas. nec aliter potest de fraude apparere. de rescrip. cap. sedes. de legat. 3. l. Maria. §. Titio.

ADDITIO.

Beneficium pingue. Adde Old. conf. 334.

S U M M A E.

- 1 Cardinalis, qui in titulo suo non residet, reponitur.
2 Gestis datur perpetua fides.
3 Cardinalis denominatur per titulos.
4 Collegium Cardinalium an possit deponere Cardinalem, vel solus Papa.
5 Papa an possit aliquem de Cardinalibus excōicare, vel aliquod praecipuum facere sine consilio, & consensu in suorum fratrum.
6 Testes quot requiruntur ad conuincendum Cardinalem.

EX gestis. ¶ Deponitur Cardinalis, qui in titulo suo non residet. h. d. ¶ No. 1. primò hic Io. An. ¶ q. gestis datur perpetua fides. C. de re iudi. l. gesta. de proba. c. fi. ¶ Secundò no. ¶ q. cardinalis denominatur per titulos. de hoc s. de elec. c. coram. Tertiò no. q. potest probari, q. quis per quinquennium non traxit moram in vna diecesi, vel prouincia. nam eo ipso, q. diligenti inquisitione facta non reperitur quis in loco, ibi esse non praesumit: & sic isto casu negatum probatur, vt l. hoc iure. ff. de verb. obl. & l. 4. de dam. infec. per Bar. facit cle. pastoralis. de re iud. & vide q. no. Io. An. in Spe. e. ti. ad fi. in addi. ¶ Querit glo. 1. ¶ an collegium Cardinalium deponat Cardinalem, vel solus Papa. & dicit glo. q. solus Papa. qd tenet Ala. & In noc. Host. cum protestatione (q. non intendo scribere cōtra plenitudinem potestatis Papae) dicit, quod hic ad Cardinalis depositionem fuit synodus congregata: cum Cardinales tanquam maximi debeant speciali prerogatiua latari. de offic. leg. c. 1. lib. 6. Item sunt pars corporis Papae: qui non ab aliquo iudicantur. 9. q. 3. c. aliorum. ergo propter vicinitatem debent esse participes priuilegij singularis, vt l. non tantū. de excu. tu. & vna, eademque res non debet diuerso iure censeri, vt l. rerum mixtura. de vsuca. & cōcludit Io. An. post Hosti. ¶ q. Papa non conuenit. & secundum quosdam non potest aliquem de Cardinalibus excommunicare, vel aliquod praecipuum facere sine consilio, & consensu suorum fratrum. ad quod facit Decr. irrefragabilis. §. 1. de offi. or. & c. 1. d. excels. praela. dicit etiam Cardinalem gaudere priuilegio. c. quia periculosum. de sen. excōi. lib. 6. cum enim & in specie Papa sic eos non liget: non est credendum, quod sub genere hoc facere velit. de offi. le. c. qd ad translationem. pone extra de canone. In nomine Domini. 2. 3. di. & c. licet. de elec. inducit auctoritatem de primo Reg. 2. domini sunt Cardinales terre, & posuit super orbē. & hoc de potestate, quā hēt Papa cōtra Cardinales: ipsi autem Cardinales quam auctoritatem habeant. dic, vt in Cle. ne Romani. de ele. ¶ ¶ Quot autem testes requiruntur ad conuincendum Cardinalem, dic. 2. q. 4. c. praesul. & c. seq. & vide quot not. de scisma. c. vno. lib. 6. in glof. quanto.

S V M M A E.

- 1 Negatio praeposita signo vniuersali negatio facit. equipollere suo contrario.
2 Iudicium idem est habendum de dignitatibus, & ecclesijs parochialibus quod ad pluralitatem prohibent.
3 Dignitates, vel ecclesias plures obtinentes dicuntur transgredi canones.
4 Eligendus ad regimen qualis esse debeat.
5 Doctor electus ad lecturam an possit legere per substitutum.
6 Beneficium simplex, & curatum an possint simul obtineri ex dispensatione episcopi.
7 Beneficium simplex non potest fieri curatum auctoritate episcopi.
8 Ecclesia si fuit parochialis, sed Parochiani sunt mortui, vel absentes, si homines reuertuntur, recuperat ius suum, quasi iure postliminij.
9 Episcopus si eodem verbo, & momento dat alicui duas ecclesias cū cura, nec constare potest, cuius possessionem sit primò nactus, quae dicitur vacare.
10 Habent dare nihil aliud est, quam perdere.

Via cum nulli. Plures dignitates vel ecclesie conferri non debent vni. & debet ecclesia illi conferri, q. residere, & regere valeat per seipsum: alias perdet ecclesiam & donas cōferēdi pte priuabit. Tria facit. ponit vitiū: adhibet remediū. ponit penam. ponendo vti vitiū. tria facit. primò ipsum nominat. sed hoc explicat. vti vitiū. reprobat. ¶ No. primò q. conuicti modis auaritia non imponunt sed

semper maiora cupiunt: quò ad maiora venire: nec vnde venierint, respiciunt: sed quò tēdit, explicat hic Seneca in epistolis. Vidisti aliquñ canē missa a dño frustra panis aperto ore captantem: quicquid percipit, protinus integrū deuorat, & semper ad spem venturi inhiat &c. & dic vt. j. ti. i. c. auaritia & expone, nonnulli. i. aliqui. ¶ negatio. n. praeposita signo vniuersali negatio facit equipollere suo contrario: ad hoc. l. i. dubitari. ff. de here. insti. ¶ Secundò no. ¶ quò quò ad pluralitatem prohibitam idem iudicium est habendum de dignitatibus, & ecclesijs parochialibus: quae parochiae fuerunt limitatae a tempore Dionysij, quod dic, vt. j. de his, quae fin. a praela. c. pastoralis. in prin. debet ergo quilibet esse contentus suis terminis. de sepul. c. 1. nec vna parochia construi potest in alterius praedictum: nisi ex causa, & auctoritate diecesani. qd dic vt. j. de eccle. edi. c. ad audientiam. de oper. no. nun. c. 1. nec sufficit inferioris auctoritas. de excels. praela. c. si cur vnire. & loquitur iste tex. de ecclesijs curatis, & dignitatibus. quid de praeben. dic, q. idem. j. ti. proxi. c. cum non ignores. dūmodo vna per se sufficit alias etiā de iure cōi plures p bendae possunt simul haberi. j. eo. c. conquerente. & j. ti. i. c. cum teneantur. ¶ Tertiò no. ¶ isti dicuntur transgredi canones, q. plures obtinet dignitates, vel ecclesias. & qui ipsas retinent, sunt ineligibiles. vt patet de eie. c. dudū. & j. c. i. c. cū iam dudū. dicam. j. c. 1. de multa. ¶ Quarto no. q. propter officium datur beneficium. concor. j. de rescrip. c. fi. & appellatur, qd percipit clericus de ecclesia, stipendium ad exemplū militis seculi, qui lucratur stipendiū propter laborē, vt l. qui stipendia. C. de procur. & l. cōmodis. ff. de re iudic. & est arg. hic, q. qui retinet plura beneficia pluries debeat dicere officium. nam hic ideò beneficiorum pluralitas denegatur [qd vix vnū officiu.] &c. ergo, si posset pluries dicere officiu, teneretur: vt sic aucto cōmodo augeatur, & onus: sic remoto onere remoueat & cōmodū. facit l. & si quae. ff. de vulga. & pup. & l. alumna. §. ab heredibus. de ali. leg. ¶ Quintò no. ¶ qualis sit ad regimen eligendus. l. q. residet, & curā possit gerere p seipsum. hanc residentia quāque iniungit testator vxori: vt l. debeat morari cū filijs: aliā priuaretur legato. q. verba quid importent, dic, vt l. si quis ita legauerit. de agri. & cen. l. cum scimus. §. fi. & C. de tractatorijs. l. vna. li. 1. 2. & collige hic ar. ¶ quò doctor electus ad lecturam non possit legere per substitutum. quod dic vt l. nemo est q. nesciat. ff. de duo. re. ¶ Sextò not. penam conferentis, & recipientis: haec etiam penam contra recipientem est acta per extraneantem. excrabilis. & irritat iste tex. collationem huius beneficii collati cōtra canones. dic vt. j. c. 1. de multa. ¶ Do. Io. An. per modū querendi aliqua hic declarat super eo, quod dicitur in c. de pluribus curatis ecclesijs non obtinentis. ad quorū intelligētiam praemitte, ¶ q. simplex beneficium, & curatū possunt simul obtineri ex dispensatione episcopi. quod prohibitio huius concilij prohibet curata dumtaxat. qd dic vt. j. de praeben. c. multa. hoc praemissio dic, q. quandoq. ecclesiā, quam quis obtinet, nouiter incipit esse curata: & tunc an vacet ista nouiter curata, vel alia, quam cum ea tenebat, distingue, q. aut factum est hoc eo sciente, & cōsentiente. & vacat primū de consue. c. cum dilectus. §. dictus. & quod no. de sta. mo. c. recolentes. §. si. si verò factum sit eo ignorante, dicit Io. An. q. j. sex mēses habet optionē retinēdi, q. inquiri. ar. j. c. j. referēte. & c. pte. & de praeben. c. gra. li. 6. ¶ simplex. n. bñficiū bene pōt fieri curatū auctoritate episcopi. vt s. dictū ē, qn ecclesia, q. quis obtinet, olim fuit curata: sed hodie nullū hēt parochianū: vel qd mortui sunt: vel inde recesserūt, se alibi trāferētes. de paro. c. fi. & tūc dicit Host. q. ista ecclesia incipit esse sine cura quò ad actū: qd nō hēt, qui curet. ar. ff. si qs cau. l. si. sed nō quò ad habitū. qd iura parochialia remanēt, q. sūt multa, vt patet in summa. d. paro. §. in qbus. dicit ergo ecclesia nullorū parochianorū, sicut eps nullius epatus. de trāsta. c. inter. nā plerumque verba referuntur ad aptitudinem, nō

ad actū. j. de bapt. c. maiores. §. ceterum. & c. Pisanis. de rest. spo. & l. & Artilianus. ff. de ser. rust. prae. dicit tñ Ho. q. licet illud sit curatum habitu, tñ quò ad materiam. c. de multa. q. v. attendere periculum animarum parochianorum, tale beneficium non v. inter curata beneficia computandum, quia vbi nullus est parochianus, nullius potest anima parochiani periclitari. Sed dices, cum ipse percipiat de ista ecclesia iura parochialia, decimas praediales, primitias, sepulturam, & similia (saltem pro his, qui mortui sunt) tenetur orare, & habere curam de animabus ipsorum. ergo praedicta decisio non v. bona, sed semper debeat censerī curatum. so. mortuorum non habet curam homo, sed Deus solus. licet profint eis opera charitatis. de sen. exc. c. a nobis. ¶ aduerte tñ, q. si ecclesia fuit a principio parochialis, sed parochiani sunt mortui, vel absentes, si homines reuertuntur, recuperat ius suum, quasi iure postliminij. ar. s. de elec. c. quia diligen. Solus autē cōcur sus hominum ad vnam ecclesiam non facit ecclesiam curatam, vt sentit hic Inn. & Io. An. ¶ Querit Host. certum est, q. habens ecclesiam curatam, si aliam adipiscitur, vacat prima vt j. titu. 1. c. de multa. pone ergo, ¶ q. eps eodem verbo, & momento dat alicui duas ecclesias cum cura, nec constare pōt, cuius possessionem sit primò nactus, quae dicitur vacare: videtur de rigore, q. vtraq. vacet. Nec de rigore iuris tenet donatio, sicut nec duas vxores potest quis simul ducere. de diuor. c. gaudemus. §. quia verò. & quod ibi per Ioan. An. in gl. patet ergo. dicit tamen Host. q. forte aliqui contrarium iudicarent, dando hanc optionem de altera infra sex menses. ¶ Vterius dicit hic Ioan. An. q. licet decimas praediales possit vnus praescribere in alterius parochia, de decim. c. cum sicut, & c. apostolica: non tamen idē de personalibus, nec de iure baptizandi alienum parochianum, nec de oblationibus, primitiis, vel aliis, quae sunt personalia, computantur. res enim facilius subiicitur, q. persona. vt patet s. de foro comp. c. significasti. & v. consuetudo irrationabilis. de paro. c. 2. nisi quantū per ius canonum approbatur. vt q. Archi. & quidam alii praescribant iura parochialia, habeat iurisdictionem de consuetudine. de praescr. c. cum olim. & c. veniens. de of. archi. c. si esset enim irrationabile, q. vnus rector intra parochiam alterius omnia praescriberet. de sepul. c. 1. & c. certificari. per receptionem tamen talium iurium dicit Host. q. ecclesia censetur habere curam. ¶ Quarto an iste tex. habeat locum non solum in curatis, sed et in non curatis, si de consuetudine, priuilegio, vel statuto requirunt residentiam. dicit Io. An. post Inn. & Ho. q. sic. ¶ Vltimò no. hic Ab. ¶ q. habenti dare nihil aliud est, quam perdere, &c.

S V M M A E.

- 1 Impetrans sibi de beneficio prouideri, an poterit prouideri de dignitate.
2 Ecclesia non est conferenda illi, de quo praesumitur, non residere.
3 Recipiens ecclesiam ea intentione, vt retineat, donec pinguiorem nāscatur, minus canonicè promouetur.
4 Praelati inferiores possunt dare licentiam eundi ad scholas.

Relatum. Praesentatus ad ecclesias non confirmatur, si appareat, q. ibi residere non debeat, & confirmatus, si non residet (quamuis residere possit) priuabitur, appellatione remota, exponit, & interpretatur praecedens verbum illud praecedentis cap. [valeat exercere] & c. ad cuius verbi veritatem dicebant isti promouendi, sufficere potentiam sine actu, & exercitio, & sic cōplectebantur verborum corticem, & non mentem, contra c. Marchion, & Basilides. 1. q. 1. & in regu. certum. vbi de illo, qui portabat habitum religionis absconsum. de qua tetigi s. de vit. & honest. cleri. c. Deus qui. ¶ No. primò, q. in prohibitione plurium curarum, & dignitatū praecedens cōstitutio, qd est concilium, v. est verborum parochialium. Pet. de Anch. sup. 3. Dec. CCC 3 los

les ecclesias, & dignitates] hec enim verba eius referendo, utitur verbo, ecclesia, vel beneficium. & sic est ar. q. q. ille, qui impetravit sibi de beneficio prouideri, poterit prouideri de dignitate. ad idem de ver. signi. cum tibi & j. i. q. 4. c. ex multis. contrarium est verum. beneficium. n. strictè sumitur in materia impetrationis. s. de simplici non curato. j. de præb. c. fi. ¶ Secundò no. q. illi, de quo præsumitur, q. non debeat residere, non est ecclesia conferenda; & hoc verum, vt dixi, quia præsumitur: vel pro securo scitur, q. non debeat residere. sed nunquid si caueant, essent admittendi. Inno. q. sic. & debet ab eis ista cautio exigi, si de hoc sunt suspecti. de psump. literas. vt hoc habeat consuetudo. j. eo. c. ex parte. vel statutum. j. eo. c. significan. secundum Hostien. ¶ Quartò colligit hic ar. Io. And. post Host. q. si quis recipit ecclesiam ea intentione, vt retineat, donec pinguiorem nanciscatur minus canonicè promouetur. de condi. app. c. fina. 7. q. 1. c. sicur. ex tali enim animo sequitur ambitio. j. c. quia in tantu. & c. contra Apof. 1. ad Corin. 7. q. quilibet; in ea vocatione. & c. 2. i. dif. c. 1. ¶ Quintò not. ver. nisi fortè. Goffre. enim colligit, & Io. And. post Host. & Inno. q. inferiores prælati possunt dare licentiam eundi ad scholas, vel alibi. ad hoc de elec. licet canon. ad fi. lib. 6. & quod ibi per Io. An. in gl. pe. & subdit hic, q. pœnam non residentis imponet is, ad quem spectat destitutio non inferior. j. eod. c. qualiter per eum. & aduerte, quia ista distinctio, vel studio literarum, respicit sequèria: & gratia exempli pro honesta causa numeratur: si enim superiora respiceret, sequeretur, q. causa studij sine licentia prælati posset abesse. quod non est verum. ¶ Opponit glo. super ver. dif. fugium. de c. peruenit. de app. fo. vt in ea. vel verius secundum Phi. & Gui. ibi allegabatur iusta causa, puta dispensatio, vel aliud simile: & ideò in dubio recipitur appellatio: hic nõ allegabatur causa: ideò non recipitur. de app. c. debitus. Et ad de, q. vbi ex dispensatione quis abest à beneficio (puta occasione studij per septennium, vel ratione probationis per annum) debet per alium expensis beneficij ecclesie deseruiri: sicut hic dicit glo. de eo, qui potuit appellare. facit. j. de elec. c. ex eo. lib. 6. & de regu. c. beneficiorum.

ADDITIO.

¶ Inferiores prælati. Casus, in quibus beneficiatus in absentia percipit fructus. vide per Fed. de Senis consi. 245.

S V M M A E.

- 1 Clericum alterius nullus debet recipere sine literis sui episcopi.
- 2 Capitulum sede vacante an possit dare literas commendatitias.
- 3 Literarum commendatitiarum genera sunt tria.
- 4 Archidiaconus an possit dare literas commendatitias dimissorias.
- 5 Papa potest concedere literas commendatitias.
- 6 Literæ quare dicuntur commendatitiæ, vel dimissoriæ.
- 7 Literæ credenti, quas amici sepe mittunt sibi adiuuicem, quem effectum habeant.
- 8 Latori literarum credenti, an debeat credi sine iuramento.

F Raternitati. ¶ Nota primò, q. alterius clericum nullus debet recipere sine literis sui episcopi. Idem in laico 71. dist. c. primatus. de tempo. ord. c. fi. lib. 6. ¶ Secundò not. q. ista literæ commendatitiæ dantur per episcopum: q. vtrū ergo sede vacante poterit Capitulum ipsas dare. distingue tria genera istarum literarum. q. Nam quædam sunt literæ commendatitiæ dimissoriæ, quando absoluitur à potestate sui episcopi cum literis testimonialibus. & istas Capitulum sede vacante non concedit: quia est quædam alienatio. 71. dist. c. fraternitatem. q. vtrū autem Archidiaconus possit ipsas dare. videtur q. sic. de off. archi. c. significasti. de temp. or. c. cum nullus. lib. 6. & hoc verum, vbi de hoc habeat consuetudo. vt 9. q. 2. c. episcopum. & Abb. in d. c. significasti. & hoc de commendatitijs dimissorijs, quædam sunt commē-

datitiæ ad ordines. & ista possunt dari à Capitulo sede vacante, & ab alio, ad quem spectat administratio spiritualiū. de tempo. or. c. cum nullus. §. 2. lib. 6. quædam sunt commendatitiæ pacificæ: & ista dantur per episcopum. de conse. dist. 6. c. non oportet. & etiam ab inferioribus dari possunt, secundum Io. And. Conclude ergo, q. sine his literis nullus debet recipere alienum clericum. & intellige recipere, scilicet retinendo, vel alij ecclesie alligando. j. tit. 1. c. exposuisti. sed bene transendo. de cle. peregr. accedens. de recep. & archi. l. 1. præbédare autem vtrū possit, Bonag. q. sic, cum nullum fiat præiudicium episcopo illius clerici. ¶ Nota tertio, q. Papa concedit literas commendatitias: sibi enim ab omnibus est obediendum. de rescrip. c. si quando. cum simi. & intellige, si exprimat Papa in literis, quod sit clericus alienus, secundum Egi. ¶ Quarto, quare dicuntur literæ dimissoriæ, vel commēdatitiæ. dic, q. apparet ex vi verbi. & de earum forma vide. 73. dist. per totum. vbi ponitur earum tenor. Et si prædicta literæ perderentur, an possent probari earum tenor per testes. dic, q. sic. §. de cler. pere. c. tuæ. nam vbi de natura actus necessaria est scriptura (quod est in multis casibus enumeratis. j. de cen. c. 1. lib. 6.) si scriptura facta fuerit, & perdatur, per testes probari poterit eius tenor. vt l. testium. C. de testi. ¶ Extra quæro de istis literis credentiæ, quas amici sepe mittunt sibi adiuuicem, quem effectum habeant. dicit Bart. q. quandoq. sunt multum generales. vt puta latori præsentium in his, quæ dixerit, dabitur plenam fidem. tunc earū vigore nihil poterit agere talis lator in præiudicium scribentis. quoniam ista literæ sunt magis commendatoriæ, quam si diceret iste lator est fida persona, potestis de eo confidere. & sic non obligant scribentem, vt l. fi. C. quod cum eo. de dolo. l. eleganter. §. fin. man. l. si verò non remunerandi. §. q. dam. fallit, si ex qualitate personæ scribentis aliud apparet. vt si ille, de quo scribebat, erat factor, seu institor scribentis in aliqua mercantia: quia tunc videtur dicere, quod ei adhibeat fidem in negotio illius mercantiæ. casus est nota. ff. de insti. l. cuiq. §. si cum fullo. ver. plenè. & de verbo. oblip. l. triticum. & ibi not. Item fallit, si dicit in epistola: E adhibe plenam fidem super me, vel meo periculo. ff. man. l. si verò non remunerandi. §. si quis mandauit. in fi. §. Quandoq. ista literæ sunt magis speciales. puta: O clerici latori præsentium de intentione nostra plenariè in formato dabitur plenam fidem. & ad hoc aduerte. quia aut mandatur tantum, vt tali credatur id, quod ei refert: aut mandatur, vt cum eo contractus aliquis celebretur. Nam aliud est credere referenti, quia hic nullam dispositionem continet: aliud est contrahere. si ergo cum tali aliquis celebretur contractus, non obligat mandatum. quia excessit fines mandati, vt l. diligenter. ff. mandati. & quod not. ff. de procura. l. qui procurator. in prin. & de solu. l. hoc iure. fallit ratione personæ. vt si esset institor, vt dixi. fateor tamen, quod si ratione illius credulitatis passus sum damnum, possum recuperare per actionem man. puta ille lator literarum dixit mihi, expendi. dominus non vult dare librum, istud damnum repeterem. ff. man. l. si verò non remu. §. fin. ¶ Sed pone, quod ille lator literarum dixit, talis fecit me procuratorem ad contrahendum tecum: ego credidi, & tanquam cum procuratore contraxi: an præiudicet domino. & dico, quod non. non enim debet credi, quando narratur aliquid, quod spectat ad eum referentem, per quod ei acquiritur commodum, vel officium: nisi quatenus esset expressum: ne detur materia malignandi, vt d. l. quod cum eo. vnde est necesse, quod in literis permittatur, quod possit cum tali nuntio contrahere expressè, generaliter, vel specialiter, vt d. l. fina. & quod iussu. l. 1. in prin. ¶ Sed quæro an tali latori debet credi sine iuramento. & videtur, quod non. vt l. Theopompus. ff. de dote præleg. Sed putò hic contra. quia hæc fide huius est approbata ab vtraque parte: scilicet à mittente, & ab eo, qui recipit. ergo, & c. vt not. ff. de ferijs. l. 1.

1. I. Ista sunt dicta Bar. in l. Lucius Tytius. ff. de fideiuss. quæ notabis.

S V M M A E.

- 1 Non residens in beneficio etiam modicæ estimationis illo priuari debet.
- 2 Beneficij nomine potest annuatim deberi certa quantitas in ecclesia.
- 3 Beneficium quantumcumq. sit exilè, tenetur quis ad residentiam.

C Onquerente. ¶ Qui non residet in beneficio, etiam modicæ estimationis, illo priuari debet: & sunt duæ partes. in prima impetrantis querela. In secunda commisionis forma. ¶ Nota primò, quod iste in alia excep. qd iuris sibi ad necessaria) & c. sed huic allegationi Papa non respondet. quia non iuridica. nam debuit hoc videre tempore collationis. 7. q. 2. c. dilectissimi. quærat ergo sibi victum præijs manibus. 9. i. dist. c. clericus metum. ¶ Secundò no. q. nomine beneficij potest annuatim deberi certa quantitas in ecclesia. quod dic, vt §. de rescrip. c. in nostra. non tamen debet vnum beneficium sic diuidi, vel tali augmento pensionis de nouo grauari. vt infra tit. 1. c. cum non ignores. & cap. maioribus. & de cen. c. prohibemus. & dic, vt supra de transact. c. de cetero. ¶ Tertio nota, q. quantumcumq. beneficium sit exilè, tenetur quis ad residentiam. & sic in dubio quodlibet beneficium requirit residentiam. vt infra eo. c. fi. per Docto. vtrū autem possit consuetudine introduci, quod non teneatur quis ad residentiam. dic, vt supra de consi. c. cum omnes. & hic glo. dicit, quod sic. quod intellige, dummodo per vicarium sibi faciat deseruiri: vel ex indulgentia sibi hoc competat, quod sibi liceat abesse, & fructus percipere, secundum Ioan. And. ¶ Quarto nota, q. ille, qui agit pro iuribus sibi debitis in ecclesia, rectè opponitur, & non tenetur tibi respondere propter residentiam, quam non facis. & sic licet ad priuationem ab ipso beneficio contra non residentem non possit deueniri sine monitione: tamen per viam exceptio sine monitionibus videtur, quod possit excludi à petitione munerum dictæ ecclesie debitorum. quod est no. argumentum huius literæ: quæ ecclesia probat, quod legitima est exceptio contra volentem iura ecclesie exigere: tu non potes, quia aliam ecclesiam es adeptus, & ista ipso iure priuatus: & potest istam exceptionem tertius, contra quem agitur, opponere, nedum exclusiua iuris agentis ipso iure: secus si ope exceptionis. quia cū non possit ipsam tertius opponere, vt l. 2. ff. si ager. vec. pe. & l. his consequenter. ff. de here.

S V M M A E.

- 1 Prælati potest mittere canonicos suos pro necessitatibus suis.
- 2 Victualia non debentur absentibus, quantumcumq. absint ex legitima causa.
- 3 Episcopus, non requisito capitulo, potest secum ducere duos, qui habebunt præbendas, etiam si non ostendant se procurasse vtilitatem ecclesie.

D Ecetero. Qui est in officio prælati, fingitur residere. ponit dictum, à quo excipit. ibi [nisi. j. ¶ No. primò, q. prælati potest mittere canonicos suos pro necessitatibus suis. quo casu, cum sint absentes pro seruitio domini sui, pro præsentibus sunt habendi, vt l. in testamento. de ali. & ci. le. & l. prædia. §. 1. de fun. instru. ¶ Secundò not. q. victualia non debentur absentibus, quantumcumq. absint ex iusta causa: debentur enim præsentibus, qui intersunt diuinis officijs. j. e. c. vno. lib. 6. vtrū ergo tunc portiones, quæ absentibus debebantur, accrescant præsentibus, vel ecclesie. dic, vt no. j. in cle. & vide quod no. Bar. j. c. 1. licet. ¶ Tertio aduerte, quia non exprimitur in supra scriptis, cui ista decre. epistola dirigatur. nec in tex. sed dicit simpliciter [seruitio

tuo] ex quo datur intelligi, q. clerici absentes hoc beneficiū consequantur, non solū si sint in seruitio episcopi, sed etiam si inferioris prælati quod ad suos clericos: non tamen debet prælati hanc licentiam concedere, nisi sub sit necessitas, vel vtilitas prælati, vel ecclesie. j. e. c. ad audientiam. secundum Inno. Hosti. dicit, q. non requisito Capitulo, potest secum ducere duos, qui habebunt præbendas, etiam si non ostendit se procurasse vtilitatem ecclesie. j. eod. c. ex parte tua. vtrū autem episcopus de toto clero possit sibi istos eligere, vt de suis canonicis tantum. no. Ioan. An. j. c. ad audientiam.

ADDITIO.

¶ Victualia. An quis cogatur vendere victualia in suo pretio. vide tex. in l. 1. §. cura. de offic. præfec. vrb. Au. de ller. in consi. regni. Lud. Rom. in suis lingu. ver. quis cogitur.

S V M M A E.

- 1 Prælati, vel clericus non residens, qui citatus non reuertitur infra terminum congruum sibi ad hoc assignatum (nisi habeat iustum impedimentum) priuandus est.
- 2 Electus absens si non comparet in termino assignato, possunt canonici alium eligere. Et quid iuris, si venit post terminum. num. 3.

E X parte. ¶ Priuandus est prælati, vel clericus non residens, qui citatus non reuertitur intra terminum congruum sibi ad hoc assignatum: nisi habeat iustum impedimentum. h. d. cum duobus c. seq. Tria facit. facti peruersio, peruersi monitio, moniti rebellis priuatio. ¶ Not. primò, q. contra istum allegabatur, quod per decem annos absens ab ecclesia habitationem elegit, & c. ex hoc enim videtur ecclesiam suam spernere, & aliam ambire. §. c. 1. videtur enim propter tam longam absentiam domicilium transulisse. C. de inco. l. 2. lib. 10. secus est, si per tantu tempus non steterit. ff. de iniur. l. lex Cor. §. domum. circa hoc tamen vide, quod no. Io. An. §. de fo. compe. c. quod clericis. ¶ Secundò no. q. Papa mandatur canonicis, vt illi scribant: non dicit, quod citetur. aliud enim est citare. quod spectat ad iud. aliud requirere: quod potest facere par pari. facit quod not. Doct. §. de elec. c. cum inter vniuersas. ¶ Tertio no. q. si absens non comparet in termino assignato, possunt canonici alium eligere. & aduerte, quia Papa dat eis licentiam eligendi. vtrū ergo in similibus casibus, cum quis ab homine, vel à iure priuatus est beneficio, possint electores eligere, vel potius expectare super hoc mandatum superiorum. no. plenè Inno. j. de accu. c. qua liter. & quando. & vide hoc, quod dicam. j. c. proxi. ¶ Sed in cidenter quæritur, ponet q. ex eo, q. iste non venit, alius est electus, vt dicit illud. c. ille verò post terminum reuertitur, prætendens iustum impedimentum infirmitatis carceris, & si. quæ sunt multa. ff. si quis cau. l. 2. dicit Ioan. And. quod totum reuocabitur. 7. q. 1. c. præsentium. 4. q. 5. c. 1. & §. de re iudi. c. cum Bertoldus. ¶ Quarto not. quod ad euersionem pœnæ priuationis sufficit hunc redire. quod intellige, & manere. nam si rediret, & statim recederet, non videtur redisse. §. c. relatum. ff. de diuor. l. diuortium, & dicitur peruenisse, qui mæsurus est. ff. de ver. obl. aliud. & deterior est dolus & c. in Aut. de leg. §. si verò. colla. 8. & ideò qui reuertitur, & statim recedit, amplius non est monendus: de coha. cle. c. clericos. & c. sicur. & c. si autem. ¶ Quærit Ioan. And. omnes isti tex. videntur velle, q. quantumcumq. tempore quis sit absens, debet semper ante priuationem moneri, vt etiam hic glo. dicit. nunquid hoc habeat locum, quando prælati volenti se absentare certum terminum præfixit ad redeundum. dicit Gof. quod tunc statim elapso termino, poterit priuari, vt sic dies pro homine interpellat, vt l. magnam. C. de contrahen. emp. & c. posuit. de loca. & hoc est verum, secundum Io. And. si in danda licentia fuisset monitus redire in termino. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. CCC 4 vt

vt no. in fi. Ió. An. 3. vt lite non contest. c. quoniam. §. porro. super glo. de hac. hoc tamen casu (sicut & cum aliis est monitus in absentia) si habet iustum impedimentum, reuocabitur. priuatio. vt d. c. presentium. 7. q. 1.

S V M M A E.

Canonici reuocantes episcopum suum absentem per suas literas, eo non redeunte, an possint statum alium eligere.

Valiter. Summatum est 3. cap. proximi. No. 1. quod canonici requirunt archiepiscopum ipsum ad residentiam reuocando per literas. & prius hanc vocationem a canonicis factam Papa mandat ad alterius electionem procedi. & hoc modo intelligendo, debet esse [per vestras literas] aliis est in tex. [per nostras.] nam videntur necessariae literae Papae, quasi inferior non possit monere suum superiorem. §. de ma. & obe. c. cum inferior. secundum Hostien. Innoc. habebat [per vestras.] Iest vtile hoc scire. an canonici reuocantes episcopum suum absentem per suas literas, eo non redeunte, statim possint alium eligere, vt dicit ista Decreta. videtur, quod nulla superioris licentia requiratur: sed sufficiat sola reuocatio ad hoc vt procedatur ad alium eligendum. vt hic. argu. contra. 7. c. proximi. dicit Ioannes And. quod quantum cunq; moneant praelatum, vel socium de redeundo, non tamen possunt procedere ad eligendum sine illius auctoritate, in cuius manibus potest renunciare: quia inferior. & c. de transla. c. inter corpo. hoc dicit Innoc. & placet Hostien. q. par in parem, & c. de elec. c. innotuit. dicit etiam hoc hic requiri: videlicet, quod per suum iudicem priuatur prius quam eligatur. ad quod vide per Ioan. And. not. de praeben. c. extirpanda. super glo. ipso iure. ad hoc de renun. c. admonet. de concess. praeben. cap. 1. quod est contra. Sed dicit Host. quod hic intelligitur vacare ecclesia: pro iuris praesumptione dicitur hanc ecclesiam haberi pro derelicta, Papa hoc approbante, qui est supra omnem legem. §. cap. proximi. & credo istam opinionem veram. s. quod non sine scientia, & consensu illius, in cuius manibus possunt renunciare illi, ad quos spectat electio, debeat eligere. & hoc ex eo, quia est in eius potestate absentem iuris remedijs ad residentiam compellere, vel priuare: per electorem talis superior est priuandus.

S V M M A E.

- 1 Clerici multis de causis se absentant ab ecclesijs suis.
2 Absentes ex causa minus iusta, vel sine causa, si postea impediti moniti non reuertantur, an possint ecclesijs priuari.
3 Clericus an possit ex iusta causa se absentare sine licentia episcopi.

Intra quatuor. Summatum est 3. c. ex parte. Tria sunt dicta: facti dubitatio, dubitationis responsio, & responsionis exceptio. Not. hic Host. quod multis de causis se absentant clerici ab ecclesijs suis: aliqui causa ambitionis: & de istis §. de transla. c. quanto. alij causa cupiditatis (puta negotiationis) de istis §. de vi. & ho. cleric. c. fina. alij causa vtilitatis. 7. tit. 1. c. de multa. alij ex causa probabili studiorum. §. c. relatum. & ff. ex qui. cau. ma. alij causa honestatis, & peregrinationis. de conse. dist. 5. c. non oportet. alij causa rei publicae. §. c. de cetero. & c. cum dilectus. & c. ad audientiam. alij causa priuilegij specialis. 7. eo. c. cum ad hoc. Secundò not. quod absentes ex causa minus iusta, vel sine causa, si postea impediti moniti non reuertantur: non possunt ecclesijs priuari, argum. contra: quia quando culpa praecedit causam: etiam culposo casu fortuitus imputatur. 7. de depo. c. bona fides. & plenè not. in l. quod te. ff. si cer. per. so. sola culpa contracta non est sufficiens ad priuationem, nisi monitio subsequatur, vt hic patet. & ideo quia monitio impedi-

tum non praueit, impedimentum excusat: quinimo si post monitionem factam legitime occurrisset impedimentum, excusaretur. de quo dic, vt 7. de elec. c. cupientes. §. quod si lib. 6. §. de re iudica. c. cum Bertoldus. ff. si quis cautio. l. 2. per totam. l. 1. Querit glo. nunquid ex iusta causa possit clericus se absentare sine licentia episcopi: tenet, quod non. dicit Hostien. quod propter necessitatem subito occurrere possit: quia plerumq; nec locus, nec tempus paritur & c. ff. de exerci. l. 1. quod concedi potest, si in breui reuertatur. ff. de duor. l. 3. in fi. secundum Ioan. And. Vltima glo. quærit, quod erit congruum tempus, quò isti absentes debent expectari. dic, vt in ea. & de varijs temporibus super ista expectatione vide §. vt lite non contesta. c. quoniam. §. si verò. in prin. magna glo.

S V M M A E.

- 1 Fraus semper praesumitur in clerico absente.
2 Absentantes se per fraudem sunt citandi tribus edictis.
3 Requirentes, si requisitus non venerit, an possint procedere ad electionem sine licentia superioris.
4 Electus ad dignitatem si habet ecclesiam pro derelicta, quid iuris.
5 Cardinalis an possit degradare.
6 Consuetudo an possit inducere, quod sine iusta causa vagetur.
7 Praelatus an possit dare licentiam vagandi: & si dederit, an ipsemet possit reuocare.
8 Delictum vagationis sufficit ad priuationem beneficii.
9 Deponens an possit restituere depositum.
10 Praelatus monitus, vt redeat, si non redit infra certum tempus in termino, sed postea, & re integra, an debeat priuari.

Ex tua. Si nescitur, vbi est clericus absens, tribus publicis edictis citabitur apud ecclesiam: & si primò expectatus per sex menses non veniat, ea priuabitur. Secunda ibi [contra eos] respicit titulum. No. primò formam citandi eos, qui fraudem committunt, ne possit ad eos citatio peruenire. & loquitur iste tex. quò ad priuationem a beneficijs, vbi sufficit citatio contra latitantes ea forma, de qua hic: in reliquis verò causis an ista forma, vel alia citabuntur, qui per fraudem se absentant. dic, vt not. in l. 1. cum l. seq. ff. quod vi aut clam. vbi per Bart. facit. ff. ex quibus cau. maio. l. hoc autem. & l. Fulcinus. de bonis auctorita. iudicis possiden. & de istis, qui requisiti nequeunt reperiri, dic vt l. si dies qua. in §. ait. ff. de dā no. infec. vbi etiam per Bart. quando sufficiat citatio ad domum, vel non. & l. in illa stipula. si Calendis. de verb. oblig. qualiter autem constabit de ista fraude. dic, quod in clerico absente praesumitur, cum semper debeat in beneficio deservire: vnde cum sit magna culpa, iuste comparatur fraudi. ff. man. l. si fideiussor. in prin. & depositi. l. quod Nerua. Secundò not. secundum Hostiè. q. ista citatio in praedicta forma, de qua in tex. habet locum, cum nescitur, vbi clericus sit: si autem scitur: vel potest de facili inueniri, semper debet esse citatio personalis. sed vtrum tantum intra prouinciam, vel etiam extra. dicit Ioan. And. quod extra poterit intimari, & fortè etiam citari, per c. Romana. §. contrahentes. de foro compe. lib. 6. Iudex tamen ad hoc non cogitur. de procura. c. dilectus. de hoc an citatio fieri possit extra territorium, legista ponunt in l. omnis. §. si verò apparitor. de epi. & cle. de intimatione, quam fecit par pari. de qua. §. c. ex parte. nò est dubium, quod pot fieri vbiq;: quia potestas hominis priuati non arctatur ad territorium, vt dicimus in testatore, qui dat tutorem filijs. nam talis datus extenditur ad totum patrimonium vbiq;: non ita si detur a iudice. vt l. non solum. §. qui testamento. de excu. tu. cum si. Tertiò no. quod isti se per fraudem absentantes sunt citandi tribus edictis. vtrum ergo sufficeret vnum peremptorium pro omnibus: videtur, q. sic, quia eundem habet effectum peremptoria, quem tres citationes, vt l. tres. denunciations. C. quomodo, & quando iudex.

iudex. & hoetenebat dominus Io. Cal. do. Io. And. cum hac quaestio esset de facto in quodam clerico, qui peremptorie vna citatione citatus priuatus fuit beneficio, quia non venit. consuluit contrarium propter formam hic traditam non feruatam. quod dic per eum in Spec. hoc eo. tit. super rub. in additio. Quarto not. quod isti nò redeuntes, elapso termino, poterunt spoliari. Ideo autem dicit, spoliari, non priuari, quia non fertur snia, sed datur beneficium quasi vacans. & sic absens spoliari videtur. 7. c. 1. referente. & dic vt §. eo. c. qualiter. dicunt etiam quidam, q. ex quo abest sine iusta causa, poterit conferri alteri ecclesia sine alia citatione: & sine superioris auctoritate: tu dic post Inn. & Hosti. contrarium. nā quantumcunq; requisitus non venerit, non possunt requirentes procedere ad electionem, nisi obtenta licentia a superiore. quod dic, vt §. c. qualiter. secundum Hosti. qui dicit, quod licet iste absens monitus reuertatur, punietur ex eo, quod absens fuit diebus festiuis, & alijs. 7. q. 1. c. si quis. 5. o. dist. c. continuatis. Incidenter quaeritur, quid iuris, si certum est, q. iste habet ecclesiam pro derelicta, quia fecit actum contrarium clericatui: puta effectus est miles: accepit uxorem: egit solemniter penitentiam: vel secundam ecclesiam. dic, quod potest ei auferre beneficium. de hoc 7. c. vlt. in gl. 2. Tutius tamen est beneficium non conferri: nisi peius de facto sententia aduocetur. de concess. praeben. c. cum nostris. & c. literas. & patet. §. tit. 1. c. 1. & 3. secundum Io. And. Quintò no. plura remedia prodita contra non residentem, & gradatim. post suspicionem enim a temporalibus possunt excommunicari, & suspendi. & per hoc, quod dicit, excommunicari, no. Abb q. nolens ordinari, potest excommunicari: licet enim poena non residentis sit priuatio beneficii, vt per totum illud c. tamen excommunicatur, vt hic: sic licet eadem sit poena nolentis ordinari. de elec. & quali. quaris. tamen excommunicari poterit ratione praedicta: & hoc dicebam §. eo. c. qualiter. q. est in superioris potestate clericum desertorem, vel cogere in ad residentiam, vel beneficio spoliare. Sextò innuit ista litera. q. Cardinalis potest episcopum degradare. loquitur enim iste tex. in episcopo absente, & monito, & in alijs praelatis, dum dicit [administratione. & quibus praesunt] & c. praesente enim dicitur habens iurisdictionem. vt l. q. iuris. ff. de iuris. omnium iudi. l. 1. In quantum tamè de episcopis intelligas. dic, q. degradari potest de speciali mandato Papae, quod hic voluit committere: quia non erat cogruū, vt presbyter Cardinalis degradaret episcopum, qui ordine maior est: Papa tamè saepe concedit talibus episcopalia. 2. 2. dist. c. peruenit. vel dic, quod erat incongruum, q. pronunciarer degradandum. quia per episcopos prouincia exequitur: sicut dicitur de electo confirmato. de elec. c. nostri. quod dic, vt ibi no. Opp. patet ex ordine literarum, quod iste fuit primò excommunicatus, deinde crescente contumacia mandat ipsum ab administratione spiritualium amoueri. Sed contra, quia per excommunicationem erant priuati administratione spiritualium, & etiam temporalium. da app. c. pastoralis. ergo ista admonitio est superflua. so. maioris est effectus priuatio ab administratione per istam sententiam secundam: quam per excommunicationem primam. Nam priuati administratione per excommunicationem ipsam recuperat ipso iure, absolutione sequuta: sed postquam fuerint admoti, licet millies absoluantur ab excommunicatione. administratio nem tñ non recuperant. ad hoc facit, quod no. Io. And. 7. de fal. c. dura. in prin. Alij dicunt, quod propter excommunicationem non perdit quis administrationem spiritualium, sed poterit ipsam per alium exercere. quod non credo, per cap. Romana. de offi. vica. lib. 6. nam si posset, concurreret sibi tepus Lateran. concilij. quod est contra c. quia diuersitatis. de concess. praeben. credo ergo, q. excommunicatio non priuat, sed suspendit. facit, quod not. & dixi §. de coha. cle. & mu. c. sicut. Querit Ioan. And. certum est, quod etiam ex causa

probabili non licet abesse sine licentia praelati, vt no. Io. An. §. eo. c. relatum. nisi hoc permittat consuetudo, vt ibi. Sed nunquid potest consuetudo inducere, q. sine iusta causa vagetur: dicit, quod non. quia esset ecclesijs onerosa. vnde non valet de consue. c. 1. nec praelatus potest dare licentiam vagandi: quam si dederit, ipsemet poterit reuocare. nam cum vagari sonet in peccatum, ipsemet poterit venire contra iuram. no. in c. diuersis fallacijs. de cle. coniu. & de iure iur. c. sicut. dicunt etiam Hosti. & Io. And. q. delictum vagationis sufficit ad priuationem beneficii. 7. q. 1. c. non oportet. & c. seq. propter quod dicunt Doct. locum habere, quò ad delictum vagationis, etiam in beneficijs non requirentibus residentia: quod no. Querit glo. vtrum ille, qui deposuit, possit restituere depositum. dic, vt in ea Io. And. dicit, quod solemniter degradatum solus Papa restituit: depositum verbò tenet restituere potest, qui deposuit. ita no. 2. q. 6. c. ideo. ad hoc. 7. de elec. c. ex eo clerici. alibi tamen Io. distinxit inter depositum pro crimine, & contumacia. 7. q. 1. c. si quis presbyter. de hoc plenè in Spec. c. 2. §. nunc ostendendum. versi. 9. & §. de elec. c. innotuit. Querit glo. si praelatus monitus, vt redeat intra certum tempus, non redit in termino, sed postea, & re integra: nunquid debeat priuari? dicit glo. quod sic. nam post diem praefixum a iudice non habet locum purgatio morae, vt l. Celsus. ff. de ar. contrarium est verum per c. si tibi absentia de praeben. lib. 6. & l. mancipiorum. de ope. le. & l. si. C. de re. pu. here. hoc verum, nisi priuatio facta esset in citatorio. quia tunc purgatio non haberet locum. de hac materia purgationis morae tractat plenissime Bar. in l. si infulam. de verborum oblig. & l. si post tres. ff. si quis cautio.

S V M M A E.

- 1 Priuilegiatus, quod absens in studio fructus praebendae percipiat: studens in studio particulari priuilegio non vtetur.
2 Absentes gratia studiorum non percipiunt fructus in absentia: nisi ex priuilegio hoc eis concedatur.
3 Studij appellatione non intelligitur de studijs in villis, & castris.
4 Studium generale quid dicatur.
5 Studens ad hoc, vt habeat priuilegium, requiritur, quod in studio sit exercitium literarum.
6 Exercitium verbum quid denotet.
7 Priuilegium habens commorandi in studio, non debet illuc accedere sine licentia suorum praetorum.

Ve. Priuilegiatus, quod absens in studio fructus praebendae percipiat, studens in studio particulari priuilegio non vtetur. & sunt duae partes, quaestio, & responsio. secunda ibi [ad quod.] Not. primò quod absentes gratia studiorum non percipiunt fructus in absentia: nisi ex priuilegio iuris, vt studentes in theologia. de magi. c. super Specula. sola ergo licentia episcopi quò ad perceptionem fructuum non sufficit. no. Arch. 3. 5. dist. c. de quibusdam. in fi. hoc verum: nec studium esset in hoc priuilegiatum, vt Bononiae, sed quò ad multam: tamen studentes habent priuilegia de iure communi, vt in Aut. habita C. ne si. pro patre. & l. sed reprobari. §. vlt. de ex. tuto. nam qui studet, habetur pro praesente. vt l. Seia. §. Pamphila. de fun. 3. instruc. Secundò no. q. appellatione studij non intelligitur de studijs in villis, & castris. & sic verba debent intelligi in perfecto significato, & ciuilitate, vt l. si cui. ff. de serui. & l. 3. §. condemnatis. de damn. infect. & de fideicom. lib. 6. cum verò. §. subuentum. & l. non putauit. §. non quauis. de contracta. intellige ergo studium simpliciter prolatum de generali, non particulari. & generale est, vbi legitur ius diuinum, sacri canones, leges, & aliae liberales artes dicit tamen Hosti. hoc ad arbitrium iudicis reducendum. 7. dist. c. si quis gramaticam. de excu. tu. l. si duas. §. gramatici. & §. philosophia ego credo, quod debeat appellatio studij intelligi, cum quis studet

studet in ciuitate, quæ habet studium approbatum ex priuilegio. vt Bonien. Perusinum. Senen. vel ex consuetudine antiquissima: vt studium Paduanum. & hoc patet: quia Imperator quibusdam ciuitatibus specialiter hoc concessit: vt ciuitati Beritensium. & Alexandriæ. debent enim doceri iura in ciuitatibus regijs: & in his, quibus ex priuilegio est concessum, vt patet in prima constitutione Dig. ad fin. nam quidam iurista, vt Ric. Malu. dicunt, quod iura doceri possint in qualibet ciuitate: pro quo facit hæc litera, dum prohibet in castris, & villis. tamen veritas est, quod dixit, vt no. Bar. in dicta constitutione ad fi. & hoc verum, nisi ex causa necessitatis: puta quando propter guerram, vel pestem in solemnibus studio esse non possunt. tunc enim si se transferant ad alia loca non priuilegiata, habebunt priuilegium. Idem si occasione vnus famosi doctoris idem faciunt, secundum Ioannem And. & propter hoc bene dicit Host. hoc ad arbitrium iudicis reducendum. ¶ Tertiò no. ¶ qd ad hoc vt studens habeat priuilegium: requiritur, qd in studio sit exercitium literarum. 6 ¶ & per verbum exercitium denotatur, qd ibi sint scholares, cum quibus conferat. & sic requiritur, qd actu & habitu vigeat ibi studium: sicut dixi in ecclesia curata s. c. quia nonnulli. ¶ Quartò not. ¶ qd habens priuilegium commorandi in studio non debet illuc accedere sine licentia suorum prælatorum: quid ergo, si petita licentia non potuit obtinere? videtur, qd sua auctoritate possit accedere. de reg. c. licet. dic contra. l. qd non possit ire: sed debet de hoc conqueri coram superiore. j. de iure pat. c. nullus. Non obli. c. licet. quia illud speciale fauore religionis. facit quod no. Host. de Magi. in fi. ¶ Vtrū autem priuilegia studij habeant, qui morantur, & non student: vel perperam. vide quod no. in salutatione Cle. vbi de hoc plenè dixi.

ADDITIO.

2. ¶ Et generale. Adde, quod studium generale sit priuilegium Papæ, vel Imperatoris, vel consuetudine. Card. in cle. 2. §. fi. de magist.

S U M M A E.

- 1 Iurans in ecclesia residere pro negotijs ecclesie licet se absentat.
- 2 Promissio, etiam iuramento vallata, comprehendit casum secundum fictionem, non secundum veritatem.
- 3 Verbum, residere, in ecclesia quomodo accipitur.
- 4 Continuè, dictio adiecta verbo, residere, an importet aliquid plus.
- 5 Testis, qui dixit se vidisse Titium 10. annis continuè possidere: an probet.

EX parte. ¶ Qui iurauit in ecclesia residere, pro negotijs ecclesie licet se absentat. communis diuisio. Secunda ibi [postulationis.] ¶ Not. primò, qd tempore, quo iste recepit praposturam, promisit cum iuramento residere. sim. j. titu. i. c. significatum. quomodo autem in receptione beneficii possit quis aliquid promittere absque vitio simoniae, præsertim cū iuramento. dic. vt s. de elec. c. significasti. ¶ Secundò not. ¶ qd promissio, etiam iuramento vallata, comprehendit casum secundum fictionem, non secundum veritatem. secundum veritatem. n. ille, qui abest quacumq; de causa, non est præsens, sed quia præsens esse fingitur sub generali promissione residentia. qui abest ex iusta causa fingitur residere, & præsens esse, cum præsens non sit: sed censetur esse, vt dicit glo. i. cui con cor. C. de proxi. fa. scri. l. hac lege. & de agri. & censu. l. cum sci mus. & de fun. instruc. l. prædio. §. i. plus ergo in hoc potest iuramentum, quam statutum: quia non completitur casum secundum fictionem, vt l. 3. §. hæc verba. ff. de neg. gest. tangã. j. e. c. ad audientiam. & l. fin. ff. qui satisfda. cog. de leg. 3. l. seruis vrbano. & l. testamento. de ali. & ci. le. ¶ Querit Io. And. ¶ quomodo accipitur istud verbum [in ecclesia residere] & c. dicit ipse post Vin. qd ver. residentia, non est ita amare lumè dum, quod nunquam de ecclesia discedat. ff. de ædil. edic

l. si quid venditor. & quod no. 36. distin. c. quibusdam. in fi. de consecra. dist. 5. c. sint tibi. & hoc est verum in constitutis in dignitate. s. de offi. archi. c. i. & 2. & in his, qui habent diuersa beneficia. puta aliud intitulum: aliud commendatum. de elect. c. dudum. & in his, qui habent beneficia prætendia ad præbendas. j. tit. i. c. extirpanda. & c. exposuisti. quadoq; verò verbum, residere, accipitur strictius, vbi præbenda habet onus annexum. j. tit. i. c. significatum. Item vbi ecclesia habet vnum ministrum solū. §. dist. c. testamentum. latius verò accipitur, vbi sunt plures ministri, qui seruiunt per septimanas. §. 4. dist. c. consuluit. 4. q. i. c. illud. varijs igitur modis, & secundum subiectam materiam accipitur ver. residentia. calida autem interpretatio nunquam est faciendâ, sed talis, vt cessent fraudes, & negligentia. de offi. archi. c. ea quæ. & hæc de ver. residere simpliciter prolato. ¶ sed quid si adijcitur dictio, continuè. an hæc dictio, continuum, plus importet. dicit Vin. qd etiam continuum dicitur, quod habet interpolationem. & sic intelligitur, quod dicitur de cohabitatione per triennium continuum. de frigi. & ma. c. fi. ad hoc. ff. de here. insti. l. ex factis. §. rerum autem. Item stillidium non semper cadens habet causam continuam. ff. de serui. vrb. præd. l. foramen. ff. de aqua quot. & æsti. l. i. §. quotidiana. ad prædicta facit §. 0. dist. c. si quis voluntariè. de verb. obl. l. continuus. in prin. de condi. & demonst. l. si quis ita legauerit. & de an. le. l. Mæuia. Ista sunt iura hic allegata in nouella plenius recollecta, quam alibi legerim super interpretatione istorum verborum, residere, & continuè: quæ faciunt ad q. no. per Bart. & alios in l. i. ff. so. ma. ¶ de teste, qui dixit se vidisse Titium 10. annis continuè possidere, an probet: videtur, quod non: cum saltem tempore, quo dormiebat, non potuerit hoc videre, vt no. in l. i. & ibi per Dy. ff. de iti. actus; priua. per prædicta contrarium est dicendum, & sic tenet Dy. in d. l. i. facit, quod no. in l. i. §. in popularibus. ff. de iureiur. & Bart. in d. l. i. sol. ma. & l. si quis ita legauerit. & l. Mæuia. præalleg. & s. de offi. archi. c. i.

ADDITIO.

2. ¶ Nunquam de ecclesia discedat. Adde Car. post glo. in Cle. i. in 2. q. de foro comp. Panor. in c. cum ad hoc. no. 5. de cler. non residen.

S U M M A E.

- 1 Familiaris Papæ, non obstante contraria constitutione, præbende sua fructus in absentia percipit.
- 2 Constitutione inferioris familiares Papæ etiam ibi canonici non ligantur.
- 3 Familiares Papæ obsequiales se exhibent vniuersis. & sic publica potest in eis dici utilitas.
- 4 Familiares legati, qui cum eo resident, quod priuilegium habeant.
- 5 Constitutio extenditur ad casum diuersum, si habet similem, vel maiorem rationem, quam in statuto deductam.
- 6 Tabelliones curiæ Romanæ, & conducticij, an habeant priuilegium familiarum Papæ.

CVm dilectus. ¶ Familiaris Papæ, non obstante constitutione contraria, præbende suæ fructus in absentia percipit. & sunt duæ partes. primò ponitur dictū. secundò eius ratio, ibi [cum familiares.] ¶ No. primò, quod dicit [inter vos] & c. loquitur enim Capitulum, vt patet ex supra scriptio: ex quo patet, quod Capitulum sine episcopo potest facere constitutiones super residentia. super quo facit quod no. Io. And. de consti. c. cum omnis. ¶ Secundò no. ¶ qd constitutione inferioris familiares Papæ etiam ibi canonici non ligantur. quod est verum in casu istius Decre. cum morantur in curia: secus si in ecclesia: tunc enim ligantur, sicut alij: licet magis debeant honorari, vt c. per tuas. de ma. & obe. ¶ Tertiò no. ¶ qd familiares Papæ se obsequiales exhibent vniuersis: & sic publica potest dici in eis utilitas, quæ includit utilitatem,

litatem, etiam istius ecclesie, & illius & c. cum prodesse ibi etiam ecclesie suæ possint, pro præsentibus sunt habendi. 4 Quid de familiaribus legati, qui cum eo resident. dic. quod habent priuilegium quò ad prouinciam sibi commissam. dicitur enim legatus esse particeps illius iuris, cuius est episcopus in hoc casu, vt s. c. de cetero. Si verò quis residet cū Cardinali, dicit Io. And. quod super hoc singulis Cardinalibus priuilegia conceduntur: si autem resideat subditus episcopi cum archiepiscopo, non habebit hoc priuilegium. de offi. or. c. pastoralis. & c. duo. ¶ Quartò no. ¶ qd constitutio extenditur ad casum diuersum, si habet similem, vel maiorem rationem, quam in statuto deductam. utilitas enim ecclesie est causa constitutionis super residentia faciendâ. si ergo quis non residet in ecclesia, sed alibi, (si ibi maior ecclesie utilitas procuratur) fingitur residere, & in eo constitutio locum habet. hoc autem, an sit verum, si quod constitutio, vel statutum trahatur ad diuersum casum habentem similem, vel maiorem rationem statuendi, dic. vt in l. 2. c. de lon. consue. per Cyn. ¶ Querit Io. An. hic ¶ Papa concedit priuilegium super perceptione fructuum in absentia: an tabelliones curiæ Romanæ, & conducticij habebunt idem priuilegium? dicit, quod non, vt patet hic, dum dicit [circa nos] & c. quasi nobis assistentes, vt capellani, & similes. tabelliones enim, & alij debent esse contenti suis lucris. dicit Host. qd omnes illi, qui ibi morantur ex præcepto Papæ, habebunt hoc priuilegium, etiam si scriptores sint: secus si morantur voluntate propria. ff. ex q. cau. ma. l. sed si per prætorem. §. fin. in fi. & l. inter eos. & l. scriuarios. C. de testa. mili. facit, quod not. in simi. in salutatione clem. & s. de loca. c. i.

S U M M A E.

- 1 Canonici duo absentes cum episcopo fructus præbendarum percipiunt, non obstante contraria consuetudine.
- 2 Statuto generali si aliqui casus sunt excepti in eo: si ius commune alios excipiat, pro exceptis habentur etiam illi.
- 3 Exceptio non facit comprehendere sub regula, quæ sub ea non comprehenduntur.
- 4 Constitutio, etiam iuramento vallata, debet intelligi etiam de his, quæ verè sunt presentes: sed etiam de presentibus fictè, & iuris fictione.
- 5 Constitutio recipit intellectum à iure communi.
- 6 Infirmi reputantur pro presentibus vigore constitutionis.
- 7 Constitutio facta à Capitulo, quod absentes nihil percipiant, an valeat.
- 8 Episcopus an possit cogere ultra duos, vt vadant pro seruitio suo.

AD audientiam. ¶ Duo canonici absentes cum episcopo fructus præbendarum percipiunt, non obstante constitutione contraria. forma constitutionis: declaratio dubitationis. & sunt duæ partes. Secunda ibi. [discernimus.] ¶ No. primò, quod constitutio quandoq; fulcitur iuramento, & confirmatione Papæ: quo casu, an eam canonici poterunt reuocare, dic. vt no. j. de præben. c. dilecto. per Inno. & Doct. ¶ Secundò no. ¶ qd si à statuto generali alij qui casus sunt excepti: in eo si ius commune alios excipiat, pro exceptis habentur etiam illi. nã in isto tit. sunt multi casus, in quibus absentes pro presentibus sunt habendi, vt s. e. c. dilectus. cum si. Si ergo de talibus constitutio excipit duos tantum: videbatur regula in alijs confirmari. contrarium patet. ad quod vide, quod tangit Bar. in l. quæsitum. §. denique. ff. de fun. inst. vbi dicit, qd exceptio ¶ non facit comprehendere sub regula, quæ sub ea non includuntur. ad hoc l. generaliter. §. vxores. de vsu. le. ¶ Tertiò no. ¶ qd constitutio etiã iuramento vallata debet intelligi non solum de his, qui verè sunt presentes: sed etiam de presentibus fictè, & iuris fictione. ¶ & sic constitutio recipit intellectum à iure communi. vt

l. 2. C. de noxa. & quod not. in l. fin. §. in computatione. C. de iure deliberandi. licet alibi dicamus, quod statuta sicut extenduntur ad casum fictum, nec recipiunt fictionem, vel interpretationem extensiuam. quod dic. vt no. Bart. in l. omnes populi. de iusti. & iure. & l. 3. §. hæc verba. ff. de nego. gest. 6 ¶ Quartò no. ¶ qd vigore constitutionis infirmi pro presentibus reputantur. con cor. de statuli. l. 4. §. Stichus. & intellige hunc tex. cum infirmitas est proxima, & immediata causa absentia: si autem in absentia quis infirmus esset (& sic non residebat tempore infirmitatis) dicta infirmitas non concedit sibi hoc priuilegium. Iura enim respiciunt proximam causam, non remotam. ff. rerum amota. ¶ Quintò no. ¶ qd tribuit priuilegium canonicis ecclesie existentibus in seruitio episcopi. Idem dicas de alijs non canonicis, & clericis aliarum ecclesiarum. de conse. distin. i. c. iubemus. 2. q. 7. c. cum pastoralis. facit, quod notatur §. 8. dist. c. i. & hoc tenet Egi. s. eo. c. de cetero. Qui ibi refert contrarium fuisse determinatum Bononiæ. quia non est tanta communis utilitas. de testam. c. requisisti. potest dici, qd in alijs necessaria est dispensatio ipsius episcopi, in proprijs non. & ita seruatur secundum Io. An. ¶ Quarto ¶ an ista constitutio facta à Capitulo, qd absentes nihil percipiant, valeat. dicit prima glo. qd sic. & idem continet, quod ius commune, vt vides in ea. Io. And. dicit, qd aut canonici fecerunt illam constitutionem. ad eorum priuatum commodum, aut ad commodum ecclesie. primo casu non valet, secundo sic. sed quomodo hoc agnosceret, qd fecerint ad commodum ecclesie, vel ad proprium. dic. qd si tales redditus statuerunt in suum vsum conuerti, videntur fecisse ad proprium commodum: quod si tales debent conuerti in utilitatem ecclesie, tunc necesse est statuisse bono zelo. 8 ¶ Secundò ¶ querit glo. fin. vtrū episcopus possit cogere ultra duos, vt vadant pro suo seruitio. tenet, quod non. Idem intellige de his, qui sunt in seruitio Papæ, vel studio theologice, & qd debent esse duo tantum. Sed pone, qd duo sunt in seruitio episcopi, duo in studio theologice, duo in seruitio Papæ. dicit Hosti. j. c. prox. quod reuocari debet. nam secundum eum numerus quò ad hoc est arbitrarius: quo arbitrio dicitur vtendum potius in restringendo, quam in laxando. de deci. cap. i. de censu. c. ex parte.

S U M M A E.

- 1 Beneficia ecclesiastica sunt deputata, ut inde clerici honestè viuunt.
- 2 Apostolica indulgentia potest quis se à beneficio absentare.
- 3 Ecclesia si patitur ministrorum defectum, non prodest indulgentia Papæ super non residentia eam habenti.
- 4 Licentia data alicui per prælatum super absentia expirat per mortem prælati.
- 5 Absens debet facere residentiam in ecclesia.
- 6 Fructus absentium à beneficijs minus iuste in quo sint conuertendi.

CVm ad hoc. Si patitur ecclesia ministrorum defectum, priuilegiati super beneficia per subtractionem pronentium redire cogentur. & primò narrat factum. secundò prouidet. ibi [vitandum.] ¶ Nota primò, ¶ qd ecclesiastica beneficia sunt deputata, vt inde clerici honestè viuunt: & vt non percipiat, qui non seruit s. de vi. ho. cle. c. cum ab omni. ¶ Secundò nota, ¶ qd ex apostolica indulgentia potest quis se à beneficio absentare: hodie reuocata sunt, per c. fin. j. de rescrip. lib. 6. dic. vt ibi. ¶ Tertiò no. ¶ qd si ex indulgentia Papæ super non residentia, ecclesia patitur ministrorum defectum, non prodest habenti. sic nec iuramentum est seruandum, quod incipit esse ecclesie damnosum. de his, quæ fi. à ma. par. ca. c. i. multò ergo minus priuilegium. de deci. c. suggestum. ff. de vul. sub. l. ex facto. Nam Papa in præiudicium ecclesie à principio non concederet, vt l. quoties. C. de præci.

præci. Impera. offe. ergo nec concessum durat, si deuenit ad eum casum: a quo non posset incipere. vt l. Vrannius. §. sed cum duo. de fideiuf. & hoc tenet hic Egi. f. q. si tempore indulgentiæ ecclesia patiebatur defectum ministrorum, non valuit a principio in enorme præiudicium diuini cultus. de consti. c. ex parte. Intellige igitur hunc tex. quando a principio indulgentiæ ecclesia non patiebatur defectum, vel si patiebatur, fuit expressum in indulgentia. ¶ Quartò no. secundùm glo. ¶ q. licentia data alicui per prælatum super absentia expirat per mortem prælati. allegat ad hoc Ioan. And. ff. de pen. l. fi. & not. de intellectu istius ver. licentia: an expiret morte. de ver. beneplacito. & simi. dic. vt c. si gratiofæ. c. de rescrip. lib. 6. & l. centesimis. §. fina. de verbo. oblig. per Bart. ¶ Quintò no. q. legatus renunciauit istos absentes ad residentiam contra apostolicam indulgentiam, quod intellige iure legationis, vel de speciali licentia Papæ, & vide circa hoc, qd no. Ioan. And. de elec. c. cum ex eo. lib. 6. in glo. no. in septennio. & Archid. 1. 5. q. 2. c. decessorum. ¶ Sextò nota, ¶ quòd Afsisij debent facere residentiam. & qui sint isti, dic. vt in gl. & vnde dicantur, expone, vt hic in nouella: qui iocosè loquitur. ¶ Oppo. glo. fi. & videtur, quòd isti non redeunt patiatu pœnam perpetuæ priuationis. Sol. vt in ea, quæ vult, q. crescente contumacia, possint priuari: & contradicere videtur in gl. 2. vbi intelligas de priuilegiatis a prædecessoribus, non a Papa. illos enim priuare non potest, ex quo specialiter non committit: aliàs si delinquerent, posset illos priuare. secundùm Host. ¶ Vltimò not. ¶ quid erit de fructibus absentium a beneficijs minus iustè. sunt enim in utilitatem ecclesiæ conuertendi. vide, quod no. in Cle. 2. de vi. & ho. cle. super ver. suspenfus. ibi de fructibus, & quotidianis distributionibus absentium quid sciendum.

ADDITIO.

- 2. ¶ Defectum ministrorum. Adde Rom. consti. 166. & Panor. hic.
- S V M M A E.
- 1 Clericus non residens, si monitus, iusta causa cessante, non redeat, priuatur beneficio.
  - 2 Clericus habens beneficium, quod requirit residentiam, non potest morandi causa ad aliam dioccesim se transferre.
  - 3 Beneficia an sint aliqua, quæ residentiam non requirant.
  - 4 Intitulati etiam in simplicibus beneficijs habent locum in electionibus, & communibus tractatibus: nisi sit contraria consuetudo.
  - 5 Beneficia plura in casu quis potest retinere.
  - 6 Canonici si eligunt aliquem ad præbendam vacantem, qui in aliena ecclesia tenetur residere: si ille non vult dimittere primum beneficium, quid iuris.
  - 7 Episcopus, & Capitulum possunt creare canonicum clericum alienum, & alij ecclesiæ alligatum.

CLericos. ¶ Priuatur beneficio clericus non residens: si monitus, iusta causa cessante, non redeat. ¶ Nota ¶ primò, q. clericus habens beneficium, quod requirit residentiam, non potest morandi causa ad aliam dioccesim se transferre. nec debet eum ille recipere. §. c. fraternitati. ¶ Querunt hic Ioã. An. & Doct. hic dicitur, ¶ quòd residentiam requirant, quasi aliqua sint, quæ residentiam non requirant. quæro an istud sit verum: videtur, quòd non. quia qui non seruit altari, nõ debet viuere de altari. j. tit. 1. c. cum secundum. a contrario sensu, cum propter officium detur beneficium. vt c. vltimo. de rescrip. lib. 6. Respon. dicit Ho. post Goff. quòd beneficia pro titulo assignata, etiam sint vicariæ, vel modicæ æstimationis puta. 2. sed requirunt residentiam. vt d. c. sanctorum. de offic. iu. c. ex parte. §. e. c. conuenerente. & idem tenet Inn. secus in pensionibus, vel stipendijs assignatis aliquibus quasi bene meritis. 1. 6. q. 1. c. possessiones. & q. 6. cap. illud. vel causa

pietatis. 3. dist. c. quia tua. vnde si debilitato ad sustentationem confertur beneficium, percipiet, etiam si non seruiat. nec potest conueni ecclesia de hoc, quòd si quid habet, deputatum est pietati. 5. 4. dist. c. multos. 1. 2. q. 2. c. aurum. c. 4. simi. & differunt isti inter se. ¶ nam intitulati, etiam in simplicibus beneficijs, habent vocem in electionibus, & communibus tractatibus, nisi sit contraria consuetudo, secundùm Inno. secus credo in prædictis, quibus intuitu pietatis, vel vt bene meritis dicta beneficia simplicia conferuntur. facit qd no. §. de consti. c. cum M. Ferrari. ¶ De Afsisij, an debeant residere, & vocem habeant. dic. vt §. c. prox. & hæc sunt vera de iure communi: sed de consuetudine, priuilegio, & statutis ecclesiæ potest super residentia faciendâ, vel non, in simplicibus beneficijs aliter disponi. vt §. de consti. c. cum omnis. & §. c. ad audientiam. & c. ex parte. & hoc casu non potest episcopus cogere beneficiatos tales ad residentiam faciendam. ar. 7. q. 1. c. quia frater. ¶ Item de talibus potest intelligi, quòd potest quis plura beneficia retinere. de except. c. apostolicæ. Non ob. quòd iste non potest duabus ecclesijs deseruire. 2. 6. dist. c. acutus. quia omnes ecclesiæ sunt vna 2. 1. dist. c. quamuis. nam potest quis principaliter alteri, etiam in absentia, deseruire. ff. de ope. lib. l. antep. tenet tamen Inno. in istis beneficijs, quæ non requirunt residentiam ex priuilegio, consuetudine, vel statuto, quòd vbi subsit utilitas, vel necessitas ecclesiæ de nouo suborta, potuerint cogi ad residentiam secundùm eum. arg. §. c. cum ad hoc. ¶ Querit etiã Ioan. And. ¶ pone canonici eligunt vnum ad præbendam vacantem, qui in alia ecclesia tenetur ratione beneficij residere. Item in ecclesia, vbi electus est, tenentur canonici residere: iste electus non vult dimittere præbendam, sed cum ea vult etiam secundam. quæritur, vtrũ possit: videtur, quòd nõ; quia diuisus in duo non habet sui potestatem §. de cle. coniu. c. diuersis fallacijs. & dicto c. acutus. Sol. distingue. aut canonici elegerunt talem scienter, aut ignoranter: si scienter, videtur tacitè renunciare priuilegio, vel statuto, quod habebant de residentia. §. de constitu. c. cum accessissent. & c. seq. episcopus tamè non cogitur confirmare, vel instituire talè. quia sine eius auctoritate non potuerunt canonici tollere statutum ecclesiæ, vel consuetud. supra de consuetu. c. cum consuetudo. poterit tamen confirmare, si volet: quo casu habebit canonicatum, siue præbendam. nam licet episcopus, & Capitulum poterunt cum eo dispensare contra consuetudinem, & statutum: non tamè contra ius commune, qd vult, vt præbenda non debeat nisi illi, qui seruit. 2. 1. q. 1. per totum. immò plus, secundùm Host. canonici poterunt venire contra factum suum, quod vergit in ecclesiæ præiudicium. j. titu. 1. c. cum non ignores. multò ergo magis poterunt illum excludere, si tempore electionis ignorabant eum alij ecclesiæ alligatum, secundùm eos. Tenent ergo Doct. hic ¶ q. episcopus, & Capitulum possunt creare canonicum clericum alienum, & alij ecclesiæ alligatum. ad hoc 70. dist. c. sanctorum. vbi dicitur, quòd ex dispensatione episcopi non potest quis esse canonicus, & præbendarius in pluribus ecclesijs: quasi innuat, q. canonicus vnus ecclesiæ possit habere canonicatum in alia ecclesia, non in præbenda. & quare magis plures canonicatus, quam plures præbendas: dic. quòd in pluralitate præbendarum deprehenditur cupiditas, & præiudicium plurimorum: non ita in canonicatibus, in quibus ecclesiæ non grauantur. immò interest plura interesse in concilijs, & tractatibus suis, vt c. prudentia. de offi. deleg. cum sim. Sed an in receptione in canonicum requireretur auctoritas sui episcopi, videtur, quòd sic. §. e. c. fraternitati. 6. 1. dist. per totum. dic per Host. de cle. peregr. c. 1. ¶ Vltimò aduertendum ad varias consuetudines super residentia faciendâ: quædam. n. exigunt continuam residentiam: quædam temporalem: quædam est, quòd non percipiat beneficium, nisi resideat. secundùm primam eo ipso, quòd recipit secundam, quæ similiter residen-

residentiam requirit, vacat prima. in secunda, vbi est residentia temporalis, recipiendo, secundam, nõ vacat prima, si vtrũq; facere potest, s. per diuersa statuta tempora residere in vtraque arg. ff. ad muni. l. assumptionis. §. iuris prudentibus. de rescrip. c. dilectus. 2. in tertio casu non videtur renunciare primæ, cum consuetudo hoc non habeat. quasi satis sit, quòd a beneficio absteineat, secundùm Innoc. Host. in his remittit ad not. j. tit. 1. c. super. & in summa huius. tit. §. 1. & 2. & de præben. §. fin. sub illo. §. illud remittendum. Ista sunt dicta dom. Ioan. And. hic clarius, & ordinatius recitata, &c.

De præbendis, & dignitat.

DICTVM est supra de vita, & hon. cle. Sed quæ clerici ad hoc, vt honestè viuant, & a negotijs secularium se abstineant, debent habere præbendas, ne in cleri opprobrium mendicare cogantur. ideo &c. ¶ Quid sit præbenda, not. supra. de consti. c. cum M. Ferrar. ien. ¶ Quid sit dignitas, 2. no. §. ti. 1. c. 3. & j. e. c. de multa. per Io. And. habetur de materia. 2. 1. q. 1. & 2. per totum. 70. dist. sanctorum. 1. 6. q. 7. c. nullus. repetitur in 6. & cle. & conuenit dictum c. cum M. & c. cum omnes. & de rescrip. c. c. adeo. & c. constitutus. de elec. c. dudum. de æta. & quali. c. eam te. & c. accepimus. de scisma. c. 1. & 2. de cle. ex. mi. c. postulasti. & c. seq. & lib. 6. in multis locis.

ADDITIO.

- 1. ¶ Quid sit dignitas. vide Panor. in c. de multa j. eo. dominos de Rota decisi. 173. incip. De thesauraria. in nouis.

S V M M A E.

- 1 Successio hereditaria non habet locum in bonis ecclesiarum.
- 2 Clerus & populus sint diuersa.
- 3 Clerici an intelligatur appellatio populi. Et an in fauoribus. nu. 4.
- 5 Beneficia, & dignitates ecclesiasticæ non transeunt ad heredes.
- 6 Ius patronatus transit ad heredes.

VT nullus. ¶ Nota, quòd in bonis ecclesiarum non habet locum hereditaria successio. & ratio, quia prælati sunt administratores, & officiales, uon domini, vt in c. 2. de dona. sed officia, & administrationes non transeunt ad heredes, vt l. is cuius. ff. de cura. furio. ¶ Secundò not. quòd dicit de clero, siue populo, ¶ q. clerus, & populus sunt diuersa. ad hoc j. de sent. ex. c. si sententia. lib. 6. ¶ licet ergo appellatio populi includantur patritij, nobiles, & plebei, vt Insti. de iure nat. §. plebiscitum: non tamen clerici, quia duo sunt genera Christianorum. 1. 2. q. 2. ca. duo. ¶ ¶ Vtrum ergo contineantur in priuilegijs, & fauoribus, puta concessum est omnibus Venetis priuilegium per Papam, vel populo Venetiarum: an clerici gaudebunt isto priuilegio? dic. vt §. de foro compe. c. dilecti. conclude ergo, ¶ quòd beneficia, & dignitates ecclesiasticæ non transeunt ad heredes, sicut alia bona. priuata. ¶ ¶ Quid ergo de iure patronatus, quod est cõpositum, siue mistum. quia participat de temporalitate, & spiritualitate, dic. quòd transit. j. de iure patro. c. 1. & 17. q. 7. c. filijs. Regna verò au deferantur iure successions: dic. vt not. §. de elec. c. venerabilis. & 8. q. 1. Moyses. quædam sunt et iura, quæ transeunt ad filios, & non ad extraneos heredes, vt l. iureiur. de ope. liber. per Bar. & l. liberti, libertæq; C. de bo. lib.

S V M M A E.

- 1 Ordinari nemo debet sine titulo.
- 2 Alimonia, verbum quid importet.
- 3 Episcopus etiam minores ordines non debet conferre sine titulo.

NON liceat. Nota ¶ primò, quòd non debet aliquis ordinari sine titulo: sicut nec fundari ecclesia sine dote, p duobus ad minus. de consec. dist. 1. c. nemo. spiritualia enim non sunt sine temporalibus conferenda; quia debilia sunt 1. q. 4. c. si quis obiecerit. officium enim, & beneficium sunt cõnexa. vnde vno collato sine reliquo, est diuidere vnitate, & in diuiduum. quòd esse non debet. ¶ Secundò no. ¶ q. verbu, alimonia, importat, quòd quis viuere possit: similiter & appellatione alimentorum venient lecti, domus, medicinæ, & si. vt ff. de ali. & ci. le. l. legatis. & l. verbo victus. de verbo si. ¶ Tertiò innuit litera ¶ quòd etiam minores ordines nõ debent conferre sine titulo, dum dicit [clericos.] nam appellatione clericorum in minoribus, & maioribus ordinibus continentur, vt dicit glo. quæ subdit, q. ecclesia non consueuit cogere ordinantes, nisi pro constitutis in sacris: alij enim a statu clericali recedere possunt j. de elec. c. c. ex eo. lib. 6. & vide, quòd no. 70. dist. §. 1. ¶ Quartò not. quòd ideo cogit episcopus, vt habeat ordinatus, vnde viuere possit. Si ergo ordinati habent hoc a se, non tenentur prælatus, secundùm Host. de hoc j. e. c. episcopus.

S V M M A E.

- 1 Commune quod est, non est singulorum.
- 2 Possessio præbende non dicitur vacare per mortem canonici.

RATIO. Nota ¶ primò, quia quòd est cõmune, non est singulorũ: nec debet singulorum vsibus applicari. concor. 1. 2. q. 1. c. qui man. mittitur. & hinc est, quòd singuli de ecclesia possunt p ecclesia ferre testimonium, quia non in re propria, sed communi, vt vnueritate. facit, quòd no. ff. quod cuiusq; vni. no. l. sicut. & plures bonas differentias inter ius, quod est commune pluribus, vt vnueritati, & vt singulis. vide per Io. And. j. de iure patro. c. quoniã. & ad idem. §. de constit. c. cum oes. nullus enim debet dicere proprium, quòd est cõmune. 1. 6. q. 1. c. fina. & C. de aquæ duc. l. diligenter. lib. 1. & loquitur istud ca. cum aliquid est cõmune, vt vnueritati, siue vt collegio: si autem est commune, vt singulis, an quòd cõmune est, meũ sit. dic. vt l. serui electione. §. 1. ff. de leg. 1. §. 1. vbi Bart. distinguit, quòd aut est commune pluribus, vt vnuerfis, & quòd cõmune est, meum non est. vt d. c. qui manumittitur. & l. in tantũ. cum limitatione not. in d. l. sicut. aut est commune pluribus, vt singulis, & tunc aut quæritur, an sit meũ quòd ad dispositionem partis meæ. & dico, quòd sic. vt l. 2. de condit. insti. & l. 1. c. qui te. face. pos. aut quòd ad dispositionem partis locij, & tunc non est meum. vt l. falsò. C. de communi rerum ali. aut quòd ad dispositionem super toto, & tunc aut res erat ad hoc destinata. & dicitur meũ. ff. communi di. l. ædes: aut non erat destinata ad hoc, & non dicitur meũ, vt l. Sabi. ff. coi. diui. fallit in multis casibus, quos ipse enumerat in dicto §. 1. ¶ Oppo. quia bona ecclesiarum diuiduntur per præbendas. ergo singulorum vsibus applicantur contra istud c. So. illa diuisio non facit ecclesiam desinere possidere, ¶ vnde per mortem canonici non dicitur vacare possessio præbende, sed per ecclesiam possidentur. facit, quòd not. §. de proba. c. ex literis. & de cau. pos. & proprie. cum super.

S V M M A E.

- 1 Episcopus non debet aliquem promouere sine titulo.
  - 2 Ordinans aliquem sine titulo tenetur sibi prouidere de suo, siue per se, siue per alium ordinauerit. Et an teneatur ad medicinas. num. 5.
  - 3 Episcopus an possit ordinare subditum ad titulum sui patrimonij.
  - 4 Clericus habens sufficiens patrimonium, an teneatur de eo viuere, vel possit viuere de redditibus ecclesiæ.
- Per. de Anch. sup. 3. Decr. DDD Ep

E piscopus. Qui ordinavit ad sacros sine titulo non habentem de suo unde vivat, de suo providere tenetur, donec aliquem tit. fuerit affectus, primò dictū, & eius exceptū, ibi: [nisi] ¶ No. primò, q̄ sine titulo non debet episcopus aliquem promovere. & exponere titulū. i. beneficium. accipit. n. titulus multis modis. s̄. de elec. c. dudum. ¶ Secundò not. q̄ ordinans aliquem sine titulo, tenetur sibi providere de suo, siue per se, siue p̄ aliū ordinaverit. vt j̄. eo. c. si episcopus cui. lib. 6. & si ignorat, & assignat, qd̄ non p̄t, tenetur aliud assignare. j̄. e. c. inter cetera. ¶ Tertio no. q̄ ita demū ad prædicta vitæ necessaria tenetur ep̄ ordinato sine titulo, si non habet de primonio suo: aliàs in dubio præsumitur ordinatus ad tit. sui primonij, et si hoc nō exprimitur. j̄. e. c. si ep̄. lib. 6. in 4. gloss. ¶ vtrū aut ep̄ subditū alienum possit ordinare ad tit. sui primonij, dicit Io. An. q̄ nō; quia nō licet ei cōferre ordines, sicut nec alia sacramenta. 7. i. dist. c. primatus. de tēp. or. c. nullus. lib. 6. ¶ Quartò no. q̄ clericus appellatur milites. j̄. tit. i. c. i. ¶ Quærit Io. And. q̄ nunquid clericus habens sufficiens patrimonij teneatur de eo vivere, vel possit vivere de redditibus ecclesiæ. v̄. q̄ de suis. i. q. 2. c. clericos. Ioan. And. tenet post Inn. q̄ bona patrimonialia possunt seruire hereditibus, & bona ecclesiarum expendere. i. 2. q. 4. c. i. vbi de hoc. Non ob. c. clericos. ibi enim solū prohibet bona patrimonialia thesaurizare, & bona ecclesiarum expendere. vel intelligitur de illo, qui non seruit ecclesiæ, & percipit beneficium augens patrimonium, secundū Hosti. qui remittit ad not. de testamentis. c. tua nos. de rescrip. c. postulasti. & per Inno. ne prela. vi. suas. c. 3. ¶ Quærit glo. dicitur hic, quod episcopus debet dare vitæ necessaria. quæro, quæ erunt ista vitæ necessaria. dic. q̄ pensatis illis, quæ ponuntur in glo. ¶ Sed quæro, an tenebitur ad medicinas, & remissis ad Bar. s̄. cap. 2. & hic distingue, q̄ quando debentur alimenta alicui propter operas, vt maritus, qui vitur operis, secudū dom. Cal. & tunc impensæ medicinarum (si sunt parvæ) debentur, vt l. diuortio. §. impendia. ff. so. ma. & l. omino. & l. 2. de impen. quandoq; alicui debentur alimenta ex legato, & tunc medicinæ continentur. 7. q. i. c. nisi. & l. non omnis. de penu le. & est tex. singularis in c. ex parte. de celeb. mis. & l. si cum dotis. §. si autē in s̄uissimo. ff. solu. mat. quandoq; debentur cibaria, vt debet potestas officialibus suis, vel dominus familiari. & tunc tenetur solum ad illa, quæ pertinent ad cibum infirmorum, vt ad pullos, & si. sed ad medicinas, & syrupos, quæ sunt potius ad liberandum, & vacuandum corpus, quam ad aliud nutrimentum, & ad salaria medicorum, & non tenentur, vt ludiarijs. de ali. & ci. lega.

ADDITIO.

1. ¶ Ad medicinas, Adde Bar. in l. si cum dotem. §. si autem in s̄uissimo. in si. so. ma. in l. legatis. in i. q. & in l. libertis. la. 2. §. i. ff. de ali. & ciba le. ga Floria. in l. sicut impendia. ff. de vltir. Ang. & Alex. in d. §. si autem, cum alijs concor. ibi signatis.

S V M M A E.

- 1. Episcopi non debent permittere aliquem habere plures ecclesias.
- 2. Ambitio reprobat, & quid sit ambitio.
- 3. Vagatio, & dissolutio procedit à nimia abundantia.

Quia in tantum. ¶ Episcopi nō quem habere plures ecclesias. h. d. ¶ Not. primò, q̄ quod ambitio reprobat, & est ambitio aspiratio ad dignitatem procedens ad actum. ambitiosus enim respicit, vnde venerit, sed quò tendit. nec sibi tam iucundum est multos post se videre, quam graue aliquem ante se (ait Seneca) & reprobat ambitio non solum in ecclesiasticis dignitatibus, sed etiam in secularibus, vt C. ad l. Iul. de ambi. per totum. ¶ Secundò not. quod præcepit Papa episcopis, vt

corrigan, quia ad ipsos spectat cura omnium ecclesiarum. 10. q. i. c. regenda. nō debent ergo negligere correctionem, postquam Papa hoc eis præcipit. 24. q. i. quod præcipitur. ¶ Tertio no. q̄ quod d. vagatio, & dissolutio procedit à nimia abundantia. vnde philosophus. Et adipe procedit iniquitas. & hoc clarè patet, quod tenere plures ecclesias est peccatū, dum dicit [periculum animarum.] ¶ Quærit glo. si quis habet plures ecclesias ex dispensatione, an vocabitur ad capitulum vtriusque tenet, quod sic, quia sicut in principali, ita in accessorijs videtur dispensatum. facit, quod no. 7. q. i. c. si quis in clero: nisi sit consuetudo contraria. dicit glof. & probatur. j̄. de elec. c. cum in ecclesijs. lib. 6. & an in vtraq; intelligatur habere domicilium, & possit in vna diœcesi conueniri pro debitis alterius. dic. vt in gloss. & facit j̄. de tem. or. c. cum nullus. i. Respon. lib. 6. Aduerte ad id, quod dicit glof. si. quod cum dispensatione retinet quis sine peccato plura beneficia. quod intellige verum, si dispensatio est rationalis: aliàs secūdū B. Bona. dispensatio debet dici. & sic nō est tutus quò ad Deum. vt no. glo. in fi. in c. non est voti. de voto. vbi distinxit inter dispensationem Papæ factam sine causa cōtra ius diuinum.

S V M M A E.

- 1. Provide quis non tenetur ad mandatum Papæ ei, qui beneficium suum in literis suis tacuit.
- 2. Propter scandalum vitandum receditur à iure communi.

Cum teneamur. ¶ Ad mandatum Papæ quò provide non tenetur ei, qui beneficium suum in l. t. ris suis tacuit, vel cui sine scandalo provide non potest. non diuiditur. ¶ Nota primò duas exceptiones contra literas ad beneficia. prima, quod impetrans non facit mentionem de alio beneficio, quod habebat. quod glo. intelligit, quantumcunq; modicum, & bene. & probatur hodie. j̄. ca. si motu proprio. lib. 6. immò plus; quia si est beneficium spoliatus, tenetur in impetratione alterius beneficij de illo facere mentionem, aliàs aperta esset via fraudibus. ad hoc facit, qd̄ not. Ioan. And. infra c. de multa. super ver. habebat. cum. n. spoliatus habeat actionem ad recipiendum beneficium, ipsum beneficium habere videtur. ff. de reg. iur. l. qui actus. & de resti. in integ. l. nemo. & s̄. de rescrip. c. in nostra. ¶ Secundò no. q̄ quod propter scandalum vitandum receditur à iure communi. & rescriptum apostolicum non mandatur executioni. & per hoc exemplifica. c. si quando. de rescrip. quod loquitur in genere, istud in specie. facit j̄. e. c. cum nō ignores. & de iure patro. c. 3. & de cler. coniu. c. cum olim.

S V M M A E.

- 1. Habens plures ecclesias, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur.
- 2. Appellatio interposita à iudice incompetente, non impedit cursus appellationis interponendæ, vel proseguendæ coram iudice competente.
- 3. Contumax an possit multari sine alia citatione.

Referente. ¶ Habens plures ecclesias, alteram eligere, & alteram dimittere compellitur. & sunt duæ partes. prima impetrantis questio. Secunda ipsius absolutio, & causæ commissio. ibi. [nos autem.] ¶ Nota primò, quod archidiaconus spoliavit istum altera. & quo iure hoc facere possit inferior ab episcopo, dic. vt cap. ordinarij, de offi. ord. lib. 6. in gloss. 2. ¶ Secundò nota, quod archiepiscopus irritauit factum archid. & rectè, secundum Innoc.

noc. quia non seruauit ordinem iudiciarium, cum non spoliauerit per sententiam. quod si fecisset, transiisset sententia in rem iudicatam, non obstan. appellatione ad archiepiscopū interiecta: q̄ quia appellatio interposita ad iudicem incompetentem, non impedit cursus appel. interponendæ, vel proseguendæ coram iudice cōpeten. vt l. accusaturus. ff. de adul. & l. si pater. C. ne sta. defunct. cum simi. Item quia non dedit isti electionem, quod facere tenebatur, vt j̄. patet. ¶ Tertio not. quod iste archid. excommunicauit istum, quia vocatus venire contempsit, & sic contumaci potest infligi pœna excommunicationis, etiam non comminata sine alia citatione. ¶ quod an sit verum, scilicet q̄ quod contumax possit multari sine alia citatione, dic. vt no. Bar. in l. i. ff. de re mili. & collige etiam hic, quod coram iudice à quo vocatus ob aliam causam teneor accedere allegaturus saltem priuilegium appellationis. de appel. c. si duobus. & c. cum parati. ¶ Quarto nota, quod Papa audiuit istum. Item super querela iniusta excommunicationis, & spoliationis, & hoc quando sit verū, quod excommunicator debeat audiri, & in quo, dic. vt j̄. de sen. excom. c. per tuas. & c. solet. eo. titu. lib. 6. ¶ Quintò not. quod Papa dat isti electionem, quam ex prædictis duabus vel lit retinere. & aduerte, quia iura videntur in hoc variare. nā c. quia nonnulli. s̄. eodem irritat electionem secundi. istud ea. cōcedit electionem, quod maluerit retinere. c. de multa. dicit primum vacare per adeptionem secundi curati. & si cōtendit retinere primum, vtroq; carebit. dicit hic Ioā. And. q̄ istud potest intelligi de collatis ante idē concilium Lateran. vel loquitur, quando quis habebat duas, quarum vtraq; erat insufficientis, sed modò vtraq; est opulenta: vel distingue, contenderit, vel non, vt in c. de multa. Ita dicit ipse. Ego dico, quod aut potest in beneficio norari ambitio, & nō valet collatio vltimi. & sic intelligo c. quia nonnulli. vbi irritatur, qn̄ habens plures ecclesias prius alias obtinet. arg. j̄. eod. c. cum iam dudum. & de offi. or. c. ordinarij. in fin. lib. 6. aut non pōt notari ambitio. puta habenti vnam alia cōfertur. & tunc aut consequitur suo facto, & distingue. aut non contendit retinere primam cum secunda, aut contendit. vt j̄. c. de multa. aut consequitur alieno facto, & tunc habet electionem, et c. gratia. de rescrip. lib. 6. & idem dico, quotiescunq; ex prouisione superioris alterum ex beneficijs adeptus cogitur relaxare, vt sibi dicto casu optio referuetur, vt patet exemplū ex secunda solutio. Idem dicas in acquisitis, vt si sine suo facto vnum ex pluribus obtinere sibi optio concedatur, vt c. si pluribus. de præben. lib. 6. ¶ Oppo. hic fuit appellatum ab archidiacono ad archiepiscopum, omisso episcopo. Sed cōtra de c. dilecti filij prior. solue. vt in gloss. & dicit, quod ita erat de consuetudine. quod tenet etiā Host. qui dicit se scire, q̄ episcopus Remensis talibus consuetudinibus vitur. alleg. de appellatio. c. Romana. lib. 6.

S V M M A E.

- 1. Maius, & minus non sunt causa statuendi ius diuersum.
- 2. Beneficia, que dicantur maiora, & que minora.
- 3. Ius minus præbendæ an possit esse circa duos.
- 4. Canonicatu vno vacante, si duo eligantur, an valeat electio.

Maioribus. Prohibetur diuisio præbendarum, & permutatio dignitatum, & prohibitionis causam præmittit. Secundò prohibet. ibi [idcirco.] ¶ No. primò, q̄ maius, & minus non sunt causa statuendi ius diuersum, sed idem in minimis, quod in magnis. concor. C. de appel. l. & in maioribus. & c. de appellationibus. s̄. de appel. hinc dicitur. ita magnum iudicabis, vt paruum. s̄. de iudi. c. nouit. & hæc regula habet locū quò ad constitutionū cōionem, vt hic. & 4. dist. c. erit. quò ad furtū, fornicationē, & iudicij æquitatem, vt in iuribus allegatis in glo. quò ad scādali euitationem, de ope.

noui nunc. c. 2. quò ad animæ saluationem, in Aut. de mon. s̄. hinc autem nobis. secus in rescriptis. s̄. de rescrip. cap. sedes. ¶ Secundò no. q̄ aliqua beneficia sunt minora, aliqua maiora. & quæ dicantur maiora, & minora. dicit Io. And. q̄ maiora, siue maxima sunt episcopatus, quæ sunt immutabilia, nisi aliud fiat auctoritate propria. de transla. c. i. abbatia, & personatus possunt dici media, præbendæ verò minora. ad hoc j̄. c. si. & c. super. & de filijs presby. c. fin. ¶ Opponitur, & videtur, q̄ præbendæ possint diuidi, vt s̄. e. c. vacante. & s̄. de consti. c. cū M. vbi Papa mandat coequari præbendas: hic dicitur contra. quare malè. Sol. vna præbenda, vnitatem seruata, (hoc est q̄ vna sit) non pōt diuidi in duas: hoc est, vt duo, vel plures canonici alligentur ad eam, sed de vna bene possunt fieri duæ, vt in d. c. vacante. sed hæc non videtur bona so. q̄ in c. cum M. vnitatem præbendæ seruata, diuidebantur fructus inter plures. quid ergo dicendum. pro hac declaratione aduerte, q̄ reperitur canonicus sine præbenda. vt in vltir. numero rarijs. j̄. e. c. dilecto. Itē reperuntur præbendarij non canonici. i. 6. q. i. c. possessiones. Item reperuntur canonici præbendati. vt in toto illo tit. & hoc modo sumendo ius præbendale est nomen iuris, & venit in consequentiam ad canoniā, occasione cuius canoniz debentur prouentus; quia præbenda à præbeo, præbes. quasi illud ius spirituale canoniz habet annexa tēporalia, sine quibus spiritualia diu durare nō possunt, vt in c. si quis obiecerit. i. q. 4. & hoc sentit Inn. dum dicit. p̄benda est nomen iuris, qd̄ non constituitur tantū ex possessionibus, sed ex iure canonico, cui annexitur: quæ tñ sine redditu nō possunt constitui, quia non esset quid p̄bendario præbeatur. i. q. 4. c. si quis obiecerit. ¶ ita dicit ipse. ad propositum ergo vna p̄benda nō recipit diuisionem, hoc est, vt idē ius p̄bendale possit esse duorū canonicorū, sed fructus, remanente titulo, penes vnum bene possunt pro parte alteri ex cā assignari. & sic loquitur c. cum M. nā & in maioribus beneficijs qn̄q; remanente titulo penes vnum, certa quantitas fructuum dicti beneficij alteri debetur, vt annua pensio. s̄. tit. i. c. conquerente. nec mirū, q̄ aliud statuatur in fructibus. q̄ in re, vñ percipiuntur. nā alibi hoc contingit. vt patet ex not. j̄. de deci. c. quā sit graue. ¶ Sed cōtra prædicta sic oppo. tu dixisti, q̄ de vna p̄benda p̄t fieri duæ. vt j̄. e. c. vacante. ergo si duo canonici eliguntur ad eā, tacitè videntur canonici diuisisse in duas: cū p̄is fa. hoc est canonicorū destinatione possint diuidi, & vniri, vt dicimus in simili. ff. de leg. i. l. qd̄ in rerū. ergo nūquā erit diuisio reprobada. cuius cōtrariū vult illud c. ad id facit, q̄ q̄ vult consequens, vñ etiā velle añs, sine quo ad illud cōsequens perueniri nō pōt, vt l. 2. ff. de iuris. om. iur. & c. p̄te rea. de offi. dele. & de acqui. her. l. illud. hoc et cōfirmat: q̄ quia si, vacante vno canonicatu, duo eliguntur, valet electio. & videntur canonici auxisse numerū canonicorū, & à cōsueto numero recessisse. de consti. cū M. j̄. e. c. dilectus. & c. dilecto. quare ergo non ita videantur diuisisse p̄bendā, non videtur rō rddi posse. so. dicit Innoc. p̄benda non consistit in iure, sed in redditibus, & facto. vñ oportet eā facto destrui, & ex p̄sē si destrui debet. vt ar. dicti c. cū M. Illa. n. quæ in facto consistunt, ad destructionē cōtrariū factum exigunt. vt in reg. nihil tā naturale. & probatur in d. l. qd̄ in rerū. vbi patet, q̄ ad hoc, vt fiant duo fundi de vno, requiritur factū. & sic nō sufficit simplex animi destinatio. & idem patet in domo. Sed ius canoniz, & canonicatus cōsistit in iure. & ideo si ad vnā canoniā vacantē duo eligantur (esto, q̄ sit distinctus numerus) tenet electio. quasi eligentes renuntiant canonicorū numero. vt d. c. cū M. j̄. e. c. dilectus, & c. dilecto. ex prædictis in sero et secūdū Inn. q̄ in ecclesijs, vbi sunt 2. canonici nō potest cōstitui num. 10. præbendarū: quia oporteret vnā p̄bendā inter plures diuidi, sed bene possit cōstitui certus numerus paucorū canonicorū, q̄ sint præsentēs canonici, & p̄bendæ. ius enim canonicatus bene remanet penes illos, q̄ sunt supra numerum, & moritur cum eis, j̄. eod. c. dilecto. ista videtur Pet. de Ancha. super. 3. Decr. DDD 2 tur

tur mihi dicta Io. And. post Inno. alio stylo relata per dominum Io. de Lig. & alio per me, vt patet s.

ADDITIO:

¶ Prebenda ij. No. quod prebendarius possidens naturaliter, & ciuilitar, facit fructus suos, & habetur loco domini. Bald. in l. litigator. C. de fructibus, & lit. expen. in ver. quare in prebendario.

S V M M A E.

- 1 Recipi quis potest in canonicum sub expectatione prebende.
- 2 Receptio in canonicum prebendam primo vacaturam debet episcopus assignare.
- 3 Collatio beneficii appellatur liberalitas.
- 4 Receptus a Capitulo motu proprio an possit se opponere contra impetrantem a Papa, qui petit prebendam, vel canonicam.
- 5 Recepti si sunt plures in ecclesia auctoritate Papae, sed primi impetrantis presentatio est incerta, an prius, vel postea presentauit, an debeat obtinere.
- 6 Habens ius in prima vacatura, si non vult illam, sed sequentem (quia forte illam habere non potest sine lite) an possit.
- 7 Prebenda proxime vacatura si collata est impetranti, tandem postea ipsam perdit, an poterit redire ad aliam alteri collatam.

Relatum. Receptus in canonicum, quia do facultas se offert, debet habere prebendam inter casus mandati, quas ponit principium, & finis interfert mandatum. ¶ No. primo, quod potest quis recipi in canonicum sub expectatione prebende, & effectum istius receptionis. tex. iste subiungit, quia debet ad iura, quae competunt ratione canonice recipi statim, vt ad communes tractatus in electionibus, ad stallum in choro, & alij, & de hoc no. s. de consti. c. cum M. ¶ Secundo no. ¶ q. recepto in canonicum prebendam primo vacaturam debet episcopus assignare. dico, quod non habet aliquod ius in ea, vnde valeret collatio facta alteri postero recepto, & est expressum de recepto postero auctoritate Papae, quod preferatur recepto primo auctoritate episcopi. ¶ eod. c. hi qui auctoritate. lib. 6. & quod non habeat ius in prebenda receptus in canonicum auctoritate episcopi, & Capituli, no. ¶ eo. c. inter cetera. per Inno. ¶ Tercio no. ¶ q. collatio beneficii appellatur liberalitas. quod declara, vt in glo. ex qua habes, quod quandoq; ex parte vnus est titulus lucratiuus, ex alia onerosus: vt dicimus in dote filiae constituta pro patre. ff. de priuile. credi. l. si patri. ¶ Venio ad dicta Do. s. per quaestiones. & primo quero, ¶ nunquid contra impetrantem a Papa, qui petit prebendam, vel canonicam, possit se opponere receptus a Capitulo motu proprio. remittit Inno. ad not. per eum s. de rescrip. c. mandatum. & ibi videtur velle, quod non possit se opponere receptioni. Ille enim auditur opponens, cuius interest. vt c. cum nobis olim. & cap. inter. R. s. de elec. sed electi a Capitulo non interest, quod ille non recipiatur in canonicum: cum per eum non impediatur sua receptio: similiter non interest, quod non recipiatur ad prebendam, cum in ea nullum ius habeat. subdit tamen Innoc. quod potest dicere subreptas literas impetrantis, quia si Papa sciuit Capitulum recepisse illum, cui, cum se facultas obtulerit, Capitulum providere tenetur, vt hic, non concessisset tales literas. ar. s. de off. deleg. c. ex parte. i. C. communia l. nec autem, cum multis alijs. per quaest. patet, quod Papa non intendit per suum rescriptum alteri praedudicare. & hoc dicit, quod possit opponere excep. subreptionis, antequam in canonicum sit receptus, non postea: tunc enim non ex literis, sed ex receptione se iuuat. dicta enim receptio, in canonicum auctoritate Papae tribuit ius ad prebendam, secundum eum, vt c. hi qui auctoritate. & c. eum cui. de prebend. Hostien. reprobat istam opin. & primo, quia est contra opi. communem, quae habet, quod exceptio subreptionis literarum ad beneficia reddat literas ipso iure nullas. vt s. de re-

scrip. c. ad audientiam 2. quare non est bona distinctio, oppo natur ante, vel post concludit, quod impetrans a Papa non tenetur facere mentionem de receptione in canonicum, quam fecisset ante impetrationem episcopus, vel Capitulum, nec literae hoc respectu possint dici subreptitiae. ad hoc facit j. cap. si a sede. lib. 6. ceteris paribus praefertur ille, qui habet auctoritatem a Papa. Item per dictum Innocen. daretur via deludendi mandatis Papae, cum in receptione canonici praeveneret impetrationem. quod esse non debet. j. de diuor. c. quanto. Non obstat, quod isti recepto praedudicium generetur exceptione impetrantis. Nam sua receptio, in quantum respicit vacaturam, fuit contra ius, licet de benignitate sibi, cum se facultas obtulerit, provideatur. tu potes dicere, quod Innocen. intellexit de alia subreptione, quam praedicta, quam possit receptus a Capitulo opponere, quia cum subreptio reddat nullas literas ad beneficia (vt praedixi), istam exceptionem, quae est exclusiva iuris agentis, ipso iure potest iste opponere, vt not. in l. cum seruus. de seruic. fugi. per Cyn. nec potest negari istius interesse illum non recipi. cum faciat locum sibi illo excluso. ¶ Secundo quero ¶ pone, quod plures in ecclesia sunt recepti auctoritate Papae, sed primi impetrantis presentatio est incerta, vtrum prius, vel postea presentauit, an debeat obtinere. aduerte, ista quaestio praesupponit, quod in literis ad beneficia stemus praesentationi. quod est falsum, quia statim data. vt ca. tibi qui gratiam. de rescrip. lib. 6. & infra eodem c. eum cui. eo. lib. hanc tamen quaest. Innocen. ad aliud scilicet, cum qui nititur ex prioritate temporis, an debeat tempus limitate probare. dic, quod sic, siue agendo, siue excipiendo ex prioritate, vel posterioritate nitatur, vt not. Bart. in l. non solum. §. si vt probari. de oper. noui nunc. & Hostien. j. de spo. duo. in rub. & quod not. in c. literis. de rescrip. in cle. ¶ Tercio quero. pone, ¶ quod habens ius in prima vacatura non vult illam, sed sequentem (quia forte primam sine lite habere non potest) videtur quod non, quia peteret illam, in qua nullum ius habet, cum pro secunda non sit scriptum. ergo non potest eam petere, pro qua scriptum non est. Impetrationes enim (quia odiosae) nituntur ex scriptura, nec maioritas rationis ad casum non comprehendit facit eas extendi, vt c. cui de non sacerdotali. eo. tit. lib. 6. & ca. susceptum. de rescrip. Item si dicemus, quod possit petere etiam secundam, iam habet ius in duabus, scilicet prima, & secunda contra intentionem Papae, non expedit insistere in ista q. quia decisa est j. c. o. c. si clericus. lib. 6. dic, vt ibi no. ¶ Quarto quero ¶ ce collata est prebenda proxime vacatura impetranti: tandem postea ipsam perdit. an possit redire ad aliam alteri collatam, quae sibi debebatur, si illam non acceptasset. videtur, quod non; quia licet non teneat collatio sibi facta, tamen perdidit ius suum, ar. ff. de acquir. pos. l. quod meo. §. si furioso. & l. si me in vacuum. Item si resigno beneficium, & non tenet, tamen perdo ius meum, vt c. quod in dubijs. de renunc. pro hoc c. cum inter. R. de elec. vbi, & renuncians perdit ius suum, licet non habeat, quod sperauit: ita hic videtur renunciat literis, licet non valuerit collatio sibi facta. tu dic, ¶ q. quandoq; auferitur sibi beneficium illud de iure (quia alteri debebatur) & tunc videtur, quod eius gratia non sit extincta per collationem beneficii inuiciter sibi factam, sicut nec actio, cum res non traditur, prout debet. vt l. 3. §. si reddita. ff. commo. & l. libera. C. de sen. quandoq; beneficium sibi auferitur de facto, & tunc cum tenuit collatio sibi facta, vetus actio extincta non reuiuiscit, licet iste a possessione ceciderit, quia iniuria a iudice, vel priuato illata non restituit actionem extinctam. vt d. c. cu inter. R. facit l. cum mora. C. de trasla. facit ad praedicta quaest. quod no. Cy. in si. Inno. s. de offi. de leg. c. in literis, & quod dixi. & c. quarenti. si post facta executione inuictus spoliatur, vel turbetur, an noua actio, vel ex sententia, quae fuit mandata executioni, iterum possit agi.

S V M M A E.

S V M M A E.

- 1 Religiosi redditus clericorum capellarum suarum minuire non possunt, nec parochias diuidere.
- 2 Auaritia appellatur idolorum seruitus.
- 3 Religiosi non possunt redditus prioratum suis vrbibus applicare, nec minorare portiones, quae intulatis debentur. Et an possint facere cum consensu Capituli. num. 4. Et an requiratur consensus clericorum ipsius ecclesiae. num. 5.

Auaritia. ¶ Religiosi redditus clericorum capellarum suarum minuire non possunt, nec parochias diuidere. & sunt duae partes: religiosorum avara peruersio, peruersionis correctio. secunda ibi [ideoq;] ¶ Not. primo, ¶ q. auaritia appellatur idolorum seruitus. quod est verbum Apostoli ad Colossen. 3. & contra auaros dicit canon. Auarus cui minus, quam Deo, reuerentiam exhibet. r. q. r. cum omnes. & Eccle. 14. Bona est substantia, cui non est peccatum in conscientia. & hoc vitium, cum alia in senectute senescant: sola auaritia iuuenescit. ¶ tales redarguit Seneca in lib. de moribus. Quid enim stultius, quam, via deficiente, viaticum augere? & Tullius lib. 2. de officijs. Nullum vitium deterius auaritia, praesertim in principibus, & rempublicam gubernantibus. ¶ Secundo no. ¶ quod religiosi non possunt redditus prioratum suis vrbibus applicare, nec minorare portiones, quae intulatis debentur, vel pensiones eis debitas augere. & hoc spectat ad officium episcopi, vt in hoc eas corrigat. si contra fecerint, etiam si sint exempti. infra de supplen. negli. praela. c. quia regulare. 2. responso. in Clemen. ¶ Tercio not. in percipiendo beneficio consuetudinem attendendam. de concess. praeben. c. ex parte. ¶ Quarto not. quod improvide fecerunt isti religiosi, per eos mandat Papa reuocari. & sic possunt venire contra factum suum, de quo dixi supra de cleri. coniuga. c. diuersis fallacis. de filijs praesby. cap. veniens. ¶ Quare gloss. ¶ vtrum cum consensu episcopi possint isti religiosi facere istas diminutiones. tenet quod sic, iusta causa subsistente. de hoc 10. disti. c. 1. Si autem dioecesanus nolit consentire, habebitur recursus ad superiorem. de iure patro. c. nullus. ¶ Sed nunquid requiretur consensus clericorum ipsius ecclesiae? quidam, quod sic: alias non valet, quod agitur. de eccle. xdi. c. ad audientiam. 5. r. disti. c. satis. & si nollet consentire, & iusta causa subest, imparte per superiorem. infra de his, quae fiunt a maioribus parte Capi. c. fina. secundum Ala. & Vincen. Goffre. dicit, quod clericis inuitis ex iusta causa poterit fieri diuisio parochiae, dummodo ipsi congruam sustentationem habeant. infra de eccle. xdi. c. 3. prebenda autem, clerico contradicente, non poterit diuidi: licet, quod sibi superest, teneatur in pijs causis expendere, secundum Vincen. & Ala.

ADDITIO.

1 ¶ Auaritia iuuenescit. Vide tex. in c. cum in iuuentute. de praesumpt. Car. in Clemen. in plerisque. in 6. q. de elect. & in Clemen. 1. in princ. de regula.

S V M M A E.

- 1 Praelatus, & Capitulum possunt prebende vacanti honestum onus imponere, ad quod prebendarius teneatur.
- 2 Conuentiones, & pacta possunt interuenire cum illo, qui eligitur ad beneficium vacans.
- 3 Illicita si deducuntur in aliqua conuentione, illis irritatis, in reliquis compositio salua manet.
- 4 Missa peculiare licet ex deuotione possint audiri, non tamen licet propter illas omittre feriales.
- 5 Pactum factum, vt pro certa pecunia sacerdos teneatur dicere tot missas, non valet.
- 6 Clericus licet non possit locare diuinas operas, potest tamen temporales.
- 7 Anniversarium vt fiat, an sit licitum dare ceteros redditus.

Significatum. ¶ Possunt praelatus, & Capitulum praebendae vacanti honestum onus imponere, ad quod praebendarius teneatur. In prima tria ponuntur, & petitur confirmatio. In secunda petitum, prout conuenit, confirmatur. ¶ No. primo, quod praepositus, & Capitulum contulerunt isti praebendam. & sic in inferioribus ecclesijs spectat ministrorum electio ad Capitulum illius ecclesiae, non ad episcopum. qd dic, vt supra de electio. c. cum ecclesia Vulterana. ¶ Secundo not. ¶ quod cum illo, qui eligitur ad beneficium vacans, possunt interuenire conuentiones, & pacta. de quo in gloss. ¶ Tercio not. quod sacerdos locat hic operas suas spirituales. promittit enim dicere die quolibet. Missam sanctae Mariae, & recipit praebendam, quod quomodo esse possit sine vitio simoniae, dicam j. post glo. ¶ Quarto nota, ¶ quod si in conuentione aliqua illicita deducuntur, illis irritatis in alijs compositio salua manet. similiter & sententia iudicis a quo. vt c. Raynutius. & c. Raynaldus. de testa. ¶ Quinto no. quod sicut sententiarum petitur confirmatio a Papa, ita etiam conuentionum maximè initarum super spiritualibus. vt s. de pactis c. cum pridem. & s. de confir. vtili, vel inutili. c. 2. & 3. per Inno. ¶ Sexto not. quod pactum istud fuit per Papam modificatum, & interpretatum in tribus. & primo in quantum in pacto de Missa beatae Mariae quotidie celebranda Papa dicit [Missarum solemnia.] ¶ Licet enim Missae peculiare ex deuotione possint audiri, non tamen licet propter illas omittre feriales, infra de celebratione missae. c. quaedam. Secundo dictum fuit in pacto, quod quotidie celebraret: Papa interpretatur, & moderatur, quod dicat quantum frequentius potest, salua &c. non enim liceret celebrare cum vilibus vestimentis, vel cum calice aereo, secundum Inno. Tercio moderatur in eo, quod dicit, quod non liceret ecclesiam dimittere. debet enim intelligi causa voluntatis, vel se ad aliam ecclesiam transferendo. in casibus ergo, in quibus licitum est ecclesiam dimittere, vt in seruitium episcopi, vel propter inimicitias, & in similibus licet se absentabit, non obstante pacto. Ius enim, & consuetudo informant pacta, & secundum ius commune, & consuetudinem recipiunt intellectum, vt l. quae ro. §. inter locatorem. ff. locati. & patet in isto casu. verbum enim, assidue, verbum, non dimittere, verbum, quotidie celebrare, interpretatur Papa, vt hic videtis, & de interpretatione istius verbi, assidue, dic, vt s. de offic. archipresby. c. 1. ¶ Oppo. hic fuerunt appositae portiones in collatione spiritualium. contra. r. q. 2. c. quam pio. & sup. de pactis. c. vlt. Solu. dicit glo. hoc onus fuit appositum rei, hoc est praebendae. vt quicumque illam obtineret. ad ista teneretur. & hoc onus subiret. ad hoc facit infra de mag. con. in glo. vlt. & hanc videtur approbare Ioan. And. post Host. in quaest. de anniuersario. vbi dicit, ¶ quod pacisci, vt pro certa pecunia sacerdos teneatur dicere tot missas, non valet, secus quando onus annectitur rei spirituale, vel temporale, vt hic. quia tunc res tra fit cum onere. infra de deci. c. pastoralis. de dona. c. cum dilectus. & quod hic fuerit onus reale, patet ex illis verbis [praebendae illius anniuersarium] &c. & sic onus anniuersarij fuit adiectum praebendae. Ego dubito in hoc dicto, nam quia res sunt inanimatae, & non sentiunt, non possunt proprie dici onera realia. quae ipse res non sunt aptae suscipere, sed personae, vt missae diuinum officium, & similia. Res enim ipsae huius ministerij non sunt capaces. vnde licet verba oneris dirigantur ad res (vt res istae habeant illud onus) tamen officium dirigitur ad personam, vt quod talis dicat officium. non enim inspiciendum est, cum quo quis loquatur, sed in quem voluntatis intentio dirigatur, dicit tex. ff. de lega. 2. l. cum pater. §. donationis. praeterea non dicitur onus reale, si persona recipit a re, sed quando res a re. & ideo differt vfusfructus ab alijs seruitutibus. quia vfusfructus dicitur seruitus personalis: aliae reales. facit, quod not. in l. Caius. ff. de annuis Pet. de Anch. sup. 3. Decr. DDD 3 lega

lega. & de seruitu. l. vt ponum. & l. certo generi. ff. de annuis leg. Præterea secundum dictam opinionem facile est, si excluditur se monitum, c. imponendo scilicet onus rei, & dicendo [quicumque voluerit hos decem florenos, vel tot redditus fundi mei, dicat tot missas] Saluando tamen dicta Docto. posse dicere, quod quandoque transfertur proprietates rei in ecclesiam cum prædicto onere, & valet, cum talis conditio, vel modus spiritualis sit, ad hoc infra de reru permu. c. ad quaestiones. quandoque priuatus retinet sibi rem, & destinatur fructus illi, qui dixerit tot missas: & non valet. quia non est res effecta sancta sanctorum. sed primo casu sic, vnde postquam res est intra ecclesiam, magis licet adijcere onera illis, qui postea intuluntur in ea, cum res spiritualis commodè cum spirituali opera permutatur. & de ista materia, an in collatione beneficij, vel promotione possint adijci conditiones, & modi: dic. vt 5. de elec. c. significadi. & 8. q. 3. c. in synodo. ¶ Secundò opponitur. innuitur hic, quod iste sacerdos locauit operas suas spirituales. sed contra. infra de simo. c. cum in ecclesia corpore. Solu glo. distinguit. aut habet beneficium ecclesiasticum, vnde potest viuere, & locare non potest operas suas spirituales, vt in cōtrario. & 23. dist. c. his igitur. & 21. q. 2. cap. vltimò. aliàs potest locare, vt hic. quod est verum, nisi celebret illa intentione, vt pecuniam recipiat: tunc enim grauius peccaret, licet simoniam non committeret, secundum Tancre. Ioan. And. remittit ad not. de cleri. non resid. c. vno. lib. 6. in penult. glo. Innoc. & Hostien. de illo arg. plene tractant. infra ne præla. vices suas. c. 3. vbi dicunt, quod intulatus non potest locare operas parochianis, etiam obtentu sumptuum sine vitio simoniæ infra de simo. c. suam. si tamen eget, coguntur parochiani sibi assignare, vnde sustenari possit. 18. q. 1. ca. statuimus. 2. de parochi. c. vt dominicis. 2. per Ioan. And. Si verò extra parochiam locet, & est omnino pauper: in hoc dicitur hic, quod quamuis non sit licitum locare diuinas operas: potest tamen locare corporales. id est potest se alstringere ad morandum cum aliquo, & non ad tempus, & seruendum sibi in licitis: puta scribere, pueros informare, illum associare: quæ possunt fieri, salua ordinis honestate. de simo. c. Dei. & erit tutius ab hac promissione excipere operas spirituales, vel seorsum ab illo contractu locationis operæ corporalis promittere gratis hanc operam spirituale, vt sic contractus inuicem non commisceantur. infra de reru permuta. c. ad quaestiones. & hic Innoc. confirmat, & addit, quod prædicto modo non solum pauper, sed diues locare poterit, vt prouisionem, quam facit in ecclesia, vel alijs seruitijs, in recompensatione damnorum, quæ sustinet occasione illius moræ, pro diuinis officijs recipiat pretium. Ista sunt verba Ioan. And. post Innoc. & Hostien. ex quibus patet, quod sacerdos non debet in mente gerere, nedum verbis exprimere, quod locet operas spirituales pro illa mercede, quam recipit. sed remanet difficultas. pone enim, quod operam suam corporalem de associando, scribendo, pueros docendo, & similibus, non conduceret quis pro decem, quia ad hoc non est aptus, sed quia expertus est in officio diuino, quis conduceret eum pro 30. aliàs non conduceretur pro 10. vt dixi. & hoc ipsorum quilibet benouit: nonne conscientia hunc remordebit, licet verbis aliter actum appareat inter eos? certe sic. Deus enim interrogat cor, non verba. quid ergo erit. credo in hoc casu differre pauperem ad diuite sic locante. diues in hoc peccat, plus locando pro opera sua spirituali, quam corporalis opera mereatur. pauper verò possit: qui possit querere sibi victum ex honesto artificio. 91. dist. c. clericus victum. [& qui feminat spiritualia: non est magnum] & c. vt c. cum ex officij. de præscrip. pro hoc optime facit, quod dictum est de istis assignijs, siue mansionarijs sup. titu. 1. c. ad hoc. illi enim merè temporalia percipiunt de ecclesia pro diuino officio, quod impendunt ibi. ¶ Incidenter subiicit quæst. Ioan. And. de an

7 niuersario: quod an sit licitum pro eo dare certos redditus, vt de illis fiat anniuersarium. Innoc. quod non. quia est officium spirituale. Non obstat istud c. quia hic constituerunt certos redditus per illos, qui debent facere anniuersarium, & poterant hoc facere: sed conuenire da nobis tantum, & faciemus anniuersarium, est omnino illicitum: donator ergo reddituum licet posset apponere modum, & conditionem rei donatæ, non tamen, quæ sapiat spiritualitatem, secundum eum. hoc reprobatur Hostien. nam secundum hoc infiniti essent simoniaci, & multæ ecclesiæ pro hoc laquearentur: cum quotidie sic possessiones pro anniuersarijs relinquuntur. dicit ergo Hostien. quod non est licitum conuenire per pactum, vt tot denarij dentur pro certo numero missarum: sed quando onus adijcitur rei spirituale, vel temporale, bene licet, & erit tutius, secundum Hostien. ita verba concipere. relinquo tali ecclesiæ decem libras annuas super tali domo, vel ducentas libras ad emendum decem libras annuas in anniuersario meo. & inter illos tantum, qui intererunt, & officiauerint diuidendas secundum consuetudinem ecclesiæ. & rogo prælatum, & Capitulum illius ecclesiæ: vt anniuersarij meum faciant, sicut decet: ista sunt verba sua, quibus posset opponi fortiter, vt vidistis supra in prima opposi. dic. vt ibi. ¶ Tertiò opponitur. hic partes conuenerunt, & tamen Papa pacta priuatorum aliter moderatur. sed contra a. contractus legem accipiunt ex conuentione, vt l. 1. §. si conuenerit. ff. de positi. & ex eis oritur obligatio naturalis. ff. de pact. l. 1. quæ naturalem obligationem non videtur, quod Papa possit tollere, vt not. Innocen. sup. de constitu. cap. quæ in ecclesiis. nec quod alicui queritur ex sua prouisione, est auferendum: immò prouisio hominis tollit prouisionem. l. in illo casu, vt plenè in l. si cum dotem. in princip. ff. solu. matri. malè ergo videtur hic Papa reformare conuentionem inter partes. Solu. aliud est reformare pacta licita: & hoc non licet. Papa sine causa, vt in contrarijs. & infra de votis. c. non est voti. aliud est interpretari, & hoc licet. vel aliter. aut pacta respiciunt religionem tantum: & possunt mutari per Papam, vt hic. etiam si sint licita: aut respiciunt temporale commodum, & non est licitum Papæ ipsa mutare, postquam sunt inita, auctorizante ecclesiastico iudice: ad quem spectat executio vltimarum voluntatum. de testam. nos quidem. & comminatio votorum. de voto. c. 1. saluo, quod habes in Clemen. quia contingit. de relig. domi. ¶ Querit gloss. quid si conditio esset illicita: dicit, quod, conditione fracta, tenet constitutio: debet dicere institutio, secundum Ioan. And. qui remittit de hoc ad dictum c. si. de condi. appo.

A D D I T I O.

¶ Vt de dominicis. Vide latè dominum Ioan. de Guschis in repeti. huius. c. vt dominicis.

S V M M A E.

- 1 Monachi possunt habere ecclesias parochiales sub se. & presentato ad eas tenentur portionem assignare congruam. & num. 4.
- 2 Portio, quæ est assignanda vicarijs, qualis esse debeat.
- 3 Monachi licet habeant ecclesias parochiales in vsu proprios, tenentur tamen eas in bono statu conseruare, & de iuribus episcopalis respondere episcopo.
- 4 Ecclesiæ quot modis possint spectare ad religiosos.
- 5 Episcopus an possit concedere ecclesiam sine cura monachis, vt habeant in vsu proprios, electis clericis, qui sunt ibi. Et quid si donat ecclesias parochiales. num. 7.
- 6 Monachi, quando obtinent ecclesias ex earum fundatione, quod ius habent in eis.
- 7 Monasterium quando edificat ecclesiam, an liceat ei instituire, quod eam habeat pro grangia, monasterio, vel prioratu.

DE monachis. Ad præsentationem religiosorum in ipso rum ecclesijs nullus instituitur, nisi prius ei cõgrua portio prouentuum assignetur. non diuiditur. ¶ Nota primò quod monachi habent ecclesias parochiales sub se, & presentato ad eas tenentur portionem assignare congruam. & sic patet, quod residuum fructuum possint sibi applicare. quod quando sit verum, j. dicam. & habet istud c. locum quod ad illam compulsionem monachorū nō solum in monachis, sed in quibuscunq; religiosis. j. eo. c. in lateranen. Item siue sint exempti, siue non, & consuetudo cõtraria reprobatur. infra eo. c. 1. lib. 6. Vtrum autem isti per monachos presentati sint perpetui, vel possint ad nutū remoueri. dic. vt infra de capel. monach. c. 1. lib. 6. ¶ Secundò nota, quod portio assignanda istis vicarijs debet esse sufficiens ad sustentationem ipsius: & ad alia, quæ incumbunt, maxime ad hospitalitatem, ad quæ tenentur clerici. dicit glo. quod intelligit Io. An. solito, & cõgruenti modo. quia non posset omnes recipere. & pro hoc dicit Philip. supra de electi. c. dudū. quod illa ecclesia est tenuis, quæ non poterat honestè procurare prælatū, nec hospites recipere, vt hic. & p hoc cõcludit, quod ecclesia debebat esse ditissima. cum omnes hospites indistinctè recipere teneatur. 42. dist. c. quiescamus. & domus clericorum debent esse communes. 16. q. 1. c. vlti. ¶ In cõtrarium arguit sufficere, quod habeat necessaria, quæ necessitas restringitur ad victum, & vestitum. 12. quæst. 1. episcopus. Solut ipse omnia hic considerada, secundum qualitatem personæ, & situm ecclesiæ. probatur primum. 41. dist. c. non cogantur. de secundo exemplificat plus indigere ecclesiam, quæ est in via, & loco patenti, quàm illa, quæ est extra viam, & in syluis. & consuetudo maxime est consideranda. 4. dist. c. erit. & quod no. Io. An. infra eo. c. cum scdm super ver. quantitatis. ¶ Tertiò nota, quod licet monachi habeant ecclesias parochiales in vsu proprios, tamen tenentur eas in bono statu conseruare. & de iuribus episcopalibus respondere episcopo, quæ iura constitunt in procuracione debita episcopo visitanti in cathedrali, & similibus, de quibus sup. de offi. ordi. c. conquerente. ¶ Quarto nota remedium proditum contra istos religiosos, qui vicarijs assignare nolunt congruam portionem: non enim tenentur ad ipsorum presentationem vicarios recipere. hodie plenius est prouisum. statuet enim diocesanus terminum ad hanc assignationem faciendam: infra quem si non fiat, presentatum admittet. & postea faciet hanc assignationem, in qua taxanda pluri, vel minori non debet excedere. quod dicitur in Clem. 1. de iure patr. & vide Clem. 1. de supplen. neglig. præla. & c. 1. infra eodem. lib. 6. ¶ Quæro post glo. & docto. quid sit verum, quod hic dicitur, hoc est, quod religiosi cõstituāt portionem fructuum vicarijs ecclesiarum parochialium, & residuum applicent sibi. glo. magna de hoc querit ibi. quo ergo casu locū habet, quod dicitur c. 1. Ad cuius euidentiā præmittit, quot modis possint ecclesiæ spectare ad istos religiosos. & dic. quod tribus modis. primo ex laicorū cõcessione. scdo ex eporū donatione. tertio ex ipsorū religiosorū fundatione, & ex quolibet prædictorū modorū variū ius sibi vendicant religiosi in ipsis ecclesijs, altero ex prædictis modis ad eos pertinentibus, vt latè hic prosequitur Io. An. post Bernar. Innoc. Host. & alios. Primo casu quando ad eos spectat ex cõcessione laici, quid in eis habeat. dic. vt in glo. quæ inquantū dicit, quod non valet concessio laicis facta, episcopi nō accedere consensu, non bene dicit, vt infra de iure patro. c. 1. li. 6. Secundo casu cum ad eos spectat ex eporum donatione. & distingue, quod aut epus donat religiosi ecclesias non habentes populum, aut ecclesias parochiales. primo casu cum donat ecclesias populum non habentes in proprios vsus, & tunc quid ex illa concessione religiosi cõsequantur: dicas, quia aut iste ecclesiæ donatæ in vsu proprios non sunt collegiatæ. aut sunt collegiatæ. Si non sunt collegiatæ, dic. quod monachi ad libitum sine epō

ponent, & reuocabunt vicariū. & sic intelligitur infra de donati. c. & consultationibus. & monasteriū intelligitur prælatu ecclesiæ: & illa ecclesia intelligitur locus priuatus, vel ad ministrario, vel grangia monasterij. de confir. vtili, vel inutili. c. porrecta. de cens. c. si. per quam dicit Host. quod nec procuracionem habet. aliàs debet. fatetur tñ Host. cum Inno. quod illam ecclesiam debet monachi cõseruare in suo statu. vt sibi sint tot clerici numero, quot esse consueuerant. licet non perpetui, quod cultus diuinus, & c. de consti. c. fin. nec status ecclesiarū & c. de sup. neglig. præla. c. 2. Itè sacerdos, qui ibi fuerit, debet de spiritualibus epō responderè. Item monachi, quod vltra vitæ necessaria clericorū de redditibus ecclesiæ superuerit, sibi poterunt retinere, secundum Inno. ¶ Sed incidet queritur. quod an epus sic possit concedere talem ecclesiam sine cura monachis, vt habeant in vsu proprios, electis clericis, qui sunt ibi. quidam, quod sic. alij contra, cum id non prospiciat meliora. de his, quæ sunt a præla. c. tua. dicit Host. quod prima opinio vera est, cum subest iusta causa (puta paupertas religiosorum) 93. dist. c. diaconi. vel vt labores impiorum iusti edat ne cleri. vel mona. c. relatum. secunda opinio vera est, cum non subest iusta causa. & hæc vera (vt dixi) in ecclesia nō curata, & non collegiata in proprios vsus concessa. Si enim talis ecclesia esset collegiata, non posset abbas prælatum, & clericos existentes ibi pro libito remouere sine iusta causa. de statu mona. c. 2. sed deberet esse perpetui, vt ibi: quinimò si linquerent in hoc iurisdictione concedendā abbati, licet denouitiare possit episcopo. nā nec minor iudex immò nec episcopus solus examinat causas criminales clericorum. 15. q. 7. c. episcopus. de hoc infra de officio ordina. c. quāto. & hoc de primo membro. cum episcopus donat in proprios vsus religiosi ecclesias non habentes populum. ¶ Si autem donat ecclesias parochiales: & tunc aut in proprios vsus, aut pleno iure. si in proprios vsus, & tunc nisi aliud dictum sit, necesse habet abbas instituire in ea rectorem: vel ad minus vicarium perpetuum: qui nec exinde sine auctoritate episcopi poterit remoueri. de sup. negli. præla. c. 2. & infra eodē c. extirpandæ. & de priuileg. c. pastoralis. vbi de hoc. & hoc est verum, etiā si Papa concedat. secundo casu cum concedit tales ecclesias pleno iure: tunc abbas (quasi vicarius episcopi) ponet in tali etiam vicarium, & committet sibi curam animarū, & ipsum propter malam administrationem poterit remouere. de accusa. c. qualiter. 2. si criminaliter accusatur per episcopum, audietur. & sic intelligitur. 16. q. 2. c. vifis. vbi dicitur, quod piacula sacerdotum per episcopum puniuntur. Item omnia, quæ sunt episcopalis ordinis (sicut est altarium consecratio, collatio ordinum, & similia) per episcopū ibi fiunt, secundum Inno. quod dicit, vt no. de rescrip. c. veniens. Item secundum quosdā episcopus poterit dictam ecclesiam visitare, de consti. c. cum venerabilis. & c. venerabili. nam licet spiritualia concesserit abbati, videtur tñ sibi visitationem referuasse. quod dicit, vt not. de donatio. c. pastoralis. vel dic. quod vterq; habet visitationem, qui si simul concurrant, præferretur episcopus, tanquā maior, nisi aliud obtineat de cõsuetudine speciali. sicut in archidiacono, & alijs prælatis, qui subsunt epō in hoc etiā casu presbyter abbati in spiritualibus respõdebit. si quæras quare prædicta remaneant epō, cum transferit ecclesiam pleno iure in abbatē etiā exemptum. dicit Inno. ex eo, quod abbas prædictorū iurium est capax. infra de consec. eccl. vel al. c. a qua vnde cum in generali concessione non veniant, æquum est, vt remaneant penes concedentem: & non ab extraneo episcopo abbas prædicta querat, sed ab eo, a quo gram meruit arg. infra de testamē. c. cum in officijs. & insert prædicta ratio, quod si episcopus tali modo (s. pleno iure) donaret ecclesiam alij epō, quod etiam prædicta, quæ sunt ordinis, & dignitatis episcopalis, videantur translata, cum sit capax prædictorū iurium, & hoc est verum, dummodo donatio facta sit secundum canon. sanctiões, omnibus ritè seruat. s. j. de his, quæ sunt & Pet. de Anch. sup 3. Dec. DDD 4 præla.

prela. c. tua nos. & c. pastoralis. Est & tertium membrum, quod episcopus donat ecclesiam monachis, non pleno iure, nec in proprios usus, sed ut eis aliter sit subiecta, & obtinet, quod non. J. de dona. c. pastoralis. & hoc de secundo articulo principali, cum scilicet religiosi obtinent ecclesias ex episcoporum donatione. ¶ Tertius, & ultimus articulus principalis est, cum monachi obtinent ecclesias ex ipsorum fundatione. & de hoc no. 16. q. 2. in summa. In his quidem ecclesiis, quod ius habent religiosi ex ipsa fundatione. Io. An. post Doct. explicat unum membrum tantum, quando scilicet in ipsa fundatione sibi retinuerunt dominium rerum ecclesie. quo casu si ecclesia sit fundata, & non sit parochialis dicit ipse, post eos, quod abbas ponet, & remouebit ad velle ibi presbyterum, vel monachum. J. de statu mona. c. cum ad mona. §. tales. de priuilegiis. ca. 1. ad finem. li. 6. vtrum ergo presbyter positus ibi ab abbate respondebit episcopo de spiritualibus: dicunt, quod sic licet non habeat parochiam, nec sit perpetuus. quæret enim ab eo episcopus, qualiter celebret, officiet, & ornet ecclesiam, & his similia. puta vt presbytero, & familia, quam ibi habent, provideat episcopus, vel providei faciat de ecclesiasticis sacramentis, vt pœnitentia, eucharistia, & si. ar. 10. q. 1. c. 1. & 2. & per totum. & hoc quandoque est necessarium, quando scilicet nec sacerdos habet curam familie existentis ibi, nec alius de ipso sacerdote, puta quando dicta ecclesia sic fundata non est in antiqua parochia. & ideo providei debet eis episcopus, vt prædixi. quoniam verò ecclesia fundata per monachos habet populum, quid iuris consequantur ex fundatione, & quod ius in ea habeat episcopus, & quid iuris quod ad ipsos, episcopum, & religiosos (si ecclesia sic fundata sit collegiata.) non declarant Doct. sed posset dici, quod ex fundatione sic simpliciter facta, aliquo non retento, non plus iuris consequantur, quam laici sic fundantes, qui ex fundatione acquirunt iura in ecclesiis sic fundatis. de quibus J. de iure pat. in rub. & c. nobis. & ultra illa habent custodiam ipsarum ecclesiarum vacantium. de appell. c. bonæ. de of. ord. c. cum nos. secundum Inno. ¶ Incidenter circa prædicta quærit Ioan. An. vtrum quando monasterium ædificat ecclesiam liceat ei instituere, quod eam habeat, p. grangia, monasterio, vel prioratu, vel quod ea, quæ dabantur ei, ad proprietatem monasterii deuoluantur, tenet ipse, quod hoc non licet, quia protestetur, vel non: non est licitum ædificatori iura tertii minuere, quæ cum res in esse producit, eis oritur, vt episcopo iura episcopalia. de quibus J. de of. ord. c. conquerente. sed vbi esset grangia, prioratus, vel monasterium monachorum, minueretur ius episcopale, cum sibi non subsint loca prædicta quod ad legem diocesana. 16. q. 1. c. cum pro utilitate. de cens. c. fin. debet ergo Capitulum sic consentire de voluntate episcopi, qui, si consentire noluerit, nec iustam causam habeat contradicendi, erit superior ad eundem. J. de iur. pat. c. nullus. scdm Inno. cuius sunt ista dicta in effectu, secundum Io. An. aliter ordinata per me, vt apparet ex ordine eorundem, & meo. Restat ergo declarare, quod primo quæsiui, in quibus casibus monachi de ecclesiis sibi subiectis recipiant certam portionem reddituum, vel recipiant omnes, referuata congrua portione vicario, vel recipiant certum censum. dicatis, vt in gl. super qua dicit Io. An. quod aut religiosi habent ius patronatus in capella, aut solam institutionem quod ad regimen ecclesie, aut plenum ius instituendi etiam quod ad curam populi, aut solent hæc onera supportare, & in his casibus non habet locum hæc Decree. de primo, & secundo casu patet, cum solum sint patroni, vel cum ad alterius præsentationem solum instituunt, nil debent habere de redditibus ecclesie, nisi forte certus census institutus esset à fundatione. J. de iure patro. c. præterea. & c. Eleutherius. 23. q. 2. ca. nec mirum, quia nec episcopus dicto casu quicunque perciperet. J. eod. c. extirpanda. multo ergo minus abbas. 10. q. 3. c. quia cognouimus. & c. seq. de tertio casu, quando religiosi habent plenum ius instituendi, planum est, quod non loquitur ista Decree. quia

hoc casu non fit aliqua præsentatio episcopo. De quarto in Cle. vlti. §. sanè. de iure patro. habet ergo locum illa Decree. in duobus casibus. primo, cum monachi habent ecclesiam pleno iure quod ad temporalia, aut etiam quod ad spiritualia, & regimen ecclesie committendum, sed non regimen populi. vnde ad illud regimen recipiendum præsentauit illum episcopo, & in his duobus casibus potest habere locum hoc ca. ¶ Vltimo dominus Ioan. de Lig. circa istam portionem per monachos vicario assignandam, contraria consuetudine non obstantem J. eo. c. 1. lib. 6. quærit aliqua, quæ examinantur in clem. 1. de iure patron. & ibi melius cadunt. sed si vis hic addere, ibi recurre.

ADDITIO.

¶ Istis vicariis. Vicariis an, & quando dicatur habere curam vicariorum. vide Car. in cle. j. de of. vi. & in c. super eo. de præb. in 6.

S U M M A E.

- 2 Beneficia plura vnum possidere, est contrarium omni rationi.
- 1 Dignitatem, canonicam, & præbendam an quis possit simul habere.

AD hoc. Plures dignitates, vel personatus in vna, vel diuersis ecclesiis quis habere non potest. ponit dictum, cuius rationem subdit. ibi [cum singula.] No. j. quod vnum possidere plura beneficia, est contrarium omni rationi. & quare dicat, omni: dicas, quia est contra naturam congruæ locutionis. quia dicere, compelleret de canonico, qui plures tenet canonicas. Petrus canonici venit. & sic contra rationem recti sermonis, vt l. Plautius. de auro, & arg. leg. Item contra rationem iuris humani primæui. quod vult, vt vnus vnâ coniugem habeat carnalem, ergo & spirituale. arguendo de carnali ad spirituale, vt 7. q. j. ca. sicut. est et contra rationem iuris canonici, & ciuilibus. quo cauetur, vt vnus non possit esse in duabus militiis. C. qui mili. non possit. l. 1. §. in postremo. nec plures habere honores. ff. ad municip. l. libertus. §. præscriptio. nec gerere vicem duarum personarum. de pact. ca. si plures. nec in duabus societatibus. de colle. illi. l. 1. §. si. nec simul affessor, & aduocatus, vt l. nemo. de of. assessor. & de hoc et plenè. 89. di. c. singula. & alia similia, vide per glo. in seq. c. & hic eadem in gl. 2. ¶ Scdò no. quod iste tex. prohibet pluralitatem dignitatum, & personatum. ¶ Vtrum ergo possit quis simul habere dignitatem, canonicam, & præbendam: dic, quod sic, si hoc habet consuetudo. J. de consue. c. 1. lib. 6. de plurib. præbendis idem, quod in personatibus, saluo quod no. Io. An. s. tit. 1. c. 3. ¶ Oppo. Io. An. & videtur, quod possit quis habere duo officia, cum possit vtrique seruire, sicut libertus seruit duobus dominis in eadem domo. ergo similiter duo officia in eadem ecclesia, sed illa quod ad officia non aduersa, nec se impediunt, secundum Host.

ADDITIO.

¶ Plura beneficia. An quis possit habere plura beneficia, aut officia in ecclesia, & an sit absolute illicitum. vide Ioan. de Tar. Crema. in c. domini. 89. distum.

S U M M A E.

- 1 Habens plures dignitates alteram eligere, & alteram dimittere compellitur.
- 2 Canonicus regularis an possit fieri archidiaconus.

Præterea. ¶ Habens plures dignitates alteram eligere, & alteram dimittere compellitur, & narrat casum, quem corrigi mandat, ibi [mandamus.] colligit gl. arg. ex isto c. quod canonicus regularis possit fieri archidiaconus. de hoc not. 58. dist. c. 2. & 83. dist. c. quorundam. & 16. q. 7. c. in noua. Goff. dicit, quod istud ar. non colligitur hic. nã licet ambæ istæ ecclesie

sunt seculares, tñ debet exponi, regulariter est professus, id est canonicè. 3. di. c. canon. promittendo prælati suis obedientiam, vt debuit. Ho. dicit, quod ambæ istæ ecclesie sunt regulares. & sic non sumitur ar. quod regulares possunt esse in ecclesia seculari. Archi. facit quod no. in cle. 1. de ele. & s. de vi. & hon. cler. c. Deus qui. vbi etiam de hoc. ¶ Scdò not. quod datur optio habenti plura beneficia incompatibilia, quod ex eis ma iuerit retinere, quod non habet locum in religiosis, quod non habet velle, vel nolle. 12. q. 1. c. non dicatis. ¶ Sed opp. & vtr. quod debeat retinere vltimum, & præcisè dimittere primū. J. e. c. de multa. dicit Io. An. quod standū est contrario, & quod hic dicitur, fuit de gratia. 2. 1. q. 2. c. si quis iam translatus. In casu tñ speciali et hodie habet locum optio. J. de rescr. c. gratia. lib. 6. posset etiam habere locum, cum scdm beneficium esse minus, & vilius scdm Ho. qui dicit æquum in scholis. fatetur tñ in iudiciis, & in curia simpliciter teneri Decree. de multa. & ibi etiam de hoc super j. gl. in fi.

S U M M A E.

- 1 Electus ad secundam ecclesiam si nolit dimittere primam, eligentes poterunt resiliere.
- 2 Titulum, siue locum regulariter nemo potest habere in duabus ecclesiis.
- 3 Consensiens in vnum potest postea resiliere.
- 4 Inuestigatio, an plures habeant curam animarum in solidum, ad quid sit utilis.
- 5 Committere curam quid dicatur.
- 6 Pluribus in solidum curam populi competere non est absolum.

CVm non ignores. ¶ Si electus ad secundam ecclesiam dimittere nolit primam, eligentes poterunt resiliere. & p. exordio ponit causam mandati. secundum dō mandatum, ibi [cum igitur.] tertio soluit obstaculum. ibi [quod si.] ¶ Not. j. quod iste intendebat habere locum in duabus ecclesiis. & intelligas locū p. bnda. dicit, quod requirebant resistentiam. de quo dic, vt eod. ti. j. c. si. ¶ Scdò no. quod in duabus ecclesiis non potest quis habere titulum, siue locum, & hoc regulariter: casualiter verò potest in casibus. no. de ele. c. dudum. 2. per Ber. & hic per Inno. per Goff. de eta. & qua. c. eam te. ¶ Tertio no. quod qui consensit in vnum, potest postea resiliere: contraria sunt in glo. ¶ Oppo. & vtr. quod non liceat resiliere istis clericis, postquam semel consenserunt in eum. de elec. c. cum inter canon. 8. q. 2. dilectissimi, cum simi. alle. in glo. Sol. vt in ea. vel dic, quod consenserunt verbis exprimendo consensum, non tamen elegerunt, & sic nullum contrarium, vt c. cum sit. de elec. vt secundum Inno. a principio iste presbyter noluit consentire, nisi haberet vtrāque; postea mutato proposito volebat, sed illi nolebant, & non coguntur, ar. ff. de iur. l. 4. siue 3. vel secundum Ho. poterant electores resiliere. quia superior illius prælati à prima ecclesia nolebat eum absolueret, & licuit eis contra factum suum venire, quia tale erat, in quo dispensare non poterant, nec id sine peccato serua-re, iuxta no. in c. diuersis fallacis. de cle. coniug. & per Ioan. An. de conec. præb. ca. cum super. in glo. ex confessione. ¶ Scdò op. dicitur hic, quod vna ecclesia debet esse vnus sacerdotis. contra primò videtur, quod in vna ecclesia possint esse plures sacerdotes in solidum curam gerentes, vt in Paduana, & multis aliis ecclesiis parochialibus, cathedralibus, & conuentalibus, & in diffusis parochiis. Sol. dicit Io. An. hoc non obstat, quia in talibus reperitur superior episcopus, qui præstat talibus sacerdotibus, vel Capitulum, siue collegiū, ad cuius esse non requiritur, quod habeat prælatum. ff. quod cuiusque. vni. l. 1. ergo semper reperietur prælatus ecclesie, saltē ecclesie, saltem Papa, qui super omnes. 10. q. 3. c. cuncta per mundū. & c. per principalem. Papa ergo, episcopus, vel collegiū erit prælatus illius ecclesie, vbi plures sacerdotes gerunt curam,

& in solidum. nam & collegium corrigit excessus singulorum. de of. ordi. c. irrefragabili. §. excessus. & quandoque ipsum collegium committit curam animarum, quibus vult, & quando vult ad tempus ipsos etiam remouendo, & alios ad id præficiendo, quando placet. Sed tunc oppones. si ita est, ergo text. iste non habebit vnquam locum, si dicas semper in vna ecclesia posse plures sacerdotes gerere curam animarum in solidum, cum tamen istud c. velit, quod sit vnus sacerdotis. So. aliud est in ecclesia plures esse, aliud ecclesiam plurium esse in solidum, vt no. de hoc in si. J. de præb. c. 1. in cle. pluribus. n. morari in ecclesia est permissum, vt dixi, sed esse plurium prohibetur vna ecclesia, sicut & vna præbenda. J. eo. c. maiorib. & sicut vna vxor plurium virorum. vt 2. 1. q. 2. c. sicut vna. & c. in apibus. 7. q. 1. tunc ergo dicitur, quis est curatus in ecclesia, quando datur in perpetuum à Capitulo, vel à quocunque alio, vel etiam hoc ipsum de consuetudine, quod quicumque sacerdos est in ecclesia, habet curam populi, nec potest ab illa sine causa remoueri, & tunc videtur, scdm Inno. talē sacerdotem censendum iure sacerdotis curam animarum habentis, siue dicatur rector. de dona. c. consultationibus. siue vicarius. de of. vic. c. ad hoc. siue dicatur persona. de rescr. c. ex parte. ad hoc de eman. l. 1. c. & secundum Ho. adde quod not. de rescr. in inte. c. cum ex literis j. rñ. ¶ Sed pro clariori intelligentia prædictorum quæro, quid quid est utilis ista inuestigatio, plures habeant curam animarum in solidum modo primo, de quo J. vel vnus sit perpetuus, vt J. prox. dixi. sentiunt hic Doct. quod quando sunt plures sacerdotes in ecclesia modo primo, isti non dicantur curati, nec cadant sub constitutione. c. de multa. J. eo. quia ipsi non dicuntur habere curam animarum, sed collegium. & hoc etiam no. Io. An. J. e. c. de multa. in glo. sciendum. in J. non subiacent etiam tales constitutioni. c. licet canon. de ele. li. 6. & quod isti plures sic in solidum curam gerentes non dicantur habere curam, patet, quia sicut in carnali, ita nec in spirituali potest habere duos spon-sos eodem tempore. de sponsa. c. duorum. c. j. & 2. 1. q. 2. c. sicut vna. vbi est casus. alius in vna ecclesia essent duo capita, quasi monstrum. de of. ord. c. quia plerisque. Non ob. quod isti clericis exerceret officium curæ, audiendo confessionem, baptizando, & alia, quæ ad curam spectant. nam per hoc non dicuntur habere curam, vt no. Inno. in c. de multa. ¶ Nam aliud est committere curam (quod est, quando quis tanquam prælatus suo nomine singulariter ad regimen ecclesie parochialis assumitur,) aliud est, cum aliqui assumuntur, non tanquam prælati, sed vt sint ibi perpetuo beneficiati. de filiis presb. c. proposuit. & c. constitutus. de iure pat. c. postulastis. s. eod. c. significatum, de cler. non rescr. c. cum ad hoc. appellantur emittales assisiti, vt ibi, & habent simplex exercitium, siue ministerium curæ, sicut de iure ciuili delegatus iurisdictionem non habet, sed exercitium tantum iurisdictionis alteri competentis. ff. de of. eius, cui manda. est iurisdic. l. 1. §. qui mandat. & l. solent. de iurisdic. omn. iud. & quod no. de loca. & cond. c. vestra. sicut refert aliquem ingenuū esse, & iura ingenuitatis habere, vt colligitur ex solutione duarum legum, quæ simul contradicere videntur. ff. de ritu nupt. l. sciendum. & de statu homi. l. si. & vtrubi; no. facit pro hoc c. statutis. de electio. li. 6. & aliud est merces, aliud, quod est loco mercis. ff. de verbo. sig. l. mercis. & aliud est esse exemptum, aliud priuilegia exemptionis, ar. de priuilegiis. c. si Papa. & c. volentes. & de verbo. sig. c. veniens. li. 6. & illi, cui concessum est ius annulorum au-reorum, habet iura, & priuilegia ingenuitatis, & tamen non est ingenuus. & C. de iure annu. aure. l. 2. & eo. ti. l. pen. & fin. & aliud est, religiosum esse, & aliud, priuilegia religionis habere. de sen. ex com. c. religioso. li. 6. Ex quibus clare concluditur, quod licet istis sit cura concessa, tamen non dicuntur habere curam animarum, & sic non cadant sub constitutione, c. de multa. & c. licet canon. & ita consilium Quidam. confi. 62. ¶ Sed contra prædicta posset subtilis legista, opponere, & videtur

videtur, qd non sit absolum pluribus in solidu curam populi competere, sicut pluribus tutoribus, & curatoribus pupilli, & adulti. ff. de administ. tuto. l. Decreto. & C. si vnus ex plu. tut. l. 1. & C. de aucto. præstan. l. fina. & pluribus magistratibus iurisdic. & cura populi. ff. ad municipa. l. magistratum. & in omnibus incorporalibus, quæ actiue, uel passiuè pluribus debentur in solidum. ff. de verbo. obliga. l. 2. & facit fami. ericun. l. heredes. §. an ea. ad hoc. ff. de alig. li. 6. l. 1. §. quamuis. & de ritu nupti. l. si quis tutor. in prin. 2. responso. & de offic. consu. l. 1. & quod not. Ber. j. c. tuz. cogita pro solutione &c.

ADDITIO.

Curam animarum. An episcopus principaliter habeat curam animarum omnium plebium sui episcopatus, an vero sacerdos parochialis: vide Io. de Tur. cre. in c. quæcunque. 10. q. 1.

S V M M A E.

- 1 Operari qui tenetur alicui, debet recipere alimenta, & non præstare operas suo victu.
2 Electus ad onus repelli non debet à commodo.
3 Nomina debent esse consequentia rebus.
4 Bona ecclesiarum dicuntur esse patrimonium Iesu Christi eius pretio suo sanguine, & sanctorum suorum acquisita.
5 Successor in dignitate tenetur ex culpa prædecessoris.
6 Præsentati ab alijs episcopis non debent examinari ab ordinatore.
7 Examinatus semel iterum potest examinari.
8 Literis examinatum debet fides adhiberi.
9 Prædecessor si fuit depositus, vel translatus, an successor, vel ipse tenebitur prouidere ordinato à se sine titulo.

Cum secundum apostolum.

Ordinato per episcopum ad sacros sine titulo, & nemine præsentante, successor compellitur in necessarijs prouidere, donec titulum habeat. primò ponit exordium, ex quo elicit editionem noui iuris, & correctionem antiqui. secundò ponit facti narrationem, mandatum, & comminationum ibi (inde est.) Not. primò. verb. Apostoli, qui seruit altari &c. quod scribitur ad Corinth. 9. & est arg. quod ille, qui tenetur alicui operari, debeat recipere alimenta, & non præstare operas suo victu. ar. immò casus contra. ff. de operis liber. l. quod nisi. & l. suo victu. ¶ Secundò no. quod qui ad onus eligitur, repelli non debet à commodo, quia onus concomitatur emolumentum, & econuerso. vnde, adepto onere, videtur adeptum emolumentum, vt l. alumna. §. ab heredibus. ff. de annuis lega. & l. 1. de cadu. tol. ¶ Tertiò not. quod nomina debent esse consequentia rebus. concordat Instit. de donatio. §. est & aliud. & argumētum sumitur ab ethymologia vocabuli, vt l. 2. §. appellata. ff. si certu petat. & l. 1. ff. de testamē. per Bar. & dicit Io. And. quod quilibet debet curare, vt habeat bonum nomen, & similiter vitare nomen malum, vt l. bona & c. si in danda. ff. ad Trebel. ¶ Quartò nota, quod bona ecclesiarum dicuntur esse patrimonium Iesu Christi, eius pretio suo sanguine, & suorum sanctorum acquisita. & hoc confideret miser prælatus, vt de talibus bonis non luxurietur, nec ditapidet, sed honestè viuat, & se procuratorem, & dispensatorem, non dominum arbitretur, supra tit. 1. c. cum ad hoc. & c. 2. de donatio. & facit hoc ad not. per Inno. supra de causa possessi. & proprie. c. cum super. l. penes quem sit dominiū rerum ecclesie. ¶ Quintò not. quod de iure antiquo ordinationes factæ sine titulo erant nullæ, s. quò ad executionem, non quò ad characterem. dicit gl. per istud verò c. benignus prouidetur, vt teneant: sed ordinator prouidere tenebitur, quò ad etiam ad minores. quò dic, vt supra c. non liceat. In ista autem prouisione considerabitur personæ qualitas, & cō-

suetudo loci, vt plus in Anglia, quàm in prouincia assignetur etiam personis æqualibus, secundum Hosti. Item habetur ratio facultatum. quod dic, vt ff. de alimen. & ciba. lega. l. legatis. & l. cum alimenta. de vsu, & ha. l. plenum. §. 1. ¶ Sed incidenter hic queritur. dicit episcopus ordinato à se: volo tibi dare alimenta in domo mea, & volo, qd mihi opereris. dicit ille, volo alibi, & non operari. quid erit, non determino, sed remitto ad nota. in simi. ff. de alimen. & cib. leg. l. quæro. & l. sicut. de oper. libe. ¶ Sextò no. quod successor in dignitate tenetur ex culpa prædecessoris. de quo dicam post G. ¶ Septimò no. quod ita demum tenetur, qui ordinauit sine titulo, prouidere, si ordinauit nemine præsentante, aliàs tenebitur præsentato prius, vt hic innuit. colligit ex hoc Io. An. quod præsentati ab alijs episcopis, non debent examinari ab ordinatore. de hoc 9. q. 2. c. episcopum. & hoc patet. quia prouidere non tenetur, si tamen sciret eos criminosos, peccaret eos ordinando, secundum Inno. ¶ Octauò no. quod semel examinatus iterum examinatur. & sic posset reprobari semel approbatus, vt in iuribus allegatis in gl. si scriberetur. ¶ Nonò no. Ioan. And. hic casum, in quo sufficit, quod quis citetur legitime, quo non comparente, potest procedi ad examinationem, & condemnationem. & facit iste tex. contra illos, qui beneficia conferunt, non citatis his, quos res tangit. contra quos est hic argumen. & s. de ata. & qualita. c. accepimus. & de maior. & obediē. c. intra quattuor. ¶ Decimò no. quod creditur literis examinatoriis. sic supra de reuoc. cap. in præsentia. de probatio. cap. post processum. de re iudic. c. ad probandum. de censi. c. sopita. ¶ Opponitur. dicitur hic, quod si prædecessor fecit ordinationem sine titulo, successor tenebitur prouidere. contra crimina morte extinguntur, vt in iuribus allegatis in glo. Solu. vt in ea. ex qua collige, quod si delictum est commissum, communicato concilio ecclesie, tenebitur ex delicto tali successor in dignitate. examinari plenè j. c. dilectus. de simo. & facit quod no. supra de ordin. cognitio. cap. cum dilectus. & Bar. tangit in l. 1. ff. de priua. delict. est alia solutio, quod ideo cogitur prouidere, ne in opprobrium cleri &c. ad hoc supra de renuncia. c. ad supplicationem. & quia fauorabilem est augere cultum diuinum, & sic numerum clericorum. s. de constitu. c. ex parte. & quia pauperibus clericis in vita prouidere potest. 16. q. 1. c. possessiones. & quia bona clericorum sunt pauperum. 16. q. 1. c. fina. secundum Inno. ex quibus rationibus inferas, quod si clericus sine titulo ordinatus habeat, vnde viuat, cessabit & ista compulsio, de qua hic. quod dic, vt no. j. cap. si episcopus cui. lib. 6. vbi de hoc in glo. ¶ Secundò oppo. & videtur, quod ordinator non teneatur prouidere ordinato. cum enim vterq; fuerit in culpa, videtur, quod culpa cum culpa debeat compenari, sicut dolus cum dolo, vt l. si ambo. de compensa. & præsertim quia deteriori loco est, quod in pari delicto sustinet partes petitoris, & certat de lucro, vt est ordinatus, vt l. apud Celsum. §. Marcellus. ff. de doli excep. Solu. vt no. j. de adulter. ca. intelleximus. ¶ Quæro. dicitur hic, quod successor teneatur prouidere. sed pone, quod prædecessor fuit depositus, vel translatus, an successor, vel ipse tenebitur prouidere ordinato à se sine titulo. dicit Ioann. And. quod ipse, & non successor. & sic factum fuit in ecclesia Ambianē. nam si præsentator prius teneatur, quàm ordinator, vt hic à contrario sensu: multò magis ordinator, prius quàm successor. immò plus videtur, quod si ordinator habet de proprio patrimonio, de illo prius sibi debeat prouideri, quàm successor cogatur. plus etiam subiungit, scilicet quod heredes ordinatoris teneantur prius. Ista enim obligatio inter ordinatorum, & ordinatum oritur ex quasi contractu. & sic transit ad heredem, vt Instit. de obliga. quæ ex quasi contractu. Item dicas, quod sic ex maleficio, iuxta no. in c. fin. de sepul. In subsidiū ergo ad successorem descendit ista obligatio, vt ex prædictis apparet. ¶ Secundò querit glo. si beneficium collatum per episcopum epincatur, an teneatur de euictione. dicit, quod aut

scienter contulit, & tenetur, aut ignoranter, tenetur, non de euictione, sed ex generali illa æquitate, qua ordinator cogitur ordinato prouidere, de hoc no. j. c. prox. & 7. q. 1. c. presentium. & j. c. si beneficia. li. 6.

S V M M A E.

- 1 Beneficiati possunt inter se beneficia permutare cum auctoritate superioris.
2 Beneficium alicui conferendum auctoritate apostolica non potest episcopus alteri conferre.
3 Permutans beneficium cum alio, antequam adipiscatur possessionem beneficii sibi debiti, ex causa permutationis non potest ad ipsum agere contra tertium possessorem.
4 Papa si mandat ordinario, quod conferat vni, ipse verò confert alteri, an teneat eius collatio.
5 Capitulum si eligit aliquem in canonicum, & ad præbendam, cum se facultas offerret, deinde vacantem præbendam alteri contulit, an poterit iste ab illo, cui facta est collatio, aduocare.
6 Episcopus si contulit beneficium, quod postea est euictum, an teneatur de euictione.

Inter cetera. Is, qui hoc ignoranti scienter contulit præbendam, quam non potuit, illa euicta, compellitur illi conferre, quam poterit. & sunt duæ partes. prima narrat factum. scdò mandat, decernit, & causam exprimit. ¶ No. j. q. qñq; quis resignat officium causa permutationis. & sic beneficiati possunt inter se beneficia permutare, cum auctoritate tamen superioris, quæ hic intercescit, s. Papa. ad hoc j. de rerum permuta. c. quæsitum. ¶ Secundò no. quod beneficium alicui conferendum auctoritate apostolica episcopus non potest alteri conferre. de quo per Doct. j. c. dilectus. & de concess. præb. c. si solus. hic tñ non principaliter ex eo, quod auctoritate apostolica alteri conferendum erat, sed ex eo, quod beneficia vacantia ex causa permutationis non possunt conferri alijs, quæ permutare volentibus, fuit collatio episcopi retractata, quod est expressum hodie iure nouo. j. de rerum permuta. c. 1. nam est expectantibus. Apostolica auctoritate beneficia ex causa permutationis vacantia non debentur. in clem. 1. de rerum permuta. & hac rōne collatio episcopi fuit nulla. est & secunda ratio. quia episcopus recepit mandatum de conferendo istam præbendam huic H. conferendo igitur P. excessit fines mandati. ergo non tenuit, quod fecit. de of. dele. c. cum olim. vel melius secundum Inno. Papa negotium permutationis ad se reuocando in his, quæ veniebāt in permutatione iurisdictionis ordinarii, reuocasse vt. 3. q. 6. c. dudum. de of. leg. licet hodie non est dubium, quod talis collatio episcopi est nulla facta alteri de beneficijs vacantibus ex causa permutationis, vt dixi. ¶ Tertiò no. quod Papa Celestinus omnia retractauit, & quæ fuerint ista omnia. dic primò, quod collatio episcopi facta P. Item omnia acta lite habita inter H. agentem contra P. & ipsum P. ratio quia isti H. quanquā dictum beneficium collatum P. deberetur ex causa permutationis, tamen ante traditionem sibi factam non habebat ius in re ad ipsum beneficium. Ideo sine actione agit, & per consequens omnia retractata fuerunt, vt c. examinata. de iud. j. & l. si pupilli. §. videamus. de neg. gest. Sed tunc oppones. si ita est quod H. non habet ius in dicto beneficio sibi debito ex causa permutationis: ergo iste P. debuit in dicto beneficio remanere. possessor enim à possessione non remouetur, si actori actio contra eum non competit, vt l. res alienas. C. de rei vendica. & l. 1. & seq. ff. vti possi. Sol. licet contra P. actio non competeret isti H. tamen collatio sibi facta per episcopum debuit retractari. quia fraudulenter recipit sciens alteri debitum, vel posito, quod non fuisset in fraude, tamē priuaretur. quia fraus non ipso facto interuenit, & quia talia non recipiunt interesse, ad quod agi possit contra ordinarium collatorem. C.

de rerum permuta. l. 4. nec ad beneficium, quod resignauit, poterat agere, cum ipsum non haberet ille, per quem permutatio impeditur, & cum omne ius amiserit renunciando. 7. q. j. c. qd sit. vnde contra P. non competit actio, nec est aliud remedium, nisi quod omnia retractentur officio iudicis subrogato in locum deficientis actionis, vbi cunq; equitas suadet actionem dari. s. de of. iud. c. fi. & sic non obstat ff. de eo, per quem factum erit. l. fi. & l. eleganter. §. seruus pactionis. ff. de dolo. ¶ Ex prædictis apparet, quod ille, qui suum beneficium cum alio permutauit, antequam adipiscatur possessionem beneficii sibi debiti ex causa permutationis, non potest ad ipsum agere contra tertium possessorem, & bene probatur hic, tñ Inno. & Ho. dicunt, quod speciale est in beneficijs spiritualibus, vt à quocunq; peti possint, facta permutationis beneficiorū, postquā superioris auctoritas interuenit, & maximè auctoritas Papæ, vt sic statim ius habeant permutantis, licet secus sit in rebus corporalibus, secundum Inn. ad hoc allegat Ho. j. de rerum permuta. c. quæsitum. & C. eo. l. ex placito. videtur. n. auctoritas superioris in permutationibus succedere loco cuiusdam collationis, postquam certum est, quod collatio facta alteri est nulla, vt c. si tibi absenti. & quod ibi no. j. eo. ti. li. 6. & bene facit ad hoc c. cum Bertoldus. s. de re iud. & in hoc resident hic Doct. Sed ad istum tex. non respondent, quare lis mota contra P. per H. retractata fuit, si habuit ius petendi beneficium permutantis, cogita. & quia in illo c. non fit mentio de V. quem debemus præsupponere habuisse beneficiū dicti H. vt sentiunt hic Doct. datur intelligi, quod si permutas suū beneficium tradat ipsum, & obtinere non possit beneficium permutantis secum, ad suum tñ non reuertitur, nec recuperat. facit c. cum inter R. s. de elect. & j. de condic. appo. c. 3. ¶ Quarunt hic Doct. si Papa mandat ordinario, quod conferat vni, ipse verò confert alteri, an teneat eius collatio. & distinguere. nam quandoquē in mandato suo apposuit decretū, & tunc collatio ordinarii facta alteri est nulla: & hoc clarū, quandoquē non est decretum appositum, & tunc aut ille, cui conferri mandat, est receptus in canonicum, & idem, quia collatio ordinarii est nulla. infra eo. c. si postquam. & c. cum cui. & c. si apostolica. li. 6. quandoquē nondum est receptus, & tunc aut nondum suas literas præsentauit, & tunc valet collatio Capituli facta alteri ante mandatum receptum, etiam si sciuisset mandatum. quod ad eos dirigitur, licet hoc casu aliter puniretur. j. eo. c. dilectus. quandoq; conferunt alteri post receptum mandatum, & appellationem interpositā. & non valet, quia faciunt contra appella. vnde hoc respectu, vel per modum attentati reuocabitur collatio. j. de appell. c. nō solum. lib. 6. & s. de appell. c. an sit. ¶ Quarit Inno. quod Capitulum elegit aliquem in canonicum, & ad præbendam, cum se facultas offerret, deinde vacantem præbendam alteri contulit, an poterit iste ab isto, cui est facta collatio, aduocare: videtur, quod sic. quia canonici non poterunt variare, sicut nec patronus clericus. j. de iure patr. c. cum autem. contrarium tenet Io. An. post eum. quia Capitulum non potest constituere ius in beneficio vacaturo, ideo variare possunt, vt ar. l. si conuenerit. ff. de iurisd. omn. iud. Non obstat c. cum autem. quia loquitur in patrono clerico præsentante ad vacans beneficium. & sic variare non potest, sicut nec canonici conferentes vacantem præbendam. vt c. cum inter canon. de election. quæstio nostra loquitur, cum datur spes ad beneficium vacaturū, ideo variare possunt, & alium eligere ad præbendam vacantem, secundum eos. & hæc decisio est contra id, quod supra tenet. s. sine traditione transferri dominium in istis spiritualibus. Nā si per ista promissa facta recepto in canonicum cum se facultas est de iure valida (vt sentit istud ca.) ergo offerente se facultate p vacationē præbende (quasi adueniente conditione) esset translatus dominium. & sic collatio facta alteri non teneret, vt in c. si tibi absenti. eo. tit. lib. 6. sicut contingit in dominio rei legatæ sub conditione. qua ex-

stente dominium in legatarium statim trãsfertur, vt l. fundo. ff. ad legem falc. & l. a Titio. de turtis. ¶ Vitimò nota. post gl. f. si episcopus contulit beneficium, quod postea est euictu, an teneatur de euictione. tex. iste probat, quòd sic. sed distinctue, quòd aut vterq; sciuit, scilicet episcopus, & ille, cui facta est collatio, & non tenetur, quasi dolus cum dolo compense tur: & quia in rebus prophanis contrahens mala fide, non habet regressum de euictione. vt l. penul. C. de euic. Aut vterq; ignorauit, & tunc aut episcopus contulit isti ordines, & beneficium, & tenetur iuxta formam c. cum secundum. sup. e. aut contulit beneficium tantu, & non tenetur, quia donatarium non agit de euictione, vt l. 2. de euic. Aut alter tantum sciuit, & tunc si episcopus, & tenetur de euictione, vt hic, aut ille, cui est facta collatio, & non tenetur, quia mala fide accepit, ideo non habet recursum de euictione, vt s. dixi.

ADDITIO.

¶ Cum auctoritate superioris, sine eius tamen auctoritate non videlicet tex. in Cle. 1. de re perm nisi fiat de duabus præbendis inter duos canonicos in eadem ecclesia, vt ibi per Card. in 3. oppos. Innoc. in c. quæ situm eo. titu. & superior ille intelligitur episcopus.

S U M M A E.

- 1 Opponenti plura contra electum sufficit probare alterum, quod ad cassationem sufficiat.
2 Electus post confirmationem, de cuius viribus in iudicio disceptatur, potest administrare, licet eius efficacia pendeat ex futuro.
3 Plura si deducuntur, quorum vnum quodlibet sufficit ad victoriam causæ, vnum tantum probare sufficit.
4 Canonicus vnus licet pro defensione ecclesiæ se opponat, tantum sententia formanda est in personam ecclesiæ non ipsius canonici.
5 Pluralitas beneficiorum si obijciatur, & probatur ad exclusionem electionis, ipsa tantum electio cassatur: non autem ab illa pluralitate remouetur.
6 Plures præbendas an quis possit obtinere de iure communi.

Cum iam dudum ¶ Opponen ti plura con tra electum, sufficit alterum probare, quod ad cassationem sufficiat. hoc dicit. Tria facit. primò ponit sex, quæ opponuntur contra electum. secundò diffinitionem quæstionis conditionalem. tertio respondet tacite obiectioni. petebat iste l. confirmationem electionis, non obstante cassatione primæ confirmationis, quæ facta fuerat propter iudicarium ordinem non seruatum. & ideo ius suum remansit saluum ex electione quæsitum. infra de elec. c. si confirmatus. li. 6. vel petebat contradictor confirmationem cassationis, ad quam iustificandam inducebat, quæ sequuntur, secundum Inno. primum plus placet Hosti. qui dicit id colligi ex antiqua, & probat verbum [obiecta fuerunt.] & c. quasi iste se opponeret excipiendo, non principaliter petendo confirmationem cassationis. non enim fortè posset confirmatio sententiæ, quæ petitur iustificari ex causis non deductis in priori iudicio. quod dic, vt no. Inno. supra de confir. vtili, vel inutili. c. 2. hoc etiam probat verbum [ab impetitione ipsius.] & c. ex utroque tamen intellectu no. quòd cõtra electum possunt canonici electionem impugnare tam principaliter agendo, quam per viam exceptionis. quod dic, vt not. Innoc. infra de excep. c. cum inter possessorem. & c. dilecti filij. s. ¶ Nota primò, quòd contra istum l. fuerunt obiecta sex, quæ ponit tex. multitudinem dignitatum, ambitionem, auaritiam, ingestionem, administrationem ante confirmationem, & post ipsius cassationem. ex hoc colligitur, quòd ad exclusionem electi plura possunt crimina, & defectus opponi, in quorum oppositione hodie traditur certa forma. in c. vt circa de elec. li. 6. & c. qui contra certam. & c. procurator. eo. tit. c. conquestionem & c. vt circa. ¶ Secundò no. tex. ibi [sicut post confirma-

tionem cassatam.] ¶ a contrario enim sensu innuit iste tex. q post confirmationem, de cuius iuribus in iudicio disceptat, possit quis administrare, licet eius efficacia pendeat ex futuro. & hoc credo verum. si post confirmationem, & adeptam possessionem super confirmationem quæstio moueatur, quæ non potest moueri, nisi per viam accusationis, denunciationis, & inquisitionis: interim tamen, dum pendet hæc quæstio pro prælato debet haberi. vt c. nonne. s. q. 4. Si vero petatur confirmatio electionis, & ab ea obtenta appelletur, non poterit administrare. quia appellatione dicta confirmatio est extincta. facit l. furti. ff. de his, qui not. infra. & supra de appel. c. sepè. vbi vide. ¶ Tertio nota, q si plura deducuntur (quorum quodlibet sufficit ad victoriam causæ) vnum tamen probare sufficit, etiam si fuerint copulatiuè deducta, vt hic, & s. de rescip. c. 2. & l. Titia. solu. matrimo. hoc est verum, nisi se ad omnia probada adstrinxerit. quod non præsumitur. qd dic, vt supra de proba. c. licet causam. ¶ Quarto no. q licet vnus canonicus pro defensione ecclesiæ se opponat, tamen in persona ecclesiæ est formanda sententia non ipsius canonici defensoris. dicunt tamen Doc. q hic maior pars ecclesiæ se opponere. quod an possit contra electum à se, vel veniente ab auctoritate Papæ: dic, vt supra de rescrip. c. mandatum ¶ Quintò no. q si obijciatur, & probatur pluralitas beneficiorum ad exclusionem electionis, ipsa tantum electio cassatur, non autem ab illa pluralitate remouetur, donec iudici p probationem exceptionis constet ipsum illicitè detinere. & est not. hoc in materia beneficiæ. vbi videatur dicendum oppositum, cum in eis iudicis officium multum possit, vt c. cū nobis olim. supra de elec. & fortè si constet per confessionem ipsius de tali multitudine priuaretur. & intellige hunc tex. q constitit per probationem testium, vel instrumenta. & sic nõ sufficiunt ad crimen puniendum per viam exceptionis intentatum. arg. no. per Innoc. supra de excep. c. 1. & de confessis. c. 2. ¶ Venio ad quæstiones originaliter Inno. quem Ioan. An. ad literam hic prosequitur, & idem dominus Ioan. de Lig. ego aliter ordinabo. quæstio ergo est an q de iure communi possit quis obtinere plures præbendas. videtur quòd sic ar huius c. vbi prohibetur pluralitas dignitatum, ac præbendarum. ergo non præbendarum tantum. ad idem infra c. de multa. vbi emanauit specialis phibitio in curatis, personatibus, & dignitatibus. ergo de alijs videtur pluralitatem tacitè concessisse. de iudi. l. cum prætor. de præsump. c. nõne. nam si idè intellexisset de præbendis, hoc expressisset. de deci. ad audientiam. pro ista opi. adducit Hosti. l. quoties. ff. de actio. & ob. & l. 1. §. sciendum. C. de rei vxõ. actio. & supra de rescript. c. dilectus filius l. vbi ille l. in tribus episcopatibus retinebit beneficium. ad idem supra de pcurato. c. ex insinuatione. de elec. c. ecclesia. 2. & de sen. ex com. e. officij. vbi in eadem persona habent ius diuersi prælati. quod non potest contingere, nisi ratione diuersorum beneficiorum. ad idem de testam. c. relatum. 2. & de religio. domi. c. fi. vbi pluralitas ista specialiter prohibetur religiosis, ergo secularibus videtur concessum, vt dicta l. cum prætor. pro hac parte facit generalis consuetudo, quam Papa scit & tolerat. ergo facit ius consuetudo talis conuincta patientia superioris. vt l. de quibus. ff. de legi. mul ti enim damnarentur, si contrarium diceremus, & sanguinè extrahit, qui nimium emungit. 4. dist. c. leges. vbi legibus per desuetudinem derogatur, vt in præmio Insti. & in Auth. de here. & fal. §. 1. In contrarium faciunt rationes, & iura. c. sanctorum. 70. dist. vbi etiam ex dispensatione episcopi non potest esse præbendarius in diuersis ecclesijs. & s. l. dist. c. episcopi. 16. q. 1. c. presbyteros. supra eodem c. cum non ignores. j. de concess. præben. c. literas. secundo probatur, si diceremus contrarium, lequeretur perplexitas, & absurdum. pone enim habenti præbendas in diuersis episcopatibus vnus mandabit, quòd resideat, alius, quòd vadat p facijs ecclesiæ: & nulli ex duobus dominis contrarijs seruire potest. 126. dist. c. 2. tertio

tertio probatur, quia laico nõ subiecto non det quis conferre ecclesiastica sacra. de pæn. c. oēs. de consec. dist. 5. c. non oportet. de paroch. c. 2. c. cum ad hoc. 71. dist. cap. primatus. vbi nedum clericum, sed nec laicum extraneu det quis recipere sine comendatitiis literis. pro hoc facit rō naturalis. nã singulæ præbende requirunt singulos actus, & ministros, & tenentur canonici ad residentiam, vt afsijs. s. de cler. non resident. c. pe. & det esse numerus plenus, adeo vt in temporalibus locis in defectum spurios admittimus. ff. de decur. l. generaliter. §. spurios. nec p̄t quis à loco recedere. ff. de decur. l. r. nam si cui in castris, vbi requiritur numerus x. ad custodiam vnus non sufficeret, ita nec in beneficiis, vt patet in Authen. vt cle. qñ rec. colla. 6. pro hoc faciunt iura prohibentia duas militias, duos honores, duo collegia secularia. de qbus iuribus no. s. c. prætereat. Quid dicendum. Inn. per prima iura tenet primã opinionem, q de iure possit quis hãre plures præbendas. nam c. sanctorum. & alia iura, q prohibent pluralitatem, debent intelligi de pluralitate, q sonat in vitium, & ex qua auaritia, & ambitio denotatur illorū, qui non pp Deum, nec pp vtilitatem ecclesiarum, sed pp fructus tm ipsa tenent, quos cum tali intentione nec de iure coi, nec ex dispensatione tenere possunt. si quis aut non attendat propriã concupiscentiam, sed solum Deum, & vtilitatē Ecclesiæ, nec honorem, sed onus appetat, talis sine aliqua dispensatione poterit retinere plures præbendas. dum tamen residentia nõ requirant. s. q. i. c. in scripturis. & c. qui epatum. dum nõ persona bona sit, & industriosa, & literata, q melius sciret decē ecclesiæ regere, q alius vnã. & magis hoc casu prouidetur ecclesiæ, q personæ. hic. n. publica vtilitas priuatæ præfertur. 7. q. 1. c. mutatione. nec tñ de eius promotione dabitur. & c. 61. dist. c. miramur. pp fauorem ergo ecclesiæ, non personæ. sit concessa pluralitas præbendarum. Non ob. q non poterit duobus seruire contraria mandantibus. respondetur em, q obediēt primo, quia secundus vñ eum sub illa conditione elegisse, vt primo semper obediāt, ar. l. in operis. ff. locat. nisi fortè secunda ecclesia multum egeret eius seruitio, & prima modicum, aut nihil, aut esset periculum in mora, tunc enim secundo parebit, nec est malitiis hominum indulgendum, vt l. in fundo. ff. de rei vend. vel responde, q primam præbendã dicitur habere in titulum, non secundam. hæc ratio non placet. quia in vtraq; diceretur intitulatus. Non ob. q non det secundus recipere alienum clericum, quia postquam contulit sibi præbendam, non est alienus. Non ob. q non debet recipere sine literis commendatitijs, vt c. primatus. quia loquitur de clericis, & laicis ignotis. noti. n. frustra requirerent scdm Inn. qui concludit, q licitè, & de iure possit quis habere præbendam sine dispensatione. Host. & Goff. tenent contrarium, & q nullus possit plures præbendas habere in titulum, adducunt rationes secundo loco factas s. & C. de pact. dota. l. si mulier. & ad municipa. l. municipi pes. nec in hoc sñ Goff. possunt dispensare prælati, vt d. c. sanctorum. Host. tamen dicit, ne tanta multitudo damnetur, episcopus dispensare poterit in pluribus præbendis habendis in beneficium, non in titulum. & q possit illam dispensationem facere etiã ob prærogatiuam meritorum, vt in duplicibus sit adepta dispensandi facultas, non in simplicibus. & si hæc præbendæ sint in diuersis episcopatibus vtriusq; episcopi dispensatio requiritur. l. iuris peritos. §. cum oriundus. de excusa. tut. & c. cum illorum. §. si verò. de sen. ex comm. In vna autem ipsarum seruiet per vicarium cum competenti portione. in c. proposuisti. j. de concess. præben. c. literas. cuius opinionem sequitur Vincen. sed Abbas cum magistro videtur adherere Innocen. Ioan. And. remittit ad not. per eum j. de re cri. c. gratia. lib. 6. vbi dicit remississe ad Spe. ista diuersitas inter Inn. & Hostien. non consistit nisi in hoc, quòd ex iusta causa potest quis habere de iure communi sine dispensatione plures præbendas, & sine iusta causa non potest etiam cum dispen-

satione, secundum Inn. Host. verò vult, q cum dispensatione possit, iusta causa subsistente: sine dispensatione autem nullo modo, modica dissensio est ista de facili supplenda. s. per dispensationem, vbi iusta subit causa, quæ exigitur, vt obtinere valeat, secundum eos.

ADDITIO.

¶ Plures præbendas. dic, q in eadem ecclesia quis habere non potest. in c. literas. de concess. præb. Oldr. consi. 181 immò vna vacat ipso iure per impetrationem alterius. Bat. in leis. ver. vlt. no. C. qui mil. non pos. lib. 12. & ibidem Rebuf. nu. 2. ver. duas præbendas.

S U M M A E.

- 1 Superior potest se interponere super compositione discordiæ inter partes.
2 Recipi pot quis statim in canonicum sub expectatione præbendæ.
3 Receptus in canonicum debet habere præbendam, cum se facultas obtulerit.
4 Pactu factum cum recepto in canonicum conferendi sibi præbendã cum se facultas obtulerit, an valeat.
5 Receptus vltra numeru præbendarum debet recipere quotidianas distributiones.
Et quare magis possit illas petere, quam præbendas postea vacantes. num. 6.
7 Portiones, quæ diuiduntur inter canonicos, qualiter cognoscantur, sint priuilegiatæ, vel non.
8 Recepti vltra numerum quot dicantur multi, vel pauci.
9 Ecclesia si non habet numerum, & sufficiens facultates, tenet receptio omnium electorum ibi.

Dilectus Recepto in canonicu, q citò facultas se obtulerit, præbendã debetur, & interim quotidianas distributiones habebit. & sñ Host. quattuor continet. mandatum apostolicum. secunda ibi [ad instantiam legati.] iustum, & iniustum processum. tertia ibi [cum ergo.] iusti recepti confirmationem, & iniusti irrationem. quarta ibi [facientes.] Papalẽ subijctionem. ¶ No. j. q contra impetramentum Capitulu se opponit, & eps, quo casu quid iuris sit, dic vt s. de rescr. c. mandatum. ¶ Secundò no. q superior quandoq; se interponit super compositione discordiæ inter partes, vt fecit iste legatus, ad cuius instantiam, & auctoritate eius super ista re spiritali compositio facta fuit. facit ff. de usufruc. l. æquissimū. & j. eod. c. nisi essent. & s. de transact. c. statuimus. & c. super eo. cum simili. ¶ Tertio not. q potest quis statim recipi in canonicum sub expectatione præbendæ. & talis receptus debet habere stallum in choro, & participationem quamlibet diuinorum. & vtrū locum debeat habere in Capitulo, suo vocem ratione canonice. dic, vt s. de consti. c. cū M. ¶ Quarto no. in ver. cum ergo quòd Papa reformat pacta inita inter partes in causis beneficialibus, in prophanis, si sunt licita, non sic potest, vt dixi supra eod. cap. significatum. & collige, quòd ista compositio facta fuit vno contextu, & super re spiritali, & temporalis, scilicet canonice, & præbendæ. 1. quæst. 3. c. si quis obiecerit. & tamen vtile per inutile non vitiatur. quod dic, vt j. de reg. iur. c. vtile. & l. j. ff. de verb. obli. 3 per Bar. ¶ Quintò no. q receptus in canonicum debet habere præbendam, cum se facultas obtulerit. hic autè oportunitas non inest necessariò ipsi vacationi. nam potest se alteri offerri, quam per vacationem, vt j. de concess. præben. c. accedens. ¶ vtrū ergo valeret pactio cum recepto in canonicum conferendi sibi præbendam, cum se facultas obtulerit. quia ad hoc necessariò tenebatur, vt hic. ergo deducere in expressam pactum, quod necessariò tenebatur, non videt vitiosum. quia quæ dubitationis tollendæ causa cõtractibus inferuntur, ius cõe non ledunt. vt ff. manda. l. qui mutuum. & expressio eorum, quæ tacitè insunt, nõ vitiatur, vt l. nõ uung. Pet. de Anch. sup 3. Dec. E E E de

de cond. & dem. dubium mihi facit in hoc ius nouissimū, q̄ etiam istam promissionē (cum se facultas obtulerit, & oēm aliam irritat. j. de concef. præb. c. detestanda. li. 6. nisi dicas, q̄ cum hæc promissio est coniuncta receptioni in canonicū de præfenti, nō vitiat promissio dicto casu, vt sic quædam liceat per modū accessorij, q̄ principaliter, vt j. de præb. c. super eo. li. 6. & l. qui duos. de libe. leg. ¶ Sexto no. q̄ receptus ultra numerum præbendarū debet percipere quotidiana distributiones. Receptus ergo ultra numerum præbendarum non rumpit numerum ipsarum, sed auget numerum portionum quotidianarum. licet quidā dicunt renunciatum numero per talem receptionem ultra. vt j. eo. c. pro illorum. & hoc in fauorem augmenti diuini cultus. s̄. de consti. ca. ex parte. Sed dic, vt d. c. pro illorum. ¶ Oppo. gl. j. de c. relatu. s̄. e. vbi valet promissio vacaturæ præbendæ. Solu. vt in glo. ¶ Scdō opp. & v̄, q̄ Papa sibi ipsi contrarietur, primò. n. dicit, q̄ factū legati fuit illicitum, deinde mādāt fieri illud idē, quod legatus mandat. f. conferri præbendā vacaturam. So. vt in gl. plenē, quæ sentit istud contrarium. nam aliud est dicere, cū se facultas obtulerit (vt dicit Papa,) aliud, præbendam vacaturā (vt dicit legatus,) vt j. de concef. præb. ca. accedēs. vel dic q̄ istud, obtulerit, est præteriti t̄pis. vnde non mādāt, cum vacabit, vel in posterū se facultas obtulerit, sed si tēpore harum literarum se obtulerit. vel dic, q̄ præbenda ista assignanda, cum se facultas, & c. non sumitur p̄ iure præbendæ distincte, sed pro illo, qd̄ debetur pro sustentatione. & hoc, q̄ sic voluerit Papa intelligere, patet: quia multi sunt l̄tmi canonici, qui non habent præbendas distinctas, sed sustentantur de bonis ecclesiæ. vt s̄. eo. c. cum non liceat. sicut. n. eps̄ tenetur præbere alimoniam sine titulo ordinato, vt ibi, ita recepto in canonicum sine præbenda distincta est de alimonijs prouidendum, vt hic. ¶ Tertiō op. de c. cum M. Fer. s̄. de constit. quod vbi Papa mandat receptis ultra numerum prouideri. nam si receptis ultra numerum debentur fructus superexcrecentes, vt ibi patet. ergo & præbendæ postea vacantes videntur deberi. Solu. dicit glo. 2. illa concordat cum ista. q̄a & hic debet prouideri de quotidianis distributionibus. & sic de eo, quod est ultra præbendas. ¶ Sed incidenter hic q̄ritur, quæ est ratio, q̄ quare magis recepto in canonicū fuit debita, & petere possunt quotidianas distributiones, siue fructus superexcrecentes, & non p̄. æbendas postea vacantes. So. aliud in istis fructibus, aliud in præbendis postea vacantibus. nam per vacationem præbendarū non rumpitur indulgentia de certo canonicorū numero, nec numerus augmentatur, primo alius loco mortui subrogatur. de concef. præb. c. nulla. j. e. c. dilecto. vbi verò fructus superexcrecunt, & indulgentia rumpitur, & numerus augmentatur, vt d. c. cū M. & ideò non potest fieri promissio de præbenda vacatura, nec peti p̄t a recepto in canonicum, ne de facto cōtingat rumpi numerum, & ecclesiam grauari. sed ex quo canonici rumpunt indulgentiā in numero canonicorū, p̄ consequēs in numero portionum, cum sit accessoria talis portio, & ideò, sublato principali, tollitur accessorium, vt s̄. de const. c. transla. præbenda. n. est distincta in redditibus, vel possessionib. certis, & diuisa à cōione collegij. portio verò, quæ sic diuisa nō est, sed de oib. redditibus cōiter collectis detrahatur, & diuiditur inter canonicos p̄ numero p̄sonarum. & p̄dicta sunt vera, nisi essent portiones priuilegiatæ, puta priuilegiū dicit, q̄ tm̄ 13. portiones fiant de redditibus ecclesiæ. nam hoc casu portiones istæ habentur loco præbendarum, & distinctarum, & eodē iure censentur. & de talibus recepti ultra numerum nil habebunt. & idem de altaribus, officijs, & omnibus redditibus ecclesiasticis certis p̄sonis assignatis. qd̄ probat j. de concef. præb. c. 2. vbi tm̄ non prohibet præbendas vacaturas præmitti, sed et ministeria, & ecclesias. Si verò portiones non essent ita priuilegiatæ, sed tantum consequentes ad numerum canonicorū, tunc hēt locū, qd̄ dictū est s̄. vt rece-

ptus ultra numerum petat de eis portionē, vt hic: & d. c. cum M. & hoc verū, nisi in ecclesia esset consuetudo, vt recepti ultra numerū nihil perciperēt de talibus redditibus superexcrecentibus, vt est in vrbe, vbi vs̄que ad certū t̄ps nil petere possunt. de qua consuetudine fit mentio s̄. de maio. & obe. c. ista tuimus. ¶ Sed dices, quō cognoscā, q̄ portiones, quæ inter canonicos diuiduntur, sint priuilegiatæ, vel non: vt sic sciam, an receptis ultra numerū debeantur, vel non. sentit Inno. q̄ tūc dicuntur priuilegiatæ, q̄n̄ portionū numerus est taxatus. vbi verò præbendæ sunt distinctæ, & aliqua alia communia, tunc de istis habebit receptus ultra numerum, vt dicto c. cum M. vbi enim non sunt distinctæ, receptus ultra numerum habebit partem de victualibus, quæ veniunt ad mensam. vt dicto c. cum M. & c. qm̄ vt ait. non tū de his, quæ diuiduntur inter canonicos extra mensam, etiā si sint victualia. vt granū, viniū, & hm̄oi. quia, & si non sint præbendæ distinctæ, intelliguntur tū ibi esse portiones secundū numerū canonicorū. ar. de consti. c. f. accedunt enim ista, quæ sic separatim extra mensam conferuntur, ad numerū præbendæ distinctæ, sed nō ita de victualibus, quæ veniunt ad mensam, vel quæ diuiduntur inter canonicos, qui interfunt diuinis officijs. & de istis recepti ultra numerū ferunt partem, nisi sit consuetudo contraria, vt dixi, & hæc videtur conclusio Doct. hic. & talibus quotidianis distributionibus, & fructibus superexcrecentibus intelligendum illud c. & c. cū M. & de verb. sig. c. olim. hæc vera, nisi illi essent regulares, q̄ non possunt habere proprium. & sic nec per consequens portiones distinctas, & priuilegiatas. 1. 2. q. 1. c. non dicatis. alij contra: quod dic, vt no. j. ne clerici. vel. mona. c. insinuante. super glo. ergo non erit. ¶ Tertiō oppo. dicitur hic, q̄ factū legati p̄ parte fuit licitū, p̄ parte illicitū. cōtra immò videtur totū irritandū. nā qua rōne nō valet collatio præbendæ vacaturæ, ita nec canonicatū. j. de concef. præb. c. nulla. & c. ex tenore. Sol. vt in glo. arg. q̄ & c. quæ distinguit formam collationis: nā aut vtrūque habet dependentiā à futuro, f. canonicatus, & præbendæ collatio, & neutrum valet: aut collatio canonicatus est d̄ præfenti (vt eligimus te ad canonicatū,) & electio præbendæ est de futuro: & tunc collatio vacaturæ est irrita, & non canonicatus, vt hic. & ex hoc dicto glo. scdm̄ Inno. reprobatur distinctio quorundā, qui distinguebant, q̄ aut erat vnus actus receptionis, & promissionis, & tunc est receptio vitiosa quō ad vtrūq; aut duo actus interueniunt, primus in receptione, scdm̄ ex intervallo in p̄missione: & tūc valet. q̄ cōsideratio nō est bona p̄ istud c. vbi incōtinēti sup̄ canonicatū, & p̄benda cōposuit legatus, & alterū vitiat, & alterū nō distigūcū est. ergo (vt dicit gl.) cōferat vtrūq; actus in futurū, & neuter valet actus. an collatio canonicatus fiat statim, & p̄missio p̄bendæ vacaturæ cōcernat futurū, & hoc vitiet, & nō vitiet, postq̄ nō est eadē rō vitiatū. dicit qd̄ no. s̄. eo. c. relatu. & de cōdi. opp. c. f. & de cōdit. insti. l. i. p̄ Bar. & Bal. ¶ Quartō op. hic dicit, q̄ p̄nt eligi plures canonici in ecclesia, q̄ sit numerus p̄bendarū. cōtra, q̄a canonicus nō debet esse sine p̄benda. vt s̄. e. c. relatu. nec debent esse in ecclesijs plures clerici instituti, q̄ ibi possint viuere, vt j. de insti. c. 1. & c. auctoritate. præterea hoc modo v̄ fieri fraus concilio Lateran. de cōcef. p̄ben. c. nulla. & c. cōstitutus ergo de resecando. de diuor. c. quanto. §. pe. iste aut̄ tex. innuit cōtrariū, quare malē. So. istud cōtrariū per modū qd̄nis tagit gl. magna. & dicit, q̄ nō possunt in ecclesijs eligi tot ultra numerū p̄bendarū, quot sunt ibi canonici, sed pauci, & c. vt in ea habes. & sic intelligitur istud c. & alia, q̄ videntur vel le, q̄ ista receptio ultra numerum præbendarum valeat. j. c. dilecto. §. prætera. de concef. præben. cum super Inn. dicit, & idē Host. q̄ ex iusta cā possunt recipi (puta informētur in diuinis officijs, vt seruiant prioribus, & antiquis.) sine causa verò hoc nō licet, & ideò erit officio iudicis talis receptio irrita, ad Insti. de offi. iudi. alle. de var. & extraor. cog. l. 1. §. in honorarijs. & l. 2. & 3. scdm̄ ipsos. ergo refert, substiti iusta cā,

nec

nec no. sed secundū Bernar. refert, recipiantur ita multi, vel pauci. & secundū istā opi. quærit Io. An. post Ber. q̄ quot di cūnt multi. vel pauci sic ultra recepti. dicit quidā, q̄ tot possunt eligi ultra numerū, quot sunt ibi canonici, vel p̄bēdati, & sic refert Io. An. facere Doc. legū Bonoñ. circa Bonoñ. cōiuncēdos. q̄a aut nullū p̄mouēt, aut qlibet p̄mouet suū. & sic fer uatur et̄ in ecclesijs Alemanix. Hostiē. dicit hoc esse arbitrariū. & hoc æquius secundū Io. An. postq̄ enim à iure non est numerus diffinitus, iudicis arbitrio cōmittendū est, vt l. 1. ff. de iure deli. & c. de causis. de offi. deleg. Sed pone, q̄ recepta est multitudo ultra numerū, quæ receptio vitabitur? Respondeo. aut isti recepti fuerunt diuersis temporibus, & vitabitur receptio illorum, qui sunt supra numerum vltimò receptorum. aut fuerunt recepti simul, & tūc idem, vt ordine scripturæ inspecto, posterius (velut arbitrarium numerū electorum) receptio vitietur, & si simul recipiantur, ita q̄ de ordine scripturæ non appareat (quia fortē viua voce dictū fuit, vos eligimus in canonicos, & in fratres,) tunc enim receptio vitietur, vt j. eo. c. proxi. & c. dilecto. & sic intelligo quod dixit Io. An. de ista similitudine. facit ad no. in l. 1. c. de inoffi. do. vbi si pater donauit pluribus bona, ita q̄ diuisa non subiacēt querelæ, coaceruatæ verò sic. quæ donatio per querelam irritabitur, prima, vel vltima, vel omnes dic, vt ibi. & l. Titia. §. Impera. de leg. 2. & j. de dona. c. apostolica. & l. si idem cum eodem, de iuris. om. iudi. aduerte tamen, quod si recepto vltimo loco, cuius erat receptio irritanda, conferatur præbenda vacans, ex hac collatione confirmatur ius suum, & tutus erit, sicut quilibet extraneus: cui collatio facta foret. Itē scias

¶ q̄ si ecclesia nō habet numerum, & sufficiant facultates, valet receptio omnium electorum ibi, quod tenet Io. de Deo. q. 37. secundū Io. An. ¶ Quinto, & vltimò oppo. hic innuitur, q̄ legatus non possit conferre vacaturam præbendam contra conciliū Lateran. contra j. de offi. lega. c. 3. & 4. lo. dicit, q̄ videt̄ referuare collationi suæ, vt ibi, non conferre, vt hic. ad hoc j. de iure patr. c. dilectus. ¶ Vltimus dicit Io. An. q̄ illud, quod hic dicitur, q̄ recepti ultra numerum debēt habere quotidianas distributiones, dicit nō seruari in receptis de necessitate, vt auctoritate Papali in voluntariē receptis (ex quo deferuntur ecclesijs) possit habere locum. & esset satis æquum, vt no. Io. An. s̄. de consti. cum M. super gl. hic potest. in si. vel fortē ideò hoc Papa mandat propter contemptum primi mandati, ad qd̄ j. eo. c. dilectus. qd̄ placet Egi. & Gui. ¶ Vltimò no. q̄ eps̄ auctoritate Papæ C. assignauit isti præbendam: & postea simul cū Capitulo cōtra auenit, & sic cōtra factū propriū. & hoc ideò. q̄a de necessitate assignauit, obediēdo Papæ, ideò p̄t p̄prio noīe contradicere, vt l. pe. de inoffi. testa. & l. post legatis. §. aduocatu. ff. de his, quæ vt indig.

ADDITIO.

¶ Distributiones. Non tamen dantur canonico expectanti non sacro. Car. in Cle. 2. §. 1. q. 17. de eta. & quali. & quid veniat distributionū appellacione. vide eundem ibidem. q. 15.

S V M M A E.

- 1 Electio cum ad vnam præbendam duo simul eliguntur, non tenet.
- 2 Et copula attribuit rem cuiuslibet pro parte, quando ponitur in re compassibili, sed in re incompatibili (vt res potius valeat, quā pereat) accipitur pro, aut,
- 3 Plures non possunt eligi, nec copulatiuē, nec alternatiuē.

TVæ. ¶ Non tenet electio, cum ad vnam præbendam duo simpliciter eliguntur, primò ponitur decisa facti narratio, & consultatio. secundò responsio, ibi nos. ¶ No. primò, q̄ conciliū Turoñ. s̄. e. c. maioribus. inhihet cessionē præbendæ. & conciliū Lateran. prohibet præbendas conferri, anteq̄ vacent. electio ergo talis, eli-

gimus nos duos ad vnam præbendam. si intelligatur, q̄ simul erit contra conciliū Turoñ. si ordine successiuo [vt l. secundus post mortē primi] erit cōtra conciliū Lateran. dicta aut̄ electio facta copulatiuē duorū, magis referenda est ad primū intellectū, q̄ simul, pp̄ naturā copulæ, & q̄que attribuit rem cuiuslibet pro parte, qm̄ ponit in re cōpassibili, sed in incōpassibili (vt res valeat potius, q̄ pereat) accipitur pro, aut, vt ff. d̄ vsuf. leg. l. Titio fundus. quæ dictio, aut, tribuat in solidum, vt l. si ex toto. §. 2. de leg. 1. & l. reos. §. cū in tabulis. de duo. re. Quandoquē tm̄ intelligitur dicta coniunctio plurium ordine successiuo, vt si instituo filium, & nepotes. institutio enim ne potum intelligitur post mortē filiorū, vt no. in l. Gallus de li. & posth. & hoc operatur charitas ordinata, vt l. heredes mei. §. cū ita ad Trebel. & l. 1. §. cum pater §. vlt. de leg. 2. ¶ In materia ergo electionis plures nec copulatiuē, nec alternatiuē possunt eligi, vt c. 2. de elec. li. 6. & hic. ¶ Scdō no. q̄ propter importunitatem sæpē emanat concessio contra viā. cōcor. j. de rescrip. c. vlti. li. 6. ¶ Primò opponitur, & videtur, quod vna præbenda possit diuidi in duas, sicut de vna domo possit fieri duæ, & de duabus vna. So. vt in dicta glo. & s̄. c. maioribus. ¶ Scdō opponitur, & videtur, q̄ teneat electio plurium ad eandem præbendam. vt ex hoc diceretur præbenda diuidi. quia iura corporalia, & q̄nc̄q; incorporalia penes plures possunt consistere in solidū. de serui. le. via. Item plures iudices possunt habere iurisdictionē in solidū, & pro indiuiso vna res esse pluriū, ita q̄ nullus poterit dicere, hoc meum est, vt l. in fundo. de lega. 2. Sol. vt in glo. magna, ibi [sed non nē] quā glo. allegauit s̄. e. c. cū non ignores, ad si. licet. n. res. q̄ est pluriū, pro indiuiso dicatur omniū in solidū quō ad vsum destinatū, vt dixi s̄. eo. c. ratio. hoc est verū quō ad fictionem, secus quō ad oculū intellectus, ex quo ad veritatem, vt dicit glo. ¶ Tertiō oppo. de c. studij. 6. 1. di. & c. archidi. 75. dist. vbi valeat electio duorū hoc modo. videlicet vt secundus habeat, si primus noluerit acceptare. sol. illa electio nō est cōtra conciliū Turoñ. & hoc clarū, q̄a idē c. inhihet cessionē. sed hoc nō diuiditur, sed seruus loco primi subrogatur. Itē nō est cōtra conciliū Lateran. quia iste secundus nō ad vacaturā, sed vacantem intelligitur electus. hodie tamen talis electio cōditionalis istius secundi v̄ inefficax, per c. 2. de elec. li. 6. In electionibus verò officialiū laicorū (vt si talis nō acceptauerit, talis eligatur) non valeret, vt no. Cy. in l. post aditā. C. de pupil. & vulg. substit. substitutiones enim istæ in omnibus (p̄terq̄ in electionibus) videntur validæ, vt patet in tota materia substitutionū. ¶ Quartō opponitur, & videt̄, q̄ vsusfructus indiuisibilis possit pluribus in solidū cōpetere, & debeāt cōuenire in vsu alternis tēporibus, vt l. quoties. ff. de vsuf. sol. ibi in vsufructu, non sic in rebus spiritualibus, nisi alternis temporibus nō pōt quis esse canonicus. quia in ea vocatiōe & c. vt c. sanctorū. 7. 1. di. volunt enim iura in ecclesijs retores tēporales institui. 7. q. 1. c. pastoralis. secundū Io. Cal. sed vsuf. bene pōt cōstitui ad t̄ps sub cōditio. vt Insti. de vsuf. ¶ Quinto oppo. de c. cum M. Ferrariē. vbi quattuor fuerunt electi ad vnam præbendam vacantem. So. vt ibi.

S V M M A E.

- 1 Auctoritas personarum præbet fauorem actui, qui prima facie est iniustus.
- 2 Potestate delegata, & arbitraria quis potest vti in eadē questione.
- 3 Questio si vertitur super beneficio, potest à partibus super dicta questione pacisci.
- 4 Capitulum potest se obligare ratione compositionis ad annuam pensionem.
- 5 Dignitas non obligatur ex compositione, sed persona prioris, & capituli.
- 6 Capitulum potest obligari pro bona concordia, & pacis, quāvis possit restituere, si lesum esset.

- 7 Prioratus si traditus est illi per compositionem, qui nullum ius habeat, an licite possideat.
- 8 Prior si renunciat prioratu acquisito per compositionem, & postea eligitur, an teneatur ad compositionem.

Nisi essent Si duo electi ad aliquam dignitatem compromittunt in iudicem, ipse potest alterum confirmare, & alter ad vitam confirmati provisionem facere de ipsius proveniuntibus, & primo excusat suspectam ordinationem. & ipsius duo membra declarat. secundo praeiudicis motiuis sub certa moderatione illam approbat. secunda ibi [quia igit.] ¶ No. j. q. q. auctoritas personarum praebet favore actui, qui prima facie est iniustus. de quo in prima glo. & 7. q. 1. c. ojs. qui 27. dist. c. qui de mensa. vbi de hoc. ¶ Sed d. no. aliqui id non fieri pp exempla, & perniciem evitandam, & reprobandam, nisi ad iudicibus aliis adiuveretur. concor. ff. de pen. l. si quis aliqd. §. qui arbitrationis. & 8. di. c. mala consuetudo. ¶ Tertiò no. ¶ q. quis potest vti delegata, & arbitraria parte in eadem qone. de qua §. de praesum. c. literas. de arb. c. cum tpe. & 3. q. 7. c. tria. ver. si quis verò. de praesum. c. cum ex officii. per Io. An. & qd no. Inn. de arbitro. & arbitratore. §. de iureiur. c. Quin taualis. & l. si miles. de testa. mil. ¶ Quartò no. q. si vertitur qd super beneficio, potest a partibus de dicta qone pacifici. & dicit illa magis ordinatio, qd compositio: patet ex verbo, ordinationem, hic saepius repetito. ¶ Quintò no. q. p. illo, cui remanet, praesumitur, qd foueat iustitiam. quia praesumitur pro sua, vt l. Herennius. §. Gaia. de euic. de renun. c. in pntia. facit, qd ¶ J. dicam. ¶ Sextò no. q. Capitulum potest se obligare rone compositionis ad annuam pensionem, & similiter ille, cui remanet ecclesia, de qua qd vereretur. vtrū aut iste, q. p. cepit istam annuam pensionem, dicatur beneficiatus, ita qd de ipsa debeat facere mentionem in literis, quas impetraret ad beneficia. dic. vt §. de rescr. c. in nra. & c. ad audientiam. ¶ Septimò no. q. ex compositione non obligatur dignitas, sed persona prioris, & Capituli. vna ratio redditur in tex. ne cessio prioratus. Alia est rō in prioratu, quia tpe compositionis nullus erat ibi rector, & sic prioratus vacans non potuit obligari: quia nec agere, nec conueniri, nisi certa forma seruata. §. de reb. ec. nō alie. c. 1. li. 6. Item agebat de iure personae, non dignitatis. de arb. c. per tuas. j. prox. c. 2. & ff. de pac. l. contra iuris. §. pen. ¶ Capitulum vero potuit obligari pro bono concordiae, & pacis, quamuis restitui posset, si laesum esset, sicut Innoc. q. nō, sentit. n. q. Capitulo, si laedatur in iuribus suis propriis, nō ecclesiae, competat restitutio, qd tñ est dubium in ciuitatibus, & in vniuersitatibus, si laedantur, an possint restitui. dic. vt l. res publica. C. ex qui. cau. ma. ¶ Oppo. & videtur, qd istud arbitrium contineat manifestam iniquitatem, in quantum continet dationem annuae pensionis. nam aut isti (q. eam recipit) debetur prioratus, aut non potest percipere salua conscientia pensionem. si prioratus debetur, dimittendo ipsum per pecuniam, simoniam committit, & sic vtroq; casu male percipit. impossibile n. est, qd ambo isti ius habeant in prioratu, nam duae electiones ad idē beneficiū non solum de diuersis, sed de vno non valent. vt c. vt quis duas. de ele. li. 6. ad hoc l. non solum. §. si is. ff. de procur. ex his liquidē patet, qd cū ius vni tñ competere possit in dicto prioratu, quicquid alter percipit, indēbitē extorquet. Sol. dicit glo. 2. isti non fuerunt arbitri, sed arbitratores, qui possunt de iure vnus dare alteri, vt l. si de meis. §. recepisse. ff. de arbi. & c. Quintaualis. de iureiurand. per Innoc. arbitramenta enim sunt transactiones. vt in Aut. vt disse. iud. §. 1. in transactionibus autem, etiam si non competat transigenti ius, licet aliquid recipitur, vt a lite discedatur: nec est querendum, habuit transigens ius, vel non, vt l. 2. C. de transact. saluo quod no. in l. in summa. ff. de cond. inde. Item istis interrogationibus (aut habebas ius in prioratu, aut non) tenetur, qui composuit, respondere, cum sapiat de-

litum, iuxta no. in l. qui iurasse. §. 2. ff. de iureiur. & l. Marcellus. ff. rerum amot. praeterea intercesit hic auctoritas superioris, quae excludit praesumptionem fraudis, & doli. vt l. iuste possidet. ff. de acquiren. possession. hic in 3. glo. ¶ Sed incidenter circa hoc querit glo. 2. pone quod per istam compositionem traditus est prioratus illi, qui nullum ius habeat, an licite possideat. dicit glo. qd non, quia arbitrium, siue compositio non tribuit iustum titulum in beneficio, sed canonica institutio, vt c. 1. de reg. iur. lib. 6. & intellige, sanē glo. quando constat, qd vigore arbitrii ipsum tenet. vt gl. dicit, nā si ex potestate delegata ferret sententiam pro illo, qui ius non habebat, distingue: nam aut is, pro quo talis sententia lata est, hoc sciebat, aut ignorabat: si sciebat, tunc sententia non excludit malam fidem ipsius in istis spiritualibus, & ideo si ubi non prodest. sedem forte si super rebus prophanis, & in foro ciuili feratur sententia, vt l. generaliter. de nox. & l. iul. de cond. inde. facit c. cum inhibito. j. qui ma. acc. poss. facit qd no. Inn. in c. pleriq; de immu. ecc. & de praeser. c. fina. Si autem habebat bonam conscientiam, & ignorabat defectum tituli, tunc tutus est iuris auctoritate, & iuste possidet, qui praetorū auctoritate possidet, vt d. l. iuste. de acq. poss. & §. de rescrip. c. pastoralis. primo respon. vbi de hoc, secundum Hof. qui aliter videtur dixisse §. de concess. praebend. c. 2. vbi per Ioan. And. super glo. 2. ¶ Secundò oppo. & videtur, quod illud ca. doceat quomodo litigatores super beneficiis semper transigant, & fingant lites, qui ius non habent, vt sic ad compositionem deueniant annuae pensionis, & sic per indirectam viam datur materia malignandi, contra c. quanto. de diuor. & l. cum hi. §. si cum lis. ff. de transact. simile dicimus de fraudulento munere. 1. quaestio. 1. c. si quis neque. solu. dicit glo. quod iudicis auctoritas fraudis praesumptionem excludit, nec iudicis auctoritas sufficere, nisi Papa tolerasset, secundum glo. quod an sit verum, dubio propter not. §. de transact. c. super eo. q. in multis aliis c. ibi, in quibus patet, quod sola iudicis auctoritas quod ad hoc, vt persona, non beneficia obligentur ad annuam pensionem, videtur sufficere pro bono pacis. & quia ab omnibus & recepta, & c. & sic non possunt conuenire. de arb. c. per tuas. ¶ Tertiò oppo. & iste erat prioratus. & sic isti erant monachi, vel canonici regulares. ergo non videtur, quod alteri possit deberi ad vitam annua pensio. vt c. non dicatis. 1. 2. q. 1. de sta. mona. c. cum ad mona. Solu. dicit, quod iste erat prioratus secularis, non religiosorum, & hoc placet Ho. quia hic dicitur Capitulum, non conuentus: vel dic, quod etiam si religiosi fuissent, iste habebit hos redditus, non vt propriū, vt eos dare, vel relinquere possit, sed vt dispensator, & obedientarius, quos abbas possit tollere, & minuere. dicit tamen Hostien. quod Papa religiosus simplici de facili non confirmaret annuam pensionem. circa quod remittit Ioan. And. ad no. per eum j. qui cle. vel vo. c. insinuante. super glo. ergo non erant. ¶ Querit Ioan. And. post Innoc. dicitur hic, quod, priore defuncto, successor non tenetur. ¶ sed pone, quod iste prior renunciat prioratu, & postea eligitur, an teneatur. videtur, quod non. quia censetur successor sui ipsius per nouam electionem. In contrariū facit praesumptio fraudis, postquam ille, qui renunciauit, in possessione bonorum deprehenditur, vt ff. de acq. heredi. l. si quis mihi bona. & ff. quibus mod. pign. vel hypo. fol. l. si cut. §. superuacuum. est enim eadem res, eadem persona, & eadem causa petendi, vt ff. de exceptio. rei iudi. l. cum queritur. nec videtur renunciaisse, qui statim est reuocatus, vt l. 1. §. verum. ff. de in rem verso. & c. officii. de election. & hoc est verum. scilicet quod praesumitur contra eum, nisi probet, quod ex legitima causa eam renunciauit. puta quia habebat ingressum vitiosum, vel suberat alia latens causa, & similiter dicas praesumi fraudem, si ipse renunciet, & nepoti suo, vel consanguineo conferatur, vt elidat solutionis pensionem. ar. ff. de his, quae in frau. cred. l. qui autem. §. similiter. & l. airp-

ror. §. si mulier. & l. Lucius. eo. ti. dicit tñ Host. qd tot sunt fraudes, & maliciae hominum, qd non de facili poterit omnibus obuiari, nec probari, si iste, qui remansit in beneficio, noluerit hunc excludere a perceptione huius annuae pensionis, vt i Auth. de nup. §. mitiores. scdm Io. An. post Ho. Sentiunt ergo isti Doct. qd quocunq; modo iste, qd composuit, prioratu priuetur, ista obligatio non sequatur eum. qd tñ tex. nō dicit, sed bñ dicit, qd eo mortuo, non sequitur successorē in prioratu. de illo verò, qd composuit, an trāsatus, vel eo mortuo, successor eius teneatur: tex. nō dicit, sed qd teneatur ipse, & eius haeredes, si erat prior secularis, vt probari a simili. arg. no. §. eo. c. cum sūm Apostolum. inter quem casum, & istum non vī dria assignari posse. Item cum ista obligatio non concernat prioratum, sed personam, vt dicit litera, quo iure possit dici dictam obligationem extingui morte, vel trāslatione ipsius: non video, cogitabis.

ADDITIO.

1 ¶ Capitulum. Not. qd capitulum intelligitur semper cum epō in omni actu. vide Ra. in l. j. in prima oppo. C. de contrata. & in ca. 2. de accu. in 6. per Arch. & Doct.

S V M M A E.

- 1 Papa si scribit ordinario, vt provideat tali: an talis provisio dicatur facta auctoritate Papae.
- 2 Mandatum continens alterum ex connexis, includit etiam alterum connexorum.
- 3 Partes debent citari, antequam gratia executioni mandentur.
- 4 Negligentibus illis, qui mandatum apostolicum adimplere tenentur, deuoluitur exequendi potestas ad executores deputatum.
- 5 Exceptio numeri non obstat impetranti, vbi per canonicos ventis sit contra numerum.
- 6 Impugnans testamentum non potest petere legatum, nec instrumentum impugnans potest ex eo niti.
- 7 Numerus est legitima exceptio, si canonici seruant indulgentiam numeri.
- 8 Pronomina, meus, tuus, suus, proprie denotant dominium.
- 9 Forma [facias provideri, aut facias assignari] qualiter differant.
- 10 Excommunicati non possunt eligere.
- 11 Receptio canonicorum habetur pro collatione.
- 12 Snta lata sine causa cognitione irritatur, licet teneat.
- 13 Clausula generalis [contradictores ecclesastica distictione] & c. qui ligentur.
- 14 Mandatum, quod sententia nemo contradicat, quanto tempore duret, an in perpetuum.
- 15 Clausula [mittas in possessionem, & defendas inductum] si fuerit in rescripto, poterit executor (etiam postquam tradiderit possessionem) ipsum defendere, si molesteretur.
- 16 Canonici si recipiunt aliquem ultra numerum auctoritate Papae, an perdant eorum priuilegium.
- 17 Legatus de latere licet possit conferre beneficia vacantia, non tamen vacatura.

Pro illorum . Canonici priuilegiati a Papa super certo numero, si sponte receperunt aliquē §. numerum contra impetrantes a Papa, exceptione numeri vti nō pnt. duę sunt partes. in prima facti narratio. in scda causę comissio. ibi [verò,] prima continet executoris mandatū, exceptionē, inuestiturā, & excoicationē. ¶ Not. j. q. Papa qnq; scribit ordinario, vt provideat tali. an aut tunc deat dicere puiso facta auctoritate Papae, an verò ordinaria parte: vī, qd ordinaria, cū de hoc. f. ad puidendū vacanti ecclesiae teneat, vt §. e. c. re latū. ergo Papa vī eius officii excitasse, vt §. de of. or. licet cōtrariū credo. f. q. iste censeat auctoritate Papae receptus. qa ptas ordinarii ad istū, p quo scribit, coarctat, vbi alias erat larga isti, vel illi. ergo sub alia forma comittit, q ipsi epō cōpetat. & per consequens non suo iure contulisse videtur, arg.

no. j. e. tit. c. hi qui auctoritate lib. 6. & l. ius ciuile. de iusti. & iure. & c. cum aliquibus de rescrip. lib. 6. ¶ Secundò no. ista formam mandati [vt ei faceret assignari competens beneficium contradictores.] & c. sub ista enim forma includit nedum collatio praebende, sed canonicatus, quando non sit prebenda sine titulo conferenda. ¶ & sic mandatum continens alterum ex connexis includit etiam alterum connexorum, vt c. praeterea. §. de offi. dele. & l. illud. ff. de acqui. here. nā qnq; propter celeritatem actū coniungendorū actus medius occultatur. dicit tex. in l. 3. ff. de dona. inter vi. & vxorem. & aduerte, quia appellatione beneficii venit canonicatus, & praebēda in ecclesia cathedrali, vt erat ista Sāton. qd qū sit verū, & an idē si mandaret prouideri simpliciter de ecclesia, vel in ecclesia. dicā j. c. fi. & j. c. fi. & j. c. quis. lib. 6. ¶ Tertiò no. qd contra executores gfarū opponūt exceptiones per illos; cōtra quos exequitur. ¶ & sic debent citari, anteq̄ exequantur partes. an autem teneantur iuris ordinem obseruare. dic. vt in c. fi. §. de praesum. per Inn. ¶ Quartò no. qd negligentibus illis, qd mandati apostolicū adimplere tenentur, deuoluit exequendi potestas ad executores deputatū, sicut alibi pp negligentiam deuoluit ad alium executio, vt l. cum quidam. de le. 2. & de adul. l. 1. §. si extraneus. & §. de elec. c. ne per defectu. Sed ad executores Papae an deuoluantur, tex. iste facit, qd sic: si dicimus hunc archiepiscopū de iure procōsisse ad provisionem. qd tamē glo. negat, vt j. dicā. ¶ Quintò not. ¶ quod exceptio numeri non obstat impetranti, vbi per canonicos ventum sit contra numerum. Ille enim, qui nititur ex indulgentia, contractu, vel alia dispositione, non debet illā impugnare. aliās non potest ex ea se fundare. ¶ vnde impugnans testm nō potest petere legatū. impugnans instrumentū, nō potest ex eo niti, nec ex confessione aduersarij, quam nixus est impugnare. qd dic vt ff. de his, qd vt indi. l. post legatū. & §. de excep. c. cum venera. per Inno. & in Spec. de deposi. §. octauo. & c. intelleximus de adult. vbi pienē de hoc. & collige, ¶ quod si isti seruassent indulgentiam numeri, numerus iste esset legitima exceptio ad exclusionem impetrantis, si de eo non fecissent mentionē §. de rescrip. c. constitutus. ¶ Sextò no. ad fi. qd Papa mandat istum recipi in canonicum, & in fratrem, & tñ archiepiscopus inuestiuit eum, & sic inuestitio non habet vim receptionis, immò post inuestitionem debet sequi traditio corporalis. qd ergo vltra titulum collatum inuestitio operetur: dic per Dy. in reg. prima. j. de reg. iur. lib. 6. & c. auctoritate. j. de Insti. & forte posset dici ex eo, quod Papa mandat istum recipi, inuestitio archiepiscopi fuit nulla, quia ad hoc mandatū nō habebat, sed vt faceret assignari, vt dicit glo. ¶ Septimò no. quod isti canonici erant excommunicati, & tamē Papa vult, quod illum recipiant in canonicum, & praebendam assignet: quomodo autem excommunicatus, antequam absoluitur, possit illa agere. dicam j. ¶ Octauò no. in fi. quae sunt iura canonica, de quibus etiam §. eo. c. dilectus. & de constitutio. cū M. Ferrariē. & aduerte, quod hic fuit ruptus numerus canonicorum, nunc tñ intelligitur ruptus numerus praebendarum, vt dicit glo. fi. ¶ Venio ad contraria glos. & Doct. & deinde ad quaestionē. & primò opp. hic Papa mandauit archiepiscopo, quod prouideret in aliqua ecclesiarum suarum, & ipse prouidit in ecclesia Sāton. quae non erat sua, sed cathedralis. ergo provisio facta contra formam mandati debuit declarari nulla, vt supra de rescri. c. cum dilecta. Papa autem hoc confirmauit, quod facit, ergo malē. solu. dicit gloss. ista sub ista appellatione, suarum, comprehenduntur omnes consistentes in sua prouincia, in quibus aliquod habet ius, prout habet in tota prouincia quaedam iura. de quibus supra de offic. ordin. cap. pastoralis. si autem in quibusdam non haberet aliquod ius, non veniret sub appellatione suarum. nisi dictum esset [prouideas in aliqua ecclesia tuae prouinciae:] tunc enim prouidere posset etiam in exemptis. quia licet exempta desinant esse suae, non tamen de prouincia, vt no. Pet. de Anch. sup 3. Dec. EEE 3 Pau.

- 2 Procurator, quando recipit nomine absentis, sub qua forma sint verba concipienda.
- 3 Inuestitura potest peti per procuratorem, & qualiter fiat.
- 4 Inuestiri an quis possit de beneficio per laicum, & nu. 8.
- 5 Inuestitura si facta fuerit, & non appareat, quid in animo gesserit inuestiens, aut procurator recipiens, quid dicendum in dubio.
- 6 Dominium non queritur per procuratorem generalem, sed bene per specialem.
- 7 Actiones personales quare non querantur regulariter per procuratorem sine cessione.
- 8 Habens gratiam cum beneficio acceptandi, an possit ad hoc constituere procuratorem laicum.

Accedens. † Not. primò, qd absentis potest conferri beneficium, & sic absentis queritur per alium, quod est regulare, interueniente nuncio, vel epistola, vt l. consensu. de act. & oblig. ¶ Secundò no. qd dicitur per alium, vel alius magis pro eo] & c. † docet enim, sub qua forma sint verba concipienda, cum procu. recipit nomine absentis, potest enim dicere. trado domino tuo per te, vel trado tibi recipienti nomine domini tui, vel pro domino tuo. & ista est melior, vt hic patet, tamen utroque casu procu. præstat nudum ministeriū. quia directo domino queritur, non autem primo procuratori: postea domino, vt l. quod meo. §. si procura. ff. de acquir. ren. pos. ¶ Tertiò no. quòd per procuratorem potest peti inuestitura. & ista inuestitura fit per traditionem annuli, & bireti. nec per eam queritur possessio beneficij. vt no. §. c. p. illorum. & per Dy. in c. i. de reg. iur. lib. 6. quomodo autem isti actus, qui requirunt certos actus solemnes (vt absolutio ab excommunicatione, collatio baptismi.) dic, vt no. Io. An. in c. potest quis. de reg. iur. lib. 6. & per Bar. in l. Gallus. de lib. & posth. vbi de illis, quæ non possunt per alium explicari propter formā, quæ exigit præsentiam principalis, & quæque alia ratione, vt l. Paulus. de acquir. hered. & l. mulier. §. ex asse. ad Trebel. ¶ Quartò not. qd dicitur per alium, quod verbum potest adaptari ad procuratorem, ad negotiorum gestorem, ad coniunctam personā, & sic credo, qd etiam in negotiorum gestore, & in coniuncta persona habeat locū, qd hic dicitur de ista acquisitione fienda absentis. & hoc rati habitatione secuta, sicut per eos post rati habitationem queritur dominium, & possessio, vt l. si ego. ff. de neg. gest. & l. feruus communis. §. i. de acquir. pos. ¶ Quintò pondera idem verbum [per alium] & c. propter cuius generalitatem videtur completi omnes clericos, & laicos. † vt sic etiam per laicū possit quis de beneficio inuestiri. nam etiam potest esse procura. in causis spiritualibus, vt in c. i. de procu. lib. 6. sed non ita iudex. vt §. de iudic. c. decreuimus. dicam j. post Ioan. And. ¶ Opponitur dicitur hic, qd queritur absentis, contra p. procuratorem non queritur dominium, nec possessio. vt in iuribus alleg. in glo. ergo nec inuestitura. Sol. dicit glo. quòd aut dans, vel accipiens intendit, & in mente gerit querere absentis, & sibi querit, aut neuter hoc gerit in mente, & sibi non queritur, vt in glo. quæ sentit, qd sufficit alterum hoc in mente gerere, qd absentis queratur. si ergo tradens hoc intendat querere absentis, accipiens verò sibi: quereretur absentis. & idem si accipiens intendat querere absentis, tradens verò ali cui, idem erit. primum dictum, quòd accipientis animus nõ curetur, est verum, per l. qui mihi donatum. ff. de dona. secundū dictum, quòd tradentis animus nõ curetur, si accipiens intendat querere absentis, non est verū, quia quod nostrum est, sine facto nostro, & c. vt l. id, quod nostrum. ff. de reg. iur. pro hoc l. si tibi dederim. de dona. nā semper inspicitur animus mei tradentis, vt no. Bar. in d. l. qui mihi donatio. Vbi querit † quid in dubio, si non apparet, quid in animo gesserit: quæ traditio fuit facta simpliciter. & distinguit, nam aut contractus est celebratus à domino, traditio verò fit procuratori,

& tunc in dubio videtur agi, vt domino queratur, vt l. qui sa-xum. §. planè. de dona. quandoq; contractus fuit celebratus cum procuratore, & procurator traditur, & tunc aut procurator non exprimit se facere procuratorio nomine domini (puta mandato meo emit rem à te, te hoc ignorante.) & tunc in dubio neuter videtur agere, quod mihi queratur, sed ipsi procuratori. & hic est casus in l. res ex mandato. ff. de acquir. re. domi. quæ loquitur in casu dubij. ff. de vsuca. l. pignori. §. si. quandoq; in contractu, & traditione possessionis exprimitur, qd facit procurator nomine domini, & tunc vterq; videtur agere, vt domino queratur, vt l. si procurator meus. de acquir. re. do. aut contractus fuit celebratus procuratorio nomine domini, & traditio non fuit facta simpliciter, tunc si incontinenti post contractum, intelligitur repetitus procuratorio nomine domini. de verbo. oblig. l. Titia. §. idem respòdit. & l. si ita stipulatus. §. Grifogonus. de verbo. oblig. aut ex interuallo, & tunc non intelligitur hoc agi, & domino non queritur, sed ei, cui est traditum. vt C. si quis alteri, vel sibi. l. multum. vbi est expressum. & hæc sunt verba Bart. in dicta l. qui mihi donatio. vbi reprobat, quod hic tenent Doct. f. ¶ qd per procuratorem generalē non queratur dominium, sed per specialē sic tenet enim ibi, qd queritur per generalē, sicut per specialē, vt l. rem. ff. de vsuca. & ibi post glo. distinguit super hoc. & idem no. in l. i. §. per procurato. ff. de acq. poss. ¶ Circa hoc incidenter queritur † quare magis possessio, & dominium queritur recta via per procuratorem, & in eis præbet procurator nudū ministerium, vt d. l. quod meo. & actiones personales non queruntur per procura. regulariter sine cessione. dic, qd rationem differentie reddis tex. in l. ea quæ ciuilitate. de acquir. pos. per quam differentiam infert, qd quando tractamus de dominio querendo per procuratorem vigore pacti adiectionis in diem, & l. commissoria. in qbus retransfertur dominium ipso iure, qd non transfertur, si pactum, & conuentio talis fuerit facta per procuratorem, vt l. i. C. per quas perso. nobis acquir. & ibi per Doct. ¶ Ad materiam c. redeundo. quæro † vtrum laicus possit nomine absentis recipere inuestiturā beneficij, vel talis debeat esse clericus. dominus Io. And. istam quæstionē mouet hic, & videtur, qd possit esse laicus, vt in c. i. de procura. lib. 6. tutius tñ est, qd sit clericus. & sic seruatur. & tenet hic Egi. & Gui. dicens, qd hoc relatiuum, alius, facit positionem ad nomen, clericus. contra quem facit, quòd no. Ioan. An. de illa dictione, alius. §. de rescrip. c. sedes. † Subiungit ipse hic quæstionē de illo, qui habet gratiam cum beneficio acceptandi, an possit ad hoc constituere procuratorem laicum. remittit primò ad argumenta, quæ possunt elici pro, & contra. ex not. in regula, quòd alicui. in mercu. & hic primò arguit, qd non possit. quia suo nomine non pòt tractare spiritualia. de iudic. c. 2. 96. distin. c. benè quidem. ergo nec alieno. 16. q. 7. c. in noua. sicut in Iudæo, qui non pòt præesse Christianis suo nomine. 47. distin. c. mancipia. de iudæ. c. 2. sic nec alieno. 100. distin. c. nulla. & eo. titu. c. cum sit. patet simi. de hæreti. c. secundo. nā sicut hæreticus non acquirit sibi beneficium, ita nec alteri. & sicut excommunicatus pro se nõ agit, ita nec pro altero. de proba. c. post cessionem. ad hoc cle. de ata. & qua. vt hi q. & de procura. c. si religiosus. in cle. de reg. c. 1. & de rescrip. c. statutum. §. in nullo. ad idem, quòd not. C. de fideiul. l. eam quam. vbi non capax non acquirit hereditatem, vt restituat capaci. & ibi de hoc argum. pro, & contra. In contrarium facit dicta Decre. i. de procura. lib. 6. & quòd de seruo, & libere dicitur. C. si per vim, vel alio modo. l. i. & de in ius voc. l. ro situm. Item ex contrario sequerentur multæ absurditates. f. qd clericus non habilis ad dignitatem quacunq; de causa, non posset dari procurator ad dignitatem acceptandam. Item qd laicus vxoratus non posset dari procura. ad matrimonium contrahendum. Item monachus, vel seruus, qui nõ possunt acquirere sibi, non acquirunt monasterio, vel domi-

no. facit, quòd no. in cle. vna. de renun. quid dicendum. dicit Io. And. tutius est omni casu clericum constituere: tamen si procu. datus est purè ad acceptandum certum beneficium vacans: quæstio non videtur dubia: cum tunc nudus minister fit, declarans domini voluntatem. facit C. si quis alteri, vel sibi. l. multis. immò, & sic constituendo, videtur acceptasse: sicut & dominus per procuratorem hereditatem adiuisse. sed si datus est procurator ad certum beneficium acceptandū, si sibi videtur vel incertum, cum vacabit, vel vacaturum secundum formam. c. ne captandæ. de concess. præben. lib. 6. dicit Ioan. And. constitutionem valere secundū communē obseruantiam, quæ sic viget. & minimè sunt mutanda, & c. l. minimè. de legibus. pro hoc facit æquitas, quia in loco fortè acceptationis fiendæ non habet clericum, de quo confidat, & talia non sunt omnibus committenda. facit de procura. & nõ habere procuratorem in loco est periculosum, vt in clem. vna. de concess. præben. Item per talē acceptationem nihil queritur procuratori, sed domino, recta via, siue cesset, queritur ius in re in ipso beneficio. sicut cum traditur res prophana, vt §. dixi. iacit de præben. c. P. & de concessio. præbē. c. vlt. ¶ Ad contraria responde, vt colligitur ex notatis per Ioan. And. in reg. quòd alicui. de regu. iur. cuius sunt dicta, & opinio. contra quam posses instare. nam quando procurator stipulationem, vel promissionem pro domino recipit, non queritur domino directè sine cessione. vt plenè no. in c. quamquam. de vsur. lib. 6. sed cum in his spiritualibus non cadit titulus, nec ius in laicum, quomodo recta via queratur domino: dicas, qd istis iuribus inseparabilibus à persona procurator præbet nudum ministerium, nec queritur, vel directa, vt l. possessio. §. possessio quoque. ff. de acquir. poss. per Bar. vñ licet actio iudicati per procura. quæ sita transeat in dominū, requiritur cessione. vt l. in causæ. & l. procurator. ff. de procurato. dicemus ne sic esse, si procurator interuenit in causa spirituali. quòd potest j. de procura. c. i. lib. 6. quòd sit necessaria cessione, certè nõ, similiter nec si contraxit matrimonium carnale nomine alieno aliquid sibi queritur, sed nudum præbet ministeriū, sicut in acquisitione possessionis, vt l. quod meo. ff. de acquir. posses. & collige ex prædictis, quòd potest quis per se eligere. quòd dic, vt not. Bart. in l. si ita stipulatus fuerim illud. ff. de verb. oblig.

ADDITIO.

¶ Peti inuestitura. Adde Bal. in c. i. quo tempore miles. & in c. i. §. fin. per quos fiat inuesti. Bar. Cap. in c. i. in 6. differentia. de cogn. feud. Bar. in l. ab emptione. ff. de pactis.

S V M M A E.

- 1 Legati de latere possunt conferre beneficia.
- 2 Renunciatio beneficij potest fieri in manibus legati.
- 3 Prælatus potest conferre beneficia consanguineis, si sunt idonei: aliis secus.
- 4 Possessor beneficij quando agit contra eum, debet non tantum probare possessionem beneficij, sed etiam titulum.
- 5 Capitulum, absente episcopo, non potest conferre præbendas vacantes, nec procurator generalis episcopi potest approbare.
- 6 Canonicus non presumitur quis, nisi probet titulum in possessione, quamuis agat omnia, vt canonicus.
- 7 Patientia communita cum actu illius, qui posset de nouo conferre, non operatur collationem beneficij, nec tribuit titulum possessori.
- 8 Canonicatu vno vacante, si duo eliguntur, non valet electio.
- 9 Capitulum augendo numerum videtur creare nouum ius spirituale, quod extinguitur cum creato.
- 10 Numerus certus canonicorum si est in aliqua ecclesia, si vnus moritur, non valet litera impetrata super illius canonicatu alteri conferendo.
- 11 Potestas libera potest coartari per iuramentum.
- 12 Decretum irritans in quibus casibus potest apponi.

- 13 Sententia lata contra ordinationem per insufficientiam, non videtur præiudicare ordinatori.
- 14 Canonicis quare est magis permittum ultra numerum eligere, quam præbendas diuidere, eligendo duos ad vnam.
- 15 Canonici si iurauerunt non eligere ultra certum numerum, an valeat receptio contra iuramentum.

Dilecto. Si ad vnum canonicatum, & præbendam vacantē in ecclesia duo canonici sint recepti, non tenet receptio, etiam si auctoritas legati sedis apostolicæ interuenierit, & diuide in quattuor. primò ponit quattuor, quæ faciunt p. cellario. in secunda, quæ faciunt contra ipsum. in tertia diffinit. in quarta protestatur, vel tacitæ quæstioni respòdet. secunda ibi procura. tertia ibi [vnde dictum.] quarta ibi [itaq;.] ¶ Pro apta, & recta positione casus in isto c. est primò querendū, qd agebat in isto cap. an episcopus, an cellarius. glossella super ver. molestatione, dicit, qd cellarius agebat contra episcopū interdicto vti possi. sed obstat forma sententiæ, qua cellarius condemnatur ad restitutionem eorum & c. & sibi imponitur silentium super præbenda. & sic non esset conformis libello. Item in interdicto obrinisset, probata possessione, vt l. vt i. pos. Item in interdicto. licet constet agentem carere titulo, non videtur ex hoc ad restitutionem, si ad eam non est actū. vt c. cum dilectus. de or. cog. Hostien. dicit, qd procura. episcopi petebat à cellario fructus præbendæ, quam tenebat. & qd ei imponeretur silentium super ea, & sic forma sententiæ concordat, quasi cum ista petitione. Sed ob. ver. propter qd petit & c. dicit Io. And. qd petijt, non porrigendo libellum, sed ex vi iuris, vel etiam libellū porrigendo. quia in talibus vterque actor, & reus. de rescrip. c. ceterum. & c. fi. secundum Hostien. vel potest dici secundū Ioan. An. qd episcopus agebat, quasi negatoria contra clericum. vel clericus contra episcopum, quasi confessoria. nam episcopus vel molestabat in possessione iuris canonici, & eum in canonicum nõ tractabat. subdit post Host. qd de nomine actionis non est curandū. ¶ No. primò, qd erat quæstio cum episcopo, ad quem spectat iniustos detectores à beneficijs remouere. & ab eis petere, vt ostēdant titulum sui canonicatus, vt in c. ordinarij. j. de offi. ord. lib. 6. ipse tamen, cum dicit, clericum minus iuste beneficiū possidere, non cognoscit de hoc, sed superior, vt hic patet. & est ratio hic; quia iste nitebatur ex collatione legati. & sic inferior non videtur, qd possit se intromittere, fuerit iusta superioris collatio, necne. ar. c. cum venisset. §. de indi. ¶ Secundò no. † qd legati possunt conferre beneficia. quòd est verū in legatis de latere. Alij verò non. j. de offi. leg. c. i. lib. 6. Iste ergo erat legatus de latere, & postea archiepiscopus. quia forte erat de loco, & prælegit archiepiscopalem, & sic descendere, quia nulla est maior dignitas (vltra Papalem) quàm dignitas Cardinalatus. vt no. Io. And. §. eo. c. dilectus. vbi de illo archiepiscopo. ¶ Tertiò not. † qd pòt fieri renunciatio in manibus legati, ratio, quia posset conferre, & instituere. & in manu talis est renunciatio faciendæ. vt §. de renun. c. quòd in dubijs. ¶ Quartò no. † qd legatus contulit nepoti suo istā præbendam. & sic potest prælatus conferre beneficia consanguineis. quòd intellige, si sunt digni: aliis secus, vt j. ca. graue. nam & eis, si sunt pauperes, potest de rebus ecclesiæ subuenire, vt §. de cohabi. cleri. & mulie. c. i. ¶ Quintò no. qd legatus, & Capitulum instituit istos in canonicos, & præbendam diuisit cõiter inter eos. & tñ neutrum tenuit. contra no. §. eo. c. dilectus. vbi saltē collatio canonicatus debuit esse efficax. dicam j. ¶ Sextò not. qd iste cellarius allegabat titulum, & quasi possessionem canonicatus. & tñ erat in possessione. ex quo collige, † qd possessor beneficij cum agit contra eū, non sufficit sibi probare possessionem beneficij, sed debet probare titulum, sine quo beneficium non potest canonicè possideri, vt in reg. beneficium. secus est in rebus prophanis.

in quibus non cogitur possessor ostendere titulum suæ possessionis, vt l. cogi. C. de peti. here. vide tamen, quod no. Inn. in c. innotuit. de eo, qui fur. ordi. sus. ¶ Septimò no. ¶ Capitulum absente episcopo, non potest conferre præbendas vacantes, nec procura. generalis episcopi approbare. & hinc sumpta occasione, quarunt quidam, an vicarius generalis episcopi possit conferre beneficia. quod dic, vt not. j. de offi. vica. c. vlt. lib. 6. in glo. pen. ¶ Octauò not. q. ex multis resultat quasi possessio canonicatus. & quidam actus ita proprie ad aptantur ad quasi possessionem certæ rei, quod non ad aliã. & quando est ita, debet ita limitatè deduci, & probari, vt facit iste cellarius de domo, & osculo consuetis canonicis, & non alijs, vt in tex. ad hoc vide, quod no. Ioan. And. s. de offi. archid. c. vt nostrum. & collige ex hoc, quod quasi possessio iuris incorporalis acquiritur per apprehensionem alicuius rei corporalis, & per eam demonstratur, quod dic, vt no. Innocen. s. de restitu. spol. c. in literis. ¶ Nonò not. q. ille, qui agit omnia, vt canonicus, non ex hoc præsumitur canonicus, nisi probet titulum in possessionem, & dominium reru priuatarum. ille, qui agit omnia, tanquam dominus, præsumitur dominus. vt l. Titia. ff. de solu. & l. quidam. de condi. institu. & vtrobique de hoc. & est ratio differentia. quia beneficia non possunt possidendo possideri de iure communi sine titulo. res prophanæ sic. vt no. in simili. j. de præscr. c. 1. lib. 6. & quod no. Bart. in l. si prius. ff. de ope. no. nunc. facit l. Herennius. ff. de decu. ¶ Decimò not. in versicu. tu quoque. & se. ¶ q. sola patientia coniuncta cum actu illius, qui possidet de nouo conferre, non operatur collationem beneficii, nec tribuit titulum possessori. & loquitur iste tex. de patientia beniali. longior verò patientia (puta 10. annorum) an confirmet titulum à principio inefficacem, vt erat titulus istius. argum. q. sic. C. de fideiul. l. 1. vbi inutilis dispositio, aliquo actu interueniente indicante consensu, roboratur. argum. contra C. de pac. l. si certis annis. quod dic, vt ibi. & l. cum de in rem verso. de vsur. per Bart. & circa hoc vide, quod not. in d. c. innotuit. facit C. quando, & qui. quarta pars debe. l. 1. vbi à primordio tituli posterior formatur euentus. & l. tutor. ff. de fideiul. ¶ Vndecimò nota in versicu. procura. quod vacante vno canonicatu, & præbenda, electio duorum ad illum canonicatum, & præbendam est inualida. nam talis electio (si uè intelligatur simul, si uè ordine successiuo) per concilia reprobatur, vt dixi s. eod. c. tuæ. & innuit iste tex. ¶ quod vacante vno canonicatu, si duo eligantur, non valet electio. quia præsumuntur electi ad vnum ius spirituale, vt sic talia sint subiecta, qualia prædicata demonstrunt. in contrarium facit facultas creandi de nouo ius spirituale, hoc est canonicatû. quod possunt facere canonici, & fecisse præsumuntur. vt sic magis res valeat & c. hic ergo non tenuit, quia legato non licuit rumpere numerum canonicorum iuramento, & auctoritate apostolica roboratis. vt j. dicam. ¶ Duodecimò no. quod Capitulum augendo numerum, videtur creare nouum ius spirituale, quod extinguitur cum creato, vt hic, dum dicit nascitur, & definit cum defuncto. ¶ Si ergo canonico tali fuisset causa commissa, eo mortuo nõ cognosceret alius subrogatus. Item nec posset agere de contemptu, & iniuria præ mortuo illata, per rationem istam. quia nascitur, & extinguitur cum persona. facit, quod no. s. de elect. c. quod sicut. & in fert hoc Inno. ad aliud. ¶ videlicet, quod si in ecclesia, vbi nõ est certus numerus, sunt plures canonici, & vnus moritur, nõ valent literæ, si impetrentur super illius canonicatu alteri cõferendo, antequam vacet: quia non vacat, sed definit, vt hic dicit. vbi verò est certus numerus, non definit, sed vacat. facit ad prædicta. C. de proxi. sac. scri. l. comperimus. lib. 12. & C. de sacrosanc. eccl. & l. non plures. & de aduoca. diuer. iudi. l. ad petitionem. Aliud enim est extingui, aliud cessare. sicut aliud extinguetur esse, aliud in suspenso manere, vt l. illa quæstio. §. si. ff. de here. institu. & l. 2. de verbo. oblig. vbi not.

¶ Decimotertiò not. ¶ q. per iuramentum potest coarctari libera potestas, & permiffa de iure variatio impediri. facere enim, & mutare constitutiones, pendet à voluntate statuentium; vt l. omnes populi. ff. de iustitia & iure. & tamè iuramento possunt se astringere ad non mutandum. Item per varias clausulas variationem annullare. sicut est in mutatione testamenti libera, quæ certis formis potest limitari. & an iuramento dic, vt no. in l. si quis in principio testamenti. ff. de leg. 3. ¶ Decimoquarto no. ¶ q. suæ prohibitioni Papa addit decretum. in legibus autè aliquid prohibentibus non expedit hoc decretum, quia sine eo, quod in contrarium agitur, est nullum. vt C. de legi. l. non dubium. quod an sit verum, cū constitutio est pœnalis. vt scilicet pœnæ appositio, & solutio nõ confirmetur, quod geritur contra legis prohibitionem. dic, vt no. in l. prætor ait. ff. de ope. no. nunc. per Bar. idem autem decretum an possint ponere inferiores iudices (puta madata mihi ne alienem fundum, & decernit irritum, si fuerit contra factum) dicit Hostien. q. super his, quæ spectant ad suã iurisdictionem, quilibet iudex potest, vt l. sperandum. §. si auctore abfuerit. C. de iudi. & in arbitro, an possit. est casus, non in c. Ray. j. de testa. priuatæ verò personæ, an in suis dispositionibus possint apponere ista decret. dicit Host. q. sic, vt l. si quis. in princ. testamenti. & l. quantum. de lega. 3. facit, quod no. Bar. in l. si quis ita promiserit. §. ea lege. ff. de verb. oblig. ¶ Decimoquintò no. formam sententiæ, condemnatur enim iste ad restitutionem præbendæ eorum, & c. in fructibus autem non condemnatur pro eo, quod possidebat cū titulo, & bona fide, secundum Egi. quod non placet de eo, q. dicit istum bonæ fidei. nam errabat in iura: ergo malam fidem habere præsumitur. vt in reg. qui contra iura. talis tamè error iuris excusat à fructu restitutione, vt no. in l. in vsuca. ff. de vsuc. & l. sed si lege. §. scire. ff. de peti. here. ¶ Decimosextò no. in si. q. licet sit eadem causa irritandi collatione duobus factam, & eadem sit defensio vtriusque, & connexitas inter eos: tamen sententia contra vnum lata non præiudicat absenti, contra quem non fuit actum. ¶ vnde sententia lata contra ordinationem propter insufficientiam nõ videtur præiudicare ordinationi, nec sententia lata contra mandantem præiudicat mandatario. de quibus exemplis, & alijs similibus vide s. de re iudi. c. quamuis, & tanquam. statim post gl. ¶ Venio ad op. glo. & Doct. & primò op. hic dicitur, q. generalis procura. episcopi confirmauit. ergo videtur, q. episcopus non potuerit venire contra, vt in iuribus alleg. in gloss. 2. quæ soluit, q. in generali mandato non venit, q. illicita attentet, & indebita. vt ff. de condi. indebi. l. si procu. vbi non videtur mandatum procuratori, q. soluat indebitum. ad hoc l. si is cui. ff. de sol. Sed illicitum est aliquid approbare, quod gestum sit contra concilium, vt hic erat. præterea non videtur episcopus mandasse, quod ipse facere non poterit, vt contra concilium dispensare, secundum Inno. & Hostiè. ¶ Secundò opp. hic dicit. q. episcopus recepit eum ad osculum. ergo videtur consentire institutioni ipsius. vt hic in iuribus alleg. in glo. per hoc videbatur. & c. Sol. vt in ea Inn. dixi s. scilicet, q. episcopus expressè non potuisset eius institutionem attentatam contra concilium approbare. ergo nec eius taciturnitas operatur confirmationem, quia nõ potest plus tacitû, quam expressum. præterea recipere ad osculum est actus incidens. ergo non inducit dispositionem, sic nec verba enunciatiua, vt in cle. si Romanus. de sen. ex com. Item poterat episcopus ignorare, esset sua institutio canonica, necnè. ergo eius patientia non inducit collationem tit. quia est difformis, & necessarîo non infert in actu, vt l. nec natales. C. de probat. ¶ Tertio opp. dicitur hic, quod si Papa confirmauit numerû cum decreto, non possunt canonici eligere vltra numerû. contra hoc opponitur, & videtur, si uè sit decretum, si uè non, possunt semper conuenire, cum tale priuilegium in fauorem ipsorum fuerit concessum, vt l. quod fauore. C. de legi. Sol. dicit glo.

cit glo. immò & c. q. possunt, si non est apposita dicta clausula, alias secus: sed per hoc non tollitur contrarium de l. qd fauore. dicit Io. And. hic fuisset statutum de nouo in fauorem ecclesiarum ad canonicorum instatiã confundendam, & electorum infinitatem vitandam. de rescrip. cap. cum in multis. Nam plerumq. per preces, vel minas consueuerunt canonici violare statutum. j. de verb. signi. c. cum olim. 2. vel dic, q. vbi est decretum (licet in canonicorum fauorem) tamen propter virtutem clausulæ non possunt canonici renunciare dicto fauori. & est si. j. e. cui de non. lib. 6. & quod no. Io. And. de consti. c. cum accessissent. & c. ¶ Quarto op. dicitur hic, q. sententia lata contra cellarium non præiudicat G. contra immò videtur, q. præiudicat propter connexitatem, vt in iuribus alle. in gl. fin. quæ solu. vt in ea habes. & not. etiam. 76. dist. c. tantis Daniel. & est ratio, quare non præiudicat, quia aliam potuisset habere defensionem iste G. puta dispensationem Papæ. ad hoc bene facit l. denunciaffe. §. vlt. ff. de adul. vbi condemnatio adulteri non nocet adulteræ. quia ille potuisset falsis testibus inimicitijs à præfide grauari, mulier religiosum iudicem fortiri, qui pudicitiam suam defendit: vel aliter obtinere gratia, vel legis auxilio. & inducit gloss. hunc finem ad quæst. de qua in fine glo. quam vide in Spec. de sen. prola. §. nunc de effectu. ver. sed pone hoc dictum Hostiè. in materia hic distinguit tria membra, & minus plenè. ego remitto vos ad versu. plenè. s. de re iudi. c. quamuis. & per Bar. in l. cum filius. de verbo. oblig. & quod no. Cy. in l. 2. de aduocatis diuer. iudi. & c. ¶ Quintò opponitur, & videtur, q. valeat duorum electio: quia possunt canonici augere numerû, vt s. eo. c. dilectus. & c. relatum. Solu. vt in glo. hic fuit & c. Innocen. dicit, quod vacante vna præbenda, plures possunt eligi in canonicos, hoc expressè, quod vnus habeat præbendam integram, & alij prouideatur, cum se facultas obtulerit: sed si simpliciter recipiuntur, vno iure vacante, non valet electio: quia intelliguntur electi ad vnam præbendam, nec intelliguntur electi eo modo, quo licet: de quo modo supra. & satis hoc videbitur probari per illum tex. contra quem posset opponi. quòd vitari debeat tantum electio vltimò nominati, & non primi, iuxta no. in simili. s. eod. c. dilectus. dic, vt ibi no. ¶ Sed hic incidenter quæro de ratione diuersitatis. ¶ quare magis est permiffum canonicis vltra numerum eligere, non præbendas diuidere, eligendo duos ad vnam. dicit Innocen. quia primum censetur de iure priuato, cui potest renunciari: secundû de iure publico, cui renunciari non potest. de foro compe. c. si diligenti. Item per primum fit melior de ditio ecclesiæ. quia vbi multa consilia, ibi salus. de offic. deleg. c. prudentiam. per secundû verò posset induci mendicitas in clericis, & ecclesiæ vituperium. & hæc est etiam ratio, quare canonici, eligendo vltra numerum, rumpunt numerum canonicorum, & non præbendarum. nam electio plurium canonicorum non reprobatur, sed electio ad præbendam, quæ nõ vacat, est nulla per Conci. Turonen. vnde cum non teneat electio, non rumpitur numerus. & quare tenet in canonijs, & non in præbendis, est, quia sic statutum est in præbendis. vt s. eo. c. in maioribus. sed non ita in canonijs reperitur statutum secundû Ioan. An. ¶ Quartit Ioan. And. post Innoc. ¶ canonicis iurauerunt non eligere vltra certum numerû: an valeat receptio contra iuramentum. & idem potest quæri, si iurati non vendere librum, vel non mutare testamentum, & postea vendendo, vel mutando, & videtur, q. non teneat electio contra iuramentum attentata, vt hic. Item recipiendo, sunt periuri, & sic infames, & per consequens repellendi à legitimis actibus. nam, cum attentat facere contra iuramentum, est periurus, vt sic concurrentes simul actio, & periurium, periurium fingatur præcessisse, & penetrabilis sit. vt dicit Innoc. in c. appel. s. de appel. & hæc opi. placet Archidia. j. eo. lib. 6. Alij dicunt, q. receptio facta contra iuramentum tenet. Non obstat versic. nisi fortè. quia ista est allegatio partis ius non

continens, sed dices immò, quia ex ea fertur sententia. Sed respõde, quod Papa non mouetur ex illis allegationibus ad sententiandum, sed ex illis, quæ casum contingunt, quæ apparent in prima conclusione, secundû Io. An. qui concludit, quod valeat facta receptio contra iuramentum, licet illi sint periuri: sicut tenet matrimonium contractum contra iuramentum, licet contrahens sit periurus. de spon. c. sicut. & qd ipse no. in c. quod semel. de regu. iur. lib. 6. in mercu. & maxime hoc verû, secundum eum, si post iuramentum sunt auctæ facultates ecclesiæ: potest enim tunc recedi à numero per Papam decreto secundum Io. And. super glo. immò ad hoc s. de constitutionibus. c. cum M.

ADDITIONES.

- a ¶ In legatis de latere. Qui non possunt conferre beneficium patronatum laici habentis ius præsentandi ex patronatu. secus si habet ius præsentandi sine patronatu. Car. in cle. 2. in 3. q. de præben. Fed. de Senis. c. 6. fil. 6. tenet contrarium. Vide Abb. in c. dilectus. de offi. delega.
- b ¶ Eius patientia. No. quod prælatus, qui diu tolerauit subditum in beneficio suo, non potest eum compellere ad ostendendum titulum beneficii, vt vult hic Panor.

S Y M M A E.

- 1 Episcopus potest vnam præbendam diuidere in duas tempore vacationis. nu. 7.
- 2 Status ecclesiæ vacantis potest mutari, sed non iura sua diminui, nisi certa forma seruetur.
- 3 Creatio canonicorum, & collatio præbendarum de consensu Capituli spectat ad episcopum.
- 4 Canonici de nouo creati possunt agere contra episcopum, qui eorum præbendas sine iusta causa minuit, vt redintegret ipsas.
- 5 Præbenda si diuiditur in duas, & ad eas duo canonici assumantur, non rescinditur diuisio, & receptio iniuste attentata, sed qui male diuisit, & recipit, quod deficit, vtrique supplere tenetur.
- 6 Iura incorporalia, maxime spiritualia, non de facili, postquam creata fuerint, dissoluntur.
- 8 Episcopo, & Capitulo an liceat, quotiescumque voluerint, creare canonicos.

Vacante De vna præbenda vacante possunt fieri duæ, si suppetant facultates: alias diuidens re integra tenetur communi diuisio. secunda ibi [super quo.] ¶ No. primò, ¶ q. vna præbendam potest episcopus diuidere in duas; & hoc tempore vacationis. ¶ si ergo itatus ecclesiæ vacantis potest mutari, & non iura sui dominij, nisi certa forma seruetur. in clem. summa. de rebus eccl. non alienan. ita & status præbendarum. hæc autem diuisio (sicut & vnio) spectat ad episcopum, vt hic. & j. de excelsi. pra. la. cap. sicut vnire. ¶ Secundò not. ¶ q. ad episcopum spectat creatio canonicorum, & collatio præbendarum de consensu Capituli. non ergo pariter ad vtrumq. ¶ q. an sit verum, sub iudice lis est, vt patet ex no. s. de electio. c. cum ecclesia Vulterana. ¶ Tertio not. ¶ quod canonici de nouo creati possunt agere contra episcopum, qui præbendas eorum sine iusta causa minuit, vt redintegret ipsas. non potest ergo canonicus rem præbendæ suæ male alienatam per episcopum reuocare, sed agere ad interesse, scilicet ad redintegrationem ex his, quæ vacabunt postea. & sic videtur, quod vacans præbenda postea debeat scindi pro alia integranda. quod intellige secundum Hostiè. si vacabit præbenda pinguis, quod superexcedit, assignabitur isti per redintegrationem. ¶ Quarto no. q. si vna præbenda sine causa diuiditur in duas, & ad eas duo canonici assumantur, non rescinditur diuisio, & receptio iniuste attentata, sed qui male diuisit, & recipit, quod vtrique deficit, supplere tenetur: sic est in ordinato sine titulo, cui episcopus (licet male fecerit) prouidere tenetur, vt s. eo. c. cum secundum Apostolum. ¶ Iura enim incorporalia, maxime spiritualia, non de facili, postquam creata fuerint, dissoluntur. licet ille, qui inesse ipsa produxit,

produxit, puniatur, vt c. vel non est compos. de tempo. ord. & c. inter corporalia. de transla. ¶ Quintò no. quòd ex iusta causa episcopus vnam præbendam diuidit in duas. & iusta causa est, si pauci sunt canonici. s. de elec. c. cum ecclesia. vel causa necessitatis, vel utilitatis. j. c. c. expoluiti. vel pietatis, & elemosynæ. 86. dist. c. non satis. & no. j. c. c. super inordinata. ¶ Opp. dicitur hic, quòd tenetur integrare præbendam istis canonicis sic receptis. contra, quia ipsorum electio ad vna præbendam non tenuit, vt s. c. prox. ergo tanquam non canonici non debuerunt audiri super integratione. tamen ex narratis per eos appareat non competere eis ius, & sine actione experiri, vt no. in l. vbi patet. C. de transla. & c. i. de offi. iudi. per Inno. sol. tribus modis. dic. vt in gloss. r. vltima placet Inno. & Hostien. qui plenius in hac materia sic distinguit. ¶ cum queritur, vtrum liceat episcopo, & Capitulo creare canonicos, quotiescunque voluerit. distingue, quia aut in ecclesia non est numerus certus canonicorum, aut est numerus limitatus. primò casu potest recipi canonicus, quòd placet. quia nouum ius cum eo creatur, & definit cū eodem. vt s. c. prox. secundo casu quando est certus numerus, & tunc aut est iuramento firmatus, vel cōfirmatus cum clausula, quòd quicunq; & c. & non potest aliquis vltra recipi, vt s. c. prox. nisi in duobus casibus. primò quando fructus excreuerunt, vt s. c. prox. vel nisi fieret auctoritate Papæ, qui constitutionibus non ar. stat. vt j. de concess. præben. c. proposit. & sic intelligitur. j. de verbo. signifi. c. fina. aut non est apposita dicta clausula, & tunc aut eliguntur plures canonici vltra numerum, & tunc licet fieri non debeat, valet tamen receptio, & rumpitur numerus canonicorum, sed non præbendam, vt s. c. pro illorum. in fine. & c. dilectus. præiudicant enim canonici sibi in numero vltra numerum eligendo voluntariè, secus si coactè, puta mandato Papæ, vt no. s. c. pro illorum. quòd intellige, si contra literas Papæ eis non competeat aliqua exceptio, sed si competeret, & opponere omni fisset, videntur voluntariè recepisse, & ideo sibi in numero præiudicasse, vt s. c. pro illorum. & de const. c. cum M. & hoc cum canonici recipiunt simpliciter, non per respectum ad præbendas. si autem plures canonici eliguntur per respectum ad præbendas, & tunc aut est æqualis numerus vtriusque. s. canonicorum, & præbendarum, & non est dubium, quòd valet vtriusque receptio. aut plures canonici eliguntur ad vnâ præbendam vacantem, & tunc distingue formas, & modos talis electionis: aut enim dicunt, eligimus nos duos ad vnam præbendam, & neutrum valet, vt s. c. prox. aut illa vna præbenda prius in duas diuiditur, & postea ad eas duo canonici assumuntur, & tunc aut non fuit efficax talis diuisio (puta quia facta fuit sine causa) & valet canonicorum receptio, non diuisio, quia redintegrare tenetur. aut diuisio fuit valida (quia facta cum causa) & tunc valet cessio, & receptio, vt hic. ad hoc autem, vt sit valida talis diuisio, quattuor requiruntur. primò animi destinatio, quæ præsumitur, si primò diuidatur: secundo, quod duos eligat, vt hic. sed non ita, si duos ad vnam eligat, vt s. c. prox. secundum, quòd fiat de cōi consensu illorum, ad quos spectat. s. episcopi, & Capituli, vt hic. & de rebus eccle. non alie. c. i. tertiu, quod fiat ex causa rationabili. quartum, quod sint duo sufficientes vtrique, vt hic, quorū vnū si deficiat, saltem sessio non valebit, vt hic secundū Host. ¶ Secundò opponitur extra glo. dicitur hic, quod si diuisio fuit facta indebitè, possunt canonici agere, vt redintegrètur de alijs, cum vacabunt. contra immò videtur, quod episcopus, qui malè fecit, teneatur redintegrare de suo. ar. j. c. prox. & c. cū secundū. saltè quandiu uiuet. sed eo mortuo delictum suum extinguitur. 23. dist. c. quorundam. præterea si dicamus, quod de alijs, quæ uocabunt, fiat redintegratio, ut vult, cū delictum personæ noceret ecclesie, vel alijs. quòd esse non debet, vt in reg. delictū. & l. sancimus. C. de pœnis. & hoc videtur tenere Host. ut hic videas in nouella.

- 1 Papa si mandat ei, ad quem spectat, quòd beneficium alteri conferat, collatio per eum alteri facta tenet: ipse tamen ex transgressione puniatur.
- 2 Ius queritur per monitorias epistololas.
- 3 Receptio in canonicum facta auctoritate Papæ afficit præbendam post vacantem.
- 4 Presentatio literarum non afficit præbendam, ita quòd reddat nullam collationem alteri factam. & quid tunc operetur.
- 5 Pena, quæ sit Capituli, & canonicorum, qui non recipiunt aliquem ad mandatum Papæ.
- 6 Tempus receptionis literarum an sit inspiciendum, an verò tempus date.
- 7 Index si tempore impetrati rescripti sit excommunicatus, & tempore receptionis absolutus, quòd tempus inspiciatur.
- 8 Literas monitorias obtinens, an detineat aliquod ius ad petendam præbendam vacantem.
- 9 Receptus si est aliquis in canonicum auctoritate Papæ (ita quòd præbenda sibi, & non alteri sit conferenda) si Capitulum ipsam alteri contulit, an reuera via possit agere ipse in canonicum receptus, vt eam petat ab ipso detentore.
- 10 Collator an possit assistere, & defendere factum suum, si collatione per eum factam tertius vult reuocare.

Dilectus. ¶ Si Papa mandat ei, ad quem spectat, quod beneficium alicui conferat, collatio per eum alteri facta tenet. ipse tamen ex transgressione puniatur. & prima pars querelæ decisam continet. secunda dat iudices, ibi [fraternitati.] ¶ No. primò, quod iste clericus (quia eum ad mandatum Papæ Capitulum non recepit) conquestus fuit Papæ. ex quo collige, quod habens monitorias tantū de inobedientia conqueritur. & sic per easius queritur, vt j. dicam. ¶ Secundò nota formam mandati, quæ fuit, vt istum G. reciperent in canonicum, & c. & sic Papa non contulit sibi canonicatum. quod si fecisset, collatio præbendæ postea facta alteri non valeret, vt c. si postquam. j. eodem lib. 6. & idem dicas, si eo recepto in canonicum, præbendam postea alteri contulissent: non enim valet. ¶ quia receptio in canonicum facta auctoritate Papæ afficit præbendam post vacantem. j. de rescriptis. cap. tibi. qui. lib. 6. & j. dicam. Collige ergo, quod aliud est conferre, aliud mandatum de conferendo, sicut aliud est emere, aliud emere velle, vt no. in l. in ementis. de contrahen. empt. non enim qui mandat rem vendi, abdicat a se dominium, nisi venditio ne, & traditione sequuta. ad hoc ff. de actio. emptio. l. in teste. ¶ Tertiò no. quod sufficit præbendam vacare tempore receptionis literarum. & hoc ideo, quia sic mandatum fuit. vt patet in tex. [si qua tunc vacaret] & c. circa hoc dicit Phi. quod si impetrans dixit beneficium vacare, non sufficit, quod vacet tempore presentationis, si non vacabat. tempore impetrationis, siue datæ ad hoc. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxa. ex iure enim superuenienti non potest, nisi impetrans: sicut nec actor, qui sine actione egit, non obtinet, si postea actio sibi competere incipiat, vt l. non potest videri. ff. de iudi. Sed si Papa proprio motu mandat alicui conferri ecclesiam, vel præbendam, si vacat, satis est, quòd vacet tempore receptionis: licet non vacet tempore datæ, vt hic secundum eum. quòd dictum est contra naturam dispositionis conditionalis. nam conditio de presenti, aut statim reddit dispositionem puram, si est vera, aut reddit ipsam nullam, si est falsa, vt l. cum ad præsens. ff. si cer. pe. Non ob. iste tex. quia hic fuit mandatum de canonicatu, quod apertius patet Papæ voluntas de conferenda præbenda quandocūq; vacante, secundum Io. An. ¶ Quartò not. quod presentatio literarum non afficit præbendam, ita quòd reddat nullam collationem alteri factam. operatur tamen effectum; quia canonici contrarium facientes puniuntur, vt hic c. &

hic. & idem intellige, scilicet quòd canonici puniatur, si aliter, quam per præsentationem, sciuerunt illud mandatū, vt s. de app. c. meminimus. & c. suggestum. ¶ Quintò no. pœnam Capituli, & canonicorum, qui non recipiunt aliquem ad mandatum Papæ. tenentur enim statim recipere, & redditus assignare, & c. vt in tex. & hoc fit in pœnam canonicorū, qui nullam excusationem habentes, obedire mandato apostolico contempserunt, ar. de rescrip. c. si quando. & c. cum olim. ideo nulla posset esse conuenientior pœna: quam vt puniantur in eo, in quo deliquerunt. de tempo. ordinar. c. literas. secundum Ioan. And. qui sentit ex hoc, quòd si non fuissent in culpa, non debuissent astringi isti canonici ad recipiendum istum in canonicum. nec ad assignandum sibi redditus, antequam præbenda vacaret. & sic si Papa mandat recipi in canonicum, & assignari præbendam, cum vacabit: non poterit executor huic impetranti conferre canonicatum ante vacationem præbendæ, arg. contra, quia ista sunt diuersa. impleatur ergo vnum, quòd potest, remanente reliquo in pendenti. argum. c. dilecti. de dolo, & contu. & hoc sentit glo. i. quia conditio adiecta præbendæ, si vacat, & c. non intelligitur repetita in canonicatu, arg. ff. de fun. instru. l. Seio. §. Gaius. Nam conditio adiecta in altero ex connexis, & copulatiuè collatis, videtur in reliquo repetita: secus in non connexis, etiam si cōiunctim sit vtrique prouisum, vt l. Iul. Paulus. de conditio. & demonstratio. ¶ Venio ad glo. & primò opponitur: dicitur hic, quod inspiciatur tempus receptionis literarum. contra de multis iuribus, quæ disponunt inspici tempus datæ, vt in glo. secunda. ex qua non potest in illa varietate elici certa doctrina. Sed dominus Ioan. An. post Pet. de Sa. plenius sic distinguit. quandoq; consideratur actio, quæ competit ex rescripto: & ex illo oritur, vt s. de rescrip. c. eam te. & tunc attenditur data, vt ibi. & c. literas. de rescrip. in cle. quòd q; actio, quæ non oritur ex rescripto. licet super illo impetretur. & tunc etiam consideratur data, vt s. de rescrip. c. si. quandoq; valor ipsius rescripti, valeat vel non (puta ex veritate tacita, vel expressa falsitate. vt s. de rescrip. c. super literis. & tunc consideratur data, vt eodem tit. c. constitutus. Quandoq; attenditur obligatio, quæ contrahitur ex mora, vel culpa illius, contra quem impetratur, vt hic. & s. de rescrip. c. capitulū. & tunc attenditur receptio. vt hic patet. Quandoq; negligentia iudicis ratione præscriptionis, quæ currit contra iurisdictionem (quia causa est fortè cōmissa decidenda intra diem.) & tunc attenditur possibilitas agendi. de rescrip. c. si autem. & c. plerunq;. Quandoq; odium impetrantis: & tunc spectatur tempus agendi. de offi. dele. c. prudentia. de vsur. c. quia frustra. Quandoq; iurisdictionis perpetuatio: & tunc attenditur citatio, de offi. dele. c. gratiū. de hoc in Spec. de rescrip. c. presentata. in fi. & hæc distinctio potest applicari ad questionem gloss. ¶ si iudex tempore impetrati rescripti sit excommunicatus, & tempore receptionis absolutus, quòd tempus inspiciatur. & videtur, quod tempus receptionis, vt hic. contrarium tenet gl. nā cum sint ab initio nullæ, non possunt cōualescere: licet cesset causa null tatis, vt in reg. non firmatur. & c. i. de rescrip. lib. 6. & hanc opinio. gl. tenet Spe. tit. i. §. vlt. in prin. Io. An. post Io. de Deo. in suis questionibus sic distinguit. aut erat publicè excommunicatus, tunc indistinctè non valet litera. de re iudi. c. ad probandum. de postu. c. i. aut occultè: sed nunc opponitur: & tunc subdistingue. aut hoc sciuit impetrans, & non valet rescriptum. de rescrip. c. super literis. aut ignorauit, & tunc de æquitate debet valere, vbi iustitia aduersarij non perijt. de procura. c. ex insinuatione. si autem tempore presentationis erat excommunicatus occultè: nunc absolutus poterit procedere. quia media tempora non nocent, vt l. sed si in conditio. §. solemus. de hære. in l. i. & hæc materia adaptatur ad alias. si aliquis est vsurarius manifestus tempore conditi testamenti, sed tempore mortis non, vel econuerso. vel medio tempore tantum inter testamentum, & mortem efficitur

vsurarius manifestus. & an valeat testamentum. dic per Bar. in l. filio præterito. de iniusto testamento in materia nostra beneficii, si inter tempus datæ, & præsentationis variatur qualitas beneficij (quia de non curato efficitur curatum) vel econuerso, vel efficitur dignitas post datam, an veniat sub gratia. dic. vt in cle. literas. de rescrip. vbi glo. magistra. sicut in iudicijs quandoque actio competit à principio, sed definit lite pendente. quandoque pendente iudicio superuenit. quòd dic. vt in c. abbate sanè. de re iudic. lib. 6. & l. non potest videri. de iudic. & in materia delictorum variatur interdum conditio delinquentis post delictum commissum. quòd dic. vt l. i. ff. de pœn. & c. i. s. de oblig. ad rati. facit l. si aliena. §. in extraneis. de hære. in l. i. ¶ Secundo opp. & videtur, quòd collatio facta à Capitulo contra mandatum Papæ non tenet: sicut non valet, quòd agitur contra legem, vt l. non dubium. de lega. immò durius agitur cum instrumento legis, quam cum lege, vt l. Celsus. de arbi. Item videtur Papa ad se negocium reuocasse: vnde quòd agit ordinarius scienter in contrarium non debet valere, sicut non teneat eius processus, si sciat Papam de eadem causa cognoscere, vt c. si duobus. de app. & per Inn. in c. cum M. Ferrarien. sicut enim intimatio facta per executores ordinario, ne cōferat, ligat eius manus: ita videtur, si ipse eidem executori deputato Papa in timet, quod alicui conferat, vt c. tibi qui gratiam. de rescrip. lib. 6. Sol. ista contraria gl. 3. multum subtiliter, & sic nititur subtiliter soluere. dic. vt in ea. & plenius de materia in c. si foli. de concess. præben. lib. 6. in magna distinctio. ¶ Venio ad apparatus Io. An. post Doct. per questiones. & primò queritur an iste, qui literas monitorias obtinuit, habeat aliquod ius ad petendam præbendam vacantem: videtur, quod non: quia non potest eam petere alij iam collatam, vt hic. & patet in eo, quòd legitur, & notatur. s. de rescrip. c. Capitulum. & c. constitutus. ar. contra s. de rescrip. c. literis. vbi successor dando executorias, dicitur exequi factum prædecessoris, qui concessit monitorias. ergo ex eis erat aliquod ius quæ situm. pro hoc facit hæc litera, vbi dicitur fieri inclusionem mandati apostolici, si alij confertur. & pro hoc, scilicet quod sola impetratio tribuat ius. facit s. de of. deleg. c. ex parte. probatur ratione. si enim presentatio per patronum clericum facta tribuit ius incommutabile. j. de iure patro. c. cum autem. multò magis presentatio literarum Papæ. i. q. i. c. quod præcipitur. & insert illa ratio, quod collatio facta alteri non deberet valere: sicut nec collatio episcopi facta alteri, quam presentato, sed dic. quod valet, quia ante collationem non habet ius in præbenda: licet. n. malè fecerit alteri conferendo: non tamen sequitur, quod collatio nulla sit: sicut malè facit, si vni vendit. secundò vendit alteri, & tradat. tenetur enim crimine stelliōn. tñ venditio secunda tenet, vt l. quoties. C. de rei ven. & glo. ponit exemplū in sacerdote peccatore, qui se maculat celebrando, & in domo vitiosa, vt in ea patet. & etiam in sponsalibus de futuro: quæ soluitur, si de presenti cum alia contrahatur. & tñ ille peccat, rumpendo fidem præstitam. vt j. de spon. c. sicut. & c. si inter virum. §. fina. & hæc omnia ideo statuta sunt, quia ex solo titulo non acquiritur ius in re: licet persona sit personaliter obligata ad implendum. talis tamen obligatio personam sequitur, non rem ipsam. quia personalis obligatio non sequitur fundum, vt l. prima §. si heres. ff. ad Trebell. accedat illud generale. multa fieri prohibentur, quæ facta tenent. supra de iure iurando. c. quemadmodum. §. quod si post hæc. Et ratione huius personalis obligationis contractæ per presentationem factam Capitulo est dicendum Capitulo obligatum esse ad receptionem in canonicum, & de redditibus prouidendum. quòd tamen Doctores reuocant hic in dubium: an scilicet conditione ex hac decre. possit iste, qui presentauit literas, nec receptus fuit, consequi, quæ hic dicuntur. quidam, quòd sic, vt hic patet. primò plus dicunt, quòd Capitulo, quòd sine causa recusa-

ADDITIO.

Tempus datæ. Adde Fed. de Senis confi. 290. vbi latè examinat hanc materiam.

S V M M A E.

- 1 Parochialis ecclesia, que dicatur quò ad penam huius constitutionis.
2 Vniuersitas scholarum licet peste, vel bello superueniente in totum spargatur: tamen priuilegia studij concessa loco propter scholares non dissoluantur.
3 Beneficium primum vacat ipso iure per adeptionem secundi.
4 Collator potest conferre beneficium, quo possessor est ipso iure priuatus. & num. 5.
6 Extortu ab episcopo in penam negligetia, cedit lucro ecclesie, quam offendit.
7 Iura, que loquuntur in ecclesijs parochialibus, & dignitatibus, habent locum in personatibus.
8 In dispensationibus magis habetur ratio literaturæ, & nobilitatis, quam bonitatis.
9 Papa tunc dispensat, cum subest iusta causa dispensandi: alias non dispensatio, sed dissipatio dici debet.
10 Habens beneficium curatum, si recipit secundum non curatum (quod tamen requirit residentiam) an post habitam pacificam possessionem istius secundi, vacet ipso iure primum.
11 Confirmatus ad parochialem ecclesiam, qui presbyter non est, vel ad abbatiam, qui benedictus non est: vel archidiaconatum, qui diaconus non est, statim ex quo habent possessionem talium dignitatum & c. vacant priora beneficia.
12 Confirmatus in episcopum, qui gratiam habet quinquennalem super differenda sua consecratione, an sub eadem dilatione priora beneficia retinebit.
13 Dispensatio est quedam commensuratio communis ad singula.
14 Dispensatus debet habere intuitum rationis, & boni vniuersi, & causæ, propter quam dispensat.
15 Causa dispensandi est triplex.
16 Habens præbendam, si obtinet curatum beneficium, an habebit locum ista constitutio quò ad priuationem primi beneficii, vel etiam vtriusque vbi contendat.
17 Cura animarum qualiter accipiatur in ista constitutione.
18 Vacante ecclesia episcopali, præpositus gerit vices archiepiscopi, vel eo deficiente, decanus & c. an ex hoc præpositus, vel decanus dicatur habere curam animarum.
19 Dignitas, personatus, & officium qualiter differant.

DE multa. Habens personatum, vel beneficium curatum, si secundum tale recipiat, vacat primum. quod si retinere contulerit, et secundo priuabitur. Is, ad quem spectat prioris collatio, si intra sex menses non conferat, duplici pena punitur. cum sublimioribus tamen personis super tali pluralitate Papa dispensat. h. d. diuiditur in quattuor partes. In prima constitutionis causa. In secunda constitutio. In tertia quedam pro testatio. secunda ibi [presenti] tertia ibi [cura.] pro constitutio nis causa Lateran. conciliū repetit, & ipsius transgressionem punit. Secunda pars, que ponit constitutionem, subdividitur in sex. In prima priuatus habentem beneficium curatum ipso beneficio: si recepit secundum tale. secunda ibi [si forte.] in contemptore penam aggrauat. tertia ibi: [is quoque.] collatorem primi monet, vt eum conferat. quarto eum punit, si non conferat. ibi: [& si vitra] quinta ibi [hoc idem] ad personatus constitutionem prorogat. sexta ibi [addetes.] addit de pluribus personatibus, etiam non curatis, in vna ecclesia non habedis. ¶ No. primo qd Papa commendat conciliū de multa prouidentia circa prohibita beneficiorum pluralitate, & verè fuit multa. quia si in singulis beneficijs singuli sint rectores: melius ecclesie deseruitur: pauperibus clericis subuenitur: animarum periculis obuiatur: auaritie vitium extirpatur: hospitalitas debita non feruatur. & alias rationes addit extraneus execrabilis. dic, vt ibi. ¶ Secundò not. quòd conciliū statuit in dignitate,

tate, & ecclesijs parochialibus, vt s. de cle. non resi. c. quia non nulli. & secundum Host. ¶ intellige quò ad penam huius constitutionis illam dici parochialem, que habeat curam habitu, & actu, vt no. in d. c. nonnulli. & quòd no. in c. licet ca non. in gl. [sed nunquid.] de elec. lib. 6. Sed Inno. & Abb. tenent contrarium, scilicet quòd dicatur cura solo habitu, siue actu: ne sine causa perdat ecclesia iura sua: quòd regulariter non contingit. de regu. iur. c. sine culpa. lib. 6. nec extinguit ius curæ, licet populus deficiat: quinimo secundum Io. de Lig. si tota ecclesia caderet, remaneret cura. facit quòd no. ff. quod cuiusq; vniuer. nomi. l. sicut. & s. de postul. c. gratum. nam & ex hoc sequitur, qd si homines illuc redirent ad habitandum, diceretur habere eandem curam, que non fuit extincta. ¶ simile videmus in vniuersitate scholarum, que sæpe peste, vel guerra superueniente in totum spargitur: tamen priuilegia studij concessa loco propter scholares, non dissoluantur. quòd esse, vt dixi infra de ope. no. nun. c. 2. Idem enim iuris censetur de eo, quòd est in potentia, & de eo, quòd est in actu. arg. j. de app. c. non solum. lib. 5. & l. foramen. de seru. vrb. præd. & l. Labeo. de sta. li. vbi verbum [nocet] in aqua pluuiæ arcenda exponitur, idest nocere potest. ¶ Tertio no. ¶ quòd per adeptionem secundi beneficii vacat primum ipso iure. & pondera verbum [recipiens] & verbum, [habeat] & sic inducitur talis variatio ipso iure, postquam habuerit possessionem secundi beneficii, vel per eum stetit, quò minus possessionem habuit, vt j. de elec. c. commissi. si ergo litigat super secundo beneficio nondum apprehenso, non vacat primum, secus si post apprehensam possessionem secundi super eo litigium pariat, vel etiam euincatur. nam primum retinere non poterit: primò sibi imputet, qui non inquisiuit diligenter de hoc s. de rescrip. c. in nostra. dicit tamen Io. And. quòd bene faceret prelati primū primum sibi commendare, donec litigat super secundo. & est iusta causa commendæ. j. de accu. c. si constitit. remittit ad not. de hoc plenius per eum. de concess. præben. c. cum nostris. Et ad uertendum, quòd sicut ipso iure vacat primum. ita si primū non possidet, sed habet in eo ius in re, vel ad rem, vt c. gratia. de rescrip. lib. 6. Item intellige si recepit secundum iuste: nam tunc etiam vacat primum. vt cap. eum qui. j. eod. lib. 6. ¶ Quarto not. penam transgressionis istius constitutionis, quam qui contemnit, vtroque priuatur. hodie ista pena est acta per extraneam. execrabilis. vbi dicitur, quòd si recipiens secundum, primum, quo priuatus est ipso iure absque mora dispendio verbo, & facto in manibus ordinarij sub testimonio publico non dimittit: priuatus est secundo, & inhabilis ad sacros ordines, & beneficia, vt ibi in §. qui verò. aduerte igitur, quò successiue circa istam pluralitatem prohibitam processerunt iura: huiusmodi enim iura ante conciliū, que tribuunt electionem habent plura beneficia, quòd maluerit retinere. vt s. c. referente. deinde emanauit conciliū. [quia nonnulli] aliter disponens, vt ibi: tertio ista constitutio, que prouidet, vt videtis. demum emanauit extraneus. execrabilis. Io. 2. 2. disponens, vt supra dixi. ad interpretationem autem, & suppletionem huius constitutionis, & concilij, quo loquitur in dignitatibus, & curatis secularibus emanauerunt alia iura, quibus cauetur, qd idem sit in dignitatibus regularibus, vt j. c. cum singula. lib. 6. & quia poterat esse dubium, an in regularibus manualibus emanauit cle. quia regulariter de supplen. neg. prelati. emanauit etiam c. si tibi concessio. eo. tit. lib. 6. & c. super eo. que limitant istam constitutionem, que vult, qd vacet primum per receptionem secundi: habet enim locum. quando fructus secundi alteri non debentur ad tempus. alias durante tempore, non censetur vacare primum. Item habet locum, vbi vtrunque curatum est principale, & per se stans: secus si canonicatus sit annexum, vt ibi emanauit clem. i. de offic. vi. que determinat, qd idem in vicaria perpetua, quòd in curato. ¶ Quintò not. qd

in versi. [quoque] quòd collator potest conferre beneficium, quo possessor est ipso iure priuatus. quòd intellige etiam, no vocato possessore; & sic possessio tertij sine titulo no impedit collationem beneficii: licet impediatur impetrationem, si de possessione tertij mentio non habetur. quòd dic, vt j. de concess. præben. c. cum nostris. & licet episcopus possit conferre, possessore non vocato: non tamen intra possessionem inducere. quòd dic, vt j. c. licet episcopus. lib. 6. ¶ Sextò no. ¶ quòd collator habet terminum sex mēsum a tempore receptionis, & notitia numerandos. j. de concess. præben. cap. quia diuersis. & non sufficit secundum Inno. quòd sciat eum secundum recepisse, nisi sciat eum ipsius possessionem adeptum. nam si non potest habere possessionem, vel de iure; quia dicit, quòd aduersarius iure illam habere non debet. vel de facto; quia non permittitur intrare possessionem non curret tempus collatori. 2 l. q. 2. c. si quis. 92. diff. c. si qui episcopi. Nam verba cum effectu & c. vt l. 1. quòd quisque iuris. sed si possessionem habet, forte curret tempus collatori a die possessionis habitæ, & scientiæ. & idem scilicet, quòd non curret tempus collatori, si possessor victus appellauit, & pendet causa appellationis, quia enim potest sententia confirmari, & infirmari non potest collator dici negligens, secundum Inno. & Hostien. ¶ Septimò nota, ¶ quòd illud, quòd in penam negligentia ab episcopo extorquetur, cedit lucro ecclesie, quam offendit. ex quo arguit Hostien. contra illos, qui occupant, quasi iure peculij. de success. abinte. c. fina. facit j. de elect. c. commissi. lib. 6. & nota, quòd dicit de suis prouentibus. quòd intelligit, glof. de suis. si proprium habet. vel exponit [suis] idest sui beneficii, quos suos facit. ad hoc. j. de fideiul. c. 2. secundum Hostien. ille etiam, qui primum beneficium tenet, conueniri potest ad fructuum restitutionem. quia possidet mala fide, cum tit. sit extinctus. & ita tenet glo. bene dicit & c. & idem tenet Vincen. & Goff. ad hoc infra de iure patrona. c. cum dilectus. in fine. ¶ Octauò no. ¶ quòd iura, que loquuntur in ecclesijs parochialibus, & dignitatibus habent locum in personatibus. & siue dignitas, vel personatus habet curam, vel non. maxime in eadem ecclesia, vt hic dicitur. ex quo arguit Ioan. And. quòd si dispensatum sit tunc aliquo super pluribus dignitatibus habendis; non intelligitur de dignitatibus eiusdem ecclesie, nisi hoc exprimat. nam hoc habet specialem notam, & prohibitionem, vt hic patet, secundum Ioan. An. & vtrum illa vacatio primæ dignitatis ipso iure habeat locum in ipsa ecclesia. glo. [quia] & c. dicit, quòd sic. Idem Tan. & Hostie. quia pena concilij intelligitur repetita in istis, dum dicit [addentes] & c. vt in dicta glo. & l. item quia. ff. de pactis. & l. i. si fa. fur. fe. di. per Bart. ¶ Nonò nota ¶ quòd in dispensationibus magis habetur ratio literaturæ, & nobilitatis, quam bonitatis. licet alias bonitas præferatur literaturæ. 3 s. distin. c. sedulo. & æquiparantur hic iuris scientifici, & sublimes. quia scientia nobilitat, vt dicit glof. ¶ Decimò no. ¶ quòd Papa tunc dispensat, cum subest iusta causa dispensandi: alias non dispensatio, sed dissipatio dici debet, vt j. dicam. & in istis curatis soli Papæ videtur referenda dispensandi facultas, vt j. dicam. ¶ Oppo. dicitur hic, qd ad hoc, vt careat vtroq; , requiritur, qd contendat: contra primò videtur, in dimissione vtroque debeat se offerre coram ordinario sub præsentia publicarum personarum, vt in extraneaganti. execrabilis. Sol. illa constitutio corrigit in hoc ista. ¶ Secundò opp. & videtur, qd non vacet primū ipso iure, sed detur sibi optio, vt c. referente. fol. dicit glof. ¶ aliud olim, vt in contrario: aliud hodie, vt hic dicunt Pe. & Abb. qd c. referere. & c. adhuc hodie possunt locum habere, scilicet si episcopus primi curati non vult habere ratum transitum ad secundam. nā si sine licentia transit, potest habere ratum, & non ratum transitum. & sic quodammodo optionem habeat primū, vel secundū. sed dices. videtur iniquum, qd episcopus sic possit ista impedire, forte pro minimo beneficio: qd habet Pet. de Anch. sup. 3. Decr. F F F bat

uit istum recipere, tenetur crimine stellationis, & potest criminaliter accusari, & etiam ciuiler nunciare. & sic concludunt, quòd literis monitorijs (vt erant ista) semper sit obediendum, sicut & præceptorijs. Non ob. qd monitoria sonant in consilio, & consilium non obligat, vt l. i. ff. man. quia illud de consilio, quòd præbetur in fauorem eius, cui consilium: secus in consilio, quòd datur in fauorem illius, pro quo scribitur, vt hic. Alij dicunt, quòd illud, quòd hic dicitur, fuit de gratia: non quòd ista, ad que Capitulum cogere vult, hic debeantur, secundum Innoc. glo. tamen 3. sonat, quòd de necessitate teneantur, propter contemptum. & credo verius. ¶ vt sit delusio hæc pœna condigna. & quòd nulla alia pœna puniantur, vt dixi supra in quinto nota. ¶ Secundò quæro ¶ receptus est aliquis in canonicum auctoritate Papæ: ita qd præbenda postea vacans est sibi, & non alij conferenda, vt c. si postquam. de præben. lib. 6. pone ergo, quòd Capitulum ipsam alteri contulit. an recta via possit iste in canonicum recipi, & cui erat debita præbenda, ipsam petere recta via ab ipso deentore. quidam quòd non. alij quòd sic: cum habeat ius in re ex receptione in canonicum, & in istis spiritualibus (postquam sunt debita) quæritur domini sine traditione, vt not. Innocen. s. eod. c. inter cetera. & c. si tibi absentis. de præben. lib. 6. Iura enim canonicatus, & præbendæ sunt connexa. argum. s. c. relato. & de confi. c. translato. & ex hoc infert Ioan. And. si pluribus in canonicos iam receptis executor illius, qui primò receptus est iuste mandatum dirigit super collatione: & ei est obtemperandum, & non alijs, qui pro alijs idem mandant. primò sententia pœnalis, vel censuræ lata per eos, esset ipso iure nulla contra canonicos recusantes implere mandatum secundum, vel tertium: quòd implere non tenentur, sed primum argumentum not. sup. c. pro illorum. illi enim, qui iuste se opponunt, executorum excommunicationibus non ligantur, vt patet ibi, in prima glo. conclude ergo, quòd si facta est secundo, vel tertio præbendæ collatio: primus receptus in canonicum recta via potest agere contra eum. facit s. de re iud. c. cum Bertoldus potest etiam primus agere contra collatorem, qui male contulit, & actione in factum, vel de dolo ad expensas. vt ff. de dolo. l. 1. secundum Innocen. facit, quòd no. supra de renunc. c. sanè. & c. veniens. & quòd not. Ioan. And. j. de concessio. præben. cap. quia. in glo. quarta. & s. de appel. c. cū speciali. in glo. argue. ¶ Tertio quæro, si collationem præbendæ factam per illum, ad quem spectat, vult tertius reuocare, & dicere nullam: an collator possit assistere, & defendere factum suum. dic, quòd sic. sicut venditor assistit emptori: à quo res empti vendicatur, vt l. venditor ff. de iudi. teneretur enim sibi collator de euictione, vt no. s. e. ver. inter cetera, & c. cum secundum. & j. de iure patro. c. pastoralis. §. fina. & intellige, quòd collator non defendit principaliter causam. quia nec ab eo potest præcisè præbenda peti, sed ab eo tantum, cui contulit, vt patet ex præmissis. secus est in electoribus, quia illi bene possunt principaliter prosequi electionem, vt patet in eo, quòd legitur, & notatur sup. de elect. sup. eod. & c. dudum. & de iudi. c. exhibitæ. Ratio diuersitatis est; quia ex quo collatio est, ius acquiritur. & ex quo facta est, perfecta est: electio vero perfecta non est, donec fuerit confirmata. & vide supra de restitu. in integ. c. 2. in glo. per monachos. ver. electio. & sup. de elec. c. publicato. & ideo electores ante confirmat. prosequuntur, & defendunt tanquam factum proprium, secundum Inno. & ex ista ratione inferitur, quòd si electionem sequuta est confirmatio, & agitur ad depositionem confirmati, agendum est cum confirmato tantum, nec de cetero canonici sunt vocandi: quia ex quo confirmatio est facta quantum ad electionem per ipsos factam pertinet: iam sunt functi officio suo, secundum Inn. ar. s. de offi. dele. c. in literis. collatio ergo, & confirmatio in hoc casu (quantum ad hoc) æquiparantur, secundum Io. An. cuius sunt hæc verba post Inno.

bat ab eo. dicit Ioan. And. imputet sibi, si se intulitari permittit. Item agat coram superiore, vt ad dandam sibi licentiam compellatur. ar. de iure patrona. c. nullus. Item hodie dicta optio sibi datur cum suo procuratore, ignorante beneficium secundum esse sibi collatum. infra de rescrip. c. gratia. lib. 6. ¶ Sed hic incidenter queritur. ¶ habens beneficium curatum recipit secundum non curatum (quod tamen requirit residentiam) vtrum post habitam pacificam possessionem istius secundi, vacet ipso iure primum, vt habeat optionem iuris. c. referente. & c. praterea. s. eodem, & videtur primum beneficium ipso iure vacare per tacitam renunciationem, quae resultat ex acceptance secundi beneficii, non compatiens se cum primo, argum. ff. de diuer. l. fina. de oper. lib. l. sicut patronus. & in cle. gratia. de rescrip. & hoc videtur tenere Innocen. de cle. non resi. c. ex tua. Sed contrarium videtur verius, quia in curatis specialiter est hoc statutum, vt hic: in alijs ergo stant iura antiqua, argum. ff. solu. matrimo. l. si vero. §. de viro. & quia poenalis est ista constitutio. ergo non extendenda. de electio. cap. statutum. lib. 6. Iura ergo antiqua, quae dabant optionem in casibus hac constitutione non comprehensis, remaneant incorrecta, vt l. precipimus. in fi. de appel. & in hanc opin. quod non inducatur vacatio ipso iure, inclinatur Innocen. in c. vltimo. de cle. non resi. & quod dicit in c. ex tua. intelligatur de beneficijs curatis, vt ibi not. & ita consuluit Oldra. consil. 220. ¶ Secundo oppo. dicitur hic, quod per receptionem secundi vacat primum, contra immo videtur, quod non consideratur apprehensio possessionis secundi beneficii, sed mora in ordine suscipiendo, quomodo requirit beneficium, ad quod est promotus, vt supra de elect. c. cum in cunctis. Solu. dicit glo. §. quod hic dicitur, est regulare: fallit in promotus ad episcopatum, cuius priora beneficia non expirant, nisi post tempus consecrationis decursum, vt dicto cap. cum in cunctis. & ex hoc sequitur quod confirmatus ad parochialem actionem, qui presbyter non est: vel ad abbatiam, qui benedictus non est, vel ad archidiaconatum, qui diaconus non est: statim ex quo habent possessionem talium dignitatum, vel per eos stetit, quominus habeant (licet non fuerint tales ordines consequuti) vacant priora beneficia. Sed dices, quae est ratio diuersitatis, sicut enim confirmatus in episcopum potest excludi per exceptionem criminis a consecratione: ita isti a consecratione ordinum praedictorum: ad quos se debent facere promoueri. vt c. licet canon. de elect. lib. 6. cum fi. dicit Hostien. quod potest esse ratio; quia pro maiori parte electi in episcopos propria temeritate non transeunt, sed auctoritate Papae. & si contrarium faciant, habent poenam certam in iure scriptam, vt supra de translat. ca. penul. & vltimo. nec ultra tempus sibi indultum priora beneficia retinent: nec pro se promouendis precas faciunt. inferiores vero per literas apostolicas, & saepe per nefas sine ordinariorum conscientia secunda beneficia adipiscuntur, & precas porrigunt: immo se ingerunt, & ambiunt. & ideo magis fuit prouidendum contra ipsos. ¶ Incidenter tangit hic de confirmato in episcopum, qui gratiam habet quinquennale super differenda sua consecratione, an sub eadem dilationem priora beneficia retinebit, quasi dilatio super consecratione se extendat ad priorum beneficiorum retentionem? dic, vt not. in d. c. cum in cunctis. quia non est materia nostra hic consecrationis. ¶ Ex predictis habes vnum casum, in quo per apprehensionem secundi beneficii non perditur primum ipso iure, vt vult ista Decret. quae fallit in episcopo, vt d. c. cum in cunctis: fallit etiam in multis alijs casibus, quos enumerat Vincen. & Ber. supra de elec. c. dudum, scilicet in vnitis, dependentibus, commodatis, vel cum Papa dispensauit. Idem si calore, & non intentione, vt hanc perpetuo secundam recipit, posset enim tunc poenitere. 2. q. 6. c. si quis libellos. de peni. distin. 1. ca. diuor-

tium. de ritu nup. c. plerique. Idem si incontinenti fuit deiectus a possessione secundi: circa quod vide, quod not. de elect. c. commissa. §. 1. in gloss. i. Idem si recipit secundam, vt visitator. 7. q. 1. cap. pontifex. Idem si recipit secundam in alio episcopatu sine licentia sui episcopi, a quo repetitur. Idem in eo, qui expensas de proprio fecerit in primo, propter quas competit sibi retentio primi. argum. 12. q. 4. c. quicumque. Instit. de ac. §. fina. famil. erc. l. fundus. & hoc de expensis, quas fecit ante receptionem secundi: secus in his, quas fecit postea. Instit. de rerum di. §. certa. & nota singulariter istum casum exceptum a Doct. videtur enim hoc mirum, quod ecclesia cum eius patrimonio sic possit retineri pro expensis. nam hoc est bene statutum: tamen rebus prophanis. vt si ad creditorem perueniant, possit ipsas loco pignoris retinere, donec sibi soluantur debitum, vt l. si non fortem. §. si centum. ff. de condi. inde. & l. 1. C. etiam ob chiro. pe. pi. re. poss. sed quod ita nexus pignoris, & retentio cadat ratione debiti in corpore ecclesiae, est mirandum: maxime quia in casibus minus fauorabilibus propter debitum talis retentio inhietur, vt in dote, commodato, & certis alijs, vt l. 1. §. sed nec ob impensas. C. de rei vx. actio. & l. sub praetextu. C. commo. honestius est ergo dicere, & aequius, vt iste agat ad debitum suum contra successorem in illa ecclesia, quam ipsam retineat hoc praetextu: sicut tutor pro expensis factis in pupillo, & rebus suis habet actionem contrariam tutelae: non autem patrimonij ipsius pupilli. vt ff. de contrario iudi. tu. per totum. Subdit Hostien. alium casum, in quo fallit, quod dicitur hic de vacatione secundi: cum recipit secundum cum protestatione, quod non vult dimittere primum. nam hoc posset intelligi Concilium Lateran. quia nonnulli. vbi dicitur, quod non valet collatio secundi, vt sic protestatio actiui contraria habeat vitare actum. facit quod notatur in c. 1. de lit. contest. fallit etiam cum recepit secundum minus pingue. nam cum tunc non videntur habere animum deserendi primum, non vacabit: maxime cum errauit. facit quod notatur. 5. 4. distin. c. quorundam. dicit tamen, quod & si illa opinio sustineri possit in scholis: tamen falsa est in iudicijs, & in curia non seruatur, & merito, sicut enim error in qualitate vxoris, vel rei, super qua contrahitur, non vitiat contractum, vt l. in venditionibus. ff. de contrahen. em. prio. ita iste error qualitatis beneficii habet vitare acquisitionem istius secundi beneficii, & vacationis primi. subdit alium casum, cum scilicet recepit secundam ecclesiam sub conditione, si Papae placuerit. quod non placet: sicut si diceretur [cognosco vxorem tale si viro placuerit.] Iste enim collationes incertae sub conditione alternatiuae non sunt in beneficijs admittendae, vt c. 2. infra de electio. lib. 6. facit quod not. Ioan. And. infra de condi. app. c. super eo. & nota bene istos casus exceptos propter extrauagantem. execrabilis. a qua intelligam similiter exceptos. & sic iura nouissima limitationem recipiant ab antiquis. sicut Aut. offeratur per l. veterem. ff. qui satisda. cog. l. sciendum. & l. sed & posterior. ff. de legi. ¶ Tercio oppo. iste tex. in fine innuit, quod dispensationes super pluralitate spectent ad Papam. contra immo videtur, quod etiam episcopi dispensare possint. Sol. dicit gloss. fina. potestas dispensandi ordinarijs concessa per antiqua iura restricta est per istam constitutionem in dignitatibus, & beneficijs curatis circa beneficia: ergo simplicia poterunt dispensare, secundum gloss. & idem Innocen. qui addit, quod si simplicia sint in diuersis episcopatibus, ambo episcopi in dispensatione conuenient, vt notat Bertra. in dicto cap. dudum. de electio. & etiam circa curatum, & simplex dispensat episcopus. infra de concess. praeben. cap. literas. ¶ Tres ergo sunt casus. aut loqueris in duobus curatis: aut in duobus simplicibus: aut in simplicibus, & curato. Hostien. Pet. de Sam. & Abb. dicunt, quod dispensatio circa duo curata si fiat, propter euidentem vtilitatem ecclesiae etiam

etiam hodie dispensat. aut propter prerogatiuam meritum. & tunc solus Papa, vt hic. faterur tamen Hostie. quod primam opinionem seruat curia, & pro ea faciunt cap. super eo. & c. non potest. eod. lib. 6. & c. cum singula. eod. titu. de offic. ordin. cap. ordinarij. lib. 6. & de hoc in Specu. cap. 2. §. videndum restat. ver. illud. & in ver. sed nunquid episcopus. pro ista opi. quod solus Papa dispense in dignitatibus, & curatis, facit iste tex. nam cum nullus dubitet, quod Papa possit, nugatorium fuisse hoc exprimere, nisi intelligatur de solo Papa: ita etiam, quod legatum de latere dicimus exclusum. & sic seruamus secundum Io. An. ¶ Sed oppo. contra hoc quarto, & videtur, quod nec ista vel alia dispensatio contra ius scriptum fienda per Papam, vel alium possit esse rationabilis. nam ius scriptum fundatum est super bono communi. 4. distin. c. erit. hic autem priuata consideratione istius, vel illius, non debet omitti. 6. 1. dist. c. miramur. de regu. licet. cum sim. ergo dispensatio per priuata considerationem illud remittens, rationabilis est, tamen apud Papam non debet esse acceptio personarum. de iudi. c. nouit. cum concor. sed negari non potest acceptio, vni credere, quod alijs committere denegatur, quod tamen apparebat ex iste si. Item cum contra ius naturale non admittatur dispensatio. 1. 3. distin. in prin. Ius autem positum super naturali ratione fundetur. 1. dist. consuetudo ergo & c. So. secundum beatum Tho. secunda secunda q. 97. arti. vlt. ¶ dispensatio est quaedam comensuratio communis ad singula. inde gubernator familiae dicitur dispensator. quia disponit singula singul. & laborem, & praemium. & tali dispensatore indigemus, qui legem vniuersalem ex causa relaxet interdum. haec autem non cuius committenda, sed illi, qui potest legem condere, & tollere. & sic per Papam, vel principem, vel ipsorum auctoritate facienda est dispensatio. ¶ dispensans autem habere debet intuitum rationis, & boni vniuersi, & causa, propter quam dispensat. ¶ quae causa est triplex, necessitas, vtilitas, & prerogatiua euidentis meritum. si autem dispensans nuda voluntate mouetur, non habens intuitum ad aliquod praedictorum, non meretur dici dispensatio, sed dissipatio. nec ipse est prudens, & fidelis dispensator. de quo in Euangelio Lucae 12. Quis putas fidelis dispensator, & prudens, quem constituit dominus super familiam suam, & c. nec quod ad Deum est tutus is, cum quo sic dispensatum est. de quo infra de voto. cap. non est voti. bene facit 24. q. 1. c. manet. Ad contraria, quod lex communis non debet violari propter priuata vtilitatem, dicas, quod licet dispensatio concernat priuata vtilitatem, dispensator tamen ad hoc moueri debet bono communi: quia sublimis, & literatus poterit prodesse vniuersis, & vtilius se habere poterit solus, quam si essent plures. ad aliud contrarium de acceptione dic, quod non est acceptio, vbi circa aequalia seruatur aequale, & circa inaequale inaequalia. sublimitas enim, & scientia cum labore quaeruntur. non mirum ergo si maiori labori maius confertur praemium, per quod tyronibus hoc cernentibus aculeus adhiberetur, cum vident, si laborauerunt, simile praemium praeparari. & hoc dicit lex. bonos non solum metu poenarum, verumetiam praemiorum exhortatione efficere cupientes, vt l. 1. ff. de institu. & is gradus ceteros antecellit, quem labor prolixior, & stipendia meliora fecerint anteire, vt not. supra de ma. & obe. cap. statuimus. ¶ Venio ad aliquas quaestiones. & primo quero. iste loquitur in eo, qui habens curatum aliud tale adipiscitur. ¶ quid ergo, si habens praebendam obtinet postea curatum: an habeat locum ista constitutio quod ad priuationem primi, vel etiam vtriusque, vbi contendat. quidam quod sic. & ad tex. qui loquitur in curatis, subaudiunt maxime. nam idem in praebendis, cum recipiunt in titulum: secus si in stipendium. hoc not. Goffr. in summa huius titu. §. item queritur, & supra de rescriptio. c. in nostra. & de electio. cap. dudum. Item tenent hic Ioan. & Vincen. quando

prior praebenda sufficiens erat. tu dic contra Innocen. & Hostien. Non jobst. decre. literas. de concess. praeben. quia loquitur, cum habens praebendam in vna, secundam recipit in eadem. & vide ad hoc, quod not. in cle. si. infra eodem. in gloss. fina. & facit, quod dixi supra in secunda oppo. versi. sed hic incidenter queritur & c. ¶ Secundo quero quod qualiter accipitur in ista constitutione cura animarum. Innocen. & Hostien. dicunt, quod large, siue in foro poenitentiali curam habeat, siue alias, siue sit ecclesia cathedralis, parochialis, vel capella habens parochianorum curam de iure, vel de facto, dummodo parochiam habeat, in qua eius parochiale exerceat. remittit Hostien. ad not. supra c. 1. c. quia nonnulli. & Ioan. And. supra eodem. c. cum non ignores. siue sit dignitas, vel officium, siue ecclesia, sicut multi sunt archipresbyteri, archidiaconi, & decani, qui nullam habent ecclesiam, cui praesint, & tales plures sunt in diocesi Pictaue. & Padua. qui habent iurisdictionem super multas ecclesias, de electio. c. dudum. 2. cum sim. tu adde ad praedicta extrauagan. execrabilis. ad fi. vbi quantum ad dictam modificationem, de qua ibi, illa intelligitur curata, quae parochias habet, in quibus est cura animarum, non per vicarios, sed per rectorem, aut ministros beneficiorum ipsorum, vel illorum temporales vicarios exercenda, necnon & illa, quorum ministris ratione beneficiorum huiusmodi competit visitare, inquirere, procuraciones exigere, suspendere, excommunicare, a talibus sententijs absolueri de consuetudine, vel de iure, quocumque nomine censeantur. ita dicit ibi tex. ¶ Tercio pro huius, & istius cap. declaratione quero de tali q. ¶ vacante ecclesia episcopali praepositus gerit vices archiepiscopi, si tunc non esset praepositus, hoc facit decanus. & hoc ius attributum est eorum dignitati. quero ergo, an ex hoc praepositus, vel decanus dicatur habere curam animarum. & dic, quod non. nam licet possit eis cura accedere, non tamen competit, nisi extrinsecce adueniat. & non debet aliquid tale dici ex eo, quod contingere potest. sed ex eo, quod est ff. de in litem iuran. l. 1. de fidei iur. l. vlti. de fideicom. l. 1. §. 1. & not. de conditio. ob tur. cau. l. quod seruus. praeterea cura ad dignitatem episcopalem pertinet, & ad episcopum, vt sponsum, & administratorem, videtur, quod dignitate vacante, cura (in quantum dicit ius episcopi) dignitati inhareat, & ab ea sit inseparabilis, sicut incorporalia regulariter, vt ff. pro socio. l. 3. in princ. & ibi not. & de pec. cap. quis ergo casus. sicut iura incorporalia iacente hereditate manent penes eam. ff. de acquir. posses. l. cum heredes. & ideo confessoria sola aditione competit heredi pro seruitutibus debitis praedijs, vt dicta l. cum heredes. & l. 1. §. scauola. ff. si quis te. li. esse ius. fu. ex temporali enim exercitio cura iuris pen. altero remanente, non debet conseruari beneficium curatum, vt patet ex verbis extrauagantis. execrabilis. supra relatis. in quantum loquitur de vicariis temporali. nec est necessarium penes vnum esse ius vsusfructus. etiam penes alium facultatis fructuum percipiendum. ff. de iur. do. l. si vsusfructus. & solu. matrimo. l. vsusfructus cum sim. non habito respectu ad ius, dicitur vicegerens alterius. de rescriptio. cap. eam te. & ibi de hoc per Innocen. & Compo. & pro hoc ff. communi diui. l. communi diui. §. cum de vsusfructu. in fi. & ibi no. non enim dicitur proconsul, qui ad tempus proconsulatum obtinet, praeside defuncto, qui pro prius suspectus dicitur, vt ff. de cu. & tu. datis ab his. l. 1. & c. de offic. eius, qui vicem alte. ge. l. 2. & ita consuluit Oldra. consil. 140. quaedam etiam dubia circa dictam extrauagantem execrabilis. vide per eum consilio 188. ¶ Quarto quero, quae est differentia inter dignitatem, personatum, & officium. Host. no. de hoc in summa. §. 2. Inno. dicit intelligas dignitatem, vel personatum secundum institutionem, vel consuetudinem ecclesiae. posset enim esse, quod in ecclesia exerceat aliquis officium archidiaconi, cognoscendo de causis clerico-

rum. & sic de alijs officijs, & dignitatibus. & tamen non vocaretur, nec reputaretur archidiaconus, nec incidere in pœnâ constitutionis: requiritur enim, q̄ archidiaconus, vel alio nomine, quod in dignitate sonat, vocetur. & q̄ officium, qd̄ tenet in ecclesia, personatus, vel dignitas reputet. & hoc sufficit: quamvis in ecclesia nullum habeat ministerium, sicut est Parma. vbi quasi nullum officium facit archidiaconus, & tamen dignitas reputatur, secundum Inno. & idem dicit Hostien. in ecclesia Ebredunensi. vbi dicit se constituisse illam dignitatem sine vlllo officio. vnde si ministeria facit alicuius, (licet reputatur dignitas) non cadit in illam constitutionem, sicut sunt præpositi Turonenses: ex quo autem reputatur, vel vocatur dignitas in ecclesia, cadit in constitutionem. & si administrationem habeat tantum rerum temporalium, dum modo sit perpetua. § 9. dist. c. volumus. & 4. c. seq. temporalis verò administratio non constituit dignitatem, sed tantum perpetua. de sta. mo. c. 3. facit quod no. Io. An. §. e. c. cum nō ignores. ministri verò, qui sine vlla penitus administratione, vel iurisdictione aliquod habent officium (sicut findici, procuratores, & qui campanas pulsant, & si.) non dicuntur esse in dignitate, etiam si perpetui sint. secus iurisdictionem habet. alleg. Inuo. de offi. procur. ca. l. 1. & de offic. præ. Augu. l. 1. & dixit Host. q̄ potius in substantia, & veritate est faciendavis, quam in nomine. §. de procu. c. petitio. Ita dicit Io. And. post eos. esset ista materia latius declaranda, & discutienda in dignitatibus etiam secularibus, qui dicantur esse in dignitate, qualiter acquirantur, qualiter perdantur, & qui sint capaces ipsarum, quæ omnia, & alia plura satis pulchre vide per Bar. in l. 1. c. de dignita. lib. 12. in repetitione. cuius dicta succinctè essent hic congruè applicanda, sed fatigatus omitto.

ADDITIONES.

- a ¶ De multa. Istud c. non habet locum, quando obtrinet secundum beneficium à Papa, vel Legato, non facta mentione primi, & motu proprio diceretur, quia secundi non valuit collatio. in c. si motu proprio. de præben. lib. 6. & in c. 1. de offi. lega. licet in ordinarijs sit secus. c. fina. de offi. ordi.
- b ¶ Literaturæ, & nobilitatis. Ista enim duo equiparantur, vt vult hic Panor. Adde Oldr. consi. 92.
- c ¶ Dispensatio. Quid sit dispensatio, & quo duplex sit, vide Spec. de leg. §. 9. & de dispen. & de sententia. §. porro.

S U M M A E.

- 1 Prælati, qui in collatione beneficiorum indignos præferunt idoneis, redarguendi sunt.
- 2 Beneficia non sunt conferenda indignis, vbi reperiuntur digni.
- 3 Rector ecclesie si male gessit eius negotia, & non habet vnde satisfaciatur, poterit conueniri prælati, qui indignè promouit.
- 4 Prælati non debent sequi carnalitatæ affectum in beneficijs conferendis.
- 5 Concilium provinciale debet annuatim celebrari, & inquiri in eo de qualitate promotorum ad beneficia.
- 6 Approbatus semel ad curam animarum potest postea reprobari.
- 7 Delictum sepius iteratum grauius iudicatur.
- 8 Concilium potest suspendere prælatos, & capitula, quæ reperit deliquisse in beneficiorum collatione.
- 9 Suspendo prælato à beneficiorum collatione, ratione delicti, Capitulum provinciale debet alium substituere cum potestate conferendi beneficia.
- 10 Inquisitio diligens fienda est in concilio generali contra archiepiscopum, & alios prælatos indignos.
- 11 Concilium provinciale non potest relaxare sententiam suspensionis ab ipso latam.
- 12 Archiepiscopus, & ordinarius possunt absoluere à sententia excommunicationis lata per canonem synodalem.
- 13 Fama an debeat præcedere inquisitionem fiendam in concilio.
- 14 Concilium generale quid dicatur, quid provinciale, quid synodale.
- 15 Venire qui teneantur ad concilia.

- 16 Præsidentes, qui sint in concilio super iustitia ministranda.
- 17 Ius venocandi domum an habeant, qui sint in concilio congregati, sibi conueniantur.
- 18 Concilium an possit audire causam criminalem episcopi, & diffinire.
- 19 Episcoporum quotus numerus requiratur i: ventilatione cause criminalis motæ contra episcopum.

GRaue. Concilium prouinciale à beneficiorum collatione suspendit eos, qui post secundam correctionem indignis beneficia conferunt, & illam suspensionem relaxat solus Papa, vel proprius patriarcha. tangit prælatorum delictum, facit præceptum, punit contemptum, excipit metropolitanum, honorat sedes quattuor patriarchales. partes patet. ¶ No. primò, ¶ quod redarguit prælatos, qui in collatione beneficiorum indignos præferunt idoneis. si ergo idoneos reperire non possent, tunc de lapidibus, qui occurrunt, necesse est domum construere, dummodo euitetur mortale. melius est enim qualemcūque eligere, quam locum vacuum relinquere, vt l. generaliter. §. spurios. ff. de decu. ¶ vbi ergo reperitur digni, non sunt indignis beneficia conferenda. tales enim ædificant parietes, & columnas subtrahunt. 12. q. 2. ca. gloria. Nam dignus est pœna, qui ad regimen, siue ministerium malos assumit. ff. de exerci. l. 1. & patet in nominationibus officialium laicorum. & qui malos nominant ad tutelam pupilli, vel promouent, tenentur enim tales assumpti, qui male in administrati. versantur. vt patet ex no. ff. de tu. & ra. dif. l. 1. §. nunc tractemus. & de magi. conueni. per totum. ¶ Ex quo inferas, ¶ quod si rector ecclesie male gessit eius negotia, & non habet, vnde satisfaciatur, poterit conueniri prælati, qui indignè promouit. ¶ Secundò nota, ¶ quod in beneficijs conferendis non debet sequi prælati carnalitatæ affectum, vnde Hiero. ad Fabiolam. b. Multa nos facere cogit affectus, & dum propinquitatem respicimus corporis, animam ostendimus creatorem. committit enim interdum episcopus nepotulo suo duo millia animarum, cui non committeret. 2. duo pira. & refert hic Hostien. solatiose de canonicis Argentinis, qui non valentes concordare in electione canonicorum conueniunt, quod quilibet eligeret suum consanguineum, tamen nobilem. quidam Romanus canonicus nominauit asinum canonicæ, dicens illum alijs præferendum. quia semper procurauit utilitatem ecclesie, & abstinerat à damno. quod alij non fecerunt. ¶ Tertio nota, qui debeant dici digni in beneficijs, qui velint, & valeant &c. & intellige valeant de iure, & de facto. supra de rescriptio. cap. sciscitatus. debent enim habere scientiam, prudentiam, & experientiam tam spiritualium, quam temporalium. 39. distinct. c. Petrus. quid ergo si non sunt in diœce. tot digni, quot sunt numero beneficia. dicit Hostien. quod si non est in diœce. nisi vnus dignus: tunc illi committunt omnia 21. q. 1. c. 1. in fi. Nec obli. §. c. 1. in fine. Nec ob. §. c. cum non ignores. quia necessitas non habet legem. supra de consue. c. quanto. nec debet episcopus conferre indigno, nec sibi retinere. de offic. archi. c. fin. faciat ergo, quod potest. 22. q. 1. c. faciat. ita dicit Hostien. qui videtur sibi contrarius in eo, quod supra dixit. melius est qualemcūque admittere, quam locum vacuum relinquere, & c. præterea indignus est alio beneficio, qui beneficium obtinet. j. eodem c. super inordinata. quomodo ergo vni committentur omnia, vt ipse dicit, non video siue nota ambitionis. de qua sup. cap. cum iam dudum.

¶ Quartò not. ¶ quod annuatim debet celebrari prouinciale, & inquiri in eo de qualitate promotorum ad beneficia. ¶ semel ergo approbatus ad curam animarum potest postea reprobari, sicut medicus corporum, vt l. sed reprobari. de excu. tuto. & fiat ista inquisitio semiplenè, licet per famam, vel clamorem non perueniunt ad superiorem, vt dicit glo.

7 glo. j. dicam. j. post eam. ¶ Quintò no. ¶ quod delictum sepius iteratum grauius iudicatur, sicut furtum iteratum bis punit pœna furcarum. de consuetudine enim efficitur ex tali iteratione famosus, cum per primam, & secundam correctionem transierit in notorium, ideo & c. vt l. capitalium. §. famosus. ff. de pœ. & l. si dominium. ff. de fur. per Bar. & in Auth. sed hodie. C. de fur. ad idem l. 3. C. de epi. aud. & quod legit, & notatur de vit. & hon. cle. c. mona. Et aduerte, quia ad istam pœnam imponendam sufficiunt duæ admonitiones. alibi requiruntur tres. 12. q. 2. c. indignè. de cohob. cle. c. 2. hoc non sufficit bina. nec mirum, quia etiam ex vno delicto, p̄ quod quis deliquit in diuersis, patitur plures pœnas. quod dic, vt j. de re iud. c. 1. in fi. li. 6. ¶ Sextò no. ¶ quod concilium potest suspendere prælatos, & Capitula, quæ reperit deliquisse in beneficiorum collatione. metropolitanus etiam sine concilio videtur, quod possit ita corrigere. de ata. & qualic. c. 3. sed si per ipsum nota puniatur, vt ibi, per concilium puniatur, vt hic. & collige hic, quod Capitulum potest delinquere similiter, & vniuersitas. de quo dic, vt dixi de simon. cap. dilectus.

9 ¶ Septimò no. in versi. instituta, ¶ quod suspensio prælati à beneficiorum collatione, ratione delicti, Capitulum prouinciale debet alium substituere cum potestate conferendi beneficia, in alijs verò suspensionibus, quam ex iusta causa, qui conferent beneficia, & alia expedient, quæ spectabant ad suspensos. dic vt j. de conce. præb. c. qui diuersitas. & j. de suppl. negl. præla. c. si tempus, à scismaticis. ¶ Octauò not. ¶ quod diligens inquisitio fienda in concilio prouinciali ita fit contra archiepiscopum, sicut contra alios prælatos promouentes indignos, ipsius tamen delictum non punit, sed superiori denunciat, vt hic patet. simi. de sta. monac. c. fi. §. hæc eadem. & ista exceptio metropolitani potuit fieri duplici consideratione, & prima, ne concedendo metropolitanum puniri à concilio prouinciali, cui præsidet, concederet per consequentiam Papam puniri posse per generale, cui præsidet. quod est falsum. §. de elect. ca. significati. secunda quia inferior superiorem.

11 & c. de maio. & obed. c. cum inferior. ¶ Nonò no. ¶ quod sententiam suspensionis latam à concilio prouinciali ipsum concilium non relaxat. & sic habet potestatem suspendendi, non autem relaxandi, secundum Inno. simi. de sen. excom. c. tua.

12 & collige hic argumentum, ¶ quod à sententia excommunicationis lata per canonem synodalem archiepiscopus, & ordinarius potest absoluere: potuissent enim, si non reseruasset Papa absolutionem, & hoc teneas, quod si sententia feratur à canone synodali, ordinarius absoluit. non enim constitutio concilii est maioris auctoritatis, quam constitutio Papæ, vel concilii generalis. Si igitur ordinarius absoluit ab illa, ergo & ab ista, si non est reseruata. & est expressum. j. de insti. c. ex frequentibus. ¶ Decimò not. de quattuor sedibus patriarchalibus. & de istis j. de priuil. c. antiqua. sunt & alia, vt Aquileien. Gradenu. & si. quæ non participant de isto priuilegio, nisi in ipsorum priuilegijs aliud caueretur. ¶ Oppo. & videtur, quod statim puniatur, qui confert indigno beneficium, vt in c. nihil. & c. cum in cunctis. §. de electio. Sol. vt in glo. 2. Ioan. And. dicit post Goffr. & Phi. illa iura loqui in suspensio circa beneficium, quod confertur indigno, istud in suspensio generali circa omnia, vel dic secundum Innoc. quod vtraque pœna se compatitur, vt scilicet propter delictum superior provideat illa vice, vt ibi, & nihilominus hæc pœna p̄ concilium imponatur. Non obli. si dicas, quod duplex pœna non est imponenda, quia illud verum est ratione eiusdè delicti. vt ff. nau. caupo. stabu. l. licet. & de accusa. l. senatus. hic autem imponitur primo, illa prima pœna ex vnico delicto. hoc autem imponitur ex reiteratione, quia illud consuetudini deputauit, vt sic delictum iteratum durius puniatur. vt dixi §. in quinto nota. ¶ Secundò oppon. quod de episcopo ad Capitulum deuoluatur potestas conferendi beneficia. & c. Solu. vt in glo. penult. ¶ Quarto dicitur hic, quod debet fieri

annuatim diligens inquisitio. ¶ an istam inquisitionem deat fama præcedere, & seruari in ea solemnia, de quibus in cap. qualiter, & quando. de accu. glo. j. dicit, quod non immò potest de hoc inquirere sine fama, secundum Gof. quod placet Inno. quia non agitur specialiter, vt de crimine pœna ordinaria imponatur, sed vt reddat subditus rationem de tali delicto sibi commisso, ad quod quilibet minister tenetur. Item quia concilium principaliter fiat ad correctionem morum. 18. dist. c. quoniam quidem. & hæc vltima ratio magis placet Host. & addit duas alias, quia proceditur ex mero, & puro iudicis officio, quæ ratio sola per se sufficit etiam sine concilio. de accu. c. si constiterit. de offic. ordin. c. 1. secunda est, quia congregati in concilio paucis diebus ibi morantur, simul qui fortè non sufficerent ad procedendum ordinariè, & breuitas temporis non admittit plenius deliberandi concilium. de exerci. l. 1. & hæc vera de his, quæ nuntiantur concilio, vt notoria dubia. ergo non possunt ibi corrigi. 11. q. 3. c. graue. sunt ergo dubia committenda, vt patet in eo, quod legitur, & notatur. de renun. c. post translationem. de censib. c. Romani. §. sanè. & se. lib. 6. Ego dico, quod tex. iste loquitur non de inquisitione speciali contra certam personam, quæ requirit iuris solemnia, sed de generali, quam debet facere bonus iudex, & potest, vt sua prouincia purgetur malis hominibus, vt l. congruit. de of. præsid. Nulla autem maior peccatis, quam ignorantia in prælato, cuius delictum à subditis trahitur in exemplum, vt j. de simo. c. licet Heli. cum si non mirum ergo, si inquisitio est permessa, quæ non præcedente fama iuxta regulas Bar. in l. 2. §. si publico. ff. de adul. ¶ Secundò quarto dicitur hic de isto concilio prouinciali. ¶ quarto ergo, an alia sint concilia. secundò qui ad concilia venire teneantur. tertio qui sint in concilio præsidentes super iustitia ministranda. quarto an coram concilio possint episcopi, & alii clerici criminaliter accusari, vel ciuilitè, & an numerus requiratur præfixus in depositione episcopi, vel clerici. de omnibus istis tractat hic Io. An. post Inn. & Ho. quo ad primum dic, ¶ quod est concilium generale, prouinciale, & synodale, de quibus. 18. dist. c. per totum. ¶ Quo ad secundum, qui. ¶ ad concilia venire tenentur. ad generalia concilia habemus, quæ conueniunt episcopi, archiepiscopi, & alii. & de eis tantum fit mentio in Niceno concilio, & alijs, & fuerunt iam multa, vt patet à 14. di. vsque ad distin. 16. Ad prouinciale verò vocandi sunt episcopi, & non alii, de necessitate. 17. dist. c. quoniam quidem. & c. episcopus. & c. placuit. & ca. si ep̄s metropolitanus. & c. propter. si tamen alii veniant, admittendi sunt, quod dic, vt j. de his, quæ fi. à præ. c. fi. vel loquitur secundum Inno. cum vocantur alii, quia de ipsorum factis agitur, vel de honestate, vel quia ipsorum consilium est necessarium. 63. dist. c. obeuntibus. Ad synodale autem, vel episcopale concilium vocandi sunt abbates, sacerdotes, & totus clerus ciuitatis, & diœcesis. 18. dist. c. decernimus. dic, vt plenè no. de ma. & obe. c. quod super his. ¶ Quo ad tertium qui sint in concilio præsidentes super iustitia ministranda. dicit Innoc. quod episcopi in concilio prouinciali congregati loco ordinarij sunt in omnibus causis, quæ vertuntur inter ep̄os, & clericos. 2. q. 6. c. placuit. & c. si episcopus eccle. 11. q. 3. c. si ep̄s fortè, & quattuor se. quinimò, & in omnibus causis clericorum, quæ ad concilium referuntur. 6. q. 3. c. scitote. 18. di. c. 1. & 22. Alii dicunt, quod episcopi sunt in concilio, non sicut iudices, sed sicut assessores, siue sint vt assessores, siue vt iudices, certum est, quod non valet quod agitur eis non vocatis, vt patet. 15. q. 7. c. si quis timidus. 65. di. c. episcopi. sicut non valet sententia lata absente aduocato sici. ff. de iure sici. l. fin. & arg. C. de sen. l. cum sententiam. diffinitio autem pertinet ad illum, qui præest (de concilio tamen, & assensu ep̄orum omnium, vel maioris partis. vt patet in eo, quod leg. & no. §. de tempo. ord. si archiep̄s. & c. seq. & de acc. c. sicut olim.) cãz verò archiep̄orū superiori iudicio referuntur, vt hic verific. metropolitani. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. FFF 4 ¶ Io

In concilio religiosorum satis est clarè diffinitum, qui præ sint j. de sta. mo. c. in singulis. ¶ Quò ad quartum an coram concilio possint episcopi, & alij criminaliter accusari. & an numerus requiratur, prolixius hic prosequitur Io. An. & quæro ante omnia an tales, qui sunt in concilio congregati, si conueniantur, habeant ius reuocandi domum, videtur, qd de omnibus querelis ciuilibus respondere teneantur, ac si citati essent. 18. dist. c. pro ecclesiasticis. & c. quoniã idem arg. contra de dila. c. fi. de foro compe. c. fi. vbi qui vocati vadunt ad curiã, habent priuilegiũ reuocandi domum, si conueniantur. distingue, qd aut concilium generale, vel prouinciale sit pro certa, & limitata causa, & vocati ibi habent ius reuocandi domum. & ita loquitur c. fi. Si verò nõ pro speciali causa, sed indistinctè, & generaliter ad concilium vocatur ad prouinciale, vel generale, non habent ius reuocandi domum, si agatur ciuilitè, vt d. c. quoniam quidem, & c. propter ecclesiasticas. In criminalibus autem competit, quia in illis non tenetur quis respondere, nisi ad hoc specialiter sit citatus, expressis etiam criminibus, de quibus accusatur 5. q. 2. c. fi. Ita dicitur hic Doc. Sed aduerte, si priuilegium reuocandi domum competeret in criminalibus (vt dicit Inn.) esset contrarius sibi ipsi in eo, quod etiã hic firmat de cognitione causarum contra episcopos, & alios clericos, quæ contra eos in concilio motæ sunt, & ventilari possunt, nisi dicas, quòd vocati ad concilium non possunt ibi criminaliter accusari, nisi citatio emissã pro præfidentes concilio peruenerit ad dominium ipsorum, vt si citati in domo compareant coram concilio, non possint forum declinare, secus si existentes in concilio acculerent. ego credo, quòd semper poterunt accusari, quia pro reformatione morum concilia principaliter celebrantur, vt d. c. in singulis. ¶ Quæro ergo an concilium causam criminalem episcopi poterit audire. dic quòd sic, sed nõ diffinire. 3. q. 6. c. quamuis liceat. & c. multũ. & c. accusat. vbi de hoc. ¶ Vtrum autem in uentilatione causæ criminalis motæ contra episcopum, vel alios clericos requiratur alius numerus duodecim episcoporum. d. quo 3. q. 8. c. 3. distingue. aut ille, qui de tali causa criminaliter cognoscit, est delegatus, & non requiritur. vt s. de dolo. & contu. c. veritatis. & c. cum dilecti. aut est ordinarius, vel loco ordinarij (vt concilium.) tunc aut pro contumacia venit pœna excommunicationis infligenda, vel alia, & poterit ordinarius, vel eo absente, eius vicarius sine dicto numero. de sen. excõ. c. bene. & de offi. ordi. c. Romana. in fi. lib. 6. aut pro crimine, & tunc aut agitur de crimine contra clericum (vt deponatur ab ecclesia) non ad depositionem ab officio: vel ordine. & poterit episcopus cognoscere, & punire cum clericis suis sine dicto numero. & sic loquitur c. si quis abbas 18. q. 2. 16. q. 7. c. inuentum. de his, que fi. a prælato c. nouit. & idem vbi quis agit contra clericum, petens proprium interessè. puta agitur de furto, vel de crimine vsurarum, vel etiam vbi iudex tales ex officio punit j. de fur. tis. c. fi. & de vsur. c. 1. de poeniten. ca. 3. aut agitur contra clericum ad depositionem ab ordine, vel ab officio. & tunc requiritur numerus duodecim episcoporum vltra archiepiscopum. & sic loquitur 15. q. 7. c. per totũ. & simi. ca. felix. & qui sunt suspecti, remouebuntur, alijs de alia prouincia subrogatis, si sunt alia de vicinia 2. q. 6. c. placuit. & dicit Inno. quòd iste numerus est necessarius non solum quãdo episcopus criminaliter accusatur: sed etiam si agatur de crimine ciuilitè contra ipsum, & etiam si in modum exceptionis deponatur crimen, adhuc electus confirmatus à beneficio deiciatur. d. accusa. c. super his. §. post confirmationem 23. dist. c. quorumdam. nam post talem admonitionem, vel repulsionem adeo infamatus remanet, quòd ineligibilis est s. de electi. c. super eo. & quòd nota, Io. An. de purga. ca. c. P. & idem (dicit ipse) dicendum est in inquisitione presbyterorum, diaconorum, & subdiaconorum. aduerte quia Inno. in hoc videtur contrarius sibi ipsi. dicit, quòd si agatur ad priuationem, & amotio-

nem à beneficio non requiritur numerus. & s. prox. dixi, qd si excipitur ad hoc, vt electus à cõfirmatione excludatur (& sic à beneficio) requiritur numerus. non enim videretur numerus necessarius, cum exceptio non apponatur ad effectũ depositionis ab ordine, sed exclusiõis à beneficio. & hoc credo verius, vt est videre in multis iuribus, in quibus de causa confirmationis cognoscit superior sine illo numero. facit ad materiam c. non potest s. de re iudica.

ADDITIONES.

a ¶ Diligens inquisitio. Adde Oldr. confi. 278.
b ¶ Qui sint in concilio præfidentes super iustitia ministranda. Adde la re videndum in materia conciliorum abbatem Siculum Panor. in tractatu suo de concilio Basiliensi.

S V M M A E.

- 1 Rector ecclesie, non obstante consuetudine episcopi, vel patroni, de redditibus ecclesie debet sufficientem portionem habere.
- 2 Portio debet esse congrua, vnde vicarius valeat sustentari.
- 3 Quartæ partis appellatio intelligitur de quarta totius rei, licet legalis diuisio cuiuslibet rei sit in 12. partes.
- 4 Rector debet ecclesie per seipsum deservire, non per substitutum, si est electa persone industria.
- 5 Rector assumptus ad regimen ecclesie parochialis debet sibi deservire in illo ordine, cuius carentia non vitiat eius promotionem, si se faciat infra statuta tempora promoueri.
- 6 Ecclesia parochialis quãdo est annexa dignitati: de iure communi potest quis habere dignitatem, & dictam ecclesiam parochialem.
- 7 Habens duas ecclesias per modum licitum, quarum ambæ requirunt residentiam debet alteri seruire per substitutum.
- 8 Vicarius ecclesie connexæ debet esse perpetuus. & nu. 10.
- 9 Ius curæ penes quem dicatur residere, penes vicarium perpetuum, vel penes rectorem principalem.
- 10 Non residens ad hoc vt quis dicatur, quæ debeant interuenire.
- 11 Rector positus per superiorem in ecclesia annexa, si moritur, postquã nouus canonicus est substitutus, canonico negligente, nouus canonicus recuperat iura ecclesie annexæ.

Extirpanda. Rector ecclesie nõ obstat consuetudine episcopi, vel patroni de redditibus ecclesie debet sufficientem portionem habere. priuatus est parochiali ecclesia rector in ea non residens, nisi sit annexa dignitati, vel præbendæ: quo casu debet ibi perpetuum habere vicarium. in fine prohibet in fraudem rectorum de ipsius fructibus pensionem in beneficium dari. Et sunt tres partes. In prima facit tria. narrat vitium in genere, quod secundo specificat ibi: [nam, vt] tertio reformat. ibi: [cum igitur.] secunda etiam facit tria. quia primò statuit, secundo excipit. ibi [nisi.] tertio punit. ibi alioqui. tertia pars ibi [illud] fraudem damnat. ¶ Nota primò, quòd quandoquæ Papa damnat consuetudinem. c. conor. j. de consue. c. 1. lib. 6. & s. de consue. per totum, & hoc casu an possit de nouo induci. est glo. in c. statutum. de elec. in glo. & talis consuetudo (licet postea reprobata) videtur quòd ad præterita excusare à pœna, vt no. s. de cõsue. c. cum venerabilis. arg. contra j. de exce. præ. inter dilectos. ¶ Secundò not. qd quandoquæ de fructibus ecclesie ipsius rectoris certa portio assignatur clerico seruenti. ibi [& principalis rector vendicat sibi residuũ.] & habet hoc locũ in ecclesia alteri annexa, vt hic, & in ecclesijs, quæ pertinent ad religiosos pleno iure. qd dicit vt s. e. c. de monachis. ¶ Tertio no. j. qd portio debet esse cõgrua, vnde vicarius valeat sustentari, si minus haberent, non grauarentur pedagogis. de cõse. dist. 5. c. legimus. ibi dicit Hiero. quòd quæque inopia corpus liberat à pedagogis. & super Esaia. c. 47. dicit, quòd quandoquæ liberat animã conuertens iniustum ad opera iustitiæ. ¶ Quarto no. j. quòd appellatiõ quartæ partis intelligitur de quarta totius rei. licet legalis diuisio cuiuslibet rei sit in 12. partes. quæ rone dicit

Bar. qd cum dico simpliciter, tertiam, quartam, vel quintam partem, intelligitur de quarta, vel quinta, habito respectu ad 12. partes. vt l. inter dũm. ff. de hære. inst. quod est contra istũ text. & contra communem vsum loquendi, qui tertiam, quartam, sextam, & similia intelligit per respectum ad rem totã. ¶ Quintò not. j. in ver. qui verò. qd debet rector per seipsum ecclesie deservire, non per substitutum, & hoc vel quia electus est industria personæ. vt s. de of. delega. c. fina. vel factum vnus diuersum est à facto alterius. nam etiam eiusdem hominis opera non sunt eadem, vt l. si non sortem. §. libertus. ff. de condi. inde. & verbum, residere, ad quod tenet sacerdos, denotat præsentiam personalem. quando verò quis tenetur ad factum (vt doctor legere, scribere, & similia) an possit per alium explicari? dic, vt l. nemo est qui nesciat. de duo. re. per Bar. & l. vnica. §. ne autem. de caduc. toll. & l. quisquis. C. de epi. & cle. per Bar. ¶ Sextò no. j. qd rector assumptus ad regimen ecclesie parochialis, debet sibi deservire in illo ordine: cuius tamen carentia non vitiat eius promotionem, si se faciat intra statuta tempora promoueri, vt j. de elect. ca. licet canon. lib. 6. & tenet Io. An. qd infra subdiaconatum nõ debent eligi, quia non sunt ecclesijs adherentes. de elect. c. ex eo. lib. 6. & hinc est, qd tales in minoribus non habent vocem in electionibus, vt c. hi qui de æta. & qua. in clem. ¶ Septimò no. in ver. nisi forte. j. qd quando ecclesia parochialis est annexa dignitati, quo casu de iure communi potest habere quædam dignitatem, & dictam ecclesiam parochialem: quod principaliter non liceret, vt s. c. de multa. & j. e. c. super eo. ¶ Octauò no. j. qd qui per modum licitum habet duas ecclesias (quarum ambæ requirunt residentiam) debet alteri seruire per substitutum, & idem, si habeat ex dispensatione. & pondera, qd dicit in maiori ecclesia. j. non dicit cathedralis. facit ad no. per Io. de fil. presb. c. 1. li. 6. super glo. intelligo. ¶ Nonò no. j. qd vicarius ecclesie connexæ debet esse perpetuus, sicut religiosi in eorum ecclesijs parochialibus ponunt vicarios perpetuos, vt j. de cap. mona. c. 1. lib. 6. j. penes quem autem dicatur residere ius curæ, an penes istum vicarium, vel rector rem principalem. dic qd habitu, & quò ad proprietatẽ est penes rectorem principalem, quò ad exercitium, & effectum est penes vicarium, & est vile hoc scire, quis ipsorum dicat habere curam animarum, vt cadat sub prohibitione ca. de multa. & extrauagantis execrabilis. & vñ, qd penes vicariũ perpetuum, vt probatur in dicta extrauaganti ad fi. & c. j. de of. vic. in cle. ex quo sequitur, qd rector principalis non possit exercere ibi officium curæ fori poenitentialis. & est rector temporalis. de quo de appel. c. peruenerit. de cle. non resi. c. ex tua. & iste non ponitur auctoritatẽ episcopi. 7. q. 1. c. nihil. sunt etiam temporales vicarii fori contentiosi. de quo de rescrip. c. & si principalis. in cle. & c. Romana. de appel. li. 6. Item reputantur generales, qui generaliter deputantur. de qbus de of. vica. c. licet. & c. in generali. & sic habes quattuor genera vicariorum: nam antiqui sunt vicarii in foro contentioso, & generales, & speciales. alii in foro poenitentiali, & hi similiter generales, & perpetui, & speciales, & temporales. ¶ Decimò not. j. qd iste vicarius debet esse canonicè institutus, & perpetuus. & sic rector ipse non debet eum ponere, nec pro libito remouere, sed ad episcopum ista spectant, vt d. c. 1. de cap. mo. li. 6. & idem dicas in religiosis, tales ecclesias parochiales habentibus. nam ratione populi debent ibi habere vicarium perpetuum. si autem non essent parochiales, sed fortè spectantes ad mesam abbatis, vel Capituli, pnt ibi ponere vicarium temporalem, vt in cle. frequens. de exce. præla. & in dubio: si ecclesie conceduntur religiosis pleno iure. an ponere ibi debeant vicarium temporalem, vel perpetuum. dic vt notat Ioan. An. in d. cle. frequens. & colligit ex no. s. eo. c. de monachis. & ibi quæ hic no. Ioan. de Ligna. de ista concessione ecclesiarum facta monachis per episcopum; quæ iura per talem collationem monachi sibi valeant

vendicare, nõ est materia nostra hic, sed in d. c. de monachis. vbi plenè. ¶ Undecimò no. versic. alioqui. qui habet duos intellectus. primus, vt non residens per seipsum sit priuatus ipsa ecclesia liberè alij, & c. alius intellectus est, vt non retinens vicarium in ecclesia annexa ipsa si ipso iure priuatus, & c. vt dicam statim post glo. ¶ Oppo. dicitur in illo versic. alioqui quòd est priuatus statim, si non residet. contra. s. de cleri. nõ resi. c. ex tua. cum simi. quæ exigunt monitionem, antequam sit priuatus. Sol. glo. quæ incipit ipso iure, & c. dat duos intellectus ad illum versicu. alioqui. primus quòd intelligitur, vt ille, qui non residet per seipsum, sit priuatus. & tunc respondet ad contraria, quæ loquuntur de æquitate: hic loquitur de rigore. Sed Innoc. & Hosti. dicunt, j. quòd ad hoc, vt dicatur non residens quòd ad priuationem ipso iure, interuenire debent plura, monitio congruo loco & tempore, & termini assignatio per suum iudicem, & expectatio aliqualis etiã post lapsum terminum, vt s. de cleri. non resi. c. ex parte. cum duobus se. sed dices, cum non residere sit delictum, quare postquam constat de delicto notorio (quia non residet) requiritur alia monitio: est enim in dolo eo ipso, quòd non facit, qd facere tenetur, l. dolus. ff. manda. Sol. dicitur ipse, quod monitio pœna apponitur negatiuè, vel verbis æquipollentibus. vt si dicatur, si non resideris in ecclesia, vel vicarium non constitueris, scias te priuatum. & in hoc casu obseruatis, quæ prædixi, priuatus est sine alia sententia, vbi verò adiicitur affirmatiuè, vt in c. si quis suadente. & s. de multa c. in his, & si ipso facto sine monitione pœnam incurrit, vt ibi patet, & idè, vbi irrogatur infamia ipso facto, vt ff. de adul. l. palã. §. quod in adulterium. & quod dictum est de negatiua (quod monitio requiritur) intelligas, vbi tempus non sit limitatum: aliã elapso tempore, incurrat pœnam impostam constitutioni negatiuè, exemplum patet. s. de electio. c. cũ in cunctis. r. dist. r. rentiã est scdm eos, quia facta patent, non facta latent: pro hac rone facit, quod notatur. 5. q. 1. c. quidam: & 54. dist. c. pferuus sciente, sic quò ad implementum differentia est inter dispositiones affirmatiuè conceptas, & negatiuè, affirmatiuã enim, vt si ascenderis capitoliũ, dabo t. eo ipso qd ascendit, potest petere. sed si negatiuè, vt si non ascenderis capitoliũ, vel mel non offenderis, dabo decẽ. tunc quã iste, qui tenetur non facere dicat ipse uisisse, vel petere possit. dic, vt no. in l. Mutiana. ff. d. cõdi. & demõ. & l. dedi. in pri. ff. de cõdi. ob. da. & nota ista verba numeralia. & differentiam inter pœnã, quæ opponitur dispositioni affirmatiuæ, & quæ opponitur constitutioni negatiuæ. quã theoreticam alibi non reperies ita bene. & cogita tu iurista subtiliter, si regulariter est vera. & hæc procedunt quò ad vnũ intellectũ, qd iste ver. alioqui intelligatur de pœna non residentis in ecclesia per seipsum. est & secundus intellectus de pœna non facientis seruire per vicariũ ecclesie annexæ. quia est eo ipso iure priuatus. & est verior: vt sic vbi diuersi casus præcedunt, clausula generalis subsequens ad proximam referatur, vt l. si idè cũ eodè. ff. de iurisdic. omniũ iudicũ. ¶ Sed contra istũ intellectũ secundò oppo. & videtur, quòd ipse non sit priuatus ecclesia annexa. quia sic eius delictum noceret ecclesie suæ principali, sed delictum personæ, & c. vt s. de exce. c. cũ vene. Sed dic secundũ Inn. quòd nõ priuabitur præbenda principalis illa ecclesia annexa, sed ille rector principalis, qui eam non contulit, priuabitur tempore vitæ suæ tantũ s. eod. c. nisi. in fi. & ex hoc sequitur, quòd si uolente isto canonico, qui ponere neglexit vicarium, iste vicarius moriãt: ponet episcopus aliũ suo iure, nec iste canonicus priuatus habebit quicquã de ista ecclesia annexa. ¶ Sed mò contra istud oppo. & videtur, quòd non debeat sic priuari toto tempore suo, sed in illa vacatione tantũ, sicut collator beneficij, qui conferre neglexit, vel præsentare, priuatur in illa vacatione, sed in sequenti vacatione recuperat ius suum. de supplen. negli. prælato. c. 2. & de concess. præb. c. nulla. Sol. quandoq; quis habet proprietatem beneficij; & tenetur p-

sentare vicarium. & tunc priuatus est ipso iure, quò ad præsentationem, & quò ad fructuum perceptionem, & ad superiorem deuoluitur hæc potestas, vt hic. quandoque quis nõ habet proprietatem beneficii, sed tm præsentatione, vel collationem. & tunc aut nullo mō fauet delicto, & priuabitur illa vice tm̄ propter negligentiam, & secnnda vice presentare potest, vt d. c. i. & c. nulla. quandoq; quis est priuatus, & fauet saltem tacitè delicto illius, qui de facto tenet, ipsum non remouendo, cum pōt; & habet locum pœna, de qua s. eo. c. de multa. ver. is quoq; Ex prædictis etiam infertur, qd si rector positus per superiore in ecclesia annexa moritur, postquam nouus canonicus substitutus est canonico negligenti, nouus canonicus recuperat iura ecclesie annexæ, & sic presentabit, si autem uiuente rectore, creetur nouus canonicus in præbenda, an ille rector, siue vicarius remouebitur. dicit Ioan. An. qd non, quia debet esse perpetuus, vt hc. & sic nouus canonicus priuabitur iure suo sine culpa, sed nõ sine cã, vt s. vt lite non contest. c. quoniam. s. si aut. puto tamen, qd recuperet prouentus, qui percipiuntur de ecclesia annexa ultra portionem congruam vicario assignatam; nam residuū, etiam uiuente canonico, qui neglexit, nõ puto cedere lucro vicarii. vel superioris; sed ecclesie annexæ, donec ille canonicus negligens uiuat, & non ultra. ad hoc, s. c. de multa. ver. & si ultra. & hoc non tangunt Doct. sed credo verum, & aduertendum, quia ex eo, quod dicitur hic, qd vicarius debet eē perpetuus, colligitur, qd mortuo canonico, qui presentauit, non expiret officium illius vicarii, licet regulariter potestas vicarii pendeat ab illo, cuius vices gerit, adeo quòd illo mortuo, vel aliter à iurisdictione, vel officio suspenso, vicarius nõ poterit ministrare, vt c. i. de of. iu. li. 6. & c. licet vndiq; de offi. deleg. per Inno. & Doct. sed aliud in vicario necessario, qui auctoritate recipit à superiore, & est perpetuus, aliud in vicario voluntario, quem propter occupationem, vel alia de causa quisque sibi constituit. quod dic, vt s. de offi. vica. in c. ad hæc. & est vtile scire, penes quem dicatur esse cura aiarū propter extrauagan. execrabilis. ¶ Quarto extra glo. oppo. & vñ, qd quis non debet deseruire ecclesie per seipsum, sed per vicarium, et ultra casum annexationis, de qua hic. de off. archiep. c. i. de celeb. miss. c. i. Sol. dominus Io. An. enumerat hic plures casus, in quibus fallit, quod hic dr̄, qd dēt deseruire per seipsum. fallit enim ratione pplexitatis, puta hæc duo beneficia, quorum quodlibet requirit residentiam. nam cum nõ possit se in duos diuidere, seruiet alteri per vicariū, vt hic. Secundo ratione occupationis. idē Ep̄s habet plures vicarios. de of. archid. c. i. & de celeb. miss. c. i. Tertio ratione constitutionis, vel rationabilis consuetudinis, vt qd pauperes sunt canonici, & oportet eos aliunde residuum victus querere, & tamen in ecclesia sunt necessarij; poterunt enim per alios deseruire, & dixit Ala. generaliter, qd iuribus residetiam requirentibus multum detrahitur per consuetudinem. quædam habent, qd possint per vicarium deseruire, & fructus percipere. quædam, qd etiam sine vicario percipiant, si absentat se ex iusta causa. quædam, qd percipiant certã partem. quædam, qd nihil percipiant. ad hoc. s. de consti. ca. cum omnes. & he omnes consuetudines sunt seruandæ, saluò, qd si ecclesia indiget, saltem cogetur dare vicarium. de clerici. non resid. c. pen. & quod no. Ioan. And. de concess. præbend. c. ex parte. in fi. quarto ratione dispensationis. de fi. presby. c. p. posuit. quinto ratione remotiois loci. de eccle. c. vlti. sexto ratione religionis. de dona. c. consultationibus. septimo ratione diuersæ nationis. de offi. ordi. c. quoniam. octauo rōne prædicationis. ca. inter cætera. nono ratione debilitatis, vel infirmitatis. & hæc potest esse temporalis, vel perpetua. j. c. i. per totum. decimo ratione peregrinationis terra sanctæ. j. de vo. c. fi. vndecimo ratione absentie probabilis. puta si quis, quod intellige de licentia prælati. de cle. non resi. c. relatum. de consec. dist. 5. c. non oportet. duodecimo pp augmē

rationem diuini cultus. 7. q. i. c. illud. & c. nihil. & dicit Hof. qd iste casus continet regulam generalem. de quo remittit s. de off. vicar. c. clericos. ¶ Quinto oppon. vult hæc regula, qd redditus canonicorum augeantur ex redditibus cappellarum. Sed contra s. eo. c. extirpanda. in fi. vbi redditus vnius ecclesie non debent alteri loco beneficii assignari. solu. ibi fiebat in fraudem, hic bona fide, & ex causa rationabili, uel dic, quòd in annectendo, & vniendo est licitum sic augmentare, aliàs non, & sic non. facit pro Hostien. qui dicit, quòd potest episcopus dispensare contra concilium, vbi subest necessitas, vel utilitas. quòd non est verum, nisi per modum annexionis.

S V M M A E.

- 1 Acquisitio decimarum à laicis prohibetur religiosis.
- 2 Religiosi debent vitare excommunicatos, & interdictos ab Episcopo.
- 3 Nominatim interdicti quò ad prohibitionem diuinorum æquiparantur excommunicatis.
- 4 Fautores non nominatim interdicti non sunt uitandi, antequam per sententiam fuerint declarati.
- 5 Ecclesia si sint concessa religiosis pleno iure, ad eos spectat institutio, & desitutio.
- 6 Abbas si habet institutionem, an episcopus committendo curã, examinet eum.

IN Lateranensi. Non debent religiosi ecclesias, vel decimas à laicis sine diæcesanorum consensu recipere, excommunicatos, vel nominatim interdictos admittere ad diuina in ecclesiis suis, quò ad temporalia clericis instituire, vel desitutere, sed idoneos ad hoc debent episcopo presentare. dicit Hof. qd primò tenore concilii Laterane. recitat. secundò approbat, & renouat. tertio addendo declarat.

- 1 ¶ No. primò, qd prohibetur religiosis acquisitio certæ rei, scilicet decimarum à laicis, & quæ sit ratio, dic vt in c. cū & plantare. j. de priuile. & vtrum ista acquisitio sit similiter prohibita, si isti religiosi succedant laico ex testamento, vel ab intestato, vel ex professione, non vñ, quod dic per Bar. in l. si quis ita promiserit. s. ea. lege. de verbo. obli. In iure et ciuili multis personis prohibetur contrahere cum quibusdã personis, & super certis. vt l. militis agrum. ff. de re mili. & l. j. ff. de fal. & l. j. de contrario iud. & C. ne lic. poten. per totum. & j. de alie. iud. & in omnibus casibus, quando necessaria acquisitio sine facto eius, cui quaritur, contingens, prohibita non vñ. facit l. peto. s. fra. ff. de leg. 2. ¶ Secundo nõ. qd religiosi debent vitare excommunicatos, & interdictos ab Episcopo, nec mirum, quia Episcopi, & ceteri prælati vitare tales debent. vt s. de offi. ordi. c. cum ab ecclesiarum præla. sequit. n. eos excommunicatio, sicut lepra leprosum, quocunq; vadat vt l. ex ea. ff. de postu. qui autem admittit excommunicatos ad diuina, licet peccet, non ex hoc tamen efficitur irregularis. j. de sen. excommunicationis. c. is, qui in ecclesia. lib. 6.
- 2 ¶ Tertio nõ. qd quòd nominatim interdicti, quò ad prohibitionem diuinorum æquiparantur excommunicatis, & qui dicantur nominatim interdicti, dicit Inno. quos certum est interdictos esse. Vnde dicuntur nominatim interdicti, etiã cum ciuitas, vel castrum interdicatur. de verb. sign. c. cum in partibus. Item omnes, qui nominatim in sententia exprimuntur, item nominati dicuntur, cum includuntur sub generalitate verborum (vt excommunicatio Tyrium cum fautorib.)
- 3 ¶ fautores enim dicuntur nõ nominatim interdicti, nec sunt vitandi, antequam per sententiam fuerint declarati, etiã si quis sciat eos fautores esse, nisi esset notorium, qd fuerint fautores, tunc enim bene essent uitandi sine alia declaratione: quia notorium æquiparatur sententia, vt l. emptor. ff. de act. emp.

emp. & qui certus est, certiorari non debet. ff. de act. emp. l. j. de hoc j. de cle. ex. mi. c. proposuit. Ho. remittit ad not. j. de sen. ex. c. cum non ab homine. & de of. ord. c. si sacerdos. & qui dicantur nominatim interdicti. vide bonam gl. in c. constitutionem. de sen. ex. lib. 6. ¶ Quarto nõ. qd ecclesie, quandoq; pertinent ad religiosos, non pleno iure, & quicq; pleno iure. de quo notat hic Inn. & Ho. ego dixi post Io. An. s. c. de monachis. vbi vide. in ecclesiis ergo quæ ad ipsos non pertinent pleno iure, debent presentare presbyteros institutos 5 epis. & innuit iste tex. à contrario sensu, qd si ecclesie sint concessæ religiosis pleno iure, ad eos spectat institutio, & de stitutio, & vñ isto casu possint conuertere fructus illius ecclesie in vsus proprios. dic vt in cle. frequens. de exce. flat. & j. de dona. c. pastoralis. vbi de hoc. & plenius in d. c. de monachis. ¶ Quinto nõ. quales debeant presentare isti religiosi, quia notos, vel quos notos reddit, & c. ¶ Sed hic incidenter quaritur. p̄pone, qd abbas habet institutionem, nunquid ep̄s committendo curam examinet eum? Io. An. de verbo. sig. c. veniens. li. 6. ponit quandam gl. in qua dicit paucos habere. & dixit gl. qd non examinet eum ep̄s. cum non confirmet, nec ei manum imponat. cura enim hoc casu non est principale, sed accessorium, ex quò est institutus per abbatem. & sic nulla exceptio posset repelli, nisi infamia laboraret. de accu. c. accedens. D. Io. de Lig. s. c. proxi. credit contrarium, scilicet, qd episcopus debeat, cum examinatur, cum per commissum transferatur aliquid iuris. de offi. archid. c. cum satis. nam de cura debet respondere episcopo, non abbati, nisi foret exceptio secundum eum, & c. ¶ Vltimo de ista materia decimarum, quæ à laicis detinentur. dic, vt j. de his, quæ fi. à præ. c. cum apostolica.

A D D I T I O.

¶ Interdicti nominatim. Quis dicatur nominatim interdictus. vide Cardin. in clem. i. in 16. q. de sepult. & talibus interdicatur ecclesiastica sepultura.

S V M M A E.

- 1 Absens studio theologie si fructus præbendæ percipit, quotidianas distributiones non habebit.
- 2 Fructus studentibus non debentur de iure cõi, sed ex gratia.
- 3 Integre, verbum, restringitur, nec includit illa, quæ presentibus exhibentur.
- 4 Fructus omnes ecclesie, si redacti sunt in aceruum, & postea diuidantur inter canonicos, an absenti debebitur sua portio studentis in theologia.
- 5 Distributiones quotidianæ an includantur sub noie præbendæ.
- 6 Gratia facta simpliciter studentis super perceptione fructuum, intelligitur quinquennalis.

Licet. ¶ Absens studio theologie si fructus præbendæ percipit, quotidianas distributiones non habebit. h. d. non diuiditur. ¶ No. j. qd fructus studentibus non debentur de iure communi, sed ex gratia. & tunc intelligitur, qd studeant in studio generali, non in villis, & castris, vt s. de cle. non resid. c. tua. ¶ No. j. qd verbū, integre, restringitur, nec includit illa, quæ presentibus exhibentur. istæ enim quotidianæ distributiones habent naturã de per se ab aliis fructibus, qui debentur presentibus, sed iste debentur presentibus, & interessentibus diuino officio. si ergo princeps concedit vnum speciale, qd non præfens fructus percipiat, non videtur concedere alteri. s. qd non præfens, & non interessendo diuino officio consequatur ambo. qd duo specialia non debent concurrere circa idem, vt l. j. C. de do. promiss. l. cum post. s. gener. de iure do. ¶ Quid ergo erit de istis quotidianis distributionibus, quæ istis debebantur, si interfuisent officio, an accrescent aliis, vel conuertentur in vtilitatem ecclesie. dic vt nota. j. de vit. & hon. cle. c. i. in cle. & tetigi. s. de clerici. non resi. c. clericos. ¶ Opp. frustra preci-

bus impetratur, quod de iure communi conceditur, vt C. de thesau. l. j. lib. 10. sed fructus beneficiorum debentur de iure communi studentibus in theologia. j. de magi. c. super spec. sol. ista Dec. & illa sunt eiusdem auctoris, & nondum emanauit illa Dec. cum Papa isti fecit gratiam, sed emanauit postea. quod patet ex ordine titularum, à quibus sumimus. arcum de prioritate. vel posterioritate constitutionum dubitatur. facit s. in prima compilatione. ¶ Scdò oppon. beneficia principum sunt largissimè interpretanda. ff. de consti. prin. l. fi. & j. de verb. sig. c. olim. sed hic in gratia dictum fuit, integre. & tm̄ Papa restringit. ergo male. so. illud verum, cum agitur de præiudicio concedentis. secus si tertii, scilicet ecclesie, & diuini cultus. vt no. s. de do. c. cum dilecti. si enim contra consuetudinē, vel in præiudicium iuris tertii beneficium Papæ non impetratur, multò minus contra fauorem diuini cultus, quem cupimus ampliari. dicit tex. s. de consti. c. fin. ¶ Quarit gl. j. si de omnibus fructibus ecclesie sit aceruus, & postea inter canonicos diuiduntur, an absenti debebitur sua portio studeti in theologia. dicit, qd sic, & benè. Idē Hof. s. c. prox. de cetero. Inno. limitat hoc dictū, dicens, qd debebitur talis portio, detracto eo, quod cõi mense debetur de eis. & vide quod no. in c. i. de cle. non resi. li. 6. & s. c. dilectus. ¶ Quarit dñs Io. de Lig. j. an quotidianæ distributiones includantur sub noie præbendæ: vñ, qd sic. quia hic excipiuntur de præbendæ fructibus, ergo continentur: quia exceptio debet esse de regula. vt j. de reg. iu. in rub. lib. 6. dicit ipse, qd sint cõem vsum loquendi, qui debet semper attendi, vt c. ex literis. de spon. non continentur. quia præbenda sumitur p corpore possessionum distincto. & quandoque dicitur quis carere præbenda. & tm̄ habet quotidianas distributiones, vt patet. s. c. dilecto. & c. cum M. de consti. Sed si sumatur p̄benda largè à præbeo, præbentur c includuntur distributiones sub ipsa. ¶ Scdò quarit. certum est, qd gratia facta simpliciter studeti super perceptione fructuum in absentia intelligitur quinquennalis, vt d. c. super spec. & de ele. c. cum ex eo. li. 6. pone ergo, qd finito primo quinquennio, impetrat gratiam, qd possit studere quinquennio in iure canonico, an valebit gratia, non facta mentione de quinquennio primo. dicit, qd non, per c. 2. de deci. li. 6. multa. n. singularia non debent concurrere circa idem, vt d. l. i. C. de do. promiss.

S V M M A E.

- 1 Capella reseruata ipsarum presbyteris, congrua portione, possunt annecti præbendis, si sunt pauperes.
- 2 Vnionis cause duæ.
- 3 Canonicus quod ius habeat in ecclesia annexa canonicatui.
- 4 Status ecclesie vnite non debet mutari per vnionem.
- 5 Beneficiū primū an vacet per acquisitionē secundi beneficii, & qualiter procedendum sit contra contendentem primum dimittere.
- 6 Prælati qui sint capellarum, quæ annexæ sunt canonicatibus, an canonici, an sacerdotes ibi instituti.

EXposuisti. ¶ Propter paucitatē p̄bendarum possunt eis annecti capellæ, reseruata ipsarum presbyteris congrua portione, scdã ibi [& si euident.] ¶ No. j. qd consilium de quo s. eo. c. extirpanda. videbatur prohibere istam annexionē capellarum, cum mandaret in eis personaliter deseruire, & tollerare videbatur vniones iam factas per vicarium seruiēdas in posterum prohibere, & ideo dicit litera hic, qd à tempore concilii non fecerunt istas annexiones, sicut prius, & ex hoc erant eorum redditus diminuti. ¶ Secundo nõ. duas causas vnionis. j. primò (necessitas: puta non reperiuntur canonici, ppter paruos redditus. secundo utilitas: puta reperiebantur, sed ignorantes. qd alii digni recusabant. Pe. de San. enumerat hic quosdam casus, in quibus erāt licitæ vniones, quos vide s. de temp. ordi. c. dilectus. super glo. in fi. ¶ Tertio nõ. quòd

quod Papa committit hic episcopo, ut possit venire. & dicunt quidam, & bene, quod episcopus hoc faciat auctori. ordinaria, ut dicitur de excep. præla. c. sicut venire. & hoc tenet Inno. & Host. qui addit ad text. qui dicitur potestis, & debetis. Item de insti. c. ad decorat. facit l. i. c. quomodo, & quando iudex. & l. sēpe de offi. præsi. & aduerte, quia loquitur de ecclesijs curatis annuendis præbendis. vtrum ita annecti poterunt dignitati, videtur quod non. quia curatum, & dignitas non possunt licite retineri, ut s. eo. c. de multa. dic. contra, ut s. eo. c. super eo. li. 6. Nō ob. c. de multa. quia loquitur cū principaliter vult quis tenere dignitatē, & ecclesiam curatā, secus si vnum ipsorum accedit alteri per viam annexionis, ut d. c. super eo. ¶ Quarto no. ¶ quod ius habet canonicus in ecclesia curata annexa canonicatui. habet enim omnes fructus, reseruata congrua portione presbytero. & si nō super sunt de redditibus, potius eligat indigentiam canonici, quam rectoris. & si dicitur. quis p. uidebit canonico agenti. dic. q. episcopus, sicut in casu. j. c. j. de rectoribus. & caueat episcopus, ne nutriat luxuriosas canonicorum expen. honestus enim modus in his seruandus est non immoderata cuiusque luxuria nutrienda. ff. de dam. infec. l. ex damni. i. responso. scdm Host. ¶ Quinto no. ¶ quod per vniōnē non debet mutari status ecclesie vnitæ, sed retineri debet ibi presbyter, sicut prius. sic quādo monasterium meliorationis causā ad alium locum transfertur, debet manere ibi sacerdos, q. ministret ecclesie. i. 6. q. 7. c. si quis vult. ¶ Vltimius in ista materia, vtrum per acquisitionem secundi beneficii vacet primum, & qualiter procedendum sit contra concedentem primum dimittere, ponit hic Host. talem distinctionem. Cum habenti beneficium curatum conferatur scdm simile, aut talis recipiens habet sufficientem dispensationem super vtriusque retentione a Papa. & non est dubium, q. vtrumque retinet, ut s. e. c. de multa. ad fi. Aut minus sufficientem, vel nullam (quia hec sunt paria. de transla. c. licet. §. penul.) & tunc aut hoc fit in eadem ciuitate, vel dioc. aut in diuersis. si in eadem, & sine licentia epi, non tenet translatio: & habet locum pna concilij. §. de clerici. non residen. c. quia nonnulli. est ergo prima ecclesie talis restituendus per priuationem vtriusque beneficii, si contenderit. 7. q. 1. c. si quis eps. in fi. & etiā per excommunicationem, & depositionem. 7. q. 1. c. si quis vero. & c. si quis presbyter, vel diaconus. & hæc vera, nisi Papa sibi concessit, q. posset alterum eligere, siue in eodem episcopatu. s. eo. c. referente. siue in diuersis. s. e. c. præterea. & hoc, cum sine licentia epi, ut dictum. Si autem de licentia, & translatus omnino reliquerit primam ecclesiam, & vacat de iure, & de facto, adepta possessione secundæ ecclesie corporalī. 2. i. q. 2. c. si quis iam translatus. & debet conferri intra sex menses. j. c. 3. c. nulla. habebit ergo scdm beneficium. qd̄ intellige, si cōcessio ipsius secundi beneficii facta fuit auctoritate illius diocesanī, ad quem transfuit. aliās potest ipsum remouere, & de gratia tolerarē. & sic loquitur de cle. peregrini. c. fi. & de renū. c. admonet. Si autem adepta possessione secūdi, isti translatus ad aliam ecclesiam de consensu sui episcopi contēdit etiam retinere primam: & tunc, aut retinet ex dispensatione facta ex iuxta causā, & tenet translatio, & retentio, ut hic. & no. s. eo. c. de multa. & de concess. præben. c. cū nostris. §. fina. Aut talem dispensationem non habet, & tunc vacat primum ipso iure, conferendum intra sex menses, ut s. c. de multa. nisi per Papam sibi fuit data optio. ut s. dictum ē in alio membro, cum sine episcopi transfuit licentia. & si primum retinere contenderit cum secundo: debet moneri, q. dimittat intra certum terminum. & poterit per episcopum primi beneficii ratione inobediētie priuari primo, & secundo: super quo secundo diocesanus ipsius beneficii sententiā exequatur, ut s. de foro competenti. c. postulasti. Ista est distinctio Hosti. quā no. pro practica. c. de multa. corā episcopo prioris beneficii cognoscitur de illa contentione, quæ est cā priuationis ab vtroq. & eius sententiā debet scdm episcopus

exequi, ut dicto. c. postulasti. Et ex prædictis breuius sic distigueret: aut talis habet dispensationem, aut non. & si non: aut trāfuit ad ecclesiam eiusdem diocesis, aut diuersæ. & si eiusdem, aut sine licentia episcopi: aut cum licentia. & si cum licentia: aut spontē vult dimittere primam, aut contendit, aut habet dispensationem super hoc, quod possit eligere: aut nullam habet. & hoc, cum transit ad aliud eiusdem dioc. si diuersæ: & tunc aut sine conscientia diocesanī secundi, & si sine licentia, est in illius electione excludere, vel admittere. si cum licentia, & tunc aut prior episcopus non consentit, aut consentit: aut vult dimittere primum, aut vult contendere, ut s. in alio membro. ¶ Querit glo. ¶ qui erunt prælati istarum capellarum, quæ annexæ sunt canonicatibus, an canonici, an sacerdotes ibi instituti glo. titubando loquitur. sed concludit, q. sacerdos sit loco vicarij, dicit Host. q. aut capella datur in p. prius vsus Capitulo. j. de dona. c. consultationibus. & tunc cura pertinet ad collegium simul collectum, non ad singulos. i. 2. q. 2. c. qui manumittitur. quandoque adiungitur præben. de. & canonicus est prælatus, & habet curam, & vicarius suus similiter de offi. vica. c. i. & 2. nam æquum est, vt sicut canonicus percipit emolumentum: ita & onus curæ, supra c. c. cū secundū. vbi vero solūm certa pensio assignatur: tunc qui ponitur in ecclesia, curam habet, ut s. e. c. auaritia. Inno. s. eo. c. extirpanda. §. quia verò. dixit, quod quandoque isti præbendarij habent laxam curam (puta super vicarium, vel in certis casibus tantum): quandoque laxiorem, vt. l. generaliter posit excōicare, interdicere, & familia exercere: quæ sunt de cura, scdm Io. An. Sed cū isti canonici possint esse minores 25. an. vt no. j. de rescrip. c. si eo tempore. lib. 6. quō possumus dicere in episcopos cadere titulū, & ius curæ, siue exercitium, non video. præterea si penes ipsos esset ius curæ, & isti eorū vicarij censerentur in curæ exercitio, sequeretur, quod mortuis, vel trāslatis ipsis canonicis, extingueretur ius ipsorum sacerdotum, qui haberent causam, & titulū a canonicis. & penderent ab eis, vt j. de offi. vica. c. l. 6. & hoc non est verū vt no. & dixi s. e. c. extirpanda. ex quo manifestē concludit, q. isti sacerdotes non sunt cēfendi vicarij canonicorū proprii: cum sint perpetui, nec possint remoueri pro libito canonicorum, vt s. e. c. extirpanda. qui verē nec ab eis dependentiam habeant vllo modo: sed auctoritate iuris habent curæ exercitium de per se, quam principalis canonicus impedire non posset, nec de seipso intrmittere, sicut nec eps inuito rectore ecclesie parochialis, non posset assumere curam animarum ibi. bene fateor, q. possit canonicus agere pro iuribus spectantibus ad illam ecclesiam annexam, & pro eis cōueniri. quia emolumentum temporalium principaliter spectat ad eum. Item propter dictam curam vicarius est ille, qui astringitur ad pēnas Decr. c. de multa. & extrauag. c. execrabilis. recipiendo aliud beneficium, similem curam habēs, vt patet in prædicta extrauag. in fi. & j. de offi. vica. c. i. in cle.

ADDITION.

- ¶ Erant licite vniones. Facta vnione duarum ecclesiarum parochialium apud quam rector manebit, vide Io. de Tur. c. i. in c. vnio. 1. q. li.
- S U M M A E.*
- Opponere possunt contra literas illi, quibus scribitur super alicuius receptione.
- Episcopus tenetur conferre ecclesiam ad suam collationem spectantem, si ei mandatum fuerit, licet de iure suo non fuerit facta mentio.
- Executores si pronunciant se non iudices competentes: poterit appellari ab eorum interlocutoria.
- Natura rei mutatur mutatione domini.
- Statuto cautetur, quod fenerator non audiatur vltra quinquennium super sorte: vsurarius non vsurario infra quinquennium cessit iura: an contra cessionarium prescribatur quinquennium, vel mutatione conditionis personæ, & alteratur prescriptio.
- Præbende due si medio tempore sunt alicui collate, an teneat collatio, vel debeat reuocari.

Dilectus. Licet ecclesia ex donatis laici beneficiū conferat: tenet illius beneficii impetratio, de hoc nō habita mentione, & sunt duæ partes. In prima impetrantis querela. In scda prouisio. ibi [mandamus.] ¶ Not. j. q. qnq; Papa in lris gratiæ dat executores. de trib. generibus literarū, vide s. de rescrip. c. ex infuuatione. ¶ Scdō not. ¶ q. illi, quibus scribitur super alicuius receptione, pnt opponere cōtra literas. & an executores hmōi exceptione admittere teneant, dic vt s. de præsum. c. fi. ¶ Tertio no. q. in impetratione nō expedit facere mentionem de iuro ordinarij collatoris. ¶ licet ergo iure specialī episcopus conferat vnam ecclesiam, fortē extra suam diocesis tenebitur illā conferre, si mandatū fuerit, q. conferat ecclesiam ad suā collationē spectantē. licet de illo iure spali epi non fuerit facta mentio in impetratione. similiter ille, q. confert non tenetur facere mentionē de mō vacationis, vt in cle. j. de præb. ¶ Quarto not. ¶ q. executores quq; pronunciant se nō esse iudices competentes, & elidunt ista exceptio grā, & impetrationem, siue rescriptū, & poterit appellari a tali interlocutoria, et de iure ciuili, postq̄ alia non speratur, vt not. in Auth. habita. C. ne fil. pro pa. & collige, q. licet constet iudici delegato se nō iudicē: tñ hēt potestatem super hoc interlocuendi, similiter, & partem in expensis condemnandi, vt est casus in cle. i. ad fi. de rescrip. qd̄ no. ¶ Quinto not. q. cum mā datur prouideri, cum obtulerit se facultas: si semel, & bis se obtulit, & non est sibi prouisum, de vltiori poterit prouideri vigore literarum. & hoc verum, qm̄ impetranti non p̄ culpa imputari: aliās q. cum posset primam, vel scdam petere, & p negligentiam passus est alteri conferri, non p̄ vltiorē petere iure debiti, nec præferri aliis impetrantib. qd̄ dic. vt j. c. si clericus. li. 6. & c. tibi q. in fi. de rescrip. eo. lib. ¶ Sexto no. q. quō Papa mandat mandatum exequi, & non vltra. Sed contra. s. e. c. dilectus. in fi. vbi mandauit interim prouideri, s. c. fo. ibi non habuerunt aliquam iustam cām non puocandi: hic verò sic, s̄m Pe. ibi, & Egi. ¶ Scdō opp. iste decanus successit laico in collatione huius beneficii, ergo sicut laicus non potuisset cogi p literas apostolicas ad cōferendū, vt j. de iu. pa. c. dilectus. ita nec ipse, q. in ius succedit alterius. s. o. dicit glo. magna, postq̄ res puenit ad ecclesiasticā personā, de cetero assumit sibi nouam naturam. ¶ quia mutatione dñi mutatur natura rei, ar. ad hoc. ff. de acq. hæc. l. Paulus. aliās incipit per procu. sed si obuenit ius patronatus ex hereditate paterna, vel alia, quantum ad tps pntandi, & pratem variandi, iudicabitur istud ius personæ ecclesiasticæ, non secularis, sed istud non est verū, quia natura tpalitatis non mutatur, licet puerit ad personā ecclesiasticā, vt ff. de decur. l. decurio. Non ob. iste tex. quia hic, non personæ clericæ, sed dignitati fuerat facta donatio huius iuris. & facit hoc ad qōnē: ¶ statuto cautetur, q. fenerator non audiatur vltra quinquennium super sorte, q. vsurarius intra quinquennium non vsurario cessit iura, an contra cessionariū prescribatnr quinquennio, vel mutatione conditionis personæ, & alteretur prescriptio: dic vt in distipatione p̄ceptoris mei. ¶ Sed contra p̄dicta instabis, & vt q. si ad ecclesiam perueniat ius patronatus laici, in eo iure ecclesia fit cēfenda, vt laicus, sicut in feudis, & aliis rebus, que possidet a laico, ecclesia vt laica est cēfenda, vt s. de fo. cōpet. c. ex tenore. & de ma. & obed. c. solita. s. o. dic. q. qnq; res laici nō est totaliter incorporata in patrimonio ecclesie, sed respectu certi iuris tm̄, vt in feudis. & loquunt cōtraria. qnq; est totaliter incorporata, nec remanet laico, aliqd̄ ius in ea, & isto casu res mutat naturā. & sic dixi alibi, q. si vnus Comes, vel Marchio, q. superiorē nō recognoscit, donat, vel relinquit illā dignitatē ecclesie, de cetero appellabitur ad Papā, & sic contingit in patrimonio beati Petri, vt not. Bar. in l. j. ff. de ap. ¶ Tertio op. hic dicit, q. collatio iam spectauit ad regē. contra. j. de concess. præb. c. fi. fo. expone collationē. i. prætentionē. vel fortē hoc sibi ex privilegio cōpetebat. facit,

qđ no. i. 6. q. 7. in fi. summæ. 10. di. c. imperiū. & in spe. eo. c. in fi. Ad vñ aduerte, qđ dicit gl. ¶ Papa nō posset conferre ecclesiam spectantē ad collationē patroni laici. c. dilectus. pen. de iu. pa. nam hoc nō dicit illud c. qd̄ loquitur de legato, s̄m Io. An. q. a Papa bene posset conferre tale beneficium pp cōnexionem spualitatis. de iudic. c. quanto. & de gratia tolerat laicos in illo. de iu. pa. c. 3. Ego credo hoc verum, vbi fiat mētio in impetratione talis beneficii, de iure pa. c. laici. aliās fortē posset gratia impugnari, si in ea de iure tertii. f. laici, mentio non h̄r, & super hoc fundabatur executio, de qua in tex. quæ fuisset valida contra impetrantem, si per successorē nō fuisset mutata natura rei, vt dixi. ¶ Quero. d̄r hic, ¶ q. duæ p̄bendæ medio tempore alij sunt collatæ. quero an tenerent, vel debeat reuocari. dic q. si appel. pen. collatæ fuissent, debent reuocari, & sic remouendi essent instituti ex vi appellationis. de appel. c. dilectus. s̄m Ho. Si autē non fuit appellatū. tunc tenet gl. q. de collatis aliis non prouidebitur, sed de aliis, q. vacabunt. & idem tenet Inn. alij contra. s̄m gl. vt Io. & Vin. & bene, si executores erant dati ad prouidendū, vel ad cōpellendū, & primis interdixerant. de concess. præb. c. si capitu. & c. seq. ¶ Quarto opp. hic bene fuit appellatum, & tamen Papa remittit cām ad eosdem iudices, contra l. eos. C. de app. cūm si. s. o. dic. q. hoc fecit Papa de voluntate appellantis. vtrum autem isto casu appellans, qui petit remitti, condēnabitur in expensis? dicit Ho. q. non, tunc. n. est condemnatio faciendā, quando frustratorie appellatur ad differēdum negocium, secus cūm iuste, vt in casu prædicto.

ADDITION.

- ¶ Patroni laici. Adde Lap. alleg. 84. & 96. Fed. de Sen. consi. 65. Cardine consi. 65. & consi. 69.

S U M M A E.

- Idonei, qui sint cēfendi in ecclesijs.
- Pueri nō sunt idonei ad beneficia, & qui dicantur quod ad hoc pueri.
- Pueri sunt idonei ad militiam secularem.
- Habens beneficium non reputatur idoneus ad aliud obtinendum.
- Beneficiorum multiplex differentia.

Super inordinata. Pueri, & alii bñficiati non sunt idonei ad beneficia consequenda, ponitur cōsultatio, respondetur in genere, & exemplificatur in spē. Ex de cisa colligitur casus talis, q. in ecclesia Pictauiensi fuit recepta multitudo numero 50. quem numerum Greg. mandauit restringi ad 20. mandans iudicibus, q. ex illis quinquaginta eligerent 20. idoneos in ecclesia remanuros, & alios remouerent. Iudices repererunt quosdam ex istis obtinere dignitates, quosdam beneficia curata, quosdam puerilis ætatis dubitauerunt, an isti sint idonei reputandi, ita quod in numero 20. de idoneis remanendis. isti valeant numerari. r̄nd. cūm aut illi, & c. vt in tex. ¶ No. primō, qui idonei sint cēfendi in ecclesijs. & intellige ecclesijs, idest prælaturæ ecclesiarum, secundum Inn. Host. intelligit etiam de præben. nam vt patet ex litera, hic non agitur de ordinatione prælationū, sed præbendarum. ex quō dicit ipse expressē, q. nullus potest habere plures præbendas, requirit enim præbenda residentiam, intantum, q. eius residentia præiudicat residentie parochialis ecclesie, vt s. eod. c. extirpanda. §. j. & fortius astringitur canonicus residere, q. monachus, qui quotidie debet esse in monasterio, i. 6. q. 1. c. placuit. & tñ propter curā a monasterio abstrahitur. de sta. mo. c. quod Dei. non ita canonicus, vt prædixi de hoc plenē. s. e. c. cum iam dudū. & s̄m Host. verbum; beneficiati largē sumitur. vt verbum sonat de quolibet intitulado, & bñficiato, nisi sint beneficia, q. respicientiam non requirant. de quibus dic. vt s. de cle. non resi. c. fin. ¶ Scdō no. ¶ q. pueri non sunt idonei ad beneficia. qui autem

dican' pueri aquo ad hoc, no. hic & plenius. j. de rescrip. c. fi eo tepore. li. 6. & secundum diuersas materias [pueri] aliter, & aliter accipiuntur, vt patet ex no. j. in p'rcmio. 6. libri. cir ca fi. & l. i. §. pueritiam. ff. de postu. & l. Mela. & ali. & ciba. le. 3 & 28. di. c. de his. vbi de hoc. † ad militiã secularẽ pueri sunt idonei: quia possunt effici milites, etiam anniculi, vt no. Bar. in l. i. c. de digni. li. b. 1. 2. tamen tractare non poterunt, quæ requirunt maturitatem consilij, vt C. de testa. mili. l. penul. si militet nec pueri clericis habent vocem in Capitulo. vt in c. 4 ex eo. de elec. lib. 6. Tertio no. † qd habens beneficiũ nõ repu tatur idoneus ad aliud obtinendum. con cor. j. c. is cui. li. 6. si militer nec pueri. vnde licet canonici possint recipere pueros: tñ per literas non coguntur, scdm Io. An. super glo. ¶ Vlti mō in ista materia: an pueri, & beneficiarii sint idonei ad be neficia. Host. plenẽ distinguit ita, † qd beneficiũ aliud est re gulare duplex, vt abbatia, prioratus: & de beneficio habens. de elec. c. constitutis. aliud regulare simplex. sicut monacha lis fraternaliter. ad hanc pueri recipi possunt. sed non obliga ri, nisi sit adultus. de reg. c. cum virũ. & c. i. lib. 6. beneficia tus verò in vno monasterio, in alio nõ est aptus. de relig. do. c. fi. Aliud seculare summũ, sicut ep'atus. & de huiusmodi eta te s. de elec. c. cũ in cunctis. & de isto beneficio ad aliud non est idoneus, nisi de licentia Papæ. de tranla. c. 1. & 2. aliud se culare duplex: sicut personatus dignitas, beneficium curatũ. & ad ista puer non est idoneus, vt dicto c. cum in cũctis. & c. indecorum. de ata. & qua. nec alibi beneficiarius, nisi vt dicitur, s. e. c. proposuisti. aliud seculare simplex: vt canonia prã benda: vel aliqua certa pensio. j. c. fin. Et istorũ aliud requiri tur consilij maturitatem, vt canonia, siue prãbenda. & ad hãc puer non est idoneus, cũ nec possit sapientum iura tracta re, vt l. testã. C. de testa. mili. beneficiatus verò per literam Pa palem idoneus est: dummodo de hoc faciat mentionem, & sit circumsp'ctus, & prudens. s. c. 1. & c. penul. & tali poterit ius concedi in scdã ecclesia quasi canonico: nõ qd sit canonicus, sed in cõcilijs, vt canonicus requiritur. & talis pot dici canoni cus honorarius, vt ff. de adm. tu. l. si plures. §. 2. & p hoc pot saluari cõsuetudo quarũdã ecclesiarũ. qd h'et, qd si quis ex ca nonicis in ep'm assumat, dimissa p' benda, retinet nomẽ ca nonici, & cũ est pñs interest tractatus, & oibus. & dic, vt not. s. de rescri. c. cõstitutus. Aliud requirit obsequij assiduitatẽ, vt p' b'nda, sine canonia. & ad hãc puer, qd excessit infantiã, ido neus est. vt in iuribus allegatis in prima gl. & laicus interdũ, vt no. de insti. c. 2. bñficiatus verò nõ, nisi, vt s. notatũ. aliud requirit vtrũq; vt p' b'nda, & canonia. & ad hoc neuter istorũ. si nec puer, nec bñficiatus est idoneus, vt hic, ex cepta necessita tis cã. s. de elec. c. officij. & de hoc. s. e. c. exposuisti. excipe et cõsuetudinẽ quarũdã ecclesiarũ, in quibus cõsueuerunt creari aliq; canonici pueruli ad cadelabra deferenda: sed talis vox su sp'edit vsq; ad etatẽ legitimã. j. de elec. c. ex eo. li. 6. Aliud re quirit patrocinijs defensionẽ, & ad hãc nõ est puer idoneus, vt patet ex p'dictis: sed bñficiatus in alio est idoneus, dumo do possit ad vtrũq; sufficere, vt s. de iureiurã. veniens. Aliud ad antidori remuneracionẽ, vt filius, qd seruauit ecclesie. & ad hoc puer censet idoneus, & et alibi beneficiatus. Nã quilibet de bono seruitio remunerandus est. de dona. c. per duas. l. 6. q. 1. c. possessionũ. & q. 6. c. illud. sed puer maior infante ex p sona sua idoneus est, cũ mereri possit. de delic. pue. c. 1. aliud vitæ sustentationẽ. & hoc aut pp paupertatẽ, & puer censetur idoneus. 4 2. di. c. 1. aut pp honestatẽ. vt pensio assignata debili, & antiquo rectori nequeuti seruire. j. c. 1. c. tua. aut pro pter necessitatem: vt pensio assignata coadiutori, dato p' lator: qd euitari non pot j. c. 1. de rectoribus. aut propter gra tiosam voluntatẽ: vt clericis coniugatis, qui cõtinere nõ pos sunt. ne cle. coniu. Ioã. & no. ista per Host. qui subdit, qd sicut in impetratione faciendã est mentio de alio beneficio, quan tũcunq; modico. j. c. fi. c. si motu proprio. lib. 6. multò fortius in dispensatione pluralitatis. qd dic, vt j. eo. c. non pot lib. 6.

ADDITIONE.
 ¶ Qui aut dicuntur pueri. Adde Lapum alle. 37. dominos de Rota in de cisionib. suis antiquis. de ata. & qua. Rom. consil. 325.
 S V M M A E.
 1 Præbenda non dēt diuidi pro alterius præbendæ integratione.
 2 Altare unum non est discoopierendum, ut alterum cooperiatur.
 C Vm causam. † Pro vnus p' b'ndẽ integratione alia di uidi non dēt. & sunt duẽ partes, scdã ibi [consul tat. oni.] ¶ No. j. vulgare. † non discoopierendum vnũ alta re, vt cooperiatur aliud. ad idem de don. c. ad apostolicę. Nã qua ratione vna diminuta, petit reintegrari de alia. eadẽ rati one illa alia de alia. & sic de singulis. & sic resultaret circui tus, & absurditas, quod non est faciendũ, vt c. auditor. de res cri. in cle. & l. si finita. in prin. de dam. infes. Ista ergo præben da debet reintegrari de fructibus communibus super excres centibus. de consitu. c. cum M. sed ex cã p't et de præbendis vacantibus, vt dixi s. c. vacante. ¶ Scdò no. qd corrigendo il licitum, non est faciendum illicitum. 2 2. q. 4. c. si ad peccatum. sic quod vi, vel patrociniõ habetur, non uenit in iudiciũ fam. erc. ff. fam. erc. l. certo. §. sed & si quid.
 S V M M A E.
 1 Proxena a testificando repellatur, nisi de partiu consensu.
 2 Legatus de latere potest conferre beneficia per negligentiam deuoluta ad Papam.
 3 Exclusus a iure eligendi non est exclusus a iure excipiendi contra electum.
 4 Eligere tenentur de illo genere personarum illi, ad quos electio deuoluitur, de quo electiui fuissent illi, qui tenebantur eligere.
 5 Consuetudo potest induci per non actum.
 6 Curatũ non est in Ecclesia Dei de nobilitate generis, sed virtutis.
 7 Christus paucos eligit nobiles, secundum carnem ad regimen Ecclesie suæ.
 V E n e r a b i l i s. Clerici ignobiles, & non eminentis sciẽtiã pp hoc non dnt a p' b'ndis repelli, et in ecclesia, qd tales admittere non consueuit, & sunt duẽ partes. In prima facti narratio. In scdã ibi [nos igitur.] exceptionum repul sio, & causã cõmissio. Ho. dicit, petitio, executio, replica tio, diffinitio. ¶ Not. j. qd iste. finito legationis officio, instabat, vt sua collat. fortiretur effectum, & hoc ideo, quia vnuf quisq; optat valere, quod facit. † & rōne huius affectionis, p xeneta a testificando repellitur, nisi de consensu partium. j. de testi. c. 1. lib. 6. hac etiam ratione non videtur, qd procura tor, tutor, & alii administratores possint ferre testimonium super gestis ipsorum. quod dic, vt l. pen. ff. de testam. & l. de ferre. s. idem decreuerunt. ff. de iu. fisci. ¶ Scdò hic colligit, † qd legatus de latere conferre potest beneficia per negligen tiam deuoluta ad Papam. quod dic, vt j. de of. leg. c. i. lib. 6. & qd no. j. c. si de beneficio. in cle. ¶ Tertio no. qd licet hoc Capitulum sit priuatum per negligentiam potestate conferẽ di ea vice, potest tñ se opponere, ne minus idoneus eligatur, † & sic exclusus iure eligendi, non est exclusus a iure excipiẽ di contra electum. quia ista diuersa sunt, & diuersis tp'ibus ortum habent. Ideo de vno ad reliquum non inferitur, sicut si ex duabus seruitutibus vna perditur, retinetur alia, vt l. si domus de seru. vrb. præd. & l. si maritus de don. inter virum, & vxor. ¶ Quarto hic colligitur, p' supposita efficacia exce. † qd de illo genere personarum, de quo tenebãtur eligere ele ctiores, tenetur & ille, ad quẽ per eorum negligentia est col latio deuoluta, vt sic subrogatus assumat sibi naturam illius, cuius loco substituitur, vt l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si qd cau.

cau. & hoc tenuit disputando Io. An. vt refert in cle. r. de sup plen. negli. præla. ¶ Quò no. † qd per non actum pot induci consuetudo. allegabant enim isti consuetudinem, qd non consueuerunt eligere, nisi nobiles & c. ex quo argue, qd si vnũ mona. eligit de gremio alterius cõtinuatẽ multis vicibus 40. annis. & vltra: qd teneatur amodõ eligere necessariõ de illis. quod non credo: quia eligere competit per modum facultatis, & talia non præscribuntur, vt no. in l. cum notissimi. C. de præscrip. 30. ann. ¶ Sextò no. † qd in Ecclesia Dei non est curandum de nobilitate generis, sed virtutis. est etiam nobili tas quãdam de meritis veniens laus parentum, & splendidũ te faciens, si tuã non habes, aliena clarũ nõ efficit, ait Boetius lib. 3. de consol. & Tullius lib. 1. de officijs. optima aut heredi tas a parentibus a traditur liberis: omnique patrimonio præ stãtior gloria virtutis, rerũq; gestarũ, cui dedecori esse nefas, & vitium iudicandum est. vnde idem cõtra Salustiu contẽtẽ tẽ eũ de ignobilitate, inquit: fatius est, me meis gestis florere, qd maiorũ opinioni iniri, & ita viuere, vt sim posteris meis no bilitatis initium, & nõ virtutis extremum. In secularibus aut dignitatibus habetur ratio nobilitatis, & potentia. in Auth. de defẽ. ciui. §. 1. & d' decuri. l. honor. ¶ Septimò no. † qd Chri stus paucos eligit nobiles secundum carnem ad regimen Ec clesie suæ. f. Paulum, & Bartholomeum. Alij verò omnes fue runt ignobiles, & piscatores, & ex hoc dicit beatus Bernar dus, qd licet magna, & diuina fuerint miracula Iesu Christi in terris, hoc tamen super omnia alia enituit, quòd in paucis, & simplicibus, & pauperibus totum mundum, & omnem eius altitudinem sibi subiugauit, vnde Paulus 1. ad Corinth. 1. d. elegit Deus stulta huius mundi, vt confundat sapiẽtes. vnde Hiero. ad Antonium. c. contra Iophistas seculi, & sapiẽtes mundi. Petrus, & Iacobus piscator mittitur. ¶ Otauo no. qd ad culmina dignitatum, nedum ad præbendas. viri eminentis scientia reperiri possunt. & quã sint eminentes scientia. dic, vt s. de elec. c. cũ in cunctis. mediocres enim sufficiãt in præbendis. Nam quãdam naues sufficiunt ad flumina, qd nõ in mari, vt ff. de excep. l. 1. §. nauẽ. & §. sed & si. vnde Hieron. de homine perfecto. conuenit in paruo nauigio, nõ in altum vela configere, ne in periculum currat audacia. Gof. ¶ Nonò no. qd ad hoc, vt collatio legati sit efficax, expedit limitatẽ p bare vacationem tempore collationis. nam non vacans non posset legatus conferre. sed posset reseruare. vt j. de offi. le. c. deliberatione. & c. præfenti. cũ ergo vacatio sit fundamen tũ efficacit collationis, non mirum, si ille, qui collationẽ dicit validam, vacationem probare tenetur, iuxta regulã, quã trado post Host. j. de spon. c. duo. super rub. & cle. literas. de rescri. & Bar. in l. non solũ. §. sed vt probari. de oper. no. nũc. expedit etiam probare collationẽ limitatẽ a diuersis habẽ tribus potestatem conferendi duobus beneficium sic collatũ. si enim dubitatur, quis in conferendo prauenerit, quis probare tenetur? credo, qd ille, qui nititur ex prioritate, scientię, agendo, siue excipiẽdo prioritas deducatur, per no. in d. §. sed vt probari. facit c. si a sede. j. eo. lib. 6. ¶ Op. ista collatio legati non fuit missa executioni tempore legationis, ergo si nita legatione, expirauit, vt j. de offi. le. c. præfenti. fo. hic gra tia fuit perfecta per collatio. beneficij vacantis: quã non debet expirare eius obitu, vel egressu, vt c. gratia. de offic. dele. lib. 6. in contrario non fuit perfecta. quia reseruauit sibi be neficium nondum vacans. vnde cũ pendeat ex futuro. si tẽ pore vacationis cessauit causa efficiens. f. legare, cessat gratia vt ibi. facit l. si certarum. ad finẽ. & l. si verò cõposita. de mili. test. nam si ante actum perfectum res deueniat ad casum, a quo nõ posset incipere, vitiat, vt l. pluribus. §. & si placeat ff. de ver. obl. ¶ Secundò opp. & videtur, qd collatio legati fue rit nulla. quia non fecit impetrans mentionem de collatione Capituli, & vt j. de conces. præ. c. literas. So. istam fo. format Io. An. quã non meruit signari. quia non colligitur hic, quòd Capitulum alteri contulerit. immò oppositũ, postq se defen

fioni obtulit, vt patet in tex. & bene fateor, qd collatio Capi tuli facta, postq est collatio ad alium deuoluta, vitiat impe trationem, si non est facta mentio de possessione, secuta col latione episcopi, vt d. c. literas. & c. cum nostris.

ADDITIONE.
 ¶ Hereditas a parentibus. Nobilitas patris ext'editur ad filios natos post quãsitam nobilitatem, non ad natos antea. vl. 2. §. si filius. per Bar. ff. de decurio Abbas in c. licet. ad finem. de censibus.

S V M M A E.
 1 Rescriptum, quo mandatur alicui de beneficio provideri, rectoriam, vel dignitatem non includit.
 2 Executor ad providendum potest, cum vacat beneficium, rectoriam, & excommunicare rebelles.
 3 Forma [provideas tali] & c. non includit rectoriam, vel dignitatem, sed beneficia simplicia.
 4 Sententia, vel processus delegati contra mentem delegantis non tenet.
 5 Casus, in quo sententia excommunicationis ipso iure non tenet.
 6 Rescriptum si dicatur [provideatur in aliqua ecclesia ciuitatis] an poterit provideri in diocesi: vel e conuerso.
 7 Executor datus ad providendum, vel compellendum: an possit reser uare collationi suã beneficium vacaturum.
 8 Mandatum si fuerit factum de providendo alicui in aliqua ecclesia simpliciter, & in illa ecclesia sunt beneficia, & præbendæ: an pote rit sibi provideere de beneficio præbendali.
 9 Mandatum si fuerit factum de providendo alicui de beneficio præben dali: an poterit provideri de beneficio curato.

C Vm olim. † Rescriptum, quo manda tur alicui de beneficio p uideri, rectoria, vel dignitatem nõ includit. & sunt duẽ partes. prima narrat executoris processum, quẽ scdã re uocari mandat, dicens quare. ibi [cũ igitur] Host. diuidit sic. mandatum executionis, processum iniuste excõis: pronõcia tio iusta reuocationis. ¶ Not. primò formam mandati: vt p uideretur in aliqua ecclesia ciuitatis, vel diocesi. per hanc au tem formam licet possit provideri in ecclesia, non de eccle sia, vt no. in cle. j. eo. c. in glo. de prima. Item per dictam for mã, non poterit provideri in ecclesia cathedrali. j. c. quãuis. 2 lib. 6. ¶ Scdò no. † qd executor ad providendũ pot, cũ vacat beneficiũ, rectoria via puidere, & excõicare rebelles. qd dic, vt s. e. c. p' illorũ. vbi de hoc. ¶ Tertio no. † qd ista forma [prouideas tali] & c. non includit rectoriam, vel dignitatẽ, sed benefi cia simplicia. nã cũ multiplex sit diuisio bñficiorũ: literã ad bñficia (veluti odiose) ad minora bñficia referũt. vt hic. & j. e. c. quis. iib. 6. sicut cũ querit de obligatione, qd est odiosa, ad minimũ refert, vt in reg. in obscuris. de reg. iur. lib. 6. ¶ Quar tò no. † qd sententia, vel processus delegati contra mentẽ dele gantis ipso iure non tenet, vt hic. & s. de rescrip. c. cum dilecta. & c. super literis. & ex hoc inferunt quidam, quòd senten tia delegati, aut est iusta, si iuxta intentionem delegantis, aut nulla, si contra eius mentem. & sic non poterit esse iusta. quia non videtur fuisse de mente delegantis, quòd faciat in iustitiam, nec sibi mandasse hoc, vt l. si procuratori. ff. de con dic. inde. nunquam ergo secundum hoc a sententia delegati expedit appellari. contrarium est verum. & ad hoc vide, qd not. Innoc. s. de offi. dele. c. prudentiam. ¶ Quintò no. quòd etiam post factam prouisionem opponitur contra eam de nullitate, similiter, & post sententiam opponitur de gratia subreptitia ad beneficia, nõ ad lites. quod dic, vt s. de referi. c. ad audientiam. & c. ad aures. per Innocen. ¶ Sextò nota casum, in quo sententia excommunicationis ipso iure non tenet. quem adde ad alios, qui enumerantur. j. de senten. ex commu. c. presentibus. lib. 6. ¶ Opponitur. infra de verb. sign. c. penul. vbi appellatio beneficij late patet, & extenditur ad di gnitates. & omnia. fo. ibi fauor. hic ambitio. illa enim erat in Pet. de Ancha. super. 3. Decr. GGG 2 dul.

dulgentia late interpretanda, sicut propria verbi significatio-
ne, sicut Inn. & Ho. dicit, quod ibi erat tunc concessio, hic perpe-
tua, vel dic de simplici beneficio fuerit expressum in rescrip-
to. ¶ Quare gl. j. si dictum est, quod provideatur in aliqua ec-
clesia civitatis, an poterit provideri in diocesi, vel econverso.
dicit, quod non, per c. Rodolphus, cui adde, quod de hoc not. de
ata. & qua. c. accepimus, de iure pa. c. i. lib. 6. ¶ Scd̄o quero.
¶ an executor datus ad providendum, vel compellendum possit
referuare collationi suae beneficii vacaturum, ita quod collatio
Capituli facta alteri de tali beneficio referuato non teneat.
dic, vt no. j. c. si foli. li. 6. & c. executor, de concess. prae. eo. li.
vbi declaratur plenè materia huius gl. ¶ Tertio quero post
Io. An. ¶ mandatur alicui provideri in aliqua ecclesia de be-
neficio simpliciter, & in illa ecclesia sunt beneficia. & pben-
da. an poterit sibi provideri de beneficio prebendali. ¶ tenet,
quod non, secus si ibi sint tantummodo prebende, quia tunc ap-
pellatione beneficii includetur prebenda, ne rescriptum per-
eat. ad hoc j. de verb. sign. c. abbatem. Si aut mandetur pro-
videri de beneficio competenti in aliqua ecclesiarum: tunc ista
competentia considerabitur ex persona impetrantis, ut sic
sermo ad personam relatus intelligatur sicut conditiones suae
personae, vt ff. de in rem ver. l. si quis filio. in 2. coll. & de vsu.
& habi. l. plenum. & de iud. l. sed si susceperit. & de leg. 3. l. si
filio. cum si providebitur ergo sibi de beneficio, vel preben-
da sicut conditiones suae personae. & ex hoc infero post Dec.
quod si in ecclesia sunt prebende sacerdotales, vel annexae cer-
tis ordinibus per statutum, vt s. c. significatum, vel si annexae
non sint, tamen in ecclesia est numerus sacerdotum, vel diacono-
rum, quibus dictae prebende solite sunt conferri, nam impe-
trans in tali ecclesia prebendam vacaturam, non habebit pre-
bendam alicui ordini deputatam, vel quaes presbytero, vel
diacono consueta erat conferri, nisi receptus sit idoneus, &
velit se ad ordines facere promoueri. quo casu talem preben-
dam consequi poterit, & non aliter. nam illi, qui succedit in or-
dine, talis prebenda debetur, cum sit debita dignitati, of-
ficio, vel ordini: mandatum. n. debet intelligi de prebendis,
quae honeste, & sine praediuicio alterius possunt conferri. fa-
cit j. eo. c. ei, cui. lib. 6. ¶ Quarto quero. si mandatur prou-
deri de beneficio prebendali, vel alio. an poterit provideri
de beneficio eurato. dicunt quidam, quod sic. nam res de faci-
li reuertitur ad naturam suam, vt l. si vnus. §. pactus. ff. de pact.
sed naturaliter appellatio beneficii habet illa comprehendere.
Nec ob. hac Dec. quae non prohibet prouisionem benefi-
cii curati, sed dignitatem habebat. n. ecclesia, de qua in text.
collegium, cuius prelatura censetur dignitas, vt s. eod. c. nisi
essent. vnde dato, quod ex forma literarum potuisset prouidisse,
de dignitate non potuit, restringitur. n. dicta forma ad bene-
ficia, vbi sit simplex minister in spiritualibus, & temporalibus: ita quod
non vocet aliquo nomine dignitatis, nec est vis, an a Capitulo eli-
gatur, vel ab alio, quae rescripta beneficia, vel sup. dispensa-
tione, veluti odiosa, strictè recipiunt interpretationem. j. eo. c.
quanius. & c. non sit. li. 6. sicut Io. An. contra quod facit c. cum in
illis. j. eo. li. 6. vbi app. beneficii in literis ad beneficia non ex-
tenditur ad curatum. Non ob. quod in gratia est dictum, [benefi-
cio prebendali, vel alio,] quasi istud, [alio] referatur ad cu-
rata: immò refertur ad similia expressa, sicut in literis odio-
sis ad lites, vt s. de rescrip. c. ad sedes. praeterea iste text. in fi. cõ-
iuncta forma commissiois dicit, quod de simplici intellexit Pa-
pa: curatum aut non est simplex, sed duplex, vt no. Ho. s. eo.
c. super inordinata. ¶ Vltimò quaritur, an expectanti preben-
dam debeat prebenda annexa dignitati, vel officio. dic ho-
die, vt habetur in c. quia saepe. s. eo. li. 6.

ADDITIO.

¶ Beneficio curato. Adde Cal. consi. 13. de preb. vbi et ponit, an habens
gratiam ad prebendam, possit obtinere prebendam sacerdotalem.

CONTINVA ad remota. & sic dictum est.
s. de cle. non resi. & quod beneficium eccle-
siasticum dandum deferenti, & resideti, sed
quia aegroti seruire non possunt, quid iuris
sit de eis, sub hac rub. subnequit. scdo modo
continuatur ad proxima, & sic, quia nemo
det prebendam petere, nisi seruiat, quod fallit in aegrotis, ideo
immediate post rub. de preb. ponitur haec rub. in quo differ-
rat a rub. de corpore vitatis. dic, vt ibi c. j. super gl. fi. per Io.
An. h. de materia. 7. q. 1. & 2. & 3. dist. c. maritum. & tribus
c. seq. q. 2. c. Confaldus. repetitur in 6.

S V M M A E.

- 1 Aegritudo non priuat aegrotum stipendio consueto. & nu. 5.
- 2 Clericus det percipere, dum est infirmus, quae consueta sunt percipi.
- 3 Iniuriam faciens vni, multis minatur.
- 4 Clerici dicuntur milites ecclesiae, & an gaudeant privilegijs concessis militibus secularis militiae.
- 6 Absens uoluntaria causa a beneficio, infirmatus, an habeat ab eccle-
sia fructus, ac si sanus esset.

C Vm percussio.

Clericus infir-
mus integrè p-
cipit beneficii sui fructus, ponit dictum, intra quod
interferit cam. ibi [quia si.] & literam hic decisam vide 7. q.
1. c. cum percussio. ¶ Not. j. quod aegritudo non priuat aegroti
stipendio consueto. famuli. n. aegri seruire nobis intelligunt,
vt l. 4. §. Stychnus. ff. de statu lib. & l. arboribus. ff. de usufruct.
In alijs vero rectoribus (puta ciuitatum, vel doctoribus le-
gentibus, vel collateralibus, si infirmi sunt, vel durante offi-
cio decedant) an debeant habere salarium totius temporis,
dic plenè per Bar. in l. 1. ff. de var. & extraor. cog. ¶ Secundò
no. quod clericus debet percipere, dum est infirmus, quod consue-
ta sunt, & sic colligit Io. An. arg. quod possit deberi beneficium
in absentia. de quo not. s. de consuet. c. cum omnis. ¶ Tertio
no. quod ex mala vnius tractatione alii deterrentur. ¶ sic mul-
tis minatur, qui vni facit iniuriam, sic & poena vnus est me-
tus multorum. & Teren. Ex alijs sumit exemplum tibi, quod
ex vsu fiet. ¶ Quarto not. quod clerici dicuntur milites eccle-
siae, & tales forte privilegia per leges concessa militibus seculi
militantibus gaudent debet, maxime illud, ne conueniant, ni-
si quatenus facere possunt, vt no. in l. ait pror. §. si. ff. de re iu. exce-
ptio privilegio ignorantis iura, quae clerici scire debent, & non
militis seculi, vt l. fi. c. de iure deli. cõiuncta gl. 2. per totum.
¶ Quintò no. quod aegrotus det illa percipere, quae perciperet, si
eet sanus. n. quid ergo quotidianas distributiones? vt, quod non.
quia ille debent interessentibus diuino officio, non alijs, quae
tunc; sint privilegiati, vt s. e. c. licet. Inn. & Ho. ¶ dicunt idẽ
de voluntaria causa. absens ergo a beneficio infirmatus est, an
habeat ab ecclesia fructus, ac si sanus esset? dicit, quod non. & text.
iste, & totius tit. det intelligi, quoniam aegritudo est proxima causa non
seruendi, & deprehendit aegrotum in seruitio ecclesiae, secus si
deprehendit eum vagari. tunc. n. sicut in vagatione fructus cõ-
sequi non debebat: ita nec si in dicto statu infirmitas superue-
nit. vt sic casus superueniens sicut proximum cuiusque; statum, de
clarationem assumat, ar. j. de baptis. c. maiores. ad fi. remit-
tit Io. An. s. de cle. non resi. c. ad audientiam.

S V M M A E.

- 1 Presbyter, cui medietas palmae cum duobus digitis est abscissa, mis-
sam non potest celebrare, sed ceteris sacerdotalibus fungi potest.
- 2 Palma manus, & digiti an dicatur membra.
- 3 Deformitas impedit ordinandum.

Pre-

S V M M A E.

PResbyterum Presbyter, cui medie-
tas palmae cum duobus
digitis est abscissa, missam non celebrat: sed ceteris
sacerdotalibus fungi potest. duo facit, phibet. & causam red-
dit. secundò permittit. ibi [ipsum.] ¶ No. primò de palma ra-
rò in iure reperies. de digitis habetur in l. non sunt liberi. ff.
de statu. homi. ¶ an ista dicatur membra. adic plenè per Bar.
in l. publicorum. ff. de publi. iudi. facit quod no. in c. 2. s. de cor-
viti. de eo, qui habet sex digitos, vel linguam impeditam. ¶ Scd̄o
no. quod praedò abscidit, & sic sine culpa, & tunc punitur in execu-
tione officij sine culpa: sed non sine causa, quae duplex redditur in
text. [quia non securè respectu sacramenti: nec sine scadalo.]
& c. non mirum ergo, si haec duo non possunt, cum priuato cui-
cunque conuictio praferatur. [quia utilitas publica.] & c. vt c.
bonaz. i. s. de postu. nedu. n. praelatus, qui ceteris procurator,
vt c. 2. de dona. potest remoueri ab executione officij pp bonu
publicu: sed et quis priuari dno rei suae. vt l. ite si verberatu.
de rei vendi. & no. Inn. in c. quae in ecclesiarum. de costi. ¶ Ter-
tiò no. quod potest quis quae; perdere executione certi ordinis: al-
terius autem retinere, si causa, pp qua ab vno priuatur, aliu non
concernit multa enim sunt sacerdotalia, de quibus per Io. An.
s. de cor. viti. c. significauit. & dic, vt ibi: non similiter perdere
potest quis vnã seruitutem, & alia retinere, vt l. si fundu. de serui.
vrba. praedio. Et ex isto text. in quae permittit praetermissa ce-
tera, quae quaedam impediunt ordinandum, quae non reijciunt iam
promotu. & sic non vitiat regulam, licet perueniat ad eum casum
a quo non possit inchoari. quod dic, vt l. pluribus. §. & placeat.
ff. de verb. obli. & j. de conuer. coniu. c. placeat. & c. actum. le-
gitime. de reg. iur. lib. 6. vbi de hoc. ¶ Quintò no. quod deformi-
tas impedit ordinandum, similiter & scandalum, quod verisi-
militer sequi posset. & no. glo. vlt. quae declarat, quae deformi-
tas impediatur. de quo no. s. de cor. viti. 2.

ADDITIO.

¶ Dicantur membra. Adde vltra hic alleg. Bar. & Io. de Immo. in l. Offi-
liur. ff. de edil. edic. Bal. in c. 1. de noua for. fide & in Auth. sed nouo iure
C. de seruis fugi. Ange. de Aretio in tractatu maleficiorum. verifi. mem-
brum. Bal. in l. data. c. qui accu. non pos.

S V M M A E.

- 1 Rector ecclesiae si efficiatur leprosus, dandus est ei coadiutor.
Et quis eorum erit praelatus. nu. 3.
- 2 Titulo dignitatis quod ad ius non priuatur quis, propter modum su-
peruenientem.
- 4 Redditus ecclesiae si non sufficiant praelato leproso, & coadiutori,
quid iuris?

Rectoribus. ¶ Si rector ecclesiae
sic leprosus dandus
est ei coadiutor. ¶ No. primò quod ppter mor-
bum superuenientem, non priuatur quis titulo dignitatis quod
ad ius, sed quod ad exercitium, simile dicimus in tutore, vt l.
solent. ff. de tuto. vnde illud nomen coadiutor, vt credo, tra-
xit originem similiter. & iudex non remouetur ab officio, vt
l. si iudex. ff. de iudi. & l. 1. §. causam. ff. de postu. facit c. gran-
di. j. de supplen. ne. praela. habet ergo quis quandoque titu-
lum, sius ius, non exercitium. & concor. s. de rescrip. c. pasto-
ralis. & secundum Holt. ista Dec. loquitur in episcopo. ¶ Quae
rit gl. ¶ quis erit praelatus, an iste coadiutor, vel ille leprosus.
dicit, quod coadiutor, postquam habet curam animarum.
Vin. contra, nisi ex toto remouetur praelatus, & tunc ille non
dicitur coadiutor. ¶ Secundò quero post glo. ¶ si redditus
non sufficiant vtrique, scilicet coadiutori, & praelato. dicit, quod de
redditis ecclesiae prouidebitur seruitio ecclesiae, infirmo
subueniet episcopus, quod Vin. non placet. debilioribus ergo
in loco consulitur. 18. q. 2. c. in nullo.

S V M M A E.

- 1 Epi, qui propter incurabilem morbum pastorale officium exercere
non potest, dandus est coadiutor.
- 2 Infirmitas si superuenit post confirmationem ante consecrationem, vel
possessionem obtentam, an remouebitur.
- 3 Episcopus si non potest officium suum exercere, aditur archiepisco-
pus per querelam.
- 4 Coadiutor datur tam personae episcopi infirmi, quam ecclesiae.
- 5 Tutor a coadiutore quomodo differat.
- 6 Assuetio non est addenda assuetio: sed potius miserendum misere-
ria eius.

EX parte. ¶ Epi, qui propter incurabilem
morbū pastorale officij exer-
cere non potest, dandus est coadiutor, & sunt duae par-
tes. scda ibi [verum.] ¶ No. primò, quod iste laborabat mor-
bo incurabili, & tamen non remouetur contra basiana. s. c.
prox. ¶ Quid ergo si infirmitas superuenit post cõfirmationem
an cõsecrationem, vel possessionem obtentam, an remouebit. Vin.
quod sic, quia adhuc restat aliud scrutiniu. allegat de eta. & quali-
Pet. de Anch. sup. 3. Dec. GGG 3 c. j.

c.j. & facit quod no. Io. 7. q.j. in fi. summa. Sed cōtrarium ipse idem no. s. de cor. viti. c. fin. arg. c. cum in cunctis. S. hoc sane. s. de elect. nam cum confirmatus sit p̄latus sine culpa p̄latura priuari non debet. & fortè intellexit illud in non episcopo, secundum Io. And. ¶ Secundo no. † q̄ cum episcopus non potest suum officium exercere, aditur archiepiscopus per querelam. & hoc est semper, cum quæstio vertitur inter subditos, & episcopum. de off. ord. c. pastoralis. 8. q. 3. c. conquestus. ¶ Tertio no. q̄ laici proponunt querelam de episcopo suum officium exequi non valente. ad hoc vide, qd̄ no. in cle. 1. de bapti. ¶ Not. quarto, q̄ non potest episcopus compelli ad cedendum episcopatu propter morbum. archiepiscopus tamen debet sibi de coadiutore idoneo providere, vt hic. hodie alter est prouisus circa istum coadiutorem dandum episcopo nolenti, & inuito. j. eod. c. 1. lib. 6. & ibi de eius potestate. collige tamen hic, qd̄ coadiutor datur magis causa personæ ipsius infirmi, quam populi, & ecclesiæ, sicut in tutore. vt ff. de tute. l. certarum. cum l. seq. † & in hoc differt tutor à coadiutore, quia coadiutor percipit expen. de bonis ecclesiæ: sed non tutor, nisi pro negotiis pupilli proficiatur, vt l. à tutoribus. §. fina. ff. de admin. tutor. ¶ Vltimo no. † q̄ nō est addēda afflictio afflictio, sed potius miserendum miseriæ eius, vnde Tullius. li. 1. de of. ibi. Propensior debet esse benignitas in calamitosos, nisi fortè digni fuerint ea calamitate.

S V M M A E.

- 1 Abbas an remouetur à dignitate propter morbum superuenientem.
- 2 Coadiutor est adhibendus p̄lato, qui morbum patitur.
- 3 Coadiutor quis dicatur. Et quis detur coadiutor. num. 4. Cuius etatis esse debeat. num. 5. Cui & quibus detur. nu. 10. per quem detur. nu. 12. Et an detur inuito. nu. 17. & an debeat habere alimenta. n. 18.
- 6 Laicus an possit dari coadiutor p̄lato.
- 7 Fœmina an possit dari coadiutor masculo, vel masculus fœminæ.
- 8 Religiosus an possit dari coadiutor.
- 9 Clericus secularis an possit dari coadiutor p̄lato regulari.
- 11 Coadiutor an detur p̄lato exuli, vel captiuo.
- 13 Officium coadiutoris quod sit. Et an expiret, mortuo illo, cui datur. nu. 16.
- 14 Coadiutor an poterit conferre beneficia.
- 15 Episcopum deputare coadiutorem alij episcopo, quam p̄lato, an possit alius à Papa.
- 19 Coadiutor an possit dari vnus pluribus, vel plures vn.
- 20 Episcopus, si senio, vel alio impedimento perpetuo detentus, coadiutorem sibi assumat de consilio, & consensu Capituli, an oporteat tempore p̄stationis consilij, vel consensus de necessitate iuris episcopum esse presentem. Et post assumptionem quis habeat administrationem, & exercitium iurisdictionis, & aliorum spiritualium, & temporalium ad episcopum, & episcopatum eius spectantia. nu. 21.
- 22 Consensus coadiutoris, vel consilium an requiratur in collatione beneficiorum.

Consultationibus. Nota, q̄ morbum paralytis non remouetur p̄latus à dignitate, sed datur coadiutor, † quid in abbate an remouebitur. quidam, q̄ sic. quia est potius nomen officij, quam dignitatis, secundum Vin. Idem Io. 7. q. 1. in summa. & Ho. in summa huius ti. in fin. & hoc per c. si quis abbas 18. q. 2. sed pot dicit illud c. loqui de abbatibus vitiosis, non defectus tantum. quod bene probat finis. c. abis vitiis suis consentiens. ¶ Archi. de hoc plene no. de sup. ne. p̄la. c. fi. li. 6. ¶ Secundo no. † q̄

coadiutor est adhibendus p̄lato, qui morbum patitur: non ergo remouebitur à p̄latura. Non ob. 58. di. c. si euangelia. quia ille diaconus non erat positus in aliqua administratione, cuius occasione percipiet certos redditus, sed erat de quadam ecclesia collegiata, in qua erant multi sacerdotes, & quia non poterat promoueri in sacerdotem, dicitur, q̄ loco eius alius ponatur. Si autem fuisset in aliquo personatu, vel beneficio certi ministerij, & officij positus, non remouetur. de iureiuran. c. quemadmodum. videtur, quod sic post, excepto morbo lepræ, quod ad inferioris episcopis. s̄m Host. quod dicit, vt s̄. eod. c. tua. & hæc iura de coadiutore dādo infirmis, intelligas, vbi est grauis infirmitas: non leuis, vt quartana, quæ non impedit quem agere facta sua, vt l. quæsitum. ff. de re iud. tunc enim sine coadiutore deberet ecclesiæ deseruire, aliā puniretur, secundum Ioan. An. qui hic explicat materiam coadiutorū per 1. 1. q. quas succinctè expediā. ¶ Primò quero, † quid est coadiutor, dic, quod ille, qui ad hoc datus ex causa iuris, vel iudicij coadiuuat ministri, vel p̄sidentis officium. vnde autem dicatur. dic, q̄ à coadiuuādo, sicut tutor à tuendo. ff. de tutor. ¶ Secundo quero, quis datur. † dic, quod prouidus, & honestus. vt s̄. c. proximi. de offi. deleg. c. venerab. fidelis, & vitæ probabilis. 7. q. 1. c. quanuis. & per quem subleuari, & coadiuuari possit officium eius, cui datur. vnde si datur p̄lato dilapidanti, vt d. c. venerabili. debet esse in temporalibus prouidus. si in spiritualibus, debet esse, qui sciat animarum salutem providere, vt d. c. quaūis. Si detur regi, vel domino tēporali, debet esse magnanimus, potens, probus, & circumspēctus. de sup. neg. p̄la. c. grandi. lib. 6. ¶ Sed incidenter circa hoc queritur, † cuius etatis debeat esse coadiutor. & videtur, quod illa, quæ requiritur in tutoribus, curatoribus, & procuratoribus adiudicia. 25. dist. c. annorum. de legi. tu. l. fin. de procu. c. qui generaliter. in fin. lib. 6. & ff. eo. l. minor. dicit Ioan. quod illa etas exigat, quæ requiritur in officio, cui dat deterninata. s̄ de elec. c. cū in cunctis. ad hoc bene facit. j. eo. c. nemo deinceps. li. 6. Ad instar curatoris, qui adiungitur tutori. Inst. de cura. ad fin. ff. de tuto. l. solet. ¶ In minoribus dignitatibus putat Ioan. And. quod sufficiat tetigisse. 22. ann. in episcopatu requirit, quod profecerit 30. de hoc plus dicit se dubitari. Deinde quero, † an laicus possit dari coadiutor. a dicit, quod sic officio, cui potest p̄esse laicus, sicut regno, principatu, & similibus, vt d. c. grandi. Idem de rēgimine hospitalis, vel zanodochij, cui potest laicus p̄esse. 18. q. 2. c. quidam. sed si officium, vel regimen est tale, cui p̄esse non potest, similiter nec dari coadiutor poterit. vnde ad dicendum diuinum officium, vel ad iurisdictionem ecclesiasticam exercendam non coadiuuabit, nec etiam dari poterit coadiutor, cum dari tantummodo contigerit propter dilapidationem temporalium. 89. di. c. iudicatum. 18. q. 7. c. in noua. ¶ Vterius queritur, † an fœmina, masculo, vel masculus fœminæ dari poterit coadiutor. tenet, q̄ fœmina non possit dari masculo, quia est virile officij, econuerso, an fœminæ masculus, dicit distinguendū. si. n. datur fortè abbatissæ (quæ est negligens) intra claustrū nō poterit dari masculus. sed si datur pp̄ malam curiam t̄p̄alium: tunc fecus. ¶ Circa hoc et queritur, † an religiosus possit dari coadiutor: vt, q̄ non. quia non potest procurare, vel postulare, nisi pro vtilitate monasterij sui, & de imperio abbatis, de postu. c. ex parte. & multum facit 16. q. 1. c. de p̄sentem. & constitutio Viennensis. & si principalis. de resc. in cōtrarium. 2. q. 7. c. cum pastore. de testam. c. 2. li. 6. & materiā p̄t dilatate, per ea, quæ no. Spe. in ri. de leg. §. si ver. nunquid ergo monacho. & de arb. §. si. ver. sed quarto diligenter. & se. de tuto. §. generaliter. ver. item opp. de instr. edi. §. nunc verò. versu. lape etiam queritur. credit Ioan. And. religiosum dari posse executore illis officiis, quibus possit p̄fici. & ex hoc sequit, q̄ sui p̄lati poterit eē coadiutor, vel aliorū ministrorū sui monasterij. Itē epi, & rectoris curati. nā de facto videmus

mus seruari, q̄ tales sunt vicarij episcoporum. quod officij est etiam temporale. quod videtur defendi posse per c. pastoralis. & quod ibi not. & per c. nos autem 16. q. 1. & c. qui verè. ibi [fortè iubeantur.] & quia officium illud est curatū & ordinarium infra c. 1. ex frequentibus. & no. de offi. vica. licet obiectio contemplationis tollitur ex vtilitate maiori. 16. quæst. 1. cap. cum pro vtilitate. 2. quæst. 7. cap. facta quip pe. obiectio verò de carentia voluntatis tollitur per abbatis licentiam vt dicto c. 2. de testa. & facit quod no. Ioā. An. post Inno. & Hosti. supra de re iud. c. cum I. & A. Si verò est officium, cui non possit p̄fici: nec illi poterit executore dari. pone exemplum. de p̄ben. c. cum singula. lib. 6. & cle. 1. de elec. Illo tamen casu, quo dari potest, cum non sit perpetuus (sed ad vitam infirmi) putat, quod debet habere socium sui ordinis. facit de capel. mo. c. fi. de sta. mo. c. 2. † Circa personam coadiutorium etiam queritur: an p̄lato regulari possit dari coadiutor clericus secularis. dicit, quod sic quod ad regenda temporalia: sed quod ad administrationem (quæ respicit obseruantiam regularem) non videtur honestū p̄fici seculari, & inexpertum in regula. 19. q. 3. c. monasteriis. & de elec. c. cum ad nostram. & c. officij. & ex p̄dictis decisionibus quæstionum videtur innuere Ioan. And. quod alicui possit dari coadiutor respectu certæ partis administrationis, & in reliqua administrare p̄latus, vt prius: puta debilis corpore: sed mente sincera, & integra, vt s̄. de renū. c. 1. ad hoc facit. s̄. c. de cetero. vbi in cura animarum mandat dari coadiutorem. si autem quod ad omne officium esset impeditus: tūc etiam possent habere locum, quæ dicta sunt per Io. An. in quæstionibus p̄dictis: vt alius coadiutor in temporalibus, alius in spiritualibus deputetur. & sic erunt duo. ar. j. e. vno. li. 6. vt tamen minus grauetur, etiam deputetur vnus vtriq; officio idoneus. ¶ Tertio quero † cui & quibus detur suspectio de dilapidatione. s̄ de offi. dele. c. venerabili. leproso. s̄. c. tua. epileptico, seni, vel aliis propter infirmitatem impedito suum officium exercere, vt hic. & s̄. c. proximi. & 7. q. 1. c. scripsit. & c. quaūis. & c. petisti. videtur autem, quod impedimentum debeat esse perpetuum. j. e. cap. vno. lib. 6. & ceterum perpetuum: licet possit tolli per diuinū miraculum, vt j. de frigi. c. fraternitatis. † circa hoc querit, vtrum p̄lato exuli, vel Capitulo dabitur coadiutor. dicit, q̄ non: sed ipse per vicarium suum officium exercebit, qui non admitatur: quod ad ipsum exulem seruabitur cle. 1. de foro compe. si verò esset episcopus captiuus hostium fidei, seruabitur quod habetur de supplē. neg. p̄la. c. si episcopus. li. 6. ¶ Quarto quero, † per quem detur dicunt quidā, quod ille debet dare: ad quem pertinet institutio, & destitutio, & celsionis admisso. & hac ratione Papa debet dare episcopo coadiutorem, vt j. eo. ti. lib. 6. quia ad eum quod ad episcopos ista spectant, vt supra de transla. c. 1. & 2. Egi. dicit coadiutorem assumendum per canonicos, & p̄latum: cum vtriusq; occasione detur. vt supra c. proximo. & de his, quæ fi. à p̄la. c. nouit. & c. fe. & supra de rescrip. c. edoceri. ¶ Quinto quero † quod sit eius officium. dicit, quod colligitur ex forma dationis. vt si circa temporalia malè versetur: sed circa spiritualia bene, dabitur coadiutor in temporalibus, non in spiritualibus. & idem econuerso. Si vero seni, dementi, vel his similibus detur simplex coadiutor, ipsius officij versabitur circa illa, in quibus, cui est adhibitus, versabatur: sicut de archi. dicitur hi. Idem in sacrista, primicerio, & similibus. poterit ergo omnia, excepta alienatione mobiliū, vt infra eodem cap. vno lib. 6. ad fi. de elect. c. is cui. eod. lib. ¶ Sed nunquid coadiutor poterit beneficia conferre. Archi. quod non infra cap. primo lib. sexto etiam in casu illius Decre. quia in generali. & c. de offi. vica. cap. fina. lib. 6. Non obit. p̄allega. cap. is cui. quia loquitur in visitatore, non in coadiutore. dicit Ioan. And. quod aut coadiutor datur ad temporalia: & non confert beneficia. aut circa spiritualia: &

tunc p̄latus confert de consensu coadiutorio: aut datur dementi, vel simili: & tunc siue per Papam: siue per alium auctoritate Papæ: aut in casu dicti. c. 1. siue per ordinarium coadiutor ille beneficia confert. Nec ob. c. fi. de offi. vica. quia loquitur in procuratore, vel vicario. pro cuius potestatis defectu beneficiorum prouisio non impeditur. quia constituens conferret: hic verò, si coadiutor conferre nō possit: non esset persona, quæ beneficia conferret. ad hoc facit. ff. de tu. & cu. da. ab his. 1. 3. siue in titu. de sustur. Non. ob. Decre. fina. de supplē. negli. p̄la. lib. 6. quia ibi propter vacationem impeditur prouisio: quæ sicut non transit in titu. ita nec in visitatorem datum ab alio, quàm à Papa. nec p̄iudicat sedi: cui interim non currat tempus semestre. de concess. p̄ben. c. quia ne se. va. c. 2. Nam in vacatione ideò supersederetur in collatione beneficiorū. quia verosimile citò sedes ordinabitur. & sic non diu erit prouisio beneficij in pendenti, argum. infra de elect. c. ne Romani. ad fin. Sed hæc ratio cessat in coadiutore: quia propter infirmitatem, senectutem, vel dementiam sedes non vacat. Item possit esse longua talis infirmitas: quia tempus curæ limitato tempore non possit arctari. & sic longo tempore possit durare vacatio beneficij: vbi potestas conferendi non tribuatur dictis casibus coadiutori. facit infra ne se. vacā. c. 1. in fin. lib. 6. facit, quod no. Ioan. And. j. de elec. c. ex eo quod. in fine. 1. Respon. lib. 6. conclude ergo, quod poterit conferre beneficia. & similiter dicit ipse coadiutor datus episcopo poterit exercere pontificalia, si est episcopus: aliā non, vt in p̄alleg. Decre. is cui. in fin. Super hoc dicit Ioan. And. vidisse dubitari, † an alius à Papa possit episcopum deputare coadiutorem alij episcopo, vel p̄lato. & videtur, quod sic, maximè alij episcopo. quia illi, qui sibi decernunt coadiutorem, faciunt hoc auctoritate Papæ, vt j. c. 1. j. eodem lib. 6. Item quia per hoc non soluitur à vinculo prioris ecclesiæ. contrarium tenet ipse propter prohibitam peregrinationem episcopo, & absentiam ab ecclesia sua sine Papæ licentia. j. de vo. c. magna. versu. ipsum etiam. & quod ibi per Ioan. An. super ver. astrictus. & infert ista ratio, quod si renunciasset episcopatu, dari posset. ad quod vide, quod no. Ioan. And. de renun. c. post translationem. ¶ Sexto quero, † an officium coadiutoris expiret, mortuo illo, cui datur. dicit Ioan. And. q̄ sic. allegat pro casu de supplē. ne. p̄la. c. grandi. lib. 6. probat hoc deriuatio nominis, ex qua licet arguere. s̄. titu. 1. c. cum secundum. nam mortuo, vel deposito eo, cui datus est: non quem coadiuuat. exercebit ergo iurisdictionē Capitulum, vel is, ad quem spectat sede vacante: & hanc opin. tenet Bar. ff. de tut. l. quæsitum. & c. seq. & probat per rationem. nam quando superuenit administrator legitimus, cessat datiuus. ff. de tu. & cur. l. si tutor. §. 1. sed Capitulum est procurator legitimus, id est à iure datus. mortuo ergo epi, cessat administrator datiuus, & succedit legitimus, id est Capitulum. pro hoc facit quia si vsufructuarius alteri vsufructum cedit. i. emolumentum, & exercitium actionū p̄ mortē vsufructuarij, non illius, expirat vsufructus, vt l. necessario. §. qd̄ si pendente. ff. de peri. & commo. rei ven. Ius. n. radicatum in personam vnus non euellitur: licet alteri exercitium concedatur, vt l. 3. ff. pro socio. & patet in episcopo mortuo vel translato. quia tunc expirat iurisdictionē vicarij dependentis ab eo. vt c. consulti. s̄. de offi. dele. per Doct. conclude ergo, q̄ siue ille, cui datus est coadiutor, moriatur, transferatur, vel deponatur, officium coadiutoris expiret. ¶ Septimo quero, † an coadiutor datur inuito. dicit, q̄ sic, vt s̄. c. proximi. in fin. vit. gloss. ad hoc p̄alleg. dec. grandi. ante medium. de offi. deleg. c. venerabili. Non ob. j. eo. c. vno. §. si autem. li. 6. vt ibi no. in tertia glo. vbi etiam respondetur ad iura. 7. q. 1. c. 1. & c. qualiter. & c. quamuis. facit Insti. de cura. §. item inuiti. & de tute. l. 3. ¶ Octauo quero † an debeat habere alimenta. dicit q̄ sic moderata de bonis dignitatis ecclesiæ: vel

officij, cuius praelato, vel ministro datus est. §. eo. c. 1. & 7. eo. c. vno. lib. 6. in fi. & Decre. grandi. ibi [se suis] & c. Nono quæritur an plures vni: vel vnus pluribus dari possit coadiutor. dic. q. viii non possunt dari, nisi duo, ad plures. vt 7. eo. c. vno. lib. 6. & ibi no. in tertia glo. vnus verò nõ potest pluribus dari: non dico successiue, sed simul. 7. de offi. lega. c. present. §. 1. & 2. lib. 6. quod etiam videtur, si officia sint talia, quorum vnus per assumptionem alterius in tit. non vacaret. ad hoc de offi. vica. c. 2. fortius cum vacaret: vel vnt officia talia, quæ simul in titu. de iure teneri non possent, vt c. nemo deinceps. de elec. li. 6. ¶ In ista materia coadiutoris inter consilia Old. reperi vnum tale. ¶ quæritur si episcopus senio, vel alio impedimento perpetuo detentus ex cæcitate coadiutorem sibi assumat de consilio, & consensu Capituli sui: nunquid tempore præstationis consilij, vel consensus oporteat de necessitate iuris episcopum esse præsentem in Capitulo pro se curato, vel per curatorem? & est dicendum, quod licet in exhibitione consilij videatur præsentia eius necessaria: eo quod videatur præsupponere quandam mutuum deliberationem, quæ inter absentes non congruit. ff. de arbi. litem si vnus. §. si tamen contrarium videtur verius. arg. ff. de tuto. & cu. da. ab his. l. diuus. & quando appel. fit. l. 1. §. si præses. ¶ Item quæritur quis post assumptionem huiusmodi habeat administrationem, & exercitium iurisd. & aliorum spiritualium, & temporalium ad episcopum, & episcopatum eius spectantiũ vtrum ipse episcopus cum consilio coadiutoris: vel coadiutor per se nomine episcopi. ad hoc videtur dicendum, quod aut datur coadiutor alicui sanæ mentis existenti (puta propter certam causam: vt timorem dilapidationis.) & tunc exercitium illius causæ, propter quam datus est coadiutor, non erit sine consilio, & assensu coadiutoris, vt dicto c. venerabili. de offic. deleg. Si autem propter mentis alienationem, & infirmiam senectutem, vel infirmitatem detur coadiutor, vt ff. de tutel. l. solet. tunc coadiutor videtur habere in spiritualibus, & temporalibus generalem, & liberam potestatem. 7. quæst. 1. c. 1. & ibi not. & c. quamuis triste. & c. petijsti. & c. quia frater. & de supplen. neg. præla. grãdi. & quod faciet, non faciet nomine episcopi, vel constituentium eum: sed nomine ecclesiæ, vt not. Innoc. de procura. c. consulti. ad fi. vltimæ gloss. & ex quo habet generalem, & liberam potestatem, potest illa, de quibus habetur de elec. c. is cui. li. 6. ¶ Itẽ quæritur, si nunquid in collatione beneficiorum requiratur cõsensu coadiutoris, vel consilium. & quis faciet commissionem, & quis scribet, & dabit literas, & sub quo sigillo, & cuius nomine. ad hæc omnia hic quæsitã patet responsio per superius dicta, excepta collatione beneficiorum, quæ non videtur ad talem coadiutorem pertinere, ar. de suppl. neg. præla. c. eccle. §. fi. & not. in d. c. pastoralis. li. 6. per Archi. Sed hoc non videtur posse stare, quia si habet generalem, & liberam: & hoc posset, vt in d. c. is cui. præterea si ponamus episcopo continuum mentis exilium patienti datum coadiutorem, si coadiutori prouidere non possit, diutius vacabunt ecclesiæ. quia nescitur, qñ respiciat; vel moriatur. C. de vsufu. l. ambiguitatis. & hoc casu hoc sibi licere videtur, ar. ff. de admi. tu. l. inter bonorũ. Si verò cesset talis senectus in causa dandi coadiutorem, quæ mentis exilium non induceret: sed ad exteriora, quæ solius facti sunt, cum redderet impotentem. quia sepe accidit, qd senectus, & infirmitas virtutem corporis augmentat. de renun. c. literas. & c. nisi cum pridem. & ff. de app. l. postliminium. §. si tunc collatio non videtur pertinere ad coadiutorẽ: sicut nec nuptiæ ad curatorem adultæ. C. de nupt. l. in copulandis. & sic possunt opi. Doc. ad concordiam reduci, de quibus in dicto c. pastoralis. 7. eo. lib. 6. vel in quantum prohibet alienationem, intelligitur de voluntaria alienatione: collatio autẽ beneficiorum est necessaria: inter hoc autem multum refert. ff. fa. ercisl. alienationes. ¶ Itẽ quæritur, nunquid aliqua potest episcopus per se, & ex se post huius assumptionem: & si

fic quæ, & quæ non: ad hoc ex superioribus patet responsio. ¶ Item quæritur, nunquid sufficiat consensus maioris, & maioris partis Capituli totius in assumptione coadiutoris huiusmodi, nullo consilio vel tractatu super hoc præcedente, præsertim cum causa dicat, qd de consilio, & consensu Capituli assumi debeat. & videtur dicendum, qd sufficiat consensus Capituli, quia in consensu Capituli est consiliũ, licet non præcedat indistincto tempore. & hoc iudicat secundum Respon. c. pastoralis. vbi esset maior ratio consilij: quia dationi episcopus non consentit. & tamen de consilio nulla mentio fit: sed de solo consensu. præterea si tractatum voluisset præcedere, hoc dixisset canonis conditor. sicut dixit de his, quæ fi. a præla. sine consen. ca. c. tua. & de re. ec. non alie. c. dudum. Sed illa duo in c. pastoral. coniunxit. quia non sufficit primum sine secundo. secundum autẽ includit primũ, vt consuevit dici in consimili de acqui. here. l. quemadmodũ. hæc sunt verba Old. consilio 42. quæ pro declaratione pleniori ad dicta superius applicauit.

ADDITIO.

- 1 ¶ Dari coadiutor. A quo sit dandus prælato coadiutor: ad quid se extendat eius auctoritas, & quo tempore expiret eius officium: & an talis possit conferre beneficia. vide latè Ioan. de Tur. crema. iu. c. scrip. tit. 7. q. 1.

De Institutionibus.

iso de collationibus præbendarum. videntur est de institutionibus psonarũ. Gof. vel aliter, secundum Hosti. quia parum esset conferre, nisi collationem institutio sequeretur, vt dicit tex. in simili. §. de re iudi. Ideo post rub. de præbendarum collationibus, videre sequitur de ipsarum institutionibus. habetur de materia in Decre. 16. q. 7. c. omnes. & c. se. repetitur in 6. & multa iura hic allegata per Io. An. faciunt, & cõueniunt huic rub. & notandum secundum Hosti. qd a quocunque fiat beneficij collatio, præsentandus est is episcopo, vel eius officiali per eos approbandus, prius quàm administret. vt 7. c. 3. & c. cum venissent. vnde quod in alijs beneficijs dicitur confirmatio, in præbendis, & minoribus beneficijs dici potest institutio facta per episcopum: quæ interdum vocatur inuestitura. & fit plerunque per anulum. de his, quæ fi. a ma. par. ca. c. ex ore. sequi debet alia inuestitura, vel corporalis installatio, quæ de iure communi pertinet ad archidi. de offi. archi. c. ad hoc. & c. vt nostrum. & dicit Hosti. qd multi in hoc delinquunt, qui ex quo collatum est eis beneficium non plus episcopo: quàm vni porco loquuntur. contra id de cle. pere. c. fi. & dicto c. cum satis. remittit ad notata. 7. eo. c. 3. & de priuile. c. 1. §. fina. lib. 6. & facit ad prædicta quod no. Dy. in c. 1. de reg. iur. lib. 6.

ADDITIO.

- 1 ¶ Institutio. vide Cardi. in cle. l. in 6. quæstio, de supplen. negli. præla. & c. cum in illis de præben. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Plures non debent recipi in ecclesia, quàm sufficiant facultates.
- 2 Expensæ sunt secundum quod suppetunt facultates metiendæ.
- 3 Numerus clericorum an debeat augeri in ecclesia propter augmentum facultatum.

Non amplius. No. primò, quod non plures debent recipi, quàm sufficiant facultates. & considerandum est, vt potius aliquid superfit, quàm deficiat, vt l. ius aliorum. vbi pu. edu. de. ¶ Secundò collige, quod expensæ sunt secundum facultates suppetunt metiendæ. non enim ex

numero personarum debemus quærere possessiones. hoc enim ad auaritiam, impietatemq; deducit, sed ex possessionibus, quæ sunt expensas quoque metiri. in Auten. vt determini. sit numerus cle. vltra medium. vtrũ autem receptio vltra quàm suppetant facultates, sit nulla: & in monasterio monialium non mendicantium receptio vltra facta non tenet. 7. de statu regu. c. vno lib. 6. In alijs dic, vt dixi post Doct. §. c. 2. dilectus. 1. ¶ Quærit glo. an propter augmentum facultatum augebitur numerus clericorum in ecclesia. dic, quod sic. non tamen propter quodlibet minimum augmentum, vt dicit gl. & vide quod no. Vin. §. de consti. c. pen. vbi dicit, qd si necesse est numerum diminui, habenda est consideratio maioris ordinis. de ma. & obe. c. statuimus. & si necesse esset aliquos expelli: remanebunt debiliores. arg. 18. q. 2. c. in nullo. quod bene facit: de rebus tamen communibus habebit quilibet partem suam, vt ibi. & ff. de colleg. illi. l. 1. & vide per legistas. C. de sacrosanc. eccle. l. non plures.

S V M M A E.

- 1 Clerici ecclesiæ possunt statuere certum numerum canonicorum.
- 2 Laici non debent intitulari in ecclesijs. & num. 5.
- 3 Canonici possunt esse etiam in minoribus.
- 4 Canonici debent congruè deseruire.
- 5 Canonicus nullus debet fieri, nisi habeat primam tonsuram, vel minorem ordinem.
- 6 Canonicorum electio, & institutio in ecclesia collegiata ad quem spectet.
- 8 Monachus plus tenetur abbati, quàm episcopo.

In ecclesia. Laici in ecclesijs institui non possunt: & primò decise narrat factum. secundò prouidet. ibi [cum laici.] ¶ Not. primò, quod clerici ecclesiæ possunt statuere certum numerum canonicorum. & vtrũ ista creatio, siue institutio fuerit facta per Capitulum, an per episcopum, & Capitulum: non patet ex superscriptione, vel aliter. sed loquitur in plurali [iustitueretur curauit] & c. dicam 7. ¶ Secundò not. quod laici non debent intitulari in ecclesijs. & aduertendum, quia quidam sunt laici professi: quidam simpliciter laici. an de vtriusque intelligatur, quod non possint intitulari in ecclesijs. 7. dicã. ¶ Tertiò not. quod dicit [per ordines ecclesiasticos] non dicit sacros. ¶ Quarta nota. quod sic canonici poterunt esse etiam in minoribus. ¶ Quarta nota. & collige per id, quod dicit [congruè seruiatur] & c. quod canonici debent congruè deseruire, non ergo certo tempore tantũ anni, vel non horis congruis. vt sibi blandiantur canonici contrarium facientes. non enim reciperent mercenarium in meridie venientem ad laborandum, qui vellet pro die integro sibi solui salarium: similiter nec ipsi Deo præbeant famulatum, secundum Hostien. ¶ Primò quæro quod de quibus laicis loquitur iste tex. quod non debeant in ecclesijs intitulari. dicit glo. quod loquitur de laicis professis, & habitu. secus de laicis conuersis. in talibus enim bene cadit tale ius, cum destinatione animi iam persona ecclesiastica censeatur, arg. ad hoc. ff. de test. mi. l. ex eo tpe. vbi habetur pro cincto, qui de proximo est cingendus. ad idem l. si domus. ff. de leg. 1. Vin. Inno. & Host. contra, si intelligas dictam gloss. de iure canonico. nam sicut Vin. quod nullus debet fieri canonicus: nisi habeat primam tonsuram, vel minorem ordinem: ita quod sit clericus. & per hoc infert contra Lau. qui dixit, quod scholaris poterit per præbendam literas impetrare, licet nullos habeat ordines. quod non credit Vin. arg. §. de transact. c. ex literis. & de eta. & quæ. præterea Bonag. tenet dictum Lau. & quod tenet electio facta de tali: dummodo sit literatus. addit Io. An. no. per eũ. §. de rescrip. c. cum adeo. & quod no. Spe. in tit. de actio. & peti. §. super actionibus. ver. sed nunquid scholaris. & sicut eũ per istud verbum [diuinis officijs.] & c. satis patet, quod laicus, etiam professus, carens ordinibus per officia ordinum deseruire non potest, vt hic. & 81. dist. c. eos. & 91. di. per totum. non potest fieri canonicus: licet præbendarius fieri possit. nam ius præbendæ consistit in fructuum perceptione: quod cadit in laicum, etiam coniugatum. de cle. coniuga. c. Ioan. Sed ius canonice consistit in spirituali fraternitate: & requirit personam literatam propter maturitatem consilij, quod tenetur in Capitulo exhibere, vt c. nouit. & c. quanto. de his, quæ fi. a præla. ad quod se immiscere laici et religioffi non debent. de rebus eccle. non ali. c. fi. de iudi. c. decernimus. & hoc tenet. Inno. per laicos et professos numerum non impleri. fatetur tñ laicos conuersos esse religioffas personas. 12. q. 1. c. duo. & quætales verberant, sunt excommunicati. de senten. excom. c. nõ dubium. Ius aut monachi bene cadit in laicum professum. poterit ergo, & debet interesse electionibus: & ceteris alijs cõibus tractatibus monasterij. 16. q. 1. c. generaliter. 93. dist. c. a subdiacono. & est idem de hospitalarijs. §. de arb. c. cum olim. dicit tñ Inno. quod si esset de consuetudine ecclesiæ, quod conuersi et laici vocarentur ad electionem, & eligerent tales cũ clericis, non vitaretur per hoc electio. Non ob. de elec. c. Massana. quæ loquitur de puris laicis non professis. de hoc not. de elec. c. ex eo quod. lib. 6. clericus verò, qui præbendatur in ecclesijs, vel monasterijs (si non habent ibi canonicatum) ad electionem, vel facta Capituli vocari non debent: sed alijs debent deuotè seruire. 7. de statu mona. c. fin. §. sed plenè. secundum Inn. ¶ Secundò quæro. quod ad quem pertinet electio, & institutio canonicorum in ecclesia collegiata. Resp. aut loqueris in cathedrali: & spectat ad episcopum. aut in ecclesia collegiata inferiori: & spectat ad Capitulum, et sine cõsensu episcopi: licet reformatio ad eum pertineat: sed si minus bene fuerit æstimatum: dummodo collegiati nõ sint exempti. 7. de sta. mona. c. penult. & vlti. secundum Hosti. quod satis placet Io. And. qui dicit, quod dicta moderatio Hosti. soluit contraria de. c. cum consuetudo. de consuetu. & C. de episc. & cle. l. in ecclesijs. vbi dicitur [iudicio episcopi numerum clericorum ordinandorum in ecclesijs cuiusque vicarij.] facit quod not. Ioan. And. §. de consti. c. cum oes. super ver. [canonici.] ista sunt dicta sua hic. Sed aduertendum, quod istam quæst. latius prosequitur dñs Fede. de Senls conf. 33. & primò arguit, quod receptio canonicorum, & collatio præbendarum in seculari ecclesia collegiata, non cathedrali pertineat ad episcopum solum: vel saltem cum consilio Capituli. & primò per c. qm. de vi. & hone. cle. ibi [ecclesiã nostrarum.] quod intelligitur de omnibus ecclesijs diocesis. de vsu pal. c. 1. ad idem 16. quæst. 1. c. nullus. ibi [alijs ecclesijs.] ad hoc optimè. eo. c. literas. & melius dicta l. in ecclesijs. per quam. l. Archi. tenet istam partem. 22. quæst. 1. §. vlti. ad idem de his, quæ fi. a præ. c. nouit. ibi [alias personas ecclesiasticas.] ¶ Secundò arguit, quod ad prælatum, Capitulum illius ecclesiæ collegiatae per c. vlt. de reg. lib. 6. de renun. c. ex transmissa. de simo. c. ex insinuatione. & in maioribus ecclesijs hoc accidit. de elec. c. cũ ecclesia. ergo, & in minoribus. de præben. c. maioribus. de his, quæ fiunt a præla. c. 2. & hanc partem tenet Hostien. hic. licet reformatio pertineat ad episcopum, sicut eum. ¶ Tertiò arguit, quod ad prælatum, & Capitulum illius ecclesiæ pertineat electio, seu præsentatio: & ad episcopum confirmatio, vel institutio. sicut enim laicus construens ecclesiam habebitur pro patrono: & competit sibi ius presentandi, & elia iura patronatus. 7. de iure patro. c. nobis. ita cum in ecclesia construitur capella, vel nouum beneficium: illa ecclesia, de cuius bonis construitur, habebitur pro patrono, & prætabit, & episcopus instituet. ad hoc de priuile. c. cum & plan. 17. q. 2. c. 2. & de eccle. adifi. c. 3. ¶ Quid enim refert, an de bonis ecclesiæ fiant capelle: an noua beneficia in eadẽ plebe ordinentur? & certè nihil ad hoc, de offi. vica. c. ad hoc. vbi dicit Hosti. quod rector perpetuum titulum, vel portionem sine auctoritate episcopi instituere non potest. alleg. de præben. c. nisi. & c. extirpanda. ad fi. & quia ad episcopum pertinet.

tinet institutio vt patet ex not. in eo. titu. c. cum satis. de off. archi. hoc etiam innuit Hostie. de sta. mo. c. vi. in fi. super ver. [ad prabendas.] vbi dicit, qd tales beneficiati presentantur per monachos, & episcopus instituet, & destituet. facit de ca. pel. mona. c. i. ad idem, quod no. Archi. post Hug. 10. q. 1. c. regenda. vbi dicit, qd episcopus sine consensu archipresbyteri no pot aliquid instituire in ecclesia sua. debet enim eum representare episcopo ad instituendum, & ad presentationem eius episcopus instituet. ad hoc de iure pat. c. pen. facit quod not. Inno. & Compot. de consti. c. cum omnes. & c. cum accessissent. & Archi. post eos. de verb. signi. c. 2. lib. 6. & 12. q. 2. c. abbatibus. & c. placuit. & 17. q. 4. c. in venditionibus. ex quibus iuribus probatur, qd prelati inferior ab episcopo nil arduum facere potest. argum. ad premissa de his, quae fi. a pra. l. c. ea noscitur. & istam opi. credit meliorem. & respodet ad contraria. & primo ad c. quoniam, vt ait. loquitur enim in ecclesijs cathedralibus, secundum Inno. & Host. & similiter c. nullus. 16. q. 7. nam propter maiorem conjunctionem maioris tit. habet episcopus potestatem. c. requisisti. de testa. mentis. alia iura non loquuntur dispositiue, sed narratiue. quae verba non ponunt ius de priuile. c. si Papa. lib. 6. vel loquuntur de consuetudine, quae in talibus valet, vt d. c. ea noscitur. & c. cum ecclesia Vulturana. vel loquuntur, vbi no est patronus laicus, vel ecclesiasticus: at in casu nostro istae praebendae sunt institutae, vel creatae de bonis ipsius plebis. ergo ipsa plebs erit patrona, vt in c. ad audientiam. & c. ad hoc. de offi. vica. Vel dicas, qd quando aliqua ecclesia de nouo constituitur, quae debeat esse collegiata, vel quando ecclesia iam constructa de nouo erigitur in collegiatam: tunc ad episcopum pertinet taxare numerum clericorum. & sic potest intel ligi l. in ecclesijs. quando enim ecclesia a primo edificatur, non est qui ibi eligat, vel presentet clericos. & sic episcopus ordinauit ecclesiam de competenti numero clericorum. sed cum ecclesia fuerit ordinata, & reformata de prelato, & clericis, ad ipsos pertinebit electio sui pra. l. & postea ad pra. latum, & canonicos pertinebit electio canonicorum, & vtrouque ad episcopum pertinebit institutio. hinc est, qd monachus omnibus mortuis, vel eligendi potestate priuatis, potestas eligendi redibit ad suam originalem naturam, id est ad episcopum. quia episcopus creabit ibi abbatem, vt dicit Co. post. de elec. c. ne pro defectu. & legitur, & notatur. e. c. quam quam. lib. 6. alias non ad ipsum, sed conuentum pertinet electio. 16. q. vlt. c. congregatio. & de elec. c. 1. Item non ob. i. iura, quae fauet pra. lato, & Capitulo. vt ad episcopos pertineat creatio. nam c. vlt. de regu. non loquitur dispositiue, sed narratiue. Item loquitur in receptione monachorum: monachi vero facere debent professionem suo abbati, non episcopo. de regu. c. porrectum. & c. ad apostolicam. hinc est, qd plus tenetur monachus abbati, quam episcopo, vt not. 1. q. 3. c. qui restit. c. ex transmissa. & c. ex insinuatione. non loquuntur dispositiue. Non ob. c. maioribus. Nam non sequitur episcopus cum Capitulo suo potest hoc facere. ergo & plebanus cum suo: nam episcopus cum suo Capitulo sine auctoritate superioris posset alienare. 1. 2. q. 2. c. fratri. & no. ea. q. in summa. & q. 1. c. videntes. quod non possunt plebani, vel alij pra. l. vt dicit. cc. abbatibus. placuit. in venditionibus. pra. alle. c. 2. de his, quae fi. a pra. l. non ob. tum quia non loquitur in casu nostro: tum quia loquitur de quadam alienatione temporali, nec ibi excluditur auctoritas episcopi: de qua, an interuenire debeat, dubitatur, per ea, quae no. 16. q. 1. c. possessionem. & de re. eccle. in glo. innuit. in cle.

ADDITIO.

Monachus. Monachus si vocatur a Papa: & abbas contradicit, cui magis debeat obedire? an Papae, an vero abbati? Vide Io. de Turre cre. in c. per principalem. 9. q. 3.

S V M M A E.

Institutio beneficiorum spectat ad episcopos, vel officiales.

- 2. *Consuetudo, per quam ecclesia sine institutione possidentur, non valet.*
- 3. *Patroni tam clerici, quam laici licet possint praesentare: non tamen instituire: nec beneficia conferre sine consensu episcoporum.*
- 4. *Clerici in ecclesia collegiata licet possint eligere: non tamen instituire: nec beneficia conferre, inconsultis episcopis.*
- 5. *Officialis episcopi potest instituire: licet non possit conferre beneficia.*
- 6. *Archiepiscopus potest excommunicare subditos suffraganeorum minus canonicè beneficia detinentes.*

EX frequentib.

Institutio beneficio rù spectat ad episcopos, vel officiales. dicit Hof. facti abusus, & abusionis refrenatio, & refrenationis confirmatio. secunda ibi [vnde cu] tertia ibi [nos itaq;] ¶ No. primò, qd non valet consuetudo, per quam ecclesia sine institutione episcopi possidentur. detrahit enim obedientia: & idè est verius corruptela. de consuetu. c. cum inter nos. nam licet patroni tam laici, quam clerici possint praesentare: non tamè instituire, vel destituerè, episcopis inconsultis, vt s. de preben. c. in Lateran. ¶ Item licet clerici in ecclesia collegiata possint eligere: non tamen instituire: nec beneficia conferre, sine consensu episcoporum: nec prodest consuetudo contraria. de hoc no. de concess. pra. ben. c. proposuit. secundum Inn. nam hoc placet Hostien. & remittit ad no. s. in rub. & facit pro opi. Fede. & not. s. c. pro xi. dicit tamè hic Pli. per c. iura. de iure pa. quod sufficiebat institutio subsequens, & consequens consensus episcopi, etià tacitus: qui praesumitur ratione temporis. pro hoc adduco. l. qui in aliena. ff. de acqui. hære. & c. de peti. hære. l. si filius. facit etiam, quod not. Inno. in c. innotuit. de eo qui fur. ordi. suscep. ¶ Secundò no. qd officialis episcopi potest instituire: licet non possit beneficia conferre. j. de offic. vica. c. fina. lib. 6. & circa hoc vide, quod no. de offi. ordi. c. rationi. §. officialis. lib. 6. Goff. tamè per hanc Decre. dicit hic vicarios posse beneficia conferre. ad quod facit Decre. dilecto. s. de pra. ben. Sed contrariu est verum. vt dicto c. 2. de offi. vica. lib. 6. ¶ Tertio no. qd ad archiepiscopi officium spectat praua consuetudinem de sua prouincia extirpare. & hoc vel iure legationis. vt dicit glo. vel iure metropolitico, si hoc statuit in synodo. de accus. c. sicut. de pra. ben. c. graue. ¶ Quarto no. qd archiepiscopus excommunicat subditos suffraganeorum minus canonicè beneficia detinentes. censetur enim malafidei. & idè tenetur ipsam dimittere, & causam, & omnes fructus perceptos, & percipiendos. de pra. ben. c. dilecto. in fi. coniuncto. c. grauis. de resti. spolia. non ergo praescribere possunt, quanto tempore teneuerunt: licet Ro. hic contra, per Decre. circa. de iure patro. Sed responde, vt ibi no. ¶ Nota quintò, quod Papa mandat istos non absolui a sententia excommunicationis: nisi satisfecerint. & aduertè, quia in supra scriptis patet, qd dirigitur archiepiscopo, & suffraganeis. ex quo argua, qd a sententia excommunicationis archiepiscopi possunt suffraganei absoluerè. quod est verum a sententia canonis archiepiscopalis: a sententia verò hominis (id est ipsius archiepiscopi) non possent absoluerè. argu. de offi. ordi. c. cum ab ecclesiarum pra. latis. facit quod no. de pra. ben. c. graue. in fi. & in Specu. de leg. §. nunc dicamus. verfic. quod autè quaeritur. ¶ Sextò nota, qd sententiam archiepiscopi Papa cõ firmat auctoritate apostolica: & operatur ista confirmatio, secundum glo. fi. qd nullus posset absoluerè: nisi Papa sic mandasset. vt in tex. Goff. hic contra. & in summa de confir. vti. vel inuti. in fi. per hanc Decre. & idem Vin. eo. tit. c. 3. & s. e. tit. c. 2. & Bart. Brix. in c. venera. quest. 56. de hoc in Spec. de sen. §. vt autem. verfi. quid si Papa. & horum opi. vera est, qd sententia Papae emanat per viam constitutionis: vt sic constitutio confirmata per Papam non sit maioris auctoritatis, quam Papalis constitutio: a cuius excommunicatione absoluerè

uere possunt ordinarij. vt c. nuper. de senten. excommu. dictum verò huius glo. si. locum habet in sententia hominis cõ firmata per Papam. & adde, quod de tali confirmatione no. s. e. c. dilecto. & optimè facit. l. omnium. C. de testa. & quod no. Bar. in l. actor. rem. ra. ha. ¶ Oppo. qd ista sententia lata p archiepiscopum in subditos suffraganeorum sit nulla. cum in eos non habeat iurisdictionem. s. de offi. ordi. pastoralis. fo. ideo hic tenuit: quia notoria erunt delicta. j. de cen. cap. Romano. §. notoria. lib. 6. & erant episcopi negligentes. & regulariter per negligentiam episcopi potestas ad archiepiscopum transfertur. 9. q. 3. c. cum scimus. & praecipue in his, quae tangunt statum prouinciae secundum Inno. ¶ Secundò opp. hic protulit sententiam contra eos: qui de cetero, & c. & sic pro futura culpa. Sed contra j. de sen. excom. Romana. §. caueant. lib. 6. sol. hic culpa praecessit. quod dic, vt dicto §. caueant.

S V M M A E.

- 1. *Clerici ultra facultates ecclesie aliquem recipere non tenentur.*
- 2. *Multa infusa ultra facultates non potest exigi ab inuito.*
- 3. *Institutio quid dicatur.*
- 4. *Inuestitura quid dicatur.*
- 5. *Possessionem nemo consequitur per inuestituram, nisi postea corporaliter instituat.*

Vetoritate. Not primò, qd clerici, ultra facultates ecclesiae aliquem recipere non tenentur: a contrario ergo sensu, si volunt recipere, possunt: non tamen effrenatam multitudinem. quod dic, vt s. eod. c. dilectus. 1. titulus ergo in ecclesia spiritualis debet esse cum temporalitate coniunctus, vel inane nomen clerici conferret institutio. & sic sine temporali coniugio spiritualis titulus non duraret diu. 1. q. 3. c. si quis obiecerit. efficax est igitur exceptio: contra imperantem in aliqua ecclesia non sufficientes facultates: intantum, qd etiam ad titulum canonicatus, vbi facultates desint, recipere non tenentur, vt hic. ad hoc. c. dilectus. s. titu. 2. vbi dixi xi. ¶ Et collige arg. qd multa infusa ultra facultates no possit exigi ab inuito. quod veru est, vt l. illicitas. §. penul. de offi. pra. nec cauebit de soluendo si ad pinguiorem fortunam petuerit. & hoc speciale in multa, vt ultra facultates indicta ad possibilem redigatur. pena verò legalis, si exigi non pot, commutatur in corporalem. ff. de iurif. omniu iud. l. si quis. & de seruis fugiti. l. quicumque. & hac exacta, pena pecuniaria in istam commutata extinguitur, vt not. j. de homi. c. sicut dignum. §. eos in super. & l. nullum. C. de resti. per Cy. ¶ Quærit gloss. quid est instituire. & quid est inuestire. & dic, vt in ea. quae videtur velle ista tria ponere, vt diuersa. instituire: inuestire, & in corporalem possessionem mittere. & non bene de clarat. sed plenius Dyn. de reg. iur. lib. 6. vbi dicit, qd institutio est iure alicuius beneficii verbalis collatio. Ioan. And. hic dicit, qd inuestitura est quaedam declaratio voluntatis, & quod de prouentibus alicui & c. remittit ad not. per eum. s. de consuetu. c. 2. Dy. autem ibi dicit, qd inuestitura est institutionis, vel collationis confirmatio, & missio in possessionem, & collationis, & inuestiturae executio. Aliqui tamen dicunt, qd inuestitura facta per eum, qui potest, & de illo, qui canonicè electus, habet vim confirmationis. 54. dist. c. in synodo. & conclude, qd per inuestituram non consequitur qd possessionem, a secundum glo. ad hoc j. de donatio. per tuas. & 16. q. 7. c. si quis deinceps. vbi de hoc. & de pra. b. c. pro illorum. & de his, quae fiunt a maio. par. Cap. c. ex ore.

ADDITIO.

Possessionem. Adde Franc. de Are. conf. 17. Rom. conf. 452. Oldr. conf. 167.

S U M M A E.

- 1. *Clerici alienigenae possunt intitulari in ecclesijs illius diocesis, ad qua se conferunt.*
- 2. *Successio dicitur hereditaria non solum respectu sanguinis, sed nationis eiusdem gentis.*
- 3. *Institutio clericorum in omnibus ecclesijs spectat ad superiorem.*

AD decorem. Cui in ecclesijs extraneos oportet institui, non debent institui clerici certae originis tantum: sed vndecunq; sint: dum tamen idonei. & primò ponit excessum patriarchae, quem aggrauat: secundò illud corrigi mandat: non parenti comminatur, & referri iubet: secunda ibi [quocirca.] ¶ No. primò, qd clerici alienigenae possunt intitulari in ecclesijs illius diocesis, ad quam se conferunt, vt s. de peregr. per totum. ¶ Secundò no. qd de vna natione tantu non sunt clerici eligendi: sed de illa, & de illa: & est mala praesumptio contra contrarium facientes. & quodam modo hereditariae successionis prohibiti in ecclesia. 8. q. 1. c. apostolica. Et collige ex hoc, qd dicitur hereditaria successio non solum respectu sanguinis: sed nationis eiusdem gentis. quod est not. dignitates enim non debent procedere per successionem sanguinis, vt s. de elec. c. venerabilem. ad fi. similiter nec respectu certae nationis, vt hic. quod est notu dum, & contra multos, qui culmina dignitatum per nationes vsurpare conantur: & contra tales malè praesumitur, vt hic patet. ¶ Tertio hic colligitur, qd institutio clericorum in omnibus ecclesijs spectat ad superiorem. ergo non ad clericos ecclesiarum collegiarum spectat suorum canonicorum institutio, & collatio praebendarum. quod dic, vt dixi plenè. s. c. 2. ¶ Quarto no. quod non tenetur quis illi reuerentia exhibere, a quo no sperat gratiam promereri. ¶ Quintò nota remotam coniecturam, ex qua quis conuincitur: si enim post monitionem certae nationis clericos ordinare non definit: hoc eis praesumitur permisisse. & hoc ipso de praesumpta permissione conuincitur.

S V M M A E.

- 1. *Custodia ecclesiarum vacantium de iure communi spectat ad episcopum.*
- 2. *Actor potest in sua potestate deducere exceptionem aduersario competentem, vt ipsam elidat replicatione.*
- 3. *Archiepiscopus de consensu Capituli potest aliqua iura sua dignitatis alteri dignitati donare.*
- 4. *Dignitas dicitur possidere iura, & libertates, quae sibi competunt.*
- 5. *Verba [facias quod tibi placet] quid importent.*
- 6. *Sententia lata super possessorio est interlocutoria.*
- 7. *Sententia super possessorio non est perpetua: sed durat eius effectus, donec proprietatis questio dirimatur.*
- 8. *Archiepiscopus abiurando iura sua dignitatis praedicit sibi: sed non suae dignitati.*
- 9. *Admittitur quis ad reprobandum, quod probatum sibi non prodest.*
- 10. *Episcopus, & Capitulum si consentiant in diminuendo iura alicuius dignitatis in ecclesia ipsa dur ante: non debet hoc superior sustinere.*
- 11. *Iudex, qui de causa cognoscit, si reperit in processu causa ecclesiam esse lesam: potest sibi iudicis officio subuenire.*
- 12. *Itis euentus est incertus, sicut belli euentus.*
- 13. *Agenti interdito vti possidetis non potest opponi, quod rem illam abiurauerit, pro qua agit.*
- 14. *Donec, dictio videtur idem factum continuare.*
- 15. *Collatio, institutio, & inuestitura qualiter differant.*
- 16. *Confessio in dubio an praesumatur realis, vel personalis.*
- 17. *Imperator si concedat iurisdictionem in quodam castro civitati committi: cui sit facta concessio, comiti, an territorio.*

18 *Rektor ecclesie si male alienavit iura ipsius: potest ipse venire contra alienationem, et in iuramento non obstante.*
 19 *Actio in factum an oriatur ex sententia interlocutoria.*

Cum venissent. Si possidet ius in situ, et ius etiam, ad quem de iure communi non spectat: pendentem iudicio proprietatis in possessione defenditur. & sunt tres partes, in prima allegatio pro archiepiscopo. In secunda allegatio pro archidiacono. In tertia interlocutio: & sub certa forma diffinitiva commissio. secunda ibi [inter alia] tertia ibi: [nos igitur.] ¶ No. primò, quòd archiepiscopus plures procuratores constituit: de quorum potestate vide §. de procu. c. si duo. lib. 6. & ibi quid iuris, si vnus confitetur: alter negat. ¶ Secundò not. qd de iure communi custodia ecclesiarum vacantium spectat ad episcopum: de quo dicam post gloss. hic autem custos quicunq; sit, debet fructus, qui tempore vacationis obveniunt, referuare futuro successori. de offi. ordi. c. cum nos. & eo. c. presentis. lib. 6. nec valet consuetudo contraria. §. de elec. c. quia sepe. lib. 6. & c. statutum. in cle. ¶ Tertio not. in versi. [veru] secundum intellectum veru, qd hic archiepiscopus erat actor: & qd actor potest in sua potestate deducere exceptionem aduersario competentem, vt ipsam elidat replicatione. vt fecit iste archiepiscopus, qui petijt hoc iure sua sibi adiudicari, non obstant. sua concessio. quia fuerat personalis: & eadem ratione procedet ista petitio. p. to 10. non obstante pacto de non petendo per metum, vel dolum extorto. & hoc no. Innoc. supra de re iud. c. cum Bertoldus. ¶ Quarto no. qd archiepiscopus de consensu Capituli potest aliqua iura suae dignitatis alteri dignitati donare. quod dic, vt infra de iure pa. ca. pastoralis. in fine. sine consensu verò Capituli non possit facere concessionem perpetua: nec etiam temporalem: nisi de antiqua, & approbata consuetudine idem sibi competeret. de his quae fi. a. pr. c. nouit. ¶ & c. ea noscitur. ¶ Quinto collige, qd dignitas dicitur possidere iura, & libertates, quae sibi competunt. de hoc supra de causa pos. c. cum super. ¶ Sexto no. in versi. [ipse.] quòd per ista verba archidiaconus de hoc, & de alijs facias, quod tibi placebit, & c. non videtur confiteri aduersarij assertionem: nec obligant sic dicentem. talia enim verba cum habeant vim pacti nudi (quia videntur alia intentione prolata. s. vt motam sibi controuersiam deuitet: & sic redimat vexationem suam. quod est licitum. §. de simo. c. dilectus) qualibet parua praesumptio excludit praesumptionem donationis: & remissionem iurium suorum, vt l. cum aurum. ff. de solu. ¶ nec per ista verba [facias quod tibi placet.] potest quis facere, quod non esset iustum, vt l. Thais. §. sorore. ff. de fideicom. liber. & l. penul. de arbi. nec in generalitate verborum venit donatio. vt l. si filius. ff. de donatio. expõe ergo. ista verba [quae sibi placeat] idest placere deberet, secundum Gof. ¶ Septimo not. in versi. nos igitur. qd sententia lata super possessorio est interlocutoria. & hac ratione non potest ab ea appellari de iure ciuili, vt C. si de momen. pos. l. 1. secus de iure canonico, vt no. Innoc. §. de ope. no. nun. c. significantibus. ¶ Octauo no. qd Papa dirimit quaestionem possessorijs, & aliam in pendenti dimittit. l. quaestionem proprietatis: & ex euentu istius secundae pendet status, & efficacia quaestionis possessorijs iam sopitata. ¶ non ergo sententia super possessorio est perpetua, sed durat eius effectus, donec proprietatis quaestio dirimatur, vt patet hic. dum dicit [donec probatum] & c. §. de causa pos. fess. c. cum dilectus. quaestio tamen proprietatis non impedit decisionem possessorijs, de quo constat. vt hic patet. ¶ Nonò no. qd archiepiscopo incumbit onus probandi, qd concessio fuerit personalis. in dubio ergo videtur praesumendum concessionem fuisse realem. quod an ita sit praesumendum. not. hic. gl. & 29. q. 2. in summa. & 16. q. 1. c. possessionem. & per Ioan. An. in reg. priuilegium. de reg. iur. lib. 6. in mercu. & ibi

etiam per Dy. dicam §. breuiter post Bart. ¶ Decimo not. in versi. vel donec. qd archidiaconus abiurando iura suae dignitatis praedicit sibi: sed non suae dignitati. de hoc in gloss. & infra dicam. ¶ Undecimo no. in versi. sed in hoc casu qd admittitur quis ad probandum, quod probatum sibi non prodest. ista enim abiurationis executio est exclusua archidiacono ab exercitio iurium abiurationis: probanti tamen archiepiscopo nihil prodest. & sic admittitur ad nocendum, cum sibi proficit. ar. contra. ff. de inoffi. test. l. qui repudiantis. in prin. & l. post mortem. §. liberi. ff. de contratab. facit l. 1. c. de natu. liber. ¶ Duodecimo no. in versi. quia nos. qd si episcopus, & Capitulum consentiunt in diminuendo iura alicuius dignitatis in ecclesia: ipsa durante, non debet hoc superior sustinere: imò ex officio reformare tenetur, vt hic. & de maio. & obed. c. cum inferior. quamuis possit in totum illam destrueret, secundum no. de consti. c. cum accessissent. & sic facilius conceditur destructio, quam diminutio. rationem vide in clem. summa. de rebus ecclie. non alienan. ¶ Tredecimo collige, qd si iudex, qui de causa cognoscit, reperit in processu causae ecclesiam esse laeam: potest sibi iudicis officio subuenire. & sic impendere suum officium, etiam non petum. simili ter, & minori, qui ecclesiae comparatur, vt §. de resti. in inte. c. 1. & c. auditis. de quo Gul. Na. dixit dubitare legistas. circa hoc vide Bar. in l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de nat. in fec. & dixi §. de postu. cap. bonae. ¶ Decimoquarto not. qd ex euentu probationum pendet status causae, vt si probatum fuerit, condemnetur, vel absoluat. ¶ & sic euentus iudicij est incertus, sicut euentus belli. vt l. quod debetur. & l. eo tempore. ff. de pecul. ¶ Decimoquinto no. post glo. obijciebatur. ad fi. qd agenti interdicto uti possi. non potest opponi, qd rem illam abiurauerit, pro qua agit. sed potest dicere, qd hic colligitur contrarium: cum hic admittatur talis exceptio. sed dic, quòd non admittitur ante expeditionem possessorijs, vt hic patet. secundum Innoc. & Host. & ideo secundum eos de exce. quòd concessio fuerit personalis. quia nec illius probatio fuisse recepta: non expedito possessorio, vt ff. vt pos. l. 1. §. inter litigatores. secus si exciperetur, quòd precario fuisse concessa. ff. de acqui. possesio. l. si quis postea. nam recipiens precario non agit uti posses. contra dantes. vt ff. de pre. ca. l. qui precario. secundum Ioan. And. super dicta glo. obijciebatur. ad fi. ¶ Antequam veniam ad oppo. pro declaratione tex. quæro quis in isto cap. fuerit actor, & quis reus: an archiepiscopus, vel archi. Ioan. And. super glo. obijciebat, & c. ponit post Innocen. quatuor intellectus. primus est, qd in isto cap. agebatur interdicto uti pos. pro parte archi. qui inquietabatur ab archiepiscopo in iuribus praedictis, scilicet in custodia ecclesiarum vacantium, & institutione personarum. & hoc etiam sentit glo. obijciebatur & c. circa fi. ¶ Sed ad hanc lectionem plura obstant. & primò quia dicto casu frustra archiepiscopus deduxisset proprietatem iuris sui in hoc iudicio: prout fecit, dum dixit [quòd de iure communi, & consuetudine generali] & c. agens enim interdicto, uti pos. non excluditur per exceptionem dominij. quod dic, vt §. de praeser. c. veniens. per Inn. tunc enim in tali possessorio est vile deducere proprietatem, cum super probatione sunt pares probationes hinc inde: secus cum de possessione vnus constat, à qua non per viam turbationis, siue exceptionis dominij: sed per viam rei ven. debet à possessione excludi. ad hoc §. de proba. c. licet causam. Secundò huic lect. obit. tex. interlocuti fuimus & c. Si enim actum fuisset possessorio, debuisset ferri diffinitiva, non interlocutoria, vt dicto c. licet causam. Tertio obit. quia executio abiurationis contra archidiaconum non debuisset admitti, vt §. de renun. c. super hoc. Item ea probata, non imponeretur archidiacono silentium: sed ab solueretur archiepiscopus à petitione ipsius. Quarto obit. huic lect. tex. ibi [donec probatum fuerit] & c. postquam n. obtinisset in possessorio, videtur finitum iudicium, & non alia probatio

probatio expectanda. Sed quidam ad hoc respondent, exponentes [donec probatum.] & c. i. tunc cum agatur, & c. de proprietate, & c. non autem in isto iudicio plus de proprietate queritur. Sed ex litera patet, quòd ista expositio non est bona. ¶ Ista enim dictio [donec,] videtur idem factum continuare, cum dicat [donec probatum.] & c. Si enim ad nouum factum referretur, diceret tex. [donec actum fuerit, & probatum.] & clarius patet ex fin. dum concludit. si ergo alterutrum & c. & per ista non credo, quòd ista lectura procedat. licet Ioan. An. sic cum ea pertranseat. ¶ Secunda lectura est quòd hic archiepiscopus egit negatoria: negando hæc iura ad archidiaconum pertinere. vel confessoria, dicendo spectare ad se. & pro hac lec. facit ordo literæ. procurator enim archiepiscopi proposuit, & archidiaconus respòdit. Sed ob. tex. ibi nos igitur. [& c. Si enim actum fuisset negatoria, vel confessoria: quomodo Papa ferret sententiam super possessione? ad hoc respondet Inno. quòd hic lite pendente archiepiscopus molestabat hunc archie. vnde ad iudicis officium spectat super molestatione prouidere, vt l. adiles. §. item sciendum. ff. de ædi. edic. & hæc lectura placet Inno. ¶ Tertia lect. est qd hic petitorium, & possessorium fuerunt simul intentata, sed tunc ob. tex. debuissent. n. tunc simul terminari: & tamè hic prius terminatum fuit possessorium. Sed responde, qd hic prius constitit de possessorio per confessionem. ergo suspensio petitorio, super possessorio interloquitur. & si postea sententia super proprietate preualet: isto. n. casu non datur differentia in possessorio propter alia, quæ super proprietate speratur praferendam in executione. vt c. cum dilectus. supra de ca. pos. ¶ Quarta lectura est, qd ambæ partes fuerunt coram Papa, & hincinde proposuerunt simplex factum suum: ita qd non fuit tibi edita actio, vel modus agendi, nec libellus datus, nec lis contestata. & cum ex tali simplici narratione constaret Papæ, qd archi. possidebat, decernit illum in possessione tenendum: donec archiepiscopus coram iudice competenti, & per legitimam tramites iuris probaret illud, quod proposuerat. s. confessionem personalem, & archidiaconus abiurationem: valet. n. tale iudicium coram Papa: cum eius presentia suppleat omnem defectum omni sollemnitate, vt l. oim. C. de test. & quod no. Inno. supra de liti. contest. imò contra istam quartam lec. op. Inno. qd ex illo iuramento voluntario non nascatur actio contra iurantem, vt latius infra dicam. ¶ Venio ergo ad oppo. per ordinem. & primò op. dicitur hic, qd custodia ecclesiarum vacantium, & institutio spectat ad archiepiscopum de iure cõi. contra imò videtur, qd ad archidiaconum. de offi. ord. c. ad hoc & c. vt causam. so. vt in gl. 1. vel dic s'm Phil. quò ad custodiã, qd non pertinet ad archidiaconum: nisi ex praescripta consuetudine. app. c. bonæ. vel loquitur illud c. de ecclesijs, quæ sunt prioratu monachorum. & de hoc et no. in c. si in plebibus. al leg. in gl. quò ad institutionem, ad quem spectat. dic qd quòd institutio sumitur pro collatione, per quam aliquod ius datur in beneficio: & illa spectat ad episcopum. Si verò sumitur institutio pro inuestitura: & tunc spectat ad archie. vt de offi. archi. c. ad hoc. & ita dicit etiam gl. & quandoq; collatio ponitur pro institutione, & habet vim confirmationis. s. quò spectat ad episcopum infra c. 1. post electionem. ¶ Tria ergo sunt, quorum vnus est alterum. collatio: institutio: & inuestitura. collatio bene spectaret ad archi. sicut ad quilibet personam ecclesiasticam. institutio ad solū episcopum, vt supra e. c. ex frequentibus. inuestitura. i. immisio corporalis ad archi. vt d. c. ad hoc. quòq; tñ collatio, & institutio spectat ad episcopum; & tunc collatio vim habet institutionis, si suo iure ad eum spectat vtrūq; secus si diuerso, vt supra de elec. c. cum inter canonicos. ¶ Sedò op. dicitur hic, qd archiepiscopo incumbit probatio, qd concessio fuerit personalis. contra imò videtur, qd incumbit archi. quòd fuerit realis duplici rone. primò, quia intentio epi erat fundata de iure cõi, vt in iuribus allega. in gl. secundò quia archi. fatebatur concessum: & ex

ea nitebatur. ergo debuit probare, qd erat cõi intentionis: postquam plenè de iure communi, & ex sua confessione constabat de intentione archiepiscopi. nam olim confessus fuit ista spectare ad archiepiscopum. ergo & hodie praesumuntur, vt dicit tex. supra de transac. c. praterea. & l. siue possidetis. C. de transac. solu. dicit gl. & c. hic concessio praesumitur se realis: non personalis. Sed dices. imò oppositū debemus praesumere. quia concessionem factam personis de bonis ecclesiarum personales praesumuntur. vt §. de transac. c. veniens. & de pben. c. nisi. so. hic faciebat praesumere concessionem realè possessio continuata pluriū archidiaconorum praedecessorū istius: & sic cum descenderit exercitium dicti iuris successiue in plures, praesumitur, qd realis fuerat concessio. quia talis de scensus non pot congruè adaptari ad confessionem personalem, quæ morte finitur, vt d. c. nisi essent. confessio igitur archiepiscopi limitata, qd fuerit personalis (reiecta limitatione personalitatis, nisi eã veram probet) remanet validat: sicut alius, qui confitetur mutuū det condemnari; nisi probet exceptionem solutionis: vel alia, quæ opponit. de quo in Specu. de posi. §. si. versi. antepe. & penul. & quod no. Io. And. de confessis. c. primo. lib. 6. super. ver. confessis. & quod dixi in dicto c. cum venerabili. ¶ Sed hic incidenter queritur: vtrum in dubio praesumatur concessio realis, vel personalis. gl. hic dicit, quòd aut donatio fit ecclesiae: aut personæ & c. vt in ea. & bene sentit. Sed dic clarius vtrum in dubio concessio videatur facta in rem, vel in personam. & distingue. nam quòd talis concessio continet beneficium principis. & tunc in dubio debet intelligi concessio realis: quia beneficia principis, & c. de consti. prin. l. si. quòdq; concessio continet priuilegium, hoc est aliquid contra ius scriptum. & isto casu, si quidem datur ciuitati, vel vniuersitati alicui. & in dubio videtur concessio realis, vt l. forma. §. quaquam. de cens. quòq; datur certæ personæ singulari: & illo casu glo. dicit in dicto. §. quaquam. qd videtur concessio realis: nisi aliud appareat. Old. reprehendit illam gl. Bart. remittit ad not. per eum in l. quia personalis. sol. ma. quòdq; talis concessio non continet beneficium, vel priuilegium principis: sed est alia concessio priuati, vel alterius inferioris: tunc quòdq; conceditur mera facultas facti. vt si dico. concedo tibi meram facultatē eundi: vel qd possis ire: & familia verba, quæ referuntur ad factum magis, quàm ad ius: & tunc concessio praesumitur personalis, vt l. apud Iul. §. si qs alicui. de leg. 1. facit Insti. de inuti. stipu. §. sed cum factum. Si verò concessio refertur ad ius. & tunc aut fit indeterminatè respectu fundi dominantis. & praesumitur concessio personalis, vt l. pe. de serui. rusti. pr. aut determinatè: & tunc in dubio praesumitur concessio realis. vt in isto. c. & de serui. per totum. nisi ex qualitate relictæ, & personæ aliud praesumatur, vt l. pater filia. ff. de serui. lega. Et ex his inferas, qd si Imperator concedit iurisdictionem in quodam castro cuidam comiti, & dubitatur, vtrum concessio sit facta comiti illius castri: vel sit facta territorio. ex praedictis patet, quòd praesumitur facta territorio. ista sunt dicta Bart. l. pater filia. credo, qd illa dixerim plenius in c. olim. infra de verbo. signi. & de ista materia dic, vt no. 16. q. 1. c. possessionem. & 26. q. 2. in summa. & in reg. priuilegium in mercualibus. ¶ Tertio opponitur. dicitur hic, quòd archi. ob. exceptio abiurationis. contra si rector ecclesie male alienat, iure ipsius potest ipse venire contra alienationem, & tunc iuramento non obit. vt supra de iureiur. c. intellecto. & de rebus ecclie. non alienan. c. si quis. solu. vt in glo. obijciebatur & c. quæ soluit dictum contrarium tribus modis. tu distingue. aut rector alienat malè em ecclesie sine iuramento, & tunc contra illam licitè venire potest, vt dicto c. si quis. & 35. q. 9. c. quod quis. aut alienauit cum iuramento: & tunc aut in confirmatione sua tempore, quo promotus fuit, iurauit non alienare. & hoc casu non obstante illo secundo iuramento in alienatione interposito, statim primo. & sic poterit venire cõ Pet. de Anch. sup. 3. Decr. H H H tra.

tra. vt dicto. c. intellecto. aut in promotione non iurauit, & tunc debet seruare iuramentum: & non potest contravenire, vt hic: non tamen dignitati praeiudicatur: si tamen aliter non possit ecclesiae consuli, etiam ipse idem, qui iurauit, possit venire contra, vt s. de iureiur. c. sicut. sed hic poterat aliter consuli, vt ex tex. patet. ¶ Quarto extra glo. op. & videtur, quod ex illo iuramento archi. postquam est in possessione, non sit orta aliqua actio archiepiscopo ad priuationem ipsius archidiaconi. quod sic probatur. nam licet ex iuramento iudiciali, & necessario oriatur actio: non tamen ex iuramento voluntario super aliquo contractu interposito, quia iuramentum tale confirmat contractum quandoque, non act. producit, vt l. si quis pro eo. in prin. ff. de fideiuss. fo. dicit Host. secundum quosdam, ex tali iuramento oritur actio secundum canones. arg. 1. 2. q. 2. c. quicumque. & q. 5. c. quia Ioannes. nec mirum, cum detur ex nudo pacto. supra de pact. c. 2. & in 3. not. dicit, quod ex tali iuramento non competit civilis actio. & si dicas. quomodo ergo archiepiscopo probante adiurationem archidiaconi ipse priuatur libertatibus. dicit ipse, quod archiepiscopus per iuramentum archidiaconi deduxit per viam denunciationis, quae habet locum, vbicumque actio deficit. sup. de iud. c. no. uit. & de iureiuran. c. quemadmodum. in fi. & secundum hunc intellectum bene consonat sententia petitioni. scilicet quod archidiacono imponatur silentium, id est, quod deinceps non immisceat se libertatibus. & hic est verus intellectus patens ex registro, secundum eum. de isto ergo articulo; an ex iuramento oriatur actio, non est curandum de iure canonico propter remedium denunciatum. vt dixi. remisit de hoc ad dist. 1. si quis pro eo. per Bar. & post Hostien. in summa de asser. iur. §. 1. versi. quis sit effectus, & quod not. 1. q. 7. c. quoties cordis. ¶ Quinto op. contra formam interlocutoriae. dixit enim Papa [interlocuti. fuimus hunc tuendum] quod non potest fieri per alium, quam per iudicem. vt ff. ne vis fiat ei. per totum. & sic videtur seipsum iudicem condemnasse, quod tueri, & de fendere teneatur: sed nullus potest seipsum condemnare, vel sibi ipsi praecipere. vt l. penul. de arbi. So. dicit Inn. illa verba [tuendum.] & c. habent istum intellectum, quod archiepiscopus non debeat molestare, & si molestabit, debeat per iudicem coerceri, secundum Inno. ¶ Sexto op. dicitur hic, quod si concessio archiepiscopi fuerit realis (quantumcumque archidiaconus abiurauerit dicta iura) nihil accedet utilitatis archiepiscopo. quia ipse consulit archidiaconatum & c. sed superuacuum, & inane videtur hoc consilium; quia abiuratio archidiaconi non praedicitur suae dignitati archidiaconali; vt in iuribus alleg. in glo. obijciebantur. Si ergo ista iura, & libertates remanere debent penes ipsam dignitatem: & per abiurationem archidiaconi non sunt in archiepiscopum transferenda. vt s. de arbi. c. per tuas. necessario concluditur, quod superuacuum erit Papae consilium, & prouisio contra. l. stipulatio. §. diuus. ff. vt l. no. ca. fol. dicit Ioan. An. post Inno. cum archidiaconus propter adiurationem hanc iura exercere non poterit, archiepiscopus, tanquam vacante, exercebit ea. vt j. de haereti. c. ad abolendum. & sic successio tempore possit archiepiscopus hanc iura sibi retinere, & causari in posterum, quod iuramentum archidiaconi fuit praestitum in casu licito, & quod eius renunciatio tenuit. licet ergo regulariter, cum iura aliquis dignitatis suae prouinciae defensore carent, ad ipsum custodiam, & defensio deuoluatur, vt dicto. c. ad abolendum. tamen cum in talibus iuribus inferioris dignitatis ius praetendit, & sibi vindicare contendit, in custodia dictorum iurium est suspectus: nec custodire debent ipsa: sed illi dignitati est aliter consulendum. & ita voluit Papa hic sentire. & cautum etiam esset, secundum Inno. & Hosti. ita subiungere in sententia, declaratur per hanc sententiam, vt nullum dignitati in posterum praedictum generetur, ar. de cap. mo. c. 2. in fi. & de dona. c. inter dilectos. concludit ergo, quod hanc iura; quorum exercitio archidia. est priuatus. exercebit & Pa-

pa: vel alius deputatus ab eo: vel archiepiscopus, non suo nomine: sed dictae dignitatis. & ita in effectu colligitur ex glo. Inn. quam dicit Hosti. potius obfuscare intellectum. c. quam declarare. sed satis declarat intelligendo, vt dixi, omisso alio intellectu eius: quod hic archiepiscopus agebat non solum, quod priuaretur archidiaconus: sed eius dignitas exercitio praedictorum iurium, propter adiurationem praedictam. Sed iste intellectus non placet sibi. ¶ Quarto, dixi secundum secundam lect. quod eo quod archiepiscopus molestabat archidiaconum, lite pendente, Papa fuit interlocutus eum tuendum, donec & c. quare ergo, vtrum effectus huius interlocutoriae duret, etiam post litem finitam. distinguit Inno. quod aut fertur sine causa cognitione. & tunc mandata iudicis, quae emanant lite pendente, ea finita, finiuntur, sicut acta iudi. de iudi. l. properandum. aut causa cognita auditis iuribus partium, & allegationibus, & statuitur ei perpetuo, & transiret in rem iudicatam. C. commi. vel epi. l. licet. C. de sentent. ex stipu. & de re iud. c. quod ad consultationem. ¶ & bene istam. q. scitis enim, quod est quaestio, an ex interlocutoria oriatur actio in factum, & sicut ex diffinitiva. nam secundum opin. quod oriatur, debet forte intelligi, cum emanat causa cognita, & auditis partium allegationibus. de hoc supra de elec. c. cum dilectus. & not. Bart. in l. a diuo Pio. circa finem. princ. ff. de re iudi. & in Spec. de exce. sentent. §. breuiter.

ADDITIONES.

- a ¶ De peculio. tu adde l. proinde. si certum pe. & l. quidam. de re iudi.
- b ¶ Quasi imperator. vide Bal. in l. libereque. C. de liber. 13. col.
- c ¶ Oriatur actio in factum. Adde Bar. & Doct. vltra hic allega. in l. si postulauerit. §. si liber homo. in fine. ff. de adul. & in l. licet. §. idem. ff. de pec. Bal. in addi. Spec. de exec. sen. in ver. quare an ex interlocutoria. Bar. in l. si. §. necessitatem. C. de bo. qua. lib. Car. in cle. 1. de appel. Alexan. de Imo. in l. 1. §. hoc iudicium. si quis ius dic. non obtemp.

S V M M A E.

- 1 Prælatus non potest sibi conferre beneficium, cuius collatio ad eum pertinet.
- 2 Collatio beneficiorum pertinet ad prælatum.
- 3 Custodia est dignitas: sic & succentoria.
- 4 Tutor potest praebere auctoritatem pupillo in negotio, de quo aliqui sibi queritur.
- 5 Notarius an possit facere instrumentum sine procuratoris, si est constitutus ab aliquo procurator.
- 6 Collator si dedit potestatem alteri conferendi: an ille conferre poterit illi, qui in eum potestatem transtulit.

C Vm ad nostram. Is, ad quem spectat collatio dignitatis, seipsum instituere non potest in illa. & primo ponit dictum: secundum rationem dicti, ibi [quia cum.] ¶ Not. primo, quod prælatus non potest sibi conferre beneficium, cuius collatio ad eum pertinet: similiter nec auctoritatem praestare. vt de beneficio, quod conferre tenetur, aliquid sibi retineat. infra de reb. ecclie. non ali. c. si vna. in clemen. ¶ Secundo no. quod ad abbatem spectat collatio praebendarum. & erat iste abbas secularis. quia si regularis fuisset. non esset tractandum de praebendarum collatione. ad hoc supra de renun. cap. ex transmissa. & fuit iste de custode factus abbas, vt patet in integro, secundum Vin. ¶ Tertio no. quod collatio beneficiorum pertinet ad prælatum. de quo ardua est quaestio, vt no. s. de elec. c. cum ecclesia Vulterana. ¶ Quarto collige, quod custodia est dignitas: sic & succentoria. de exce. praela. c. inter. aliter accipitur custodia. s. c. prox. & aliter. s. de elec. c. cum inter. ¶ Quinto, quod inter dantem, & accipientem & c. concor. l. pupillus. §. item ipse. ff. de aucto. tu. hinc est, quod tutor non potest praebere auctoritatem pupillo in negotio, de quo aliqui d sibi

sibi queritur, vt d. §. item ipse. & l. 1. r. & huius ratio naturalis est. agere enim, & pati contraria: quae non possunt manere in eodem subiecto. & hac ratione, si debitor creditori succedit, confunditur actio: vt quodammodo vnus sibi ipsi non potest a principio obligari: ita nec durat, si deueniat ad eandem personam, vt l. Vrannius. §. sed cum duo. ff. de fideiuss. & l. quod si dubitetur. §. si filius. C. e. tit. & l. generaliter. & facit ad quaest. ¶ an notarius possit conficere instrumentum suae procuratoris, si est constitutus ab alio procurato. quod dic. vt l. 3. de stipu. seruo. per Bar. ¶ Sexto no. glo. quod nullus potest sustinere personam plurium. de quo dic. vt not. §. 8. dif. c. singula. & de proba. c. ex literis. in glo. 2. ¶ Quarto glo. ¶ si collator dat potestatem alteri conferendi: an ille conferre poterit illi, qui in eum potestatem transtulit. arguit primo, quod non. secundum, quod sic. Bonag. dicit. aut ille, cui competeat ius eligendi, transtulit istam potestatem totam in alium, & tunc poterit ab illo eligi: quia ille, eligit nunc suo proprio nomine: non vt minister, vel procurator. aut ipse eligit vt procurator, vel vt commissarius vnus solius: & illum non potest eligere, vt praesentare, vel illi conferre. cum enim ille ipse vicem gerat: sicut non possit ipse eligere seipsum: ita nec per ministrum suum. ad hoc de praeben. c. dilectus. 3. de iure patro. c. vno. lib. 6. plus dixit Bonag. quod si ad duos spectat ius eligendi, vnus non potest eligere alium. quia non est tunc electio celebrata a maiori parte Capituli. quod requiritur, vt c. quia propter. de elec. & hoc est verum, quando illis duobus competit ius eligendi, vt collegio: secus si tanquam singulis, vt patronis, vt no. de iure patro. c. 3. c. per nostras. conuenit tamen hoc casu fieri compromissum, vt disputauit Io. An. in reg. in toto. de reg. iur. lib. 6. & adde ad praedicta. l. fistulas. §. si fundum. de contrahen. emp. an quis possit tradere sibi ipsi rem sibi debitam ab eo, cuius negocia gerit. facit etiam, an iudex possit committere executionem sententiae parti victricis: videtur, quod non, vt hic. dic. vt s. c. prox.

De concessione praebendae.

D ICTVM est supra de praebendis, & institutionibus. sed quia ecclesiae, vel praebendae committuntur interdum, vel promittuntur, antequam vacent: ideo & c. de man. 7. q. 1. c. factus. & c. seq. & c. non furem. & c. eum qui. 3. q. 2. audiuius. repetitur in 6. & clemen. cui conuenit. de offi. delega. c. penul. lib. 6. & c. vno de officio delega. in clemen.

S V M M A E.

- 1 Substitutus viuenti scienter ab ecclesiastica communione repellitur. Et est infamis nu. 2.
- 2 Episcopus si iniuste priuauit aliquem ecclesia sua: quam alteri contulit bona fide recipienti, & possidenti postea. 40. annis: tunc sibi innotuit illum iniuste fuisse spoliatum: an teneatur restituere ipsam illi.
- 4 Iura postiuua si conscientiae contradicant: non sunt sequenda iure poli.
- 5 Duo si litigant super beneficio: & adiudicatur illi, cui non debebatur in veritate, an poterit retinere.

Q Vi in viuorum. ¶ Substitutus viuenti scienter ab ecclesiastica coione repellitur. non diuiditur. ¶ No. primo poenam illius, qui patitur se substitui viuenti in beneficio: post mortem ergo rectoris debet in ecclesia titulari: vel et eo viuo, si iuste priuatus est: vel translatus, qui quod ad hoc, pro mortuo reputatur. 7. q. 1. §. ecce. & ex hoc, quod dicit tex. [quod sunt repellendi a coione] & c. colligitur, quod

2 ipsi sunt deponendi. 2. q. 1. c. in primis. ¶ & sunt infames. 3. q. 2. c. audiuius. & sicut ille, qui accipit alterius uxorem, illo viuente, efficitur inhabilis ad matrimonium contrahendum. ¶ de eo, qui duxit vxor. quam pol. per adul. c. 2. & c. ex tuarum. ita ille, qui accipit ecclesiam alteri nuptam, inhabilis efficitur, vt hic, vt sic de matrimonio carnali ad spirituale sit licitum arguere, vt s. de translatio. c. inter cor. & 2. q. 2. c. sicut vxor. ¶ Quarto glo. ¶ pone, quod iniuste eps priuauit aliquem ecclesia sua, quam alteri contulit bona fide recipienti, & possidenti postea 40. annis. & tunc sibi innotuit illum iniuste fuisse priuatum: an teneatur restituere ipsam illi. videtur quod sic: quia non prescribitur, sed legitima institutione beneficia possidentur, vt c. 1. de reg. iur. lib. 6. hic aut collatio fuit iniuste facta de beneficio ad alium pertinente, vt c. ad petitionem. de accu. & c. cum Bertoldus. de re iudic. ¶ Item sicut malae fidei possessor non praescribit, vt in reg. malae fidei. Ita videtur, quod si superueniat post eam completam, irritet, & annullat praescriptionem, vt l. Vrannius. §. sed cum duo. ff. de fideiuss. ibi [vt quemadmodum non possit incipere: ita nec duret] & c. accedat ad hoc, quod praescriptio, & sententia sunt de iure positum, vt not. in l. ex hoc iure. ff. de iust. & iure. ¶ & iura posituua, si conscientiae contradicant, non sunt sequenda iure poli. vt no. Inn. j. de immu. ecclie. c. quia plerique. & hoc tenent theologi. dicit glo. cui supplet Ioan. An. quod verum est, quod dicunt: sed non faciunt iuste. idem Matthe. 23. & 1. q. 1. c. omnia. glo. hic tenet, quod iste non tenet, quod iste non teneatur dimittere, quia snia transiit in rem iudicatam, postquam non fuit appellatum, vt habetur in ea. & sic illa sententia reddit validam collationem postea factam isti. & hoc verum, cum sententia non fuit lata contra ius scriptum, nec nulla; quia non lata per falsos testes, vel instrumenta, nec venalis, sed fuit lata contra ius litigatoris, secundum Goff. & hoc et casu si substitutus fuisset conscius fraudis, renunciare tenetur in foro animae, secundum Host. & secundum praedicta videtur dicendum, quod si duo litigant super beneficio (& sic adiudicatur illi, cui non debebatur in veritate) an poterit retinere: videtur, quod sic, si non fuit conscius iniustitiae ministratae per iudicem, per illa, quae dicta sunt. contrarium tenet Io. An. qui dicit, quod certificatus de facto cum bona conscientia non poterit beneficium retinere: cum institutio fuerit vitiosa, si spectemus initium. s. de elec. c. dudum. 2. de pben. dilecto. in Host. Nec obstat taciturnitas non appellantis: quia si expressè vellet, non posset concedere titulum, vel ius in illo: ergo nec tacite. facit quod no. Io. An. s. de pben. dilecto. super glo. 2. & 3. & in hoc refidet Io. An. quae opi. videtur contraria decisioni glo. & Goff. q. dixerunt, quod si contra ius litigatoris lata orat. & iste non fuit conscius iniustitiae, poterit retinere, vt supra vidistis. Sed non obstat, quia diuersi sunt casus isti, & ille, gl. & Goff. hic. n. snia iniusta est causa, & titulus istius, qui possessionem obtinuit, & snia non confert titulum in beneficio, vt dixi. sed in quaestione gl. snia est causa remota: & institutio, siue collatio epi subiecta est causa proxima possessionis. & sic iuste possidet vigore collationis, non snia, & in iure ponderamus causam proximam, non remotam, vt no. ff. rerum amo. l. si mulier.

S V M M A E.

- 1 Beneficia, antequam vacent, non possunt conferri, vel promitti.
- 2 Solutio, & promissio sunt paria.
- 3 Pupillus quare non debet ali penes sibi substitutum.
- 4 Cautela, vt testatores suis pupillis provideant.
- 5 Successio in beneficio aequiparatur successioni in hereditate.
- 6 Pactum de futura successione an reprobetur a iure.
- 7 Bona sua si quis vult facere, quod habeam post mortem suam, ita quod sibi non liceat variare: quod sit remedium.
- 8 Promissio beneficii iam vacantis an valeat.
- 9 Mortem proximi nemo debet desiderare.
- 10 Proximus dicitur quatuor modis.
- 11 Praebenda, & officia in ecclesia non debent vacare diu.
- 12 Diu, dictio quantum tempus denotet.

- 13 Differens conferre ultra sex menses, priuatur ea vice, & ad alium deuoluitur conferendi potestas.
- 14 Negligentiam Capituli supplet episcopus, & Capitulum episcopi, & ius vniuersi ad alium deuoluitur. Et amborum negligentiam supplet archiepiscopus nu. 16.
- 15 Ius Capituli negligentis recidit in episcopum.
- 17 Tempus datum ad conferendum quando incipit currere.
- 18 Negligens si post cursum sex mensium eligat, vel conferat, an valeat.

NVIIa. Beneficia non vacantia concedi, vel promitti non debent, & cum vacauerint, concedi debent infra sex menses. quibus elapsis, de episcopo ad Capitulum, & econuerso: & demum ad proximum superiorem collatio deuoluetur. Et prima pars tria facit. primo ponit prohibitionem. secundo eius causam: ibi [ne desiderares.] tertia illam fortificat per locum a minore. ibi [cum enim.] secunda etiam facit tria. primo statuit tempus. secundo punit negligentiam primi gradus: ibi [si autem.] tertio punit negligentiam secundi gradus. ibi [vel si oēs.] Erant quidem nimis voloces in beneficijs conferendis, quia conferebant illa: vel promittebant, antequam vacarent. contra hos prouidet prima pars. erant alij nimis tardi, siue negligentes in eis conferendis, quando vacabant: contra hos tardos prouidet. secunda pars ibi [cum verò.] vtrunque sub diuide, vt prædixi. ¶ Not. primo, quod antequam beneficia vacent, non possunt conferri, vel promitti: licet enim promissio, vel collatio dicto casu conferatur in tempus permiffum: tamen (quia fit tempore prohibito) reprobatur, resistit enim lex initio, & illud consideratur, vt in simili dicit l. si minor. ff. de feruis expor. argum. contra. ff. de hæred. insti. l. in tempus. sed dic. vt in quæst. illa de citatione facta die feriato pro non feriato: vel econuerso, vt not. Inno. 3. de ferijs. c. fin. & Barto. in l. 1. §. item nunciatio. de ope. no. nunc. ¶ Secundo no. quod vbi reprobatur datio, siue traditio: eodem modo eiusdem facti reprobatur promissio. ¶ & sic solutio, & promissio sunt paria. & promittere est dare, vt l. fina. C. ad leg. fal. sicut, & remittere, vt l. si mulier de condi. ob. ca. & ff. de calum. l. 1. ¶ Tertio no. rationem, quare talis collatio, & promissio prohibentur, ne desiderares &c. optat enim vero similiter eius mortem, cum quis se æstimat successurum. ¶ & hac ratione pupillus non debet alij penes substitutum sibi. quia iura de ipso dicta de causa non confidunt, vt ff. vbi pu. edu. de l. 1. ¶ & testatores confueuerunt cautè pupillis suis prouidere: mandant enim, particulam substitutionis, donec pupillus vixerit, non aperiri: ne quem substituerit, sciri possit, vt Insti. de pu. sub. in prin. Et aduerte, quia iste tex. prohibet collationem beneficij non vacantis: quod intellige in titulum: in proprietatem verò concedi potest. de resit. spol. c. cum venisset. de dona. c. pastoralis. & de reb. eccle. non ali. c. si vna in cle. ratio differentie potest esse: quia collatio fit personæ: donatio proprietatis fit ecclesie, vel collegio, quæ non optat mortem, cum sit res inanimata. vt l. mortuo. de fideiussor. vel dic. quod collatione stante, semper proprietates beneficij remanet penes alium, & ita sicut est sine voto mortis penes illum, qui contulit: ita potest esse penes alium, & alium. ¶ Quarto no. quod successio in beneficio æquiparatur successioni in hæreditate: vt sicut hæreditas non potest promissione deberi ante mortem: ita nec beneficiu. & circa hæc alibi dubitat Inno. vacante beneficio, penes quem dicitur esse possessio rerum beneficij. nam possessio iacentis hæreditatis non est penes aliquem: ideo in ea non committitur furtu, vt l. 1. §. secū. ff. si quis te. lib. esse ius. fu. de hoc dic vt 3. de causa pos. & propriè. c. cum super. ¶ Quarto no. quod pactum de futura successione reprobatur a iure. quod an sit veru, sic plenè distingue. aut sit pactum pro iure successione conferendo: aut pro iure successione diminuendo, seu perdendo: aut

pro iure successione acquirendo, aut pro eo, quod acquiratur per successione certo modo disponendo. primo casu valeat pactum, vt Insti. de legi. ag. succel. §. fin. secundo casu, aut tale pactum est admistum cum debito: & valet, vt l. 1. §. si parens. ff. si a pa. quis fu. ma. aut non est admistum debitu: & tunc, aut firmatur iuramento: & valet, vt c. 2. de pa. 3. lib. 6. aut non firmatur iuramento. & non valet, vt C. de colla. l. pactum. tertio casu non valet, vt l. stipulatio hoc modo. de verb. obl. & C. de pac. l. pactum. & de transac. l. cum donationis. & quod ibi no. etiam si fuerit iuramentum interpositum: quia est contra bonos mores. vt in reg. no est obligatorum. quarto casu, aut pactum fuit appositum super hæreditate hominis incerti, & valet, vt ff. p. socio. l. 3. aut hominis certi, & tunc, aut venit in consequentiam prioris contractus, & valet, vt l. si quis seruum. de actio. emp. aut non: & tunc, aut iurat sub quadam vniuersitate: & valet, vt l. 2. §. de illo. de hære. vel ac. ven. aut fit per se principaliter, & tunc, aut continet liberationem paciscentis: & valet, vt l. & suum. §. filia. ff. de pac. aut continet obligationem, & tunc aut ille, de cuius bonis agitur, non consentit, & non valet, etiam si iuretur. aut consentit, & valet, si consensus durat, vt C. de pac. l. fina. ista est distinctio Bar. in l. stipulatio hoc modo. vbi quærit, si quis vult facere, quod habeat bona sua post mortem suam: ita quod sibi non liceat narrare, an sit remedium. Dyn. quod sic, iuramento interposito, vt no. in reg. non est obligatorum. Bar. reprobatur, & distinguit in d. l. vbi videas. facit quod no. in l. 1. ff. de testa. & pro hoc dixi, quod valet pactum super hæreditate hominis certi. dicunt quidam, quod valet promissio incerti beneficij. quod non est verum, vt 7. eo. c. constitutis. ¶ Sexto ex hoc, quod reprobatur promissionem beneficij vacaturi: collige, quod valet promissio beneficij iam vacantis. quod est verum quod ad obligationem promittentis: non quod ad hoc, quod beneficium sit effectum per talem promissionem. & sic de tali beneficio promissio valebit alteri facta collatio: sicut matrimonium contractum per illum, qui promissit se cum alia contracturum, vt 7. de spon. c. sicut. & c. si inter. & votum simplex non dirimit secundum solennem. 7. de regu. c. post votum. lib. 6. collatio verò etiam verbalis facta vni impediret collationem factam postea alteri, vt c. si tibi absentis. 7. de præben. lib. 6. aliud est conferre. aliud promittere, quod conferat. sicut aliud est vendere: aliud promittere de vendendo, vt l. numerationibus. ff. de solutio. ¶ Septimo no. quod non debet quis desiderare mortem proximi, & iura fauent pactis, per quæ talis spes colligitur, vt l. 1. C. de pact. ¶ & quis dicatur proximus: & dic quod quatuor modis, conditione primæ natiuitatis: spe uersionis: propinquitate agnationis: ratione beneficij exhibitionis, vt no. 3. sentent. 28. distin. per totum. & largè hic sumitur, secundum Ioan. And. Inter nos enim cognationem quandam natura constituit, vt dicitur in l. vt vim. de insti. & iure. vnde casum, aduersamque fortunam liberi hominis spectare non debemus, vt l. inter stipu. §. sacram. de verbo. oblig. ¶ Octauo no. in ver. [cū verò.] quod præbendæ, & officia in ecclesia non debent vacare diu: ¶ & expone [diu] id est per sex menses. de quo vide infra de fideiussor. c. fin. & idem intellige de ecclesijs, quod ultra vacare non debent, vt 3. in prin. c. est enim in talibus mora periculosa. de elec. c. ne pro defectu. & an isto semestri ardeant executores literarum Papæ. vide in cle. si de beneficio. de præben. in glo. sed nunquid. ¶ Nono no. quod ille, qui differt conferre ultra sex menses, priuatur ea vice, & ad aliud deuoluitur conferendi potestas. Et hoc intellige, quando distulit per negligentiam: secus si per impotentiam iuris, vel facti: etiam ex culpa sua prouenientem, vt 7. c. quia diuersitates. ¶ Decimo not. quod episcopus supplet negligentiam Capituli, & Capitulum negligentiam episcopi: & ius vniuersi ad alium deuoluitur, & beneficia cõtert. quod intellige sine aliqua Romani Pontificis requisitione. & quod dicit. 100. dist. c. 1. est spale. vt ibi no. in gl. antep. secundum

secundum Io. An. aduerte: concludit enim Io. An. quod statim elapsis sex mensibus, poterit conferre ille, ad quem potestas deuoluitur. & sic non expediet illum citari, qui dicitur fuisse negligens, sed cum multa potuerit habere impedimenta, quod impediunt istum cursum, vt dixi 3. in 9. no. videtur requirendus, sicut ille, qui non venit ad terminum, antequam mulctetur, vt no. Bar. in l. 1. §. si ad diem. ff. de re mili. In contrarium facit, quod ille non sit requirendus. quod no. Inno. in c. ex ratione. de appella. cogita. ¶ Undecimo no. quod ius Capituli negligentis recidit in vnum, scilicet in episcopum. facit quod no. in simili in c. gradu. 3. de postul. & æqualis videtur hæc potestas solius episcopi, & totius Capituli. dicam 7. eo. c. postulastis. ¶ Duodecimo no. quod negligentiam episcopi, & Capituli simul, vel supplet archiepiscopus: quod intellige non solum in beneficijs conferendis: sed etiam in criminibus puniendis, & omnibus, quæ sunt digna reformatione, vt no. 3. ti. i. c. ex frequentibus. negligentiam archiepiscopi supplet Papa: Papæ aut nullus supplet, nisi in casu c. statuti. de præben. lib. 6. secundum Bonag. ¶ Oppo. dicitur hic, quod antequam vacet, non potest beneficium conferri. contra. 3. de præben. c. relatu. fo. glo. 2. sentit illud contrarium, & non soluit. Io. An. dicit, quod ibi ideo valuit, quia aut non erat numerus in ecclesia: & poterunt illum recipere: licet non cogentur. 3. titu. i. c. auctoritate. aut erat numerus sine clausula (quod si quicumque) & sic numerum destruxerunt. de præben. c. pro illorum. ¶ Secundo op ponitur extra glo. de c. eam te. de rescrip. & de offic. deleg. c. ex parte. Sol. idem fit auctoritate Papæ: quem hoc ius non ligat. 7. eo. c. proposuit. Item contra. 7. c. accedens. & c. cū sup. solu. dic. vt ibi. ¶ Tertio opponitur, quod dentur tres menses. fo. vt in glo. magna. ¶ Quarto opponitur. 7. c. ex parte. fo. vt in ea. glo. ¶ Quæro de pluribus quæst. glo. ¶ primo quando incipiat currere illud tempus: dicit, quod tempore scientiæ, nec currit impedito, & sic in hoc est simile tempore dato ad c. appellandum, & appellandum prosequendum. vt in Auten. ei qui. de tempo. app. & l. ab eo. quomodo, & quando iudex. & c. ex ratione. de appel. de tempore prosequendi restitutionem in integrum, & petendi. dic. vt 7. de restitutio. in integ. c. 1. in clem. vbi de tempore vtili, & continuo. & de diuer. præscri. & tempori. in rub. & vide per Bal. de preci. Imper. offeren. l. quoties. ¶ Secundo quæro, si post decursum sex mensium ille eligat, vel conferat, qui neglexerit: an valeat. videtur, quod sic: quia admittitur purgatio morarum ad euitationem pænæ. vt l. 1. & si post tres. ff. si quis cau. contrarium tenet gloss. per c. licet. de supplen. neglig. præla. Ista est longa materia, in quibus casibus admittitur purgatio, & in quibus non: dicam. 7. de loca. c. potuit. & in reg. mora. de regu. iur. lib. 6. per Ioan. And.

ADDITIO.

¶ Successio. quod successiones omnes sunt de iure positio, vel de iure ciuili, suggerente aliqua æquitate, voluit Bal. in l. lege. in ver. sic. vel dic omnes. C. de legiti. hæredi.

S V M M A E.

- 1 Promissio iniusta non impedit collationem beneficij alteri fiendam.
- 2 Appellatio iniusta extraiudicialis non impedit actum gerendum.

Relatum. Beneficia vacantia conferuntur, non obstante appellatione illorum, quibus promissa fuerunt, priusquam vacarent. In prima decisa consultatio: quæ per responsionem patet. ¶ No. primo, quod iniusta promissio non impedit collationem beneficij alteri fiendam: similiter nec iniusta possessio, vt c. licet episcopus. de præben. lib. 6. ¶ Not. quod appellatio iniusta non suspendit iurisdictionem iudicis. vel, vt proprius loquar, ¶ iniusta appellatio extraiudicialis non impedit actum gerendum: merito minus quod iudicialis, vt not. Inno. in c. cum nobis olim. de elec. & c. cum

in cunctis. de his, quæ si. a præ. similiter nec impedit commissionem perijurij, siue pœnam, vt c. breui. 3. de iureiur.

S V M M A E.

- 1 Papa si confert alicui canonicatum, etiam sine insinuatione executionis: non tenet collatio alteri facta.
- 2 Capitulum tenetur adimplere partem mandati apostolici ante vacationem, sultem in eo, quod potest.
- 3 Papa potest supra ius dispensare: & immutare ipsum. fallit in casibus num. 7.
- 4 Beneficium, quo aliquis est priuatus, potest statim facta cassatione collationis, alteri conferri.
- 5 Collatio Papæ, & cuiuslibet collatoris (licet conferat titulum) non tamen possessionem.
- 6 Traditio corporalis, quem effectum sortiatur post collationem.
- 7 Papa potest dispensare supra ius. Et an possit contra iura. numero 7.
- 8 Papam non potest iudicare Imperator: nec totus mundus, siue deus.
- 10 Executor an debeat audire contradicentem, & opponentem se contra prouisionem fiendam.
- 11 Executor datus ad prouidendum, vel ad faciendum prouideri: an poterit prouidere, vel prouideri facere de beneficio, quod vacat de facto, & de iure: vel etiam de eo, quod vacat de iure, licet non de facto.

Proposuit. Si scribatur ei, ad quæ spectabat collatio, dato executor ad prouidendum affecta est præbenda per præsentationem literarum factam collatori: ita quod collatio alteri facta non tenet. & sunt duæ partes. prima factum narrat, continens gratiam, & executionis processum, Capituli contemptum, & duplex factum Cælestini. secunda ponit mandatum Innocentij præmittens protestationem, & motium ipsius. ibi [licet autem.] ¶ No. primo, quod Papa non contulit isti canonicatum: sed eum conferri mandauit: ¶ si enim contulisset, etiam sine insinuatione executionis, collatio facta alteri non teneret, vt c. si postquam. de præben. lib. 6. ¶ Secundo not. quod mandatum fuit directum præposito, & Capitulo, vt conferret præbendam spectantem ad collationem ipsorum, & executor contulit præbendam spectantem ad collationem Capituli tantum. ad hoc vide. c. cum in illis. §. cū autem. 7. de præben. lib. 6. c. fina. eo. ti. ¶ Tertio no. quod executor reperit Capitulum, & præpositum contumaces: quod fortè intelligitur in recipiendo illum in canonicum: non in collatione præbendæ vacaturæ, quæ quia non vacabat, non poterat assignari. ar. 7. de eccle. ædifi. c. ad audiendum. ¶ & sic ante vacationem tenetur Capitulum adimplere partem mandati apostolici: quod adimplere potest. tetigi in c. pro illorum. 3. de præben. ¶ Quarto no. quod Capitulum præbendam postea vacantem assignauit alteri contra mandatum apostolicum, & insinuationem executoris factam, & ideo retractatur. vt 7. sequitur. secus si contra mandatum Papæ tantum alteri contulisset, vt 3. de præben. c. dilectus. i. & hoc mirum est, quod plus afficiat receptio literarum executionis, quam ipsius apostolici, & plus liget manus ordinariorum collatoris: sed fortè hoc ideo, quia contēnit Papam, & ministrum eius: ideo plus ardeatur, & hoc verum, cum datur executor ad prouidendum, Capitulo negligente, secus si ad compellendum, & quæ sit ratio diuersitatis. dic. vt c. si credo. 7. eo. lib. 6. ¶ Quinto no. quod Cælestinus noluit habere ratum factum decani: quod apparer, quia irritauit collationem Capituli factam contra decanum insinuationem, & mandatu. & vtrū ista rathabitudine fuerit regulata secundum formam iuris: an ex plenitudine potestatis. glo. laborat. dicam 7. ¶ Sexto not. in ver. licet aut. quod Papa Innocentius inuestituram factam de vacaturis non vult habere ratas. & in hoc videtur repro. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. HHH 3 bare

bare factum decani, qui de præbenda primò vacatura inuestiuit, vt patet in prin. c. & Cælestinus noluit habere ratum factum decani. & in hoc Cælestinus, & Innoc. videtur contrarij. Innoc. enim non innotuit factò decani. sed collationi Cælestini: qui irritata collatione Capituli, contulit. & sic vacantem, vt dicitur. & tamen irritatio Cælestini non processisset de iure: nisi decanus Capitulo sic mandasset primò, vt in c. dilectus. j. de præben. ¶ Septimò no. q. Papa pòt supra ius dispensare. & non solum dispensat, sed immutat. j. de cõsan. & affi. c. non debet. & no. de hoc 25. q. 1. c. sunt quidam. dicam post gloss. ¶ Octauò not. q. statim, facta cassatione collationis, potest illud beneficium, quo alius est priuatus, alteri conferre: nam tunc intelligitur vacare. ex quo glo. colligit, q. per sententiam perdit dominium: quia si priuatus retineret dominium: non vacaret. facit j. de præben. licet episcopus. lib. 6. de hoc etiam j. dicam. ¶ Nonò not. q. per literas Papæ confertur beneficium vacans de iure: licet non de facto. contra c. cum nostris. j. eo. sed dic. quòd post cassationem vacat de iure & de facto: licet intrusus de facto teneat: & idè tali detentione non obstante, potest cõferri: cum detentor euidenter sit illicitus, & iniustus. contrarium loquitur de colorata facti possessione: quæ collationem impedit. & ibi de hoc secundum Hosti. ¶ Decimò no. formam mandati: quia mandat conferri præbendam cum plenitudine iuris canonici. & hoc ius consistit in stallò, in choro, loco in capitulo, & alijs, quorum communis est vsus. vt s. de præben. c. pro illorum. ¶ Undecimò collige, quod per inuestituram annuli, quam fecit Innoc. non fuit huic Cap. quæ sita possessio beneficij. quod patet in fine, vbi mandat assignari cum plenitudine & c. ¶ & sic licet collatio Papæ, & cuiuslibet collatoris conferat titulum: non tamen possessionem, quæ consistit in facto: nec verbo quæritur sine solo titulo, vt no. in l. si tibi mandauero. §. si is cuius bona. ff. mandati. & l. fina. C. de sacros. eccle. ¶ Quartur ergo, an in beneficialibus per collationem titulus sit irrevocabilis, vt c. si tibi absentis. de præb. lib. 6. & no. Innoc. in c. inter cetera. s. de præben. non tamen possessio, etiam post inuestituram annuli. alibi tamen per traditionem clauium quaritur possessio, vt l. clauibus. ff. de contrahen. emp. & vide quod no. Bar. in l. prædia. ff. de acquir. posses. & l. minus instructis. C. eo. tit. ¶ sed dices, si per collationem consequitur quis titulum: quem effectum parit postea sequens traditio corporalis. dic. quòd potestatem administrandi: & in iudicium deducendi iura ad beneficium spectantia, quorum exercitium alias nò haberet, vt dicit hic Innocen. & j. dicam. ¶ Oppo. Cælestinus videtur contrariari Innoc. inquam Cælestinus habuit ratum factum decani. sed Innoc. reprobauit in ver. licet autem. Si enim factum decani fuit nullum: mandatum Cælestini non affecit præbendam. & idè collatio Capituli facta debuit esse rata, vt s. de præben. c. dilectus. cum enim nec mandato Cælestini, nec decani præbenda esset affecta: collatio Capituli debuit esse rata, vt d. dilectus. Papa autem hic eam reprobauit. ergo malè. s. lo. glo. Inno. & Cælesti. & c. glo. vnde videtur. & præcedens eam fatentur contrarium. & quòd isti, cui facta fuit collatio per Capitulum, fuit facta iniuria: & hoc ex plenitudine potestatis, vt in ea videtur. Ioan. And. dicit, q. hoc factum fuit de iure. quia per præsentationem literarum factam Capitulo affecta fuit præbenda: ex quo datus erat executor ad prouidendum, vt j. eo. si Capitulo lib. 6. ¶ Secundò op. dicitur hic, q. Papa pòt dispensare supra ius: contra quia non pòt dispensare contra ius naturale [quos duos coniunxit] & c. non contra Apostolum: non contra iura, quæ inhibent monachis proprium, & non contra multa alia, de quibus in gl. nã & cõtra. So. regulariter verum est, quod hic dicitur. fallit in casibus prædictis enumeratis in glo. cui adde, quod no. s. de cõsti. c. quæ in ecclesiarum. & Insti. de iure natu. gen. & ciui. §. sed naturalia. Hosti. dicit. q. Papa tantum iurpissus habet potestatem, q. ab

aliquo accusati, vel argui nullo modo potest, nisi in hæresi. 40. distin. c. si Papa. subiacet tamen euangelicæ veritati, quæ cuiuslibet data est quò ad monitionem faciendam. 2. q. 1. c. si peccauerit. sed quò ad id, quod ibi dicitur: dic ecclesie. nò subiacet, nisi in hæresi, vt dixi. ¶ Imperator ergo, & totus mundus, siue clerus ipsum non poterit iudicare. sed anima sua in manica sua: nam si malè fecerit, grauissimum iudicium sibi erit, & terribile. 9. q. 7. c. nemo. & c. aliorum. & hoc quò ad se: quò ad alios si quid præcipit: an præcisè debeant sibi subditi obedire. dic. q. contra l. Dei non debent: sed potius ex cõmunicationem pati. In his, quæ non essent contra, vel dubia obtemperare tenentur. 11. q. 3. c. Inl. dispensare autem contra iura an possit. Vinc. ¶ q. sic in omnibus, quæ non sunt contra fidem. quod intellige, nisi per suam dispensationem nutrietur mortale euidenter contra l. diuinam. nã peccatum proueniens ex transgressione legis canonice, vel humane ipse posset tollere: cum possit ipsam destruere, secundum Hosti. qui remittit ad no. s. de tempo. ordi. c. ad aures. ¶ Tertio op. hic dicitur, q. post cassationem illa præbenda intelligebatur vacare. & sic sola sententia videtur auferre dominium. sed cõtra: quia non solis titulis: sed traditionibus acquiruntur dominia, vt Insti. de re. diui. §. per traditionem. & C. de pac. l. traditionibus. So. vt in glo. sic ergo & c. quæ non perfecte soluit. & videtur, q. non perdat dominium: nam ille, cui traditur, & sententia recipit eam, vt propriam, non vt alienam: ergo si non erat dominus per talè traditionem in eum dominium non transfertur. vt l. 3. §. subtilius. ff. de condi. ob. Si enim traditio tibi rem meam, vt tuam, non transfero in te dominium, vt ibi. solu. dic. q. in hoc sunt opi. legistarum, vt plenè no. Cy. in l. 1. C. cõmunia vtri. iudi. Bar. tenet, quòd rei iudicatæ auctoritas operatur translationem dñij: sicut alios effectus producit. de quibus per eum in l. Pompo. §. si iussu. de acqui. poss. econuerso verò si actor erat dñs: nec probauit: an suum dñum transferat in conuentum. dic. vt no. glo. no. in l. exceptio. ff. de excep. rei iudi. in traditione, vel dimissione rei, quæ fit ex causa transactionis, an dñum acquiratur. dic. vt l. si pro fundo. C. de tras. & vide Insti. de offi. iud. ad fi. vbi glo. magna. an ex sententia transferatur dñum. Hosti. hic tenet, q. non transferatur, nisi traditione secuta. Io. An. remittit ad not. per eum. s. de traslat. c. quanto. in vlt. glo. de rescrip. c. mandati. in penul. colu. ver. dicit autem Compo. ¶ Quarto op. de c. cum nostris. fo. vt dixi. s. in 8. not. ¶ Quæro, quo tempore illi, quibus beneficia conferuntur, possunt administrare. Resp. aut loqueris in præbendis, & minoribus beneficijs: aut in beneficijs curatis. primo casu nò habent ius administrandi in præbenda: nisi prius sibi assignetur. electio enim dat ius canonice assignatio. quæ in facto consistit, administrandi tribuit potestatem: nec propria auctoritate ministrare debet, nisi prius sibi assignetur ab eo, qui habet potestatem de iure, vel de consuetudine. arg. de exce. præla. c. accedentibus. Recepto ergo in canonicum debet assignari stallus in choro: & locus in Capitulo, per illum, ad quem pertinet, vt dixi, antequam exerceat ius canonicatus. de præben. c. relat. & c. dilecto. Et si de consuetudine esset, quòd sine installatione ministraret, ita retur consuetudini. super quo remittit Hosti. ad no. de rescrip. spol. c. in literis. de ap. c. quia nos; & hoc de minoribus beneficijs. In prælatis verò (qui curam animarum habent) requiritur cõfirmatio, & examinatio personæ, & electionis. s. de elec. c. postquam. & c. nihil est. & no. de app. c. qua fronte. in tertia glo. & ista cõfirmatio præcedit assignationem in curatis. In alijs præcedit assignatio, quæ nec fit cum causæ cognitione, nec ius tribuit: nec est propter appellationem interpositam retardanda. j. de app. c. constitutus. 2. nã ista assignatio nò habet vim cõfirmationis: nec in ea requiritur examinatio personæ, vel electionis. nec cõtradictio necessariò audit, vt dixi. In no. c. Hosti. dicit, q. vbi cumq. aliqd. beneficiu alicui perpetuo assignat: nò debet administrare, nisi p. dicecanu instituat: nec

nec valet consuetudo contraria: nec hæc inter minora, & maiora beneficia est differentia faciendæ, vt s. de præb. maiori bus. & de offi. archi. c. cum satis. secus verò vbi beneficiu non cõfertur perpetuo. & de ista materia vide per Inno. s. de elec. c. trasmissam. vbi et plenè. sentit ergo Hosti. q. institutio episcopi tribuat ius administrandi: ex quo sequit, q. si ad episcopat. collatio (quia ipsa collatio vim institutionis habet) ex ipsa consequit potestatem administrandi. quæ talis collatio (vt dixi) habet vim institutionis, & confirmationis, vt s. c. in rub. & confirmatio tribuit ius administrandi, vt c. trasmissam. s. de electi. quid ergo voluit dicere Inno. q. assignatio tribuit illi potestatem administrandi: si collatio tituli fortificati per confirmationem, vel sine illam tribuit potestatem: non video, nisi quia ad similitudinem rerum prophanarum, dico, quòd titulus tribuit exercitium actionum, quia actio in iure consistit: sed non tribuat administrationem possessionum, nec ipsas, nec indistinctè potestatem apprehendere, nisi inducatur: sicut nec ti. habes in re, possessione eius consequitur, nisi sibi tradatur, vt l. si ex stipu. ff. de acq. pos. & C. e. tit. l. minus instructis & l. rescripta. ad Trebel. & l. cum hæredes. ff. de acqui. pos. nam exercitium actionum, & facultas administrandi non prouenit ex titulo, sed ex possessione, vt j. de iure patro. c. consultationibus. certum est autem, quod ex solo titulo possessio non transfertur, vt d. l. traditionibus. ad hoc bene facit. l. obseruare. de offi. procon. & l. vbi ante ingressum prouincie legatus non potest se intromittere in cognitionem causarum. c. cum transmissa & c. qui te. videtur velle, quòd ex confirmatione consequatur istam potestatem administrandi. sed tunc assignatio, quæ consistit in facto (de qua loquitur hic Inno.) de qua superflua, & quasi totus tractatus, q. de hoc facit. s. de resti. spo. c. i. literis. de acqui. pos. iurium. dic. vt ibi, & cogita. & hæc dicta aut locum in beneficijs, in officijs verò secularibus an sit necessaria cõfirmatio, anteq. administrat. & q. dicta potestatem consequat, vide de tex. & Doct. in l. Publius. ff. de condi. & demon. & l. qui absenti. de dona. per Bar. vbi quaritur an post electionem, & ante acceptance non possint recedere electores. dic. vt ibi. ¶ Secundo quæro an executor, de quo tex. loquitur, debeat audire contradicentem, & opponentem se contra prouisionem fiendam respon. distingue sub qua forma detur executor, nã quicq. datur executor ad compellendum, vt j. c. e. si soli. & c. sicut lib. 6. quicq. executor datur, vt in defectu Capituli exequat. dicit Inno. q. quidam dicunt, q. est merus executor, vel minister de quo. s. de offi. dele. c. si. sicut tenet collatio episcopi, non vocatis his, qui eum debent recipere, vel præbendam assignare, vt j. c. post electionem, & ex hoc infert, quòd si compareret aliquis nò vocatus, qui vellet aliquid dicere cõtra personam eius, cui est conferenda præbenda, nò debet audiri. cum ille sit merus minister, & executor, nullam habet iurisdictionem. & sic tales exceptiones ad impediendum executionem oppositas admittere non tenetur, vt s. de re iudi. c. de cetero. & de offi. dele. c. pastoralis. immò plus, quia si opponeret cõtra eum, exceptio suspensionis nò dēt retardare executionem, ut c. nouit. de ap. aut diceretur rescriptum obreptitium, deberet istam exceptionem admittere, quia ea probata, et post executionem deberet executio retractari, vt s. de re iudi. c. cum olim. & ista est vna opi. Alij dicunt, q. licet talis executor nò teneat aliquid vocare. si tãtū cõparet, qui velit dicere in personam, illa audiet de accu. c. accedens. 25. q. 3. c. & si nò. & no. de causa pos. cum olim. prima opinio de iure scripto magis sustineri pòt s. In no. sed Hosti. dicit, q. secunda, cum talis executor sit merus, nã quantumcumque præcisè scribatur. tã legitimæ exceptiones sunt admittendæ. de offi. dele. c. parte, & ista litera multas habet clausulas subintellectas (puta, si est idoneus, & simi. vt s. de rescrip. c. cum adeo cum simi.) & hoc verius credo: nam in multis reperies, quomodo illi, quorum interest, contra tales impetrantes coram executoribus se opponunt: & appellatur ab eis, & retractatur, si iustas exceptiones non admiserunt,

vt patet. s. de appel. c. dilecto. nam & merus executor summariim de iure tertij opponentis se debet cognoscere, vt l. a diuo. §. si super rebus. ff. de re iudi. & s. de re iudi. c. cum sup. vnde etiam secundum Inno. si aliqua opponuntur, quæ executores moueant, bene facit. si superiorem consulat. in Aut. vt nulli iudi. §. & hoc. & no. j. de despon. impube. c. ad dissoluendum. fatetur tamen Innoc. quòd si omissa summaria cognitione, & repulsione contradicentibus mandatum exequitur, quòd valet: quia in exequendo mandatum est merus executor. Itè quia summaria cognitio non est semper de substantialibus executionis. In compulsionem verò semper est necessaria causæ cognitio. ad hoc. j. de præb. c. licet. 2. Alij distinguunt inter executorè, cui mandatur principaliter, q. prouideat, & illum, cui hoc mandatur in factum. f. alio negligente de primò dicunt, quòd sine causæ cognitione pòt beneficiu conferre. iste verò secundus conferre non pòt, nisi primò sciat, quare illi quibus primò scribitur, nò cõferunt. ar. de rescrip. c. si q. & c. cum adeo. & c. ab excommunicato. vbi de hoc. sed quidam dicunt, q. ab excoicato. loquitur in absolutione, quæ sine solèni causæ cognitione fieri nò debet. 2. q. Nota ad intel. l. c. nemo. de sen. exc. c. sacro. aliud in bñficijs. c. ab excoica. collatione: q. & si requirat causæ cognitionem: nò r. 3. de rescrip. sic solèni. vel dic melius. c. s. Inno. vt ibi no. qui et remittit ad no. p. eum de postul. c. i. habes ergo de isto executor ad prouidendum principaliter, vel in defectu, q. nò tenet necessariò vacare aliquem ante possessionem. Sed si aliquis se opponat non vocatus, an teneatur necessariò audire: & si non audiat, prouisio sit valida. sunt opinio. vt vidistis tenui, q. possit appellari per c. dilecto. Si autem non appellatur, teneo, q. ex sola cõtradictione non reddat inefficax: quia omisio summarie causæ cognitionis, quæ in executione requiritur, non reddit executionem nullam, vt patet ex prædictis. quibus adde, q. no. in Cle. pastoralis. de re iudi. & in c. ex rone. de appel. per Innoc. vbi omnino vide. & per Cy. in Auth. qua in prouincia. C. vbi de crimine agi oportet. s. de præsump. c. dudum. & c. 1. de offi. dele. & vtrubi; plenè de materia executorum. & hoc de excoicatore dato ad prouidendum: si autem daretur sub alia forma. (puta facias beneficium assignari, vel eum recipi, & his similia) iste est merus executor, & ab eo non appellatur, nisi modum excedat, vel nimis festinet. de appella. c. nouit. cum simi. ex quo sequitur, quòd si nòlet: statim mandabit de illo recipiendo, ita quòd si id non faciant, sint excommunicati. argu. de rescrip. c. Capitulum. & c. abbatem, secundum Ioan. And. aduerte, quia hic videtur contrarietas, & repugnantia quedam, scilicet dicere, quòd iste sit merus executor, & qd excommunicare possit: excommunicatio enim reddit causam cognitionem, vt c. si Capitulo. de septen. excommuni. causæ verò cognitio requirit partis præsentiam, & discussionem exceptionum, si quas velit obijcere, qui se opponit, & l. f. C. si per vim, vel alio modo. & c. in literis. s. de rescrip. spol. quò modo ergo iste poterit dici executor merus, si habet potestatem excommunicandi? certè non videtur? ad hoc dictum c. dilecto filio: vbi ab excommunicatore per literas executorias appellatur, si exceptiones legitimas nò admittit. ergo nò potest dici merus, vt cap. nouit. de appella. nam illum dicere merum, qui non confert ius in beneficio, & nec conferri facit (vt puta cum Papa cõfert causam cognita, & dat executorem, vt in possessionem inducat) sed executor ad prouidendum, vel ad faciendum recipi, confert ius, vel conferri facit. Ideo nullo modo credo ipsum posse dici merum, sed mixtum, postquam habet coercionem, quæ in iure magis, quam in facto consistit. ¶ Tertio quæro, q. vtrum executor datus ad prouidendum, vel ad faciendum prouideri, poterit prouidere, vel prouideri facere de beneficio, quod vacat de facto, & de iure, vel etiam de eo, quod vacat de iure: licet nò de facto. de primo, cum vacat de iure, & de facto, non est dubiu: sed si vacat de iure, & nò de facto, posset dubitari, per c. cum nostris Pet. de Ancha. super. j. Decr. H H H 4 j. eo.

7. eo. vbi possessio facta consistens penes alium impedit vires impetrationis. Item contra personas non expressas in rescripto non vt sibi concessa iurisdicatio. de of. delo. c. p. & G. Respō. secundū Inno. q̄ executor poterit prouidere de tali beneficio. quod de iure vacat: licet nō de facto, cognoscit tñ summariē de iuribus possessoris. & si reperit, q̄ de iure vacet: non feret sententiam cōtra eum, sed praecipiet, & coget ipsum beneficium relaxare, etiam manu militari, vt l. qui restituitur. de rei. vend. & non solū illius, qui possidet, dēt contradicō audiri, sed etiam ordinarii collatoris, si velit in se suscipere defensionem, & praepiudicabit postea possessori, si sciuit cām talem agi, vt s. de re iud. c. quanuis. ¶ Sed dices in executione ad prouidendum, q̄ iste cognoscat de titulo possessoris, potest tolerari, sed de executore, vt cogat Capitulum ad conferendum, est maius dubium, an possit sic cognoscere, & expellere possessorem: & v̄, q̄ non, quia ipse non potest conferre. item sic cognoscendo videtur esse Capituli, procurator, quod sibi non est iniunctum. ergo &c. vt c. cum dilecta. de rescrip. Sol. dicit Inn. q̄ executor vocabit Capitulum, vt conferat talem praebendam, quae de iure vacat: licet non de facto, si faciet, bene quidem. si vero parere recuset, (quia dicat se credere illum licite possidere) tunc executor vocabit possessorem, & compellet sibi titulum exhiberi, quom si non exhibeat, vel iniustum, coget ipsum praebendam dimittere: & deinde sic dimissam coget Capitulum, secundū Inno. & Doct. qui subdunt, q̄ coget dimittere, quatenus de facto tenet, non autem iuri suo renunciare: quia nullus ad hoc cogitur. 7. q. 1. c. satis peruersum. dicit, executor datus ad prouidendum non potest cogere Capitulum, vt prouideat, quia hoc non est sibi mandatum, ipse ergo prouidebit, & Capitulum ad receptionem cōpelleret. & ex his potest. succinctē concludit, quod non vocato possessore, non poterit executor cōferre beneficium possessum a tertio, vt de iure vacans. Si autem vacauerit de iure, & de facto: cautē faciat primō conferre, & inuestire, & demum excōmunicare rebelles. citare em̄ ad processum non tenetur aliquem, nec ordinem obseruare: licet si quis comparuerit ad contradicendum, exceptionem admittere teneatur: quia nō est merus, sed mixtus executor. & ita colligitur ex praedictis in summa.

ADDITIO.

¶ Iudicare. An possit iudicari ab Imperatore, vel singulari potestate, vel toto clero. Vide Io. de Tur. Cre. in c. item propter te. 9. q. 3. Et an in casu haereticis, vel de quocunque alio peccato notorio, de quo foret incorrigibilis, possit accusari, & puniri per Ecclesiam. vide eundem in c. f. Papa. 40. distin.

SVMMAE.

- 1 Institutio si ad aliquem pertinet: potest ille institutos ibi ab alijs petere, vt amoueantur.
- 2 Ordinarius non potest instituere aliquem in beneficio, quod ab alio possidetur, nisi prius illo amoto.
- 3 Institutio facta ab illis, qui non habent ius instituendi. non dēt impedire vires electionis ab illis, quibus hoc competit celebrare.
- 4 Executor Papae non potest prouidere, alio existente in possessione, qui institutus est per superiorem.
- 5 Delegatus Papae non solum potest exercere censuram contra rebelles, & resistentes sibi, sed etiam ipsos beneficijs priuare, contumacia exigente.
- 6 Confirmatio Papae facta in forma cōi non tribuit nouum ius.
- 7 Sma nulla, si fuerit confirmata per iudicem appellationis, an talis confirmatio purget vitium nullitatis.
- 8 Tempus impedimenti subducitur de prescriptione sex mensium.
- 9 Suspendus non potest conferre beneficia.
- 10 Prescriptio ad quid sit inuenta.
- 11 Absens ex causa necessaria priuilegiatus est in egressu, progressu, & regressu.

- 12 Securitas si data est alicui venienti ad aliquem locum, intelligitur data securitas redcūdi, & ibi morandi.
- 13 Tempus semestre incipit currere a tempore scientia.
- 14 Scientia, vel ignorantia non curatur in prescriptionibus.
- 15 Tempus oē in dubio est continuum, nisi expresse dicatur in iure.
- 16 Metropolitanus an possit conferre archiepiscopo beneficia ad ipsum spectantia.

Via diuersitatem.

Tempus semestra datum ad eligendum non currit legitime impedito a to a. & sunt duae principales partes. in prima archiepi querela. in secunda causae commissio. ibi [mandamus.] Secunda verō subdiuiditur. quia primō ponit mandatū, & soluit obstaculum. secundō duos casus excipit. ibi [nisi forte.] & secū dū tripliciter exponit. ibi [sic tamen.] ¶ No. j. pro cōm. quia diuersitate & c. positum. n. fuit, quod erāt opiniones de casu, qui sequitur de suspenso culpa sua, an curreret sibi tēpus. & ad quem spectaret beneficiorum collatio. & sequebatur post pro cōm. in antiqua, q̄ idē potestas iurisdictionis fuit in vnum collata. ¶ Secundō nota, q̄ archiepiscopus petebat istos sine eius auctoritate in suis ecclesijs institutos amoueri, non obstante confirmatione Papae. & sic not. secundū Inn. q̄ is, ad quem spectat institutio, petit institutos ibi ab alijs amoueri. concor. de praeb. c. dilecto. similiter patronus. j. de iure patron. c. ex literis. & ille, qui in beneficio ius praetendit petit alium amoueri. s. de re iud. c. cum Bertoldus. 3. q. 6. c. hoc quippe. Item hoc petit quilibet clericus de ecclesia. de electi. c. cum dilecto. sed hoc verum, accusando, vel denunciando non aliter. de appel. c. constitutus. in fi. & vide quod dixi s. de elect. c. querelam. & possunt agere praedicti non solū contra institutos, sed et contra peruersē instituentes, vt s. de filiis presby. c. veniens. vbi de hoc. ¶ Sed dices q̄ actio erit ista. dicit Io. And. post Inn. q̄ est actio personalis. & idē erit causa exprimenda. nec habebit locum nominatio dñi in iudicium primi instituentis: quia talis nominatio habet locum tantummodo in realibus, vt no. s. de offi. ordi. c. conuerente. secus si ageretur de obedientia. tunc. n. possit institutus dominum in iudicio nominare, vt dict. c. intra quatuor. secundū eos. ego non video, quō ista possit dici actio personalis. nam actiones personales descendūt ex contractu, vel quasi, vt patet Inst. de ob. quae ex quasi cō. & l. i. u. regentium. in prin. ff. de pact. sed inter agentem, & beneficii possessorem non intercesit contractus, vel quasi. nō est igit reperire, vnde descendat. & idē magis possit defendi, quod esset actio realis, quae datur domino ratione proprietatis iuris conferendi. Item datur tantummodo contra possessore beneficij, qui petitur remoueri. & ex istis duobus causat rei iurisdicō, scilicet ex dominio ex vna parte, & ex alia possessio, vt in l. rem actio. coniuncta l. officium. ff. de rei ven. & Inst. de actio. post princ. ille etiam. contra quem agitur, credo q̄ possit dominum (hoc est instituentem) in iudicio nominare, eo modo, quo potest ille, qui ab alio habet causam, vt asistat sibi, non vt iudicium in se transferat, vt no. in simili. s. de praeb. c. dilectus. & in hoc fateor, q̄ habet similitudinem cum reali, in quo nominatus suscipit iudicium. quia psequitur factum proprium, cum ille, contra quem primitus actum fuit ipsius nomine, se aserat possidere. institutus verō nomine suo tantum, cū, & contra conferentem, si euincatur, habeat recursum. de euict. vt no. s. de praeb. c. cum secū dum. & c. seq. quod autem dicit de obedientia, fateor, q̄ pot dominum primum instituentem in iudicio nominare, cum institutus in seipso ipsam non possideat suo noie, sed instituentis, cui reuerentiam praebet non proprie nominatio vē dicat sibi locum, vt d. c. intra quatuor. ¶ Tertio not. secundū Inno. q̄ ordinarius non potest instituere aliquem in beneficio, quod ab alio possidetur, nisi prius illo amoto, vel de facto,

facto, superioris auctoritate, vt l. qui restituere. de rei vendi. vel per sententiam, & si de facto id fieri non possit, vt j. eod. c. cum nostris. & c. literas. vbi de hoc. & de priuile. c. cū olim. in glo. i. curforem. talis tamen possessio (licet impediatur institutionem ante amotionem) non impedit electionē, vel collationem, quominus fieri possint ab eo, ad quem spectant, vt j. de praeb. c. licet episcopus. li. 6. & de re iud. c. cum Bertoldus. licet quidam dicant, q̄ talis possessio impediatur electionem de alio celebrandam: licet non presentatam, vt d. c. cum Bertoldus. electio enim tribuit plenum ius, vt c. cum inter canonicos. de electio. vnde sicut prima non cassata, non debet alia celebrari, vt c. considerauimus. de elect. Ita institutione non cassata, licet inualida, non debet alia electio attentari. ego dico, q̄ sicut electio celebrata ab alijs, quibus nō competit ius eligendi, non impedit aliam electionē celebratam ab his, ad quos spectat, vt dicta Decr. considerauimus. ¶ ita, & institutio facta ab illis, qui non habent ius instituenti, non debet impedire vires electionis ab illis, quibus hoc competit celebrare. quare autē magis institutio iniusta impedit alium institui, non autem collatio, vel electio, vel praesentatio. dico, q̄ per secundam institutionem inferetur violentia facti turbatiua, vel expulsiua primo instituto, q̄ inferri prohibetur, etiam iniusto possessori, vt l. i. in fi. cum l. seq. ff. vti possi. & l. si quis in tantam. C. vnde vi. hae autem violentia cessat per verbalem praesentationem, electionem, vel collationem. & circa hoc vide, quod no. s. de resti. in inte. c. cum venisset. & c. consultationibus. de iure patron. & hae hnt locum in his, quibus praedicta competunt iure. ¶ executor autē Papae non potest prouidere, alio existente in possessione, qui institutus est per superiorem, sed si non est per superiorem institutus, sed tantummodo possidet, propter hoc non dimitter executor, quin de illo prouideret, secundū mandatū Papae. s. de praeb. c. de multa. remittit de hoc Inn. ad no. j. e. c. cum nostris. & c. literas. ¶ Quaro no. q̄ delegatus non solū potest exercere censuram contra rebelles, & resistentes sibi, sed etiam ipsos beneficijs priuare, contumacia exigente. de hoc j. de homic. c. pro humani. li. 6. potest tamen dici, q̄ hic specialiter super priuatione fuerit sibi potestas cōcessa. & sic non facit. ¶ Quinto no. q̄ confirmatio Papae facta in forma communi non tribuit nouum ius. generalis em̄ confirmatio non firmat ea, quae inutiliter sunt collata, vt not. in l. si quis priore. ff. ad Tebe. & c. si gratiosē. ad finem. de rescrip. li. 6. & ex hoc procedit illud dubium. ¶ Si snia nulla fuerit confirmata per iudicē appellationis. vel electio nulla fuerit confirmata per superiorem, talis confirmatio purget vitium nullitatis. ex praedictis. v̄, q̄ non: sed non faciunt, quia sententia confirmationis producit, & parit nouum ius, etiā vbi deficit, vt l. Iulianus. ff. de condi. ind. sed confirmatio extraiudicialis non vt producere nouum ius: sed parit effectū, de quo s. de confirma. vtili, & inutili. c. 1. & 3. per Inno. & ad id, quod dictum est de sententia, & electione, nullis postea p sententiam confirmatis. dic, vt l. si expresim. ff. de appell. & c. quod sicut. siue nihil. s. de elect. & quod no. in l. adoptio non iure facta. ff. de adoptio. & l. legitima. de pactis. ¶ Sexto no. q̄ tempus impedimenti subducitur de prescriptione sex mensium. & sic impedito impedimento iuris non currit praescriptio ipso iure. Idem in impedito impedimento facti, vt in ver. tempus etiam. licet Bar. dixerit impeditum impedimento facti restitui, cum tunc currat praescriptio, vt no. in l. 1. s. si quis propter inundationem. ff. de itiner. actus; priua. & vide de hoc s. de praescri. illud. & c. ex transmissa. est em̄ magna differentia, & effectus, an impeditus ipso iure, vel restitutionis beneficio conferuetur illisus. ¶ Septimo not. q̄ suspendus non potest conferre beneficia. concor. s. de cōsue. c. cum dilectus. similiter nec sibi conferri, vel eligi. s. de electio. c. cum inter R. & intellige, q̄ iste fuerat suspendus a collatione beneficiorum per Papā. forte quia peccauerat in be-

neficijs conferendis, iuxta c. grauem. supra de praeb. & quae erat metropolitanus, fuit suspendus a Papa ad denunciationem prouincialis concilij: qd̄ eum suspendere non poterat; vt d. c. graue. ¶ Octauo no. q̄ ista praescriptio est inuenta cōtra defides, & negligentes: sicut regulariter inuenta alia, vt c. vigilantia. de praescrip. quaedam tamen sunt inuenta in fauorem possidentium, vt v. flucapio. & quaedam odio negligentium vt praescrip. 30. anno. quaedam mixtim, partim scilicet fauorem possidentium, partim odio negligentium, vt hic no. in l. ff. C. de edicto diui Adri. tol. & sicut diuersis respectibus sunt inducā: ita diuersum effectum pariunt circa acquisitionem directi, vel vtilis dominij, vel exceptionem tātum. quod prosequere, vt in Auth. nisi. C. de bonis maternis. & l. si quis emptionis. de praescri. 30. anno. ¶ Nonō no. in ver. tempus etiā q̄ quod absens ex causa necessaria priuilegiatus b̄ est in egressu, progressu, & regressu. ¶ hinc est, quod illi, cui datur securitas veniendi ad aliquem locum, videtur data, securitas recedendi, & ibi tutē morandi, vt no. Bart. in l. 1. ff. ad leg. Iuliam maie. facit. ff. ex quibus ca. maio. l. si cui. §. tam diu. & l. miles. eo. tit. ¶ Decimō no. q̄ quod tempus semestre incipit currere a tempore scientia. vnde si iudici comitatus tenentur denunciare maleficia infra mensem, debet menses incipere a tempore notitia, non delicti commissi, vt l. annus. ff. de calum. similiter, & tempus, quod datur ad appellandum a tempore scientia, non sententia computatur, vt l. ab eo. C. quomodo, & quando iudex. & hoc verum, quando tractamus de prauidicio ignorantis, ne facti ignorantia puniatur: quando autem tractamus de praemio, & commodo, etiam ignorantia currit tempus ad suum commodum: pone mulier infra annū a morte viri non potest nubere sine nota infamiae: an currat ille annus mulieri ignoranti. certē sic. quia cursus, siue quod currat, tendit ad suum commodum, vt est casus in l. genero. ff. de his, qui notam infamiae. c. statutum. de praeb. lib. 6. ¶ Regulariter verō in prescriptionibus scientia, vel ignorantia nō curatur, vt est tex. in l. fi. C. de praescrip. long. tempo. §. si limita, vt no. Bart. in dicto. §. item si propter inundationem. quomodo autem praesumatur haberi notitia vacationis. dic, vt no. in Clem. cum ei quem. in fi. eo. tit. & hinc sumpta occasio ne no. Io. And. quod quoddam est tempus vtile ab initio, & in progressu. quoddam cōtinuum in principio, & in progressu. quoddam vtile in principio, & cōtinuū in progressu, & c. de quo vide plenē. j. de resti. in integ. c. 1. in cle. & adde q̄ quod i dubio oē tps est continuum, nisi expresse dicatur in iure, q̄ fit vtile, vt no. in rub. de diuer. & temp. praescri. ¶ Vndecimō no. q̄ licet propter negligentiam episcopi deuoluatur prouiso ad Capitulum suum, vt supra e. c. nulla. nō tñ propter delictum suum. vnde licet vnus canonicus possit supplere defectū omnium aliorū canonicorū delinquentium in electione, vel excommunicatorū, vt sup. de postu. c. gratum. non tamē sic deuoluitur ad Capitulum, si eps sit excoicatus, vt hic. nō em̄ eps habet collegam, sicut canonici, sm̄ Io. An. ¶ Opp. dr̄ hic, q̄ semestre non currit tempore suspensionis: sed sm̄ hoc possit vacatio nimis diu durare, si negligentia fuerit in petēda relaxatione. & sic non sine ecclesiae dispendio est inductum, qd̄ dicitur. & delictum praelati nocebit ecclesiae, contra c. cū venē. s. de excepti. Sol. glo. & ita, & c. sentit istud contrarium, & dicit, q̄ postq̄ fuerit negligens in petēda absoluteione, incipiet currere istud tēpus semestre, postq̄ enim potest facere, vt possit conferre, & est negligens, currit sibi tempus. quia iam suspensio non est causa impotentia: sed mora sua: quae euilibet est nociua. ad hoc supra de electio. c. fi. & facit l. non omnis. & quod ibi nota. ff. de pign. actione. ¶ Secundō opp. suspensi possunt eligere, vt j. de cleri. exc. mini. c. si celebrat. ergo, & beneficia conferre. So. vt in contrario. ¶ Tertio opp. & videtur, quod suspendus currat tempus semestre. quia in istam suspensionem incidit culpa: ergo quidquid post eam sequitur, imputetur ei, sicut casus fortuitus imputatur moroso,

rofo, vt l. quod te. si cer. pe. & ff. quod met. cau. l. si mulier. Si enim non currit, ergo delictum soluit. Inn. dicit, qd Capitulum ex culpa archiepiscopi non potuit beneficia conferre, cum hoc non sit in iure expressum. J. de sup. neg. præla. c. Romana. li. 6. sed archiepiscopus ex culpa puniri possit: & sic loquantur contraria, vel dic, qd culpa punita est per suspensionem, quæ pœna nõ debet ad priuationem extendi. ad quod wide, quod no. Io. And. in reg. imputari. de reg. iu. li. 6. Compost. dicit, qd culpa non fuit hic immediata causa impedimenti, sed sententia suspensionis: licet culpa fuerit causa illius sententiæ: quæ sententia non est culpa. de sen. excom. c. i. lib. 6. Nam in iure debemus inspicere causam immediatam, non mediatam, vt l. si mulier. ff. rerum amo. facit quod no. Dy. de reg. iu. c. quod ob gratiam. li. 6. ¶ Quarto op. extra glo. dicitur hic, qd tempore, quo recessit, stetit, & rediit à sede apostolica, non currit ergo tempus contra ecclesiam, illis temporibus deprehenditur in negligentia, cum poterit tunc conferre. vt J. eo. c. post electionem. in parte decisa. So. licet poterit, non tamen, si non contulit, imputatur ad culpam, vel negligentiam triplici ratione. prima quia iustus est, qd prouideat indigenis, quorum fortè secum non habet copiam. sed ista non est bona, quia potest etiam conferri absenti, vt c. si tibi absenti. de præben. lib. 6. secundò; quia honestum est, qd habeat in hoc consilium Capituli, quod non est secum; tertio quia in collationibus sunt examinandæ personæ, & si quid iudiciale occurreret, non possit in dicecesi alterius expedire, vt in c. nouit. de offi. lega. secundum Inn. & Ho. ¶ Querit etiam Ioan. ¶ Nunquid archiepiscopo metropolitanus potest conferre beneficia spectantia ad ipsum, quidam, qd sic, etiam non expectato fluxu sex mensium, argu. 9. q. 3. c. cum fumus. quod loqui potest in hoc casu, vel loquitur, quando necessaria officio non instituit in ecclesia. vt œconomum, vel alium, qui ministret temporalia. in officiis verò non necessariis (vt in ordinandis canonicis) locum non habeat. s. de electio. c. cum ecclesia. vel dic s. Inn. & Ho. qd nec Capitulum, nec superior potest supplere alterius defectum, nisi ubi ius exprimit hoc. vel ubi necessitas immineret, argu. J. c. i. illa. sed ubi est iure expressum, hoc potest, superioris licentia nõ petita. de hoc s. c. 2. dicit tñ Ho. qd quidquid dicatur, generaliter potestas supplendi videtur tradi. de of. or. c. cum vos. & c. pastoralis. de iure pat. c. nullus.

ADDITIONES.

- a ¶ Legitimè impedito Adde qd Car. consi. 99. dicit, qd tempus conferendi beneficia computatur à die sententiæ. & qualiter probetur ignoranti. vide Rom. consi. 382.
- b ¶ Ev. priuilegiatus. Nam tempus absentie computatur pro seruitio, l. q. mittuntur. § pen ff. ex quib. cau. ma. Bal. in l. liberti. in verfic. dubitatur etiam. C. de ope. lib.

S V M M A E.

- 1 Beneficium tanto tempore potest uacare, quod ad Papam deuoluetur potestas prouidendi.
- 2 Vacare, verbum simpliciter prolatum, refertur ad uacationem necdum iuris, sed etiam facti.
- 3 Possessio plus habet iuris, quam facti.
- 4 Papa, sicut ordinarius, potest petere titulum à possidente.
- 5 Prouisio facta per literas obreptitias non tenet ipso iure.
- 6 Beneficium ab alio possessum, antequam dimittatur, non potest alij conferri.
- 7 Literæ beneficiales non extenduntur ad beneficium ab alio de facto possessum.
- 8 Possessio facti colorata quare impediatur collationem Papæ, & sui executoris, si non est de ipsa facta mentio, & non impedit collationem ordinarij.
- 9 Tutela si uacat de facto, non de iure, vel econuerso, an debet fieri mentio de tali uacatione iuris, vel facti in petitione tutoris.
- 10 Titulus beneficij potest cadere in homicidam.

- 11 Titulus beneficij in quos possit cadere.
- 12 Executor datus, vt compellat Capitulum ad recipiendum, an possit ipse recipere.
- 13 Executor datus ad ponendum aliquem in possessione, an possit excõi care contraditores rebelles.
- 14 Executor datus ad prouidendum, si prouidit de indigno, an deuoluetur ius ad Papam, vel ordinarium collatorem.
- 15 Papa si referuauit collationi suæ beneficia commensalium suorum, mortuo vno, suum beneficium contulit cuiusdam absentis, qui antequam reciperet literas, mortuus est, an ordinarius possit illud beneficium conferre.
- 16 Sententia silata est pro auctore, vel pro reo, an liceat propria auctoritate consequi, quod in sententia continetur sine alia iudicis auctoritate.
- 17 Iudex an poterit victori dare licentiam occupandi, vel expellendi possessorem.

C Vm nostris.

Non valent literæ ad beneficium impetratæ, quæ de alterius colorata facti possessione non faciunt mentionem. & primò ponit gratiam, & executionem thesaurario concessam. in secunda exceptionem contra illam. in tertia processum executorium. in quarta pronuntiationem auditoris super processu. in quinta pronuntiationis confirmationem cum certo mandato. secunda ibi [verum.] tertia ibi [quod dicit.] quarta ibi [auditor.] quinta ibi [nos verò.] ¶ No. primò, qd potest, quandoq; tanto tempore vacare beneficium, qd ad Papam deuoluitur potestas prouidendi. subaudi computatis sex mēsisibus pro quolibet electore. eius autem negligentiam nullus supplet, vt no. s. eo. c. uerò iu executoris negligentiam quis suppleat. dic. vt no. J. de præben. c. si de beneficio. li. 6. ¶ Secundo no. qd Papa mandat Capitulo negligenti, qd conferat. & in hoc fecit eis gratiam, cum priuati essent, vt s. c. 2. vtrum aut iure suo, vel sedis apostolicæ prouideat. arg. qd auctoritate Papæ, cum ipsi potestatem non habent. arg. de of. or. c. licet. & est hoc vtile scire propter prærogatiuas, de quibus in c. hi qui auctoritate. de præb. lib. 6. vide J. de rescrip. c. cum aliquibus. li. 6. ¶ Tertiò no. qd episcopus, & Capitulum huic assumpto in episcopum contulerunt præposituram, ipsum ad eam eligendo, quod fieri nõ debuit trib. mod. primò quia postulandus erat. de postul. c. si. Secundo quia ad maius prouehi debebat. 93. dist. c. legimus. Tertiò quia per secundam vacat prima. s. de præb. c. de multa. ex causa tamen potuit hoc esse. puta quia non habebat possessionem episcopatus. ad quod facit, quod no. Io. And. s. de elect. c. cum in cunctis. Item propter paupertatem fieri vnio in fi. & no. J. de rescrip. c. si propter. lib. 6. & hoc vult tex. ibi [vel ex alia iusta causa, & necessaria.] & c. ¶ Quarto nota, qd si electio ista non tenuit, Papa mandat, vt ad conferendum Capitulum inducatur. & sic videtur, qd electio nulla non impedit cursum semestris temporis, sed non facit, sed intellectus Ho. qui tenet, qd istud secundum mandatum non ardet necessariò Capitulum ad electionem istius, quod patet in fi. dum dicit [inducere procuretis.] & J. dicam. ¶ Quintò nota. qd ista literæ impetratæ super ista præpositura dicuntur impetratæ, suggesta falsitate respectu vacationis: & suppressa veritate respectu collationis factæ episcopo. non enim poterat dici vacare, cum eam alius possideret, vt l. i. §. vacua. ff. de act. emp. & vend. ¶ verbum ergo [vacare] simpliciter prolatum refertur ad vacationem necdum iuris, sed facti. sicut verbù, [possidere] à testibus prolatum intelligitur de possessione facti, non iuris, vt l. stipulatio ista. §. hi quoq; de verbor. oblig. dicam J. ¶ Sextò no. qd possessio plus habet facti, quam iuris: idè in eius acquisitione requiritur factum, idè actus corporeus, nec per actum civilem regulariter geri potest, facit ff. ex quib. cau. ma. l. cum miles. & l. nec vtilo. & l. deniq; ubi super possessione, quia in facto consistit ius, non

non fingit. facit quod no. in l. si tibi. §. is cuius. ff. mand. & l. fi. C. de sacrosan. ecc. ¶ Septimò no. qd Papa cogit episcopum, vt exhibeat titulum præposituræ, nam Papa (sicut ordinarius collator) potest petere titulum à possidente, vt s. de institutu. c. ex frequentibus. 2. q. 1. c. legum. nisi in illum confenserit tacite, vel expressè. de his, quæ fiunt à prælatis. c. ex ore. & hoc casu quando collator præsumitur confensisse, licet præsumatur pro possessore, potest tamen collator dicere, & præbare collationem contra ius factam. s. de præb. c. dilecto. & quod no. in reg. s. de reg. iu. lib. 6. tertius verò, qui dicit possessorem beneficii iniuste possidere, debet hoc probare. nec ad petitionem agentis, vel accusantis remouebitur. nisi contra ipsum aliquid probetur, per quod appareat de possessione iniusta, vt sic possessor dicere possit tertio, quantum ad te, liberas ædes habeo, vt l. sicuti. §. si quærat. si seruitus vend. facit quod no. Inno. J. de accu. c. super his. & Bar. in l. nõ sololum. §. fed vt probari. de ope. no. nun. ¶ Octauò no. qd prouisio a facta per literas obreptitias, ipso iure non tenet, & hoc verum in literis ad beneficia. In literis verò ad lites (si de surreptione non fuerit obiectum) tenet processus. quod dic. vt no. s. de rescr. c. ad audientiam. & c. ad aures. per Inno. facit s. de rescrip. c. super literis. ¶ Nonò no. qd ante collationem fiendam per Capitulum Papa mandat episcopum ad resignationem cogi. ¶ Et sic beneficium ab alio possessum, antequam dimittatur, non potest alii conferri. In contrarium facit c. p. posuit. s. eod. vbi post sententiam cassationis Papa contulit. ad idem c. licet episcopus. J. de præb. li. 6. dic. vt dixi in d. c. proposuit. ¶ Venio ad oppositiones eliciendas ex gl. & Doc. & primò dicitur hic, qd non valet impetratio istius præposituræ factæ, vt de beneficio vacante, cum de facto non vacaret. contra hoc opponitur, & videtur, qd de tali iniusta possessione non sit mentio faciendæ, sicut nec de literis primis, (q; possunt per exceptionem elidi) est faciendæ mentio in secundis, vt no. s. de rescrip. c. ex tenore. præterea non præstat impedimentum & c. vt in reg. non præstat. Sol. glo. quæ incipit: hic vñ, & c. soluit, qd in impetratione est faciendæ mentio nõ solum de his, quæ sunt facti: sed iuris, vt habes in ea. Inn. dicit, qd ista literæ non fuerunt subreptitiæ, quia per simplicitatem, & ignorantiam iuris id tacuit, credens sufficere, qd vacaret de iure. vnde si executor eodè ductus errore malè procedat, cassabitur processus. sed remanet ius saluum per literas. sicut hic remansit super præpositura, vt patet in fin. & J. eo. c. literas. vbi etiam de hoc in gl. siue iusta. & gl. no. qd Ho. tenet contrarium. & qd ista literæ non facientes mentionem de possessione alterius sint nullæ, nam si non tacuisset veritatem, vel non expressisset falsitatem, vel nullo modo, vel non sic de facili literas habuisset. qd sufficit (vt dicimus) literas nõ valere, maxime beneficiales. verosimile enim est, qd facilius Papa concedit beneficium vacans, quam illud, quod ab alio possidetur, qui non est priuandus sine causæ cognitione. de rest. spol. c. conquerente. de offi. dele. c. super eo. cum similibus. ad hoc optimè. C. de bon. vac. l. fi. li. 10. vbi bona, q; dicuntur, vt vacantia sisco delata, tunc possunt, vt vacantia, occupari: cum constitit, qd nemo ius habet in illis, vel illa possideat: super quo præmitti debet diligens inquisitio. de hoc J. de excess. præla. c. inter. verfi. verum. & de priui. c. cum olim. 2. præterea cassationis cãm exprimit iste tex. eo qd falsi suggestionem, & c. nam damnare cãm in tex. redditam, & alia ad destructionem tex. capitaneam assignare, absurdum est hoc dici suo sensu, & non canonum auctoritate. contra c. ne imiteris. & c. canonum. s. de const. Præterea sola collatio, vel electio non confirmata nec executioni mandata (licet sit inuvalida) impedit secundam, vt s. de elect. c. considerauimus. & c. inter dilectos. de excess. præla. fortius ergo cassatur secunda, vbi primus per suum iudicem fuerat in possessionem inductus, vt hic, & J. eo. c. literas. talis enim iuste possidet. ff. de his, qui not. inf. l. furti. §. qui iussu. & quod met. cau. l. fi. in fin.

Non obstat finis cap. in quo Papa non mandat huic impetranti beneficium conferri. nam hoc non colligitur in fin. quia Papa non mandat præcisè sibi dari. concludit ergo Hostiè. qd si in impetratione beneficii taceatur possessio, quam alius hêt iudicis auctoritate, & exprimitur, qd vacauit tanto tempore: quod ad concedentem est deuoluta collatio: rescriptum, & processus per ipsum habitus nullius est momenti, vt hic. & J. c. literas. dicit tamen, qd ad alium casum non est hoc extendendum. vnde Compost. de rescr. c. capitulum. in gl. magna vltra medium. ver. [itè quæritur vtrum.] dicit se satis declarauisse, qd literæ beneficiales nõ extenduntur ad beneficium ab alio de facto possessum, per hanc Decr. & J. de priuilegiis. c. dudum. ¶ Sed contra prædicta incidenter opponitur. Non est maior potestas Papæ in beneficiis conferendis, quàm ordinarij collatoris, vt patet in cap. hi qui auctoritate. de pb. li. 6. sed ordinarius potest conferre beneficium, quod ab alio minus canonicè detinetur. vt s. eod. c. de multa. & c. licet episcopus. eo. tit. li. 6. ergo, & collatio Papæ: vel mandat de conferendo non debet prætextu possessionis iniuste inuvalida reputari. Sol. dic. qd quadam est possessio colorata (quia aliquo colore tenetur: puta iudicis auctoritate.) & de ista expedit facere mentionem: quia impedit collationem delegati, non autem ordinarij. Item nec quandoq; etiam delegati, siue executoris: puta quando beneficium vni vigore impetrationis debitum, alii conferatur per alium executores. Nam primus executor non obstante collatione, & possessionis acquisitione, poterit de illo prouidere, quia ius in beneficio quæsitum per occupationem possessionis iniustam (et auctoritate iudicis accedente) non debet impediri, vt no. Ioann. And. in dicta Decr. in vlt. gl. ver. quærit demum. & hoc de possessione colorata. de possessione verò non colorata, vt illius, q; habet secundum curatum, vel post tempus de consecrandis tenet priora beneficia, vel recipit illud beneficium à laico, vel occupauit, de talis possessionis impetratione non expedit facere mentionem, s. Compost. & per hoc sit et recitata gl. pe. quæ etiam sic tenet. ¶ Sed dices, qd quæ est rō, quare colorata facti possessio impedit collationem Papæ, & sui executoris, si non est de ipsa facta mentio, & non impedit collationem ordinarij. Io. An. hic tangit super gl. pe. & dicit, qd est rō odium rescriptorum, & maxime impetratorum ad beneficia. de præb. c. quantum. lib. 6. vacatio ergo in rescriptis expressa intelligitur, secundum eum, de vtraq; vacatione. §. iuris, & facti, & meritò impetranti imputatur: cum potuit diligenter eius explorare, & ignorantiam, cum de acquisitione quæritur, semper nocet, vt l. error. de iu. & fa. ig. & l. bonorum. de bon. poss. & hoc verum, (vt dixi) quando simpliciter in rescripto dixit [beneficiu vacare.] Si aut dixisset [de iure vacare:] tunc ad efficaciam rescripti sufficit, qd de iure vacet, vt dixi securdum Hosti. & sic seruamus. addit Ioan. de Deo alium casum, vbi sufficit vacatio iuris tantum. vbi scilicet in rescripto est apposita clausula [amoto quolibet illicito detentore.] nam tunc positò, qd simpliciter expressisset beneficium vacare, valet impetratio, nec obstat illicita facti possessio, etiam colorata, secundum eum. ¶ Distingue ergo ex prædictis, quando teneat collatio, vel impetratio beneficii. nam quandoque vacat beneficium de iure, & de facto, & potest, & debet conferri, vt s. eo. c. 2. quandoq; vacat de facto, non de iure, & nõ de re iud. c. cum Bertoldus. quandoq; vacat de iure, non de facto, & tunc, aut est possessio reprobatà & nullo modo colorata, & non impedit, nec collationem, nec impetrationem, vt in gl. pe. aut est colorata, & tunc, aut loqueris in collatione ordinarij, aut Papæ, vel executoris. Si ordinarij, & ipsam nõ impedit alterius colorata facti possessio. Si delegati Papæ, & tunc, aut ante illam coloratam possessionem executor poterit prouidere de illo beneficio postea auctoritate iudicis occupato. & non impeditur prouisio per talem coloratam possessionem.

fessionem illicitè subsecutam. aut colorata facti possessio p-
 celsit impetrationem: & tunc, aut quis dixit in impetratione
 simpliciter vacare. aut dixit de iure vacare. si dixit simplici-
 ter vacare: & tunc, aut i rescripto fuit apposta clausula [amo
 to.] & c. & valet impetratio, nõ obstante possessione alterius
 colorata, secundum Io. de Deo. aut hoc non dixit, & impetra-
 tio est nulla, vt in isto c. aut dixit de iure vacare: & sufficit, qd
 de iure vacet, secundum Host. & istam distinctionem collige
 ex dictis hic Io. An. in varijs apostillis. ¶ Ad istam considera-
 tionem vacet de iure, vel de facto, applico aliam materiam,
 in qua dicitur, quod tutor habentibus tutores dari non pöt,
 vt C. in quib. cau. tu. ha. per totum. † pone ergo. quod tutela
 vacat de facto, non de iure: vel e conuerso, vacat de iure, non
 de facto, vt in casu huius. c. an debet fieri mentio de tali va-
 catione iuris, vel facti in petitione tutorum dicit Bart. quod
 sic. alijs erraretur in facti causa, & donatio nõ valerit, vt no.
 ipse in l. si tutor. de tuto. & curato. da. ab his. simile dicimus
 in testamento, quod de iure non tenet. nõ impedit aditione
 ab intesta. donec declaretur nullum, vt l. cum falsum. de ac-
 qui. hæredi. & breuiter multa de facto producunt effectum
 iuris. quod dic, vt dixi supr. de biga. nuper. & infra de diuor.
 c. plerunq. ¶ Secundò extra glo. secundum opini. Host. Pa-
 pa in fin. c. non mandat conferri istam præposituram suo:
 sed Capitulum ad hoc inducit, si voluerit. & sic inuuit, qd per
 talem collationem inualidam non currerit tempus seme-
 stre Capitulo: cum per talem collationem non potuerit dici
 vacare, vt dicit litera. ¶ Sed contra hoc fortiter opponitur.
 nam ex hoc sequeretur absurdum, quod eligendo infantem
 laicum, vel penitus illiteratum ad aliquod beneficium, euita-
 ret cursum præscriptionis Lateranens. concilij. cū tamen idē
 fit nihil facere, & inutiliter facere, vt sup. de trālla. c. inter cor-
 poralia. & l. quoties vitiosæ. ff. qui fatidica. cogan. & l. non pu-
 tauit. §. non quæuis. de contratab. & l. eleganter. §. qui repro-
 bos. ff. de pigno. actio. Item cursum legalis præscriptionis nõ
 impeditur. si minus aptè, vel coram iudice incompetenti fue-
 rit actio instituta, vt l. si pater. C. ne de statu defun. & l. accusa-
 turus. de adul. & mater, quæ tenetur filio pupillo petere tu-
 torem, non excusatur à cursu temporis sibi ad hoc præfixi,
 si petat inhabilem. vt l. i. §. si mater. ff. ad Tertul. & qui ratio-
 nes tenetur reddere non liberatur reddendo perfunctoriè,
 vt ff. de condi. & demon. l. 3. facit l. 3. §. si reddita. ff. commo.
 ergo à simili prouiso facta de inhabili impedire non debet
 cursum Lateran. concilij. Sol. dicit notabiliter Inn. quod aut
 in electum minus canonicè potest cadere titulus dignitatis:
 licet alijs sint inhabiles (vt irregulares, & homicidæ, & simi-
 les. & tunc electio talium impedit cursum Lateranensis con-
 cilij: licet scienter talibus conferentur puniantur poena pri-
 uationis ea vice, vt in c. cum in cunctis. & c. nihil s. de electio.
 quandoque non potest cadere titulus dignitatis in electum,
 vel prouiso (vt in infante, laico, muliere, & simil.) & tunc ta-
 lis electio, vel collatio non impedit cursum Lateran. concilij,
 secundum eum. ad hoc adduco. ff. de eo qui pro tu. l. 1. §. 1.
 & §. si modo. & ibi no. & habetur ista consideratio, possit ca-
 dere titulus. vel non: † & tene menti, quod in homicidam b pöt
 b cadere titulus beneficij: nec inducit ipso iure penam priua-
 tionis, vt no. Compofit. in c. quod sicut. sup. de elec. in quarta
 colum. versi. sed excipitur. Ego † circa istos, in quos potest ca-
 dere titulus, subdistinguo. nõ aut ille, qui eligitur, vel cui con-
 fertur, est notoriè inhabilis. & sit vera opi. Inno. vt nõ currat
 tempus electori, vel collatori Lateranensis concilij. aut ille
 talis est notoriè homicida, vel aliter irregularis: & tunc colla-
 tio facta tali, vel electio non impedit, quominus currat ele-
 ctionibus; vt sic nõ minus notoriū facti, quod causatur ex no-
 torio, quam iuris notorium, operetur, arg. no. de cohabi. cle.
 & multi. vltra. facit quod no. Inno. in c. i. de offic. vica. & c.
 P. & G. de officio deleg. per Io. An. in glo. quærit Hostiè. Sed
 dices. videtur, qd siue non cadat titulus beneficij, siue cadat,

non sit curandum. nam cum per electionem, vel collatione
 factam scienter de tali inhabili priuatus sit potestate eligen-
 di, & conferendi illa vice, per c. cum cunctis. de elec. non vi-
 detur, quod tempus Lateran. concilij sibi currat, cum si vo-
 luisset, non potuisset tunc conferre. quia priuatus, vt s. c. pro-
 xi. ergo nec Innoc. in collatione facta mulieri, laico, vel infan-
 ti: nec ego in collatione facta scienter notoriè inhabili, bene-
 dicimus, quod currat tempus. cogita pro sol. quia contrariū
 est mihi verè difficile. & vide ad prædicta. c. si electio. de ele-
 ctio. lib. 6. ¶ Tertiò opponitur: dicitur hic, quod postquam
 fuit assumptus in episcopum, obtinuit præposituram. ergo
 episcopatus, quem primò obtinuerat, ipso iure vacauit, vt s.
 eo. c. de multa. So. illa constitutio non habet locum in episco-
 patibus, in quibus nec expressè, nec tacitè potest renunciari
 sine licentia Papæ. s. de translatio. c. inter corporalia. & ideò
 non tenuit collatio præposituræ. & hoc verum, postquam est
 plenè translatus ad episcopatum. Si aut electus nondum cõ-
 firmatus in episcopum recipiat aliã dignitatem, perdit ius,
 quod habebat ad episcopatum. quia tunc est in statu, in quo
 renunciare potest, vt dicta Decr. inter. facit Cle. gratia. de re
 scrip. secundum Aegi. ¶ Quartò opponitur (& debuit esse se-
 cūda oppositio) & videtur, qd possessio habeat plus iuris, qd
 facti, vt ff. de acquiren. pos. l. si me in vacua. §. seruus. Sol. di-
 stinguere, vt in glo. no. qd alicui. quæ est magistr. & idem no. C.
 de acquir. pos. l. licet. & illa possessio, quæ habet plurimū
 iuris, dicitur possessio ciuilis. alia quæ habet plurimum facti,
 dicitur possessio naturalis. & sic duæ sunt species possessio-
 num. quod prosequere vt no. Dyn. in reg. sine possessione. de
 reg. iur. lib. 6. & ff. de acqui. pos. l. 1. per Bar. & dicta l. licet. p
 Cyn. ¶ Venio ad qõnes glo. & Doct. primò quæro, † an ex-
 cutor datus, vt compellat Capitulum ad recipiendū, possit ip-
 so recipere. gl. 2. tenet, qd nõ. de hoc s. de præben. c. pro illo-
 rü. quidã tñ dicunt, vt Host. qd per illã formã [facias provide-
 ri, & assignari, vel conferri] qd executor id facere possit. Sed
 Io. An. hoc reprobatur. nam in hoc, ille, cui mādatur, qd faciat
 eligi prælatū, ipse possit eligere: quod est falsum. sup. de ele-
 ctio. c. cum in veteri. Itē in hoc non plus afficerent executo-
 riæ ad prouidendum, quam ad compellendum. contra c. si
 Capitulo. & c. si soli. eo. tit. lib. 6. ¶ Secundò quæro † utrū exe-
 cutor datus ad ponendū aliquem in possessionem possit ex-
 cõicare contradictores rebelles. dicit præalle. glo. qd sic: licet
 Io. cõtra Host. dicit, qd aut contradicatio, & molestia præce-
 dit missionem: vel in ipso actu immissa: vel statim post. & tunc
 est vera opi. glo. quæ fuit Tan. aut post immisionē ex inter-
 uallo eijcitur, vel turbatur. & sit vera opi. Io. vt. l. nõ possit se
 vterius executor intrmittere. & adde, qd no. & dixi. s. de of-
 fic. dele. c. quærenti. ¶ Tertiò quæro extra gl. † si executor da-
 tus, ad prouidendum prouidit de indigno: an deuoluetur ad
 Papam? vel ordinarium collatorem. concludit post multa In-
 no. qd nõ deuoluet ad ordinariū, quia de tali deuolutione nõ
 in iure cautū: nec transit potestas ad aliquos, nisi postea cas-
 sentur: & ea cassata redit ad ordinarium, non ad Papam. Itē
 & hæc habet locū, siue in prouiso cadat ius titulo dignita-
 tis, siue non. Item siue scienter, siue ignoratè. de hoc pleniū
 no. Inno. j. de excessi. præla. c. inter dilectos. dicit tamē plus
 sibi placere, quod hic dicit, qd qd ibi. & adde qd not. in cle. si
 de beneficio. de præb. ¶ Circa hoc incidenter subijcio qõ-
 nē talē. † Papa reseruauit collationi suæ beneficia commen-
 salium suorum: mortuo vno suum beneficium contulit cuidam
 absenti, qui antequā reciperet literas, mortuus est requirit,
 an ordinarius possit illud beneficium conferre. & videtur, qd
 non: quia, cum collatio spectet ad Papam iure proprio. de p
 ben. c. 2. lib. 6. ex quo prima collatio nõ habuit effectum: po-
 terit iterum cõferre. de electio. c. si. compromissarius. & me-
 lius in c. si electio. e. ti. qd prima electio non habuit effectum,
 probatur: quia in acquisitione beneficij requiritur consen-
 sus eligentium, & electi, vel conferentis, & illius, cui confer-

tur. de elect. c. cum inter canonicos. & de præb. c. si tibi ab-
 senti. lib. 6. cum ergo de consensu istius non appareat, dici-
 mus collationem non habere effectum. nam moriens nõ hñ
 pro consentiente, vt c. si gratiose. de rescr. li. 6. & l. 4. locat. &
 dicant Doct. qd antequam absens consentiat, dicitur benefi-
 cium vacare. licet non sit libera dispositio eius, ut no. Io. An.
 d. c. si tibi. & ita Oldra. consi. 54. ¶ Quartò principaliter q-
 ro, † cum sententia lata est pro auctore, vel pro reo, an liceat
 propria auctoritate consequi, quod in snia continetur sine
 alia iudicis auctoritate. ex dictis Inn. notabiliter sic distin-
 gue. quod, aut loquimur in auctore, aut i reo. primo casu, aut
 in sententia est deducta res corporalis, aut incorporalis. si
 corporalis (puta fundus) tunc nunq licet victori propria au-
 thoritate ingredi: alijs perderet ius suum, et si ab aliquo nõ
 prohiberetur, nisi aduersarius consentiret. ad hoc adducit
 Io. An. no. per eum. j. de priui. c. cũ olim. 2. in glo. 1. rñso. ego
 allego l. miles. §. qui iudicati. ff. de re iud. per executorem er-
 go talis possessio dēt tradi, vt l. qui restituere. ff. de rei vend.
 Non ob. l. si quis in tantam. C. vnde vi. ibi [ante euentum iu-
 dicialis arbitrii.] & c. subaudiendum est. n. maxime. nõ idem
 post euentū, vel post sniam. aut petitur res incorporalis, &
 tunc talis res incorporalis non adhæret alicui rei corporali,
 (vt eligere: iurisdictionē exercere, & similia.) aut adhæret rei
 corporali. primo casu, si snia feratur p auctore super iure eli-
 gendi, vel iurisdictionē exercēdi: statim aucto, qui obtinuit,
 poterit eligere, & iurisdictionē rei vt, sine alia amissionē. &
 p consequens statim ius pdidit, quasi possessionem dicti iu-
 ris. tutius tñ est, qd i snia iudex dicat [adiudicamus nobis ius
 eligendi, & rōne silentiū imponimus.] & ad hoc vide, qd no.
 Io. An. j. de acc. c. qualiter & qñ. in 2. gl. q incipit 2. q. 7. ver.
 [credimus tñ.] Si aut talia incorporalia corporalibus sunt
 connexa (vt in præbendis, quibus adhæret ius eligendi, inter
 essendi tractatibus, & similibus, vel in seruitutibus realib. q
 adhærent solo,) tunc similiter debet interuenire executio,
 anteq possessor cõdemnatus vtatur sua possessione, vt prius.
 quò aut fiet traditio victori. dic, qd loco possessionis est patie-
 tia aduersarii, & cautio, qd non impediet victorē vt seruitute,
 & iuribus præbendæ, vt l. harū. & l. legi. ff. si serui. vendi. &
 hoc de auctore. de sen. iuris, siue pænæ, qd a iure infligitur, nõ
 indiget executione. dic. vt not. Bar. in l. qd ad statum. & l. qui
 vltimo. de pe. & c. pastoralis. de ap. Reus verò à petitione ad-
 uersarii absolutus non indiget executione, quia snia absolu-
 toria statim trahit secum executionem, & sufficit reo, qd pöt
 se exceptione tueri, vt est casus in l. 1. §. si debitori. ff. ut in
 poss. leg. l. 1. §. si rem. ff. de eo per quem factū erit. Reus ergo
 à quo annuus census. pecunia, vel obedientia petebat (postq
 fuerit absolutus, sua auctoritate:) pöt dicta iura, si petant ab
 eo, postea denegare. & p istam distinctionem collige in sub-
 stantia quicquid prolixius de ista qõne tractant In. & Doc.
 quam materiam si per multa exempla latius vis videre, vi-
 de Bar. in d. §. qui iudicati. ibi enim quærit, si agatur pro vsu
 fructu, qualiter fiet executio. & quid iuris in alijs seruitutib.
 realibus, quarū quædam exigunt factū: aliquæ patientiã tan-
 tum, vt ibi et prosequitur. si agatur actionibus præiudiciali-
 bus, vt si aliquis pronunciat liber, vel extra patriam p̄tate,
 vel in patria potestate. & si pro aliquo velator snia sup iurisdic-
 tione, qualiter fiet in istis casibus executio: ibi plenè profe-
 quitur. ¶ Quintò quæro. dictum est s. qd propria auctori-
 te non pöt victor possessionē apprehendere, quam per sniam
 obtinuit. nunquid ergo iudex poterit sibi dare licentiã oc-
 cupandi, & expellendi possessorem? Inn. hic tenet, qd sic, di-
 cens, qd isto erit minister iudicis. 23. q. 5. c. miles. & c. cũ mini-
 ster. & hoc tenet Old. & Iaco. de Are. nam licet cõis modus
 sit per executorem, tñ & parti victrici poterit demandari, vt
 probatur. C. de pig. act. l. pignoris. & l. dotis. C. solu. ma. & C.
 ne lic. sine aucto. in rub. & nig. & q quis possit deputari nun-
 eius in re propria, probatur in leum qui. §. si epistola. ff. de

fur. Dy. no. contrarium in l. non est singulis. ff. de reg. iu. Bar.
 distinguit, qd aut iudex cõmittit, vt ingrediatur p vim: & nõ
 pöt. aut qd ingrediatur, si non reperit resistentem, & potest
 & ita no. in l. iust. ff. de acq. poss. & c.

ADDITIONES.

- a ¶ Prouiso, Prouisionis verbum est latissimum. gl. & Card. in clem. si de
 ele. & in c. si compromissarius. e. ti. in 6. Car. in cle. causam. de elec. q. 4.
 & in cle. in plerisque. in 15. q. eo. ti.
- b ¶ Quod in homicidam. Homicida pöt per Papam promoueri ad ep̄-
 tum. & dicitur ep̄s, donec remoueat, sed si scienter est promotus, di-
 citur cum eo dispensatum. vide Bar. in l. Barbarius. de of. praeo.

S U M M A E.

- 1 Dignitas non vacans alteri conferri non potest.
- 2 Prælati extra prouinciam potest conferre beneficia.
- 3 Plures si habent ius in receptione, non sufficit scribi vni ex eis, nisi
 ille ommissus insit tacitè in expressis.
- 4 Deuolutio si facta fuerit alicui, potest ille vti prouisione Lateranen-
 sis Concilij, sine alia licentia.
- 5 Cumlatio in electionibus reprobat.
- 6 Collatio si facta est alicui per exceptionem renunciationis, vel abin-
 uationis, non poterit excludi, quominus possessionem beneficij ad-
 piscatur.
- 7 Auditur aliquando quis per viam accusationis, vel denunciacionis,
 qui non audiretur per viam exceptionis.
- 8 Electores (postquam coram electio sortita est effectum) non debent
 necessariò assistere in lite, quæ mouetur electo.
- 9 Præsentatio potest fieri per literas.
- 10 Reus non solū pöt intentionem auctoris impugnare, sed et ius snia sibi
 competens in re in iudicium deducta prosequi.
- 11 Electio facta de vno, etiam confirmata, non impedit electionem de
 alio celebrari, sed bene impedit assignationem, donec prima fuerit
 reuocata.

Post electionem. Vbi cõstat bñfi-
 ciū collatū p il-
 lum qd p̄tate habuit conferendi, per exceptionē re-
 nunciationis, & abiurationis nõ dēt possessio retardari: sed
 iste modus non facit ad titulū. quò ad ti. hoc intendit. † Di-
 gnitas a non vacans alteri cõferri nõ pöt. & sunt duæ partes.
 in prima facti narratio. in scda ibi. [qm constitit] ipius dif-
 finitio. prima facit quatuor, præmittit collationē archidiacono
 factam Honorio per archiep̄m. scdò resistentiam Ca-
 pituli, & eius cam. ibi [cuius.] tertiò collationem per Capitu-
 lum factam Roma. ibi [ipius.] quartò exceptionem abin-
 uationis contra Hostien. collationem per archiep̄scodum
 factam. responsonem, & ipius petitionem. ibi [processu.]
 secunda principalis facit tria: primò imponit silentiū Rom.
 & exprimit causam quare. secundò in possessione adipiscē-
 dæ pronunciat pro Host. ibi [sententialiter.] tertiò post pos-
 sessionem adeptam reseruat cuiq; cuius interfit, ius agendi.
 ibi [exinde.] ¶ No. j. q. Eboracen. archiep̄s contulit, cũ esset
 extra puincia. & sic p lras mādauit eū recipi, vt patet ibi [cñ
 igitur in literis.] & c. & pater apertius in antiqua. ex quo col-
 ligunt Doc. † qd prælati existens extra puincia pöt conferre
 beneficia. de quo s. de of. leg. c. nouit. ad hoc adde, qd dixi s.
 c. quia diuersitatis. ¶ Scdò not. qd attenditur consuetudo in
 electionibus. scdò quæ spectent, & cui debeant præsentari, vt
 s. de con. sue. c. cum dilectus. facit s. de fo. comp. c. cũ contin-
 gat. ¶ Tertiò no. exceptionē Capituli, & decani. nitebatur
 enim ex consuetudine, siue priuilegio, & ex concilio Late-
 ran. & sic ad exclusionem agentis allegabant priuilegium, &
 ius commune. & sic diuersis exceptionibus utebantur, & et
 exceptionem abiurationis. quod dic, vt j. de reg. iu. c. nullus
 pluribus. per Dy. & c. veniens. s. de præscrip. ¶ Quartò not.
 † quòd si plures habent ius in receptione, non sufficit scribi
 Pet. de Anch. sup 3. Dec. III uni

vni ex eis: nisi ille omiffas in fit tacite in expreffis. vt erat decanus in Capitulo, vt in gl. no. & per hoc patet, qd si feribit de beneficio fpectante ad collatione epi: non poterit vigore ma dari conferri beneficiu fpectans ad collationem ipfius, & alterius. qd dic, vt j. de praben. c. fi. lib. 6. eo. ti. c. cum illis. §. fi. ¶ Quinto no. qd Capitulum, & decanus procefferunt ad electione, collatione archiepi non caffata, & fua auctoritate licentia non petita. ¶ Et fic fine alia licentia potest ille, ad que dicitur facta deuolutio, vti prouifione Lateran. concilij. nam postq est a iure inductu, non debet ab homine postulari, vt l. que sub conditione. §. vlt. de condi. insti. qd tamē glo. reuocauit in dubiu. §. e. c. 2. ¶ Sexto not. in ver. [processu.] qd Ro. nitebatur ex collatione archiepi, & electione Capituli. & fic cumulabat diuerfa iura ad fuam intentionem. qd quaq in alia materia fit permiffum, iuxta no. per Dyn. in dicta reg. nullus pluribus. ¶ In electionibus reprobat, vt j. de elec. c. vt quis duas lib. 6. & c. 1. de postul. & l. fi. C. de codicil. & l. qd in heredē. §. eligere. ff. de trib. ¶ Septimo nota. in verfi. [qm.] qd post collationem solemniter vni factam de beneficio vacante (anteq reproberetur) non est alij conferendum, no solum ab illo, qui nititur ex iure deuoluto: vt erat hoc Capitulum. nam post collationem non dicitur plus vacare, quia collatio tribuit ius in beneficio, vt d. c. si tibi absenti. ¶ Octauo not. qd per exceptionem renunciationis, vel abiurationis non excluditur ille, cui facta est collatio, quominus possessionem bnfi cij adipiscatur. sunt em istae exceptiones peremptoriae: q non possunt opponi, cu agitur possessio ad ipse: q possessionis, vt l. fi. C. de edi. diui Adri. tol. bene tu admittit exceptio cofimilis iuris: & de ea cognoscitur, vt hic cognitū fuit de iure iustius Ro. de cuius inefficacia (postq constat) exceptiones, quae non respiciunt interesse excipientis, sed ius coe, vel ecclesiae, non pot prosequi, vt hic patet. facit const. vt circa de elec. in cle. ¶ Nono no. qd quicquid auditur quis per viam accusationis, vel denunciationis. & non per viam exceptionis. & fic cui competit accusatio, non competit exceptio contra l. 1. §. qd ait. ff. de superfi. Solue, vt no. Inno. j. de excel. praela. c. inter dilectos. vbi dixi. & vide. j. de appel. c. constitutu. 2. & de accu. c. accedens. ¶ Decimo no. qd iste Ro. ad confirmationem suae electionis, & institutionis deducebat ius Capituli. & fic ius auctoris sui. nec apparet, qd Capitulu interuenit in illo iudicio. ¶ Ratio est quia electores, postq eorum electio est sortita effectum, non debent necessarii assiltere in lite: qd postea mouetur electo. nec sententia contra electu lata pra iudicaret electoribus. qd dic, vt s. de re iudi. c. quis. & c. dilectus. 2. §. de pbe. vbi videas. vbi etiam no. cu tali electo, & in stituto beneficium est euctu: an electores teneantur sibi de alio prouidere. qd dic, vt s. de praben. c. cu sin. & c. inter caetera. vbi dixi de hoc. ¶ Undecimo collige, qd plenitudo pot fieri per literas, put ille archiepus per literas istu Host. Capitulo per literas pntauit. ad hoc j. de his, q fiunt a pla. c. ea noscitur. ¶ Duodecimo no. qd non solu per lapsum Lateran. concilij deuoluitur prouifio de episcopo ad Capitulu, & e contra, vt s. c. 2. sed etiam si persona inhabilis eligatur. ad hoc s. de elec. c. cum in cunctis. fallit in ep. scopatibus. quod dic, vt j. de elec. c. quanquam. lib. 6. ¶ Venio ad oppo. glo. & Doct. & primo oppo. dicitur, hic, quod postquam iste fuit confirmatus in episcopum Elien. archidiaconatum. que tulerat, contulit iste archiepus. contra: quia ante consecrationem no dicitur vacare, vt s. de elec. c. cum in cunctis. Sol. vt in glo. 1. ¶ Secundo oppo. & videtur, qd ista exceptio, qd de persona de cani non fuerit facta mentio, fit efficax contra concessione archiepi. nam sic volebant iura priuilegij, quae sunt seruanda j. de priuileg. c. porro. praterea appellatio Capituli non includit decanum, vt in c. apostolica. §. 6. dist. nam sicut de principali articulo debet fieri mentio: ita de illo, qui praest Capitulo, tanquam caput, vt s. de rescrip. c. cum dilecta. & praecipue de dignitate facienda est mentio. de rescrip. c. ad aures;

Solu. glo. quae incipit, non erat, & c. format, & soluit istud contrarium, vt in ea habes. Ioan. And. soluit post Host. qd omnia contraria procedunt quod ad rescripta contentiosa, quae sunt semper restringenda. de rescrip. c. nonnulli. Vel dic, quod totum Capitulum componitur ex capite, & membris, & est persona ficta, & representata, nec ad eius esse requiritur, quod habeat caput, vt no, in c. cum non ignores. §. de praben. scribendo ergo Capitulo, videtur scribi decano, quia representatur in Capitulo, tanquam caput, sicut in numero decurionum continetur ipse praeses. ff. quis & a quo. l. j. §. si praeses. & qui praest exercitui, de exercitu est. ff. de his, qui notan. infam. l. 2. & de test. mili. l. 1. §. 1. in fin. & adde quod not. s. de rescrip. c. eam te. vbi omnino videas Innocen. ¶ Tertio opponitur. dicitur hic, quod Capitulum reprobat collatione archiepiscopi. & sic videtur inferior corrigere minorem. contra c. cum inferior. §. de maior. & obedi. Sol. expone [reprobata.] idest non admiffa, vt dicit glossella. ¶ Quarto opponitur. hic fuit opposita contra Hostien. renunciationis exceptio, & reiecta per Papam: sed videtur, quod debuerit ipsam admittere, quia renunciantibus iura sua non est amplius regressus ad illa. 7. quae st. 1. c. quam periculosum. §. de electio. cum inter R. Solu. illud contrarium sentit glo. hic proponitur, & c. & glo. de his & c. & soluitur multis modis. primo, qd hic fuit proposita. sed hec non est bona. quia si fuisset admiffus Ro. ad probandum ipsam, & fuisset de ea plene cognitum, & discussum, non reseruaret Papa ipsius discussionem in iudicio accusationis, vel denunciationis, vt facit in fine. c. nam talis exceptio contra confirmationem habet vim citationis, vt j. de accufat. c. super his. ergo semel in uno iudicio cognita, non esset amplius in alio refricanda, vt l. quod si in diem. §. si Romae. ff. de compensa. & l. qui Romae. §. duo fratres. de verbo. oblig. per Bar. Secunda solutio gl. est haec: quod iste Hostien. agit possessorio: vnde non obstat talis exceptio. de restitu. spolia. c. 2. sed istam reprobat gl. ex hac littera, & c. nam secundum Innocen. cum non legamus hunc Hostien. possessionem beneficii habuisse, non potest ex hac littera talis elici intellectus. Tertia sol. gl. est, qd licet ista exceptio eet exclusiua Hon. tamen Ro. non poterat ipsam opponere, quia sua non intererat, postquam constabat suam electione inuolidam, quia factam a Capitulo, cum non posset. Vel dic tertio, qd ideo non potuit excipi de renunciatione, quia exceptio est actionis exclusiua, vt l. j. ff. de excep. sed iste Hostien. agebat, sed implorabat officium iudicis, vt concessio per archiepiscopum sibi facta fortiretur effectum: contra qua concessione ad impediendu eius effectum non pot quis repelli per viam exceptionis, vt in c. constitutum. §. de appellat. & hic in fin. coram Papa, igitur iste Ro. petebat confirmationem, iste Hostien. impugnabat, & petebat per officium iudicis se immitti in possessionem. & quia Rom. non iustificabat electionem de se factam, & ex sua confessione apparebat concessionem factam fuisse legitimam: ideo imponitur sibi silentium, & ad effectum perducitur concessio facta Host. & iste intellectus satis consonat cu tenore sententiae, quae semp det esse petitioni conformis, vt c. licet Heli. de simo. & ex hac leatura colligitur, qd reus non solum potest actoris intentionem impugnare: sed etiam ius suum sibi competens in re in iudicium deducta prosequi, & petere super eo pronunciari. ad hoc facit quod no. in l. circa. ff. de probatio. & s. de restit. idolia. c. ex conuentione. & per Inno. subtilius in c. cum cotingat. de offi. deleg. Vel dic quinto, quod ideo non admittitur illa exceptio in isto iudicio. quia vehementer praesumitur opposita causa morandi possessionem, vel executionem sententiae, cum non praesumatur quis de facili resignare beneficium suum, vt s. de renun. c. super hoc. & de psump. c. quia verosimile. & facilius admitteret exceptio de eo, qd praesens institutione, qua de renunciatione post institutione secuta. facit qd legi, & not. s. de causa pos. c. c. olim. vbi de hoc in glo.

ADDITIONES

a ¶ Dignitas dignitas, personatus, officium, & praebenda qualiter dfanc. vide Card. in Clem. 2. de iudi. & plenius in Clem. 1. in 1. q. de praben. & i Cle. 1. §. 1. de eta. & qua & in cle. gra. in ver. [qd e dignitas] de rescri. b ¶ Quia exceptio. ad de Insti. de excep. in princip. Spec. in titu. de rescri. praesenta. §. 4. verfi. sed ponc. & de litis contesta. §. 2.

S V M M A E.

- 1 Reus in probatione exceptionis deficiens debet condemnari.
- 2 Auctor turpitudinis non potest obijcere exceptionem exclusiuam intentionis actoris.
- 3 Tractatus futuri temporis an spectet ad iudicem.
- 4 Receptus in canonicum, licet non possit petere tanquam debitam praebendam vacantem, potest tamen petere, vt Capitulum cõdemnetur ad conferendum sibi praebendam, cum obtulerit se facultas.

CVm super. Recepto in canonicum tenetur Capitulum prouidere, qd citò facultas se obtulerit. & primò ponit rone diffinitionis, & allegationem contra illam: & duas responsiones ad ea. secundò diffinit ex ratione concludens, ibi [finaliter.] ¶ No. primò, quod, cum de intentione actoris liquet, & non de exceptione proposita contra reum fertur snia proactore: sicut enim actor deficiens in probatione suae intentionis succumbit: ita, & reus in probatione exceptionis. facit no. in l. si quidem. C. de excep. & in reg. exceptione obijciēs. 2 de reg. iur. li. 6. & s. de excep. c. cu vene. ¶ Secundo. no. qd auctor turpitudinis non potest obijcere exceptionem exclusiuam intentionis actoris: quia sic suam turpitudinem allegaret. quod non licet, vt in iuribus alleg. in glo. & l. si seruus plurium. §. 1. ff. de lega. 1. & l. transactio. ¶ Tertio not. formam sententiae, ex qua patet, qd iudex prospicit in futurum. ¶ Sic tractus futuri tps spectat ad iudicem contra multa iura. Et collige etiam ex hoc, qd licet receptus in canonicum non pot petere tanquam debitam praebendam vacantem, vt no. s. de praben. c. inter caetera. & c. dilectus. potest tamen petere, vt Capitulum cõdemnetur ad conferendum sibi praebendam, cu obtulerit se facultas. vtrū aut hac sententia augeat effectum obligationis in hoc, qd collatio praebendae postea vocatis alteri facta non teneat, dubito: nam obligatio Capituli ad conferendum, vbi sententia non esset lata, certum est, qd non impediret, vt no. in dicto c. inter caetera. sed sententia solet augere effectum obligationis, vt plenè no. in l. 1. C. de iudi. vtrum in hoc augeat, vt per eam praebenda, quae postea vacauerit, fit affecta. cogita. ¶ Oppo. hic innuit ex forma sententiae, qd iste canonicus egit, vt conferatur sibi praebenda, cu obtulerit se facultas, quia sic fuit pronuntiatu: sed videtur, qd talis petitio non fuerit admittenda: quia si obligatio est in die, vel conditionalis ante die, vel conditionis euentu, male agitur, vt s. de plus peti. c. 1. & l. grege. §. si sub conditione. ff. de pigno. sed ista obligatio Capituli est in die. f. cu praebenda vacauerit: ergo anteq vacet, male agitur: nec videtur super tali petitione sententia proferenda, quia tractus futuri tporis & c. vt l. 1. ff. de vfuris. & l. non pot videri. ff. de iudi. hic aut dicitur contra quare male, timore huius contrarij (vt credo) variatur intellectus c. per Doct. Quidam enim dicunt, quod canonici diffamabant eum: quia non fuerat canonicè electus. vnde ipse egit contra ipsos, vt super dicta infamatione imponeretur silentium: quod potest quis semper facere: cum semper iure suo indebitè diffamatur, vt l. diffamari. C. de inge. ma. & l. Titia. de accusa. fuit ergo Capitulum condemnatum, vt conferret praebendam, & a diffamatione cessaret. Alij dicunt, quod Capitulum agit contra istum clericum, dicens eum electum contra formam concilij: sed quia in probatione cessauit, imponitur sibi silentium, & vt praebendam conferat, cu obtulerit se facultas. & hac sedā pars snia pcedit, non ex vi petitionis, sed in consequentiā iuris disponentis. ita. s. de prab. c. dile Pet. de Anch. sup. 3. Decr. III 2. etus.

ADDITIO.

Ad iudicem. Intellige in fauorabilib. Inn. in c. auditis. in uerf. & facies. de procu. Car. in cle. 2. de iud. in q. 2. o. & in cle. 1. §. nos de iureiu. Flori. in l. in lege Aquil. ad leg. Aquil. Bar. in l. 1. §. socius. de vfu. & in l. quem. admodum. in prin. de iudi. Bal. in l. 1. in ver. 13. probatur. C. vt actio. ab hæc. & contra hæc. & in l. 1. C. de fideic. Ale. in l. vbi aut. §. qui fortem. de verbo. oblig.

S V M M A E.

- 1 Potestas conferendi deuoluitur ad Papam gradatim per negligentiam.
- 2 Canonicus vnus ecclesie potest assumi in canonicum alterius ecclesie, & in ecclesia, vbi fuit canonicus, postea consequi præposituram.
- 3 Consuetudo, ut quis possit habere plures præbendas in eadẽ ecclesia, et si vnã habet, ut principalem, aliam ut annexam, non ualet.
- 4 Episcopus etiam cum consensu canonicorũ non potest facere, vt vnus habeat in vna ecclesia duas præbendas.
- 5 Beneficium, quod de iure uacat, non est alij conferendum, nisi primò de facto relaxetur.
- 6 Episcopus quare magis possit dispensare in diuersis officijs eiusdem ecclesie, quam in canonicis.
- 7 Factum quando dicatur habere colorem iuris, & quando non.
- 8 Possessio colorata quare magis impediatur impetratorem, & collationem Papæ, quam non colorata.

Literas. Si is, qui habet præbendam in eadem ecclesia, dignitatem recipiat, vacat ipso iure præbenda. & sunt duæ principales partes. consultatio. f. & rñsio. ibi [cũ igitur.] prima facit quatuor. primò ponit formam mandati pro actore directi. scda ibi [de facto allegatione actionis.] tertia ibi [sed prepositus.] defensionem rei, quarta ibi [cum.] elicit dubia ex prædictis. vnde dicebat Ho. rescripti ad. puidendũ impetratio, impetrantis intentio, intentionis elisio: iudicũ dubitatio, & triplicis qõnis consultatio: tertia qõnis determinatio. ¶ No. j. ¶ q. p negligentiam deuoluit ad Papã præbendam conferendi. qd̄ intellige gradatim, cõputatis sex mensib. p quolibet electore, vt dixi s. e. c. c. nris. in j. not. ¶ Scdò no. ¶ q. canonicus vnus ecclesie potest assumi in canonicũ alterius, & q. in ecclesia, vbi fuit canonicus, potest postea consequi præposituram, & sic ad eã redire. nam reditus ad eandem ecclesiam non est phibitus, sed permissus p nouam electionem, nisi in casu c. cõmissa. j. de elec. li. 6. facit. s. de elect. c. considerauimus. ¶ Tertiò not. in 3 ver. [sed prepositus.] ¶ q. non valet consuetudo, vt quis possit habere plures præbendas in eadem ecclesia, et si vnã habeat, vt principalem; aliam vt annexã. sicut erat hic vna ista rum duarũ annexa præpositurã. ad hoc vide quod no. j. de pb. c. fi. in cle. consuetudo enim talis dicitur corruptela, vt in gl. & j. de consuetu. c. 1. lib. 6. ¶ Quartò no. ¶ q. episcopus (etiam cum consensu canonicorum) non potest facere, vt vnus heat in vna ecclesia duas præbendas. In diuersis verò ecclesijs vnus potest habere plures præbendas, secundum Innoc. s. de præbend. c. dudum dicam. j. ¶ Quintò no. quod hic formatur tres quæstiones, & Papa non videtur respondere, nisi ad primam, scilicet, vt prior vacare dicatur per apprehensionem secundam. sed Hosti. dicit, q. ex eo, q. Papa respondet de iure vacare primam. idè respondet omnibus tribus quæstionibus. nam per verbum [vacare] clarè datur intelligi, q. vacat prima: in eo, qd̄ dicit [de iure vacare] datur intelligi, q. non sit necessaria snia: q. qd̄ de se nullũ est, nõ expedit amplius irritari, vt l. nam & si sub conditione. ff. de ini. te. Item p idẽ verbum patet, q. non profuit confirmatio, quominus vacare dicatur, quandoq; igitur vnus quæstionis solutio includit solutionem plurium, vt no. in simili. s. de offi. delegat. c. prudentiam. & de cura. furi. l. concilio. ¶ Sextò not. q. Papa mandat primò resignari, & postea conferri. ex quo collige, ¶ q. beneficium, qd̄ de iure vacat, non est alij conferendũ, nisi primò de facto

ctus. Alii dicunt, q. receptus in canonicum potest agere contra canonicos, vt condemnetur sibi ad conferendum præbendam, cum se facultas obtulerit. & talis libellus recipiendus est de necessitate, & hoc satis probatur per istum tex. ubi apparet forma sententiæ super præbenda, cum obtulerit se facultas: ergo talis fuit petitio, quæ debet esse conformis sententiæ, vt l. fundus. ff. communi diuid. & c. licet Heli. ad hoc facit s. de rescrip. c. constitutus. secundum Hosti. sed quò responderetur ad contraria, nihil dicit. tu dic, q. quando est obligatio desponsenti, sed præstatio in futurum, ante euentum diei potest agi, non, vt solutio fiat nunc, sed adueniente die, vt est casus in l. j. C. de fideiuss. in casu ergo nostro obligatio Capiteuli super collatione præbendæ, cũ obtulerit se facultas, est pura propter receptionem in canonicum: licet ergo exactio differatur, potest tunc debitum in condemnationem deduci, vt soluatur, cũ tempore aduenerit. ¶ Secundò op. & videtur, q. ista sententia sit nulla, tanquam incerta: quia non exprimitur de præbenda certa: vnde videtur ob stare. C. de sen. que si. cer. quat. l. 1. Sol. quandoq; sententia est incerta, nec est spes certitudinis villo modo. & loquitur contrariũ. quandoq; est spes certitudinis in euentum rpiis, & valet, quod dic, vt no. & dixi s. de procu. c. auditis. & j. de exce. præ. c. tanta. ¶ Tertiò opp. dicitur hic, q. Capitulum non potuit opponere, contra statutum Lateran. concilii recepisse. contra immò vñ, q. hoc probato, debuerat absolui, vt j. c. ex tenore. præterea in pari causa turpitudinis, melior est conditio possidentis, q. petitoris. nam contra exceptionem doli non datur replicatio doli, vt l. apud Celsum. §. Marcellus. ff. de excep. doli. Sol. vt in gl. fin. sed plenius dic, vt j. de adul. c. intelleximus. nam in c. ex tenore. ille receptus incepit à turpitudine sua: idè repellit, hic verò dixit se receptum, quod non est turpe, de promissione autem nihil dixit: ideo admittitur, vt no. in d. c. intelleximus. sed quò respondebis ad §. Marcellus. n. nam hic cõtra Capitulum excipiens de dolo datur replicatio huic recepto ibi verò negatur. Sol. dic, q. ille receptus hic nõ replicat, sed exceptionem oppositam negat. sicut etiam non dicitur excipere, qui postam negat, vt no. in l. j. ff. de except. Sed quomodo respondebis, ad id, quod in pari causa turpitudinis, & c. nam si Capitulum excipit de communi malitia: videtur admitti, cũ possideat, & sic reus. Sol. dicit glo. q. hic deuentũ erat ad traditionem canonicatus: in eo igitur, quod est eius consequens (vt præbenda) non habet locum reg. q. sit potior conditio possidentis. & hoc nota pro limitatione illius reg. q. tunc est melior conditio possidentis, cũ non est deuentũ ad traditionem totius, vel partis. Si autem soluit partẽ, aliã, q. est eius sequela, cogitur et soluere, nec potest obicere exceptionem paris turpitudinis. quod no. ¶ Quartò opp. & vñ, q. ista sententia sit defectiua: quia Capitulum debuit condemnari interim in quotidianis distributionibus, vt s. de præb. c. dilectus. Sol. vt in glo. si. dicit Io. An. q. hic non erant quotidianæ distributiones. remittit ad no. s. de consti. c. cum M. fu per gl. hic patet. ¶ Quintò op. & videtur iste tex. contrarius sibi ipsi. primò enim dicit, q. canonici poterant hoc obicere. item dicit, q. probatio non extitit. & sic admittit eos ad præbandam: sed si obicere non poterant, non debuerunt admitti ad probandum, quod probatum non releuat, vt l. ad. pba. C. de proba. & c. cum contingat. s. de offi. delega. hic autem eos admittit, quare malè. Solu. dicit Egi. q. in optione iudicis est, si velit eos admittere, necne, per surreptionem. s. de electio. c. cum dilecti. & de re iudi. c. cum olim. & vide ad hoc, quod no. in c. vt circa. ver. alioquin. j. de elect. li. 6. super ver. interdicitam. ¶ Sextò oppon. & videtur, quòd in istis spiritualibus admittatur quis, allegans turpitudinem suam. Sol. vt j. c. ex tenore. Item oppon. q. quis possit venire contra factum proprium. Sol. vt dixi. s. de cleri. coniu. c. diuersis fallaciis. & s. dist. c. pœnitentis.

facto relaxetur. de quo j. dicam. ¶ Septimò no. q. per apprehensionem secundi beneficii de iure vacat primũ. & sic p dicit statim dñium, sed possessio nõ vacat. & sic facilius perditur dñium, q. possessio, quãq; difficilius. vt ff. de acq. poss. l. si quis vi. §. dñia. dic, q. iuris auctoritate facilius perditur dñium, q. possessio, quia dñium consistit in iure: possessio in facto consistit, & sine facto regulariter non perditur iuris dispositione, vt l. deniq; l. nec vtilem. ff. ex quib. cau. ma. ¶ Oppo. dicitur hic, q. dicta præbenda dicitur vacare de iure, contra, patet hic, q. epus, & Capitulum huic assumpto ad prepositurã confirmauerunt istam præbendam. ergo per talem confirmationem non debet dici vacare: cum in dignitate, & simplici beneficio eps dispensare possit: cum hoc non sit sibi phibitum, sed tãtummodo in cura, vt s. de præb. c. de multa. Sol. dicit gl. si. q. confirmatio ista non habet vim dispensationis: expedit enim semper, q. dispensatio exprimat, vt dispensatio dici possit, s. in gl. q. an sit verum, dic, vt no. Ioan. An. j. de scisma. c. fraternitatis. vbi de hoc. vel dic secundò, q. in diuersis ecclesijs potest eps dispensare in simplicibus beneficiis, vel in simplici beneficio, & dignitate: sed non in eadem ecclesia vt hic. vel dic tertiò, q. subsistente causa, potest dispensari, et in eadem ecclesia, in simplici dignitate, argu: s. eo. c. cum nris. ita dicit gl. magna. in fi. pro qua facit. j. de consue. c. 1. lib. 6. à contraccio sensu, vt ibi no. in glo. ergo. nam si in diuersis ecclesijs dispesare potest, ergo, & in vna in diuersis officiis: sed in duabus canonis eiusdem ecclesie credit Io. An. q. eps dispensare non possit: quo casu potest intelligi opi. Inno. & bene. facit cle. si iusta. de. præb. in cle. & quod ibi no. in gl. si. ¶ Quæ aut sit rõ, quare magis in diuersis officiis eiusdem ecclesie, q. canonicis possit episcopus dispensare, dicit, q. si sum canonicus plurium ecclesiarum, ex dispensatione semper est reperire in qualibet ecclesia numerum completum, nec infringitur numerus: quia in vnaqua; ecclesia ero decimus. 1. 1. vel 1. 2. s. in ordinem meæ receptionis. & idem, si in ecclesia sint officia de per se, & canonicatus. nam nunc canonicatus, nunc officio potero deseruire. sed si canonicus detur in eadem ecclesia alia canonia, tunc aut ecclesia non habet numerũ, aut habet. si non habet, non procedit iteratio: quia fieret tñmò quòd vocẽ: sicut cum seruus manumittitur: manumissus baptizatur: baptizatus ordinatur, ad ordinem ordinatus ascendet. 68. di. c. quod ergo. & quod ibi no. scdo casu cum hæt numerũ, per dispensationem numerus frangeretur. nã si essent. 1. 2. canonicis, & ego habeo. 2. essent 1. 1. & sic de singulis. patens est ergo ratio fractionis numeri. Item subtrahitur ecclesie alterius consiliũ, & subsidiũ, ad quod iam ex prima canonia tenebar: ita q. per scdam nil additur. vnitas igitur ecclesie, & officiorũ phibeatur: & diuersitas ecclesiarũ, vel officiorũ permittat, & p hoc nõ obstat, q. plus sit hre dignitatẽ, & canoniã, q. duas canonias. ad qd̄ rñde p ea, q. no. Io. And. de transla. c. si. super glo. pe. & dicta cle. si iuxta. & distingue, an possit in pluralitate eps dispensare: aut in duabus dignitatibus: aut in duobus curatis: aut in dignitate, & curato, aut in curato & simplici, aut in duobus simplicibus. & tunc aut in eadẽ ecclesia, aut diuersis: & si in diuersis, aut in diuersis officiis, aut in diuersis canoniis, vt patet ex glo. & his, quæ proximè dixi. ¶ Scdò op. dr̄ hic, q. nõ sufficit, q. vacet de iure, sed det vacare de facto, anteq. beneficium alteri cõferatur. sed contra de c. de multa. §. is quoq; de præb. & c. licet eps. c. li. 6. So. aut loqueris in delegato Papæ. & nõ potest conferre beneficium, qd̄ alius de facto tenet, nisi post resignationem, vt hic. aut in ordinario, & potest, vt in contrario. & per hoc et dicunt quidam, q. si Papa conferret beneficium, qd̄ detinet ab alio, si hoc Papa ignorat, non tenet collatio. quia non est presumendum, q. Papa per suas literas nolit dare alicui cam litigii: sed bene est verosimile, q. velit dare ecclesiam impetranti, aduocata possessione à possessore. in ordinario verò semper presumit, q. velit ius suum defendere, vt ff. si qs ius dic. nõ

ob. l. 1. sed istud vltimum non videtur bene dictũ, s. q. ordinarius ante resignationem possit conferre, vt s. eo. c. quia. Item iste tex. exigit admonitionem de facto, anteq. conferatur. So. quãq; possessor tenet beneficium ex collatione, & confirmatione superioris: licet perperam interposita, & tunc ante electionem, vel collationem est necessaria admonitio, vt hic. aut p. uisio, vel confirmatio est facta ab eo, qui nõ habet prætatem. & tunc non impeditur electio, vel prouisio eorum, ad quos spectat, etiam si prouisus, vel confirmatus possideret de facto. s. de supplen. negli. præla. c. fin. nec obstat. c. quia s. eo. c. quia Capitulum Eboracen. de cuius processu ibi agitur, bene habet prætatem dandi possessiones præbendarum, & non archiepiscopus. vt s. eo. post electionem. primò responso. & ideo ille, qui possessionem habebat à decano, & Capitulo Eboracen. iuste possidebat: nec debuit admitti alius in possessione eadem: nisi prius resignasset, quis eligi possit, secundum Inn. Io. And. remittit ad no. s. eo. c. cum nostris. §. auditor. vbi dixi in prima oppo. & hic Io. An. & videtur inclinare in gl. not. quòd præbenda & c. q. licet possessio facti obstat illi, qui taliter impetravit, vt hic. & supra eo. c. cum nostris. non tamen illi, cũ is, ad quem pertinebat, ipsam contulit, vt sup. de præben. c. vene. in fi. & c. de multa. & probatur infr. ti. 1. & c. illa. ¶ Tertiò oppo. dicitur hic, quòd archiepiscopus, & Capitulum confirmavit isti. D. dictam præbendam. & hoc non obstante, dicitur de iure vacare. Sed contra. ff. quod fal. tu. au. j. 1. §. si. & quod no. s. de elec. c. nihil. nam confirmatio purgat omne vitium: intantum q. quicquid cũ eo geritur noie præbendæ, vel dignitatis, tenet: licet ipse postea deponatur, vt l. Barbarius. ff. de offi. præ. & d. c. nihil. vbi de hoc. ergo non debet dici de iure vacare, postquam gesta per eum, de iure sortiuntur effectum. hic dicitur contra. ergo malè. Sol. dicit Inno. quòd idè tale beneficium dicitur vacare de iure: quia in veritate ille, qui tenet, in beneficio ius non habet, vt no. s. de elec. c. cum dilectus. de facto tamen est prælatus, siue canonicus quò ad efficaciam illorum, quæ gerit nomine dignitatis, siue beneficii. vel dic, quòd contraria loquuntur de confirmatione non reprobata à iure. hic de confirmatione de iure impossibili, & nulla, arg. ff. de excu. tuto. l. qui testamento. ex quo enim distinetur sunt præbendæ in aliqua ecclesia, non possunt vniri duæ in vnã personam. nec vna diuidi inter duas. de præben. c. tuæ. 8. q. disti. c. singula. secundum Inno. adduco. ff. de tuto. & cura. da. ab his. l. Sei. egressa. & l. tutor si petitus. & C. de peti. heredi. l. si putas. & c. ¶ Quartò oppo. hic Papa mandat executoribus, quòd conferant beneficium impetranti: sed contra: postquam enim mentionem non facit de ista colorata possessione, carere debuit impetratis, vt supra eodem c. cum nostris. Solu. auctoritate huius secundi mandati non primi beneficii confertur isti. D. Et de ista materia quando valeat collatio, vel impetratio beneficii, licet plenius distinxerim supra eodem c. cum nostris. tamen ne desit distinctio Ioan. Andr. pono ipsam, vt iacet. dic ergo, quòd quandoque præbenda vacat de iure, & de facto. & tunc est conferenda, & personæ idoneæ. supra eodem c. 2. quandoque vacat de facto, & non de iure, vt cum quis beneficium esse indebitè spoliatus, vt supra quod metus causa. c. ad audientiam. & c. abbas. & tunc non potest alteri conferri. & item, & multò magis non est alteri conferendum, si non vacet de iure, nec de facto: & q. scienter recipit hoc, ipso iure expellendus est. sup. c. 1. Si verò ignorat, teneretur conferens ad simile beneficium, s. in distinctionem notatã. s. de præb. c. inter cetera. quæque vacat de iure, & non de facto. & tunc aut factũ habet colorẽ iuris: & ante renunciationem prohibetur cõferri, vt hic, & s. e. c. cum nostris. quandoque non habet aliquem colorem iuris: & tunc nõ obstat tali detentione (vt sic dixerim) nina) potest alteri cõferri. vt s. c. proposuit. & de præb. c. de multa: purũ ergo factũ, q. in sola detentione consistit, collationem non impedit, nec impetrationem factã: non q. aliquid

7 iuris utrumque impedit. & hoc placet Ioan. An. ¶ Sed incidenter queritur de duabus questionibus. ¶ Primò quando factū dicatur habere colorem iuris, & quando non. dic. q. factum sine colore iuris potest dici. cum nullam iustā prædedit cām possidendi. dicitur enim talis possidere pro possessore, vt l. nec vllam. ff. de pet. hered. illud verò factum dicitur habere colorem iuris, quando habet auctoritatem iudicis, vel alicuius, qui, & si iniuste eligat ad præbendam, vel ipsam conferant, habent tamen potestatem eligendi, vel conferendi, vt patet in eo, quod legitur, & no. s. c. post electionem. i. respò. super verbo personæ idoneæ. & s. eo. c. proposuit. super ver. intelligebatur. & j. c. i. in fi. & s. de elect. c. auditis. & hoc est, quod dicitur, q. non est prorsus falsum, qd iuuatur primordio veritatis, vt l. pater. §. Seia. de leg. 2. Et dicit Sen. Quædā falsā veri speciem ferunt. & umbra quædam apparet in opere veritatis. licet nō subeat in effectu. s. de conlue. c. quantò. & hoc appellat ius quandoq; prima facie, vt l. hres dei mei. §. cum ita. ad Trebel. ¶ Secundò quero, q. quare magis impedit possessio colorata, q. non colorata, impetrationem, & collationem Papæ. dic. quia si possessor habet cām a iudice, vel ab alio colore iuris, factum iudicis tuetur prætor. ff. qd fals. tu. aucto. l. i. §. 1. & 2. Item pro iudice præsumitur. c. in præsentia. de renun. & qui peccat, non peccat iudicis auctoritate. 23. q. 4. c. qui peccat. & iuste possidet. & c. vt l. iuste. de acquir. poss. & ideo probabiliter credi potest, q. vel ex indulgentia sedis apostolicæ, quam ostendit electoribus, vel conferentibus, antequam eum eligerent, vel conferrent, vel aliquo iure iustam causam habeat possidendi. de quo inquirendum. & si non reperiatur efficax, tunc cogitur ad resignationem, vt hic, possessor verò nullo quæsito colore hoc ipso beneficiū vsurpasse præsumitur, quod causam nullam habet, vt c. beneficium. de reg. iu. lib. 6. ¶ Vltimò aduerte, quia iste tex. facit contra opi. Inn. no. s. c. quia diuersitatis. vbi not. q. si beneficium conferatur, etiam minus idoneo. j. semestre tēpus non potest collatio ad superiorem deuolui vigore Lateran. concilii, sed hic iste D. in oppositum assumptus etiam fuit electus ad prædictam præbendam, licet iniuste. ergo tēpus Lateran. concilii non debuit currere, & tamen hic prætextu dicti concilii Lateran. fuit præbenda ista impetranti concessa. posset dici, q. hic tempore confirmationis erat iam lapsum tempus Lateran. concilii. quia prædicta præbenda vacauit de iure, cum in maioris ecclesiæ canonicum fuit assumptus, & fuit sibi postea confirmata, & collata anni spatio euoluta, cum impositus fuit electus. & sic post lapsum duorum semestrium confirmatio interuenerit. nam ante confirmationem si tenebat: tenebat cum nullo quæsito colore. nec ideo currit tempus electoribus, vt s. de præb. c. de multa. confirmatio ergo non tenuit interposita post collationem deuolutam ad Papam, vt s. de sup. neg. præla. c. licet. & c. si. sicut nec snia confirmationis post appellationem deferram, c. si ap. de ap. in cle. nec excusatio tutorum post terminum excusationi præfixum, vt l. scire oportet. §. illud. de excu. tut. & not. in c. q. fit. in gl. fi. j. de elec. li. 6. de confirmatione obtenta post lapsum confirmationi, vel receptioni præfixum.

ADDITIO.

2 Dispensare. Dispensatio quid sit, vnde dicatur, & quæ sint illa, circa q. non pot. cadere dispensatio, & quæ sint dispensabilia. vide Ioan. de Tur. Cre. in c. nisi uigor. 1. q. 7.

S U M M A E.

- 1 Institutus quando videt titulum, quem habet in beneficio, non efficacem, debet habilem procurare.
- 2 Collatio si deuoluta est ad aliquem per negligentiam, pot. ille non solum instituere, sed etiam in corporalem possessionem inducere.
- 3 Capitulum dicitur fecisse, quod facit maior pars Capituli.
- 4 Concilium Lateranense non habet locum in ecclesia, vbi non sunt di-

- stinctæ præbendæ, nec certus canonicorum numerus.
- 5 Institutio facta ex falsa causa est nulla, etiam si ex vera causa decessa potuisset valere.
- 6 Iudex si ferat sententiam antiuam, et iustam, & per ius aliquo roboratam, & ipse exprimit, quod hoc facit auctoritate alterius iuris non facientis ad rem, talis sententia non ualet.
- 7 Forma non est seruanda in electionibus canonicorum.
- 8 Consuetudo non tantum operatur, quantum statutum.
- 9 Clericus potest percipere fructus beneficii in absentia ex consuetudine.

EX parte Astensis. Lateran. concilium

locum non habet, vbi non sunt distinctæ præbendæ: nec certus canonicorum numerus. & pars prima ponit facti narrationem. secunda partium confessionem. tertia sententiam. quarta gratiam. tertia ibi. [nos igitur.] quarta ibi, [quia verò.] ¶ Not. j. q. iste episcopus credebatur sibi licere post quatuor annos posse instituere canonicos. quò autem hoc credere potuerit post 8. semestria, non video. nec etiam quomodo ad archiepiscopum recurrerunt isti. nam si vacauerunt per quatuor annos gradatim, voluissent 8. ordinarii archiepiscopum præcedere, vt sic pro quolibet habuisset temestre tempus. dicam j. & tangit gl. pen. ¶ Secundò no. q. institutus, cum videt titulum, quem habet in beneficio non efficacem, debet habilem procurare, & sic mutare titulum possessionis de nullo in alium: ex pluribus autem titulis possidere non pot. vt l. 3. §. ex plurimis. ff. de acqu. poss. facit l. fundo. ad leg. fal. & c. vt quis duas. de elec. lib. 6. ¶ Tertio no. q. ipse, ad quem deuoluitur collatio per negligentiam, nō solum instituit, sed in corporalem possessionem inducit.

¶ Quarto no. q. tres solutiones opposuerunt, & tamen ista resistentia non obstat. dicitur Capitulum consentire: ex quo patet, q. illud, qd facit maior pars Capituli, capitulum fecisse dicitur: licet aliqui se opponant, vt c. cum inter canonicos. de elect. vbi de hoc. ¶ Quintò no. q. institutionem archiepiscopi inuvalidam non potuit consensus Capituli confirmare: quia quod nullum est, ratificari non potest. de elect. c. auditis. profuit tamen ad gratiam facilius obtinendam, secundum Host. ¶ Sextò no. q. concilium Lateran. non habet locum in ecclesia, vbi non sunt distinctæ præbendæ: nec certus canonicorum numerus: sed dicto casu, si canonici sunt negligentes in creatione canonicorum, episcopus statuet eis terminum, post quem ipse poterit providere. facit j. eo. c. si cap. lib. 6. & s. de elec. c. cum ecclesia Vultur. ¶ Septimò no. in ver. [vnde institutio.] ¶ Institutio facta ex falsa causa, est nulla, etiam si ex vera causa deducta potuisset valere. & est argu. sm Hosti.

¶ Iudex si ferat sententiam antiquam, etiam iustam, & per ius aliquod roboratam, & ipse exprimit, q. hoc facit auctoritate alterius iuris non facientis ad rem: talis sententia non ualet, vt hic, & j. c. dilectus. ad fi. & non solum est hoc verum, si mouetur ex falsa causa iuris, sed etiam si facti: puta debitum erat probatum per testes. & ipse dixit, cum constet nobis per scripta, & instrumenta (cum hoc modo non constaret) videtur enim sententia non valere, vt not. in l. si is ad quem. de acq. hered. posset tamen iudex appellationis talē sententiam ex vera causa confirmare, vt est casus in l. Titianus. ff. quod cum eo. Item si deduxit plures causas, quarum altera est vera: altera verò falsa: videtur valere vigore veræ causæ expressæ. argu. de re iu. cum l. & A. & s. qui si. sint leg. c. per tuas. vbi verò nulli iuri innuitur: non valet, quod agit: licet si causas tacuisset, valeret sententia sic sine causa prolata, & pro hoc periculosum est in sententiis causas deducere, vt j. c. sicut. s. de re iu. & vide quod no. Io. An. de expref. false causæ. & verè in c. in præsentia. de renun. & c. cum Bertold. de re iud. falsa ergo causa, sicut vitiat alias disposi. vt l. tutoribus. de testa. tute. & l. si. de here. insti. & de condi. & demò. l. cum

l. cum tale. §. falsam. ita & sententiam, vt in præalleg. iuribus. & l. qui testamento. de excusa. tuto. & c. de fal. causa adiect. per totum. ¶ Octauò no. dum dicit [totum Capitulum hoc affectat] & c. q. in electionibus canonicorum non est seruanda forma, sed sufficit consensus. super quo vide, quod no. Io. An. s. de elec. c. cum inter canonicos. super gloss. pen. secus in prælatis ad ecclesias viduatas. s. de elec. c. quia propter. Hostien. ibi tenet contrarium. dic vt ibi. ¶ Nonò not. q. tres de Capitulo possunt se opponere his, quæ placent Capitulo, & sunt audiendi, si aliquid rationabile proponant, & non alter, vt hic. & in glo. ad hoc. c. si quis presbyterorum. j. de re. ec. non ali. & c. cum in cunctis. j. de his, quæ fi. à ma. par. Ca. ¶ Decimò no. q. licet electio, vel institutio nulla fuerit: tamē institutus potest in illa ecclesia remoueri, donec superueniēte titulo efficaci, & ex noua collatione. quod dic. vt s. de elec. c. super. & c. considerauimus. & c. commissa. de elec. lib. 6. ¶ Undecimò no. quod secundum consuetudinem Papa mādatur illi haberi pro canonico. ex quo no. Egi. j. non tantum operatur consuetudo, quantum statutum: nam si semper consueuerunt esse 10. canonici, istud non facit numerum: nisi per statutum sic fuerit ordinatum, argu. contra l. de quibus. ff. de legi. vbi consuetudo est quædam tacita ciuium cōuentio, & statutum. Sed dic. q. eligere. 10. vel 15. est merè facultatis, & liberæ voluntatis, quæ stando in suis finibus non videtur hoc facere animo coarctandi liberum arbitrium: sicut si irem viam semper per vnam: vel coquerem panem ad furnum tuum: non cogere post tempora longiora ire, vel coquere: quia videor prædicta facere vigore propriæ libertatis, non constituendo in me seruitutem aliquam: secus est, cum per constitutionem liberam voluntatem restringo. & hinc dicimus, q. ad constitutionem seruitutis quandoq; requiritur factum, vt quis iure seruitutis aliquid egisse dicatur, vt l. 1. & 2. C. de serui. per Cy. & quod ipse no. in l. cum nouis simi. de præscrip. 30. anno. & quod dixi in c. significante. de app. ¶ Duodecimò colligit Host. hic argu. q. ex consuetudine clericorum potest percipere fructus beneficii in absentia. ad hoc de cle. argo. c. 1. ff. de polli. l. antepen. in fi. nam potuisset ille, qui à principio præbendas constituit, hoc statuere. 18. q. 2. Eleuterius. de condi. app. c. verum. ergo, & consuetudo debet posse hoc introducere. Hostiē. dicit, quod potest valere in perceptione partis, nō in perceptione totius: oportebit ergo, q. vicario, qui ecclesiæ deseruit, partem assignet. de præben. c. extirpanda. 1. Resp. & per totum. super perceptione ergo omnium fructuum in absentia non veniet consuetudo: quia esset ecclesiæ onerosa. ergo & c. vt eo. c. s. de cōfue. & vide s. de consti. c. cum omnes. ¶ Oppo. dicitur hic, q. duo, vel tres poterunt se opponere Capitulo. contra: nam no mine ecclesiæ non possunt se opponere, cum non habeant mandatum à Capitulo. vt c. 1. s. de procura. & de iudi. c. causam. Solutio. dicit glo. inuitis alijs de Capitulo possunt duo, vel tres agere, & defendere ecclesiam, vt habes in ea. & per Innoc. de testi. c. cum olim. & Ioan. And. in d. c. si quis presbyterorum. nam, & inuito Capitulo, potest vnus de ecclesia suscipere ipsius defensionem. ar. de libe. causa. l. 1. 2. & 3. sed aliud in agendo, vt d. c. causam. de iudi. Philip. dicit, quod isti non agebant nomine ecclesiæ, sed nomine suo: ideo fuerunt admisi sine mandato. Alij dicunt, quod isti se opponebant p. defensione iurium Romanæ Ecclesiæ, sed certè non possent sine mandato, vt c. cum dilecta. de confir. vti. vel inuti. Innoc. & Host. ad prædicta addunt, q. contra rescriptum apostolicum in tali ecclesia impetratum, in qua facultates non superperunt, vnus solus se posset opponere: cum per hoc graueretur ecclesia, & fieret contra iustum: quia vituperosum esset ecclesiæ, si ministri ipsius mendicarent. de renun. e. ad suppli cationem. sed vbi suppetunt facultates, ecclesia non læditur, sed honoratur. & ideo quod fit à maiori parte Capituli, ratū habetur. de his, quæ fiunt à maiori parte Capi. c. 1. ¶ Se-

cundò oppo. dicitur hic, q. isti habuerunt recursum ad archiepiscopum. contra erant lapsi quatuor anni à tempore vacationis: ergo ius prouidendi non poterat ad archiepiscopum pertinere, sed erat ad Papam deuolutum: cuius negligentia nullus supplet, vt dixi. s. titu. 2. Sol. hic archiepiscopus ignorauit probabiliter istam vacationem: ergo sibi non currit tēpus concilij Lateran. quod incipit currere à tempore sciētia, vt s. c. quia. nam cum non haberet potestatem archiepiscopus inquirendi de factis subditorum suffraganei, non est, qd sibi imputari possit, si alterius regni secreta voluit perscrutari. C. de comer. & merca. l. 4. ¶ Sed contra istam solu. fortiter oppo. & videtur, q. talis ignorantia, tanquam crassa & affectata, eum non excuset. nam debet annuatim visitare. de cēsi. c. sopitæ. Imputet ergo sibi, si non inquisiuit, vel visitauit. ff. ad Mace. l. pe. Item debet habere testes synodales, qui talia referant. de accus. c. sicut olim. & sic videtur affectator ignorantia: quem æquiparamus scienti. de spon. c. fin. de tēpo. ordi. c. eos. lib. 6. & cle. cum ei, quem. in fi. eo. tit. Item in his, quæ quis scire tenetur & c. vt in reg. præsumitur. Sol. dicit Io. And. bonus iudex hoc considerabit, determinata beneficii qualitate, & modo vacationis, & locorum remotione, & fama. ff. de vfuris. l. mora. & in casu (quo in archiepiscopo deprehendatur probabilis ignorantia) si quis tale beneficium impetraret à Papa (tanquam per vacationem diuturnam deuolutum ad eum) posset archiepiscopus se opponere. argu. de offi. deleg. c. super eo. & hoc no.

ADDITIO.

2 Quantum statutum. Adde Panor. hic Alex. in l. de quibus. de legi. & debet statutum aliquid operari vltra ius commune. Bar. in l. 2. de vfura. & in l. 4. §. prætor. de damno infec. Bal. in l. pe. C. de præscrip. longi tē.

S U M M A E.

- 1 Præbenda sacerdotis non debetur expectanti primam vacatam: nisi ipse esset sacerdos: vel in ætate, in qua fieri posset, si vellet.
- 2 Legatus non potest vni facere gratiam, quod conferat primū beneficium vacaturum.
- 3 Episcopus potestatem conferendi concessam non potest reuocare re integra.
- 4 Papa si inhibet episcopo, ne conferat contra concessionem suam, an valebit collatio episcopi facta contra mandatum Papæ.
- 5 Episcopus, an possit dare vni potestatem conferendi beneficia.
- 6 Episcopus an possit dare vicario suo generali potestatem conferendi vnum beneficium, quod vacabit.

Constitutus. Is, qui habet conferre, non potest de iure alteri potestatem tradere conferendi primum beneficium, quod vacabit. & in prima gratiæ petitio. In secunda ipsius exauditio. In tertia futuræ fraudis prouisio. secunda ibi [quocirca] tertia ibi [quia verò.] ¶ Not. primò. quod in ecclesia reperitur quandoq; præbenda, quæ est sacerdotalis: quia illi præbendæ erat hoc onus annexum. de præben. c. significatum. j. & talis præbenda non deberetur expectanti primam vacaturam: nisi ipse esset sacerdos, vel in ætate, in qua fieri posset, & fieri vellet, vt in c. ei qui. de præben. lib. 6. de hoc. s. c. proposuit. ¶ Secundò no. q. quod legatus non potest vni facere gratiam, quod conferat primum beneficiū vacaturum, sicut nec ipsum conferre. vt s. de præben. c. dilectus. nam non potest contra Lateranen. concilium dispensare, vt ibi no. nec contra iura: referuare verò posset suæ collationi. de iure pat. c. dilectus. nam licet collatio conferatur in tempus permillum, postquam fit tempore prohibito (scilicet antequam vacet) non tenet. quia lex restituit vitio, vt l. si feruis expor. argum. contra. ff. de heredi. institu. l. in tempus. dic. vt in simili no. sup. de terijs. c. fina. ¶ Tertio no. q. episcopus potestatem conferendi concessam non potest reuocare Pet. de Anch. sup. 3. Decr. III 4 re

re integra. & hoc propter confirmationem: aliàs (cùm talis concessio esset nulla) ipse idem videtur posse venire contra. quod dic, vt s. de cle. couiu. c. diuersis fallacijs. ¶ Quartò no. q̄ cùm aliquid prohibe. ur, prohibentur illa, per quã peruenitur ad illud. de procu. c. tuz. vbi de hoc. & l. cire. §. 1. de tu. & cu. da. ab his. cum si. alleg. in glo. ¶ Oppo. dicitur hic, q̄ episcopus non potest reuocare istam concessionem. contra imò videtur, quòd possit, re integra, vt in c. causis. §. de elec. fo. aut ista concessio fit per viam donationis. & tunc cùm sit perfecta, reuocari non potest, vt in iuribus alleg. in glo. pen. contrarium loquitur de potestate data compromissario in fauorem ecclesie, quã potius spectat ad onus, quã ad gratiam. & ideò reuocatur. vt ibi. ¶ Quarto post glo. primã. si compromissarius eligat, sed indignum: an ad episcopum, qui potestatem concessit. deuoluatur potestas conferendi, vel delictum illius sibi noceat: ita quòd non ad eum: sed ad superiorem proximum deuoluatur. & quid si ille eligat, sed electus recuset: an iterum poterit eligere? dic de istis quæstionibus, vt no. in c. si compromissarius. j. de elec. lib. 6. vbi sunt decisæ in tex. facit c. si electio. eo. tit. ¶ Secundo quærit. pone q̄ quòd Papa inhiuit episcopo, ne conferret contra concessionem suam: an valebit collatio episcopi facta contra mandatum Papæ? dicit glo. quòd, aut est appositum decretum, & non valet. aliàs sic. Io. An. contra. nam cùm sine clausula sufficeret inhibitiõ executionis datæ ad compellendum, vt j. c. si solu. lib. 6. fortius sufficere debet inhibitiõ Papæ sine clausula. præterea postquam Papa confirmauit istam gratiam episcopi, licet nullam: iam ad episcopum non spectabat amplius collatio: sed ad illum H. ex donatione episcopi, & confirmatione Papæ. Sed in Decre. dilectus. is, qui habet conferre, contulit: licet contra mandatum Papæ, non dico contra prohibitionem, vt prædixi. ¶ Tertio quærit glo. pen. an episcopus possit dare vni potestatem conferendi beneficia. dicit, quòd sic in genere, nõ in specie vnus beneficij, vel duorum: ego dico, quòd potest dare in genere istam potestatem, constituendo talem suum vicarium, vt j. de offic. vica. c. vit. lib. 6. alteri non videtur, q̄ possit dare istam potestatem generalem. ad hoc facit, quod no. Inno. & Host. in c. ex parte. de officio deleg. & probatur expressè de offi. leg. c. ponul. §. prohibemus. lib. 6. facit quod not. Archi. 16. q. 1. c. statuimus. & Ioan. An. Ioan. Mo. & Archi. in d. §. prohibemus. ¶ Sed vtrũ vicario suo generali possit dare potestatem conferendi vnũ beneficium, quod vacabit. dicit Ioan. An. quòd dictauit formam hoc modo: q̄ dedit illi primò potestatem generalem beneficia conferendi: deinde per aliam literam inhiuit, q̄ ex quo primum contulit, secundum conferre non posset: nisi prius notificaret sibi, cui prius primum beneficium contulisset. & responso ab iplo recepto per ipsius literas, quod collationem illam gratiam habet. ¶ Vltimò extra gloss. quæro, an ante istam constitutionem concessio, & potestas data vni sub forma, de qua in isto c. esset nulla. Tancre. & Vin. quòd non. Goff. contra. nam sicut hodie ita olim debemus dicere, q̄ fiebat infraudem constitutionis, & hæc verior. quia Papa facit isti gratiam, vt dicit litera. ex quo patet, quòd ante istã constitutionem erat nulla.

S V M M A E.

- 1 Concilium Lateranense de beneficijs vltra sex menses vacantibus, ad episcopatus non extenditur.
2 Vnus potest eligere.
3 Superior ex iure deuoluto habet eligere, non conferre.
4 Primatus iure eligendi actiue: non est primatus iure eligendi passiuè.
5 Constitutio promulgata simpliciter super beneficijs, & ministerijs non comprehendit episcopatus, & archiepiscopatus, sed minorum beneficia.

6 Dispensatio si facta fuerit cum aliquo patiente defectum (quod eo non obstante, possit ad honores, & dignitates ecclesiasticas promoueri) vigore talis dispensationis non poterit promoueri ad episcopatum.

Dilectus. Lateranense concilium de beneficijs vltra sex menses vacantibus, ad episcopatus non extenditur. ¶ No. modò, q̄ archiepiscopus credens ius eligendi deuolutum ad eum, elegit canonicum dictæ ecclesie. nam aliunde non videtur, quòd potuerit eligere dicto casu. quod dic, vt s. de electio. c. ne pro defectu. facit quod no. in cle. 1. de sup. negli. prala. in clemen. & c. cùm inter canonicos. de elec. ¶ Secundo no. q̄ archiepiscopus elegit. † & sic vnus dicitur eligere, vt hic. quod est contra Ioan. & Goff. in his, quæ not. s. de pot. c. gratum. & colligitur etiam ex hoc, † q̄ superior ex iure deuoluto habet eligere, non conferre. quod dic, vt dicto. c. ne pro defectu. ¶ Tertio collige, q̄ iste canonicus, sicut cæteri, fuit negligens: & tamen archiepiscopus eum elegit. ex quo collige, † quòd priuatus iure eligendi actiue, non est priuatus iure eligendi passiuè. ad hoc. s. de elec. c. tuz. ¶ Quarto nota, † q̄ constitutio promulgata simpliciter super beneficijs, & ministerijs ecclesiasticis, non comprehendit episcopatus, & archiepiscopatus: sed minorum beneficia. nam quia digni sunt singulari nota: si singulariter non notentur, videntur neglecta. vt ff. de iniurijs. l. item apud Labeonem. facit ad nota. in c. quamquam. de elect. lib. 6. & quod ibi dicitur de beneficijs, vt generalis commemoratio non comprehendat illa maiora: idem intellige in personis Ecclesiasticis: vt pœnalis constitutio promulgata contra clericos, non comprehendat episcopos, vt in c. quia periculosum. de sent. ex. lib. 6. ¶ Quintò no. q̄ dicit tex. [non solet extendi] & c. quasi dicat, sic est communiter intellectus. & sic minime sunt mutanda, & c. vt l. minime. ff. de legi. nam consuetudo interpretatur ius conuentionis, & pacta. facit c. cùm dilectus. de consue. ¶ Vltimo Ioan. And. inducit illum tex. in ar. † q̄ si dispensetur cù aliquo patiente defectum, vel alium, q̄ eo non obstante possit ad honores, & dignitates ecclesiasticas promoueri: vigore talis dispensationis non poterit promoueri ad episcopatum. ista tamen dispensationes sunt restringendæ. j. de consan. & affi. c. quod dilectio. & idem videtur, si sit dispensatum ad episcopatum, non poterit ad archiepiscopatum. 1. 2. dist. c. nos consuetu. & s. de elec. c. rescriptum. §. pe. Item si dispensatum sit, q̄ ad omnia spiritualia licite assumatur; adhuc nõ poterit episcopari. quia in generali commissione & c. de off. vica. c. fin. nam cùm dignitas episcopalis sit excellens, sub generali sermone nunquam apprehensa intelligitur, secundum Inno. Hosti. & Abb. ad hoc præal. c. quia periculosum. etiã in Spec. tit. 2. §. fin. verficu. quid si dispensatione est. cùm duobus seq. ¶ Deinde quærit de alia quæstione. pone ad archiepiscopum erat deuoluta potestas ista per c. ne pro defectu. s. de electi. ipse prouidit vigore Lateranens. concilij: an non obstante tali errore, valeat eo modo, quo valere potest. tenet, quòd non per c. ex parte. Asteñ. s. e. facit quod notatur in l. si is ad quem. de acqui. hæredi. & l. Tyrianus. quod cùm eo, & c.

S V M M A E.

- 1 Litis contestatio requiritur, cùm litigatur super beneficio.
2 Iudex debet excludere eum, qui conuictus est ex propria probatione, quòd non fouet iustitiam.
3 Promissio de conferendo ecclesiam, quæ vacabit: non valet.
4 Scriptura non firmat actum gestum contra iura: nec est maioris efficacis, quàm sint testes.

Extenore. Non tenet promissio beneficij vacaturi. In prima delegatorum consultatio. In secunda responso. ibi: [uos

S V M M A E.

[nos igitur] consultatio verò recitat commissionem causæ. secundò probationem actionis. ibi [dictus.] ¶ Not. primò, q̄ abbas, & conuentus aderant in hac lite, potuisset etiam solus abbas super defensione literas impetrare. s. de rescrip. c. edoceri. ¶ Secundò no. q̄ post litem contesta. produ. chartam monachorum: nam ante non sunt probationes regulariter admittendæ. vt s. vt lite non cõesta. c. quoniam frequenter. & collige, † q̄ cùm super beneficijs litigatur, requiritur a litis contesta. † concor. s. de elec. c. dudum. hodie dic, vt in cle. dispensiofam. de iudi. ¶ Tertio no. q̄ in charta ista fiebat mentio de promissis monachorum. quod expone, idest abbas, & conuentus: aliàs non valuisset promissio alia ratione, quia facta à solis monachis. quod non potest, si communiter ad eos spectat collatio. quod dic, vt j. ne sede vacan. c. vno. de reg. c. vlt. lib. 6. ¶ Quarto not. † q̄ quous quandoq; ex propria probatione conuincitur, quòd non fouet iustitiam: & quandocunq; hoc constat iudici, debet eum excludere, vt hic & s. de iudi. c. examinata. & facit, quod no. Inno. s. de offic. vica. c. 1. & l. vbi pactum. C. de transac. ¶ Quintò not. † q̄ non valet promissio de conferendo ecclesiam, quæ vacabit. quod est verum, etiam si talis promissio fuerit iuramento firmata. nam iuramentum non firmat actum contra iuris prohibitionem, & tentatum si cuit promissio de beneficio vacaturo. vt sup. c. 2. coniuncto c. si diligenti. de foro comperet. & l. non dubium. C. de leg. l. stipulatio hoc modo. de verbo. oblig. nam sicut promissio de hæreditate viuientis non firmatur iuramento, vt ibi. & notatur in l. pactum. C. de colla. ita nec de beneficio vacaturo. secundum Ioan. And. ¶ Opponitur, & videtur, q̄ isti monachi non debuerint audiri contra promissionem suam, licet turpem, vt sup. eod. c. cùm super. Sol. ibi fuit obiectum, & non probatum: hic verò probatum per illud instrumentum: vel dic, quòd ibi ille erat receptus in canonicum (& sic in quasi possessione) hic verò non: & ideò in pari turpitudine melior est conditio possidentis. vel dic, vt ibi plenius. ¶ Secundo oppo. de superfluitate: nam expressè talis promissio erat reprobata. s. eod. c. 2. & c. 3. ergo non debuit illa poni, vt s. in prima constitutione Grego. Sol. in illis nil dicebatur de scriptura, quæ videbatur firmare talem promissionem, vt aliquid operetur. ar. C. si mi. se ma. dix. l. si minor. & de re. crei. l. generaliter. Sed dic, † quòd scriptura non firmat actum gestum contra iura. nec est maioris efficacis, quàm sint testes, vt l. in exercendis. C. de fid. instru. quod est verum regulariter. fallit in casibus no. j. de cens. c. 1. lib. 6. ¶ Tertio op. hæc non fuit promissio beneficij vacantis. scilicet primam ecclesiam spectantem ad eorum donationem. & sic potest aliter, quàm per vacationem, casus occurrere: ergo videtur valere promissio, vt j. c. proxi. fo. hic fuit promissa ecclesia, quæ non potest deberi aliter, quàm p vacationem. secus si posset aliter se offerre facultas. j. c. proxi. Host. dicit, quòd hic fuit expressè promissa ecclesia prima vacans: secus si in forma. j. e. prox. ¶ Sed dices, quomodo potest aliter se offerre facultas, quàm per vacationem? dic, quòd per donationem ecclesie vacantis, vel iuris patronatus ipsius, vel per nouam ædificationem. sed hoc casu nõ deberet expectanti. vt cle. literas. de rescrip. ¶ Quærit Ioan. And. si hæc promissio facta fuisset per verbum [quàm citò se facultas & c.] vacat ecclesia, in qua monachi habent patronatum: nunquid illam conferre tenentur. non videtur: quia nec possent. de iure patronatus. c. fi. Ad hoc j. de præben. c. cùm in illis §. sua. Ioan. And. contra. nam debet intelligi, cõferemus, idest præsentabimus. j. c. fina. & hæc est mens præferenda verbis. de verbo. signifi. c. in his. de rescrip. c. eam te. secundum Hostiè. hodie termini quæstionis non procedunt: quia promissio de conferendo, cùm se facultas obrulerit, est nulla, vt j. e. c. 2. lib. 6.

ADDITIO.

¶ Litis contestatio. Non tamen requiritur contra contumacem, vt not. in c. 1. de eo qui mis. in poss. l. si causa rei se: uã lib. 6.

- 1 Beneficium vacaturum non potest in obligatione expressè deduci.
2 Verbum [cùm potero] comprehendit omnem modum, per quem potest beneficium quis conferre.
3 Concessio simplex, & indeterminata intelligitur, dummodo honestè, & commodè fieri possit.

Accedens. Obligatur prælatus, qui promittit, prouidere, cùm poterit. hoc dicit. prima pars factum narrat. secunda approbat. ibi [nos autem.] & istud c. hodie est correctum. j. eo. c. 2. lib. 6. ¶ No. primò. † quòd beneficium vacaturum non potest in obligatione expressè deduci. sub generali autem promissione (puta promitto, cùm potero) etiam spes vacationis includitur. & sic quædam sub genere conceduntur, quæ in specie prohibentur. s. de offi. or. c. si sacerdos. & l. si quis duos. de li. leg. & de au. tu. l. 1. ¶ Secundo not. q̄ hoc verbũ [cùm potero] latè patet. complectitur enim omnem modum, per quem potest beneficium quis conferre. In telligitur tamen hoc verbum [cùm potero] ciuilitè, & commodè. Vnde si offerret se facultas conferendi: non tamè isti: puta vacat præbenda sacerdotalis: iste autem non est sacerdos, nec de proximo fieri potest: non erit illi conferenda. † quia simplex, & indeterminata concessio intelligitur, dummodo honestè, & commodè fieri possit, vt l. si cui. ff. de seruit. gen. & l. nepos Proculo. de verbo. signifi. sicut quando sermo dirigitur ad personam, debet intelligi secundum eius conditionem, vt ff. de iniu. te. l. si quis filio. §. irritum. & l. plenũ. §. equitij. ff. de vsu, & ha. Item si fiat promissio beneficij, constitutio in minoribus, vel minori 25. annis. debet intelligi de simpliciter non curato, ad quod non reputatur idoneus. de præben. c. super inordinata. & c. si eo tempore. de rescrip. lib. 6. facit 26. distin. c. deinde. & c. solitæ. de ma. & obe. talia enim sunt subiecta, qualia prædicata demonstrant. vt dictis iuribus. & quod not. in l. 2. ff. de ori. iur. & hæc sunt vtilia ad intellectum c. quod (vt dixi) hodie corrigitur per c. 2. j. eodem lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Collatio præbendarum communiter spectat ad episcopum, & Capitulum.
2 Exclusus à iure eligendi, vt canonicus: admittitur ad illud ius, vt episcopus.
3 Episcopus semper presumitur residere in concilio, vt episcopus: nisi probetur contrarium ex aliquibus coniecturis.
4 Dolus adhibitus ab aliquo, vt canonico, obstat sibi venienti ad illum actum poslea, vt præalato.
5 Statuto cauetur, quòd nulla exceptio possit opponi contra executionem banni: alio statuto cauetur, quòd bannitus possit impune occidi: modo quidam misit uxorem suam extra ciuitatem, & fecit eam banniri pro quibusdam delictis: deinde reuersam occidit: captus opposuit de banno: replicabatur, quòd dolose bannum illud dari fecerat: quid iuris.
6 Capitulum an poterit vltra terminum electionem celebrare in casu, quo archiepiscopus dolose impediuit.
7 Canoniam, quam habet episcopus iure annexionis, & consuetudinis, an requirat præbendam.
8 Episcopus in vna ecclesia: an possit obtinere bona mensæ, præbendam, & canoniam annexam de consuetudine.
9 Vox episcopi an excedat alias voces in Capitulo.

Postulastis. Si ad Capitulum, & prælatum, vt prælatum, potestas pertinet eligendi: de vno ad alterum lapsu temporis non transibit. secus si prælatus sit ibi, vt canonicus: quod tunc verum erit, si dolum non committat. in prima parte cõsultatio.

fultatio. in secunda ibi [ad quod] responsio. à qua vnum casum excipit. ibi [nisi] quem determinat ibi [in hoc.] ¶ No. primò, quòd ad episcopum &c. pertinebat hæc collatio præbendarum. & sic est de iure communi, secundum Gof. quod dic. vt s. de elec. c. cum ecclesia Vulturana. ¶ Secundò not. ¶ cum cõmuniter spectat ad episcopum, & Capitulum collatio præbendarum, communis negligentia operatur, quòd potestas conferendi de vno ad alium non transibit: sed ad superiorem. cum enim pariter in hoc delinquant, vnus alterius negligentiam supplere non potest; quia suppleret etiã propriam. nam deuolutiones istæ fiunt gradatim, vt s. eod. c. 2. sed capituli, & archiepiscopi est idem gradus: ergo non cadit deuolutio, ar. c. non putamus. j. de consue. lib. 6. præterea ille, qui obijcit alteri negligentiam: oportet extra noxam esse: aliàs obijcere non potest. ad hoc. ff. de leg. 2. l. cum pater. §. libertus. bene fateor, quòd in casu, quo non posset episcopo negligentia imputari, posset solus eligere in fine terminis: tamen alij (& non ipse) delinquerent eligendo indignum: vt sic non minus iuris habeat episcopus, quàm vnus canonicus, qui prædictis casibus ita posset, vt s. de postu. c. gratum. ¶ Tertio not. in ver[bi] nisi forte] quòd exclusus à iure eligendi, vt canonicus, admittitur ad illud ius, vt episcopus: sicut exclusus ex vno capite in petenda bonorum possessione, admittitur ex alio ex diuerso iure, vt l. 1. ff. de success. edic. Idem dicimus in præfide: qui si est in ordine decurionum, vt decurio, & cum eis, & cum eis, appellabitur ad eum, vt ad præfidem: similiter ad archiepiscopum appellabitur, si vt præfidem concilio prouinciali tulit sententiam. & hæc similia ponit glo. j. de app. c. à colla. facit l. tutorum. ff. de his, qui. vt indig. & l. 2. si extraneus. cum se. ff. de adul. ¶ Quarto no. quòd episcopus quandoque interest Capitulo, vt prælatus: quandoque, vt canonicus. ¶ in dubio tamẽ semper præsumitur, vt episcopus residere, nisi probetur contrarium ex aliquibus coniecturis, quas ponit glo. in d. c. à colla. vbi videas. Sed dices, quæ est ratio diuersitatis, si præest, vt episcopus de eum non deuoluitur: sed deuoluitur, si interest vt canonicus. dicit Ioan. And. quòd primo casu cum intererat, vt prælatus: poterat Capitulum ad electionem conuocare, cum haberet primam vocem: & eos cogere. secus si intererat, vt canonicus: & ideò non imputatur isto casu, sicut primo. ¶ Quintò no. in ver[bi] & in hoc casu] quòd dolus adhibitus ab aliquo, vt canonicus, obstat sibi venienti ad illum actum postea, vt prælato: non ita negligentia, vt in casu s. prox. & posset fortè idem dici in quolibet superiore. qui dolo impedit inferiores, ne eligant. vt ad ipsum dicto casu non deuoluatur collatio, & dolus in hoc sibi noceat: præpòderat enim dolus culpæ, vt l. si ambo. de compen. nam à beneficio iuris, vel hominis semper dolosi in dubio, & fraudem committentes intelliguntur exclusi, vt l. 7. §. si. ff. de cond. ob tur. causam. & l. Lucius. §. Lucius Tytius Dama. ff. de leg. 2. ¶ Habui quæstionem de facto. ¶ cauetur statuto, quòd nulla exceptio possit opponi contra executionem banni. alio cauetur, quòd bannitus possit impunè occidi. modò quidam misit uxorem suam extra ciuitatem, & facit eam banniri pro quibusdam delictis: deinde reuersum interfecit. captus opposuit de banno: replicabatur, quòd dolosè bannum illud dari fecerat: nisi de iustitia banni aliter probauisset, non profuisset sibi bannum, sua fraude procuratum. facit l. 2. ff. si quis cautio. ar. huius. c. ¶ Quomodo autem probetur dolus in casu huius c. dicunt quidam, si latitat, & vocatus non venit. hoc non placet: quia talis latitatio non obest Capitulo. quia potest post terminum præfixum iure suo eligere. de elec. c. cum nobis. & c. quòd sicut. ver. si autem. Alij dicunt, quòd probatur dolus, si non vult cum Capitulo concordare. nec etiam hoc placet. quia tunc valebit, quòd facit Capitulum, non obstat. sua contradicione. dicit ergo Hosti. dolum probare, si apparet archiepiscopum cum his, qui sibi fauent in Capitu-

lo procurasse, quòd differatur ordinatio, fortè quæsto colore de expectandis absentibus: vel promittit præposito, qui habet conuocare Capitulum, quòd si differatur, ordinabit beneficium ad voluntatem suam: vel aliter quomodocumque procurat elec. differri excommunicando fortè, vel suspendendo canonicos iniuste. & breuiter multis modis committitur fraus, & dolus: ideò probandum ex perspicuis coniecturis, vt l. dolum. C. de dolo. ¶ Opp. dicitur hic, quòd episcopus potest esse in ecclesia, vt canonicus: & sic habere vocem. contra hoc op. & videtur, quòd non possit. nam si ante erat canonicus, definit esse per apprehensionem episcopatus. vt c. cum in cunctis. s. de elec. postea de nouo eligi in canonicum non potest. quia prohibitus est iste descensus, vt c. legimus. 96. dist. So. vt in glo. magna. cuius intentio est, quòd annexio soluat omne contrarium oppositionis prædictæ. nam nec prius, nec post, potuit fieri canonicus. Item nec simul: quia dominatio, & subiectio sunt correlatiua: nec cadunt in idem subiectum. s. tit. 1. c. si. ¶ Secundò op. extra glo. dicitur hic, quòd si interfuit episcopus Capitulo, vt canonicus: ad eum, vt episcopum ius deuoluitur prouidendi: contra omnes in negligendo sunt pares: ergo omnis negligentia pariter punienda est. de suppl. neg. præla. c. dilecto. de elec. bonæ. 1. fo. dic. quòd alterius personam representat episcopus in cle. prima: alterius in secunda, ad hoc. s. de elec. c. cum inter vniuersas. & c. cum inter canonicos. vbi de hoc. nam vt s. dixi exclusus vno iure (puta ex persona propria) admittitur ex persona alterius: puta tanquam hæres. ad hoc l. Blebius. ff. de pact. do. & l. hæreditas matertera. C. de pet. hære. ¶ Ex hoc collige, quòd si elegit, vt canonicus, poterit examinare, & confirmare, vt episcopus. Item si appellabitur in tali negotio electionis: appellabitur ad eum, vt episcopum. secus si intererat, vt episcopus: tunc enim ista non spectabant ad eum. quòd dic. vt j. de app. c. à collatione. vbi glo. dicit, quòd poterit recusari, vt suspectus: si, vt canonicus illi fauit, contra quem extitit appellatum: sicut iudex principalis causæ, qui successit in locum iudicis appellationis, vt ibi not. & 3. q. 7. c. tria. & l. eos. C. de appel. & s. de elec. c. querelam. ¶ Quærit glo. ¶ in casu quo archiepiscopus dolosè impediuit electionem infra terminum celebrari. an post terminum poterit Capitulum eligere, ita quòd dolus archiepiscopi impediatur illum cursum semestris temporis. gloss. in prin. videtur dicere, quòd non currat in effectu: sicut nec dolus tertij. illo casu contra eum non posset heberi recursus propter inæstimabile interesse electionis non factæ. In fine verò videtur inclinare, quòd currat tempus Capitulo, & collatio deuoluatur ad superiorem. Ioan. An. distinguit, quòd aut canonici propter dolum episcopi non eligunt: nec eligere possunt (puta quia eos excommunicauit, vel suspendit) vel per alios hoc fieri procurauit. & sit vera prima opi. quòd non obstat eis talis dolus. quandoque dolo episcopi eligere negligunt: sed eligere possunt (puta quia non sunt excommunicati, vel suspensi per eum) & isto casu currat eis tempus, & ad superiorem deuoluatur. s. quòd me. causa. c. dilecti. & sic sit vera secunda opi. ¶ Secundò quæro post Ioan. And. an ¶ ista canoniam, a quam habet episcopus iure talis annexionis, & consuetudinis (vt dixi in prima opp.) requiratur præbendam. videtur quòd sic: quia est canonicus. s. c. cum super. contrarium tenet Hosti. quia satis præbendatus episcopus de bonis mense suæ: in hoc ergo ista canoniam est episcopatus annexa, & differt ab alijs canonij: nam cum excedat suos terminos, exceditur à non suis terminis. vbi tamen esset consuetudo, quòd talis canoniam haberet etiam præbendam: tunc stabitur consuetudini. j. de pben. c. cum in ecclesia. lib. 6. ex quo concludit, quòd in vna ecclesia est quis episcopus, & obtinet bona mensæ, præbendam, & canoniam annexam de consuetudine. vnam autem præbendam principaliter, alteram dignitati fortè annexam habere non posset, vt j. eo. de præben. c. vlt. in cle. facit c. 1. de consue. lib. 6. ¶ Tertio quæro. dicitur hic, quòd quandoque

ad episcopum, & Capitulum spectat communiter collatio præbendarum. ¶ vtrum ergo vox episcopi excedat voces. dicit Hosti. quòd aut habet dictam vocem vt canonicus, & non excedit, quia non plus iuris habet respectu suæ vocis: quàm quilibet alius canonicus respectu suæ, vt patet ex his, quæ dixi in prima op. quandoque habet illam vocem tanquam episcopus. & tunc dicit ipse, quòd tantam habet vocem pro se, quàm tam omnes alij simul iuncti. quòd patet, quia tantum ipse solus de obuentibus percipit: quantum omnes alij. de testa. c. requisisti. §. si verò. vbi per Io. An. ad hoc facit s. de rescrip. c. pastoralis. 1. Resp. vbi de delegato ex vna parte, qui tantum iuris habet, quantum plures ex alia parte. nam quandoque vna persona sustinet personas plurium, & plures voces habet, vt s. de elec. c. scriptis. & c. cum olium. de re iudi. Et ex his infert, quòd si episcopus haberet secum in electione vnum, vel duos canonicos, habere dicitur maiorem partem. nã cum ipse faciat dimidiam partem: & Capitulum de per se aliam dimidiam: si habet vnum, vel duos secum de Capitulo: representat maiorem partem. per no. in d. c. pastoralis. & c. scriptum. & hæc vera, secundum eum, in collationibus, & institutionibus: de quibus loquuntur prædicta iura. & in omnibus alijs, quæ de iure communi ad solum episcopum pertinent. nam in alienationibus, & similibus necesse est, quòd totum Capitulum, vel maior pars ipsius consentiat. de his quæ fi. à præla. c. tua. & c. seq. & quod no. Ioan. An. de elec. c. cum in ecclesia. lib. 6. Bona. j. c. 2. nouit. dicit precium vocem episcopi determinasse, etiam cum vno canonico, alijs non præuolere. Ioan. An. dicit omnino videas, quòd hoc declarando. dixi. de appel. c. pen. lib. 6. ista sunt verba nouellæ. Sed aduertendū latius in prædicta quæstione, quia ipsam reperio disputatam per excellentissimum Doct. domi. Frederi. de Senis. & pro hac parte Host. adducit, præsupposito, quòd episcopus habet dimidiam iuris. l. fin. de impu. & ali. sub. de hæred. insti. l. Tyti fundi. & l. interdum. Item temerarium est à capite membra recedere. 1. 1. dist. c. quis nesciat. & c. nolite. & de pferip. c. cum non liceat. Sed episcopus, & Capitulum faciunt vnum corpus: & ipse est tanquam caput. ergo caput sequi debet. hinc est, quòd locus, vbi caput est sepultum, censetur religiosus, & nõ vbi membra, vt l. cum in diuersis. de reli. & sum. pti. fu. & accessorium sequitur naturam principalis, vt in c. accessorium. de reg. iuris. lib. 6. præsumendum est pro sententia, & iudicio episcopi: vbi contrarium non apparet. de proba. c. post cessionem. 1. 1. q. 3. c. curæ. & iudicandum est pro eo, qui est in dignitate, vt ff. de pac. l. si plures. & qui bo. cepos. l. si. adducit in iure patronatus simile, vbi si vni patrono succedat vnus alij ex 10. si vnus ex istis. 10. concordat in presentatione cum illo vno: dicitur ille vnus habere maiorem partem. vt cle. 2. de iure patro. adducit etiam dictum c. scriptum. & quòd ibi not. Host. vbi dicit, quòd si prælatus habet tertiam partem in electione: tertiam canonici, & tertiam clerici. & sunt. 22. canonici. & 22. de clero. si 8. vel 9. canonici. & totidem de clero consentiunt cum prælato: dicitur habere prælatus maiorem partem. quia de 60. vocibus habet 36. vel 38. Et aduertendum, quòd omnes istæ rationes sunt fundatæ, quòd tantum iuris habet solus episcopus, quantum totum Capitulum: & sic dimidiam. Contrarium determinat ipse, & probat pluribus rationibus, & prima, quia vnus vel duo, seu plures de Capitulo accedendo episcopo nihil potest. quia ibi dicitur esse Capitulum, vbi totum, vel maior pars. de elec. c. cum inter canonicos. & ibi no. sed hic episcopus non habuit totum, vel maiorem partem, licet habuerit vnum, vel duos. secundo probatur. quia episcopus tenetur habere totum Capitulum, vel maiorem partem: cum habeat maius ius, quàm Capitulum: puta quando habet conferre beneficium de consensu Capituli, vt no. ne se. vac. c. vno. lib. 6. & est casus. de his quæ fi. à præ. c. tua nos. multò fortius ergo, quando episcopus habet par ius cum Capitulo. nam maius ius est conferre cum

consensu, vel de consensu alterius: quàm conferre cum illo altero principaliter, vt probatur in c. 1. ne sede vac. nam primo casu, sede vacante confert. alter non, vt ibi. Tertio adducit pro casu. c. ea noscitur. de his, quæ fi. à præla. & ibi not. in gl. fin. per Ber. & tamen ibi requiritur, quòd totum, vel maior pars Capituli consentiat. hoc etiam probat per c. 1. ne sede vacan. lib. 6. dicitur enim ibi, quòd si ad episcopum, & Capitulum pertinet collatio præbendarum, suspensio Capitulo, vel singulariter excommunicatis singulis &c. ergo innuit. quòd vbi Capitulum aliàs non esset suspensum, vel excommunicati singuli: necesse esset totum Capitulum, vel maiorem partem consentire. ¶ Ad contraria respondet: quia loquuntur, quando aliquid ad aliquos spectat, non vt collegium, sed vt ad singulos: in quo casu numerantur capita ius habentium. Sed in casu nostro episcopus est vnus, & Capitulum est aliud. Non obstat. c. scriptum. vbi innuitur, quòd vbi vniuersitas aliqua habet eligere cum aliquo, numerantur voces per capita singulorum. nam ibi non habebat eligere vniuersitas, vt vniuersitas, sed vt singuli pro ecclesijs suis, vt ibi no. per gl. & Host. vel posito, quòd vniuersitas, vt vniuersitas habeat eligere: adhuc potest fieri computatio vocum per capita, non respectu illius, cum quo vniuersitas habet eligere, sed intra se: sicut dicimus. ff. de hære. insti. l. interdum. cum concor. ibi positus. & sic debet intelligi, quòd no. Host. in d. c. scriptum. & in exemplo de quo s. si prælatus habet trientem in electione, & canonici, qui sunt 20. alium trientem, & clerici, qui sunt 22. alium trientem. nam si prælatus consentit in vnum, admittitur vox sua pro triente 10. canonici ex 22. faciunt medietatem alterius trientis. similiter. 10. de clero dimidiam alterius trientis. & sic bene computando faciunt 8. vncias. concludit ergo, quòd non valeat electio celebrata ab episcopo cum vno, vel duobus de Capitulo, si alij de Capitulo consenserunt in alium, neutrius igitur collatio valet, secundum eum, qui dicit, quòd hoc approbat Ioan. An. in nouella. de app. c. penul. lib. 6. & quòd no. Host. de excel. præla. c. 1. & de verbo. fig. c. cum clerici. & collige in summa ex prædicta decisione, quòd si cum episcopo non consentit totum Capitulum, vel maior pars: non valet, quòd fit ab episcopo cum minori parte, quando communiter per eos debet actus explicari, & sic multum vilis erit vox episcopi. pone enim sunt 22. canonici in ecclesia: si in actu communiter explicando. 10. accedunt episcopo: non valet, nec censetur maior pars: cum tunc non dicatur cum eo Capitulum consentire. quòd expedit per prædicta, & tamen si ipse episcopus, vt canonicus consideraretur, esset tunc maior pars. quòd tamen prima facie satis videtur irrationabile, vt vox eius (quæ debet ponderosior reputari) nullum asferat suffragium: quòd non asferret, secundum prædictam decisionem.

ADDITIO.

¶ Ista canoniam, & præbendam qualiter differant, vide Ioan. in c. cum M. Ferrariensis in vet. canonicus. supra de consuetu.

S V M M A E.

- 1 Promissio directa, vel indirecta facta à patrono de beneficio vacaturo non tenet.
- 2 Laicus potest presentare clericos in ecclesia collegiata: non tamen principalem prælatum.
- 3 Presentatio quare appellatur donatio.
- 4 Procurator generalis, etiam cum libera, non potest presentare: nisi actus presentandi sit ei specialiter commissus.

¶ C Vm directa, ¶ Directa, vel indirecta à patrono de beneficio vacaturo, non tenet. factum primò narrat: quòd postmodum irritat, & fieri prohibet. secunda ibi [mandamus.] ¶ Not. primò, quòd Papa irritat

tat promissionem beneficij non vacantis. vacantes ergo posset promittere: non tamen, quod promissio efficiat. nam & si iam presentasset, posset variare. §. de iure patro. c. cum autem. & cap. pastoralis. & sic non plus promissio, quam presentatio, operatur. ¶ Secundò not. quod ista habebat ius presentandi in ecclesijs, ubi erant beneficia, & prabendæ. ¶ & sic in ecclesia collegiata potest laicus presentare clericos: non tamen principalem prælaturam. §. de iure patro. c. nobis. ubi de hoc. ¶ Tertiò no. tex. ibi [& donationes earum] & c. debet enim exponi, [donationes] id est presentationes. nam conferre, vel donare non posset etiã patronus clericus. de iure patro. c. si. ¶ Ideo autem presentatio appellatur donatio: quia per presentationem fit prouisio. sicut per donationem, in tantum, quod obligatur prælatus, qui tenuit presentatum admittere eo. tit. c. pastoralis. ¶ Quartò no. quod sicut non potest conferre beneficium, an tequam vacet, vt §. c. 2. ita nec presentari, vel promissio de presentando fieri. & est ratio, quia per presentationem deuenitur ad collationem. prohibita ergo collatione, omnia intelliguntur prohibita, per que peruenitur ad illud, vt l. oratio. ff. de spon. siue de ritu nup. non potest ergo patrona. committere actum presentationis fienda; antequam vacet ecclesia: sicut nec colla. quia de eo constitutus nec elector. §. de elec. c. quia propter. ¶ Sed contra illud op. delegatus Papæ potest alteri subdelegare, & demandare iurisdictionem, quam habet, per rescriptum, vt §. de rescrip. c. pastoralis. in vlt. gloss. Item potest patronus ius patronatus in alterum transferre, etiam ecclesia vacante. §. de iure patro. c. cum secundum. Si potest in totum ius patronatus in alterum transferre: ergo & actum presentationis committere, quod est minus. Sol. ante vacationem commissio exercitij, id est presentationis reprobatur, & totalis translatio à iure conceditur: sicut conferri non potest ecclesia, antequam vacet, & tamen etiam non vacans potest in proprietatem concedi, vt §. de dona. c. consultationibus. de ec. xdi. c. ad audientiam. similiter excommunicatus sicut per seipsum non habet exercitium actio. §. de iudi. cap. intelleximus. ita nec per alium. de proba. c. post cessionem. & tamen in totum transferre. f. alteri cedendo potest, vt no. §. de iure patrona. c. 1. lib. 6. Non ob. quod no. in dicto c. pastoralis. quia ibi est speciale ex eo, quod ibi non reprobatur via ad vacaturas. conclude ergo, quod nec per se, nec per alium potest committere actum presentationis ante vacationem. ad hoc bene facit. §. de offi. leg. c. pe. 1. Responso. lib. 6. & optimè de offi. ordi. c. Roma. §. 1. eo. li. dicit tamen Ioan. An. quod illud, quod dicitur in 1. c. de commissione prohibita: actus presentandi ante vacationem habet locum, quando est specialis commissio, vel datur specialis procurator ad presentandum in certo beneficio. Si verò patronus det generalem procuratorem ad presentandum in omnibus ecclesijs, in quibus habet patronatum. dicit ipse, quod valet, per no. §. c. constitutus. & c. fin. de offi. vica. lib. 6. & hoc dictum maximè est verum, cum constitutus habet iustam causam constituendi: fortè aliò necessario profecturus. cessat enim tunc fraus: & etiam si constitueret eum procuratorem generale in omnibus bonis suis, cui ista committit. his concurrentibus, dicit valere, etiã si vnã presentationem haberet, secundum eum. ¶ Ex cuius mente collige, quod generalis procurator, etiã cum libera, presentare non posset, nisi actus iste specialiter sit commissus & c.

Ne sede vacante aliquid innouetur,

ICTVM est §. de institutionibus, & collationibus prabendarum, & ecclesiarum: quæ de iure cõi fieri debent à prælato simul cù Capitulo. vacantibus aut fedibus, Capitula cõferre non possunt, vt §. c. 2. vnde sumpta hic occasione, subiicit hanc rubricã. ne sede

vacan. Goff. vel aliter. Præbenda non vacans cõferri nõ potest. §. c. prox. c. 1. nec vacans, mortuo prælato, ad que spectat. ideò & c. De materia habetur. 1. 1. q. 2. c. hoc ius placiti. & c. si qua de rebus. cum sex. c. fe. repetitur in 6. & tangitur in hoc volumine. Doc. in c. cum vos. de offi. ord. de ma. & obe. c. his quæ. & c. cum olim. de præscrip. c. 1. & c. de quarta. & c. auditis. faciunt in 6. de elect. In generali. & c. quia sape. de sup. ne. pla. c. ecclesiæ. de offi. or. c. presentati. de præben. c. si apostolica. de insti. c. 1. de re. ec. non alie. c. dudum. de reg. c. 1. & cle. de elec. c. statutum. de re. ec. non ali. c. 2. & de sup. ue. præla. c. si ep̄s.

S V M M A E.

- 1 Papa potest erigere monasterium in ecclesiam cathedralem.
- 2 Status ecclesiæ vnita si tendit in deterius: possunt agere illi de ecclesia, vt vnio dissoluatur.
- 3 Suffragia non profunt, quando petitio est iniusta.
- 4 Vnio quot modis, & qualiter fiat.
- 5 Vacante ecclesia, an possint clerici eius, vt superior bona ipsius alienare, vel actiones intentare ecclesiæ competentes.
- 6 Indulgentia, de qua in tex. in quo fuerit.
- 7 Dispensandi potestas an transcat in Capitulum in casibus, in quibus ad episcopum spectat dispensare.
- 8 Capitulum sede vacante fecit statutum pertinens ad correctionem criminum, & morum reformationem, an illud statutum duret in vltimo episcopi substituti.

NOuit. Vacante ecclesia, ipsius status non mutatur. hoc primò. vacante ecclesia non confert præbendas spectantes ad collationem prælati. hoc secundò. Iudicium tunc habitum contra ipsam non tenet. hoc tertio. In prima ponitur petitio cù facti narratione. In secunda petitionis repulsio cum quadam protestatione. secunda ibi [artedentes.] §. No. primò ¶ quòd Papa erexit mona. in ecclesiam cathedralem. quod alius face re non potest. 16. q. 1. c. felix. Non ob. de ma. & obe. c. cum inferior. vt ibi no. in tertia gl. facit §. de ec. xdi. c. ad audientiam. ¶ Secundò no. ¶ quod si status ecclesiæ vnita tendit in deterius, possunt agere illi de ecclesia, vt vnio dissoluatur: & ad statum pristinum redigatur. ¶ Tertiò no. quod Papa incepit inquirere: nec perfecit, quod perficere debuit de honestate. quia illius vicarius est, qui non nouit opus imperfectum. de bap. c. maiore. ¶ Quartò not. ¶ quod ubi petitio est iniusta, non profunt suffragia. Rex enim regni magnates: vtrūq; ecclesia hoc petebat. & tamen non profuit, quia sede vacante & c. concor. §. de elec. c. imotuit. & hoc ideò, quia non erat questio de iure consentientium, sed tertij. scilicet vacantis ecclesiæ. In prauidicium non consentientis valet iudiciū, etiam si actori nõ cõpetat actio, vt l. nil. §. quantum. ff. ad exhi. ¶ Quintò no. quod si quis agit ad debitum præmaturæ, non debet exaudiri: sed nõ pro hoc tempore debito prohibetur, vt §. de plus peti. c. 1. ¶ Quæ ro primò, ¶ quod quot modis, siue qualiter vna ecclesia vniantur. Respondeo. glo. 2. dicit, quòd tribus modis. primò quia vna subiicitur alteri. secundò quia simul, & pariter vniantur: tertio vniantur, ita quòd vtraque remaneat in primo statu, vt in ea habes. & de effectu cuiuslibet prædictæ vnionis. Host. dicit, quòd quinque modis. primò quòd ad communionem spiritualium, vt faciunt quædam mona. quæ mortuo alterius monacho, vtròque faciunt officium, & 7. & 30. & hoc modo habet quis locum in pluribus mona. Non ob. c. fin. de religio. cum ibi diuisio ambitionis: hic vnio charitatis. ¶ Secundo modo, cum vna subiicitur alteri, vt in glo. & per hoc non fit præiudicium diocesano, cui suberat illa, quæ subiicitur, vt in si. glo. not. nisi id fiat de ipsius consensu. de dona. c. inter dilectos. etiam si confirmetur per Papam: nisi id exprimat in ea. de confir. vti. vel inuti. c. fina. ¶ Tertiò modo fit vnio, cum duo collegia non sunt aliã vnita: nisi, quod habere debent vnum prælaturam. 16. q. 1. c. & temporis. & tunc si ambo prius erant

erant cathedrales, similiter retinent statum suum. & hoc casu in quarum altera celebrabitur electio post mortem prælati. dicit, quod sibi deferrent circa locum. & si conuenire non possent, alternis vicibus in ipsarum qualibet fiet electio prælati. ad hoc cle. si plures. 2. Responso. de iure pa. & si discordaret de prima vice prius nominata, in ordine vnionis præferetur. de elec. c. vlt. lib. 6. vel posset expediri per sortem. Non ob. de forti. c. fin. quia ibi de elec. hic de loco quaritur, & constat periculū in vno, non in alio versari. Si verò vna ex vnitis esset cathedralis, alia collegiata: tunc circa locū videtur dignior præferenda, vt c. statum. de ma. & obe. nam talis collegiata non efficitur cathedralis per talem vnionem, nisi Papa aliud exprimat, vt hic. facit in simili l. non dubito. ff. de cap. ubi de vnione siue confederatione ciuitatis. & quod no. Innoc. §. de scisma. c. 1. Quartò modo fit vnio, cū duæ ecclesiæ vniantur simul, & tunc quid iuris de clericis vtriusque, de priuilegijs, & statutis dic, vt in glo. Quintò modo vnio fit, cū conuentualis in cathedralem erigitur. & idem est prælatus vtriusque. & hanc facit solus Papa, vt hic. Ad prædicta adducit Innoc. & Host. quod prædicta non sunt perpetuò vera, & ideò inspiciendus est tenor priuilegiorum. de priui. c. porro. de offi. ord. c. duo simul. ¶ Circa istam vnionem Bar. dicit, quod quandoque plura adæquantur, seu exequantur. & tunc hoc importat, vt illud, quod vna res habet plus quam alia, attribuitur alteri, & econuerso. vt l. 2. communia de leg. & Insti. de leg. §. nõ frustra. & ff. si quis omis. cau. testa. l. quia autem. §. si verò. C. de suis, & le. Aut. in successione. & quod ibi not. in gloss. & in Aut. de hære. ab intest. §. si verò nec fratres. & quod ibi not. quandoque vna res adæquatur ad aliam. & tunc illi rei, ad quam fit adæquatio, nil adiicitur, sed rei adæquate attribuitur quidquid est plus in re, ad quam fit adæquatio: exemplū. Imperator exæquat sibi Augustam, & hic priuilegia sua dat Augustæ. de leg. l. princeps. Item conditio fæminarum multum exæquat masculis. vt l. maximum vitium. C. de libe. præteritis. hæc enim iura masculorum in mulieribus habent locum. ita no. in l. 1. ff. de leg. 1. & prædicta, cum plura vniantur alteri ex prædictis. quandoque contingit, quod vna res diuiditur in duas: puta vnus episcopatus in duos, vel vna prouincia in duas, vt l. si eadem. ff. de officio assel. tunc fortè vni cuique ipsarum videntur reseruata, siue concessa integra iura, quæ ante diuisionem illi integrè competeant. ar. ad hoc. C. de adu. diuer. iudi. l. binos. ubi tantum salarium percipit vnusquisque ex pluribus additis vni: quantum ille solus antea obtinebat. & de ista vnione, vide glo. 16. q. 1. c. & temporis qualitas. ¶ Secundò quæro ¶ an vacante ecclesia, possint clerici ipsius ecclesiæ, vel superior bona ipsius alienare, vel actiones intentare ecclesiæ competentes. glo. quæ incipit. vacante enim & c. aggreditur istos passus. arguit, quòd teneat contractus initus cum auctoritate superioris: cum beneficio tamen restitutionis, si læsa probetur. adducit simile in minore carente tutore, cuius defectum iudex supplet, vt l. bonorum. qui admit. ad bo. pos. & l. si curator. de in integ. restituti. mi. & hæc est opi. Ioan. And. gloss. tenet, quòd est in optione prælati, vel ite valere contractum, vel non. & hoc fauore ecclesiæ. nam sicut non valet sententia contra minorem curatorem carentem, vt ff. de re iudi. l. acta. §. vlt. nisi in suum fauorem, vt l. non eo minus. C. de procurato. ita nec debet valere contractus initus tempore, quo carebat curatore. Idem ergo in ecclesia carente prælato. nam, & prælati tutores dici possunt, vt not. §. de dona. c. 2. & ecc. esia æquiparatur minori. §. de restituti. in integ. cap. 2. Hostien. hic refert Ioan. And. super dicta gloss. videtur dicere, quòd contractus non fit nullus, sed in pendenti: iudiciū verò sit nullum. ratio differentia secundum eum, quia contractus est voluntarius. de actio. & obligat. l. sicut. Iudiciū verò datur in inuitum, & fortius ligat. & ideò necessarium est maturius consilium ad hoc. de Aut. præla. l. clarum. ad l. bonorum. præalleg. ubi iudicis au-

toritas supplet defectum tutoris. dic quòd est speciale. quia tractatur de acquir. hæred. licet in consequentiam pupillus etiam obligetur. quod dic, vt l. si infanti. C. de iure deli. ubi bona glo. de hoc. ad §. permittitur. dicit, quòd ibi non obligatur minor, sed obligatus sibi liberatur. & est actus necessarius, scilicet recipere debitum, quod offertur vltro. & dic latius de hoc in dicta l. si curatores. Istam tamen materiam latius hic prosequitur Ioan. And. post Innocen. quorum dicta redigo ad distinctionem talem. Quandoque quaritur, an sede vacante possint res ecclesiæ alienari. & de hoc §. dicam. quandoque, an possit iudicium agitari. & dicam. §. eodem c. fina. quandoque an possint beneficia conferri. & de hoc dicam. §. c. prox. Quò ad primum, an sede vacante, vel non, possint res ecclesiæ alienari. dicam, quòd aut in ecclesia est prælatus, & Capituli sunt discretæ, aut communes. primo casu dic. vt supra de rescrip. cap. edoceri. secundo casu, cum sunt communes. dic, vt infra de his, quæ fiunt à prælato. per totum. secundo casu cum prælatus est mortuus (& sic vacat ecclesia.) & tunc dic, quòd aut Capitulum non consuevit habere prælaturam quò ad alienationes. & tunc valet alienatio facta per Capitulum auctoritate diocesana, etiam sede vacante. in Auten. de alie. & emphi. §. emphyteusis. vltra medium. ubi dicitur, quòd res ecclesiæ alienari debent, iurantibus administratoribus œconomis, & chartularijs. & sic patet, quòd loquitur de ecclesia, quæ non habet curatorem specialem. quia tunc ille solus iuraret: tutius tamen est omni casu facere cura. secundum Innocen. Quandoque ecclesia consuevit habere prælaturam ad hoc. & tunc aut loquimur in rebus, quæ seruando seruari non possunt: & poterunt alienari, vt l. lex quæ tuto. C. de administratio. tuto. & ff. de iure deli. l. eius qui. & l. tutor qui repertorium. de admin. tuto. aut in alijs rebus: & tunc aut ecclesia vacat diu: & dabitur curator, cuius auctoritate fiet alienatio, vel obligatio, vt ff. de cura. bonis dan. l. 1. & 2. aut non vacat diu: & tunc aut imminet necessitas ecclesiæ, & dabitur visitator, procurator, vel curator episcopatus, qui eius causas agat. 6. r. distin. c. obitis. & Archiepiscopus in rebus episcopatus: & episcopus in rebus suarum ecclesiarum erit visitator à iure. 5. r. distin. ca. fraternitatis. aut non subest necessitas, sed vtilitas, & tunc si loqueris in rebus communibus, & spectantibus ad Capitulum, & prælaturam: Capitulum non habet potestatem, nisi quantum est iure cautum. vt infra cap. prox. vnde si affestat talia expedire, non debet ordinationem differre. & est contra Cardinalem in his, quæ not. §. de scisma. c. 1. lib. 6. quedam tamen sunt, quæ melius expediuntur, vacante ecclesia, quam ea non vacante: sicut est vnio episcoporum, vt 16. quæst. 1. & temporis qualitas: concessio ecclesiæ in communes vsus. infra de dona. c. consultationibus. retentio fructuum alicuius beneficij. infra, vt eccles. benefi. c. vt nostrum. diuisio præbendæ. de præben. ca. vacante. cognitio iuris eligendi inter duas ecclesias. supra de restituti. in integ. c. 2. vel quado in discordia facta est electio. nam oportet sede vacante de iuribus eligentium quarri. supra de arbit. cap. ex parte. & prædicta habent locum non solum in ecclesia cathedrali, sed in qualibet collegiata, & parochiali, secundum Hostien. qui remittit ad summam. cod. titu. §. de qua sede. & infra de rebus eccl. non ali. c. dudum. lib. 6. ubi videas. & c. si vna. de rebus eccl. non ali. in clemen. Si autem in casu non permisso fuerit facta alienatio sede vacante: an sit in optione futuri successoris, vel ite eam ratam esse, vel non. dic, vt supra dixi post gloss. vacante enim & c. reliqua, quæ hic tanguntur per Ioan. And. de exercitio actionum in iudicio. 6. sede vacante dicam infra cap. fina. ¶ Tertiò quæro, in quo fuerit ista indulgentia, de qua text. loquitur. [indulgentes] & c. dic, vt in glo. quæ incipit indulgentia. Innoc. exponit multis modis. verus intellectus videtur, quod in hoc fuit indulgentia, quia Papa permittit eos contra factum prædecessoris. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. K K K foris,

fortis, & principii agere. contra quod non liceret etiam petere beneficium restitutionis in integrum. ff. de mino. l. minor autem. nec etiam poterat supplicari, cum lapsi essent duo anni de p. Impera. offe. Aut. quae supplicatio. ¶ Quarto extra Doct. q. 7. r. in casibus, in quibus ad episcopum spectat dispensare: an sede vacante transibit ista dispensandi potestas in Capitulum. a. pone exemplum in c. cum ex eo. de elec. lib. 6. ubi episcopus est concessa potestas dispensandi cum promotis ad ecclesiarum regimen, ut studentes usque ad septennium promoueri non teneantur. & videtur primo, quod non. quia textus ibi dicit, quod solis episcopi est concessum. ad idem facit, quia in generali mandato non veniunt, quae exigunt mandatum speciale. de procu. c. qui ad agendum. in fi. lib. 6. sed dispensatio videtur quaedam restio: quae requirit speciale mandatum, ut l. illud. ff. de mino. Secundo probatur, quia Capitulum dicitur successor iuris episcopalis. de ma. & obe. c. vno. lib. 6. sed dispensatio non est ius: sed vulneratio, & relaxatio iuris. 23. q. 4. c. ipsa pietas. & no. 50. dist. c. ut constitueretur. nec potest peti aliquo iure dispensatio, ut no. 47. dist. c. sicut hi. 2. i. q. 7. c. exigunt. Tercio probatur. potestas episcopalis ad Capitulum deuoluta, non videtur extendi, nisi ad expressam permissam in iure. ad hoc. j. c. 2. & ad ea, quae sunt iuris, & non gratiae, ut no. Archi. de ma. & obe. c. vno. lib. 6. dispensatio vero est gratia, non ius. i. q. 7. c. didici. de elec. c. licet canon. in fi. lib. 6. facit quod not. Inno. de eo, qui fur. ord. susce. c. 2. ubi no. quod inferiores ab episcopis non possunt dispensare, nisi in casibus a iure permissis. Papa & Capitulum sede vacante, debet custodire, & conseruare iura episcopi. de elec. c. quia de offi. or. c. praesenti. lib. 6. sed Capitulum disponendo contra ius coe, non conseruat iura episcopalia in suo statu, sed minuit. nam cum dispensatio rite facta ante tempus completum reuocari non possit, ut not. in dicto c. cum ex eo. ergo praeiudicium est episcopo, quia non poterit illum compellere ad sacerdotium. facit ad materiam pro & contra, quod not. Spec. in tit. de instru. q. di. §. nunc vero. ad fi. In contrarium arguitur, & videtur, quod Capitulum hoc possit: quia successit episcopo generaliter in spiritualibus, & temporalibus, ut patet de suppl. ne. pra. c. pen. & vlt. lib. 6. & potest omnia, quae ad iurisdictionem eius pertinent inquirere, & punire de maximis criminibus, ut patet de haereti. c. ad abolendum, & e. titu. c. 1. in cle. quod non potest facere vicarius. de offi. vi. fi. 2. lib. 6. facit episcopos consecrari, & clericos ordinari. Ad primum vide, quod not. 64. dist. c. prouinciales. & per Inno. & Host. de tempo. ord. c. nec episcopi. Ad secundum de tempo. or. c. 2. lib. 6. Item episcopus, & Capitulum faciunt unum corpus, cui ipse caput est. de testa. c. requisisti. Ideo; dicendum est, quod omnia, quae pertinent ad episcopum, suo iure transeunt, ut no. Innoc. in d. c. ad abolendum. & ideo dicit, suo iure, quia non transeunt illa, quae competunt episcopo iure delegato, vel ex privilegio singulari. talia enim non transeunt in Capitulum, ut not. Archi. in tractatu haereticorum. §. post hoc quare. in prin. 4. charte. & d. Pau. de haer. c. 1. in verbo. capituli. in cle. praeterea. regula est, quod qui potest plus, potest quod est minus, ut in reg. cui licet. Sed plus est posse conferre, confirmare, instituire, destituerre, absoluere, excommunicare. & tamen haec omnia Capitulum potest, ut patet ne se. va. c. vnio. de insti. ea. de ma. & obe. c. cum olim. & eo. tit. c. vno. lib. 6. cum si. Item potest interponere decretum in alienatione rerum, & omnia, quae ad merum, & mixtum imperium pertinent, paucis exceptis, ut patet. C. de his, qui vi. al. ge. l. 2. quae l. facit ad casum nostrum, qui loquitur de substitutis in locum absentium, vel defunctorum: & suo merito imperio continetur dispensatio, ut no. Spe. de iuris. omn. iudicum. §. 1. in prin. 5. col. praeterea Capitulum potest praestare auctoritatem permutationi ecclesiarum, ut no. de re. permuta. c. pi. no. uide. & tamen permutatio est quaedam dispensatio, ut no. Archi. post Host. de re. permuta. c. 1. lib. 6. vna ergo species dispensationis. concessa: omnes similes concessae videntur. 4. dist. in c. denique. in fine. praeterea successior, & antecessor vna perso-

na reputantur. de foro comp. c. dilecti. Sed omnes clamant, quod Capitulum succedit episcopo, sede vacante: ergo debet tradi regula affirmatiue, ut scilicet quod poterat episcopus, possit Capitulum. hinc est, quod mandatum factum Capitulo adimplet episcopus substitutus. de hoc per Compos. de rescrip. c. eam te. praeterea speciale est in collegio Cardinalium, quod non potest exercere ea, quae ad Papam uiuentem pertinent, nisi in casibus permissis: ergo regula videtur in contrarium, scilicet quod Capitulum possit uti potestate, & iurisdictione episcopi uiuentis. de elec. c. 2. circa prin. in cle. Ad praemissa optime facit, quod not. Ioan. i. 6. q. 1. c. ecclesia. ubi expressum Ioan. innuit, quod Capitulum possit dispensare. p. hac parte facit, quod not. Specu. in titu. de instru. q. di. §. nunc aliqua. in vlt. col. ver. [item circa legitimas.] & c. & quod Ioan. And. de haer. c. 1. in glo. hac litera. in cle. Noa oblit. c. cum ex eo. quia Capitulum non est aliud ab episcopo, sed idem, ut supra probatum est. Non ob. quod generale mandatum concessum & c. quia Capitulum non proprie dicitur procurator, vel vicarius. nam multa potest, quae ipsi non possunt, ut patet de offi. vica. c. 2. lib. 6. Non ob. quod Capitulum sit cultus: quia dispensando in casibus licitis dicitur ministrare iustitiam, & sic dispensando iustitia conseruatur: quia reddit unicuique, quod suum est, ut patet ex no. in c. de multa. h. de praeben. Non oblit. quod dispensatio non potest peti, quia de hoc non quaerimus, sed an Capitulum possit. multa enim fieri possunt, ad quae quis non tenetur, & peti non possunt. de simo. c. 1. 2. q. 2. c. sicut episcopus praeterea si superior peccat. qui non dispensat in casu licito: sequitur, quod dispensare in casu potius sit iustitia, quam gratia. ad quod facit, quod no. Pe. de Sa. de iudi. c. & si clerici, ubi si non dispensat: dicit, quod potest adiri superior. Non ob. dictum Archi. quod non potest facere gratiam: quia non est proprie gratia dispensare, ut dictum est. vel potest intelligi de collatione beneficii ad episcopum pertinentium: alias non probat, quod dicit: praeterea si volumus arguere ab auctoritate Inno. indistincte dicit, quod iurisdictione transit in Capitulum, sed iurisdictione est contentiosa, & voluntaria. Non ob. c. j. proximum. ubi regula traditur negatiue. nam regula est, quod Capitulum generaliter succedit. de iupplen. negli. pra. c. 3. lib. 6. fallit in collationibus beneficiorum: ubi negatiua regulariter est vera. & tamen fallit. ne se. va. c. vno. lib. 6. Item fallit in iudicijs. eo. tit. c. fi. tallit in alienationibus. 1. 2. q. 2. c. si qua de rebus. Non oblit. quod no. Inno. in c. 2. de eo, qui fur. or. susce. nam Capitulum, in quantum succedit episcopo, non est inferior eo. quod patet ex eo, quia iuribus episcopi utitur, & absoluit excommunicatos ab episcopo. ista non possent fieri per minorem, sed per parem. de offi. or. c. pastoralis. 2. responso. Item inferior non dat literas ad ordines, sed Capitulum sic. de tempo. ord. c. 2. lib. 6. sic ergo Capitulum, ut gerens vices episcopi, non continetur sub appellatione inferiorum praetorum, sed considerata propria natura Capituli. inferius est, & non dispensat, ut not. de simo. c. ex. in sinuatione. conclude ergo, quod Capitulum dispensare possit. quod videtur placere Io. An. in d. c. cum ex eo. super glo. hic igitur. & ita consuluit do. Fed. de Sen. cuius consilium hic potest. quia in quibus succedat Capitulum, & in quibus non, potest plenè intrui ex praedictis. & est consil. 29. ¶ Quinto quare. ¶ Capitulum sede vacante fecit statutum pertinens ad correctionem criminum, & morum reformationem. quaeritur, an illud statutum duret in tempus episcopi substituti. d. Fed. disputauit ista. q. & arguit primo, quod non duret: quia statuta sunt perpetua. de offi. le. c. vlt. Item in punitionem, & reformationem praedictis succedit episcopo, qui hoc posset. ergo, & capitulum eius loco subrogatum, l. si cum §. qui iniuriarum. si quis cau. Item potest, quod plus est, scilicet dispensare, ut supra dictum est. Item corrigere, punire, excommunicare, e. & quae sunt meri imperij. ergo & hoc, quod est minus, & breuiter istam partem tenet. dicit tamen, quod tale statutum posset successior episcopus reuocare. ad hoc. 1. 2. q. 2. c. si qua. & quod

& quod no. ne pra. vi. su. c. vlt. Non ob. quod expirat eius iurisdictione in euentum successioris, ut l. meminisse. de offi. procu. nam per hoc non expirat, quod legitime fecit (puta collationes, confirmationes, institutiones, sententiae, & si.) ut in reg. factum legitime. & quod no. in l. puto. ff. de postu. alias sequetur. quod statutum episcopi non duraret in tempus successioris. Non oblit. l. vlt. ff. de pæn. quia loquitur de gestis sine plena causa cognitione. secus de his, quae cum plena causa cognitione fiunt, ut statuta, & constitutiones, ut l. huma. C. de legi. & istam partem tenet ipse consil. 16. duas quaestiones de materia vnionis vide j. cap. prox.

ADDITIO.

¶ Capitulum. Capitulum licet habeat iurisdictionem solius sede vacante: tamen eius statuta tunc condita perpetuo durant, secundum Fed. de Sen. consil. 16. & Petrum de Anch. in c. 1. ne sede vacante. in 6. Alex. in l. fin. ff. de pœnis. Panor. in c. cum olim. de maio. & obed.

S V M M A E.

- 1 Collationem Papae non impedit collatio Capituli illicitè attentata.
- 2 Capitulum non succedit in collationibus.
- 3 Praescriptio semestris non currit, sede vacante.
- 4 Capitulum quare succedat in iure confirmandi, & non in iure conferendi.
- 5 Episcopus an possit vnire aliquas ecclesias pauperrimas, quae propter earum paupertatem non possunt reperire rectorem, & quarum collatio deuoluta est ad sedem apostolicam.
- 6 Papa fecit gratiam vni episcopo, ut quatuor ecclesias parochiales, quas duceret eligendas in sua diocesi, vniret mensis suae: cedentibus & decedentibus earum rectoribus, episcopus elegit alius in diocesi dicti episcopi impetrauit primam parochialem ecclesiam vacantem cum decreto, & clausula, anteferri: si vacat postea ecclesia parochialis: an episcopus poterit vnire, vel debeatur impetranti cum clausula, anteferri.

NVlla. Summatum est §. c. 1. & primo decisè factum narrat. secundo diffinit. tertio soluens obstaculum probat successioni, vel deuolutioni locum non fuisse. secunda ibi [ecclesiam] ter tia ibi [non oblit.] ¶ Not. primo, quod collationem Papae non impedit collatio Capituli attentata illicitè. talis enim, cum sit a iure vetita, non potest dici colorata. & sic non ob. §. c. cum nostris. ¶ Secundo no. reg. in collatione beneficiorum negatiue: quod in collationibus Capitulum non succedit: a si tamen periculum esset in mora in vacatione, esset recurrendum ad superiorè, scilicet Papam. secundum Hosti. de suppl. ne pra. c. Toma. lib. 6. & quod ibi dicitur de collatione prohibita: idem dicas de electionibus spectantibus ad praetatum, secundum Io. An. hic super glo. fi. remittit ad Spec. eo. tit. circa medium. In iure absoluendi tractat hic glo. cuius opi. approbatur. j. de ma. & obe. c. vno. lib. 6. ¶ Tercio not. in ver. [nec potest.] quod sede vacante, non currit praescriptio semestris: similiter & aliae praescriptiones videntur sede vacante dormire. arg. contra quia iacentes hereditate currit praescriptio. praeterea in ecclesia inferiori vacante est episcopus, qui potest agere. de success. abint. c. fin. Item negligente inferiori praetato, superior, & quandoque illi de Capitulo admittuntur, iuxta no. in c. olim. de testi. dic. ut no. in clem. 1. de rescrip. & c. cum vena. de reli. do. & vide quod not. Bart. in l. ad diem. de verbo. oblig. ¶ Querit Innoc. quare Capitulum succedit in iure confirmandi, non in iure conferendi. dicit hic ex eo, quia ius conferendi procedit a iure special: fundatione, privilegio, vel alio modo: non ab ecclesia, vel Capitulo. facit ad hoc, quod no. Ioan. And. supra de foro compet. cap. verum. & ibi dixi. Sed ius confirmandi habet a sede episcopali, & intuitu ecclesiae. & ideo succedit Capitulum. haec ratio non placet Hostien. nam ius conferendi beneficia habet episcopus de iure communi: sicut, & ius confirman-

di. de instit. c. 2. dicit ergo ipse, quod Capitulum succedit in eo, quod est minus, scilicet confirmare quod petitur iure debiti: sed non succedit in eo, quod est plus, scilicet conferre, quod procedit a gratia. remittit ad not. supra de maior. & obed. c. cum olim. Et intellige illud c. cum collatio beneficiorum spectat ad solum episcopum. quandoque spectat communiter ad episcopum, & Capitulum cum consilio, & consensu Capituli. quandoque e conuerso ad Capitulum de consilio episcopi. & istis tribus casibus si episcopus sit suspensus, mortuus, vel absens: an Capitulum possit conferre. dic. ut infra eodem c. 1. lib. 6. facit ad not. supra de elec. c. cum in veteri. & l. 1. §. si plures. de exerci. per Bar. ¶ Extra quarto an episcopus possit vnire aliquas ecclesias pauperrimas, quae propter earum paupertatem non possunt reperire rectorem. & quarum collatio deuoluta est ad sedem apostolicam, & videtur, quod non: quia qui non potest conferre, non potest vnire, vel aliter ordinare, ut no. Ioan. And. de praeben. cap. si tibi absenti. lib. 6. Item quod non licet directè: nec indirectè, vel per obliquum, ut in regula. cum quid. vnio enim inferit in collationem. unde prohibita collatione: ergo, & vnio prohibita censetur, per quam ad collationem peruenitur, ut l. oratio. ff. de spon. In contrarium facit, quia episcopus potest, quod est plus, scilicet vnire ecclesiam non vacantem, inuito rectore. de re. ecclesiae non alienau. c. in clemen. ergo multo fortius vacantem. Item episcopus potest talem ecclesiam commendare, donec per Papam fuerit ordinata. no. Ioan. And. & Archi. de electio. c. nemo. ergo si episcopus videt, quod per commendam temporalem non possit consuli statutis ecclesiae: poterit facere perpetuam. praeterea vnio concernit proprietatem beneficii: collatio vero titulum. licet ergo episcopus perdidit ius conferendi, & deuolutum sit ad Papam: non tamen vniri, ar. l. si domus. ff. de seruit. vrb. praed. dicendum ergo videtur per iura inducta pro hac parte, quod ex causa licita, & non in fraudem possit episcopus tales ecclesias vnire, & forte non obstantibus expectantibus, ut no. Ioan. And. de rescrip. c. vltimo. in clem. in gloss. vlt. in prin. ver. nec videtur. & ita de terminat do. Federicus. consil. 206. cui applico aliam similem quaestionem Oldr. ¶ Papa facit gratiam vni episcopo, ut quatuor ecclesias parochiales, quas duceret eligendas in sua diocesi vniret mensis suae, cedentibus, & decedentibus earum rectoribus, (& sic vnuit talem, & talem) ante mortem rectoris alius in diocesi. dicti episcopi impetrauit primam parochialem ecclesiam vacantem cum decreto, & clausula, anteferri. quaritur, si vacat postea ecclesia parochialis: an episcopus possit vnire: vel potius debeat illi impetranti cum clausula, anteferri. & videtur, quod impetras sit potior: quia gratia episcopi est condicionalis, utpote collata post mortem rectorum: ergo cum per mortem rectorum vtraque gratia purificetur, & concurrat in diem tempus, debent impetras episcopo anteponi propter virtutem clausulae, [anteferri], ut cap. quodam. & cap. auctoritate. de praeben. & de rescrip. c. si pro te. contrarium determinat Oldr. quod episcopus praeratur. non obstat illa clausula. quia non extendit vim suam, nisi ad sibi similes, ar. ff. de vi. tri. & ole. l. vlt. §. vlt. non ad maiore, de rescrip. c. sedes. Sed gratia facta mensis est omnino dissimilis: est. n. perpetua, & facta rei, id est ecclesiae episcopali illa temporalis, & facta personae eius in morte finienda, non autem est dubium, diuersam esse gratiam reale, & personalem, ut dixi in c. cum venissent supra de insti. & de excu. mun. l. fordido ru. & ibi no. lib. 10. ad hoc. j. de eo, qui mit. in pos. c. 1. & 2. li. 6. dicta ergo clausula, anteferri, debet intelligi de expectantibus beneficiis (ut beneficia conferenda corum personis) non de expectantibus iure proprietatis, ut erat iste episcopus. praeterea aduerentibus, quod licet illa verba [cedentibus, vel decedentibus eorum rectoribus] videantur facere conditionem, ut ff. de condit. & demonstrat. l. a testatore. & ibi not. tamen non

ita: nam cum certum sit rectores cedere, vel mori, & verosimile sit ecclesiam episcopalem non desinere, quia casum & c. vt ff. qui, & a quibus. l. Iulia. ex istis apparet talia verba non sonare in conditionem, sed in diem incertum omnino exitu rui. & sic conditione non faciunt, vt l. si pupillus. §. sub conditio ne. ff. de noua. praterca dicta verba [cedentibus, vel decedentibus] & c. tacite insunt in qualibet vnioue, vt c. consultationibus. de donatio. ergo non faciunt conditionem. ff. de condi. & demon. l. conditionem extrinsecus. nam per illa verba videtur Papa demonstrasse, quo tempore vnio sit effectum fortitura de facto. ff. de colla. bonorum. l. prator. in prin. praterca si dicamus gratiam vnionis conditionalem, & sic concurrere in idem tempus cum impetrante, debet preferri tempus, & hoc ex prioritatis concessione. quia sibi prius gratia facta proponitur. ergo prius videtur effectum induxisse. arg. ff. de excus. tutorum. l. si is, qui tres. & de secundis nuptijs. l. hac edictali. §. omnibus. de rescrip. c. duobus. lib. 6. Item gratia episcopi est favorabilis favore ecclesie, impetrata altera ambrosia. de praben. c. quamuis. licet ergo videatur conditio vtriusque existere eodem puncto. tamen prior, idest favorabilis, fauorem habet praxumpta preexistente, vt ff. de leg. 1. l. post mortem. 3. responso. praterca existente conditionis respectu diuersorum diuersos operatur effectus, vt l. in numerationibus. ff. de solu. nam respectu vnionis operatur translatio proprietatis in mensa. ff. de solu. l. sub conditio ne. quantum vero ad impetrantem operatur, quod beneficium esse incipit illi debitum. de prab. c. vlt. lib. 6. In concursu vero sui, & debiti, suum praxertur, vt l. depofui. depo. primo & 2. responso. concludit ergo, quod vnio non fuit hic condicionalis, sed pura. licet consecutio emolumenti fuerit in tempus mortis rectoris dilata. sicut quandoq; contingit in stipulationibus, & legatis, in quibus licet tempus quod ad petitionem, & consecutionem eis insit, non minus ex re ipsa pura, seu pura censentur. ff. de dona. inter vir. & vxo. l. cu hic status. §. sine. & de verb. oblig. l. interdum. cum similibus. na ad substantiam vnionis non requiritur, quod beneficium vnionis vacet, vt dicto ca. consultationibus. sed bene requiritur ad essentiam collationis, vt c. 1. de concess. praben. cap. vnio ergo statim tenuit: postquam episcopus ipsam fecit, etiam viuente rectore, sed impetrans ante mortem rectoris non potest in beneficijs per acceptationem aliquam ius habere, vt c. quia cunctis. de concess. praben. lib. 6. & iste est effectus verborum Oldra. ha duæ quæstiones congruentius lo carentur. §. c. prox. vbi de materia vnionis.

ADDITIO.

1 ¶ Non succedit. Adde Card. in cle. si de beneficio. de praben. & in c. cum ecclesia. de electio in c. bonæ memoriæ. de appel. Card. in cle. statutum. in §. q. de elect.

S V M M A E.

- 1 Particula processus irritari potest, reliquo remanente valido.
- 2 Officium procuratoris expirat morte pralati regulariter, re integra.
- 3 Debita ecclesie cui sint soluenda, sede vacante.

Constitutis. Summatum est §. cap. 1. Not. primò formam petitionis super re incorporali: quia petitur restitutio libertatis iuris eligendi. quomodo ergo lata sententia fiet ista restitutio: an poterit statim eligere ille, pro quo sententia lata est: remissi. §. ca. cum nostris. ad nota. per Bar. in l. miles. ff. de re iudi. ¶ Secundò no. quod testes in hac causa fuerunt recepti, sede vacante, quia decesserat fortè episcopus lite pen. ergo non valent: poterunt tamen recipi iterum, non obft. publicatione, si facta fuit, vt no. in c. cum causam. de testi. & eo. tit. c. 1. in cle. & collige etiam ex hoc, ¶ quod certa p cessus particula irritatur, reliquo remanente valido, quem dicta nullitas non concernit. ad hoc vide, quod no. Bar. in l.

2 cum quærebatur. ff. de re iudic. ¶ Tertiò nota, ¶ qd etiam re non integra expirat procuratoris officium per mortem pralati. regulariter verò re non integra no. expirat mandatum, & iurisdictione per mortem mandatoris, iuxta not. per Cyn. C. man. l. mandatum. & quæ sit ratio in procuratore pralati, nõ est alia assignanda: nisi quia sede vacante & c. effectus tamè instantiæ, quò ad iam incepta transit in successorem, & litis prosecutio eum prosequitur: nec debet de nouo incipere: sicut nec hæres priuati, ad quem transit instantia inchoata cũ defuncto, iuxta illa, quæ dixi in c. quia, §. de iudi. & Bart. in l. si eum hominem. & de fideiul. & intellige, quòd expiret procuratoris officium per mortem pralati, si fuerit constitutus in pertinentibus ad prælaturam. In negotijs verò spectantibus ad prælaturam, & Capitulum, vel ad Capitulum tantum, non expirat: sed poterit diãtam litem prosequi, iuxta no. in cle. si procurator. de procura. & quod dixi in c. dilecti. §. de fo. cõpe. vbi omnino vide. Item intellige illum tex. quòd non valet testium receptio, sede vacante, nisi essent testes senes, & valerudinarij, de quibus. §. vt lite non test. c. quoniam. secundum Ioan. And. ex cuius mente colligo regulam, quòd causas, quæ essent tempore perituræ posset procurator prosequi, sede vacante: sicut tunc possunt res alienari, quæ seruando seruari non possunt, vt dixi sup. c. 1. ¶ Quærit Host. ¶ cui debita ecclesie sunt soluenda, sede vacante. dicit, quòd cõcõ nomo, & clericis ecclesie, quibus generalis administratio est commissa. 12. q. 2. c. hoc ius placiti. & c. charitatis. & c. nõ liceat. nam quocunq; nomine cõfentantur, rectè illi soluitur, donec fuerit reuocatus. ff. de iustito. l. quicunq; §. p. & l. sed si pupillus. 1. respon. volens tamen cautiùs soluere, debet expectare iudicis præceptum, vt l. ait prator. 1. resp. ff. de mino. hanc solemnitate non requirit solutio pensionis, & redituum. nisi excedat summam centum aureorum, vt c. de adm. tu. l. fancimus. & l. constitutionem. fatetur tamen, quòd de consuetudine generali fit indistinctè solutio, sed an Capitulum hoc casu sit iudex competens, remittit Host. ad summam de solu. §. cui facienda sit solutio. & prædicta procedunt, cum vacat ecclesia. quid autem si non vacat: dic, quòd aut vult agere, & ad ipsum, non ad Capitulum in causa propria, vel communi spectat exercitium actionum. ff. quod cuiusq; vni. no. l. fina. aut prælatus est absens, vel præsens non vult agere, vel auctoritatem interponere. & poterit isto casu dari curator ecclesie superioris auctoritate. C. de cura. bo. dam, per totum, & l. si longius. ff. de iudic. dicunt etiam quidam, quòd valeat institutio procuratoris nomine ecclesie, vel alterius vniuersitatis facta, interueniente auctoritate ipsius rectoris. C. de procura. l. neque. & de iudi. c. causam. nec mirum, cum sit propria causa ipsius vniuersitatis. 2. q. 6. c. bi duum. imò plus, quia si sine superioris auctoritate Capitulum constituerit procuratorem, valeat pro eo lata sententia, vt l. non eo minus. C. de procura. & ista sunt dicta Ioan. An. §. c. 1. Subiungens, quòd quædam sunt causæ, quæ meliùs poterunt, & debentur agitari, sede vacante: quàm ea non vacante, vt ibi dixi.

De his, quæ fiunt à prælatis sine consensu Capituli.

DICTVM est supra de institutionibus, & collationibus: sed quia hæc à prælatis fieri nõ debent sine Capitulis: ideò & c. secundum Goff. vel aliter secundum Host. dictum est prouisum, ne quid fiat in præiudiciu episcopalis sedis vacantis: prouidendum est, ne se de instituta, aliqui in eius præiudiciu attententur. ad materiam facit. 15. q. 7. 12. quæst. 2. c. si episcopus. & cap. leq. conuenit

uenit ad rub. §. de transac. c. contingit. & de dona. c. fraternitatis. & c. pastoralis. de exce. prala. c. 1. de consuetu. c. 3. lib. 6. de rebus ec. non ali. c. 2. Et aduertendum, dicit Io. An. qd re gulariter non tenet, quod fit à pralato sine consensu Capituli. fallit in tribus casibus. primus. §. c. ea noscitur. in fine. secundus. §. c. cum apostolica. tertius. §. c. pastoralis. & vide quod no. Io. And. §. de tempo. or. c. ad aures. vbi no. an à præcepto episcopi sine Capitulo habeat necesse appellare, & econuerso. dt mandatis Capituli dic, vt hic per eum.

ADDITIO.

1 ¶ Particula. Vna tantum pertinens non vitiaur per impertinentem, vt no. Bal. in l. eo quod C. si certum petat.

S V M M A E.

- 1 Donatio, venditio, vel commutatio rei ecclesiastica sine consensu, & subscriptione clericorum ecclesie non valet.
- 2 Episcopus si concessit rem ecclesie præcariè sine solemnitate: an valeat.
- 3 Consensus quorum clericorum requiratur in alienatione rei ecclesiastica: an ecclesie cathedralis: an illius ecclesie, cuius res alienatur. Et quid si episcopus non habet ecclesiam cathedralem. nu. 5.
- 4 Clerici aliqui si sint absentes: an sint de necessitate requirendi in alienatione rei ecclesiastica.
- 6 Capitulum non potest alienare immobilia sine consensu Capituli.

Irrita. Nota primò, ¶ qd non valet donatio, ¶ venditio, vel commutatio rei ecclesiastica si sine cõsensu, & subscriptione clericorum ecclesie. & ista subscriptio debet fieri nominatim: quia ille est modus subscribendi. ad hoc §. c. quanto. & per hoc quod dicit [collaudatione] collige, qd requiritur expressus consensus, secundum Egi. ¶ Secundò nota, quòd dicit [irrita] quod designat ipso iure, iuxta nota. in c. si diligenti. de foro. competen. Host. tamen dicit, quòd non est omnino irrita, sed irritanda: quod patet, quia potest confirmari per subsequentem Capituli cõsensum. quod aliàs non posset. §. tit. 1. c. 1. Item parat causam praxscribendi, vt §. de iure patr. c. cura. & per hoc dico, quòd si ex tali contractu sine consensu Capituli celebrato efficiatur melior conditio ecclesie, valebit, nec poterit contrahens cum ecclesia opponere de tali nullitate: sicut nec contra cõtractum irritum cum minore. ad hoc vide, quod no. in l. cum hi. ff. de transac. & c. ¶ Quærit Ioan. And. post Inno. de pluribus quæstio. ¶ si episcopus concessit rem ecclesie præcariò sine ista solemnitate, an valeat. videtur, quòd sic; quia potest reuocare, vt §. de preca. c. 1. contrarium determinat ex eo, qd posset esse occasio damni. de arbi. c. per tuas. ¶ Secundò quæ ro ¶ quorum clericorum consensus requiratur, vtrum ecclesie cathedralis tantum, vel illius ecclesie, cuius res alienatur. dic, quòd alienatur res ecclesie cathedralis. & tunc canonicorum ibi degentium requiritur consilium, & consensus. §. c. tua. de dona. c. pastoralis. 12. q. 2. c. placuit. aut alienatur res ecclesie inferioris. & adhuc dicit Inno. requirendum consensus clericorum ecclesie maioris. & talis eorum cõsensus sufficit, etiam si non subscribent. ar. §. c. nouit. & c. pastoralis. nam subscriptio non requiritur, nisi vbi reperitur in iure expressum, secundum Innocè. requiritur enim consensus clericorum ecclesie, cuius sit alienatio: nec ille sufficit, nisi subscribant. 12. q. 2. c. placuit. Host. remittit ad no. infra. ca. ea noscitur, & de re. ec. non ali. c. 1. lib. 6. & vide ad prædicta liubemus. §. sanè. C. de sacrosanc. eccle. ¶ Tertiò quæro, ¶ si aliqui de clericis sunt absentes: an sint de necessitate requirendi. dicit quòd non. 10. q. 2. c. hoc ius. ad hoc vide, quod notat de testi. c. praxentium. lib. 6. nec requiritur consensus archiepiscopi, vel Papæ. quia hoc non reperitur in iure cautum, siue expressum alij contra. 10. q. 2. c. casellas. & hoc vltimum purat Hostien. verum quòd ad illos, qui iurant non alio

nare sine licentia Papæ, vel archiepiscopi. de rebus eccle. nõ ali. c. vt super. de dona. c. per tuas. & quod no. de transac. c. 2. per Ioan. And. ¶ Quarto quæro ¶ si episcopus non habet canonicos, vel cathedram specialem (vt in ecclesia Tusculana, quæ destructa est) dicit Inno. quòd habebit alios honestiores de clero diocese. qui subscribent. ad hoc allegat Host. 12. q. 2. c. placuit. de offi. ordina. c. pastora. de appella. c. fina. ad hoc l. vbi absunt. de tuto. & curato. da. ab his. & quod hic dicitur de consensu capituli: idem econuerso dicas, ¶ quòd Capitulum, vel ecclesia inferior non potest immobilia alienare sine auctoritate episcopi. & an episcopi, vbi situm est prædium, vel vbi sita est ecclesia, de cuius rei alienatione tractatur. dic vt no. 17. q. 4. c. in venditionibus. & dixi. §. de priuile. c. pastoralis. ¶ Oppo. & videtur, quòd sine tanta solemnitate possit res ecclesie alienari. 12. q. 2. c. cerrulas. Solu. vt in glo. quæ dicit, quòd speciale est in paruis rebus. alios speciales casus addit ad eam Ioan. And. vt in domibus ciuitatis, quæ sunt maiorum sumptuum: quàm reddituum. 12. q. 2. c. non liceat. & seruos ecclesie fugitios, & etiam bene meritos. e. q. c. fugiti. & c. iniustum. & exceptis his, quæ seruando seruari non possunt, exceptis pretiosis. de admini. tuto. l. lex quæ. & de peti. here. l. diuus. & exceptis mobilibus, & necessariò alienatis, vt patet de praben. c. extirpanda. 1. responso & §. c. ea noscitur. secundum Host.

S V M M A E.

- 1 Scientia sine contradictione idem, quod consensus, operatur.
- 2 Ignorans habetur pro contradicente.
- 3 Contractus prior initus super vna re quando est nullus: an possit super dicta re contractus utilis, & efficax celebrari, & in persona eiusdem.
- 4 Contradictio quæ dicitur efficax.
- 5 Diu tacuisse, vt quis dicitur, quanto tempore debeat tacere.
- 6 Ecclesia si contraxit primò cum vno super certa re: deinde contraxit cum alio, & tradidit: quis erit prior.

Continebatur. In temporalia alienatione, quam facit prælatus, taciturnitas Capituli habetur pro cõsensu. & in prima decisa consultatio. in secunda distinguens responso. ¶ No. primò ¶ qd scientia sine contradictione idem, quod consensus, operatur. similiter filia videtur patri agenti consentire, si præsens non contradixit, vt l. si dotè. ff. sol. ma. & l. 2. §. voluntatem. e. c. ar. contra. ff. de fur. l. qui vas. §. neca. re. ¶ Secundò not. ¶ qd paria sunt ignorare, & contradicere. vnde qui ignorat, habetur pro contradicente, vt l. in eo. ff. de ritu nup. & d. §. voluntatem. & in reg. qui tacet vt de hoc. ¶ Tertiò nota, qd primò in concessione facta vni Capitulum contradixit, deinde consensit, & sic quod semel reprobauit, pot postea approbare: dicam. §. c. prox. ¶ Quarto nota. ¶ qd vbi prior contractus super vna re initus est nullus, potest super dicta re contractus utilis, & efficax celebrari in personâ eiusdem. & dicitur tunc possidere ex secunda cõcessione vt li, non ex prima. facit l. fundo. ff. ad leg. fal. & l. quibus. de ver. obli. ¶ Quintò no. ¶ qd contradictio illa est efficax, quæ non post multu temporis facta est: a contrario ergo cõsensu talis contradictio post multu tēporis nõ valeret. gl. tamen intelligit, qd etiã post multu tēporis valeat. & idē Inn. qd supplet ad tex. maximè, Host. dicit cõtrariu, & qd cõtractus donationis tporalis (puta collationis) ratificatur, si cõtempus diu nõ cõtradicit. ad hoc §. de spon. c. ad idem. na ille cõtempus tacite vr approbare, si non contradicit. §. c. 1. ex ore. ¶ quãto aut tpe debet tacere, vt dicatur diu tacuisse. vr, qd per sex mēses, numerando à tpe scientiæ. de concess. præb. c. q. diuersitatē. Io. An. dicit, qd i electiõibus cõcepto nõ debet dari semestre: imò post cõfirmationē non audiet, ex quò sciens interim p Pet. de Anch. sup. 3. Decr. KKK 3 positum

positum fuit edictum secundum formam Decre. vltimæ. de elec. lib. 6. in collationibus tamen, in quibus nõ interponitur necessario, posset habere locum, quod dicit Host. de semeltri tẽpore, secundũ Io. An. qui remittit adno. per eum. j. c. ea no scitur. super 3. glo. saluo, quod habetur j. de app. c. concertatio. lib. 6. ¶ Sexto nõ. q. secunda concessio præiudicauit priori ex eo, q. prior non tenuit. † pone ergo, q. ecclesia primò contraxit cum vno super certa re. deinde cõtraxit cum alio, & tradidit: quæritur, quis sit prior, vel primus, vel secundus. & videtur, q. secundus, vt l. quoties. C. de rei ven. vbi secundus, qui habet titulum, & traditionem, præfertur primò habenti solũ titulũ. dicit Io. And. q. aliud in collationibus factis à laicis, in quibus præualet receptio, vt ibi. aliud in ecclesiasticis, vt hic. & hoc probatur de elec. c. cum inter. R. canonicos. de iure pa. c. cum auct. ratio est, quia ecclesia suis contractibus non adhibet fraudem. de dona. c. per tuas. nec alicui parat laqueum. 27. q. 1. c. de vdiuis. laici verò naturaliter se inuicẽ decipiunt. ff. de mino. l. in causã. §. pen. Item spiritalis consensus fortior est, quàm carnalis. de pac. ab emp. de spõ. du. c. fi. & ideo fortius operatur. de transla. c. 2. secundũ Hof. qui dicit reprobari per hoc cõem intellectum Decre. capitulum. §. de rescrip. & aduerte, quia in beneficijs ecclesiasticis est verũ, quod dictũ est. §. sine dubio. vt in c. si tibi absenti. de præben. lib. 6. Sed in rebus prophanis ecclesiæ si prælatus vedit vni: deinde vendit alteri, & tradit: an prior præferatur, ex differentia supradicta sentiunt Doc. q. sic, ex quo inferitur, q. ex solo titulo dominium rei ecclesiæ ex contractu licito sine traditione in alterum transferatur, postquam primus habes solũ titulũ, præfertur secundo habenti titulũ, & possessionẽ. quod dubito, an sit verũ: quia in priuilegiũ spãle ecclesijs est hoc cõcessum, vt sine traditione ex certis titulis, quarant dominium sine traditione. vt l. vlt. C. de sacrosan. ecclie.

S V M M A E.

1 Actus nullus ratione contraiictionis potest postea approbari, accedente consensu.

CVm nos. Nota primò, q. Capitulum reclamauit, & tũ postea ratum habere potest. † actus ergo nullus ratione contradictionis, potest approbari postea accedente consensu, quod dicit, vt l. dispensare. ff. de solu. ¶ Contra hoc op. glo. de l. obligari. ff. de an. tu. gi. magna tangit, & nõ soluit. Tu dic, q. quandoq. l. disponit, q. interueniat iussus, siue mandatum. & tunc semper debet præcedere, vt l. si quis mihi bona. §. iussum. ff. de acqui. hare. & l. si verò non remunerandi. §. si post creditã. ff. man. quq. disponit, q. interueniat alicuius auctõritas, tunc debet interuenire in ipso negotio ante, vel post statim. vt d. §. iussum. & d. l. obligari. §. tutor. quandoq. l. disponit, q. interueniat consensus, vel voluntas alterius. & tunc sufficit, siue præcedat, siue sequatur in continenti: siue etiam ex interuallo, secundum distinctionem, quam ponunt Doct. ad Mace. l. fi. & per Dy. in c. ratum. & c. ratihabitio. de reg. iur. lib. 6. & per Ioan. An. j. de rebus ec. non ali. c. dudũ. vbi etiã per Inn. istam distinctionem ponit Bar. in d. §. iussum. ¶ Secundo op. & vñ, q. alia ratione non possit ratificari: quia contra etus iste fuit nullus à principio: ergo nõ potest inquam conualecere, vt in reg. non firmatur. & in reg. quod ab initio. prætereã cum debeat in alienatione rerum ecclesiæ præcedere tractatus, & subsequi subscriptio clericorum, vt sup. c. 1. & de re. ec. non ali. c. 1. lib. 6. nõ videtur, q. deficientibus à priuilegijs, possit postea ratificari. So. vt in gl. magna, quæ minus perfectè explicat, q. possit haberi ratũ, vel non, quod alieno nomine gestũ est, quod latius hic explicat Hostiẽ. sed plenius vide in contractibus, maleficijs, & iurisdictionibus spiritalibus, vt not. in c. ratum quis. de reg. iur. lib. 6. per Io. An. & in maleficijs dic, vt j. de homici. c. cum quis. lib. 6. in

sententijs vide quod no. Inno. in c. prudentia. de offi. deleg. & l. 1. C. vbi de crimi. agi oportet & l. 1. C. qui pro sua iur. 9. q. 2. c. 1. vbi de hoc plenè. quantum ad contra. de c. 1. §. e. dic, q. ratificatio subsequens, de qua hic, habet locũ in modicis rebus, secundũ Inno. & q. per ratihabitioem vtilitas ecclesiæ procuratur. ar. C. qui admit. ad bo. pos. l. bonorũ. vel loquitur iste tex. de tẽporali cõcessione, non perpetua. non videntur posse stare propter necessitatem præcedentis contractus, vt d. c. 1. de rebus ecclie. non alie. lib. 6. & quod ibi nota.

S V M M A E.

- 1 Prælatus sine consensu Capituli instituere, vel destituere, vel alia negotia ecclesiæ suæ tractare non debet.
- 2 Prælatus, & clerici de collegio faciunt vnum corpus, & vnam personam.
- 3 Constitutiones vel statuta, quæ loquuntur, si quis, vel si quæ persona sic fecerit, consequatur præmium, vel pœnam: an habeant locum in collegio, vel vniuersitate.
- 4 Membra sequuntur caput, & ad ipsum referuntur.
- 5 Maior debet in occurrentibus negotijs requirere consilium fratrum, non exteriorum.
- 6 Honestati contrarium est, quod prælatus omisis membris extraneorum, etiam consanguineorum, requirat consilium.
- 7 Episcopus abundans in facultatibus, an possit sine solẽnitatẽ de rebus pertinentibus ad mensam suam canonicis suis indigentibus prouidere.
- 8 Episcopus potest donare ecclesiam alicui loco religioso egenti ad sustentationem ministrorum.
- 9 Episcopus agens de rato sine literis Capituli, an sit audiendus.
- 10 Institutio, vel destitutio episcopi sine consilio Capituli, an sit nulla ipso iure.
- 11 Episcopus solus sine Capitulo an possit monere clericum absentẽ, & ad residentiam reuertatur, & si non reuertitur, possit eum priuare solus.

NOuit. † Prælatus sine consensu Capituli instituere, vel destituere, vel alia negotia ecclesiæ suæ tractare non debet. h. d. c. cum seq. & sunt tres partes. primò ponit rationis exordium, adiungendo. secundò factum reprobabile narrat. tertio prohibendo prohibet, & cassat. ¶ Not. primò † q. prælatus, & clerici de collegio faciunt vnum corpus, & vnam personam. & est quædã persona ficta, & representata in singulos de collegio, quibus mortuis, extinguitur, & in vno remanet, vt l. sicur. ff. quod cuiusque vniuersi. nomi. & §. de postu. gratum. facit l. mortuo. ff. de fideiuf. & est illud corpus fictũ mixtum de pluribus capitibus, sicut grex, vt l. grege. ff. de lega. 1. † constitutiones ergo, & statuta, quæ loquuntur, si quis, vel si qua persona sic fecerit, consequatur præmium, vel pœnam: an habeat locũ in collegio, vel vniuersitate. ar. est hic, q. sic propter vnitatem corporis, quod esse demonstratur. ad hoc l. metum. §. animaduertendum. ff. quod metus cã. ar. contra quia statuta non cõprehendunt calum, qui est idẽ per fictionem non iniuriatã. vt l. 3. §. hæc verba. ff. de neg. gest. ¶ Secundò nõ. † quod membra sequuntur caput: & ad eũ referuntur, vt l. cum in diuersis. de relig. & sumpt. fu. & 7. q. 1. c. scire. ¶ Tertio nota, † q. maior debet in occurrentibus negotijs requirere cõsiliũ fratrum non exteriorum: quia reuelatur interdũ & c. 95. di. c. esto. nec debet dedignari, quia sint sibi inferiores: nam & quãdoq. Imperator requirit consiliũ ab vxore, & sic à femina, q. sepe cõsuevit aduersus propria cõmoda laborare. in Aut. vt iudi. sine quoquo supra. §. hæc omnia. ¶ Quarto nõ. † q. est honestati cõtrariũ, vt omnis membris extraneorũ, et cõsanguineorũ, consiliũ reqrat prælatus: & quia est cõtra honestatẽ nõ vñ potest scribi, siue cõsuetudo induci. de vi. & ho. cle. c. cũ decorẽ. & c. ea noscitur. vbi de hoc dicã. ¶ Opp. dicitur hic, q. prælatus in institutionibus, & destitutionibus debet habere cõsiliũ suorum fratrum. Sed contra imò videtur, q. debeat habere consensum, &

sum, & subscriptionem. 12. q. 2. c. sine exceptione. & legitur, & no. §. eo. c. 2. Sol. sm Inno. quandoq. tractat de auctoritate episcopi interponenda (puta super alienatione rei ecclesiæ inferioris.) & sufficit consilium Capituli, vt hic, quandoq. de alienatione rerum episcopatum, vel illarum, quæ pertinent ad canonicos, siue Capitulum, vel eorum interest, & requirit cõsensus, & subscriptio canonicorum, vt §. c. j. de verb. sig. c. cum clerici. non ergo potest de facili alienare: licet possit de facili acquirere, vt patet in l. si. C. de sacrosan. ec. & §. de cõsue. c. 1. non enim de facili res ecclesiæ alienantur. & hoc iõ, vt pauperibus alimenta non desint. vt C. de sacrosan. ec. l. priuilegia. & l. generali. ¶ Quærit tamen circa hoc Io. And. † an sine solemnitate episcopus abundans in facultatibus de rebus pertinentibus ad mensam suam possit canonicis suis indigentibus prouidere: vel econuerso. & videtur, q. sic: quia hoc est officium episcopi indigentibus prouidere. 12. q. 1. c. precipimus. 1. q. 1. c. regenda. & c. seq. 93. dist. c. diaconi. multò ergo fortius tenetur fratribus, & filiis suis canonicis alimẽta præbere: videmus enim animalia hac iuris peritia censer. Inft. de iure natu. circa princip. vnde dicit Pau. in epistola 1. ad Corin. 5. si quis autem suorum, maximè domesticorũ, curam non habet: fidem negauit. & est infidelis deterior. & est expressum. §. de præb. c. exposuisti. Non obstat, q. episcopus iurat non alienare sine superioris licentia. j. de reb. eccl. non alie. c. vt sup. quia non dicitur alienari, quod in dominio ecclesiæ retinetur, vt j. de priuilegiis. c. antiqua. 1. respon. ¶ Secundo quæro, si episcopus dat ecclesiam alicui religioso loco egenti ad sustentationem ministrorum: videtur, q. hoc facere possit sine consensu canonicorum. de dona. c. consultationib. nã in hoc casu (calicet prouidendo egentibus) officium suũ exercet, & facit quod debet. 12. q. 1. c. precipimus. & c. seq. & patet in eo, quod legitur, & notatur. in c. extirpandã. 1. Respo. & §. 1. Idem videtur, si ex aliqua causa aliquam ecclesiam in religionem erigat. de reli. do. c. intra quatuor. & pp hoc ipsam dotet, & magnificet sine magna episcopatus læsione. 12. q. 2. c. bonæ rei. & arg. j. c. cum apostolica. §. auctoritates. In omnibus tamen his tutius est licentiam Papæ requirere. j. de ecclie. adi. c. ad audientiam. & consilium canonicorum, vt patet in eo, quod leg. & no. j. c. pastoralis. §. fin. & in summa. e. cap. 1. 2. & 3. & j. c. ea noscitur. ¶ Quærit gl. † nunquid episcopus auditur a agents sine literis Capituli de rato. remittit ad no. in c. edoceri. §. de rescrip. Ho. j. c. proximi. dicit, q. audiret ff. quod cuiusq. vniuersi. no. l. fin. quia nec tutor cauet de rato, nisi cũ dabitur, an sit tutor. ff. de adm. tu. l. vulgo. nec actor, nisi dabitur, an sit actor. sed transire non potest sine Capitulo. de transa. c. contingit. & per hoc vñ, q. non heat lram. §. de elect. c. cum nobis olim. vbi de hoc. ¶ Quarto quæro, † an institutio, vel destitutio episcopi sine cõsilio Capituli facta sit nulla ipso iure. gl. vlt. tenet, q. sic. Idem Goff. & placet Io. An. ar. de elec. c. vlt. lib. 6. vbi vide super ver. irritas. Ho. dicit, q. nõ ipso iure, sed per sententiam. e. c. ea noscitur. Aduerte tamẽ, quia secundum Inno. in minoribus ecclesijs possunt fieri institutiones, & destitutiones sine consensu Capituli. ar. 12. q. 2. c. chartulas. & idem Abb. qui subiungit, q. sic videmus de facto seruari. Host. allegat in contrarium. j. de exce. prælat. c. 1. vbi de hoc. ¶ Extra quæro, † vtrum episcopus solus sine Capitulo possit monere clericum absentem, vt ad residentiam reuertatur, & si non reuertitur, possit eum priuare solus. vñ, q. non possit. 15. q. 7. c. episcopus. de exce. præla. c. 1. In cõtrarium vñ, quia absentes ad residentiam reuocare, & contumaces priuare, pertinet principaliter ad officium episcopi, sicut ad officium regentis exercitũ pertinet parcissimè militi cõmeatum dare, & datum reuocare. ff. de re. mi. l. officiu. & qd hoc etiam soli episcopo sit commissum, habetur 9. di. c. vlt. 50. di. c. contumaces. 7. q. c. si quis presbyter. & §. de cle. non resi. c. vlt. & no. Compost. de consi. c. cum omnis. Non ob. c. episcopus. & simi. in contrarium alle. quia habent illa locũ;

vbi solemnitas iudicii requiritur, quod hic non est, quia si sup hoc propriè solemnitas iudicii requireretur, exigeretur citatio: eo q. ipsa est principium omnis iudicii, vt Inft. de pœn. te merè litigan. §. vlti. quod hic non requiritur. vnde nõ est propriè dictum, q. absens debeat citari: sed requiri. nec est propriè dictum, q. sententia priuationis feratur contra absentẽ: sed magister dicitur suis beneficijs spoliari. de cle. non resi. c. ex parte. & ibi no. per Ho. in glo. signata. super ver. quod si vocatus. & in c. ex tuq. in glo. signata. sup ver. [spoliari.] & in fin. glo. signatq. super ver. [remoueat.] & sic non est mirũ, si in hoc requiritur consensus Capituli: quia est quædam executio iuris scripti: in qua non requiritur consensus Capituli, vt no. Innocen. de temp. ordin. c. ad aures. & est super re notoria. non enim potest esse non notorium episcopo, & canonicis, si eorum canonicus est absens. de translat. c. quanto. & ideo non debet super hoc iudicium fieri: nec testes recipi: nec causa in iudicium deduci. de fil. presbyte. c. quoniam. & de iureiur. c. ad nostram. & ita no. Host. in d. c. ex parte. & ita consuluit Oldra. consi. 230.

A D D I T I O.

a ¶ Eps auditur. vide Doc. in c. edoceri. de rescrip. & in c. cam. de iud. Car. in cle. 1. an 8. no. de re. ec. non alie. in Spe. de act. ver. si item obiicitur.

S V M M A E.

- 1 Episcopus debet requirere consilium sanioris partis in negocijs ecclesiæ.
- 2 Consuetudo quò ad consilium, vel consensum non requirendum præiudicat iuri scripto.
- 3 Absentes de Capitulo non debent poni in instrumento.
- 4 Notarius si dicat [Capitulum talis ecclesiæ constituit.] & c. an sufficiat.
- 5 Tabellio si dixit in instrumento [Capitulum talis ecclesiæ sic constituit, vel concilium ciuitatis statuit.] an sit credendum, quod Capitulum, vel concilium fuerit congregatum.
- 6 Societate quãdã contraxit cum Titio in mercantijs: deinde uolens lucrum pro se tantũ: habuit quemdam, cũ quo composuit, vt se face vet Titio nominari coram notario, et renunciet societati: sit instrumentum & c. redarguitur postea de falso quid iuris.

QVanto. Summatum est §. c. proxim. & primò recipit. secundò prohibet. ibi [absentium.] ¶ Not. primo, † quòd in negocijs ecclesiæ debet requirere episcopus consilium sanioris partis. non ergo sufficit consensus paucorum, & c. cõtrarium no. per Ioan. And. §. de concess. præbend. c. penult. post Hostien. qui ad hoc respondet tripliciter. & primò hoc posse intelligi, quando vocem habet episcopus, vt canonicus, & quantum ad alia, quæ spectant ad solũ Capitulum ab eo diuisum. vel dic, quòd maioris, aut sanioris partis debet habere consilium: sed non sequi. vel melius. quia ex quò dicit [sanioris] debet dici pars sanior episcopi, si aliquos canonicos habet secum: nisi altera pars maior numero aliquid opponat rationale. ve his, quæ fiunt à ma. par. Ca. c. 1. hoc. n. casu non procederet, sed superledebit, donec, q. obiicitur, discutatur. dic, vt dixi in d. c. pe. & quod hic dicitur de consilio, non procedit in alienationibus, & alijs maioribus, in quibus requiritur consensus: de quibus maioribus dic per Ho. in summa. eod. tit. §. 1. & 2. Item hoc verum, nisi de consuetudine requiretur, & non teneatur: † consuetudo em, quò ad consilium, vel consensum non requirendũ præiudicat iuri scripto. j. de consuetud. c. 3. lib. 6. Nam secundum Vinc. & Tan. generalis consuetudo se habet, q. in matrimonialibus, & ciuilibus pecuniarijs sufficit sententia solius episcopi. ¶ Secundo nõ. in ver. [absentium.] † q. absentes non dnt poni in instrumento. & si reperiat vñ in instrumento descriptus, qui non interfuerit, vitiatur totum instrumentum. Nã in scrip. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. K K K 4 ptu

pturis ratione mendacij certę particule instrumenti, vitiatur totum instrumentum. 9. dist. c. si ad sacras. & j. de hare. c. fra ternitatis. vbi dixi. dicit tamen Io. An. q. contra illud, quod hic dicitur de absentibus non describendis, est consuetudo quarundam ecclesiarum, quod in constitutione procuratoris Capituli necesse est nominari p̄positum, vel decanum: quamuis ille sit absens, dicitur in illis decanus, & Capitulum constituunt] & c. quam consuetudinem Ecclesia Romana recipit: & admittit talia procuratoria: & posset tolerare, positus duobus punctis, vel non expressis proprijs nominibus, de of. sic. dele. c. quoniam. Si autem dicatur. Petrus decanus. & c. fal si crimen committitur: nec excusat consuetudo in delictis, vt patet de consue. c. si. ¶ Tertiõ no. a contrario sensu, quod nomina canonicorum p̄sentium sunt describenda, & per hoc dicit Petr. quod non sufficit dicere totum Capitulum consensit. vel simile. sed est necesse canonicos nominari, & nominatim describi. ad hoc de procur. c. pe. & vlti. vbi de hoc. ¶ remissio ad Spec. in nouella. ¶ Ego alter Petrus credo, quod in executione incumbentium actuum actiue, & passiuę sufficit, si dicatur Capitulum talis ecclesie constituit & c. nam in talibus actibus vniuersitas, & collegium habent se, vt vnum, & determinatum corpus, vt l. mortuo. ff. de fideius. & dixi. c. i. & c. de offi. rector. prouincia. l. ciuitas. sed vnum determinatum corpus per circumlocutiones expressum implet opus intrinsecum, quia non refert proprio nomine & c. vt l. certu. ff. si cer. peta. & l. nominatim. de condi. & demon. p̄terea in re certa, & determinata aliam determinationem requirere, superuacuum est, vt ff. de dote p̄leg. l. i. §. vltimo. Sed cum dicitur Capitulum talis ecclesie: res est certa, & determinata. ergo & c. Tertiõ hoc probatur. legatum, vt valeat, requiritur, vt sit certa persona, vt Instit. delegat. §. incertis. Sed si aliquid relinquatur collegio, vel ecclesie, tenet legatum. ff. de lega. 3. l. patet. §. Tusculanus. & l. Lucius. §. collegio. Quarto videtur expressum. ff. de leg. 3. l. si chorus. vbi dicitur. si chorus, aut familia legat, perinde est, ac si singuli homines legati sint. quid est ergo, quod hic vult Petr. & Doct. dico, quod habet locum eorum dictum, quando fit procuratorium per nomina singularia corpora designantia, vt canonici talis ecclesie fecerunt, & est ratio, quod talis sermo posset verificari in duobus tantum. vt ff. de ver. signi. l. inter illam. §. vlti. secus autẽ, si per nomina collectiua certã a iure determinationem habentia. vt Capitulum talis ecclesie argu. duarum legum, que videntur sibi inuicem contrariari. vt ff. de acqui. pos. l. possideri. in fi. 4. respon. & ad Treb. l. restituto. in prin. & probatur hæc distinctio. ff. de leg. 2. l. quoties. l. grege. & ita loquitur. c. vlti. de procurato. & quod ibi no. per Inno. & in multis locis reperies sub nomine ecclesie, capituli, ciuitatis, & vniuersitatis, actiones, & defensiones proponi, & cum eorum designatione sententiam ferri. de referi. c. causam, que inter. & c. Capitulum sancte Crucis. vt lit. pen. c. ecclesia. 2. de proba. c. licet causam de iure iur. c. venientes. de excep. c. significauerunt. & c. de episc. & Cle. l. omnia. ¶ Si ergo tabellio dicit in instrumento. Capitulum talis ecclesie, vel concilium ciuitatis sic ita tuit: credendum est, quod Capitulum, vel concilium fuerit congregatum, & intellexerit notarius Capitulum, & vniuersitatem, vt iura intelligant. nam de solemnitate p̄sumit, postq̄ de ea testatur implicitẽ etiam si explicitẽ nõ declarat. & hoc ideo, quia p̄sumitur in ea pericia, vt no. in l. i. c. de vsur. re perio tamen Bar. in arti. illo distinguentem sic. quandoq; fit indicatus ad vendendum, siue alienandum. & tunc est necesse, q̄ nomina scribantur, vt C. de ven. re. ciui. l. si. lib. 10. nam & subscriptio vniuscuiusque requiritur, vt no. §. c. i. quando q; tractatur de alijs actibus: & tunc, si est magnum collegiũ (vt populus, ciuitates, vel concilium magnum:) & tunc non est necesse, q̄ nomina scribantur. de procu. c. si. debet tamen dici in instrumento, omnes fuisse p̄sentes: vel tot, quot faciant duas partes, vt l. quod maior. ff. ad muni. Si autem esset

collegium paruum (puta primorum Florentino. vel Senen. q̄ sunt i. r.) & eorum nomina debent nomina tim inferi. C. de lega. l. si. lib. 10. de hoc etiam in Spec. tit. de fin. §. i. ver. item oppo. ¶ Vltimõ induco istum tex. ad questionem, quam habui de facto ¶ quidam contraxit societatem cũ Titio in mercantij: deinde volens lucrum pro se tantum, habuit quendam cum quo composuit, vt se faceret Titium nominari corã notario, & renunciaret societati: & ita coram notario veniens ille (tanquam esset Titius, cum non esset) renunciavit societati: & sic notarius bona fide confecit instrumentum de tali renunciatione. redarguitur postea instrumentum de falso: & illum, qui talem adhibuit, puniri tanquam fabricari fecerit instrumentum falsum, quæritur, quid iuris. & videtur falsum tale instrumentum, in quo tanquam p̄sens ascribitur, qui est absens, vt hic extitit. In contrarium facit bona fides tabellionis non conscij talis malignitatis. vnde si ipse non commisit falsum, nec fieri faciens, vt l. si is qui. §. si Titium. ff. de fur. vide circa hoc similem questionem, quam format Bar. in l. si quis obrepserit. ff. de fal. vbi tenet, quod talis potest ex obreptione puniri: non de falso: cũ notarius, in quo fundatur substantia instrumenti, caret dolo: sine quo falsum non committitur, vt l. nec exemplum. C. de dolo. secus esset in dictate falsum, nam tunc licet notarius bona fide scribat) ille dictans punietur de falso, quia non ita in dictante (sicut in notario) fundatur substantia instrumenti. ad hoc l. presbyteri. C. de epi. & cle. secundũ in d. l. si quis obrepserit. quod nota.

S V M M A E.

- 1 Archiepiscopus habet iurisdictionem in his, que generaliter in prouincia committuntur.
- 2 Prælatus de consensu Capituli potest exercere iura spectantia ad collegium: & in iudicium deducere.
- 3 Præsentatio prælati sine consensu Capituli non tenet.
- 4 Consuetudo potest introduci, & p̄scribi contra consensum, qui de iure requiritur ad substantiam actus.
- 5 Præsentatio potest fieri per literas.
- 6 Probatio omisse solemnitatis ab ea parte requiritur: quæ hoc negat.
- 7 Consuetudo inducitur per non actum.
- 8 Consuetudo antiqua, & priuilegium æquiparantur.
- 9 Consensus interuenisse p̄sumitur, sed si negetur, quis debeat hoc probari.
- 10 Prælatus solus de consuetudine, an possit facere collationes beneficiorum.

EA noscitur. Si ecclesia collegiata in alia ecclesia habet p̄sentare, p̄sentabit p̄latus de consensu Capituli, vel maioris partis: nisi de consuetudine, vel priuilegio hoc competat sibi soli. prima pars factum narrat. scdã rñdet. ibi [rñdemus. ¶] No. primõ, q̄ ista Decre. dirigit archiepo, ex quo colligit arg. Host. ¶ q̄ archiepus habet iurisdictionem in his, que generaliter in prouincia committuntur. concor. §. de In sti. c. 3. & in Auth. de san. epif. §. vt aut omnis. colla. 8. ¶ Secũdõ no. ¶ quod iura spectantia ad collegium potest p̄latus exercere: similiter, & in iudicium deducere, de consensu tñ Capituli, vt hic. & ff. quod cuiusque vniuersi. no. l. si. & hoc verum in iuribus vtrique communibus: in diuersis verõ Capitulum exercebit. quod dic, vt §. de rescrip. c. edoceri. & ff. qd cuiusque vniuersi. l. i. ¶ Tertiõ no. ¶ quod p̄sentatio p̄lata sine consensu Capituli non tenet: pot enim impugnari rone contemptus. §. de elec. c. q̄ sicut. & dicit Host. q̄ contradicere possunt vsq; ad sex. menses a die notitiæ inchoandos. remittit ad not. per eum. §. eo. c. 2. & collige dum dicit [iuribus vacuari.] & c. q̄ tales p̄sentationes sine consensu Capituli facte non sint irritæ ipso iure: sed debeant irritari. & hoc tenet Host. Gof. exponit, [vacuari.] i. vacuas nũtari ad instar institutionum. §. c. nouit. in fi. ¶ Quarto not. in versi. nisi. ¶ contra

contra consensum, qui de iure requiritur ad substantiã actus, pot p̄scribi, siue consuetudo contraria introduci, & sic cõsuetudo pot detrahere solẽnitati iuris, & est hoc cõtra Hof. qui dixit ep̄m p̄scribere non posse, quin teneatur requirere concilium Capituli in casibus, quibus de iure deberet. nã sñ Io. And. vtroq; casu potest induci consuetudo, ne concilium requirere alteruter teneatur. ad hoc de consue. c. 3. li. 6. ¶ Quintõ no. ¶ q̄ per literas potest fieri p̄sentatio, sicut & procurator constituit, vt ff. de procu. l. i. non autem votũ exprimi, vel testimonium, vel sententia ferri. de voto patet. §. de elect. c. quia propter. de testib. ff. de testib. l. 3. & 3. q. 9. de sententia patet. C. de sen. ex peri. re. regulariter verõ per nuncium, & epistolam possunt explicari actus, vt ff. de action. & obli. l. consensu. & l. si per epistolam. de acq. hare. cum simil. ¶ Sextõ no. in versi. vnde. ¶ q̄ probatio omisse solemnitatis ab ea parte requiritur, quæ hoc negat. & sic de iure p̄sumit interuenisse & cõsensisse. ad hoc l. ab ea parte. ff. de prob. ar. ¶ Septimõ not. ¶ q̄ p̄ contra. ff. de pub. l. de pretio. dicam j. ¶ Septimõ not. ¶ q̄ p̄ non actum inducitur consuetudo. & est hoc probabile, videlicet de consuetudine est, non exigi cõsensum capituli. vt hic litera dicit. de quo dixi §. de cleri. coniug. c. Ioannes. & collige, ¶ q̄ antiqua consuetudo, & priuilegium æquiparantur, vt l. ait p̄tor. §. permittitur. & §. hoc iure. ff. de aqua quoti. & æsti. ¶ Octauõ no. ¶ q̄ dicit tex. [aliqui eorum.] & c. nam tantum illi, qui habent hoc de consuetudine, vel priuilegio se tueri eo possunt, & non alii. de priuile. c. sanẽ. si autem haberent p̄ter vnum p̄latum, etiam ille p̄latus tali consuetudine vti posset. quod dic, vt §. de of. archi. c. si. ¶ Quarit gl. dicitur hic, q̄ debet interuenire consensus Capituli in p̄sentationibus, quas p̄lati faciunt. ¶ quæro quis debeat hoc probare. dicit gl. q̄ interuenisse p̄sumitur: sed potest probari contrarium, quia est p̄sumptio iuris tantum: non iuris, & de iure. in contrarium tñ facit, quia consensus est solẽnitas extrinseca, quæ non p̄sumitur, nisi probetur, iuxta no. in l. sciendum. ff. de verb. obl. per Bar. Ioan. And. dicit, q̄ quandoq; negatur consensus, antequam p̄sentatus p̄ abbatem instituatur: & abbas debet probare consensum Capituli habuisse. qñq; negatur consensus post institutionẽ factã: & tunc post institutionem factam contradictor tardẽ venit, & audiri non debet. j. de iure pat. c. consultationibus. ¶ Sed contra hoc vltimum oppo. & videtur, q̄ etiam post institutionem factam possit obiici de defectu consensus. & primõ per illum tex. qui dicit [iam facta institutione vacuari.] & c. secundõ quia deficiente consensu Capituli, dici pot, q̄ institutio fit obtenta per obreptionem, de qua omni tempore q̄ri potest, etiam contra institutionem per Papam. de re iudi. c. cum olim. tertiõ quia abbas sic p̄sentando post 40. annos posset dicere se p̄scripsisse consensum, nec de cetero requirendum. fol. Io. And. rñdit ad oia ista tria: & primõ ad tex. qui dicit, q̄ debet intelligi, qñ post p̄sentationẽ, & ante institutionem fuit contradicium, & contradicium non admittit: secus si post institutionem obiiceret de defectu consensus, quia non deberet audiri, vt dixi. Non ob. secundum de obreptione, quia p̄sumptio consensus habitũ istã obreptionem excludit. Non ob. tertium de p̄scriptione consensus. nam hoc fateor, q̄ est p̄scripiibile, & imputet sibi Capitulum, patiendõ p̄latum p̄sentare, eius consensu nõ adhibito. & quod dictum est, q̄ consensus p̄sumitur post institutionem, nec aliter est necesse probare. Idem dicit Io. And. in procuratore constituto a p̄lato, cui obiicitur, q̄ in eius constitutione Capitulum non consensit, oportet. n. probari consensum, saltem ante sniam. facit qd no. de proc. c. in nra. in glo. qñ dicitur. post sniam verõ cum tali procuratore latã nõ poterit hoc opponi. & idem vñ, q̄ tertius, contra quẽ agitur, p̄ talẽ procuratorẽ obiicere hoc non possit, si Capitulum non cõtradicat. nã (vt dicunt hic Doct.) nõ debent de hoc inquiri: nisi cõuentus reclamet. & vide, qd de hoc no. Bar. post

10 gl. in l. actor. ff. rem ra. ha. ¶ Scdõ quæro post Ho. ¶ vtrũ solus p̄latus de consuetudine possit facere collationes beneficiorũ. distingue. aut loqueris de collatione, q̄ fit in titulũ, & p̄t. aut in proprietatẽ, & tunc, aut cõsuetudo inducit, q̄ i laicũ possit p̄latu alienare sine cõsensu Capituli, & nõ valeat, veluti ecclesiis onerosa, vt §. de consuetu. c. i. aut in ecclesiis, & tunc, aut consuetudo inducit, vt valeat consuetudo sine cã (vt pote in ecclesiis non agentes), & similiter non valet, arg. 1. q. 2. pastor. aut de collatione facta ecclesiis ad adificationem, vel ad alia necessaria. & tunc potest solus p̄latus sine consensu Capituli, si hoc sibi competat. de consue. c. p̄scripta. vt hic. & in contrariis. secundum Io. And. quatenus autem ex consuetudine potest talis alienatio per p̄latũ fieri in ecclesiam, non in laicum. no. hic Io. An. & collige ex gl. j. c. droxi. in glo. ideo non intelligitur.

S V M M A E.

- 1 Causa decimarum potest in arbitrium compromitti.
- 2 Laicus, si possidet decimas, dicitur ipsas malẽ detinere.
- 3 Iura quando videntur contraria, debent sub aliqua diuisione iuari.
- 4 Recuperatio rei perditæ facilius permittitur, quam habitũ alienatio.
- 5 Argumentum a contrario sensu est fortissimum in iure.
- 6 Decime, q̄ venerint ad laicum ante, vel post concilium Lateranensẽ, si est dubium, quis debeat probare, laicus, uel ecclesia.

CVm apostolica. Tenet donatio, quã de solo diocessani consensu facit laicus ecclesie de decimis, quas ab alia ecclesia habuit in feudũ ab antiquo. Et in prima parte consultatio. In secunda rñtio. ibi [taliter rñdemus.] prima facit quatuor, primõ ponit partium cõpormisum. secunda vnius partis allegatõnem. ibi [dicti monachi.] tertia ibi [e contrario.] allegatõnem partis alterius. quarta ibi [quia verõ.] consultationem arbitrõrum. secunda principalis facit alia quatuor, primõ rñdet ad consultationẽ. scdõ. soluit, & concordat contraria. tertiõ responsonẽ corroborat. quartõ illã determinat. scdã ibi [auctoritates.] tertia ibi [nam.] quarta ibi [hic autem.] ¶ Not. j. q̄ monachi allegabãt hic titulum suã possessionis: cum tñ essent rei. & hoc ideo, quia intentio ecclesie sancti Stephani erat fundata de iure cõi: ideo releuatur ab onere probandi, & reus probare tenetur, quõ iustẽ possidet: aliã p̄sumitur vsurpasse, vt j. de restit. spo. c. ad decimas. li. 6. & c. contra morem. 100. di. Intentio autem ecclesie ideo est fundata de iure cõi: quia cũ esset infra limites suã parochiã, ad ipsã spectat de iure cõi. qd dic, vt j. de deci. c. cum contingat. ¶ Secundõ no. ¶ q̄ de causa decimarum, quæ est spiritalis, potest in arbitriũ compromitti. a quod intellige, tanquam in arbitratorem, aliã contra. de transa. c. contingit. & no. de p̄ab. c. nisi essent. ¶ Tertiõ no. ¶ q̄ si laicus possidet decimas, dicitur ipsas malẽ detinere. & idem in oblationibus, & aliis ecclesiasticis in feudũ concessis. quia generaliter loquitur illud. c. 16. q. 1. c. fina. ex quo videtur, quod talia sine peccato concedi non possunt. & sic non possunt episcopi, & alii p̄lati infeudare fructus decimarum. dicam j. ¶ Quarto no. in ver. [auctoritates.] ¶ q̄ cum iura videntur cõtraria, debent aliqua subdiuisione iuari, vt C. de iudic. l. i. nec sufficit dicere aliud hic, aliud ibi. nisi diuersitatis ratio sufficiens reddi possit, vt hic. facit qd not. in cap. quia cunctis. de concessio. p̄ab. lib. 6. ¶ Quintõ not. ¶ quod facilius permittitur perditæ rei recuperatio, quam habitũ alienatio. simile in seruo, qui in quæsitis domi non non p̄iudicat, sed in quærendis sic. idem in debitore, qui potest fraude creditoris nou acquirendo: non autẽ iam quæsitã in fraudem baratando, vt ff. de his, quæ in fraud. creditor.

ditor. l. r. & l. qui autem. ¶ Sexto no. quod monitio episcopi debet præcedere, vt restituat ecclesia ad quam spectat: quod si induci nequiverit, tunc consensum præbere videtur quod possit irritari concessio attentata contra formam canonis: si aut attentata contra formam præfixam ab homine, arg. s. de rescrip. c. cum dilecta. & l. qui Romæ. §. Flavius. Hermes. ff. de ver. obli. ad hoc facit ille tex. ibi [si forte induci nequiverit.] & c. à contrario sensu. quod est fortissimum, vt j. sequit. præcedere monitio ista debet. facit qd no. in cle. 1. j. de iure patro. ¶ Septimò no. ¶ q argumentū à contrario sensu fortissimum est in iure. concor. ff. de offi. eius. cui manda. est iurisd. l. 1. qd dic. vt s. de elec. c. publicato. per Ioan. An. & Bar. l. omnes populi. ff. de iust. & iur. vbi plenè an in statutis, cōtra cōtibus, & alijs dispositionibus habeat locum argumentum à contrario sensu. ¶ Octauò no. q constitutio Hieronymi loquitur de decimis laicis perpetuò concessis. si ergo ad tempus, vel in conditionem, non habebit hoc locum. ad hoc j. de do na. inter vir. & vxo. c. nuper. & qualiter intelligat, [ppetuò.] dicit Archi. q ad vitam. j. de deci. c. 2. lib. 6. & ff. pro socio. l. 1. vbi de hoc. Sed hoc non placet Io. An. nam cum nil certius morte. ff. de condi. & demon. l. r. certum esset illas ad ecclesiam reuerfuras: ideo illud c. non habet locum. ¶ Oppo. dicitur hic in versu. [e conuerso.] q debet esse non dubiū, contra cōtum in vtilitatem ecclesie. contra immò videtur, q etiam si sequatur euentus contrarius, sufficiat vtiliter à principio gestū esse, ad hoc vt contractus valeat. ff. de admini. tut. l. tutor. qui §. 2. Sol. dicit glo. illud non esse dubium. intellige quò ad communem opinionem: cum de futuris quid sit vtile, vel inuile, Deus nouit: & ad nos non pertinet iudicare, vt l. ad presens. cum l. seq. ff. si cer. pet. nos enim rebus sic se habentibus iudicamus, vt l. quod Seruius. de condi. ob cau. non ergo euentus damni restitutionem indulget: sed inconsulta facilitas, vt ff. de mino. l. verum. §. 2. & dicit, vt notatur 12. q. 2. sine exceptione. ¶ Secundò oppo. dicitur. hic, q laici sunt monendi, vt dimittant decimas malè detentas, contra immò videntur cōpellendi. & quòd per eas licet possidere non possint: & mortaliter peccent, vt in iuribus alleg. & plenè. 16. q. 7. c. So. dicit glo. quæ incipit de facta. & c. contraria loquuntur de decimis non concessis in feudum. hic verò de decimis in feudum concessis, vt in fi. c. Sed secundum hoc videtur tex. circa princ. c. malè dicere. quòd tunc dicantur malè detentæ: quia immò bene, propter tit. sol. dicit quòd ideo dicuntur malè detentari: quia cum decimæ debeantur clericis propter ministratio nem diuinorum. j. de deci. c. tua nobis. §. 1. & laici non ministrent: ideo malè ab eis detinentur sine exhibitione adiuncti obsequij: sed tamen sine peccato, ex eo quòd clerici (quorū est dominium, quibus laici tenentur in feudum) ministrant ista ecclesiastica sacramenta. Iuris ergo permissione possunt habere laici fructus decimarum in feudum: quia directū do minium remanet per ecclesiam: quamuis vile transeat ad vasallum, quantum ad perceptionem fructuum, quos etiam domina ecclesia percipere intelligitur, cū à vasallo suo eius nomine percipiantur, vt s. de resti. spol. c. cum venissent. & c. olim. ¶ Tertio oppo. & videtur, quòd illud sit malè dictum, quòd in feudum possint laicis concedi decimæ, & alia spiri tualia. vnde videtur obft. j. de decimis. c. quamuis. & c. prohibemus. sol. tex. iste & fini. loquuntur de decimis, quæ lai cis fuerunt concessæ ante illud concilium ex causa, quæ ha tur in d. c. quamuis. post illud autem concilium talis concessio prohibetur, vt ibi. & fuit illud concilium celebratum An no Domini. 1189. alijs. 79. tempore lebratum fuerit concilium Lateranense. ergo possessas per laicos ante illud concilium, etiam hodie possunt licet possidere. postea verò qstas iniuste tenent. ¶ Sed hic incidenter quæro. ¶ si dubitatur, an ante, vel post illud concilium decimæ deuenerunt ad laicū: an laicus deqet probare, quòd ante: vel ecclesia, quæ vendi-

cat ab eodem, q post ar. p laico. j. de ver. sign. c. sup quibusdam. & qd ibi no. Item non est verosimile, ecclesiam tanto tpe sine cā tacuisse. ar. de re. ec. non alie. c. si quis Ho. tenet, q laicus tenetur probare, q prius, vel post auctoritate Papæ. & idē tenent Io. Mo. & Archi. j. de ecci. c. 2. li. 6. Io. An. tenet hic contrarium, per c. j. de præscr. lib. 6. post q. n. non apparet alium, vnq tpe possedisse, satis præsumitur. q iste semp possederit. & hoc intelligit, quando communis opinio fundatur super antiquitate feudi: quam communem opinionem in tali præscriptione probari necesse est, vt ibi not. in fin. ad hoc facit, quòd quando de prioritate, vel posterioritate que ritur: ille, qui agit, debet probare prioritatem, vel posterioritatem, quæ est causa suæ intentionis. quod dic, vt not. in c. literas. j. de rescrip. in clem. & l. non solum. §. sed vt probari. de oper. nou. nuncia. & j. de spon. c. dudum. in rub. per Host. ¶ Quarto oppon. dicitur in ver. taliter respondemus, & c. q primò monendus est. & si induci nequiverit, & c. Sed contra hoc opponitur à diuisione, nam, aut istæ decimæ spectabāt ad episcopum, & tunc malè uidetur dicere tex. quòd moneri prius debet laicus, vt restituat ecclesie sancti Stephani: cū non ad eam, sed ad episcopum pertineat dicto casu. aut istæ decimæ spectabant ad ecclesiam sancti Stephani, & tunc sine eius consensu laicus in alterum transferendo cadit à iure feudi, & ipso iure ad ecclesiam reuertuntur, vt in 10. col. de feud. non alien. sine consen. nomin. l. imperialem. non ergo videtur stare posse, quòd hic dicitur, quòd si iudici nequie rit ad restitutionem de cōsensu episcopi solo: in alterū trāsferrantur. si erant ecclesie sancti Stephani, vel si erant episco pi, ista inductio, & monitio non videtur expediens, nec bona, vt fiat monitio, vt ei fiat restitutio, quia ius non habet. Solu. super solu. huius contrarii Ioann. And. recitādo Doc. multipliciter se inuoluit. soluit ergo primò, quòd iste tex. de bet intelligi de decimis spectantibus ad ecclesiam sancti Ste phani: quarum fructus episcopus à principio ex causa po tuit concedere in feudum: directo tamen dominio penes ec clesiam sancti Stephani remanente. & sicut à principio hoc licuit: ita licet modò eidem alii ecclesie concedere, seu concessas à laico confirmare. Nam ex hac secunda concessione nullum damnum patitur ecclesia sancti Stephani, cū ex con cessione episcopi alteri facta non spectaret ad eum fructuū perceptio. si ergo in alterum, & alterum successiue transfe ratur, nullum damnum sustinet, vt prædixi. ad hoc 24. q. 1. c. loquitur. vel dic secundò, quòd iste decimæ tenebantur in feudum ab ecclesia sancti Stephani. Sed tunc dices, quomodo solo consensu episcopi possint in aliū transferri, cōtra natura feudi, quæ est, vt voluntate domini fiant istæ translatio nes, vt d. l. imperialē. dicit ipse, quòd ille, qui hæbebat ab ec clesia sancti Stephani, ita recognoscet eam in dominam, si cut si teneret, & monasterium, cui secundo loco à milite con ceditur, recognoscet in feudatarium militis concedentis, & sic ecclesia sancti Stephani damnum non patitur: sed certè immò patitur, si decima sua in alterum transferatur: dicit er go. 3. Innocen. & magis sibi placet, q hæc Decret. intelligatur de decimis tantum, quæ non ab ecclesia, sed ab episco po tenentur. sed in feudum, sed tunc obft. quòd hic dicitur, q moneri debet, vt restituat ecclesie sancti Stephani, si non suæ. dicit ipse responde, q episcopus, quando concessit istas decimas in feudum, accepit eas ab ecclesia parochialis p ali qua vtilitate episcopatus: quòd licuit, vt ecclē. benefi. c. 1. §. fin. & ideo iustius, & equius est, q restituatur ei, quam alii. j. de testa. c. cum in officiis. & quia de facili res reuertitur ad naturam suam, vt j. eod. c. super venerab. & si episcopus in hoc consentire noller: recurrendum esset ad superiorē. de iu re pa. c. nullus. & istam concessionem intellige factam fuisse per ep̄m ante concilium, c. quamuis. j. de deci. & videas. nam hodie fieri non posset, vt ibi. licet quidam dixerint, & malè, s̄m Innoc. q prælati de consensu ep̄orum possunt infeudare fructus

fructus decimarum. & respondent ad c. nostra. j. de dolo. q ibi non interuenit consensus ep̄i. & ad c. 2. de feu. quia loqui tur de illis, qui iurauerunt non infeudare.

ADDITIO.

1 ¶ Cōpromitti. Adde An. de bu. in c. per tuas. d. arb. Io. d. Imo. i. c. de cernimus. de iudi. Panor. in c. nobis. de iure pa. Ale. i. cōf. 90. 2. vo. Per. de Anch. consil. 95. Ale. couli s. 8. 4. vo.

S V M M A E.

- 1 Electus confirmatus an possit administrare.
- 2 Solemnitates, quæ requiruntur in alienatione, non presumuntur interuenisse, nisi probentur.
- 3 Futurorum non est scientia, nec veritas determinata.
- 4 Alienatio, non seruata solemnitate, est irrita.
- 5 Concessiones perpetuæ dicuntur alienationes.
- 6 Alienatio si facta est in casu non concessio (interuenierunt tamen omnes solemnitates) an valeat.
- 7 Contractus an sit ipso iure nullus, si solemnitas debita non est seruata.

TVa nuper. Non potest episcopus sine consensu Capituli concedere ecclesias alijs ecclesijs, etiam que ius patronatus habent in illis. cōmunis diuifio. secunda ibi [alterius.] ¶ No. j. q fit hic quæstio, an electus possit, quod intellige de electo confirmato. alijs qō non procederet. cū electi non cōfirmati administrationi se immiscere non possint. & si fecerint, puniantur, vt j. de elect. c. auaritia. li. 6. postquam verò fuerint confirmati, possunt administrare. qd dic, vt s. de ele. c. transmissa. ¶ Secundò no. in versu. alterius. quæ solemnitates requirantur in alienatione rei ecclesiasticæ. ¶ nec dicitur solemnitates a præsumuntur, nisi probentur, cū veniant extrinsecus. sicut, & auctoritas tutorum. vt l. quæcunq; de pub. & no. plenè per Bar. in l. sciendum. de verb. obli. ¶ Tertio no. q debet interuenire tractatus, de cuius practica dicit gl. nā quilibet singulariter debet dicere videre suum: sicut cū tractatur de aliena. rei ciuita. quæ ecclē. comparantur, vt l. inter dominium. C. de sacrosan. eccl. & dicit Host. q sicut ibi iurāt maiores, q dicunt, quòd credunt vtile ciuitati: ita hic debet iurare maiores ecclesie. 10. q. 2. c. hoc ius. Item aduerte, q dicit [tractatus.] in singulari. ex quo colligit Ioan. And. quòd sufficit, q interueniat vnus tractatus (solemnis tamen, & diligens) cuius formam, vide in Spec. de loca. §. sequitur. ver. & scias. est tamen vtile iterare, secundum Io. And. & vide j. de reb. ecc. non alien. c. dudum. lib. 6. ¶ Quarto not. q non debet esse dubium ecclesie profuturum. quod intellige (dicit glo.) probabili iudicio: licet fecus contingat. & idem Innoc. ¶ nam de futuris non est scientia, vel veritas determinata: cū sub multis casibus fortuitis sint expositæ felicitates humana, vt l. penul. vel vlti. C. de præscrip. 30. an. vt sic ex tali cōtractu ecclesia non sit damnificata, nec locupletata. not. 12. 4. quæstion. 2. sine excep. ¶ Quintò no. ver. irrita. ¶ quòd alienatio, non seruata sollemnitate, est irrita, ¶ quod videtur ipso iure. de quo dic, vt s. c. 1. quid tamē si ecclesia vult, quòd valeat talis contractus (quia fortè tendit ad meliūs.) dic, vt no. in l. cum hi. ff. de transact. & vide l. iubemus. C. de sacrosanc. ecclē. vbi ex tali contractu nullo non solum non transfertur dominium: sed nec possessio, & puniuntur, de quibus ibi. ¶ Sextò not. q requiritur subscriptio clericorum, & hoc in alienatione, vt hic. Item in constitutione iudici. quod dic, vt s. de procur. c. 1. & in decreto electionis, vt s. de elect. c. in notult. dic, vt dixi s. c. 1. ¶ Septimò no. ¶ quòd perpetuæ concessiones dicuntur alienationes, quas episcopi sine consensu Capituli non faciunt, temporales, ergo donationes videt, q soli episcopi possint facere, vt no. Io. 16. q. 1. c. possessiones. Non ob. c. ea noscitur. s. c. vbi in temporali exigitur cō-

sensus Capituli: intelligitur enim in concessione spiritaliū, vbi maior debet esse maturitas: hic loquimur in concessione temporalium ad tempus. no. etiam. c. episcopus. 12. q. 1. quia ibi loquitur, cum lædebat ecclesiam, vel fraudabat. ¶ Octauò no. hic Inno. per hoc, quod dicit Archid. assumatur de ipsa & c. q non licet eligere archidiaconum, nisi de ecclesia cathedrali. quod intelligit verū, vbi archidia. est de Capitulo. & debet esse canonicus. & licet possit sibi dare archidiaconatum, non tamen illam canoniam, nisi ad eum spectaret etiam collatio canoniz. Nam tunc extraneo et dare posset simul vtrunq; scdm Inno. quid ergo, si numerus canonicorum sit plenus? dicit Ho. q hoc casu archidiaconatum vacantem potest conferre, etiā extraneo: nisi sit contraria cōsuetudo. s. de consue. c. cū dilectus. ¶ Querit Io. An. ¶ si alienatio est facta in casu non concessio: interuenierunt tamē omnes debite solemnitates, dicit ipse non valere, etiam si omnes consentiant, vt d. l. iubemus. ¶ Secundò quæro, ¶ si solemnitas debita non est seruata: an contractus sit ipso iure nullus: vel per restitutionem in integrum irritandus. dic, q restitutio in integrum præsupponit actum valere in sui substantia, sed, vt detur enormis læsio, apparere debet, & tunc indulgetur, & nō aliter: omisio verò solemnitatis reddit actum inutilem ipso iure: ideo hoc calu perpetuò agi potest de iuro communi. sed præcedenti. j. quadriennium tm. ¶ specialis restitutionis beneficio. quod dic, vt C. de præd. mino. per totū. & s. de resti. in integ. c. constitutus.

ADDITIO.

1 ¶ Dicitur solemnitates. vide Bar. & Doct. in l. sciendum. in 2. oppo. ff. de ver. ob. Bar. in l. quæcunq; §. interdum. ff. de publi. & in l. 1. C. de contrah. & commit. stip. & in l. iulgentium. §. quod fere. ff. de pact.

S V M M A E.

- 1 Dionysius quare limitauit parochias.
- 2 Pensio noua non debet ecclesijs imponi, nec in antiqua augeri.
- 3 Ep̄s pot concedere quinquagesimam pijs locis de nouo fundandis. Et an possit eam dare sine consensu Capituli. nu. 4.
- 5 Ep̄s si agat contra Capitulum, an eius concilium requirere teneatur, & Capitulum teneatur dare.

PAstoralis. Episcopus parochiales ecclesias, vel obuentiones ipsarum, etiam de consensu patroni, sine cōsensu Capituli sui monasterio conferre non potest. In prima quæstionis proposito. In secunda quæstionis responsio [nisi ad qd.] ¶ No. j. causam, ¶ quare Dionysius limitauit parochias, videlicet singulorum prouentus, & c. quæ causa cessat, & deficit, cū in vltus proprios alteri assignatur, etiam reseruata congrua portione rectori: cuius os (tanquam bouis trituran tis) non debet alligari. s. de præbend. c. cū s̄m Apostolum. ¶ Secundò no. Ho. q quò ad spiritalia redditus ecclesia parochialis fundat intentionem suam de iure communi. de parochia. c. vt de multis. de deci. c. qm. & c. cum in tua. ¶ Tertio no. ¶ q non debet ecclesijs noua pensio imponi, nec anti qua augeri, vt j. de censib. c. prohibemus. multò ergo minus ecclesia v̄ posse perpetuò loco religioso conferri: quia per talem concessionem fructus ecclesie omnes, excepta portio ne, pro sustentatione rectoris alteri applicantur. tamen facilius toleratur hæc concessio, q augmentum veteris pensio nis, quæ non v̄, etiam de consensu Capituli, fieri posse cōtra formam concilij. prohibemus. submissio verè de cōsensu Capituli fieri potest, vt hic. & sic conceditur, qd est plus. & est p̄hibitum, quòd videtur minus. ad quòd vide, quòd not. j. de reb. ec. r. on alie. c. si vna. in cle. ¶ Quarto not. ¶ q episcopus pot concedere quinquagesimam pijs locis. s. de nouo fundā dis. vel centesimam pro magnificandis sepulturis. j. de do na. c. apostolicæ. vtrum autem istam quinquagesimam dare possit

possit non solum de rebus ecclesie cathedralis: sed etiam subiectarum. Inno. tenet, quod de rebus ecclesie cathedralis tantum. Pe. contra. per hanc litteram. quia exceptio debet esse de regula, ut no. Dy. j. de reg. iur. lib. 6. in rub. sed in isto capitulo dicitur de ecclesijs subiectis, in quibus non debet antequa pensio augeri, vel ipsa ecclesia concedi sine consensu capituli. & subdit [exceptio salua constitutione] & c. ad hoc ergo, ut sit bona ista exceptio, oportet intelligi, quod etiam de bonis subiectarum ecclesiarum possit episcopus dare quinquagesimam. & si prorogatur hic canon. bonae rei. Et dicit Abb. quod sic consuevit Pe. magister suus in quaest. quae fuit Auinionis inter praedicatores, & parochiales ecclesias. quod tamen Egi. videtur factis extraneum. secundum Io. An. & ego hoc credo verum, quod illud c. non extendatur. c. bonae rei. nec videtur intentio huius constituti. illud c. extendere. nam cum hic per modum diminutionis, & limitationis huius. c. fiat de eo mentio. non videtur inducere augmentum, & extensionem, vel legata inutiliter. de le. 1. & j. de censu. c. cum apostolus. in fi. ¶ Quare glo. Pe. ¶ vtrum episcopus possit dare istam quinquagesimam, vel centesimam sine consensu sui Capituli. arg. primo, quod sic deinde, quod no. Tertiò ponit opi. Hu. & Tan. quod consensus sui Capituli exigatur. quae etiam tenet Io. Ber. tenet, quod non requiratur. & idem tenet Goff. hic, & in summa huius ti. §. pe. Host. dicit, quod si vult dare de suis redditibus, vel coibus cum Capitulo, & potest solus si aut de bonis Capituli separatim, requiritur consensus Capituli. arg. ff. pro soc. l. merito. Pet. & Abb. praedictorum. opi. ad concordiam reducendo, distinguunt, quod ecclesiam monasticis regulis informare, vel monasteria de nouo construere non potest sine consensu Capituli. per c. si episcopus. 1. 2. q. 2. informatem autem, vel constructam sine consensu Capituli dare potest quinquagesimam, vel centesimam, per hanc Decr. cum ad orandum sint obligati. j. de consecra. eccl. vel alta. c. cum sicut. & hoc placet Io. An. ¶ Secundo queritur, cum in prima, & secunda quaest. Capituli fiat quaestio de ecclesia religiosa concedenda in usus proprios, in quo differt prima quod a secunda. & quae fuerit ratio dubitandi. dicit, quod differt prima a secunda: quia primo queritur de ecclesia, cuius collatio spectat ad episcopum. Secundo de ecclesia, quae habet patronum. In prima autem fuit ratio dubitandi quia Dionysius limitauerat parochias, statuens, quod obuentio nes spiritualium infra eas prouentus pertinet ad illas. (vt decimae primitiae: oblationes, mortuaria, & his similia.) vnde non videbantur haec posse conferri, nec in toto, nec in parte, alteri ecclesiae. quia sic confunderentur termini parochiarum & fieret contra diuisionem Dionysij, & ecclesiae parochialis momentis, vnus sustineret onera. & alter, cui ecclesia in usus proprios est concessa, fructus perciperet, contra id, quod legitur. & no. j. de sepul. c. 1. & haec fuit ratio dubitandi primae. quod dubitatio vero secunda fuit quod cum concilium Lateran. prohibeat de nouo imponi, vel augeri veterem pensionem, fortius videbatur prohibendum, ne ecclesia tota alteri daretur. nam propter quod vnumquodque: & ipsum magis. vt in Auth. multo magis. C. de sacrosan. eccl. Sed ad hoc respondent, vt dixi. §. in tertio no. & alios intellectus refert Ioan. An. Sed quia praedictus verior: ideo alios recitare omitto. ¶ Tertiò queritur. cum in toto isto ti. dicatur, quod praelatus cum consensu, vel concilio Capituli euncta agere debet: quid si episcopus agat contra Capitulum, an eius concilium requirere teneatur. & capitulum teneatur dare. ar. quod sic. 2. q. 1. c. quid culpatur. Nam quandoque quis admittitur ad duo repugnantia. ff. de inoff. test. l. Papi. §. sed nec impuberis. In contrarium facit. quia qui libet officio suo debet esse contentus. l. nemo. ff. de offi. ailes. nec promissus actibus & c. vt l. consulta. C. de testa. dicit Io. An. quod Capitulum non tenet dare consilium contra seipsum. Idem Phi. & Vin. ad hoc vide nota. pro & contra. §. de iurepatro. c. peti. & l. accipietes. ff. de aucto. tut. cum ibi nota. quae est optima ad hoc.

- S U M M A E.
- 1 Vocandi qui sunt ad concilium prouinciale.
  - 2 Capitula possunt Comparere per procuratorem.
  - 3 Inuitatus ad actum debet admitti: & ei acquiritur ius ex inuitatione.
  - 4 Citatus ad electionem debet expectari, & admitti.
  - 5 Capitula etiam in negocijs ipsa non tangentibus, sunt vocanda, & admittenda.

ET si membra. Ad concilia prouincialia vocari debent, & admitti cathedralium ecclesiarum capitula. & prima pars ponit quarela. scda prouidet. ibi [visum fuit.] Nota. 1 primò, quod ad prouinciale conciliū Capitula ecclesiarum cathedralium sunt vocanda. a Capitula vero inferiorū ecclesiarum collegiarū vocari non debent. quia illa disponuntur per episcopum, & suum Capitulum, vt s. eo. c. nouit scdm Egi. de abbatibus quò ad prouinciale conciliū. dicit vt no. Io. An. §. de ma. & obe. c. qd super. & de praeben. c. graue. quòd episcopale conciliū. dicit, vt d. c. q super. ¶ Secundo no. quod Capitula cõparent per procuratorem. nã per se cõmoda cõparere nõ possent. §. de ma. & obe. c. fi. ¶ Tertiò no. quod inuitatus ad actū debet admitti. & est argumētū, quod ex inuitatione ius acquirit. vnde turpius eijcitur, & c. §. de iureiur. c. quẽadmodū. & est et argumētū, quod citatus ad electionē debet admitti. & sic fortius, expectari. de hoc no. §. de ele. c. cum inter vniuersas. nisi de nouo perueniat ad eorum notitiã illos non habere vocẽ. §. de excep. c. pastoralis. ¶ Quarto no. in fi. quod dixit, maxime ex quò collige, quod Capitula, et in negocijs ipsa non tangentibus, sunt vocanda, & admittenda ad tractatū. quod intelligit Hosti. verum, nisi praelati de mandato superioris haberent tractare, quod sine transgressione obedientiae, vel iuramentum nõ possent relaxare. de iureiur. Ego. N. vel aliqua iusta causa subesset, quare, quod inter eos agitur, non deberet alijs publicare. sic no. in c. nouit. in prin. ¶ Quintò, & vltimò no. casus in glo. in quibus istis concilijs debet et laici interesse, & tunc intererunt, vt audiatur, nõ, vt iudicẽ doceat. 6. 2. di. c. docedus. sed nec ad illa necesse est eos vocari, cum possint eis postea in praedicationibus publicari. quae fieri potest illis, et excõicatis. de sen. excõi. Rñdeo. pnt et laici illuc venire pro pretenda, vel defendenda iustitia. §. de iudi. c. nouit In ecclesiasticis autem negocijs, & clericorum correctionibus sunt excludendi. de elec. c. Messana. & expressius in extrauang. Bonifacij, quae ecclesiam monasticis regulis informare, vel monasteriū de nouo construere incipit. & incipit debent.

A D D I T I O.

¶ Sūt vocāda. Adde Car. i. p. ep. m. cle. i. §. nec sanẽ. & i. cle. 2. i. p. i. d. priui

De his, quae fiunt à maiori parte Capituli.

ICTVM est supra de his, quae à praelato, & Capitulo, vel à solo praelato fieri debent. Sed quia sunt quaedam, quae ad solum Capitulum pertinent. §. de rescrip. c. edoceri. in quibus expediendis vota fratrum discordant interdum. ideo quid tunc iuris sit, est videndum. ad materiam facit. 1. 9. dist. c. in canonicis. 20. di. vlt. 6. 4. di. c. extra conscientia. 10. q. 2. c. hoc ius. ver. quod si cõueniunt. §. de elec. c. licet. & c. coram. quia propter eccl. in Genesi. & c. eccl. 2. de renun. c. cum inter. de tempo. ordi. c. nec episcopi. Itẽ in 6. de elec. c. si cui. & c. quorundam. & c. cum expedit. & c. in demittatibus. §. si qua verò. lib. 6. & cle. quòd circa de electionibus.

- S U M M A E.
- 1 Secundum est in factis Capituli pluribus, & sanioribus.
  - 2 Contradictio simplex paucorum non impedit ordinationem ecclesie.
  - 3 Iustificata tamen per causam impedit. nu. 3.
  - 4 Appellatio interposita sine causa à minori parte, non impedit ordinationem ecclesie.
  - 5 Iuramentum praestitum super seruanda consuetudine, quae rationibus, vel canonibus non inuatur, non obligat iurantem.
  - 6 Iurare nemo debet obseruantiam consuetudinis non suffulæ ratione, vel iure scripto.
  - 7 Plures de Capitulo si consentiunt, & vnus, uel aliqui non: an debeant appellare: uel sufficiat eis contradicere.
  - 8 Consuetudo, quae non ualeat factis à maiori parte Capituli (nisi totū capitulum consentiat) an possit firmari aliquo eius temporis.
  - 9 Canonici an possint uenire contra consuetudinem, quam iurauerunt obseruare, si subest iusta causa.
  - 10 Iuramentum de obediendo statuto, non obligat statuto sublato.

CVm in cunctis. Ordinatio partis maioris Capituli p appellationem, & contradictionem minoris nihil rōnabile opponens impediti nõ det. Et ponit primò factum reprehensibile. scdò prouidet per statutū, ibi [quocirca.] ¶ No. j. quod pluribus, & sanioribus est standū in factis Capituli, & praesumitur sanior eo ipso, quod maior, vt dicā post glo. ¶ Secundo not. quod ordinationem ecclesie nõ impedit simplex contradictio paucorum, quod intellige, vocatorum: alias cõtempus vnus redderet eam inualidam, vt §. de ele. c. q. sicut. & dixi. §. c. j. & expone ordinationem. ¶ i. q. ordināda sunt in ecclesijs necessariò, vel vtiliter. ¶ Tertiò not. quod non simplex contradictio paucorum: sed iustificata p cãm, hēt impedire, & intellige, si iusta per minorem partem opponitur: & probatur, quia non sufficit allegare, nisi probet, vt dicit glo. & facit quod not. in l. 1. ff. si quadru. pau. fe. di. & cle. 1. de rest. in inte. & corā quo debeat probari. dicit glo. ¶ 3. de ap. c. scdò requirit. ¶ Quarto no. quod appellatio nõ impedit ordinationem ecclesie, si fuerit sine cã interposita à minori parte. à contrario ergo sensu, si contradictio minoris partis fuerit iustificata per cãm: nec admissa appellatio interposita cum expressione talis causae, habebit impedire. quod non est verū, sñ Inn. qui dicit, quod licet appellatio iudicialis ex cã iusta emissa impediatur processum iudicis à quo. vt c. vt debitus. de app. & eo. ti. c. non solum. lib. 6. tñ appellatio extraiudicialis, vel ipsius pendencia, non impedit actum geri: nec appellationis praetextu impeditur actus, qui geritur, nisi in appellatione veritas causae allegatae probetur. quod secus est in appellatione iudiciali, vt c. interposita. §. de appell. Ratio diuersitatis est, quia in appellatione iudiciali requiritur, qui appellationem admittat. & examinat causam, an sit vera, vel falsa: sed in extraiudiciali ille, à cuius grauamine appellatur non tenetur appellationemmittere. nec potest de veritate causae allegatae cognoscere, quinimò si Capitulum, à quo appellatur, requirit appellante: quod coram eo probet, non tenebitur ad hoc, quasi habeat Capitulum suspectum. de ap. pel. c. cum speciali. de offic. deleg. c. suspicionis. & de iuribus istius app. extraiudicialis, & differentis inter eam, & iudicialem. vide §. de ele. c. cum inter canonicos. & c. cum nobis olim. & §. de ma. & obe. c. dilecti. in gl. sed quid prodest. cum remissionibus ibi datis per Io. An. ¶ Quintò no. quod ius praestitum super seruanda consuetudine, quae ratione, vel canonibus non inuatur, non obligat iurantem: sicut nec iuramentum praestitum contra iura, vt l. non dubium. C. de legi. & est contra quosdam nimis: immò minus religiosos, qui iurati dicere veritatem, deierant, dicentes se prius alitros iuramento ad faciendum vtilitatem domus, sñ Ho. Sunt. n. tales superstitiosi. de quibus in l. sub cõditione. ff. de cõdi. insti. ¶ Se-

6 xta no. quod non debet quis iurare obseruantiam consuetudinis non suffulæ ratione, vel iure scripto. & punitur, qui contra fecerit, vt hic patet. & vide quod no. j. de ele. c. statum. in cle. ¶ Op po. dicitur hic, quod pauci aliquid rationabile allegantes audiuntur contra maiorem partem. contra immò videtur semper standū maiori parti: vbi melior zelus esse praesumitur. Sol. vt in glo. arg. quod non semper & c. statum enim regulariter maiori parti in omni dispositione vniuersitatis in auctoritatibus sanctorum in tutoris datione, in remissione faciendā a creditoribus, in strumentis, statutis, & similibus. & haec vera, nisi per minorem partem contrarium demonstraretur, vt hic, secundum glo. ¶ Secundo oppo. dicitur hic, quod valet, quod fecerit maior pars. contra, immò videtur, quod debeant esse duae partes, vt ff. quod cuiusque vniuer. no. l. planē. so. duae partes debent esse praesentes in negotio, de quo agitur in vniuersitate: vt in cõtrario. sed sufficit illarum duarum partium consentire maiorem partem in omni negotio: nisi cum de nouo aliqua constitutio promulgatur: tunc enim debent omnes esse praesentes: nec in praedictum: absentium possunt praesentes aliquid statuere. ita dicit glo. & ita. & c. Vin. Phi. Goffre. & Hosti. dicunt, quod non valet constitutio: nisi duae partes sint praesentes per eadem iura allegata in glo. Gui. Na. & Ala. dicunt, quod sufficit maior pars, & respondent ad leges, quas dicunt loqui in vniuersitate laicorum, in qua spurij admittuntur. secus in collegijs clericorum, in quò tales, & similes respiciuntur. de filiis presbyt. c. 1. quod dicitur de duabus partibus, placet Io. An. quod intelligit, vocandorum. facit quod not. §. de ma. & obe. c. fi. in fi. 3. glo. ad hoc. 10. q. 2. hoc ius. de hoc in Specul. de simo. in prin. & ff. ad munic. l. quod maior. & §. de consti. c. cum omnes. ¶ Quarto post glo. & Doct. si qua fiunt in Capitulo, & vnus, siue plures non consentiunt, an debeant appellate. vel sufficit eis simpliciter contradicere. c. so. ex dictis Innoc. distingue, quandoque in iudicio, vel in forma iudicij praecipitur aliquid per Capitulum iuridici. habens. & tunc est necesse appellari: vel tali praetexto obedire. §. de re iudi. c. quod ad consultationem. quandoque verò actus Capituli, cui vult vnus, vel aliqui contradicere, non est iudicialis, nec in figura iudicij explicatur. (vt eligere, alienare, & similia.) & tunc distingue tres casus. nam quandoque vnus, vel plures praetendunt grauen inferri à Capitulo in facto proprio: quandoque in factis ecclesiae: quandoque in facto tertij. primo casu, quando in factis proprijs (puta eligitur quis ad aliquod officium): & tunc dicas, quod aut est officium publicum auctoritate, & vtilitate. aut est publicum auctoritate: sed vtilitate priuatum. qualia sunt, quae habes. §. 6. dist. c. fi. Primo casu debet appellari: nec sufficit simpliciter contradicere, vt C. de appella. l. 3. & 4. & l. hi, qui ad ciuilia. secundo casu, si est publicum auctoritate, non vtilitate, sufficit se excusare: nec expedit appellare, vt ff. quando app. sit l. 1. §. si quis tutor. Si ergo in vtroque non interponatur appellatio, vel excusatio, videtur electioni de se factae tacite consentire. & hoc verum, vbi talis electus est de corpore illius vniuersitatis, vel collegij. si verò sit extraneus, necessarius est consensus expressus, vt §. de elec. cum inter canonicos. Alij dicunt, quod licet praedicta vera sint in honoribus, & muneribus secularibus, in quibus cogitur quis inuitus consentire. (vt probant iura praedicta.) secus in ecclesiasticis, in quibus quis inuitus consentire non cogitur, vt patet ex no. de etate, & qualita. c. quartis. cum ergo extra iudicium Capitulum aliquid mandat: tunc omne ius, & omnis exceptio salua manet: etiam si non fuerit appellatum. & haec de primo membro. vbi quis praetendit grauen in facto proprio. secundo casu principali, cum quis praetendit grauen in factis ecclesiae, & quòd Capitulum nõ bene pagat: tunc ex dictis Inn. & Host. videtur colligi, quod non expedit necessariò appellari: sed sufficit simpliciter contradicere. si tamen appelleretur, ualeat appellatio, & operatur deuolutione ad superiorem: nec ualebunt litterae impetratae ab altera parte. Pet. de Ancha. sup. 3. Dec. L L L rem: nisi

tem: nisi fuerit facta mentio de tali appellatione ad Papam, vel alium interiecta, vt s. de ap. c. oblata. non tñ impedit in nouare, vt hic. effect. n. iniquum, qd citò appellaretur, etiã ex falsa cã assignata cessaret à faciēdo is, à quo appellatur, sñ Inn. & vide quod no. Io. An. in d. c. oblata. super vlt. glo. & s. de refer. c. ex parte. Tertio, & vlt. cū vnus de Capitulo pratēdit tertium à Capitulo in iustē grauari: an sufficiat contraditio sine appellatione. dicit quidam, qd ille, cui displicet hoc factum, tenetur contradicere: aliã vř tacitē consentire. & p. d. & crimini se inuoluit. pro quo optimē facit l. oēs. C. de ap. appellare aut non tenetur: nec suam contradictionē prosequi: cū sua non interfit. 2. q. 6. c. non solent. in modum tñ denūciariis admittetur, ratione pacti. 2. q. 7. c. quapropter. & de iureiu. c. quemadmodum. & de iud. c. nouit. ¶ Scđo q̄-ro, ¶ an aliquo cursu temporis firmari possit hęc consuetudo, qd non valeat factum à maiori parte Capituli. nisi totum Capitulum consentiat. hęc Decr. facit, qd non. praterea cū peccent vtentes tali cōsuetudine, cursu temporis firmari nō poterit. de simon. c. non satis. Item inducentes illam habuerunt malam fidē. ergo & c. vt in regu. malā fidei. In contrariū facit, quia contra canones prescribitur. de elec. c. Cumana. c. cum ecclesia Vultre. de iu. c. nouit. s. c. i. ea nocit. Dama. q. 1. hoc c. sic distinguit. nam qñq; consuetudo disponit contra ius naturale (vt cōtra præcepta legis diuinā, vel Euangelii, & hęc nulla consuetudine confirmatur. de consue. c. fi. & d. c. non satis. & in Auth. vt nulli iud. § quia verò. qñq; disponit contra ius positium, & tunc, aut illud ius concernit fauorem illorum, qui vtuntur contrario, & p̄ hoc casu induci consuetudo contra illud ius, cū possint suo fauori renunciare. de reg. c. ad apostolicam. qñq; illud ius positium est inductum in fauorem ecclesiarum. & tunc non pōt ei cōtraria consuetudine derogari, nisi per Papam, vel ius aliud approbetur, & hoc pp malam fidem, & pactum connexū. de p̄scri. c. fi. ¶ Tertio quæro, ¶ an canonici possint venire contra consuetudinem, quam iurauerunt obseruare, si cã subest. Ioā. qd sic. 1. di. c. in his. Archi. in Decr. de cle. non refi. li. 6. dicit iuratum consuetudinem non posse per Capitulū in melius reformari auctoritate propria. allegat de iureiu. c. si verò. de elec. c. ven. & quod ibi no. Inn. & Ho. & Compo. dicit tñ forte secus, vbi cã subest. Io. An. dicit cōiter teneri. qd iurū, quo singulares de collegio, vel corpore iurauerunt seruare constitutiones, vel statuta, non impedit, quominus illa collegialiter per eos (ad quos pertinet) tolli possint. arctat em iurū singulare ad illa seruanda, quandiu sunt statuta. & sic (vt dicit) seruat totus orbis. aliã ferē oēs studentes essent periuri: cū singulariter iurent seruare statuta vniuersitatis (quam ipsi constituant) quæ per eos postmodum correctā, vel sublata non seruant: idem in rectoribus locorum, vel corporum: p̄ hoc facit, quia sicut iurū de obediendo prælato non obligat iuramentum, illo remoto, ut s. de elect. c. venerab. in vlti. glo. ¶ ita iuramentum de obediendo statuto non obligat, statuto sublato, aliqui tamen statuendo faciunt speciale statutū, & cautē. l. qd iuramentum super statutis præstādum non impediatur illa tolli, vel mutari, etiam nuda voluntate. & hęc uera, cum iuratur obseruantia statutorum, ut illis sublatis, intelligatur etiam iuramentum solutum. Si uerò iuratur super facto, qd in statuto redigitur (puta iurant canonici non recipere apostatam, vel similia, tunc licet statutum de hoc factum tollatur, remanent obligati, qui iurauerunt ad obseruantiam, addunt quidam alium modum perpetuandi statuta iuramento, quando scilicet vniuersitas, vel corpus syndicum ad hoc constitutum iurat non mutare. quod non placet Ioan. And. per ea, quæ ipse no. de iureiuran. c. ueritatis. super vltim. gl. de senten. excomm. c. Romana. li. 6. super gl. fi. & vide quod no. Io. An. in addi. Spec. de iureiu. §. 1. ver. quid si aliquid. & s. de præb. c. dilecto. vbi videas.

- 1 *Canonicus vnus de Capitulo non habet iurisdictionem, siue ius subijciendi ecclesiam interdicto.*
Et an illud possit sibi vindicare ex consuetudine. nu. 6.
- 2 *Interdictum positum in ecclesia per illum, qui non habet potestatem, non debet seruari.*
- 3 *Episcopus debet compellere ex officio subditos, ut non seruent interdictum à non suo iudice latum.*
- 4 *Pœna suos debet tenere auctores.*
- 5 *Debitum si subtrahatur ecclesie possunt episcopus, & canonici subijcere ecclesiam interdicto.*
- 7 *Episcopus, qui non deliquit, an poterit celebrare in cathedrali ecclesia interdicta per iudicem competentem.*

Questiuit. Canonicus nō interdicat ecclesiam: sed hoc dēt facere ep̄s cū Capitulo suo. & sunt duæ partes. scđa ibi fraternitati. ¶ No. j. ¶ vnus canonicus de Capitulo non habet iurisdictionem, siue ius subijciendi ecclesiam interdicto: rō est, quia licet Capitulum hoc possit; nō tamen singuli de Capitulo. singuli enim de Capitulo non sunt dñi hominum, vel rerum Capituli: sed Capitulum. 1. 2. q. 2. c. manumittit. & hoc verum, vbi Capitulum non est negligens. Quid ergo si Capitulum est negligens? videtur, qd vnus possit exercere censuram, sicut aliis negligentibus potest iura ecclesie prosequi. de re. ec. non alie. c. si quis. Item, & eligere iuxta not. de postu. c. gratum. contrarium credo. nam licet succedat in recuperatione rerum, vt d. c. si quis. non tamen illa poterit recuperare, exercendo cēsuram, & iurisdictionem. quia propter negligentiam Capituli in iurisdictionis exercitio, nō credo, qd ad vnum de Capitulo deuoluatur, etiam pro recuperatione rerum ecclesie: vt hic uidetur probari. ¶ Secundo no. ¶ vnus interdictum positum in ecclesia per illū, qui non habet potestatem, non debet seruari: quia prolatum à iudice incompetenti. arg. c. at si clerici. de iud. ¶ Tertio not. ¶ vnus episcopus debet compellere subditos ex officio, vt non seruent interdictum à non suo iudice latum. vtrū autem per talem quæ ratur in obseruantes quasi possessio? dic, vt subtiliter no. Innocens. s. de restit. spolia. c. olim j. ¶ Quarto not. ¶ quod pœna suos debet tenere auctores. de quo. j. q. 4. in summa. vbi plenē. Item, qd pœna debet commensurari delicto, neq; durius, neq; remissius iudicari delictum, quā in facti qualitas deponit, vt l. respiciendum. ff. de pœnis. ¶ Quinto innuitur, ¶ si ecclesie debitum subtrahatur, possunt episcopus, & canonici subijcere ecclesiam interdicto. sed expone, interdictum. i. cessationem diuinorum. de quibus cessationibus dic, vt in c. 2. & pe. de offic. ordin. lib. 6. Capitulum autem sine episcopo non videtur habere istam potestatem: nam nisi sede vacante, vel de loci consuetudine non habet Capitulū iurisdictionē aliquam. de hære. ad abolendam. de offi. or. c. irrefragabilis. ¶ Quæro, ¶ vtrū canonicus de consuetudine possit sibi vēdicare istud ius interdicendi. dicit Inn. qd consuetudo dat iurisdictionem. s. de foro compe. c. cum contingat. ratione autem huius iurisdictionis poterit interdicere. ad hoc. de offic. ordi. c. ex literis. simplici verò canonico iurisdictionem non habenti non potest competere hęc facultas interdicendi: in prælato secus. de appella. c. dilectis. patet ergo, qd si canonicus habet iurisdictionem in homines habitantes intra limites suæ præbendæ, poterit eos interdicere, & excommunicare, & circa hoc vide, quod no. Io. An. s. de rest. spo. c. olim. 3. in gl. petebat. ver. [pōt.] consuetudine etiam introduci non posset, qd pro factis communibus ecclesie canonicus interdicat, vel excommunicet hoies ecclesie: quia nō sunt sui subditi, sed Capituli, vt dictum est in primo notabili. ¶ Secundo quærit Ho. ¶ an in ecclesia cathedrali interdicta per iudicem competentem poterit episcopus, qui in hoc non deliquit, in

ea celebrare arg. qd sic de offi. ordi. c. irrefragabili. §. ceterū. vt sic spiritualis sponsus reddat debitū sp̄s̄ suæ. de celebr. mis. c. 1. & hoc tenet Hof. secundū tenorem indulti sibi priuilegij, & non aliter. de quō. j. de priuile. c. quia nonnulli. Io. An. reprobat hoc dictum: & tenet, qd non poterit celebrare. Non obstat. c. quod nonnulli. quia tex. ille loquitur de gñrali interdicto, vt patet ibi [cū cōe terræ.] si verò singulariter ecclesia cathedralis, vel alia supponatur interdicto, nō poterit in ea celebrari p̄textu illius priuilegij, vel alterius. & ita not. Io. An. in c. fi. in prima glo. j. de sent. excom. lib. 6.

ADDITIO.

¶ Interdictum. Vnde autem dicatur. vide Car. in Cle. 1. 2. q. de sen. excom. & ibi quid differant ecclesiasticum, & cinile: & interdictum, & excommunicatio in casibus parificatur, secundū Car. in Cle. 1. de sepul. in c. ad hæc. de appella. c. 1. & in c. is qui de sen. exco. in vi.

S V M M A E.

- 1 *Terminus à iure statutum nemo potest coarctare sine causa, nisi Papa.*
- 2 *Literas ad beneficia quis potest impetrare per alium etiam laicum.*
- 3 *Prælati exhibendo alicui reuerentiam, vt prælati, videtur iuri suo renunciare.*
- 4 *Actum contrarium iuri suo quis faciendo, ei renuntiare videtur.*
- 5 *Appellatio illius, cuius non interest, non impedit ordinationem ecclesie.*
- 9 *Prælati pactis tacitis, vel expressis non præiudicat iuri publico, sicut iuri priuato.*
- 7 *Gratia si est subreptitia, inhibito, vel processus executiois dictæ gratiæ non afficit beneficium: nec ligat manus ordinarij.*

Ex ore. Communis ordinatio ecclesie per contradictionem vnus cuius non interest, impediri non debet. & sunt duæ partes. in prima decisa facti narratio. in secunda causæ decisio. ibi [qa verò.] prima duo facit. prima ponit partiū cōpromissionē. secundò illationē Bern. q̄ quatuor continet, literarū apostolicarum formam, annuli missionem, executoris dationē Capituli rebellionē. Scđa etiã duo facit. primò ex triplici motiui concludit contra B. secundò confirmat electionem præpositi, exprimens, quare dicto B. silentium imponit. ¶ No. primò quod Papa statuit Capitulo terminum vnus mensis ad eligēdū: & sic arctauit terminum à iure præfixum. s. de concessio. præben. c. 2. ¶ quod aliud, quam Papa. terminum à iure statutum sine causa arctare non posset, vt in reg. indultum. de reg. iur. lib. 6. per Dy. & per Bar. in l. 2. ff. de re iudi. & s. de app. c. cum sit Romana. ¶ Secundò no. qd pater obtinuit literas pro filio: & sic potest quis per alium etiam laicum literas ad beneficia impetrare, & per procuratorem. j. de rescrip. c. gratia. lib. 6. in literis ad lites. dic. vt s. de rescrip. quia nōnulli. ¶ Tertio no. quod isti canonici receperunt literas Papæ: & statuto termino, & pro respōso alium elegerunt. & sic statutum termini non impedit innouari in actu extraiudiciali: in iudicio verò secus. quod dic, vt s. de appella. c. significate. ¶ Quarto no. quod d hic fuit facta probatio negatiuæ, scilicet quod inuestitus non fuit. & sic negat loco, vel tempore non arctata, videtur probabilis. quod dic vt s. de elec. c. bonæ. 1. ¶ Quinto no. quod aliud est mandatum de inuestiēdo: aliud inuestire de facto. sicut aliud est eligere: aliud eligere velle, vt l. in ementis. C. de cōtrahē. emp. & l. qui se patris. C. vnde libe. per hoc. & aliud si Papa confert: aliud si conferri mandat, vt c. dilectus. de præben. & c. si postq. eo. ti. lib. 6. ¶ Sexto no. ¶ quod exhibendo alicui reuerentiam, vt prælato, videtur iuri renunciare, quod habet in illa prælatura. sic super certa re pro alio aduocando non potest postea eam vt propriam vindicare. quod dic vt s. de transac. c. ex literis. & no. bene, quod ille, qui alteri facit reuerentiam, videtur cū

in superiorem recognoscere. similiter sententiæ eius obtemperando. de resti. spol. c. olim procurator. 1. 7. dist. c. quiescamus. munus consecrationis recipiendo. 4. q. 6. c. hoc quippe. aliquid ad exercenda pontificalia admittendo. 7. q. 1. c. Pontifices. & per hos actus probatur subiectio, & dominiū. qualiter verò probetur familiaritas: siue quem esse alterius familiarē dic vt l. 1. §. de publica. per Bar. & s. de resti. spo. c. cū ad sedem. ¶ Septimò no. ¶ quod faciēdo quis actum contrarium iuri suo, videtur tali iuri renunciare. simplex autem taciturnitas sine actu contrario non operatur renunciationē, vt colligitur ex no. in l. causam. de in rem verso. de vsuris. qd dic vt j. de censu. c. peruenit. & l. que dotē. sol. matri. per Bar. ¶ Octauò no. qd successiuē, & sub conditione debet quis pponere, & allegare diuersa iura ad exclusionem aduersarij: quia, & quæ non profunt singula, multa iuuant. de testi. c. p̄terea. & s. de testa. c. Raynuitus. §. tutore. & sic debet facere cautus aduocatus efficaciorē rationē vltim. referuādo. ¶ Non nō no. ¶ appellatio illius, cuius non interest, non impedit ordinationem ecclesie. concor. s. de elec. c. cum nobis olim. & c. cum inter. R. ¶ Oppō dicitur hic, quod in signum inuestituræ habuit anululum: & subdit, qd per hoc non fuit aliqua tenus inuestitus: contra per talem inuestituram videtur quæ sita possessio beneficij: sicut per traditionem clauium possessio rerum sub clauibus positarum, vt l. clauibus. ff. de cōtrahē. emp. & l. quamuis. de bonis aucto. iud. pos. praterea videtur, quod per talem inuestiturā etiam in beneficio ius quæ ratur: sicut per electionem quæritur ius electo. s. de elect. c. cum inter canonicos. ex inuestitura enim tali apparet consensus conferentis beneficium, & recipientis: qui solus sufficit ad ius acquirendum: sicut consensus eligentium, & electi. vt d. c. cū inter canonicos. Si ergo hic fuit B. quæ sita possessio, & titulus in præpositura: ergo electio Capituli fuit nulla, tanq̄ facta de beneficio non vacante de iure, vt s. de concess. præben. c. post electionē. iste aut tex. dicit contrarium. ergo malē. Quo ad primū dic, qd per inuestiturā non quæritur possessio beneficij, vt hic. & s. de concess. præben. c. p̄posuit. Non ob. l. clauibus. quia aliud in clauibus: aliud in inuestitura per anululum, vel biretum: nā sub clauibus rerū custodia continet, non ergo mirum, si eis traditis, & sub custodia clauium positis, res ipsæ traditæ videātur. sed anululus, biretum, baculus, vel liber, nil habent commune cū possessione beneficij: idē de vno ad reliquū non inferitur, vt l. si maritus. C. de do. inter vi. & vxo. & est simile, qd no. s. de offi. or. c. corā. ad aliud cōtrarium de acquisitione iuris per inuestiturā, dicas, qd illud est verum, cū Papa inuestit, siue ordinarius: secus est aut, si mā dat inuestiri, quo casu, si anteq̄ inuestitio subsequatur, Capitulum alteri conferat, vt eligat: valet qd facit Capitulū. & ita loquitur hic, vbi Papa non inuestiuit: sed inuestiri mandauit: quod patet, dum dicit tex. [annulo aureo destinato.] & l. si mandatum fuit. & c. Conclude ergo, qd si habuisset inuestituram à Papa esset quæsitum sibi ius in præpositura: & electio Capituli fuisset inualida. In rebus verò temporalibus, & alijs contractibus per inuestituram non transit dominium sine traditione. de pac. l. traditionibus. nisi in casu. l. fin. C. de sacrosanc. eccles. & c. 2. de consuetu. vbi de hoc, secundū Io. Andr. qui allegat nota. supra de his, quæ fiunt à præla. c. continebatur. sed hoc magis placet, vt ibi dixi in 6. nota. ¶ Secundo oppo. hic Papa mandauit, quod eligerent istum B. sed videtur, quod talis coarctatio facultatis eligendi fieri nō possit, vt s. de elec. c. cū contra. Sol. consuetudine non potest libera facultas adeo coarctari, vt ibi. Papa verò pōt vt hic. quia supra ius. & c. vt d. c. proposuit. ¶ Tertio opponi. dicitur hic, quod reuerentiam exhibendo, renunciat iuri suo. cōtra renūciatio fieri debet in manibus superioris, vt s. de renuncia. c. admonet. cum simi. alle. in glo. magna. quæ soluit, quod istud in renūciatiōe expressa, vt ibi: aliud in tacita, vt hic. simile in renūciatiōe fori sui episcopi: quæ pōt fieri tacitē in alterius Pet. de Anch. sup. 3. Decr. L L L 2 dicece-

dicere contrahendo: non aut expressè, vt no. in. s. de fo. cõ. c. dilecti. similiter & in pacto, qd efficaciùs operatur, q̄ expressum, vt l. 2. & ibi per Cy. C. de pac. ¶ Quarto ad idē op. & vī, q̄ taciturnitas non iudicat, et coniuncta cū actione, vt c. dilecto. s. de preb. quod et gl. allegat in contrariū, & nõ soluit. tu dic, q̄ priuato iuri suo bene vī quis renunciare, a-ctum contrarium faciendõ, non aut iuri publico, vt. l. q̄ malè tener, abstinere à petitione, & beneficium, in quo non hēt canonicus ingressum, dimittat. ¶ Nõ. n. prelati, vel alius pe-ctis tacitis, vel expressis præiudicat iuri publico: sicut suo iuri priuato. ad hoc i. iure gentium. §. si paciscar. ff. de pact. ad hoc facit, s̄m Ho. s. de inlt. c. cū uenissent. ad fi. vbi ille abiurando præiudicat iuri suo priuato, non aut dignitati suæ.

6

¶ Quinto op. hic dī, q̄ statim confirmato præposito in ep̄m alium elegerunt. contra, immo vī, q̄ nõ fit electio de alio celebranda ante consecrationem, vel diuerso tpe de consecrãdis, vt s. de elect. c. cum in cunctis. Sol. potuit hæc electio celebrari: quia ille sic electus renunciavit in manibus prælati sui, vt d. c. admonet. Si autem sine renuntiatione expressa præpositus electus in ep̄m consentiret, q̄ Capitulum ad dictam præposituram alium eligeret, dicit Ho. q̄ non valet electio, cū non sit facta de præpositura vacante, nec iste consensus infert in renuntiationem, cū non sit facta in manibus iudicis, vt s. de renun. c. pe. & fi. secus dicit in beneficio, qd tenetur per collationem prælati. si. n. id diceret prælato. & prælatus per hoc conferret, valeret collatio, quasi per hoc videatur electus tacite renunciaſſe, & platus consensisse. & sic intelligo Decr. beneficium. de reg. li. 6. vt loquatur in collatore, non in electore. contra prædictam tñ distinctionem videt istud. c. vbi tacita renuntiatione, q̄ inducitur per actum contrarium, nõ exigit p̄niam ordinarij collatoris. præterea quod ad præiudicium generandum renuntiationis præsentia collationis non est necessaria. vt d. c. admonet. & c. veniens. e. ti. per Inn. vnde ille, qui dat licentiam eligendi tacite, vī renunciare, qa aliàs eius licentia, vel consensus esset inefficax. vnde ille, qui vult consequens, vī et velle antecedens: sine quo ad consequens perueniri non potest, vt l. illud. ff. de acq. har. & s. de offic. deleg. c. præterea. vt tñ ponas te in tuto, facias semper renunciare habenti titulum, anteq̄ conferas, vel eligas, s̄m Io. An. ¶ Sexto oppo. literæ fuerunt præsentatæ Capitulo: ergo fuit affecta præbenda, vt c. si soli. de consec. præb. li. 6. ergo collatio alteri facta non tenuit, nec electio, vt ibi. præterea fuit dies assignata ad respondendum, & sic lis pendebat. ergo lite pendente, Capitulum non potuit eligere, vt s. vt lit. pend. p totū. & c. significatum. de appel. Sol. quod ad primum dic, q̄ executores hic non inhibuerunt: aliàs secus, vt in cõtrario. Ad s̄m dic, q̄ hic literæ fuerunt nullæ. quia tacita veritate cum non esset in ordinibus, vt dicit gl. patere ex quo collige, ergo non tenuit termini assignatio, nec processus: ex quo collige, ¶ q̄ si gratia est subreptitia, inhibitiõ, vel processus executionis dictæ gratiæ nõ afficit beneficium: nec ligat manus ordinarij, quod credo verū. ¶ Quartit gl. si electio celebrata à capitulo non tenebat, & iste B. tali electo exhibuit reuerentiã, vt plato, siue præposito, cum non esset, an videatur renunciari iure suo tacite, vt vult hæc Decr. vī, q̄ non. per reg. non p̄stat impedimentum. in contrarium facit l. planè. in prin. ff. de leg. j. & quod no. in l. si is qui in fi. in l. ex ea. ff. de testa.

ADDITIO.

¶ Reuerentiam. Reuerentiæ prælatio arguit consensum, vide Bal. in tracta. scilicet. & in reg. beneficium.

S V M M A E.

- 1 Prælati cum maiori parte Capituli, contradicente minore, statueret potest, q̄ ad necessariam reparationem fabricæ quilibet canonicus conferre teneatur.
- 2 Maior pars Capituli potest imponere collectam omnibus de Capitulo: non obstante contradictione minoris partis.

3 Onus iniunctum per maiorem partem Capituli, nõ potest minor pars recusare.

EX parte. ¶ Prælati cum maiori parte Capituli, contradicente minore, statueret potest, q̄ ad necessariam reparationem fabricæ quilibet canonicus conferre teneatur. primò ponitur querela. scdò statutu, & prouiso. ¶ No. primò de reparatione fabricæ, pro qua de fructibus ecclesiæ det certa portio conseruari. i. 2. q. 2. c. quatuor. de ec. ædi. c. 2. & ibi no. Si aut non sufficiat portio assignata. dic vt ibi. ¶ Scdò not. ¶ q̄ maior pars Capituli potest imponere collectam omnibus de Capitulo, nõ obstante contradictione minoris partis. possunt. n. collegiati iniuicē se grauare, p̄ onere, siue debito necessario persoluendo, vt no. in l. 1. ff. quod cuiusq; vniuer. no. facit qd no. Bart. in l. 4. ff. de re iud. vnum autem grauare non posset vniuersitas, et per modum statuti, vt no. in l. 1. C. quæ sit lon. consue. ¶ Tertiò not. ¶ q̄ onus iniunctu per maiorem partem Capituli non potest minor pars recusare. qd intelligit Inn. verum quod ad bona, & stipendia, q̄ vnusquisq; canonicus ab ecclesia sua recipit: cuius fabrica reparari proponitur. In illis em̄ poterunt canonici grauari. in bonis verò propriis (puta patrimonialibus) grauari non possent inuiti. Idem Ho. & Abb. Io. An. remittit ad no. s. de consti. c. cum omnes. super j. glo. per eam. dic vt ibi dixi.

ADDITIO.

¶ Reparationem fabricæ. Ad fabricam ecclesiæ de iure nõ tenentur, nisi qui redditus ad hoc deputatos percipiunt. no. Gui. in c. decernimus. 10. q. j. fallit, nisi redditus non sufficerent, & rector superabundaret. idē ea. c. & q. in c. monachus. & ibi Io. de Tur. Cre. Inn. & Holt. hic.

Vt ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur.

DICTVM est supra de beneficiis conferendis, quæ cum integritate, & sine diminutione conferenda sunt, & c. facit l. q. 4. c. vlt. in fin. & s. de præbend. c. vacante. & c. extirpandæ. in fi.

S V M M A E.

- 1 Iudicium debet procedere de vultu Dei.
- 2 Damnavi nemo debet sine accusatore.
- 3 Attestationes non receptæ in figura iudicij non valent regulariter.
- 4 Ordo si omittitur in processu, ascribitur, & imputatur iudici.
- 5 Omissio solemnitate debet in instrumento dicitur causari à notario & tenetur pœna falsi.
- 6 Scribentes multa excusantur, (quia licet non sint prouectis necessaria) nouis, & posteris possunt esse profutura.
- 7 Papa potest capitulare de iure rei.
- 8 Obligatus aliquid facere infra certum tempus: si lapsõ tempore non apparet factum, præsumitur non fecisse.
- 9 Creditori impugnantem debitorem de periurio, eo q̄ non soluit in termino: sufficit, si probet lapsu termini.
- 10 Vacatio semper præsumitur nota collatori.
- 11 Occultè facta non caret suspitione.
- 12 Præsumptio fit contra uariantes, & contra respondentes.
- 13 Collatio beneficij occultè facta an valeat.
- 14 Beneficia non sunt carnali affectione, sed recto iudicio conferenda.
- 15 Conferens beneficium non potest sibi ex pacto aliquid retinere, sed debet sine diminutione conferre.
- 16 Episcopus non potest sibi retinere fructus vacantis beneficij.
- 17 Episcopus ex causa an possit vltre ecclesiæ suo Capitulo.
- 18 Custodia ecclesiæ vacantis ad quem spectet.
- 19 Publicatio an sit faciendã in collationibus præbendarum.
- 20 Electiones prælatorum, qui præsumunt ecclesiis collegiatis, cathedralibus, vel abbatij, non debent esse clandestinæ.

Vt

Vt nostrum.

Recipe rubrum pro summa, vel summa, secundum Abb. Occulta collatio beneficii, licet sit suspecta, bene valet: dummodo aliàs legitime facta probetur. sed secundum hanc summam non faceret ad titulum. & an sit verum, q̄ valeat talis occulta collatio, dubitatur, vt dicam j. diuiditur in quatuor partes. in prima assignat causam suę responsionis. in secunda, ibi [cum enim.] processus Papalis excusatio, & ad obiecta responsio in tertia archiepi scopi inconuincibilis responsio ibi [omnibus.] in quarta. ibi [vnde credimus.] cautæ, & necessaria distinctionis instructio. vel diuide aliter. Prima ponit duas opin. archiepiscopi, interserens excusationis suæ motiuum. ibi [quia verò.] secunda ibi [porro.] respondet opin. tertia ibi [omnibus.] de tribus not. archiepiscopus. & tertium distinguendo determinat. ibi [vnde credimus.] ¶ Not. primò, q̄ quod iudicium debet procedere de vultu Dei. Psal. 19. semper enim iudex debet Deum habere præ oculis, & scire maius sibi iudiciu imminere, si iudicauerit per gratiam, vel per sordes, vt ca. cum æterni. de senten. & re iudic. lib. 6. vnde Seneca. Iudex futurus sanguine humano abstineat: scelera taxantur modò maiora nostra. ad hoc l. rem nouam. C. de iudic. ¶ Secundò no. ¶ q̄ quod nullus debet sine accusatore damnari. Ioann. 8. Mulier quis te accusat, & c. fallit in casibus enumeratis in glo. & 3 alios. quos ad eam addam. ¶ Tertiò not. ¶ quod regulariter attestations non receptæ in figura iudicij, non valent. & aduerte, quia iste archiepiscopus produxit istos testes, vt patet ibi [& tandè probasti per testes.] & c. ex quo collige, quod licet contra personas testium productorum à se non possit quis opponere. 4. quæst. 3. c. si quis testibus. tamen potest opponere, quod non valet eorum dicta: quia non solemniter sunt recepti. facit quod no. s. de excep. c. cum vener. per Inn. ¶ Quarto not. ¶ quod si omittitur ordo de bonis in processu ascribitur, & imputatur iudici. quod patet: quia Papa hic dicit, q̄ hæc exceptio iniusti processus tangit ipsum. & vult magis archiepiscopus confundere, quam confundi. s. de auctorita. & vsu pal. c. nisi. noluit ergo Papa notari de imperitia, & negligentia famam suam. 12. q. 1. c. nolo. nõ ergo debet iudex omittere solemnitatem, sed omisiam supplere, vel non frustra procedere, vt s. de iud. c. examinata. & l. 1. de offi. assef. & C. vt quæ defunt aduo. iu. sup. l. 1. ¶ Vnde omissio solemnitate debet in instrumento dicitur causari à notario, & tenebitur pœna falsi, & ad interesse, vt l. fi. C. de magi. conue. & l. iubemus. in fin. C. de testam. & l. iubemus. §. sanè. C. de sacrosan. eccle. & hoc est, quod dicit tex. quod faciens actum contra iura, aut dolosus est, aut indiscretus, vt s. de tēpo. ord. c. vel non est compos. ¶ Quintò no. secundum Hof. ¶ q̄ quod excusabiles sunt scribentes multa: quia licet prouectis non sint necessaria: nouis, & posteris possunt esse profutura. Instit. de iustitu. & iur. §. igitur. & Leo ait. Melius est doctos onerare scitis, quam iuuenes fraudare dicendis. cui bñ concordat. 13. quæstion. 2. cap. non æstimemus. ¶ Sextò no. reg. actore non probante reus absoluitur. fallit in casibus not. in glo. dicam j. ¶ Septimò nota, ¶ quod Papa potest capitulare de iure rei. sicut hic Papa recitat ius partis. & hoc no. Innoc. s. de re iudic. c. cum Bertoldus. vbi dixi. & Archid. in lectu. 100. distin. c. contra morem. ¶ Octauò no. quod Papa grauat illum, ad quem spectat collatio ad probandum tria. l. q̄ personæ sint idoneæ, quod iure canonico, quod tempore cõpetenti collatio facta fuerit. & hoc propter plura, quæ inducebant præsumptionem contra cõferentem, clandestinitas, variatio, lapsus anni, & alia, de quibus in tex. quibus cõstantibus, videtur, q̄ personæ idoneitas præsumatur. quod dic, vt j. de elec. c. si forte. li. 6. similiter videtur præsumendum, q̄ canonicè facta fuerit. quod dic, vt ibi, & per Innoc. j. de eo, q̄ fur. or. susce. c. innotuit. vbi videas, q̄ et præsumat facta tpe congruo, vī probari eo ipso, q̄ contrarium non probatur p̄

illum, qui ex tēporis posterioritate intentionē suam fundare nititur, vt no. in l. non solum. §. sed vt probari. ff. de oper. nra nun. per Bar. ¶ Nonò no. q̄ qui debet aliquid facere infra certu tps: si lapsõ tēpore non apparet factum, præsumitur non fecisse. sicut si factum appareat, ipse fecisse præsumitur, etiam si non probet, vt vide per exempla. ff. de verb. obl. l. cū seruus. p Bar. & circa hoc dicit in simili Inno. q̄ iudex, à quo est appellatū, lapsõ anno (si non fiat sibi fides de prosecutione) potest suã sententiã exequi, non citato vterius condemnato. pro quo facit iste tex. ibi [& iam potuissimus] & c. & not. s. de concef. præben. c. quia diuersitatem. & alibi dicit Inno. ¶ q̄ creditor impugnans debitorem de periurio (eo q̄ nõ soluit in termino) sufficit, si probet lapsu termini: & nisi debitor se soluisse probet, erit periurus, vt no. j. de accu. c. super his. & Cyn. in simili. C. de iure emphi. l. 1. & Barto. in l. in illa stipulatione si Kalendis. de verb. oblig. vbi plenius. ¶ Decimò no. q̄ præsumitur contra debentem conferre, si non contulit infra tempus Lateranensis concilij, computando à tpe vacationis: & sic collatori præsumitur vacatio semper nota aliàs Papa non includeret cõtra istum ex tēpore vacationis, sed scientiæ, vt s. de concef. præb. c. quia diuersitatem. in fi. de hoc an ordinarius præsumatur scire vacationē: dic, vt sup. de concef. præben. c. ex parte Asteñ. vbi dixi. facit Cle. 1. ad finē. de concef. præben. ¶ Undecimò no. ¶ q̄ quæ occultè fiut, nou caret suspitione: sicut e conuerso quæ publicè geruntur, feri bona fide creduntur, vt l. si. ff. de ritu nupt. & bene occor. in glo. cui adde de hære. c. cum ex iniuncto. vbi de occultè prædicantibus. & l. Conuentualia. C. de epi. & cle. ¶ Duodecimò no. ¶ quod præsumitur contra uariantes, & contraria constantia, qua trepidatione loquatur reus, vt l. 1. §. si. ff. de quæst. & testi contraria, vel varia deponenti non creditur, vt s. de proba. c. licet causam. ¶ Tredecimò colligitur, ¶ quod non valet collatio beneficij occultè facta: sicut nec electio occulta. s. de elec. c. quia propter. Alij contradicunt in collatione, vt infra subdam. ¶ Decimoquartò no. ¶ quod beneficia non sunt carnali affectu: sed recto iudicio conferenda. de quo in glof. in hoc casu. & s. de ata. & quali. c. tuam. & s. de præben. c. graue. ¶ Decimoquintò no. ¶ quod conferens beneficium, non potest ex pacto sibi aliquid retinere: sed debet sine diminutione conferri. qd dic, vt s. de cõsti. c. omnes. de elec. c. significasti. de præben. c. significatū. cū simili. ¶ Decimosexto no. q̄ conferens quædoque ante collationem percipit ipse fructus vacantis beneficij. quandoq; alter. qd quã do possit esse, & qualiter, declarabo infra. ¶ Venio ad oppositiones. & primò oppo. dicitur, hic q̄ nullus debet sine accusatore damnari. contra de l. iubemus. s. de probatio. cum simili. alleg. in glo. quæ soluit, quod prædicta regula generaliter est vera. fallit in casibus enumeratis in ea. quam no. similis glof. est. 2. q. 1. de manifesta. Addit Hostien. ad hanc glo. alios casus. s. de testi. cap. cum literis. de probati. cap. tertio. de rescript. cap. olim. de rescript. cap. fina. de testi. c. constitutum. 2. sed si subtiliter consideres, casus isti enumerati in glof. sub certis regulis concluduntur: quas elicit Barto. in l. 2. §. si publico. ff. de adulter. dic vt ibi. ¶ Secundò oppon. dicitur hic, quod actore non probante, reus absoluit. contra de multis iuribus allegatis in glo. si vi. & est glo. 6. q. vlti. c. accusator. & l. ei qui dicit. ff. de proba. alias glo. non recito, quia leues. no. illam, quæ ponit differentiã inter modu, & conditionem. de quo. j. de condi. app. c. verum. & l. si tibi legatum. de lega. 1. ¶ Tertiò extra glof. oppo. dicitur hic in versu. [& ideò nos qui non tã & c.] q̄ Papa ex officij debito poterat inquirere. contra, inquisitio est vetita, si infamia nõ pcedit, vt c. qualiter. j. de accu. cum simili. sed hic non erat infamia. ergo malè. Sol. dicit Host. q̄ nõ debet fieri inquisitio contra prælatu ad ipsum remouendū: nisi tanta sit infamia, q̄ scãdalū generet, vt dicto c. qualiter. §. 2. tamè quò ad id, Pet. de Anch. sup. 3. Decr. L. L. L. 3 quòd

emendet id, super quo peccauit, & agat poenitentiam: et sine fama aliqua procedi potest. & sic potest intelligi, secundum eum, de colla. c. 2. ¶ Quarto oppon. dicitur hic in ver. [vñ credimus.] qd est distinguendum, an ante collationem percipiat ipse prouentus, an alius. contra hoc opp. & videtur, qd de iure non debet ipse: nec alius percipere fructus vacantis beneficii. sed successori fideliter debent conseruari. de offic. ord. c. cum nos. & eo. titu. c. presentis. lib. 6. quid ergo vult dicere hæc litera. Sol. ex no. hic in nouella colligitur multiplex intellectus. & primò, qd si alius causa custodia, vel ex alia possidet prouentus alicuius dignitatis vacantis, non potest episcopus de illis prouentibus aliquid disponere, sed si ipsos episcopus possideret: puta dignitas illa vacans habet prouisionem, & beneficium de mensa episcopi: & potest tunc episcopus statuere, qd ad tempus teneatur fructus eius. vt hic, quò casu dum retinet, non videtur, qd aliquis sit institutus in illa dignitate. vel dic, qd erit: sed fructus non percipiet. vel melius dicas, qd tex. iste debet intelligi, cum alius ab epò percipiebat fructus dignitatis, tanquam custos, non vt ppios. quo casu dum dignitas illa vacat, non potest episcopus de illis fructibus aliquid disponere in illius preiudicium. de inst. c. cum venisset. de appellat. c. bonæ. sed ex quo collatio facta fuerit, episcopus potest disponere sine illius custodis conditione de illis fructibus retinendis ad tempus, deductis tamē necessariis expensis, vt in c. presentis. de offi. ord. li. 6. & eodē modo potest competere custodia episcopo: vt sibi de fructibus respondeatur tempore vacationis: sicut est respondendum ecclesie patrono, vt d. c. bonæ. & c. cū & plantare. §. in ecclesiis. j. de priuileg. & ex quolibet intellectu, quem hic recitat Io. And. præsupponitur, qd episcopus ad tempus possit disponere de fructibus vacantis beneficii applicadis sibi ex causa, etiam si collatio talis beneficii pertineret ad tertiam personam: dummodo fiat de ipsius voluntate. arg. j. de don. c. pastoralis. & qd hæc episcopus possit, probat iste tex. ¶ Sed quintò contra hoc oppo. & videtur, qd episcopus hoc nõ possit, vt j. de verb. sign. c. pen. vbi impetratum fuit hoc ex priuilegio, qd si de iure cõmuni potuisset hoc facere episcopus: frustra illud precibus impetrasset, vt l. 1. c. de thesau. lib. 10. ad idem facit cle. si vna. j. de reb. ec. non alie. & probatur ratione, quia in istis cõcessionibus requiritur causa cognitio: & aliter fieri non possunt. 10. q. 2. c. 1. & 12. q. 2. c. 1. & 12. q. 2. c. sine exceptione. sed in facto proprio nullus debet eē iudex, vt C. ne quis in sua causa. l. vna. & inter dantem, & recipientem debet esse distinctio personarum. C. de aucto. tuto. l. 1. & ad Treb. l. ille a quo. §. tempestiuum. & §. de inst. c. vlti.

a ex quibus inferitur, qd nullo modo possit episcopus fructus a vacantis beneficii retinere sibi. & sic malè loquitur iste tex. So. dicunt quidam, qd ex causa potest episcopus statuere cum cõsensu sui Capituli, qd possit retinere fructus dignitatis vacantis, vt hic. & §. de concess. præben. c. cum nostris. nã & possit ei onus imponere. §. de præb. c. significatum. & propter utilitatem ecclesie vacantis bona ipsius alienare. 12. q. 2. c. fin. pro ipsa agere, de succel. ab intest. c. vnire. & diuidere. de ecc. ædific. c. ad audientiam. de excels. præla. c. sicut vnire. dignitatem vacantem ex toto tollere. de consi. c. cum accessisset. ipsam in propriis vsus concedere. j. de don. c. consultationibus. & generaliter ecclesie cum dotibus suis ad ipsos pertinent. 10. q. 1. c. 1. 2. & per totum. Si ergo prædicta pōt, multò magis ad tempus fructus vacantis beneficii retinere. qd est minùs preiudiciale, quàm aliquod prædictorum, ar. c. cui licet. de reg. iu. lib. 6. ¶ His tamen non obstantibus, cõtrariū est tenendum hodie, qd episcopus nullo modo retinere possit, vt in dicta clem. si vna. cuius ratio adaptatur non solum in perpetuis, sed etiam in temporali retentione: aliàs possit fieri fraus, singulis quinque annis renouando. remittit Ioann. And. ad no. per eum in c. si propter. de rescrip. li. 6. in glo. an legatus. & ibi per eū super ver. ecclesie tuæ fabricæ. Ad istū

tamen tex. dum dicit, quòd potest ex causa retinere per statutum. & ad c. cum nostris. est difficile respondere. quidam tamen respondent ad c. cum nostris. quòd ibi retinebat auctoritate superioris: sua verò auctoritate non potest. vt d. c. si vna. ad istum tex. respondent, quando volebat retinere p utilitate dignitatis vacantis: non pro utilitate propria. tex. tñ iste sentit, cū vult retinere sibi, dum dicit [retineat ipse sibi] & ibi [suis vsibus retinere præsumat.] & ibi [et tibi retinere prouentus.] &c. nam cum de retentione sibi facta esset questio, vtrum foret licita: credendum est distinctionem Papæ ad questionem propositam adaptari, vel colligitur, secundum Io. And. quando de mensa sua prouidebat dignitati: sed certè si illa prouisio esset realis loco beneficii assignata: idē iuris videretur in retentione illius prouisionis, quòd esset in prouisione alia: ne a quocūq; perciperet. vnde sicut de illa, ita nec de ista, quæ de mensa sua redigitur: videtur, qd possit episcopus statuere. ita quòd similiter ista solutio non satisfacit mihi. alia solutio hic non datur in nouella. est ergo pro solutione meliori subtilius cogitandum, quam non video de presentis. sed in summa redigo, quòd quanquam potestas episcopi circa ecclesias, & beneficia suæ diocesis sit latissima, vt in vnione, diuisione, in oneris impositione, in totali subiectione, p ut patet ex prædictis. tamen in fructibus beneficiorum, vel in ipsis beneficiis suis vsibus applicandis strictissima est potestas, vt patet ex prædictis. & prædicta habent locum, cum vult sibi retinere ex causa fructus beneficii vacantis. An verò Capitulo suo possit eos concedere: videtur quòd nõ, per præalleg. c. si vna. Sed aduertendum, quia Oldrad. (cū esset questio de facto, j an episcopus ex causa poterit vnire ecclesias Capitulo suo) dixit, quòd sic: alleg. pro casu de præben. expo. de concess. præben. c. cum nostris. & istud c. nam sicut possit episcopus, & Capitulum dignitatem tollere de ecclesia ex causa fructus inter canonicos diuidendo, sicut omnes notant: intelligunt. de constitu. c. cum accessissent. sic videtur eadem ratione, & æquitate, quòd possit vnire. & sicut p̄t de mensa proprio ioco religioso temperatè donare. de don. c. consultationibus. & c. pastoralis. etiam sine consensu Capituli. vt no. Host. in c. ea noscitur. de his, quæ fiunt a præla. ita & multò fortius Capitulo suo donare potest, cui magis obligatur. de testa. c. requisisti. §. vlt. & ideo non videtur propriè ad alienationem tendere. de fideiussio. l. voluntas. & de leg. 3. l. pater. §. quindecim, & hic colligo, si probari possit causam vnionis faciendæ subfuisse: hoc enim etiam tutor facit de rebus pupilli in personam suam, vt ff. de admin. tut. l. quoties. §. non tantū. & l. non æstimo. pro quo optimè. l. fistulas. §. si fundum. ff. de contrahen. emp. Non oblit. quæ in contrarium adduxi de differentia, quæ debat esse inter donationē, & auctoritatem præsentatę instituentis, & instituit, &c. vt not. §. de insti. c. si. & 17. q. 4. quia omnia ista loquuntur in actu, qui procedit ab alio, vt a perficiente, seu principaliter faciente. hoc autem non facit in vnione. & hoc est, quòd dicit reg. aliud donare: aliud donanri consentire. ff. de leg. 2. l. cum pater. §. libertas. & probatur. ne sede vacan. li. 6. vnde talis consentiens non tam facit, quàm facientem non impedit. de manumiss. vind. l. si pater. §. vlti. & talem consensum potest quis adhibere in suum proprium commodum. sicut filia patri doctem repetenti consentit. solu. mat. l. 2. §. volun. & tamen exactio cadit in commodum filie. quòd apparet, quia pater tenetur dotem sic exactam filie conseruare: nec potest eā (nisi ex noua clade) vnire. in Auth. de æqua. do. §. quia vero lex. colla. 8. pro hoc. de election. c. cum in iure. & l. planè. quòd cuiusque vni. no. per locum a cõtrariis. & in hac sententiā fuit Ho. de his, quæ fiunt a præla. c. nouit. licet Spe. eo. tit. innuat contrarium, dum dicit, successorē posse reuocare talē vnionem, sed non obstat. quia non dicit esse nullam: sed reuocabilem. ista sunt verba Oldr. consi. 2. 15. voluisset responderi ad tex. c. summa. vbi expressè dicit, qd talem vnionē nõ facit episcopus

episcopus suo capitulo: licet canonicis singulariter possit facere, vt ibi no. glo. & de tali vnione canonicis non Capitulo faciendā loquitur. cap. expofuisti. & c. cū nostris. quæ allegat

18 Oldr. per hæc ergo verba eius (quamquam subtilia) non sum clarus. ¶ Quæro post Ioan. And. j Ad quem pertineat custodia ecclesie vacantis. Respon. ex dictis suis ita distingue. aut vacat ecclesia cathedralis: aut inferior. Primo casu aut Papa dat sibi visitatorem, vel procuratorem: quem alius, quam Papa dare non potest. j. de supplen. neg. præla. c. ecclesie. lib. 6. aut Papa non dat visitatorem, vel procuratorem talem: & tunc in potestate æconomi, cleri, & Capituli ecclesie res ecclesie debent esse. 1. 2. q. 2. c. est statuendum. & c. charitatis. & si non sit ibi æconomus, clerici tantum custodiā habent. & si non sint ibi clerici de iure, vel sint ibi de speciali cõsuetudine, custodiam habebit archiepiscopus. & sic intelligitur. 1. 2. q. 2. c. non liceat. & hoc de ecclesia cathedrali. Aut loqueris in ecclesia inferiori. & tunc, aut habet collegium, aut non: si habet, ad ipsum pertinet custodia, vt d. c. non licet. argu. contra infra de statu. regu. c. ea, quæ §. q. si. vbi per Ioan. An. aut non habet collegium. & tunc, aut habet patronum, aut non. si habet patronum, & tunc aut ecclesiasticum, aut laicum. si ecclesiasticum, ad ipsam pertinet custodia: supra de appella. c. bonæ. 1. 6. q. 2. c. 2. si habet laicum patronum, & tunc non patronus, sed diocesanus per se, vel alium res vacantis ecclesie gubernabit. 10. q. 2. c. si. de offi. ord. cum vos, nisi fortè ex consuetudine, vel priuilegio speciali pertineret ad alium. 63. dist. c. si in plebibus. de initit. c. cum venissent. & idem patronum non habet, & quicumque sit, ad quem pertinet custodia, non debet vsurpare, & sibi applicare fructus, sed custodire, vt verbum sonat, vt c. cū secundum Apostolū.

19 de præben. & dicto c. presentis. de offic. ord. lib. 6. ¶ Secundò quæro: j Vtrum in collationibus præbendarum sit faciendā publicatio: ita qd occulta collatio b præbendæ non teneat: sicut nec tenet occulta electio, vt c. quia propter. in fine. de electi. Archidia. in c. si tibi absentis. de præben. lib. 6. dicit hic Inno. tenere, quòd non tenet. quòd tamē Inn. hic non dicit, secundum Ioan. And. imò oppositum innuit ex eo, quòd subdit ipse Inno. dicens, qd quia hoc esse non potuit sine graui negligentia cancellarij, qui se cælauit: potest sibi auferri cancellaria, & alij dari. quòd vltimum dictum non placet Hostien. quia cum hæc poena non reperitur statuta in iure: non debet per glo. inueniri. ff. de relig. & sumpti. fun. l. sed & si quis. §. generaliter. Non oblit. si dicas, si se cælauit: ergo non refedit, nec deseruit. nam propter non residentiam si monitio non intercesserit, non priuatur quis beneficio, ex quacūq; causa absens sit, vt patet. §. de cleri. non resi. per totum. Conclude ergo, qd electiones prælatorum, qui præsunt ecclesijs collegiatis, cathedralibus, vel abbatijs non debent esse clandestinæ, vt d. c. quia propter. sed collationes simplicium beneficiorum non ex hoc (qd fuerunt factæ clandestinè) vitiantur: nam per eas quæritur plenum ius. de præben. c. si tibi absentis. lib. 6. & quas sæpe episcopus facit in camera. nec est aliquo iure statutum, quòd debeat publicari collatio, vel quòd scriptura in ea fieri debeat. c Non obstat hæc litera. hic enim dicitur, qd nullo apparente, cui appareat facta collatio, si superior credens nemini collationem factam, alteri conferat iure deuoluto est excusabilis: nec potest de malitia taliter conferendo redargui: non tamen per hoc innuit, qd collatio superioris teneat, imò oppositum, in quantum probationem recipi voluit. quòd frustra faceret, si occulta collatio non teneret. & iniungeret onus probandi, quòd probatio non proficeret. quòd non est dicendum, vt l. ad probationem. C. de proba. & c. cum contingat. de off. delega.

ADDITIONES.

- a ¶ Fructus. Adde Doct. in c. si de offi. ord. in 6.
- b ¶ Occulta collatio præsumitur: simulata, & non valet Bar. corp. in trac.

de sum. contra. 22. præsumptione. vide Bal. in Margarita in verbo collatio. in fi. tenentem contrarium.

c ¶ Fieri debeat Bal. in l. si qua per calumniam. C. de episc. & cleri.

De rebus ecclesie non alienandis.

ICTVM est supra de rebus spiritualibus clericorum, scilicet de beneficijs, & præbendis. sequitur videre de rebus temporalibus eorundem, sine quibus spiritualia diu esse non possunt. 1. q. 3. c. si quis. quia quia interdum quærunter clerici alienare: ideo de ipsis alienandis, vel nõ, ponitur hæc rubrica. habetur de materia. 10. q. 2. & 12. q. 2. per totum. facit. 17. q. 4. c. nullus. cū duobus; c. seq. repetitur hæc rub. in 6. & clem. & conueniunt plura iura hic allegata in nouella.

S V M M A E.

- 1 Res vnus ecclesie alteri dare, non licet episcopo, nec abbati.
- 2 Permutatio beneficiorum clericorum diuersarum ecclesiarum qualiter fit fienda.

Non licet. Nota primò, qd non licet epò, vel abbati res vnus ecclesie alteri dare, & si non licet episcopo, multò minùs abbati, cū maior sit eo. 10. q. 1. c. regenda. & quòd dicitur, tota sollicitudo ad abbatem pertinet. intelligitur quòd ad regulam, non quòd ad alienationem, quam non debet facere sine consensu Capituli. 12. q. 2. c. abbatibus. 17. q. 4. c. in venditionibus. & de his, quæ fiunt a præla. c. 2. & c. ea noscitur.

2 ¶ j Secundò no. qd si clerici diuersarum ecclesiarum volunt inuicem permutare, clericorum cuiuslibet ecclesie consensus requiritur: sine auctoritate tamen episcopi non possunt commutare domus, quia fraus possit interuenire. de transacti. l. cū hi. §. si vni. & circa hoc videt, quòd no. Inno. j. de priuileg. c. pastoralis. & quid iuris, si vacat ecclesia: de cuius rei alienatione tractatur. dic. vt j. eod. c. 1. lib. 6. ¶ Opponitur, & videtur, qd liceat episcopo alienare rem ecclesie. 12. q. 2. c. bonæ. Sol. dicit glo. ex iusta causa potest, vt in contrario: sine causa verò non. Idem Inn. & Host. qui dicunt per iura infra allegata. qd si iusta de causa edificaret episcopus nouam ecclesiam: illi ecclesie dare potest iura matricis (puta decimas, oblationes, mortuaria & simi.) ¶ Secundò oppo. de isto c. ad seipsum. dicit enim, qd res ambarum ecclesiarum in episcopi potestate consistunt. ergo, vt de re sua, potest pro libito disponere. quia in re sua &c. vt l. in re mandata. C. mandati. hic autem dicitur, qd non potest. ergo malè. Sol. fateor, qd res ecclesiarum sunt in potestate episcopi, tanquam dispensatoris, & procuratoris, vt j. de dona. c. 2. & ideo tunc ceterus dominus, cū bene administrat, non cū dissipat, vel sine causa alienat. sicut dicimus in tutore, qd bene administrando est dominus rerum pupilli, non, cū eum spoliat, vt l. qui fundum. §. si tutor. ff. pro emptore.

S V M M A E.

- 1 Titulus habitus ab illo, qui non habet ius in re, habetur pro non titulo.
  - 2 Vsurpare qui conatur bona ecclesiarum, quæ sunt pauperum, similis est raptori.
  - 3 Laici subtrahentes bona ecclesie qualiter puniantur.
  - 4 Emptor, qui emit rem ecclesie, si ipsam meliorauit: si postea vendatur ab eo: an possit repetere pretium meliorationis.
- Pet. de Anch. sup 3. Dec. L L L 4 Qui

Quod vires. Nota primò qd titulus habitus ab illo, qui non habet ius in re, habetur pro non titulo. & sic censetur malè fidei. nam etiam per iura civilia qui ad fauendum sibi in iuribus potentioris manus assumunt, puniuntur. vt C. de his qui po. no. per totum. & in titu. se. ¶ Secundo no. qd similes sunt raptori, qui bona ecclesiarum (quæ sunt pauperù) vsurpare conantur. & idèd possunt in foro ecclesiastico conueniri, quamquam laici sunt. quod dic, vt s. de foro compe. c. cù sit generale. ¶ Tertio not. qd laici taliter subtrahentes bona ecclesie, puniuntur in hoc, qd irrita sunt, quæ obtinent, vt dicit tex. quem Inno. exponit. obtinent, scilicet per talem concessionem regis. Bona. & Gui. dicunt, quosdam hoc intel ligere non solum de his, quæ sic obtinent à regibus, sed etiã, quæ prius iusto titulo obtinebant ab ecclesia. & hoc eis placet, secundum Io. An. & vide quod de materia huius. c. not. 12. q. 2. c. quicunque. 16. q. 3. placuit. ¶ Opponitur, & videtur, quod ille, qui habet titulum à rege, siue Imperatore, sit tutus, non obstante, quod res fuerit alienata, vt l. 2. & l. bene à Zenone. C. de quadri. præ. So. dicit glo. illa non obtinet, secundum cano. ex quo sequitur, qd si aliqua iura sunt ad Romanam ecclesiam deuoluta nondum incorporata: si ipsa bona alius incipiat iusto titulo possidere, non præscribet quadriennio: sic vt præscriberet dicto tempore res delatas ad fiscum. Hostien. remittit ad no. j. de sol. ca. fina. ¶ Quarunt Doct. qd si emptor emit rem ecclesie: & ipsam meliorauit: si postea venditur ab eo, an possit repetere pretium meliorationis. dic in Specu. de emp. & vend. §. nunc videndum. ad fi.

S V M M A E.

- 1 Clericus relinquens, vel acquirens ecclesie sue potest aliquos de seruis ecclesie manumittere.
- 2 Administrator si querit aliqua domino: aliqua verò malè administrat: in ratione reddenda compensatur diligentia in vna re adhibita cum culpa in alia.
- 3 Administrator si est obligatus domino ratione malè administrationis: et in testamento, vel inter viuos aliquid sibi donat, vel relinquit: videt. vt hoc facere animo compensandi.
- 4 Iurum proueniens ex negotiatione prælati an sit ecclesie.
- 5 Seruus ecclesie manumissus à prælato remanet libertus ecclesie.
- 6 Peculium sequitur seruum manumissum.
- 7 Clerici possunt leuare collectas, caualcatas, et similia consueta à suis hominibus.
- 8 Liberti tenentur ad seruitia consueta patronis suis iuxta posse.
- 9 Seruus non tenetur iuuare dominam occisam, & deprehensam in adulterio per maritum.

Consensus. Rector ecclesie, si dat ré ecclesie, duplè æstimationis seruum ecclesie manumittere potest: ipse tamen, & posterius eius erunt sub ecclesie patrocinio. ponit dictum cù quadam determinatione. ibi: [ita vt.] ¶ No. primò, qd clericus relinquens, vel acquirens ecclesie suæ potest aliquos de seruis ecclesie manumittere. & sit compensatio quæ sitor, vel relictorum ad æstimationem serui manumissi. & sic speciei ad speciem. regulariter est contra. quod dic, vt l. diuortio. §. ob donationes. ff. sol. ma. & est arg. qd si administrator aliqua querit domino: aliqua verò malè administrat: in ratione reddenda compensatur diligentia in vna re adhibita: cù culpa in alia. ad quod vide l. Caius. ff. de vsu. & l. cù queritur. ff. de adm. tu. Item est arg. qd si administrator est obligatus domino, ratione malè administrationis: & in testamento, vel inter viuos aliquid sibi donat, vel relinquit: videtur hoc facere animo compensandi. arg. l. si cù dotè. §. si pater. ff. solu. ma. ar. contra. l. creditore. de leg. 1. & l. si compensandi. C. de hære. insti. dic, vt no. Doct. in dicto §. si pater.

¶ Secundo no. qd clerici querunt ecclesijs suis prædia, vel familias. quod intelligit Inno. de bonis ecclesie. Goff. & Host. dicunt ex industria, & obtentu personæ: ne sit contra. de testa. c. requisisti. & per hoc sentit Goff. qd lucrum proueniens ex negotiatione prælati sit ecclesie. no. Ia. but. in Auten. licentiam. C. de epi. & cleri. ¶ Tertio no. qd seruus ecclesie manumissus à prælato remanet libertus ecclesie. & sic licentia manumittendi seruum ecclesie administratori concessa, videtur sibi concessa, non tanquam domino, sed ministro: qui nulli ius consequitur in seruo manumisso, vt l. pater ex prouincia. ff. de ma. vindi. secus in manumittente seruum dotalè. quod dic, vt l. queritur. §. item quicquid. ff. sol. mat. & per totam l. ¶ Quarto not. qd peculium sequitur seruum manumissum. & de isto peculio, quod habebat seruus tēpore manumissionis, not. §. 6. dist. c. pen. & 12. q. 2. c. cù redemptor. & ibi no. an liber homo dicatur habere peculium. ¶ Quinto no. ibi [utilitates, iniunctas] & c. arg. qd clerici possunt leuare collectas, caualcatas, & similia consueta à suis hominibus. de iude. c. quorundam. §. 1. ¶ Sexto not. in si. quod liberti tenentur ad seruitia consueta patronis suis iuxta posse. nam vltra posse nemo tenetur. 22. q. 2. faciat homo. & est argu. qd vassallus non teneatur sequi dominum discurrentem hinc inde vltra quantitatē feudi, vt l. Mæuia. ff. de an. leg. per Bar. nec etiam tenetur iuuare, vel sequi dominum iniuste præiactem. ¶ sicut nec seruus tenetur iuuare dominam suam occisam, & deprehensam in adulterio per maritum, vt ff. ad Sille. l. si quis in grau. §. si tamen maritus, & in 10. colla. hic finitur lex Corn. c. domino guerram. ¶ Oppo. hic videtur concedi limitata potestas manumittendo prælati [scilicet si acquirant, vel relinquunt] & c. contra, imò videtur, qd etiam sine hoc possint. 12. q. 2. c. si quos. Sol. vt in gl. 1. quæ subdit, quod in tali manumissione requiritur consensus episcopi, quod intellige tam de manumissio, de qua tex. loquitur, quam de illa, de qua glo. scilicet de seruis bene meritis, secundum Innoc. & Host. ¶ Secundo oppo. & videtur, quod proles à liberto suscepta nullius patrimonio sit obnoxia. C. de oper. liber. l. antepen. Sol. vt in glo. 3. & 12. q. 2. c. liberti. vbi de hoc. & plenius in c. liberti. ea. q. ¶ Quarto quid vult dicere tex. c. [iuxta rei collatæ modum] & c. Sol. vt in glo. 2. & 12. q. 2. c. episcopus, qui mancipium. vbi no. quod non sit necesse dare duplè pro alijs rebus sicut pro seruis.

S V M M A E.

- 1 Prælati alienans in casu non permissio omni casu deponendus est.
- 2 Prælati, qui de rebus suis ecclesie contulit, potest super rebus ecclesie disponere iuxta rei modum.
- 3 Manumittere est alienare.
- 4 Ecclesia si vult aduocare rem suã malè alienatam: sufficit, quod probet rem fuisse in bonis ecclesie.
- 5 Prælati reuocans rem malè alienatam, non potest aliqua exceptione repelli.
- 6 Successor in dignitate non tenetur stare contractui prædecessoris minus legitime celebrato.

Episcopi. Si prælati nihil de suo donans ecclesie, seruum ecclesie manumittit, non tenet manumissio. & ponitur prohibitio ipsius ratio, & reuocatio, secundum Host. secunda ibi [impium] tertia ibi: [tales.] ¶ Not. primò tex. [condemnationem suam] & c. per quem dicit Bona. ¶ Prælatum alienantem in casu non permissio omni casu deponendum. alleg. 12. q. 2. c. monemus. & c. diaconi. ¶ ¶ Secundo collige, qd prælati, qd de rebus suis aliquid ecclesie contulit, potest super rebus ecclesie disponere iuxta rei modum. ex quo collige no. & arg. de quibus. §. c. prox. in primò not. ¶ ¶ Tertio hic collige, qd manumittere est alienare, imò maior est alienatio personæ, quam rei, vt no. in c. ad apostolicam. j. de regu. manumittere enim

enim gratis, est quædam donatio, quæ prælati maxime prohibetur, & cuilibet administratori. vt l. contra iura. §. si. ff. de pac. & l. filiusfam. ff. de dona. ¶ Quarto no. qd ecclesia aduocans rem suam malè alienatam, sufficit, qd probet solū rem fuisse in bonis ecclesie, & alienatam indebitè per ministrum suum. & sic est fauorabilior iste modus agendi, quam agere rei ven. vbi requiritur probatio dominij, quæ est difficilis, vt no. in l. at qui natura. §. cù me absente. ff. de neg. gest. sed hic sufficit probare possessionem fuisse in bonis ecclesie: quo probato, competit ius ad reuocandum. & sic possessorem potius, quam petitorum dici potest. & vtilius est agere hac via, vt l. is qui destinauit. ff. de rei ven. & l. indebiti. §. si nummi. ff. de condi. inde. & l. & ideo. §. Neratius. de condi. fur. & l. in ciuile. & l. manifestissimi. & qd vtrobiq; no. C. de fur. ¶ Quinto no. qd dicit tex. [absq; alia oppositione] & c. qd prælati reuocans rem malè alienatam non potest aliqua exceptione repelli. & sic nec exceptione dominij: sic nec agens interdicto vnde vi, vt c. 1. de retri. spo. & ad prædicta vide l. si alienam rem. & quod ibi no. per Doct. ff. sol. ma. & pondera istud verbum [sine aliqua oppositione] est enim dubium, an per illa verba [omnes exceptiones excludantur]. circa quod vide, quod no. in l. 1. ff. quod vi, aut clam. per Bar. & per gloss. 12. q. 2. sine excep. & s. de offi. deleg. super eo. ad idem, quod no. j. de seque. pol. & frac. c. 1. in cle. vbi glo. no. ¶ ¶ Sexto no. quod successor in dignitate non tenetur stare contractui prædecessoris minus legitime celebrato. quid in hærede priuati, si auctor suus legitime non contraxit: an possit ipse venire contra. pone defunctus vendidit rem heredis sui. dic, vt no. Bar. in l. cù vir prædium. ff. de vsucap. de illis, qui malè alienauit, an possit venire contra. dic, vt dixi. s. de cleri. coniuga. c. diuersis fal. ¶ Quarit hic Io. An. post Inn. & Host. quid importent ista verba apposta in rescripto delegationis [rem talem ad ius ecclesie studeas reuocare: vel ad ius, & proprietatem ecclesie studeas reuocare, quæ malè alienata repereris. nunquid per hæc verba poterit reuocare possessionem translata in alium minus legitime, vel etiam de facto occupatam. quidam dicunt, qd non. quia verba rescripti ad ius, & proprietatem referuntur. sed possessio est quid facti, non iuris. quia est pedum positio. vt l. 1. ff. de acquir. pos. & de concess. præbem. c. cum nostris. Item nõ potest dici: alienatum qd in dominio ecclesie retinetur, vt ff. de verb. sig. l. alienatum. & de distra. pig. l. 2. Res ergo inuasa, vel furtiua non potest dici alienata. C. vnde vi l. penul. insti. de vsucap. §. quod autem, ex quo sequitur, quod ad tales res non possunt verba commissionis congruè adaptari. quibus verbis, maxime rescriptis, deseruire debemus, vt l. 1. §. si is qui nauem. ff. de exerci. & de leg. 3. l. non aliter. contrarium determinat præfati Doct. scilicet qd malè alienata vigore commissionis prædictæ poterunt reuocari. nam duplex est ius, proprietatis, & possessionis, vt s. de elect. c. querelam. possessio enim habet multū iuris, cù est penes alium, vt no. in d. c. cù nostris. In hoc ergo rescripto debet sumi non solum de proprietatis, sed etiam possessionis alienatione, vt ff. de alienan. iudi. l. si res. §. Pedius. & l. ex hoc edicto. §. alienare. & quod metus cau. l. si mulier. §. qui possess. & l. magis puto. ff. de rebus eorum. multū enim commodi habet possessio: ex qua sæpe competit ius retinèd: licet non competet ius agendi, vt l. si quis enim C. de p. scrip. 30. an. & Institu. de act. §. commodum. conclude ergo, qd per tales formas res malè translata in alterum vi ablatas, & furtiuas posse reuocari. & expone verba rescripti alienatum, id est ab ecclesia alienationem factam: sicut iuritur quā aliquis dicitur alienatus à mente. 15. q. 1. §. 1. & de success. ab intesta. c. fi. & sic intentionem magis, quam verba, inueneri debemus. 1. q. 1. r. Marchion. & basilides. & hæc interpretatio facienda est maxime in odio inuenerforum, & ecclesie fauorem. de sent. excõ. c. contingit. 2. ad fi. & idem dicas de illa forma [quicquid post iter obiectum inueneris attentatum.] de pe-

regri. c. vno. vel [quicquid post litem motam inueneris inuocatum, in statum pristinum studeas legitime reuocare] de constitu. cù M. Ferrarien. ad fi. & de his formis vide per Pau. Bon. de reli. do. c. quia contingit. & per Io. Mo. in c. generali. de reg. iur. lib. 6. & in Spec. de rescrip. pñta. §. ratione forme, & per Archi. 3. q. 9. & optimè ad prædicta facit l. stipulatio ista. §. hi qui. & quod ibi no. de ver. obl. & l. 2. de orig. iur. in qñe rustici dicentis, ista res est mea.

ADDITIO.

1 Manumittere est libertatem dare. Specu. de rescrip. presentatione. §. 9. ver. item, quod est obtentum.

S V M M A E.

- 1 Immobilia ecclesie prohibentur alienari.
- 2 Hypotheca specialis fieri prohibetur super bonis ecclesie.
- 3 Alienare verbum adaptatur ad venditionem, donationem, permutationem, & conditionem.
- 4 Constitutio Leonina (de qua in hoc cap.) quæ sit.
- 5 Nomina debitorum an computentur inter mobilia, vel immobilia.
- 6 Rex, vel princeps dimisit bona sua immobilia in certos pios vsus ergo gauda per executores, an in tali legato veniat pena.
- 7 Pecunia an computetur inter res mobiles, quæ seruando seruari possunt, vel non possunt.
- 8 Annuus redditus, census, & similia computantur inter immobilia.

Nvlla Res ecclesiarum alienari nõ debet. tria ponuntur, alienationis prohibitio, quid sit alienatio, pænæ impositio. partes patent. ¶ No. primò qd prohibet immobilia alienari: & inter immobilia ponit agrum, & mancipium, quod expone, id est operi rustico deputatum. nam & tale inter immobilia computatur in Aut. eod. c. §. 2. colla. 2. ff. de diuer. & tempo. & p. scrip. l. 3. ¶ Secundo no. qd prohibet hypothecam specialè. generalis ergo videtur permissa. dicit Egi. qd pro utilitate ecclesie specialis hypotheca fieri potest. j. eo. c. ad nostram. generalis fieri potest sine auctoritate episcopi. C. de his quæ e. l. pen. & quæ sit differètia inter pignus, & hypothecam, dic, vt in gl. & ff. de pign. a. c. l. si rem. §. propriè. ¶ ¶ Tertio not. ver. [alienationis.] qd verbum [alienare] adaptatur ad venditionem, donationem, permutationem, & conditionem. & quæ dicatur contractus conditionis, dic cù prædium constituitur tributarium. quia tale prædium vulgariter dicitur conditionale. i. cadit sub conditione, si non soluerit tributum. Vtrum autem istud verbum extendatur [ad locationem. dic, qd non] si fiat ad modicum tempus: secus si ad longum. quia tunc tractat in alium contractum, scilicet emphyteuticum. quod dic, vt no. infra eo. c. 1. in clem. 1. & quod ibi no. & l. penul. §. 2. ff. de lega. 2. ad successionem verò ex testamento, vel abintestato an extendatur: puta ex legis dispositione, contrahentis, iudicis, vel testatoris prohibeatur alienatio. an extraneus institutus à tali, vel abintestato sibi succedens poterit obtinere illud prædium alienari prohibitum. dic plenè per Bart. in l. si quis ita promiserit. §. ea lege. ff. de verbo. oblig. & l. si ea lege. C. de condi. ob. per glo. & Cy. nunquid etiam ex causa necessitaria tale prædium poterit alienari. dic, vt no. Bertrã. j. de cõditio. apposi. c. veru. & l. si peto. §. fratre. de leg. 2. Vtrum etiã tale prædium alienari prohibitum poterit diuidi, vel ad modicum tempus dari. dic per Bal. in l. iubemus. C. de sacrosan. eccle. & in Auten. hoc ius porrectum. & ibi per eum, qualiter ecclesia obligetur in mutuo. ¶ Oppo. dicitur hic, quod nulli liceat alienare & c. contra de c. sine exceptione. 12. q. 2. Sol. vbi non vertitur utilitas ecclesie, non potest, vt hic: sed p utilitate ecclesie potest cù iure solemnitate. de qua. 10. q. 2. c. hoc ius. secundum gloss. quæ ex hoc sentit, qd solemnitas illius Auten. sit seruanda in alienatione rei ecclesiastica. Goff. dicit,

dicit, quia solemnitates illæ non ubiq; seruantur, dicit sufficere solemnitates secundum loci consuetudinem approbatam. quod videtur etiam placere Alano. ad quod facit infra. c. prox. in antiqua. facit, quod not. C. quæ sit longa consue. super rub. Inno. plus dicit, quod sufficit solemnitas, quæ in illa ecclesia pro consuetudine introducta est, & si sit præterius: dummodo non sit aliàs grauis: nec sit contra de iudi. c. cum causam. Host. tenet contrarium per c. i. infra eod. lib. 6. per quod Inn. & prædictorum opinio reprobatur, & per c. cum causam. de consuetu. Ioan. dicit, quod solemnitas tradita in c. sine exceptione. in rebus ecclesiasticarum alienationibus non potest tolli. adducit quod not. infra de dona. c. pastoralis. vbi dicit imprescriptibile, quod consensus Capituli non requiritur in alienatione rei ecclesiæ, quam faceret solus prælatus. In solemnitatibus autem illius. Auten. hoc ius porrectum. potest intelligi prima opinio. de qua no. infra eod. c. i. lib. 6. subiungit Ioan. And. quod consuetudo posset augere, vel addere solemnitatem. adducit no. per eum infra de consangu. & affi. c. super his. super glo. 2. & quod ibi not. de cleric. coniug. c. Ioannes. in tertia quæst. ¶ Quæro de qua constitutione Leonina loquatur iste tex. dicit gl. de illa. l. iubemus. C. de sacrosan. eccle. quæ pœnam minatur etiam tabellionibus. & sic intelligit Host. qui reprobat aliorum opin. dicentium, quod loquatur de canone Leonis. 1 2. q. 2. c. monemus. tamen nec istud dicere est peccatum, secundum Ioann. And. ¶ Extra quæro. glo. hic, & in multis locis circa alienationem rei ecclesiasticæ prohibitam, vel permissam distinguunt inter immobilia, & mobilia, ad similitudinem rerum minorum. de quarum alienatione tractatur, vt l. lex quæ tuto. C. de admini. tut. ¶ Quæro ergo, quid in nominibus debitorum. vtrum inter mobilia, vel immobilia computetur. quædam glo. distinguit. aut in actione veniunt immobilia, & computantur inter immobilia, aut mobilia: & inter mobilia computantur. Ita no. in Aut. de non alie. §. i. colla. 2. sed Iaco. de Are. dicit in l. mouentiū. de verb. sign. quod est tertia species de per se. quod tenet Oldr. in quæst. tali. ¶ Rex Franciæ dimisit omnia mobilia sua in certos pios vsus eroganda per executores suos. modò quidam tenebantur soluere pœnam: quam executores dicebant venire sub appellatione mobilium: hæres econtra dicebat talia nomina debitorum ad pœnã appellatione immobilium computari. consultus ergo ipse respondit, quod mobilium, & immobilium appellatio cadit in his, quæ loco circumscribuntur: id circo. n. aliquid dicitur immobile: quia à loco nõ mouetur. vel quia; & si moueatur, fictitiè tamen semper pars rei immobilis censetur. mobile verò aliquid dicitur, quia aptum est sui natura ad locum moueri, vt hæc colligi possunt. ff. de fur. l. si certæ. & de verbo. sign. c. mouentium. sed nomina nõ sunt huiusmodi. quia non circumscribuntur loco, vt pote incorporalia, vt C. de præscrip. longi temporis. l. vlt. Est ergo tertium genus, quod neuter extremorum cedit secundum legem. de ver. sign. l. si ita quis. & ideo si quis leges rectè attendat, actiones, & nomina cuiusdam tertio generi annumerant. ff. de re iudi. l. a diuo. §. 1. & C. quãdo, & quibus quarta pars deb. l. 2. §. mobilia. ex his infert in legato prædicto mobilium nomina nõ includi: maximè quia testatoris verba ad factũ magis, quam ad ius sunt referenda. argu. ff. de condi. & demonstr. l. quibus diebus. §. dominus. & l. stipulatio ista. §. hi quoque. de verbo. oblig. secundum eum, quod tenet Bart. quando non est necesse, vt cedat necessariò alteri speciei. sed quando est necesse, vt cedat necessariò alteri speciei. sed quando est necesse, vt cedat necessariò alteri speciei. sed quando est necesse, vt cedat necessariò alteri speciei. sed quando est necesse, vt cedat necessariò alteri speciei.

7 uando seruari, vel non.) ¶ An pecunia computetur inter res mobiles, quæ seruando seruari possunt, vel non possunt. & dicit, quod inter res mobiles, quæ seruando seruari non possunt, vt not. in l. 1. §. fuit quæsitum. ff. ad Treb. gl. de istis iuribus, & rebus incorporalibus (vt seruitutes, vsusfructus, & similia) dicit inter immobilia computari. infra de reb. eccle. non alie. c. 2. lib. 6. quæ incipit. nota iura. sed intelligi debet, vt dixi. 8 Quid in annuo redditu, censu, & simi. dic, ¶ quod cõputantur inter immobilia, vt est tex. in c. exiui de paradiso. de verb. sign. in cle. §. cumque annui redditus. & d. l. iubemus. de sacrosan. eccle. Est etiam hic quærendum. an legatum factum ecclesiæ possit prælatus repudiare: ita quod non dicatur alienare. dicam. j. c. vt super.

ADDITIO.

a ¶ Specialis hypotheca. Quid aurem operetur videl. licet. C. qui po. in prohi. ha. & ibi Doct. & in l. quomuis. C. de pig. Bar. in l. interdum. 2. q. ff. qui po. in pig. ha.

S V M M Æ.

- 1 Anima qualiter ligetur anathemate.
- 2 Anathema quid sit.
- 3 Pœna, quæ sit subscribentis se contractui illicito, & à iure reprobato.
- 4 Contrahentes illicitè possunt recedere à contractu ad euitationem pœnæ, etiam perfecto, & consummato per traditionem.
- 5 Emphyteuta si vendit rem, irrequisito domino, cadit à iure suo.
- 6 Contractus si est nullus, instrumentum inde confectum dicitur nullum.
- 7 Subscribens se alicui actui an videatur illi consentire.
- 8 Clericis quibuscunque licitum est contradicere prælato rem ecclesiæ malè alienanti.
- 9 Emens rem ecclesiæ contra iura: ad quid teneatur.
- 10 Ecclesia an possit agere contra malè alienantem, & etiam contra illum, in quem alienatio facta est.
- 11 Soluens an possit agere contra alium, pro quo soluit.
- 12 Conductores rerum ecclesiasticarum, si bonæ fidei sunt, habent actionem contra locatorem ad pecuniam repetendam.

SI quis presbyterorū, Alienatio de rebus ecclesiæ facta non tenet, & alienantes (nisi rem restituunt) excommunicantur. & quilibet clericus de ecclesia poterit contradicere, & rem cū fructibus repetere. secunda ibi [quod si.] tertia ibi [sed etiam] dicit Hostien. delicti, & re medij ppositio, pœnæ impositio, publica accusatio. ¶ Not. primò, quod anathemate ligatur anima. quod est verũ, si ecclesia iuste litigat: aliàs secus. de sent. excom. c. à nobis. 2. & ex hoc patet, quare Iudæi non subsint constitutioni Papæ, sed principis. quod dic, vt infra de diuor. c. gaudemus. ¶ & est anathema excommunicatio solemniter lata. 1 1. q. 3. c. debet. quæ etiam dicitur mucro episcopalis. 1 6. q. 3. c. 1. & per talè mucronem fit separatio non solum corporalis à communione ecclesiæ, & fratrum. 3. q. 4. c. Engeltrudam. sed etiã Deus separat animas à custodia, & gratia sua, secundũ Inn. ¶ Secundò no. pœnam subscribentis contractui illicito, & à iure reprobato. pœnam autem alienantis, & recipientis vide in l. iubemus. C. de sacrosan. eccle. nisi fortè & c. vt hic in tex. ¶ Tertiò no. quod ad euitationem pœnæ possunt illicitè contrahentes recedere à contractu, etiam perfecto, & consummato per traditionem. regulariter verò in delictis perfectis, & consummatis, & quandoq; etiam attentatis, & non perfectis non habet locum pœnitentia, vt l. qui ea mente. ff. de fur. tis. & facit ad quæst. ¶ si emphyteuta vendit rem, dominò irrequisito, cadit à iure suo, vt l. 2. C. de iure emphy. pone ergo, quod irrequisito domino, vendidit, sed postea statim recuperavit: an euitet dictam pœnam. videtur, quod sic, per istum tex. contrarium est verum, vt in 1 0. colla. quid iuris si va. feu. qd ven.

ven. recupe. c. 1. & not. Bar. in l. sequitur. §. item Labeo. ff. de vscap. ¶ Quarto no. quod contractus nullus, & instrumentum inde confectum iterum decernitur nullum, & quod nullum est, non potest amplius fieri nullum. contra. l. nam & si sub conditione. ff. de inuis. testa. Sed dic, quod potest declarari, quatenus de facto profecit, vt l. ex empto. §. si quis virginem. ff. de act. empt. facit, quod no. in l. si minor. ff. de euc. nam & sententia, quæ est nulla, petitur declarari nulla, vt c. pastoralis. de re iudi. in ele. ¶ Quintò not. secundum gloss. quod ille, qui se subscribit, videtur alicui consentire. in quo arg. distingue, vt in ea habes. & adde, quod no. s. de re iud. c. cũ antea. & de trà factio. c. ex literis. in prima, & secunda glo. ¶ Sextò not. in ver. [sed & liceat]. quod licitum est clericis quibuscunq; contradicere prælato rem ecclesiæ malè alienanti. quod gl. per. intelligit de clericis conuersis, & patronis eiusdem ecclesiæ, non de diuersis. Phi. dicit, quod omnis ecclesiastica persona admittitur, cùm ius hoc non distinguat. 2. q. 5. c. consuluisti. In no. remittit ad no. per eum. de testi. c. cũ olim. & ibi Host. & s. de offi. deleg. c. venerabili. dicunt autem Ala. & Vincen. quod iste tertius demum admittitur, ecclesia tacente, vel non contradicente, sed si ecclesia prohiberet, non audiretur. ff. de pcurator. l. Pomponius. §. si. & quod no. Io. And. de concess. præben. c. ex parte. super prima glo. & circa istum tertium dicit Inno. quod iste non satisfabit pro ecclesia, quæsi hoc sit popolare iudicium. fatetur tamen Host. quod sententia contra eum lata præiudicaret ecclesiæ: scienti causam suam agi. ff. de accusa. l. si cui. §. 1. & 2. ¶ Septimò no. quod isti, qui rem ecclesiæ contra iura mercantur, tenentur ad fructuum restitutionem. & sic titulus non excusat possessorem à restitutione fructuum: quod dic, vt l. qui fundum. C. de rei vendi. ¶ Quærit glo. vlt. ¶ Vtrum ecclesia possit agere contra malè alienantem, & et contra illum, in què alienatio facta est. dic, quod sic: & vnus solutione alius liberatur. quod est verũ, si ecclesia agit ad re, vel ad interesse: secus si ad pœnam. 1 2. q. 2. ca. cũ deuotissimam. & c. monemus. vbi de hoc. ad hoc vide, quod not. Dyn. in c. possessore. de reg. iur. lib. 6. ¶ Secundò quæro, an ille, qui soluit, possit agere contra alium. pone qui alienatū soluit litis æstimationem ecclesiæ, vel accipiens rem, restituit: an possit. qui recepit, agere contra alienantem, vel econuerso, alienans possit agere contra emptorem ab eo, & an sic soluenti teneatur cedere actionem. dicit glo. ad hoc vltimũ, quod cedere nõ tenetur: quia, cũ ex proprio delicto satisfaciatur, non est celsio sibi faciendã, vt l. si plures. de admini. tuto. & plenius per Bar. in l. Modestinus. ff. de solu. alienans verò cõtra recipientem ab eo, non videtur, quod habeat actionem. nam cùm eum de euictione teneat actio, agentem repellit exceptio, vt dicit glo. quæ inclinat, quod de euictione non teneatur. Io. An. dicit, quod emptor contra prælatum, qui vendidit, habet actionem ex contractu ad pretium recuperandum. 1 0. q. 2. c. hoc ius. ver. [qui re] 1 2. q. 2. c. Vulterane. Idem in illis, qui conrrahunt nomine ciuitatis. C. si cer. pet. l. eos qui officiu. & l. eum qui. Sed istud videtur malè dictum. nam cùm vterque fuerit in dolo (cilicet prælatus, & emptor, contractum illicitum ineundo) videtur, quod in pari dolo melior esse debeat conditio prælati (contra que de euictione agitur) quam agentis, vt l. apud Celsum. §. Marcellus. ff. de excep. do. nam in pari causa turpitudinis & c. vt l. 3. de condi. ob tur. cau. & s. de concess. præben. c. cum super. So. quandoq; ille, qui agit, incipit à dolo proprio, vel communi: & repellitur. vt c. ex tenore. de concess. præben. & c. intelleximus. de adult. quandoq; petitio sua non incipit à dolo, sed reus incipit de dolo excipere, & tunc actori contra exceptionem doli datur replicatio doli. & ita hic. prælatus enim dicit excipiendo contractum inicum contra iura. & sic actorem fuisse in dolo contra iura mercando: certè actor poterit replicare [& tu fuisti in dolo, contra iura vendendo.] & ex hoc infert Innoc. quod si emptor dicat [peto pretium, & interesse, quia vendidisti contra for-

mam canonis] obstat ei doli exceptio. vel quia allegat turpitudinem communem in pari causa turpitudinis, & c. vt præ dixi. Conclude ergo, secundum Ioan. An. quod solus principalis alienator tenetur de euictione, & si plures fuerint, omnes tenentur. Alij verò consentientes, & subscribentes alijs pœnis subiacebunt. 1 2. q. 2. c. non liceat. Quidam autem dicunt, & non malè, secundum Io. An. ¶ quod conductores rerum ecclesiasticarum, si bonæ fidei sunt, habent actionem contra locatorem ad pecuniam repetendam, vt d. c. Vulteranæ. sed malè si dei non habent, nisi sibi de euictione prospexerint, vel nisi in casu speciali. C. communia de le. l. fina. nelsio, si per istorum opt. vult Io. An. reprobare, quod dictum est. s. prælatum indistinctè de euictione teneri. nam isti, qui vltimò sic dicunt, loquuntur in locatore, & conductore: quod an latè velint intelligere in alijs contractibus, in quibus venit euictio: videtur, quod sic, per l. quam allegat, quæ loquitur in emptore malæ fidei. cogita. ¶ Vltimò cõtra prædictam considerationem (an actor incipiat de dolo proponere) non videtur bona. nam si hac ratione viderit se debere excludi, nunquam faciet mentionem doli, sed intentabit certi conditionem generalem, vel triticariam, vt ff. si cer. pet. l. certi conditio. & de tritica. l. 1. cum si. So. licet proponatur generalis actio (quæ de dolo non habet mentionem: sicut ex causa furti, vel violentiæ) tamen necesse est, quod causa exprimat, vt innuitur in dicta l. 1. ad fi. c. de condi. inde. triti. & no. de offi. ord. c. conquerente. sed si causa non exprimat, tamen debet sapere naturam eius, cuius loco succedit, vt l. si eum. §. qui iniur. ff. si quis cau. ¶ Vltimò ad id, quod dictum est, quod non debet cedi actio illi, contra quem agit ecclesia rone doli. dicit Ioan. An. secus, si non fuit. quia tunc est celsio faciendã. Item si dolosè celsio ecclesiæ, licet non teneretur, actionem habebit. quod dic, vt l. Modestinus. ff. de solu. & per Dy. in d. c. pro possessore. & per Bar. in l. in depositi. ff. de re iudi. & l. litis exceptio. ff. p empt. ibi. plenè, vtrũ illi, qui soluit litis æstimationem, sit celsio faciendã. & an sine celsione possit agere contra tertium possessore rei, pro qua condemnatus est in litis æstimatione.

ADDITIO.

a ¶ Quod nullum est. Vide Sali. quando prouo. non est ne. in l. certa ratione in fi. S V M M Æ.

1 Terra ecclesiæ infertilis dari potest in emphyteusim ei, cuius studio redditur ad culturam.

A Daures. ¶ Terra ecclesiæ infertilis dari potest in emphyteusim ei, cuius studio redditur ad culturam, & ponit Ioan. Aud. catum in eo, qui non confecto instrumento, de prælato confusus receperit in emphyteusim syluam ad extirpandum, vel colendum. quo factò, petebat ipse, vel eius hæredes sibi fieri instrumentum emphyteusis, vt à principio sub conditio ne conuenerat. quod si extirpari posset, & coli, sibi daretur in emphyteusim, secundũ eum. qui ex hoc sentit, quod si nulla præ celsio conuentio: postquam fuerint extirpatæ, non posset ecclesia taliter extirpatas concedere. tamen tex. videtur sentire contrarium proprie intellectus. nam post extirpationem dicit tex. poteris concedere. & ratio etiam pro hoc facit, quod sic ita post extirpationem, sicut ante possit fieri cõcelsio. causa enim talis concessio est labor, & expensa facta in extirpando. & quia facta est ad perpetuam agri vtilitatem, afficit ipsum fundum. & per rationem. l. vlt. C. de aliu. & palu. ¶ Not. primò casum, in quo res ecclesiæ licitè potest concedi in emphyteusim per prælatum, concor. in fi. Auten. si quas ruinas. C. de sacrosan. eccle. & hoc intellige, quod possit cum consensu Capituli. 1 0. q. 2. cap. hoc ius. §. perpetua. Item intellige hunc tex. quando de sylua tan. ù non percipiebat quantum de ea postea ad culturam redacta. quia tunc secus esset: quia in tali alie-

li alienatione non procuraretur utilitas ecclesie. pro hoc facit tex. nisi forte tunc, scilicet cum erat sylua. vel expone, idest si tempore contractus poterat plus haberi: restitueretur enim tunc ecclesia laesa iure minoris: secus si non posset haberi. na quod ad hoc sit laesa ecclesia, nec ne, tempus contractus inspicitur, non futurus euentus, ut ff. de mino. l. verum. §. sciendum. ibi [non euentus damni restitutionem indulget: sed incon-sulta facilitas.]

S V M M A E.

- 1 Possessiones, vel redditus an possint dari pro decimis non soluendis.
- 2 Bona, de quibus est dubium, an sint de mensa: an possit episcopus alienare, & qua dicantur de mensa.
- 3 Possessiones ecclesie minus viles possunt pro utilioribus commutari, & alienari de consensu maioris partis Capituli.
- 4 Episcopus, qui iuravit non alienare, an possit concedere in emphyteusim perpetuam suo consanguineo terrulam valoris vnius floreni cum dimidio, & redditus. §. solid. si suus ille consanguineus vult dare terram maioris estimationis, vel redditus in quadruplo.
- 5 Alienatio si facta est de re immobili ecclesie ex causa vera, & licita, sed non fuit adhibita illa cognitio, an magis istam, vel illam possessionem ecclesie expediuisset alienari: an valeat.
- 6 Legatus est ecclesie fundus: an possit prelatum illum repudiare.
- 7 Prelatus, qui iuravit non alienare: si petijt a Papa licentiam, & obtinuit (nec facit mentionem de iuramento) an valeat licentia: vel dici possit subreptitia.
- 8 Possessiones quo respectu dicantur viles, vel inuiles.

VT super. Qui iuravit non alienare ea, quae sunt de mensa: ea, de quibus dubitatur, an sint de mensa, alienare non debet. secundò dicit, quòd possessiones minus viles pro utilioribus de consensu Capituli sui potest episcopus commutare. secunda ibi [possessiones.] & prima subdividitur, quod per te vide. ¶ No. primò, quòd dicitur [possessiones, seu redditus regalium] & c. quòd expone, ut in prima glo. quam no. vtrum scilicet ¶ pro decimis non soluendis possint dari possessiones, vel redditus, dicit quòd sic, pro praeteritis non solutis: nò pro futuris. & est satis expressum. l. 6. q. 7. c. omnes de cimæ. & vide in simili. C. de transac. l. de alimentis. vbi super alimentis futuris transactio prohibetur. pro praeteritis non solutis conceditur. ¶ Secundò not. ¶ an bona, de quibus est dubium, an sint de mensa, a possit episcopus alienare, & quae bona dicantur esse de mensa, dic. ut in cle. 1. de excessi. prel. ¶ No. tertio, quòd episcopi, & archiepiscopi iurant non alienare. quòd iuramentum quantum sit graue, vide not. per Io. An. de eccle. x. di. c. fi. & de alio iuramento, quòd praestant (scilicet non infeudare de nouo) infra de feudis. c. 2. per Ioan. An. ¶ Quarto no. ¶ quòd possessiones minus viles possunt pro utilioribus commutari, & alienari de consensu maioris partis Capituli. & pondera, quòd dicit [concedimus potestatem] & c. quòd intelligunt quidam de gratia, quando iuravit nò alienare. rone enim iuramenti non poterit rem minus vilem pro magis vtili commutare, vel alienare sine Papae licentia, obstante iuramento. in hoc ergo fit gratia huic, de quo loquitur. c. quia de iure sine licentia superioris nò poterat alienare. sed secundò Goff. contra. qui exponit [concedimus] idest concessam ostendimus simile. l. 3. distin. c. verum. secundum Ioan. And. Aduerte. reperio dominum Federicum de Senis consuluisse super tali dubio. ¶ An episcopus, qui iuravit non alienare possit concedere in emphyteusim perpetuam suo consanguineo terrulam valoris vnius floreni cum dimidio, & redditus quinque solidorum: cum tamen ille consanguineus velit dare terram maioris estimationis, vel redditus in quadruplo. & dicit ipse, quòd sic. quia non est verosimile, quòd iurans

hoc cogitauerit, & voluerit ad hęc minima iuramento ligari. ad quòd optime facit infra de eccle. x. di. c. vlt. cum sua glossa. Item huiusmodi minima sunt exclusa a solemnitate, & rigore iuris. l. 2. q. 2. c. terrulas. verba ergo [non alienabo] debent ciuilitate intelligi, & secundò verosimilem intentionem iurantem, & vt nulla sequatur absurditas, & sic debent intelligi verba generaliter, & indefinite prolata, vt not. de conuer. coniu. c. 2. An autem propter consanguinitatem reddatur talis contractus inutilis: videtur, quòd sic. l. 10. quaest. 2. c. hęc vsus praestatio. & C. de sacrosanctis ecclesie. Autem. quibuscunque modis. contrarium dicit ipse. nam (ex quo fraus cessat) potius cum coniunctis, quam cum extraneis contrahere debet episcopus, & eis etiam beneficiare. 3. 6. dist. c. non satis. & qd no. 2. dist. c. omnino. quia hic praesupponimus omnem fraudem cessare, & consanguineum esse bonae famae. & per hoc tolluntur suspensiones legis, & canon. ¶ Quintò not. quòd in alienatione, vel commutatione rerum ecclesiasticarum debet considerari praelatus: an possessiones permutatae, vel alienatae sint minus viles ecclesie: quam alia, quas acquirere intendit. similitur est habenda consideratio, an magis illam, quam aliam, alienari expediat. sicut in tutore, cui rem pupilli expedit alienare, vt l. magis puto. §. sed si sit. ff. de rebus eorum. & tota illa. l. & titu. postet instruere iudicem ecclesiasticum in alienationibus rerum ecclesie faciendis, vel nò. ¶ Sed hic inciderit quaeritur. ¶ pone alienatio facta est de re immobili ex causa vera, & licita: sed non fuit adhibita illa cognitio: an magis istam, vel illam possessionem ecclesie expediuisset alienari: an teneat. dominus Federicus consultus consil. 243. dicit quòd sic. nam illa solemnitas, videlicet quòd magis istam, quam illam expediat, habet locum in rebus minoris, non ecclesie, & Autem ideo. disponenti super rebus ecclesie non est itandum, vt no. Moder. in c. dudum. §. e. lib. 6. vnde ponit quòd constaret magis fuisse vtile ecclesie alienare aliam, quam istam, teneat alienatio: daretur tamen restitutio, si ex hoc ecclesia laesa esset. & hoc est verum, maxime quando ex causa necessitatis ecclesie facta est alienatio: sufficit enim tunc, quòd necessitas subsistat: quando autem ex causa utilitatis fit alienatio, videtur magis dicta inuestigatio necessaria. ad hoc facit, quòd not. Archid. l. 2. q. 2. c. siue. vbi dicit, quòd quando ex causa utilitatis fit alienatio, non sufficit, quòd vtiliter sit ceptum, si postea incipit esse damnosum: secus quando ex causa necessitatis processit alienatio. Praeterea licet episcopus debeat de hoc inquirere: non tamen vitatur alienatio ex causa legitima facta: licet omiserit inquirere, expediat magis istam, quam illam, vt l. si pupillorum. §. si praetor. ff. de rebus eorum. ¶ Opponitur extra glo. & videtur, quòd possessiones ecclesie minus viles non possint alienari: sicut nec inuiles res minorum, vt ff. de rebus eorum, l. si fundum. in prin. Solu. aliud est in ecclesia, quae semper est status informis, & tempore non mutatur: aliud in minore, qui de proximo maior fieri speratur. ibi enim reseruatio diuturna rei inutilis posset esse damnosa: sed circa rem minoris cõseruatio temporalis vsque ad aetatem legitimam non potest afferre damnum. similis in ratione reddenda differentia nò. inter administratorem perpetuum, & temporalem, vt no. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi praetori. de oper. no. nun. ¶ Secundò oppo. isti redditus, vel possessiones de nouo deueniant ad archiepiscopum. ergo videtur, quòd sibi liceat alienare: sicut feudum de nouo ad ecclesiam reuersum, vt infra de feudis. c. 2. Solu. aliud in re nouiter acquisita: aliud in feudo reuerso, & in ecclesiam cõsolidato. nam de feudo (quòd alienatur) ita fuit a principio ordinatum, quòd sic liceat intendere: ita quòd res de facili reuertitur ad naturam suam. ff. de pactis. l. si vnus. §. pactus. Sed vbi de nouo aliqua bona datur ecclesie: ita data videtur, vt perpetuò in dominio ecclesie perseuerent, & in eius utilitatem: quae inde prouenit, conuertantur. vnde non debet alienari. C. de sacrosan. eccle. l. privilegia. & l. iubemus. Conclude

elude ergo, quòd aliud in re reuerfa ad ecclesiam: aliud in re nouiter acquisita. quòd intelligi verum sine dubio de acquisitione incommutabili. de commutabili dubitatur, an sit verum. Pone exemplum. ¶ Legatus est ecclesie fundus: an possit praelatus dictum legatum repudiare: ita quòd talis repudiatio non sit censenda alienatio. & videtur, quòd non possit: quia repudiare legatum est alienare, vt est tex. in l. magis puto. §. fundum. ff. de rebus eorum. nam dominum rei legatae transit in legatarium, etiam ignorantem, vt ff. de lega. 2. l. cum pater. §. surdo. contrariò cõsultit dominus Fede. de Sen. quia aliud est alienare, quòd suum est: aliud non acquirere, vt ff. de donati. inter vi. & vxo. l. si sponsus. §. si maritus. non enim est par, eademque ratio: sed diuersa, lucrum non capere, & quòd suum est amittere. vt l. si. C. de condi. ad id. ff. de his, quae in frau. credi. l. qui autem. in prin. & licet possit agi contra tutorem. vel praelatum: qui acquirere neglexit. C. ar. tu. l. quicquid. & l. 2. q. 4. c. 2. non tamen ecclesia potest dicere, quòd res ecclesie fuerit alienata: cum illa nunquam fuerit in domino ecclesie. simile est, quòd dicimus de beneficio acquisito, & acquirendo. nam primum sine auctoritate superioris renunciari non potest. secundum sic, etiam ipso facto: de his, quae si. a praela. c. ex ore. & no. de elect. c. si elect. l. 6. & de praebend. c. si tibi absent. vbi sine auctoritate superioris ius quaesitum per collationem, ante consensum repudiatur sine auctoritate superioris. Sed contra praedicta facit: quia ius, quòd habeo ad rem immobilem, tanquam res immobilis repudiatur, vt in Aut. de ali. §. vit. solu. actiones, quae competunt pro re legata, vel ad rem: competunt legato accepto tacite, vel expresse. sed hic non fuit acceptio, secundum eum consilio. 20. quòd quanquam subtiliter loquitur, non est responsum ad §. fundum. vbi tex. ita dicit [esse. n. hanc alienationem, cum res sit pupilli, nemo dubitat] pro opinio. sua tamen facit quòd no. in l. si. C. de praescrip. lon. tē po. & l. seruus. C. de pac. vbi aliud in quaerendis: aliud in quaerendis. Sed dic, quòd illud legatum ratione dominij in ecclesiam translari potest dici quaesitum, non quaerendum, vt l. a Titio ff. de fur. & dicto. §. surdo. per quae iura differentia inter quaesita, & quaerenda super quibus fundatur consiliu hic non cadit. ¶ Quare Ioan. An. ¶ praelatus iuravit non alienare: petijt a Papa licentiam, & obtinuit: nec facit mentionem de iuramento: an valeat licentia, vel dici possit subreptitia. dic, quòd aut iuravit Papae: aut metropolitano. si Papae, non expedit facere mentionem de iuramento. si metropolitano, tunc si licentiam obtinuit a Papa, non facta mentione iuramenti metropolitano praestiti, non valet licentia. Si autem iuravit tertio non alienare: sufficit relaxatio Papae, etiam de illo iuramento non habita mentione. ita dicit hic. ¶ Vltimò quaero: qualiter cõsideratur ¶ an possessiones sint viles, vel inuiles an respectu reddituum: an respectu valoris. puta castrum nobilissimum, & magne estimationis: modici tamen redditus. vel lapides praetiosi, vt in ecclesia sancti Marci. nò examino modò: sed allego not. ff. de ces. bo. l. qui. bonis.

ADDITIO.

- 1 An sint de mensa. quae autem dicantur bona de mensa vide hic Inno. S V M M A E.
- 2 Res ecclesiastica non potest in perpetuum locari.
- 3 Contrahens minus legitime super re ecclesie, habet retentionem, donec sibi pecunia soluta reddatur.
- 4 Precium perceptum ex contractu illicito, si conuersum est in utilitatem ecclesie: an si rem reuocat rector, pretium illud restituere teneatur.

AD audientiam Canonici praedicti diuisione perpetuò locare non potest. communis diuisione. l. secunda ibi [ideo.] ¶ Nota primò. ¶ quòd res ecclesiastica

non potest in perpetuum a locari. quia talis locatio censetur alienatio, vt l. codicillis. §. institutio. & ibi per Dyn. ff. de lega. 2. nec talis contractus locatio dicit potest: quae conceditur canonicis facere de possessionibus praebendae suae. quòd dic. vt j. ne praela. vi. suas. c. fin. & licet contrahentes vtantur verbo locationis in concessione facta ad uon modicum tempus: improprietas tamen verbi nò mutat substantiam, & naturam contractus: qui geritur, vt hic. & l. vbi ita donatur: ff. de dona. causa mor. & l. si stipulatus. de vsur. ¶ ¶ Secundò no. quòd ille, qui minus legitime contraxit super re ecclesie, habet retentionem: donec sibi pecunia soluta reddatur. quomodo autem hoc intelligatur, dicam post glossa. ¶ Tertio not. qui male contraxit, tenetur reddere pretium, quòd recepit. ¶ Ad hoc possit opponi: cum vterque contrahens fecerit contra iura, & fuerit in dolo: melior videtur conditio possessoris: solue, vt dixi supra eod. cap. si quis praesbyterorum. ¶ Secundò oppo. & videtur, quòd isti conductores non habeant actionem ad recuperationem pretij, cum fuerint male fidei contra iura mercando. vt l. 10. q. 2. cap. hoc ius. in fine. & C. ne rei. do. vel temp. l. 1. & 2. solu. dicit glossa. quòd, aut iste conductor bona fide contraxit: & habet actionem. aut mala fide: & non habet actionem, nisi sibi prospexit de euictio. & nisi in casu l. si emptor. communita de le. & sic qui contraxit super re ecclesie, non seruata solemnitate debita, non recuperabit pretium: cum censeatur mala fidei, vt in cap. qui contra iura. de regul. iur. lib. 6. hanc opin. Bar. sequuntur Lau. Vincen. Goffre. & Innocen. hic. & supra eod. cap. si quis. & Ioan. r. 2. quaestio. 2. cap. Vulteranæ. quòd placet Ioan. And. licet ipse Ioan. not. contra in d. cap. hoc ius. ver[qui verò] & idem Hugo. & Hostiè. qui dicunt, quòd hęc actio datur in odium alienantis. & sic est specialis casus, in quo emptor mala fidei actionem habebit. ego credo illam opin. veram, cum agitur contra ipsum alienantem: nam licet contractus non teneat quòd ad prauiudicium ecclesie: nihilominus obligatur rector contrahens contra iura, vt l. si ciuitas. ff. si cer. peta. ¶ Sed pone, quòd pretium perceptum ex contractu illicito est conuersum in utilitatem ecclesie: an si rem reuocat, pretium illud restituere teneatur: certè non, de rigore iuris: sed de benignitate canonica ecclesia tenetur reddere pretium auctori, vt not. Pau. in cle. 1. de reb. eccle. non alie. & circa hoc vide, quòd not. Bald. in l. iubemus. C. de sacrosanct. eccle. Cyn. tenet, quòd siue fuerit sciens: siue ignorans, possit agere contra aconomum. & si aconomus nò sit soluendo: possit agi contra ecclesiam, si contrahens fuit bonae fidei. secus si malae. vt ipse not. in Aut. qui res iam dictas. C. de sacros. eccles.

ADDITIO.

1 In perpetuum. Perpetuum aliquando ponitur pro centum annis. Bar. in l. si usufructus. ff. de usufr. leg. Bal. in l. 1. C. ne rei. do. vel temp. glo. & Bar. in l. annua. §. a Titia. ff. de annuis leg. aliquando pro seculis seculorum, vt ibi per Bart. aliquando pro 30. annis. l. omnes. & l. sicut. C. de praescrip. 30. ann. & in Spe. de sent. §. 8. in fi. vbi dicit de 40. Card. in clem. 2. 15. q. de rescrip.

S V M M A E.

- 1 Possessiones ecclesie quibuscunque vsibus deputatae prohibentur alienari.
- 2 Ecclesie consuetudine per monachos gubernari non debent conferri, siue assignari clericis secularibus, aut laicis.
- 3 Mandatum factum de prouidendo clerico seculari, quomodo intelligatur.
- 4 Papa si mandat prouideri monacho de beneficio competenti: non poterit prouideri de seculari.
- 5 Mensa episcopi distincta est a mensa Capituli.

Possessiones, ¶ Not. primò, quòd possessiones ecclesie quibuscunque vsibus deputatae prohibentur alienari. & potest hic sumi [possessio] et pro proprietate. na sic saepe loquitur homines in vulgari [lego possessiones meas,] quòd verbum Pet. de Anch. sup. 3. Decr. M M M pro-

proprietatem, & dominium complectitur, vt l. interdum. ff. de verbo. signif. & no. in l. cum res. C. de contrahen. emp. facit ad q. Cy. in l. fi. C. de compen. & qua. possessiones dicantur de mensa, no. in cle. frequens. de excels. praela. ¶ Secundò no. q. ecclesie consueta per monachos gubernari, non debent con ferri: siue assignari clericis secularibus, aut laicis. status enim cuiusque ecclesie considerandus est, nec per alicuius insolentiam subuertendus. de supplen. neg. praela. c. 2. sicut enim legatum factum ad certum vsum non potest in alium vsum commutari sine auctoritate Papae. vt in cle. quia contingit. de reli. do. ita nec commutari debet status ecclesie. vt hic. ¶ Tertiò per hunc tex. dicit Hostiè. quòd cum mandatur seculari clerico de beneficio ecclesiastico prouideri: non extenditur hoc mandatum ad ecclesiam consuetam regi per secularè, siue sit parochialis, siue praelatura, siue prabenda, vt hic, & de ce. c. 1. de elec. c. cum cautam. & c. cum in magistrum. & c. officij pro hoc facit quia dispositio simpliciter loquens, vel gratia concessa personae, intelligitur secundum conditionem suae personae, vt ff. de iniusto rup. & irri. test. l. si quis exhere. §. irritum. & 16. q. 1. c. placuit. & c. sic viuo. & istud dictum Hosti. intellige, si per 40. annos continuos regulares ministrarunt ibi sine interpositione clerici secularis, aliàs non esset consuetudo. de elec. c. Cumana. de causa pos. c. cum ecclesia. Item est etiam necessè, quòd talis sit ecclesia, q. duo monachi consuuerint commorari: aliàs contra. de capel. mona. c. pe. & c. vlt. per quam Decr. vbi dicit hic agi. Ro. intelligebat hic c. de coueru. alibi verò de capellis. ¶ Quid si e conuerso. mandat Papa prouideri monacho de beneficio competèti. tenet Hostiè. quòd non poterit prouideri de seculari: quia contrariorum eadem est disciplina. Infit. de libe. §. 1. & hoc verum: nisi ex certa scientia Papae, vel etiam certa auctoritate, vel consensu dicecesani aliud fiat ex causa. secundum not. in c. quod Dei timore. de statu regu. Abb. autem dixit hic hanc Decre. non loqui in ecclesijs conuentualibus monachorum, sed de alijs, in quibus ministrare consueuerunt monachi, per quorum negligentiam si contingat ad dicecesanum deuolui potestatem conferendi: conferre, siue prouidere debet de monachis: non de clericis secularibus. quod est hodie decisum in cle. i. de supplen. neg. praela. ¶ Extra quæro. mensa episcopi distincta est à mensa Capituli: modò episcopus vult emere quandam cameram à Capitulo: quia indiget ea pro se, vel habitatione suae familiae, quæro, quomodo debeat celebrari contractus: cum in alienatione rerum Capituli requiratur auctoritas episcopi, vel consensus, & in facto proprio non videtur, q. episcopus possit esse emptor, & auctor, vt s. de insti. c. fi. Sed respondeo secundum opin. Ho. illa quæstio est facilis etiam in cõtractu donationis. quod plus est. nam siue episcopus donet Capitulo, vel e conuerso: vel aliàs cõtrahat, non requiritur superioris auctoritas, quia ista non potest dici alienatio: cù Capitulum, & episcopus sint vnum corpus, & vna ecclesia. de test. c. requisisti. de his, quæ fi. à praela. c. nouit. & ibi Hosti. & c. quanto. ad hoc C. de fideiuf. l. voluntas. de leg. 2. l. vnū ex fami. §. 2. & l. pero. facit quod no. de his, quæ fi. à prael. c. cù apostolica. in gl. ideo. & quod no. in simili per Doct. in c. ex literis. de proba. vbi in canonicis agentibus nomine p̄bendarū, an inter se, vel cū extraneis. dicit tñ Hosti. q. fiat hoc auctoritate superioris. Io. An. istam opi. Hosti. non approbat, nec reprobatur in cle. 2. de reb. eccl. non alie. Sed domino Fed. de Sen. consi. 106. placet præcedens opi. subdit tamè remediū ad tollendum omne dubium, q. Capitulum vendat alteri, auctorizante episcopo, & ep̄s postea emat ab illo. & de illa. q. vide, etiam per Ioan. And. in reg. qui tacet. lib. 6. vbi tenet talem venditionem posse fieri.

S V M M A E.

- 1 Ecclesia restituitur contra cõtractum, per quem enormiter læsa fuit.
- 2 Possidens rem ecclesiæ iusto titulo, lucratur fructus.

3 Ecclesia potest petere rescissionem contractus propter enorme damnum.

4 Monachi an possint res monasterij infeudare.

AD nostram. ¶ Ecclesia restituitur contra contractum, per què enormiter læsa fuit. in prima parte monachorum petitio. In secunda causa commissio. secunda ibi: [quocirca.] ¶ Secundò no. ¶ quòd, qui possidet rem ecclesiæ iusto titulo, lucratur fructus. & licet postea ecclesia restituatur, non venit restitutio fructuum perceptorum. quia fructus percipiuntur pro labore, & pro cultura, & cura: & etiam percipiuntur ratione tituli. percepit enim iste hos fructus, vt vasallus, rōne vtilis dominij, secundum Inno. qui dicit, q. non est vis, an non tenuerit contractus propter defectum solennitatis: an tenuerit, sed propter restitutionem detur restitutio. ego in primo casu (quando non tenuit contractus ratione solennitatis omittam) credo, quòd non lucratur fructus, quia talis censetur malæ fidei, vt in reg. qui contra iura. nisi dicas, quòd qui mercatur contra iura, censetur bonæ fidei, quòd ad lucrum fructuum, vt no. in l. nunquam. de vsuc. & l. sed si lege. §. scire. de peti. hære. ¶ Tertiò not. quòd propter enorme damnum ecclesia potest petere rescissionem contractus, quasi pro modico hoc non possit, vt l. Scio. de restit. in integ. quod credo verum pro vigore restitutionis, sed per remediū nullitatis (etiam si nulla læsio appareat) restitutio peti potest, vt C. de prædi. mino. per totum. vbi patet, quòd non consideratur læsio, si contractus est læsus. ¶ Quartò not. quòd si ecclesia restituatur ad rem; etiam aduersarius restituatur ad pretium. concor. C. si aduer. trans. l. 1. & 2. & est ratio. quia restitutio est in pristinum statum repositio, vt l. quod minor. ¶ Restitutio. ff. de mino. ¶ Quintò no. q. monachi possunt res monasterij infeudare. hodie circa infeudationem talium rerum, vel fructuum plenius est prouisum in clemen. 1. §. e. c. ¶ Oppo. dicitur hic, quòd post multos annos percepit redditus & c. & sic videtur, quòd post multum tempus ecclesia fuit admissa ad rescissionem contractus. Sed contra. q. post quadriennium non datur restitutio, vt c. 1. & 2. de resti. in integ. lib. 6. fol. dicit glo. 1. multos, accipe pro duobus, vel tribus, ibi. [nā duo dicuntur multi.] Infit. de iure perso. in fi. vel dic, quòd etiam post quadriennium admittitur ex iusta causa, vt d. c. 2. iusta autem causa eminentissimum damnus. Hostien. dicit, quòd isti fuerunt auditi iure communi. quia contractus iste non tenuit: quia in eo defecit auctoritas episcopi. & ita dicitur habere factum notum, & quòd hic à tempore contractus lapsi erant plus decem anni.

S V M M A E.

- 1 Alienationes factæ de feudis, vel alijs ecclesiasticis rebus, non tenent, etiam si per constitutionem laicorum approbentur.
- 2 Laici (quauis religiosi) non possunt habere regimen ecclesie, vel clericorum.
- 3 Laici non debent clericis præcipere, sed parere.
- 4 Principes seculares, quibus priuilegijs munuerint res ecclesie.
- 5 Constitutiones laicorum super rebus ecclesiæ siue rebus spiritualibus, vel eidem connexis ipso iure sunt nullæ.
- 6 Statuta laicorum, ne post funus possint ferri, plusquam duo cerei tot librarum, vel quòd non liceat, nisi filios indui de nigro, vel quòd non liceat nisi tot clericos inuitare, an valeant.
- 7 Feudum an possit donari, vel relinquì ecclesie.

CVm laicis. ¶ Alienationes factæ de feudis, vel alijs ecclesiasticis rebus, non tenent, et si per constitutionem laicorum approbentur. communis diuisio. secunda ibi [volentes.] ¶ Not. primò, q. laici dicuntur religiosi. quod dic, vt §. de regu. in rub. & de voto. c. ex multa. ¶ Secundò not. ¶ laicos (quamuis religiosos) habere non posse regimen ecclesie

siæ, vel clericorum. ad idem. 89. dist. c. iudicatis. & 96. dist. c. bene quidem. ¶ Tertiò no. quòd non debent laici clericis præcipere, sed parere. quia non habet potestatem filius in parentes. s. de maio. & obe. c. cum inferior. ¶ Quartò not. q. principes seculi ecclesias, ecclesiasticas, ve personas multis priuilegijs munuerunt. de quibus priuilegijs glo. aliqua enumerat, & Hosti. & primò priuilegium, quòd quilibet potest eis donare, & relinquere, vt l. generali. & l. iubemus. C. de sacrosan. eccle. nec talis donatio indiget infirmatione. eo tit. l. illud & quod Imperator donat ecclesiæ, sola immensitas est mensura. in Auten. eod. §. si minus. Item sunt dicta priuilegia extendenda. §. de dona. c. cum dilecti. hæc autem priuilegia similia debent esse mansura: nec inferiorum statutis, vel consuetudine tolli possunt. C. de sacrosan. eccle. l. decernimus. & l. fin. C. de epif. & cleri. & hæc priuilegia æqua sunt, & induta propter Dei honorem: quæ etiam loco filiorum habentur. in Auten. de sanc. epif. §. sed hoc de præsentis. & s. de proba. c. in præsentia. tertiò propter fauorem beneficij principij, vt l. beneficiū. de consti. prin. quartò propter fauorem animarū. 13. q. 2. c. anima. quintò propter fauorè vltimæ voluntatis C. de sacrosan. eccl. l. 1. hic ergo funiculus nō solum duplex, sed multiplex nullatenus rumpi potest. de treuga, & pace. c. 1. ¶ Quintò no. reg. quòd constitutiones laicorum super rebus ecclesiæ, siue rebus spiritualibus, vel eidem annexis ipso iure sunt nullæ. & vide quod circa hoc no. Bar. in l. omnes populi. de iusti. & iure. & quòd dixi. s. de foro compe. c. quod clericis. & c. cum venissent. de eo qui mit. in pos. & facit hoc in argu. ¶ an statuta laicorum, quæ vigent (maximè in Tuscia) ne post funus possint deferri, plusquam duo cerei tot librarum, & non possint nisi filij indui de nigro: quòd non liceat nisi tot clericos inuitari, an valeant hæc statuta. videtur, quòd nō; quia disponunt super honoris diminutione in sepultura adhibendi: sepultura verò, & funera fore iuris spiritualis, nemo est, qui nesciat. Inn. tenet contrarium. facit qd canon dicit, quòd iste pompæ sunt solatia viuientium: non subsidia mortuorum. 13. q. 1. c. ecclesias. Cogita, quid de iure sit, de facto seruatur: quia statutum imponit penam suo subdito transgressori: licet fortè extra rem suam iurisdictionem non tangentis. ¶ Sextò videtur, q. consilium irritat constitutiones laicorum, contra istud consilium disponentes. prælatus (velut canes muti) transitoriam pacè querentes Laicos facientes contrarium nō compescunt, sed dissimulant. & ideo dominus Bertr. episcopus Grassen. facit versus.

Pontifices muti ac iure suo male tuti.

Cum sint cornuti non audent cornibus vti.

Contra quos Gregorius 43. dist. c. sit rector. & c. scimus. 16. q. 1. in canonibus. ¶ Opp. ex prædictis iuribus, & multis alijs clarè liquet, q. ecclesijs multum fauent iura in acquirendo, difficulter se exhibent in perdendo. præterea omnia, quæ queruntur tam ecclesijs, quam ecclesiarum personis, excepta sunt à muneribus, & honoribus laicorum, vt patet in c. fin. s. de vi. & hone. clerico. facile ergo querere, & difficulter perdere, est potissima causa augendi patrimonium, & minuendi: sicut lupus comedit agnum. diuitias, & bona laicorum ad ecclesias peruenire. & laicos in grauaminibus non sufficere ad publica onera subeunda. & hæc satis videtur absurdum. Sol. dicit Hostiè. si est istis iuribus domini temporales sentiunt se grauari, debent recurrere ad Papam, & ipse apponet consilium. de immu. ecclesia. c. aduersus. Imperatori verò nō licet talia reuocare, vel infringere. §. de pœnis. c. significauit. & c. ¶ Quærit Io. An. an feudum possit donari, vel relinquì ecclesie. videtur, quòd feudum non possit pro anima iudicari: nec in dotem dari, vt est casus in tit. feu. qualiter de iure vas. do. c. donare. & de feu. non alienan. c. Imperialem. §. habito. & vasallus factus clericus perdit feudum. eo. tit. si vasal. interpel. fuerit. cap. clericus. & de beneficio feu. §. ex hoc illud. Hostien. dicit, quòd consideranda est natura feudi: nam aut

est temporale, vel personale: & tale, q. ad hæredes non trãsit. eo. tit. qui feu. do. pos. per totum. Ita nec in ecclesiam. aut nō est talis natura, & tunc, aut tale feudum habet naturam: q. personaliter seruatur in armis. & idem, quia non transibit in ecclesiam. cum non possit in armis bellicis deferuere ex eo: q. eorum arma sunt lachrimæ. 23. q. 8. §. 1. aut est feudum, q. trãsit in alium hæredem sine tali onere personali armorum: & tunc transibit etiam in ecclesiam quocunque titulo. eodè titu. de gra. suc. c. 1. & 2. & de inuesti. quid Titius. ac. §. item placet. & c. seq. & idem in allodio, vt ibi not. & circa hoc latius vide in summa per Hosti. de immu. eccl. §. in quantum. versi. [sed nec illa.] vbi omnino videas: hic non plus dico.

De precarijs.

Pro de alienatione in genere: quia precarij cõcessio speciem alienationis cõtinet. ideo & c. vel aliter. vifo de contractibus, per quos dominia rerum alienantur: sequitur videre de his, per quos transfertur cõmodum, & vtilitas fructuum, & vsus. habetur, de materia. 10. q. 2. c. precarie. & c. sæpe fit. 1. 1. q. 3. c. clerici. & c. sequenti.

S V M M A E.

- 1 Contractus precariorum debent reuocari de quinquennio in quinquennio.
- 2 Contractus precarij an sit noua species contractus.
- 3 Renouatio precarij si non fuit petita lapsò quinquennio, quid iuris.

Precarie. Istud cap. & sequens habentur pro paleis. 10. quæst. 2. ¶ Not. primò quòd ¶ de quinquennio in quinquennium debent renouari contractus precariorum. & hoc de consue. vt dicit tex. sed de iure scripto, vsque ad mortem recipientis. 10. q. 2. c. precarie. & loquitur iste tex. de generali consuetudine, non speciali, secundum Ioan. An. ¶ Quæro an sit noua species contractus. & videtur, quòd non: nam, aut talis res conceditur ad vitam recipientis: & erit concessio vsufructus. aut conceditur, etiam post mortem, hæredibus recipientibus: & erit contractus emphyteuticus, vt C. de iure emphy. l. 1. & 2. aut conceditur ad modicum tempus (puta in quinquennium) & tunc si pro mercede, & erit locatio. si, dono, erit donatio vsufruct. ad tempus, & verè (vt imbecillitate intellectus mei fatear) non video, quare ius canonicum hoc nomen de iure ciuili incognitum adinuenit. nec Doct. aliter declarant. Abb. ponit exemplum, cum in littore, vel in terra inculta archiepiscopi Genuensis vult aliquis ponere ædificium lignorum: ad eius preces potest archiepiscopus hoc permittere datis sibi. 30. sed & postea singulis annis 10. & his contractus debet de quinquennio in quinquennium renouari, secundum consuetudinem, & secundum hunc intellectum titulus de superficiebus apertissime aptatur ad illum. nam licet superficies cedat solo, vt l. obiectum. §. placet. de actio. & obligat. illud est verum quòd ad directum dominium. sed vtile competit superficiario. & ita no. in l. 1. §. qui superficiem. ff. de superfi. Item exemplum Abb. intelligo, quando ecclesia recipit. 30. pro solo: non, q. solum venderet: sed hoc actio, & conuentio, vt sibi soli dominij remaneret: aliàs ista verba [ducentum pro solo illo] vt ponā super eo, non impediunt translationem dominij, vt l. species. de auro, & arg. lega. & quod not. Doct. in l. si mulier. C. de iure do. potest tamen quandoque dari pro solo tam parua quantitas, q. nō censetur ecclesia vèdidisse solum, sed locauisse, & ex quantitate parua, vel magna præsumitur emptio, vel locatio dicto casu, vt no. in dicto §. qui superficiem. & in disput. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. MMM 2 ta-

ratione Bar. Publicanus quidam. isti autem superficialij p a rum distant ab emphyteusi. quia ut isti, ita illi possunt vende re meliorationes suas, iuxta formā. l. 2. C. de iure emphy. & de emphyteuta ecclesie vide tex. in l. 2. C. ne rei do. vel temp. & per Bar. in l. 1. §. si seruum. ff. de superfici. ¶ Extra op. & vi detur, q̄ ista renūciatio non sit faciēda, postquam. n. cōstat per instrumenta principalū rem illam ad ecclesiam pertinere: ille, qui tenet, vel hæres, non pōt ecclesie vllō tpe referre q̄nēm dñij, vt l. malè agitur. C. de præscrip. 30. ann. Si ergo, nec p̄scriptio, nec aliud incōmodū sequi pōt ecclesie, vide tur, q̄ nō sit renouatio superflua faciēda, vt ff. vt leg. no. ca. l. stipulatio. §. diuus. fo. fateor, q̄ ille, qui habet cām, & titulū ab ecclesia, non pōt sibi referre quāstionē vllō tpe, vt d. l. ma lè agitur. & l. si quis conducti. §. loca. tamen quia longinquitate tēporis perditur rerum memoria. Ideo ista renouatio de consuetudine est inducta: & à iure in similibus approbata, vt hic. & l. 2. q. 2. c. longinquitate. & in feudo. vt ibi no. ¶ Quæ rit glo. si non fuerit petita renouatio, lapso quinquennio: di cit, q̄ intelligitur contractus tacitè renouatus. ar. contra. alle. dictum c. longinquitatis. cui contrario est standum, secundū Io. An. nam videtur colonus renunciare iuri suo, si non petijt renouationem. nam talis renouatio est inducta in fauorem ecclesie: ne origo contractus sit incerta. & hoc est verū, nisi ecclesia velit eum inuitum retinere. de eo, qui duxit in matri. c. 1. & C. de legi. l. quod fauore.

ADDITIO.

¶ Superficialij. Superficialius dicitur procurator domini Bar. & Pau. de Ca. & Alex. in l. 2. §. si ego. de oper. no. nunc.

S V M M A E.

- 1 Contractus quando non tenet, nec pœnæ appositio.
- 2 Contractus prælati de iure validus potest pœnæ adiectione vallari.
- 3 Contrahens cum ecclesia an poterit petere rescissionem contractus inu alidi: si nolit ecclesia.

DE precarijs. Reuocat successor p cariam per rectorē ecclesie irrationabiliter factam. & præmittit fa ctum: cui secundò prouidet. ibi [præcipimus] Pet. & Abbas ponunt casum. sic laicus recipiebat de domo sua sita in loco studij decem pro pensione, eam tradidit prælato, & recepit rem ecclesie precario ad pensionem. 30. studio recadenti: res laici non respondet decem (adeo q̄ tamquam ex tali pre caria læsa est en rmitter) ideo reuocatur, non obstante pœnæ appositione. de hoc vide in Specu. eo. titu. in prin. & vide om nino, quod ibi not. Ioan. An. in additio. ¶ No. ¶ primò, quod si contractus non tenet, nec pœnæ appositio. vt l. non dubiū. 2. C. de legi. à contrariò ergo sensu ¶ contractus prælati de iure validus potest pœnæ adiectione vallari. vt s. de arbit. c. di lecti. ¶ Tertiò no. quod in successoris potestate relinquitur, velit contractum nullum reuocari, vel non. & sic ¶ contrahēs cum ecclesia non poterit petere rescissionem talis contractus inualidi, si ecclesia hoc nolit: quia cum ecclesie beneficium nullius sit: non potest contrahens vt illo beneficio contra eam l. si iudex circūuento. de mino. & l. amicisimos. de ex cu. tuto. & vide ad prædicta l. si procur. & quod ibi no. Bart. ff. de iure fisci. & c.

S V M M A E.

- 1 Precarium cuius sit natura. Et soluitur morte eius, cui concessum est num. 4.
- 2 Voluntas hominis non finitur morte.
- 3 Iudex posuit aliquem ad confinia, donec voluerit: deinde moritur. an confinia sint finita.
- 5 Successor singularis non tenetur stare ei, cui res precario est concessa.

6 Dominus, qui precario concessit rem aliquam: si illam alteri vendidit, an possit amodo reuocare precarium.

PRECARIUM.

Non recipit breuiorem summam, quam tex. ponat. ¶ Nota ¶ naturam precarij, vt tamdiū duret, quamdiū patitur, qui concessit. ex quo patet, quod precariū non constituitur tempore limitato, sed ad beneplacitum cō cedentis. & ideo dicit l. cum precario alleg. in glo. quod si cō cessum sit vsque ad certum tempus, ante tempus finitum po terit reuocari: quia non tenet pactum ininitum contra naturā contractus, vt d. l. cum precario. & l. vbi ita donatur. ff. de donat. causa mor. per quas. ll. dicunt Doct. quod si consti tuo procura. cum pacto, quod mihi nō sit licitum reuocare: quod reuocare potero, non obstante pacto. & idem in omni bus, quæ dependent à voluntate mea à prin. & ex post facto: quia non possum restringere voluntatem meam: ita quod eam non liceat reuocare, vt patet in l. si quis in prin. testam. de lega. 3. quod not. Dy. in reg. quod semel placuit. ¶ Secun dò hic collige. ¶ quod voluntas hominis non finitur morte. quod patet: quia precarium, quod durat pro libito conce dentis, eius obitu non finitur. facit ad quæstionem. ¶ Iudex, vel dominus ciuitatis posuit aliquem ad confinia, donec vo luerit: deinde moritur: an confinia sint finita? videtur, quod non. quia in morte fingitur perseverantia voluntatis perso næ, vt hic. arg. contra. l. 4. ff. loca. Bar. examinat istam quæst. latè in l. centesimis. ff. de verbo. oblig. vbi varios modos lo quendi prosequitur. Nam quandoque iudex dicit [donec vo luero, vel ad voluntatem nostram] quandoque [ad beneplacitum]: quandoque, [donec duxero reuocandū]. & iste mo dus loquendi adaptatur precarijs, vt patet in l. 1. coniuncta l. quæstis. §. i. ff. eo. titu. facit, quod not. Ioan. And. in c. si gra tiosè. de rescrip. lib. 6. & c. si delegatus. de offic. delega. eod. lib. ¶ Tertiò no. ¶ quod precarium soluitur morte eius, cui concessum est, & alijs modis, qui not. in gloss. 2. & inter alios not. modum dissoluendi, quando debitor, qui rogauit: soluit pecuniam creditori. quod facit ad q̄nēm, quā ponit Cy. in l. 1. C. etiam ob chy. pec. vbi quærit. si creditor concessit debitori pignus precario: modo reuocat precarium ad hunc fi nem, vt possit pi. pro chirographaria pecunia retinere parti. C. etiam ob chiro. pcc. debitor offert debitum, pro quo pi gnus obligatum. & per hoc ipsum restituere recusat, quærit an debitor recufare possit: videtur, q̄ non. nam, postquam creditor reuocauit precarium: dicitur esse possessio penes eum, vt no. in l. cū notissimi. de præscrip. 30. an. & creditori, non restituendo, videtur vim inferre, vt l. si quis conduct. C. loca. Cy. tenet contrariū in d. l. 1. per l. si debitor. hic alleg. in glo. & ita fuit terminatum de facto, secundum eū. ¶ Quartò no. in ver. aut enim. ¶ q̄ sicut singularis successor non tenetur stare colono, vt C. loca. l. emptor. Ita nec tenetur stare ei, cui res precario est cōcessa. quid autem, si ille, cui precarium est concessum, singularem successorem non admittit: an possit singularis successor precario possidentem vi expellere, sicut eum auctor eius posset incontinenti. arg. q̄ non. ff. de vi, & vi arma. l. cū fundum. quæ est not. ad hoc. aduerte tamen, quod aut iste successor nullo tempore cōsensit tali precario. & tūc reuocat nomine auctoris sui, qui concessit precario, aut suc cessor consensit: quia precario possidere passus est, & tūc ta citè v̄r approbasse precarium. & ideo per ipsum interdictū de cetero suo nomine proponet, & in hoc est differētia, vtrū reuocet, vel non. ¶ Sed incidenter hic quæritur. ¶ an dñs qui precario concessit rem illam, & alteri vendidit: quæro an pos sit amodo reuocare p̄car. iū. Vin. & Gof. q̄ nō. quia licet cōtra ctus ab eo sumpserit in initium: tūc cum ille teneat. ur emptori, vt ff. eo. l. quæ sitū. §. qd̄ a tytio. iniquū esset eum teneri duo bus. ff. de exerci. l. ne in plu res. ¶ Quintò not. in ver. quæ p̄ cō iunctis & c. q̄ ille, in quæ facta est alienatio rei, q̄ alteri est cō cessa

cessa precario, appellatur dominus. ¶ Sed incidenter quæro, unde ista acquisitio dominij potest procedere: non enim ex ri. solo. vt l. ex traditionibus. C. de pac. non ex traditione. quæ penes dominum, qui vendidit, vel aliter alienauit non erat possessio corporalis: sed penes tertium, scilicet precariò pos sidentem. malè ergo tex. iste appellat illum dominū. So. dicit Ioan. An. post Host. q̄ dominus cōstituit se illius nomine pos sidere, vt l. quedam mulier. ff. de rei vend. quæ loquitur, cum possessio est penes ipsum constituentem: sed in casu nostro erat penes precariò possidentē. & sic solo animo dñi non vi detur posse amitti. quia ciuili possessio dñi requiescit super possessione naturali illius, qui ab eo tenet. folue illud contra rium, vt not. subtiliter Barr. in l. 1. §. non autem. ff. de vi, & vi ar. per gl. magnam recitatam per q. p. modū summæ. Et primò quæro, quid sit precarium. Secundò quanto tempore dn ret. tertiò in quo conueniat, vel differat à cōmodo. de quo dic. vt l. 1. ff. eo. Quartò in quibus rebus consistat precariò possidere. Sextò ad quid teneatur, qui p̄car. possidet: an de dolo tantū, leui, vel leuissima culpa. de hoc in omnibus con tractibus, quid iuris sit, dicam j. titu. i. c. vlt.

De mandato.

DICTVM est supra de precario, quod celebratur gratia recipientis tantum: sequitur videre de alio sibi simili, quod regulariter celebratur etiam gratia recipiētis: licet quæ doque dantis, & quædoq; gratia vtriusque. & vide quod not. Spe. in titu. de instru. edi. §. 1. conuenit s. de auct. & vsu. pal. c. 2.

S V M M A E.

- 1 Commodatarius tenetur de leuissima culpa, si commodum est factum gratia sui tantum.
- 2 Casus in quibus quis tenetur de casu fortuito. & num. 20.
- 3 Commodatum non reuocatur ante vsum completum. Et quid dicatur commodatum. nu. 4. & nu. 7.
- 5 Beneficium quid sit.
- 6 Pactum factum contra naturalia, vel substantialia contractus non valet, sed bene circa circumstantias.
- 8 Precarium, & commodatum qualiter differant.
- 9 Petij à te precario aliquem librum ad certum vsum, & tempus, & tu simpliciter concessisti: an censetur commodatum respectu petitionis: an precarium respectu indijunctè concessionis.
- 10 Casus fortuiti an debeant specialiter specificari in conuentione com modati.
- 12 Renunciatio specialis quare valeat, & non generalis.
- 12 Generalitas parit obscuritatem, & incertitudinem.
- 13 Renunciatio generalis casuum fortuitorum non firmatur iuramento.
- 14 Periculum an spectet ad commodatarium, si eodem tempore res fuis set peritura apud commodantem.
- 15 Culposus an teneatur indijunctè de omni casu fortuito.
- 16 Commodatarius si rem commodatam remisit per nuncium, qui cum eo fugam arripuit, an teneatur.
- 17 Commodari scholarum equum, & dedi famulum, vt eum reduceret: aa ex hoc videatur scholarum remissa custodia, ita quod non teneatur de leui, vel leuissima culpa.
- 18 Commodatarius in quo debet condemnari, si non reddit rem commo datam.
- 19 Mora actoris an faciat estimationem decrescere.
- 21 Furtum an sit computandum inter casus fortuitos.

CVm gratia Quando, & qualiter & de quo comodatarius teneatur, & quod commodatum intemptiue non reuocatur. secunda ibi [licet.] quæ duo facit. primò ponit dictum. secundò rationem reddit. ibi [cum non.] ¶ Not. primò ¶ quod commodatarius teneatur de leuissima culpa, si commodatum est factum gratia sui tantum. Si autem gra tia commodantis, vel vtriusque, dicam post glo. ¶ Secundò no. ¶ quod regulariter non tenetur quis de casu fortuito. fal lit in tribus casibus. primus, si culpa præcessit casum: de quo infra dicam. secundò si pactum intercessit, quod esset eius periculum, de quo etiam infra dicam. tertiò si fuit in mora restituendi. & isti sunt in tex. est, & alius casus, cum res tradi ta est æstimata. de quo j. dicam. ¶ Tertiò no. ¶ quod commo datum non reuocatur ante vsum completum. quid ergo si uti non potuit, intra tempus concessum propter iustum im pedimentum: an poterit uti postea, inuito eo, qui commoda uit ad certum tempus? dic q̄ non. ne iste casus noceat com modanti, qui certat de dāno vitando, & profit commodata rio, qui certat de lucro captando, vt l. si vno. §. item. ff. loca. & ita no. Bar. in l. in commodato. §. sicut. ff. eo. regulariter autē tempus impedimenti non computatur in termino. qd̄ dic. vt l. 2. ff. si quis cau. & l. quibus diebus. de condi. & de modo. ¶ Quartò no. ¶ q̄ commodatum appellatur beneficium. ad hoc vide c. 1. ex qui. cau. feu. amit. Et Seneca lib. de benefi cijs. ¶ beneficium a est beneuola actio gaudium tribuens ca pienti & c. ¶ Veniò ad aliquas oppo. extra glo. quas spectat dominus Ioan. An. & primò op. dicitur hic ex eo teneri com modatarium de leuissima culpa: quia gratia sui tantū & c. ex hoc sequitur, commodatarium ex fauore plus lædi, cū stri ctius obligetur, scilicet ad leuissimam culpam. ¶ Sed contra hoc oppo. de l. quod fauore. C. de legi. & c. quod ob gratiā. de regu. iur. lo. si præter, vel contra regulas iuris cōis alicuius gratia conceditur, vel fauor impeditur: ad illos casus restrin gitur reg. & illud non retorquetur in eius læsionem, vt in cō trarijs. nec hoc. c. contradicit, sed dicit eum, cuius gratia fit contractus, ampliùs teneri facienti. & sic fortiùs, ad custo diam astringi. vnde dicit canon. cui olus donatur, plus dili git de pœniten. distin. 3. c. sexies. & de testamē. c. cum in offi cijs. aliud est ergo quærere de obligatione, quæ ex fulcepto beneficio oritur: aliud de ipsius beneficij larga interpretatio ne faciēda. de qua contraria intelliguntur. ¶ Secundò oppo. dicitur hic, quod casus fortuitus non imputatur commoda tario: nisi in tribus casibus. Sed contra. j. de pigno. c. signifi cante, vbi casus imputatur roganti mutuum: qui tamen non fuit in mora, nec in culpa. quia infra diem statutam per fi dēlem nuncium temittebat, vt ibi dicit tex. & tamen sibi pe rit. fo. ibi in mutuo: hic in commodato. Ratio differentie est. quia in mutuo debitor tenetur in genere. Ideo non liberatur intuitu certæ quantitatis transmissæ, & amissæ, vt l. in cendium. C. si certum peta. cum materia sua. ¶ Tertiò oppo. de ista c. ad seipsum. in quo dicitur, quod commodatarius te netur de leuissima culpa. & subdit, quod tenetur de casu, qui accidit culpa sua. sed hoc est superfluum dicere, quod te neat de casu: postquam dicitur, quod tenetur ex præcedē ti culpa. fo. est culpa, quæ adhibetur in custodia: puta dimisit rem in platea, vel aliter incautè, ex qua casus accidit. vnde li cēt dixisset eum de peremptione, vel deterioratione teneri, cum fuit in culpa: adhuc dubitari poterat, si prouenisset ex casu. Item culpa, & casus fortuitus sunt diuersi. & ideo de clarare qualiter teneatur ex vtroq; casu, nō fuit superfluum. ¶ Quartò oppo. dicitur hic, quod valet pactum, q̄ commo datarius teneatur de casu fortuito. cōtra de l. cū precario. §. 1. ff. de preca. vbi non valet pactum contra naturā cōtractus. sed hic dicit valere, inquantū dicit valere pactū casus fortui ti. Sol. dicit. Ab ¶ aut pactum fit contra naturalia, vel substā tialia contractus, & nō valet, vt in contrariò. quandoq; circa Pet. de Anch. sup. 3. Decr. MMM 3 cir-

circumstantias, & ualet. ut in isto tex. ¶ Quæ autem sunt naturalia, substantialia, vel accidentalia contractus: dic plene vt l. pacta conuenta. ff. de contrahend. emp. facit l. ubi ita donatur. de dona. causa mor. & l. Lucius ff. de posi. ¶ Quinto op. dicitur hic. q. mora facit transire periculum casus fortuiti in morosum. Sed cōtra de. l. pe. ff. de peri. & cō. rei ven. so. hic mora durante, res perit. sed si mora purgata per oblatio nem: vel aliter ille, qui debet recipere, est in mora, incipit res esse suo periculo: vt sic vltima mora noceat, vt in cōtrariis. ad hoc vide, q. not. Bar. in l. si feruum §. sequitur. de ver. obli. ¶ Expeditis contrariis sic succintē: venio ad gl. quæ expeditur per quaestiones. & primò quæro. ¶ quid est commodum. dicit gl. q. est alicuius rei ad aliquem specialē verum gratuita facta concessio. Io. And. supplet, q. non solum vsus debet esse certus, sed etiam tempus: vt sic per vsum, & tempus, & expressum, vel tacitum, discernatur comodatum à precario. nam si datur ad certum vsum, non limitato certo tempore tacite, vel expressè: tunc esset precarium. & posset reuocari ad domini voluntatē. & ex hoc scias in qua actione debes formare libellum. Nā si quidē misisti pro libro meo, q. tibi comodare, nulla adiecta cā, debeo agere precario: sed si adieciſſes certam causam (vt ad videndum vnā gl.) tūc debet agi comodatum. quia precariū datur non determinato vsu, vel tempore. & ideo si non posset reuocari ad domini voluntatem, videretur proprietatis inutilis. quod esset absurdū. vt l. 3. §. ne tūc de vsufr. quæ ratio cessat in comodato. ¶ Incidenter posset queri. ¶ si precario petij a te hunc librū ad certum vsum, & tempus. & tu simpliciter concessisti: an censetur comodū respectu petitionis: an precariū respectu indistinctæ concessio nis. dicas, q. talis debet intelligi simplex concessio, qualis præcessit determinata rogatio, ar. supra de fide instr. c. inter dilectos. §. ceterū. & Insti. de inutili. stip. §. præterea. ¶ Secundo quæro. quid veniat in comodato: an dōlus. lata culpa, leuis: vel leuissima. & quid casus fortuitus. dominus Io. An. hic circa prin. multū succintē sic expedit. & minū bene. latius ego psequar infra tit. proximi. c. vlti. referendo dicta Bar. in l. quod Nerua. ff. de positi. distinctione aut istius glo. in contractu comodati satis procedit, in alijs contractibus prosequar in d. c. fi. ¶ Tertio quæro. dicitur hic q. ex pacto tenetur quis de casu fortuito. ¶ quæro ergo, an in tali pactioe, vel conuentione debeant casus fortuiti spāliter specificari, vel sufficiat gñaliter suscipere periculum casus fortuiti gl. tenet hic. q. debeāt specificari. allegat, l. sed & si quis §. quæsitum ff. si quis cau. qui quidē. §. loquitur in iudiciis. Sed in contractibus multiplex est opinio. prima est opi. Mar. dicit, q. in contractibus non debent specialiter exprimi. Io. contra, & quilibet allegat pro se multas bonas leges in dicto. §. quæsitum. tertia est opi. Bul. distinguens, quod, aut aliqui casus specialiter numerantur in contractibus: & postea subiicitur clausula generalis: & valet et in non expressis. aut renunciatur generaliter tantum: & nō valet. quā opi. dicit glo. in dicto. §. quæsitum, de consuetudine approbati. quā et sequitur Dyn. in c. contractus. de reg. iur. l. 6. licet Cy. eam reprehendat in l. i. c. eo. Sed Bar. eam tenet cum quadam limitatione: videlicet q. generalis renūciatio facta post expressionē specialium, valet vsq; ad casus similes, vel minores, non maiores, vt l. vna §. cui dulcia. ff. de vi. tri. & oleo leg. pro qua bene facit. c. non pōt de procura. in cle. & c. sedes. de rescrip. & ita not. Bar. in d. §. quæsitum. & opi. Bulgari approbat hic Io. An. maxime si coniungatur cum opi. Odof. qui subdebat, q. aut stat per comodantem, quominus reliquos, aut plures enumeret, vt si dicat volo, q. si res comodata pereat incendio, fulgure, vel alio casu fortuito de casu tenearis] tunc solum de expressis tenebitur. Si verò stat per comodatariū: vt si comodatarius tardaret in numeratione casuum: vt sic super illis deliberaret comodatarius. dixit se velle habere pro expressis: tūc tenebitur facit l.

qui iure. de mi. testa. & vide in Spe. de loca. §. iam dicendum. vers. ad euidentiam. & ver. seq. & quod ibi in fi. per Io. And. ¶ Sed hic incidenter queritur, ¶ si ratio, quare valeat specialis renunciatio. & non generalis. dic sū glo. in d. §. quæsitū. ne contrahentes per verborum inuolucrum laqueantur renunciantes iuri, cui renunciaturi non essent. ad hoc. 2. 7. q. c. de viduis. ¶ Item generalitas parit obscuritatem, & incertitudinē. quæ facit sæpe deficere dispositionē aliā efficacē, vt ff. de testa. tu. l. duo. prima tamen rō magis placet. ex qua infert Io. And. ¶ quod generalis renunciatio casuum fortuitorū non firmatur iuramento; quia talis renunciatio generalis casuum in non cogitatis non hēt consensum. ergo iuramentū b nihil adicit: cum non obliget vltra consensum, sicut stipulatio, vt ff. de act. & obli. l. obligationū substantia. & argu. supra de iure iur. c. pe. & quod no. de emptio. & vendi. c. vlt. in fi. vlti. gl. Conclude ergo, q. generalis renunciatio in casibus fortuitis non valet: sed specialis valet in expressis. ¶ Sed cōtra hoc incidenter op. & videtur, quod nō valeat in expressis: nam hæc exceptio causatur ab impedimento casus fortuiti, vt l. 2. si quis impossibile. nam hoc est dicere [volo me teneri ad dandum, tradendū, vel faciendum, et si nō possum] contra l. impossibile. ff. de verb. obli. & c. nemo ad impossibile. de reg. iur. l. 6. Sol. dicit Bar. in d. §. quæsitū. quod quicq; impossibile deducitur ab initio in obligatione: & tunc non valet obligatio, vt in cōtrariis. Sed quā ab initio promittitur [licet postea fiat impossibile] obligatio non tollitur ipso iure: sed ope exceptionis, vt d. l. 2. per totā l. ff. si quis cau. possum igitur cōuenire, ne illa exceptio obstat, vt d. c. §. quæsitū. & hic: nā talis conuentione obligationem non inducit: sed impedit exceptionis obtaculum. ¶ Posset etiam incidenter opponi, quod casibus fortuitis renunciare non possit: quia est ius competens in futurum, quod renunciationē tolli nō potest, vt l. is potest ff. de acqu. hære. So. dic, quod renunciatione simplici tolli non potest: pacto sic. vt hic, & not. in l. 1. c. de pact. ¶ Tertio principaliter quæro: dicitur hic, ¶ quod post moram pertinet, & spectat periculum ad commodarium. verū ergo istud sit verum, si eodem tempore res fuisset peritura apud ipsum commodantem. gloss. 2. tenet hic quod sic. Idem hic Vincen. & Ioan. And. per no. infra titu. 1. c. 2. in glo. 2. circa fin. scilicet, quod satis est. poterat apud dominum non perire: licet fuerit naturalis interitus. quia illam postea distraxisset: ita quod non sibi, sed alij perisset. dicit tamen Ioan. An. quod Mar. tenebat cōtrarium, ut no. in l. quod te. ff. si certum peti. vbi Guli. de Cuneo distinguit, quod quandoq; ad restitutionem speciei conuenitur quis actione reali. & tunc tenet glo. in l. si verberatum in fine. & l. sequen. ff. de rei vendica. quandoq; conuenitur quis actione personali. & tūc, aut ex delicto (quia subtrahit) & indistinctē pertinet periculum ad debitorem, vt l. 3. §. reatissime ff. de vi. & vi arma. & l. subtrahit C. de furt. fallit in l. si cum excep. aduocem. §. quod si homo. ff. quod metus causa. & ratio nota. in dicta l. quod te. quandoq; quis est debitor ex contractu. & tunc gl. iuris ciuilibus variant. Azo tenet, an esset peritura & c. ut l. si plures ff. de positi. Bart. indistinctē tenet, quod idem in moroso, quod in fure. quod dic per eum in l. rem suam. de uerbo. obligat. & hæc sunt uera, quando queritur de interitu: an pertineat ad morosum, uel non. Sed in culposo, hoc est tan ille, qui est in culpa, indistinctē de omni casu fortuito teneatur: dicit, quod, aut talis culpa cadit in mora. & dic, ut supra, aut non cadit in mora: & tunc quandoq; culpa non est ordinata ad casum: quia etiam sine tali culpa casus ille contigisset: & tunc non tenetur quis de casu, ut l. non omne ff. de statu lib. facit i. & alius. §. est & alia ff. quod ui. aut clam. quandoq; culpa potest esse ordinata ad casum; quia ex ea potest casus contingere: & tunc, aut casus ille sequutus est propter illam culpam: & tenetur quis de casu, ut l. si ut certo §. sed interdum. ff. commoda. aut casus nihil

nihilominus contigisset: posito q. culpa non intercessisset. & tunc, aut culpa fuit commissa in non faciendo, & quis non tenetur de casu, vt l. 1. & per totum titu. ff. de impen. aut fuit commissa in faciendo. & tunc, aut illud factum non cadebat in delictum, & non tenetur de casu, vt l. fi. §. 1. ad leg. Rhod. de ia. et. l. is qui. de act. & obli. aut illud factum cadebat in delictum, & tunc tenetur, quantumcumq; casus euenit, vt l. ita vulneratus. ff. ad leg. A. qui. & hoc vltimum verum, quando delictum committebatur circa rem ipsam, secus si committebatur vsu rei. vt ff. de cond. fur. l. si fur. & ex his habes qualiter debes formare positiones, & articulos, vt cōcludat. nam quandoq; debet concludi, q. pp culpam casus euenit. quandoq; hoc non est necesse, vt patet ex præmissis. & hanc distinctionem ponit Bar. in d. §. sed interdum. ¶ Quarto principaliter quæro, ¶ si commodatarius rem sibi commodatam remisit per nuncium, qui cum ea fugam arripuit, an teneatur. glo. hic distinguit, aut erat idoneus, aut non. ¶ Sed circa istum nuncium extra. ¶ quæro. commodari scholari equum, & dedi famulum, vt equum reduceret. an ex hoc videatur scholari remissa custodia, ita q. non teneatur de leui, vel leuissima culpa. Bart. sic distinguit, q. aut constat, q. sibi commodari famulum, & equum. aut constat, q. eum misi cā custodiæ: aut de hoc nihil apparet. quia dedi famulū, & roncinum simpliciter. primo casu negligentia nuncii non excusat scholare, dolus sic, vt l. si vt certo. §. si me rogaueris. ff. commod. & hoc verum, si res perit, antequam reddat meo nuncio. Si verò perit, postquam reddidit, nō tenetur, vt ff. eo. l. si mei causa. aut constat, q. eum misi, vt custodem, & tunc aut a principio. aut ex postfacto. si a principio videt remissa custodia scholari. si ex postfacto: tunc, aut res non remansit penes commodatarium, sed custodem, & videtur remissa custodia, aut remansit penes ipsum commodatarium: & nō videtur remissa, vt l. eum qui. §. si. & l. si mei causa. §. 1. ff. eod. & quod no. Cyn. in l. edui. ff. loca. Tertio, & vltimo casu quādo nihil apparet. & tunc in dubio non videtur remissa custodia, vt l. pen. cum sua glo. ff. vsufr. quemad. ca. & hæc faciunt ad questionem. Potestas recommendauit quemdam in carceribus. Papa dubitans misit familiam suam ad carceres. certe per appositionem custodis non videtur remissa custodia comitariensi cum apud ipsum in carcere remaneret, secus si familia traderetur, vt d. l. si mei causa. §. 1. ¶ Quinto quæro. ¶ si res commodata non redditur in quo debet commodatarius condemnari. glo. hic in fi. dicit q. ad interesse: qualiter consideretur, si rei commodatæ æstimatio ex tempore variatur. an habeatur respectus æstimationis, quæ erat tempore commodati. & vsque ad quod tempus crescat æstimatio. dic, vt no. Bart. post glo. ff. eod. l. 3. §. in hac: ¶ vbi querit, vtrum sicut mora rei facit crescere æstimationem, vt ibi. Ita mora actoris facit æstimationem decreſcere, vbi dicit, quod quando debetur species, mora actoris factoris facit reū teneri solum de dolo, vbi aliās teneretur de culpa leui. Ita non liberat reum à lucro: sed quod facit non vertetur in damnū. allegat. l. si mora. cum sua glo. ff. solu. ma. vnde lucrum cōtingens ex ipsa specie debita, debet reddi creditori etiam moroso, si forte equus commodatus efficeretur melior, & carior. Nam istud lucrum post moram creditoris contingens non debet debitor retinere sibi, sed damnū non debet pati, vt dixi. puta si deberem tibi decem corbes vini: quas die statuta inuenissem pro decem: sed quia tunc tu creditor noluisti recipere, modō, cum petis, valent viginti. certe dēt decreſcere æstimatio, & referri ad tempus, quo creditor fuit in mora. quod notat. ibi etiam dicit, q. postquam res est perempta, non potest plus crescere æstimatio ratione moræ. ¶ Sexto quæro. dicitur in tex. quod culpa, mora, vel pactum facit transire periculum in commodatarium. quæro ergo, an extra istos tres casus sit dare alium. Ioan. An. quod sic. ¶ quā commodatur res æstimata. nam cum in ceteris casibus tenetur de leuissima culpa: facit æstimatio hic plus: vt teneatur de casu. vt sic aliquid addat. & hæc fuit sententia Azo. sed hodie malitiosi locatores equorum semper, cum equum locant, faciunt æstimari. sed certe in locatione cessat ratio prædicta. quia tunc potest operari culpam leuissimam, vt ff. loca. l. opus. Ioan. fuit in contraria opin. dicit enim, quod duplex est æstimatio. vna, quæ facit venditionem. C. de iure do. l. si inter virum, & isto casu, (quia est emptio) periculum transit. alia est, quæ non facit emptionem. & hæc non facit transire periculum: sed operatur, vt facilius sciatur æstimatio, vt ff. de præ. stipu. l. vltim. & hæc sententia Ioan. præualet de iure, secundum Iaco. Bald. & Odof. pro qua videtur l. expressa. ff. pro socio. l. cum duobus. §. damna. versic. ideo si pecus. hoc etiam tenet Pet. vt refert Cyn. C. eod. l. 1. qui subiungit, quid in dubio præsumemus: vtrum quod sit facta æstimatio, vt emptio, vel, vt sciatur rei æstimatio. qui distinguit, quod, aut natura contractus celebrati est, vt transferat dominium. aut non: primo casu præsumitur facta æstimatio, vt sit emptio, vt l. quoties. C. de iure do. Secundo casu non præsumitur emptio. vt dicto §. damna. Non obstat. l. cum fundus. ff. loca. quia ibi non loquitur in re principali locata, sed in accessoriis. vel dic, vt ibi dicit glo. quia si sit locatio vsque ad annum, non videtur facta æstimatio, vt sit emptio, quod facit contra locatores roncinorum: qui locant ad tempus breue, & dant etiam roncinum æstimatum. nam secundum hoc, quicquid teneas, non facit emptionem, & per consequens non facit transire periculum, sed cum ex natura contractus locationis veniat leuis culpa, æstimatio facit venire leuissimam. & si ex natura contractus veniebat leuissima (vt in comodato gratia dantis tantum, vt hic.) tunc æstimatio facit venire casum fortuitum, vt no. l. sub certo. §. nunc videndū. ff. eo. vbi plenius per Bar. & Cyn. in d. l. 1. ¶ Vltimò quæro. ¶ an furtum sit computandum inter casus fortuitos. dicit Ioan. An. quod legitæ habent glo. C. de positi. l. 1. ff. pro socio. l. cum duobus. §. damna. & de latrocinio, quod vi fit, nō dubitatur, quod sit casus fortuitus. vt d. l. 1. & C. de pign. actio. l. quæ fortuitis in furto, quod clam fit, secus: nisi quando fieret à coniuncta persona, vel tali, de qua diligentissimus non suspicaretur. & tunc cadit in casum fortuitum, vt ff. de furt. l. eum qui emit. §. idem scribit, quod no.

ADDITIONES.

- a ¶ Beneficium. Adde Ho. in c. dudum. de elec. & c. i. qui. mo. feud. amitt. Car. in c. 1. in prin. pe. q. de pœ. in cle.
b ¶ Iuramentum non firmat vltra consensum. nec etiam contractum prohibetum persone. Bal. in l. si quis pro eo de fideiuf. & in auth. sacramenta. C. si duer vend.
c ¶ Commodatarius. Adde videndum Spe. in ti. de obli. & solu. §. j. sequitur videre. in fi. ver. sed quid si commodatarius boues.

De Deposito.

MISO de contractibus, qui sunt recipientis gratia: videamus de contractu, qui fit gratia concedentis, scilicet deposito, vel aliter, secundum Hostien. viso de commodato, videndum est de commodato, quod idem est, quod depositum, vt ff. de verborum significatio. l. commendare. dicitur autem depositum, quod alicui ad custodiendum datum est, quod dic, vt l. 1. ff. eodem.

ADDITIONES.

- a ¶ Depositum. Dicit contractus innominatus. Bar. in l. iurisdictionum. in prin. ff. de pa. & depositum verum dicitur sine numeratione. Pau. de Ca. consil. 9.

- 1 Ecclesia an teneatur ex deposito facto de eius consensu.]
- 2 Actio in hoc potest intentari ex contractu clerici contra ecclesiam, quid requiratur.
- 3 Eligens agere contra personam, contra quam non competit sibi actio, potest adhuc agere contra verum debitorem.
- 4 Poni an quis possit ad torturam in causa criminali civiliter mota.
- 5 Debitor potest carcerari pro debito pecuniario.
- 6 Clericus, qui gessit administrationem alterius, & malam rationem reddidit, potest detineri vinculis alligatus, donec satisfecerit.
- 7 Ecclesia potest transigere super lite.
- 8 Ecclesia obligatur ex pecunia commodata alteri, que in eius utilitate versa sit & nu. 9.
- 10 Creditor an debeat probare pecuniam conuersam in utilitatem ecclesie.
- 11 Debitor soluens debitum ecclesie creditrici, qui curare debeat.
- 12 Prælatus si constituitur pecuniam versam in utilitatem ecclesie: an reuectur creditor ab onere probandi.
- 13 Creditor si probat prælatum esse hominem diligentem: an sibi sufficiat.
- 14 Domus ecclesie indigebat refectioe: hac de causa prælatus accepit mutuo pecuniam: quam perdidit casu fortuito: an reputabitur uersa in utilitate ecclesie.
- 15 Pecunia quando dicitur commodata ecclesie, vel persone.

GRauis. Ex deposito facto apud clericum ecclesie non tenetur ecclesia: nisi in utilitatem eius sit versum. & primo ponitur facti decisa narratio. secundo ecclesie absolutio. tertio deponentis instructio. quarto iudicium præceptum. quinto compositionis persuasio, secunda ibi [cum enim]. tertia ibi [quocirca]. quarta ibi [nam &]. quinta ibi [si autem]. Nota primo text. ibi [personæ non ecclesie] & c. arg. qd si de consensu ecclesie factum esset hoc depositum a ecclesia teneretur. qd est verum, si esset in dolo, vel culpa. vt l. c. proximi. nec dicto casu impetraret restitutionem in delictis. vt ff. de mino. l. si ex causa. §. nunc videndum. ¶ Secundo colligitur hic, qd furtum non sit casus fortuitus, cum innuat ecclesiam teneri in casu, quod penes eam esset factum depositum: licet ille Bellias subtraxisset. quod non esset, si furtum diceretur casus fortuitus. vt s. c. p. xi. quod dic, vt ibi dixi ad fi. & C. eo. l. i. per Cy. ¶ Tertio, qd ad hoc vt ex contractu clerici possit contra ecclesiam actio intentari, requiritur, quod constet pecuniam conuersam esse in utilitatem ecclesie: circa quod vide qd no. Inno. §. de lib. ob. c. fi. ¶ Quarto no. in ver. quo circa. qd Papa consuluit isti episcopo. sed non mandat, dum dicit [suademus.] & hoc ideo, qd nemo de iure cogitur agere. vt C. nemo inuitus. l. i. ¶ Quinto no. qd ille, qui eligit agere contra personam, contra quam actio sibi non competit, non præiudicat sibi, quominus contra verum debitorem dirigat actionem suam: sicut ille, qui eligit actionem incompetentem, potest ad aptam redire, vt c. examinata. §. de iudi. ¶ Sexto no. in versu. iudicibus. qd in causa criminali civiliter mota quis ponitur ad torturam: quod tangit Barto. in l. diuus Pius. ff. de quaestio. & in quibus casibus clerici debeant torqueri. dic, vt in c. cum in contemplatione. j. de reg. iur. ¶ Septimo nota. qd quod pro debito pecuniario debitor carceratur. quod dic, vt l. cum ab eo. alias Labeo. ff. ad l. Iulia. pecu. vbi plenè per Barto. An autem iste Bellial cedendo liberetur a carceribus. dic quod no. quia hoc debitum trahit causam a delicto, vt dicam j. de Solutio. c. Odoardus. ¶ Octauo colligit Ioan. An. argu. qd quod si quis clericus administrationem alterius gessit, & malam rationem reddidit, potest detineri vinculis alligatus: donec satisfecerit ad hoc. j. ne clerici, vel mona. c. 2. & de obli. ad rati. c. vno. & sic dicit vt ecclesiam Angelicanam. sed Hosti. dicit, qd timeret hoc facere, nisi interueniret auctoritas Papæ.

vt hic fuit, quoad clericus est paratus stare iuri. Nam per hoc non admittit priuilegium. de sent. excom. c. contingit. & c. in audientia. ad c. 2. respondet, vt ibi no. ¶ Vltimo no. quod Papa approbat hic amicabilem compositionem factam inter ecclesiam, & istum episcopum creditorem istius Bellial. ¶ Sic potest ecclesia transigere super lite: similiter administrator ipsius: qd dic, vt l. pactu curatoris. & l. præses. C. de pac. ¶ De cimò colligitur, qd ex pecunia commodata non ecclesie, sed personæ ecclesie obligatur, si fuerit in eius utilitatem conuersa. facit tit. ff. de in rem verso. ¶ Oppo. dicitur hic in fine, qd compositionem in casu huius. c. Papa commendat. sed contra, si ecclesia molestatur in iudicio de pecunia non conuersa in sui utilitatem, & non deposita penes eam: sed prælatum: constat actorem iniuste, & dolose agere contra eam. ergo tractatio est nulla, vt l. in summa. ff. de condi. inde. vbi dolus ex parte actorum in litigando reddit transactionem nullam. hic autem eam approbat. ergo male. Sol. toleratur illa compositio propter dubium litis euentum. nam vbi actio non competit, transigi potest, vt l. 2. C. de transac. & hoc debet intelligi, qd allegabatur causa in petitione episcopi: quæ erat effixæ, vt diceretur ecclesia obligata: vel dic, quod ista exceptio. debitum non fuit conuersum in utilitatem ecclesie: ergo non potest opponi post transactionem, vel sententiam latam contra ecclesiam super tali debito. pone egi contra ecclesiam ad 10. quæ mutuauit, transigitur cum prælato, vel fertur sententia contra eum. quia non opposuit exceptionem de mutuo non conuerso in utilitatem ecclesie, videtur, quod non possit de iure communi. quia post sententiam, vel transactionem noua instrumenta, vel exceptio produci non possunt, vt l. ad nouendi. de iure iur. & l. sub prætextu. C. de transac. nec solutu potest repeti tanquam indebitum ex tali causa, vt l. Iulia. de condi. inde. & fami. heresi. l. cum putarem. per restitutionis tamen beneficium ecclesia poterit (etiam post transactionem vel sententiam) tales exceptiones opponere. C. si aduer. rem iudi. l. 1. & l. minor. 25. an. omisiam. ff. de minori. & not. §. de resti. in integ. c. coram. Alij dicunt, & forte bene, qd si quis per calumniam obtinuerit iniustam sententiam (etiam iudice, & aduersario consentientibus) obstat ei doli exceptio. consensus enim iudicis, vel partis ipsam a malitia non excusat: nec res iudicata tollit in hoc casu conditionem sine causa. ff. de iudi. l. prætor. §. 1. qui tamen. §. loquitur quando contra absentia pro aliquo præsentem scienter falsum allegante. & hoc vide quod not. Inno. §. de dila. c. 2. & Cy. in l. 1. C. de condi. inde. In transactione verò dicitur quidam: (& forte bene.) qd si prælatus sciens indebitum, & in utilitatem ecclesie non conuersum transigat, datur repetitio per conditionem ex iusta causa, siue sine causa. quia scilicet calumnia fuit talis transactionis. vt d. l. in summa. 2. q. 3. c. notandum. secundum Innoc. nec licet de mero iure prælato renuntiare gratis exceptioni ecclesie competenti, & vtili, sicut hic erat, scilicet de non ver. ff. de pact. l. contra iura. §. si cura. & C. de transac. l. præses. & hoc intelligo verum in contractibus: in iudicijs verò prælatus non opponens excep. ecclesie competenti præiudicat ecclesie: saluo restitutionis beneficio. quo ad hunc articulum an administrator possit renuntiare exceptionibus domino competetibus. dic vt no. Bar. in l. fi. in prin. ff. de his, qd in frau. credi. & qd no. Inno. §. de offi. dele. c. cora. Alij dicunt, qd quod prælatus scit in utilitatem ecclesie non conuersam, transigat ex certa scientia: non possit repetere. quia scienti, & volenti. & c. ff. de act. emp. l. 1. in fi. quæ opi. in iudiciu ecclesie non est tenenda, vt d. l. præses. nam dolus prælati in transactione commissus non debet nocere ecclesie, si aduersarius fuit et in dolo, petendo ab ecclesia: qd non poterat. & ista opi. vt vltimo hic firma re Inno. qui dicit, qd si transactio est super improba petitione (puta vsurarum) transactio est nulla, ar. l. si pena cū ibi no. ff. de verbo. obli. ¶ Quæro dicitur in text. qd de pecunia commendata personæ, non ecclesie ecclesia non tenet. ¶ pone ergo, qd

go. qd fuit commendata personæ, sed conuersa in utilitatem ecclesie, dic quod obligatur de in rem verso. quod dic, vt in glo. 1. ¶ Secundo quæro, circa hoc post Io. An. qd creditor debeat probare pecuniam conuersam in utilitatem ecclesie. dicunt quidam, qd non solum in mutuo, sed etiam in omni alio contractu ecclesia non tenetur: nisi quantum constat verum in utilitatem ipsius. pro hoc facit Auth. hoc ius porrectum. ver. creditor. C. de sacrosan. eccl. canonizata. 10. q. 2. quæ generaliter loquitur: ergo, & c. vt l. de pretio. ff. de publ. Item est eadem ratio in vno creditore, quæ in alio, vt l. illud. ad leg. Aquil. Alij dicunt, qd habet locum in credito mutuante tantum. C. si aduer. credi. l. 1. & est ratio. quia isti odiosi sunt legibus. ff. ad Mace. per totum. nam cum frequenter oporteat ecclesias mutuum contrahere, & creditores batores ad dandum mutuum sint parati, vt in eo quod se. & no. de vsur. c. in ciuitati. & c. consuluit. ne contingeret occasione ista, qd distrahi possint res ecclesiarum. (& per consequens deessent alimenta pauperibus) fuit super hoc specialiter prouidendum. arg. C. de sacrosan. eccl. l. priuilegia. & l. iubemus. speciale est ergo in creditore ecclesie mutuante, qd debet esse sollicitus, vt pecunia mutuata in utilitatem ecclesie conuertatur, quod in nullo alio contractu reperitur expresse iure cautum, secundum Inno. Nec ob. ff. de re. eor. l. magis puto. §. illud potest. quia loquitur de magistratu, qui præstat auctoritatem venditioni, ad quem hæc sollicitudo spectat: alioqui forte obligatur: & idem est in ipso auctoritate præstante. 10. q. 2. c. hoc ius. vel dic qd non dicitur ibi, qd si non fuit forma seruata, sed hæc iura, vel alia de alijs contractibus non loquuntur. vel dic, qd quando pro debitis soluendis fit venditio rei immobilis: tunc requiritur, qd emptor soluens curiosus, & sollicitus sit: vt pecunia soluta in utilitatem ecclesie conuertatur. vnde, & priori creditori soluere debet. in Aur. de non alie. §. sancimus. colla. 2. nec aliter liberatur, nisi hoc curauerit: sicut dictum est supra in creditore mutuante, & si cut hoc ipsum speciale est in mutuo ciuitatis. ff. si cer. petat. l. ciuitas. ita in muliere consentiente instrumento creditoris C. ad Velleia. l. antiqua. & l. si qua mulier. In alijs autem contractibus non est tanta diligentia adhibenda, vt dictum est, secundum Ioan. An. post Innoc. & istam etiam opin. vt tenere Cy. in dicta Auth. hoc ius porrectum. & videtur casus in Auth. de ali. & emphy. §. si verò quis. colla. 1. ¶ Tertio quæro, quid e conuerso in ecclesia creditrici: an debitor soluens sibi debitum debeat esse curiosus, & diligens: vt pecunia, quam soluit, in utilitatem ecclesie conuertatur? dicit Inno. qd ad hoc, vt bene sit tutus, superioris ordinaria auctoritate soluere debet, arg. ff. de min. l. ait prætor. §. 1. & C. de admini. tu. l. sancimus. verum tamen, & si sine hac auctoritate soluerit, debitor liberatur: sed ecclesia restituitur in integrum, si pecunia in utilitatem ecclesie non sit versa. C. si aduersus solu. l. j. & si tutor, vel curator inter. per totum. excipiuntur casus, in quibus, nec ecclesia restituitur, scilicet contra illos, qui soluunt redditus, vel annuas pensiones, vt C. de admi. tu. l. sancimus. soluere enim tutori, de quo dicitur l. loquuntur, & soluere prælato, pro eodem reputandum est: immò plus videtur, quod quis alicui canonico, vel alii pro ecclesia recipienti soluerit, & pecunia ecclesie salua maneat, per exceptionem doli tutus est is, qui soluit. ff. de admin. tu. l. si minor. ff. de cond. ind. l. nam sic natura. secundum Inno. & intelligas prædicta de alio debitore, qd in emente rem ecclesie: nam talis debitor adspitium curare debet, vt in utilitatem ecclesie conuertatur, vt dictum est. ¶ Quarto quæro. pone, qd prælatus confiteatur pecuniam versam in utilitatem ecclesie. nunquid releuabitur creditor ab onere probandi: vt, qd non, quia contrahendo non facit prælatus cum toto Capitulo præiudiciu ecclesie: ergo non confitendo. Cy. post Ia. de Ra. & Pe. dicit, qd prælatus, & totum Capitulum confitendo præiudicat ecclesie:

sicut tutor confitendo præiudicat pupillo. de confess. l. certum. §. minor. Nam prælatus æquiparatur tutori. in Auth. de eccl. titu. ad fi. & ecclesia æquiparatur minori. §. de resti. in integ. c. j. ecclesia tamen læsa potest restitui. secundum eum: qui ita no. in d. Auth. hoc ius porrectum. ego credo contrarium, qd simplex confessio prælati, & Capituli non præiudicat ecclesie, si aliter non apparet versa: quia talis confessio administratoria, quæ emanat non per viam contentiosæ iurisdictionis, sed voluntariæ, non præiudicat ecclesie, vel minori, vt no. C. de confess. l. vna. in 9. q. & hoc verum. nisi appareat conuersum in illam causam: in quam habet potestatem vendendi, vel mutuum accipiendi. nam tunc ex illo apparebit illam confessionem esse veram. vt l. Iuli. §. proinde. ff. ad Maced. ad hoc facit, quod no. Bar. in l. a diuo. §. si emptor. ff. de re iud. & ibi etiam per eum: an isti administratores ecclesie ciuitatis: vel pupilli possint vendendo habere fidem de pretio. & dicit, qd non. sic nec executores sententiarum, vel vltimæ voluntatis. ad hoc l. si procurator. & quod ibi no. ff. de iure fi. ad hoc vide l. si forte. ff. de caltr. pecu. ¶ Quinto quæro. pone, qd creditor probat prælatum esse hominem diligentem: an sufficiat. videtur, qd sic. ff. de pig. ac. l. vel vniuersorū. e contra, qd no. ff. de in rem verso. l. 4. §. pen. glo. iuris ciuili variat, vt refert Cy. in dicta Auth. hoc ius. vbi in hoc articulo sic distinguit. aut certum est in utilitatem ecclesie esse versam pecuniam, aut certum est non esse versam. & de his duobus casibus non est dubium, aut dubitatur, & tunc, aut mutuata fuit omnibus de Capitulo, aut prælato tantum: primo casu satis præsumitur pro creditore. j. de fideiuss. c. pe. Si verò fuit mutuata prælato tantum: & tunc, aut de consensu Capituli, & idem, vt d. c. p. aut sine consensu, & tunc probat per coniecturas, videlicet si ecclesia indigebat refectioe, & apparet refectio, & creditores vrgentes diuisi, argu. ff. de priui. cred. l. veter. §. in bonis. ex his coniecturis, & similibus apparebat pecunia in utilitatem ecclesie fuisse conuersam. ad hoc vide qd no. Bart. in l. cum seruus. ff. de verb. obl. ¶ Sexto quærit Cyn. in dicta Auth. qd domus ecclesie, vel ecclesia indigebat refectioe. & hac de causa prælatus accepit mutuo pecuniam, quam perdidit casu fortuito, nunquid reputabitur versa? vt qd sic. ff. de in rem verso. l. 3. §. si accep. Si creditor mutuauit abbati pro emendis vestibus monachorum, abbas emit pannum, & antequam numeret pecuniam, amissa est. & etiam pannus, puta incendio, vel rapina: vt, qd ambo possint repetere. quia si vnus potest (vt dictum est) ergo, & alter. Cy. tenet, qd primo agit, & exigit, conditionem suam facit meliorem, vt d. l. 3. §. vlti. & seq. ¶ Octauo quæro. qd quando dicitur pecunia commodata ecclesie, non personæ, vt sic ecclesia teneatur. dicit glo. cum inferitur in thesauro ecclesie in præsentia prælati, & Capituli. Io. An. distinguit inter sacristam deputatum ad custodiam vasorum ecclesie, & deputatum ad custodiã depositorum, cum forsitan talia consueuerint fieri apud sacristam. In deuotissimo, & magnifico hospitali Senarum est vnus deputatus ad custodiam depositorum romipetarum illac transeuntium, alius super custodia aliarum rerum depositarum: in cuius loco cum res meas deposui multorum deposita vidi etiã centum annorum, vt ille mihi dixit.

ADDITIO.

1 ¶ In utilitatem ecclesie versam. Vide Bar. in Auth. hoc ius porrectum. ver. venio ad vlti partem. & ibi Doct. C. de sacrosan. eccl. Car. in cle. 1. i. 20. q. de re. eccl. non alien.

- 1 Dolus præsumitur in depositario, si rebus suis saluis depositas commisit.
- 2 Offerens se deposito tenetur de culpa leui, & leuissima.
- 3 Casus in quibus depositarius tenetur de casu fortuito.
- 4 Depositum deponentis penitentia reuocatur.

- 5 *Compensatio in iudicio non admittitur contra repetentem depositum.*
Et nunc. 6.
- 7 *Causa quando dicatur liquida.*
- 8 *Tempus si nullum datur ad exequendum, nullum dabitur ad liquidandum.*
- 9 *Compensatio conceditur in ceteris contractibus, quam depositi, si de bitum est liquidum.*
- 10 *Dominus tenetur emphyteute in 60. in emphyteuta tenetur annuatim solvere 20. nomine canonis. Stetit per tres annos, quibus non soluit, an per hoc cadat.*
- 11 *Fraus presumpta non est adhibere maiorem diligentiam in rebus proprijs, quam communibus.*
- 12 *Culpa in genere quomodo diffiniatur.*
Quot sint culpe species. nu. 13.
- 14 *Scholaris accepit famulum, & pro eo accepit promissorem, qui promisit scholari restituere oē damnus, quod ei contigerit culpa famuli. famulus fecit. fit. num. queritur, an ex promisso teneatur.*
- 15 *Culpa latissima quomodo dicatur.*
Quid latior. nunc. 16.
Quid læta. nunc. 18.
Quid leuis. m. n. 21. 22. & 23.
Quid leuissima. num. 25.
- 17 *Dolus verus, & presumptus qualiter differant.*
- 19 *Iuris error an sit latissima culpa in quolibet non literato.*
- 20 *Lata culpa an equiparetur dolo.*
- 24 *Communis res re ipsa, & communis ex conventionem qualiter differant.*
- 26 *Culpe iste qualiter veniant in contractibus, & que in actione mandati num. 27.*
- 28 *In actione tutelæ quid veniat.*
Et quid in actione negotiorum gestorum. nu. 29.
Quid in precario. nunc. 30.
Quid in contractibus innominatis. nu. 31.
Quid in actione ex testamento. nu. 42.
- 33 *Remesse perditam, siue amissam quis debeat probare.*
- 34 *Manifesta probatio que dicatur.*
- 35 *Culpam quis debeat probare.*
- 36 *Compensatio in quibus rebus habeat locum.*
Quid sit compensatio. num. 37.

Bona fides seipsum summat, & instruit, ad quid teneatur depositarius, & quo depositum reperatur. scda ibi. [sanè.]

¶ No. j. ¶ psumitur dolus in depositario: si rebus suis saluis depositas amittit. simile dicit lex psumitur contra tutore, qui dicit se ideo non fenerasse pecunia pupilli, qa non inuenit idonea noia, cū tñ arguatur, qd tpe propria bñ collocauit. de admi. tu. l. tutor. §. non est. ad hoc. l. si, vt certo. §. nūc videndū. ff. com. vbi comodatario imputat, si imminete incendio, vel alio casu res suas ptulit comodatis: si tñ n̄ pt vtriusq; periculo imminente, succurrere, & ptulit res suas, non putat Io. An. qd tunc psumatur fraus. ff. de iudi. l. si longius. 23. q. 5. c. si nō licet. & ad Sylle. l. si quis in graui. §. si cū oes. & hoc verū: nisi depositæ p̄tiores essent, quōdā: nam, & alienis suas proprias ptulisset, s̄m Ho. quōd dic, vt d. §. nunc videndū. ver. [proinde.] vbi gl. ¶ Scdō not. ¶ ille, qui se obtulit deposito, tenetur de culpa. quod intellige de culpa leui, & leuissima, s̄m Pet. & Ab. & hoc idco: quia cōtractus v̄ celebra tus gratia offerentis tñ. In secundo verō casu, cū m. saliqd p custodia recepit, tenetur de leui, non de leuissima. qa dicto casu contractus est celebratus gratia vtriusq;. ¶ Tertio not. ¶ tres casus, in quibus depositarius tenetur de casu fortuito. & ponit Ho. veribus.

Culpa mora peccatum, & gratia proxima casum.
Depositum subeunt merces oblatio culpam.
Ab. sic componit verbum.
Gratia mora dolus peccatum pericula præstant.

¶ Quarto no. ¶ quod depositum deponentis p̄nitentia re uocatur. & sic eius dissolutio ex vnus voluntate dependet: regulariter verō post obligationem contractam non licet alteri contrahentium resilire, altero inuito. quod dic, vt plenè legitur, & no. in l. sicut C. de act. & oblig. & l. si pecuniam. de condi. ob causam. ¶ Quinto not. ¶ quod contra repetentem depositum non admittitur compensatio. vel deductio. & dic compensatio in iudicio. deductio extra iudicium, secundum Hosti. An autem exceptio dominij obstat deponenti. & quid iuris, si concurrat verus dominus rei depositæ: & fur, qui de posuit cui restituer depositarius teneatur: dic, vt l. bona fides ff. eo. ti. ¶ Sexto no. ¶ quare cessat compensatio in deposito: ne. s. contractus, qui ex bona fide & c. cessat ergo compensatio propter odium perfidiæ. Item cessat compensatio, si detur. Item propter fauorem, vt in tributis, que debentur fisco, vt ff. de iure fisci. l. aufertur. §. qui compensat. Item, & in ceteris alijs casibus compensatio non admittitur, vt nota. in l. ob negotium. ff. de compen. ¶ Septimo ¶ no. quado dicatur causa ad aliquid. quando. s. credatur habere facilem exitum. qd glo. intelligit, infra duos menses, vt d. §. qui compensatio. Nā ex hoc temporis spatio non fit deterior conditio repetentis debitum. de quo constat, quod vsque ad quatuor menses nō debeat distingui ad soluendum, vt no. s. de offi. deleg. quare ei. & C. de excep. rei iudica. l. 2. & 3. Barto. in dicto §. qui expensas. circa hoc tradit regulam. ¶ intra illud tempus debet fieri liquidatio, quod datur iudicatis. vnde si nullum datur tempus ad exequendum: nullum dabitur ad liquidandum. ad hoc l. si a quō ff. vt iui poss. leg. & hāc reg. no. ¶ Octauo no. ¶ quomodo in contractu depositi denegatur compensatio, in ceteris est concessa, si debitum est liquidum, vt dicit tex. & p hoc dicit Ioan. An. quod contra dominum petentem canonem ab emphyteota poterit opponi exceptio debiti, in quo tenetur emphyteota: de quo in Spec. de loca. §. nunc aliqua. de iure emphite. ver. 59. ¶ Ego, vt hoc declarem, latius quero ¶ si dominus tenetur emphyteota in 60. & annuatim tenetur solvere nomine canonis. 20. & stetit per tres annos, quibus nō soluit: & ob hoc dicit dominus eum cecidisse a iure suo. e cōtra dicit emphyteota, quod ideo nō soluit, quia intendebat illa. 60. in canoñ. compensare: & sic se non priuatum. ista questio dependet ab illa questione. an fiat in quantitatibus compensatio ipso iure. vel sit necesse, quod ab homine opponat. nam si fit ipso iure, emphyteota nō erit priuatus: si est necesse, quod opponatur ab homine (cū hoc non fecerit in tempore) est priuatus iure suo. de hac questione vide plenè per Cy. C. de compen. l. si constat. quæ l. cum glo. videtur velle, quod quod ad euitationem p̄one, & ad impediendum cursum vsurarum semper fiat compensatio ipso iure. ¶ Opponitur dicitur hic, quod psumitur obesse bona fides, si in proprijs adhibet maiorem diligentiam, quam in alienis, & sic est in fraude psumpta. Sed contra, quia hic reputatur leuis culpa. vt ff. fa. erc. l. h̄eres. §. non solum. & Insti. de socie. §. si. Sola. illud, quod hic dicitur, procedit in rebus alienis prorsus. Sed contraria loquuntur in rebus communibus: in quibus non inducitur fraus psumpta, sicut in re aliena: nam, & in alienis quandoque cessat psumptio doli: puta si ptulit res suas p̄ciosiores, vt d. l. si vt certo. §. nunc videndum ff. comoda. ¶ adhibere ergo maiorem diligentiam in rebus proprijs, quam communibus, non est fraus psumpta. secus in rebus prorsus alienis, vt hic, nisi sit alia psumptio, q̄ hanc psumptionem elidat, vt patet ex p̄dictis. Et quia Doct. nostri non plenè declarant s. titu. i. c. vno. quid sit dolus, lata culpa, leuis, leuissima, ideo vt perfectius innotescat ista materia canonistis, referam hic dicta Bart. in l. quod nerua. ff. de po. refecatis. superfluis. ¶ Quero igitur primò ¶ quid sit culpa in genere. dicit ipse, quod culpa est deuiatio ab eo, quod bonum est: quod per hominum diligentiam potuit p̄videri: nam eo ipso, quod quis deuiat a bono, siue faciendū malum

malum, siue omittendo bonum, ista est culpa, vt patebit. ¶ ideo dixi, qd hominis diligentiam & c. ad differentiam casus fortuiti: qui prouideri non potest. vt C. de pig. ac. l. q̄ fortuitis. & ff. de reg. iu. l. contractus. ¶ Secundò quero ¶ quot sunt species culpæ. gl. cōter dicunt, qd tres. s. lata, leuis, & leuissima, vt d. §. videndum. ipse post Doc. dicit, qd sunt quinque. s. latissima, vt dolus manifestus, latior: vt dolus psumptus. de quo loquitur iste tex. Item lata, leuis, leuissima. de quib. ¶ videbimus. & facit hoc ad quæst. ¶ scholaris accepit famulum, & pro eo accepit promissorem, qui promisit scholari restituere omne damnū, quod ei contigerit culpa famuli; famulus fecit furtum: queritur, an ex promisso teneatur. & vt, qd non, s̄m communem modum loquendi, & s̄m cōem opin. glossatorum. de qua s̄. Nam aliud est culpa, aliud est dolus. de quo non fuit hic promissum. contrarium est verum: quia dolus est culpa latissima, vt s̄. dixi. & patet ex diffinitione culpæ in genere. de qua s̄. Nam ille, qui dolum cōmittit, deuiat a bono. ergo & c. & qd dolus sit culpa, patet in tex. cū gl. ff. de min. l. si ex cā. §. si mulier. & ff. de regul. iu. l. quod qs sua culpa. prout gl. exemplificat in delicto, & furto. ¶ Tertio est videndum de qualibet culpa de per se. & ideo quero. ¶ qd est culpa latissima. respondeo. culpa latissima est idem, qd dolus manifestus. cuius diffinitionem habemus. ff. de dolo. l. 1. vbi dicitur, quod dolus est machinatio ad decipiendum, & fallendum alterum manifestè adhibita. & illud, quod dico, manifestè dico ad differentiam doli psumpti, qui est culpa latior, vt statim dicam. & de isto dolo manifeste non tractatur. quia habet materiam. ff. de dolo per totum. ¶ Quarto quero, ¶ qd est culpa latior. dicit ipse. culpa latior est fallax calliditas ad decipiendum, fallendumve alterum adhibita, psumptiue, vt probatur in d. l. 1. ff. de dolo. & ponitur in diffinitione psumptiue, ad differentiam doli manifesti. posset tamen obiici, quod nullus dolus possit dici manifestus, sed psumptus: nam cū dolus consistat in animo: nō potest probari: nisi secundum quod ex indicijs psumitur. vt C. de dolo. l. dolum. nullus ergo dici poterit manifestus. respondeo. quædam sunt indicia manifesta, & ista probata inducunt dolum manifestum, vt d. l. dolum. quædam sunt in dicitia, seu psumptiones non ita manifestæ, quæ non includunt dolum necessariò. & istæ inducunt dolum psumptū. ¶ vt hic & d. l. quod Nerua. ¶ Sed incidenter quero, ¶ quæ est differentia inter dolum verum, & psumptum, seu culpam latiore. respondeo, quia minor a dolo vero non excusatur: sed a dolo psumpto sic, vt ff. de edend. l. argentarius. Item a vero dolo nulla est excusatio, a psumpto sic, si est aliqua psumptio, quæ illum tollat, vt si res erat communis, vel si res depositarii erant p̄ciosiores, vt dixi supra. Item quia in causis criminalibus, in quibus requiruntur probationes luce clariore, vt l. sciant. C. de proba. iste dolus psumptus non sufficit, quia non debet quis ex psumptionibus condemnari, vt l. absentem. ff. de p̄nis. & c. ¶ Quintò quero, ¶ quid est lata culpa. Respondet Bar. multorum diffinitione refertas in d. l. quod Nerua. sed postea ponit suā, quæ est talis. Lata culpa est deuiatio incircumspecta ab ea diligentia, quam communiter habent omnes, qui sunt eiusdem conditionis, & professionis: verbi [deuiatio] ipse ponit, tanquam nomen generale, quod comprahendit omnem culpam, ut patet. s̄. in diffinitione culpæ in genere. Item comprehendit culpam, quæ consistit in faciendo, & non faciendo. ponitur ergo hic istud t̄ omen, vt genus. Item [incircumspecta] ponitur ad differentiam veri doli, & p̄sumpti, hoc est culpe latissime, & latioris, que veniunt ex animo psumpto, & manifeste. sequitur [diffinitione] [ab ea diligentia, quam habent communiter omnes.] & hoc dicitur ad differentiam culpæ leuis, & leuissimæ, quæ in alio consistit, vt videbimus. Sequitur [diffinitione] [eiusdem professionis.] hoc propter medicos, & alios, qui in arte sua committunt latam culpam, vt ff. si mēf.

sal. mo. dixit. l. 1. §. 1. & l. illicitas. §. sicuti. ff. de offi. p̄fid. sequitur in diffinitione [& conditionis.] & c. hoc est dictum, vt excludat eos, qui habent iustam causam ignorantie [puta absentes.] quando aliquid actum est in ciuitate, vt in c. cum in tua. qui ma. accu. poss. lata ergo culpa in artifice est errare in eo, quod communiter omnes sciunt. sed si erretur in eo, quod sciunt artifices excellentes, erit culpa leuis. Si verò erretur in eo, quod sciunt excellentissimi, erit culpa leuissima. ad hoc allego, quod no. Insti. de obl. quæ ex quasi delicto. in prin. vbi de iudice aliter, & aliter puniendo, qui errauit in l. Fufia Canina. vel errauit in l. Gallus. ¶ Sed circa hoc incidēter quero, ¶ vtrum iuris error sit lata culpa in quolibet non literato. videtur, quod non: nisi in his, qui sunt eiusdem professionis, vt patet ex diffinitione p̄dicta. facit ff. qd quisq; iuris. l. 2. e contra videtur, qd sic, quia iura omnes scire debēt, vt l. leges sacratissimæ. C. de legib. ergo hoc ignorare est lata culpa, vt l. lata. de ver. signi. pro hoc glo. in l. liberorum. §. notantur. ff. de his, qui notan. infam. Item lex istos errantes in iure appellat stultos. ff. de iuris & fact. igno. l. regula. §. pe. Bar. sic distinguit. aut loquimur de ignorantia iuris communis. aut de ignorantia iuris municipalis. primo casu, aut est certum, & limitatum ius (puta quia est casus l. expressus.) & talis ignorantia est lata culpa, vt d. l. leges. & l. lata. aut est ius dubium, quia de hoc non habemus casum. l. expressum. sed argumenta, & similitudines, vel de hoc sunt opiniones Doc. & tunc talis ignorantia non est lata culpa, sed debet iudicari leuis, vel leuissima, sicut dicimus de ignorantia facti. ff. de iur. & fact. igno. l. 2. in gl. super ver. [finitū.] secundo casu, quando queritur de errore iuris municipalis. & tunc, aut loquimur in hominibus eiusdem municipii, & idem quod s̄. eadem ratione, si sunt eiusdem conditionis: quia omnes sunt presentes. ff. de Decr. ab or. fa. l. fin. aut loquimur in hominibus alterius municipii, & tunc est dicendum idem, quod in errore facti. j. de consti. c. 1. lib. 6. Non obstat p̄dictis, quod non omnes sunt eiusdem professionis. quia non omnes homines sunt iurista. quia illa scientia, quæ est in iureperitis, videtur esse in quolibet vulgari. quia peritos possunt consulere. & illud communiter faciunt omnes: & ad illud communiter lex eos coarctat. ff. de bon. poss. l. bonorum. ¶ Incidenter etiam quero, ¶ vtrum lata culpa equiparetur dolo. dominus Ioan. And. h. c. tangit casus, in quibus equiparatur. glo. de hoc no. in l. in actionibus. ff. de in litem iuran. Nam regula est, quod lata culpa equiparatur dolo. fallit secundum gl. quando tractatur de p̄na corporali infligenda. secus vbi tractatur de p̄na pecuniaria. hoc non videtur verum, vt not. in l. 1. §. & ideo. ff. ne vis fi. ei. Barto. sic distinguit, aut loquimur in actionibus descendentibus ex contractibus, vel quasi: & lata culpa equiparatur dolo, vt dicta l. quod Nerua. aut loqueris in accusationibus, vel actionibus descendentibus ex delicto. & tunc, aut queris quod ad p̄nam corporalem. & lata culpa non equiparatur dolo. vt no. in dict. l. in actionibus. aut quod ad p̄nam pecuniariam: & tunc, aut lex, siue statutum requirit expresse dolum: aut loquitur simpliciter. primo casu non equiparatur dolo. ff. ne vis fi. ei. l. prima. §. si qs. & quod not. in l. magna negligentia. ff. de regulis iuris. Secundo casu equiparatur dolo. vt l. prima. §. non autem. ff. si quis testam. li. iuss. ef. fu. habes ergo, quando culpa equiparatur dolo. & quando non, quod ad p̄nam infligendam. secundo dicit. glo. in dicta l. in actionibus. quod lata culpa non equiparatur dolo, quantum ad infamiam irrogandam, vt not. Insti. de suspect. tutorib. §. suspectus. & C. de suspect. tutor. l. final. Bartol. distinguit, quia, aut loquimur de infamia, quæ infertur per sententiam, & lata culpa non equiparatur dolo, vt in iuribus p̄dictis. aut de infamia, quæ infertur ipso facto, & tunc comparatur dolo, vt l. liberorum. §. notantur. ff. de his, qui notan. infami. & ibi in glo. & in dicto §. suspectus. in glo. magna. tertio dicit glo. in dicta l. in actionibus.

nibus. quod fallit in iuramento in litē. & bene dicit, quod **ta** lo iuramentum defertur ob contumaciam, siue delectum. & l. expressē requirit dolum, vt in d. l. in actionibus. ergo idē dicendum est, quod dictum est. s. in alijs actionibus descendētibz ex delictis. Quartō fallit in petitione restitutionis in integrum: quā non petitur aduersus verum doli: sed aduersus latam culpā sic, vt l. vbi. & ibi not. ff. de eden. & de mino. l. si ex causa §. non videndum. Quintō fallit quantum ad malā fidem inducendā. nā dolus inducit malā fidem: sed lata culpa non. ff. de peti. here. l. sed si lege. §. scire. vbi dicit de ignorātia iuris, quē est lata culpa, vt s. dictum est. & ex hoc sumitur sextus casus, quia lata culpa non impedit fructum acquisitionis, licet dolus impediatur. vt ff. de vlt. l. si fur. §. 1. & ibi no. & no. Dy. in cap. possessor male fidei. de reg. iur. li. 6. ¶ Sextō principaliter quāro, quid est leuis culpa. Barto. in 6. q. refert quorūdam diffinitiones. ipse verō dicit, quod leuis culpa venit tripliciter consideranda. nam leuis culpa aliter assumitur in rebus alienis: aliter in rebus communibus incidenter: aliter in rebus communibus ex conuentionibus. triplicem ergo diffinitionem ponit. & quod ad primam dic, quod leuis culpa in rebus alienis est deuiatio incircumspecta ab ea diligentia, quam adhibent homines diligentes eiusdem professionis. istud quod dixi [deuiatio incircumspecta] expone, vt supra in diffinitione latę culpę. Item in eo, quod dixi [quā adhibent homines diligentes] probatur. ff. de pigno. actio. l. cum venderes. in fi. cum l. sequen. & l. si putator. ff. ad l. Aquiliam. Item quod dixi (eiusdem professionis. & conditionis) dixi propter artifices, vt l. 1. §. 1. ff. si men. fal. mo. di. Item quod dixi (in rebus alienis) idem intellige in rebus proprijs, quā sunt alij restituendę: vt dotalibus. ff. de iure doti. l. in rebus. & c. ¶ Venio ad secundum, & dico, quod leuis culpa in rebus communibus incidenter est deuiatio, circumspecta ab ea diligentia, quam ipse deuians tunc adhibuit in rebus proprijs. hoc probatur in l. hares. §. non tantum. ff. fami. herciscu. Sed pone, quod in rebus proprijs nullam diligentiam adhibet: sed est negligens omnino: vtrum tunc teneatur socio. dicit, quod sic. quia tunc talis deuiatio cadit in latam culpam, vt supra dixi. dicta ergo diffinitio habet locum, quando in suis est aliquantulum diligens. facit. ff. so. matrimo. l. constante. §. si maritus. ad tertium dico, quod leuis culpa in rebus communibus ex conuentione est deuiatio incircumspecta ab ea diligentia, quam ipse deuians rebus adhibere solebat tēpore contractus. hoc probatur Instit. pro so. §. si. & ff. pro so. l. socius socio. ¶ Nunc videamus, quare aliud in re aliena, & aliud in re communi. Respondeo mea, & aliena, sunt contraria, & extrema: commune verō est medium. modō ita est, quod in re mea non est tractandum de culpa. quia debet esse impunita. vt C. mand. l. in re. In aliena verō culpa punitur. quia nō sufficit, quod faciat id, quod facit in suis, vt dicto. §. si maritus. In re verō communi (quia est quoddam medium inter meum, & alienum) eligitur quādam media via, ne culpa sit totaliter impunita: quā sufficit adhibere illam diligentiam, quam in suis. ¶ Item est videndum de ratione diuersitatis inter rem communem re ipsa: & communem ex conuentione. Respondeo, quando ego contraho societatem cum aliquo, ego inspicio illam diligentiam, quam ipse solitus est adhibere, & sic ipse facit de me, & de hac diligentia videtur actum inter nos. sed istud non potest dici in communione: quā cōtrahitur re ipsa: idēo inspicitur illa diligentia, quam in suis adhibet modō ad prædicta vide quod notat Bar. in l. 1. ff. de so. ¶ Septimō principaliter quāro quid est leuissima culpa. dicit Bart. quod leuissima culpa est deuiatio incircumspecta ab ea diligentia, quam habent homines diligentiores, & diligentissimi eiusdem professionis, & artis, & omnia ista verba expone, vt supra sunt expōsita. illud verō, quod diligētēs, & diligentissimi probatur de actio. & obligatio. l. 1. §. is quosq; & isti quibus mo. re contra. ob. §. ac is. & ff. commoda. l. in re

bus in principio. & per hoc differt à leui culpa: quę est deuiatio ab illa diligentia, quam habent homines diligentes eiusdem professionis. Item per hoc differt à leui: quā est deuiatio incircumspecta ab eo, quod habent communiter homines. ex prædictis ergo plenē potes instrui, qualiter debeas formare articulos: quando vis aliquem redarguere de dolo. lata culpa, leui, vel leuissima. Scias tū quod leuissima, siue leuis culpa in faciendo equatā latā in nō faciēdo. vt no. ff. solu. matrimo. l. si mora. Itē scias, quod si aliquis est diligentissimus in suis. sed in alienis non est ita: tunc dicitur esse in culpa latiori, hoc est in dolo præsumpto. non ergo potest tunc dici consideratio incircumspecta, sed circumspecta, & prouisa, procedens ex animo. ¶ Octauō principaliter quāro, quid qualiter iste culpę veniant in contractibus: vel quasi contractibus & primō in actione depositi: in cuius materia sumus, in qua breuiter sic distinguitur: quod aut depositum fit contra deponentem tantum: quod regulariter fit, aut gratia depositarij tantum, aut gratia vtriusque. primō casu aut quāris de actione depositi contraria: & in ea venit leuissima culpa, vt ff. eo. l. quod seruus. §. idemque. & de furt. l. si seruus communis. §. in actione. vbi deponens tenetur adhibere illam diligentiam, quam tenentur adhibere diligentiores: (quā est leuissima culpa,) vt supra dictum est; & ita sentit Azo. C. eodem titulo circa finem. aut de directa. & tunc, aut depositarius se obtulit. & tenetur de leuissima, vt in isto capitulo. & ff. si cert. petatur. l. si quis nec causam. aut se non obtulit: & tenetur de dolo, vt l. l. contractus. ff. de regu. iuris. secundo casu, quando gratia depositarij: tunc tenetur de leuissima, vt dicta l. si quis nec causam secundum veram opi. deponens contraria tenetur solū de lata, vt ff. commo. l. si vt certo. §. nunc videndum. tertio casu, quando gratia vtriusque, quilibet tenetur de leui, vt dicto §. nunc videndum. & hæc vera: nisi pactum, vel mora aliud inducat, vt in isto capitulo. & hæc distinctio adhibita in deposito habet locum etiam in contractu commodati, vt dicta l. quod Nerua. in 12. quæstio. ¶ Nonō quāro quid in actione mandati dicit Mar. quod in alijs contractibus, in quibus distinguitur, cuius gratia celebretur. Gar. & alij gloss. indistincte dicunt, quod leuissima culpa: quia suscipiendo mandatū, videtur se asserere industriosum, vt l. a procuratore. C. mandati. & Dynus in regula contractus. de regulis iuris. libro. 6. Barto. sic distinguit in mandato, quod fit gratia mandantis tantum: aut quāris de actione mandati contraria: & in ea venit leuissima culpa, vt ff. de furt. l. si seruus. §. quod verō. & §. se. Aut quāris de actione mandati directa. & tunc, aut in mandato venit illud, quod modicam, vel nullam requirit industriam. vt in mandato facto fideiussori, vt soluat, & similibus; & tunc ipsi mandatario imputatur solus dolus, & lata culpa. ff. mandati. l. si fideiussor. in principio. §. 1. Aut in mandato venit illud, quod non requirit magnam industriam: sed aliquam diligentiam. (vt vendere aliquid, vel emere, vel negotia gerere.) & tunc venit dolus, lata culpa, & leuis: quia videtur se asserere diligentem, vbi quis tenetur facere illud, quod homines diligentes facerent: tenetur de leui culpa, vt supra dictum est. & probatur. C. mandati. l. in re mandata. & ff. mada. l. si procurator. §. fina. aut in mandato venit illud, quod requirit exactissimam diligentiam, & industriam (vt in procuratore ad item, & similibus.) & tunc tenetur de leuissima, vt dicta l. a procuratore. C. mandati. Sed possēs contra hoc obijcere de messore, in quo cadit industria, & tamen non tenetur nisi de lata. Respondeo illud idē, quia cum nulla ciuili actione teneatur, prator noluit eum nimis grauare, vt l. 1. §. 1. ff. si men. fal. mo. dixi. & quod nota per glo. ff. de regulis iuris. l. imperitia. possēs etiam instare. cum quilibet, qui locat operas suas, videatur asserere se peritum, vt not. in l. 3. quod quisque iuris. quare non tenetur de leuissima culpa: sed tantum de leui, vt no. in gl. in d. l. imperitia. & per Dy. in reg. nō est sine culpa. Respondeo idē magis imputatur mandatario quia

quia cum mandatū sit gratuitum, habet vim cuiusdam actus se ingerendi, sicut videmus in aduocato, & medicis iuuenibus, qui vadunt gratis, vt homines ad se alliciant, & accedant. & sic homines magis in eos labuntur, & decipiuntur. sed quando fit pecunia accepta (vt locatio) tūc homines magis cogitant, nec videtur quis ita se ingerere, & ideo non ita sibi imputatur illud, quod videt asserere se peritum. ¶ Decimō quāro, quid veniat in actione tutelę, cum gratia pupilli tantum gerantur negotia. Respondeo venit dolus, lata, & leuis culpa. C. arbit. tu. l. nec quicquid. & de regu. iur. l. contractus. facit in duobus casibus. C. arbit. tut. l. nomina. & de administra. tuto. l. tutor qui re. §. competit. in quibus tutor non tenetur, nisi de lata tantum, & secundum hoc glo. quā est Instit. de suspect. tu. §. suspectus (quā dicit tutorē remoueri propter leuissimam culpam) fortē non bene dicit. Sed possēs instare, nonne tutor creatur propter industriam, & bonos mores, vt ff. de excusa. tuto. l. scire oportet. §. pen. ergo debet teneri de leuissima, vt supra dixi in mandatario. solu. hoc idē, quia tale officium sumitur ex necessitate. argum. ff. de his, quā, vt indig. l. post legatum. §. aduocatis. facit quod not. ff. de procura. l. procura. qui pro eui. ¶ Undecimō quāro, quid in actione negotiorum gestorū, & distinguitur, vt ff. de nego. gest. l. 3. §. interdum. & si dicas, quare non semper tenetur de leuissima: nam, cum pretium non accipiat, videtur se ingerere, vt dictū est supra in depositario, & mandatario. Respondeo, vt facilius homines accedant ad gerenda negotia alterius absentium: aliter perirent. ff. de ac. & obliga. l. ex maleficijs. §. 1. & Instit. de ob. quę ex quasi contract. §. 1. ¶ Duodecimō quāro, quid in precario. Respondeo, aut quāris ante moram, & venit dolus, & lata culpa tantum de regu. iur. l. contractus. & de preca. l. quę situm. §. illud. aut post moram, & venit leuissima, vt d. l. quę situm. §. ex hoc. Et si dicas, quę est ratio diuersitatis, quod in commodato venit leuissima, & non in precario: cum vtrunq; celebretur gratia recipientis tantum? Respon. quia precarium potest reuocari, quando domino placuerit. & sic ab initio, & ex post facto, pendet à domini voluntate. & sic cum in hoc recipiens releuetur in alio, vt scilicet teneatur solū de lata culpa, vt d. l. quę situm. §. illud. & expressiūs per Ross. in libe. ¶ Tredecimō quāro, quid in cōtractibus innominatis. dicit Bart. quod de hoc non potest dari particulariter doctrina: quia contractus innominati iudicantur secundum naturam cōtractuum nominatorum, quibus assimilantur. quod est nota. & probatur. ff. commodat. l. eum qui. §. si rem inspector. & l. 1. §. si quis seruum. ff. codē. ¶ Quatuordecimō quāro, quid in actione ex testamento. & glo. variant. ff. de lega. 1. l. cum res. §. culpa. & l. si seruus. §. cū quid. eod. titu. & l. mulier. §. sed, & enim. ff. ad Trebel. Barto. distinguit, quod, aut ex hæredi. hæres percipit modicam utilitatem, legatarius, seu fideicommissarius magnam, & venerit solus dolus, & lata culpa, vt dicta l. mulier. §. sed enim. aut e contra hæres magnam, legatarius, seu fideicommissarius paruā, & tunc venit leuissima culpa, vt dicta l. cum res. §. culpa. aut vterque magnam, siue æqualem, & tunc venit culpa leuis: sicut in contractibus, qui vtriusque gratia celebrantur. vt dicta l. si seruus. §. cum quid. de lega. primo. coniuncta l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. commodat. ¶ Quindecimō quāro, quid quis debeat probare rem esse perditam, siue amissam, an ille, qui hoc dicit, & qualiter probetur. dicas, quod quandoque aliter non probatur rem peruenisse ad aliquē, nisi ex sua confessione. & tunc de amissione statur suo iuramento, nisi probetur contrarium, vt ff. de edend. l. prator. & l. cum ita. §. species. de lega. secundo. & ad leg. Falci. l. cum delega. & ibi glo. nam res dicitur deperdita, eo ipso, quod adhibita diligenti inquisitione, non potest reperiri. vt l. 3. §. Nerua. de acquirend. possessio. & l. deperditum. de peti. hæredit. si verō probetur rem fuisse penes eum, tunc si quidem ipse

tenebitur ad exhibendum rem officio iudicis, tunc probat se perdidisse suo iuramento. l. fina. C. de fide instrum. Si verō tenebatur exhibere iure actionis. tunc debet probare eādem rem se perdidisse manifesta probatione, vt l. si creditor. C. de pignor. actione. & eodem modo, quando rem esse amissam, est causa actionis, ille, qui agit. debet probare se amississe manifesta probatione, vt dicta l. si quis ex. §. prator ait. ¶ Sed incidenter hic quāro, quid erit ista manifesta probatio. Respondeo, quidam sunt casus multum manifesti (vt ruina, incendium, vis hostium, mors seruorum, & familia.) & ista possunt aperte probari. quidam sunt casus fortuiti, non manifesti, sed clandestini, & occultati (vt furtum.) & hoc probatur per coniecturas, vt per hostii fractionem, vel simile. argum. l. non omnes. §. a barbaris. ff. de re mili. & ista probatio per coniecturas satis potest dici manifesta, vt l. licet. de lega. primo. & de manum. testam. l. si quis locuples. [ibi manifesta sunt.] & c. ¶ Decimosexto quāro, quid quis debeat probare de culpa; an ille, qui dicit culpam commissam in perditio: an ille, qui conuenitur, debeat probare se casu fortuito perdidisse. dicit Cyn. in contractu pignoris, quod creditor conuentus ad pignoris restitutionem probabit amissionem, & modum admittendi. & tunc si debitor velit dicere, quod per dolum, vel culpam amisit. hoc potest dicere, & probare. probabit autem amissionem per coniecturas. l. quod intravit nemus equitans, & testes producet, quod exiuit sine equo, & quod per famam conuenerunt mali homines ibi esse, vt dicto §. a barbaris. & ita notat Cyn. in l. si creditor. C. de pignor. actione. & de hoc in specu. de pigno. §. primo. versicu. & no. versicu. sequen. Bart. aliter dicit, & sic. quidam sunt casus fortuiti, qui possunt de facili euenire absque culpa. vt furtum. ff. pro so. l. cum duobus. §. damna. & incendiū. vt l. si vendita. de peric. & commod. rei vend. & etiam fuga seruorum, & aliorum, qui debuerunt custodiri. & in istis pre sumitur culpa, nisi probetur casus, vt l. qui fundum. §. Impe rator. loca. & l. penultim. de custod. reo. & in hoc bene dicit glo. in dicto §. prator ait. & §. species, quod debet probare casum. quia pre sumitur culpa, cum debuerit custodire. Sū, & alii casus fortuiti, qui possunt regulariter euenire sine culpa (vt vis hostium, impetus aquarum,) & si, & tunc probata amissione dicto modo, casus fortuitus pre sumitur, nisi culpa probetur. ff. de regu. iuris. l. contractus. & ff. loca. l. si merces. §. culpa. & ita intelligit, quod notatur in dicta l. si creditor. de pignor. actione. & ita notat Bar. in dicta l. si quis ex. §. prator ait. ff. de edend. ¶ Decimosextimo quāro, circa secundam partem cap. in qua tractatur de compensatione. ¶ Quāro in quibus rebus habeat locum compensatio. dic, quod in illis, quæ in suo genere recipiunt functionem, vt toto titu. de compensa. C. & ff. de specie verō ad aliam speciem compensatio non admittitur. vt ff. de pignora. actione. l. si conuenierit. & ratio, quia compensatio est solutio: sed sicut aliud pro alio, & c. ita nec compensari. vt dicam in sol. quæstio. & hoc verum de compensatione directa. In compensatione autem indirecta (puta res debitoris mei est penes me) an possim pro debito eam retinere. distinguitur, aut debetur ex eodem contractu, & ex eadem causa, & tunc licet directo non admittatur compensatio speciei, vel quantitas ad speciem: tamen indirecte admittitur. & non est vera compensatio: imo retentio propter fidem, quæ frangitur, donec soluat species, vel quantitas debita. vt ff. de actione. emptio. l. Iulianus. §. offerri. Aut non debetur ex eodem contractu, & ex eadem causa, & tunc subdistinguitur. aut vna causa est dependens ab alia, & tunc similiter indirecta compensatio, id est retentio datur. vt ff. commod. l. in rebus. §. possum. aut nulla est dependens, sed ex diuersis, & separatis causis penitus debetur. & tunc, aut res illa, quæ peruenit ad me, est mihi obligata, aut non. primo casu retinere possum. quia cum habeā actionē, multo magis exceptionē, vt i reg. cui damus. aut nō Pe. de Anch. sup. 3. Decr. N N N

De Emptione, & venditione.

ICTVM est. s. de contractibus, per quos rei in contractu deducta comoditas transferatur: vel simplex custodia. sequitur videre qd contractu, per quem transfertur possessio, & dominium, si venditor erat dominus, alias vsucapiendi contraditione. vt l. excepto. ff. de ac. em. vnde autem iste contractus habuit originem, est tex. in l. i. ff. e. facit ad materiam. de po. di. 5. qualitas. j. q. j. qui studet. & c. eos qui. & q. 3. quasi per totum. conueniunt multa iura huius voluminis, de quibus hic in nouella.

S V M M A E.

- 1 Necessaria non sunt carius transseuntibus vendenda, quam uendentur in mercato.
2 Consuetudine ciuitatis possunt uiatores, & transeuntes se tueri in contractibus sibi iniis.
3 Vendere rem suam nemo potest cariori pretio, quam communiter uendi potest in foro.
4 Transeuntes, & peregrini, qui minus humaniter recipiuntur in ciuitate, habent recursum ad episcopum.
5 Episcopi habent iurisdictionem ordinariam contra laicos: ut peccata corrigant, & pauperes non opprimant.
6 Habitatio continetur appellatione uictus, siue uictualium.

PLacuit. Vnus sensus est, quod presbyteri parochianos, vt non carius vendant, & c. alius est sensus, prout litera sonat. quod presbyteri admoneant parochianos, vt sint hospitales, & c. & exponit [hospitales,] id est eucharitatuui quod ad pauperes. nec em sufficiat dare decimam integram, nisi de nouem partibus fiat elemosyna. i. 6. q. j. c. decimae. & c. reuertimini. Nota primò, qd transeuntibus non sunt carius necessaria vendenda, quam venderetur in mercato: iustum ergo rei pretium consideratur respectu loci, vbi contrahitur: non contrahentis, si est forte forensis. quod ergo dicit l. pretia rerum, non ex opi. singulorum, sed communiter fungi, & c. vt l. pretia rerum. ff. ad leg. Fal. intelligitur de loco contractus, vt hic. qd consuetudine igitur ciuitatis uiatores, & transeuntes possunt se tueri in contractibus sibi iniis. sed forum idem non sortiuntur, vt l. haeres absens. ff. de iud. qd secundò not. qd non potest quis vendere rem suam cariori pretio, quam communiter vendi potest in foro. & est argumentum, quod si ecclesie volenti vendere rem suam offeratur vltra iustum pretium, qd non recipiat illud vltra hoc tenet Io. And. 10. q. 2. c. hoc ius porrectum. & Host. hic. Sed Lau. contra. dicit enim, quod est hoc periculosum: quia difficile est inter vendentes, & ementes commercium. & c. de poenit. dist. 5. c. temporis qualitas. nam licitum est contrahentibus, & c. vt l. si in causa. ff. de minor. Tertio nota, qd transeuntes, & peregrini, qui minus humaniter recipiuntur in ciuitate, habent recursum ad episcopum, ipso enim defensione ad episcopos, & presbyteros pertinet, secundum Inn. hic. & s. de of. delega. c. significanti. & c. vlti. de fo. comp. Ex quo et collige casum, qd episcopi habent iurisdictionem ordinariam contra laicos, vt peccata corrigant, & pauperes non opprimant 23. q. 5. c. administrator. 23. q. 3. c. si qs deposi. & dicit Ab. audiuisse magistrum suum inducentem hunc tex. p iurisdictione ecclesiastica contra tpale, vt possit punire quosdam, q. farinam fabarum miscerant cere venalif. sicut punit plus debito vendentes. Oppo. in huius tex. qd quis cogitur rem suam vendere. contra no cogitur quis vendere,

ADDITIONES.

- a Deponens ponniteoria. Quid aut si q deponete constituto in extremis dare depositum fratribus pro omnia tua an teneatur dare, si deponens reductus ad firmitatem reuocet mandatum, & perhibeat dare. vide Bar. in l. si de Sol. Bal. in l. mandatu. C. mandatu.
b Quid sit culpa. Vide Bal. in l. si. C. man. Sal. in l. si nullam. C. de pig.
c Virum iuris error sit imata culpa in quolibet non literato. Aude videndum Bar. in l. quod Nerua. ff. de po. & l. de arate. §. qui iusto. de inter. ro. actio. in l. liberorum. §. notanter. ff. de infamis. Car. in Clem. 1. in petri. de sepul.

dere, si pretium, vel mensura sibi displicet. de contrahen. emptione. Imperator. & C. eo l. inuitum. & l. dudum. & ff. mandatu. l. in re mandata. Sol. ista iura habet locum a principio. sed ex quo quis tem suam venalem exponit distingui potest: vt u stolpretio vendat. Host. dicit, quod speciale est in rebus p in etibus ad vltum: vt postquam quis eas venales exposuit, possit taxari p retium, & ad vendendum cogi, vt l. i. §. cura carnis. ff. de off. pra. vrb. pro hoc facit l. i. §. si. ff. de fur. aduer. nau. vbi dicitur, quod non potest caupo itinerantes expellere, ex quo tabernam tenet, & res habet ibi venales. speciale est ergo in vidualibus expositis venditioni: vt possit taxari iustum pretium venditori. quonimo de facto seruari videmus, quod coguntur homines vendere granum, & alias res suas tempore caristia. de fer. cap. licet. nam si tempore tali esset licitum hominibus vidualia illi furto subripere. de fur. si quis. multo magis debent cogi iusto pretio vendere. quia tali tempore omnia sunt comunicada, vt l. 2. ad leg. Rho. de Ia. Mar. Sil. alijs verbis vtitur dicit enim, quod tria sunt consideranda primum scilicet vendere: secundum vendere minus iusto pretio. tertium vendere iusto pretio. ad primum nullus cogitur. de iure deli. nec emere. nec ad secundum. ad leg. Iul. de amb. l. fin. circa tertium dicit duobus modis rem considerandam, vno modo singulariter: & tunc non compellitur singulariter vendere. ff. rerum amo. l. non enim. alio modo vniuersaliter, & in communi. vt cum praecipitur, quod libra carnis, vel starii grani, vel barrile vini non vendatur vltra decem, & tunc pro pretio taxato vendere tenetur, vt dicit §. cura carnis. & est speciale in istis vidualibus. vt pretiu sic taxari possit in alijs rebus (puta domo, fundo libris, & similibus:) quilibet est moderator, & arbiter rei suae. vt l. in re mandata. C. ma. dati. facit litem si verberatus. cum l. sequenti. ff. de rei vendica. & l. Lucius. de eui. & per praedicta dicit Cyn. qd cum habitatio contineatur appellatione victus, siue vidualium, vt ff. de verb. sign. l. verbo uictus. poterunt taxari hospitia, si ue domus danda ad pensionem. vsque ad certam summam: similiter (quia uestimenta continentur appellatione uictus:) poterit taxari pretium pannorum, quod non sit licitum uendere brachium vltra tantum. Ita notat Doc. meus. & ibi etia Cy. C. de episc. audi. cuius dicta refert hic Io. An.

S V M M A E.

- 1 Mensura, & pondera debent esse iusta.
2 Poena spiritualis est imponenda ei, qui vtitur falsis ponderibus, vel mensuris.

VT mensura. Not. qd mensura, & pondera debent esse iusta. & de mensurarum diuersitate uide de consic. ex parte. qd secundò no. qd penam spiritualem imponendam illi, qui utitur falsis ponderibus, & vel mensuris. de quo in gl. & plenius. ff. de dolo. l. arbitrio. §. eo. possunt tamen mensura & pondera consensu partiu alterari. ff. eo. l. Imperator & c.

ADDITIONES.

- 1 Falsis ponderibus. Vide in l. nonna ff. de extraordin. crimi. Panor. hic dicit quod punitur. l. cornelia de falsis.

S V M M A E.

- 1 Res quando venditur minus dimidia iusti pretij, est in emptoris potestate, velut supplere iustum pretium: vel reddere rem, qua emit.
2 Iudex non debet auferre per sententiam arbitrium eligendi a iure concessum.
3 Possessio si auferatur alicui vigore sententiae, quae est nulla: debet executio retractari, & possessio restitui.
4 Sententia quando declaratur nulla, iura omnia reseruantur parti illi. s. a.

- 5 Executio ineptitudinis libelli potest opponi, etiam post sententiam.
6 Officium iudicis, qui de nullitate cognoscit, quod sit in pronuntiando.
7 Pronunciari qualiter possit super nullitate.
8 Emptor re perempta, non liberatur ab obligatione pretij soluendi.
9 Dolus an reddat contractum ipso iure nullum, si contractus dolo iniustus est.
10 Dolus quando dicatur dare causam contractui, vel incidere in contractu.

CVm dilecti. Cum res venditur minus dimidia iusti pretij in arbitrio est emptoris, ut uel rem restituat, recuperato pretio, uel iustum pretium suppleat. & prima pars factum, & processum narrat. secunda diffinit ibi: [quia in arbitrio.] No. primò, quod ex narratis in petitione canonicorum resultabat duplex remedium rescindendi contractum: vnum ratione nullitatis. (quia consensus capituli deficit:) alterum quia pro libris. 10. cum tunc valerent. 40. marcas. & sic minus quam dimidia iusti pretij. potest ergo in libello deduci multiplex nullitas ad contractus rescisos. quod dicit, vt s. de resti. in integrum. c. constitutus. qd secundò no. quod isti canonici retulerunt se ad valorem rei temporis contractus: quasi diminutio, vel augmentum pretij ex post facto subsequens non curetur. de quo glo. & l. 2. C. de rescin. ven. qd tertio no. clausulam. [quod si vtriusque causae cognitionem] & c. hac enim non apposita vnus sine altero nihil posset. quod dicit, vt sup. de offi. dele. c. prudentiam. In arbitris dicit, vt c. 1. de arbi. li. 6. In executoribus testamentorum dicit, vt c. vltimo de testa. lib. 6. In procuratoribus tutoribus, & si. dicit, vt j. de procurato. c. si duo. lib. 6. qd quarto no. quod delegatus Papae executur sententiam suam. quod dicit, vt d. c. quareti. & c. significasti. quod no. Bar. in l. 2. diuo. ff. de re iudi. in prin. siue in §. 1. & l. i. ubere cauere. ff. de iurif. omnium iudicium. qd quinto no. qd quod cum res venditur minus dimidia iusti pretij, est in emptoris potestate, velut supplere iustum pretium: vel reddere rem, quam emit. & hoc sumptum est ex l. 2. C. de rescin. v. quae l. an habeat locum in contractu locationis, si minus dimidia iustae mercedis est res conducta: & quid in contractu permutatio nis. dicit Io. An. quod etiam in istis duobus contractibus locum habet. dicam latius. j. eo. c. causa. vbi referam quaedam vtilia super isto articulo. qd sexto no. qd arbitrium eligendi a iure concessum non debet iudex per sententiam auferre. vnde de obligarum alternatiue ad duo non debet iudex ad alterum condemnare praesens. & ex hoc dicitur sententia iuri contraria: & ideo est nulla, vt cap. 1. s. de re iudicat. debet ergo sententia formari alternatiue: sicut obligatio, super qua fundatur ad hoc j. de testa. c. Raynutius. §. in. & c. Raynaldus. §. si. qd septimo no. qd cum alicui auferat possessio vigore snie q est nulla, debet dicta executio retractari, & possessio restitui. facit de resti. spo. c. conquirente. & qd no. Bar. in l. iuste de acqui. pos. qd octauo nota. qd quod cum sententia declaratur nulla, vtrique parti sua iura omnia reseruantur illa. & potest dicta questio iterum apto modo in iudicio refricari, vt hic patet, & l. cum quarebatur. ff. de re iudica. & c. examinata, de iudi. qd nono nota, quod audiui dominum meum, dominum Bald. allegantē sapius hunc text. ad hoc qd quod exceptio ineptitudinis libelli potest opponi, etiam post sententiam. nam (vt dicit hic Ioann. An.) in hoc fuit pactum in processu decani. quia non fuit formata petitio, & sententia sub distinctione, vt debuit, & docet Decret. p. j. eo. si enim petitio fuisset bene formata de veritate constaret: tunc Papa sub distinctione monachos condemnasset. vt dicit c. Raynutius & Raynaldus. & hoc etiam tenet Ab. dicens istos canonicos petijisse pure, qd alternatiue debebat: & sic petebant plus causa: ideo puniendi, vt s. de plus peti. c. vno. licet ergo constituit huic decano minus dimidia comparasse: tamen sub distinctione non potuit condemnari, quia petitum non fuit. & sic ineptitudo Pet. de Anch. sup. 3. Decr. N N N 2 do

huius petitionis, & libelli omiffa in primo iudicio, oppo-
ni poterit post sententiam. quod not. ¶ Decimo, & vltimo
9 nota, quod fit officium iudicis in pronunciando, qd de sen-
tentia nullitate cognoscit: non enim talem sententiã in me-
lius reformat: sed simpliciter annullat, reservato parti iure
iterum agendi, non ita facit iudex appel. quia debet senten-
tiam malè latam in melius reformare, vt dicto cap. Raynu-
tius, & Raynaldus. sed Bar. videtur dicere, qd idem debet age-
re iudex aditus super nullitatem, ad quem tota causa devol-
uitur, vt notat in l. si expressum. quod potest esse verum, quã
7 do nullitas deducta concernit iudicium, & processum. ¶ se-
cus autem, si nullitas est in fundamento, idest in libello. quia
tunc non potest reformare, sed simpliciter pronunciare nul-
lam, vt in illo tex. quod dictum no. quia credo meum. ¶ Op-
hic constitit iudici, qd per aliquos fratres de Capitulo vendi-
tio facta fuit: & etiam qd minus dimidia iusti pretii, vt dicit
litera: ergo videtur bene pronunciare non tenere iurisdictione
nem, cuius contrarium dicit tex. sol. vt in gl. [sed cum vendi-
tio,] & c. quã dicit, qd ad hoc non fuit actum. Inn. dicit, quod
forte de ignorantia Capituli non constabat: nec de deceptio-
ne pretii, verum est forte, quod dicit gl. quia text. dicit, qd de
his constitit. ¶ Secundo oppo. & videtur, qd si constitit iudi-
ci de excessu immoderato in pretio, potuit simpliciter con-
demnare fratres ad restitutionem rei, & post sententiam ip-
si fratres possent eligere, an velint rē reddere, vel supplere iu-
stum pretium: sicut cum condemnatur dominus ad restitu-
tionem damni dati per seruum: nam etiam post sententiam
poterit, vel damnum reddere, vel pro noxa seruum dare, vt
l. miles. §. decem. ff. de re iudi. & l. item veniunt. §. cum prædi-
ximus. ff. de pet. hæred. sol. quandoq; vnum est in obligatio-
ne: alterum in potestate soluendi, vt in noxalibus actionibus
& sufficit, quod est in obligatione, deducere in sententiã: licet
alterum, quod est in solutione, soluere possit condemnatus,
ex legis potestate. & sic loquuntur contraria: quandoq; sunt
duo in obligatione alternatiue: siue distinctiue ex iuris dis-
positione. & tunc, si alterum tantum in sententiã deducatur:
sententia erit nulla, vt hic. nam res vendita infra dimidiam
iusti pretii est in obligatione. similiter, & suppletio iusti pre-
tiii. & ex hoc sequitur, qd perempta re, nõ liberatur emptor
8 ab obligatione pretii supplendi, quia obligatus ad duo (si
vnum dare non possit) tenetur præcisè ad alterum, vt ff. de
iure do. l. plerunq; §. pen. Cyn. tamen dicit, quod si res ven-
dita minus dimidia iusti pretii est perempta, non tenetur em-
ptor ad supplementum verò iusti pretii, & hoc ideo, quia
res vendita est in obligatione: supplementum verò iusti pre-
tiii est in solutione. quo casu, perempto eo, quod in obliga-
tione versatur: non potest agi ad id, quod est in solutione, vt
l. electio. §. si is. ff. de noxa. & l. Titij textores. §. si. ff. de leg. 1.
& ita notat in d. l. 2. in 10. q. Ioann. tamen And. hic inclinatur,
qđ etiam, re perempta, ad supplementum iusti pretii teneatur:
quod an sit verum, si res vendita perit ante traditionem
factam emptori (cum tunc ad eum spectat periculum, ut l.
necessario. de peri. & commo. rei ven.) satis durum videretur.
¶ Quæro dicitur hic, quid iuris, si est deceptio ultra dimidiã
10 iusti pretii. quid ergo, si dolo initus est contractus, vel inci-
dit in contractum: an talis dolus reddat contractum ipso iure
nullum. glo. fin. distinguit, quod, aut loquimur in contra-
ctibus bonæ fidei, aut in contractibus stricti iuris. primo ca-
su, aut loquimur de dolo tertii, aut alterius contraheatis. si
de dolo tertii, talis dolus non reddat contractum ipso iure
nullum: sed annullandum, vt l. eleganter. & ibi nota. ff. de do-
lo. & patet exemplum in tertio, qui dat pecuniam, vt senten-
tiam pro me ferat: vel vt me ad ordines pmoueat. de quo ta-
men dic, vt l. q. 1. si autem loquimur de dolo, alterius contra-
9 hentis, & in contractu bonæ fidei, tunc gl. distinguit: quod d,
aut dolus dat causam contractui. & reddit contractum nul-
lum. aut incidit in contractum, & tunc tenet contractus: sed

agitur ad supplementum residui. & ista est opinio glo. quam
sequuntur glo. iuris ciuili in l. eleganter. ff. de dolo. & d. l. 2.
C. de rescinden. vend. & l. si dolo. de inuti. stipu. Pet. de Bell.
2 Perti. (vt refert hic Ioan. An.) dicit, quod sicut dolus adans
causam contractui stricti iuris non reddit eum nullum ipso
iure. Ita etiam, si det causam contractui bonæ fidei: quia nul-
la est lex (secundum eum) qui ponat istam differentiam. præ-
terea si contractus habet sua essentialia, tenet ipso iure. nec
per extrinseca annullatur. ff. de pact. l. iurisge. §. si maleficiu.
Ad contraria responde, vt hic notat Ioann. And. sed plenius
per Cyn. in d. l. 2. in 16. quæstio. sed dominus Bart. in dicta l.
eleganter. tenet opin. glo. duabus rationibus. prima est, quã-
do dolus purgatur per access. ex contractu descendente:
illa actio datur contra heredem, sicut contra defunctum, vt
l. si hominem. §. datur. ff. de depo. & l. ex contractu. de action. &
obliga. sed quando dolus dat causam contractui bonæ fidei,
ad purgandum istum dolum non datur ista actio contra hæ-
redem, vt in §. aliquando. Insti. de perpe. & tempo. actio. ergo
non purgatur per actio. ex contractu. vt l. ab emptione. ff.
de pact. secunda ratio est. dolus dans causam libertati red-
dit libertatem ipso iure nullam, vt dicta l. eleganter. §. 1. er-
go multo magis alium contractum, qui non est ita fauora-
bilis. ex quibus concludit, quod vera est opinio. glossatoru.
probat etiam, quia dolus circumscribit consensum, vt ff.
de transact. l. qui cum tutoribus. §. qui per fallaciam. & sic de-
ficit substantiale. igitur, & c. vt ff. de action. & obliga. l. in om-
nibus. & l. obligationum substantia. & de contrahen. empti.
l. in venditionibus. vide Bald. in repetitio. l. 2. C. de rescind.
ven. subtilius ultra omnes. Non oblit. ratio. pro. quod contra-
ctus bonæ fidei per metum initus, non est nullus ipso iure. &
tamen in metu inest dolus, vt l. metum. §. nolenti. ff. quod me-
tus causa. nam aliud in simplici dolo, vt l. si dolo. ff. de inutil.
stipu. & ratio, quare aliud in contractu per metum inito. qd
in ipso scio contractum, & causam contractus: sed in simpli-
ci dolo ego bene scio contractum, sed in causa error, quia in
dolo induxisti me, cum non venderem, si scirem: ideo con-
tractus redditur nullus: tamen si traditio subsequatur ex ta-
li contractu inutili, transfertur dominium: sicut transfertur
ex quacunque causa putatiua, non vera, vt patet in titul. de
condition. indebit. C. & ff. & probatur in dicta l. eleganter.
vbi dicitur, quod emptor inaniu sit, & libertas datur. quod
non esset, si non fuisset translatum dominium in emptorem.
conclude ergo secundum glo. quod contractus bonæ fidei
per dolum initus ipso iure est nullus. quod est verum, decepto
volente. si autem deceptus vult stare contractui: hoc po-
test. & ita notatur in dicta l. eleganter. Sed dices, quare dolus
dans causam contractui stricti iuris, non reddit eum ipso iure
nullum, sicut contractum bonæ fidei? dicit Bartol. quia in
his: quæ dant causam contractui: si dolo fuit erratum in cau-
sa, contractus bonæ fidei est ipso iure nullus, quæ causa non
ita cohæret in contractibus stricti iuris: sicut in contracti-
bus bonæ fidei. ita notatur in dicta l. eleganter. & ibi de do-
lo proxenetæ: nota. ¶ Restat modo declarare, quod quando do-
lus dicatur dare causam contractui, vel incidere in contra-
ctu. dic, quod tunc dat causam contractui, vbi aliàs non erat
quis contracturus: nisi dolus alterius esset. ponit Ho. exem-
plum in eo, qui habebat pulcherrimum corpus iuris, aliàs
non venditurus, & si sua venderet. quia alia compilatio fa-
cta erat: qua publicata, isti libri modicum valerēt. tunc autē
incidit in contractum: cū aliàs non erat contracturus: sed cre-
didit vendere pro decem. & ille dolo eum induxit, quod
venderet pro decem, affirmans fortè, quod nisi citò sic
venderet, venient naues oneratae similibus mercibus in
tanta quantitate: quod, postquam applicuerint non vale-
bunt tria. & de hoc suafor iste dolosus affirmabat se literas
accepisse, vt proximis diebus factum hic Venetijs audiui.
& ista consideratio de dolo dante causam incidenter col-
ligitur.

igitur. ff. de dolo. l. eleganter. in prin. de ac. emp. l. iul. §. si vè
dator. & §. per contrariu. Reliqua, quæ restant circa istã ma-
teriam dimidiã iusti pretii dicam j. e. c. cum causam.

ADDITIO.

¶ Dolus. Vide Bar. in l. in causa. la 2. ff. de min. gl. in l. iurifgentiu. §. præ-
tor ait. de pact. & ibi Bal. & Alex. in l. eleganter. ff. de dolo. Bar. in l. sub
pretextu. C. de transact. Bal. in l. dolo. C. de inutil. stip. Bal. in rub. C. de
institu. Bal. in l. qui nondum. C. de hæred. vel eundem in l. dolum. C. de
peri. & com. rei vend.

S V M M A E.

- 1 Donatio propter nuptias quæ dicitur.
- 2 Mulier, non obstante consensu, vendicat rem sibi à viro donatã pro-
pter nuptias.
- 3 Prescriptio non currit constante matrimonio in rebus dotalibus mu-
lieris, vel donatis propter nuptias per virum alienatis.
- 4 Factum iudici notum inuat partem, etiam si per illud pars se nõ exi-
stimet adiuvare.
- 5 Mulier dedit fundum in dotem assumatum, quem vir constante ma-
trimonio, consentiente muliere, alteri vendidit, uxore promissa su-
per alijs bonis viri, an post mortem viri possit illa mulier agere
contra emptorem, qui obiicit de consensu uxoris.
- 6 Mulier an possit alienare rem dotalem, nolente viro.

Pervenit. Si vir habens alia bona tantum
vixor sibi consulere poterat, cõ-
sentiente vxore rem sibi donatam propter nuptias
vendidit, & in vsus suos, & uxoris pretium conuertit, em-
ptorem, qui rem spatio 30. annorum possedit, super illa re
vixoris inquietare non potest, & secundum hoc inducit spe-
cialem causam, secundum quam, concurrentibus omnibus
hic expressis, tutus sit emptor, quod placet Io. And. adducit
simile, quod notat ipse. §. de offi. delega. c. consultationibus.
secundum glo. istud hoc dicit. Si vir rem donatam propter
nuptias vendidit, eo mortuo uxor emptorem super illa re in-
quietare non potest. communi diuisio secunda ibi [qa igitur
1 ¶ Pro iuuenibus præmitte ad euidenciam, quod do-
natio propter nuptias est illa, quam facit maritus uxori an-
te consummationem matrimonii, uel eo durante, ut l. si con-
stante. C. de dona. ante nuptias. Item præmitte: quod rem
sic mulieri donatam non potest maritus uendere, uel obliga-
re, etiam muliere consentiente, nisi in alijs bonis viri sit ple-
ne mulieri consensum, & lapso biennio dictam alienationem
confirmat. quod dic, vt in Auth. siue à me. C. ad Velle. ¶ His
præmissis. no. j. q. soluto matrimonio, mulier agit ad rē sibi
per virum donationis titulo assignatam. quod qñ sit verum.
2 dic, ut in gl. ¶ Secundo no. qđ mulier, non obstante consen-
su, uendicat rem sibi à viro donatam propter nuptias. & hoc
ideo. quia talem consensum ius expressè reprobatur. unde ip-
se consentiens potest actum rescindere, vt d. Auth. siue à me. de
quo dic, ut §. de cle. coniu. c. diuersis fallacijs. ¶ Tertio no. de
fensiones, quas iste emptor per se inducit. quia. l. 30. an. & c.
3 sed hoc sibi non prodest, quia constante matrimonio non
currit præscriptio mulieris in rebus dotalibus, uel donatis
propter nuptias, per virum alienatis, ut de an. excep. l. j. nisi
dicas, qđ quandoq; etiam constan. matrimonio, currit præscri-
ptio mulieri in rebus alienatis. f. quando uergit ad inopiam:
& malè incipit uti substantia sua. ex tunc enim contra eū in-
cipit præscriptio, cū ex tunc habeat exercitium actionis ad
talē donationem pp nuptias, vt j. de don. c. inter uir. & uxo.
c. per tuas. secundum Ho. ¶ Quarto uo. qđ iste allegauit præ-
scrip. 30. anno. & deduxit ritulum, qđ non fuit expediens de
iure ciuili, ut l. sicut. & l. omnes. de præscrip. 30. ann. secus de
iure canonico, in cuius foro cū hic ageret, meritò allegauit
etiam ritulum, secundū Goffr. quod dic, ut j. de rescrip. c. 1.
lib. 6. ¶ Quarto no. qđ ista. B. allegauit, quod in cões utus fuit

pretium illud uersum, sed hæc allegatio non profuit in par-
te, quæ cesserat in commodum mariti, nec pro alia. quia de
bonis mariti ali debebat, secundum Innoce. repetam super
glo. ¶ Sexto nota, quod ista. B. allegauit, quod uenditionis
tempore poterat illa consulere in alijs uiri facultatibus. & c.
sed nec illud prodest, secundum Innoc. quia licet tunc age-
re possit, non tamen cogitur. C. de iure do. l. ubi. & hoc not.
pro intellectu dictæ Auth. duæ à me. quæ permittit alienatio-
nē, si sunt aliæ uiri facultates. & c. debet enim intelligi, si sunt
tempore, quo mulier agit, non cum uir alienationi rei pro-
pter nuptias sibi assignatæ consensit, quod nota. ex his clarè
liquet, qđ nulla allegatio huius. B. contra dictam dominã ven-
dicantem fuit per se sufficiens. simul autem iunctæ profunt.
& ideo dicit tex. si uera sunt, quæ præmissis. quare omniū
veritas requiratur, vt Papæ decisio bona sit, quæ sequitur ad
hoc. §. de rescrip. c. 2. & l. si hæredi. pluri. de condi. institu. &
hoc uideur mirum, si neutra per se sufficit, simul coacerua-
tæ sufficiant. cum plures defensiones imperfectæ non faciãt
vnam perfectam, vt no. solet. C. qui mi. tu. ¶ Oppon. & vide-
tur, qđ Papa malè hic pronunciauerit, quia non obstante, qđ
mulier consenserit, vel qđ in communes vsus pretium fuerit
uersum, vel qđ lapsi sint 30. anni. videtur, quod possit talem
rem uendicare. unde uidetur obstare Authen. siue à me. C.
ad Velle. so. glo. laborat in solutione huius contrarii, prima
solutio est vera in se: sed tunc Decre. nullam contineret du-
bitationem, si mulier non debebat lucrari. soluit ergo secun-
do, quod mulier ideo soluto matrimonio uendicabat, quia
debebat ex pacto eam lucrari, sed tunc stat contrarium, &
quod non obstantibus allegatis in tex. debuerit pro ea ferri
sententia. sol. dicit glo. quia hic non supererant liberi de pri-
mo matrimonio, quibus debet dicta donatio applicari, uel
in uiri substantia remanere, ut in §. & hoc dicimus allega. in
glo. ideo ista mulier fuit exclusa, quia sua non intererat, cū
liberos non haberet. & hæc solutio, secundū Io. And. placet
4 cõiter Doct. per quam no. Abb. qđ factum iudici notum iu-
uat partem, etiam si per illud pars se non existimet adiuua-
ri. ad hoc allego. l. Irianus. ff. quod cum eo. Host. tñ dicit, qđ
ista solu. glo. non ualeat vnam fabam. nam pro conseruatione
dotis mulieris statutum est, ne res donata propter nuptias,
alienari possit, vt in Auth. de aqua. do. §. hoc igitur. & se. &
§. his consequens. & se. col. 7. & in Auth. ut immobili. an nup.
do. coll. 5. & quod no. Io. An. j. de don. inter virum, & vxorē.
c. fina. in glo. ad quid. dicit ergo Ioann. And. qđ ex dictis per
eum. & Doct. hic possunt colligi tres sufficientes rōnes: qua-
rum quælibet per se sufficeret: multo magis simul iunctæ. qđ
funiculus triplex & c. de treu. & pac. c. 1. ita dicit ipse, ex cu-
ius omnibus dictis hic (si bene consideratis) non possumus
elicere solutionem ad contraria, quæ non sine diminutione
procedat. nam Papæ decisio fundatur super allegationibus
partis expressis in tex. quod patet, dū dicit. si uera sunt. & c.
& tamen nulla ex eis sola sufficit: simul autem coaceruatæ
videntur sufficere, secundum istam decisionem, cui obstat,
quod dixi §. in 6. no. Aliæ sunt solutiones glo. & Doct. vel qđ
hic fuerit conuersum pretium in utilitatem mulieris consen-
tienti: vel qđ bona uiri, & vxoris fuerunt omnia communia,
vel qđ ipsa non debebat lucrari, vel quod non remanserint li-
beri: (& sic sua non interfit petere) vel qđ ipsa iurauerit nõ cõ-
trauenire, vel qđ post biennium confirmauerit talem aliena-
tionem. omnes istæ solu. (quanquam veræ in se) non tamen
decisio c. super his fundatur: sed super rationibus allegatis
à parte: quarum quælibet nulla sufficit? cogita ergo pro so-
lutione perfecta. ¶ Extra gl. & Doct. opp. dictum est §. qđ
natio propter nuptias, ideo non pot. alienari, vt mulieri sit
cautum pro dote sua, vt d. §. hoc igitur. & §. his consequens.
Sed hæc ratio intert, qđ iuri hypothecæ, quã habet mulier in
bonis uiri, p conseruatione suæ dotis ipsa mulier renuncia-
re non possit. sed hoc est falsum, vt l. etiã. & l. iubemus. C. ad
Pet. de Anch. sup. 3. Decr. N N N 3 Velle.

Vellei.vbi viro alienanti rem, vxori obligatam pro dote,mu-
lier renunciano hypotheea, parit sibi prauidium. fol. aliud
in donatione propter nuptias, aliud in hypotheea. nam rem
donatam vxori vir non potest alienare, etiam cum consensu
mulieris, sed rem mulieri hypothecatam potest, vt in cõtra-
riis. quia in re donata mulier habet dominium, & fere in re-
bus propter nuptias donatis eadem sibi competunt priuile-
gia, quæ in dote, vt patet in l. in rebus. C. de iure do. fecus est
in simplici hypotheea, in qua etiam non tenentur renũciatio
mulieris, si in aliis bonis viri non potest sibi consulere, super
do. secundum la. de Are. in l. Mæuia. §. fin. ff. solu. ma. & qd in
re nouissimo Auth. non tenentur renũciatio hypotheea, quæ
facit mulier in bonis viri (si non habet alia bona) probat ipse
sic. mulier non potest obligari pro viro. vt Auth. si mulier.
C. ad Velleia. sed si renun. obligatur ad non petendum pro
uero. nam ille, qui exceptionem repelleret, dicitur teneri ad
non petendum. vt d. l. Mæuia. & hoc verum (vt dixi) si vir nõ
habet alia bona. aliàs renunciano tenet, secundum Iaco. de
Are. & Dy. in l. si pignus. ff. de his, quæ in frau. cre. & per la.
de Bel. in Auth. vt in mō. ante nup. do. colla. 1. ¶ Scdō quæ-
ro de quæstio. facti, quam Senis habui de facto. ¶ Mulier de-
dit fundum in dotem æstimatum, quem contracto mrimonio,
consentiente muliere, vir alteri vendidit (habebat tamẽ
vir tempore venditionis alia bona super quibus erat plene
vxori consultum:) demum soluto matrimonio per mortem
viri, nihil habebat in bonis ipse vir. vult mulier agere contra
illum emptorem, qui obicit de consensu vxoris in venditio-
ne adhibito. ista quæstio dependet ab illa, quæ not. in dicta
Auth. siue à me, an scilicet cõsentiente muliere, possit res de-
ta in dotem per virum alienari, sicut & res donata. Mar. qd
fic. Hugo distinxit. qd aut dos datur inæstimata. & nullo mo-
do potest alienari. ff. de fundo do. per to. aut fuit æstimata, &
tunc potest alienari secundum formam dictæ Auth. Iacob.
de Are. dicit, qd in dote æstimata mulier renunciano priuile-
gii sibi, duobus concurrentibus, scilicet, qd consentiat, & qd
super sint viro res, ex quibus mulier possit satisfieri: aliàs si
non superesset, non nocet sibi consensus, cum in his habeat
vilem in rem, ac si non fuisset æstimata, vt l. in rebus. de iure
do. uolente muliere, tamen si sunt æstimata, etiam æstima-
tione, quæ non faciat emptionem, alienari poterunt, ut not.
6 Bar. post Pe. ff. lo. ma. l. si æstimatis. vbi quærit, an mulier ip-
sa poterit alienare rem dotalem, volente viro, tenet qd non.
distingue ergo aut quæris, an uir possit alienare rem vxori
obligatâ pro dote, ea volente. & tunc, aut potest sibi esse cõ-
sultum in aliis bonis, & potest: aliàs non, aut quæris de alie-
natione rei propter nuptias obligatâ, & dic, vt d. Auth. siue
à me. Aut quæris de re dotali, & tunc æstimata, aut non, ut
patet ex prædictis. ¶ Est, & aliud membrum, cũ. f. mulier pp
debito viri vult pignus constituere in re sua propria. & dic,
vt in Auth. si qua mulier. C. ad Velle. aut vult se personaliter
pro debito mariti obligare. & tunc est certum, qd iuuat Velle-
iano regulariter, nisi in casibus exceptis.

S U M M A E.

- 1 Pactum potest opponi in contractu emptionis, & venditionis de restituendo rem, restituito pretio emptori infra certum tempus.
- 2 Sententia ex præsumptionibus ferri potest, & maxime contra usurarios.
- 3 Agi potest contra heredem ad rescissionem contractus usurarii.
- 4 Constitutio pœnalis locum habet non solum in contractu, qui celebratur contra ipsam expressè, sed etiam, vbi aliud simulatur, & contractus prohibitus in veritate agitur.
- 5 Iurans non venire contra contractum, an poterit opponere exceptionem simulationis.
- 6 Fraudes multe, quas excogitant usurarii, ne conuincantur de usura prauitate.

AD nostram re cogitur rem in veritate pignoratam, sed fictè
venditam: si satisfactum est sibi de forte fructibus computa-
tis. prima narrat factum. secunda dat iudicem, ubi quia igitur.
Jad evidentiã tu iuuenis præmitte. quod qui recipit re
pignori, fructus, quos percipit, non lucratur, sed extenuant
fortem, vt s. de iure iurando. c. ad nostram. j. qui autem emit
re, lucratur omnes fructus: quia dominus, & possessor effici-
tur, vt l. Iul. §. si fructibus. ff. de actio. empti. ille ergo mutuũ
dare volens: (quia volebat fructus lucrari) nolebat rem in pi-
gnus recipere, sed emere, vt hoc titulo lucraretur fructus.
¶ Nota primò, qd in contractu emptionis, & venditi-
onis opponitur pactum de restituendo rem, restituito pretio
emptori infra certum tempus. & sic emptor, antequam fiat si-
bi pretij restituitio lucratur fructus. hoc pactum tenet de iure.
vt l. i. C. de pactis inter empto. & vendito. nec illud pactũ
intendit istud causa reprobare. nisi alia adminicula concurrant.
ex quibus præsumitur tale pactum appositum in frau-
dem vsurarum. sicut hic aderant. nam iste. M. erat vsurarius. a
Item ille volebat pignorare: iste verò emere. Item pau-
tas pretij, quæ erat minus dimidia iusti pretij. Item non licebat
isti recipienti pecuniam, & tradenti demum redimere, cum
volet: sed demum post septennium. vt sic iste demum recipiens
lucraretur fructus ante septennium: & fortem recipere non
cogeretur ante tempus in suum fauorem appositum, iuxta
no. in l. qui Romæ. de verbo. oblig. oportet enim multa admi-
nicula cõcurrere, vt venditio rei facta cum pacto de re ven-
dendo præsumatur simulata: nec solum tale pactum talem p-
sumptionem inducere, vt notat Cy. in l. emptione. C. plus va-
lere quod agitur. & dixi s. de iure iuran. c. ad nostrã. 2. ¶ Se-
cundò nota, quod hic sit fraus legi de contractu ad contra-
ctum. alios modos, quibus sit fraus legi, ponit hic Host. quia
prosequere, vt j. de priuilegio. c. quanto. ¶ Tertiò nota, qd quod
Papa fert hic sententiam ex præsumptionibus, & maxime
hoc fieri debet contra vsurarios, qui contractus suos occultè
conficiunt, & vix possunt conuinci, vt c. 1. de vsuris. in Clem.
& idè in istis actibus, qui occultè, & domesticè celebrãtur:
bonis verò copia est laxanda, vt l. consensu. de repu. ¶ Quar-
tò nota, qd quod ad rescissionem contractus vsurarii potest agi
contra heredem. & sic tenetur heres ex delicto defuncti de
iure canonico. quod dic, vt infra de sepulc. parochiano. & de
vsur. c. conquestus. & de rap. c. pen. ¶ Quintò nota, qd quod
stitutio pœnalis locum habet non solum in contractu, qui ce-
lebratur contra ipsam expressè: sed etiam, vbi aliud simulatur:
& contractus prohibitus in veritate agitur. nam talis videtur
offendere mentem constitutionis. & sic non minus ligatur, qd
si verba constitutionis offenderet, vt notat Dynus in c. finali
de reg. iur. lib. 6. & de ista simulatione vide, quod notat Cy.
in l. i. C. plus vale. quod agitur: & l. 2. quæritur. ¶ Si iuravi non
venire contra contractum. an poterit opponere exceptionem
simulationis. sentit ibi glo. quod sic. qualiter autem probet
simulationem: pone per instrumentum publicum apparet, quod
vendidi: volo probare, quod fuit pignus: licet verba contra-
ctus sonent aliud nunquid possum per testes. nam contra p-
sumptionem instrumenti bene admittitur probatio per tes-
tes, etiam duos, vt notat in l. iuris gentium. §. quod fere. ff. de
pactis. contra tenorem verò, quem confiteor verum esse sed
aliud actum fuisse in veritate: an possim probare per duos
testes. Cynus dubitat in dicta l. i. ad quod vide quod notat
in Authen. de instrumen. ca. utel. & fina. §. si verò aliquid tale.
vbi nota. quod simulatio contractus potest probari per
testes: nisi contractus fiat in scriptis: quia tunc fecus, vt l. ge-
neraliter. & quod ibi notat. de non nume. pecu. Cynus tamẽ
in l. optimam. sic distinguit. aut ille, qui obicit instrumentũ,
negat de voluntate sua factum esse: & tunc (siue sit publicũ,
siue priuatũ) potest contrariũ probare: & est materia Doc.
in cap.

ADDITIO.

in cap. cum Ioannes. de fide instrum. aut confitetur volũtate
sua factum, & tunc, aut est priuatũ, & hoc refert. aut vult p-
bare contrarium per instrumentũ, & potest, vt dicta l. gene-
raliter: in fine. aut vult probare per testes, & nõ pot, vt ibi: an
si per numerum quinque testium, qui succedunt loco proba-
tionis faciendæ per scripturam. de testi. l. testium. aut est in-
strumentum publicum, quod confitetur sua voluntate factũ.
& hoc casu, aut vult probare contrarium per instrumentum
derogatorium, & potest: puta confectum fuit instrumentũ,
qd contractus venditionis, qui inter partes agitur, in veritate
est pignoris. certè instrumentum purum venditionis subse-
quens prò pignore reputabitur. C. plus va. quod agitur. per
totum. aut vult probare contrarium per instrumentum non
derogatorium, sed simpliciter contrarium. & tunc, aut conti-
netur in instrumento veritas facti, & nõ pot, vt l. antiquæ. C.
ad Velleia. & l. ult. ar. tu. aut continetur ibi tantũ cõfessio,
& tunc potest probari contrarium alio modo, vt l. cũ de inde-
bito. ff. de proba. & vide ad materiam simulationis, quod no-
Bar. in l. i. ff. quod vi, aut clam. vbi si contra instrumentũ gua-
rentiæ non potest opponi exceptio ex forma statuti: an po-
terit opponi exceptio simulationis. & dicit, quod sic. ¶ VI-
timò Ioan. An. enumerat multas fraudes, quas excogitant
vsurarij, ne conuincantur de vsuraria prauitate. quidam
enim, cum pignus accipiunt, vt lucentur fructus, donec eis
pecunia restituitur, volunt confici instrumentum sub titulo
emtionis cum pacto de reuendendo. quidam de isto pacto
ex interuallo volunt confici instrumentum de per se. quidam
verò simpliciter volunt instrumentũ venditionis puræ. & qd
debitor (vt de Petro apostolo) confidat suo verbo simplici, qd
reuendet. Quidam tamen liberant ab obligatione debitore,
& volunt, quod debitor remittat sibi totum, quod extortum
est nomine vsurarum, vel actionem, quæ pro vsuris repeten-
dis competit contra eos, volunt cedi eorum amico: de quo
bene confidunt nõ vexari, & hos, & alios prauos modos hic
no. in nouella excogitant, ne conuincantur. Ideo dicit Io.
An. vellet videre contra eos constitutionem talem, quod re-
stitutiones, remissiones, donationes, & quietationes vsura-
rum intelligerentur ficticiæ, & simulatæ hoc ipso, quod post
illas adhuc appareret vsurarios fenale, & vitanda essent
instrumenta super his confecta. & ista prouisio Ioan. An. ef-
fet bona, quando constaret de vsuris. sed vidi curialem vsura-
rium Senis: qui non potuisset de vsura conuincantur: mutuabat. n.
omnibus, qui videbantur sibi idonei ad reddendum, gratis,
apposito termino ad soluendum. & quia, vt plurimi non po-
terant in termino satisficere (ne ipsos cogeret ad soluendũ)
donabant sibi. 10. vel 20. vel esto, quod redderent, prouide-
bant sibi titulo donationis. vbi autem non prouidissent sibi
de aliquo, non mutuabat alia vice, vel exhibebat se difficilè
in exigendo. & hoc timore perterriti, qui saepe pecunijs indi-
gebant, semper vltra fortem aliquid porrigebant: & de hoc
nunquam scriptura apparuit. videtur enim ille vsurarius me
tal. de quo infra de limo. c. fina. & de vsu. c. consuluit. Sunt
enim multi, qui quod recipiunt nomine vsurarum, ponunt
in schedulis, & dilacerant, vel nullum librum conficiunt: sed
recipiunt bona pignora in abscondito, vt conuincantur non pos-
sint. sicut not. in d. clem. i. de vsu. contra tales per prouisio-
nem prædictam non esset plene cõsultum. Ideo ad coniectu-
ras etiã sine dicta prouisione esset recurrendum. nã si multa
instrumenta mutui reperirem, esto quod non appareret
talem mutuamentem aliquid recipere, si tamen appareret suũ
patrimonium augmentatum, nec in alia industria, siue arte,
quã in exercitio mutui, versaretur, præsumerem acquisita
per eũ prouenisse de vsuris, sicut prælatas præsumitur quæ-
suisse de bonis ecclesiæ, & maxime accedente fama, vel vul-
gi opinione, quod ita ageret, & esset consuetudo sua, vt l. vel
vniuersorum. ff. de pign. actio. & l. si seruus plurium. §. fina. ff.
de lega. 2.

C Aufam.

Item dicit in summa, quod
Decre. cum dilecti. supra cod.
vel dic venditor deceptus vltra dimidiam iusti
pretij agere potest, vt res sibi reddenti pretium acceptionem
reddatur: vel iustum pretium suppleatur. & in hoc casu est
optio emptoris. hoc dicit. ¶ Nota primò qd quod toleratur
lesio vsque ad dimidiam iusti pretij inclusiuè, sed vltra di-
midiam lex non tolerat. ratio potest esse. quia quando actus
participat de pluribus, regulatur a potentiori. de statu homi.
l. quæritur. vbi ergo ratio fauens contractui est potentior,
vel æquè potens, statur contractui, vbi est potentior causa
infringens (vt quia excedit vitium) tunc potest peti, quod
amoueat vitium. similis distinctio. ff. de contrahen. em-
ptio. l. si domum. & C. de testa. l. nostrum. ¶ Secundò nota, qd
in alternatiua iuris est electio rei. In alternatiua hominis dic,
vt l. Lucio. de leg. 2. facit quod dixi supra de vita. & hone. cle-
rico. c. a crapula. ¶ Tertiò nota, qd quod procedit petitio al-
ternatiua: nam cum sit in electione emptoris conuenti rem
restituere, vel supplere: non potest actor deducere certum
in libello, cum incertitudo causatur a reo. Ideo admittitur
libellus incertus, vt l. i. §. qui autem. ff. quorum leg. & not. in
c. vt quis duas. de electio. lib. 6. & c. ¶ Quartò nota, qd quod si
interesse commune excedit conuentum vltra duplum. inter-
esse conuentum, tunc reducitur ad commune. de isto interese
triplici, scilicet conueno, communi, & singulari. dic, vt no.
Inno. j. de sent. excom. cap. sacro. & l. i. ff. de actio. emp. ¶ Ve-
nio ad oppositiones. & primò oppo. & videtur, quod vbi est
deceptio contractus, non valeat. ff. de dolo. l. eleganter. verfi.
hoc enim. fo. aut deceptio prouenit ex dolo: aut ex imperi-
tia. primo casu. aut dolo dat causam contractui, dic, vt di-
stinxit. s. c. cum dilecti. vbi glo. magistra. ¶ Secundò oppo-
licitum est contrahentibus iure gen. se inuicem decipere, vt
l. etiam. §. idem Pomponius. ff. de mino. si licitum est: ergo
nõ debet reuocari. quia ea, quæ leuè gesta sunt, reuocari nõ
debet. vt l. de in integrum. ff. de mino. fo. de rigore licitum
Pet. de Anch. sup. 3. Decr. N N N 4 est

est contrahentibus se decipere absque dolo. ff. ad leg. falci. l. heres. ille tamen rigor utroque iure mitigatur, ut hic, & dicitur. l. 2. Tertio opp. & videtur, quod libellus alternatiuus non procedit, quia incertus. ut ff. de iniur. l. pater edixit. §. cum autem. Sol. vbi obligatio est simplex, & soluta non procedit libellus alternatiuus, ut in contrario. sed si obligatio est alternatiua, pacto procedit, ut no. Anno. de resti. spoli. c. ex parte, & quod not. in c. constitutus. de resti. in integ. & quod dixi supra in 3. no. facit quod not. in l. vbi autem ff. de verbo. obli. & l. stipulationes non diuiduntur. versu. Celsus. de verb. oblig. per Bar. ¶ Quarto opp. quod in alternatiuis, ut l. Lucio. de leg. 2. So. in alternatiua legum est electio debitoris. vt hic: in alternatiua conuentionis. & idem. ff. de iure dotium. l. plerunq; §. si. in alternatiua vltima voluntatis dic, vt d. l. Lucio. vbi per Bal. & dic, quod quandoq; cadit electio inter res debitas, vt hic. interdum inter beneficia soluendi aliud pro alio. & dic, vt not. ff. de mino. l. quod si minor. §. si pacto. ff. de pa. ¶ Quinto opp. & videtur, quod ratione minoris deceptionis, quam sit dimidia iusti pretij, subueniatur decepto. ut ff. pro so. l. vnde si Nerua. & de oper. li. l. si libertus. fo. aut qui decipitur a se, & per imperitiam suam, aut ab alio: & per imperitiam arbitratoris. primo casu habet locum illud c. secundo casu loquitur l. contraria. & est ratio. quia non debet alteri per alterum iniqua conditio afferri. vt l. iniquissimum. de iuris & fa. igno. Item quia arbitrator fuit assumptus tanquam bonus vir: vnde æque debet arbitrari. ¶ Sexto opp. & videtur, quod etiam ratione minoris damni succuratur. ut ff. de mil. l. si siue. §. 1. & l. cum mandato. fo. aliud in minore fauore ætatis, & restitutionis in integ. vt ibi. aliud in maiore, vt hic. ¶ Septimo opp. & videtur, quod etiam pro immensa læsione non rescindatur contractus. nam si venditor scit rem tantum plus valere, videtur donare, ut not. in l. quisquis. C. de rescinden. vendi. ergo non reuocatur, vt ibi. quia non decipitur, vt l. 1. §. 1. de actio. empti. intelligitur ergo idem cap. in ignorante, vel errante, vel in ecclesia, cuius administrator hoc modo, vel alio donare non potest. sicut nec ille, cui peculij administratio est concessa, vt l. filiusfamilias. de donat. & l. contra iura. §. si. ff. de pactis. ille ergo, qui scit rei valorem, videtur donare illud, quod excedit ultra dimidiam iusti pretij: & ideo si esset excessus quingentorum aureorum, indigeret insinuatione: sicut alia quilibet donatio. vt l. sancimus. C. de do. & hoc tenet Doctor meus in dicta l. 2. Et ideo notarij semper consueuerunt apponere in contractibus venditionum [& quod plus est donauit] & c. quæ practica descendit a l. cum donati. ff. de contrahen. emptio. Bar. tamen dicit, quod ista verba referuntur ad modicam summam. ff. de verb. signi. l. hæc adiectio. de hoc not. Bart. in l. si quis cum aliter. de verb. obli. & de isto articulo, cum emptor scit pretium rei, vide in Spec. eo. ti. §. nunc dicendum. 1. versu. quid si aliquis. & ibi in versu. [vbi autem v[er]ba ad ver. [si autem] Inuenies hanc materiam, & libellos super ea, secundum Ioan. And. hinc sumpta occasione quæro, quod aliquis vendidit rem suam: & re ipsa deceptus est ultra dimidiam iusti pretij: nunquid possit venire contra talem contractum. videtur, quod sic. vt hic. In contrarium facit præsumpta scientia valore rei suæ, vt dixi. & probatur in l. quisquis de rescin. ven. vbi refert Cy. opi. Pet. qui tenet indistincte, quod deceptus ultra dimidiam iusti pretij, potest contrauenire: nam quantumcunq; homines diligentes debeant scire vires sui patrimonij, vt dicta l. quisquis. tamen si enormiter sunt decepti, possunt contrauenire. Non obstat dicta l. quisquis. quia verum est, quod homo paterfamilias sic ignorando est culpabilis: non tamen damnabilis ff. fo. ma. l. etiam. §. licet præterea l. dicit, quod dolo præponderat culpæ, vt l. item si oblietrix. §. si. ad leg. aqu. & alia. l. reputat, vt paria, quem locupletari cum aliena iactura; vel esse in dolo, vt l. 1. an in pupillum. ff. de dolo. ergo & c. & ex hac opi. apparet non fore verum, quod

supra dixi: quod sciens rem plus valere videatur illud donare. & vide quod not. Bar. in l. si quis cum aliter. de ver. obli. ¶ Octauo oppo. contra prædicta. & videtur, quod non possit quis pro parte vendere, & pro parte donare, vt l. per diuersas. & l. ab Anastasio. C. man. fo. ibi. loquitur in cessione actionum, vbi non habet locum illud c. nisi cessione esset accessoria vniuersitati: vel rei corporali venditæ, & traditæ, vt d. l. per diuersas versu. except. c. ergo illud loquitur, quando venditur res corporalis, vel etiam ius, ex quo non dirigitur petitio contra tertium: sed solum contra venditorem. quia hoc casu non potest quis præsumi redemptor litium. ¶ Venio ad quæstiones primò gloss. postea Doct. quæro primò quod quando dicatur res empta, vel vendita minus dimidia iusti pretij. Respondeo, vt in gloss. 1. quæ ponit exemplum in venditore decepto: deinde in emptore. In venditore, puta valebat res. 10. vendidit pro quatuor. & sic habuit minus, quæ sit dimidia iusti pretij: quæ est quinque. e conuerso in emptore. rem valentem. 10. emit pro. 16. & sic pro vno pluri, quam sit dimidia iusti pretij, quod est 5. & ista opi. placet glo. licet Cy. aliter dicat in dicta l. 2. in 2. q. dic, vt ibi. ¶ Secundò quæro in quibus contractibus habeat locum istud c. & gl. vlti. reuocat in dubium: an habeat locum in contractibus transactionis. de illo ergo, & alijs contractibus videamus. & in transactione dicit glo. hic illud c. non habeat locum: quia in transactione non potest prætendi læsio, cum maximum sit commodum discedere a lite. fallit, dicit glo. in mino. vt in ea videtur: in transactione ergo non potest prætendere quis læsionem: nam bonum pacis (quæ ex transac. nascitur) præponderat ratur civili pecuniariæ vtilitati, vt colligitur. ff. de mino. l. ex minorum. & de præben. c. nisi essent. nã lites bonis viris execrabiles sunt, vt l. item. de ali. iudi. mu. causa fac. & hac opi. tenet Dyn. in l. Lucius. in fi. ad Trebel. Sed glo. ibi dicit contrarium. quia ita habet locum in contractibus transactionis, si cut in alijs contractibus. sed est differentia in modo æstimationis. nam in transac. æstimationis dubius euentus: ad hoc vt videatur, an quis sit deceptus ultra dimidiam iusti pretij, in cæteris æstimationibus, quantum valet in veritate. & hoc tenet Bar. qui dicit. quod idem est, quando sententia arbitratoris petitur reduci ad arbitrium boni viri. nam cum arbitramentum sit transactio quadam, ut no. in Aut. ut disse. iudi. §. 1. ille, qui dicit arbitramentum iniquum, debet probare, & concludere, quod inspecto dubio euentu litis, ille iniquè arbitratus est. ille autem, qui defendit, et contra debet articulare e conuerso. & ita not. in l. si quis cum aliter. ff. de verbo. obli. Sed Doc. meus istam. q. transactionis plenius pro sequitur in dicta l. 2. de rei uen. & tenet contra Barto. & cum ista gl. dicit enim, quod in actu liberatorio non habet cum dicta l. 2. nec illud. c. nam liberatio non rescinditur per læsionem ultra duplum. arg. ff. de pac. l. si intra. quia fauor liberationis facit eum (etiam sine causa) ualidum, ut eod. tit. l. tale pactum. ad hoc facit: quia ille, qui remittit conditionis incertum, non potest se dicere læsum. de pact. c. 1. & de in offi. testa. l. si pater puellæ. incertus autem est euentus litis cõcertationis. & multi pereunt sub clipeo ueritatis. ff. de pecu. l. tempore. & l. quod debetur. & de ap. l. 1. in prin. & de quæsti. lib. 1. ¶ Tertio ad idem quæro. an ista l. habeat locum in omnibus contractibus bonæ fidei. Bal. in d. l. 2. super tertio articulo principali arguit, quod solum in emptione, & uenditione: quia in hoc titulo situata est, d. l. in contrarium quia nomine uenditionis omnes contractus includuntur, ut not. in l. 2. C. de usuca. pro emp. & l. statuliberi a cæteris. §. Quintus de statulib. dicit ipse, quod d. l. 2. & idem c. habeat locum in omnibus contractibus bonæ fidei, ut l. item. §. fin. si loca. unde habet locum in contractu permutationis, & in contractu diuisionis: ubi quædam permutatio celebratur, ut l. maioribus. communia utri. iudi. Item in contractu locationis & conduc. & etiam in contractu innominato. do, ut des, ut no. C.

no. C. loca. l. si olei. Item & in contractu dotis, vt no. de mino. l. si ex causa. §. in dotem. Item in contractu emphyteutico: quia, cum vnus contractus habet similitudinem cõ alio, iudicatur pariter de vtroque. ff. depo. l. 1. §. si quis seruum. sed contractus emphyteuticus habet similitudinem cum locatione, & conductione. vt Insti. loca. §. adeo. ver. ergo uenditionis latissime hic sumitur. quod dic, vt no. Cy. in l. fina in 3. q. C. de re. ali. nō ali. & d. l. 2. de vsucap. pro emp. ¶ Vltimus ad idem quæro quod an hoc c. habeat locum in contractibus stricti iuris. Cy. dicit, quod etiam isti rescinduntur ratione talis læsionis: sed non rescinduntur dicta l. 2. vt no. ipse ibi in prima quæstione. de qua quæstione dic per Bar. in l. si quis cum aliter. de verb. obli. vbi not. quid iuris. si in contractu emptionis, & uenditionis contingit ista læsio, & erat vallatus stipu. an habeat locum remediū huius. c. vel illius. & l. tenet, quod remedium huius c. locum habeat: quia talis stipulatio cõsequua non nouat contractum bonæ fidei, nisi sit actum, vt l. duo societa. ff. pro socio. vel si nouat, nouat cum omnibus qualitatibus, & priuilegijs, quæ inerant in contractu primo, vt l. stip. de vsur. & l. si legati ferui nomine. de leg. 1. ¶ Quæro etiam quod an in datione insolutum habeat locum illud. c. Oid. consuluit, quod sic: quia talis datio habet vim uenditionis, non quidem a vendente, pcedentis, sed ab alio, cuius res erat. ff. de euic. l. si plus. §. si ius sum. fam. ercif. l. qui erat. de dista. pig. l. rescriptum. §. si alienan. C. de euic. l. si prædium. & l. si ob causam. & ita tenet cõ sil. 25. ad idem quæro. quod an habeat locum in quasi contractu, puta in aditione hereditatis. dicit Bal. quod non, quia habet locum illud remedium in actu duorum, non vnus tantum. 12 quærit etiam. quod an habeat locum in permutatione beneficiorum. dicit, quod non; quia non habet vnus titulum, alius causam ab alio: sed a collatore. ¶ Sed vtrū habeat locum, quando quis emit spem de futuro, vt iactum retis. dicit, quod sic, relata consideratione ad pretium spei: nam & spes æstimationem recipit. ff. de mino. l. denique. §. si quid filio. ¶ Sed pone, quod quis emit spem fructuum futurorum: postea casu fortuito nihil percipitur: vtrum teneatur ad pretium, arg. est hic, quod non. & d. l. 2. de non faciunt, quia hic a principio, id est tempore contractus. Sed in quæstione nostra. ex post facto emerfit; ad hoc ff. de mino. l. verū. §. si locupleti. fo. dicit Bal. quando contractus celebratur super sola spe, non receditur: licet postea spes deficiat, argu. ff. de transac. l. si de possessione. & de actio. emp. l. si iactum retium. & tunc dicitur contrahi super spe, quando non pendet ex naturali cursu, sed merè ex casu, & fortuna, vt captura piscium in mari. aut non contrahitur merè super spe: sed super re futura, quæ verò similiter erit, & quæ per rerum naturam habet esse ad præsentia, vt super fructibus futuris. & tunc refert, aut est talis cõtractus, in quo statim de natura contractus consueuit transire periculum in accipientem (vt contractus uenditionis,) & tunc, aut requiritur præstatio uenditionis: aut sola patientia. primo casu in re futura est periculum venditoris, si non nascitur, quia contractus non erat purus, sed conditionalis, de contrahen. emp. l. debitor. §. verosimile. secundo casu est periculum emptoris, nisi venditor in se suscepit periculum. de contrahen. emp. l. fistulas. §. sacramenta. Item nisi ipse venditor præstiterit impedimentum, vel occasionem. vt ff. loca. l. si in lege. §. colonus. & l. si mercus. §. culpa. eo. tit. Si verò de natura contractus non transit periculum in accipientem (vt in locatione) tunc domini est periculum si damnnum contingit in rebus domini, prout in fructibus pendentibus: fecus si in rebus coloni, vel in fructibus separatis. de fur. l. si seruus. §. locati. Ita distinguit in dicta l. 2. de qua. q. plenius per Bart. in disputatione, quæ incipit. Publicanus. & l. conte. §. qui maximos. ff. de publi. ¶ Quod si læsio est in modo, siue onere extrinseco, an per hoc c. minuat tantum de modo, quod reducatur ad condignum, videtur, quod sic. quia modus videtur esse quoddam pretium. ff. de contrahen. emp. l. fundi partem. dic, quod si modus est

inæstimabilis, vel indiuisibilis, nulla est diminutio, secus fortè in modo diuisibili. vide deleg. l. l. planè. versu. 2. & de oper. liber. l. Titius. pone etiam, quod res non efficitur maioris pretij post contractum: quia tunc commodum esset emptoris, vt §. c. cum dilecti. no. declaratur tamen, & apparet plus ualuisse tempore contractus, quia reperta sunt instrumenta, quomodo illi domui debebatur seruitus: ex qua est satis maioris pretij an habeat locum illud. c. & dicta l. 2. dicit Bal. quod nemo emitt ea, quæ non apparent, vt l. Rutilia. de contrahen. emptio. & de non apparentibus nou est iudicium hominis. & tunc consideranda est æstimatio latens tempore contractus, non quæ postea emerit in lucem: sicut nec consideratur thesaurus postea reperitus, secundum Bald. ¶ Quarto principaliter quæro, quod an ad rescindendum contractum, ratione huius deceptionis, competat actio ex eo contractu, vel conditione ex l. vel officium iudicis. quidam, quod officium iudicis. & sic infra quadriennium durabit ius petendi talem rescissionem, quia officium iudicis plus non durat. & hanc opi. quod detur iudicis officium tenet Pet. in d. l. 2. in 3. q. Sed quod non duret illud officium plus quadriennio, non videtur bene dictum, nam lex dicit quod iudicis officium durat, 30. annis: sicut actio personalis, & sicut actio realis. C. de præscrip. 30. ann. l. sicut. & l. querela. de falsis. Non obstat l. superuacuum. C. de tempo. in integ. restituti. quia loquitur vbi iudicis officium imploratur pro restitutione in integrum consequenda: secus vbi habet paratam viam ad petendum rem ipsam. facit ff. de no. oper. nunc. l. de pupillo. §. habet autem. & hoc sentit hic Ioan. An. post Host. & tenet Accur. in l. in contractibus. ex qui. cau. ma. glo. tamen hic refert. Vin. tenuisse, quod non, officio iudicis, sed ex eo contractu debeat agi. & dicit, quod fuit opi. Iaco. Bal. quam opi. sequitur glo. in dicta l. 2. & idem ibi Bal. vbi plenè tractat de ista condi. ex l. ¶ Quinto quærit gloss. quod si quis iurauit non contrauenire: an possit prætextu læsionis ultra dimidiam petere illam rescissionem. glo. dicit, quod aut maior iurauit, & non potest contrauenire, aut est minor, & poterit contrauenire. quia renunciatio cum iuramento excludit eum a singulari beneficio restitutionis in integrum: non a beneficio iuris communis: nisi iurasset non repetere rescissionem, etiam ratione deceptionis in pretio. Ita dicit glo. tollit ergo tale iuramentum singulare beneficium ætatis, sed non ius commune dicta l. 2. & hoc c. non tollit, quia fortius tollitur singulare priuilegium: quam ius commune, vt l. eius militis. §. militia. de testamento mil. & istam opin. glo. tenet glo. in dicta l. 2. Sed nunquid hoc sit verum, quod prætextu iuramenti dictis casibus excludatur, siue minor sit certioratus de beneficio minoris ætatis, siue non. Dy. de facto consuluit dixit, quod tunc iuramentum eum representat maiorem, si sit certioratus de beneficio minoris ætatis: alia non, quia secundum eum iuramentum firmat actum contra ætatem, sed non contra errorem. quod sic ostenditur. fortius est beneficium ætatis, quam sexus. ff. de mino. l. si apud. sed beneficium Velleiani non perditur, nisi mulier certioretur. ff. ad Velleia. l. si. & no. in l. sciendum. de verb. obli. & §. de foro compe. c. si diligenter. ergo nec beneficium ætatis. facit l. doli mali. §. diuersum. de verb. obli. præterea radix actuum humanorum est consensus, vt l. 1. §. conuentionis. ff. de pac. sed ignorans non consentit. de dona. l. nec ignorans. ergo cum præsumatur minor ignorare, præsumatur dissentire iuramentum enim sine consensu est sicut corpus sine anima. de non num. pec. l. si. Item pro Dy. facit, quod no. in Auten. quomodo oportet epi. §. sed nec. in gloss. Pe. de Bel. perti. dicit, quod non est necessaria certioratio; quia iuramentum representat eum maiorem, & sic præsumitur scire, sicut maior, quiaposito, quod fingitur maior, statim sequitur præsumptio scientiæ, & cessatio beneficij. ar. ff. de minor. l. de ætate. in fi. Idem tenet Bar. quia licet non consentiat specialiter, consentit generaliter. de transac. l. sub prætextu. & quia iurando super facto, videtur plenè iurare super iure: quod ex illo

illo facto descendit, vt l. duobus. §. colonus. ff. de iureiuran. & quia Auten. sacramenta nihil aliud exigit: nisi quod sit iuramentum super contr. actibus non reuocandis. opi. tamē Dy. videtur sequi Cy. in dicta l. 2. in 6. q. & dominus Ioan. An. hic dominus Bal. dicit, qd aut iuramentum accedit renunciatio- ni, & tunc sit necessaria certioratio. ar. l. Clodius. ff. de acqui. hære. aut accedit promissioni, & tunc non. & ita no. in dicta l. 2. nec aliquid ad hoc allegat. Tutius est tenere cū Dy. Cy. & Ioan. An. hoc tamen not. qd si minor esset deceptus dolo ad- uersarij, non noceret sibi iuramentum, vt not. C. si mi. se. ma. di. l. si alterius. & idē fortē in maiore inducto per dolum ad contrahendum, vt iuramentum non firmet contractum con- tra dolum aduersarij. quia vbi talis est dolus, abest consen- sus, vt dixi §. eo. c. cū dilecti. esset hic etiam tractandum, qd dicatur iustum pretium rei, ad hoc, vt habeat locum dispo- sitio huius c. dic. vt not. Bart. in l. pretia rerum. ff. ad l. falci.

ADDITIONES.

- Libellus alternatiuus. Adde l. vbi autem. §. qui illud. & ibi Doct. maximē Alex. de verb. obl. Quod verum, si electio est creditoris: secus si debitoris: quia tunc est in potestate actoris certum petere: ideo valet alternatiuus. glo. in c. Abbate. de re iur. in 6. Inn. in c. restitutus de resti. in inte. Bar. in l. 1. §. quod autem. quorum lega. & in l. 2. C. de sent. quæ sine cer. quanti. profe Ang. in l. si rem. de rei vendi. Cy. & Bal. in l. Gallus. §. si eius. in fi. de libe. & posthu. & vide ibi Imolam. & Alex.
De beneficio. & an si iurat non contrahentem, alius, præsumatur scire beneficium, vt illi videatur tacite renunciare. Vide Bar. & Rom. in l. scitē dum de verbo. obli. quod non. Idem Salt. in Auten. sacramenta. C. si ad- uer. vend. Bal. contra in c. item sacramenta. in fi. de pace iur. firman. in l. 2. in 9. q. C. de rescin. vend. & idem ibi Cy. vide Alex. consi. 29. primo volum.

S V M M A E.

- 1 Denunciatio quomodo fit facienda.
2 Emptor quid debeat renunciare venditori. & num. 3.
4 Venditor coram iudice emptoris tenetur defendere, & non ad suum forum causam reuocare.
5 Emptor, qui se contumaciter absentat tempore sententiæ non habet recursum de euictione contra venditorem.
6 Iniuria iudicantis potius nocet emptori, quam venditori.
7 Casus, in quo emptor, qui succubuit, de euictione non agit.
8 Venditor si scit litem motam esse emptori, an debeat sibi denun- ciari.
9 Sententia si lata sit contra emptorem per iniuriam iudicis: an teneatur venditor de euictione, & nu. 10.
11 Venditor, qui emptorem defendere tenetur, quando cumq; sibi contro- uersia moueatur, instrumenta sua tituli ipsius rei debet retinere penes se, & non tradere emptori.
12 Vniuersitas iuris, vel facti si vendatur, & emittitur vnus, vel duo corpora ipsius vniuersitatis, an possit agi de euictione.
13 Donatarius an possit agere de euictione, euicta re donata.
14 Emptor si fuit expulsus de fundo per iniuriam priuatae personae: an possit agere de euictione.
15 Venditor an teneatur ministrare omnes sumptus in lite mota contra emptorem.

S l venditori. Tres casus ponit, in qui- bus re euicta venditor nō tenetur emptori de euictione. ¶ Not. primò, qd c. lo- quitur in veditore. quid in donatore; in legato euictò, & alijs cōtractibus: an euicta re, teneatur quis de euictione. dicta. j. ¶ Secundò no. quomodo fit denunciatio facienda, quia post institutū iudicium. quo autem tempore, post dicam. j. ¶ Ter- tiò no. quid debet renunciare emptor venditori, hoc scilicet, qd defendat rem à se venditam: non ergo ad finem simpli- cis scientiæ, sed ad finem defensionis suscipiendæ ista denun- ciatio est inducta. ¶ Et sic simplex scientia venditoris, qd litem mota sit, non releuat emptorem ab onere denunciationis. vt j. dicam. Ex hoc etiam collige, qd venditor coram iudice emptoris tenetur defendere: non autem ad suum forum cau-

sam renocare, vnde clericus venditor debebit defendere em- ptorem laicum coram iudice seculari, vt l. venditor. ff. de iu- di. ¶ Quarto no. quod emptor, qui contumaciter se absentat tempore sententiæ, non habet recursum de euictione contra venditorem: videtur enim tunc condemnatus propter suam contumaciam, potius quam propter malam causam, vt di- cit glo. 2. facit, quod no. Bar. in l. cū filius. de ver. obl. ¶ Quintò no. quod iniuria iudicantis potius nocet emptori, quam vē- ditori. nam qd iudex faciat iniuriam, est quidam casus fortui- tus, & ideo periculum ex iniuria iudicis procedens imputa- tur emptori: sicut omne aliud post perfectam venditionem contingens, vt l. necessariò. C. de pericu. & commo. rei vend. ¶ Opp. & videtur, qd re euicta (etiam si non denunciauerit) possit emptor agere de euictione, vt l. haberemus. r. Respo. ff. de euic. fo. ibi fuit remissa denunciandi necessitas: hic nō. ¶ Secundò ad idem op. & videtur, qd etiam sine denunciatio- ne possit agere, re euicta, vt ff. de euic. l. & ideo. §. præsentē. fo. dicit glo. ibi venditor latitabat, ne posset ad eum denun- ciatio peruenire. hic secus. ad hoc vide, quod not. Bar. in l. 1. ff. quod vi, aut clam. & idem intelligas, etiam si sine latitatio- ne emptor denunciare non potest. C. de euic. l. antep. secū- dum Abb. vtile est seruare dicto casu, quod dicit cle. causam. de elec. ¶ Tertio oppo. & videtur, qd etiam si denunciauerit, non possit agere de euictione. vt ff. de euic. c. si rem. §. quoli- bet. fo. ibi denunciauit nimis tardē: secus si tempelue. nam sera denunciatio nihil prodest, vt l. si putator. ff. ad leg. aquil. vsque ergo ad quod tempus iudicij denunciare possit; Host. dicit, quod quādiu ius saluum sit venditori: vnde no. de accu- sa. in l. si rem. §. quolibet. qd ibi emptor denunciatur in causa ap- pel. tantū valebit denunciatio, si omnia integra sunt actori circa testes, & circa alia, & ei nihil deperit. ff. de op. leg. l. vi. & idem Vin. & Cyn. in l. emptor. C. de euic. Alij dicūt, quod de- denunciare potest, antequam iudicium accipiat, per l. qui concu- binam. §. hares. de leg. 3. Sed glo. ibi exponit iudicium pro sententia. Dyn. distinguit, qd aut de euictione agitur ex causa non lucratiua. & habet locum, quod supra dixi. Aut ex cau- sa lucratiua, & tunc habet locum §. hares. non enim est par ratio & c. vt C. de codi. l. fina. secundum Ioan. And. ¶ Quarto ad idem oppo. & videtur, qd denunciatio nihil prodest, vt l. si di- ctum. §. si compromisero. ff. de euic. fo. illud verum, cum em- ptor, cui mouetur questio, in arbitrum compromisit, & suc- cubuit. secus si per sententiam. Ratio differentia est. quia iu- dicium redditur in inuitum, vt l. inter stipulantem. §. si Sti- chum. de verb. obl. arbitrium verò voluntarium: ideo magis succurrendum ei, qui inuitus suscipit iudicium, quam ei, qui sponte, vt l. si fideiussero. §. si necessaria. ff. qui satisda. cog. & ex hoc dico, qd si ex forma statuti cogereur emptor ad com- promissum, & succumberet, haberet recursum contra ven- ditorem: de euictio. sicut si corā iudice succubisset. ad hoc c. ab arbitris. de offi. deleg. lib. 6. vbi isti arbitri necessarij, qd à partibus assumuntur, magis participant de natura iudicij, quam arbitrorum. facit l. cū specialis. C. de iudi. ¶ habes er- go casum, in quo emptor, qd succubuit, de euic. nō agit, sunt. & alij casus. primus si emit rem alienam scienter, quo casu non agit. vt l. si fundum. C. de euict. & ibi no. Cyn. an emptor sciens teneatur soluere pretium. est, & alius, si pactus est de possessore petitor. vt ff. de euic. l. si rem. §. dupla. Item si non appellauit de euict. l. habemus. §. 1. Alij contra. de quo per Io. And. §. de procura. c. non in iust. Item, & tres casus ponū- tur in tex. & alios hic enumerat Ioan. And. super glo. 1. ad fi. ¶ Venio ad quæstiones. & primò quæro. dicitur hic, qd em- ptor tenetur denunciare venditori ¶ pone ergo, qd venditor scit litem motam esse emptori: an debeat sibi denunciari. vi- detur, qd non: quia qui certus est, certiorari non debet, vt in c. eum qui certus. de reg. iur. lib. 6. & l. 1. de act. emp. Io. And. dicit, qd tutius est etiam scienti denunciare. ar. ff. de adul. l. de- nunciastē. Guli. in Spe. dicit hoc necessarium. eo. ti. in fi. & ibi hoc

hoc tenet Ioan. An. hic, & Bart. in dicta l. denunciafse. & ibi reddit rationem, quare expedit denunciare absenti. circa hoc tamen no. verbum, quod ponit Dy. in d. reg. eum qui certus. dicit enim, qd quando dubium est an denunciatio, vel scientia sit de substantia, præsumitur qd scientia. & ita refert hic Ioan. An. & Cy. in l. emptor fundi. C. de euic. vbi ponit prædi- ctam quæstionem. ¶ Secundò quæro. dicitur hic, qd si per iniuriam iudicis sententia lata sit contra emptorem. non tenetur venditor de euict. vtrū istud sit verū: siue iniuria illa proueniat culpa emptoris: siue etiam sine culpa, glo. in l. si p imprudentiam. ff. de euic. videtur dicere, quod quando iniu- ria iudicis procedit sine culpa emptoris, nihilominus agit. contrarium videtur no. ff. de fideiuf. l. sine excep. & dicit Ioā. An. qd hoc communiter approbatur per l. si feruus. quam al- legat illa glo. & per l. si pro ea. C. man. & ff. de bo. lib. l. qui cū maior. §. si tamen. & intelligit Inno. de tali iniuria, ex qua iudex teneatur, vt l. 1. r. C. de pœna iu. qui ma. iudi. Si autem talis esset casus, qd iudex non teneretur (puta si non sufficientes p- bationes induxisset emptor sine dolo malo) tunc tenetur vē- ditor, qui de probationibus illius rei debet esse sollicitus: ven- ditori enim imputatur defectus probationum: vt hic patet. emptori verò culpa sua, & iudicis iniuria secundum Io. And. ¶ Sed incidenter queritur. dixi §. qd siue culpa, siue sine cul- pa emptoris iudex per iniuriam pronunciauit, venditor non tenetur de euic. sed quare aliud in fideiussore per iniuriam iudicis condemnato; talis enim, si non commisit culpam, ini- uria iudicis sibi facta imputatur domino, & non sibi, vt di- cta l. excep. ff. de fideiuf. Bar. in dicta l. dicit, quod aliud in fi- deiussore: aliud in emptore per iniuriam iudicis condemna- to: nam causa contra fideiussorem mota non pertinet princi- paliter ad emptorem, sed ad reum principalem: modò sentē- tia lata contra eum, ad quem negotium non spectat princi- paliter, non nocet sibi, sed domino: licet iniuria sit, vt l. etiam. C. man. & sic in fideiussore, & principali; in emptore autem non potest dici, qd culpa partis sit iudicis imprudentia, sed culpa ipsius iudicis, vel eius, qui fecit eum præesse illi officio. & ideo non datur regressus illi emptori: quia emptione per- fecta, periculum casus fortuiti pertinet ad emptorem, vt l. r. C. de peri. & commo. rei ven. sed istud, quod fecit iudex, fuit casus fortuitus quò ad partes, & ideo ad emptorem spectat. ¶ ita dicit Bar. in d. l. excep. Ex prædictis collige, qd vendi- tor, qui emptorem defendere tenetur, quando cumq; sibi con- trouersia moueatur, instrumenta sua tituli ipsius rei debet re- tinere penes se: non autem tradere emptori. quod dic, vt l. creditor. & l. Lucius. de ac. emp. & l. instrumenta. C. de fide- iuf. Item qd dicitur hic in tex. [si per iniuriam iudicis] & c. Idem intelligas, si per imprudentia, vel errore, secundum Ioan. And. ¶ Tertio quæro. dicitur hic de re singulari euicta, ¶ quid si venditur hereditas, vel alia vniuersitas iuris, vel fa- cti (vt peculium, grex, armentum, & familia) & euincitur vnū, vel duo corpora ipsius vniuersitatis: an possit agi de euic. ¶ dic, vt no. Cy. in l. 1. C. de euic. ¶ Quarto quæro. ca. illud lo- quitur in contractu oneroso emptionis, & venditionis: quid in alio contractu (puta transactionis & permutationis.) dic, vt l. si pro fundo. C. de transac. ¶ quid in donatione: an euicta re donata, possit donatarius agere de euictione. distingue se- cundum Cyn. aut donator promisit de euictione solemnem p- misionem, ex qua potest agi: & tunc ageretur de euictione, vt l. quoniam. C. de euict. aut non promisit de euictione, & tunc aut donatio incæpit à præcedenti cōuentione, aut à traditio- ne. Si à præcedenti cōuentione: tunc refert, aut à præcedē- ti cōuentione vestita, aut nuda. si vestita per stipulationem, tenet iure nouo, & veteri potest agi de euictione. Si incæpit à nuda cōuentione: tunc, aut quaris vtrū potuisset agi iu- re veteri: & dicit, quod non, vt dicta l. quoniam. aut iure no- uo. C. & potest. vt l. si quis argentum. C. de dona. nam sicut si præcessit cōuentioni vestita, donator tenetur facere rem acci-

pientis: quia tenetur dare, quod est accipientis facere, vt l. vbi autem. in fin. ff. de verb. obl. coniuincto. §. sic itaque. Inft. de act. ita hodie, si præcessit nuda cōuentione de donando, vt dicta l. si quis argentū. aut donatio incæpit à traditione. qd semel, R. semel donat, & tradit: tunc dic, aut quaris vtrū aga- tur ad particulare interesse (vt ad sumptus.) & tunc; aut non fuit donator in dolo, & non agit, aut fuit: & tunc sic, vt l. Aristi. in fi. ff. de dona. Si ad totale interesse: tunc, aut agit de euictione propriè, nec impropriè. & ita distinguit Cyn. in d. l. quoniam. vbi etiam quærit, si res legata euincitur, an pos- sit legatarius agere contra hæredem de euic. nam legatū est quadam donatio in testamento relicta, vt l. legatum. de leg. 2. distingue, vt ipse no. C. de leg. l. cū alienam. ¶ Quintò quæ- ro quando possit agi de euic. an demum re euicta in totum, vel in partem, vel etiam post litem motam, æquæquam euin- catur. dic, vt no. Cy. in dicta l. quoniam. in vlt. glo. ¶ Vltimò quæro. dicitur hic, qd venditor non tenetur, si per iniuriosan- tē sententiam res fuerit emptori euicta. ¶ quid si per iniuriam priuatae personae emptor fuit expulsus de fundo, quia ille pri- uatus se dominum prætendebat: an possit emptor agere de euic. dic, qd non: ad hoc enim, vt venditor teneatur emptori de euic. oportet, quod per viam iuris amittat emptor præ- dium: non per viam iniuriæ, seu violentiæ, vt est casus in l. vti. C. de actio. empti. Sed quia in instrumentis consuevit ap- poni, qd venditor promittit defendere emptorem de iure, & de facto, quid importet illud verbū [de facto] dic, vt no. Bar. in l. stipulatio ista. in prin. ff. de verb. obl. ¶ Vltimò quæro, si mouetur emptori quæstio super re emptæ ante solutum pre- tium, an soluere teneatur, cū fuerit rei emptæ possessionem adeptus. & postea sibi mota quæstio, pretio nondum soluto, dic, vt no. in l. si post perfectam. C. de euic. ¶ Vltimò ex eo, qd hic, & in multis alijs iuribus dicitur, qd venditor tenetur de- fendere emptorem. collige arg. qd teneatur ministrare om- nes sumptus in lite. & an ad hoc possit agere emptor ante re- euictam, vt ministret sumptus litis: videtur qd sic, per l. qui absentis. de procura. vbi dicitur, quod mota lite tenetur de- fendere uenditor. ergo si non defendat: tenetur ad interesse ob rem non defensam. ff. iudi. sol. l. cum quærebatur. Itē pro- bo per rationem. uenditor tenetur emptori, ut sibi habere liceat, ut l. empto. §. pen. ff. de actio. emptio. modò in obliga- tione, habere licere, ueniunt sumptus ex lite, ut l. stipulatio ista. §. qd si forte. de uerb. obli. & ibi not. Non ob. l. 2. C. de euic. quia illud in euic. rei hæreditariæ. Non ob. l. si status. eo. tit. quia uerū est, qd non potest agi ex clausula de euict. quia non est euicta: sed ex clausula ob rem nō defensam: si hoc fuit expressum, siue non; quia aliàs intelligitur: unde potest agi ad interesse. Non ob. ratio: quia iniuria uenditori nō nocet, ut l. si per imprudentiam. de euict. quia illud est uerū, si p- iniuriam iudicis: secus si per iniuriam partis, à qua me po- tuit liberare suscipiendo litem. & hoc cū emptor vult agere ad particulare interesse expensarum lite pen. lite autem fini- ta, quia emptor obtinuit: an possit sumptus litis repetere à uenditore. dic, vt no. in l. r. C. de euic. & hoc no. Bar. in l. ven- ditorum. ff. de uerb. oblig.

ADDITIONES.
1 Quod teneatur. Vide Bal. in l. 3. C. de peri. & commo. rei vendi.
De locato, & conducto.
VIA contractus locationis habet similitudinem cum contractibus emptionis, & uen- ditionis: in tantum, ut sint quidam casus, in quibus probabiliter dubitet, an sit emptio, uel locatio, ut l. i. ff. eo. Ideo propter taleq; uiciniam, siue similitudinem hunc titu- post illum immediatè subnequit de materia habetur. §. q. a. c. perpetua. cum se. conuenit de pact. c. pleriq;. ut lite pen. ecclesia.

ecclesia. 2. de fide instr. c. inter dilectos. in fi. de re. eccl. non alin. c. ad audientiam. de deci. c. dilecti. c. licet a nobis. & c. tua nobis. cum similibus &c.

S V M M A E.

- 1 Constitutio legati durat, etiam finito legationis officio.
2 Constitutio, quae loquitur de scholaribus, non extenditur ad doctores.
3 Scholaris vnus, vel magister non potest conducere hospitium, siue domum ab alio conductam ante tempus conductionis elapsam.
4 Hospitium in aliquis possit conducere in praedictum inhabitantium.
5 Constitutio penalis, si concernit fauorem alicuius, potest ille illi actui consentire.
7 Excommunicatio an infligatur ipso iure contra facientes, vel per sententiam, ex constitutione, qua cauetur, prohibeo sub pena excommunicationis, vel anathematis.

EX rescripto. Excommunicati sunt magistri, & scholares Bono. qui ante tempus conductionis conducunt hospitia aliorum magistrorum, vel scholarium sine ipsorum consensu. & primo decidit relationem legati. secundum ponit ipsius constitutionem, quam confirmat. tertio illam publicari mandat. secunda ibi [constitutionem] tertia ibi [statuente]. No. primo. q. constitutio legati durat etiam finito legationis officio. concor. s. de offi. leg. c. si. similiter, & sententia, & praecpta iudici. quod dic, vt l. & puto. ff. de postu. & l. gesta. C. de re iudi. & quod no. in c. a nobis. j. de sent. excom. q. Secundo no. ibi [nullus magistrorum, siue scholarium] &c. ex hoc enim datur intelligi, q. altero ipsorum expresso, aliud genus non venire: t. vnde constitutio, quae loquitur de scholaribus non extenditur ad Doctores, vel e conuerfo. de quo dic, vt in salutatione. de qua in principio voluminis Decretalium. & in proemio Cle. facit, quod not. Io. And. in reg. cum qd prohibetur. in mercurialibus. q. Tertio no. q. vnus scholaris, vel magister non potest conducere hospitium, siue domum ab alio conductam ante tempus conductionis elapsam. & videtur inducere iste tex. specialiter in scholaribus. & dicit Host. q. ista Decre. non intendit astringere locatorem, vt eadem in inquilino locet secundo anno: imo secundum verba potest locare alteri, lapsa tempore locationis, sed ante non sine consensu inquilini. & est forte speciale in clericis scholaribus, nam in alijs, etiam durante tempore prioris locationis, potest dominus alij locare: dum tamen secunda locatio conferatur in tempus finis prioris. ar. ff. de here. insti. l. in tempus. & qui po. in p. ba. l. qui prior. s. a Titio. sed hoc non potest facere scholaris, vt hic patet. & de hoc vide per Cyn. C. eod. l. ne cui. q. Quarto not. q. in praedictum inhabitantium alius non potest conducere illud hospitium: quid ergo si prope scholarum, vbi legitur, faber, vel magister lignarius conducit domum, & impedit doctorem propter strepitum. dic, vt no. Bart. in l. i. ff. so. ma. vbi dicit, q. ille, qui praenit, habet ius: vnde si praenit scholaris, faber debet inde repelli. si faber scholarum, vel doctorem imputet sibi. dic, vt ibi. q. Quinto no. q. hic poena excommunicationis imponitur conductori. quid in locatore. j. dic. q. Sexto no. q. si constitutio penalis concernit fauorem alicuius, potest ille actui consentire. ex quo consensu ille, qui contrafacit, incidit in poenam. & hoc verum ante poenam inflictam: postea vero consensus superueniens non tolerat poenam iam commissam. & vide ad hoc, quod not. in c. p. & g. s. de offi. deleg. & l. insulam. s. 3. ff. sol. ma. & l. i. ff. de leg. 3. per Bar. q. Septimo not. quod constitutio debet an nis singulis publicari. & forte est ratio: quia scholares quotidie veniunt, & recedunt: vnde quia in loco studij non dicuntur habere domicilium, vt l. scire oportet. ff. ad muni. ideò magis videtur expediens successiua publicatio: quam in illis, qui in loco continue habitant: in quibus sufficit semel publicari. facit. s. de postu. c. j. q. Quarto. ista constitutio prohibet scholaribus, & magistris conducere hospitia aliorum scholarium, & magistrorum: quid ergo de alijs, qui occasione scholarium moram trahunt in studio (vt scriptores, characterarij, meretrices, & sim.) Lau. dixit ad omnes extendi, qui gaudent priuilegio scholarium. de quo in Auten. habita. C. ne filius pro patre. & hoc etiam tenet Hostien. ad meretricem autem dicit non extendi. Sed Hostien. dicit eas ligari, si participarent huic delicto damnato. conducendo forte pro scholaribus: vel eum ad hoc inducendo. participat enim in crimine istis casibus, ergo ligatur, vt c. si concubina. j. de sen. excom. secus si simpliciter ibi scholaris cohabitatur: vel si meretrix conducet hospitium scholaris, vel alterius meretricis: tunc. n. hac poena non ligatur secundum glo. post Ioan. And. & hanc opi. quod habitantes gratia scholarium ligentur si contrafecerint, tenet hic Vin. gloss. tenet contrarium, quam sequitur Ioan. Tan. & Goff. q. Secundo quero. q. vtrum ex constitutio ne (qua cauetur. prohibeo sub pena excommunicationis: vel sub pena anathematis) infligatur excommunicatio ipso iure contrafacienti, vel per sententiam. gloss. tenet hic, q. constitutio, quae loquitur dicto modo, fit canon lata sententia. allegat. 64. dist. c. Salonitanæ. vbi de hoc. & j. de fagi. c. vno. Idem tenet Vin. Tan. Phi. Bona. contra dic, vt dicto c. vno. de sagitta. & de testa. c. cum esset. q. Tertio quero, quare Papa excommunicat magis conductorem, quam locatorem. dicit, quod in eos, qui locant (cum sint laici) non habebat iurisdictionem. Hostien. dicit, quod etiam locatores erunt excommunicati: quia participant in crimine, vt dicto c. si concubina. quod ego confirmo alia ratione. dico enim, quod in istis correlatiuis (vt emptor, & venditor, locator, & conductor: maritus, & vxor) si vnus prohibetur contrahere, intelligitur per consequens alteri fore prohibitum sub eadem poena, vt l. fina. & ibi Bart. ff. de acceptila. & l. nemo martyres. de sacrosanctis eccle. facit Auten. cui relictum. C. de indic. vidu. tollen. q. Quarto quero. an ista constitutio sit localis in studio Bono. tantum. an generalis ad omnia studia. & videtur, quod generalis, postquam est in corpore iuris clausula: licet de Bononia loquatur, vt Institutu. de iure natu. gen. & ciu. s. sed quod principi. cum se. Item quia eadem est ratio, ergo idem ius, vt l. a Titio. de verbo. oblig. de consti. c. translato. & hoc tenet Host. Inno. & Abb. contra quos tenet Ioan. And.

S V M M A E.

- 1 Episcopus non potest facere statuta contra iura alterius, nisi quorum interest, consentiant.
2 Habens ius decimarum, potest ipsarum fructus, locare omnibus, siue sint clerici, siue laici.
3 Conditionem suam ne faciat meliorem, nemo potest prohiberi per statutum.
4 Prælati concessa est locatio rei ecclesiastica, sed non alienatio, nec infeudatio.

Vestra. Reuocatur statutum, quod arctat ecclesias res suas certis tantum locare personis. & in prima monachorum decisa querela. In secunda prouisio cum determinatione. ibi [dicecesanorum.] & ultra casum, quem ponit glo. potest dicere, quod monachi isti ex donatione aliquorum vafallorum de consensu dicecesanorum habebant certas decimas in aliarum ecclesiarum parochijs, de quibus episcopi statuerant, vt dicit glo. q. Not. primo secundum Inno. q. licet episcopus cum Capitulo suo possit facere statutum quantum ad iura sua, & vbi per id alijs praedictum non paratur, super alijs

alijs non potest: nisi quorum interest, consentiant, vel ad minus sint praesentes, per illud c. & ad hoc. de his, quae fi. a pra. la. c. pen. & ultimo. & de ma. & obe. c. si. Idem Host. & Ab. ex quorum dicto sequitur, quod non contradicere, vel tacere, habeatur pro consensu, contra non per Ioan. And. de elec. c. in genesi. in glo. no. secundum Inno. ante fi. vbi distinguit appetibile ab oneroso. de hoc. j. de reg. iuris. c. is qui tacet. lib. 6. & per Cyn. in l. inuitus. C. de procura. & l. contra dotem. 2 so. ma. q. Secundo no. q. habens ius decimarum potest ipsarum fructus locare omnibus, siue sint clerici, siue laici. vt dicat j. q. Tertio no. q. non potest quis per statutum prohiberi facere conditionem suam meliorem: & est contra statutum vnuerfitatis, quod non permittit locare domos ipsorum maiori pretio, quam proximo anno locauerat. & per hoc etiam consuluisset se dicit Io. An. canonico inuito, non posse Capitulum statuere canonicum non posse locare domum, vel p. bendam, nisi cu canonico. de hoc scilicet super quibus rebus possint collegia facere statuta. dic per Bart. in reperi. l. omnes populi. ff. de iusti. & iure. & l. magistri. & l. fina. C. de iurisd. omnium iud. q. Quarto not. in ver. [ita tamen:] q. praelatis est concessa locatio rei ecclesiastica: non autem alienatio, vel infeudatio: vnde si quis locaret ad centum annos (licet veretur verbo locationis) tamen alienatio censeretur, vt no. Dy. in l. codicillarum. s. ab instituto. ff. de leg. 2. & de re. ecc. non ali. c. i. in cl. ex vocabulo ergo non cognoscitur, an sit locatio, vel alius contractus, sed ex effectu, vt dicam. j. c. prox. q. Oppo. hic Papa irritat statutum episcopi. contra episcopus potest facere statuta, vt c. cu consuetudinis. s. de consue. ergo inter subditos debet tenere. so. vt in prima gl. & dixi in primo no. vel si intelligas illud c. de mo. exempto, planum est c. quia tunc mona. non astringitur statuto, nisi ppter capellas non exemptas. de priuileg. c. ex ore secundum Viucen. Iaco. & Goff. q. Secundo oppo. iste tex. videtur permittere locationem fructuum decimarum quibuscunque personis, & sic etiam laicis. Sed contra. j. depræscri. c. causam. & de deci. c. quamuis. so. ibi loquitur, cu fit collatio perpetua, hic de locatione temporali: vel ex locatione temporali transire potest in laicum quoddam temporale ius ad fructus percipiendos, vt hic iure spirituali penes ecclesiam remanente, vt in dicto c. quamuis. vbi de hoc. transfertur ergo quandoq; vtendi commoditas, sed non ipsum ius inseparabile a persona. concor. l. necessarij. s. quod si pendente. ff. de peri. & comm. rei vendi. & est hoc mirum, vt illius rei, cuius quis non potest habere commercium, possit habere commoditatem fruendi. q. Tertio contra hoc oppo. & videtur, quod laicus non possit habere commercium rei spiritualis, nec vtendi commoditatem. 89. dist. c. iudicatum. so. ibi vetat administrationem laico super clericos. de atate, & quali. c. 2. hic permittit laico fructus locari, ex quo plus offert: & in hoc procuratur utilitas ecclesiae 10. q. 2. de simo. c. querelam. & sic statutum in contrarium irrationabile est: nec seruaretur in hoc iuramentum. de his, quae fi. a ma. parte ca. c. i. tollendum ergo fuit hoc statutum, vt onerosum, secundum Ioan. And. & hoc adde pro solutione primæ oppo. de qua. s. ad primum notabile.

S V M M A E.

- 1 Pensio minuenda est pro rata propter sterilitatem contingentem in re locata, siue vitio, siue casu fortuito.
2 Casu fortuito quid dicatur prouenire.
3 Sterilitas ad hoc vt releuet conductorem a solutione pensionis pro rata, quid requiratur.
4 Remissio pensionis facienda est pro rata damni.
5 Vbertas praecedentis, vel sequentis anni debet cum anno medio sterilitatis computari.
6 Pensio an sit augenda propter vbertatem non compensandam cum sterilitate.

- 7 Pensio quando soluenda.
8 Dominus potest expellere inquilinum, si vult domum inhabitare, vel reficere, si necessitas id exposcat.
9 Cautela, quod conductor non possit expelli a domo conducta, vel alia re.
10 Necessitas non excusat illum, qui potuit prouidere, & cui status rei, & conditio erat nota.
11 Mulier si dat dotem viro, quem sciebat male vti substantia sua, & vergere ad inopiam, non poterit postea petere restitutionem dotis illo respectu.
12 Necessitas superueniens facit recedere a contractu.
13 Colonus si non soluit per biennium pensionem, an possit expelli.
14 Colonus, qui male versatur, an poterit propterea expelli.
15 Emphiteuta si propter pensionem non solutam expellitur (quae tamen fecerat expensas utiles, & necessarias) an poterit eas repetere.
16 Pensio an debeat augeri, si conductor multum lucratur.
17 Famulo infirmanti non debetur salarium, nisi pro tempore, quo seruiuit.
18 Fructus fundi qui dicantur. Et quando dicantur non recipi. numero 20.
19 Sterilitas afficiens magno incommodo conductorem (ita quod remissio) que dicatur.
21 Publicanus emit a communi Perusij pedagium, & omnes fructus &c. vsque ad decem annos &c. si vno anno nihil colligat propter bellum, vel aliud impedimentum: an fiet ei remissio. Ad de similem casum nu. 25.
22 Pretium, & mercedis quantitas faciunt discerni emptorem a conductore.
23 Emens plures res pro pretio. 20. sol. scilicet 10. pro tali. & 10. pro tali &c. an ideo dicatur fecisse plures venditiones.
24 Pretium, verbum quandoq; ponitur pro mercede.
26 Emi fructus futuros in plures annos vno pretio: & in vno contingit sterilitas: an debeat fieri remissio pretij.
27 Emi fructus vnus anni: cuius erit periculum mei, an venditoris.

Propter. Se summat, & prima pars loquitur de conductore praedium rusticum: pars vero secunda de conductore vrbani. No. primo q. quod propter sterilitatem contingentem in re locata siue vitio rei, siue casu fortuito, est pensio minuenda pro rata. & intelligitur prouenire casu fortuito, cum id prouenit propter vim maioris, cui resisti non potest: vel propter vastitatem hostium, vel exercitus transfugitis per lasciuia vndationis, tempestatis, incendij, vel auium, vel ferarum, vt probant. ll. allegata in glo. q. Secundo not. q. quod ad hoc, vt sterilitas releuet conductorem a solutione pensionis pro rata: requiritur, quod culpam non commiserit. nam culpa praecedens non excusat a casu, vt supra de depo. c. fin. q. Tertio not. quae sterilitas releuet conductorem a praestatione pensionis. Requiritur enim, quod afficiat eum magno incommodo: nam modicum damnum ferre debet, vt ff. eodem l. habitatores. & l. merces. s. si vicino. q. Quarto not. q. quod pro rata damni est pensionis remissio facienda: sicut ergo minuitur commodum: ita & onus occasione emolumenti proueniens. ad quod vide, quod not. in l. Plautius. ff. de conditio. & demonst. & collige ex hoc argum. quod si quis vendidit, vel locauit duas domos pro vno pretio, vel mercede, & alteram praestare non potest: tenetur ad alteram, & pro illa pretium, vel mercedem soluere: quod non credo, imo emptor potest recedere a contractu, argum. l. quod autem. ff. de in diem adiec. q. Quinto not. in ver. [nisi.] q. quod vbertas praecedentis, vel sequentis anni debet cum anno medio sterilitatis compensari. & ex eo, quod dicit [praecedentis.] collige, quod pro vbertate non debet pensio augeri: vel solui maior, quia iam fuisset soluta: ergo non compensanda in anno sequenti. & hoc reuocat hic Ioann. And. q. in dubium, an propter Pet. de Anch. sup. 3. Decr. O O O vber-

vberratem non compensandam cum sterilitate augebitur pensio. dic quod, aut vberrtas contingit diligentia coloni, ster corantis forte agrum, & non augebitur, argu. C. de fund. rei pu. l. 2. & de omni agro deser. l. fi. lib. 1. 1. Aut propter bonitatem terræ hoc accidit, & nihil augmentabitur: cum dominus bonitatis terræ sciens videatur locasse, quanto plus potuit ab initio. ff. de ac. empt. l. 1. in fi. Aut hæc vberrtas contingit casu fortuito, & fieter augmentatio pensionis: sicut fieter diminutio propter sterilitatem: quia contrarium eadem est disciplina, vt Infti. de his, qui sunt sui, vel ali. iuris. in prin. ¶ Sexto no. tex. dum dicit [remissio faciend] ex hoc enim datur intelligi, ¶ quod non est pensio soluenda in prin. temporis: aliàs sterilitate superueniente diceret tex. [restitutio faciend] in fi. ergo videtur, ¶ quod fieri debeat solutio per hoc verbū, [remissio] & hoc tenent hic Phi. & Inn. & Ac. C. eo. l. ædem. & Spec. e. tit. §. postquam. ver. [sed quæritur quando.] pro hoc facit, quia semper in promissione in dubio, quod minimum est, debetur. ff. de regu. iur. l. semper. Item cū quid promittitur in diem, vel annum, vel post annos certos, semper debetur in fine temporis. ff. de verb. obli. l. eum qui Calendis. & l. qui hoc anno. & l. eum qui certarum. & idem dicit Io. An. dicendum videtur in eo, qui locat operas suas, siue sit medicus, siue aduocatus, vel alius: nisi aliter sit actum, vel de consuetudine, vel propter aliam iustam causam alius præsumatur, secundū eum, qui etiam remittit ad Spec. de sala. §. nunc. de procu. in fi. & §. sequitur. ver. [sed quādo] Bar. dicit, in locatione dicendum est, vt tenet glo. in dicta l. ædē. In opera debes aduertere. quandoq; datur pecunia pro sumptibus alijs, quā pro mercede laboris (vt pecunia, quæ datur legatis, vel quibusdam alijs) & illa debet solui in initio, vt l. legatum. §. 1. ff. de leg. & l. si verò non remunerandi. §. 1. ff. man. quandoque debetur pecunia pro mercede, & hic aduertendum primò, quod verosimile est: puta si esset talis, qui non posset operas exhibere, nisi pecunia solueretur sibi: tūc videtur actum, ¶ quod in initio soluetur, vel in mensis singulos, vel si est appositum aliquod pactum, per quod potest colligi, quod soluetur in factum, vt l. opus, quod in aduersis. ff. lo ca. Inspicimus ergo verosimile, vbi verò de verosimili non apparet in obligationibus, quæ descendunt ex cōtractu, dic salarium deberi in fine temporis: licet cedat dies in initio, vt no. in d. l. eadē. C. e. In his uerò, quæ debentur ex dispositione legis, si quidem est unum salarium constitutum, debetur in initio, ut l. 1. §. diuus ff. de va. & extraord. cog. si verò esset constitutum annuum: tunc debetur in principio cuiuslibet anni, vt l. post duos. ff. de aduo. di. iudi. & ita not. in d. §. diuus. ¶ Septimò no. in versu [verū] ¶ quod dominus potest expellere inquilinum, si vult domum inhabitare, vel reficere, si necessitas id exposcat, ex quo argue, ¶ quod aliàs non videtur, ¶ quod possit, & sic possit sibi resistere inquilinus, ar. ad hoc. ff. de vi, & vi ar. l. colonus. & hoc credo verū: quia licet colonus, vel inquilinus nullum habeat ius in re: tamen quia occasione rei conductæ habet domum obligatam ad interesse, poterit rem conductam licite retinere, vt l. si non forsem. §. si centum. ff. de condi. inde. & dixi. §. depo. c. fi. & hoc tenet gl. C. e. l. ædē. alibi tamen dicit l. quod dominus tenetur ad interesse. vt l. iustulam. ff. e. ¶ cautela tamen est, ¶ quod conductor pro suo interesse velit rem sibi locatam obligatam esse: tūc enim, cū possideat, non poterit à domino, vel ab eo, cui venderet, vel legaret rem illā, expelli. quod aliàs posset; quia emptor nō tenetur stare colonus. quod dic, vt l. emptor. C. e. per Cyn. & no. Bar. in l. qui fundum. ff. e. ¶ Octauò no. tex. ibi [quæ tamen non imminet] &c. ¶ quod necessitas non excusat illum, qui potuit providere: & cui status rei, & cōditio erat nota. facit ad q. quidam contraxit cū homine parum diuite, & quotidie labente facultatibus: vult postea facere eum capi, tanquam fugitiuum: certè (postquam cōditio hominis erat a principio sibi nota) hoc dicere non potest: nec isto respectu

eū facere detineri. ad hoc optime. ff. vt in pos. leg. l. is à quò. §. fin. cū l. seq. & l. si creditor. & ibi Bar. ff. de his, quæ in frau. credi. Item facit ad qō. ¶ quod si mulier dat dotem viro, quæ sciebat malè vt substantia sua, & vergere ad inopiam: non possit postea petere restitutionem dotis illo respectu, ar. et ad hoc. C. de spon. l. fin. contrarium tenet Bar. in l. si constan. ff. sol. mat. Et collige etiam ex hoc tex. ¶ quod necessitas superueniens facit recedere à cōtractu: ex quo erat dominium translatum. in fi. dixi, quod si procurator meus incipit esse prodigus, & malorū morū: videor tacite reuocasse mādātū, vt l. si cū Cornelius. ff. de solu. per hūc etiā tex. dico, ¶ quod si locatori erat nota peruersa conuersatio cōductoris, nō possit eum repellere hoc prætextu. Nonò no. ¶ quod si colonus non soluit per biennium pensionē, pōt expelli. quod intelligit Io. An. de conductore ad modicū tēpus: talis enim, si expellitur, non pōt se pretendere spoliatum, quia non possidet: idē propria auctoritate dñs potest eū repellere: secus in colono perpetuo: vel qui cōduxit ad nō modicū tēps. tales enim possident, & habent vtile dñium, vt l. 2. ff. si ager vec. pe. C. de fun. pa. l. iubemus. Ideo non possunt vi expelli, quod est verū: nisi in vltimo casu huius. c. Et circa hoc, an p biennium non soluendo possit quis expelli. distingue. aut loquimur in emphiteuta, aut simplici colono. primo casu, aut est emphiteuta priuati: aut ecclesiæ. si priuati, requiritur cessatio per triennium, vt l. 2. C. de iure emphiteutico. si ecclesiæ: tūc sufficit cessatio per biennū, vt hic. & j. c. prox. & C. de sacro sanc. eccle. Autem. qui res. Secundo casu quando est simplex colonus: & tunc, aut fuit expressē actum de non expellendo: & requiritur cessatio biennij, vt l. quæro. §. inter locatorem. ff. eo. aut hoc non fuit actum, & tunc, cū cessat in solutione, debito tēpore expelli poterit, vt C. eo. l. ædē. & hæc vera in emphiteuta, & colono. quid in illo, qui ratione rei tenetur soluere censum, vel tributū: an si non soluat, cadat à iure suo? dic, vt j. de relig. do. c. const. vbi tex. & glo. ¶ Decimò not. ¶ quod ille, qui malè versatur, potest expelli. quid si nō malè: sed inhonestè (quia retinet meretrices) an possit expelli? Cy. ¶ quod sic, si ex hac inhonestate generatur p̄iudicium locatori, vel rei. ff. eo. l. ea lege §. vlt. & hoc no. Cy. C. e. l. ædē. & hoc casu licet expellatur, tenetur soluere pensionē totius tēporis: sed si expellitur (quæ malè versatur in ea, retinendo fortè porcos in solario) tunc pro rata soluere debet. & ita not. hic Io. An. in fi. remittit ad Spec. eo. ti. §. postquam ver. [sed nunq. ¶] vbi latius aduerte. ¶ pone, ¶ quod propter pensionē non solutā expellitur emphiteuta, vel cōductor de fundo, qui fecerat in eo expēsas vtilēs, & necessarias: an poterit eas repetere? vī, ¶ quod non: Autem. de ali. & emphi. §. si verò quis. dicit Bar. ¶ quod simplex colonus poterit repetere, vt l. colonus. ff. eo. emphiteuta verò, siue sit emphiteuta ecclesiæ, siue alterius, nō poterit repetere suas meliorationes. l. 2. C. de iure emphi. rō pōt esse, quia emphiteuta minorem pensionē soluit: & idē consuevit apponi in instrumento, ¶ quod dat talem rem in emphiteu sim meliorandam, nō deteriorandā. Ita not. in d. l. colonus. ¶ Oppo. dicitur hic, ¶ quod debet fieri remissio per sterilitatem. Sed cōtra de l. licet. C. eo. so. vt in glo. 1. quæ dicit, ¶ quod iste tex. tradit regulam. quæ fallit, si aliter actum sit, vt in contrario. & i. si quis fundum. ff. eo. Item fallit, si culpa cōductoris hoc accidit, vt in l. c. Item si colonus culturā deseruit, vt l. ex cōducto. §. fi. ff. eod. Item si vberrtas vnus anni potest cū sterilitate alterius compensari, vt hic. & hæc regula, & exceptio. locum habent, cū colonus allegat fructuum sterilitatē: quia tūc illius anni debet fieri remissio, & exceptis p̄dictis casibus: quandoq; colonus allegat fundi casmositates, quia casmate perijt. & tūc idem: quia debet fieri remissio pro rata, vt l. ex conducto. §. pen. ff. eod. quandoq; colonus allegat fructuum vilitatem. puta, dicit colonus: fructus bene sunt collecti: sed sunt multum viles: tunc nō debet fieri remissio, vt dicta l. ex conducto. §. 1. quandoq; colonus allegat fructuum paucitatem,

tem, seu exiguitatem. puta, quia bene sunt collecti fructus aliqui etiam vltra expensas: & tunc videtur, quod non debeat sibi fieri remissio, vt l. si vno. §. cū quidam. ff. eo. Quandoq; colonus allegat damnum in fructibus post perceptis (quia fuerunt sibi arrepti vi hostium, vel prædonum. & tunc non debet sibi fieri remissio. quia eo ipso, quod fructus fuerunt collecti, cōtractus fuit perfectus, & ex parte locatoris implctus: vnde damnum postea contingens debet esse conductoris. & hæc distinctio habet locum ex parte locatoris: ¶ sed ex parte conductoris (si fortè multum lucratur): an debeat pensio augeri. dic breuiter, quod, aut lucratur multum colonus, non ex eo, ¶ quod fructus recolligantur vltra solitū, sed ex eo, ¶ quod multum plus fructus valent (vt anno præterito valuit mina grani 5. florenos) & tunc non augetur pensio propter illam caristiā, sicut non minueretur propter vilitatem; quia eadem debet esse lucri, & damni rō. Si verò multum lucratur propter fructuum exuberantiam, & tunc, aut propter diligentiam coloni, & non augetur, aut non propter diligentiam: sed casu (vt locaui tibi molendinum: modò multa alia sunt destructa impetu aquarum, ita ¶ quod in duplum lucraris) tunc debet fieri augmentum pensionis. Ita distinguit Bar. in l. si merces. §. vis maior. ff. eo. ¶ Secundò oppo. & videtur, ¶ quod locator non teneatur de casu fortuito in fructibus contingente: sicut in ceteris bonæ fidei cōtractibus nō tenetur quis de casu fortuito contrahenti secum, vt l. quæ fortuitis. C. de pig. ac. so. ex casu fortuito nō tenetur locator ad totale interesse conductoris, sed ad illud, quod ipse debet consequi, scilicet remittere pensionem pro rata. ¶ Tertio oppo. venditor, re perempta, post venditionem perfectam nō tenetur reddere pretium, sed omne periculum post contingens pertinet ad emptorem, vt l. necessariò. ff. de peri. & commo. rei ven. ergo nec locator tenetur reddere, vel remittere mercedem: cū eisdem regulis regularetur emptio, & locatio, vt ff. eo. l. 1. so. dicit glo. in l. ex conducto. §. cū quidam. ff. eo. aliàs. l. si vno. ¶ quod aliud est in venditore, qui certat de damno vitando, vt ibi: nam si non haberet pretium, non totum careret re vendita, & pretio. aliud in locatore, qui certat de lucro. hanc etiam rationem ponit Goffr. hic. eod. c. Sed hæc rō non placet. pone enim, quod res locata est perempta: certè ita certat de damno vitando: sicut vendicet. & tamen esset remissio faciendā. Aliam rationem assignat Cy. C. eod. l. cū quidam. quæ etiam Bar. reprobat. & reddit aliam rōnem: dicit enim, ¶ quod vicium interitus spectat ad emptorem, quoniam venditur res, quæ est in rerum natura. Ita loquitur totus tit. de peri. & commo. rei ven. C. & ff. Sed si venderem tibi 20. corbes frumenti, qui nascuntur in tali fundo: & non nascuntur, nisi 10. fieret remissio pretij pro rata, vt l. si debitò. ff. de contrahen. empt. ita in proposito. locator, qui locat operas, tenetur ad operas futuras, quæ nō sunt in rerum natura. Itē ille, qui locauit rem, tenetur ad patientiam pro toto tempore, quæ patientia non est, antequam veniat tempus: meritò, cū casus euenerit, quo operæ præstari non possunt, fit remissio pro rata: sicut in emptione, & venditione, cū eisdem regulis procedant isti duo cōtractus, vt dictum est. Et ex hoc hoc habes: ¶ quod si famulus tuus infirmatus est, non debes ei dare salarium: nisi pro tempore, quo seruiuit, quicquid dicat glo. in l. arboribus. §. de illo. ff. de usufruc. & ita dicit Bar. in d. §. item cū quidam. vbi quid iuris, si ille qui tenetur aliquid facere pro mercede ex dispositione legis, vel vltima voluntate, & casu impediatur: an debeat habere salarium pro toto tempore, vel pro rata? dic per eū, vt l. 1. §. diuus. de va. & extraordi. cog. & quid iuris, si ex cōtractu innominato quis tenetur dare: vel facere, in casu fortuito impediatur? quod dic, vt l. si pecuniam. ff. de condi. ob tur. causam. & vide in vltimis voluntatibus de impedito implere condi. vt l. in testamento. de condi. & demon. & l. 1. C. de condi. insti. ¶ Sed hic incidenter quæritur, anno præterito Iubilei. 1309. quidam

de Eugubio credens inde trāfire romipetas, multas domos condixit pro hospitio retinendo, & habitatione: propter guerrā nullus inde transfuit. quæro an debeat sibi fieri remissio mercedis? videtur ¶ quod non; quia fructuum paucitas nō inducit remissionem mercedis, vt dicto. §. cum quidam. Sed ex illa domo percipitur fructus: quia potest habitare ipse, & familia sua: & commodius, quā si transfuissent romipetæ. In contrarium facit l. cū in plurea. ff. eo. quid dicendum. Bar. dicit. ¶ quod fructus fundi dicuntur non solū illi, qui ex fundo: sed illi, qui fundi occasione proueniunt: puta capiebantur ibi feræ, aues, & similia, vt l. item si fundi. §. acupationis. ff. de usufruc. dicit ergo, quod aut ille, qui conduxit domum, conduxit eam causa sue habitationis (licet cogitaret ibi etiā alios hospitare) & tunc (quia inter eum, & dominum fuit solū cogitatum de habitatione) nō debet fieri remissio mercedis, vt ff. e. l. habitatores. aut fuit facta locatio ad tenendū ibi hospitium (& sic fuit cogitatum de fructu, qui percipitur ex illo) & tunc debet fieri remissio mercedis, quasi superuenierit sterilitas, cū nullum fructum conductor percipiat: magis enim deberet expendere in lectis, famulis, & fulcimentis (quæ sunt ad hospitium necessaria) quā sit commoditas. idē debet sibi fieri remissio, vt l. si in lege. §. 1. ff. eo. Aut de hoc dubitatur: & tunc ex qualitate domus, & personæ conductoris debet hoc iudicari, & præsumi. nam si erat hospitor, & conduxit magnam domum: præsumendum est pro hospitio, & debet fieri remissio, vt prædictum est: aliàs secus. & hoc no. Bar. in l. cū in plures. ff. eo. ¶ Quartò oppo. & videtur, quod fructuum sterilitas non excuset conductorem, quominus teneatur de pensione integrè satisficere, vt no. in d. §. cum quidam. so. quandoque quis locat fundum, vel domum: & loquitur iste tex. quandoq; quis locat operas suas tantum: quandoque rem: quandoq; rem, & operam: & in singulis istis mēbris, quid iuris sit? si casus contingit in persona conductoris, vel locatoris. distingue plene, vt no. in d. §. cū quidam. & Bart. etiam plene in l. 1. §. diuus. ff. de var. & extraord. cogn. vbi quid iuris in potestate, afflores, aduocato, doctore, & alijs, qui in medio temporis: vel aliter ante finem temporis, quo conducti sunt, decesserunt: vel aliter sunt impediti officium, vel lecturam exercere: an debeant habere totum salarium, vel pro rata temporis, quo seruiuerunt? dic, vt ibi plene per eum. & l. Mœuia. de an. le. ¶ Quæro primò. ¶ quod quando dicatur sterilitas afficiens magno incommodo conductorem, ita quod fiat remissio. Ioā. And. tangit hic. quidam dicunt, quando non recolligitur semen, vt dicta l. si vno. §. fina. & hoc in glo. prima. Alij dicunt standum esse opi. vulgi. Iaco. de Ra. vt refert Cy. C. eod. l. licet. dicit, quod tunc videtur sterilitas, quando conductor est deceptus, vltra dimidiam iusti pretij, argum. l. 2. C. de rescin. vendi. pro dicta opi. videtur casus in l. si merces. §. vis maior. ff. eo. vbi dicitur [intolerabile] &c. tunc enim potest dici intolerabile, vel magno incommodo affici, quando vltra dimidiam iusti pretij est deceptus. Sed hoc videtur contra casum §. cū quidam sepius alleg. vbi fructuum paucitas non inducit remissionem mercedis. dicit ergo Bart. in d. §. vis maior. ¶ quod quando fructus fundi venduntur, & non nascuntur, pretium non debetur, vt l. nec emptio. de contrahen. emptio. ita ita in proposito, ille, qui conducit fundum sub certa pecunia, quodammodo videtur emere fructus: idē quando fructus nō percipiuntur, non deberetur pensio: ¶ tunc aut dicitur fructus non recipi, quando nihil superest, deducta impesa, vt l. fructus. ff. sol. mat. & tunc dicitur sterilitas; quia nihil percipitur. ita loquitur exemplum. t. ex conducto. §. fin. & l. si vno. §. fin. ff. eo. & istud est dānum intolerabile: de quo loquitur §. vis maior. vbi hæc not. Bart. ¶ Secundò quæro de quæst. quam Bart. disputauit. ¶ Publicanus quidam emit à cōmuni Perusij pedagium, & omnes fructus, prouentus, & redditus, qui percipiuntur, & percipi potuerunt p ipsum pu

blicanum ex dicto pedagio, & ex quibusdam ædificijs, & molendinis, vsque ad 10. annos, & non ultra, pro pretio mille librarum soluendarum quolibet anno: prout cedit capit pro rata: contingit, q̄ vno anno propter gnerram ex dicto pedagio nil est perceptum, & propter insolitam abundantiam aquarum dicta molendina sunt destructa: nec possunt refici sine magna impensa, vnde ex eis similiter nil est perceptum, quaritur, an pro dicto anno debeat sibi fieri remissio pretij, vel non. & videtur primò, quòd non: quia post emptionem perfectam pertinet periculum ad emptorem, vt l. 2. 22 necessario. de pericu. & commo. rei. ven. secundò probatur ex natura rei emptæ, scilicet vsusfruc. pedagij: quod est percipere à transuentibus, vt l. 1. ff. de publi. vnde sicut si vendo nomen, vel hæreditatem, periculum est emptoris, etiam si nihil percipitur, vt l. si nomen. & l. cū hæreditas. cū si. ff. de hæ. & ac. ven. Ita videtur hic dicendum. Item videtur hic emptæ spes, siue alea, vel futurus euentus: quo casu si nihil percipitur, periculum est emptoris, vt l. si iactum. de acti. emp. Tertiò hic probatur: quia emi ad non modicum tempus (& sic dominium vile translaturum est, vt l. 2. si ager vec.) ergo periculum fructuum percipiendorum ad eum spectat. In contrarium probatur, primò ex natura contractus locationis, vbi fit diminutio propter sterilitatem, vt in isto c. cū si. & q̄ sit locatio, patet: quia hoc pretium debet solui annuatim: non semel ergo est locatio, vt no. in l. 1. C. de iu. emphy. præterea posito, quòd esset emptio: tamen (quia emuntur fructus futuri) fructibus non natis, non est emptio. de contrahen. emp. & patet, quòd ista emptio fuit contracta sub conditione. quia dictum fuit, qui nascetur, & percipi poterūt. quæ verba sonant in conditione, vt l. Stichum qui meus erit. de leg. 1. ergo fructibus non natis, nihil emptum videtur, vt l. debitor. §. verosimile. de contrahen. emp. præterea hoc probat ratio: quæ inducitur ad probandum, quare in emptione, re perempta, periculum est emptoris. & in locatione, fructibus non perceptis, est periculum locatoris, quia fit remissio, vt hic dicit glo. quia venditor certat de dampno. esset enim in damno, si non haberet pretium, re perempta: sed locator certat de lucro, cū nil de suo amiserit, vt not. in l. quæro. §. Item cū quidem. & Roff. in titu. de acti. & loc. in fine. Sed in illo contractu, est eadem ratio, ergo &c. quid dicendum. Bart. ipse ad cognoscendum contractum emptionis à contractu locationis, & conductionis notabiliter sic distinguit, aliquando agitur, vt pro certo pretio aliquid tradatur, & transferatur dominium: tunc constat, quòd est emptio, vt l. conuenit. & de contrahen. emp. & sic loquitur totus ille titulus. C. & ff. Idem si agitur, vt transferatur aliquod ius (puta vsusfruc. vel seruitutes, vt l. cum manu facta. §. 1. ff. de contrahen. emp. & de peri. & commo. rei ven. l. necessario. §. si.) aliquando agitur, vt ille, qui pecuniam recipit, nullum ius in alium transferat, sed tantum, quòd aliquid faciat, vel opere tur. & tunc est locatio, & conductionis, vt l. cum venderem. & l. item si pretio. ff. loca. & isto casu non refert, vtrum vnum pretium constituatur pro toto tempore, & semel tantum solvatur, vel singulis annis, vel mensibus, vt ff. de vsufruc. l. qui operas. & ff. de fur. l. si seruus. §. locauit. aut conuenit, vt ille, qui pecuniam recipit, aliquid mixtum faciat. & de hoc est aliquid, quod consistat in dando, & faciendo mixtum. Et hic est aduertendum. aut datio, seu rei translatio venit principaliter (fieri autem venit per quandam contumaciam): & erit emptio, vt ff. e. l. 2. & Infti. loca. §. ite quaritur. ibi enim principaliter agitur: artifex dat annulos certæ formæ. quod autem ipse faciat, est ex quadam consequentia. scilicet quia aliàs dare non potest. aut fieri venit principaliter: dari autem venit ex quadam consequentia (vt quia ædificat in alieno): & erit locatio, vt ff. eo. l. item si in pacto. §. insulam. Aliquando dubitatur, quòd istorum principaliter veniat, & iste est casus nostræ quæstionis: nam potest esse, q̄ principaliter venit

translatio iuris vsusfruc. patientia, quæ est facti, veniat in consequentiam, vt l. 3. §. dare. ff. de vsufruc. & sic fructus faceret suos, tanquam fructuarius: & erit emptio. Item potest intelligi è conuerso, q̄ patientia veniat principaliter: fructus autem istos facias suos ex quadam consequentia, scilicet quia domini uoluntate perciperet, non enim aliquo suo iure, qd̄ habuerit in re: ut in simplici colono, cui dominus tenetur ad patientiam, ut l. ex conducto. in princ. & l. si merces. §. q̄ fundum. ff. eod. & sic est dubium, an sit emptio, uel locatio. & isto casu glo. singularis dat doctrinam, † scilicet: quia pretium, & mercedis quantitas facit discerni emptorem à conductore, vt no. ff. de superfi. l. 1. §. 1. in glo. super ver. agendo vult dicere, q̄ pretium est unum, & certum, merces non, cū per singulos annos soluitur. Ita not. C. de iure emphy. l. 1. & quod ibi tenent Doct. Si ergo esset unum pretium constitutum, quòd non solueretur annuatim soluendo: dico, q̄ est locatio, & conductionis. & sic debet fieri remissio: sicut in locatione. hoc respectu Specu. dum ponit formam contractus uenditionis fructuum, se refert ad unum pretium tantum: sed cū ponit formam locationis, ponit mercedem annuam, ut in Specu. de emp. & uen. §. 1. uer. si autem usufr. & de loca. §. 1. & in prima, & secunda forma. præterea posito (dicit ipse) q̄ inhærendo uerbis contractus, cū dicit [emit, & pretium] & c. uelles dicere, quòd sit emptio: tamen remissio fieri deberet. nam certū est, quòd superficies transfertur in alium, vel per locationem, vel per uenditionem, vt l. 1. §. 1. de superfi. & tamen si superficiarius superficies non potest: fit remissio eius, quòd annuatim est soluendum, vt l. inter quos. §. annum. & ibi no. ff. de dam. infec. nam etiam in contractu innominato, vbi aliquid annuum est soluendum, fit remissio. sicut in locatione, vt l. licet. C. eo. & est casus, & glo. in l. excepto. eod. tit. patet hoc etiam in tributis, quæ annuatim soluntur: in quibus si fructus percipi non possunt, non debentur, vt ff. de cen. l. formam. §. illam. simile in emphyteusi. vt no. Cy. in l. 1. in fin. C. de iure emphy. & dicam. §. c. prox. Non obstat q̄ fuit vnum pretium constitutum: sed diuisa solutio per tempora, quia talis inspectio locum habet in legatis, & alijs obligationibus simplicibus, sed in obligationibus respectiuis vnitas pretij non inspicitur, si fuit habitus respectus ad singula, vt ecce si plures res emuntur vno pretio, dicitur vna emptio. † Sed pone, quòd emo plures res pro pretio 22. solidorum, scilicet 10. pro tali, & 10. pro tali & c. certè dicuntur plures uenditiones, vt ff. de ædi. edic. l. ædiles. circa fi. in glo. quæ incipit meritò. quæ tene menti. & ita est in quæst. nostra, vt patet ex thematè. Nō ob. q̄ vsi sunt ver. [emit, & vend]. & ver. [pretio.] nā ver. [emere] ponit pro conducere. C. loca. l. hi qui. & ff. eo. l. qui insulā. §. qui edem. & l. cū te. §. si. & l. Cesar. de publica. & hoc ponit Goff. in summa de loca. §. 1. † Item & verbum [pretiū] quandoq; ponitur pro mercede, vt not. per Azo. in summa loca. §. 1. & probatur in dicto §. q̄ ad. licet propriè hoc nomē [pretiū] congruat soli contractui emptionis, & uenditionis, vt no. C. de prædij. curi. l. fina. Conclude ergo, quòd debeat fieri remissio: cū ex pluralitate annorum, & diuisionis pretij per tempora sit censenda locatio, & conductionis. Sed pone, † quòd vnum sit pretium constitutum: verbi gratia emi pedagium infra quinque annos, siue 10. pro mille. contingit, quòd in vno anno propter guerram nil est perceptum, an debeat mihi fieri ex computatio pretij, vel si solutum est, possit repeti pro illo anno sterili. Bart. late disputat in l. licitatio. §. qui maximos. ff. de publi. & concludit, quòd non. quia quando perceptio, vel percipiendi comoditas emitur: videtur emi alea, siue spes, siue futurus euentus, vt l. si iactum. de actio. emp. dicit tamen sollicitè aduertendum; quia hoc est verū, quando guerra non inferatur locatori, vel sibi inferatur, sed est à longo: ita q̄ mercantia non habent transitum. Si enim dominus, vel ciuitas, quæ locauit, faceret alteri guerram, vel sibi fieret iniuste: esset remissio

remissio faciendæ: & deberet fieri ex computatio pretij. Non ob. l. fina. de actio. empti. quia illa violentia non inferatur propter inimicitias uenditionis: aliàs secus, vt l. si merces. §. culpa. ff. eod. & solu. matr. l. pe. & ista habent locum in pedagijs. † Sed nunquid idem est, si emi fructus futuros c̄ in plures annos, vno pretio, & in vno contingit sterilitas: an debeat fieri remissio pretij. distingue. quandoq; quis, emit vsusfructus (& hoc constat.) & omne damnum pertinet ad eum: nisi culpa domini accideret, vt l. necessariò. §. quod si pendente. ff. de peri. & commo. rei vend. quandoq; quis emit perceptionem fructuum: & tunc videtur emere spem, siue aleam. & idem, vt d. l. si iactum. quandoque quis emit fructus futuros plurium annorum, & hic est aduertendum. aut enim quis emit certam quantitatem fructuum (vt centum corbes ex tali fundo:) tunc si minus nascitur, eatenus fit remissio pretij: vel expectatur, quòd iterum nascatur, vt l. si debitor. §. verosimile. de contrahen. emptione. & de verb. oblig. l. inter stipulantem. §. sacrā. vbi plenè per Bart. Aliquando quis emit fructus alicuius fundi per tempora simpliciter, quantitate non adiecta: tunc si quidem ipsi fructus sunt percipiendi ab ipso emptore, ad eum transit cultura, & cura: & tunc ius vsusfructus videtur emptum, vt l. cum ita. de vsufructu lega. & l. si quis ita. ff. de vsufructu. & ff. vsufruc. quemadmo. ca. l. idem est. & ibi not. Si verò fructus sunt percipiendi ab ipso venditore, & tradendi emptori: tunc ius vsufructus non videtur venditum, vt l. fundi Trebatiani. de vsufruc. leg. & not. in dicta l. si quis ita. & hoc casu verba contractus sunt inspicienda. nam quandoque dicitur (vendo fructus nascituros, vel qui nascuntur) tunc fructibus vno anno non natis, pro illo anno non videtur perfecta emptio, vt dicta l. nec emptio. de cōtrahē. emp. & debet fieri remissio pretij pro rata illius anni. quandoq; dicitur (si qui fructus nascuntur, sint tibi venditi: vel vendo fructus, si quos percipi contingeret, vel similia verba) tunc ipsum incertum, alea, siue spes videtur emptæ. ff. de hære. vel ac. ven. l. quod si in uenditione. & l. seq. Aliquando verba contractus sunt dubia: nec ex eis apparet, vtrum fructus sunt percipiendi ab emptore, vel venditore (vt quia simpliciter dicit, vendo tibi fructus: tunc si pars, siue quota fructuum venditur, ab ipso venditore est fienda perceptio, vt l. si defun. §. si. de vsufruc. Si verò omnes fructus sunt venditi: tunc ab ipso emptore. & præsumitur venditus vsusfructus, vt l. cū ita. de vsufruc. & l. si quis ita. de vsufruc. ¶ Vtteriùs † quæro si emo fructus anni: cuius erit periculum? Respondeo, si quidem emo fructus pendentes, & periculum est meum, nisi aliud conuenit, vt l. fistulas. §. si. de contrahen. emp. & de act. emp. l. qui pendē. Si verò emo fructus futuros (vnde ad me transit cultura, & cura:) tunc ex annua præstatione non potest colligi præsumptio locationis, vt dixi §. vnde dicit Bar. standum verbis. vt si dicit [emo] sit emptio, & iudicetur secundum nostram emptionem. vbi dico [loco] sit locatio, vt probatur. ff. de don. l. qui saxum. Ista sunt, quæ ex dictis Bar. in d. §. qui maximos. & in illa disputatione Publicanus, &c. in summam redegi. quæ si diffusius vis videre, reperies in eisdē locis &c. ¶ Querit ipse vltimò in dicto §. qui maximos. si quis emit fructus: molendini, vel alteriùs ædificij, indigentis refectione, & magna impensa: propter quod fructus interim non percipiuntur: cuius sit periculo, & ad què pertinet illa refectione. dic, vt ibi plenè, & prædicta pro pleniori intelligentia bene no. per alios hic non tacta, sine quibus, & cum his solùm, quæ Doct. tangunt parùm intelligeres hoc. c.

ADDITIONES.

a ¶ Compensari. Adde l. si vno in princ. & ibi Alex. qui pulchrè limitat. ff. loca. Pau. de Cast. consi. 54. incip. quia exceptio res Idem Pau. in l. si ex conducto §. si vis. ff. loc. Bal. in l. licet 9. & 10. q. C. eo. titu.
b ¶ Famulus infirmatus est. vide Bar. in l. dem functo. ff. de assessio. in c. cōsuetudinem §. qui verò. de cle non residen. gl. Doc. & Flori. in l. arboribus. §. de illo. ff. de vsufr. Bal. in l. fin. ad si. de cond. in ser. Bar. in l. operas ff. de vsufr. leg. in l. si vno §. item cum quidam. ff. loca.

c ¶ Fructus futuros. an tales fructus possint emi soluendo pretium tempore contractus, sine reatu. vide Inno. in c. in ciuitate de vsu. Pau. de Cast. consi. 19. Bal. in rub. C. de vsu.

S V M M A E.

- 1 Nunciatio, & requisitio debet fieri ecclesie.
- 2 Dominus si dixit statim se velle emere: non tenetur vterius emphyteuta ipsam expectare.
- 3 Iudex potest ad vteriora procedere, finita dilatione ab eo concessa.
- 4 A diffio denotat separationem.
- 5 Terminus si statutus est alicui, vt declaret animum suum, & in termino nihil dicit, habetur pro repudiante, siue recusante.
- 6 Emphyteuta potest ius suum, & meliorationes alij vendere.
- 7 Contumacia domini in non respondendo tribuit facultatem emphyteute vendendi, sed non personis prohibitis.
- 8 Pœna eadem iudicatur vendere, irrequisito domino, vel cessare in solutione canonis per biennium.
- 9 Dies statuta à lege interpellat pro homine.
- 10 Emphyteuta si agit contra tertium pro re emphyteutica contra tertium: an poterit tertius ei obijcere, quòd ceciderit propter canonem non solutum.
- 11 Contractus emphyteusis in quo differat à contractu locationis, & conductionis, & emptionis, & uenditionis: & quare fuerit introductus.
- 12 Emphyteuta an possit donare rem, quam tenet in emphyteusim.
- 13 Personæ quæ sunt, quæ prohibentur emere rem emphyteuticam.
- 14 Tempus quantum detur ad purgandum moram.
- 15 Dominus an possit expellere emphyteutam cessantem soluere canonem propria auctoritate. Et eo cecidit, an poterit petere pensionem præteritorum annorum. nu. 18.
- 16 Creditor ex pacto an possit ingredi rem sibi obligatam propria auctoritate.
- 17 Emphyteuta si cessauit soluere canonem infra tempus, sed dominus recepit eum postea sua sponte: an amodo poterit eum expellere.
- 18 Res emphyteutica si perit in totum, vel in parte: an debeat fieri diminutio canonis.
- 19 Diminutio pensionis, an fiet propter sterilitatem.
- 20 Res data in emphyteusim si non potest laborari propter bellum: an periculum pertinebit ad emphyteutam.
- 21 Domum suam quidam dedit alicui abbati, vt eum aleret: si domus combusta est, an teneatur postea eum alere.
- 22 Hæredum vnus si cessat in solutione partis sue debiti canonis: an alteri, soluenti partem suam, fiat præiudicium.
- 23 Probare quis debeat, emphyteuta se soluisse canonem: vel dominus non fuisse solutum.
- 24 Emphyteuta si vult soluere pensiones plurium annorum futurorum: an possit inuito domino.
- 25 Hæres emphyteute ignorans conditionem rei hæreditariæ: si non soluit pensionem per teicnium: an poterit expelli.
- 26 Pactum factum de non expellendo, etiam si pensio non soluat: an valeat.
- 27 Purgatio moræ quando admittatur.

Potuit. Gregorius est, & seipsum summat. ¶ No. primò. † q̄ nunciatio, & requisitio debet fieri ecclesie, quòd de prælato intelligitur, vt c. scire debes. 7. q. 1. facit, quòd not. §. de concess. præben. post electionem. & j. de excess. præla. c. tanta. & sufficit facere istā requisitionem extra iudiciū, vt l. qui Romæ. de verb. oblig. & per Bar. in l. non solùm. §. si. de ope. no. nun. ¶ Secundò no. quid debeat nunciare emphyteuta, scilicet q̄ vult vendere, & pretium, quòd offertur, & sic re vera pretiū dicit offerri, vt l. si. C. de iure emphy. & nō intelligas, q̄ antequam Pet. de Anch. sup. 3. Decr. 000 3 rem

rem venalem exponat, debeat nunciare, sed antequam vendat. & vide in Spec. e. tit. §. nunc aliqua. ver. 92. & not. contra illos, qui debent vendere primo confortibus, vel proximioribus vicinis, pro aequali pretio, quod offertur: debet ergo pretium verè reperiri, non autem simulari. nec staretur in hoc assertio fuz in præiudicium proximiorum, vel confortum, ar. C. de dona. ante nupt. Auten. sed cū necessè. & ff. de castren. pecu. l. si forte. ¶ Tertiò no. quod cum dominus dicit statim se velle emere: non tenetur ulterius emphyteuta ipsum expectare. Ex quo no. quod si datur alicui tempus ad deliberandum à iure: si prius respondeat, est ad vteriora procedendum, non obstante, quod adhuc de termino superfit. ¶ Idem in dilatione concessa à iudice, vt causa dilationis finita, possit iudex ad vteriora procedere, & non finem termini expectare. vt l. a filia. §. alumna. ad Trebel. & quod no. Bar. in l. in illa stipula. si kalendis. & l. cū stipulatus sim mihi à proculo. de verb. oblig. & c. commissa. de elec. lib. 6. ¶ Quartò no. dilationem duorum mensium à die denunciationis. quot autem dierum intelligatur mensis. dic. vt not. j. de elec. lib. 6. & an dies denunciationis computetur in termino. dic. quod illa dictio, [a] denotat separationem, vt l. 3. de actio. emp. & vide quod no. Archi. in c. pia. de exce. Quintò no. si est statutus terminus alicui, vt declaret animum suum, & in termino nihil dicit: habetur pro repudiante, siue recusante: non autem acceptante. de hoc, an taciturnitas habeat vim repudiationis, vel acceptationis. dic. vt no. ff. de acqui. here. l. 4. ¶ Sextò no. quod emphyteuta potest ius suum, & meliorationes suas alij vendere. & sic habet in re ius, diuersum tamen à iure dominij, & debilius: quod patet, quia licet emphyteuta vendere volens teneatur requirere dominum. non tamen è conuerso dominus vendere volens, vel donare: non tenetur requirere emphyteutam. de quo in Spec. eo. tit. §. nunc aliqua. ver. 93. ¶ Septimò not. quod contumacia domini in non respondendo tribuit facultatem emphyteute vendendi, sed non personis prohibitis. facit quod no. in cle. r. de sup. negli. præla. in quaest. quam refert Ioan. And. se disputale. quæ autem personæ intelligantur prohibita, tangit glo. & j. dicam. ¶ Octauò no. quod eadem videtur pœna vendere in requi sito domino: vel cessare in solutione canonis per biennium. aduerte tamen, quod celeris satisfactio reddit eum tutum, si non soluit canonem, sed si vendidit, irrequi sito domino, & celeriter redemit: an euitet pœnam expulsionis, sentit hic Io. An. quod non: dum dicit, quod iste ver. [nisi] respicit solum proximum dictum ar. contra. supra de re. eccle. non ali. c. si quis presbyterorum. & c. quod sicut. de elec. dic. vt tangit Bar. in l. sequi. §. si rem. ff. de vfucap. & sic est maius delictum in faciendo, quam in omittendo, vt l. si feruum. ff. de verb. oblig. & l. si mora solu. ma. quid autem iuris sit, si soluit partem: an euitet hanc pœnam. dic. vt in dicto §. nunc. ver. 39. dicam. j. post gl. ¶ Nonò no. in versu. [nisi] quod emphyteuta potest moram purgare ad euitationem pœnæ. & hoc verum, cum dies est præfixus à iure: secus si ab arbitrio, vel ab homine, vt l. Celsus. de arbit. de quo dic. vt l. & si post tres. ff. si quis cau. & l. insulam. de verbo. oblig. per Bart. & in fra dicam fortè plenè. ¶ Decimò not. quod dies statuta à lege pro homine interpellet. facit l. si mora. ff. solu. matrimo. Idem in die statuto ab homine, vt l. magnam. de contrah. stipul. ¶ Undecimò no. tex. ibi [potuisset expelli] & c. quod propter non factam solutionem, non est præfisa emphyteutis ipso iure: sed ita demum, si domino placuerit. & hinc est, quod si dominus recipit pensionem pro tempore futuro, præiudicat sibi in iure expellendi, vt j. dicam. & hoc tenet hic Inno. & Doct. ¶ Ex quo arguo, quod si emphyteuta egerit contra tertium super re emphyteutica, vel suis iuribus: non possit ille tertius sibi objicere: tu cecidisti à iure tuo: non quia soluisti canonem. nam cum dicta exceptio non sit exclusiua iuris agentis ipso iure: non potest opponi à tertio, iuxta no.

per Doct. in l. cum feruum. C. de seruis fug. & l. consequenter. & ibi no. fa. her. & l. 2. si ager vec. Expeditis no. quia apparatus. c. est solemnus, cum additionibus necessarijs recitatio eum per ordinem, vt iacet. ¶ Primò quæro quæ est differentia inter istum contractum emphyteusis, locationis, & conductionis, emptionis, & venditionis. glo. prima tractat in quo conueniant, & differant, vt in ea habes. de hoc. & quo iure sit introductus iste contractus, & vnde dicatur, & cuius naturæ sit. dic. vt in d. §. nunc aliqua. in 1. col. dominus Cy. dicit, quod iste contractus differt à contractu locationis in pluribus, & primò in sui constitutione, siue forma. nam in isto contractu oportet aliquid dari præsentialiter. & hoc dato, statuitur aliqua merces annua. probatur. C. de sacrosan. eccle. Auten. q. res iam dictas. & de excu. mu. l. priuato. lib. 10. & hoc secundum Iac. de Are. Alij dicunt, quod non est de substantia, aliquid à principio dari: nisi in rebus ecclesiasticis, vel publicis: contra quos facit similitudo, quam habet iste contractus cū contractu emptionis, & venditionis. ad cuius esse requiritur pretium à principio, vt j. de contrahen. empti. §. pretiū. propter similitudinem ergo, quam habet ille contractus cū emptione, & venditione, idem est dicendum, vt in eo. vt Insti. e. §. ad ea. & pro opi. Ia. facit. C. de iure emphy. l. fin. ad fi. vbj datur quinquagesima pars pretij, p. inuestitura noui emphyteute. & hanc opinionem tenet etiam ista gl. prima. Ioan. tamen And. dicit, quod hoc non est necessarium aliquid à principio dari. Secundò differt à locatione in præstandi qualitate. quia in locatione nomine pensionis datur pecunia numerata. ff. depo. l. 1. §. si quis feruum. sed hoc potest præstari in aliud. Tertiò differt in rei amissione. quia conductor per biennium si cessat, perdit ius suum, sed emphyteuta per triennium. quod tñ dic. vt dixi s. c. proxi. & Cy. in l. eadem. C. eod. tit. Item in rei facultate: quia emphyteuta non dat substitutum sine domini voluntate, vt hic. sed conductor sic, vt not. Cy. C. e. l. viam veritatis. Item differunt in perseverantia sui: nam locatio est temporalis, sed contractus emphyteuticus est perpetuus, vt C. si ager vec. pe. l. 1. A contractu etiam emptionis, & venditionis differt in pluribus: primò in pretij constitutione. quia emptio non est sine pretio, vt d. §. pretium. sed in contractu emphyteutis potest etiam dari species pro inuestitura, secundum Ia. de Are. Tertiò differunt in præstandi distributione. quia in emptione datur vnicū pretium, sed hic aliquid annuum, vt Insti. loca. §. 2. & Auten. qui res iam dictas. Item differunt in dominij acquisitione: quia in emptione, & vendi. transfertur directum dominium, si venditor erat dominus, vt Insti. de re. di. §. per tradi. sed in emptio transfertur vtile, directo penes dominum remanente, vt l. 2. C. de iure emphy. Item differt in periculi translatione. quia in venditione omne periculum transit ad emptorē, vt l. 1. C. de pericu. & commo. rei ven. sed in emphy. nō omne, sed particulare. rō quia ibi perpetuò est res apud emptorē. sed hoc potest ad dñm reuerti: idè eligitur quedam media via. Item differunt in rei facultate, quia emptor potest facere quicquid placet: sed non emphyteuta, vt hic patet. Item differt in solutionis cessatione. quia in emptione, si non soluitur pretium, non dissoluitur contractus sine alterius voluntate. de contrah. emp. l. non idcirco. secus in emphyteusi, vt hic patet. cōiter aut differt à locatione, & emptione in sui origine. quia illi contractus sunt de iure gen. Isti de iure ciuili, vt Insti. e. §. 1. Item differunt in scriptura, quia in illis non est opus: in illo sic. facit quod no. j. de censu. c. 1. lib. 6. Item illi sunt bonæ fidei: isti aut itriti iuris, vt Insti. de act. §. actionum. Item differt in reum incongruitate. quia illi super rebus mobilibus, & immobilibus: isti super immobilibus tantū, vt l. priuate. C. de excu. mu. lib. 10. & de his, & alijs differentijs vide per Azo. in summa hoc eo. tit. ¶ Secundò circa hoc extra quæro, quod differat iste contractus à contractu, qui dicitur libellus, & à contractu, qui dicitur præcarium. de isto libello dic. vt no. Azo.

in summa hoc eo. c. precario. vt no. C. comò. l. 2. & de vtroque ipse no. C. de iure emphy. l. 1. in 2. & 3. q. dic. vt ibi. ¶ Tertiò quæro, dñ hic, quod emphyteuta non potest vendere, dñm irrequi sito: sed an possit donare. glo. refert quosdam dicere, quod non possit: quod tenet Vin. pro quo c. nuper. de dona. inter viri, & vxor. & in 10. colla. de feu. non alien. sine contumacia dñi Imperialem. ad hoc facit sñm eum: quia de alienatione prohibita facit l. mentionem. sed donatio est alienatio, ergo & c. Alii dicunt, quia donare poterit. quod tenet Accur. in l. si. de iu. emph. Phi. & Inn. hic, & Gui. in Spe. eo. §. versi. 97. Alii distinguunt inter emphyteutam ecclesiæ, vt non possit donare, & emphyteutam priuati, vt possit. quod nō placet Io. An. Alii Moder. vt refert Cy. in d. l. si. in 1. q. tenent, quod si uerè datur, siue donet, siue alio modo in alium transferat, requirantur, quod dñr in d. l. si. ad illi contractum adaptari possint: nam licet in donatione non possint adaptari, quod ipse deat offerre, si vult, p. tanto adaptari: tñ potest de consensu, & de præstatione quinquagesimæ partis. & hoc innuit prin. d. l. fin. vbi dicit, alienare, vel ius emphyteuticum in alium transferre. & in fi. d. l. dñ. vel æstimationis loco, quæ non referuntur ad venditionem. Nec ob. quod hic, & d. l. fin. dñ. vendere. nam ver. [vendidit], i. alienatio, & distractio continentur, vt ff. de do. pe. l. 1. 2. resp. & quod dixi s. ti. i. c. cum causam. & p. ista op. facit ratio, & mens legis, quæ fuit, vt ille, in quem emphyteuta ius suum transferre intendit, dñm recognoscat, & ab eo teneatur: vt sic ab eo personaliter conueniri possit, quod alijs non possit. Cy. tñ refidet cum Accur. Phi. Inn. & alijs prædictis per rationem. nam venditor habet affectionem ad pretium: quæ affectio non concernit magis illum, quæ illum. idè est do minus præferendus, à quo emphyteuta est beneficium consequutus, arg. c. cum in officiis. de testa. sed in donatione hêt affectio ad personam, quæ magis potest concernere alium, quæ dñm. & ita tenet hic Io. And. ¶ Quartò extra gl. quæro: nunquid emphyteuta possit legare, vel in dorem dare: vel extraneum hæredem instituire, vel pignori dare, locare, vel pmutare. Remittit Io. An. ad Spec. in d. §. ver. 93. ver. 125. & an in feudum dare. ver. 129. ¶ Quintò quæro, quæ sunt ille personæ, quæ emere prohibentur. dicit gl. omnes minores, qui non sunt idonei conueniendi facilitate: ex quò possit dñis p. iudicium generari, quam gl. bene no. cui concor. quod not. in l. 2. ff. qui satisd. co. & gl. j. exemplificat de ecclesia Ho. dicit, quod ecclesia intelligitur prohibita in emphyteusi seculari, & seculares in emphyteusi ecclesiæ, habito respectu ad emphyteutam alienantis: vt si duriores subrogat, prohibita intelligatur alienatio: alia non. & hoc cōiter de vtraq; emphyteusi ecclesiæ, & priuati. dicit tñ Io. And. quod ecclesia prohibita recipere rem emphyteuticam ratione facilitatis non conueniendi, debet habere æstimationem. de quo in d. §. ver. 97. ¶ Sextò quæro, dñ hic, quod potest emphyteuta expelli, si non soluit, & c. sed pone, quod in casu, quo emphyteuta cessaret in solutione canonis: est apposta pœna, subiuucto, rato manente pacto, & c. contrarium tenet glo. quæ incipit. vt 10. q. 2. & c. poterit ergo dominus ipsum expellere, & pœnā petere, & hoc et tenet Accur. & Cy. in l. 2. C. de iure emphy. in 8. q. ¶ Contra hoc op. & vñ, quod per appositionem pœnæ vñ renunciatum p. uisioni l. scilicet deiectioni. quia prouisio hominis facit cella re prouisionem l. in illo casu, vt l. si. C. de pac. conuen. sol. dicit Cy. ista est via brocardica: an vna prouisio tollat alia, vel concurrant simul, distinguit ergo plenè in d. l. 2. in 6. q. vbi videas. & vide de prædicta q. in Spec. in præalle. §. ver. 36. & duob. se. & vide quod no. 25. q. 2. c. si ecclesiæ. & de arb. c. dilecti. in fi. in vlt. gl. prædictam etiam quæst. disputauit Pileus: vt patet in quaest. & incidit illam quaest. an pœnalis stipulatio mouet primam: de qua in l. obligationum ferè. §. vltimo. de act. & oblig. & l. si pacto quo pœnam. C. de pact. ¶ Septimò quæro. hic admittitur purgatio moræ, si celeri laxi satisfactione. & c. quæro ergo, quantum tempus dabitur ad pur-

gandum illam moram. quidam, quod vsque ad sententiam. alii vsque ad litis contestationem. sed ambæ istæ opi. sunt contra tex. si enim non requiritur, quod extra iudicium moueatur: multò minùs requiritur, quod in iudicio petatur: cum plus sit in iudicio petere, quod extra iudicium amouere, secundum Io. An. Alii dicunt celeriter prouidere, si intra 10. dies. alij, quod citò potuit. Alii arbitrio iudicis. simile quod no. 80. dist. c. fi. & quilibet istarū opi. tangitur in glo. & ita patet, & c. & l. quas allegat, p. bant quamlibet opinio. ex quibus elice distinctionem, quæ ponit Bar. in l. insulam. de verbo. obl. Inno. dicit, quod reputat illi sibi celeriter prouidere: qui exactio in iudicio, vel extra statim sine vllò termino soluit, & multò fortius sibi prouidet celeriter, si antequam exigatur in iudicio, vel extra, soluat. con soluit tamen Ho. quod non meretur: nam si tractus ad iudicium soluit: non vñ spontaneus remittit Ho. eo. ti. §. potuit. versu. quid sit de natura. ver. quod verius. & se. & in Spec. præalleg. §. versi. 84. Ego de ista materia remitto ad Bar. in d. l. insulam, vbi allegat. l. quæ quandoq; admittunt purgationem semp: quandoq; vsq; ad litis contestationem. quandoq; vsq; ad sententiam: quandoq; post sententiam, vsq; ad litis contestationem. super actio. iudicis, quandoq; nunquam admittitur. dic. vt ibi. ¶ Octauò quæro. dñ hic, quod cessando soluere canonem, possit expelli, & c. ¶ Sed nunquid propria auctoritate gl. quæ incipit. sed nunquid, & c. dicit, quod melius facit, si iudicis auctoritate hoc fecerit. de hoc plenè in Spec. d. §. 48. & Hosti. remittit ad summam. e. ti. §. potuit. ver. [quid sit de natura.] & quosdam casus. l. 30. in quibus possit quis sibi ius dicere, vide in Spec. de a. store. §. 1. versu. item quod vltimò aduerte, quod per illi ver. melius facit & c. videtur glo. sentire, quod si vellet dominus propria auctoritate eiicere, hoc possit, & hoc ver. melius, siue tutius, loquitur Accur. in l. 2. C. eodem. vbi dicit Cyn. post Pe. quod periculum est hoc sequi in emphyteuta: sed in simplici colono prædicta opinio vera: ratio differentia est. quia simplex colonus non habet ius in re, nec possessionem rei, vt l. non solet. ff. loca. Sed emphyteuta habet ius in re, & possessionem rei, & idè si propria auctoritate dominus eum expellit: videtur se vindicare, quod non licet, vt l. non est singulis. de re. iu. & hanc opini. quod non possit, videtur seq. Bu. & Mar. per l. lex vñ rigali. ff. de pigno. C. f. mand. ita fuc. alie. l. 1. in prin. Rayn. de For. tenet cum ista glo. & ac. quod auctoritate propria possit, per dictam l. 2. & illud c. nisi permittitur domino emphyteutam expellere: ergo propria auctoritate, vt l. 3. §. cum igitur. ff. de vi, & vi arma. & probatur in Auth. de ali. & emphy. §. si verò. In alia materia habui quaestio. tan ex pacto liceat creditor rem sibi obligatam ingredi propria auctoritate. & Bart. distinguit, quod aut debitor resistit ex iusta causa, & non potest aut ex iniusta: & tunc, aut resistit solo verbo, & nihil operatur talis contradictio: quia talis licentia, siue pactum executiuum iuris realis non tollitur nuda pœnitentia debitoris, per l. aliud. de solu. Aut resistit facto, & tunc, aut se constituit creditoris nomine possidere, & potest creditor per vim ingredi. nam per talem constitutionem precarii penes creditorem est vtraq; possessio, vel saltem ciuilius: vnde debitor resistendo facit sibi vim: idè potest incontinenti expelli. & magis dñ defensio, quam occupatio possessionis, vt no. in l. cum fundum. & l. qui possessionem. ff. de vi & vi ar. aut non est appositum dictu pactu precarii, & non potest expellere resistente. quia etiam nec colonus interuertentè possessionem, vt d. l. cum fundum. & l. colonus. de vi & vi ar. excusat tamen dictum pactum de ingrediendo à vicio clandestinitatis. qd dic. vt no. Bar. in repetit. c. creditor. C. de pig. quæ materia adaptatur quaestioni propofite, in quantum illa, quæ licent per pactu, licent per l. vnde in casibus, in quibus auctoritate propria potest quis ingredi ex pacto, in illis poterit auctoritate iuris. ad hoc l. si conuenit. ff. de pac. ¶ Nonò quæro. quod emphyteuta cessauit soluere canonem infra tempus: sed recipit eum dominus postea sponte, Pe. de Anch. sup. 3. Dec. O O O 4 an

an amodo poterit cum expellere: gl. hic distinguit. quod aut loquimur in emphyteuta priuati: & tunc, aut recepit canonē lapsō termino sine protestatione: & non poterit eum postea expelle. quia videtur renūciare iuri expulsiōnis: aut cum protestatione. & poterit vtrumque facere. scilicet canonem recipere, & expellere. Aut loquimur in emphyteuta ecclesiā, & tunc erat vnus solus rector in ecclesia. aut erat collegiata. & si erat collegiata: aut solus praelatus recepit canonem: & non praeiudicat ecclesiā in iure expellendi. aut recepit praelatus cum Capitulo: & praeiudicat sibi. ista est distinctio gl. Aduer te. firmat enim gl. quod dominus elapsō termino solutionis, recipiendo canonem, simpliciter praeiudicat sibi in iure expellendi. Idem tenet, Accur. in d.l. 2. de iure emphyte. Cy. ibi dicit, quod illa quaestio potest esse duplex. potest enim quaeri, an possit expellere, & petere pensionem futuri temporis, & non potest, vt in Auth. de non ali. §. si verō quis. ¶ Item potest quaeri, an possit expellere, & consequi pensionem praeiudicando annorum: & videtur, quod non. quia quoties concurrunt duo simul, non petitur vtrumque; imō alterum, vt ff. de doli exce. l. apud Celsum. §. Labeo. & videtur casus, quod possit expellere, & pensionem non petere, in Auth. de ali. & emphy. §. si quis verō. col. 9. Cy. refert ibi opi. Pet. tenentis, qd possit petere vtrumque allegatur pro casu. ff. loca. l. colonus. in princi. & hoc tenet Io. de Blanofco in libello suo sub rub. de vti ac in rem, quae datur emphi. Ia. de Are. dicit, quod aut dominus primō deiecit, & postea vult pensionem: & potest, vt d.l. colonus. aut primō habuit pensionem, & postea vult deijcere, & tunc aut habuit pensionem futuri tēporis: & non potest, vt ff. de pact. l. qui in futurum. & de doli excep. l. 2. §. non malē. aut habuit pensionem tēporis praeteriti, & aut simpliciter, & tunc, aut simpliciter accepit: & non potest expellere, quasi pergerit mora. ff. si quis cau. l. 2. pro hoc. ff. de publi. l. vectigalia. §. vlti. Aut recepit cum protestatione sui iuris: & tūc nihilominus poterit deijcere, arg. ff. qui. mod. pig. vel hypothe. fol. l. si debitor. & ista distinctio placet ibi Cyn. Io. An. hic remittit ad Specu. eo. ver. 23. & 25. ¶ Decimō quāro si res emphyteutica perit in totum, vel pro parte: an debeat fieri diminutio canonis. tenet, quod non, si pro parte: se cus si in totū. quia tunc liberatur a pensione. de hoc in Spec. eo. §. ver. 135. & idem quod hęc glo. tenet Accur. C. de iure emphi. l. 1. ¶ Sed hic incidenter quaeritur: quid e conuerso, nunquid propter augmentum augmentabitur pensio. & quod iuris, si thesaurus est ibi inuentus: dicit, vt d. §. ver. 131. & 1e. Cy. in d.l. 1. distinguit, quod aut augetur augmento latenti: & non augetur, pensio: aut patenti: & augetur, secundum gl. ibi. Pet. tenet indistincte, quod non augetur: sed augmentum patens, & forte ex alluione proueniens nō cedit emphyteuta, sicut nec usufructuario. de hoc no. in l. de quibus. ff. de legi. & in locatione dicit, vt nota. in l. si merces. §. vis maior. ff. e. ¶ Undecimō quāro, an emphyteuta fiat diminutio pensio nis nisi propter sterilitatem. glo. hic dicit, quod non. secus in conductore. vt §. c. proximo. de hoc in Spec. praalleg. versic. 137. & opi. huius glo. tenet. Cyn. in dicta l. 1. in 7. q. per tex. in Auth. de alie. & emphi. & C. de excu. mu. l. priuata. lib. 10. & de fundo pa. l. quicumque lib. 11. aliud ergo in conductore: aliud in emphyteuta. quid autem de eo, qui recipit ad nō modicum tempus: an propter sterilitatem fiet sibi diminutio: videtur, quod non. quia idem iuris videtur in eo, quod in emphyteuta, ratione utilis dominij, ut l. 2. C. si ager vecti. uel emphyt. pe. contrarium tenet Cy. post Pet. in d.l. 1. in 8. q. nā emphyteuta potest tenere rem perpetuō, donec pensionem soluat: sed conductor finito tempore (licet non modico) restituere tenetur. vnde cum differentia sit penes rationem, erit differentia penes iuris constitutionem, secundum Cyn. qui subiungit ibi notabilem quaest. ¶ pone, quod propter guerrā res data in emphyteusum non potest laborari: an periculum pertinebit ad emphyteutam. videtur, quod sic. quia guerra

inducit sterilitatem, non amissionem dominij, uel possessionis. ergo & c. contrarium dicit ipse: quod probat sic: parificat inundatum, & ab hostibus occupatum. ff. de bo. A. th. in di. poss. l. cum vnus. §. vlti. sed illud, quod est inundatum, dicitur deperditum, ut ff. de acqui. posses. l. 3. §. Labeo. & l. interdum. §. 1. ergo. & illud, quod per hostes, uel aliam iustā causam possideri non potest. & ita determinat Ia. de Are. ad qd facit. ff. de uerbo. obliga. si seruum. §. 1. & quia res dicitur deperdita: cuius facultas haberi non potest. ff. de fur. l. is qui rē §. eum qui. & ff. fur. aduer. nau. cau. l. 1. ad hoc. ff. de contrahen. empti. l. quod saepe. §. si res. Et praedicta inducit ad quaest. ¶ quidam dedit domum cuidam abbati, ut eū aleret domus, combusta est: nunquid tenetur amplius eum alere. videtur, quod non, quia res perit. ergo & c. vt dicta l. 2. cōtrarium est verum, secundum Petrum. quia imō res perit periculo abbatis, arg. ff. de praescrip. ver. l. naturalis. §. 1. ver. sed scyphos. non obstante praedicta. l. 2. quia vbi datur res in emphyteusum, non trāsferitur dominium pleno iure. sed in casu nostro plenum dominium transferitur in abbatiam. quod est no. dignum. ¶ Ex praedictis ergo cum quaeritur, an propter sterilitatem, uel calmositatem fiet diminutio pensionis: vel annui debiti. distingue, aut plenum dominium est translatum, aut vtile, aut nec vtile, nec directum. primo casu non fiet diminutio. secundo casu, aut illud vtile est perpetuum: aut ad tempus, licet non modicum. tertio casu quando nō est vtile, nec directum, & dicit vt §. patet ex praedictis. ¶ Duodecimō quāro. ¶ si vnus ex haeredibus cessat in solutione partis, seu canonis debiti: nunquid alteri cohæredi soluente partem suam fit praedictum. glo. dicit, quod non soluit totum canonem. ex quo innuit, quod soluendo partem suam tātū incidere in pœnam, & possit expelli: videamus primō in principali: an soluendo partem canonis debiti cadat a toto iure suo. dicendum est, quod sic. quia pœna, quae adijcitur dationi, & propter neglectam dationem committitur in solidū, etiam si in parte committatur. ff. de ver. ob. l. stipulationes alia. §. si fortē C. de distr. pign. l. quamdiu. ad hoc l. etiam partis. ff. de leg. 1. praeterea dicunt Doc. in iudicij. speciale, vt vno de premis sis completo, alteri competat exceptio contra petitionē pœnæ pro parte. ff. si quis cauti. l. si seruus. §. 1. vbi plenē no. Itē si pro parte caderet, & pro parte non, dominus ad canonem compelleretur inuitus, contra l. si non fortem. §. si centum. de condi. inde. Non ob. de reli. dom. c. constitutus. quia non loquitur in contractu emphyteutico. sed censuali. in quo non fit facile, sicut commissio, & multum distat ab emphyteusi. vt no. Ber. & Inn. non ob. c. §. proximi. vbi pro rata fit diminutio & c. quia ibi fiebat remissio ex superuenienti casu fortuito: qui debet commensurari ipsi casui. ff. de adimen. leg. l. Seio. hic autē agitur de pœna fraudis, & contumacia. leg. Auth. de hære. & fal. §. si quis autem non implens. Non ob. ff. ad Trebel. l. Paulus respondit. & ad leg. fal. l. Paulus. ff. de his, qui vt indig. l. rescriptum. nam in omnibus his iuribus erant corpora distincta, & separata: & ideō vnum propter aliud non perdit ff. quorum leg. l. 1. si duo. hic autem erat vna res: & vna pensio debita. & ita tenet Oldra. consilio. 27. an autem ita fit in haeredibus: vt vno in solutione canonis cessante, possint alij, qui soluerunt partem suam, expelli. glo. sentit hic, quod sic. dum cohæredem dicit solidū, soluisse. pro hoc facit, quia ex persona haeredis non mutatur obligationis conditio. vt l. 2. §. ex his. de verb. obli. & hoc verum videtur, vt in obligationibus facti diuidui (vt est solutio canonis) vno contrafaciente pœna committitur in solidum cōtra omnes, vt l. stipulatio num aliq. §. si fortem. & in l. in executione. §. pe. ff. de ver. obli. quod vide plenē per Bar. in repeti. l. eadem. §. Caro. de ver. obli. de iure canonico tamen materiam diuidui, & indiuidui non subtiliter aduertente, magis esset dubium, per c. suam. 7. de pœn. & ideō de hoc recurre ad opi. quae sunt in ista quaest. in Specu. eo. ti. praal. §. ver. 71. in quo §. Specu. ponit. 173. q. de ista

ista materia per ista expedita sunt gl. cum additionibus necessarijs vltra omnes. ¶ Decimotertio quāro: concessum est duobus fratribus praediū in emphyteusum moritur vnus. quāro, an eius pars reuertatur ad dominum: vel ad eius fratrem Cy. ponit istam. q. C. quando non pe. par. l. 1. & Bal. in Auth. si quas ruinas. C. de sacrosan. eccl. & Bar. in l. si mihi, & tibi. de verb. oblig. distinguit, qd aut est emphyteusis paterna concessa sibi, & suis filijs, aut concessa duobus fratribus, & c. dicit vt ibi. ¶ Decimoquarto quāro ¶ quis debet probare, vel emphyteuta se soluisse: vel dominus non fuisse solutum. Cy. ponit istam q. C. de iure emphy. l. 2. in 5. q. & ibi dicit, qd aut istam exceptio. obijcit tertius: & ipse tertius probare tenetur negatiuam: quod emphyteuta non soluerit, aut obijcit eā idē dñs: & tunc emphyteuta tenetur probare se soluisse: nam creditor inducit pro se obiectionem, quae astringit debitorem soluere. Insti. de obli. in princ. aut cum illo tertio nulla obligatio est contracta: ideō plus arctatur. de ista q. & de alijs ad idem tendentibus vide per Bar. in l. in illa stipu. si Kalendis. de verb. oblig. & per Inno. in c. super his. de accus. Vnum tñ singularissimum circa modum probandi solutionem canonis aduerte: quia si emphyteuta probet se in termino praecedenti immediatē soluisse: qd tunc praesumetur retro soluisse semper. C. de apo. pu. l. pe. lib. 10. vbi dicitur, qd si tributarius obtulit apocham. i. scripturam de soluto trium cohærentium annorum: superiorum temporum apochas nō cogitur ostendere. & per hoc dicit Cyn. in d.l. 2. 5. q. qd euasit quidam Abbas, contra quem opponebatur excommunicatio contra eum lata, qd non soluerat: ipse verō produxit litteras Capituli. in quibus apparebat, qd soluerat triennio praecedenti. & sic fuit pro ipso iudicatum. quod no. ¶ Decimoquinto quāro. ¶ si emphyteuta vult soluere pensiones plurium annorum futurorum (fortē 30. ann.) possit inuito domino. Dyn. ponit in l. eum qui. alias incipit Iabolenus. ff. de ann. le. dicendum videtur, qd non possit: quia ista solutio annuatim fienda, est inducta pro interesse domini, propter praesumptionem, quae resultat ex pluribus solutionibus, non ex vna. vt l. si certis annis. C. de pac. praeterea emphyteuta non cogitur ante tempus soluere: ergo e conuerso, nec dñs recipere. quia contrariorum eadem est disciplina. & ita tenet Cy. in d.l. 3. in vlti. q. & in Spe. de loca. §. 1. ad hoc vide, quod no. in l. qui Romae. in princ. de verb. oblig. ¶ Decimosexto quāro. ¶ si haeres emphyteuta ignorans conditionem rei hereditariae non soluit pensionem per triennium: nunquid poterit expelli. Cy. in d.l. 2. in 12. q. videtur sentire post Pe. qd possit, siue minor sit, siue maior. nam ex quō contractus cepit in personam maioris: committitur pœna ipso iure sine spe restitutionis. ff. de mino. l. Aemilius. glo. in d.l. 2. videtur dicere, qd cadat: sed detur restitutio ex clausula generali. Idem tenet Dy. in l. cum filius. §. in hac. ff. de ver. ob. & c. cum quis in ius. de reg. iur. ib. vi. & Spec. in titulo de loca. §. nunc aliqua ver. 18. & hoc tenet Bar. in d. §. in hac. reprobata opi. Pe. nam secundum eum etiā emphyteuta succurruntur, si ex iusta causa in soluendo cessarent. quod bene no. ¶ Decimosextimo quāro. ¶ factum fuit pactum de non expellendo, etiā si pensio soluta non fuerit: an valeat tale pactum. gl. in d.l. 2. ponit opin. & tenet, quod valeat tale pactum. idem ibi Cyn. respondet ad contraria, vt ibi patet. & videtur casus in l. 1. C. de iure emphyteu. ibi Saly. & l. 2. eodem titu. in princi. si bene consideres. ¶ Decimo octauo quāro. vtrum filij emphyteuta instituti pro partibus inaequalibus aequaliter admittantur in emphyteusi, vel pone, quod vnus est exheredatus: an nocebit sibi in emphyteusi: ita quod in ea etiam intelligatur exclusus. & quod inris, si vnus ex filiis est institutus in certa re, alij vniuersaliter: an ille admittatur in emphyteusi. de his, & alijs quaestionibus circa hoc vide per Bar. omnino in l. iurifurandi. ff. de oper. liber. alleg. Specula. in titulo de loca. §. nunc aliqua, versicu. 78. & illo §. nunc aliqua. vide reliqua.

que hic causa breuitatis omitto. Effet etiam hic tractandum si emphyteuta commisit delictum: propter quod veniūt bona publicanda, an publicabitur emphyteusis. dicit, vt no. Bar. in l. si finita. §. si de vectigalibus. de dam. inf. facit quod not. Inno. §. de prob. c. in praesentia. ¶ Vltimō (quia materia purgationis morē super isto c. bene cadit.) pono distinctionem 28 Bar. quam ponit in l. insulam. ff. de verb. obli. ¶ Cum ergo quaeritur, an admittatur purgatio morae, distingue. quia, aut loquimur ex parte actoris: aut ex parte rei. primo casu, aut actor vult purgare ad conseruandam actionem iam constitutam, potest, vt l. si ita quis. §. Seia. de verbo. obliga. aut de noua actione quaerenda: & tunc, aut principaliter de nouo quaerenda, & non potest, vt l. Thais. §. in tra. de fideicom. liber. aut de actione quaerenda accessorie, & potest, vt l. Celsus. §. fina. ff. de arbi. hæc tamen purgatio ab actore facta non egrediet personam eius: cuius respectu fit purgatio, nec valet quod ad alios fortē conreos: aduersus quos actor fuit in mora. l. mora. §. si. de verb. oblig. ¶ Secundo casu principali cum loquimur ex parte rei: & tunc, aut pœna est commissa propter maleficiam, aut propter non factum. primo casu dicit, qd quoddam est factum momentaneum, quoddam successiuum, si momentaneum: tunc si pœna est commissa, vel interesse: (quod male factum) non admittitur purgatio, vt l. 1. §. si rem. ff. de positi. & in 10. colla. quid iuris si va. feu. alij ven. c. 1. quoddam est factum successiuum, & tunc, licet in modico quis cōtrafaciat, admittitur purgatio morae infra modicum tempus, vt l. insulam. §. colonus. ff. loca. ¶ Secundo casu, cum pœna est commissa propter non factum, & tunc, aut facta est executio a lege, & idem qd purgari non poterit, vt l. is cui. de leg. 2. post factam ergo executionem ab homine, vel a lege nō admittitur morae purgatio. ad hoc facit, quod no. Io. And. in c. cupientes. li. 6. in gl. sed pone, qd facta. aut nulla facta est executio, & tunc, aut est iuratum, & non admittitur purgatio, vt l. si quis maior. C. de transact. & ideo in casu huius c. si emphyteuta iurasset soluere canonem tempore debito: nō vult purgari sibi celeriter prouideri: esset tamen dubium, quia illud, quod de iure debetur, in promissione deducitur: an sit dicendum obligatio descendens ex lege, vel ex cōuentione. de quo dixi §. de resc. c. super literis. aut non est iuratum, & tunc, aut in dispositione est dies, & pœna, aut dies, & non pœna. aut pœna, & non dies. aut nec pœna, nec dies. primo casu quādo est dies, & pœna. aut est dies adiectas causa multiplicandae obligationis: & non impeditur purgatio, vt l. 1. de penu leg. aut est dies causa limitandae obligationis, & tūc aut loquimur in conuentionali: & non admittitur purgatio, vt l. traecitiz. §. de illo. ff. de actio. & obliga. Aut in stipulatione, & iudicialibus, & tunc, aut pertinent ad litis ordinationem, & admittitur purgatio: nisi ius actoris sit factum deterius, vt l. & si post tres. ff. si quis cau. dum tamen 7. pau. cos dies, vt ibi. nisi sit fideiussor de iudicio fisti, vt l. sácimus. C. de fideiuss. aut pertinent ad litis decisionem, & tunc, aut est dies apposta ab homine. & non admittitur purgatio. si a lege, admittitur, vt l. si cum dies. §. si. & l. seq. & f. Celsus. ff. de arbi. Secundo casu, quando est dies, & non pœna: & admittitur purgatio cum distinctione, quam dicam 7. in quarto casu. l. quando non est dies, nec pœna. Tertio casu quando est pœna, & non dies: & admittitur purgatio, vt d. l. 1. de penu lega. quod intellige cum distinctione, de qua statim. Quarto casu quando non fuit apposta dies, nec pœna, tunc distingue. aut quaeris, vtrum admittatur purgatio ante litis contentum, aut post sententiam. primo casu admittitur purgatio, si ius actoris non sit factum deterius, & intra modicum tēps arbitrio iudicis aestimandum, vt l. insulam. & l. 1. si quis ita promiserit. §. Seia. canit. de verbo. oblig. secundo casu quando lis est contestata, aut post litem contestatam, offertur illud idē, quod petitur: aut aliud. primo casu per solam obligationē nō purgatur, vt l. sed si alia. ff. de confi. pecu. fecus si offerret, & confi-

consignaret, vt in §.fi. Inst. de pœna te. lit. aut vnum petitur, & aliud offertur. & tunc, aut quis cœpit esse in mora post litis conte. & admittitur purgatio pœnæ: exemplum cum mora contracta fuit in ipsa litis conte. vt l. in fideiuss. ff. de vsur. & admittitur tunc purgatio, vsque ad sniam. de hoc est glo. C. de transacti. l. siue apud acta. & l. siue maior. intelligendo eas, q̄ facta litis contest. transgessit: & id, quod conueneras dare nomine transactionis, non soluisi in termino. & sic fuit in mora post litis contest. ego prosequor primam instantiam. certè habes facultatem soluendi, vsq; ad sententiã. quã doque cœpit esse in mora ante litis contestã. & tunc regulariter non admittitur purgatio. fallit in l. 3. §. fi. cum l. seq. iudi. solui. tertio casu, quando post sententiam, non admittitur purgatio: nisi in casibus, qui eliciuntur ex cõtrariis. Bart. in d. l. si insulam. de verbo. oblig. vbi ponit prædictam distinctionem. Et querit, si in stipu. est apposta pœna, & dictum rato manente pacto. vtrum admittatur purgatio. latè disputat. & concludit, q̄ et admittatur. querit et in 8. q. si conuentionio est collata in personam vnus, & pœna in personam alterius. & tunc pœnalis stipulatio cõmissa possit purgari. inclinãt, q̄ non possit. dic tamen, vt ibi plenè, &c.

ADDITIONES.

- a ¶ Separationem. Adde Cy. Sal. & Doc. in l. à Caligato. C. de uup. Bart. in l. meminisse in prin. de of. procon. & le. in uer. & no. & in consi. incipi. statuto cauetur.
b ¶ Quod si dominus. Vide Bal. in l. Mæuius. §. duobus. de le. 2. Bar. in l. Sabinus. de in die. adie.

De Rerum permutatione.

S U M M A E.

- 1 Permutare est nomen generale conueniens ad omnia, quæ versantur inter manus hominum.
2 Permutatio quare non potuit sortiri nomen speciale.

IC TVM est §. de emptione, & venditione: sed quia permutatio vicina est emptioni: ideò &c. Et no. q̄ permutare est nomẽ generale conueniens ad omnia, quæ versantur inter manus hominum, & prius inter homines frequentatus fuit iste cõtractus, quàm emptio, & venditio, vt patet in l. 1. ff. de contrah. emp. & propter sut generalitatem remansit in suo nomine generali, vt dicit gl. C. eo. in rub. & l. iurifgentiũ. in prin. ff. de pac. posset tamen quæri, q̄ quare permutatio nõ potuit sortiri nomen speciale. dic, q̄ id, q̄a plures sunt res, quàm noia, vt ff. de præscr. ver. l. nam natura. h̄r de materia 10. q. 2. c. sed & permutare. 1 2. q. 2. c. diaconi. & c. precario. & c. sine exceptione. & c. eps qui mancipium. repetitur in 6. & cle. cui conuenit. de excep. c. cum vener. de præb. c. cum maiorib. & c. inter cetera. de re. ec. non alie. c. 1. & c. nulli.

ADDITIONES.

- a ¶ Est nomen generale. Vide glo. & Bartol. in rubrica. C. de rerum permutatione.

S U M M A E.

- 1 Ecclesia potest permutare cum alia re rem suam.
2 Res, quã ecclesia accipit loco permutationis, debet esse maioris pretij, vel æqualis.
3 Princeps in eundo contractum aliter quàm iura disponant, debet super hoc consuetudinem facere.

SI Princeps. Ecclesia potest res mobiles cum principe permutare. & dic, princeps. i. Imperator. cum alius præter eum non possit facere pragmaticam sanctionem. de qua sanctione loquitur fin. c. vido quod no. in cle. j. de bap. ¶ No. j. q̄ permutare potest ecclesia rem suam cum alia re ex causa rationabili: quæ versatur in hoc. si ecclesia habet castrum in confinibus hostium, in cuius custodia multum expendit, vel habet domum, siue hortum iuxta palatium Imperatoris: ita q̄ hæc habere non multum sibi vtile est, & Imperatori fatis: cuius interest, sicut cuiuslibet, quandoq; cõfines fundos supra iuxta æstimationem habere, vt l. fundus ille. ff. de leg. 2. ¶ Secundo no. q̄ res, quæ ecclesia accipit loco permutationis, debet esse maioris pretij, vel æqualis. & si est æqualis, non facit ecclesia meliorem, vel deterioiorem conditionem suam. vnde cum alio, quàm cum principe, iste cõtractus non videtur de re ecclesiæ, quæ iniuri debet, vt meliora prospiciat. vt in gl. & j. dicam. ¶ Tertiò no. ibi [pragmatica.] &c. quòd talis permutatio exigeret pragmaticam sanctionem: nam ex hoc videtur, q̄ princeps in eundo cõtractum, aliter quàm iura disponat, debet super hoc primo cõstitutionem facere. & sic non videtur aliter contrahendo contra iura dispensare, ar. contra. C. de testa. l. omnium. & l. quidam consulebat. de re iudi. sentit Ioan. An. q̄ ista sanctio fuerit necessaria ad excusationem cleri. q̄ accusari non possit: quia permutatio improuidam fecit: nam principis priuilegio excusantur. & ad hoc potuissent cogi per superiorem. de iure patron. c. nullus. ¶ Oppon. tex. iste solum exigit sanctionem pragmaticam, vt teneat permutatio: contra immò videntur exigi aliæ solemnitates. de quibus j. de reb. ec. nõ alie. c. vno. lib. 6. Inno. fatetur contrarium, & dicit, q̄ ista solemnitas, & aliæ exiguntur. Host. contra. & q̄ aliæ solemnitates (q̄ hic expressè) non requirantur. aliàs princeps, cui intèdit ecclesia dare priuilegium, esset deterioi conditionis: quàm quilibet priuatus. Ioan. And. dicit, q̄ in hoc est princeps priuilegiatus, quia sufficit, q̄ det rem æqualem: vt cum ipso permutatio fieri possit, quod in alio non esset ita, & in hoc principem priuilegiare fatis est æquum, cum ecclesia in finitis priuilegiis sit dotata per principes, vt patet ex not. de reb. ec. non alien. c. fi. & per hoc penultima glo. non bene loquitur tam malè intelligens hunc tex. cõtra l. si id quod. §. si quis serui operas. de don. inter virum, & vxorem. & hoc tenet Ioan. And.

S U M M A E.

- 1 Successor potest reuocare, qd̄ prædecessor suus improuidè attentauit.

VT commutationes. No. successor potest reuocare, qd̄ prædecessor suus improuidè attentauit, ipse et idè, q̄ malè pmutauit, hoc facere potest. qd̄ dic, vt §. de cler. coniu. c. diuersis fallaciis. & de ele. c. no. sti. in hærede aut priuati an possit reuocare factum defuncti ex persona propria, vel alio mō. dic, vt not. in l. cū a m̄re. C. de rei ven. & l. fi. §. in compu. C. de iur. delib. & l. cū iur. ff. de vsuc. & l. quæ a patre. C. de test. mil.

S U M M A E.

- 1 Mancipia serui quare dicantur.
2 Mancipium ecclesiæ potest sine læsione ecclesiæ permutari.

M Ancipia. Tolle principium. e. pro summa. & quod sequitur serui mancipia a manu, & capio. & dic mancipia Christiana non Saracena. Item non fugitiua, vt j. c. prox. ¶ Not. j. q̄ hic tex. non conuenit, & sic loquitur de honestate. q̄ quasi de iure,

re, sicut bos ecclesiæ sine læsione ecclesiæ commutari potest: sic & mancipium, secundum Vince. Alii dicunt, q̄ loquitur iste tex. de mancipiis conuersis monasterio. & pro hoc facit litera. quod n. semel Deo, &c. & litera, cõsecratis, quod est in c. seq. vel loquitur iste tex. in prin. & sic non debet trahi ad consequentiam, vt dicit gl. fi. Scdò no. reg. quod semel Deo &c. concor. reg. quod semel. vbi disputat Io. An. an Papa possit dispensare, vt monachus contrahat matrimonium. & dic cõsecratũ iustè. vt non obst. c. ex antiquis. & saluo priuilegio principis, vt §. c. prox. & salua fuga. j. c. prox. s̄m Ho. qui per ista dicit cessare contraria.

S U M M A E.

- 1 Seruus ecclesiæ non debet alienari, alicui seculari persona.
2 Ecclesia potest distrahere seruos fugitiuos.

INIustum. No. j. q̄ seruus ecclesiæ nõ debet alienari alicui seculari persona. & dicunt quidam, q̄ loquitur de honestate, vt §. c. prox. dixi. sed certè principium istud, dum dicit [iniustũ, & impium,] &c. uidetur ponere ius, non honestatè. ¶ Secundo no. q̄ seruos fugitiuos potest ecclesia distrahere. & istius fugitiui uidetur dominus retinere possessionem ciuilem: licet conspectum eius effugerit. ut l. 3. §. per seruam. ff. de acq. poss. quod nõ est ita in rebus inanimatis: in quibus facilius perditur possessio. & q̄ sit rō. dic, vt l. si rem mobilè. de acq. poss. de monacho fugitiuo quid iuris. dic, vt alibi not. & quis dicatur fugitiuus. dic vt l. quid si fugitiuus. ff. de edil. edict. & vide quod no. §. de seruis non ordi. c. j. per Innoc. & l. 1. C. de fer. fug. & l. quicunq; cum simi. ubi de pœna ipsorum, & receptorum eorundem &c.

S U M M A E.

- 1 Iura, quæ loquuntur de dignitatibus, habent locum in præbendis.
2 Conuentio præcedens tacita, uel expressa vitiat permutationem.
3 Pacta super spiritualibus inita continent simoniam.
4 Simonia committitur circa connexa spiritualibus: sicut circa spiritualia.
5 Connexa spiritualibus quæ dicantur.
6 Clericus si ex pacto non potest permutare beneficium: an ei sit licitum supplicare superiori, vt cum in sua præbenda non possit securè morari, prouideat de ipsa alij, & sibi alibi.
7 Auctoritas iudicis maioris est efficacia in beneficijs, quàm partiu conuentio.
8 Inferiores ab episcopo non possunt præstare auctoritatem permutationis.

Q Vestitum. Præbendæ pacto præcedente, permutari non possunt: potest tamen episcopus ex causa de loco ad locũ permutare personas. & primò ponitur quæstio. secunda ibi [generaliter.] quæstionis solutio, distinguens modum illicitum a licito. ¶ No. j. q̄ iura, quæ loquuntur de dignitatibus habent locum in præbendis: vt sicut in illis: ita in præbendis sit permutatio interdicta, & hoc habet locum in diuersis ecclesijs, & etiam in eadem: si diuerso iure præbendæ censeantur. puta quia vna habet onus spirituale annexum: altera nõ. exemplum. §. de præb. c. significatum. & idem, si sint in eadè ecclesia diuersæ dignitates: omnibus. n. istis modis aliena cõmutatio prohibetur. In eadè tamen ecclesia possent vnus canonicus commutare præbendam cum alio concanonico: nã præbenda in sola temporalitate consistit: sed canonica uel dignitas in spiritualitate: vnde præbenda permutata cū canonico non dicitur alienata: quia in corpore ecclesiæ retinetur, vt l. vnum ex famil. & l. Imper. §. 1. ff. de lega. 2. tutius tamen est, secundum Io. And. q̄ permutatio talis fiat cum auctoritate superioris propter connexitatem: quam habet præbenda cum canonica. vnde idem debet esse iudicium in conuentione, vt §. de constit. c. translatio. & c. quanto. de iudic. ¶ Secundo no. q̄ præcedens conuentio tacita, uel expressa vitiat permutationem, quæ postea sequitur. nam vt sequi vigore præcedentis conuentionis illicita, & videtur in cõtractu permutationis, qui subsequitur, repetita. arg. not. in l. quædam mulier. ff. de rei vendi. facit quod not. Inn. §. de deposs. c. fi. ¶ Tertiò no. q̄ pacta super spiritualibus inita continent simoniam: sunt enim liberaliter conferenda, non patris, vt c. significatum. §. de præb. ¶ Quarto no. q̄ circa connexa spiritualibus committitur simonia: sicut in spiritualibus. q̄ dicuntur connexa ius patronatus. §. de iud. c. quanto. ius funerandi. Instit. de rerum di. §. in communem. ista. n. a spiritualibus separari non possunt. de pecu. c. quis ergo casus. secus de corporalibus, & realibus annexis spiritualibus: quæ tamen possunt separari (vt domus, possessiones, & similia) talia enim possunt permutari, vendi, & qualitercunq; pacisci. vt j. c. prox. & v. de l. si sponsus. §. j. & quod ibi no. ff. de dona. inter virum & vxorem. ¶ Circa hoc querit Io. An. q̄ si clerico ex pacto non est licitum permutare beneficium: vtrum sit licitum supplicare superiori, vt cum in sua præbenda non possit securè morari, prouideat de ipsa alij, & sibi alibi. dicit, q̄ est licitum. nam & si prohibetur pactio: non suppositio, & iudicis officii imploratio, vt c. cum nobis. de elect. & quod no. de cle. excomm. min. c. proposuit. ¶ Quintò not. in vers. [si autè] q̄ maioris est efficacia auctoritas iudicis, q̄ pretium conuentionis, & hoc verum in beneficijs, in quibus clerici non sunt domini. sed ministri, & prociu. & est eis alienatio interdicta, nisi ex causa necessaria. nõ ergo mirum, si proprio motu prohibentur inuicem permutare, vel super iure publico pacisci. iudicis auctoritate hoc possunt: quia talis auctoritas ritè interposita purgat omne vitium, & excusat partes, vt l. furti. §. qui iussu. ff. de his, qui no. infra. & c. nisi essent. §. de præb. & est simile, quod dicimus in transactione super alimentis, vt facta iudicis auctoritate sit valida, & nõ aliàs, vt l. cum hi. per totam l. ff. de transact. alias rones reddit glo. j. eod. c. cum olim. ¶ Sextò no. q̄ examinatio, sit necessaria, & expediens ecclesijs permutatio, nec ne, spectat ad episcopum. ¶ Inferiores ergo ab episcopo auctoritatè permutationis præstare non possunt, vt no. Ho. in summa huius ti. uer. quid potest. ver. & nunquid. & no. in clem. j. eo. c. quid ergo si collatio illorum beneficiorum non spectat ad episcopum: sed ad Capitulum? dicit Io. An. consensum illorũ, quorum interest, requirendum. de of. archi. de hoc. de maior. & obe. c. fi. & no. de hoc. j. eo. c. vno. lib. 6. ¶ Septimò not. quid versetur in causã cognitione super permutatione prohibita, vel permissa. requiritur enim, q̄ causa necessitatis ecclesiæ hic fiat: idem si causa vtilitatis ecclesiæ. 7. q. 1. c. scias. idè dices, si vertitur vtilitas personarum: pone magister in theologia habebat ecclesiam ruri indigentem potius, rusticano presbytero, quàm theologo optimo agricola. habebat ecclesiam indigentem theologo: certè hic ecclesiasticarum personarum versatur vtilitas. Aduerte tamen, q̄ in maioribus beneficijs non consuevit fieri hæc translatio, nisi exigente necessitate, vel vtilitate ecclesiæ. sed quando fit ob gratiam personarum, prout fit. §. de renunc. c. ad supplicationem. & 74. dist. c. quorundam. consuevit fieri tantum in beneficijs minoribus, secundum Host. de forma permutationis, vide in Sp. eo. titu. super Rub.

ADDITIONES.

- a ¶ Præcedens conuentio. Vide Bald. & Salyc. C. de resti. d. ven. l. si voluntate. & plenius. vide, quod dicit Bald. in l. pacta nouissima. de pact. in §. colum. in ista particula distinctionis, in qua inducitur. licet quia. §. idem l. iul. ff. de pactis.

- 1 Ecclesia una potest cum alia permutari.
- 2 Res, quae permutantur cum ecclesia, si non sunt aequalis valoris, potest refici pecunia.
- 3 Contractus in permutationibus rerum ecclesiasticarum super quo fundetur. Et an talis contractus censeatur permutatio, emptio, siue venditio.
- 4 Contractus super rebus specialibus debet esse distinctus a contractu super rebus spiritualibus earundem.

Ad quaestiones Ecclesiae iure proprietatis possunt permutari, & possessiones et ipsarum permutari possunt, & pro minus valentibus pretium suppleri. In prima consultatio. In secunda responsio. ibi [respondemus.] ¶ No. ¶ q. vna ecclesia potest cum alia commutari, si commutatio ista tendit ad commodum ecclesiarum permutare volentium, & censeatur versari commodum, si utraque ecclesia in permutatione deducta est magis alteri, quam sibi vicina: vicinos enim fundos saepe supra iustam aestimationem interest nostra acquirere, vt l. fundus ille. de leg. 2. ¶ Secundo no. q. res ecclesiarum, possunt permutari: siue vna ecclesia sit cum alia permutare, sicut contractus inire, vt meliora conspiciat, vt c. sine exceptione. 1. 2. q. 2. ¶ Tertiò not. remediũ. ¶ cum res, quae debent permutari, non sunt aequalis aestimationis. nam additamento pecuniae potest res minoris pretii adaequari alteri plus valenti. pecunia ergo omnia exequat: ideo est inuentus eius vsus, ut l. 1. ff. de contrahend. emptio. ¶ Quarto no. ¶ q. in permutationibus ecclesiarum contractus fundetur non cum ipsis ecclesiis subiectis: sed cum illis, quibus subesse noscuntur: ipsarum enim ecclesiarum dominantium accedentium consensu, & auctoritate superioris permutatio est efficax, de transact. c. praeterea. & quod me. cau. c. pen. potest ergo ecclesia subiecta sola dñi voluntate in alterum transferri. arg. contra. ff. de fideicom. lib. l. inuitus. vbi subditus vnus non potest alteri per dominum delegari, eo inuito & c. ¶ Quintò not. ¶ q. contractus super rebus spiritualibus debet esse distinctus a contractu super rebus temporalibus eorundem: ne ecclesia, quae est res spiritualis, pro rebus temporalibus videatur concedi. In habentibus ergo symbolum facilius est transitus. & per hoc dicunt quidam, qd ecclesia poterit permutari cum decimis, vel calice. quod non placet Vin. quia mobilia temporaliter aestimari pnt, saltem per conflationem. 1. 2. q. 2. c. aurum. non ita in ecclesia, etiam terremoto diruta: quia solum remanet sacrum, vt l. pacta conuenta. §. de sacra. ff. de contrahend. emp. ¶ Sextò collige, qd commissio habet vitari istos contractus: quando enim vitale non potest ab inutili separari: vitale per inutile vitatur, iuxta not. per Bar. in l. 1. ff. de verb. obl. nam quando contractus conficitur ex duobus, quorum vnũ reddit ipsum validum: alterum verò reddit inualidum, inspiciamus id, qd nocet: non id, quod prodest, vt l. si vir vxori. ff. pro donat. per Bar. vide c. si sponsus. §. si maritus. ff. de dona. inter virum & vxorem. & quod ibi hõ. ¶ Oppo. dicitur hic. qd ex pacto pnt ecclesiae permutari. contra immò videtur, qd non ex conuentione. sed auctoritate superioris tm, vt c. c. prox. hic dicitur contrarium. ergo male. sol. ibi loquitur de permutatione, qd fit in titulum. hic de permutatione, quae fit in proprietate: qd facilius toleratur, vt patet ex c. 1. §. de concess. praeb. cõiuncto c. consultationibus. j. de dona. & c. eum qui. de eo qd mitti. in poss. li. 6. vel vbi loquitur de permutatione personarũ, quam ipsa personae facere non possunt: vt puta aliis obligata, vt §. de renun. ad monet. hic de permutatione rerum, quae a dominis fieri potest: vel quasi dominis, vt l. 1. c. eodem. ¶ Secundo opp. & videtur, qd res spiritualis possit deduci in conuentione pro re temporalis, etiam pro pecunia. puta vil-

lam tuam, in qua est ecclesia, vendis mihi: vel permutas cum re alia temporalis. certè illa ecclesia sita in villa erit mea, vt c. in literis. j. de iure patro. sol. dicit gl. cum vniuersitate temporalis vendita bene transit, vt in contrario: aliàs ecclesia pro temporalis non potest permutari, vt hic. quaedam ergo trãseunt cum vniuersitate, quae transferri non possunt de se, vt l. quaedam. ff. de acqu. re. do. & l. 1. de fundo do. Refert tamẽ hic dominus Ioan. An. rñdisse, qd si monasterium vendit castrum, in quo habebat ecclesiam: non transibit ecclesia in emptorem, cum sit pretiosior castro. hoc et tenet Inn. in d. c. ex literis. vbi dicit, qd merè spiritualia, (vt ecclesia, vel decimae) non transeunt cum vniuersitate temporalis: sed in iure patronatus, quod percipit de temporalitate, & spũalitate, vt d. c. ex literis. & in hoc conor. Gul. Na. allegat 16. q. 1. c. si quis laicus. Host. tenet contrarium. opin. Inno. vera est: cum vniuersitas transfertur in laicum, sed si in ecclesiam transferatur, transit cum vniuersitate. & sic vera opin. Host. sñ Io. An. ¶ Quæro dicitur hic, qd pecunia mediante, res pñi inaequales rediguntur ad aequalitatem. ¶ quæro ergo: an talis contractus censebitur permutatio, vel emptio, & venditio. si consideres pecuniam ex vna parte, & rem ex alia, erit emptio, vt Inst. de contrahen. emp. §. pretium. Si consideres, qd interuenit res hinc inde, erit permutatio. & cõtractus, do, vt des: sed quia ex vna parte interuenit res, & pecunia: ex altera res tantum. quæritur quis contractus erit iste. & expediat hoc cognoscere, propter plures differentias inter istos tractus, vt no. Cy. in l. permutationem. C. eod. tit. tex. iste innuit, qd iste debeat censei contractus permutationis, quod patet: quia iste casus, vbi ista mixtura ponitur sub hoc. c. arg. ad hoc l. Imperatores. ff. de in diem adiec. Alii dicunt, qd aut pretium est maior pars aestimationis, & erit emptio. Aut res preponderat, & erit permutatio. arg. in hermaphrodito. qa illi sexui attribuitur, in quo magis incalescit, vt l. quæritur. ff. de sta. ho. & c. quod in dubiis. de consecra. ec. vel alta. Barto. dicit, qd si pñcipaliter emitur, (licet aliqua species detur) totum erit emptio, vt l. tenetur. §. 1. de act. empt. si principaliter permutatur, & totum erit permutatio, vt in isto c. inspiciam. quod plus valet. vt si valet plus res: quam dat pro re: qd pecunia, erit permutatio, vt in illo c. aliàs esset emptio, arg. l. quicquid. §. si. ff. de acquir. re. do. Et pñdicta inducit ad qd. Papa concessit abbati, qd possit vendere de bonis monaste. ex causa. abbas vendit fundum pro c. & pro quadam alia parte terræ: opponebatur, qd non valet, quia licentiam habuit de vendendo, sed hic fuit emptio, & permutatio mixtim, nec apparet in quantum, ergo nihil valet, ar. ff. de in diem ad. l. cum duos. sed veritas est, qd in totum est venditio, vt §. patet. & ita no. in l. A risto. ff. de do. & de istis actibus compositis ex duobus diuersam naturam habentibus. dic vt dixi §. de iudic. c. quanto. ad quod et facit. ff. de do. praël. l. 1. & c. super qonũ. de of. deleg. & l. precipimus. C. de appel.

- 1 Confessio unius alteri non prauidicat in connexis.
- 2 Dignitates, etiam diuersae speciei, possunt permutari.
- 3 Clerici quare ex pacto non possunt permutare beneficia.

CVm olim. Beneficia sua perdunt, qd mutant. & in prima processum narrat. In secunda diffinit ibi [cum ergo.] ¶ No. j. q. ex tex. non apparet qualiter contra istos ageretur, possumus ergo intelligere, quia ex officio iudicis, ad quem spectat inquirere de canonico titulo possessoris. vt c. ordinarii. de of. ord. li. 6. ¶ Secundo no. qd hic agebatur contra ambos permutantes, & vnus cõfessio non parit prauidicium alteri, nisi aliter constaret de crimine, ut ex tex. patet. ¶ In connexis ergo confessio unius alteri non prauidicat, sicut nec sententia. j. de adult. c. significasti.

ri. & ff. de adul. l. denunciaffe §. si. ¶ Tertiò no. qd ordinarius pure, & bona fide conferat beneficia vacantia per renunciationem: tamen si renunciationem praesertit conuentio de permutando, collatio ordinarii bona fide facta vitatur: nam sic credo, qd debeat intelligi, illud ca. qd ipsi primò permutauerunt, & postea vtriq; ordinarius contulit beneficium ab alio renunciatum: fraus ergo, & dolus beneficiati vitat collationem conferentis: licet fraude careat. ad hoc 1. q. 4. & in sententia idem patet, cum a tertio datur iudici pecunia, vt sententiam ferat. & vide no. in l. eleganter. in princi. ff. de dolo. & §. de empt. & vendi. c. cum dilecti. ¶ Quarto no. ¶ qd dignitates possunt permutari etiam diuersae speciei. (vt archidiaconatus, & praepositura.) dicam j. eo. c. si. ¶ Quintò no. qd non mitti agitur cum confesso, qd cum conuicto. quandoq; cõtra. quod dic, vt in illa disputatione Bar. per Italiam communiter sunt statuta. ¶ Quarit glo. ¶ quare clerici ex pacto non possunt beneficia permutare. dicit glo. quod duplex est ratio. prima, quia permutatio contrahitur a domino: sed clericum non sunt domini. secundò, quia permutatio similis est emptioni. & emptio beneficii nulla est. ergo nec permutatio. vt in glo. patet. retigi hic §. eo. c. quæsitum. in §. nota. Adde aliã, quod non ex pacto, sed canonica institutione beneficia possidentur, vt cap. 1. de reg. iur. lib. 6. Institutionem autem canonicam nullus alius ab episcopo dare potest, vt cap. ex frequentibus. de institu.

- 1 Clerici per se sua beneficia non permutant.
- 2 Iura non subueniunt decipientibus, sed deceptis.
- 3 Venia datur simplicitati, & quare.
- 4 Renunciatio ex certa causa non secuta, potest redire ad beneficium renunciatum.
- 5 Beneficium renunciatum propter fraudem tertij, non potest tertio in se conferri.

CVm vniuersorum. Dicit Ioan.

An non summo. quia in rei vtilitate continet gratiam: posset tamen summi, ¶ qd clerici per se sua beneficia non permutant. & in prima facti narratio. In secunda gratia prouiso. secunda ibi [cum igitur.] ¶ Not. qd isti habuerunt inter se tractatum de permutatione: qui tractatus videt ita prohibitus: sicut, & permutatio, ad quam per tractatum peruenitur. ar. in reg. cum quid. de reg. iur. li. 6. minus tamen punitur attentatio, qd delicti consummatio, vt patet hic, cõiuncto c. §. prox. facit l. vulgaris. §. qui furti. ff. de fur. ¶ Secundo no. ¶ qd iura non subueniunt decipientibus: sed deceptis. interdum non multum differunt decipere, & decipi. 16. q. 1. c. si cupis. quod intellige, vt ibi not. ¶ Tertiò not. ¶ qd datur venia simplicitati: quia simplicitas est amica legis: non tñ ignorantia, praesertim in clericis. 36. di. per totum. ¶ Quarto no. ¶ qd si quis renunciauit ex certa causa: causa non secuta, potest redire ad beneficium renunciatum. de quo plenè dic, vt §. de elec. c. cum inter R. & collige, qd ex promissione sola de permutando non potest promissor ad permutationem cogi. & sic habet locum poenitentia etiam re non integra. quod dicit, vt l. si pecuniam. ff. de condi. ob cau. hoc tamen non dicit, qd permutare promiserunt: sed quod tractatum habuerunt. tanquam j. ¶ Quintò not. ¶ qd beneficium renunciatum propter fraudem tertij non potest tertio iuste conferri. intelligit tamẽ Inn. qd iste tertius fuit conficius istius fraudis: nã illa renunciatio fuit simoniaca. qa facta spe alterius beneficii obtinendi: & ita sicut nõ tenuisset collatio simoniaca: ita nec renunciatio. hodie verò beneficia ex cã permutationis vacantia non possunt conferri aliis: qd ipsi permutant. vt in cle. j. eodẽ. ¶ Opp. & vtrq; debuerit beneficio priuari, vt §. c. px.

solu. dicit glo. hic alter non renunciauit: licet habuerit de renunciatione tractatum: cum ergo delictum non fuerit consummatum: non habet locum poena. supra cap. proximo. ex parte verò renunciantis (vt ad suum beneficium restituatur) continet gratiam ista Decre. cui dedit causam: ne alter ex suo dolo commodum consequeretur. ¶ Extra quæro. rector ecclesie in manibus sui episcopi renunciauit ecclesiam ex cã permutationis faciendã cum Titio rectore alterius ecclesie: qua resignatione recepta, ille Titius non vult renunciare: vel moritur ante renunciationem: vel alia de cã permutatione non potest fieri. quæritur, an Petrus possit sua auctoritate sine noua collatione redire ad suam ecclesiam. & vide tur quod sic. de preben. c. si beneficia. li. 6. C. de rerum permutatione. l. rebus. cum simi. dico, quod non. nam beneficium resignatum ex causa permutationis expressa, vel tacita, re vera vacat. vnde de iuris rigore expectans auctoritate apostolica posset illud acceptare. nisi per ius nouũ esset aliter prouisum. infra eo. c. 1. lib. 6. vbi dicitur, qd vacant beneficia, antequam subsequatur permutatio. hinc est etiam, qd habens gratiam de percipiendis fructibus beneficiorum vacantium, potest petere fructus beneficiorum vacantium ex cã permutationis, sñ Io. An. qui ita no. infra de rescri. c. si pp. lib. 6. in gl. quæ incipit [morte.] ad hoc facit gl. penul. in fi. qd est hic. non ob iura ciuilia, de quibus in dicto c. cum inter. R. nam ibi patet responsio. Non ob. c. si beneficia. quia ibi non resignauit: sed factò dimisit. quæ admissio non hêt vim renunciationis: quia ex eo futuro euentu apparet ibi eum nõ fuisse verè translatus. & sic non hêt locum. c. de multa. de praeb. & 2. 1. q. 2. c. si quis iam translatus. praeterea si renunciatio facta in manu non sui iudicis valet in prauidicium renunciantis, vt no. de renun. c. quod in dubiis. quanto magis facta in manu sui praetati, licet ex cã permutationis? & ita determinat. d. Fed. de Senis confi. 15. 1. cui ob. illud c. vbi expressè dicitur, qd redire potest ad suum beneficium, etiam alteri iam collatum: sed non obstat, quia continet gratiam, vt dicit Io. An. ¶ Vterius quæro ad idem. si duo auctoritate superioris beneficia permutauerunt: deinde apparet alterum non habuisse ius in beneficio permutato: an collatio talis beneficij facta alteri permutanti suum: quod canonicè obtinebat, valeat. Idem d. Fed. de Sen. confi. 15. 9. dicit, qd qui potest conferre beneficium aliquo iure. & ipse conferat, vel collationi consentiat eo iure, quo non potest: vel non intèdebat, nõ valeat quod agitur, vt notat Host. de concess. praeb. e. ex parte. & quod legi. & no. de rescrip. c. susceptum. li. 6. ad idẽ qd no. Spe. in ti. de arbi. §. vi. in 1. 2. col. ver[quid ergo.] ad diẽ in rub. & nig. C. si ex fal. instru. & C. de transact. l. si ex falsis. Itẽ quia cã nõ fuit secuta pp quã fuit facta resignatio: sicut res tradita spe nunciacionis, nunciis, non sequutis, reuocatur. de iure do. l. stipu. nihil. n. est tã contrarium cõsensui, quam error. de iur. l. 1. & 2. maximè cum permutatio numeretur inter contractus bonae fidei. vt c. cum venerabilis. de exce. in quibus contractibus si dolus dat cãm contractui: cõtractus est ipso iure nullus. facit quod not. spec. in ti. de loca. §. nũc aliqua. vers. 18. Itẽ intentio permutare a volentium attenditur in beneficiis conferendis contra rigorem iuris, vt dicto. c. 1. eo. ti. lib. 6. & cle. 1. eo. ti. eodẽ modo dẽt feruari aequitas ex parte conferentium: vel permutacioni consentientium: vt non videtur renunciare iuri suo, nisi certificati. ad hoc quod not. de reb. eccle. non alte. c. si quis, presbyterorum. in gl. 1. & de materia no. per Archi. 7. q. 1. quàm periculosum. facit quod no. Io. An. in nouella. e. ti. 1. li. 6. vbi dicit, qd vbi alter permutantium not hêt ius in beneficio, cui renunciat: non valebit permutatio, & neuter eorum quare ius in beneficiis ex permutationibus habitis. & vide in d. c. in nouella. super verbo [iua] facit quod no. Innocen. in fi. supra de prescrip. c. cum ex offi.

¶ Permutare. Vide Bal. in l. 1. c. de re. permu. Innoc. in c. inter cetera. de prab. Do. de Rota decisi. 59. inc. si lite in nouis.

S V M M A E.

- 1 **Quaestio decimarum potest in arbitros compromitti.**
- 2 **Iudex potest esse arbiter super causa sibi delegata.**
- 3 **Quaestio si mouetur super re spiritali, an possit super ea transigi pro re corporali.**
- 4 **Possessiones an possint dari pro decimis, quae ex certis possessionibus solui debent.**
- 5 **Episcopi an possint adinuicem permutare episcopatus.**
- 6 **Abbat, & praelati an possint permutare.**
- 7 **Manualia habentes an possint permutari.**
- 8 **Beneficia commendata an possint permutari.**
- 9 **Expectantes, pro quibus sunt affecta praebenda, vel habentes ius ad eas: an possint permutare dicta iura. & nu. 10.**
- 11 **Canonici eiusdem ecclesiae an possint adinuicem permutare praebendas, quas habent in eadem ecclesia sine superioris auctoritate.**
- 12 **Hospitalia cum beneficio an liceat permutare.**
- 13 **Ius patronatus cum ecclesia an possit permutare.**
- 14 **Permutationibus qui debent consentire, uel auctoritatem prestare.**
- 15 **Praelati duo ecclesiarum collegatarum si uolunt permutare, & eps praebet auctoritatem, an possint facere inuitis collegiis.**
- 16 **Renunciatio, quae fieri debet ex causa permutationis: an debeat fieri in manibus episcopi, vel illorum, ad quos collatio, vel electio pertinebat.**
- 17 **Vicarius eps an possit auctoritate prestare permutationibus. Capitulum sede vacante an possit auctorizare permutationibus.**
- 18 **Capitulum sede vacante, an possit recipere resignationes beneficiorum ad collationem solius episcopi spectantium ex causa permutationis faciendas.**
- 19 **Duo si sint in curia volentes permutare, an requiratur auctoritas sui episcopi, uel Papae.**
- 20 **Permutatio facta de beneficiis specialiter reseruatis non ualet sine mandato sedis apostolicae.**
- 21 **Optionem habentes an poterunt optare beneficia uacantia ex causa permutationis.**
- 22 **Permutatio si non tenuit aliqua ratione: an ualeat saltem resignatio facta causa permutationis.**
- 23 **Resignantes si non possunt consequi beneficia permutata, an possint redire ad resignata.**
- 24 **Permutantium alter si non habet ius in beneficio, quid iuris.**
- 25 **Permutantes per fraudem si possederint beneficia taliter permutata (quia fraus erat occultata) detecta fraude, ipsis mortuis, an dicantur beneficia uacare per mortem, an per resignationem, an per iuris priuationem.**
- 26 **Permutatio an possit fieri ex intervallo.**
- 27 **Superior, in cuius manibus sunt resignata beneficia ex causa permutationis: infra quantum tempus teneatur illa conferre.**
- 28 **Inaequalitas beneficiorum sine ratione reddituum, sine onerum incumbentium uni beneficio, & non alteri: an reddat permutationem nullam.**

EXhibita. Spuale cum tpali permutari no pot. In prima facti narratio. In secunda diffinitionis commissio. ¶ No. j. q. de qone decimarum potest in arbitros compromitti. quod est verum, si fiat tanquam in amicabiles compositores. de arbitr. c. cum olim. & c. nisi essent. de praebend. secundum Hostien. ¶ Sblu. no. q. quod iudex potest esse arbiter super causa delegata sibi. an idem in ordinario: vt possit assumere partes arbitri. & partim vno modo, partim alio possint in causa procedere. dic. vt d. c. nisi essent. & c. pen. de arbitr. & quod not. Innocen. de arbitro, & arbitratore in c. Quinquauallis. de iure iurand. & quod no. in l. 1. ff. de iudic. & l. si miles. de testam.

mili. per Bal. & Bar. per Dy. ¶ Tertiò no. Ioan. An. q. quandoq; litera impetrantur ad scholares Bononiae commorantes. vnde videtur, q. ibi possit cognoscere quatumcunq; sub nomine suae dignitatis alibi fita commissio facta sit, qd dubito, an sit veru: maxime si a loco, studii distat ille, contra que impetratio facta est dietis limitatis in c. statutum. de rescrip. lib. 6. & c. ¶ Quartò no. q. sententia hic lata fuit sub conditione, quae licet ferri non debeat: lata tamen tenet, vt l. 2. §. biduum. ff. quando ap. fit. & 2. q. 6. c. biduu. ad hoc vide no. p. Bar. post glo. in l. a diuo Pio. ff. de re iudic. ¶ Quintò no. q. si est quaestio de re spiritali, non potest super quaestione tali transigi pro re temporalis. vnde sicut res spiritalis non potest permutari cum re temporalis: ita nec quaestio de re spiritali cum re temporalis transactione sopiri. quod est nota. vt sic eiusdem naturae estimari debeat litis pendentia super re: cuius est res ipsa in quaestione deducta. & ideo si de re principali non potest esse quaestio (quia vsura petitur) no valet transactio ipsius. vt no. Innoc. in c. 1. §. depofi. ¶ Sextò no. q. super auctoritate fertur sententia incerta, cum dicitur [q. quid securum est.] & c. de hoc s. de procur. c. auditis. & j. de excess. praela. c. tanta. & quod no. Innoc. de sententia incerta super fructibus in c. gratus. de resti. spoli. & l. cum in ppria. C. si quis alteri, vel sibi. ¶ Septimò, & vltimò no. glo. fin. quae ex illo tex. colligit argu. q. vt pro decimis, quae ex certis possessionibus solui debent, non possent alia possessiones dari, etiam quò ad plenum dominium, & possessione. ad hoc. C. de pe. bo. sub. i. 1. & de deci. c. quamuis in glo. laici. & de hoc 16. q. 7. c. omnes decima. & in quaest. Bar. Br. x. dominicali. 49. vbi tenet, q. tale pactum factum ad decennium ecclesia seruare tenetur: etiam si res pro decimis permutata casmate pereat, secundum Io. An. huius glo. ratio forte est. quia decima sunt sibi in domo domini: & ideo super alimentis cessat compensatio, vt l. cum hi. de transact. vel decima sunt tributa, quae dominus sibi in signum vniuersalis dñii reseruauit: vt c. tua nos. de deci. Si igitur talis compensatio esset permisa: no recognoscerent annis singulis christianis auctorem omnium bonorum. i. Deum. Ideo ista diuisio annua Dei intuitu facta est: nec potest semel pro toto tempore vitae suae. i. opponedo eo modo, quo glo. dicit. facit quod dixi s. de loca. c. potuit. in 15. q. ¶ Vltimò, quia in materia permutationis beneficiorum iam dicta in illo titu. p. Doc. vt s. non plene, nec et semiplene liquet. Ideo, vt clarius illucescat: oia, q. ex quodam tractatu D. Fed. de Sen. vtiliter tacta, & decisa reperi, succincte hic referam per aliquas qones principales, & aliis accessoriis. ¶ Primò principaliter quaero: q. possint beneficia sua permutare. primò an episcopi. secundò an praelati, vel abbates. tertio an monachi habentes beneficia manualia. quarto an expectantes: pro quibus sunt affecta praebenda: vel habent tantummodo ius ad rem, possint inuicem permutare. quinto an habentes ius in re: non tamen possessiones. sexto an canonici sub expectatione praebendae possint permutare titulos suorum canonicatum. ¶ Septimò an beneficia commenda: vel hospitalia cum beneficio, & contra: vel simplex cum curato, vel e conuerso, vel vnum cum pluribus, & e conuerso, valeat permutari. ¶ Ad primum de episcopis certu est, q. non possunt permutare: quia non habent liberum votum sine auctoritate Papae, vt s. de transac. per totum. nullius igit auctoritate, praeterq. Papae possunt episcopatus permutari. ¶ Quò ad sm. q. an alii abbates, vel praelati possint permutare. de ista permutatione dignitatum, dic vt s. de praeb. c. maioribus. quod debes intelligere, vt no. s. eo. c. quaesitum. & qd etiam dignitatum fieri possit: satis colligitur ex dictis D. Federici, & Io. de Lig. h. c. vbi quaerunt: an inuitis collegiis fieri possint, vt j. dicam. ¶ Quò ad tertium. q. an habentes manualia possint inuicem permutare: videtur, quod non. cum possint pro libito remoueri. dic contra, quia per eorum reuocationem vacant beneficia, vt no. de sup. nog. praela. c. vno. in glo.

in glo. magna. in cle. Item possunt dici perpetui: cum eorum titulus duret ad superioris beneplacitum, & incertum sit, quò reuocentur. ergo ex hoc perpetui sunt censendi, vt no. in simili. in cle. & si principalis. de rescri. & eo. ti. c. vlti. li. 6. per l. sufficit. de condi. indebi. vbi dubia exceptio, dubietate pendente vim habet perpetua. & hoc tenet Fed. in 16. q. hic congrue applicatur. ¶ Septimò quaero. q. an beneficia commenda: possint inuicem permutari. idem Feder. 15. q. dicit forte sic: immò commendatum cum alio beneficio poterit permutari. In contrarium facit: quia non obstante commenda, ecclesia vacare intelligitur: donec sit ecclesia de praelato prouisum, vt no. vt lit. pend. c. 1. in cle. vnde si tpe commenda: beneficium vacabat in curia, sublata comenda remanet vacas in curia. tñ si commenda fiat per Papam: ea sublata an potestas conferendi redibit ad ordinariu. vide no. in nouell. post Inno. in c. inter dilectos. de excess. praela. ¶ Quò ad quartum: q. an expectantes, pro quibus sunt affecta praebenda: vel habentes ius ad rem possint dicta iura sua permutare. vt, q. sic: quia vtrūq; spirituale. vt s. eo. c. ad quaestiones. contrariu vt primò. per c. 1. j. eo. li. 6. vbi dat facultatem permutadi beneficia sua, & expectantes non possunt dicere, beneficia fore sua, antequam vacent, vel sibi conferantur: sed sibi debita, vt c. pen. & vlt. de praeb. c. praeterea auctoritate ordinarii non potest vnus de expectantibus cum alio permutare tale ius: quia tales sunt manus ipsius ordinarii quò ad illa, vt c. si soli. & c. si conce. de concessio. praeb. lib. 6. Item similiter neo auctoritate executorum suorum. nam in permutatione debet sequi collatio beneficii permutati: vt dicam infra. quomodo ergo executor gratiae meae, quam alteri cedo, poterit conferre illius beneficium mihi, vel meum sibi. certe no poterit, vt c. P. & G. de offic. deleg. & his rationibus videtur, q. etiam recepti in canonicos vltra numerum auctoritate apostolica sub expectatione praebendarum non poterunt permutare dictos canonicatus cum dicta expectatione. nam si talia iura supernumeralia permutentur: non manet eadem substantia: sed ipsa permutatione extinguuntur: & collatione sequuta, renascuntur, vt s. de praeb. c. dilecto. In permutatione aut iura debent esse eadem in substantia post permutationem, sicut erant ante. Conclude ergo, q. iura, quae quis habet ad beneficium, non pot permutari cu alio, simile ius habente: vel etiam habente ius in beneficio, sed huic dicto obstat c. ad audientiam. de rescri. vbi habens literas ad beneficium ex pacto pot renunciare, vt habeat aliud beneficium, subdens rationem: q. spiritualium pot inuicem fieri permutatio, vt ibi no. Ho. Sed dicit, q. Ho. non dicit ibi, q. fiat permutatio: sed ideo hoc dicit, vt excuset illud pactum, ne sit simoniaci. praeterea ius illi competens beneficium literarum, nulli libi quaeritur: sed extinguuntur per renunciationem tale facta illi, qui dicebatur obligatus ad beneficium. & ita dicit Fed. q. 13. ¶ Quò ad quintum q. an habentes ius in re, no tñ possessione, possint dicta iura permutare, quaestio in hoc consistit: an tale beneficium possit dici suum. & Inn. dicit, q. sic in c. inter cetera. de praeb. pro hoc facit c. si tibi absent. eod. titu. lib. 6. ¶ De sexto dubio de canonicis sub expectatione praebendae, an possint permutare tit. sui canonicatus. dixi s. ¶ Sed nunquid canonici eiusdem ecclesiae possint inuicem permutare praebendas: quas habent in eadem ecclesia sine superioris auctoritate. Dominus Io. de Lig. tenet q. non: quia illae praebendae, licet in temporalitate consistant: sunt tamē annexae iuri spiritali, scilicet canoniis, quas certum est non posse sine superioris auctoritate in permutatione deduci. vt s. eodem c. quaesitum. licet Host. aliter dixerit. ¶ Quò ad septimum. q. an hospitalia cum beneficio: vel simplex cum curato, vel e conuerso: vel vnum cum pluribus, & e conuerso, valeant permutari: in hospitali, dic, q. si conceditur in titulum, poterit cum beneficio permutari. & idem in praestimoniam, vt no. Io. An. j. eo. ti. li. 6. & cle. secus si non in beneficiu: sed vt

bono iure etiam clerico fit commissum illud hospitalia. tamen D. Fed. dicit, q. poterit si clerico fit commissum: quia licet hospitalia non sit beneficium: non tñ est titulus totaliter profanus: sed ecclesiasticus. non. n. possit vendi sine vitio simoniae, per id, quod legitur, & no. de simo. c. cum psallere. & accedunt sibi spiritalia. de praeb. c. per literas. in cle. & ex hoc etiā infert, q. duo tales clerici, vel laici hospitalarii possint dicta hospitalia permutare. ita dicit in 14. q. ex cuius mente hēs, q. spirituale cum quasi spiritali pot permutari. quod adde s. eo. c. ad quaestiones. ¶ vnde ius patronatus cum ecclesia, vt q. possit permutari. An autem simplex cum curato an e conuerso, sentit D. Io. de Lign. q. sic. & an habens duo possit permutare cum vno, & e conuerso. Io. An. de exce. c. cum venerabilis. super ver. [ecclesiis.] dixit q. sic. primo casu, qa sicut vbi iure proprietatis duae ecclesiae, pro vna possunt permutari: sic eadem rōne, & in titulu. & dicit, q. vidit fieri hoc de facto. sed D. Fed. in 12. q. dicit, q. qñ quis habet duo beneficia curata ex dispensatione vult permutare cum vno curato, uel simplici, certè non poterit fieri: quia dispensatio istius est personalis, & no transiret ad illum, cu quo vult permutare. de priu. c. sanè. nec eps pot in hoc dispensare. Sed si iste, qui habet duo curata ex dispensatione, vult vnum ex illis permutare cum habente vnum curatum, pot. sed caueat sibi, recipiendo illud curatum: vacabit. n. etiam aliud, quod remansit sibi, vt c. non pot. 2. responso. de praeb. lib. 6. & eo. tit. c. si plures. in clem. Sed si permutat vnum de suis curatis cum beneficio simplici: certè poterit retinere illud simplex cum alio curato, saltem ex dispensatione episcopi. qui circa talia pot dispensare. de elect. c. dudum. de concess. praeb. c. literas. dicere est igitur in vtroq; quaesito, q. siue ex vna parte, siue ex vtraq; beneficia teneantur ex dispensatione, illius dispensatio requiritur in permutatione, cuius fuit necessaria in ipsorum primae collatione. ¶ Secundo principaliter quaero. q. debeant consentire, vel auctoritatem interponere in permutationibus. & primò quaero de ipsis permutantibus: an debeant consentire, vel inuiti possint transferri de suis beneficiis ad alia. & vt, q. non: quia nemo cogitur recipere beneficium, vel dignitatem ecclesiasticam: licet aliud sit in honoribus secularibus: de his, quae fi. a ma. parte Capitu. c. 1. ad hoc facit c. q. sit. de elec. lib. 6. & de praeb. c. si tibi. eo. lib. & 84. di. c. gesta. cum simi. & hoc tenet Io. 7. q. 1. c. eps de loco. vbi dicit, q. inuitus non pot cogi per epum transire ad maius: qa nemo cogitur crescere. in contrarium facit s. de etate, & quali. c. quæris. vbi inuitus cogitur quis suscipere ordines. ad idem s. eod. c. quaesitum. vbi videtur dari potestas transferre di personas de loco ad locum, si viderit expedire. & ibi dicit Host. q. illa permutatio est commendanda, cum ad eam inuiti compellantur. ad hoc 40. distict. c. ante omnia. 3. q. 4. c. displicet. & 8. q. 1. c. in scripturis. hoc etiam videntur tenere Inno. & Host. in c. nisi. §. propter malitiam. de renunc. super ver. [psecutio.] vbi dicunt, quod si periculum destructionis ecclesiae immineret, vel magnum scandalum, cogitur flatu inuitus cedere: dum tamen bonum cambium alterius salutare, vel dignitatis sibi assignetur. & sic potest intelligi dictum c. quaesitum. & hoc videtur tenere Archid. in d. c. episcopus de loco. vbi dicit, q. cum necessitas, vel utilitas ecclesiae exposcit, potest cogere episcopus clericum ad permutandum, idem no. de rescri. c. si propter. in ver. [vacabunt.] li. 6. & idem tenet Dominus Fed. in 25. q. dicens, q. si nee per dationem coadiutoris, nec alio modo potest consuli necessitati ecclesiae: quod inuitus possit transferri: ita quod fiat sibi bona recompensatio in alio beneficio: vt sic publica utilitas praeratur. de maior. & obedie. c. cum inferior. nec mirum: praelatus enim non est dominus: sed procurator, & dispensator. de dona. c. 2. eps verò est praordinator in cunctis. 25. q. di. 1. & cura totius dioecesis ad eum pertinet. 10. q. 1. p. totu. & sic non ob. id. quod nostrum. de regu. iur. nam & maiora Pet. de Anch. sup. 3. Dec. PPP 2 potest

potest episcopus. de excess. praela. c. sicut. & cle. si vna. de reb. ec. non alie. debet tamen hoc facere eps cum consilio sui Capituli, sicut collationes, & institutiones. de his, q̄ sunt a pla. c. nouit. & c. quanto. nisi contrarium prescripserit. l. q̄ ipse solus. eo. ti. c. ea noscitur. ad p̄dicta facit, quod no. Io. An. s̄. de postu. praela. c. si. super ver. [violatum.] de reg. iu. c. quod ob gratiam. li. 6. & p̄dicta s̄m Ab non habet locum in episcopo religiosis: qui velint, nolint, trāsferrī, possunt. & forte idē in curatis propter rem publicam maximē: sed in non curatis p̄dicta sine dubio locum habent. & in hoc residet Fed. in 2. 5. q. Et p̄dicta faciunt, q̄ episcopus cum Capitulo si il li (quorum consensus in permutatione requiritur. de quibus J. dicam) consentire nolunt: vbi permutatio, vel translatio fit summē vtilis, poterit expedire, eis inuitis. nam eps p̄t maiora, vt dixi. contrarium in hoc tenet D. Fede. in q. 2. 4.

15 ¶ Secundò quæro, si duo praelati ecclesiarum collegiatarum volunt permutare: an possint hoc facere, & eps auctoritatem prestare, inuitis collegiis. dicas, q̄, aut fit hoc p̄ Papam, & non est dubium, ipsius enim priuilegium est auferre de iure vnus, & dare alteri. de reli. do. c. constitutus. aut hoc vult facere episcopus: & tunc, aut ad ipsum spectabat collatio talium dignitatum. & potest, etiam inuitis collegiis. aut ad collegia spectabat electio, vel presentatio, & tunc cōiter omnes tenent, quòd illi, ad quos spectabat electio, collatio, vel presentatio, debent consentire. ratio quia ipsis inuitis, nec eps, nec legatus potest auferre electionem collegio. de offi. leg. c. 3. li. 6. sed si permutatio fieret eis inuitis: iā in directē habere praelatum sine sua electione, & priuaretur potestate eligendi, & presentandi, q̄ non potest eps eos priuare. de excess. praela. c. 2. 16. q. 6. c. decernimus. & ecclesiasticis ordo, & c. 10. q. 1. c. peruenit. Item cum in permutatione interueniat vacatio (vt J. dicam) patet, q̄ et episcopus sine presentatione patroni, vel electione Capituli non p̄t proprio arbitrio instituere, vel conferre tale beneficium: cuius collatio, electio, vel presentatio spectat ad alium, vt c. cum Bertoldus. de re iud. cum simi. conclude ergo, q̄ in permutatione debet collegium consentire, vel maior pars, & similiter si habet patronos, debent. n. omnes, vel maior pars aliarum partium consentire. de iure patron. c. 3. & hoc verum, q̄ sufficit consensus maioris partis, quando permutatio est necessaria, vel vtilis ecclesiis. secus autem si voluntaria: tunc enim est melior conditio prohibentis, per not. de const. c. cū oēs. & hoc no. Io. An. j. eo. titu. 1. li. 6. & Pau. in clem. 1. eo. ti. & Fede. in 19. 20. & 21. q. ¶ Tertiò quæro ad idem: an permutatio facta per episcopum competentem collatoribus, electoribus, vel patronis sit nulla ipso iure, vel annullanda per sententiam. Pau. eo. ti. in cle. dicit, q̄ consensus istorum p̄t interuenire ante, & post. & per hoc dat intelligere, q̄ non sit nulla, sed annullanda. nam si fuisset nulla, non posset ratificari per subsequentem consensum. de elect. c. auditis. cū simili. & q̄ sit annullanda. videtur per c. q̄ sicut. de elect. & de praela. c. cum in ecclesiis. li. 6. ad hoc optimē de his, quæ fiunt a praela. c. ea noscitur. vbi contemptus consensus Capituli, vel maioris partis, reddit actum annullandum, s̄m expositionē Ho. & Io. An. in ver. [conuenit.] allegat dictum c. quod sicut. §. si autem. & v̄ casus de iure patro. c. illud. in fi. ad hanc partem tenet Dominus Fede. in 30. q. nam secundū eum isti actus permutandi, & auctorizandi depēdent ab episcopo: quamvis collatio ad eum non pertineat, vt no. in cle. 1. eo. tit. non est ergo defectus ex parte facientis: licet malē faciat contemere, quorum interest. Et ex hoc sequitur, q̄ facta permutatione auctoritate episcopi, electores, vel collatores ante cassationem illius permutationis inualidæ nō poterunt eligere, vel conferre. secus si diceremus talem permutationem fore nullam, iuxta no. in c. inter dilectos. de excess. praela. per Io. An. post Inno. Dominus Fede. tamen residet, q̄ isti, ad quos spectat eligere, vel conferre potuerunt hoc

facere, etiam non cassata tali permutatione: quia non prestat impedimentum, & c. in reg. iuris. & c. ¶ Sed incidenter circa hoc queritur. infra quantum tempus debent isti agere de contemptu, & idem p̄t queri de eo, qui fuit contemptus in collatione. circa hoc dicit in q. 3. 1. aut iste contemptus cōsensit tacitē, vel expressē, & non audiatur ulterius. de his, q̄ fiunt a praela. c. ex ore. de ap. c. concertationi. li. 6. vel audiantur intra sex menses a tempore suā computandos, s̄m Ho. allegat de concess. p̄b. c. quia. vt lite non conte. c. quoniam. §. si verò. de his, quæ fiunt a praela. c. 2. secus in electione, vt ibi no. Ioan. An. ex quo non comparuit infra tempus edicti: saluo quod habetur. qui matri. accu. poss. c. fi. de illis, qui per mutationem verosimiliter ignorare poterunt. Ad idem etiā hic queritur, dictum est supra, q̄ episcopus debet permutationibus auctoritatem prestare, & non inferior, vt no. Ioan. And. in cle. 1. eo. ti. ¶ pone ergo, q̄ ad inferiorem spectat collatio, vel institutio: an renunciatio, quæ fieri debet ex causa permutationis, debeat fieri in manibus episcopi: an verò in manibus eorum, ad quos collatio, vel electio pertinebat, episcopo auctorizante. D. Fed. q. 3. 2. arguit, q̄ in manibus illorum, ad quos aliās pertinebat, auctorizante episcopo. a simili eius, quod habetur 1. 2. q. 2. c. placuit. & c. abbatibus. 17. q. 4. c. in venditionibus. ex quibus apparet, q̄ cum alienatio faciendā est per aliquem praelatum: ille praelatus alienat, consentiente, & auctorizante episcopo. Item ex contrario. si si renunciatio, & collatio fieret per episcopum, sequeretur absurdum, q̄ in proxima vacatione diceret eps se esse in quasi possessione conferendi, & hoc cauendum est: nec vocari ad actū aliqua iusta de causa ius prætant. 7. q. 1. c. pontifices. & p. Ioan. An. & Pau. eo. titu. c. 1. in clem. vbi tenent contrarium, scilicet q̄ totum possit episcopus expedire de consensu electorum. & hoc videtur probari in c. quæsitum. §. e. & ex hoc sequitur mirabile, q̄ ecclesia consueta reformari per viā electionis, & confirmationis, vel per viam presentationis, & institutionis: reformabitur nunc per viam collationis per episcopum, videlicet qui aliās non habebat confirmare, vel instituere, sed certē nullum est inconueniens: postquam cōsensu eius requiritur, qui conferre, vel eligere debet. & est simile, quod no. Hosti. de iure patron. in fi. vbi dicit, q̄ patronus potest recipere ecclesiā vacantem ab episcopo: licet ad episcopum non pertineat collatio, sed institutio. & idem no. Io. An. post eum. de iure patro. c. per nostras. Non ob. c. pontifices. nam illud habet locum, vbi simpliciter episcopus conferret. de causa poss. & proprie. c. vti. cum simi. & quod non est in casu nostro. & vide cle. 1. de foro compe. ad fi. ¶ Quar tō quæro, an vicarius episcopi, vel Capitulum, episcopali sede vacante, poterunt permutationis auctorizare. de Capitulo sede vacante, tenet Ioan. An. j. eo. c. 1. in clem. q̄ si electio, presentatio, vel collatio talis beneficii permutati spectat ad solum episcopum, non poterit Capitulum permutantibus auctoritatem prestare: secus si p̄dicta spectaret cōmuniter ad vtrunq;: nam cum sede vacante pertineret collatio, vel presentatio ad Capitulum solum: ergo, & auctoritatis accommodatio. dicto casu dic, vt ibi. de vicario v̄ dicendum etiam, q̄ non possit auctorizare: n. n. ille potest renunciationem beneficii recipere, qui inuitum destituere. de renunc. c. quod in dubiis, per Innocen. sed vicarius non potest destituere. de offic. vica. c. 2. li. 6. præterea in beneficiis permutandis requiritur subsequens collatio. de rerum permuta. c. 1. in clem. sed vicarius conferre non potest: ergo nec permutantibus auctoritatem prestare. Ad p̄dicta facit qd̄ no. in clem. 1. de heretic. per Ioan. And. & eodem titu. c. vno. in clem. hoc no. Dominus Fede. ¶ Sed incidenter quæro, an Capitulum sede vacante, possit recipere resignationem beneficiorum ad collationem solius episcopi pertinentium ex causa permutationis faciendam. videtur, quod nō, vt no. Io. An. j. eo. in cle. in penul. gl. in contrarium v̄, quòd Capitulum,

tantum, tanquam vicegerens episcopi, potest beneficiatos priuare: per consequens resignationem beneficiorum recipere, vt no. in d. c. 1. in clem. episcopus. ergo successor perficiet permutationem, quam ex licita causa vicegerens irchoauit. ad hoc faciunt no. per Docto. post Innocen. de rescript. ca. eam te. In contrarium tamen facit, quòd Capitulum, sede vacante, non potest facere gratiam: licet possit illa, quæ sunt iurisdictionis contentiosæ, vt no. in d. c. vno. de maiorita. & obe. in nouella. Sed responde, quia multa potest Capitulum sede vacante, quæ sunt voluntariæ iurisdictionis: nam potest commendare beneficia spectantia ad collationem solius episcopi, vt no. argum. eod. titu. c. vno. lib. 6. sic, & episcopus commendare potest beneficia, quæ spectant ad collationem Papæ, vt no. in c. nemo deinceps. de elec. in fi. gl. magna. & hoc no. Dominus Fed. q. 3. 6. ubi in fine q. dicit, quòd si gratiosè fiat resignationis receptio: non potest eam recipere, sede vacante. ad hoc quod no. de renunciat. c. admonet. Si verò fiat in penam resignantis, tunc possit. facit eod. tit. c. quidam. & l. alienationes. ff. fa. mi. erciscum. & extrauagantis execrabilis. §. quia verò. & §. ceterum. & ex his, quæ dixi, quòd renunciatio debet fieri in eius manibus, qui posset instituere, & cōferre: conclude, quòd si duo diuersarum diocesium volunt permutare beneficia sua: requiritur vtriusque episcopi auctoritas: vnus in recipiendo renunciationem beneficii suæ diocesis: alterius super alterius collatione. ad hoc c. pro illorum. de sen. excomm. & l. iuris peritos. §. cum oriundus. de excusa tuto. ¶ Ad idem quæro, si duo sunt in curia permutare volentes, & ibi eorum episcopus: an episcopi sui, vel Papæ auctoritas requiretur? dubium facit, quia dicta beneficia per talem renunciationē dñr vacare in curia. & ad Papam pertinet collatio, vt c. 2. de prael. li. 6. ergo v̄ eius auctoritas, non episcopi, requirenda. & idem p̄t queri, si duo morantes in curia constituant procuratorē ad resignandū causa permutationis extra curiam: an locus, in quo actus geritur: vel quo actus debet perfici: quòd ad iudicis auctoritatem debeat considerari. de his dic, vt subtiliter no. in clem. vt lite penden. facit, quod no. Bar. in l. si vt proponitur. de fideiussō. ¶ Tertiò principaliter quæro, dictum est §. proxim. q̄. cum suis accessoris de auctoritate, & consensu permutationibus adhibendo. Sed vos scitis, quòd in permutationibus interuenit vacatio inducta per resignationem, & post ipsam subsequitur collatio, quæ non posset subsequi, nisi vacatio p̄cessisset, vt c. post electionem. & c. 1. de concess. praela. & hoc no. Io. An. in c. si propter. de rescri. li. 6. & probatur in c. vno. de rerum permuta. in clem. 1. beneficia resignata, & c. & ibi Paulus. Item scitis, q̄ beneficia vacatura quandoq; debentur expectantibus: vt c. tibi qui. cum simi. de rescri. li. 6. quandoq; sunt reseruata, vt c. pro illorum. de prael. c. proposuit. de concess. praela. quandoq; habent aliqui optionem, vt c. vltima. de consuetud. li. 6. quandoq; sunt aliis vnita, vt c. consultatiombus. de dona. & c. si vna. de reb. eccl. non alie. in cle. quandoq; aliquis expectat fructus beneficiorum vacantium, vt c. si propter. de rescri. li. 6. quandoq; per obitum, vel recessum restrictus est numerus canonicorum in ecclesia. modò in his casibus dubitatur: an si duo resignant beneficia sua cō permutationis possint p̄dicti expectantes reseruantes: & illi, pro quibus vnio facta est, & alii p̄dicti talia beneficia, (tanquam vacantia) sibi vindicare, vel præcisè ipsis permutare volentibus debeantur, & in expectantibus, q̄ eis nō de beantur beneficia ex causa permutationis vacantia, est expressum. j. eo. ti. c. 1. li. 6. vbi glo. idem dicit, si expectant auctoritate reseruatiōis legatorum, vel receptionis Capituli. de reseruatis autem per Papam generaliter, vel specialiter est dubium: an permutantibus debeantur, vel illis, in quorū favore reseruatio facta fuit: & videtur, quòd talis reseruatio non impediatur permutantes: quia nec reseruatio executorū Papæ, etiam cum decreto, vt d. c. vno. contrarium tenet do-

minus Feder. in dicto tractatu permutationum. q. 1. p. Dec. Benedic. 1. 2. quæ incipit. c. dudum. & per const. execrabil. in fi. ex quibus probatur, q̄ permutatio facta de beneficiis specialiter reseruatis, non valet sine mandato sedis apostolicæ: nam inferior non potest se intromittere de his, quæ principis sibi specialiter reseruauit. de app. c. vt nostrum. cum sua glo. hinc est, q̄ per reseruatiōem Papæ ligantur manus ordinari, etiam re non integra. de elect. c. si eo tempore. lib. 6. Item secundū Archid. paria sunt, beneficia vacare in curia, & beneficia, esse reseruata, & p̄ ipsum collata, vt ipse not. c. vltimo. de consuetud. li. 6. nec potest negari, quin in permutatione interueniat vacatio, & collatio, vt dixi §. Nō ob. c. primum. eod. tit. li. 6. quia literæ ad beneficia sunt odiosæ: reseruatiōes autem speciales, vel generales (quia sunt p̄ proprio motu Papæ) sunt fauorabiles. idēo ampliandæ. Illæ aut restringendæ, vt c. si pluribus. de prael. li. 6. Item illud c. vnicum præfert in illo casu æquitatem rigori. In casu ergo reseruatiōis (vt dicta æquitas cesset) habet locum rigor, vt dominus Ioan. de Lign. prosequitur §. eodem. c. quæsitum: sed quia de rigore, & æquitate contrariis non est hic nostra materia. te remitto ad not. in l. 1. C. de leg. & per Cy. ¶ Vltiùs quæro de habentibus optionem beneficiorum. ¶ An optare poterunt beneficia vacantia ex causa permutationis. D. Fed. 28. q. hic. & consilio suo 60. istam quæst. plenè prosequitur, & arguit, q̄ possit optari p̄ vacationem mediam. Item quæ consuetudines, & statuta sunt seruanda: nec est intentionis Papæ ipsa tollere, vt c. 1. de consue. li. 6. ergo nec si mādāt cōferri beneficia permutantibus: per suam cōstitutionem v̄ velle consuetudini derogare. Item permutantes sciebant cōsuetudinem. imputent ergo sibi, si renunciant permutationis cā. nam sic per resignationem vacantia optantibus debentur. In contrarium facit dictum c. 1. eo. ti. li. 5. & eo. tit. cle. 1. nam nisi ipsis permutare volentibus concernatur: non erant aliās resignanti. Item dicta cle. præcisè mandat ipsis permutantibus conferri debere. & hoc tenet D. Fed. de quo latius per eum in allegatis locis. ¶ Deinde quæro. pone, q̄ duæ ecclesiæ sunt vnita canonice mensa cuiusdam mon. decedentibus, vel cedentibus rectoribus, & c. quæro an dicti rectores poterunt permutare. & est dicendum, q̄ nō: nam cū sint factæ de mensa, ammodo vacare non possunt. de excess. pla. c. vno. §. quidam. 2. in cle. ibi [q̄ ipsa propter hoc ecclesiæ in veritate non vacent.] & ex contrario sequeretur absurdū. nam si isti possent permutare: ergo, & illi, & sic deinceps. & sic vnio nūquam fortiretur effectū, & nō subueniretur mensa monasterii: cuius intuitu vnio facta fuit. Et ex hoc et dico, q̄ talia beneficia sic vnita mortuis rectoribus non debebunt, expectantibus etiam cum decreto auctoritate apostolica, vt dixi supra ne sede vacan. c. 1. alia, & similis est quæstio, si numerus decimus est restrictus ad octauum] cedentibus, vel decedentibus.] & c. & iuramento vallatus: an duo de numero excessiuo poterunt permutare, etiam accedente auctoritate legati: viderur, q̄ non: per illa, quæ dicta sunt. §. de vnitis, a quibus ista restrictio non viderur distare: nec auctoritas legati potest tollere statutum ecclesiæ, vt notat Archid. de praela. c. si a sede. li. 6. Auctoritas tamen legati viderur eos excusare a periurio, si eius mandato conueniat: quæ intelligitur excepta eius auctoritas, vt c. debitores. de iureiurand. vnde si quis iurauit non exire domum infra quindecim dies: & interim citaretur a iudice, tenetur sibi parere: nec erit transgressor iuramenti, vt notat Archid. 1. 5. q. 4. c. auctoritatem. & Guliel. in Spe. de cita. §. j. ver. [quid si qs.] & Io. An. de appell. c. cum parati. in nouel. ¶ Quid autem si illi, q̄ numerū restrinxerunt, cum iuramento consenserunt huic permutationi: an valeat permutatio: quasi per contrarium actum videantur restrinxisse numerum. quod v̄. per c. cum accessissent. §. de const. istius q̄onis solutio depēdet ab illa. an teneat receptio contra statutum iuramentum. Arch. Pe. de Anch. sup. 3. Decr. PPP 3 q̄

non in c. si a sede. de praben. li. 6. Ioan. An. contra in c. dilecto. de praben. dic vt ibi. & c. vlti. de offi. vica. in nouella. & Fed. col. 3. de alia quaest. an expectatibus fructus beneficiorum vacantium usque ad annum: debeant fructus beneficiorum vacantium ex permutatione. dic vt c. si propter. de rescrip. li. 6. in nouella in gl. ¶ Quarto principaliter queror si non tenuit permutatio ratione reservationis Papae, vel alia ratione: an valeat saltem resignatio facta causa permutationis. dominus Federi. in 3. quaest. tenet, qd renunciatio remaneat valida: & fiet prouisio hincinde per Papam. ar gu. de renu. c. quidam. ¶ An autem taliter resignantes (postquam impedienda resignatione non possunt consequi beneficia permutata) an possint ad propria taliter resignata redire, dic, quod non si reservatio erat nota generaliter: secus aut si occulta: tunc enim possunt redire ad sua beneficia, per c. si beneficia. de preben. li. 6. & quod legitur, & not. de post. pra. c. 1. & de constit. c. 2. li. 6. Sed an illo casu, & aliis, vbi permutatio non potest effectu fortiri, possit redire propria auctoritate: an indigeant noua collatione, vel institutione: probabiliter dubitatur. & tractat Federi. in septima quaestione. refert Ioan. And. dicere, quod de aequitate illius c. si beneficia. possit redire ad suum beneficium propria auctoritate. alleg. C. eodem. l. cum precibus. & l. sequen. Ita no. Ioan. And. infra eo. c. vno lib. 6. Alii dicunt contrarium, per nota. in dicta l. precibus. in glo. 2. vbi dicitur, quod quanuis ex altera non sit secuta traditio: tamen ille, qui tradidit dominium, amisit. cum ergo beneficium per resignationem, & traditionem sit perditum: non potest sibi restitui sine canonica institutione. de regu. iu. c. 1. lib. 6. nam seipsum instituire non possit. de insti. tu. c. si dicit Federi. quod opinio Ioan. And. est equior: per quam circuitus euitatur. vt in cle. auditor. de rescrip. Ex praedictis sequitur, quod si ex vna parte permutatio non potest perfici: potest alter, qui resignauit, ad suum beneficium redire, vt c. si beneficia. de preben. li. 6. Item tamen dominus Fede. in consilio. 1. 5. 1. tenet, qd noua collatione opus sit. Sed pone, quod vnus ex permutantibus non habet ius (puta simoniacus: vel alius non habens titulum) non tamen illud beneficium pertinet ad alium: nunquid acquireret ius in beneficio: quod consequitur ex causa permutationis in 10. q. dicit Federi. quod non duplici ratione: quia ex hoc sequeretur absurdum: nam quis per fas, & nefas acquireret beneficium: & videns se non posse illud tenere, salua conscientia, permutaret cum alio ius habere. Alia ratio est: quia rem alienam dans, non contrahit permutationem. de excep. c. cum venerabilem. Item episcopus, qui confert isti beneficium, intendit sibi conferre illud beneficium loco illius, quod dimittit. sed iste nihil dimittit: ex quo non habet ius: posito, qd alius episcopus potuisset isti simpliciter conferre beneficium: quia tamen non contulit simpliciter (sed ex causa permutationis) ille nihil consequitur. & habet locum, quod potuit noluit & c. sup. de offi. delega. c. cum super. de concess. praebende. c. ex parte. & quod ibi nota. & de rescrip. c. susceptum lib. sexto. & hoc tenet Io. An. de rerum permu. c. 1. lib. 6. Ex praedictis sequitur, qd si vnus ex permutantibus non habet ius in beneficio, non consequitur ius ille talis ex collatione episcopi in alio beneficio sibi dato loco illius. similiter tradens beneficium canonicum possessum causa permutationis, in beneficio, quod recepit canonicum non possessum per alium, a quo recipit, non acquirit titulum canonicum ex collatione episcopi. hoc etiam tenet in consiliis consilio. 1. 5. 9. poterit tamen iste, qui beneficium canonicum possidebat, & tradidit causa permutationis, ipsum recuperare, vt dixi supra secundum eum. ad vnum tamen est aduertendum, qd praedicta habent locum, quando quis iusto ductus errore beneficium permutationis causa resignauit, & aliud obtinere potuit. si autem in permutatione ambo, vel alter fraudem commisit, non potest ille talis, vel ambo fraudem

committentes redire ad priora beneficia: sed priuati sunt ipsi, vt s. eo. c. cum olim. ¶ Sed incidenter tunc quaro. ¶ si illi cum fraude permutantes possiderent beneficia taliter permutata (quia fraus erat occulta) an ipsis mortuis, & fraude detecta, dicta beneficia dicantur vacare per mortem: an per resignationem: an per iuris priuationem. nam ius priuat tales cum fraude permutantes, vt d. c. cum olim. & hoc tenet dñs Fed. q. 7. allegat c. eum qui. de preb. li. 6. & hoc habet locum in beneficiis, in quibus habet locum Decre. de multa. Si autem non propter fraudem, sed alia ratione sine culpa permutantium permutatio fuit nulla (quia erat forte reservatio (vt dixi) tunc dicta beneficia dicuntur vacare per resignationem, non per mortem: quia nec in vita ius aliquod habuerunt: tenet tamen ipse quaest. 6. qd dicatur vacare per mortem: quia illa resignatio facta fuit sub conditione, saltem tacita, si permutatio fortietur effectu: quo non secuto, prior titulus in effectu durauit, quod per mortem dissoluitur. & hoc (dicit ipse) videtur sentire Io. And. in c. vnico. & c. super gl. qua incipit, quid si super ver. sui epi. lib. 6. in nouel. ¶ Quinto principaliter quero. ¶ an permutatio possit fieri ex interuallo, puta beneficiati in diuersis diocesisibus volunt permutare: & primo vadunt ad vnum. & vnus resignat, deinde alter ad alium resignat. Ioan. Mona. & Ioan. And. suadent, qd fiant omnia in instanti, & qd ambo episcopi sint praesentes. de senten. excommu. c. cum illorum. alia possit contingere difficultas talis. pone enim, qd ego primo renunciaui permutationis causa beneficio meo, quod tibi collatum, & traditum fuit. certe tunc non diceret vacare ex resignatione, quam postea faceres: sed ex adeptione mei beneficii, vt c. de multa. de preb. alia exempla, ex quibus patet, qd propter interuallum possit sequi intricatio, vide per Io. An. in d. c. 1. eo. titu. lib. 6. in nouella. pp. quae vtilius est in instanti omnia fieri, secundum D. Fed. qui subiungit ad idem quaestio. 2. 5. quia in permutatione debeat interuenire renunciatio, & collatio, vt saepius dixi. quid iuris si episcopus praesentibus permutare volentibus, & petentibus renunciationem admitti, & collationem hincinde fieri: respondeat episcopus [placet nobis, & permutamus.] & vlt. qd sic, vt hac breui locutione verborum videantur isti renunciassent, & episcopus recepisse, & contulisse. propter celeritatem enim actuum quandoq; gerendorum, medius occultatur, & pro expresso habet, vt l. 3. ff. de don. inter virum, & vxorem, & l. singulariter. si cer. pe. & l. illud. de acqui. her. ad hoc facit, qd notat Inno. de praeb. c. inter. vbi dicit, qd permutationes habent ius in beneficiis permutatis statim, qd superior sua auctoritatem interponit. ad hoc etiam optime quod no. Ioan. And. post Host. de his, quae fiunt a pra. c. ex ore. vbi dicit, qd si episcopus confert beneficium de voluntate beneficiati, valet collatio: quia ille videtur renunciassent, & episcopus acceptasse. dicit D. Feder. qd de subtilitate iuris possit sustineri haec opinio. tamen tutius & securius est, vt etiam consuluit Ho. in d. c. ex ore. qd fiat expressa renunciatio, & collatio. & sic seruat consuetudo. & probatur in c. vnico. eod. titu. in clem. ¶ Sexto principaliter quero, ¶ in quantum tempus superior, in cuius manibus sunt resignata beneficia ex causa permutationis, teneatur illa conferre. Pau. in dicta clem. vnica. eod. c. dixit, qd non est tempus praefixum a iure: sed compelli debet per superiorem, vt conferat, si deprehenderetur negligens. de iure pat. c. nullus, similiter no. Pau. in clem. 2. de relig. do. vbi dicit, qd non est tempus praefixum in iure: infra quod hospitalia committantur. & idem no. de executor. de praeb. c. penul. eo. tit. & idem in electionibus canonicorum: vbi numerus non est, vt not. Ioan. And. post Ho. de elec. c. cum ecclesia, & de concessio. praeb. c. ex parte. Non ob. c. 2. eo. tit. quia ibi vacant beneficia simpliciter. hic. si in casu permutationis vacant, secundum quid, vel ex causa. Item ibi collator habebat arbitrium conferendi, cui volebat: hic vero praecise ipsis permutantibus. Sed haec ratio tollitur per no. Ioan. And. in c. pu-

De feudis.

Is o de quibusdam modis, & contractibus, quibus res ecclesiae alienantur. de feudis videamus. habetur de materia. 2. 2. q. 5. de forma. conuenit rub. de consti. c. quae in ecclesiarum. de pactis. c. pleriq; de iud. c. ceterum. & c. nouit. de foro compe. c. ex transmissa. c. seq. & c. ex parte. de iureiuran. c. veritatis. & c. nimis. de praescrip. c. ad audientiam. de his, quae fiunt a pra. la. c. cum apostolice. de rebus ecclae. non alie. c. ad nostram. & c. si de loca. c. 2. de dona. c. per tuas. de decimis. c. tua. de statu mo. c. recolentes. de iure patro. c. cum secundum. de dona. inter virum & vxor. c. nuper. de poenis. c. ad aures. & c. in quibusdam. de senten. excommu. c. grauem. de elec. c. vbi periculum. §. ipsos in super. & c. fundamenta. lib. 6. de poenis. c. felicitis. & clem. eo. titu. c. si quis suadente. & clem. de re iudi. c. pastoralis. §. denique.

S V M M A E.

- 1 Pignus qualiter possit consistere in re propria.
- 2 Ecclesia potest recipere rem pignori, vbi aliquam vtilitatem ex pignore licite potest consequi.
- 3 Casus, in quo fructus non computantur in sortem, sed cedunt ad commodum creditoris.
- 4 Vasallus tenetur ecclesiae, & praelato ad seruitium, ratione feudis.
- 5 Feudatarius, qui non possidet rem feudalem, non tenetur prestare seruitium.
- 6 Feudatarius an possit renunciare feudis inuito domino, vt a seruitio liberetur.

Institutione. Si ecclesia a suo vasallo recipit feudum in pignus abstinendo ab eius seruitio, non tenetur computare fructus in sortem. ¶ Nota primo, qd in re propria a potest pignus consistere: quod est verum, inspecto iure tertio competentis in re illa: vt hic erat. alia secus, vt l. neque pignus. ff. de regu. iuris. quinimo licet regulariter extinguatur pignus, si dominium rei pignoratæ creditori quaratur. tamen si quaritur reuocabiliter, non extinguatur: nec talis acquisitio debet creditori nocere. vt l. debitor. ff. de Trebel. facit quod not. Doct. post glo. in l. 3. c. quod metus causa. & Cyn. c. de his, qui in prio. cre. l. fina. & l. in bello. §. si quis seruum. ff. de cap. & l. ex sextante. §. Latinus. ff. de excep. rei iudi. ¶ Secundo no. qd ecclesia potest recipere rem pignori (& sic iure contractum pignoris) vbi aliquam ex pignore potest vtilitatem licite consequi, vt hic erat: alia si non potest, quomodo possit, pecuniam mutuare: qd inde nihil sperare valeat, non videtur: cum debeat contrahere, vt meliora prospiciat, vt in c. tua nuper. de his, quae fiunt a praelatis. ¶ Tercio no. casum, in quo fructus non computantur in sortem, sed cedunt ad commodum creditoris. contra quod oppo. de c. ad nostram. §. de iureiuran. C. de pigno. l. 1. Sol. Ioan. And. multipliciter soluit: primo, qd speciale fit in feudis ecclesiae propter eorum odium. simile infra de vsu. c. 1. vel potest intelligi illud c. in casu, quo feudum ab ecclesia illicitè detinetur: & sine scandalo non potest recuperari, vt dicto c. 1. quod est diuinare, secundum Host. alij dicunt, qd istud est inductum in priuilegium ecclesiae: nec extendendum de priuilegio. c. sane. quod non placet Ioan. An. nam si haec esset vsura, cum sit reprobata per vtrumq; testamentum. de vsuris. c. super eo. non possit in hoc ecclesia dare priuilegium, vt patet ex nota. de concess. praeb. c. proposuit. & minus esset dandum priuilegium clericis, quam laicis. arg. 88. distin. cap. fornicari. & de cens. c. ex parte. dicit ergo, qd est speciale in re feudali de Pet. de Anch. sup. 3. Dec. PPP 4 mino

c. publicata. de elec. vbi astricto eligere certam personam currit tempus: melior est ergo ratio, qd hic non est tempus praefixus, & ideo per superiorem debet statui, quo elapso superior ipse faciat. ad hoc de offic. ordi. c. irrefragabili. §. excelsus. & c. quanto. cum refert tamen Lappum & Abba. tenere, qd elapso termino per superiorem praefixo, vel elapsis sex mensibus, sit in arbitrio permutantium, vel ad priora beneficia redire: vel ipsum collatorem ad conferendum per superiorem compelli. allegat. c. si beneficia. & c. 1. de supplen. neglig. pra. la. & quod no. Host. in dicto c. irrefragabili. quod an sit verum, qd possint redire propter moram, & culpam collatoris, dubito. ¶ Septimo quero. quidam tractantes de permutatione suorum beneficiorum conueniunt adinuicem, data fide, procurare permutationes illorum beneficiorum per illos, quorum interest: & facere, quod auctorizare possent: modo alter vult poenitere, & non vult resignare ex causa praedicta. quaro an altero instante, possit ad permutationem compelli. videtur, qd no: quia pactio non videtur licita in spiritua libus. 1. quaest. 2. c. quam pio. sup. de pactis. c. vlt. In contrarium videtur; quia isti non conueniunt permutare: sed dare operam cum habentibus potestatem, quod non videtur prohibendum. de restitu. spolia. c. olim. & quod no. de rescrip. c. ad audientiam. 2. in glo. sed nunquid. & de praeb. c. significatum. Concludit dominus Federi. q. 38. qd iure actionis non possit compelli: sed officio iudicis, si permutationem viderit expedire, vt c. quaesitum s. eo. & poterit iste (qui sic promisit) ad permutationem compelli. ad hoc facit, quod not. de renun. c. quod in dubijs. & quod metus causa. c. pen. Non obstant iura, quae prohibent pactioem: quia loquuntur de pactioem illicita: sed hic promiserunt dare operam cum superiore. quod non videtur reprobatum: nam qualitercunque permutatio pendeat ex superioris arbitrio, & pactioem etiam reprobaretur, vt dictum est: tamen simplex manifestatio, & declaratio voluntatis beneficia possidentium, quod volunt permutare, non videtur prohibita: nec etiam superioris actio, & imploratio super hoc. & hoc sentit gl. in cle. vnica. eo. titu. super ver. [volentibus.] & qd no. Archi. eo. tit. c. 1. lib. 6. in glo. intelligas. Et aduertendum super ista pactioem prohibita, & datione rei temporalis: non enim habet locum, si deducitur in expressum, quod tacite inerat. pone enim. paciscitur alter ex permutantibus: qd alter teneatur soluere de bitum tali, & tali nomine sui beneficii permutari contractum. certe quia ad hoc ex debito tenebatur, non vitabit permutationem: vt plenius Fed. no. q. 39. Qui vltimo querit. ¶ An inaequalitas beneficiorum, siue ratione reddituum, siue one rum incumbentium vni beneficio, & non alteri, reddat permutationem nullam, quasi fraude probata. tenet, qd non: licet sit praesumptio fraudis. & in summa sibi placet, quod no. Ioan. And. & Io. Mo. eo. tit. c. 1. lib. 6. vbi etiam no. qd non est permutatio, si renuncio beneficium meum, vt tu habeas illud: & tuum detur nepoti meo: an in permutatione debeat fieri mentio de alijs beneficijs: cum hic non sit impetratio, nec collatio simpliciter facta: saluo stylo curiae secundum eum, cuius tractatum pro pleniori notitia huius materiae necessario pro canonistis hic interserere visum fuit: quia materia quotidiana: ideo plenius explicanda, vt dicit Iurisconsultus in simili in l. legauit ff. de lib. leg. in prin.

ADDITIONES.

- a ¶ In permutationibus. Vide Ioan. And. in cle. 1. de re. permu. & ibidem Car. in 9. q. Inno. in c. quaesitum. sup. eo.
- b ¶ Auctorizare. Est autem auctorizare iurisdictionis. & pertinet etiam ad magistratus municipales. Spec. in titu. de iuris. omn. iudic. in versu porro.
- c ¶ Confert. Adde Inno. in c. inter cetera. in versu. possit etiam. de praeb. Bal. in l. 1. in versu. quero an possunt. C. de rerum permu. Card. in cle. 1. de rerum permuata.

ADDITIO.

S U M M A E.

In re propria. Vide in l. sextante. §. Latinus. de excep. rei iu. Bar. in l. si finita. §. Iulianus. de damno infec. Bal. in Auten. fi. C. ad Velleia.

- 1 In feudare de nouo, & feudum antiquum ad ecclesiam reuersim infendare iterum, differunt.
2 Feudum si alienat vnus ex consortibus: eius portio an reuertatur ad ecclesiam.
3 Ius accrescendi non habet locum in contractibus, & an in vltimis voluntatibus.
4 Dominus si concedit duobus fratribus remanentibus emphiteusim paternam: an dicatur noua emphiteusis, vel antiqua.
5 Filius propter delictum feudatarij priuatur iure successioneis feudi.
6 Casus, in quo ecclesia ius sibi competens, potest cedere in potentiorum.
7 Feudatarius an possit dare feudum ad linellum, vel pignori obligare. Et si dat pignori, an dicatur alienare. nu. 8.
9 Feudatarius si alienat feudum in casu dotis: extincto iure feudi, an extinguatur dotis constitutio.
10 Liber vsus feudorum prater constitutiones imperiales an contineat ius commune: & an sit approbatus.

EX parte. Ponit tres casus, in quibus no obstante iuramento de no infendando, potest episcopus antiquum feudum nouo vasallo concedere. communis diuisio. secunda ibi [in primo.] ¶ No. primò, quòd quandoque iurant praelati no alienare, Romano pontifice inconulto: quo casu non posset legatus de latere dare licentiam alienandi. vt no. Spo. in titu. de lega. §. consequenter. vers. ceterum. facit quod not. de praben. c. pro illorum. in fine. antepe. gl. & Spec. in duobus vers. ibi se tractat an possit legatus dare licentiam inferiori praelato: qui sic iurauit episcopo. & quid si ille episcopus no est de sua legatione. & tenet, quòd primo casu potest. secundo non potest. ¶ Secundo nota, qd quandoq; feudum, moriente vasallo, ad ecclesiam reuertitur. quod est veru, quando no extendebatur ad filios. quib. mo. feu. amit. circa prin. vel non superest masculus, nec femina. de gra. suc. in feu. c. 1. ¶ Tertiò nota, qd aliud est infendare de nouo: aliud feudum antiquum ad ecclesiam reuersim iterum infendare. confor. sunt in glo. penul. ad finem. cui adde 24. quæst. 2. c. non satis. vbi de hoc. & ff. de itine. actus; priua. l. 3. §. reficere. ibi aliud est reficere: aliud facere. & videtur hoc miru, qd postquam feudum consolidatum est cum proprietate (& sic fit extinctum, sicut vsusfructus morte fructuarij) retineat pristinam conditionem: cum de natura rei extincta sit non reuiuiscere, vt l. qui res. §. aream. de solu. & c. si laicus. §. de iure patro. lib. 6. & l. Paulus. de acqui. hære. Sed responde, vt no. §. de reb. eccl. non alie. c. vt super. nam attenditur natura rei ad illum vsu destinatæ. ar. ff. de fideiul. l. si tutor. & l. id quod. de dona. facit quod not. in l. quod dicitur. ff. de impen. & c. literas. de rescrip. in cle. ¶ Quarto no. qd si vnus ex consortibus feudum alienat, ipsius portio ad ecclesiam reuertitur, vt patet hic. ibi [consanguineum, vel confortem] & c. & facit ad q. si concessum est duobus fratribus in emphiteusim: an altero decedente, eius portio reuertatur ad dominum, vel ad fratrem. & videtur, quòd ad dominu, vt hic. ¶ Item quia in contractibus non habet locum ius accrescendi: licet fecus in vltimis voluntatibus, vt l. si mihi, & tibi. de verbo. oblig. per Bar. vbi de illa. & per Bar. & in Specu. de loca. §. nunc aliqua. vers. 54. & Cyn. in l. i. c. quando non pe. par. & hoc meus in Auth. si quas ruinas. C. de sacrosan. eccl. cle. dic. vt dicta l. si mihi, & tibi. vbi etiam quærit Bart. qd si emphiteusim paternam dominus concessit duobus fratribus

mino obligata, ne fructus computet sibi in sortem propter naturam rei feudalis: quæ est, qd dominium penes concedentem remaneat: cuius ratione recipiens obligatur domino secundum diuersas consuetudines regionum, & ipsis deficientibus iure scripto, vt patet in lib. feudo. c. 1. Item feudum obligat naturaliter vasallum ad antidora, cum ab eo recepit beneficium. vt dicto c. 1. & de peti. hæredi. l. sed si lege. §. consuluit. & de testa. c. cum in officijs. Ex his consideratis, quando vasallus obligat feudum domino: patet rem reuerti ad primam naturam. argu. ff. de pac. l. si vnus. §. pactus. & infra de cenfi. c. cum vene. & in Auten. de non eligen. §. & non solu. ibi [hoc autem aliquid adesse peregrinum] & c. l. filio quem pater. de libe. & posthu. & his rationibus Papa motus declarat hic fructus non debere computari in sortem: nam ex causa potest Papa ius diuinum, loquens simpliciter, declarare, vt facit in casu isto, & in simili. §. de vsuris. c. conquestus. & c. 1. eo. titu. & hæc ratio ita in feudo seculari, & fortius, quam in ecclesiastico locum habet. Quid ergo dices in emphiteuta, qui obligatur domino: vel vsufructuario, qui obligatur priorario. dicit Hostiè. principem consulendum. remittit ad summam tit. de vsu. §. an aliquo casu. ver. 1. & se. ¶ Quarto habes hic, qd vasallus tenetur ecclesie, & praelato ad seruitium ratione feudi. ad quæ autem vasallus sit domino obligatus, habes. 2. q. 5. c. de forma. & ibi in fi. è conuerso habetur ad quæ dominus teneatur vasallo: & quæ penam incurrat eorum alter, promissa, vel illa, ad quæ obligatus est, non seruans. dic vt in lib. feu. qualiter feudum amit. per totum. & si de feu. contro. fue. c. domino committuntur. & qualiter dominus proprietate priuetur. c. ex facto. aliàs est sub rub. de cap. qui cu. & est. §. ¶ Quintò & vlt. no. qd feudatarius, qui non possidet rem feudalem, no tenetur prestare seruitium. quod est veru, quando res est penes dominum. si autem detineretur ab alio mala fide fortè idem si casu fortuito defierit possidere. vt dicit Cy. in emphiteusi ab hostibus occupata, vt dixi. §. eo. c. potuit. in 1. q. ¶ Sed hic vltra Doct. quæro: hic dicitur, qd si feudatarius domino se obligauit, liberatur interim à seruitio. qd si renunciat feudo, vt à seruitio liberetur? an hoc poterit facere, inuito domino? videtur, qd non. de lega. 2. l. Imperator. §. si centum. & l. quicumque. de fun. pa. in contrarium facit l. cum vsusfructus. & l. si fortè. §. La heo. ff. si seruitus vendi. per hæc iura determinatum fuit, qd non possit. quod videtur contra casum. 1. o. colla. de vasal. qui contra consti. Loth. c. 1. sed dictum c. loquitur, quando feudum fuit concessum simpliciter. fecus si causa certi seruitij, vt plenè no. 1. o. colla. de cap. qui cu. ven. c. fi. Bart. plenius sic distinguit. aut aliquis conuenitur ex suo contractu: & non liberatur, cedendo, vt dicta l. quicumque. & l. sicut. de actio. & obligat. aut ex suo delicto: & idem, vt l. is cu quo. de aqua pluuiæ arcen. Aut conuenitur actione reali: & liberatur cedendo, vt l. fortè. §. etiam. si seruitus vendi. aut officio iudicis: & idem, vt l. prator. §. hoc edicto. de dam. infec. nam de vtroque est eadem ratio; scilicet defectus obligationis, vt l. qui per collusionem. de actio. emp. & Insti. de actio. post prin. Aut conuenitur aliqua actione personali ex virtute contractus, vel quasi contractus præambuli (vbi hoc expressè non promissit: sed venit occasione rei) & tunc, aut illud onus occasione rei proueniens erat ab initio certum: aut incertum. primo casu non liberatur. secundo sic. dico tamen, qd vbi ab initio onus esset certum: si cedendo reis plus faceret; satis est, vt dicta l. si prius. & l. illud. de tribu. Et per illa concludit Bar. qd cum collecta imponatur personæ pro rebus (& sic incertum ab initio, quia onus extraordinarium) quòd cedendo fundo quis non tenetur ad collectas. fecus esset in tributis certis, & ordinarijs, secundum Barto. qui ita no. in dicta l. si prius. de aqua plu. arcen.

bus remanentibus: an iudicetur noua emphiteusis, vel antiqua: vt sic sciamus, an frater fratri succedat, secundum theoreticam ibi not. & tenet, quòd censetur antiqua. alleg. pro casu. c. 1. de ag. suc. c. in præbendis. & de duo. fratri. c. 1. quasi omnia repetita videantur, vt l. item quæritur. §. qui impleto. loca. pro quo dicto bene facit istud c. & quod not. 34. q. 2. c. non satis. & l. quod dicitur. de impen. & quod ibi notatur. ¶ Quintò collige, qd ex delicto feudatarij priuatur filius iure successioneis feudi. de quo dicam post glo. Collige, & aliud: nam ex eo quod permittit filio, & consanguineo posse concedi: videtur ipsi feudatario delinquenti talis concessio denegari, arg. l. cum prætor. ff. de iudi. & sic qd propter suum delictum pater acquirere prohibetur: non videtur talis prohibitio ad filium eius extendi. quod facit ad not. ff. de contra tabu. l. non tantu. credo tamen, qd istam poenâ, & offensam posset ex causa feudatario, remittendo, restituere eum ad dictum feudum. arg. no. in d. l. quod dicitur. ff. de impen. & faciunt ad hoc no. in simili. in c. commissam. de elec. lib. 6. ¶ Sextò nota casum, in quo ecclesia ius sibi competens potest cedere in potentiorum: cum scilicet feudum alienatum recuperare non potest, scilicet de facto: nam de iure vasallus alienans, ipso iure cadit à iure feudi. & est specialis casus, qd ecclesia possit potiori cedere iura sua, cum scilicet de facili recuperare non potest. regulariter contra. sup. de ali. iudi. mutâ. causa. fac. c. 1. & 2. quod dic. vt ibi, & in summa illius. c. sub rub. de actioni. secundum Host. ¶ Vltimò collige tres casus, in quibus feudum reuertitur ad ecclesiam, scilicet prole deficiente, feudatario alienante, tertio ipso subuertete: & in quolibet reuertitur ipso iure. ¶ Oppo. iste text. innuit, qd patre delincente, filius priuatur feudo. contra de. l. 4. ff. de iure patro. & C. de quæst. l. diuo. Sol. vt in glo. vlt. de quo dic. vt in 1. o. collati. quibus modis feudum amit. c. vlt. & per Dyn. in c. non debet aliquis. de reg. iur. lib. 6. vbi dicit, qd si feudum est paternum. priuatur; si à rerum natura, vel genere vteriori non priuatur. Host. remittit ad summam. eod. titu. §. quibus mo. feu. amit. ante finem. & plenius in Spec. eo. titu. §. vltimo. in princ. Tu dic post Bart. quòd quandoque quis committit aliquod delictum, propter quod directò debet feudo priuari (vt quia aliquid contra dominum: vel aliquid facit contra conuentionem feudi) & delictum patris tunc indistinctè nocet filio, vt c. 1. si vas. feu. pri. & c. pro hoc. l. 1. si quis ali. te. prohi. vbi si proximior committit delictum (propter quod aufertur sibi hæred. tas, vt indigno) nocet sequentibus in gradu: si verò propter delictum aliud debet priuari feudo non principaliter, sed consequenter (puta quia non deliquit contra dominum) & tunc distingue, vt not. Cy. in l. 2. in fine. C. de liber. & eorum liber. & idem in contractu emphiteutico, quando quis recepit emphiteusim pro se, & suis hæredibus, & nepotibus. vt si primus, vel secundus deliquit circa ipsum contractum (puta non soluendo canonem, vel alienando sine licentia domini) nocet sequentibus per iura præallegata. sed si aliàs delinqueret, propter quod bona publicarentur: ista bona debent remanere apud filios, & nepotes: quia non transeunt ad eos, vt hæredes: sed habent iure suo, etiam si hæredes non essent, vt l. iureiurandi. §. si liberari. de ope. li. & ibi per Bar. & de bo. dam. l. 1. vbi de prædicta q. per eum latius. facit quod not. ff. de iure patro. l. diui fratres. ¶ Quærit glo. 2. hic prohibetur feudatarius alienare feudum. ¶ An possit ad libellum dare: vel pignori obligare. & primò debes scire, quid sit libellus. dixi sup. de locato. c. potuit. in 2. quæst. & Bar. in l. si finita. §. si de vctigalibus. ff. de damno infec. & dic. vt in glof. quæ concludit, qd partem ad libellum dando: vel pignori obligando: non perdit feudum desuper: quia dicit Ioan. An. qd istud, quod dicit glo. videtur correctum: quia, & si pauca vendat sine contentu domini, feudum amittit. vt in lib. feu. de prohi. feu. ali. c. imperialè. §. habito. secundum Host. sed glo. ibi, & communiter dñi legum

contra: scilicet qd si partem vendidit, illam solam perdit secundu Io. An. contra istam decisionem. vide quæ dixi. §. de loca. c. potuit. in 2. q. ego pro declaratione glo. quæro an feudatarius, qui dat pignori, dicatur pignori alienare: vt sic p. dat feudum: & ad dominum reuertatur. vide remissiones, quas dedi supra de loca. c. potuit. in 4. q. & vltra illa videtur, qd ille, qui obligat, non dicatur vendere, vel alienare, vt l. in quorum. ff. de pigno. vbi Bar. dicit, qd quandoq; prohibetur res vendi, siue alienari: & tunc non potest obligari: quia per obligationem deuenitur ad venditionem, & distraccionem pignoris, vt ff. de distrac. pigno. per totum. & sicut prohibetur venditio: ita eius præambulum, vt l. oratio. ff. de sponsa. quandoque persona prohibetur emere res, non impeditur pignus accipere, vt dicta l. quorum ratio: quia licet accipiat pignus, vel in emptionem: sed qd alius vetat pro suo debito, qd non, est prohibitum. quod est verum, nisi accipiat pro tanto pretio: qd non sit verosimile luiturum. argu. l. qui habebat. de lega. 3. in prin. & per hoc concludit, qd forensis, qui est prohibitus per statutum emere in territorio Perusino, possit pignus accipere. & de hac materia latius, vide per eum in l. si quis ita promiserit. §. ea lege. de verbo. oblig. & l. si ea lege. C. de condi. ob causam per glo. & Cy. ¶ Sed hic incidenter quæritur. ¶ Si in casu permisso alienat feudum, vt in casu dotis. vt dicitur in prima glo. vel obligat pignori: an extincto iure feudi in casibus, de quibus in tex. vel alijs: an extinguatur, & resoluatur talis dotis constitutio, siue pignus. glo. 1. qd sic. per c. nuper. infra de dote. post d. uor. resti. & facit ad questionem. vendidi fundum pacto apposito de reuendendo. emptor obligat rem emptam: vel seruitutem in ea constituit: potest ita renedit. an resoluatur seruitus illa: vel pignoris constitutio. vel pone. emptor obligauit, vel seruitutem in fundo empto constituit: deinde venditor rem auocat (quia deceptus fuit vltra dimidiam iusti pretij) an extincta sit seruitus, vel pignoris obligatio. Ex prædictis videtur, quòd sic. quia resolutio iure auctoris, resoluatur ius successoris, siue habentis ab eo causam, vt dicto c. nuper. & l. lex vctigali. de pign. de qua quæst. vide per Barto. in l. concedendo. §. in diem. ff. de aqua plu. arcen. & l. si res distracta. ff. quibus mo. pig. vel hypothe. solua. ¶ Vltimò dominus Ioan. And. quærit. ¶ An liber vsus feudorum prater constitutiones imperiales contineat ius cõe. & arguit primò, quòd non, ex defectu constituentis: nam ille liber compositus est de consuetudinibus Mediolanensium. non à principe: senatu: populo Romano, vel præfecto prætorio: qui soli habet istam potestatem. vt C. de officio præfe. præto. l. forma. secundò probatur: quia partes dicti libri non habent formam legibus requisitam traditam in l. humanum. C. de legi. ex forma aut partium concluditur esse totius. de acquiren. rerum domi. l. adeo. §. cum quis. de donati. inter virum. & vxorem. l. si mulier. ergo & c. tertio (vt quidam dicunt) liber feu. ille fuit æditus à Fed. per ecclesiam condonato, vt patet in c. ad apostolica. de re iudicata. ergo & c. vt c. fornicaris. de hæreticis. In hac tamen non iussitas, secundum eum. In contrarium videtur lex est omne, qd rone conseruit. 1. dist. c. consuetudo. de bonis dāna. c. quæ liberis. in prin. sed naturalis rō dicit id, quod est in ipsis legibus diffinitu. ergo & c. Sedò probat, qd glossatores vtriusq; iuris illu librū allegant. & glossatus est solènter: & lectus p Doct. illustres in studio Bonon. legu nutritore, vt no. in prohæmio. Dig. habet hæc aut tria. & hoc p tantâ tēpora: qd no est memoria in contrarium ergo debet haberi pro solènter facto, secundum formam dictæ l. humanū. facit infra de verb. sign. c. super quibusdā. & de rescrip. c. 1. lib. 6. & hanc partem tenet multi. & Iaco. de Bel. in dicto ritu. c. 1. pro ista opinione adducit Ioā. And. quod ipse notat post Hostien. de sum. Trin. c. firmiter, super verb. depositis. circa finem gloss. vbi inter libros iuris ciuilibus enumerat constitutiones feudorum. Sed contra not.

not. in summa de immu. eccle. §. in quantum. §. si verò pater num. vbi dicit, qd iura vsus feudorum nō astringunt aliquos: nisi sint imperiales leges. ibi [si te.] Ioan. An. dicit Hostien. sibi non contrarium, cum enumerauerit constitutiones feudorum inter ius ciuile, si intellexit de imperialibus: & subdit Ioan. And. qd D. suus in legibus multū accedebat ad opinionem hanc, qd non ligent. adducit pro eo, quod not. infra qui filij sint legitimi. c. lator. super prima glos. Ad casum facit, quod dicimus de volumine Digest. per Gratianū edito. qui auctoritatem ius condendi non habuit: & tamen habet pro approbato. In contrarium facit; quia ipsius verbis, vel diffinitionibus non stamus. super quo remittit ad not. per eum de rescrip. c. 1.

ADDITIO.

¶ Qui dat pignori, feudatarius non potest pignori feudum quo ad ius reale constituendum in feudo. Bal. in §. 1. de prohib. feu. alie. per Fed. & si pignorat, qualiter puniatur: & qd si pignorat domino, vel vni ex dominis vide latē ibidem Bal.

De pignoribus, & alijs cautionibus.

OSTR prædictas alienationis species, de pignoribus videamus; Goffre. vel aliter, vt sup. rub. proxima. ad secundam partē rub. facit vltima Decre. infra eodem. ad materiam facit 10. quest. 2. c. hoc ius. post prin. & in fine. ver. [creditor.] congruit rubricæ vt lite pend. c. ecclesia. 2. de iureiurā. c. ad materiam. 1. & c. ex literis. de re iudi. c. cum aliquibus. de deci. c. fi. de vsu. c. 1. 2. & c. conquestus. & c. salubriter. facit clem. si beneficiorū. de deci. in fi. & quia rub. dicit [& alijs cautionibus.] dic, qd multiplex est cautio. quædam est simplex, vt nuda promissio. quædam est iuratoria: de qua. §. vt lite nō contest. c. quoniam. §. in alijs. & c. 1. de dolo & contu. lib. 6. quedam fideiussoria, vt l. si mandato. §. si ff. manda. quædam cū pignoribus: vt hic. quædam pœnalis, vt l. 2. §. si ff. de iudi. si quis ergo simpliciter se obligat ad cauendum qualiter intelligatur: an de simplici, vel iurata, vel cum pignoribus, siue fideiussoria dic vt. l. fancimus. C. de verb. signi.

S V M M A E.

- 1 Presbyteri non possunt pignori res ecclesie.
2 Prohibita alijs conceduntur in casu necessitatis.
3 Incorporalia an possint pignori obligari.

NVLLUS. ¶ No. primò presbyteros res ecclesie pignori nō posse. & intellige presbyteros, etiā clericos inferioris ordinis. ad hoc de coha. cleri. & muli. c. 2. & oia ista quatuor (sicut calicē, patenam, librum, & vestimentum sacerdotale) prohibuit concilium Vien. distrahi, pignori, vel occupari per decimarum collectores in clem. si beneficiorū. de decimis. ¶ Secundò not. ¶ quòd in casu necessitatis alijs prohibita conceduntur. nec mirum; quia tali casu & hominem occidere, alienam domum comburere, & filium vendere, & furtum committere quis potest, vt in cle. n. 1. de homici. ff. ad legem aq. & C. de patri. qui. fil. di. l. 1. infra de furt. c. 3. ¶ Quèro què est ratio, quare ista quatuor, de quibus in tex. specialiter prohibentur. dicit glo. qd nō ideo. quia sacra. quia non benedicuntur: sicut ideo quia ecclesiasticum. vnde sicut aliarum: ita, & istarū alienatio prohibetur, vt dicit gl. 1. dicit Io. An. qd de alijs libris verum dicit gl. sed missale benedicuntur, & habet suas orationes in pontificali. calix, patena, & vestimenta sacerdotalia bene habent certam benedictio-

nem, vel consecrationem. ad hoc de sacra vnct. c. 1. circa f. secundum Io. An. qui dicit, qd equè distinguit inter consecrationē, quæ fit cū certis vnctionibus in calice, & patena, vt ibi: & benedictionē, quæ fit sine vnctione. ¶ Oppo. & videtur, qd etiam subsistente necessitate, non possint ista obligari. C. quæ res pig. ob. pos. l. 3. Sol. illa l. non habet locum, secundum can. ita dicit c. glo. quam sequuntur Gof. & Inno. sed non placet Host. cum etiam secundum. l. ex prædictis causis vendi possit, vt in Auth. alle. in glo. & præalle. c. aurū. ad hoc facit quòd nota. j. c. proximi. Item verosimile est, Christū vel le pretium rerum suarum fundi pro redemptione animarū, pro quibus fudit sanguinem proprium. & sic obligatio fit volente domino: ergo valet. ff. de pig. ac. l. si alienam. facit quod not. 10. q. 2. c. hoc ius. in glo. quia ad profanos. ¶ Extra quero ¶ An incorporalia possint pignori obligari (puta iurisdicctio, pedagium, ius patronatus in ecclesia, seruitutes reales, personales, & similia.) dicit Bar. qd quedam sunt iura, quæ consistunt in hominibus: vt iurisdicctio, quā habet dominus in vasallum. & ius, quod habet patronus in libertum. & sim. & ista non possunt obligari: nisi ex causa magnæ necessitatis, vt l. 1. C. lib. de oper. li. de fideicom. lib. 1. is qui l. generaliter. & l. Tytius. de actio. em. vbi non cogitur quis in uitus esse libertus alterius. quædam sunt iura in re, non in homine, vt ius patronatus in ecclesia. ius percipiendi pedagii, & similia. & ista si quidem sunt talia, ex quibus non percipiuntur commodum aliquod pecuniarium, & non possunt obligari. alijs secus. quod dic per eum in l. si is qui. §. an vsufructus. ff. eo. titu. de nomine debitoris obligato, qua actione conueniatur, & ante excusationē principalis. dic vt not. Cy. in l. nomen. C. quæ res pigno. obliga. pos.

S V M M A E.

- 1 Liber homo non potest pro debito obligari.
2 Debitori an possit capi a priuato pro debito pecuniario. An ad iudicem pro causa criminali. nu. 3. An pro causa pecuniaria. nu. 4.
3 Cautela quomodo debitor possit pro debito de domo extrahi, & sic capi.
4 Debitor an possit renuntiare legi, quæ prohibet debitorem pro debito detineri.

LATOR. No. primò, ¶ qd liber homo nō potest pro debito obligari. imò puniuntur homines: quia perdit debitum, & tantundem de suo dat, & etiam relegatur, vt in Auth. vt nulli iud. §. quia autem. Rō est, quia quòd non est in bonis nostris, siue nostro commercio non possumus obligare, vt. C. eod. l. si prædium. sed nullus est dominus sui ipsius, vel membrorum suorum, vt l. liber homo. ad leg. a. qui. & l. liberi. de contrahen. em. ¶ Oppo. & videtur, qd liber homo possit pro debito detineri, vt potest in filio, quem pater vendit: & in illo, quem quis ab hostibus redemit: & in illo, qui in hostagio se sua sponte constituit, vt in iuribus alle. in glo. quæ soluit, qd illi sunt casus speciales. quod autē hic dicitur, est regula generalis: quæ fallit in dictis casibus. Hostien. addit alios casus, sicut in liberto suspecto, & malè merito. de depof. c. 1. in vacillante. de quæstio. l. in libero. in eo, qui non cedit bonis, cum constet de debito, vt l. 1. c. qui bo. ce. pos. Item in raptore virginis, si fugiat ad ecclesiam, seruatur ei vita: sed seruire cogitur, nisi se redimat. 3. 6. q. 1. c. de rapto. ¶ Circa istam materiā, an debitor possit capi a pro debito. sic distigue. quia, aut quæris, ¶ an possit capi a priuato pro debito pecuniario. & regulariter capi non potest, vt l. non est singularis. de reg. iur. fallit in l. ait prætor. §. si debitores. ff. de his, quæ in frau. cred. pro crimine verò in ipso actu criminis vbicunque crimen capitale committitur: vel crimen, qd ingerit pœnam corporalem, potest quis capi psonaliter a quocunque priuato, vt C. de rap-

S V M M A E.

virg. l. 2. & l. si quis in seruitutem. de fur. & l. capite quinto. de adul. dum tamen ducatur ad iudicem infra tempus statutum in dicta l. capite quinto. ad hoc facit. C. de hære. & ma. l. si. & l. 2. C. de fal. mone. ¶ Si verò quæris ¶ an possit capi a iudice sine iudicis auctoritate. pro causa criminali indistinctè potest capi, & etiam de domo extrahi, vt l. 1. c. de offic. iudi. & nota. in l. quia plerique. de in ius vo. fallit in muliere. ¶ C. de offi. di. iudi. & in Auten. ibi posita. ¶ Si verò quæris ¶ an possit capi pro causa pecuniaria: tunc aduerte. aut est debitum fiscale: & potest psonaliter capi, vt l. cū eo. ff. ad legem Iul. pe. non tamen in carceribus poni, vt l. nemo carcerem. C. de execu. tri. lib. 1. nisi persistat in contumacia, vt ibi dicitur. Si verò pro alio debito: tunc si aliquo tempore fuit in iudicio, & de sistendo iuri promissit, & non stetit, debet capi. in Auten. de exhi. reis. §. si verò. & C. quomodo, & quando iud. l. consentaneum. & ibi no. Si verò in iudicio nunquam fuit, & cautionem non dedit: tunc iudex non cogitur facere eum capi, nisi prius eum citet, vt dicta l. consentaneum. §. 1. pot. si videtur sibi, eum facere capi, & in carcerem poni, vt not. in dicta l. plerique. de in ius vo. dum tamen de domo non extrahat, vt ibi dicitur. ponere verò in carceribus non potest iudex pro debito: nisi eum, qui condemnatus est, vt l. 1. c. q. bo. ced. pos. a quibus carceribus liberatur, cedendo bonis. vt ibi dicitur. ¶ vt tamen debitorem tuum possis pro debito facere de domo extrahi (& sic capi) consilium est, qd tu facias eum condemnari de contemptu mandati, & sic criminaliter fisco tenetur. poterit etiam capi in domo, & cū erit positus in carceribus, poterit ibi pro debito pecuniario recommendari, iuxta theoricam Bar. in l. 2. in fi. de custo. reo. & illa est distinctio Bar. in dicta l. cū in eo. vbi subiungit, an in causis fiscalibus admittatur celsio bonorum. remittit ad Cy. in l. 1. in 1. quæst. ¶ Quærit Io. And. ¶ an dicta legi, quæ prohibet debitorem pro debito detineri, possit debitor renuntiare. videtur, qd non: quia per tale pactum renunciatio deduceretur in speciem seruitutis (quod non potest etiā volens) nam pactum, per quod deuenitur ad infligendum hominis libertatem, non tenet, vt l. nec si volens. C. de lib. cau. & ff. de l. ho. exhi. l. 2. §. 4. & l. ob as. C. de act. & ob. item per incarcerationem dicitur debitor iniuriam pati, vt C. qui bo. ce. pos. l. cū filij. sed pactum de futura iniuria non propulsanda non tenet, vt ff. de pac. l. si vnus §. pacta quæ turpem. & hanc partem tenet Dy. 1a. de Are. contra per alijs rationes, quas vide in l. 1. c. qui bo. cede. pos. per Cy. qui ibi dicit, qd opi. Dy. est humanior: quam etiam tenet Ric. Ma. per glo. quæ est super Auten. ibi posita in l. ob as. de actio. & ob. & hanc opi. Ric. tenet Bar. in l. alia. §. eleganter. ff. sol. matr. nisi in duobus casibus. primò quando debitor dissipauit bona in fraudem creditoris. secundò si sciebat se inopem, cū contraxit, vt per eum latius. an autem si quis liberat inuitum de carceribus, repetere possit. no. Io. And. de foro compe. c. fi. lib. 6. hic etiam ipse de debitore condicionali, vel in diem suspescto de fuga, qd possit capi: prius tamen cognito, an suspesctus sit, vt ff. si cui plus, quam per l. falc. l. hæc autem satisfactio. in prin. Et prædicta faciunt ad quæstionem. ¶ An possit quis locare operas suas in perpetuū. videtur enim hoc modo in seipso constituere seruitutem: quod non potest, vt dicta l. nec si volens. de qua. q. dic. vt l. 3. C. de vsufr. & per Bar. in l. st. pu. non diui. de verbo. oblig. in 2. q. & ad prædicta adde, quod de prædicta materia no. Bar. in l. Titio centum. §. Titio. 2. de condi. & demon. & in Spe. de loca. §. 1. ver. [item est beneficium.] Ad prædicta adde Auten. nouo iure. C. de custo. & exhi. re. vbi mu ier pro priuato debito, siue descendat ex causa delicti, siue contractus, non debet carcerari.

ADDITIO.

¶ Possit capi. vide gl. & Doct. in l. quæstum. ff. de pig. Bal. in l. 1. c. de cō. d. ex le. Ang. in l. Aristo. ff. de iure delib. Bar. in l. an omnibus. ff. de iud.

- 1 Obligatio, quæ non tenet in accessoria obligatione, non vitiat actionem personalem.
2 Creditor, qui recepit pignori rem alienam: an habeat ius retentionis, donec sibi debitum soluat.
3 Casus, in quo quis cogitur agere.

EX præsentium. Nota, qd sacerdos iste obligatus est calicem, & medietatem breuarij (& sic plures res pro debito) nec mirū; quia posset quis obligare pro minimo debito omnia bona sua, vt l. si. C. si res alie. pig. da. fir. ¶ Secundò no. ¶ qd obligauit pro sua necessitate, & tamen dicta obligatio non concernit ecclesiam: sed personam suam, quod Doct. intelligunt de necessitate concernente eius proprium patrimonium: puta imminebat refectio domus propriæ, vineæ, & similia. Si autem necessitas concernebat personam eius (puta sustentationem personæ) ista obligatio sequeretur ecclesiam, non hæredem eius: quia ecclesia tenebatur eum alere, vt c. cū secundū apostolū. §. de præben. ¶ Tertio no. iste non recollegit morte præuentus. & dicit Goffr. qd multi sic præueniuntur, vt quæ malè gesserint, emendare nō possint. facit de pœni. dist. 7. c. nullus. ¶ Quarto no. qd hic nō videtur tenuisse obligatio pignoris, vt patet. §. c. 1. coniuncta l. cū lex. de fideiuss. & tamē obligatio psonalis ad debitum consequendum est efficax, & valida contra debitore, & hæredem eius. ¶ & sic obligatio, quæ non tenet in accessoria obligatione, non vitiat obligationem personalem. ¶ conuerso verò si nō tenet: vel ex postfacto extinguit obligatio principalis: an duret obligatio pignoris, & hypothecaria? vt ecce obligasti mihi omnia bona tua: de quibus tertius vnū fundū titulo, & bona fide possedit longo tēpore: ita qd contra te præscripsit. sed an contra me creditore, ita qd non possim agere hypothecaria contra eum: vel pone si ex forma statuti, vel iuris communis est præscriptum contra obligationem personalem: an creditor possit vti pignoris retentionis, vel contra debitore, qui præscripsit, agere hypothecaria. pulcher rimi passus sunt, quorum primum explicat Cyn. C. eo. l. vsucap. & Bar. in l. 1. §. cum prædium. ff. eo. secundū pulcrē Bar. profequitur. ff. de fideiuss. l. fideiussor obligari. in princ. vide Cy. in l. pe. C. de vsufr. ¶ Quintò no. in ver. [si verū est & c.] qd ita demum contra filium potest agi ex obligatione paterna, si probetur, qd bona patris obtineat. & sic non videtur intentio creditoris fundata probata solū filiatione. Alij contra. quia si filius; ergo hæres: vt ait Apostolus. prima verior, vt no. Doct. post gl. ff. so. matr. l. si cū dotem. §. transgrediamur. ¶ Sextò no. ¶ qd creditor, qui recipit pignori rem alienam, habet ius retentionis: donec sibi debitum soluat. quod non videtur verū: quia in re aliena non potest pignus consistere: nec etiam confirmari, etiam dominio debitori qua fito. quod dic plenè, vt l. 1. ff. eo. tit. in tellige ergo hunc tex. vt gl. dicit. ¶ Septimò no. casum ¶ quo quis cogitur agere: compellitur enim hic filius agere contra creditore: vt rem alienam sibi pignoratam restituat, satisfacto sibi prius de debito. ex quo collige, qd creditor contra debitore repetentē pignus non potest sibi retere qōnem de dominio tertij: nec similiter de dñio suo proprio, quod prætenderet, vt l. nec creditores. C. de pig. ac. l. rem alienam. vbi plenè de materia. & de isto mō agendi: ago, vt agas. vide in l. ius §. si quis colludente. ff. de act. emp. ¶ Oppo. dicitue hic, qd ecclesia debet contra filium huius sacerdotis agere, vt releuet a creditore, & ecclesie restituat. contra: imò videtur, qd ecclesia recta via possit agere ad res suas malè obligatas: in quibus obligatio non fuit cōtracta, vt in iuribus alle. in gl. q. tripliciter soluit, & duobus alijs in nouella. primò qd hic creditor ignorabat re fuisse ecclesie: secus si sciret, vt l. & liber-

ri. de contrahē. emp. quod non placet; quia scientia vel ignorantia quò ad cōstituendū ius in re prohibita obligari, vel vendi, non attenditur: sed quò ad actionem contrahenti cōcedendam, vel non. & ita intelligitur illa l. Alio modo soluit Inno. q̄ hic contractus fuit initus nomine ecclesie, & forma seruata: sed pecuniam fuisse versam in vtilitatem ecclesie; nō constabat. ex quo sentit Inn. q̄ creditor isto casu possit rem retinere. quod non credo verum in mutuo. de quo tex. loquitur. nā creditor hoc casu debet esse curiosus, vt pecunia conuertatur in vtilitatem ecclesie: aliā nō potest dici creditor, vt in Auten. hoc ius porrectum. ad fi. C. de sacrosan. eccle. & dixi. s. de depo. c. grauis. ¶ Querit gl. fi. quæ est ratio, q̄ iste filius tenetur. dicit glo. quia pater eius fuit curator ecclesie: ideo filius ex persona eius (postquam est hæres) tenetur in solidum. & not. q̄ rectorem ecclesie æquiparat curatori. ex quo infert Io. An. quòd sicut hæres curatoris tenetur de eo, quod defunctus tenebatur, scilicet de dolo, & lata culpa in administratione commissio: vel de eo, quod ad eum peruenit, de leui autem culpa non tenerentur hæredes. vt ff. de fideiuf. & hæredi. tu. l. 1. 4. & vlti. & hoc nota &c.

S V M M A E.

- 1 Plures actione pignoratitia, & personali eodem libello agere, & conueniri possunt.
- 2 Species contractus magis constituitur ex tenore pactorum, & conuentionis, quam ex verbis appositis in contractu.
- 3 Ius implendi conditionem in contractibus transit in hæredem actiue, & passiuè.
- 4 Resolutio contractus potest pendere ex arbitrio alterius contrahentis.
- 5 Vnus ex hæredibus potest agere, & defendere nomine suo, & aliorum coheredum, etiam sine mandato.
- 6 Vsurarius emit rem, & venditori locauit pro certa annua pensione, sine fructuum portione: an ex hoc presumatur contractus usurarius.
- 7 Contractus qualiter cognoscatur sit usurarius, necne.
- 8 Clerici possunt rudem materiam emptam redigere ad formam, & lucrari.

LIVOS. Si usurarius emit rem eo pacto, quòd post tempus eam restituat venditori, recipiendo aliquid ultra sortem: fructibus tamen computatis in ea, iudicabitur contractus pignoratitius. h. d. cōis diuisio. secunda ibi [verum quia] vel ibi [respōdemus.] ¶ Nota primò, quòd plures possunt agere in eodem libello: & per eundem libellū etiā cōueniri, vt l. nō est nonum. ff. de actio. empti. & in duobus reis credendi, vel debendi: an vno, vel diuersis libellis possint agere, & conueniri: dic plene per Bart. in l. in duobus. §. 1. ff. de duobus reis. In hæredibus, quorum obligatio est diuisa per l. 1. 2. tabu. vt l. 1. C. si certū peta. habetis casum hic, q̄ plures personali actione, & pignoratitia eodē libello agere, & conueniri possunt: licet teneantur pro partibus hæreditarijs: & etiam agunt. ¶ Tertiò nota, q̄ plures hæredes conueniunt actione pignoratitia, conueniuntur simpliciter. quod debet intelligi pro viribus. sicut p̄ viribus debet agi in ista, & alia quacūque personali actione, vt l. 1. ff. si certū petatur. & l. pacto. C. de pactis. actione vero reali, an hæres defuncti, qui conueniebatur actione reali: vel nō cōueniebatur, an teneatur pro virilibus portionibus, an in solidum, si ad vnum res illa peruenit. dic plene p̄ Bart. in l. prætor. §. 1. ff. de præto. stipul. & eadem esset q̄ in pignoro. & si ad vnum solum ex pluribus hæredibus creditoris pertinet: an conueniatur in solidum: an pro parte. in illo enim. c. simpliciter actum fuit contra omnes. ¶ Tertiò not. q̄ de specie contractus quandoq; probabiliter dubitatur: erat enim hic inter partes altercatio. quia G. & alij hæredes, T. dicebant contractū venditionis esse. H. & B. dicebant fuisse

pignus. & sic soluta pecunia repetebant pignus: & quia inter istos, & alios contractus multæ sunt differentie, & effectus diuersi: oportuum est etiam iudici ecclesiastico cognoscere, sub qua specie contractus cadat obligatio deducta in iudicium, & quid in ea veniat: quod scribi non potest, si ignoret speciem actionis, vt patet Institu. de acti. p̄ totum. & patet ex no. s. de depo. c. fi. & quod ibi plene dixi. non ita tamē subtiliter Host. aduertens spreuit subtilitatem actionū: quas diuino nutu promulgatas testatur legum pater. Iustinianus Imperator in l. fi. C. de præscri. lon. tem. tetigi in c. dilecti. s. de iudi. ¶ Quartò no. q̄ species contractus magis constituitur ex tenore pactorum, & conuentionis, quam ex verbis appositis in contractu. hic enim verba instrumenti expressè sonabant in venditione: & tamen pacta in eo apposita inferebant pignus. & hoc debet attendi, scilicet potius mens, quam verba. j. de verb. fig. c. intelligentia. & l. cū precario. ff. de p̄ca. facit c. plerique. 14. q. 1. dixi. s. de loca. c. propter. & c. fin. ¶ Quintò no. q̄ quandoq; emptio, & venditio est pura à principio: sed in euentum conditionis venit resoluenda: quòdque ab ipso principio est conditionalis: & plures sunt differentie inter ista, vt patet ex no. in l. 2. ff. de in diem adie. & l. 1. ff. de dona. vbi videas. ¶ Sextò no. q̄ implementum conditionis (scilicet si emptio displiceret. T. deberet. G. &c.) fuerat relatu ad ipsos principaliter contrahentes, & tamen ad hæredem, & in hæredem transit illa potestas: & sic in contractibus ius implendi conditionem transit in hæredem actiue, & passiuè, vt no. in dicta l. 2. & l. 2. C. de pac. inter emp. & per Bar. plene in l. si decem cū petiero. de verb. obli. ¶ Septimò nota, q̄ resolutio contractus potest pendere ex arbitrio alterius contrahentis: licet ergo substantia contractus non possit ex alterius contrahentis voluntate pendere, vt l. hæc venditio. ff. de contrahen. emp. secus tamen est in resolutione, vt hic. ad hoc vide. l. 1. §. sic fideicommissum. de lega. 3. & de hac materia vtrū substantia contractus possit poni in arbitrio alterius contrahentis, vel tertij: dic l. si quis arbitrato. de verb. oblig. per Bar. & l. si. de contrahen. empt. per Cy. ¶ Octauò not. q̄ vnus ex hæredibus agit, & defendit nomine suo, & aliorum coheredū, etiam sine mandato. quod dic, vt l. 1. & 2. C. de confor. eiusdem li. & no. etiam, q̄ viginti solidi faciunt libram vnam. ¶ Nonò no. q̄ hic ex presumptionibus iudicatur secūdu Inn. simile. s. de empti. & vendi. c. ad nostrā. & aduerte quia Papa videtur hoc ex tribus iudicare contractū usurariū. s. propter pactū appositū super fructibus cōputandis in sortem, & q̄ recipit aliquid ultra sortem, & q̄ vsuras exercere cōsuevit. infert tñ Cy. tenuisse Iac. de Are. q̄ ex istis solis tribus non iudicaretur contractus usurarius. quod dic, vt dixi in dicta Decre. ad nostram. sup. de emptio. & vendi. & per Cyn. in l. 3. C. plus valere, quo agitur. ¶ Reperio per Iaco. de Are. disputatam quæstionem talē. q̄dam usurarius emit rem, & venditori locauit pro certa annua pensione sine fructuum portione: an ex hoc presumatur contractus usurarius, dimittit eam insolutā: quia pendebat de facto, & videtur venditio fictitia eo ipso, q̄ emptor diu patitur venditorē possidere, vt l. sicut. §. superuacuu. ff. quib. mo. pig. vel hypo. sol. & per Bar. in l. post cōtractū. ff. de dona. & vidi istā quæstionem de facto Senis: vbi isti cōtractus venditionum sæpe fiunt, & venditor soluta pensione domus venditæ, vel certa portione fructuum fundi concludit rem venditā: quæ contractū ab usurario initum satis præsumerē in frandē vsurarū, maximè quia contra vsurarios est de facti præsumendum propter fauorem, & salutē animarū ipsorum. de sponsa. c. iuuenis. & C. de reicin. vendi. l. ratas. maxime si multos contractus reperirem initos sub hac forma. ¶ Quarto, quia dixi necessarium fore cognoscere species contractus: qualiter cognoscantur. circa quod breuiter sic distinguitur: nam quicūq; agitur, vt eadem species, quæ soluitur, vel datur, reddatur: & tunc, aut per dantē non transfertur dominium.

minium. aut transfertur. primo casu, aut datur causa custodia: & erit depositum, vt l. 2. in prin. ff. depositi. aut datur ad hoc, vt recipiens ea vtatur: & tunc aut datur ad vsum determinatū: & erit comodatum. aut ad vsum indeterminatū: & erit precarium. quod dic, vt dixi supra comoda. c. 1. & ff. e. titu. l. in comodato. §. sicut. facit quod no. in l. Lucius. de donat. per Doct. Secundo casu, quando transfertur dāium: & tunc est contractus innominatus, vt l. si tibi pecuniā. ff. si certum petat. quandoque ab initio agitur, vt aliud reddatur: tunc si quidem agitur, q̄ reddatur aliud in specie, sed idem in genere, & est mutuum, vt l. mutuum. ff. si certū petatur. Si vero agitur, vt reddatur aliud in genere: & tunc aut agitur, vt reddatur species pro specie: & est contractus permutationis, vt l. 1. ff. de rerum permuta. Aut agitur, vt reddatur genus pro genere, vel genus pro specie: & erit cōtractus innominatus. do, vt des, vt l. 1. & 2. C. de rerum permuta. aut agitur, vt reddatur quantitas pro specie, vel species pro quantitate: & tunc aut hinc inde agitur, vt detur (id est dāiū trāsfertatur) & erit cōtractus innominatus, vt l. fi. de cōdi. ob. ca. aut agitur, vt ex vna parte quantitas detur, ex alia res tradatur: erit empt. & ven. vt l. ex empto. in prin. de actio. empti. & no. in dicta l. fin. aut agitur, vt reddatur quantitas pro genere: vel genus pro quantitate, & tunc indistinctè erit emptio, & venditio: licet ex vtraque parte sit datio. & ita debent intelligi omnia iura: q̄ loquuntur de venditione generis: in qua venditor tenetur ad translationē dominij, magis ex natura generis in obligationem deducti: quam ex natura contractus emptionis, & venditionis, vt l. qui concubinā. §. hæres. de lega. 3. ita distinguit Bar. in dicta l. mutuum. quibus adde, quod dixi sup. de locato. c. propter. & de rer. permuta. ad quæst. & his adde gl. magistram. 14. quæst. 3. in summa. quam no. etiam in eo, quod dicit: q̄ rudem materiam emptam clericis est permittum redigere ad formam, & lucrari. & dicitur tunc lucrum proueniens ex artificio: non ex negotiatione. vidi hoc de facto in vena ferrea emptā à clerico, vt faceret inde ferrum: q̄ talis clericus non tenetur soluere gabellam vt ex negotiatione, vt consuluit Fede. in monasterio sancti Galgani. quod no. licet extra materiam. c. ¶ Secundò quæro circa istud pactum adiectionis in diem. puta si emptio displicebit ipsi emptori: si res emptā, quanto tempore debeat expectari, displiceat, necne. Item si postea displiceat. an teneatur reddere rem cū fructibus. de prima q. dic, vt in gl. 3. de alia dic, vt C. de pac. inter emp. & ven. l. si à te. & l. 2.

ADDITIO.

1. ¶ Eam restituat. An emens prædium, ista conditione apposta, quòd si vendens tantūdem pecuniæ infra decennium velit restituere, teneatur emptor prædium reddere, retentis fructibus perceptis, committatur vsura. vide pulchrè. io. de Turre cre. in c. plerique. 14. q. 4.

S V M M A E.

- 1 Fuga an probetur delictum: vel ex ea oriatur presumptio contra fugientem.
- 2 Forma libelli, quando mulier agit hypothecaria contra tertium possessorem.
- 3 Mulier agens contra tertium possessorem bonorum mariti, quid debeat probare.
- 4 Causa dotis, etiam principaliter intentata, spectat ad ecclesiam.
- 5 Mulieres habent privilegium in dotibus suis tempore inchoati matrimonij, eo durante, & eo finito.
- 6 Mulier non debet remanere indotata propter delictum, seu maleficium viri.
- 7 Mulier pro dote sua habet tacitam hypothecam in bonis viri.
- 8 Obligatio realis (vt est hypotheca) transit contra quemlibet successorem, etiam singulariter.
- 9 Missus in possessionem auctoritate iudicis, non præiudicat potius ius habenti.
- 10 Excusatio non est necessaria, cum liquet manifestè de inopia.

- 11 Favor, qui debetur mulieribus, in quo consistat.
- 12 Mulier an præferatur anterioribus creditoribus habentibus expressam.
- 13 Mulier an habeat privilegium hypothecæ in donatione propter nuptias sibi facta à viro.
- 14 Tacita hypotheca an incipiat à tempore dotis: an à tempore promissionis.
- 15 Mulier si expressè conuenit, quòd habeat bona obligata: an propter hoc habeat hypothecam privilegiatam.
- 16 Minor si accepit uxorem, & dotem: an bona eius erunt tacite obligata.
- 17 Privilegium tacite hypothecæ, an transeat ad filios eiusdem matrimonij.
- 18 Mulier an habeat tacitam hypothecam in rebus paraphernalibus.
- 19 Delictum filij an noceat patri.

EX literis. Agit mulier pro dote contra quemlibet possidentem bona mariti. In prima delegati consultatio. in secunda Papæ responsio. ¶ Nota primò, quòd iste vir, commissio delicto, fugam arripuit. & an ex hac fuga probetur delictum: vel oriatur presumptio contra eum, no. Oldr. conf. 60. & per Bar. ff. ad Silleia. l. lex Cornelia. & l. admonendi. de iureiuran. & vide de presumptione fugæ famuli, quòd subtraxit res domini, in Auten. de exhiben. reis. §. suscepto. ¶ Secundò nota, quòd propter delictum viri iudex capifecit uxorem, & fratrem eius, & bona vendi: minus tamen iustè, vt C. ne vxor pro marito. l. ob maritorum. & l. sancimus. C. de pœnis. ¶ Tertiò nota, quòd iudex fecit vendi bona delinquentis, & satisfieri mercatori. quod iustè fieri potuit: dū modo primò detractum fuisset debitum vxoris, & aliorum habentium hypothecæ tacitas, vel expressas, secundum Innocen. ¶ Quartò nota q̄ formam libelli, cum mulier agit hypothecaria contra tertium possessorem: agit enim, vel ad æstimationem dotis: vel vt possessio sibi obligata pro dote tradatur. & sic concipitur libellus alternatiuè. simile sup. de emp. & vendi. c. cum dilecti. & de restitu. in integ. c. constitutus. in glo. ne libellum. & est ratio, quia est in potestate cuiuslibet possessoris, contra quem agitur hypothecaria: vel rem restituere: vel offerre debitum, vt l. Paulus. §. 1. ff. quibus modis pig. vel hypo. sol. cum ergo mulier non possit reddi certa, quid ille, contra quem agit, facere velit (& sic incertitudo causetur ab eo) recipitur libellus incertus, vt l. 1. §. quod autem. ff. quo. le. & per Bar. in l. stipulatio. non di. in penul. & vlti. colum. de verbo. obligat. ¶ Quintò not. in ver. mandamus. q̄ quid debeat probare mulier agens contra tertium possessorem bonorum mariti. debet enim primò probare dotem dedisse: & sic numerationem. sola autem confessio mariti quandoque non sufficeret contra creditores, vt C. de don. ante nup. Auten. sed iam necessè. vnde in dote confessata non videtur habere tacitam hypothecā, vt not. in l. asiduis. C. qui pot. in pig. hab. secundò debet probare bona, quæ per hypothecariam auocata, fuisse de bonis debitoris. hoc autem (scilicet quomodo debeat creditor probare in hypothecaria, scilicet rem fuisse specialiter, vel generaliter obligatam, & pecuniam fuisse numeratam, & rem fuisse in bonis debitoris tempore obligationis, vel post) prosequere plene in Specu. de obliga. & solu. §. 1. 7. colum. ver. sed quid debet creditor. & ver. seq. & plenius distingue post Cyn. C. si aliena res pigno. da. sit l. cum res. ¶ Sextò nota, q̄ quòd causa dotis, etiam principaliter intentata, spectat ad ecclesiam: nam hic non agebatur de matrimonio: sed de dote tantū, secundum Host. concor. j. de dona. inter virum, & vxor. c. 3. & c. plerunq;. ¶ Septimò no. q̄ constante matrimonio mulier agit hypothecaria contra tertium possessore. & hoc ideo; quia maritus labeatur facultatibus. quo casu pot. agere etiā hypothecaria, vt hic. & not. in Pet. de Anch. sup. 3. Decr. QQQ l. fi.

1. si constante. ff. solu. matri. ille enim, qui vagatur per orbē: & ratione delicti propriam patriam deserit (vt iste vir fecit) potest dici malē vt substantia sua. & sic hoc casu, etiam constante matrimonio, repetitio locum habet & in alijs no. in l. 2. ff. solu. matri. & dicta l. si constante. plenius per Bart. ¶ Octauo no. quod multus fauor debetur mulieribus in dotibus repetendis. idem in ipsis constituendis, & perseverantibus. ¶ Et sic tempore inchoati matrimonij, eo durante, & eo finito, mulieres habent priuilegium in dotibus suis, vt plenē declarat Bar. in l. 1. ff. solu. matri. post glo. ¶ Nonō not. qd propter maleficium viri non debet mulier remanere indotata. licet ergo bona viri ex delicto suo veniant publicanda: non tamen publicantur de vxoris. in hoc tamen vide, qd no. Cy. in l. ob maritorum. ne vxor pro ma. vbi querit, an mulier executioni se opponens, possit impedire incorporationem in fiscum. econuerso verō, an propter delictum vxoris dos, quæ est penes virum, debeat publicari: vel executio propter debitum vxoris fieri. dic. vt l. quinque legibus. ff. de bonis dam. ¶ Decimo not. qd mulier pro dote sua habet tacitam hypothecam in bonis mariti. similiter bona prælati sunt obligata ecclesiæ, & bona tutoris pupillo. ita dicit gl. penul. quam no. cui conxor. glo. in c. similiter. alleg. in glo. & quia tex. iste dicit, quod hoc priuilegium competit mulieri. dubitatur, an competat hæredi suo, idest filio, vel extraneo, vel patri, qui dotem dedit, siue extraneo. dicam j. ¶ Undecimo no. qd obligatio realis (vt est hypotheca) transit contra quemlibet successorem, etiam singulariter. quia res transit cum onere suo. vt dicit tex. & c. tua nobis. & c. pastoralis. de decimis. & l. alienatio. de contrah. empt. & l. traditio. de acquir. rerum domi. & l. & in prouincia. C. de seruitu. & aqua. ¶ Duodecimo no. quod frater istius delinquentis auctoritate iudicis habuit certa bona: & tamen mulier postea veniens, vt dotem recipiat, sibi præfertur. Ex quo colligit qd præuentio in mittendo in possessionem nõ prodest immisso, si alius postea veniens habet potentius ius in bonis debitoris. & licet in pignore prætorio vno immisso, alij videantur immisi, vt l. fua. C. de bonis aucto. iudi. possi. tamē in re capta in causam iudicis: vel data in solutū (vt hic erat) non habet locum illa regula. quod dic. vt not. Bart. ff. qui potio. in pig. habe. l. si & iure. ¶ Decimotertio no. formam sententiæ non conformem libello mulieris: mandat enim condemnare istum possessorem [eatenus, quatenus de bonis] & c. & tamen mulier petijt, vel dotē, vel in possessionem bonorum induci. credo tamen, quod si iste possessor vellet possessiones dimittere, non cogeretur soluere dotem vigore sententiæ. argum. l. miles. §. 10. ff. de re iud. rationem collige ex nota. per me in c. cum dilecti. sup. de empt. & vendi. ¶ Decimoquarto not. quod mulier illa egit contra possessionē bonorum viri hypothecaria: nec apparet, quod primò excussum in bonis viri. quod tamen videretur necesse, vt in Auten. si debitor. C. eod. sed dic. quod hoc erat notorium, virum alia bona non habere. quia tex. dicit [omnium bonorum facta discussio] & c. qd quo casu (cum scilicet de inopia manifeste liquet) excusio non est necessaria, vt no. in l. fidei iustores. ff. de pac. & l. si certum peta. vbi verò de hoc non cōstaret, antequam mulier ageret hypothecaria contra tertium possessorem, deberet præcedere excusio in bonis viri, vt not. in l. vbi adhuc. C. de iure dotium. & ibi Cy. in 1. quest. & Spec. in tit. de donatio. inter virum, & vxor. §. fina. quod tenet Bar. in l. si constante. ff. solu. matri. in 3. quest. prin. ¶ Quarto no. quod multus fauor debetur mulieribus] & c. qd quæro in quo consistat iste fauor. dicit glo. quia mulier præfertur omnibus creditoribus habentibus psonales actiones, vel habentibus tacitas hypothecas: & qui sunt isti, qui habent personalem priuilegiatam, vel tacitam hypothecā, vide ff. de priuileg. credi. l. 1. 2. 3. & 4. & per totum. & l. asiduis. C. qui potio. in pig. habeant. vbi de tacita hypotheca

mulieris. ¶ Sed vtrū mulier præferatur anterioribus creditoribus habentibus expressam. Mar. qd sic. quia dicta l. asiduis. generaliter loquitur: ergo & c. ff. de pub. l. de pretio. dicit. n. in dicta l. asiduis. qd præfertur vallatis priuilegio tēporis. ergo non loquitur de vallatis priuilegio legis tantū. & dicit contra omnes. præterea l. dicit, qd mulier præfertur creditoribus in refectionem: qui vincunt priores habentes expressas. vt in Auten. signata in dicta l. asiduis. stat ergo regula. si vinco vincentem te: vinco te. Alia est opi. Bul. qd præferatur habentibus tacitam, non expressam, quia priuilegium iuris non debet intelligi concessum cum alterius iniuria. qd hic esset, si esset prioribus expressam habentibus præferenda. contra l. nec aut. de eman. li. præterea text. dicit in dicta l. asiduis. ipsam præferendam creditoribus: licet prioris tēporis priuilegio, & c. & sic loquitur de creditoribus habentibus hypothecam ex priuilegio: non ex propria sua prouisione, quæ difficiliter debet tolli, quam priuilegium. Auten. de non alie. §. quia verò verosimile. item fiscus, & mulier ambulant pari passu: & tamen fiscus non præfertur habentibus expressam, vt ibi no. hanc opi. Bulg. tenet Dyn. Insti. de acti. §. actionum. in fi. & glo. in d. l. asiduis. & Ber. hic. opi. autem Mar. tenent la. de Are. Pe. & Cy. in dicta l. vt ibi vide p. Cy. in 2. q. dominus Io. An. prædictorū opi. tantūmodo referendo pertransit. tutius tñ esset in iudi. sequi opi. glo. ¶ Secūdo quæro. ¶ An mulier in donatione propter nuptias sibi facta a viro, habeat priuilegiū tacitæ hypothecæ cū priuilegio prælationis, sicut habebat in dote. rñdeo, dicit gl. 3. qd nõ in qua. l. ius sic distinguit. cum queritur: nunquid in donatione propter nuptias sit locus priuilegio, sicut in dote. refert: aut queritur de actione intentanda a marito: aut queritur in actione intentanda a muliere. primo casu si vxoris, vtrū maritus habeat tacitam hypothecam in bonis vxoris: sicut econuerso. dicunt Doct. qd non. quia non est lege cautum: nec est nostrū, & c. vt l. si verò. §. de viro. solu. matr. secundo casu quæritur de multa: tunc aut mulier vult agere pro donatione ante nuptias ex pacto de lucrando. & isto casu habet tacitam hypothecā, vt dicta l. vbi. sed non habet eam priuilegiatam: vt anterioribus creditoribus præferatur, vt dicta l. asiduis. aut vult mulier agere pro donatione, tanquam sibi obligata pro sua dote, vt sibi satisfiat. & isto casu dico, qd mulier habet fortius priuilegium in ista donatione prosequenda, quam in alijs bonis mariti pro repetitione dotis, vt in Autē. vt immo. an. nup. §. 1. colla. 3. ¶ Tertio ad idem quæro. ¶ Ex quo tempore incipit ista tacita hypotheca: an a tēpore datæ dotis: an a tēpore promissionis, & matrimonij subsequuti, vt l. si. qui potio. in pigno. habe. ad hoc l. in ambiguis. ff. de iure dotium. ad hoc vide quod not. in l. iuregentium. §. vt putra. ff. de pactis. ¶ Quarto quæro, præsupposita pro vera opinionione Bulga. & gl. qd mulier non præferatur habentibus expressam: an hoc sit verum in bonis quæsitis post obligationem dotis. & videtur, qd in quæsitis postea præferatur: quia fiscus in talibus præfertur, vt l. si is qui. de iure fisci. ergo & mulier, quæ cum fisco ambulat pari passu. glo. dubitanter tenet contrarium: quia aliàs nullum esset priuilegium mulieris. pro glo. facit l. fina. in prin. ff. qui potio. in pigno. habe. & vide Cyn. in dicta l. asiduis. in 3. quest. vbi querit. an in dote promissa mulier habeat illud priuilegium hypothecæ. tenet, quod sic. argu. ff. de priuile. credi. l. 2. §. vit. & solu. matri. l. si cum dotem. in fi. & de iure do. l. si sponsa. & quod not. de fundo dotali. l. dotale. §. 1. ¶ Quinto quæro. dixi sepius, qd mulier habet tacitam hypothecam. ¶ sed quid si expressē conuenit, qd haberet bona obligata: nunquid habebit hypothecam priuilegiatam. dicit Pe. qd non. quia prouisio hominis tollit prouisionem legis in illo casu, vt l. fi. C. de pac. conuen. sed ibi lo. videtur sentire contrarium, scilicet qd l. illa nõ habeat locum in dote. pro hoc facit, quia pactum non potest facere deteriore dotis conditionem, vt l. si vnus. §. pactus.

ver.

16 ver. sed qd in specie dotis. ff. de pactis. & pro hoc ff. de pactis dota. l. de die. & l. se. ¶ Sexto quæro. ¶ pone, qd vir minor accipit vxorem, & dotem: nunquid bona eius erunt tacitè obligata? videtur, qd non. quia prohibentur res eorum obligari, vt l. i. ff. de rebus eorum. & C. de admini. tutorum. l. lex quæ tuto. econtra videtur, qd sic. quia l. permittit ei facere matrimonium, vt Insti. de nup. ergo, & accessorium, scilicet dotem accipere. vt l. mutus. ff. de iure do. Istam quæstionem format gl. in l. fi. C. de legiti. tute. vbi Cy. tenet, qd obligentur: quia est obligatio legalis, per l. 2. & 3. ff. de re. ec. Alibi tamen glo. in simili format quæst. vtrū scilicet inuecta, & illata per minorem sint tacitè obligata. & dicit, quod non. ff. de pac. l. ita que. in prin. quod sequitur Dy. Insti. de actio. §. item seruina. In quæstione autem præmissa tenet Bar. contra Cy. scilicet, quod bona minoris recipientis dotē non sint tacitè obligata. cuius motiua, vide in l. si constante. in 4. q. ff. solu. matr. quid in sponsa, quæ dotem tradidit: an pro repetitione in bonis sponsi defuncti ante matrimonium consummatū habeat tacitam hypothecam? dic. vt l. 3. §. si sponsa. de priuile. credi. per Bart. ¶ Septimo quæro. ¶ An istud priuilegium tacitè hypothecæ transit ad filios eiusdem matrimonij, vt tenet Cyn. in dicta l. asiduis. in 9. q. vbi vltimò querit: an priuilegium dotis possit transire per cessionem ad extraneum. Iaco. de Are. qd sic. quia transit ad extraneum hæredem hypothecæ: non tamen priuilegiatæ. ergo simili modo transibit per cessionem, vt l. ex pluribus. de admini. tuto. sed dominus Bar. circa illam materiam ponderat verba l. i. ff. solu. matr. vbi dicitur [dotis causa semper, & vbiq; præcipua est] & c. hoc autem verbum [dotis causa] per glo. ibi positam exponitur ex modis. & licet quidam omnes reprobent: tamen Bar. omnes tenet diuersis respectibus. nam (vt dixi) dos habet multa priuilegia. quoddam est priuilegium tacitè hypothecæ: & illud datur ipsi actioni de dote, vt l. i. §. & vt plenius. C. de rei vxor. actio. vbi dicit [in ipsa actione] & c. & hoc transit ad quemlibet, ad quem transit actio. vt Insti. de actio. ni. §. fuerat. in fi. vbi ponitur dictio aduersariæ, aut. quæ innuit, qd hypotheca transit ad omnes. sed istud priuilegium, qd illa hypotheca fit priuilegiata (vt præferatur alijs) istud nõ transit. & hoc tenet Pet. vt no. Cyn. in l. i. C. de priuile. do. & d. t. asiduis. in vlt. quest. & tunc procedit illa expositio, dotis causa, idest actio. quoddam est priuilegium, quod datur ipsi doti, hoc est rei datæ in dotem (puta, ne fundus dotalis possit alienari) & istud simile transit ad omnem, ad quē trāsit dos, vt de vsucap. l. cum vir prædium. & de fun. dot. l. fundus dotalis. vt pone. in illo priuilegio, vt in ambiguis, fiet interpretatio pro dote. fiet enim quocunque agente: quia tale priuilegium cōceditur ipsi doti, vt l. in ambiguis. de reg. iur. & transit ad quemlibet, ad quem transit dos. & procedit tūc illa expositio, dotis causa, idest ipsa dos. quoddam est priuilegium, quod datur ipsi contractui. vt de tacita stipulatione. & qd sit contractus bonæ fidel. Insti. de act. §. fuerit. & illud similiter transit ad hæredes. & procedit alia expositio, dotis causa. i. titulus siue contractus. quoddam est priuilegiū, qd datur causæ, idest instantiæ iudicij (vt quia est causa fauorabilis) idēo dilationem abbreviando, vt l. 2. ff. de re iudi. & c. dispendiosam. de iudi. in cle. & illud priuilegium etiā transit ad omnes. quoddam est priuilegium impersonale, quod alijs præferatur. & istud datur ipsi mulieri: & non transit ad hæredes, vt l. dabimus. in princ. de priuile. do. l. prima. & tunc procedit illa expositio dotis causa; idest mulier in actione de dote. quoddam est priuilegium, quod datur actioni merè fauore mulieris (vt qd illa sit tacita hypotheca:) & tunc non transit, nisi ad suum hæredem, vt dicta l. asiduis. ex prædictis inferas, quando pater agit pro dote filia: vel extraneus iure cesso: an habebunt priuilegia: quæ cōpetunt mulieri, vel non. quod dic plenē per Bar. in l. post dotem in 6. quest. ff. solu. matr. cuius etiam dicta sunt quæ superius

b dixi in l. i. ff. solu. matri. & ibi exponit verbum, semper, b id est omni tempore est priuilegiata dos ante matrimonium, eo constante, & eo soluto. quod ibi per exempla declara. & 24. priuilegia dotis in Spccu. de dona. inter virum & vxor. ad finem. ¶ Octauo quæro ¶ an pro rebus paraphernalibus mulier habeat istam tacitam hypothecam. dicit Inno. quod pro his, & pro datione propter nuptias bona mariti sunt tacitè obligata: sed in his non habet priuilegium. de quo habes sup. c. 2. præcedenti. quia non præfertur prioribus creditoribus habentibus tacitam: sed posterioribus, vt l. asiduis. præal. Host. remittit ad summam. eo. tit. §. qualiter con trahatur. sub §. conuenientium. de istis bonis paraphernalibus, vide in l. fi. C. de pact. conue. & l. dotis fructus. §. fina. ff. de iure do. ¶ Nonō quæro. glo. antepen. dicit, quod sicut propter delictum patris. Sed ego econuerso. ¶ An delictum filij noceat patri: puta commisit adulterium, propter quod debet perdere dotem, an oberit patri. ad huiusmodi euiden titia (puta ab alio, quam a patre profecta.) quædam est profectitia: quæ scilicet de bonis patris proficitur, vt hæc probantur in l. profectitia. ff. de iure do. In illa autem dote profectitia est quædam cōio inter patrem, & filiam: quæ in multis consistit, & inter cætera, qd altero mortuo, sit consolidatio in reliquum. vnde patre mortuo, efficitur illa dos solius filia. & econuerso, mortua filia, etiam cum liberis, dicta dos a patre profecta ad patrem reuertitur, vt l. dos a patre. §. all. C. solu. matr. & l. post dotem. ff. solu. matri. ista ergo cōia, & species consolidationis facit, vt vnus alteri paciscendo non præiudicet: sed sibi tantū. vt ff. solu. matri. l. 2. §. quod si in patris. & per totā. l. An igitur filia delinquendo patri præiudicet in repetitione, filia præmoriente, no. glo. in l. si dorem. C. de iure dotium. vbi tenet, qd præiudicet. Dy. contra. nam eo viuo, sibi repetenti delictum filia: sed ipsi filia: patre mortuo repetenti nocet: sicut distinguitur in d. l. 2. §. item si voluntatem. & facit etiam hoc ad aliā. pone filia renunciauit iuri hypothecæ in aliqua re alienata per virum. quod potest, vt l. i. uibemus. & l. etiam. C. ad Velle. an præiudicet patri. certè non. sed præiudicat sibi filia, patre mortuo. & hoc tenet Specu. in titu. de dona. inter virum, & vxorem. ver. quid si filia. & Bar. in d. §. quod si patris. ¶ Vltimò videtis, qd de mandato iudicis iste frater possessionem retinuit, & soluit pecuniam mercatori: & ramen contra alium potiora iura habentem factū iudicis non tuetur eum. facit ad quæstionem. si aliquis expulsus de ciuitate ratione sectæ, & debitores eius compelluntur a communi soluere ipsi communi debitum: qd talis solutio non liberat debitorem a suo creditore expulso. de quo plenē vide per Bart. in l. creditor. ff. de solu. & tetigi sup. quod metus causa. c. i. vbi videas.

ADDITIONES.

a ¶ Fugam. fuga facit quem suspectum. l. impuberibus. §. præterea. & ibi Bar. ff. de suspe. tu. non tamen sola fuga probat delictum Bar. in l. si quis in graui. §. vtrum. ad Sileia.
b ¶ Semper. Significat, semper, continuitatem temporis Bart. in l. i. ver. item in quæstione. Ang. & Doct. ff. sol. ma. Ang. in Auten. de hære. & fal. in prin. in versu. super. tex.

S V M M A E.

- 1 Pignus pignori dari potest.
  - 2 Fructus percepti a primo creditore extenuant debitum creditoris secundum. Et extenuant debitum, & computantur in sortem. nu. 3.
  - 4 Secundus creditor si pignus non possidet, sed debitor: an possit agere contra eum: & qua actione.
  - 5 Nomen alicuius si est obligatum: an ille talis poterit soluere primo creditori.
  - 6 Creditor an possit prohibere primo debitori, ne soluat creditori suo, quando pignus pignori obligatur.
- Pe. de Anch. iup. 3. Dec. QQQ 2 Credi-

- 7 Creditor quando agit contra nomen sibi obligatum: an debeat praece dere discussio contra principalem.
- 8 Quondam, dictio quid importet.

C Vm contra. Si creditor, vel is, qui ab eo habet causam, receperit tot fructus ex pignore, quod satisfactum sit: debet pignus restitui debitori. & in prima factum processum narrat. In secunda diffinit. ibi [nos igitur.] ¶ No. primò, quod haeredes, id est creditores, pignus alteri obligant. & sic collige, quod pignus pignori dari potest, ut C. si pig. pig. da. fit. l. si creditor. aliàs fin. & l. grege. §. cum pignori. ff. de pignor. vtrū autem secundus creditor possit iterum obligare: vide in Specu. e. tit. §. 1. & de do. inter virum & vxor. c. nuper. vbi de hoc. ¶ Secundò not. quod debitor egit hic contra secundum creditorem: cui non ipse debitor: sed eius creditor rem pignori obligavit. qua aut actione agat: vtrū contraria pignoratitia, non videatur; quia cum eo non contraxit: rei vendicatione agere non esset tutum propter difficultatem probationis dominij, l. atqui natura. ff. de neg. gest. Iste tamen tex. innuit, quod ad possessionem actum fuit, & eo modo, quo eogendus fuisset contra primū. contra quem multum facit l. petenti. ff. de pign. ac. vbi debitor agit contra primū creditorem, ut agat contra secundū, cui de conscientia debitoris primus creditor se obligavit. & sic non recta via debitor ipse agit. cogita tu Iuristia. dicit Host. quod egit rei vēr. si pater fuit dominus: & ipse haeres semel fuerit adeptus possessionem: aliàs officium iudicis competit, ut l. officium. de rei ven. Inn. dubitando dicit, quod egit pignoratitia. quod non firmat, cum sit personalis. Host. tamen more suo vltimò dicit, non curandum de specie actionis. c. dilecti. de iudi. & d. l. petenti. bene facit ad praedicta & l. debitor. §. si. quae dicit [neque retentio relinquatur] & c. quod intelligas pignoratitia intentata: cum in illo tit. situata sit illa, ut in simi. dicit glo. in l. si. ff. de condi. inde. & l. Imperator. de ia diem adiec. ¶ Tertio not. quod fructus percepti à primo creditore extenuant debitum creditoris secundi, ut in tex. ibi [cum ab alijs, qui eas tenebant] & c. & est ratio. quia etiam integra solutio creditoris facta per debitorem liberat à secundo creditore pignus: & restituit possessionem compellitur, ut l. debitor. §. si. ff. de pign. a. ad hoc l. lex veltigali. de pigno. ¶ Quarto not. quod fructus percepti à creditore extenuant debitum: & computantur in sortem. & est mirabilis illa compensatio de fructibus ad pecuniam. & sic de specie ad quantitatem. quod dicit, ut dixi supra de iureiuran. c. ad nostram. & facit l. 1. C. de partu. pign. & omni causa. & ex hoc collige, quod creditor potest vendere fructus, quos percipit de re pignoratita. ¶ Quintò no. quod iste creditor egit ad pignus: & habuit rationem ad fructus perceptos tantū: vtrū aut teneatur ad fructus, quos percipere potuisset. glo. 1. dicit, quod sic. de quo per Host. in summa huius tit. §. quando efficaciter. ver. sed nunquid. ¶ Sextò est aduertendum, quod iste tex. loquitur, quando primus creditor obligat pignus secundo creditore: & quaritur, an debitor possit à secundo creditore repetere pignus. sed ego quare non in iste secundus creditor, si pignus non possideat ipse, sed debitor, possit agere contra eū. & qua actione. & loquor in casu, de quo in tex. l. cū primus creditor obligavit sibi. dicit Bar. quod quando primus creditor obligavit debitori suo nomine sui debitoris: & tunc cū ipso nomine intelliguntur obligata pignora, quae pro dicto nomine tenebantur: sicut cum no. venditur, ut l. cum emptor. C. de here. vel aet. ven. & no. in l. si in solutum. C. de aet. & ob. & ideo hoc casu, si vult agere contra debitorem ad pecuniam, cuius debet, oportet, quod agat vtili personali, cuius debitori cōparebat directā. sicut si nomen emisset, ut l. postquam. de har. a. si. Si verò vellet agere hypothecaria pro pignore: tunc agat vtili hypotheca. ut l. grege. §. cū pign. ff. e. ¶ Circa praedicta etiā quero quid no-

men est obligatum, an possit soluere primo creditori. glo. in dicto §. cum pignori. dicit, quod sic: nisi fuerit ei denunciatum, ne soluat, ut l. nomen. C. quae res pig. ob. pos. aduerte tñ, quia si denunciatio fieret simpliciter (puta denuncio tibi, ne soluas) non valeret aliquid, nec crederetur ei: sed debet certificari de obligatione nominis sui, ostendēdo sibi instrum. ut dicta l. nomen. ibi [certior de sua obligatione factus] & c. facit l. si quis inficiatus. ff. de posi. ¶ Sed quid si ipse debitor sciret, & non facta sibi denunciatione, soluit creditori suo: an liberetur ab isto, cui nomen suū erat obligatū. glo. tangit in d. l. nomen. & l. si cum emptor. de pac. & l. facta. §. si haeres. ff. ad Treb. per Bar. plenè. Item quero, quid pignus obligatur pignori: vtrū possit secundus creditor prohibere primo debitori, ne soluat creditori suo, sicut quā nomen obligatur. dicit Bar. quod non: quia in obligatione personali secundus creditor nihil habet agere. & ideo potest soluere, cui vult. & hoc videtur sentire gl. in d. §. cū pignori. super ver. soluerit. & sic patet, ex quo hypotheca transferatur sine principali. ut ff. e. l. 1. §. cum praedium. per Bar. ¶ Item quero, quid quando creditor agit contra nomen sibi obligatū: vtrū debeat praecedere discussio contra principalem. dom. Cyn. plenè examinat istam q. in d. l. nomen. & cōter tenetur, quod non. quia Auten. hoc si debitor. C. de pigno. loquitur, quando conuenitur tertius possessor. hic, quando nomen debitoris, ut tenet Cy. clarius in d. l. nomen. & Bar. in d. §. cum pignori. cuius sunt dicta illa. Et praedicta habent locū, quando creditor obligat nomen sui debitoris: vel res sibi obligatas alij creditori suo: in quem actio, & pignora transferuntur, ut praedictum est. sed contingit quandoque, quod idem obligat res suas pluribus successiue, vel simul: tunc quā posterior pignus possideat: an prior creditor possit ab eo auocare pignus, vel posterior à priore, debitum sibi offerendo. & an succedat loco primi, cui de debito satisfecit. dicit plenè per Cy. in l. 1. C. de his, qui in pri. cre. lo. suc. & per Bar. in l. Aristo. quae res pig. ob. po. vbi omnino videas. In casu ergo huius. c. an. G. cui haeredes. l. pignora obligauerant potuisset agere contra istum. R. debitoris haeredem, de quo in superscriptione, & actione hypotheca, vel personali: collige ex praedictis actis hic pro intellectu vtilitator, & succinctè. imò cogita quō hic agebat in foro eccl. cū quaestio verteret inter laicos cōtra c. licet. de foro cōpe. & c. si duobus. de app. ¶ Vlt. no. quod de ista dictione, quondam, & cuius occasione quod a rit Io. An. si in instrumentum dicitur, Pet. Io. cū Io. pater meus decesserit. an quia est omisium, quondam, possit redargui in instrumentum de falso. vide in Specu. de instru. edi. §. restat. ad fi. & l. eius, qui in prouincia. si certum pet.

ADDITIO.

- 1 Quondam. vide Bar. & Alex. in l. eius qui. ff. si certum pe. Ant. de Bur. & Doct. in c. ex parte. §. sup. de fo. compe. Bal. in Auten. hoc amplius. do. Iaf. in przal. l. eius qui. Card. in Cle. 1. de iureiur.

SVMMAE.

- 1 Debitor an teneatur ire ad domum creditoris cum pecunia soluenda, & nu. 8.
- 2 Fraus & dolus nuncij excusat dominum, qui eum misit, à periurio, & pena: sed non à debito principali, & nu. 3.
- 3 Pactum legis commissoriae in pignoribus quid operetur.
- 4 Pensio debet computari creditoris in sortem.
- 5 Nisi, dictio ponit.
- 6 Duo si sub iuramento promittuntur: vnum licitum: alterum reprobatum à iure: tenetur adimpleri licitum, altero repudiato.
- 7 Forus quomodo intelligatur.

S Ignificante. Si is, qui sub pacto. l. commissoriae pignoraui rem suam, & iuravit non contravenire, iuste impeditur. 7. diem statutum rem non redimat: post diem illam redimere poterit. prima ponit debitoris querelam. secunda dat iudicem.

iudicem. ibi [cum igitur.] ¶ No. primò formam conuentionis: de qua in prin. c. in pignoribus reprobata. & hoc ex eo fuit prohibitum; quia debitor omne pactum iniret cum creditore: ut habeat pecuniam necessariam sibi. & ideo cū postea non possit satisfacere, perderet dominium quodammodo sine consensu, ideo & c. ut l. si quis in conscri. C. de pac. vel est ratio. quia si tale pactum valeret: nunquam homines sine tali pacto super pignore mutarent. & sic ad tollendam istā frequentiam bonis moribus contrariam, ita prouiderunt iura, ne tale pactum valeret. has rationes reddit Cy. in l. fin. C. de pac. pignorum. ¶ Secundò no. quod debitor hic misit pecuniam ad creditorem. §. & sic debitor tenetur ire ad domū creditoris cum pecunia soluenda: non autem creditor tenetur venire ad debitorem. quod quando sit verum, vel non. 7. dicam. ¶ Tertio no. quod fraus, & dolus nuncij excusat dominum, qui eum misit, à periurio, & à pena. non autem à debito principali. nam dicti nuncij fraude non obstante, tenetur soluere. ut hic patet. & hoc est verum, quando debitor misit pecuniam per nuncium suum: si autem soluisset nuncio transmissio per creditorem, perfidia nuncij obesset ipsi creditori & sibi pecunia periret. ut ff. cōmo. l. qui non tam. & l. se. & de hoc 95. dist. c. presb. ratio differentiae est. quia si debitor adhibet nuncium, non discedit ab eo dominium, antequam solvatur. ideo periculo eius perit. sed, cum creditur nuncio creditoris, statim est dominium acquisitum: ideo perit eius periculo. ad hoc, quod no. in l. si ego. ff. de neg. gest. & l. absenti. & l. qui mihi donat. de dona. & ex his apparet cui contra nuncium infideliter agentem detur actio furti, si receptam pecuniam contrectauit. ad quod vide, quod no. in l. si pupillus. §. 1. de neg. gest. & l. argentū. ff. commo. ¶ Incidenter tangit hic Io. An. quid iuris, si iste nuncius egit fideliter, & in via captus fuit à praedonibus: an possit agere cōtra miritentem, ut eum redimat: vel saltem contribuat. vide in Spec. de iudi. §. 3. ver. illud autē. & ibi sequitur similis quaestio de illo, qui cū equo, & armis iuit pro ipso ad exercitum, & ibi captus est. de qua vide de iureiuran. c. sicut. 3. in glo. de vocatis. ¶ Quarto no. in versic. postmodum. quod licet impedimentū impediatur cōmissionem pœnae, & periurij: tamen impedimento non obstant. debitor, cum potest, tenetur soluere: quia (ut dixi) impedimentū differt cōmissionem pœnae: non obligationem tollit. ut c. cū dilecti. §. de do. & contu. & hoc tenet Ioan. An. post Inno. allegat, quod no. 3. 2. q. 1. c. apud. & quod Io. An. in c. P. & G. de offi. dele. Et ex his etiam collige, quod licet difficultas praestationis non impediatur obligationem: tū impedit pœnae cōmissionem, ut hic. & l. cōtinuus. §. illud. de ver. obli. per Bar. facit, quod dixi post gl. §. de testi. cogē. ¶ Quintò no. quod pactum l. commissoriae in pignoribus adeò reprobatur, quod potest quis venire contra, non obstant. iuramento praestito super eius obseruantia. & hoc verū, secundū Inno. de iure communi, sine aliqua dispensatione, siue relaxatione iuramenti. Alij dicunt, quod relaxatur iuramentū; quia erat contra ius. de iureiuran. c. 1. & c. debitor. & ex hoc etiā collige, quod huic iuri debitor non possit renunciare: cū non eius fauore principaliter: sed in odiū creditoris sit à iure reprobatum, ut ff. ad Mace. l. causa. & si. vt no. Cy. in d. l. si. de pac. pign. ad quod vide quod no. Bar. in l. si quis. pro eo. ff. de fideiuss. & dixi. §. de iureiuran. c. cū contingat. multa à iure prohibita iuramento firmantur, quae enumerat dom. Fede. de Senis confi. 1. 3. vbi de pacto l. commissoriae. de dona. inter virū & vxorem. alienatione rei do. & si. ¶ Sextò no. quod pensionem cōputat sibi creditor in sortem. & hoc credo, etiā si nullā recipiat pensionem: sed domū inhabitat & c. ¶ Septimò not. in prin. quod iuramentum praestitū in forma, de quo in prin. c. videtur referri tam ad molestationem: quam ad solutionem pecuniae in termino. quod sic ista dictio, nisi, ponit. quod patet; quia exigitur diligentia in mittendo per fidelē nuncium. & p eum non steterit, sed per causam: nec video ad quem finem illa

diligentia in soluendo in termino requiratur: nisi, ut de periurio non teneatur. nam quantum ad effectum repetendi pignus, soluta pecunia, etiam post terminum, non videtur talis diligentia necessaria; cū talis terminus appositio reprobatur à iure. Istud ergo pactum iuratum [iuro, quod nisi dedero tibi centum vsq; ad pascha, dabo tibi equum.] quod non soluen do centum in paschate, sum periurus. & teneor ad eum. de ista dictione, nisi, & dic. vt no. Dy. in c. pactum. de regu. iuris lib. 6. & collige ex hoc, quod si sub vno iuramento duo promittuntur: vnum licitum: alterum reprobatum à iure, tenetur adimplere promissum in eo, quod est licitum, alio reprobato. ut l. quae sub con. §. quoties. ff. de condi. insti. ¶ Oppo. hic videtur Papa reprobare pactum, quod apponitur in cōtractu: ut ab eo discedatur, si pecunia in termino non solvatur. contra imò videtur, quod valeat, ut patet in toto tit. ff. de leg. commiss. fo. in pignoribus reprobatur illud pactum: non in contractu emptionis, & venditionis, ut in contrarijs. Sed hic non videtur bona sol. nam etiam in pignoribus valet, & tenet, ut l. si. ff. de contrahen. emp. fo. pro huius declaratione materiae sic distingue, quandoque apponitur pactum de vendendo creditori iusto pretio: tunc valet pactum indistinctè, ut l. si fundum. in fi. ff. de fideicommiss. iustum autem pretiū aestimabit bonus vir. i. iudex. vt l. fa. circa fin. C. de iure do. impe. quandoque apponitur pactum de vendendo, siue dando in solutum pro debito. & tunc si apponitur pactum ab initio tempore contracti debiti. & tale pactum est nullum: quia simile pacto legis commissoriae, vt l. 1. C. de pac. pig. & hoc verum, si agatur de dando in solutum ipsi creditori: seue si fideiussori, ut dicta l. fina. in prin. quandoque ponitur pactum ex intervallo: tunc tale pactum valet, ut l. 2. de pac. pig. secundum vnam lect. valet, dico, quod ad retentionem: non quod ad actionem, ut l. Titius. de pig. act. quandoque fit promissio de vendendo, vel dando in solutum simpliciter, non adiecto iusto pretio, vel pro debito: tunc si quidem fiat promissio de vendendo: vel dicatur, pignus sit emptum, vel similia verba: & intelligitur iusto pretio, ut l. si in fraudem. in fi. ff. de pig. Si verò dicatur, dabo pignus in solutum: vel habeas in solutum. & intelligitur tunc pro debito. & tunc an valeat, vel non: recurre ad praecedentem distinctionem. & ista est dist. in l. quamuis. aliàs Calippus. ff. de solu. Cy. breuius distinguit in dicta l. fin. cuius membra sunt: quod aut illud pactum est appositum inter fideiussorem, vel extraneū, & debitorem aut inter debitorem, & creditorem: & hoc casu aut pactum continet, quod rem habeat: nisi soluat debitū. & tunc aut in initio: aut ex intervallo. & quid iuris in quolibet membro: collige ex supra dicta distinctione aliquantulū magis plena: de quo per Gui. in dicta l. Titius. aduerte, quia multis modis potest concipi istud pactum: ut debitor non possit pignus à creditore repetere post terminum: quorum aliquos hic ponit Ioan. And. nam quandoque concipitur, si non soluero debitum infra terminum, & ipsam rem, do tibi in solutum. ut dicta l. quamuis. quadoque concipitur hoc modo: quod non liceat in perpetuum redimere: & similiter non valet. ar. §. de preca. c. fina. quandoque dicitur [habeas rem in feudum] nec hoc valet. §. de re. eccl. non ali. c. ad nostram. quandoque in perpetuum non repetam. & idem de iureiuran. l. si duo patroni. §. idem Iul. quandoque promissio pœnam, si repetat: & non valet appositio, ar. l. Seius. ff. ad leg. fal. & l. si pœnam. de verb. oblig. quandoque iuravit non repetere: & tunc an valeat. quidam, quod non. ut l. non dubium. Io. An. dicit, quod tenet. ut hic innuitur, & tenet Inno. & Bar. secundum Tan. & quod no. Ioan. And. de renun. & conclusi. vers. sed quia hoc quandoque vendit fundum pro 10. ita quod possit recuperare vsque ad 20. annos. & valet pactū. de praecip. ver. l. si vir vxori. dummodo non in fraudem. vt c. illo vos. §. eo. & vide de al. js formis per Cy. in dicta l. si. de pac. pig. Subdit Ioan. And. rationem diuersitatis, qua Pet. de Anch. sup. 3. Decr. QQQ 3 re

re valet magis illud pactum in contractu emptionis, & venditionis, quam in contractu pignoris. dicunt Pet. & Abb. q. res venditur cõiter, quantum valet. & idẽ si existat conditio, non multum fraudatur venditor. Non ob. si dicas, q. quãdoque minùs venditur. quia ad ea &c. vt l. nam ad ea. ff. de legi. sed communiter plus valet pignus, quam pecunia credita. Si ergo haberet ibi locum hoc pactũ, illo, quo plus valet, fraudaretur debitor, secundũ eos. Io. An. addit aliam rationem: quia si hoc pactum esset licitum: creditores non aliter mutuantur, &c. vt dixi. s. & accederet aliquid lucri vltra sortẽ. & sic in fraudem vsurarũ esset appositum, vt not. in l. rogasti. ff. si cer. petatur. In mutuo enim non debet creditor sperare aliquid vltra sortem, vt ibi. hic autem speraret pignoris dominium sibi quãri. ergo &c. ¶ Secundo oppo. innuit iste rex. si nuncius perfidẽ egit: & sic perit pecunia eius dolo: perit periculo debitoris. contra primò videtur, q. periculo creditoris, vt ff. commoda. l. argentum. vbi comodatarius liberatur: licet pecuniam exportauerit nuncius, qui idoneus videbatur. solu. gl. 2. allegat dictam l. pro concor. & contradicit per modum, quem dixi. solue ergo secundũ Io. An. post Pe. & Ab. so. quandoq. debitor speciei remittit speciem per fidum nuncium creditoris: & tunc si perit, perit periculo creditoris, postquam debitor non fuit in mora, vel in culpa, iuxta materiam l. quod te. si certum petatur. quandoq. debitor quantitatis, vel generis mittit certam pecuniam per fidelem nuncium, qui infideliter egit, vel spoliatus est. & tunc aut est nuncius creditoris: & perijt periculo suo. aut est nuncius debitoris: & eius periculo perit, vt hic. rationem differentie dixi. s. in tertio no. ¶ Tertio oppo. iste tex. innuit, q. debitor debet ire: vel mittere ad domum creditoris. contra imò videtur, q. creditor debet venire ad locum debitoris, vt l. ite illa. ff. de consti. pec. & probatur ratione: nam reus non potest constitui in mora: nisi per interpellationem, vt l. si ex legari causa. de verbo. oblig. Ista autem interpellatio debet fieri p. creditorem ipsi debitori: vel ad domum eius, si non reperitur, vt l. si dictum. §. si eius. ff. de iur. i. & l. r. C. de li. agno. cũ similit. sol. Iura in illa materia (scilicet an debeat ire creditor ad domum debitoris: vel e conuerso) variant. pro quarum concordantia. Gul. de Cu. sic distinguit. nam quandoq. sol. debet fieri respectu alicuius rei, vel pro aliqua re: & tunc si quidem creditor est eiusdem fori: & debet debitor ire ad domum creditoris, vt l. 2. de iure emphy. & l. forma. §. si vero. de cen. & in Auten. quibus modis na. effi. sui. §. si quis iur. Ex causa tamen, si co. volente, posset fieri solutio in loco propinquo: & non in loco, vbi res est situata. C. de an. & tribu. l. locis. & l. nemo. si verò non essent eiusdem fori: tunc debitor non tenetur ire ad locum sui fori. ar. dicta l. item illa. de consti. pecu. cum sua gloss. & per hoc dico, quòd ille, qui debet soluere debitum canonem pro re emphyteutica (si dominus esset alterius fori) q. in die, in quo debet solui debitũ in domo sua dicat. ego sum paratus soluere debitum canonem, si esset, qui reciperet. & hoc faciat scribi: nisi aliter haberet se consuetudo. si verò solutio, quæ est facienda, non fit respectu certæ rei, vel pro aliqua re: & tunc aut illa solutio respicit tantum commodum personæ: & debet ire debitor ad domum creditoris, vt l. quod non. ff. de op. li. cum simi. aut respicit commodum burfale, & patrimoniale: & tunc, aut ex ista solutione nolo alicquem mihi obligare: vel aliquid mihi acquirere: & deo ire ad domum creditoris, vt l. cum quidam. C. de cond. infer. & l. pen. in fi. de cond. & demonst. aut volo me exonerare, ne incidam in moram, vel pœnam: & tunc aut creditor est eiusdem fori: & debet debitor ire ad domum debitoris. aut diuersi: & tunc debet creditor venire ad me debitorem, vt dicta l. item illa. cum sua glo. & hoc verum, quando reus vult soluere: ne incidat in moram. sed si vellet soluere, vt purget moram: tunc semper debet ire reus ad domum creditoris, etiam si sint diuersi fori. nam cũ reus

ex mora sua sit obligatus ad pœnam, vel periculum interitus: iam ista solutio facit, vt aliquid sibi acquiratur: non vt simpliciter se exoneret. ergo debet ad domum creditoris accedere, vt dicta l. cum quidam. C. de condi. & demon. & eodem modo dico de actore, qui semel fuit in mora recipiendi: nam postea debet ire ad domum rei: vt purget moram suam, & reum in mora constituat, vt not. Bart. in l. si seruum. de verb. oblig. Ex prædictis inferitur solutio alterius. q. an cũ creditor, & debitor sunt eiusdem ciuitatis, vel diuersarum: debitor teneatur perquirere creditorem: vel creditor debitorem. nam eo casu, quo sunt eiusdem fori, & debitor tenetur ire ad domum creditoris: eo casu debet perquirere debitorem: & e conuerso creditor tenetur perquirere debitorem, quando tenetur ire ad domum suam. perquirere autem debet eum apud notos, & per ea, in quibus conuersatur, vel debet verosimiliter conuersari: nec tenetur eum perquirere p. loca absconsa, vt l. hæc autem. §. 1. & ibi not. ff. ex qui. caus. in pos. ea. & quando ap. sit l. 1. §. 1. ¶ Circa prædicta quæritur. quia distinxit q. aut sint eiusdem fori, vel diuersi: an intelligantur eiusdem fori b. respectu ciuitatis: an eiusdem fori vniuersalis. puta sub eodem præside, qui habet sub se multas ciuitates. dicit Bart. quòd totus iste actus pendet. ex bono & e quo. & debet intelligi de eadem ciuitate. vnde si debitor esset de ciuitate, creditor de comitatu, & de loco remoto: non deberet ad creditorem accedere. vt l. si cum dies. §. arbiter. vers. quid ergo. ff. de arbit. nam in dubio videtur actum. vt soluatur in loco, vbi peti potest, vt l. fin. ff. de eo, qd certo loco. & l. quod legatur. ff. de iudi. peti autem potest in ciuitate: non autem in comitatu: ergo creditor debet venire ad domum debitoris: non e conuerso. prædicta verò: nisi conditio personæ aliud inducat. quid enim si promittitur, vel legatur cuidam magno militi, vel prælato pecunia, qui habitat in comitatu. certè videtur actum, vt debitor accedat ad eum. vt dicta l. si cum dies. §. arbiter. & l. si cum res. in prin. de leg. 1. ibi [nisi verosimiliter] &c. & ibi not. sed si vterque habitat in ciuitate: tunc debet ire debitor ad domum creditoris, vt ibi no. quod semper intellige, nisi conditio personarum aliud dicitaret: vt dixi. ad quod facit. ff. de iure iuran. l. ad personas egregias. Si verò tam debitor, quam creditor habitat in comitatu: tunc si facilius esset venire ad ciuitatem: non tenetur ire debitor ad domum creditoris: quia de loco ciuitatis videtur actum, vbi peti potest. sed si esset ei facilius venire ad domum creditoris, quam ad ciuitatẽ: debet debitor hoc facere: nec debet audiri, dicendo, q. nolit in ciuitate soluere. vt l. in fundo. ff. de rei ven. pendet ergo multa ista ex bono, & æquo, vt ff. de eo, quod certo loco. l. q. si Ephefi. vnde in duobus castris diuersarum prouinciarum, & fori debet ire debitor ad domum creditoris, non attento, q. sint diuersi fori, per ea, quæ dicta sunt. Et prædicta omnia sunt vera in debitorẽ alicuius speciei: quæ potest portari sine sumptu. si verò requireret expen. (vt granũ, vinum, & similia) tunc cuius expensis deferri debeat. dic. vt l. cum res. de leg. 1. & d. l. quod legatis. & prædicta no. Bar. in dicta l. item illa. de consti. pecunia. ex quibus habes plenius secundum argumentũ declaratum: quàm tangatur hic per aliquem. esset etiam hic tractandum, quando debitor non soluit in termino creditori: an creditor possit pignus vendere, vel sibi in solutum dari. dic. vt ff. de distra. pi. per totum.

ADDITIONES.

- a ¶ Dictione, nisi. vide Bar. & Bal. in l. actione nu. 1. & ibidem Salic. C. de transac. Card. in Cle. 1. de vsur. Alex. in l. 1. de offi. eius, qui vi.
- b ¶ Fori. forus, ratione contractus acquisitus, non potest mutari aliàs sic: l. cum quidam. in prin. & ibi Bar. ff. de iuricom. iud.

S V M M A E.

- 1 V usufructuarius non dicitur dominus.
- 2 V usufructus quid sit. Et in quibus consistat. num. 4.

Vsu.

- 3 V usufructuarius, quòd debeat idoneè cauere, quomodo intelligatur.
- Et si non cauit, an faciat fructus suos. nu. 7.
- Et quid si non potest cautionem præstare. nu. 8.
- 5 V usufructus finitur morte, & redit ad proprietatem. & nu. 10.
- 6 V usufructu legato, intelliguntur etiam illæ res, in quibus usufructus abusive consistit.
- 9 Testator an possit usufructuario remittere cautionem in testò.
- 11 Bannitus ciuitatis pro homicidio, an perdat usufructum.
- 12 Testator si dicat [relinquo uxorem meam dominam, & usufructuariam,] p. id importent ista verba.
- 13 Et, dicitio posita inter incomparabilia resoluitur in distinctionem.
- 14 Testator filium instituit, extraneum filio substituit, uxorem dominam & usufructuariam reliquit: modò hæreditas deuenerit ad substitutum, quid debet habere mulier.
- 15 Testator reliquit Bertæ usufructum in vita: post mortem Bertæ instituit pauperes Christi, an valeat relictum usufructus.
- 16 Res, quæ usu consumuntur, qualiter debeant reddi post mortem usufructuarii.

C Vm constet. hic rub. de usufruc.

dicentes, q. ista Decr. non facit ad materiam tit. de pign. ed. malè dicunt: quia facit ad secundam partem rubricæ, & aliis cautionibus &c. & hoc dicit usufructuarius cauet, q. vtetur, & fruetur rebus in nobilibus, salua ipsarum substantia. & pecunia n. & æ. & imationem mobilium, quæ cõsumuntur vsu, finito vsu fructu, restituet. continet duas partes. secunda ibi [pecunia n.] ¶ Not. primò, q. quandoque q. succedit alicui in usufructu, alius in proprietate. vtrum ille, ad quem dicto casu pertinet usufructus, possit dici hæres: cum ab eo sit commodum discessurum per mortem. & vtrũ possit dici coheres. vide quod no. in l. hæreditas ad diem. ff. de hæred. instit. facit l. ex facto proponebatur. eo. ti. & de le. 1. 2. l. Titia. §. vlti. ¶ Secundo no. q. usufructuarius non potest dici dominus: cum ad alium spectet proprietates, & dominium. 2. & hoc est, quod intendit definitio usufructus. ¶ est em ius vtendi, fruendi alienis rebus, &c. habet tamen possessionem naturalem, & rei cultodiam. & si expellitur, habet interdicitũ vnde vi. & de oper. no. nun. & alia. quod dic. vt l. 1. §. si. cum l. seq. ff. de ope. no. nunc. & l. 3. §. vnde vi. ff. de vi & vi ar. ma. & quod no. in l. si quis in tantam. C. vnde vi. ¶ Tertio no. q. usufructuarius debet cauere idoneè, quod intelligitur cum fideiussore, vel pignore, vt l. si mandato §. si ff. man. & quid debeat continere cautio, habetis in tex. & d. cam j. ¶ Quarto no. q. in pecunia, & in rebus, quæ consumuntur vsu, consistit usufructus, improprie tamẽ: quia substantia nõ potest esse salua. quod est de essentia usufructus, vt supra. ad quod vide l. 1. ff. de usufructu earum rerum, quæ vsu consu. & l. sed si possessori. §. item si iurauero. ff. de iure iur. ¶ Quinto no. q. usufructus morte finitur, & redit ad proprietatẽ. de quo in glo. & aduerte, quia licet ex parte usufructuarii usufructus non transeat ad hæredem usufructuarii: tamen bene transit ad hæredem proprietarii, vt hic patet, ibi [vel hæredibus] &c. facit l. usufructu. ff. sol. matr. ¶ Sexto no. q. legato usufructu, intelliguntur etiam illæ res, in quibus usufructus abusive consistit, & sic proprie, & improprie, vt ff. de usufructu leg. l. generali. & l. 1. C. de usufructu. & est rõ, quia in testamentis, &c. vt c. cum dilecti. j. de dona. ¶ Oppo. d. hic, q. mater succedit filio in usufructu omnium bonorum. contra immo v. q. succedat in usufructu, & proprietate, vt in Auth. de defuncto. C. ad Tertul. fol. dicit glo. prima intelligas hunc textũ in successione ex testamento: quia in testamento suo filius matrem hæredem in usufructu instituit. vel dic secundò, q. in iudicio familiaris exciscundæ ista diuisio facta fuit, vt ff. de vsu. leg. secundum Goff. vel pater pupilli substituit pupillo matrem in usufructu, & forem eius in proprietate, vt l. vxori.

ff. de vsufr. leg. & de testa. c. Rayn. eo. tit. c. 1. li. 6. vel pone casum, vt in Auth. de nup. §. hinc nos alia euocat ratio. colla. 4. vbi dicitur, q. mater succedit filio in bonis maternis, quòd ad usufructu. & hoc plus placet In. vel pone, s. ff. de vsufr. acc. l. si mulier. cum liberis. vel per l. ff. vsufructu. quemadmo. ca. l. si vsufructu. mihi. secundum Ho. & Ioan. And. super d. glo. 1. ¶ Apparatum. b. super illo c. ordinã sic per modum summẽ. & primò, quid est usufructus, cuius diffinitionem, & singula eius verba prosequitur tertia glo. cum tribus seq. secundò in quibus rebus constituitur. de quo in gl. hæc autem. in fi. & glo. pen. tertio quomodo finiatur. de quo in fin. glo. penulti. quartò quarum rerum usufructuarius caueat. quinto quid cautio contineat, & de his duobus in dicta gl. hæc aut. sextò qualis debeat esse cautio. septimò an per testatorem, vel hæredem remitti possit, & de his duobus in gl. 2. octauò quibus casibus usufructuarius non caueat. de quo in gl. hæc autem. vltra medium. nonò quid si cauere non possit. de quo in glo. fi. ex his succinctè per gl. tactis reassumam per q. aliquas: de quibus probabilius dubitatur. primò ergo quæro. dicitur hic, q. usufructuarius debet cauere idoneè. ¶ quid si non cauit: an faciat fructus suos. quidam quòd non. q. cautio est de substantia usufructu. Cyn. distinguit: quòd aut cautio fuit ab eo petita per proprietarium, aut non. primò casu nõ facit fructus suos, vt ff. de vsufructu. leg. l. vxori. aut non fuit ab eo petita: & tunc si per errorem omisit præstare istã cautionem, etiam facit fructus suos: quia talis ignorantia excusatur: vt quis non teneatur restituere fructus. vt l. sed si lege. §. scire. ff. de peti. hæred. si verò non bona fide præstare omittit: tunc secus, vt d. l. vxori. C. de vsufructu. per Cy. & per Bar. in l. si homo. ff. de vsuca. ¶ Secundo quæro. ¶ si usufructuarius non potest dictam cautionem præstare. dicit Azo, q. non habebit usufructum, vt patet in glo. fin. & istam opinio. Azo. tenet Accur. in d. l. usufructu. quia impossibilitas facti non liberat ab obligatione, vt l. continuus. §. illud. de verbo. obligat. Alii dicunt, q. sequestrabitur usufructu. C. de agri. & censu. l. litibus. lib. 1. r. Host. dicit, q. prima opi. huius gl. est benignior: sed secunda est iustior. remittit ad summam huius titu. eodẽ titu. §. constar. & s. in Pet. de Bellapertica. tenet primam opi. huius gl. q. committatur iuratoriæ cautioni: sicut aliàs fit. ff. si cui plus, q. per leg. Falc. l. cum non facile. nisi esset persona suspecta: quia tunc esset locus sequestrationi. ff. qui satisfacti cog. l. si fideiussor. in fin. ¶ Tertio quæro. ¶ an testator possit istam cautionem remittere usufructuario in testamento. gl. 2. ad fin. dicit, q. non: sed hæres eius potest. concor. Accur. in l. 1. C. de vsufructu. potest ergo hæres, quod non potest defunctus, vt ff. ad leg. Fal. l. quod de bonis. §. 1. & §. si. & l. penult. Cyn. in d. l. 1. dicit, q. cautio, quæ præstatur pro restitutione rerum, in quibus consistit proprie vsufructu. non potest remitti per testatorem: sed illa, quæ præstatur pro rebus, in quibus usufructus consistit abusive, poterit remitti. & quæ sit ratio differentie, ibi vide per eum. ¶ Quarto quæro: dicitur hic, q. morte usufructu. extinguitur. ¶ an hoc sit verum: siue moriatur ciuilitè: siue naturalitè. & v. q. debeat in dubio intelligi de morte naturali, non ciuili, iuxta no. in c. susceptum. de rescrip. lib. 6. & ex hoc inferitur, quòd si usufructuarius ingreditur religionem, non extinguetur: quia ciuilitè, nõ naturalitè, est mortuus. de hoc no. in c. in præsentia. s. de pba. & C. de epif. & cle. l. Deo nobis. & 19. q. 3. c. si qua mulier. & C. de sacrosan. eccl. Auth. ingressi. & in Spõ. de sta. mon. ver. 47. & iuristæ tenent, q. non extinguitur per talem ingressum. facit Auth. idem eit. C. de bon. quæ lib. ¶ ¶ Quod de bannito ciuitatis pro homicidio: nunquid perdit usufructum? v. q. non: quia censetur ciuilitè mortuus: sicut ingrediens, qui non perdit. Alii dicunt, quòd perdit: quia perditur maxima, & media capitis diminutione, quibus ista assimilant: et go &c. vt l. pen. C. de vsufructu. vbi Cyn. in fi. ponit istam quæst. & reuocat in dubium: an banniti nostri temporis capite man-

nuantur remittit ad no in l. i. C. de her. insti. per eum. & ego remitto ad gl. Insti. qui. mod. ius pat. potesta. fol. §. delegati.

¶ Quinto quæro de quibusdam quæst. quæ proficiunt quotidie ex testamentis. nam sèpissimè, maxime in Tuscia, ap-
 2 ponitur. ¶ Testator dicit [relinquo vxorem meam dñam, & usufructuariam] quid ista verba importet. & quid debeat habere ex istis verbis. & vñ, q non valet. quia continet repugnantiam: quia non potest esse dominus, & usufructuarius, vt l. vi. frui. si usufr. pe. Dy. dicit, q de iure potest petere, vel
 3 proprietatem plenam, vel usufructum tm. ¶ sic dictio, & posita inter incompatibilia, resoluitur in dysfunctionem, vt l. Titio fundus. ff. de usufruct. leg. Idem tenet Iacob. de Are. vt no. Cy. C. si secundò nup. mu. l. i. & ibi dicit gl. q de consuetudine obrenta in curia. Bul. q debet habere solum alimeta, liberis extantibus. fecus si extraneis. & illa consuetudo ser-
 uatur per omnes partes Italia: & pot de iure defendi, vt no. in l. Titia. §. Titia. ff. de leg. 2. vbi ad idem quærit. si testator instituto filio, & extraneo relinquat modo prædicto vxorẽ suam dominam, & usufructuariam. dicit, q quantũ ad filiũ, ista verba important alimenta tm: sed pro parte extranei ha-
 4 bet usufructum suæ partis: nam cum in fauorem filiorum sit inductum, q tunc habeat alimenta tm: iste fauor non det extendi ad extraneum. pro hoc optimè l. si ita scriptum. in prin. de ma. test. & l. hac consult. §. ex imperfecto. C. de testa. subiungit quæstionem ad idem, in qua consuluit. ¶ Testator filium instituit, extraneum sibi substituit: vxorem dominã, & usufructuariam reliquit. modò hæreditas deuenit ad sub-
 stitutum: quid det habere mulier? dicit Bar. si loquimur in sub-
 stituto vulgari, mulier debet habere usufructum, cum sub-
 stitutio cœpit habere vires, vt l. qui fundum. §. qui filium. ff. ad leg. Fal. & in persona substituti (cum sit extraneus): cessat interpretatio consuetudinis. vñ casus. ff. de lega. 2. l. cum pa-
 tronus. & l. si contra. de vulg. & pup. sed in substituto pupil. ad quem hæreditas deuenit, quid deat habere illa vxor, po-
 5 rest dubitari. & vñ, q debeat habere alimenta tm: quia filius fuit hæres patris. & sic iam legatum ex persona filii cœpit vires habere: ergo substitutus non potest in plus teneri, q pu-
 pillus, vt l. qui fundum. & l. qui filium. ad legem Fal. & hoc te-
 net Bar. si testator dixit simpliciter [relinquo vxorem meã dominam, & usufructuariam.] quia est vnum legatum. sed si dixit dominam, & usufructuariam. donec honestè, & castè vixerit: tunc ex eo, q dixit. donec, patet, q est legatũ annuũ, vt l. legatum. de adimen. lega. pro primo igitur anno est purum: pro sequentibus conditionale, & pro sequentibus inci-
 15 pit deberi à persona substituti, vt l. fundum. §. si pater. de le. 1. & sic cum substitutus sit extraneus: vxor debet hñe usufructum totum. & ita cõsult. nam cum sit annuum legatũ, in prin. cuiuslibet anni debet inspici conditio personarum, vt l. cum in annos. de an. leg. ¶ Vltierius ad idem quæro. ¶ Testator reliquit Bertæ usufructum in vita, post mortẽ Bertæ instituit hæredes pauperes Christi: non vñ, q valeat relictu usufructus. quia peruenit ante aditionem hereditatis, quod est impossibile. Non ob. l. præposteri. C. de testa. quia ibi est p-
 16 posteratio in eo, in quo non requiritur ordo. Doctõr meus tenet, q valet, pauperibus institutis: cum enim genus paupe-
 rum perire non possit, vt in Euang. Math. 26. c. Semper pau-
 peres habebitis vobiscum, & c. certum est eos futuros hære-
 des. & ideò statim eis hereditas acquiritur, & est eis cauendum de vtendo, fruendo arbitrio boni viri. si verò relictu factum esset pauperi mortali (scilicet certæ personæ, vt Ti-
 17 tia: tunc vñ perplexitas. de condi. insti. l. si Titius. & ita not. ipse in l. hanc. de sacrosan. ec. in rep. Idem sentit Fed. cõf. 54.
 ¶ Sextò principaliter quæro. tex. iste loquitur de rebus, quæ consumuntur vsu, pro quibus præstatur cautio de restituenda æstimatione, & c. ¶ Sed quæro, quid de rebus, quæ nõ con-
 sumuntur vsu: sed cum tempore veterascunt, & corrumpun-
 tur: vt vegetes, vestes, & similia: an si de istis usufruct. relin-

quitur, sit cauendum de restituendo, vt erunt. D. Fed. consu-
 luit D. Ioan. Pagliarenfis de Sen. qui sic respondit. qn cõstat, quòd voluit constituere usufructum: tunc licet in usufructuarium transeat proprietatem rerum, quæ vsu consumuntur: tamen transit cum onere cautionis: & præstatur cautio, facta æstimatione talium rerum de tanta pecunia restituenda, usufructu. finito. vt l. si vini & olei. ff. de usufr. ea. rerum. sed in dubio concedendo huiusmodi ad vsu. posito, q vsu non consumeretur: nisi de contraria mente constaret. sunt quidam (vt dominus Dyn. & quidam alii) qui volunt dicere, q proprietatem videatur concessa simpliciter, per l. dona. in cub. §. species. ff. de dona. & l. species. ff. de au. & arg. lega. & glo. ordin. videtur hoc velle de iure do. l. si mulier. Ita refert Fed. consil. 45. & ista not. ¶ Vltimò no. ad illud c. fed quò ad materiam titu. formo hic q. Titius obligauit fundum primò Seio: de cuius Seij voluntate obligauit secundò Gaio: q possidet dictum pignus: Titius debitor offert debitũ dicto Gaio, & pignus repetit. Seius primus creditor se opponit, & ipse vult dicto Gaio secundo creditori suum debitum soluere, & pignus accipere: quia an iste primus creditor sic offerendo debitori præferatur: & quis sit præferendus in reuoluntione, an primus creditor: an debitor. & videtur, q debitor: cuius sola debiti obligatio, & consignatio pignus liberat, & pignoratitia rectè agit, vt l. si aliena res. §. si creditor. ff. de pig. act. & l. si rem. §. omnes. eod. ti. & sic inuitus secundus creditor cogitur reddere debitori pignus. præterea non offerendo: sed hypothecarium intentando, nõ potest: quia propter consensum, quò ad secundum creditorem pignus auisit, vt l. Paulus. in prin. & ibi no. ff. quib. mo. pig. vel hypo. fol. & sic non videtur primus creditor quò ad secundum. & ideò non potest offerre, vt creditor: nec vt alius. ex quo non possidet. si n. possideret, posset quilibet offerre debitũ, vt d. l. Paulus. in si. qui. mo. pig. vel hypo. fol. & l. mulier. qui po. in pig. hab. & hæc vera: nisi primus creditor possit prætere dēre suspicio-
 2 nem contra debitorem de baratione: sed reuerter. tunc n. est consilium, q faciat rem sequeltrari, vel satisfdari de re nõ baratanda, per ea quæ habentur in l. fideiussor. §. si. ff. qui satisfd. cogan. Nec puto, q possit statui sibi tempus, infra qd luat, quia non video, quo iure possit facere compelli creditorem infra tempus luere. & ita reperio determinatum in consiliis Feder. consil. 122.

ADDITIO.

¶ Morte. Vide Bald. in l. quicquid. C. de bon. matern. & in l. vnica. C. de caduc. toll.

De fideiussoribus.

SVMMAE.

- 1 Fideiussor, & mandator qualiter differant.
- 2 Fideiussor an possit accedere omni obligationi. Et an obligationi, quæ oritur ex delicto. ff. de nu. 3.
- 4 Captus est quidam pro homicidio, & positus in carcere: consanguineus eius promisit eum præsentare, & relaxatus fuit: ille non reuertitur, uel fugam arripuit, an fideiussor decapitabitur.

ICTVM est supra de rebus, quæ pro debitis pignori obligantur: sequitur videre de fideiussoribus, qui pro alienis debitis intercedunt. habetur de materia 11. q. 1. c. te q. dem. 23. q. 8. c. cum homo. de conse. dist. 4. c. vos autem. & c. quæris. congruit. de offic. deleg. c. coram. de iure iur. c. ex rescripto. de censib. c. grauis. de foro comp. c. vlti. de sen. ex com. c. si clericos. li. 6. Et aduertendum, quia in iure ciuili ponitur hæc rubr. magis plenè. hic enim ponitur semper, de fideiussoribus. sed C. & ff. & in

in Auth. ponitur de fideiussoribus, & mandatoribus, inter quos est differentia. ¶ quia fideiussor potest accipi ante, & post obligationem: mandator aut accipi semper ante. vt in Auth. eo. post prin. & l. si verò. §. si post traditam. ff. mand. Item fideiussor obligatur verbis tm, vt l. blanditus. C. eod. & l. 5. §. satis acceptio. de verbo. obl. mandator verò obligatur consensu, vt l. si hæreditatis. §. j. ff. man. Item fideiussor actio ne stricti iuris ex stipula. tenetur: mandator verò bonæ fidei iudicio: vt ex differentia dicta s. prox. clarè patet. ¶ Quæro
 2 hic, tan fideiussor possit accedere oĩ obligationi. a. scitis. n. q quædam est obligatio naturalis tm: quædam ciuilis tantu: quædam ciuilis, & naturalis: quædam, quæ oritur ex delicto. ad hoc dicas primò: q vbi nulla est obligatio principalis, non pot accedere fideiussor, vt l. qui contra. ff. eo. Item si obligatio principalis est leuis: nõ potest accipi fideiussor in grauiorem cam, vt l. hi qui accessionis. ff. eod. vbi Bar. plura membra profequitur de ista disparitate obligationis: inter principalè, & fideiussorem. nam qnq; est disparitas in tẽpore solutionis. qnq; est disparitas i efficacia obligationis: aut in re in obligatione deducta: aut in qualitate: aut in specie: aut in tempore: aut in loco. de quolibet membrorum psequere, vt ibi per eum. Sed ad propositum vtrũ omni obligationi accedat fideiussor. tex. dicit, q sic, vt l. i. ff. eo. Sed dubitatur, an accedat officio iudicis: vñ, q non præsupponat aliquam obligationem, per d. l. qui contra. coniuncta l. qui per collu. §. pretii. ff. de act. emp. In contrarium vñ casus in l. pecunia verbum. §. si verò. ff. de verb. sign. & de solu. l. cum qs. §. si quis pro eo. & de officio mercenario officii iudicis est expressum in l. centum Capuz. & l. si. ff. de eo, quod cer. lo. & l. quæro. ff. loca. & l. sed si postea. ff. rem pu. sal. fo. ¶ Itẽ qro
 3 ¶ vtrũ obligationi, quæ oritur ex delicto, possit accedere fideiussor, vñ text. q sic in l. grege. §. sed si ex delicto. & l. si a reo. §. i. ff. eo. & Inst. eo. §. i. vbi no. ¶ Sed incidenter qritur.
 4 ¶ quidam pro homicidio captus fuit, & positus in carcere: cõsanguineus eius promisit eum p̄sentare: & relaxatus fuit, & non reuertitur: vel fugam arripuit. nunquid ille fideiussor decapitabitur? vñ durum hoc dicere: quia expressè, vel tacitè non potuit se ad talem pœnam obligare. cũ nullus sit membrorum suorum dominus, vt l. liber hõ. ad leg. Aq. & hinc est, q reus in cã criminali non pot renuciare defensionis, vel appellationi, vt l. non tm. de appell. & l. pactum inter hæredem. & ibi no. ff. de pac. In contrarium facit: quia iudex, qui condemnat ad mortem aliquem iniustè, debet et ipse mori, vt ff. ad leg. Iul. re. l. i. & idem in teste, cuius falso testimonio aliquis est occisus. Idem in accusatore, qui obligat se ad pœnam talionis, vt l. fin. C. de accu. & quod no. in c. sicut nobis. s. de testib. Idem in commentariensi: cuius negligentia, siue dolo, qui mori debebat, de carceribus fugam arripuit, vt l. ad commentar. C. de custo. reo. ibi Cyn. ponit istam quæst. & distinguit post Perr. q aut in fugiendo culpam adhibuit: aut dolum. si culpam, punietur pœna, ad quam se obligauit. vel si ad nullam se obligauit, punietur arbitrio iudicis: nõ tm ad mortem. Non obstant iura prædicta, in quibus obligatur ad mortem. nam aliud est obligare se directè: aliud p quandam consequentiam (vt suscipiendo officium publicum.) directò enim (vt corpus suum interficiatur: vel etiam ad torturam ponatur) non videtur, quòd possit se aliquis obligare, vt d. l. liber homo. & quod not. in l. interdum. §. qui furè. ff. de fur. per quandam autem consequentiam (vt suscipiẽdo officium publicum: vel vindictam publicam) bene potest se obligare. & ita loquuntur contraria. simile in clerico, qui licet directò non possit foro suo renunciare: tamen per consequentiam bene potest, vñ not. Innocen. in c. dilecti. de foro competen. Idem in marito, qui non donat vxori directò: sed per quandam consequentiam. ff. de dona. inter vir. & vxorè. l. si sponsus. §. donationis. & quod no. Doct. post glo. in l. i. ff. de aucto. tuto.

ADDITIO.

¶ Omni obligationi. Vide gl. Doc. & Fran. Por. in l. j. ff. de fideiuss. Bar. in l. i. quis pro eo. ff. eo. ti. Bal. in l. i. cui. C. de non num. pec.

SVMMAE.

- 1 Clerici non debent fideiussoribus inferuire.
- 2 Clericus fideiubens, q debeat abijci, quò intelligatur.
- 3 Clericus si est receptus in fideiussorem: an teneat fideiussio: tenetur, quòd sic.
- 4 Fideiussorem si aliquis tenetur dare, uel ex promissione, uel iuris dispositione, an dando clericum satisfaciat obligationi.
- 5 Idoneus fideiussor an censetur, qui est in arce inexpugnabili.

CLericus. No. j. ¶ Clerici non debent fideiussoribus inferuire, qd expone indifferenter feruire. vel expone ultra sũmam in ecclesia taxatã. j. c. quod quibusdam. vel expone inferuiens. i. non seruiens: quia fideiubet pro laico: sed pro clerico: pot. j. cap. prox. ¶ Secundò no. ¶ talis clericus debet abijci, quod quidam intelligunt à clero: alii ab ecclesia: alii ab ipsa fideiussione: quia nõ debet recipi istis tribus modis, vt exponit Io. And. circa quod quærit glo. ¶ si receptus est in fideiussore clericus: an teneat fideiussio. gl. dicit, q sic. quod intellige, quò ad personam eius, & res patrimoniales: vel alias res, quas obligare potuit: nõ quantum ad ecclesiam: vel res ecclesiæ, quas obligare non potuit. de hoc de depo. c. i. & j. eod. c. quod quibusdam. tenet et quò ad fructus beneficij sui: quos facit suos. j. c. prox. sũ Ho. ¶ Quæro. aliquis tenetur dare fideiussorem, vel ex promissione, vel ex iuris dispositione. quæro an dando clericum, videatur satisfactũ obligationi, ita q sit liberatus? Barto. tenet, q non, in fideiussore de iudicio filii: quia oportet, q sit eiusdem fori cum principali: vel priuilegio fori renunciet: quod non pot clericus, vt c. signifiasti. de foro compe. fecus in simplici fideiussore. in quo sufficit, q possit sine exceptione conueniri. Ita not. ipse in l. 3. ff. eod. ad quod vide not. in l. 2. ff. si quis in ius voca. non ierit. quid in alio, qui non est idoneus conueniendi facilitate: vt ille, q est in arce inexpugnabili. dic. q nõ vñ idoneus, vt no. in l. 2. ff. q satisfd. cog. Idem in eo, q posset se tueri aliquo iuris beneficio, vt mulier, & similes: qd dic. vt not. in d. l. 2. ff. e. vbi de illo, q idoneè satisfdedit: sed fideiussor datus est effectus postea non soluendo. dic vt ibi.

SVMMAE.

- 1 Clericus potest pro clericis apud laicos fideiubere.
- 2 Fideiussor post solutionem potest contra debitorem agere.
- 3 Creditor debet edere instrumentum crediti ad petitionem fideiussoris, & sibi de eo facere copiam.
- 4 Fideiussor eo ipso, q soluit, repetit à debitore pecuniam solutam sine alia cessione actionis creditoris sibi facienda.
- 5 Debitor tenetur restituere fideiussori pecuniam, & damna.
- 6 Ordo in executione sententiarum quis sũ.
- 7 Iuramentum appositum in contractu quid operetur.
- 8 Periuurij pœna quæ sit.
- 9 Fructus beneficij pertinent ad clericum.
- 10 Suspensus retinet titulum beneficij: licet fructus non percipiat.
- 11 Fideiussor, si soluit iur. as: an poterit eas repetere à debitore.
- 12 Præfens quando quis dicatur, quando absens.
- 13 Creditor si habet pignus, & fideiussorem: an debeat prius uendere pignus, quam conuenire fideiussorem.

Peruenit. Compellitur debitor seruare fideiussorem suum indemne, etiam per assignationem prouentuum beneficiorũ suorum. In prima impetrantis conquestio. in secunda causæ com-

1 commissio. ibi [ne igitur.] ¶ Not. j. ¶ q. clericus pot pro clericis apud laicum fideiubere. & text. loquitur in fideiussore super contractu mutui. Idem in fideiussore de iudicio fisti p clericis alio in curia ecclesiastica, non in curia seculari, vt dixi s. c. prox. ¶ Secundò no. q. isti erant duo rei debendi, & plures similiter rei credendi: cuius occasione posset hic tractari: an plures rei debendi sint in solidum: an pro parte: an vno libello, vel pluribus. dic qualiter constituentur duo rei debendi, & duo rei credendi, per Bart. in l. i. ff. de duob. reis. ¶ An autem sint conueniendi in solidum: an pro parte. dic, vt l. in duobus. eo. ti. Item q. plures simpliciter obligantur, vel gerunt aliquod officium, vel aliquam negotiationem exercent: an teneantur in solidum, vel pro parte. dic, vt l. eadem. eo. ti. Item si vnus ex pluribus reis debendi soluit integrum debitum: an possit repetere à correis, & e conuerso, si vnus ex pluribus reis credendi exegit integrum debitum: an teneat aliis suis correis concommunicare, & qua actione corei sui credendi possint eum conuenire. dic, vt l. reos. eo. ti. & in eo. ti. l. ex duobus. alto stylo profequitur, an factu vnus rei debendi, vel credendi aliis correis profit, & noceat. & primò quid in solutione. secundò de acceptatione. tertio de petitione. quartò de sententia. quintò de iure. sextò de pacto. septimò de nouatione. octauò de successione. nonò de confessione. decimò de successione, seu confusione. vndecimò de mora. duodecimò de culpa. tertodecimò de rescissione, an ergo factum alterius rei credendi, vel debendi in altero ex predictis profit, vel noceat alteri. sibi plenè videatis per Bar. ex cuius dictis qui vellet, posset illud c. solemniter repetere. ¶ Tertio no. q. iste fideiussor, postquam soluit, contra debitores, pro quibus satisfecit, querelam proposuit. & sic no. q. fideiussor demum post solutionem potest contra debitore agere, & non prius. & hoc regulariter fallit in casibus no. in l. Lucius. ff. mand. & quod not. in l. si pro ea. C. manda. & l. si quis mandato. C. de nego. gest. dic, q. etiam pot agere, postquam est condemnatus, vt l. fideiussor pro uenditore. ff. e. ti. ¶ Quartò not. q. fideiussor fuit hic coactus soluere, antequam conueniretur principalis: quod quando sit verum, dicam j. ¶ Quintò no. q. non debet damno affici, qui meret præmiu. & e conuerso non debet consequi præmium, qui meretur penam. concor. sunt in gl. 2. ¶ Sextò no. q. ad petitionem fideiussoris debet creditor edere instrumentum crediti, & sibi de eo facere copiam. & sic ipsum instrumentu debiti creditor non tenetur tradere fideiussori soluenti: debitor verò soluenti an teneatur reddere instrumentum cancellatu. dic, vt l. dissoluta. C. de condic. ex lege. & ff. de fur. l. eum qui tabulas. ¶ Septimò hic collige, q. facta fide de solutione debiti per fideiussorem, debet statim debitor cogi ad solutionem, vt patet hic: dum dicit [moneatis.] & c. non dicit [condemnetis.] & probatur, quia sententia lata contra principalem habet paratam executionem contra fideiussorem de iudicio fisti. & iudi. soluendo. ergo e conuerso sententia lata contra fideiussorem, debet habere paratam executionem contra principalem: alias si non haberet: sed per moras iudicii discurreretur, pateretur damnum, contra istum tex. quod non credo verum: immo fideiussor contractus, qui soluit, habet actionem mandati, vt l. in debitam. de condic. indeb. ergo in iudicio debet expediri, vt Insti. de act. in princi. de predicto tamen articulo, an sententia lata contra principalem possit mandari executioni contra fideiussorem. dic per Cy. in l. si. C. de execu. rei iud. & l. i. ff. iud. sol. per Bar. & c. i. j. de iniur. & dam. da. li. 6. & in Spe. de execu. sententia. §. sequitur. ver. sed nunquid sententia. ¶ Octauò no. q. fideiussor eo ipso, q. soluit, repetit à debitore pecuniam solutam sine alia cessione actionis à creditore sibi fienda: nam eo ipso, q. fideiussor fit: vt mandatum recipere de soluendo, vt d. l. in debitam. & sic habet actio. mandati. fideiussor verò contra fideiussore non agit sine cessione, vt l. vt fideiussor. ff. eod. & ibi de rone dif-

ferentia, quare magis fideiussor, qui soluit sine cessione, agit contra debitorem, q. contra confideiussorem, vel tutor contra contorem. Aduerte et, q. si creditor pro debito habet fideiussorem, & pignora, vel hypothecam: si agit contra fideiussorem, tenetur sibi cedere ius, quod habet in pignoribus, & ipsa sibi tradere: nec posset ipsa pro chirographaria pecunia retinere: immo plus, quia ad hoc idem cogitur creditor, si non agit: sed fideiussor sponte debitum offert: cogitur enim sibi tradere pignora, & iura, quæ habet contra debitores, vt plenè no. Cyn. in l. 2. C. eodem titu. vbi etiam per eum quid iuris si tradere non potest, quia sunt perditia. & similiter ibi querit: an teneatur cedere actionem contra aliu fideiussorem. & quid iuris, si cedere non potest: quia eum liberavit: an obstat sibi exceptio cedendarum. ¶ Nonò not. q. debitor fideiussori tenetur restituere pecuniam, & damna. in alio, qui mandatum suscipit, si in itinere fuit acceptus, & deprædatus: an possit agere contra mandantem ad damna, quæ sustinuit. vide in Spe. de iudic. §. 3. vers. illud autem. & per Io. And. post Inn. s. de iure iur. c. sicut. ¶ Decimò no. q. Papa mandat de redditibus, & sic de rebus mobilibus satisfieri. iste enim est ordo in executione sententiarum, vt primò de mobilibus. secundò de immobilibus. tertio de nominibus debitorum satisfiat, vt l. à diuo Pio. per totam legē. ff. de iudi. In pignoribus conuenientibus, an creditor possit pro paruo debito vendere pignus magni pretij: & ipsius sit electio, q. pignus distrahat. vide C. de distra. pig. l. quandiu. & ff. de distra. pig. l. creditorem. vbi etiam per Bart. ¶ Vndecimò collige in eo, quod hic dicitur, q. fideiussor agit etiam ultra fortem, scilicet ad damna: quod fideiussor tenetur in eo, q. crescit obligatio ratione moræ: vel culpæ debitorum. quod an sit verum. dic, vt plenè no. in l. quæstio. ff. loca. & l. centum Capua. ff. de eo, quod cer. loco. ¶ Duodecimò not. quod redditus ecclesiastici possunt capi in causam iudicati. de quo j. tangam. ¶ Tertodecimò not. q. quandoq. iuramentum apponitur in contractu: & est magna efficacis: nam si fuerit violatu, ille est periurus, vt hic, & infamis, vt l. si quis maior. C. de transac. & si fuerit laicus, qui iurauit, efficitur de foro ecclesiastico, vt c. cum laicus. de fo. compe. ad quod vide no. infra de sepul. c. parochiano. in nouella. ¶ Quartodecimò no. j. penam periurij. nam ab officio, & beneficio suspenduntur. concor. de iure iuran. c. querelam. ¶ Quintodecimò not. quod sine aliquo processu, cum constat iudici de delicto (etiam incidenter deducto) potest delinquentem punire. de quo vide c. cum in positionibus. de iure iuran. lib. 6. & c. veritatis. de dolo, & contu. facit ad not. in c. cum dilectus. ad finem supra de ord. cogni. & cap. i. de ex. cum simi. ¶ Venio ad oppo. glo. & Doct. op. dicitur hic, quod fideiussor iste fuit coactus soluere. contra imò videtur, quod prius debuerit conueniri principalis debitor, vt in Aut. præsent. C. eo. so. dicit gloss. i. de iure C. erat in electione creditoris, quem vellet primò conuenire, vt l. iure nostro. & l. non recte C. eo. ti. Sed de iure Auten. primò debet executere principalem, si est præsens, vt d. Aut. præsent. Sed tunc dices. illud c. fuit editum post librum Auten. ergo primò debuit conueniri reus. So. dicit eadem gloss. hic fideiussor renunciauit dicto beneficio. & de isto beneficio nouæ constitutionis de fideiussoribus. & c. plenè. inter quos locum habet, & quando cesset, no. Hof. in summa huius ti. §. quid sit. & §. se. & in Spe. de renun. & conclu. §. i. ver. & quid. de renuci. vbi etiam tractatur de noua constitutione de fideiussoribus, & de duobus reis: & de beneficio cedendarum actio. de his fortè aliqua infra dicam. ¶ Secundò oppo. dicitur hic, quod debent accipi redditus beneficiorum. contra C. quæ res. pig. ob. pos. l. spem eorum. sol. vt in gl. pe. quæ dicit, q. ex conuersione non possunt obligari: sed ex causa iudicati possunt capi, quod intellige in subsidium, si aliunde non pot satisfieri, vt no. Bar. in l. com. modis. ff. de re iudi. allegat Spe. in tit. de execu. senten. §. sequitur

quitur in fi. & vide, quod in simili not. in l. pro hærede. ver. si verò. ff. de acqui. hæred. & collige et ex hoc, q. quod fructus beneficij pertinet ad clericum. quia in ipfis pot fieri executio. quod dic, vt in c. fi. de pec. cle. ex hoc sequitur, quod eo mortuo, fructus isti spectabunt ad successore in beneficio: quia ius debitoris clerici est extinctum in beneficio. ar. in c. tua nuper. de dona. inter vi. & vxo. & est simile in feudo. nam si episcopus vasallus regis contra ipsum aliquid molliatur: ipso prælato viuente, feudum ad regem pertinet: ipso mortuo, reuertitur ad successore, in lib. feudorum. de cap. co. §. item si clericus, veluti episcopus. facit. c. cum venissent in fin. de instit. ¶ Tertio oppo. Papa mandat istos suspendi ab officio, & beneficio. sed videtur, q. bn. quia ad hoc non fuit actum: sed ad solutionem debiti: ergo non debuerunt condènari, quantumq. de crimine appareret. vt supra de or. cog. c. cum dilectus. in fi. fo. vt in glo. fi. Inno. dicit, quod quamuis ad hoc no agatur. si tamè aliquis defendens se ab aliquo crimine coram ordinario, vel delegato, de illo conuincatur: ipse iudex ex officio eum punire pot: cum tale crimè sit factum notorium iuris per probatione, & infamiam inde ortam, sufficit ad suspensione. 2. q. 5. c. presby. vbi verò se non defendit in iudicio (licet de aliquo crimine conuincatur: cum ad hoc actum non sit) punitur. vt d. c. cum dilectus. ad quod vide not. per Io. An. in c. dilectus. de pur. can. & c. pen. in glo. forsan. eod. titu. ista sunt verba sua hic, quæ non bene percipio: quomodo enim potest alicui crimen obici in iudicio, q. non veniat in disceptationem, & controuersiam? certè male. solue ergo hic contrarium, vt dixi s. in 15. not. ¶ Quartò extra gl. oppo. Papa mandat instrumenta transcribi, & sibi transmitti. & sic intendit exemplis dare fidem. Sed contra in Auth. si quis in aliquo. C. de don. & s. de fide instr. c. i. sol. hæc fuerunt sumpta de speciali mandato Papæ, & auctor. iudiciali. quo casu dicit Ioan. And. forsitan statuer eis, tanquam publico instrumento: nisi in dubium reuocatur. remittit ad no. de purg. can. c. cum dilectus. ver. dictus verò. & de elect. c. scriptum. vel fuerit transcripta in modum publicationis, & cum solemnitate tradita per Inn. s. de testi. c. Alber. ¶ Quintò oppo. hic mandat eos suspendi à beneficio, & vult, q. de fructibus satisfaciatur fideiussori, sed hoc videtur contradictio, & perplexitas: nam cum suspensus non possit se in beneficio intro mittere: non videtur, q. possit de fructibus satisfacere. sol. dicit Egi. q. corpus beneficij sibi non subtrahitur: licet distrahantur distributiones. vel dic, q. suspenditur sine damno fideiussoris, sicut Ioan. And. ex hoc collige, q. suspensus retinet titulum beneficii. nam si esset priuatus, fructus futuri non traderetur eius creditori, vt Papa hic mandat. ex quo patet, q. beneficium suspensi non est alii conferendum, & de suspensio ad tempus, non est maius dubium: sed de suspensio in perpetuum, vel simpliciter (vt hic erat) maius est dubiu. Sed hic colligitur, q. idem sit. ad quod vide quod no. per Ioan. And. s. de cohabi. cleri. & mulie. c. sicut. ¶ Querit glo. d. in tex. q. debet conseruari indemnis iste fideiussor. pone ergo, q. quod fideiussor soluit vsuras: an poterit ipsas repetere à debitore. quidam q. non. quia non poterant esse debita iure nostro: ergo ipsas soluit, vel per iniuriam iudicis, vel quia excep. debiti non opposuit. ergo utroq. casu sibi imputet, vt l. si de mutua. §. generaliter. ff. mand. & hoc tenent quidam, etiam si iurassent ipsas soluere: quia debebat petere abolitionem à iuramento, vt c. debitorum. de iure iuran. Tancre. tenet contrarium, vt in fi. gl. magna. dicit enim simpliciter debitorem teneri ad vsuras, & omnes expensas, quas fecit fideiussor: quia venit, vt interesse. & in hoc concor. Vincen. hic & Hofi. j. de vsu. c. i. & facit hic ad q. 26. Brixien. scholaris per nuncium misit creditori suo vsurario fortem, & vsuras: nuncius ille obuiauit alteri scholari: cui roganti illam pecuniam mutuauit sub pacto, q. deinceps ipse vsuras vsurario soluere teneret. & hoc fecit nuncius nomine scholaris, qui misit eum, ratum

hoc habens. quæro an quò ad ipsum ista sit vsura. videtur, q. sic: quia sic mutuauit, vt ultra fortem reciperet exonerationem solutionis vsurarum. & sic non poterit ab illo scholari repetere nisi fortem. & hoc tenet Tancre. Ioan. And. de hoc remittit ad no. in reg. damn. de reg. iur. lib. 6. in mercur. vbi remittit ad summā Hofi. & Spe. ultra Doct. quia hic tractatur de fideiussore conueno ante principalem debitore: debetis scire, q. quandoq. hoc potest fieri: quandoq. non, vt dixi in prima oppo. Sed hic latius distingue quatuor casus: nam quandoq. principalis debitor, & fideiussor sunt præsent: quandoq. ambo sunt absentes: quandoq. fideiussor est præsens, debitor principalis absens. quandoq. e conuerso fideiussor absens, reus præsens. Primo casu quado ambo sunt præsent: tunc debet excuti. in gl. i. & quando notoriè patet de inopia debitoris, vt l. i. o. de ver. ob. & l. vlt. si cer. pet. & similiter quando constat debitorem principalem non posse conueniri (puta, seruus, pupillus, & similes), qui possunt tm naturaliter obligari, vt no. Cyn. in d. Auth. præsent. in 3. q. Secundo casu quado ambo sunt absentes. Et tunc aut æquali absentia: aut inæquali. si æquali idem, quod si ambo esset præsent. si inæquali: tunc si fideiussor est remotior, quam principalis, non poterit conueniri ante ipsum: secus si sit remotior principalis: quia tunc fideiussor minus remotus habetur pro præsent, vt colligitur hic ex ratione dictæ Auth. positæ. & in corpo. vnde sumitur. Tertio casu quando fideiussor est præsens, reus est absens: tunc potest eligere què velit primò conuenire: si tamen eligat fideiussorem, dabit sibi dilatio secundum formam dictæ Auth. Quarto casu, quando fideiussor abest, & debitor principalis adest: tunc no est dubium, q. primò debitor principalis. ¶ Sed hic incidenter querit, quando dicatur quis præsens, & quando absens. glo. in Auth. eo. ti. intelligit præsent, si sunt in eodem territorio: ita q. de facili possunt citari. & intellige in eodem territorio, scilicet eiusdem ciuitatis: secus si essent in eodem prouincia, & sub eodem præfide diuersarum ciuitatum. & ita tenet Bar. in l. in duobus. ad fi. ff. de duob. reis. ¶ Sed hic queritur. cum debitor esset absens, conueni fideiussorem: & pendente iudicio, debitor est reuersus: an fideiussor poterit opponere istam exceptionem: vt q. sic. quia lite mota incepit sibi competere executio, ar. ff. de arb. l. non distinguemus. §. cum qui dam. contrarium tenet Pe. vt no. Cyn. in d. Authen. præsent. vbi querit. an istam exceptionem possit opponere ante litis contest. & post. & videtur dicere, q. sit dilatoria: sicut excep. ordinis, vt l. si maritus. §. præscriptio. ff. de adul. ¶ Querit et ibi in 6. q. j. si creditor habet pignus, & fideiussorem: an debeat prius vendere pignus, quam conueniat fideiussore. glo. q. non in corpo. vnde sumitur dicta Auth. quod intellige, quò non potest vendere sine difficultate: alias potest incipere à fideiussore. ita ibi tenet. & idem Bart. in l. inter eos. §. creditor. ff. eo. & hæc procedunt, quando est vnus fideiussor. si aut essent plures: an teneantur in solidum: an pro parte. & an illi, qui soluit, debeant actiones cedi contra fideiussorem, & tradi pignora: & de duobus reis debendi qualiter teneantur, esset longa lectio de per se. Ideò nunc omitto. remisi supra in princ. ad Bar.

ADDITIONES.

- 2 ¶ Debitor cogi. Si fideiussor vult agere contra debitorem, antequam soluat: quò debeat formare libellu. vide Bal. in l. si pro ea. in 3. q. C. mand. & in l. si mandato. §. si in iudicio. ff. eo.
- 3 ¶ Præsens. Præsens quando quis ducatur. vide gl. in cle. dudum. de sep. & ibi Car. Pan. in c. cum parati. de ap. Bar. in l. Tuins. ff. de consti. pe. Pau. de Ca. in l. 2. in prin. ff. de pac.

S V M M A E.

- 1 Obligatio, que consistit in pecunia, potest crescere propter moram.
- 2 Fideiussor simpliciter acceptus tenetur in eo, in quo crescit obligatio propter moram rei principalis.

- 3 Consuetudo, quod in causis non praestatur iuramentum calumniae, non valet.
- 4 Iudex delegatus a Papa (licet non possit de causa sibi commissi alibi cognoscere, quam in loco delegationis) potest tamen certum articulum causae sibi delegare.
- 5 Remissio examinationis testium qualiter debeat fieri.
- 6 Statuto cauetur, quod pro vulnere sit poena centum, pro homicidio mille. quidam fideiussor pro accusato de vulnere, vulneratus decessit, lite pendente: an crescat obligatio fideiussoris ratione mortis superuenientis, vel ratione negationis accusati.
- 7 Obligauit se quidam fideiussor nomine ad debitum in die: postea, in scio fideiussore, creditor debitori terminum prorogauit: an fideiussor poterit conueniri in termino prorogato.

Constitutus. Per distinctionem ecclesiasticam copellitur clericus debitor a fideiussione fideiussorem absolueret, qui a creditoribus molestatur. communis diuisione. secunda ibi [ideoq;] ¶ No. j. formam petitionis. Ideo. n. petebat absolui: quia molestias passus erat, & debitum erat actum: quibus concurrentibus potest fideiussor petere se absolui a fideiussione. regulariter autem non potest fideiussor contra debitorem agere, nisi soluatur. quod dic, vt l. Lucius. ff. man. vbi videas casus exceptos a dicta reg. & Instit. de fideiussore. in fi. ¶ Secundum no. ¶ qd obligatio, quae consistit in pecunia, potest crescere pp moram. & sic non quicquid accedit forti, petitur vt vsura: sed vt interesse. & tunc etiam scdm Canon. peti potest, vt dixi j. de vsur. c. conquestus. ¶ Tertio no. ¶ qd fideiussor simpliciter acceptus tenetur in eo, in quo crescit obligatio propter moram rei principalis. & sic mora rei nocet fideiussori. quod an sit verum, & quid e conuerso an mora fideiussoris noceat debitori. dic, vt l. mora. ff. de verb. obl. vbi dicit Bart. qd mora principalis nocet fideiussori: nisi mora creditoris praecessisset quod ad fideiussorem. & iste est casus illius l. & non alibi. ¶ Quarto no. qd quandoq; agit qs, vt liberetur ab obligatione alterius nomine contracta sine dilatione. ex quo collige, qd cum sit executio sententiae super rebus, quae statim dari possunt: non datur debitori condemnato terminus ad soluendum. quod d. c. vt s. de re iud. c. quod ad consultationem. ¶ Quinto no. ¶ qd non valet consuetudo, quae habet, qd in causis non praestatur iuramentum calumniae: similiter nec per pactum expressum posset hic remitti. quod dic, vt l. si. s. sed quia veremur. C. de iuram. calum. & c. fin. eo. titu. lib. 6. ¶ Sexto no. ¶ qd propter difficultatem releuatur actor ab onere producendi testes in loco iudicii. debet em q testes producit, expensas & necessaria testibus ministrare. 4. q. 3. c. veteranis. testes etiam inuiti non sunt extra prouinciam euocandi. quod dic, vt l. si quando. C. de testi. & c. statum. in fi. de rescr. lib. 6. & l. 3. §. 4. ff. eo. ti. ¶ Septimo no. ¶ qd licet iudex delegatus a Papa non possit de causa sibi commissi alibi cognoscere, quam in loco delegationis, vt c. statum. §. in nullo. de rescr. lib. 6. tamen certum argumentum causae alibi delegare potest. quod tamen ille text. prohibet, dum dicit [nec alibi, q infra illas, committat quomodolibet vices suas.] & c. si dicas, qd ista commissio sine iurisdictione stare non potest, cum expediat deferre testibus iuramentum, cogita. ¶ Octauo not. secundum Host. qd in personalibus pt quis diuersos iudices impetrare. de quo in c. fi. s. de rescr. & eo. ti. c. dispendia. li. 6. ¶ Nono no. qd pars (contra qua testes producuntur, & petuntur in loco remoto examinari) debet moneri, vt vadat, vel mittat ad videndum testes: ex quo et collige, qd potest fieri commissio examinationis testium. quod quando sit verum, dicam post glo. & adde, quod not. in l. hac consultissima. C. de testam. & pondera, qd dicit text. [vice tua.] ad id, quod no. Io. An. in Spe. eo. ti. §. 2. super ver. antepen. ¶ Decimo no. ¶ qualiter debet fieri remissio examinationis testium. debent enim remitti clausae, & significari,

ri, quanta fides. & c. ex quo habes, qd est in iudicis arbitrio: an sit fides testibus adhibenda, vel non. circa quod omnino vide no. per Innoc. in c. quoniam contra fallam. s. de prob. ¶ Opp. tex. iste innuit, qd fideiussor teneatur ad vsuras, & accessiones. Sed contra. C. eo. ti. l. fideiussor. & l. fideiussor magistratum. §. fi. ff. eo. ti. fo. vt in glo. 2. & facit ad q. ¶ Statuto cauetur, qd pro vulnere sit poena centum: pro homicidio poena nulle: vel pone, qd contra negantem crescit obli. in quarto pluri. quidam fideiussor pro accusato de vulnere: vulneratus decessit, lite pendente. quero an crescat obliga. fideiussoris, ratione mortis superuenientis: vel ratione negationis accusati. ista q. incidit in illa: an possit ex eadem instatia seq. condemnatio super morte, cum actum est de vulnere. & dic, qd sic, si accusatio fuit instituta, tanquam de vulnere mortifero (& sic fideiussor intercescit) secus si simpliciter super vulnere. quod dic, vt no. Bar. in d. l. fideiussor magistratum. & l. damni. §. Sabini. ff. de dam. infect. & l. r. ff. de in litem iuran. & de materia huius gl. an fideiussor simpliciter acceptus teneatur in omnem casum. dic plenè, vt in l. centum Capua. ff. de eo, quod cer. lo. & l. quaro. ff. loca. & vtrobiq; plenè per glo. ¶ Secundum oppo. hic Papa mandat cancellarium praesens se compelli, qd vadat, vel mittat & c. contra immo vt sufficere, qd sibi denunciatur: & post nunciationem veniat, vel non, receptio fieri possit. vt c. in nomine Domini. de testi. sol. dicit glo. antepen. hoc esse speciale propter presumptionem, quae erat contra istum cancellarium, quod malitiosè aduersarium fatigabat: & huic remedio prouidebatur olim iudices: cum contra petentem testes de longinquo malitiam praesumebant: hodie plenius est prouisum, vt no. in c. statutum. in fi. in gl. penul. de rescr. lib. 6. cui adde, quod no. Innoc. in c. post electionem. s. de concess. preben. & dixi in c. excep. s. de excep. & optimè esset ponenti semper certam poenam comminari, si in eius probatione defecerit: & versa vice illi, contra quem ponitur, si verum negauerit, & probatum fuerit. & qd possit iudex hoc facere, vt in simili tex. in l. ius alimentorum. ver. prius tamen. ff. vbi pup. edu. de. & l. feruus. & l. si qs dicat. ff. de inand. & in §. studium. in Auth. de trien. & semiss. & l. tutor. qui re. de admin. tuto. ¶ Tertio oppo. & vt, qd non possit committi tertium examinatio, vt in Authen. apud eloquentissimum. C. de fide instr. Sol. vt in glo. pen. quae dicit, qd in causis criminalibus non potest fieri talis commissio. Idè vt in matrimonialibus. de consang. & affinit. c. i. tota tamen die de consuetudine subdelegantur. ad quod facit de offic. deleg. c. super quaestionum. §. intentionis. ¶ Querit Io. An. ¶ quidam fideiussor nomine obligauit se ad debitum in die: postea, in scio fideiussore, creditor debitori terminum prorogauit. quero, an fideiussor poterit conueniri in termino prorogato: vt, qd non, per l. item quaeritur. §. qui impleto. ff. loca. sed ibi prorogatur in longius tempus ob. nò simpliciter dilatio, vt in q. proposita: in qua vt tenses etiam post terminum: sicut nulla prorogatione facta, debitor tenetur postea soluere, vt c. cum dilecti. & de dolo & contum. secus si non exactio: sed obli. fuisset tpalis. vt fideiubeo, vsq; ad pascha: tunc. n. postea non teneretur ex conuentione debitoris, vt C. loca. l. si cum Hermes. & ita sentit hic Host. cui adde, quod no. in c. p. & g. s. de of. deleg. & c. praterca. s. de app.

S V M M A E.

- 1 Constitutio, quae loquitur de certis religiosis, non extenditur ad alios: nisi per constitutionem iurislatoris.
- 2 Religiosus administrationem habens, non potest fideiubere: vel mutuum accipere sine mandato.
- 3 Administrationem habens non potest fideiubere.
- 4 Conuentus non obligatur ex facto sine contractu monachi.
- 5 Monachi contrahentes absq; mandato Capituli non obligant Capitulum: nisi quatenus consuevit uersum fuisse in utilitatem monasterij.

Transgressor

- 6 Transgressor canonis debet subiacere grauiori ultioni.
- 7 Domini qualiter teneantur ex contractibus suorum administratorum in mutuo, & alijs contractibus.
- 8 Mandatum in negotiatione, si sit factum de vna re: aut de multis, quid importet.
- 9 Creditor in mutuo facto ecclesiae, an teneatur probare per ecclesiam pecuniam esse uersam in utilitatem ecclesiae.

Quod quibusdam. Si sine licentia prelati, & maioris partis Capituli religiosus fideiussor: vel mutuum acceperit, conuentus non tenetur: & ipse punietur. ¶ No. j. ¶ qd constitutio, quae loquitur de certis religiosis, non extenditur ad alios: nisi per extensionem iuris latoris. & est ista extensio respectu locorum, non personarum: nam priuilegium, siue prohibitio ad vniuersitatem directa, censetur realis, non personalis: conceditur. n. generi per sonarum, quod perire non pot. dixi s. de insti. ca. cum venissent. facit l. proponebatur. ff. de iudi. ¶ Secundum no. ¶ qd religiosus fideiubere non potest: vel mutuum accipere sine mandato. & intellige de religioso administrationem habente. de alio non videtur dubium, cum nihil habeat, & seruo coparetur, vt c. non dicatis. 1. 2. q. 2. & constitutio debet esse fundata super dubio, vt l. quod Labeo. ad Carb. alii dicunt, qd loquitur de quocunq; religioso, vt innuitur in fi. sm Ho. & in quantum intelligas in religioso, & habente admini. collige, ¶ qd habens administrationem, non potest fideiubere: sicut nec donare, vt l. contra iur. §. fi. ff. de pac. Item non potest mutuum accipere: sicut nec filius. vt ff. & C. ad Maced. ¶ Tertio no. ¶ qd conuentus non obligatur ex facto, siue contractu monachi. & sic isti, sicut serui, non possunt facere deteriorè conditionis dñi. vt l. seruus. C. de pac. oia. n. iura, quae loquuntur de feruis, possunt ad monachos adaptari, vt no. Bar. in l. fi. ff. de stip. ser. ¶ Quarto no. ¶ qd monachi contrahentes absq; mandato Capituli non obligant Capitulum: nisi quatenus constituerit uersum fuisse in utilitate monasterij. & sic ti. de in re uerso. qui loquitur in feruis, & filiis. hēt locum in religiosis. vtrū aut si non durat uersum: tenebitur nihilominus Capitulum? ¶ Quinto not. ¶ qd transgressor canonis debet subiacere grauiori ultioni. quae aut sit illa grauior ultio, h. r. de regu. c. fi. & c. non solum. eo. ti. lib. 6. ¶ Ex praedictis no. aduertatis, qd Io. An. post Inno. ponit hic longam gl. ciuilem magis, quam canonicam: ¶ qualiter. s. dñi teneantur ex contractibus suorum administratorum in mutuo, & alijs contractibus. quod inuestigare est et uile clericis, qd frequenter multos praepouunt suis negocijs exercendis. ordina igit ipsam sic. nam quandoq; tales administratores habent certum, & limitatum mandatum: & tunc a forma expressa non est discedendum: quae debent contrahentes cum talibus diligenter inspicere, vt c. cum dilecta. s. de rescr. & l. j. §. nō autem. ff. de exerci. ibi praepositio certam legem dat contrahentibus. & si talom formam administrator excedat, nō tenetur dñs: nisi in quantum illud probaretur uersum in utilitatem dñi, vt hic. vel nisi sit consecutum mandato expresso. vt de euict. & similib. ad qd bene obligat dñm procurator, vt ff. de act. emp. l. Iul. §. si procurator. & de procu. l. procurator, qui pro euict. qnq; de certa lege non apparet: quae administratio simpliciter est commissio. & tunc qnq; alicui committuntur negotia procuranda: vt administratio vnius villae, vel praebede, qnq; committitur aliqua negotiatio quaestuaria. primo casu, aut ille, cui villa, vel praebenda administratio commissio est, hēt liberam administrationem illius villae, vel praebendae tñ: aut hēt liberam, & generalem administrationem oium bonorum dñi: aut non hēt liberam, nec generalem: sed est simpliciter constitutus ad praedicta procuranda. primo casu, cū ad regendum, procurandū, & administrandum villam, vel praebendam

cum libera: tunc potest agere nomine constituentis pro necessitatibus villae, vel praebendae: potest et nouare, & permutare res illius villae, & praebendae, exigere, recipere, transigere, & pacisci, vt ff. de pac. l. rescriptum. §. fin. cum tribus. seq. & C. quod cū eo. l. si liberam. Item potest mutuum recipere, non obligando tñ personam dñi, sed res illius villae, & praebendae. Secundo casu, cum hēt liberam, & generalem omnium bonorum dñi: tunc possit et personam dñi obligare: nam & talis potest facere institutorem, ex cuius contractibus dñs obligatur, vt l. cuiuscūq; §. fi. & l. seq. ff. de tribu. multo ergo fortius procurator talis personam dñi obligauit, et mutuum accipiendo. fallit in ciuitate, & ecclesia: quae nunquā in mutuo obligantur: nisi in earum utilitatem probetur uersum. quod intellige, vt j. dicā vt ff. si cer. pe. l. si ciuitas. & l. 2. q. 2. c. hoc ius porrectū. ver. creditor. & not. Azo in summa si cer. peta. ver. vbi aut accipit mutuum. scdo casu, cum non hēt liberam, nec generalem: tunc non potest nouare, vel pacisci: nec mutuum, vel solutionem recipere. ff. de procu. l. ignorantia. & l. generaliter. & l. procurator. & de offi. procu. Ce. l. i. v. tñ, qd tali procuratori generali sine libera possint solui pensiones, & redditus villae, vel praebendae. & qd non possit et alienare. ff. de procu. l. procurator tutorū. in fi. & C. de adm. tu. l. sancimus. & l. constitutio. in fi. & hoc de primo membro, cū. l. procura. praeficitur ad regimen villae, vel praebendae. Secundum membrum est, quā praeficitur alicui negotiationi quaestuariae: & tunc an talis possit accipere mutuum, & dñm obligare. dicas, qd qnq; accipit mutuum in re expressè sibi commissio (puta exercitor nauis ad ipsam reficiendam mutuū accipit: tunc dominus tenetur, etiā si si non sit uersa. si aut contrahat in rem, quae sibi non expressè, sed tacitè est commissio, & mutuū quod accepit in re dñi sit conuersum: & idè. l. qd dās teneatur. si uerò nō sit conuersum: tunc dñs non tenetur. in hoc ergo casu curiosum esse oportet creditorem, vt sciat, se contrahere in eā cām, quae ei tacitè est commissio: & non mutuet plus, qd sibi est necessarium: nec statur soli assertioni praepositi, quod subsit necessitas: nisi uere subsit. hanc distinctionem elicit Inno. ex l. 1. §. non aut. & seq. ff. de exerci. ff. ad Mace. l. ite si filius. alius incipit. sed Iulianus. §. antepenul. ff. de in re uerso. l. 3. §. pe. & hanc distinctionem approbat Bar. in d. §. non aut. ¶ Sed incidenter hic qritur. ¶ Vtrum in negotiatione sit vis, an de multis rebus mandatum sit, an de vna re tantum. dicit Inno. qd si de multis, habet locum directa institoria. & propter hoc tex. loquitur in plurali. ff. de insti. l. cuiuscūq; §. i. ibi [pecuniis foeneratis, agris colendis] & c. vbi uerò ad vnam rem tm, datur utilis institoria. ff. de insti. ac. l. in eum. 1. respon. & C. de exer. l. 3. & l. si mutuum. C. si cer. per. l. eum qui ad hoc. d. l. cuiuscūq; & l. 1. & 2. eo. ti. vbi insularius, qui scilicet constitutus est ad insulas faciendas: & ille, qui praeficitur aedificio faciendis, hoc nomine continetur. & hoc intellige, quā ad ista constitutus est institor: tunc enim recipiendo mutuum, obligat dominum, secundum illa, quae supra dixi. secus si esset constitutus procurator ad aedificium, non institor: talis enim non videtur, qd possit mutuum contrahere pro aedificio: sed de pecunia sua, vel dñi aedificare debet, vt C. quod cum e. l. si requiritur ergo ad hoc, vt possit dñm obligare, quod sit procurator, & institor: vel procurator ad hoc habens speciale mandatum, ut C. de exerci. l. in eum. & l. fi. Et praedicta habet locum, cum queritur, qualiter dñi teneantur ex contractibus talium administratorum. ex dolo aut eorūdem, an dñs teneatur. dic, qd non, si committatur extra officium commissum: sed in officio sibi commissio si delinquat in contractu: tunc dñs obligatur. ff. de tribu. l. sed & si seruus. cū duabus seq. nisi ipsum doli, quae citò dñs sciuerit, purgauerit. C. de erog. milit. anno. l. fi. li. 1. 2. & de haeretic. c. quicunq; & s. vt lite nō cōtesta. c. 1. vbi de hoc. similiter ex dolo defuncti commissio i contractibus obligat haeres. ff. de po. l. si hominē. & ista sūt dicta Inno. & Io. An. qui reuocat in dubium: an clerici, qui alios administratio

ni præficiunt, ligentur prædictis legibus disponētibus, vt prædicitur: vt q̄ non, per no. j. titu. i. c. is qui. de testa. c. filius. de ope. no. nun. c. i. Ho. sentit, q̄ sic: nam ex his obli. ex quibus quis naturaliter obligatur, admittendæ sunt leges, q̄ fraudes clericorū excludunt, & cū ipsis contrahentes seruant indēnities. ar. in eo, quod legi. & no. de pac. c. i. & 2. de dona. c. per tuas. §. nos igitur. & sic sentire, interest et clericorum: quia si uellent ita priuilegijs gaudere contra iura ciuilia: nō reperirent contrahentes secū, vt in simili dicit tex. in l. sancimus. C. ad Treb. & maxime q̄n iudicialis auctoritas est appolita in contractu, ar. no. in l. ait prator. i. respon. ff. de muno. In Ho. qui et not. q̄ in casibus, in quibus ex facto istorū institutorū ecclesiæ non obligantur: personę tamen præponentiū obligantur. de arbi. c. per tuas. ver. quia iuro. & de ista materia. l. cum generaliter quæritur, an vnus ex cōtractu alterius teneatur, longa est dist. nōq̄: quæritur: vtrum ex contractu serui dñs obligetur: aut ex contractu liberi hois alius liber hō teneatur. Primo casu dic, q̄ sic. q̄nq; de peculio. q̄nq; de in rem verso. q̄nq; quod iustu. q̄nque infortoria. q̄nq; tributoria: sicut de prædictis casibus sunt tit. spales. C. & ff. Scdo casu q̄n quæritur de contractu liberi hois: tūc aut liberi hominis in alterius potestate. & dic idem, q̄ in seruis. vt in st. quod cum eo. in prin. Aut quæritur de contractu l. bēri hominis sui iuris: & tunc aut quæritur, an ecclesia teneatur de contractu sui administratoris. & dic, vt s. de depo. c. j. q̄nq; an pupillus teneatur ex contractu tutoris: vel adultus ex contractu curatorum. & dic, vt no. Bar. in l. post mortē. ff. q̄n ex facto tu. q̄nq; an dñs ex facto procurator. & tunc aut in iudicijs. & dic, vt s. vt lite non conte. c. i. aut in cōtractib. & distingue, ut no. Cy. in l. ei qui. ff. quod cum eo. aut quæritur, vtrum ipse administrator ex contractu per eū inito noie alieno teneatur. & dic, vt no. in l. procurator, qui pro euit. ff. de procu. & Cy. in d. l. ei, qui seruo. Bar. etiam tangit in illa disputatione. Adunantia generaliter, &c. & vide quod not.

9 Dy. in consi. quod incipit Petrus. ¶ Quæro. in mutuo facto ecclesiæ, an creditor teneatur probare pecuniam versam esse in utilitatem ecclesiæ a. gl. pen. dicit hic, q̄ vsq; ad summā a Capitulo constitutam non teneatur creditor probare istā (vt sic dixerim) versionem. concor. Accur. in Authē. hoc ius porrectum. in vlt. glo. C. de sacrosan. ec. & Ho. hic. & in sum ma. eo. ti. §. & si quis, ver. sed oportet. & seq. sed ob. d. Auth. hoc ius. ver. is creditor. Sed Gui. Na. dicit illum, ver. loqui, q̄n mutuum recepit non prælatus: vel nō cōstitutus ad hoc. secus si prælatus, vel alius cum consensu conuentus. graue. n. esset creditorem sequi prælatum ad curiam itinerantem p̄ negocijs ecclesiæ, & curiosum esse in quibus pecunia expēdatur. & similiter esset absurdum, cū mutuatur pecunia pro cultura agrorum ecclesiæ, vel alimentis monachorum, creditorem debere esse curiosum singulis diebus, & horis, q̄ in illud versum habens tractum successuum pecunia expēdatur: in hoc ergo tenetur probare creditor pecuniam esse versam in utilitatem ecclesiæ: cum ultra summam constitutam, vel personis ad hoc non deputatis creditor mutuauit. & ita hoc vt firmare Ioan. An. aliter dixit. s. de depo. c. i. dic et vt ibi. ¶ Scdō ad idē quæritur. d̄r q̄ ecclesia obligatur ultra summā, si probetur verā. ¶ sed pone, q̄ verā fuit: tñ non durauit verā. verbi grā domus fuit de pecunia mutuata refecta, & postea terramotu diruta: vel pannus emptus fuit p̄ vestibus monachorū, vel frumētū, & vinum, q̄ postea sunt subtrahata: vel casu fortuito perierunt: an ecclesia tunc teneatur: vt, q̄ sic: quia sufficit, q̄ sit versum, vt dicit iste tex. dicas, q̄ quique ecclesia suscipit mutuum, vsq; ad summam constitutam: & tunc siue pro utilitate perpetuo duratura: siue pro temporali utilitate ecclesiæ (vt in alimentis) ecclesia teneatur, etiam si postea perierit. quod tenet Barto. in veneral. 61. & Cyn. in Auth. hoc ius. in fi. C. de sacrosan. ecc. q̄nq; mutat creditor vltima summam prætaxatam, & conuerſa fuerit illa pecunia in

utilitatem ecclesiæ, sed non durat verſa: tunc sunt opinionēs. prima est, quia, aut est conuerſio facta ad utilitatem perpetuam: & tenetur ecclesia, etiam si non duret verſa: aut ad utilitatem temporalem: & non tenetur, si non durat. argu. ff. de trans. l. cū hi. §. cui nūmus. ad alim. alii simpliciter dicunt, q̄ vltra summam prætaxatam ecclesia non tenetur, si nō durat verſum. & sic debet suppleri ad illum tex. q̄ sit verſa, subaudi, & verſio duret. alijs non tenetur. subdit Io. An. q̄ quicquid dicatur, videtur ex hac Decr. q̄ ad summam prætaxatam omnino ecclesia obligetur: & etiam vltra summam, si in utilitatem ecclesiæ pecunia sit conuerſa, vt hic dicit, & argu. ff. si cer. pe. l. si ciuitas. subdit etiam dici posse, q̄ monachus, & et forte clericus ex mutuo contracto contemplatione ecclesiæ ipsam ecclesiā obligat. sicut & seruus dñm. C. de exer. l. si. & l. in Innocen. quam æquiparationem tene menti. & adde quod no. j. de priuileg. ca. cum olim. & quod dixi s. de depo. c. i. hæc sunt dicta Docto. in substantia. ex quibus vt, q̄ semper vsq; ad prætaxatam summam ecclesia teneatur, etiam si creditor non probet verſum. & sic de facili solo consensu prælati, & Capituli ecclesia obligatur in mutuo. quod intelligo verum, si liberat necessitas, pro qua debitū est cōtractum: puta debitum vrgens, & forte pœnale: vel ædificiorum necessaria reparatio: vel defectus victus, & veltitus: passim autem, & sine causa recipere mutuum non credo q̄ possit Capitulum, & conuentus: nam si in alijs contractibus ecclesiæ requiritur, quod meliora prospiciat, vt c. tua nuper. de his, quæ fiunt a prælati. ita, & multo magis in contractu mutui, qui videtur magis odiosus, vt patet ex no. per Cy. in dict. Auth. hoc ius porrectum. ad prædicta adde, quod no. Bar. in l. cum seruus. de verbo. obliga. ad hoc l. iubemus. C. de sacrosan. eccle. forte esset dicendum in illo religioso, qui non tolemniter mutuum accipit, & cōuertit in utilitatem ecclesiæ: sicut in negociorum gelitore distinguitur, vt l. si quis cum. ff. de nego. gestis.

ADDITIO.

a ¶ In utilitatem ecclesiæ. vide in Auchen. hoc ius porrectum. in fi. & ibi Bar. C. de sacrosan. ec. Car. in cle. j. 2. o. q. de re. ec. non alie.

S U M M A E.

- 1 Fideiussor si stetit diu in obligatione, potest cogere debitore, vt eum liberet.
- 2 Fideiussor potest agere contra debitorem, qui dissipat bona sua, ut eū liberet a fideiussione.
- 3 Fideiussor condemnatus, statim contra debitorem potest agere: ut eū liberet.
- 4 Fideiussor denunciatur creditori, q̄ agat contra debitorem dissipantem bona: alijs protestatur, q̄ superueniente inopia, non uult teneri: an creditor cogatur agere.

CVm pro quo. Tribus casibus fideiussor agit, ante quam soluat contra debitorem, vt liberetur a fideiussione. ¶ No. primò, q̄ quod fideiussor, si stetit diu in obligatione, potest cogere debitorem, vt eum liberet. quanto autem tempore intelligatur istud, diu a. quidam (vt Pet. & Abb.) per biennium. ff. loca. l. dominus horreorū. quandoq; istud, diu, denotat tempus quadrimestre. 3. quart. 2. c. si episcopus. quandoque semestre. de concess. præben. c. 2. Alii, vt Hostien. dicunt diu, cum lapsa est dies solutionis, & fideiussor a creditore molestatur, supra eod. cap. constitutus. remittit ad summam. eo. ti. §. si. Alii dicunt, q̄ stando per duos menses, tenet. vt C. eo. l. pe. sed intelligitur illa l. de fideiussore de iudicio sicut: non de fideiussore contractus. gl. dicit hic, quod illud, diu, erit arbitrium: quia iudex arbitrabitur illud, diu ex temporis cursu, & personarū affectu, & ex his, quæ inter contrahentes acta sunt, si apparere possunt, vt l. Luc. alleg. in glo.

De Solutionibus.

Quia solutione eius, quod debetur, ois tollitur obligatio, vt Inſt. quib. mo. tol. ob. per totum. Ideo viso de obligationibus, videndum est, qualiter dissoluantur. & facit ad materiā 14. quæstio. 6. c. 1. & 2. de pœni. distinet. 1. cap. medicina. & distin. 4. in quatuor primis c. congruit. de restitu. spolia. c. olim. il secundo. cum simi. hic alleg. in nouella.

S U M M A E.

- 1 Filius familias an teneatur soluere debita patris.
- 2 Successor in dignitate æquiparatur successori priuata persone.
- 3 Successor in prælatura non succedit persone defuncti: sed dignitati, & bonis.
- 4 Ecclesia ad hoc ut teneatur ex contractu prælati, quid requiratur.
- 5 Successor an teneatur ad debitum ex delicto descendens ex persona prædecessoris.

AD hoc. ¶ Nota primò, q̄ quod filius tenetur soluere debita patris: ad quem cogendum videtur fundata intentio creditoris eo ipso, quod est filius, per hunc text. sed non est verum: quia requiritur, quod sit hæres per immixtionem hereditatis: nam si abstinet, patris creditoribus non tenetur respondere beneficio prætoris concedentis sibi beneficiū abstinenti. quod dic, vt no. ff. de acquirend. heredita. Limpuberibus. & l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. solu. matrimo. per Dyn. ¶ Secundò not. q̄ quod æquiparatur successor in dignitate, & ille, qui succedit priuata persone: nam in eorū quemlibet descendit obligatio. est tamen differentia: quia si filius hæres tenetur ad debita qualitercunq; contracta p̄ necessitate ecclesiæ. æquiparatio ergo ista consistit: quia sicut hæres succedit in uniuersum ius defuncti. ff. de reg. iu. l. hæreditas. sic & prælatus succedit prælato. de testam. ca. relatum. in ver. nomine. & ideò sicut filius tenetur de omnibus, de quibus tenebatur pater: ita prælatus tenetur de omnibus, de quibus tenebatur prædecessor vt prælatus, secundum Hostien. & per hoc patet, q̄ quod successor in prælatura non succedit persone defuncti: sed dignitati, & bonis: & ideò non potest propriè dici hæres, sed quasi, vt dicit glo. penulti. quam not. similiter & filius dicitur successor bonorum, non personæ, & non per omnia est hæres, vt no. in l. inter eos. §. fina. ff. de fideiussor. & l. quoties. de noua. facit l. i. §. an bona. ff. de iure fidei. & l. si constante. §. fin. ff. solu. matrimo. ¶ Tertio no. q̄ quod ad hoc vt ecclesia teneatur ex contractu prælati, sufficit, q̄ debitum sit contractum pro necessitate ecclesiæ. Inn. sentit, q̄ hoc non sufficit: nisi etiam verſa sit in utilitatem ecclesiæ, secundum Hostien. iste tex. solum exigit, quod pro necessitate ecclesiæ debitum sit contractum. de quo dic, vt s. titu. j. c. quod quibusdam. & de deposi. c. grauis. & Cyn. in Authen. hoc ius porrectum. C. de sacrosan. ec. ¶ Oppo. iste tex. dicit filium simpliciter tantum ad debita patris teneri. contra imò videtur, q̄ teneatur vsq; ad vires hereditatis, & non vltra. vt C. de iure delib. l. scimus. Solu. dicit glo. illud verum, si filius fecit inuentarium de bonis hereditarijs: alijs tenetur in solidum, vt hic. de isto inuentario dicam j. de testa. c. Raynuntius. vbi dicam: an de iure canonico hæres non conficiens inuentarium teneatur vltra vires hereditarias. de quo p̄ Bart. & Bal. in rub. ff. de acq. har. ¶ Quærit glo. vtrū q̄ ad debitum ex delicto descendens teneatur successor ex persona prædecessoris. dicit gl. q̄ de eo, quod ad successorem puenit, & nō vltra. ego de successore in dignitate (an hoc sit verū) remitto te ad no. s. de or. co. c. cū dilectus. & ad Bar. in l. i. de priua. Pet. de Anch. sup. 3. Dec. R R R 2 deli.

ADDITIO.

a ¶ Istud diu. vide l. possideri. §. si seruus ff. de acq. poss. & l. si cum fidei commissaria. §. Aristo. ff. qui, & a quib. Cy. in l. i. c. vbi causa ista, & ibi Bal. & idem Bal. in l. si pro ca. C. mand.

deli. de herede qualiter ex delicto defuncti teneatur. dic ple nē in d. l. r. & j. de sep. c. vlt. & 12. q. 2. c. qui filios.

S V M M AE.

- 1 Prælati pro debitis alienis non potest ecclesiam obligare.
2 Ecclesia diuersis modis committitur.
3 Sigillum an sufficiat ad probandum, quod aliquis sit procurator domini.
4 Actus, qui geritur contra iura, non tenet.
5 Pœne appositio non firmat actum, qui geritur contra pœne appositionem.
6 Obligans ecclesiam pro alienis debitis, suspensus est ab administratione temporalium, & spiritualium.
7 Et si talis se immisceat diuinis, an sit irregularis. nu. 7. Prælati dimittendo debitum ecclesie: an dicatur grauare ecclesiam.

Si quorundam. Si prælati ecclesiam pro alienis debitis obligat, suspensus est ab administratione spiritualium, & temporalium: & ecclesia non tenetur. Tria facit. phibet, decernit, & pœnam imponit. secunda ibi[decernentes. Tertia ibi[si quis. Nota primò, qd prælati pro debitis alienis non potest ecclesiam obligare: licet enim habeat liberam, & generalis administrationis: tamen (quia talis obligatio debiti alieni habet vim donationis: talis donatio etiam habenti liberam, intelligitur interdicta, vt l. filiusfa. ff. de dona. & l. contra iura. §. si. ff. de pact. Secundo no. verbum commissam. adaptatur enim ad omnem modum, quo potest ecclesia alteri committi. interdum enim committitur vt prælati: interdum, vt procuratori, vel commendatario. 70. di. c. 1. 2. 1. q. 1. c. qui plures. de elect. c. cum nobis. & idem in inuatore, siue iniusto ecclesie possessore: ne sit melior illius conditio, qui delinquit, qd alterius habentis titulum. j. de præb. c. cum qui. li. 6. & ff. de dona. inter virum, & vxor. l. 3. §. videamus. omnes enim predicti sub illa prohibitione, de qua text. loquitur, continentur. quid si ille, cui abbas prioratum commisit, debitum alienum suscepit. dic, qd tenebitur ipse, nō abbas: qui in generali administratione illi concessa, non vt commississe illi delictum, vt l. si procurator. ff. de condi. inde. facit quod nō. in cle. fape. de verb. sign. de arbitrio Potestati concessio. Tertio not. qd specialiter inhibetur prælati alienam obligationem suscipere: alius ergo omnibus vt à iure cōcessum: nam & soluere quis pro ignorante, & iniusto potest, & eum liberat, vt l. soluendo. ff. de neg. gest. Vtrum autem interventione istius nouæ personæ suscipientis in se alienum debitum sit facta nouatio. dic plene per Bart. in l. Valerianus. ff. de præto. stip. Item vtrum si iste, qui suscepit, postea soluat, possit repetere ab eo, quem liberauit iniusto, vel ignorantem: dic vt no. Bar. in l. solutionem, & iudicium. ff. de sol. & ibi plene, si quis vult recipere debitum alienum: quod petitur in iudicio, litem in se suscipiendo: an actor, siue creditor, qui agit, ipsam admittere teneatur: vel possit eum recusare. dic vt ibi per eum. Quarto no. qd habens sigillum alicuius admittendus sit, vt illius procurator, cuius est sigillum: quia in sigillo imprimitur imago domini. de pe. di. 2. primū. vel saltem character, & litera nominis. de fide instr. c. inter dilectos. s. m. Goff. quod non placet Host. nisi ostendatur litera sigillata: vel caueatur de rato. ff. de procu. l. si procurator. de offi. or. c. conquerente. vel alijs fiat fides. de satisf. l. vna. & de hoc in c. 1. §. de procu. sigillum ergo solum non sufficit ad faciendum fidem, qd ipse sit dñi procurator. quid si qs producit infra debiti: an ex hoc præsumi debeat procurator illius, cuius noie agit, & de quo infra faciunt mentionem? dic vt l. si. C. de pact. cōuen. Quinto no. verbū, possent & c. ex hoc enim arguit Ho. qd hanc pœnam incurrit prælati ex alium literarum, vel sigillorum traditione in casu prohibi-

to: etiam si obligatio secuta non sit; vt quia creditor inuētus non est: nam in hoc præsumptuosus fuit, vt in fine dicit. Itē processit ad actum, & per eum non stetit. de re mil. l. 3. §. is q. ad hoc l. si quis non dicam. C. de epi. & cle. canonizata. de pœn. dist. 1. & optimē. ff. de fur. l. si pignoris. §. si quis ferramenta. In contrarium faciunt multa, quæ puniunt delictum attentatum, & non consummatū. de quibus plenē in reg. imputari. de reg. iu. lib. 6. in mercu. in q. de cogitante, & non perficien. re delictum. & l. qui ea mente. de fur. per Bar. Sexto no. qd factus, qui geritur contra iura, non tenet: & pœna imponit contrafacienti. licet ergo actus de iure nō fortiat effectū: punitur tamen, qui de facto actum gesit: quandoq; contra quod dic, vt l. ea quidem. C. si man. ita fue. alie. & quod no. in l. stipulatio ista habere licere. de ver. obl. collige et, qd pœna appositio non firmat actum, qui geritur, contra iuris prohibitionem. quod dic per Bar. in l. prætor. ff. de no. ope. nun. 7. Septimò no. qd obligans ecclesiam pro alienis debitis, suspensus est ab administratione temporalium, & spūaliū: cuius suspensionis relaxationem cum Papa sibi non referuet: vt ordinario commissa. de sent. excomm. c. nuper. quam tamen non faciet, nisi prius indemnitati ecclesie consulatur. de ver. sig. c. cū olim. s. m. Ho. Tāgit circa hoc incidēt Io. An. si talis suspensus immisceat se diuinis: an sit irregularis. vt, qd sic, per c. j. de re iud. li. 6. ipse tenet contrarium. Nō ob illud ca. quia ibi loquitur, qd quis est suspensus ab officio, vel diuinis: iste verò, de quo in c. isto, est suspensus ab administratione tpalium, & spiritualium: quæ administratio spiritualium est diuersa officio, & diuinis qnq; & aduerte, quia iste tex. loquitur in obligatione prohibita prælati: & de pœna sibi infligenda, si contrafecerit. nec est superflua illud ca. p. c. sine exceptione. 12. q. 2. c. hoc ius. Illa. n. loquuntur in alienationibus: ista in obligationibus (puta cōtrahendo mutuū: vel alienum onus in ecclesiam transferendo: vel fideiubedo. §. ti. 1. c. qd quibusdam. Quid si pecuniam hēt superflua: nun quid poterit illam mutuare indigenti? dicit Io. An. qd sic: cū & de superfluo teneamur elemosinam facere. 12. q. 2. c. aurum. & c. gloria. cum si. Querit Ho. quid si non grauat p̄dictis modis, sed debitum remittendo: idem vt, s. m. Vinc. & qa q remittit, alienat. ff. de cond. ob ca. l. si mulier. de testi. c. veniens. quod non fatetur Io. An. qui quærit de istis schedulis, siue chartis non scriptis: quæ traduntur alicui, appenso sigillo domini, vt ibi scribatur per illum, qui illas recepit: an in omnino, quod ibi postea scriptum fuerit, dñs obligetur. dicit Ho. qd tales schedulæ vix transeunt sine vitio fallitatis: cum tu dominus sis in domo, & scriptura fiat in curia. ar. de his, quæ fiunt à præla. c. quantò. vbi de hoc. & hic per Io. An. & plenius. §. de fid. instr. c. 2. semel de istis chartis vidi, in quibus erat appensa vera bulla Papæ, & nihil in eis scriptū: erat em̄ nuncius apostolicus: & vbi necessitas in transitu imminere bat, scribebat in ea pro parte Urbani illi, cuius auxilio indigebat: dubitabatur tamen, an dictæ literæ essent falsæ.

S V M M AE.

- 1 Debitor, qui non est soluendo, excommunicatus, quia non soluit, absoluitur cum cautione de soluendo, si ad pinguiorem fortunam denegerit.
2 Exceptio, in quantum quis facere, potest potest opponi, etiā post sententiam in executione.
3 Inopia qualiter probetur.
4 Solutio particularis admittitur non idonei debitoris: & parte illa, quam potest, coguntur creditores recipere.
5 Dilationem qui consequitur à iure, tenetur idonee cauere.
6 Cedens bonis non liberatur ab obligatione: immo adhuc est ciuilitur, & naturaliter obligatus.
7 Clericus non potest conueniri, nisi in quantum facere potest, etiā sine beneficio cessionis.

- 8 Priuilegium habens, qd non condemnetur, nisi in quantum facere potest: si fecit pactum, qd conueniretur in solidum, vel renunciauit beneficio cessionis: quid iuris.
9 Debitor an possit cedere bonis, creditoribus non urgentibus.
10 Exceptio excommunicationis an impediatur cessionem, quæ petitur coram iudice.
11 Cedere an possit bonis, iniuris credi. qui est sufficiens, & soluendo.

Odoardus. Debitor, qui non est soluendo, excommunicatus, quia non soluit, absoluitur cum cautione de soluendo, si ad pinguiorem fortunam denegerit. & primò querelam impetrantis ponit. secundò dat iudices. ibi [mandamus. Not. qd iste Odo. conueniebatur à multis creditoribus: qui omnes cum concurrunt, an alii alijs præferatur. dic, vt no. in l. si. C. qui bo. ced. poss. Secundo no. qd Papa mandat istum clericum conueniri, quatenus facere potest: etiā si non cesit bonis. ex quo collige. qd sicut de iure ciuili miles, maritus, donator, patronus, & quidam alii conueniuntur, quatenus facere possunt (vt patet in l. miles. in prin. & l. sunt qui. cum seq. ff. de re iud.) ita & miles celestis militiæ. & hoc tenet gl. in d. l. miles. & ibi idem Bar. Tertio no. qd iste recognouit debita in iudicio, & sic habetur pro condemnato, vt l. debitoribus. ff. de re iud. & tunc, scilicet post confessionem in termino ad soluendum, constitit de istius impotētia. ex quo collige, qd exceptio ista in quantum quis facere potest potest opponi, etiam post sententiam, in executione. & ratio est; quia illa exceptio non impugnat sententiam: ergo ipsa, & omnis similis potest etiam post sententiam opponi, vt l. ex diuerso. §. si. ff. so. ma. & no. Bar. in d. l. sunt qui. & c. Quarto no. qd Papa mandat hunc absolui, si constiterit de inopia. qualiter autem de hoc constet, siue probetur. dicit Io. An. si hostiarum mendicabit verè, & sine fraude. qa alijs puniretur, vt C. de men. vali. lib. 1. r. vel dic secundum eum, qd probatur eo ipso, qd bonis cedit: nec debet corpus eius potest detineri. C. qui bo. ced. poss. l. r. tu dic de ista inopia, qualiter probetur, & quis dicatur inops, vt in Authē. præterea. C. vnde vir & vxor. & l. si constante. ff. so. ma. & §. de p̄sumpt. cap. fina. Quinto not. qd non idonei debitoris admittitur particularis solutio: & partem illam, quam potest soluere, coguntur creditores recipere: regulariter verò, cū debitum est liquidum, non admittitur particularis solutio, creditore iniusto. quod dic, vt no. in l. quidam æstimauerunt. ff. si cer. pet. & l. tutor. §. Lucius. ff. de vsur. Sexto not. qd Papa mandat istam sententiam relaxari, non seruata forma absolutionis: quæ est cautio cum iuramento de parendo mandatis. & hoc ideo; quia non ligauerat, secundum Deum, vt patet ex iuribus allegatis in glo. 3. Septimò not. qd ille, qui cōsequitur dilationem à iure, tenetur idonee cauere. de quo per Cyn. in l. vniuersa. C. de preci. Imper. offe. vbi quid iuris in dicto casu, si cautio non præstatur. facit l. non quemadmodum. ff. de iud. & posset dici, qd illa dilatione pendente de superuenientia facultatum, non currat creditoribus præscriptio, interim agere non valentibus, vt l. si. ad si. C. qui bo. ced. poss. Octa uo no. qd licet quis cedat bonis, non liberatur ab obligatione: immo, sicut primò, est ciuilitur, & naturaliter obligatus, & hoc no. colligit gl. si. quæ ex hoc innuit, qd iste. O. cesserit bonis. quod sentit etiam hic Inn. & Doct. ego dixi §. in 2. no. qd clericus, (& sic miles celestis) consequitur illud beneficium, ne conueniatur, nisi in quantum facere potest, etiā si ne beneficio cessionis. quod credo verum, vt no. in d. l. miles. & sic cessio non requiritur, vt patet in illo c. in quo de cessione mentio nō habetur. & magnus est effectus: an sine cessione habeat istud beneficium, vel non. nam si habet, conuenitur, deducto ne egeat, vt ff. de reg. iu. l. in condemnatis b. Si verò cessionis beneficio consequatur hoc: tunc vsque ad interulam spoliari debet. alii dicunt (& verius) qd panni de-

dorfo non debent auferri: sicut nec illi, qui ducitur ad supplicium, publicatis bonis, vt l. diuus. ff. de bo. dam. quod tenet Cy. in l. si. C. qui bo. ced. poss. in 4. q. & ff. eo. ti. l. qui cedit. per Bar. Vltimò no. qd ista cautio debet esse idonea. & sic cum fideiusso. vel pigno. glo. tamen dicit, qd si hoc nō potest, sufficit iuratoria. Idem Goff. Vinc. & Phi. Opp. & videtur, qd si iste nō potest soluere, debet carcerari, & tormētis subijci, vt §. de deposi. ca. grauis. hic autem dicitur, qd debet relaxari: ergo malè. præterea alia iura dicunt, qd qui non potest soluere, luat in corpus, vt ff. de in ius vo. l. si. quid dicendum. fo. dicit Inno. quandoq; quis conuenitur ciuilitur ad interesse. & tunc (siue ex contractu, siue ex maleficio) sufficit, qd bonis cedat, vt hic. quandoq; conuenitur criminaliter ad pœnam applicandam parti, vel pœnitentiam imponendam: & tunc talis debitor condemnatus non potest soluere, commutabitur talis pœna in corporalem: si placeat aitori. & non eo iniusto 12. q. 2. c. fraternitas. quandoq; quis accusatur criminaliter ad pœnam applicandam fisco (quod est semper in dubio: nisi in casibus exceptis) & tunc iniusto actore poterit fieri p̄ iudicem talis commutatio. ff. de pœn. l. r. de sen. excom. c. vt famæ. secundum Inno. cui adde, quod no. in c. sicut dignum. j. de homici. vbi not. glo. qd si talis luit in corpus, liberatur à pœna pecuniaria: in cuius defectum in corpus luit. Sedò oppo. de c. peruenit. §. ti. 1. vbi in fructibus alimentorum cū deputatis fit executio. sol. aut quis cesit bonis: & tunc (scilicet tempore cessionis) omnia auferuntur. exceptis vestibus, vt dixi. quæ sita verò postea conferuantur, vsq; ad alimenta. & sic deducto ne egeat, vt d. ca. peruenit. vel ibi fit executio in solidum propter periuriam. Nam dolosus non habet beneficium cessionis: sicut nec debitor reipublicæ. C. de exac. tribu. l. nemo. similiter nec ille, qui tenetur ad factum præcisē, vt no. Cy. in 2. q. C. qui bon. ced. poss. & Bar. ff. eod. ti. l. r. similiter nec ille, qui conuenitur rei vend. vt l. Nefennius. §. fin. ff. de re iudic. Quarit Ioan. And. si habens priuilegium, qd non condemnetur, nisi in quantum facere potest, facit pactū, qd conueniretur in solidum: vel renunciauit quis beneficio cessionis. dicit ipse, si hoc priuilegium competat ratione p̄sonæ priuilegata, non valet, vt l. alia. §. eleganter. ff. so. ma. & no. j. de dona. inter virum, & vxorem. c. 1. in glo. 2. Si verò ratione contractus (vt pro socio, & simi.) & tunc tenet pactum. ff. pro soc. l. verum. §. 1. & ff. de re iud. l. si conuenit. s. m. Ho. de quo plenius per Bar. in d. l. alia. & per Cyn. in d. l. r. in vlt. q. latisimè. Vterius quæro, an creditoribus non vrgentibus, possit debitor cedere bonis. Iaco. de Ra. qd non, vt no. Cy. in d. l. r. in 8. q. vbi quærit: an ille, qui cesit, possit pœnitere, vt bona recuperet. dicit, qd sic. & an teneat ad iudicare bona creditoribus iudicis officio, vt no. in l. penul. ff. de ces. bo. & de multis quæst. in materia cessionis vide per Hosti. in summa. eod. titu. sub rub. de ces. bo. quæ rub. ibi communitur non habetur: sed est materia sub §. fin. de dona. inter virū & vxorem. sub rub. de dot. promiss. §. si quis constituat. ad si. Vltra alios quæro, an exceptio excommunicationis impediatur cessionem, quæ petitur coram iudice. videtur, qd sic, per c. intelleximus. de iudic. In contrarium est veritas: nam cessio subsequens est causa absolutionis ab excommunicatione præcedenti, vt hic: ergo cum cessio dissoluat tale vinculum: eius petitioni non debet obstarē, vt l. cui necessitas. in fin. ff. de lib. cau. facit l. binarum. de ser. vrb. præd. præterea seruus in iudicio esse non potest, vt C. de iudic. l. seruus. & tamen pro absolutione obtinenda, & commaxis eidē esse poterit, vt l. vix. ff. de iudic. Item seruus potest bonorū possessionem agnoscere, quæ non agnoscitur, nisi in præsentia iudicis. & ratio est; quia non petitur in figura iudicii, vt l. seruus. de bon. poss. & quod ibi no. ergo idem in cessione: quæ re vera non fit in figura iudicii. & hoc tenet dominus Feder. de Sen. confi. 188. vbi subiungit, an ille, qui est sufficiens, & soluendo, possit cedere bonis, iniuris creditoribus: vt, qd Pet. de Anch. sup. 3. Dec. R R R 3 non:

non:quia a miseria, & inopia causatur beneficium cesionis vt dicit tex.in l.pe.C. qui bo.cede.poss. ergo si ex inopia fun datur intentio cedentis,debet eam probare: sicut creditor inopiam debitorum:cum vult deuenire ad fideiussorē,iuxta no.per Bar.in l.in illa stipula.si kalendis.de verbo.obli.facit Auth.de fideiuf.§.quod aut.ver. agnoscunt aut creditores . &c.& hoc tenuit quidam doctor consulendo. D.Fe. ibi fen tit in lua apostilla contrarium:lex.n. p̄supponit,q̄ cedens p̄t habere bona immobilia,vt l.is qui. 1.& 2.ff.de ces. bo. alle. quod no.Ho.super j.c.super ver.confiterit.vbi dicit, q̄ eo ip so,q̄ cedit bonis,p̄batur inopia:nec debet eius corpus post ea detineri.C. qui bo.ce.pofl. l.2.& de pig.c.2.

ADDITIO.

- a ¶ Quatenus facere p̄t. De isto inquantū facere p̄t, qualiter intelliga tur. vide in c. quod sup. et his in 6. nota. j. de no.
b ¶ In condemnatus. facit, quod post gl. not. Bal. in l. si maritus in idem. ff. solu. mat.

S U M M A E.

- 1 Soluens indebitum, an possit repetere.
2 Negans solutionem, si de ipsa conuincitur, p̄t ad aliam defensionem transire, & dicere se debitum recepisse.
3 Indebitum, vt solutum, repeti possit, quod dicatur. Et an possit repeti. nu. 8.
4 Indebiti species plures. & nu. 7.
5 Indebitum naturale, quod dicatur. Quod iuris tantum. & nu. 6.
9 Tutus ope exceptionis non numerata pecuniā si soluit: an poterit repetere.
10 Tutus exceptione p̄scriptionis, si soluit, an poterit repetere.
11 Laicus sub spe futuræ numerationis confitetur se recepisse pecuniā, quam ad certum terminum iurat reddere: lapsō biennio conueniuntur super illa: an aliquo iure possit se tueri.
12 Remedia quatuor contra creditorem qui petit, quod non numerauit.
13 Lex si. C. de non nu. pe. an restringat in contractibus ecclesiasticas, et per sonas ecclesiasticas.
14 Prælati si renunciat exceptioni doli non nu. pe. in contractu cōfessionis mutui, & iurat: an possit exceptionem opponere.

IS qui. Qui dicit indebitē se soluisse, tenet hoc probare. fallit si recipiens solutionē negauit: quo casu de mendacio conuentus probare tenet se debitum recepisse. ¶ Not. j. ¶ q̄ soluens indebitum potest repetere. quod quando sit verum: dic, vt ff. de condi. ind. l. 1. ¶ & per totum. ¶ Secundō no. q̄ post solutionem p̄sumitur quis soluisse debitum: quia nō est verosimile, quod qs iacet pecunias suas, vt ff. de prob. l. cum de indebito. vnde sumpta est illa Decre. ¶ Tertiō not. quod hęc p̄sumptio transfert onus probationis in illum, contra quem facit p̄sump. ille enim, pro quo p̄sumitur, habet intentionem suam fun datam de iure communi: ideō a probationis onere releuat, vt l. siue possidetis. C. de proba. c. cum siml. & ca. vt nostrū. vt ecclesiast. bene. ¶ Quartō no. in ver. nisi. ¶ q̄ si negans so lutionem, de ipsa conuincitur, potest ad aliam defensionem transire, & dicere se debitum recepisse: quia reus non prohibetur vti variis defensionibus, vt in reg. nullus pluribus. de reg. iu. lib. 6. dicam j. vnde instruit hic reum, q̄ non p̄cisē neget. de quo vide in Spe. de excep. §. visō. ver. quid si debi tor. ¶ Oppo. dicitur hic, q̄ ille, qui negat solutionem, si inde conuincatur: admittitur ad probandum, quod debitum receperit. contra de Auth. contra qui propriam. C. de non nu. pecu. vbi excep. contrariam primæ non debet quis proponere. so. ibi. speciale, quando quis fecit propriam scripturam, & eam abnegat: vel si confiteatur, negat numerationem: tunc enim de mendacio conuentus patitur penam, de qua ibi: se tus est in alio debito, etiam si petatur vigore publici instru-

menti. nam negans solutionem, si etiā ex publico instrumē to conuincitur, potest transire ad aliam exceptionem: puta iurifurandi, sententiæ, pacti, & siml. vt dicto c. nullus pluri bus. facit ad q. si accusatus de homicidio dicit se non fecisse, & conuictus per testes vult probare, quod ad sui defensionem fecerit: certē per hoc debet audiri, secundum Iac. de Are. licet sit cautius, quod sub exceptio ne loquatur, vt dixi in c. cum venerabilis. de exceptio. & not. C. de excep. l. & si quid. & ita notat Cyn. in dicta Aut. contra qui propriam. ¶ Quæro. dicitur in tex. [quod ille, qui conqueritur indebi tam pecuniam] & c. quæro ¶ quod dicatur indebitum, vt solu tum repeti possit glo. distinguit, quod aliud est indebitum iure naturali tantum: aliud iure ciuili tantum: aliud vtroque iure: aliud indebitum iure exceptionis. & hoc duplex: nam aliquid exceptione temporalis: aliquid perpetua. & si perpe tua: aut est fauorabilis: aut odiosa: aut inducā ad iuris rigo rem conseruandum. & quid iuris in vnoquoq; membro, ha betis in glo. pro cuius pleniori declaratione prius cognosce re debemus, quot modis dicatur debitum: per cuius agni tionem, eius contrarium (scilicet quot modis dicatur, indebi tum) cognoscetur. vt ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iuris. l. 1. dic ergo, ¶ quod species debiti sunt plures: nā quoddam est debitum naturale tantum: quoddam est debitum ciuile tan tum: quoddam est debitum naturale & ciuile, cui obstat ex ceptio. ¶ Ad vnamquāque igitur speciem redeundo, quæ ro, ¶ quod est debitum naturale tantum. dicunt quidā, quod illud, quod est relicū in minus solemnī voluntate, siue testa mento, quod habet defectum numeri testium: nam illud le gatum in tali testamento relicū naturaliter debetur: sicut ex stip. non solemnī, vt no. glo. in l. post diuisionem. C. de iuris & fac. igno. Pe. de Bel. perti. in l. cum quis. eo. tit. dicit con tra. scilicet quod nullo modo debentur legata relicta in mi nus solemnī testamento; quia deficit in forma. ergo si nō va let quod ago, vt ago: nō valet vt valere potest: sicut dicimus in stipula. de conli. pe. l. 1. §. eum qui. & de testa. l. non codi cillum. p̄terea instituti non debent illa legata: quia eorum institutio est nulla: venientes abintestato similiter non tenē tur, quia ab eis non sunt relicta. non est ergo reperire per sonā, in qua fundetur ista obligatio naturalis. & ista est opi. vltamontanorum. Sed citramontani tenent primam, quod relicta in minus solemnī voluntate, naturaliter debeantur, vt l. 1. & ibi no. ff. de condi. inde. aliud exemplum est, quod naturaliter debeatur legatariis, quod hæres eis detrahit per falcidiam: illud enim, quod detrahitur ideō naturaliter de betur; quia testator sic voluit: sed l. ciuilis non. quia rese cat legata. Insti. ad leg. falc. in prin. & C. ad leg. fal. l. error. & hoc tenet glo. & citramontani. vltamontani, vt Pe. contra: quia lex. fal. refecat ipso iure, vt l. linea margaritarum. ff. ad leg. fal. & prohibet vltra relinqui, vt Insti. eod. titu. in prin. ergo si lex prohibet, & fit contra eam, pro infecto dēt habe ri: vt nullo iure debeantur, vt l. non dubium C. de leg. Non obstat, quod lex non potest corrumpere iam contractum, vt Insti. de iure nat. gen. & ci. §. sed naturalia. sed bene po test impedire: ne obligatio naturalis oriatur contra prohibi tionem suam. nam multa impediunt contrahenda. & c. vt l. patre furioso. de his, qui sunt sui, vel alie. iuris. glo. tenet cō tra in dicta. l. 1. ff. de condi. inde. & idem Bar. Tertium exem plum est de naturali obligatione, cui versus debitor est ab solutus per sententiam, vbi naturalis remanet: sed ciuilis tol litur, vt l. Iuli. ff. de condi. inde. & hoc tenent glo. Pe. contra. dicit enim, quod per sententiam nulla tollitur: imō remanet ciuilis, & naturalis. quod patet, quia parit exceptionem rei iu. vt in to. tit. ff. de exc. rei iud. sed exceptio est actionis exclusio, vt l. 2. ff. de excep. rei. iudi. p̄terea sententia abso lutoria nihil nō inducit: sed declarat. quia iudex non intē dit aliquid noui facere: sed solūm, quod est; & declarare. Ideō non tollitur naturalis, ff. de ac. & obli. l. obligationum substā

tia. &

tia. & l. sicuti. §. si quæratu. ff. si serui. ven. ergo vbi debitor absolutus est, ad huc remanet debitor: sed habet exceptio nem. de hoc dic, vt dicta l. Iul. & quod no. Cyn. in l. ex causa. C. de compen. ¶ Est & aliud exemplum de debito natu rali tantū, scilicet quod debetur ex pacto nudo, vt l. iurifgē. §. sed cum nulla. ff. de pac. & l. 1. eo. tit. ¶ Est aliud debitum naturaliter ad antidora: vt benefacienti benefaciamus. de quo in l. sed si lege. §. consuluit. de pe. hæredi. Et ista sunt exē pla de debito naturali tantum. ¶ Sed ¶ videamus exempla de debito iuris ciuili tantum. quod sit illud. dicunt gl. quod est debitum ex chirographo ante biennium: nam post bien nium obligatio est fortis, vt l. in contractibus. & l. si ex cau tione. de non nu. pecu. Pe. dicit, quod ibi est ciuilis, & natu ralis et ante biennium: quia datur exceptio nō nu. pec. ergo actio nata est, vt l. 2. de excep. & alijs rationibus subtiliter hoc probat in d. l. cum quis. vt ibi per Cy. videas. qui de mu tuo ciuili tm exemplificat per l. Stichum. §. naturalis. ff. de sol. & de consti. pecu. l. 3. §. 1. & ibi no. glo. tñ tenet, q̄ nulla orta sit ante biennium: quia talis obligatio habet tacitā con ditionem, si numeretur, vt l. si. de non nu. pec. sed tacita con ditio, sicut expressa, impedit natiuitatem obligationis, vt l. 10 item quia. ff. de pac. ¶ Est & alia species. l. debitum ciuile & naturale, cui non obstat exceptio. & exemplifica in eo, quod debetur ex stipulati. sed de hoc est dubiū, an contra talē sti pulationem (si nō est inserta cā) obstat exceptio. de quo no. Cyn. in l. naturaliter. de non num. pecu. ¶ Restat videre de quarta specie, scilicet de debito ciuili, & naturali, cui obstat exceptio. & de hoc pone exemplū. ff. & C. ad Mace. & Vell. ¶ Visis igitur quatuor speciebus debiti, reuertor ad glo. no stram, quot sunt species indebiti. & dicit, ¶ quod quoddam iure ciuili tantum: quoddā vtroque iure. & c. vt in ea videtis. vidē dum ergo restat, qualiter vnumquodque istorū, si soluat, possit repeti. pro cuius pleniori declaratione Cyn. in d. l. cū quis. ponit longam distinctionē. & sic. ¶ cum queritur. vtrū indebitum solutum possit repeti: sic distingue. aut queris de indebito ciuilitate, & naturaliter: & tunc aut est solutum a sciente, aut ab ignorante. si a sciente, non repetitur: quia vi detur donare, vt l. 1. ff. de condi. inde. quod est verum iure actionis: sed iure retentionis quandoque repetitur, vt l. si cū aurum. ff. de solu. secundo casu, aut per ignorantiam facti, aut iuris. si facti, indistinctē repetitur. vt C. & ff. de condi. inde. si per errorem iuris: tunc refert. aut ille, qui repetit, certat de lucro: & tunc non repetit. ad leg. fal. l. error. aut cer rat de damno vitando: & tunc aut ipse solus: aut vterque. si solus, repetit. ff. vt le. no. ca. l. si is a quo. §. vlt. si vterque, non repetit. ff. fa. mi. erciscum. l. qui erat. glo. tamen hic indistinctē dicit, quod indebitum vtroque iure, quocūque errore solua tur, potest repeti. aut queris de indebito naturaliter tantū. dicit Cyn. q̄ idem per omnia est dicendum, sicut in indebito vtroque iure. fallit de condi. inde. l. ea que. aut queris de in debito ciuilitate tantū: sed naturaliter debito. & gl. hic dicit, q̄ tale solutum per ignorantiam facti repetitur: secus si per ignorantiam iuris. ponit exemplum in indebito, quod rese carur per falcidiam. quod naturaliter est debitum: licet Pet. contra, vt p̄ dixi. est aliud indebitum naturale tantū, non proueniens ex pacto nudo: sed ab instinctu natura, vt bene facienti benefaciamus: & tale solutum ignoranter, an possit repeti. dic per Bar. in l. si testamento. ff. de fideiuf. dicam j. c. proximi. in rub. aut queris de debito vtroque iure: sed ope ex ceptio. indebito. & tunc aut ope exceptionis dilatoria: & nō repetitur. vt ff. de cond. inde. l. in diem. aut indebitum ope exceptionis perpetua: & tunc refert. aut introducitur ad ri gorem iuris conseruandum: & tunc indistinctē non repe titur, vt ff. de cond. inde. l. Iul. aut est alia non introducta ad hoc: & tunc aut est odiosa, aut fauorabilis. si odiosa, & con tra ius introducta (vt exceptio senatusconsulti. Maced.) & tūc aut est solutum errore facti: & repetitur. aut errore iuris: &

non repetitur, vt l. si. ff. ad Ma. aut exceptio odiosa non est in troducta contra ius: & tunc, secundum Pe. idem est, quod in exceptione fauorabili: in qua quocūq; errore soluat, repe titur. aut est indebitum ope exceptionis dubia: & tunc sub distingue, secundum Dyn. aut exceptio dubia pertinebat ad naturalem obligationem: aut non. & si non: aut soluitur er rore facti, aut iuris, aut ex certa scientia. & eodem modo vi detur distinguendum in exceptione fauorabili perpetua. & qualiter cognoscatur exceptio odiosa ab exceptione fauora bili. dic, vt not. in l. qui excep. ff. de condi. inde. quæ est l. non ad hoc. ¶ Iuxta prædicta querit Cy. in dicta l. cum quis. vbi soluitur indebitum ope exceptionis, dilacione nō repetitur, vt ¶ dixi. quid si tutus ope exceptionis non nume. pecu. fol uuit: an poterit repetere. videtur, q̄ non; quia est exceptio tē poralis, vt dicta l. quod si in diem. contrarium tenet Cy. per l. maritus dotem. ff. sol. matr. & ibi est casus. Non obstat. l. si in diem. quæ loquitur de dilatoria: cuius obiectus non perim it, sed differt principale negotium: sed obiectus exceptio nis non nume. pecu. perimit principale negotium, ergo & c. & videtur casus. C. de non num. pecu. l. cum fidem. a contra rio sensu. ¶ Vltius queritur ad idem. ¶ an tutus exceptio ne p̄scriptionis, si soluit, possit repetere. hęc quæstio est dubia propter glo. aliquas, quæ videntur velle, q̄ per p̄scri ptionem tollitur naturalis, vt l. at qui natura. de nego. gest. & ibi notatur, quod naturalis remanet, vt l. obligationum fe rē. §. placet. de actio. & oblig. Cy. videtur inclinare, q̄ quo cunque errore soluat, possit repeti. quod tenet etiam glo. in l. vlt. §. si procurator. ff. rē ratam haberi. nam si potest cō dicere, vt ibi: ergo & solutum repetere. facit l. si postquam. de fideiuf. dic, vt dicta l. si. per Bar. ad prædicta vide quod no tat Inno. in cap. quia plerique. de immuni. eccle. vbi de istis indebitis ex minus solēni testamento, ex p̄scriptione, ex sententia, per leg. fal. & sim. qualiter ille, qui debet (licet inf ficaciter) in foro conscientia teneatur. ibi plenē videas. ¶ Querit Ioan. And. post Host. ¶ Laicus sub spe futuræ nu merationis confitetur se recepisse pecuniā: quam ad cer tum terminum iurat reddere: lapsō autem biennio conue nitur super illa: an aliquo iure possit se tueri. videtur, q̄ nō. quia ab exceptione non numerata pecuniæ lapsu biennij est exclusus. C. de non num. pecu. l. in contractibus. per conse quens, nec de dolo, nec in factum, nec alio modo excipi poterit illa de causa: aliās illa lex esset derisoria, & concedere tur vna via & c. contra c. tuæ. de procu. p̄terea p̄sumptio iuris, & de iure videtur, q̄ lapsu biennij fuerit pecunia nu merata: vnde non recipit probationem in contrarium, vt d. l. in contractibus. §. illo videlicet. & hanc opi. tenet Azo, Bul. & sequaces in l. si ex cautione. C. de non nume. pecu. alij, vt Hug. & Accur. (quos quasi omnes moderni sequuntur) di cūt ex æquitate dandam exceptionem doli, vbi stipulatio non intercessit: vel in factum, vbi intercessit: transfertur ta men onus probandi post biennium in debitorem. l. q̄ non fuerit numerata. & sic intelligitur l. si ex cautione. & l. cū yltra. e. tit. & c. si cautio. de fide instrum. facit enim dolo credi tor, petens quod non numerauit, vt l. 2. §. circa. ff. de doli. excep. Non obstat iuramentum propter tacitam conditio nem subiatellatam, si fuerit numerata, vt l. fin. C. de non nu me. pecu. p̄terea sicut tempus non est modus obligationis tollendæ, vt l. obligationum fere. §. placet. de actio. & oblig. ita & multo minus inducendo: cum primum sit facilius se cundo, l. 1. §. quod ait. de superfi. nam huic exceptioni doli (quæ contra creditorem petentē, quod nō numerauit, obji citur) non videtur fuisse, nec potuisse renunciari: quia est do lus de futuro. ff. de pac. do. l. conuenire. ¶ nam contra illum creditorem, qui petit, quod non numerauit, quatuor videntur remedia prodita a principio. primum exceptio nō num. pecu. ab Imperatore gratiose, & de nouo concessa cum tem poris limitatione. l. biennij. secundū exceptio doli. tertium Pet. de Anch. sup. 3. Decr. R R R 4 ex-

S V M M A E.

exceptio in factum. & hæc nullo modo sunt limitatæ, nec sub
 lata. & quod nõ mutatur &c. vt l. sancimus. C. de testa. quar-
 tum remedium est conditio sine causa, quæ est personalis.
 Insti. de act. §. appellamus. ergo duratura ad 40. annos. C. de
 const. pecu. l. 2. Nec ob. si dicas, qd frustra sit inducta execu-
 tio non num. pecu. si post biennium possunt istæ opponi: nõ
 enim est frustra; quia debitor negante solutionem pecuniæ
 sibi factam, oneratur creditor onere probandi numeratio-
 nem: sed per lapsum biennij ab illo onere releatur, & debi-
 tor in probando grauat, qd sibi non fuerit pecunia nume-
 rata: nam hoc dicendo, dicit creditorem dolo facere. & qui
 dolum dicit &c. vt l. in exceptionibus. §. qui dolo. de proba.
 & illam opi. videtur tenere Innoc. in d. cap. quia plerique. &
 Dy. in reg. locupletari. de reg. iur. lib. 6. & Ioan. And. eam hic
 firmat alijs rationibus hic confirmans. sed prædicta suffi-
 ciant. ¶ Vltimò querit post Host. ¶ an illa l. in contractibus.
 attingat ecclesias, & personas ecclesiasticas. de ecclesijs vi-
 detur, qd non: quia non tenetur ex mutuo: nisi conuersum
 fuerit &c. vt §. c. prox. quod quibusdam. nam si non obligat
 numeratio nisi &c. multò minus confessio: & præsertim qa
 biennalis præscriptio non currit contra ecclesiam: sicut nec
 contra minorem, vt l. fin. in quibus cau. in inte. resti. non est
 neces. & idem videtur dicendum in ecclesiasticis personis,
 quæ eodem priuilegio cum rebus ecclesiæ gaudere debent.
 de offi. archiep. cap. fina. nec secundum l. sed secundum cano-
 nes iudicandi sunt clerici. ad hoc Ioan. 18. Secundum legem
 vestram iudicate illum. & quod ita fuerit de mente Papæ, pa-
 tet: quia materias legales (quas voluit approbare) posuit: &
 de ipsis mentionem habuit, vt de condi. indebi. & de præce-
 dentibus. sed de tractatu non numeratæ pecuniæ quia men-
 tionem non habuit: non videtur voluisse clericos hac tempo-
 ris angustia coarctari, & in hoc residet. Sed aduerte, quia vi-
 detur sibi contrariari. §. enim dixit hanc exceptionem in fa-
 uorem debitorum in præsidium adinuentam ab Imperato-
 re. nam si non esset inuenta, oporteret recurrere ad excep-
 tionem doli, vel in factum, vel ad conditionem sine causa:
 & tunc probare tenetur debitor pecuniam non fuisse nume-
 ratam, vt prædictum est. sed per hanc exceptionem intra
 biennium releuantur ab isto onere. Si ergo clerici volunt
 uti isto iuris ciuilibus beneficio, debent uti cum temporis limi-
 tatione, vt Imperator induxit, & non perpetuò: quia perpe-
 tuò non induxit eam Imperator. ergo si clerici suo nomine
 (non dico ecclesiæ) consentunt se mutuum recepisse: lapso
 biennio, exceptio non num. pecu. se tueri non possunt. quia
 ciuilibus constitutio, vel canonica concedens hoc beneficium
 non apparet. & sic saluo saniori iudicio, opi. Ioan. An. & Ho-
 stien. in hac parte non placet. hic tamen sumpta occasione p
 sequitur hic Ioan. And. an legibus Imperialibus ligentur ec-
 clesiæ, & personæ ecclesiasticæ. & similiter, an statutis, & cõ-
 suetudinibus laicorum, vt hic per eum: & plenius dixi. §. de
 ope. no. nun. c. 1. ¶ Vltimò querit. ¶ si prælati renunciati
 exceptioni doli non nune. pecu. in contractu confessionis
 mutui, & iurauit: an possit eam opponere. tenet, qd in præiu-
 dicium ecclesiæ non tenuit renunciatio: sed in præiudicium
 suum sic. & vide quod no. in Specu. de restitu. in inte. §. 2. ver.
 hoc quoque. in fi. ¶ Glo. vlt. ponit casus, in quibus ille, qd ne-
 gat, punitur ex mendacio. sed tunc quæro, quid si post nega-
 tionem confiteatur: an euadat pœnam? vide in Spec. de cor-
 fess. §. nunc videndum. ad finem. verfic. quid si egi. & vide in
 disputatione Bart. per Italiam communiter sunt statuta. tenet
 hic Vinc. de fideiussore dato in istis obligationibus, quæ
 crescunt per inficiationem. an teneatur in tali augmento.
 Accur. qd non. in l. 3. ff. qui satisda. cog. secundum Gui. in Spe.
 §. 1. verfi. sed pone egi: Ego ad hoc allego. l. 1. ff. de in litem
 iuran. & dixi. §. titu. 1. c. constitutus.

- 1 Donatio quid sit. Et vnde dicatur. nu. 3.
- 2 Obligatio naturalis, qua quis tenetur ad antidora: an impediatur repetitionem indebiti soluti.
- 4 Tractatus iste de donationibus, quare non est diuisus in plures titulos.

Iso de alienationibus, quæ sunt titulo nõ
 gratuito: nunc de his, quæ sunt titulo gra-
 tuito, videamus. habetur de materia. 86. di-
 stin. c. donare. & duobus. c. seq. & c. non fa-
 tis. 16. q. 3. placuit. & q. 6. c. illud. 17. q. 4.
 c. sunt qui opes. & in isto volumine multa
 iura faciunt ad rub. quæ hic colligit Ioan. And. qui querit de
 duabus quæst. ¶ prima est, quid sit donatio, & vnde dica-
 rur. dicit, quod donatio est quædam liberalitas, quæ nullo iu-
 re cogente conceditur. vel secundum Hostien. est rei licitæ, nul-
 lo iure cogente, mera liberalitate facta collatio. ff. de don. &
 de reg. iur. l. donari. ideo dixit [nullo iure cogente:] quia so-
 la ciuilibus præcedens non impedit donationem: quia illa non
 est efficax ad agendum, retinendum, vel constituendum: &
 sic non cogit. in naturali secus, cū prouenit ex vi pacti: se-
 cus si ex vi beneficij recepti. quod dic, vt no. in prædicta reg.
 donari. & ff. de dona. l. hoc iure. §. fin. & de consti. pecu. l. 1. §.
 debitum. & l. 3. §. 1. vbi ergo ius cogit, cessat liberalitas: qa
 nemo in necessitatibus &c. vt l. rem legatam. de adi. le. quod
 intellige, vt nota. de præben. c. relatum. secundum Io. An. post
 Doct. ex cuius dictis, si bene consideras, habes: an debitum
 naturale tantum, vel ciuile tantum, si solutum fuerit, dicatur
 ille, qui soluit, donare. hoc est vile scire propter insinuationem:
 nam quæ requirit donatio vltra summam. l. sancimus. C. e.
 titu. ex eius dictis. §. habes, qd si soluitur debitum ciuile tan-
 tum, est donatio: si naturale, distinguitur: an descendat ex pa-
 cto: & non sit donatio: an ex beneficio recepto (& sic ad an-
 tidora obligetur): & erit donatio. & sic indigebit insinuatione.
 Item administratores possunt, soluendo debitum, agnos-
 cere bonam fidem, & non donare, vt §. c. 2. an ergo possit
 soluere debitum naturale tantum, ex prædictis patet. dicas ta-
 men, qd non, vt l. si is cui. §. Flauius. ff. de solu. aduerte quau-
 doque soluitur indebitum omni iure, vtroque sciente: & est
 donatio, & requirit insinuationem. C. de contrahen. emptio.
 l. si donaturum. & l. imaginaria. de regu. iur. quandoq; solui-
 tur indebitum ciuilibus, & naturaliter debitum: & non est do-
 natio, vt l. hoc iure. ff. eo. & de peti. hæredi. l. sed si lege. §. cõ-
 sultuit. & l. cuius per errorem. de reg. iur. quandoq; est inde-
 bitum naturaliter, sed ciuilibus debitum: & tunc videtur do-
 natio, vt dictum est. & videtur tenere glo. in dicta l. donari.
 quandoq; est debitum vtroq; iure: sed obstat exceptio: tunc
 tex. videtur dicere, qd est similis donati. ff. de noua. l. si quis
 delegauit. & hoc no. Bar. in l. 1. ff. eo. tit. & vide quod ipse no.
 in l. si testamento. §. 1. ff. de fideiuss. vbi querit. ¶ an obligatio
 naturalis, qua quis tenetur ad antidora, impediatur repetiti-
 onem indebiti soluti. & distinguit, qd aut per ius ciuile est re-
 dacta ad præstandum necessitatem, & impedit, vt l. si nõ for-
 tem. §. libertus. ff. de condi. inde. aut non respicit certam præ-
 stantiam ex necessitate: sed stat in suo genere (vt beneficien-
 ti beneficiamus) & tunc aut indebitè soluitur illud idem, vel
 tantumdem, propter quod fuit obligatio naturalis contracta:
 & impeditur repetitio, vt dicto. §. 1. aut soluitur aliud: & nõ
 impeditur repetitio. quia talis effectus non reperitur in iu-
 re. facit dictus §. consultuit. cum glo. & quod not. in l. ex hoc
 iure. de iureiuran. cum enim illa obligatio contineat incertum,
 non est efficax. vt l. triticum. de verb. oblig. & hoc adde
 ad no.

F Raternitatem. Non valet dona-
 tio, quam facit p-

latus, inconsulto Capitulo, & in damnum ecclesiæ:
 & sunt tres partes, exordium, narratio, & conclusio. ¶ No-
 ta primò, ¶ qd episcopi, & prælati non sunt domini rerum ec-
 clesiasticarum: sed procuratores. de quo. 1. 2. q. 1. c. 2. & vlt.
 & 3. q. 1. c. quod autem. & concor. in glo. 1. non ergo super-
 biat prælatus deferens mitram cornutam. nam licet alijs su-
 perior fideat in ecclesia: tamen in camera se collegam sciat.
 95. distin. c. episcopus in ecclesia. Aduerte tamen, qd fortius
 est ius prælati, quàm procuratoris. quia constituit procura-
 torem ante litem contesta. non procurator, vt not. Bart. post
 glo. in l. 1. ff. de procu. & l. nec. C. e. tit. per Cy. ratio, quia præ-
 lati sunt fructuarij: sicut & pater in rebus filij, qui similiter
 hoc potest ante litem contesta. secundum veram opi. vt no. in l.
 1. C. de bo. ma. similiter fortius est ius prælati, quàm tutoris,
 vt patet ex nota. in c. licet Heli. §. de simo. per Io. An. ¶ Secũ-
 dò no. ¶ qd Papa non potest facere deteriorem conditionem
 Ecclesiæ: sicut nec etiam procu. similiter nec tutor cõdi. pu-
 isti enim administratores possunt dici domini, cum bene ad-
 ministrant, non cum pupillum spoliant, vt l. tutor. §. qui fun-
 dum. ff. pro empto. & intellige, qd non possunt præiudicare
 in quæstis ecclesiæ: secus in acquirendis, vt l. si. C. de acqui.
 possess. In iudicijs verò quando delictum, siue contumacia
 administratoris noceat domino. dic, vt no. §. vt lite contest.
 cap. 1. In delictis alijs dic, vt l. iubemus nullam nauem. C. de
 epif. & cle. & l. 1. ff. si quis ius di. non ob. §. si procu. ¶ Tertio
 no. ¶ qd prælatus non potest donare, licet habeat liberã ad-
 ministrationem: quia in libera potestate concessa non venit
 donatio, vt l. filiusfam. ff. de don. & l. contra iura. §. fina. ff. de
 pac. de offi. vi. c. fi. lib. 6. facit quod no. 5. q. 4. c. vlt. ¶ Quarto
 not. qd successor in dignitate reuocat, quod prædecessor
 suus illicitè alienauit. similiter ipse idem, qui malè aliena-
 uit. quod dic, vt §. de cle. coniu. c. diuersis fal. facit sup. de pc.
 4 c. 1. ¶ Quintò not. ¶ qd alienatio non legitime facta, etiam
 alij ecclesiæ, reuocanda est: nam cum quocũque (etiam cum
 priuilegiato) ecclesia cõtrahat, suo priuilegio uti potest, etiã
 contra pariter priuilegiatum, quod dic per Cyn. in Auten.
 quas actiones. C. de sacrosan. ecc. ¶ Op. & videtur, qd præla-
 ti possint donare. vt §. c. pro. so. modicè donare potest, nõ
 immoderatè: similiter in tutore, vt l. tantor secundum dignita-
 tem. ff. de admi. tu. & dicit Io. An. qd facienti opus, vel hone-
 stum seruitium donare potest: puta medico, vel aduocato.
 1. 2. q. 2. c. quicumque suffragio. nec reuocat successor. 16. q.
 6. c. illud. ¶ Sed querit glo. ¶ si per minutas donationes in
 istum, & in illum ecclesiam lædat: vtrũ omnes debeant reuo-
 cari? arguit primò, qd sic. secundò arguit, qd debet reuocari
 illud, quod vltra licitum est donatum, vt l. sancimus. C. de do-
 na. Alij, qd non debet fieri coactuatio. circa quod vide, qd
 no. in l. vt fide. ff. de solu. dicam de hoc. §. e. c. apostolica. ¶ Se-
 cundò quæro, quid si consulto Capitulo immensè donauit.
 dic, vt in gl. pe. super qua dicit Ioan. An. qd si fecerit, eis con-
 sultis, tenet contractus: sed rescinditur per restitutionem in
 integrum. de restitu. in inte. cap. 1. sed si inconsultis, non te-
 net ipso iure, vt hic, secundum Goff. & c.

3 ad no. §. titu. 1. c. fin. ¶ Vnde autem dicatur donatio. dicitur
 quasi dono datio: vel doni datio, vt ff. de don. causa mor.
 l. senatus. §. 1. vel dicitur quasi denudatio. ¶ Secundò ¶ quaerit-
 ritur, quare istum tractatum de dona. nõ diuisit in plures tit.
 vt fecerunt iuris ciuilibus latores, sicut patet. C. & ff. vbi sunt
 plures titu. de dona. Item de donatio. quæ sub modo. Item
 de dona. causa mor. Item tit. de reuo. do. solu. non potest red-
 di ratio, cum sit de arbitrarijs. vel potest esse ratio; quia quæ-
 dam erant cap. quæ respiciebant tractatum de dona. & ipsa
 rum reuocationibus mistim. vt §. cap. 2. & 3. & cap. cum dile-
 cti. & cap. penul. patet ergo, qd quædam est donatio simplex.
 quædam causa mortis. quædam inter virum & vxorem, vt §.
 de dona. inter virum & vxorem. per totum. quædam dona-
 tio ante nuptias. quædam ob causam, vt suis locis patet.

ADDITIO.

1 ¶ Quid sit donatio. vide Bal. in l. venditrici in fin. C. de reb. alie. non
 alie. & in l. si quis delegauerit. ff. de noua. Bart. in l. si tibi pecuniam. ff. si
 cer. per. Alex. in l. iurigen. in prin. de pac. Bar. & Im. in l. 1. ff. de dona. eũ-
 dem in l. filiusfam. eo. titu.

S V M M A E.

- 1 Donatio procedit à nobilitate animi.
- 2 Donantis propositum quale esse debeat.
- 3 Concessum sponte appellatur donatio: aliàs non.
- 4 Nobilitatis proprium est beneficiis tribuere, & munera muneribus augere.

P Rudentes. Nota primò, ¶ qd à nobili-
 tate animi procedit dona-

tio: & propriè nobilis animi est donare. facit l. qui
 saxum. §. si. facit. ff. de dona. & differt donatio à prodigalita-
 te. quod dic, vt no. §. de consuetu. c. penul. ¶ Secundò no. ¶ qd
 donantis propositum esse debet crescere in beneficijs: non
 potest igitur reuocare, nisi ex causa ingratitudinis, vt §. eod.
 c. si habenda tamen est in liberalitate discretio: quod dic, vt
 no. §. 6. dist. c. non satis. quam non habet prodigus, vt dicto.
 c. penul. vnde dantur versus.
 In petente nouem: sex in donante notanda.
 Causa, fidesq; , modus, locus, & penuria, tempus.
 Aetas, debilitas, causa condigna petentis.
 Mens hylaris, festina manus, assitq; facultas.
 Dulcior affatus, discretio dantis, & ordo.
 3 ¶ Secundò no. ¶ quod sponte conceditur, donatio appella-
 tur. nam si non sponte, non est donatio: quia nemo in neces-
 sitatibus liberalis existit, vt l. rem legatã. ff. de an. leg. ¶ Quæ-
 ro, qualiter exemplificetur Decre. dicit intelligi posse in fa-
 cientibus elemosynam, maxime de bonis ecclesiæ super-
 abundantibus. Item in douatione, quam facit Imperator ec-
 clesijs: vbi sola immensitas est mensura. in Auten. de non
 alie. §. si minus. colla. 2. ¶ Tertio nota, qd quandoq; quis im-
 ponit legem sibi ipsi. & sic seipsum cogere, & ligare potest.
 quod dic, vt l. §. ff. de ar. & l. ille à quo. §. tempestiuum. ff. ad
 Trebel. ¶ Quarto no. ¶ qd proprium nobilitatis est, beneficia
 tribuere, & munera muneribus augere. & de nobilitate vide
 l. 1. C. de dignita. per Bar. lib. 1. 1. & §. de præben. c. multa.

S V M M A E.

- 1 Episcopi, & prælati non sunt domini rerum ecclesiasticarum, sed procuratores.
- 2 Papa non potest facere deteriorem conditionem ecclesiæ.
- 3 Prælatus non potest donare, licet habeat liberam administrationem.
- 4 Alienatio non legitime facta, etiam alij ecclesiæ, reuocanda est.
- 5 Prælatus si lædat ecclesiam per minutas donationes in istum & illum: an omnes debeant reuocari.

S V M M A E.

- 1 Pars conuentus potest se opponere, si rei ecclesiæ fiat alienatio contra iura.
- 2 Ecclesiæ ligantur terra consuetudine, sicut & minores.
- 3 Donatio valeat, aut non, deprehenditur ex quantitate, & qualitate.

C Aeterum. Prælatus modicam rem
 ecclesiæ donare potest:
 vbi hoc habet consuetudo. ¶ No. 1. quod abbas,
 prior, & aliqui de conuentu non faciunt maiorem partem
 Capituli.

Capituli. vox ergo abbatis non facit partem Capituli: sed reputatur vt singularis de Capitulo. dic. vt dixi. §. de concess. preben. c. postulatistis. ¶ Secundò no. ¶ q pars cõuentus potest se opponere, si rei ecclesiastica fiat alienatio contra iura. quod dic. vt §. de reb. ecclesiæ non alie. c. si quis presbyterorum. & de testi. c. olim. & de his, quæ fi. à ma. par. Ca. c. 1.

¶ Tertio no. ¶ q terræ consuetudine ligantur ecclesiæ, sicut & minores, vt l. si sine hære. §. Lucius. ff. de adm. tut. ad hoc c. cum venissent. §. de eo, qui mit. in posses. & hoc verum in ecclesiâ, quando non obuiat sacris canonibus. & de iuribus consuetudinis obuiant sacris canonibus, vel non: dic. vt not. Doct. sup. de his, quæ fi. à præ. c. ea noscitur. per Doct.

¶ Quarto no. ¶ q ex quantitate deprehenditur, valeat donatio, necne. similiter qualitas est consideranda. non enim prælatus potest dare rem immobilem, quantumcunq; minimam. §. de reb. eccl. non alien. c. 1. & c. nulli. nec mobilem de fauro, quem inuenerit. de reb. eccl. non alie. c. episcopi. nec minimam quantitatem. de priuil. c. cum olim. vel potest intelligi, q ibi fuit facta donatio in extremis. secundum Hostiæ. ego in prædictis considero, q prælatus habet liberam administrationem, sicut tutor, vel procurator. & in istis quando, & quantum donare possunt. dic. vt l. tutor secundum dignitatem. ff. de admin. tu. & l. filiusfam. ff. eod. ti. vbi hoc debemus ex personarum qualitate metiri. ¶ Oppo. & videtur, q abbas nihil donare possit, tum quia est procurator, vt dicit gl. si. quæ soluit, q iste tex. debet intelligi de pauperum erogatione, quam potest facere abbas, considerata consuetudine, & facultate ecclesiæ. nam si est consuetudo in terra, vbi est abbatia, dare 20. vel centum foli. vel rem mobilem, quæ superest de bonis ecclesiæ, pauperi, vel egenti nobili, vel puellæ maritandæ, vel his sim. valebit hæc donatio, siue in vita. de testa. c. ad hæc. siue in morte. co. tit. c. relatum. etiam consanguineis: licet autem de superfluis prælatus hoc facere possit: non tamen pro his faciendis obliget ecclesiam. §. de solu. c. 2. secundum Host. cuius supradicta si bene consideres, etiam sine consuetudine quilibet prælatus possit prædicta ex iam dictis causis erogare. & sic consuetudo idem, quod ius commune, disponens, nõ potest dici consuetudo, iuxta nota. in c. 1. de consi. lib. 6. & ideo, vt addat aliquid, posset dici, q ratione consuetudinis valebit donatio simpliciter facta, etiam si donatarius non nimis egeat: quæ aliàs non valeret. consulit tamen Host. q semper prælatus habeat oculos ad eum. de monacho an donare possit, no. 12. q. 1. c. non dicatis. & 16. q. 1. c. alia. & in Clem. quoniam. vers. cæteri. de vita, & hon. cle.

S U M M A E.

- 1 Episcopus non potest priuato conferre ecclesiam, quæ ab alio possidetur.
- 2 Collationes factæ priuatis personis de ecclesijs non vacantibus sunt nullæ ipso iure.
- 3 Ecclesia non vacans potest concedi collegio, siue conuentui: non singulari personæ.
- 4 Concessio, quæ fit in proprietatem, non præiudicat illi, qui possidet beneficium in titulum.

Consultationibus.

Ecclesia non vacans in beneficium concedi non potest: sed in proprietatem potest, de auctoritate episcopi, & sine præiudicio prælati. ¶ Nota primò, q ¶ episcopus non potest conferre ecclesiam priuato, quæ ab alio possidetur. & intelligitur, q possideatur auctoritate iudicis: aliàs sola detentatio donationem non impedit. §. de præben. c. de multa. ver. is quoq; & e. tit. c. licet episcopus. lib. 6. & plenius in c. cum nostris. & c. literas. de concess. præben. ¶ Secundò not. ¶ q collationes factæ priuatis personis de ecclesijs non vacantibus ipso iure

sunt nullæ: non igitur conualescere videntur, si moriantur illi, qui eas canonicè possidebant. quod dic. vt §. de iure patro. c. si. possent tamen eisdem de nouo conferri, si ignoranter eas receperant. secus si scienter, ad exemplum carnalis matrimonij, vt §. de eo, qui duxit vxor. c. 1. coniuncto cap. si. cut. 2. 1. q. 1. & de secundis nup. c. Dominus. secundum Host. facit ad materiam illam, an sublato impedimento, actus nullus reconualescat, exemplum in testamento vsurarij a mani festi, qui postea cautionem præstitit. quod dic. vt l. filio præterito. de in inte. resti. & c. quamquam. de vsur. lib. 6. ¶ Tertio no. ¶ q ecclesia non vacans potest concedi collegio, siue conuentui, non singulari personæ. ratio est, secundum Ioã. An. quia in singulari persona, siue clerico, cadit votum captadæ mortis: & sic reprobat concessio, per c. 2. §. de concess. præben. quod votum nõ cadit in collegio, siue vniuersitate, quæ non habet animam, nec consensum. ff. si quadru. paupe. fecif. dica. l. 1. & hac ratione ecclesiæ, & dignitati poterit fieri concessio ecclesiæ non vacantis, secundum eum. ego dico, q alia ratio est, videlicet, quia si concessio fit locis, siue collegio, vel ecclesiæ, dicta concessio est realis, & in proprietate: quæ æquè bene cadit in illud, cui conceditur: sicut erat penes cõcedentem. in proprietario enim ecclesiæ cessat votum captandæ mortis illius, qui possidet in titulum: priuata verò personæ fit concessio in tit. v. de antequam alterius titulus sit extinctus, non potest collator alij titulum cõferre, vt pote alij iam collatum. concessio ergo locis facta, est censenda realis: sed personis, censenda est personalis. §. de insti. c. cum venissent. ¶ Quarto no. q istas concessiones facit episcopus. qd intellige de consensu Cap. vt §. eo. c. pastoralis. in fine. & hoc verum, vbi donatio simpliciter pertinet ad episcopum, secundum Host. Si verò non spectant ad eum, debet præbere auctoritatem: aliàs non posset quis conferre ecclesiam, vel decimam: nisi interueniret auctoritas episcopi. §. de iure patro. c. quod autem. & c. nullus. & illa sufficit sine Capitulo in casibus, in quibus de his, quæ fi. à præla. c. cum apostolica. ad qd

¶ vide, quod no. in c. ea noscitur. e. tit. ¶ Quintò not. ¶ q concessio, quæ fit in proprietatem, non præiudicat illi, qui possidet beneficium in tit. & ideo talis concessio fieri potest, eo non vocato, vt in cle. si vna. de re. ec. non ali. de quæstione, gl. an patronus possit donare ius patronatus sine consensu episcopi, est tex. q sic. §. de iure patro. c. 1. lib. 6. & c.

A D D I T I O.

¶ Vsurarij. Vide Bal. in l. executorem. vers. non omitto. C. de execut. rei iudi.

S U M M A E.

- 1 Receptans prælatum in domo tempore scismatis, debet ab ecclesia remunerari.
- 2 Prælatus potest satisfacere de beneficio, ad quod ecclesia obligata est de iure naturali tantum: licet ad illud non possit cogi.
- 3 Prælatus non potest res ecclesiæ de nouo infeudare sine mandato Papæ, etiam subsistente legitima causa.
- 4 Feudum à prædecessore iuste concessum assignans, siue tradens, non dicitur infeudare de nouo.
- 5 Ecclesia non debet in suis contractibus fraudem committere.
- 6 Fundus si venditus est ad mensuram: an ille, cui facta est traditio, debeat semper audiri, si vult conquiri de minori mensura.
- 7 Plus si reperitur in re tradita ad mensuram: an tota cedat feudatario.

Per tuas Non obstante iuramento de nõ infeudando de nouo, prælatus integrare potest feudum, si apparet vasallum in mensura deceptum. communis diuisio. secunda ibi [nos igitur.] ¶ Nota primò, q prælati tempore scismatis se abscondunt, & latent: & sic plebè derelinquunt. quod an possint: vel debeant se opponere tãquam murus pro domo Domini. dic. vt §. de

vt §. de renun. c. nisi cū pridem. & 7. q. 1. ad fi. per plura cap.

¶ Secundò no. q ¶ receptans prælatum in domo tempore scismatis, debet ab ecclesia remunerari: quia non contemplatione personæ, sed ecclesiæ videtur obsequium illud impensum: aliàs beneficium prælato (vt priuato concessum) nõ est ecclesiæ imputandum: nec ex eo ecclesia obligatur ad antidora, vt credo. ¶ Tertio no. ¶ q prælatus potest satisfacere de beneficio, ad quod ecclesia obligata est de iure naturali tantum: licet ad illud non possit cogi, vt ad debitum ad antidora: sicut erat illud. & hoc bene no. quia in generali, & libera administratione alij administratori concessa non venit solutio talis debiti, vt l. is cui. §. Flavius. ff. de solu. & dixi. §. de iureiuran. c. ad nostram. ¶ Quarto no. q iste remunerauit, sedata scismatis tempestate: ea verò durante, an prælatus à prælatura expulsus possit inire contractum donationis, & alijs priuilegia concedere, & iurisdictionem exercere extra diocesim. dic. vt §. de foro comp. c. 1. in clem. ¶ Quintò nota, q ¶ etiam subsistente legitima causa, non potest prælatus res ecclesiæ infeudare de nouo sine mandato Papæ. facit ad not. §. de feu. c. 1. siue 2. vt dixi. ¶ Sextò no. q concessio feudi fuit facta istis pro se, & suis successoribus. quod vtrum intelligi debeat de successoribus, si non dicatur: & an intelligatur de filijs, & hæredibus: vel etiam de extraneis hæredibus: vel etiam de filijs exhæredatis, non dico: sed remitto ad nota. per Bar. in l. iurif. ff. de operis liber. ¶ Septimò nota, q a successore in dignitate debet peti inuestitura: iuramentum. fidelitatis prædecessori præstitum, videtur extendi ad successorem in dignitate: sed non iuramentum feudatarij ad hæredem eius. quod dic. vt §. de iureiur. c. veritatis. & de illa inuestitura dic. vt not. Bart. §. de feudis. c. 2. ¶ Octauò nota, quod ille, cui traditur minor mensura, quam debeat, debet agere ad supplementum: nec videtur renunciare ei, quod deficit in mensura. an verò videatur renunciare, quod deficit in qualitate, vel in iure. dic. vt no. in l. 3. §. si reddita. ff. cõ. mo. & i. libera quidem Theodora. C. de sen. cum si. ¶ Nonò ¶ nota, q non dicitur infeudare de nouo, qui feudum à prædecessore iuste concessum assignat, siue tradit. ad quod optime. c. mandatum. & c. abbate. sup. de rescrip. sicut ille, qui declarat, non dicitur de nouo facere, vt l. hæredes palam. §. sed si notam. ff. de testa. similiter & ille, qui opus reficit, non de nouo facit. §. de iudeis. c. consuluit. facit quod not. in l. in faciendo. §. infans. de fur. per Bar. ¶ Decimò no. ¶ q ecclesia non debet in suis contractibus fraudem committere. & non solum ecclesia: sed quicumq; promisit certos modios terræ, tenetur supplere, quod deficere in mensura detegitur, quod dic. vt l. qui fundum. ff. de contrahen. empt. vbi de illa mensuratione. & si si mentor fal. mo. dixerit. per totum. ¶ Quarit Ioan. An. ¶ si fundus venditur ad mensuram: an ille, cui traditio facta est, semper audiri debeat de minori, si vult conquiri de minori mensura. dicit Ioan. An. q quandoq; dictum est, quod infra certum diem res mensuretur, & referatur, si & quantum minoris esset: & oportet vtrunque fieri intra diem, vt d. l. qui fundum. quandoq; dictum fuit: vt denuncia retur, vtrum minoris esset: sed de certa quantitate referenda intra diem dictum non fuit: & sufficit, q intra diem dixerit rem minoris esse: & super quantitate, quota sit, post diem au dietur. ff. de actio. emp. l. ex empto. §. lul. si tamen per mesuram rem steterit, ipse tenetur actione de dolo. ff. si men. fal. mo. dixi. l. si mellor. Si verò de die sit actum: sed non de certa, spectantur. 60. dies. ff. de ad. l. edic. l. q si nolit. §. pe. & l. adiles autè. §. 2. Si verò nec de certa, nec de incerta die aliquid actum est: audietur vsque ad 30. annos, vt hic. & secundum canones videtur, q etiam ultra debeat audiri: cum deficiat bona fides. de rescrip. c. quoniam. secundum Host. patet igitur ex prædictis, q si est deceptio in mensura, agitur ad id, quod deest, quãdoq; perpetuò: quandoq; vsque ad certum tempus. & hæc intelligo vera, quando res, quæ traditur ad

mensuram, non demonstratur certis finibus. si autem certis finibus claudatur, & dicitur [trado tibi hanc rem tot modiorum:] & reperitur minus esse: vel plus. si plus reperitur: an tota cedat feudatario, dubitatur. reperi consiliu Old. 232. vbi tenet, q illud, quod plus est, & sub finibus includitur, veniat in concess. per l. si fundum sub condi. §. si libertus. 2. responso. de leg. 2. refert enim secundum eum, vtrum loquens incipiat mentis conceptum explicare à nominibus designantibus numerum, vel mensuram: & tunc non plus in actum deducitur, quam significetur per præcedentem numerum, vel mensuram, vt ff. de leg. 1. l. si quis testamento. in prin. aut incipit à nominibus designantibus certam speciẽ, siue corpus determinatum (quod tamen postea mensuratur) & tunc adiectio mensuræ est loco demonstrationis fallæ: quæ nec vitiat, nec minuit id, cui adijcitur. de leg. 1. l. si seruus legatus. §. quicumque. de leg. 3. l. his verbis. §. pater. de condi. & demonst. & ita videtur determinari per l. ff. de act. emp. l. si venditor. in prin. & ita not. gloss. in solu. quam ponit in l. penul. §. vlt. de actio. emp. & hoc tene menti. Vltimò scias, q Pileus disputauit illam q. medietas prædij Gaij Scij tempore guerræ occupata est pro defensione ciuitatis (quia factæ sunt ibi foueæ) altera pars remansit Gaijo: Seius vendidit simpliciter fundum suum: deinde guerra cessante, foueæ sunt repletæ, & prioribus dominis restituta. queritur, locus, vbi erat fouea, cui cedat: an emptori prædij: an dicto venditori. subtiliter distinguit, & ponderat verba contractus. & incipit disputatio. Bononienses, dum ciuitatem suam contra hostilem incursum Theutonum vallis, muris, & fossis & c.

S V M M A E.

- 1 Laicus, qui donat ecclesiæ, potest apponere pactum in donatione, respiciens vsum rei, siue onus.
- 2 Heres donatoris potest donatarium conuenire super obseruantia pactorum in donatione appõsita.
- 3 Verba contractus diligenter sunt consideranda, vbi vertitur dubium super contractu.
- 4 Clausula in fine posita ad quæ referatur.
- 5 Dominus si dixit vasallo [concedo tibi vineam, & fundum fructibus plenum] an videatur concessisse vindemiam.
- 6 Interpretatio, quod sit faciendâ plenissima in beneficijs, quomodo intelligatur.
- 7 Interpretatio, quæ dicatur plena: quæ plenior: quæ plenissima.
- 8 Testator institutus. A. & B. ita in testamento subiunxit: [volo solui per prædictos hæredes meos omnia debita, videlicet, quod A. soluere teneatur omnia debita quibuscunq; creditoribus talis, & talis villæ: & specialiter summam pecuniæ, quæ soluenda restat Gemme filie meæ: necnon omnia debita, quæ debeo & c. an dictus A. teneatur soluere omnibus creditoribus.]
- 9 Legato castro, an veniant instrumenta, & nomina debitorum, & arma ibi reperta.

Cvm dilecti. In donationibus largissima fit interpretatio. & in prima iudicium decisa consultatio. in secunda Papæ responsio, ibi [mandamus.] ¶ Pro declaratione. cap. Io. An. ponit casum. dicebat instrumentum donationis. dono monasterio fundum Titianum. Item dono Sempronianum. Item dono Corneliauum, de quo seruiat monasterium hæredi meo in 10. solidis, habeatq; ibi hæres meus vsum foreste: vel aliter, q si prædictam pensionem non soluerit hæredi, hæres meus habeat ibi vsum forestæ: dubitabatur, an dicta clausula de pensione referatur ad fundum Cornelianum vltimò nominatum: an etiam ad superiores. & respondit, vt sequitur. ¶ Nota primò, q ¶ laicus, qui donat ecclesiæ, potest apponere pactum in donatione respiciens vsum rei, siue onus. & sic facit ad not. per Inno. §. de foro compe. c. verum

c. verum. & c. postlasti. & j. de conditio. appo. c. veru. ¶ Secundo no. q. hares donatoris potest donatarium conuenire super obseruantia pactorum in donatione apposta: nam pacta, quæ rem donatam respiciunt, non solū ad hæredem: sed etiam ad successorem transeunt singularem. quod dic, vt l. 3. C. de pigno. per gl. & Doct. & l. si quis sub hoc pacto. de contrahen. emp. ¶ Tertio no. q. vbi vertitur dubium super contractu, diligenter verba contractus sunt consideranda: si militer & verba priuilegij, vt j. de priuile. c. porro. & non solū verba: sed intentio contrahentium, vt c. intelligentia. de verbo. sign. ¶ Quarto no. q. clausula in fi. posita refertur ad proxima: non ad omnia præcedentia. concor. l. si idem cum eodem. ff. de iurisd. om. iudi. licet ibi ratione contrarietatis præcedentium non possit ad omnia referri: sed hic poterat. facit ad q. q. dixit dominus vasallo. Concedo tibi vineam, & fundum fructibus plenum: an videatur concessisse vindemiam. videtur, q. non, per hunc tex. qui vult, quod clausula ad proxima refertur. Item istud plenum, salua ratione recti sermonis, non potest ad vineam adaptari. ergo &c. vt l. Plautius. de auro, & ar. le. ad hæc dicta l. si idem cum eodem. In contrarium facit iste tex. quia in testamentis plenior &c. Item ista clausula tendit in fauorē legatarij in ista q. sed in quaestione, de qua in isto c. tendebat ad onus: ideò stricta: hic verò larga interpretatio fieri debet. pro ista parte facit l. Seiz. §. Gaio. de fun. instruc. & hanc partem tenet Bar. in l. cum filio. ad ff. de leg. 1. de illa materia clausula in prin. medio, vel in fine posita, vide in l. talis scriptura. de leg. 1. per Bart. & dixi. in c. inquisitioni. de ap. & quod j. dicam. ¶ Quinto no. q. in beneficijs plenissima est interpretatio facienda. quod intelligit Inno. verum, vbi alteri graue præiudicium non paretur. nam quantum ad iura tertijs personarum beneficia sunt strictè interpretanda. de vsu, & aucto. pal. c. ex tuarum. non tamen calumniosè. de priuile. c. in his. facit l. impub. ff. de admini. tu. de ista materia dixi. j. de verb. signi. c. olim. ¶ Quæro primò exempla q. de ista interpretatione plena, pleniori, & plenissima, in contractibus de plena ponunt iurista: exemplum per l. qui vti optima. ff. de verbo. sign. nam si quis promittit fundum, vti nunc est, interpretamur largè: vt præbeat liberum, vt ibi. si verò sic legatur, interpretamur largius: vt non solū liberum præstet: sed etiã cum omni suo instrumento. ff. de leg. 3. l. quaesitum. sed princeps si sibi delatum concedat, interpretamur largissimè, vt non solū veniant instrumenta: sed etiam appendicia, & adiacentia, vt l. si quando. de bo. va. lib. 10. hæc tamen semper sunt recipienda secundū possibilitatem verborum. de priuileg. c. porrò. ratio prædictorum est, nam contractus vltro, citroque obligationem inducunt. ff. de verb. sig. l. Labeo. §. cōtractum. & procedunt ex voluntate duorum contrahentiu. feruetur ergo æqualitas: nec nimis latè pro vno contra reliquum fiat interpretatio. ff. de reg. iur. l. contractus. vbi media via eligitur circa considerationem doli, & culpæ: cum sit contractus gratia vtriusque. sed vltimæ voluntates respiciunt fauorem legatariorum. & ideò in eis plenior, arg. ff. quando dies le. c. l. nec semel. §. 1. sed non sic vt beneficia. quia donator potest illa sibi reueruare: quod testator moriens non posset. & hoc maxime in beneficijs principum: ex quorum notabilitate largius debet recipi donatio. §. c. 1. & ff. de iudi. l. sed si susceperit. ¶ Secundò quæro vltra Doct. de tali quaestione. ¶ Testator institutus A. & B. ita in testamento iunxit. volo solui per prædictos hæredes meos omnia debita, videlicet q. A. soluere teneatur omnia debita quibuscunque creditoribus talis, & talis villæ, & specialiter summam pecunie: quæ solpenda reitat Gemmæ huius meæ: necnō omnia debita: quæ debeo, ac teneor quibuscunq; creditoribus ex quacunq; causa. modo quaeritur, an dictus A. teneatur solvere omnibus creditoribus: vel illis tantū dictarum villarū: quæ specificata fuerunt? & videtur, q. omnibus, per dictam

clausulam: nec non omnia alia &c. contrarium consuluit Old. videlicet, q. teneatur ad ea duntaxat, quæ debentur in locis, siue villis nominatis. quod sic probat. Generalitas, & vniuersitas sermonis postremo loco prolata discretionem, limitationem, & specificationem recipit ex specie præcedenti: nec vltra ipsam amplius euagatur. C. fam.erci. l. quot. b. de leg. 2. l. legatorum. §. 1. aliàs est sub l. cum ita. §. fi. & de vi. & ole. le. l. fi. §. fi. 2. Sed probat sic. præcedentia non minus minuunt, & declarant significatum subsequentium: quàm subsequentia præcedentia. de leg. 1. l. si seruus plurium. §. vlti. & no. de verb. sig. l. si cum tibi fundum. sed vltima clausula certi loci adiectionem habens, minuit vim, & effectum generalis legati præcedentis, & arctat ad locum specialiter comprehensum. ff. de penu. leg. l. nam quod. §. vlt. Tertio attendenda est in hoc testamento duplex generalitas: vna locorum: alia creditorum. sic est autem, q. generalitas vnus respiciens nihil ampliat de eo, quod alterum respicit: sicut nec limitatio limitaret, vt colligitur, si subtiliter attendat ex l. a filio. §. vlt. de ali. & ci. le. vbi illa verba. [quæ vina præstaba] &c. eo q. alimenta respiciunt, in alimentorum præstatione taxationem inducunt: numerum verò legatariorum nequam restringunt. ita in proposito: cum facta sit specificatio quorundam locorum, clausula generalis, in qua dicitur [omnia alia] &c. cum non sit designatiua locorum: sed substantiua, loca ipsa non ampliat, sed substantiat creditorum: intra loca tamen enumerata, & vltimo resposō eiusdem. §. cum gl. ibi signata. vbi videtur quaestio terminari. Quarto sic. ista verba [quibuscunque creditoribus talis, & talis villæ] quantum ad loca enumerationem indiuiduorum inducunt: sed hæc est regula, q. enumeratis quibusdam indiuiduis, si subijcitur clausula generalis, non ampliatur indiuiduorum enumeratione: imò itat in suis viribus, sicut prius. sic dicitur de illo, qui legauit duas statuas marmoreas, & omne marmor: per adiectionem omnis marmoris de statuis marmoreis non veniant nisi duæ. de leg. 3. l. hæres meus. §. 1. & de au. & ar. le. l. 1. §. idem si duæ. cum ergo loca sint per materiã indiuiduorum enumerata, nō sit locorum ampliatio per aliquem generalem sermonem postea subiectum: sed magis genus ipsum ad indiuidua limitatur. ff. de fun. instru. l. cum delationis. §. cui fundum. & no. e. l. quaesitū. §. si quis ita fundum. & ita concludit ipse consi. 8. ¶ Vltimò quæro. legauit aliquis castrum, in quo sunt reperta instrumenta nominum debitorum. Item arma, an ista cedant legato. de nominibus debitorum dic, q. non. ff. de leg. 3. l. si mihi Mæuia. de le. 3. l. vxor. §. legauerit. & de le. 1. l. Gaius. arma verò, quæ in castro erant ad defensionem castri, in legatum videntur cedere. ff. de vsufu. le. l. generali. §. vxori. Ita dominus Old. consilio 199.

ADDITIONES.

a ¶ Testator. vide Bal. in l. pactum. C. de colla 14. q. cum seq.
b ¶ Lege quoties. Vide ibi post glo. Sal. & Alberi. de Ros. & Bal.

S V M M A E.

- 1 Concedere, verbum quid importet.
- 2 Consentiens alienationi alicuius rei, videtur concedere ius, quod habet in illa.
- 3 Ecclesia concessa, in qua episcopus nullos fructus percipit, videntur concessi omnes fructus, præter cathedraticum.
- 4 Prouentus, nomen quid sub se comprehendat.
- 5 Distinctio huius Cap. an sit vera, quando simpliciter ecclesia conceditur.
- 6 Episcopus si habet ecclesiam sitam in sua diocesi, que spectat ad aliam episcopum, vel abbatem, siue plebanum, & eximat eam à se, intelligitur exempta in totum cum clericis, & laicis. Et quid si donat ecclesiam episcopo alieno: vel abbati exempto, non tamen cum capellis. nu. 7.

Comes

8 Comes habens iurisdictionem in castro, vel ciuitate, si concedat eam simpliciter: an videatur concedere iurisdictionem.

Pastoralis.

Si episcopus in ecclesia, quæ de consensu Capituli sui pio loco donauit, percipiebat certos proventus ecclesie. In secunda responsio. ibi nos aut. ¶ Nota primò, quòd quandoq; in dispositionibus vtitur quis verbis dubiis, & impropriis, de quorum significatione meritò dubitatur: ipsorum autè interpretatio est sumenda secundum naturam contractus, qui geritur, si de eo liquet, vt l. si stipulatus. ff. de vsu. & l. si vno. loca. in prin. si nō liquet de specie contractus: tunc quid verba significant, vide in c. ex literis. de j. spon. facit cap. ad audientiam. de ap. credo enim in casu huius cap. quòd verbum, concedere, faciebat dubium: quia ipsius significatio non videtur apta ad translationem domini, siue iuris. vnde (si bene memini) dicit alibi Accur. quòd quidam volens ius transferre, dixit. concedo, non cedo. in illo autem cap. verbum, concedo, denotat translationem iuris totalis. facit quod not. in l. 1. C. de ac. & obliga. vbi de differentia inter cedere, & mandare. ¶ Secundò nota, q. quòd ille, qui consentit alienationi alicuius rei: videtur concedere ius, quod habet in illa. habetur de hac materia in l. quæ dotis. ff. so. ma. & l. Gaius. de pigno. ac. & quando fit ista translatio iuris patronatus de laico in ecclesiam, vide infra de iure pa. cap. 1. lib. 6. ¶ Tertio nota, quòd episcopus ecclesiam monasterij quandoque concedendo simpliciter: videtur quandoque concedere fructus, quos percipit: & quandoque fructus omnes, quos non ipse, sed ecclesia ipsa percipit iure suo. simile in priuato, qui si legat rem suam, transfert dominium: aliàs ius, si quod habet: si nullum ius habet, debet eam hæres redimere, & præstare, vt Insti. de le. §. si rem. & l. si domus. & l. serui electione. §. fin. de le. 1. & l. Mæuius. de leg. 2. ¶ Quarto nota, quòd quandoque episcopus de ecclesia aliquos fructus percipit. quandoq; nullos. quod dic, vt not. 10. q. 1. per totum. & est notandum, quòd quando nullos fructus percipit, potest tamen omnes fructus alteri conferre. & hoc iō, quia quò ad vnionem, separationem, & protectionem omnes ecclesie diocesanes subesse debet episcopo. 16. q. 7. c. omnes basilicæ. facit j. de suc. abinte. c. fi. ¶ Quintò ex hoc no. q. qui minus iuris habet in ecclesia, cōcedendo eam alteri, plus confert, quàm si aliquod ius habet, vt patet ex ver. vt si fruct. cōiuncto ver. se. quòd si. & hoc ideo, quia si aliquod ius habet, potest dispositio episcopi in illo iure valere: non igitur euagetur vltorius. sed si nullum fructum percipit, debet valere concessio eo modo, quo potest. i. vt ille, cui conceditur, habeat omnes fructus. quod potest episcopus ex causa facere, vt ca. si vna. j. de re. ec. non ali. in cle. & c. consultationibus. §. eo. facit l. quot. ff. de re. du. ¶ Sextò no. q. quòd cū ecclesia conceditur, in qua episcopus nullos fructus percipit, videtur concedere omnes fructus, præter cathedraticum. & in cathedratico est ratio; quia datur in signum subiectionis in spiritualibus, & iurisd. spiritualis. quæ cum non intelligatur remitti: per consequens nec cathedraticum, secundum Innocen. qui ex hoc sentit, quòd episcopus simpliciter concedendo ecclesiam, non videtur à se eximere iurisd. quid si quis habens iurisd. in castro concedit eam simpliciter: an videatur transferre iurisd. dicam infra. ¶ Septimò nota, q. in concessione ecclesie, quam facit episcopus, requiritur consensus sui Capituli: sola tamen concessio episcopi parare videtur causam præscribendi. de iure pa. c. cura. secundum Hostien. ¶ Oppo. dicitur hic, quòd episcopus simpliciter videtur concedere ius, quod habet. sed contra de l. Mæuius. §. vlti. de le. 2. glo. 1. non soluit. dic vt in contrario. nam regulariter verum. vt quis videatur in dubio semper concedere ius, quòd habet: vnde si hæres dicat [dimidiã partem fundi dono. vel lego talem fundum] intelligitur de di-

midia. & si dicat [lego dimidiã] intelligitur de dimidia dimidia: quæ ad ipsum spectat: nisi ex coniecturis contrariū præsumatur: quas collige ex nota. per Bart. in l. serui. §. fin. de le. 1. & vnam coniecturam tangit hic gloss. 2. dum ponit differentiam inter orationem vniuersalem, & indefinitam. de quo plenè in c. vt circa. de elec. li. 6. per Ioan. And. qui recitat verba Dyn. quæ ponit de hoc in rub. de reg. iuris. lib. 6. ¶ Secundò oppo. dicitur hic in fi. quòd videtur concedere omnes fructus, præter cathedraticum: sed contra, instituire, corrigere, visitare, procuracionem recipere videntur fructus iurisd. vt infra de iure pa. cap. consultationibus. sed ista non videtur episcopus concedere, ut in iuribus allegatis in glo. p. ergo iste text. malè. so. iste versic. quòd si ex ipsius &c. habet tres intellectus. quidam enim dicunt, quòd omnes proventus (vndeunque proueniant) videntur concedere, puta, moderatum auxilium. de c. c. cum apostolus. §. prohibemus. vel quæ de multis, & de iurisd. proueniunt. ¶ hoc probat verbum [omnes proventus] &c. ¶ istud enim nomen, proventus, omnia comprehendit. ff. de usufu. l. vsufu. fru. lega. a criminalibus tamen absteat, & episcopo dimittat. 17. q. 2. c. vsus. ad fi. alii dicunt, quòd intelligitur conferre quartam decimarum, & alios redditus spiritualium. de quibus de offi. or. cap. conquerente. non tamen iurisd. vel quæ ex iurisd. proueniunt. alij dicunt (& melius, secundum Innocen.) quòd si episcopus nullos habet ibi redditus temporales: tunc videtur concedere religiosis, quibus confert ecclesiam: quòd omnes redditus eiusdè ecclesie sibi approprient, sicut quod placet Io. And. qui contra hoc sic opponit. si ita debet intelligi concessio, q. appropriet sibi omnes proventus: ergo videtur ecclesia concessa in grangiam. & sic nec cathedraticum habebit ibi episcopus, nec procuracionem. j. de cen. c. fi. so. dicit ipse, hoc non est uerum. nam per talem concessionem omnium proventuum non possunt sibi appropriare, nisi quod superest de redditibus, retenta, & assignata congrua portione vicario, & ministris: sine quibus nunquam debet ecclesia remanere, ut not. s. de præb. cap. in Lateran. Ex prædictis ergo habes, si episcopus concedit ecclesiam loco religioso: an videatur concedere uisitacionis iurisd. & familia: an verò redditus temporales: & an redditus, qui proueniunt ex iurisd. vel administratione spiritualium. nam secundum istum vltimum intellectum, non videtur concedere, nisi redditus temporales: redditus verò, qui proueniunt à iurisdictione, & administratione spiritualium, & qui spectant ad episcopum, ut episcopum: ratione oneris non trãslati non videntur uenire in concessione. nam cum veniant ad illa, redditus (tanquam accessorij) non debent separari à suo principali: sed remanere penes eum, qui onus sustinet, arg. c. 1. j. de cen. in cle. ¶ Pro pleniori declaratione quaerò, q. quando simpliciter ecclesia cōceditur: an sit semper uera distinctio huius ca. respondeo, q. ex dictis Io. An. colligitur, q. quandoq; est uerum: quandoq; non. ex eorū ergo distinctis elicias quædam membra. nam quandoq; talem concessionem religioso conuentui de aliqua ecclesia facit Papa: quq; ordinarius. primo casu dic, q. aut Papa concedit ecclesiam: & tunc aut eam nō eximit ab ordinarij subiectione sed simpliciter eam concedit: & credo, q. sine præiudicio ordinarij concedere videatur, vt c. 1. j. de reli. do. & c. fi. de confir. vti. vel inuti. quandoq; eam expresse eximit ab ordinario, & cōcedit loco religioso: & tunc aut illa ecclesia habebat populū: aut non. primo casu dicta ecclesia suberit abbati quò ad vtranq; legè: vnde & in ipsa rectorum instituet: & alia, quæ ad legem iurisd. pertinent, exercebit. hoc saluo, q. in grauioribus requiret Papā. de offi. arch. c. ad hoc. sed & legè diocesis habebit. vide si qua illi obuenerint aliunde; q. à populo, habebit inde canonicã portionē. & sic & de mortuarijs, Pet. de Anch. sup. 3. Decr. SSS & alium.

& aliunde venientibus, secundum quosdam: verumtamen licet ecclesia exempta sit: non intelligitur propter hoc exemptus populus. & ideo quantum ad populum, erit episcopo de his, quæ obueniunt, respondendum, ar. j. de priuile. c. ex ore. vnde curam accipiet rector ab illo, sine examinatione tamen: excipietur autem, & accusabitur coram abbate. de mortuarijs autem, & obuentionibus prouenientibus à populo respondebit episcopo, per dictum cap. ex ore. & idem dicitur de lege iurisd. quia si quas causas populus tractabit, appellabitur ad episcopum. de quo in d. cap. ex ore. & hoc cum ecclesia concessa habet populum. si verò non habet populum, & exinat ab episcopo, & concedat abbati: tunc eidem abbati suberit, quò ad vtramq; l. scilicet diocesanam, & iurisd. de quibus de offic. or. cap. conquerente. & c. dilectus. nihil enim videtur Papa in ea retinere: ne sic posset de cupiditate notari. argum. C. de bo. va. l. si quando lex. & hoc de primo membro, cum Papa cõcedit. ¶ Secundum membrum est, quando concedit eam episcopus: & tunc aut eam eximere, a aut alij simpliciter concedendo. primo casu dicit Bart. in glo. pen. quòd quantumcumq; generaliter eximat: semper intelligitur retinuisse illa, de quibus in dicta glo. Idem sentit hic Ioan. And. post Innoc. dum dicit, quòd dando priuilegium exemptionis suæ ecclesiæ, non intelligitur eam eximere à iurisd. sua. ar. l. legatus. de offic. præf. nec valet exemptio: nisi dicat, in quibus eximit: sicut quòd non soluat moderatum auxilium. argu. contra. j. de reli. do. c. constitutus. so. vt ibi quidam alij dicunt: quòd si fiat generalis exemptio de omnibus temporalibus, quòd valet: & idem de illis spiritualibus, quæ remitti possunt. de quibus. j. de cen. & de reli. do. c. constitutus. & ex hoc habes, quòd non solum Papa: sed vnus episcopus potest eximere ecclesiam: dummodo fiat cum debita solemnitate, vt not. s. vt eccle. bene. c. vnico. §. fina. sed dices. quare magis ab istis temporalibus, quam iurisd. exercere potest, vel habere imperium, vel se ipsum cogere, vt l. ille à quo. §. tempestiuum. ff. ad Trebel. quod ergo capere ecclesia, quæ eximitur, pro se non potest, debet penes ordinarium remanere. Et ex hoc inferitur. ¶ quòd si episcopus habens ecclesiam sitam in sua diocesi, quæ spectat ad alium episcopum, vel abbatem, siue plebanum eximat à se: intelligitur exempta in totum cum clericis, & laicis: ita quòd illi prælato (qui antea ipsam habebat) plenarie subiacebit. & hoc est verum, quantum ad ius parochiæ: non autem quantum ad ius episcopale. nam & si Papa eximat ecclesiam: quam donauit episcopo viris religiosis: non per hoc intelligitur exemptus populus, vt not. j. de priuileg. c. recepimus. & ratio est, quam dixi: quia abbas, vel prælatus non potest, quæ sunt episcopalis dignitatis, vel ordinis, ministrare (vt confirmare: sacros ordines conferre: ecclesias, & altaria consecrare: & similia) quæ abbas, vel alius prælatus ministrare non potest, vt j. de consec. ec. vel al. c. aqua. & semper est ad diocesanum pro talibus recurrendum. s. de præscrip. c. veniens. & ideo episcopus si aliquam ecclesiam à se eximat: non videtur ipsam in talibus exemisse. Ex hoc tamē sequitur, quòd si ille, cui subest ecclesia, quæ per episcopum eximitur, esset episcopus (& per consequens prædictorum capax) videtur etiam in prædictis exemisse, secundum Ioan. And. post Innoc. & hæc de isto membro: cum episcopus liberat ecclesiam eximendo. nam aut nulli suberat, aut alteri, vt ex prædictis patet. quandoq; abdicat à se ecclesiam, alij concedendo. tunc quid veniat in illa concessione, dixi. s. in secunda oppo. vbi dixi, quòd quandoq; videtur cõcedere fructus temporales, quos percipit. quandoque fructus omnes ipsius ecclesiæ & c. vt ibi. cui adde, quòd illa vera sunt regulariter. fallit quandoque propter conditionem personæ eius, cui concessio facta est. pone plebanus, vel præpositus in sua præpositura, vel plebania habet ecclesiam, in qua nullum ius, & nullum vsum habet: nam non intelligitur tunc

fructus, vel prouentus suos concedere: sed tantum, q̄ sibi subsit tanquam præposito, vel plebano: ratio quare aliud in cõces. facta viris religiosis, de quibus in tex. quam istis. quia religiosi in ecclesijs illis concess. nullum ius habent. vt ergo episcopus videatur eis aliquid concedere, interpretamur, vt in tex. sed prædicti præpositi, & plebani certa iura habent in illis ecclesijs de iure. & ideo sufficit, quòd illa tantum concessisse intelligatur. ¶ Quid ergo si donat ecclesiam episcopo alieno, vel abbati exempto: non tamen cum capellis. dicit, quòd habet locum istud. c. ar. 16. q. 2. c. 1. si verò monasterium sit exemptum cum capellis suis habitis, & habedis: tunc videtur donare ecclesiam libertati. vt sit exempta, & non prouentus, quos ibi percipit temporales. pro confirmatione prædictorum adducit: quia ex personis dantium, & recipientium, & eorum, quæ dantur, debemus æstimare, quæ dare intelligatur. argu. j. de simo. c. & si quæstionē. secundum Innoc. quorum rationem differentia fatetur Host. se non videre. sed pro Innocen. quòd dispositio quælibet sit intelligenda, secundum conditionem personæ recipientis, est tex. in l. si quis filio. §. sed & si quis. ff. de inust. test. & l. si quando. C. de inoffi. test. facit lex. i. ff. ad muni. Et prædicta faciunt ad quæst. ¶ si comes habens iurisdictionem in castro, vel ciuitate concedat eam simpliciter: an videatur concedere iurisdictionem. videtur quòd non, per ea, quæ dicta sunt: sed non faciunt; quia locum habent, cum conceditur ecclesia, cui non cohæret iurisdictione actiue: sed passiue. vnde quia actiue residet in persona episcopi, non est mirum, si non transit: sed ciuitati, & castro videtur cohære iurisdictione actiue, & passiue de iure communi, vel consuetudine, iuxta not. per Bart. in l. 1. de dam. infect. si ergo conceditur: credo quòd iurisdictione concessa videatur cohærens territorio, non personæ: sicut seruitutes, & alia incorporalia iura cohærentia dictæ rei. vt l. rei app. ff. de verbo. sig. quod credo verum, nisi ex aliquibus coniecturis possit dici contrarium. quod dic per Oldr. consi. 170. si autem iurisdictione resideret in domino, non in castro: puta dux, marchio, comes habens multa castra subiecta dignitati vnus mihi concedit: certè (cum iurisdictione resideat in persona eius, vel saltem in toto territorio, non in illo, vel illo castro) in tali concessione castri non veniet iurisdictione. facit quod dixi. j. de verb. sig. c. in his. in consi. 158. etiam pulchrè tractat: an concessio castri, vel ciuitate simpliciter, videatur concessio comitatus. dic, vt ibi. & terigi. s. de rescrip. c. Rodolphus. ¶ Quærit Ioan. And. dicitur in fi. quòd in istis concessionibus debet accedere consensus Capituli: nunquid ergo possit introduci, quòd episcopus non teneatur requirere. dicit, quòd non, etiam præscripta. Non ob. c. ea noscitur. de his, quæ fiunt à præl. loquitur enim de concessione, quæ fit in titulum: non de ista concessione, quam ad alienationem non est dubium pertinere. de his, quæ fiunt à præl. c. tua. in fi. & hoc tenent gl. Hugo, Lau. Vin. Egi. vide per Ioan. And. in dicto c. ea noscitur.

A D D I T I O.

a ¶ Eam eximendo. Quid operetur exemptio talis ecclesiarum, vide Innoc. in c. recipimus. de priuileg. Bal. in margarita sua vers. 1. Bar. in l. quod constitutum. ff. de testa. milit.

S V M M A E.

- 1 Possessorium super eadem re potest ex diuersis causis intentari.
- 2 Sententia vna, vel plures late in possessorio non præiudicant in petitorio.
- 3 Subijcere se potest aliquis alteri per procuratorem.
- 4 Possessio subiectionis acquiritur per apprehensionem loci, in quo subiectio designatur.
- 5 Contractus initus ab excommunicatis, & periuris, & de religio-fa non tenet.
- 6 Exceptio, que obstat singulis de Capitulo. obstat eis, vt collegium congregatis.

Allegans

7 Allegans turpitudinem suam non auditur.

8 Sententia in fauorem vnus lata, alteri non nocet.

9 Locus an possit fieri sacer sine episcopi auctoritate.

I N T E R D I L E C T O S.

Posunt hospitalarij in suum præiudicium tñ se, & domū suā alteri religiose domui subijcere, & donare. hoc dicit sū glo. & sunt quatuor partes. in prima actoris petitio. in secunda ibi. [Procurator aut.] procuratoris & eorum responsio. in tertia ibi [attendentes igitur] causæ diffinitio. in quarta ibi [ita quòd] protestatio, & ipsius ratio. ¶ Nota primò, ¶ quod possessorium super eadem re potest ex diuersis causis intentari. & si actor succumbit ex vna causa, potest ad eandem rem agere ex alia. vt hic, & l. hereditas matertera. C. de peti. hære. & l. Bobius. de pact. do. & c. vltimo de causa posses. Cumulare etiam potest plures causas actor: vt ex altera saltem possit in causa obtinere. quod dic, vt no. Dy. in c. nullus pluribus. de reg. iuris. lib. 6. & l. edita. C. de eden. per Dy. & contra illum, qui habuit duas sententias contra se, vide quod not. in cle. 1. de sequest. pos. ¶ Secundò nota ¶ quòd sententia vna, vel plures late in possessorio, non præiudicant in petitorio: quia nihil commune habet proprietatis cum possessione, vt l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. pos. quod tamen limita, vt not. Dyn. in cap. qui ad agendum. de reg. iuris. lib. 6. & Bart. in dicto §. nihil commune. econuerso autem an sententia lata in petitorio præiudicet in possessorio. dic, vt no. de causa pos. & proprie. c. cū dilectus. & c. pastoralis. vbi an possint simul à principio, vel pendente iudicio cumulare. vel vno suspensio, aliud proponere. vt l. si idem. ff. de rei ven. & l. ordinarij. C. de rei vendica. per Cy. & l. incerti. de inter. ¶ Tertio nota quòd præcisit tractatus in illa submissio. & meritò: si enim in perpetua alienatione rei ecclesiastica requiritur tractatus, vt in cap. tua nuper. s. de his quæ fiunt à præ. & cap. 1. de re. ec. nō ali. fortius in alienatione ecclesiæ. de sacrosanc. eccl. Auren. multò magis. considera etiam, quòd vltra tractatum in illa submissione conuenit patronos, & etiam in iudicio illo. & hoc ideo: quia quando de statu ecclesiæ agitur, patroni ad causam sunt vocandi. 16. q. 7. cap. filijs. secundum Pet. ¶ Quarto nota, ¶ quòd per procuratorem potest quis se alteri subijcere: & per procuratorem similiter subiectio recipi. similiter & matrimonium carnale, & spirituale contrahi, vt c. accedens. de præben. & c. fin. de procu. lib. sexto. & c. primo. de renun. & quod ibi not. ¶ Quintò nota, ¶ quod possessio subiectionis acquiritur per apprehensionem loci, in quo subiectio designatur. per quam apprehensionem videtur quæri etiam possessio in personis, quæ se subijciunt. de quo plenè per Innoc. in c. dilectus. j. de cap. mona. & c. in literis. s. de resti. spol. & cap. bonæ. il. 2. de postu. præla. ¶ Sextò nota, in ver. procurator. quòd multis de causis potest cõtractus esse nullus: & omnes causas nullitatis potest excipiens cumulare. & est hoc vtile; quia si ex vna succumbat, potest ex alia obtinere. facit s. de proba. c. licet causam. & de rescrip. c. 2. facit quod not. Dyn. in c. nullus pluribus. de reg. iur. lib. 6. de actore an possit plures causas cumulare ad victoriam obtinendam. dic, vt dicto c. nullus pluribus. & l. edita. præalleg. per Cyn. ¶ Septimò nota, ¶ quòd contractus initus ab excommunicatis, & periuris, & de re litigiosa, nō tenet. de excommunicatis dic, vt s. de dolo, & contu. c. veritatis. de re litigiosa dic, vt l. pend. c. 2. & 3. & C. de liti. l. fin. ¶ Octauò nota, quòd turpitudinem, quæ concernit singulos, sicut non possunt singuli opponere, vt in iuribus alleg. in gl. ita non possunt eam opponere, vt vnuerfi, siue vt ¶ Capitulum: ¶ excommunicatio ergo, quæ obstat singulis de Capitulo, obstat eis (vt collegium) congregatis. quod est ¶ Nota, ¶ Nonò nota, ¶ quod allegans turpitudinem suam, non auditur: & quod deceptis, & nō decipientibus iura subueniunt.

concor. sunt in glo. & habes hic, quòd contractus initus per dolum alterius contrahentis, tenet in præiudicium ipsius committentis dolum. concor. quod not. in l. eleganter. in prin. de dolo. ¶ Decimò, quod petitum fuit hospitale: & in sententia adiudicatur hospitale cum pertinentijs. de quibus pertinentijs dic, vt s. de restitu. spol. c. cum ad sedem. per Ioan. And. post Innoc. & quod dixi. s. eod. c. cum dilecti. & c. per tuas. ¶ Vndecimò nota, ¶ quòd sententia in fauorem vnus lata, alteri non nocet. vt C. res inter alios acta. per totum. dixi. s. de re iudi. c. cum super. & c. quamuis. & c. sape. de re iudi. ¶ Oppo. dicitur hic, quòd quis non potest allegare turpitudinem suam. contra. C. de lib. causa. l. 1. cum similibus allegatis in glo. argumentum, quod & c. fol. dicit glo. quod dicitur in contrarijs, est regulare. fallit in tribus casibus. primò vbi vertitur periculum animæ, vt c. confanguinei. de re iudi. & sup. de presump. cap. 3. vbi de hoc. secundò fallit secundum glo. fauore ecclesiæ: sed certè secundum istam solu. debuissent isti fratres audiri: quia de libertate eccl. contendebant. tertio dicit glo. fallit fauore libertatis. hanc etiam reprobatur Ioan. And. alij dicunt, quòd auditur allegans turpitudinem suam, excipiendo, non agendo. simile nota. s. de concess. præb. c. ex tenore. sed hæc solutio etiam reprobatur per hunc tex. vbi fratres sancti Allucij, qui excipiebant, erant rei. Ioan. And. soluit, quòd si excommunicatio, in qua versatur turpitudinem excipientis, sufficiens sit ad perimendam intentionem actoris: ea probata, vera sit solutio: aliàs secus. nescio, quid velit ista sol. nam si repellitur allegans turpitudinem suam ab excipiendo, non potest deueniri ad probationem ipsius. præterea dolosis, & fraudem committentibus non videtur prodesse probatio: quia ius eis non subuenit, vt in isto c. nisi dicas, quòd iudex debet tali ex officio subuenire. quod non credo: quia iudicis officium est fundatum super æquitate, vt l. quod si Ephesi. ff. de eo, quod cer. lo. non est autem æquitas subuenire dolosis. ¶ Secundò oppo. & videtur, quòd talis submissio nulla fuerit ipso iure. quia submittere, & vnire spectat ad episcopum, vt infra de excess. præla. c. sicut vnire. cū similibus. alleg. in glo. antepenul. quæ soluit, quòd licet submissio non tenuerit: tamen quòd ad ipsos tenuit, & præiudicat eis. alij dicunt, quòd tenuit in odium se subijcientium. quod idem est: sed si hoc est verum: videtur, quòd Papa non debuerit adiudicare hospitale cum pertinentijs: sed solum abstulisse facultatem contradicendi aduersarijs: vel super contradictione imposuisse silentium. Innocē. ergo, & Host. aliter soluunt, & dicunt, quòd locus iste non erat religiosus, vel sacer, & per seculares regi poterat, & donari. inf. de relig. do. c. ad hæc. sed huic intellectui tria obstant. primò, quòd ibi erat ecclesia sancti Allucij. secundò, quòd in eo erant rector, & fratres. tertio, quòd locus habet patronos. sed ipsi ad primum respondent, quòd non erat ibi ecclesia, quæ dignitates ecclesiæ obtineret: sed erat oratorium deputatum orationi, & celebrationi missarum. sicut est ferè in omnibus palatijs magnorum dominorum. de quibus. j. de cen. c. si. vel dic, quod subiecerunt hospitale, non ecclesiam sancti Allucij: quæ, quamuis esset vicina, non tamen annexa: nec suberat vnus alteri. ad secundum dic, quòd licet diceretur [rector, & fratres] tamen non erant in veritate tales: nec erant religiosi, nec collegiati. de hoc remittit Hostien. ad summam. de reg. §. 1. vers. quid de rusticis. & se. vel dic, quòd & si licitum sit eorum collegium, qui hospitalitati deferuiunt: tamen fratres, qui ibi erant, non intrauerant auctoritate episcopi: sed tantum per dominum, & fundatorem hospitalis inducti, ius habebant: vt ibi toto vitæ suæ tempore deseruiunt, & eorum consilio omnia fierent, & inde necessaria vitæ reciperent. ¶ Ad tertium dic, quòd ex sola spe patroni dicuntur propter spiritualia, ad quæ deputauerunt locum. Ex his ergo inferunt Innoc. & Hostien. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. SSS 2 fin.

stien. quòd ista submissio idèd valuit: quia hospitale illud non erat episcopi auctoritate fundatum. aliàs si locus esset fundatus auctoritate episcopi, non potuissent isti fratres sancti Allucij dictum hospitale alteri subijcere. de reli. do. c. de Xenodochijs. nec libellus hospitaliorum fuisset receptus: cum dicta submissio eis facta sine consensu episcopi fuisset nulla, vt d. c. sicut vnire. & sic egissent sine actione: & per consequens repellendi, cum iudici hoc liquet, vt no. in l. vbi pactum. C. de transac. & c. examinata. de iud. sed iste intellectus, quòd isti fratres sancti Allucij essent fratres solo vocabulo: sed non re. & quòd locus non fuerit episcopi auctoritate fundatus: non videtur posse stare. nam si ita fuisset, debuissent isti coram iudice seculari conueniri, non coram ecclesiastico. respondent ipsi, qd hoc non fuit exceptum: & sic valet iudicium. vel dic, qd licet tempore dationis locus esset priuatus, & personarum laicarum: tamen per dationem illam dicebantur laici et personarum religiosarum: hanc ergo spiritualè causam iudex secularis audire non poterat, etiam incidenter. de or. cog. c. tuam. ita dicunt ipsi. sed videtur, qd minus bene. nã quantumcunque dicatur, rem pertinere ad ecclesiam ex datione laici: tamen illa quæstio est agitanda coram iudice seculari, vt s. de fo. compe. c. si clericus laicum. ergo Papa non debuit super hoc recipere probationes: nisi dicas, qd illud. c. si clericus. loquitur, cum vendicatur res profana vt profana, & temporalis: secus si vendicatur res, quæ ex translatione dicitur fieri sacra: vt est oratorium, & hospitale, sicut erat hic. sed non credo, qd oratorium, vel hospitale à priuato, & vt profanum collatum, ex translatione tali de laico in ecclesiam mutet naturam suam quòd ad hoc, vt res non sacra efficiatur sacra: quòd ad priuilegium, & statum fatisor, qd assumunt nouam naturam, vt c. i. de iure patro. lib. 6. & sic istum intellectum, qd illud hospitale, & ecclesia non fuerint res religiosæ, & episcopi auctoritate fundatæ, non approbo: licet, si ita fuissent: solutiones prædictæ sunt veræ, & notabiles. & quòd sic non debeant intelligi, patet ex protestatione. nam si constitisset ita esse, Papa non diceret, quòd per hanc sententiam [dicecensis episcopo] & c. quia constitisset sibi episcopus nullum ius habere. & idèd frustra hæc protestatio fuisset apposta: & pro veritate præsupponendum, qd talis submissio poterat episcopo generare præiudicium. sed tunc dices, qd potest esse præiudicium: cum nunc illud ius habeat, quòd habebat prius: & illi sancti Allucij ius suum videantur transfuisse, non episcopi, vt l. qui tabernam. ff. de contrah. emp. respon. Ioan. And. [dicecensis episcopo] & c. dicit post Host. qd impossibile est, quòd sine præiudicio immediati prælati locus iste. hospitale, & fratres alium recognoscant, cum ille, cui facta est submissio, volet ibi descendere, & submissos etiam contra episcopum defendere: & esset ille festuca in oculo episcopi. ad hoc de statu reli. c. ea quæ. & c. pacto. de iureiuran. nam interest domini subditum suum non recognoscere alium dominum, nisi ipsum: quia quantò plures subditi habent dominos: tantò minus sunt locupletes. & expedit domino subditos habere locupletes. Episcopus ergo poterit prædicta, & ad eius instantiam poterit dicta submissio retractari, non autem de petitione se subijcientium. & sic reuertimur ad so. glo. quæ bene probatur in c. cum super controuersia. de re iu. arguendo de sententia ad contractus. Tangit etiam incidenter Ioan. An. in an locus sacer possit fieri sine auctoritate episcopi. tenet quòd non, nisi ex speciali priuilegio Papæ: sicut habent hospitalarij sancti Ioannis Hierosolymitani, qd sacra loca, & hospitalia construere possint. quòd si verum est, intelligendum est saluo iure dicecensis, secundum Innoc. & prius ab ipso petita licentia, nisi aliud in priuilegio exprimat. de deci. c. dudum. de verb. sign. c. veniens. lib. 6. de priuile. c. pastoralis. & eo. tit. c. auctoritate. lib. 6. quòd dic, vt ibi. ¶ Tertio extra glo. oppo. & videtur, qd exceptiones ille, qd [fratribus inconsultis: & quòd à

paucioribus fratribus] & c. fuerunt efficaces: & debuerunt opponentes admitti ad probandum, vt s. de ijs, quæ fi. à ma. parte Ca. per totum. so. dicit Ioan. An. qd contempti poterat opponere de contemptu: sed non Capitulum, vt j. de elec. c. cum in ecclesijs. lib. 6. si. de rescript. c. ex parte decani. similiter excep. excommunicationis, & periurij possent opponere contempti, non fraudulentum, suo nomine: sed non nomine Capi. secundum Innoc. qui allegat de testi. c. cum olim. vel, secundum eum, licet excommunicati essent, & periuri: tamen donare poterant, quia contractus eis non intelliguntur inhibiti, vt ipse not. in c. veritatis. de do. & contu. Ho. ibi contra. vbi videas. conclude ergo, qd excommunicationes, periurium, & fraudem fratrum, qui fuerunt in Capitulo, Capitulum postea se defendens non potest opponere. Sed an prætextu læsionis, vel formæ non seruatæ possit Capitulum se tueri ipso iure, vel ope restitutionis in integrum. dicit Innoc. quòd sic, si probassent, quòd pauci fratres hoc fecissent: quia non dicitur Capitulum tunc fecisse: sed quia non probauerunt, succubuerunt: quia omnia præsumuntur solemniter acta. Institu. de fide. §. i. de proba. c. tertio loco. & de hospitalarijs, & hospitalibus vide no. j. de reli. do. c. quia contingit. in cle. & e. li. de præben. c. literas.

ADDITIO.

¶ Allegans turpitudinem. Vide Bar. & Alex. in l. iusur. §. procurator. ff. de iureiur. & in l. transactio. C. de transac. & in l. si seruus. §. i. in fin. ff. de leg. 1. Bal. in l. si creditoribus. nu. 4. & ibi Sali. nu. 1. verfi. no. quòd non auditur. C. de seruo pign. da. manu. Panor. in c. super quæstione. nu. 8. de concessi. præben.

S V M M A E.

- 1 Episcopus non potest dare quinquagesimam, vel centesimam, nisi cõ cause cognitione.
- 2 Diæcesis tota dicitur parochia episcopi.
- 3 Episcopus quare debeat habere canonicam.
- 4 Alternatiua canonis quid operetur.
- 5 Præscriptio super rebus, quas prælatus indebitè alienauit: an procedat.
- 6 Donationes plures minimæ, si faciunt vnã grauem, prohibentur.
- 7 Consensus Capituli an debeat interuenire in donatione quinquagesimæ, vel centesimæ.
- 8 Quinquagesima, vel centesima an donabitur de corpore possessionis ecclesiæ: an verò de redditibus annuatim.
- 9 Statuto cauetur, quòd quicumq; est allibratus, in quinque lib. vel ab inde teneatur mutuari centum pro emendo frumento: modò quidam successit Titio, qui erat allibratus in tribus, & similiter ipse in tribus: an tenebitur mutuari.

Apostolicæ Donatio quinquagesimæ, vel centesimæ, quam facit cum graui suæ ecclesiæ detrimento, potest legitime reuocari: & sunt duæ principales partes. in prima de cisa consultatio. in secunda responsio. ibi [inquisitionis] & c. in qua primò recitat ius antiquum. secundò ibi [hoc semper.] illud declarans: quæst. propositam soluit. tertio quendam quæst. quæ dependet ex prædictis, decidit. & hæc diuisio procedit, secundum leg. glo. i. quæ ponit casum. Host. aliter, vt dicit super ea Ioan. And. ¶ Nota primò potestatem concessam à iure episcopis donandi de rebus ecclesiæ suæ quinquagesimam, vel centesimam pijs locis nouis construendis: vel iam constructis magnificandis. & magis fauet Papa constructis, quam iam constructis. quia per nouiter construenda magis religio augetur. idèd plus fauendum. facit cap. fin. de rescript. lib. 6. ¶ Secundò not. qd quòd non pafsim est episcopo permissum donare quinquagesimam, vel centesimam: sed adhibita causæ cognitione, de qua in versic. ita tamen. similiter nec iudex debet præbere auctoritatem istis alienationibus:

nationibus: sed causa cognita, vt l. magis puto. §. non pafsim. ff. de rebus eo. ¶ Tertio not. qd dicit [si quis episcoporum in parochia sua] & c. ex hoc enim collige, qd tota diæcesis dicitur parochia episcopi. & sic in ea habitans, est ei subiectus, vt parochianus. s. de offi. archi. cap. 3. ad idem de offi. ordi. c. significauit. & c. irrefragabili. & de rap. c. 2. ¶ hinc est, quare episcopus dèt habere canonicam. quia quilibet suus parochianus est, & ab eius parochia oēs assumunt. ¶ Quarto nota, quòd idem, quòd dicit [in parochia sua construere] & c. qd istam donationem non poterit facere episcopus monasterio construendo, vel informando extra suam diæcesim. ¶ Quintò no. quòd potest eam facere de bonis ecclesiæ, cui præest: non igitur subiectarum, vt not. Innoc. de his, quæ fi. à præ. c. pastoralis in fi. Pe. de Samp. ibi contra, vt ibi in nouella super ver. quinquagesima. & hoc dictum [de bonis ecclesiæ, cui præest] & c. intellige, qd non solum de suis possessionibus dare potest hanc quotam: sed etiam de possessionibus ecclesiæ cathedralis. & hoc probatur in ver. verum cum graue. ¶ Sextò no. qd sicut in alternatiua hominis debetur alterum tantum: ita in alternatiua canonis, siue legis: licet concessio canonis, de qua hic, non videatur fuisse alternatiua. ¶ Octauò not. qd si episcopus concedendo læsit ecclesiæ, poterit rescindi contractus: nisi præscriptione & c. ex quo collige, qd quòd procedit præscriptio super rebus, quas prælatus indebitè alienauit. quòd quomodo intelligi debeat, tangit glo. quæ incipit. sed videtur. & c. ¶ Octauò no. qd licet sit præsumptio iuris de modica læsione in donatione quinquagesimæ, vel centesimæ: tamen contrarium esse potest: de quo cum constiterit, receditur à iuris præsumptione. facit ad nota. in c. is qui fidem. j. de spon. ¶ Nouò not. quòd ea, quæ consistunt in facto, non possunt à iure certis regulis tractari. sicut sunt quædam, quæ magis intellectu percipi possunt, quam exprimi verbis, vt l. ratum. ff. de solu. facit, quòd dicimus de mora, quæ cum consistat in facto, non potest diffiniri, vt l. mora. ff. de solu. ¶ Decimò nota, qd sicut prohibetur vna damnosa, & grauis donatio: ita plures minimæ, si faciunt vnã grauem. nam per minima deuenitur ad totum: & frustatim lupus comedit agnum. 1. 3. q. 1. c. ad hoc. & facit hoc ad q. quam j. dicam. ¶ Undecimò nota in versic. si verò. qd meta, quam canon statuit episcopo in donando: non videtur sic restricta respectu superioris: quin possit illam ex causa excedere. & quidam intelligunt hic superiorem, Papam, vt Innoc. Host. intelligit etiam de archiepiscopo: vt sicut Papa licentiat illos, qui sibi iurant. de re. ec. non ali. c. vt super. de feu. c. 2. sic archiepiscopus eos, qui iurant, cum similibus: vel eadem sit forma. de ma. & obed. c. cum dilecti. & de iureiur. c. ego. N. ¶ Oppo. dicitur hic [nisi præscriptione] & c. & sic innuit, qd si ultra debitum episcopus donauit, possit illud præscribi. sed contra. quia ille, qui accipit, habet malam fidem: quia contrahit contra iura, vt in reg. qui contra iura. ergo præscriptio non procedit, vt in reg. malæ fidei. de reg. iur. lib. 6. & c. si diligenti. de præscrip. so. dicit glo. hic est ignorantia facti: non enim præsumere debet donatarius, qd episcopus fecerit in damnum ecclesiæ: vel si est error iuris, causatur ab errore facti. & idèd præscriptio procedit. quòd dic. vt ff. pro dona. per Bar. ¶ Quæro ¶ an in ista donatione quinquagesimæ, vel centesimæ debeat interuenire cõsensu Capituli sui. glo. 3. ponit opi. & prima opi. est, quòd non: quam tenet hic Goff. Alij dicunt, qd debet eam facere de consensu Capituli: nam sine Capitulo episcopus non potest dici totus: cum mēbra deficiant. de his, quæ fiunt à præla. c. nouit & c. quantò. & hæc vera: nam licet episcopo permittatur illò casu donare: tamen debet intelligi, seruata debita forma: sicut in alijs casibus permissis à iure. de qbus no. 1. 2. q. 2. in summa. ¶ Secundo quæro. ¶ an ista quinquagesima, vel centesima donabitur de corpore possessionum ecclesiæ: an verò de redditibus annuatim. Ioan. dicit de possessionibus perpetuò possi-

dendis. & hanc approbat Io. An. post Innoc. & Go. nam expeditius est, ecclesiæ dare ex nunc quinquagesimam possessionum: quam singulis annis dare quinquagesimam reddituum. ¶ Tertio quæro. si quilibet donatio de per se non lædit ecclesiam: tamen singulæ coactatæ faciunt vnã grauem, & immensam donationem: an de qualibet fiet detractio pro rata: an de vltima, vel posteriori, per quas etiã præcedentes aggrauant. glo. hic dicit, quòd vltima hic reuocabitur. & non primæ: quæ non poterant dici graues, si vltima non fuisset. hoc etiam tenent hic Innoc. & Goff. & Ber. in veneriali. 66. dist. Phi. tenet, qd de singulis detrahetur. quia non minus officium priores huic vltimæ: quam vltima primis. al leg. de inoffi. te. l. si totas. & de iure pa. l. si libertus. §. vlt. vbi si libertus per plures donationes fecit se minorem centenarij prior, quo factus est minor, non tenet ipso iure: posterior reuocatur per Fauianam. Io. An. tenet glo. & responder ad l. si totas. per not. j. ti. prox. super glo. primam in magna ad ditione. ver. alij distinguunt. opi. tamen Phi. secundum Io. An. posset esse vera, vbi non constat, quæ fuerit. puta eodem die plura instrumenta donationum apparent: nec constat de prioritate, vel posterioritate: vel in vtili. in c. si duobus. de rescript. lib. 6. si autem esset vna donatio grauis tantum: tunc reuocaretur vsque ad debitam quantitatem, vt l. scimus. C. de dona. & not. in l. Titia Scio. §. Imperator. de lega. 2. & ibi de illa q. glo. & l. 1. C. de inoffi. do. ¶ Vltimò istum tex. in quantum dicit [siue simul, & semel id facere velit: siue pluries] & c. collige, qd idem iuris est, sit vna magna summa, siue plures, & parua, quæ faciant magnam summam. facit ad q. Statuto cauetur, qd condemnatum in centum libris supra, possit impunè offendi: modò quidam condemnatus est ex vna causa in quinquaginta: alia in 60. ita, qd omnes summæ simul cumulatæ excedunt summam: diuisæ, & tãquam singulæ nõ excedunt. hic est ar. qd debeant considerari cumulatæ: nõ vt singulares. in contrarium facit, quia alibi dicit glo. qd 10. & 10. non faciunt 20. vt l. vbi fideiussor. ff. de sol. vbi Bar. tenet in illa q. qd iste non possit offendi: quia debent considerari diuisæ; postquam nulla condemnatio ascendit ad summam centum, etiam si iudex in vna sententia dixisset. condemnatum talè in centum. valet ex tali vulnere in 60. ex alia percussione. in 40. nam coacturatio præcedens diuisa intelligitur à principio per verba, quæ sequuntur. l. ex tali vulnere & c. facit etiam ad aliam q. Statuto Perusij cauetur, qd quòd q. cunq; est allibratus in quinque libris: vel abinde supra, teneatur mutuari cõmuni centum pro emendo frumento. modò quidam successit Titio: qui erat allibratus in tribus: & si militèr ipse in tribus: an tenebitur mutuari. & videtur, qd separatum debeant considerari, vt l. si idem cum eodem. de iurisd. om. iudi. & ff. qui. mo. pignus vel hypo. solui. l. 1. §. fin. in contrarium facit l. si plu. de pac. dicit Bart. quòd si in vita defuncti factum fuit illud statutum (quia tunc nec defunctus, nec hæres eo ligantur, cum essent diuersa patrimonia): ita modò, scilicet tempore solutionis, non erit contributio facièda: licet ad vnum deuenierint. secus, si postquam successit, statutum illud editum fuit: quia tunc patrimonia ceperunt esse vnita, vt l. sed si plures. §. si filio. de vul. & pu. & totum onus incipit in persona hæredis succedentis: ergo & c. vt ff. ad legem fal. l. si fundum. §. si filium. & ita tenet ibi in §. coheres. vbi etiam quærit, quid iuris, si plures filij successerunt patri, qui habebat libras 5. tantum: an amodo considerabitur vt vna: vel vt plures, & diuisæ, postquam ad plures deuenit: & tenet, quòd singulis imponatur ratio de per se, vt ff. ad leg. fal. l. in singulis. nam hoc onus (sicut certa iura) diuiditur per leg. 1. 2. tabu. quòd hic videtur casus in l. si. §. pen. de bo. dam. Non ob. l. tria onera. de excu. tu. quia ibi consideratur labor ex parte tutoris: qui non multiplicatur ex pluralitate personarum, patrimonio existente indiuiso: sicut diuiso, secundum eum. & hoc nota.

ADDITIONE.

¶ Parochia episcopi. Io. de Tur. cre. in c. bonæ rei. 12. q. 2. de offi. ord. c. significavit. Bal. in l. si quis ad declinā. §. in omnibus. de epi. & cler.

S U M M A E.

- 1 Donatarius est naturaliter obligatus donatori ad antidora.
- 2 Ingratitudinis diffinitio.
- 3 Ingratus dicitur, qui offendit, licet non remuneret.
- 4 Donatio propter ingratitudinem non rescinditur ipso iure.
- 5 Graue damnium in rebus æquiparatur atroci iniurie, & vitæ periculo.
- 6 Donatio ex quibus causis reuocetur.
- 7 Reuocatio, quæ fit per l. si vnquam. & ea, quæ fit per titu. de inoffi. do. quomodo differant.
- 8 Donatio facta vni de monasterio, an reuocetur propter liberos superuenientes in totum, vel vsque ad dimidiam. Et quid si postea moriuntur: an donatio reconferretur. nu. 10.
- 9 L. si vnquam. an possit renunciari.
- 11 Donatarius, qui in casu licito, aut se defendendo, percutit donatorem: an perdat donationem.
  - Quid si fuit iudex in causa criminali, vel condemnauit donatorem, vel posuit eum ad torturam, aut fuit procurator, vel aduocatus in causa criminali. nu. 12.
  - Quid si ipse non iniicit manus: sed alius ipsius nomine. num. 13.
  - Quid si attentet inferre graue damnium: sed res non habuit effectum. nu. 15.
- 14 Graue damnium rerum quod dicitur.
- 16 Vasallus commisit feloniam contra dominum: qui non mota vasallo controuersia de amissione feudi, decessit: an heres domini poterit vasallum priuare feudo, ratione iniuriæ illatæ defuncto.
- 17 Donatarius si ignorante donatore commisit adulterium cum vxore donatoris, heres eius poterit reuocare.
- 18 Donatio iuramento vallata, an poterit reuocari in casibus, in quibus aliàs potest reuocari.
- 19 Iuramentum non extenditur ad incogitata: nec ad ea, quæ nouiter emergunt.

Propter. Ponit quatuor casus, propter quos donatio reuocatur p donatorem: qui, si tacuit, hæres non reuocat. & tria facit. ponit dictum. quod exemplificando specificat ibi [vt si.] & postea moderatur, ibi [qd tamē.] ¶ Nota primò, qd donatarius non debet esse ingratus. & hoc ideo, quia obligatus est naturaliter ad antidora donatori, vt no. j. tit. 2. c. cum in officijs. in prima glo. facit quod dixi. §. e. in rub. ¶ Secundò no. qd ingratitudinem iura puniunt. Bernar. in Canticis sermone 50. diffinit ingratitudinem sic. ¶ Ingratitudo est ventus vrens, sicans fontem misericordię, rorem pietatis, & fluentia gratiæ: prouenit autem hoc peccatum ex superbia. sunt. n. qui credunt sibi debita omnia seruitia, quæ sibi fiunt. vnde idem beatus Bernar. Est quidem præsumptio, & delictum maximum vti datis, quasi innatis, & in acceptis beneficijs gratiam beneficij vsurpare. Ingratus ergo puuitur in amissione beneficij accepti. vnde manumissus, ratione ingratitudinis, reuocatur in seruitutē. §. de seruis non or. c. 3. & C. de li. & eo. liber. l. si manumissus. ¶ Tertio no. qd ingratus dicitur, qui offendit: qui autē non offendit (licet nō remuneret: sed malè faciat) non punitur: nec etiā excludetur a consecratione præmij. ff. de ma. test. l. seruos. & l. testamēto centurio. facit, quod no. §. de scri. in or. fac. c. vno. ¶ Quarto not. tex. dum dicit [potuit reuocari.] ex hoc enim innuit, qd donatio propter ingratitudinem a non rescinditur ipso iure, qd patet: quia tunc potestas reuocandi transfertur ad hæredē. ar. l. commissa. de publi. quod hic non offendit, vt in fi. c. & p hoc, qd dicit [de rigore] dat intelligere, qd secus de æquitate: sed amplectimur hunc rigorem scripturam contra æquitatem nō scriptam, vt l. prospexit. qui & a. qui. & no. §. de transac. c. fin.

¶ Quintò not. qd ex causa superuenienti potest quis venire contra factum proprium. concor. l. quæro. §. inter locatorem. ff. locati. & quod no. & dixi. §. de iureiu. c. quemadmodū. ¶ Sextò nota, quòd hic enumerantur quatuor causæ ingratitudinis. vnam addit. l. fin. C. de reuo. do. cum scilicet donatarius modum, & pactum in donatione appositum nō adimplet: sed differt ille casus ab istis, ibi enim hæres poterit reuocare propter modum, vel causam nō impletam, vt ibi no. Cyn. qui post glo. addit sextum casum: cum scilicet donatori ad inopiam redacta alimenta non exhibet. quod probatur: nam ille, qui magnas facultates donauit, æquiparatur patri, vt l. patronus. ff. de confir. tu. sed filius tenetur alere patrē inopem, vt ff. de lib. agno. l. alimenta. ergo & donatarius donatorem: sicut ecclesia patronum, qui ecclesiam dotauit, vt c. nobis. de iure patro. nam necare videtur, qui denegat alimenta, vt l. necare. de li. agno. contrarium tamen. f. quòd donatarius non teneatur alere, innuit glo. in l. in condemnatis. de reg. iuris. sed illa potest esse vera, cum donatio est parua: si autem ampla, teneatur alere. & ita sit vera glo. in dicta l. fina. & hoc sentit ibi Cyn. dum dicit. qui magnas facultates dat, æquiparatur patri. ¶ Septimò nota, qd graue damnium in rebus æquiparatur atroci iniuriæ, & vitæ periculo. grauis ergo inimicitia nascitur, siue quis liget de statu suo, vel de bonis, vt not. in c. cum oporteat. de accu. in glo. patet hic. & l. athleta. & l. propter litem. de excu. tuto. ¶ Octauò not. qd hæres donatoris offensi non potest donationem ex causa talis ingratitudinis reuocare: licet regulariter pœnarum persecutio transeat ad hæredes: licet non in hæredes, vt l. i. ff. de priua. delic. sed hoc ideo; quia ista reuocatio fit ratione iniuriæ illatæ. delictum autem iniuriæ morte extinguitur: nec eius persecutio ad hæredes transit, vt l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis cau. & Instit. de iniu. & collige ex hoc tex. arg. de quo in glo. fina. vt dicam. j. ¶ Oppo. tex. iste requirit atrocem iniuriam, vt donatio reuocetur. contra, imò sufficit, quòd negligat obsequium, ad quod tenetur, vt C. de re. dona. l. i. so. ibi loquitur in patrono donatē liberto. vnde facilius ingratitudo committitur: ideo facilius reuocatio datur. ratio redditur in dicta l. i. ¶ Secundò oppo. & videtur, quòd hæredes possint reuocare: quia obligatio, quæ descendit ex delicto, transit ad hæredes, & in hæredes, quatenus peruenit, vt dicta l. i. de priua. delic. & Insti. de perpe. & tempo. act. §. i. & §. hæredibus. solu. quædam pœna reperitur specialis, & extraordinaria ex quadam æquitate inducitur: & non transmittitur ad hæredes. & ita loquitur hic. quædam est ordinaria: & transmittitur, vt in contrario. vel dic, vt dixi. §. in 8. not. de quo contrario hic vide per Ioan. And. in vlt. q. quid econuerso si donatarius ingratus moritur: an donator offensus possit agere contra hæredes ad reuocandum. videtur, quòd non: quia crimina morte extinguuntur. 25. distin. c. quorundam. in contrarium facit l. fina. C. de adul. vbi si vxor adultera moritur ante litem super adulterio sibi motam, maritus offensus lucratur dotem. sed ibi marito, etiam mortua vxore adultera, datur ius excipiendi de adulterio, vt dotem retineat: sed donatori, vt contra donatarij ingrati hæredes reuocatoria agat, magis dubito: quia ius excipiendi, quod oritur ex delicto alterius, bene datur contra hæredes: sed non ius agendi: nisi ratione illius delicti aliquid ad eum peruenierit. quod hic non est, vt not. in l. 4. §. 2. ff. quod quisque iuris. non firmo. & in casu huius c. si ante traditionem rerum donatarum intulisset atrocem iniuriam donatori, & deinde decederet: si hæredes eius agerent ad traditionem, possent donator excipere de iniuria per defunctum sibi illata, vt credo. sed reuocare, si possent, ratione talis iniuriæ per defunctum illatæ, subsisto, per ea, quæ not. hic Ioan. And. in vlt. q. vbi dicit, quòd ista reuocatio est inducta contra reg. iuris. igitur ad consequentiam non trahenda, vt l. quod non. ff. de

ff. de legi. Doct. hoc non tangunt. ¶ Venio ad quæstiones. & primò quæ ro. dicitur hic, qd ex quatuor causis numeratis in tex. & ex duabus per me additis donatio reuocatur. quæro, an sint aliæ causæ. respondeo dicit glo. qd regulariter non reuocatur perfecta donatio, vt C. de dona. quæ sub modo l. perfecta. & intellige perfectam stipulatio. vel pacto, vel tradit. vt ibi no. & quomodo tribus modis diuerso respectu perficiuntur contractus, vide C. de peri. & commo. rei. ven. l. i. Excipiuntur tamen casus à regula, in quibus perfecta donatio reuocatur, vt in 6. casibus iam dictis est, & vnus in glo. qd dicit, qd reuocatur donatio collata in libertum propter liberos susceptos à patrono donante, vt C. de reuo. dona. l. si vnquam. & dicto casu reuocat patronus totum: alius autē nō sic totum: sed debitum bonorum subsidium, vt sentit hic gl. dū allegat præalle. l. si totas. C. de inoffi. do. & est opin. Azo. in summa de reuocan. don. sed Accur. in d. l. si vnquam. tenet, qd etiam patronus donationem factam in extraneum in totum reuocet propter liberos postea susceptos. inducit l. cum acutissimi. C. de fideicom. Non obstat. l. si totas. quæ loquitur, cum donauit filiis. secundum opin. Azo. facit, quia querela inofficiosa donationis est inducta ad instar querelæ inofficiosa testamenti. C. de inoffi. do. l. si. sed illa totum auocat. ergo ista ex eo, qd dicit lex. l. per hanc querelam donatio minuitur. C. de inof. dona. l. si liqueat. si minuitur: ergo nō in totum. Hug. distinxit, qd aut fit in filium: & reuocatur, vsque ad legitimam, vt in Auth. vnde si parens. C. de inof. testa. aut in extraneum. & tunc aut est inofficiosa re, & consilio: & reuocatur in totum, vt l. Titia. §. Imperator. de lega. 2. aut re tm: & reuocatur vsq; ad legitimam bo. & sic loquitur l. si totas. Dy. in d. §. Imperator. distinguit aliter, & sic. aut donatio pcessit natiuitatem filiorum reuocare volentium: aut sequuta est primo casu, aut donatum est filiis, aut extraneis, vel libertis. si filiis, fit reuocatio vsq; ad legitimam, vt d. l. si totas. Si extraneis, vel libertis: & reuocatur in totum, vt d. l. si vnquam. hoc autem an sit verum, si iurauit non contrauenire, dicam j. & vide per Io. An. in Spe. eo. tit. super rub. ver. an pp liberos. secundo casu, quando donatio est secuta natiuitatē filiorum reuocare volentium, habet locum distinctio Hug. an sit inofficiosa re, & consilio: an re tm. & c. alii distinguunt: qd aut sunt plures donationes: aut vna sola. si sunt plures, reuocatur posterior, per quam apparet inofficiositas. ff. de iure patro. l. si libertus. ad fin. & sic loquitur l. si totas. & l. si liqueat. C. de inof. do. quod est intelligendum, quando præcedentes donationes à principio irrationabiliter tenuerunt, vt quia factæ in extraneos, vel in filios emancipatos. sed si non tenuerunt irreuocabiler à principio, sed indigent cōfirmatione per mortem (vt collata in filium in potestate, vel in coniugem) tunc præcedentes per sequentes minuuntur. habent enim tales donationes reuocabiles similitudinem cum legatis, vt l. in donationib. C. ad leg. falc. Sed in legatis, & fideicommissis ita est, qd præcedentia per sequentia minuunt, vt ff. ad leg. falc. l. in quantita. §. sed si legato. & l. Plautius. & l. pen. §. annua. secundo casu quando est vnica donatio inofficiosa: tunc refert. aut illa facta est in fratrem: aut in extraneum. si in fratrem, non reuocatur, nisi debitum subsidium: quia non ita asperè procedendum est contra fratrem. sic intelligitur. §. Imperator. & Auth. vnde si parens. aut facta est donatio in extraneum: & tunc habet locum distinctio Hug. sū Io. An. ¶ Sed aduerte, qd reuocatio, quæ fit per l. si vnquam. distat multum ab illa, quæ fit per ti. de inoffi. don. nam per l. si vnquam. fit reuocatio ex tacita voluntate: quia si cogitasset de liberis superuenientibus, non donasset: sed reuocatio, quæ fit per ti. de inoffi. do. fit contra voluntatem defuncti: qd voluit præiudicare filiis, quærum potuit. distingue ergo post Bar. in illo ar. quia aut quaris de reuocatione, quæ fit ex præsumpta voluntate donantis propter liberos superuenientes: aut de reuocatione, quæ fit ex titu. de inof. dona. primo casu

aut donatio fuit collata in libertum, aliàs extraneum: & reuocatur in totum, vt d. l. si vnquam. Si verò in filium, reuocatur vsq; ad debitum bonorum subsidium, vt d. l. si totas. Secundo casu aut donatio fuit collata in vnum ex liberis: & reuocatur vsq; ad debitum bonorum subsidium, et si fuit inofficiosa re, & consilio, vt d. l. si liqueat. aut fuit collata in extraneum: & tunc aut illi filio, qui vult reuocare, fuit aliquid relictum: & agit ad supplementum legitimæ tm, vt l. omnimodo. de inof. testam. aut non fuit aliquid relictum: & tunc aut inofficiosa re, & consilio: & reuocatur in totum, vt l. si libertus. §. pe. de iu. patr. aut fuit inofficiosa re tm: & reuocat vsq; ad debitum bonorum subsidium. & sic dēt intelligi l. j. 2. & 3. C. de inof. don. ita dicit Bar. in d. l. Titia. §. Imperator. de leg. 3. vbi quærit, qd iuris, si donatio est facta vni monasterio: an pp liberos superuenientes b donatio reuocetur in totum: vel vsq; ad dimidiam. Decre. dicit, qd non hēt necesse reddere nisi vltimam: sed si vult, pot reddere totum. 17. q. 7. c. fi. & illud allegat gl. C. de epi. & cle. l. si quis ad declinandā. ¶ Quærit et ibi, qd an illi l. si vnquam. possit renunciari: vt puta [dono omnia bona mea, & volo, qd propter superuenientes liberos non possit reuocari.] dicit Bar. qd reuocatio, qd fit per l. si vnquam. fit ipso iure: adeo qd res possit vendicari, vt ibi not. & reuocatio, quæ fit per tit. de inof. don. non fit nisi proposita querela, vt l. i. & ibi no. C. de inof. dona. ad propositū ergo dicit, qd quantum ad illam reuocationem, quæ dēt fieri ipso iure, per l. si vnquam. pōt renunciari: sed non quantum ad donationem fiendam per ti. de inof. don. quæ fit in fraudem filiorum. primum probat: quia reuocatio, quæ fit per l. si vnquam. fit ex præsumpta voluntate donantis pp liberos. & c. §. al leg. dicit de muliere, quæ liberos non habebat, nec hñe sperabat. vnde si expressè voluit, qd in casu existentium liberorum non possit reuocari: illa il. non habent locum. ¶ Ad idē quærit. qd si filii nati sunt (& sic est donatio reuocata ipso iure) demum incontinenti sunt mortui: an hæc donatio reconferretur. vñ, qd sic, per l. posthumos. de inoffi. test. & C. de secū. nup. l. nuptiæ. in fi. & per hoc oēs leges, & iura, quæ dicunt. cessante causa, cessat effectus, vt c. cum cessante. de ap. in cōtrarium, qd non confirmetur, vt l. Mæuius. §. duob. de leg. 2. & de consec. dist. 5. c. quaris. Non ob. l. posthumos. quia ibi confirmatur testm de æquitate prætoris: quæ æquitas hic nō reperitur scripta. Non ob. reg. cessante causa, & c. quia ibi loquitur, quando cessat ante effectum consummatum: secus si effectus sit consummatum, vt ff. vnde libe. l. fin. sed filio nato, ipso iure est reuocata donatio. & sic effectus est consummatum: ergo & c. & hoc de prima q. cum accessorijs, an per superuenientium filiorum donatio reuocetur. ¶ Secundò principaliter quæro: an quod hic dicitur de donatore, habeat locum in beneficii collatore. vñ, qd sic: quia dñ donare. de hoc in c. fi. de præb. c. signifi. & videtur casus de postu. ca. vltim. de excepl. præla. c. graue. contrarium tenet Io. And. quia collatio beneficii non est proprie donatio: quia sibi retinere non pōt, & iure cogente confert. de insti. c. fi. Non ob. qd collatio fit donatio: quia non est donatio in dando: sed in cui dādo. Decre. vlti. de postu. non ob. qd quæ non loquitur de ingratitudine circa collatorem: sed circa ecclesiam, in qua habet beneficium. ¶ Tertio quæro. qd quid de donatario, qui se defendit: vel aliàs in casu licito percutit donatorem. dicit Io. And. p versu. impias. qui ponitur hic, & in l. 2. C. de reuo. do. qd nō est locus reuocationi. ad hoc j. de pœn. c. ad aures. & c. in quibusdam. & quod ibi no. ¶ ¶ Quid ergo si donatarius, cū eēt iudex, condemnauit eum ex crimine: vel posuit eū ad torturam: vel fuit procurator, vel aduocatus in cā capitali contra eum: ex prædictis videtur, qd si fu t iudex, & torqueri eū fecit: vel condemnauit sit immunis: si aut fuit aduocatus, vel procurator (quia illud est officium voluntarium) videretur ingratus. ideo reuocetur, ar. ad hoc ff. de his que vt indig. l. post legatum. §. aduocatum. cum seq. & l. pe. de inof. test. & vide quod Pet. de Anch. sup. 3. Dec. SSS 4 no.

no. de pen. cle. r. & l. libertus. de in ius voc. & l. q. cum maior. §. libertus. de bo. lib. & l. qd ergo. §. si hæres inventarium. de le. j. ¶ Quarto quæro. ¶ quid si non ipse iniecit manus: sed alius eius nomine. dic. q. idem, ac si ipse iniecit. 17. q. 4. c. si quis suadente. coniuncto c. mulieres. in fi. de sen. excommu. idem dicas. si non manu, sed pede percussit, vt no. in d. ca. si qs suadente. ¶ Quinto quæro. ¶ quod dicatur hic graue damnū rerum. videtur, q. in tota substātia donatoris: vel maiori parte, vt c. frequens. de resti. spo. li. 6. & l. propter lit. de excu. tu. Io. An. dicit, q. et in minori parte pōt subesse graue damnū: hoc ergo arbitretur iudex, & optimè probatur. §. c. prox. ibi [quod quidem magis pōt.] & c. in ver. hoc semper. vbi in dona. centesimæ, vel quinquagesimæ pōt esse graue damnū. Dec. frequens. loquitur in casu suo, vt. f. quod ad repellē dum spoliatorem, non dicatur spoliatus nudus, vel inermis. ¶ Nisi & c. ¶ Sexto quæro. ¶ quid si donatarius intentauit infligere graue damnū: sed res non habuit effectum. videtur, q. sit locus pœnæ. ad hoc facit Auth. hoc quoq. C. de reuoc. dona. ibi [molitur est iam iacturam.] & c. pro hoc iste tex. ibi [vitæ periculum inferre præsumpsit.] & c. quasi delictum nō habuit effectum. dicit Io. An. q. in eo, qui molitur inferre dānum, & non perficit, cessat pœna ista. pro hoc l. fi. C. de reuoc. don. ibi, [substantiæ donatoris imponat.] Nō ob. litera [vel vitæ periculum.] & c. quæ non punit occidentem: sed inferentem periculum mortis. & sic ipsa illatio periculi est delictū consummatum, quod hoc iure punitur. & de ista materia, q. est vulgaris: an puniatur delictum attentatum, & non consummatum. vide in reg. in pœnis. de reg. iur. li. 6. in mercu. & per Bar. in l. qui ea mente. de furtis. ¶ Septimo quæro. ¶ va- fallus commisit feloniam contra dominum: qui tamen, non mota va falli controuersia de amissione feudi, decessit: an hæres domini poterit va fallum priuare feudo, ratione iniuriæ illatæ defuncto. dicit gl. hic est argumentum, q. non possit reuocare. quod est verum, secundū Io. An. si dominus fuit sciens feloniam, & habuit tempus sufficiens ad reuocandum: aliās hæres reuocat. facit de elect. ca. in veteri. de dila. expo. ad fi. de confir. tu. l. in confirmando. & l. vtilitatem. secundū Io. And. aduerte, an illud dictum in offensa illata dño [si nō fuit sciens, q. hæres reuocet:] habeat locum in donatore: vt si ignorauit atrocem iniuriam illatam sibi a donatario, possit hæres eius donationem reuocare. videtur, q. non: quia text. iste simpliciter hæredem ab illo beneficio reuocationis excludit. sed non ob. quia loquitur, cū defunctus sciuit iniuriā sibi illatam. qd probat tex. dū dicit tacuit. quod refertur ad scientem. & hoc credo verum & infero, ¶ q. si donatarius, ignorante donatore, commisit adulterium cum vxore sua: q. licet donator, qui ignorabat, non mouerit de hoc litē: hæres tamen eius poterit reuocare: sicut hac de causa reuocatur legatum, etiam si post mortem testatoris adulteretur, vt no. Cyn. in l. fororem. C. de his, quæ vt indig. & l. fideicommissum. de fide. nam etiam quandoque defuncto irrogat iniuria, vt l. r. ff. de his quæ, vt indig. facit l. fin. ff. de adim. lega. & quod nō. Cy. in l. r. de reuo. don. & vide ad prædicta, quod no. in Spe. eo. ti. ver. quid si aliquis. vbi quærit, an pp ingratitudinem prælati, & conuentus donatio facta ecclesiæ reuocetur. ¶ Octauo quæro: an reuocetur donatio alia ratione. dic. q. sic, si donatio excedens quingentos aureos, insinuata nō fuit. nam in illo excessu donatio reuocatur, vt l. sancimus. C. de dona. quod an sit verum in dona. ob causam, & in remissione debiti. & si dictum fuit, q. plures fuerunt donationes: vel fuerit illi iuri renunciatum, hic vltra non prosequor: sed remitto ad not. per Cyn. in d. l. sancimus. & Bar. in l. Mo- destinus. & l. Aquilius. ff. eod. ¶ Nono quæro. ¶ in casibus, in quibus pōt donatio reuocari (vt §. dixi) an habeat locum, si fuerit iuramento vallata: respondeo, aut donatio est reuocabilis (quia inofficiosa, & in fraudem filiorum.) & tunc quantuncq. donans iurauerit non contrauenire, non firmabit

iuramento: quia quando contractus infirmatur ratione alterius, q. iurantis, nunq. iuramento contrahentium confirmatur in dispendium tertii. de pac. c. quamuis. li. 6. & c. licet. de iureiuran. eo. lib. quandoq. venit donatio reuocanda ppter natiuitatem filiorum per l. si vnquam. C. de reuo. do. na. tunc D. Bar. D. Recuperus. & D. Fran. Tig. de Pisis consuluerunt idem. f. q. talis donatio reuocari possit, iuramento non obf. ¶ quia iuramentum non extenditur ad incogitata, & ad ea, q. nouiter emergunt, vt l. si. qui satis. cog. & c. quemadmodum. & c. veniens. de iureiur. & c. Quintauallis. eo. ti. & ita no. Bar. in d. §. Imperator. quandoq. donatio venit reuocanda propter omissionem infirmationem: & tunc an iuramento confirmetur, remitto de hoc ad theoreticam Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. quod no. Cyn. in l. si quis pro redemptione. ad finem. C. eo. tit. quandoq. donatio venit reuocanda pp offensionem altero ex prædictis modis, de quibus in tex. & tunc si simpliciter iurauit non venire contra, credo, q. venire poterit, ratione offensa postea irrogata: ad quam non extenditur iuramentum, vt d. c. quemadmodum. cum simi. alleg. §. quandoq. expræse iurauit non venire contra, etiam rōne offensa quomodocunq. illatæ altero ex istis modis. Ioan. An. hic dicit, q. videtur valere pactum in donatione appositum: ne propter ingratitudinem reuocetur. de quo remittit ad Spec. eo. ti. verfi. quid si actum. & in additionibus, quas fecit Dñs Ray. super Cy. reperi, quod valet illud pactum. & respon. ad l. si vnus. §. illud. de pac. quia hic non remittit ius agendi ppter delictum futurum.

ADDITIONES.

- a ¶ Propter ingratitudinem. vide l. fina. de reuoc. dona. l. propter. de don. l. si pater. §. i. ff. eod. Alex. in consi. 42. 4. volum. l. metum. §. sed licet. ff. quod me. cau.
- b ¶ Liberos superuenientes. vide Doc. in l. si vnquam. C. de reuo. do. Bal. in l. cum acutissimi. C. de fidei. Pau. de Ca. in l. tale pactum. §. si. ff. de pact. Old. consi. 232. & consi. 173.

De peculio clericorum.

DICTVM est §. de dona. sed quoniam clerici de suo peculio donationes facere possunt: ideo & c. habetur de materia in Decre. 12. q. 1. 3. & 4. per totū. & facit q. 2. c. de laicis. & c. seq. de generibus peculiorum vide per Hosti. in summa. eo. tit. & plenius in Spe. de actore. §. i. verfi. item cum agit de peculio. & seq. vide in l. fi. C. de inoffi. test. dicit hic Host. q. quod ad clericos duplex est peculium. f. profectitium, proueniens de rebus ecclesiæ, vel ipsius occasione: & quasi castrense, proueniens ex beneficio personali donatione propinquorum: vel prospera fortuna. de primo testantur clerici. j. ti. 1. 2. & 3. de secundo sic. j. titu. r. c. quia nos, credo, q. Host. intellexerit de clericis sui iuris. de constitutis autem in patria potestate, de quibus §. de ata. & quali. c. indecorum. dico, q. in eis, vt in aliis priuatis, debet haberi consideratio peculiorū: quia aliud castrense: aliud quasi castrense: aliud aduentitium: aliud profectitium, iuxta not. in d. l. fi. C. de inoff. test. forte hoc verum quod ad alia magis, quam quod ad testamenti factionem: nam etiam in bonis aduentitiis videtur clerici posse testari, vt in Auth. presbyteros. C. de epi. & cle. dicam j. eo. c. quia nos. Sumitur autem peculium multis modis: interdum pro patrimonio. ff. ad Trebell. l. cogi. in princ. & ita sumitur hic. interdū quod paterfam. vel dominus seruo concedit. sic sumitur. ff. de pecul. per totum. de re. eccle. non alien. c. 3. interdum pro eo, quod prædii causa pro guerra deponitur. ff. de lega. 3. l. si chorus. alibi pro salario. C. de cohorta. l. ordinariorum. lib. 12. alibi pro rebus paraphernalibus. ff. de iure do. l. si ago. & de his vide. ff. de pec. super rub.

ADDITIONES.

- 1 ¶ De peculio peculium quid sit, & eius diffinitionem vide in l. peculium. in prin. & ibi Bar. in rub. eod. ti. in lec. noua. Bal. in l. fi. C. quod cum eo. Alex. post Bar. in l. frater a fratre. de cond. ind.

S U M M A E.

- 1 Paupertas non impedit promotionem ad prælaturam.
- 2 Dubitatio qualiter contingat in contractibus vnus.
- 3 Vicarius si contrahat: cuius nomine præsumatur contraxisse.
- 4 Administratores contrahentes, cuius nomine præsumantur contraxisse.

Inuestigandum.

Imotus. ¶ & sic paupertas non impedit promotionem ad prælaturam. secus in tutore, vt no. 12. q. 3. c. 1. expone ecclesiasticum ordinem. i. beneficium: vel. i. titulum, vel administrationem, per quam peruenitur ad ordinem. §. de electio. c. cum in cunctis. §. inferiora. de ara. & qual. ca. 1. ¶ Secundò no. q. dicitur prouectus est. Illud enim prouectus, sonat in dignitatem, vel rectoriam: quam obtinens præsumitur quære re, ratione talis administrationis, vt hic. secus ergo si est simplex presbyter, non rector: tunc enim non esset præsumptio pro ecclesia, in qua simplex beneficium obtinet. j. tit. proximi. c. requisisti. ad fin. secundum Io. An. non absurdè dici posset etiam in beneficiato in ecclesia aduertendam esse qualitatem illius simplicis beneficii: vt si pingue sit, & clericus illud tenens nihil habeat: quod postea quæsiuisset deprehenditur, de bonis illius beneficii quæsiuisset præsumatur: nam in acquisitis per filium, (vt r. de bonis patris, vel proprii quæsiuerit) si dubitetur: ad prædictam considerationem recurrimus. qd dic. vt no. C. de bo. quæ lib. l. cum oportet. per Cy. in 4. quæsi. ¶ Tertio no. ¶ q. quandoq. de contractibus vnus pōt merito dubitari, cui quærat. quod contingit, quando qs repræsentat duplicem personam, vt prælatus: nam pōt vt prælatus, & vt priuatus, inire contractus: & sibi, & ecclesiæ quærere. & sic dicitur habere duo patrimonia: vnum, vt proprium: aliud quod ad curam, & administrationem. similiter Imperator, vt l. bene a Zenone. & l. 2. C. de quad. præscrip. l. fi. C. de vusu. & l. quidam. C. de iure delib. & l. si verò. §. item quicquid. sol. matrimo. ¶ Oppo. & v. q. quæsiuisset de bonis propriis, vel industria: non de bonis suæ administrationis, vt l. si defunctus. C. ar. tut. hic autem dicitur contrarium: ergo malè. fo. aliud in tutore: aliud in prælato ecclesiæ. nam prælatus habet administrationem perpetuam: & sustentatur de bonis ecclesiæ, vt 70. di. ca. sanctorum. & c. cum secundum Apostolum. de præb. tutor verò hæt administrationem temporalem, & sustentatur de bonis propriis, non pupilli, vt l. a tutoribus. ff. de admi. tu. ¶ Scdò oppo. ecclesia dñr vxor prælati, vt c. sicut vxor. 7. q. 1. & c. sicut. 21. q. 2. sed quicquid deprehenditur prælatus, & ecclesia possidere, debet præsumi, q. de bonis propriis, non vxoris. i. ecclesiæ acquisuerit: hic autem dicit præsumendum pro ecclesiæ: ergo malè. sol. aliud in viro carnali, qui est dominus et rerū dotalium, vt l. dotem. C. de rei ven. aliud in viro spiritali: qui censetur administrator, non dominus, rerum ecclesiæ, vt c. 2. §. tit. j. vtrobique; ergo est pro domino præsumendum. vel dic. q. vtrobique; sic præsumitur, vt vitetur suspicio turpis quæstus: mulieres enim rarò se negotiationibus intromittunt: iō quod penes eas habent, præsumitur, q. de bonis viri: vt euitetur suspicio turpis quæstus, vt l. Quintus. de don. inter vir. & vxor. eadem est ratio in prælato, qui prohibetur negotiari, vt j. ne cle. vel mona. c. 1. & 2. quod ergo penes ipsum reperitur: præsumere debemus in dubio, q. ex iusta causa habuit, non ex iniusta negotiatione: quia non est delictum in dubio præsumendum, vt l. meritò. ff. pro soc. istæ sunt rationes D. Ioan. And. Ego dico, q. si in vxore ponimus in facto,

q. fuerit diues: maritus autem nihil habens, cū eam duxit: tunc quod quæsiuit vxor, nō præsumam de bonis viri, vt po- te nil habentis: quia ex bonis, quæ non apparent, lucrū aliquod proficisci non pōt. & de illa materia, de cuius bonis præsumatur rector ecclesiæ quæsiuisset. dic. vt no. Cy. 12. q. 1. ca. sint manifestè. ¶ Quæro. iste tex. loquitur in prælato, siue re- ctore ecclesiæ. ¶ quid in vicario, dicit Io. And. post Host. q. si est temporalis, non præsumitur pro ecclesia. ar. de fil. psbyt. c. constitutus. de priuil. c. 1. ad fil. 6. si est perpetuus: tunc ex qualitate, & quantitate vicarij bonus iudex arbitrabitur ex his, quæ ex prospera fortuna probabitur habuisse: & sic vel hæredibus, vel ecclesiæ adiudicabitur: vel inter eos diuidet. de testam. ca. relatum. 2. in fin. ego dico, q. talis consideratio nedom in vicario: sed in rectore prælato est habenda. pone enim in ecclesia Sancti Cuntiani est plebanus, habens officium lucrosū, etiam vltra expensas: de plebania verò modicum, aut nihil percipit: certè quod penes eum reperitur, vel emisse deprehenditur, non præsumam, q. de bonis ecclesiæ nil habentis: sed de industria officij aduocationis, vel lecturæ, si erat fortè doctor, cum salario ad lecturam assumptus. nā ab illa præsumptione iuris de facili receditur, si appareat præsumptio contraria magis vrgens, vt c. literas. §. de præsum. & no. j. ti. r. c. cum in officio. ¶ Ego quæro, quid de alijs administratoribus secularibus. Cyn. distinguit, vt §. dixi in vicario. nam aut habent perpetuam administrationem: & idem, quod in prælatis, dicendum videtur. aliās si habent temporalem: & de anno in annum reddunt rationem, secus est; quia præsumitur habere ex industria personam: ita no. Cy. in Auth. licentiam. C. de epi. & cle. Sed quid si respectu eius, quod habere reperitur, industria est parua: pone hic de facto. quidam administravit negotia cuiusdam maximi domini: deinde venit ad ciuitatem istam cum centum millibus ducatorum: an præsumamus de bonis dñi, & administratione, vel de industria: certè potuit esse industria in baratariis extorquendo ab isto, & ab illo, dñi fauore suffultus: q. tñ sic malè quæsiuisset contemplatione dñi an possit dñs ab eo exigere: non videtur, secundū Pe. qui ita nota. in fi. in l. cū oportet. in 2. q. C. de bo. quæ lib. per Cy.

S U M M A E.

- 1 Prælati plus debent diligere ecclesias: quam consanguineos, vel amicos.
- 2 Prælati, qui de rebus, quas querit, alteri, quam ecclesiæ, chartam, facit, tenetur acquirere ecclesiæ, & præferre eam extraneis, & coniunctis.
- Et an teneatur sibi ipsi præferre. nu. 3.

Presbyter.

Per istud c. notat Ho. j. eod. c. inquirendum. ¶ q. prælati plus dñt diligere ecclesias, q. consanguineos, vel amicos. j. de testam. c. cum in officiis. de pœn. c. 2. ¶ Scdò no. q. sicut prælatus, qui malè res ecclesiæ alienat, ¶ deponit, vt no. §. de elect. c. quod sicut. ita & prælatus, qui de rebus, quas querit, alteri, q. ecclesiæ, chartam facit: tenetur ergo acquirere ecclesiæ, & præferre eam extraneis, & coniunctis. ¶ sed an sibi ipsi: pone quidam in testō volebat relinquere prælato intuitu dignitatis: blanditus est ei, vt relinquat sibi, vt extraneo, & vt priuato. quæro, an ex hoc teneatur ecclesiæ. Ista quæstio formatur per legistas in tutore, qui procurauit, q. testator sibi relinqueret, non pupillo: an ex hoc pupillus teneatur. dixit Mar. Syl. q. tutor illo casu teneretur pupillo ad interesse. in Auth. vt nulli iudi. §. & hoc peruenit. col. 9. & quod no. in Auth. vt cum de app. cog. §. si conuictus. colla. 9. Cyn. dicit, q. aut blando sermone tutor induxit testatorem ad hoc: & tunc non tenetur, vt ff. si quis ali. te. prohi. l. fin. aut per dolum, & fraudem: & tunc obtinet, quod superius dictū est

est. f. q. teneatur ad interesse. & sic intelligit, quod no. ad Tre bell. Titio cum esset. ita no. Cy. in l. qui quid. C. ar. tu. & hac distinctio possit cadere in prelato, qui praeferre seipsum ecclesiae procuravit. & no. hoc ar. si dolus dat cam testato: an illi, qui ab intestato, vel aliter successuri erant, possint agere. & vide l. quidam cum filium. de haere. insti.

ADDITIO.

¶ Quam consanguineos. Ratio, quia prelatus est in ecclesia, & ecclesia in prelato. vt no. Spec. de libel. concep. §. iam nunc uidentium. uerlic. si uero prelatus.

S V M M A E.

- 1 Episcopus, a quo tempore incipit querere ecclesiae sua.
2 Episcopo mortuo, haeredes eius possident multa bona: successor in dignitate illa uendicare contendit: an talia bona praesumantur esse de bonis ecclesiae, uel episcopi.

VT vnusquisque. In c. prece- denti dicit, qd det prelatus ecclesiae acquirere: hic dr, qd si ta det ecclesiae relinquere. & hoc ver. relinquat, adaptat ad ultimam voluntatem, vt in Auth. de haered. & fal. ¶ Secundo no. a quo tempore episcopus incipit querere ecclesiae sua: nam a tpe consecrationis: & sic plenae translationis, vt ca. cu in cunctis. s. de ele. facit quod no. in c. i. r. q. 2. ¶ Quarent hic Doct. qd mortuo episcopo, haeredes eius possident multa bona: successor in dignitate illa uendicare contendit: modo quero, si reuocatur in dubium, de cuius bonis fuerint: an praesumantur esse de bonis ecclesiae: vel ipsius episcopi. dicunt quidam, qd si ecclesia possidet, praesumuntur fuisse ecclesiae: si haeredes, praesumuntur fuisse propria auctoritate defuncti empti. arg. pro hoc r. 2. q. 5. c. 1. alii dicunt, qd quicumq; possideat, est praesumptio pro ecclesia. j. ti. i. c. i. unde et haeres possidens probabit. Non ob. qd actor probare debet, vt c. vt nostrum. s. vt eccle. bene. quia illud verum, vbi non est praesumptio contra possidentem: tunc enim possessio non releuat ab onere probationis: sicut nec possessio, quae praesumit minus iusta, vt l. siue possidetis, & l. ius. C. de prob. & c. contra morem. 100. di. quid dicendum. Ioan. An. ponit hic alias opiniones, de quibus plenae. r. 2. q. 1. c. sicut manifeste. & ultimo sic distinguit: aut constat clericum habuisse propriu tempore promotionis: aut constat non habuisse: aut dubitatur. primo casu transit cum opin. Goff. dicentis, qd agens pbet contra possidentem: secundo casu praesumitur pro ecclesia, vt s. c. i. & idem in tertio, cum. s. dubitatur, habuit bona, vel non: maxime si non fecit inuentarium: pot tamen hns in secundo casu probare acquisitionem factam, non intuitu ecclesie, sed personae. & idem in tertio, cum. s. dubitatur: na poterit probare, qd intuitu personae: vel qd aliquid habebat tempore promotionis. quo probato, locus erit opi. Goff. qd agens probet contra possidentem: tuebimur et possessore in paucis mobilibus, in quantum dari potuit, sm Ho. de isto articulo plenius vide per Inn. j. c. prox. c. cum in officiis. & p Garf. j. de re. ec. non ali. c. hoc consultissime. li. 6. & Cy. in Auth. licentiam. C. de epi. & cle.

S V M M A E.

- 1 Prohibitum contrahere proprio nomine: prohibetur etiam contrahere nomine alterius.
2 Ecclesia potest uendicare rem emptam de pecunia ecclesiae.
3 Maritus si emis rem de pecunia uxoris: cuius erit res illa. & numero 6.
4 Res emptam a liberto de pecunia sibi data a patrono, reuocatur sola ratione obsequij non praestiti.
5 Res emptam de pecunia ecclesiae, vel minoris tunc est ipsorum: cu emptam fuerit per eorum administratorem: secus si per extraneum.

INquirendum. ¶ No. primo, quod contrahere prohibetur: ita nec nomine alterius. facit ad no. in clem. si religiosus. de procurato. ¶ Secundo no. contra infideles feruentes, quae subtrahunt, quod dispensare tenentur. ¶ Tertio no. quod rem emptam de pecunia ecclesiae potest ecclesia uendicare. contra quod opponitur: qa res emptam de pecunia mea non est mea, vt C. de rei vend. l. si ex ea. sol. dicit glo. quod dicitur in contrario, regulariter veru est. fallit in ecclesia, milite, & pupillo: de quorum pecuniis si emantur res, poterunt eas, vt proprias, uendicare. de hoc et no. r. 2. q. 2. c. apostolicos. in fin. addit Ioan. And. alios casus speciales, in quibus res emptam de pecunia alicuius, efficitur eius. ¶ scilicet si maritus emit rem de pecunia uxoris. ff. de dona. inter virum, & vxorem. l. vxor marito. ¶ Item in re emptam a liberto de pecunia sibi data a patrono: quae reuocatur, etiam sola ratione obsequij non praestiti. C. de rei vendi. l. r. Item in re emptam de pecunia fenebri. vt infra de vsuris. cap. cum tu. secundum Hostien. & de his casibus vide in Spec. de emptio. & vendit. §. tertio loco. verfi. hoc autem scias. in quibus pretium succedit loco rei. ¶ aduerte tamen. quia res emptam de pecunia ecclesiae, vel minoris tunc est ipsorum: cu emptam fuerit per eorum administratorem: secus si per extraneum. ¶ Item res emptam de pecunia uxoris a marito est uxoris in subsidium, vbi maritus non est soluendo. & ita no. Cyt. C. de rei vendi. l. si vt proponis. Item quod dixi regulariter, quod res emptam de mea pecunia, non sit mea, est verum, nisi in subsidium: quia forte pecuniam meam recuperare non possum: quia est consumpta: nam rem ex ea emptam potero petere in subsidium. & ita not. Cyn. C. de rei vend. l. mater. vbi prosequitur econuerso: an pecuniam redactam a tertio de re mea, vel mihi debita, possim ab eo repetere: & qua actione, si non meo nomine rem meam distraxit. dic vt ibi in prima quaestio. & aliis quaest. & l. si eum feruum. ff. si cer. pet. & Dy. in cap. ratum. de regu. iur. lib. 6. quid si clericus de pecunia ecclesiae edificat in solo suo. dic. vt in Spe. de emp. & vend. §. 3. verfi. hoc autem.

S V M M A E.

- 1 Prelatus potest in solo ecclesiae plantare vineam pro sustentatione sua.
2 Prelatus qualiter possit testari de rebus questis ex industria.
3 Cledici an simulentur usufructuarijs, uel usufruarijs.

SI quis. ¶ Nota primo, quod in solo ecclesiae potest prelatus plantare vineam, & agella pro sustentatione sua. plus ergo iuris habet, quam fructuarius, qui hoc non potest, vt in glo. ¶ Secundo no. quod licet de quaestis ex industria possit prelatus testari, & ab intestato relinquere: tamen illud non potest, si illam industriam impendit in rebus ecclesiae. cedit enim ecclesiae augmentum, & utilitas rebus suis annexa: sed separata cedit eius lucro, & testari poterit. j. titu. r. c. quia nos. & sic intelligo illud cap. vltra omnes. & quia tex. iste prohibet isti disponere post mortem: cōcedit sibi, vt vatur istis rebus melioratis, dum vixerit. quod intelligit Io. An. etiam si ecclesia illa priuatus fuerit propter crimen: vt sic qui in vno grauatur, in alio releuetur, vt l. eum qui. ff. de iureiur. quidam tamē dicunt, qd depositus nō retinebit: nisi de consensu episcopi hoc fecisset. C. de allu. & pa. l. vlt. & de rebus ec. non alie. c. ad aures, & c. ¶ Quare glo. & plenē prosequitur, tan clerici simulentur usufructuarijs, vel usufruarijs. dic vt in ea. & plenius cap. praesenti. j. de of. ord. li. 6.

De testamentis, & vltimis voluntatibus.

S V M M A E.

- 1 Rubrica quare posita sit de testamentis, in plurali.
2 Vltimam voluntatem quam dicat in hoc titulo. Et quae sint alie vltimae voluntates. nu. 3.
4 Prohibitum testari per constitutionem, uel statutum: an poterit codicillari: uel mortis causa relinquere.
5 Minor 25. annis prohibitum testari, non potest codicillari.
6 Statutum si dicat, qd in testamentis sufficiant quinque testes: an per consequens in codicillis sufficiant tres.
7 Donatio facta in testō an ualeat, reuocato illo testamento.
8 Testamentum quid sit.
9 Verbum, post mortem, de qua morte debeat intelligi.
10 Promitto tibi omnia bona post mortem meam per stipulationem: an dicatur testamentum.

ICTVM est s. de dispositionibus inter viuos, vt de contractibus. sequitur videre de dispositionibus defunctorum: nihil est enim, quod magis hominibus debeat, qd vt supremae voluntatis, (post qd iam aliud velle non possunt) liber sit stylus: & licitum, qd iterum non redit, arbitrium, vt l. j. C. de sacrosan. ec. & c. quia ingredientibus. usq; ad fin. q. hr etiam variis locis in hoc volumine. ¶ Op. & vr, qd tractatus iste de testa. tanq; dignior, debuerit praecedere tractatū de contractibus: de quo s. hic autem postponitur. ergo male: vnde vnr obitare iura, quae volunt a dignioribus inchoandum esse, vt c. statuimus. s. de ma. & obed. sol. dicit Io. And. qd ista sunt illa, quae a principum potestate dependent: de quibus s. de rescrip. c. si qn. vel dic, qd sicut vita praecedit mortē: sic tractatus inter viuos det praecedere tractatum testatorū: & hunc et ordinem secuti sunt legum compilatores. C. & ff. ord. n. verborum designat ordinem gestorum. 20. dist. §. 1. & r. q. r. c. vt euidenter. ¶ Secundo op. & vr illa rubrica pro parte superflua: sufficiebat. n. dicere de vltimis voluntatib. p quod comprehendebantur testamenta. & econuerso sufficiebat dicere de testamentis: sumendo testm largē pro incerta testatione. vt no. j. eo. tit. fo. ad nostram instructionē fuit hoc dictum, sm Io. An. quae enim dubitationis ca, & c. vt l. qui mutam. ff. mand. ¶ Quare ipse, quare dixit de testamētis in plurali. dic, qd ex eo: quia aliud est testamentum in scriptis: aliud nuncupatiuum. de quibus per Host. in summa. eod. tit. §. 3. & in Spe. de instrum. edi. §. compendiosē. aliās vt autē. 2. ver. ad hoc autem. ¶ ¶ Secundo querit. quam hic dicit vltimā voluntatem. dic, qd non illam tm: quae fit a laborante in extreme, sed illam et, quae quandoq; facta ante mortem reuocata non fuit. quod n. non mutatur & c. vt l. fancimus. C. de testa. dr enim vltima voluntas, non quia semper in mortis articulo ordinetur: sed quia morte confirmatur, vt c. cum Martha. j. de celeb. miss. nam ante mortem ambulatoria est voluntas: tantum, qd pacto, vel alio modo non pot quis sibi legē imponere, vt l. si quis in prin. testamenti. de lega. 3. & l. si mihi & tibi. §. in legatis. de leg. 1. ¶ Tertio quero. dicitur hic [& vltimis voluntatibus] quero, quae sint aliae vltimae voluntates, qd testamenti. dic, qd est codicillus. Item donatio causa mortis: de quibus tit. speciales. C. & ff. de codicill. & de don. cau. mor. & in istis requiruntur quinque testes, et non rogati, vel foeminae, vt l. si. C. de codic. & l. qui testō. §. mulier. ff. eod. In testamentis verō debent esse rogati, vt d. l. qui testō. §. vltimo. ista tamen ca mortis (quia participat de natura contractus, & vltimae voluntatis) magis accedit ad naturā contractus, quod ad ipsius ordinationem: quia requirit pntiā p-

sonae, vt l. inter mortis. ff. de dona. cau. mor. habet tamen locum in ea ius accrescendi: secus in contractibus, vt l. 1. in fi. de cadu. tol. & coniuncta. l. si mihi & tibi. de verb. obli. & vi de quod no. in l. 1. §. sed si voluit. ff. de do. prae. est & mortis ca capio, de qua in d. l. inter mortis. & l. qui pretio. & l. mortis ca capio. eo. titu. & de ista mortis ca capione an detrahatur falcidia, & in quo differat a donatione ca mortis. dic, vt no. Bar. in d. l. qui pretio. & p ista, quae dixi, qd diuersae sunt species vltimarū voluntatū: dico, qd qnq; constitutio, vel statutū prohibet quē testari: an poterit codicillari, vel mortis ca relinquere: videtur qd non, quia in diuersis, & separatis non arguimus de vno ad reliquum. vt l. si maritus. 5. C. de donat. inter virum & vxorē. ¶ Ego dico, qd minor. 25. annis prohibitum testari, non poterit codicillari: na licet statuta non debeant extendi, vt l. qui quid astringendae. de verbo. obli. gata. tamen ad statuta bene se extendit l. antiqua: quae cauetur, qd hi demum legandi ius habēt, qui testari possunt. vt l. sciendum. ff. de leg. 1. ad hoc. ff. ad l. fal. l. 1. §. 2. & quod no. in l. quod uerō. ff. de legi. & Io. An. in c. qd. de vsu. li. 6. fu per ver. aliter facta. ¶ ¶ Sed quid si statutū diceret, quod in a testamentis sufficiant tres: vt sic uideatur numerus diminutus in eis: sicut in testamentis. Bart. in d. l. sciendum. dicit, qd non. quia in nulla lege reperimus istam regulā, qd in codicillis sufficiant duo testes, pauciores, qd in testamēto. ad hoc facit quod no. in l. illud. C. de sacrosan. eccle. ¶ Item an contra ctus poterit fieri in testamento, no. gl. qd sic, in l. haeredes palam. §. si. ff. eo. & Cy. in l. antiquitas. C. eod. quae l. facit. qd. dubiam in eo, quod dicitur, qd debet fieri vno cōtextu: nec det in eo contractus extraneus immisceri. & uide quod no. Cy. in l. generaliter. C. de non num. pec. & Dyn. in reg. qd semel & d. §. in testamento. dicens per glo. illius. §. qd testamētū poterit sic fieri, quod nō poterit cum effectu reuocari, si dicat, qd velit ualere iure donationis inter viuos: vel confiteatur se uendidisse haereditatē pro pretio, quod confessus est recepisse. istud dictū Dy. Bal. ibi reprobat, quia reuocaret nos ad ius ueritissimū: quo testamentum fiebat per as, & librā, & per imaginariam uenditionē. Insti. de testa. in prin. & auferret liberā testamenti factionem, contra. l. stipulatio hoc modo. de verbo. obli. & tenet Bart. qd reuocato testamento, reuocetur ille contractus celebratus in testamēto: & qd possit uniri cum illo, qui admittitur ad aliquid ex testamento, non cum persona prorsus extranea. dic, vt ibi latius. 8. & uide per Oldra. con. 151. ¶ ¶ Vltius quero, quid est testamentum. dic, qd Iurisconsultus diffinit hoc mō. testamētum est uoluntatis nostrae iusta snia de eo, quod quis post mortem suā fieri uoluit. cui diffinitioni (ut cessent cōtraria de legato, de codicillis, de donatione ca mortis, de alienatione omniau bonorum post mortem) glo. ibi addit ad ipsam diffinitionem. cum institutione haeredis. & eam tepent oēs, excepto Bar. qui dicit, qd Vlpianus, qui sic diffiniuit, nō fuit stultus, diffiniens imperfectē. Illud. n. iusta. ponitur pro perfecta, sicut exponitur in l. cum filio. in fi. de leg. 3. ¶ Et quae diffinitione ponitur ver. post mortem: an deat intelligi de morte naturali tantum: uel etiam de ciuili: puta ingreditur testator monasterium. & sic habetur pro mortuo, ut c. placuit. 16. q. 1. uidetur, qd per mortē ciuilem non cōfirmetur. quia quoties fit mēto mortis, debet intelligi de naturali, vt l. ex ea parte. §. infulam. de ver. obli. nec mors ciuilis aequiparatur naturali: nisi in casibus expressis in iure, ut no. in c. susceptū. de rescri. li. 6. & vr casus expressus, qd mors ciuilis non confirmet fideicommissa. in l. Scaius Florus. §. Cornelio. de iure fil. Bar. in d. l. 1. ff. e. distinguit inter ingrediētem religionem (cui licet hēre proprium in cōmuni) & ingrediētem religionem, cui proprium hēre non licet, ut fratrum minorum. dic ut ibi per eū. qui subiungit, an testamētū possit ad oculū demonstrari. glo. ibi, qd non ad oculū corporis: sed ad ocu-

ad oculum intellectus. quam adducit ad quæst. si statutū dicit, q̄ notarius debeat habere tm̄ de testō; modō vnus decesit, duobus heredibus institutis: & quilibet petit à notario testamentum: an notarius à quolibet recipiet integram mercedem; ac si essent duo testamenta: vel partē tantū; ac si esset vnus? v̄, ac si esset vnus. quia vnus est ad oculum intellectus: licet scriptum in duabus chartis, vt ff. e. l. vnus. In contrarium arguit, q̄ illud, quod est scriptum, dicatur testm̄. ar. C. de edi. di. Adria. tol. l. si. dic. vt d. l. i. per eum. & ad Turpil. l. i. s. ¶ Vltimō quæro, si promitto tibi omnia bona post mortem meam per stipulationem: an istud erit testm̄? glo. in d. l. i. ff. eo. d. cit. q̄ non. sed ego quæro: an valeat talis stipulatio: v̄ q̄ non. quia per talem promissionem perdit p̄missor liberam testamenti factionem. Item inducit votum captandæ mortis. ergo & c. vt l. fin. C. de pac. vbi gl. format istam q̄. & post eam Cy. plenius prosequitur. & dicit, q̄ si locutus sū per verba generalia [puta omnia bona mea.] q̄ valet; q̄ intelligitur de bonis præsentibus, non futuris. ar. l. si ita. de au. & arg. leg. si autem locutus sum per signum vniuersale (vt hæreditatem meam): tunc dicit, q̄ si promittitur pars hæreditatis, q̄ valet promissio, & refertur ad bona, et post q̄ sita. Ego credo, q̄ sicut non valet promissio in tota: ita nec in quota hæreditatis, vt l. stipulatio hoc modo. de ver. obl. per Bar. & vide per Old. conf. l. 176.

ADDITIO.

¶ Quinque testes. Vide Bal. & Sal. in l. si. C. eo.

S V M M A E.

- 1 Filios habens an possit in episcopum promoueri.
- 2 Vncia proprie quomodo diuidatur.
- 3 Episcopus, qui testatur, non videtur in dubio bona ecclesie hæredibus institutis relinquere voluisse.
- 4 Ecclesia habet intentionem suam fundatam contra oēs, qui possident bona, quæ prælatus tenuit tempore vite sue.
- 5 Quæ sita per prælatum in dubio pertinent ad ecclesiam.
- 6 Prælatus si vendidit rem ecclesie, quam pro tertia parte instituit: an poterit ecclesia rem venditam uendicare.
- 7 Filius institutus à patre in re certa: si pater eius fundum alienauit: an possit dictum fundum uendicare.
- 8 Et an debeat habere ultra ualorem fundi. nu. 8.
- 9 Sextans si excedit assen, quomodo fient partes.
- 10 Hæres vnus si institutus est in re certa: alius vniuersaliter, quid iuris.
- 11 Testator sic disposuit: relinquo H. sorori meæ decem solidos: & nolo de bonis meis, plus petere, uel habere possit aliqua ratione. Item relinquo domino P. decem solidos, & in ipsis eum hæredem instituo: & in ipso testamento nullum alium hæredem vniuersaliter instituit. an dictus P. possit sine peccato petere ultra dictos decem solidos. aut ipsa H.
- 12 Canon seruari debet in casibus, in quibus ius diuinum non contradicit canoni.
- 13 Leges imperiales non contrarias sacris canonibus Romana Ecclesia recipit, & confirmat.

Vorundam.

¶ Not. j. q̄ iste ep̄s instituit nurum. i. vxorē filii. ex quo collige, q̄ habens filios p̄t in ep̄m promoueri. fertur, q̄ Cleinens quartus tempore promotionis suæ habebat duos filios. sanctus Petrus filiam. s. beatam Petronillam. de aliis, cū non legantur filios habuisse, intelliguntur sine vxoribus fuisse. vt ait beatus Hieron. cōtra Iou. ¶ Secundō no. q̄ iste ep̄s diuisit hæreditatem in 12. vncias. ¶ Ista est propria, & recta legalis diuisio, vt Insti. de hæredi. insti. §. hæreditas. q̄nq; autem testator excedit numerū 12. vnciarum: & tunc dicitur transire ad dupondium. quod dic. vt ff. de hære. insti. l. item quod. Sabinus §. q̄ si expleto. & ha-

bent ista vnciarum nomina: ab vncia vsq; ad assen. prima d̄ vncia. sexcunx. i. vncia, & dimidia. sextans. i. duæ vnciar. quadrans. i. tres vnciar. triens. i. quatuor vnciar. quincunx. sextunx. septunx. bes. dodrans. dextans. deunx. i. i. vnciar. as. idest 12. vnciar. vt d. §. hæreditas. ¶ Tertiō no. q̄ ep̄s, qui testatur, non v̄ in dubio bona ecclesie hæredibus institutis relinquere voluisse: ideō sua ecclesia instituta ab eo pro parte res proprias à prælato detentas non tenetur cōicare cohæredibus: quia in dubio v̄ quis semper relinquere ius, quod hēt, vt l. qui tabernam. ff. de pign. & l. si domus. §. si. ff. de le. j. ¶ Quartō no. q̄ ecclesia habet intentionem suam fundatā contra oēs, qui possident bona, quæ prælatus tenuit tpe vite suæ. præsumuntur. n. esse de bonis ecclesie: nisi constiterit prælatum aliter habuisse. concor. C. de epif. & cle. Auth. licentiā. ¶ Quintō no. q̄ quæ sita per prælatum, in dubio pertinent ad ecclesiam: quia v̄ de bonis ecclesie quæsiuissē: sicut mulier de bonis mariti, vt l. Quintus. de do. inter vir. & vxorem. dixi. j. tit. i. c. i. ¶ Oppō. d̄ hic, q̄ quæ sita post consecrationem debent esse ecclesie: contra de c. 2. i. 2. q. 2. so. dicit glo. si. q̄ illud, quod d̄ in illo c. est verum, si quæsiuit intuitu ecclesie. vel de rebus ecclesie. secus de aliis, personæ intuitu acquisitis. Idem Goff. & Inn. in dubio v̄, si qualiter acquisiuerit, non apparet: præsumendum est pro ecclesia, qualitercunq; emerit: nisi aliud probetur, s̄m Host. dicit t̄m Io. An. q̄ ista consideratio glo. est bona in alio, q̄ in ep̄o regulari: in ipso enim, & in quocunq; alio regulari prælato dicendum est, q̄ quicquid quærunt, quærunt ecclesie. i. 8. q. 1. c. vno. ¶ Secundō oppō. hic d̄, q̄ instituit nurum. i. vxorem filii. sed cōtra habens filios non p̄t in ep̄m promoueri. 6 i. di. c. Catinē sis. nam et habens nepotes excluditur hoc prætextu à promotione ad prælaturam, vt in Authen. quō oportet ep̄i. §. i. colla. i. solu. Inno. fatetur contrarium: nisi longa continētia præcessisset: tunc. n. promoueri p̄t dispensatim cum cautione, de qua in c. de Syracusanā. 28. dist. fatetur t̄m s̄m antiqua tempora, q̄ ecclesie erant pauperes, hoc licuisse. 47. di. §. necessē. Host. dicit, q̄ consuetudo approbat contrarium: p̄ qua facit, q̄ oportet ep̄m esse vnus vxoris virum: & non de iure cōi promoueri p̄t: dummodo aliis sit idoneus. nā si carnalitatem timemus, hoc extenditur et ad propinquos. 8. q. j. c. Moyfes. & de præb. c. graue. & plus, s̄m eum, esset timendū de bigamia, per ea, que no. 10. An. in c. 2. §. de big. ¶ Quærunt glo. q̄ prælatus vendidit rem ecclesie: quam pro tertia parte instituit. an poterit ecclesia rem venditam uendicare? videt, q̄ sic, vt in illo c. ibi [à qualibet persona.] & c. gl. dicit cōtrarium, videlicet, q̄ pro parte, pro qua est hæres ecclesia repellitur [quia ex qua persona] & c. vt l. ex qua persona. de reg. i. Item cum ex contractu defuncti teneatur ecclesia de euictione, si ab alio enincatur: stat regula. quem de euictione tenet actio, eum agentem repellit excep. vt C. de euictio. l. exceptio. Non ob. ille tex. quia debet intelligi de rebus detentis ab aliis, non ex contractu defuncti. pro parte ergo, p̄ qua est hæres prælati, cogitur habere ratum contractum prælati super re sua. quod est verum (dicit gl.) nisi ecclesia fecerit inuentarium: tunc. n. si ex contractu prælati ecclesia esset læsa, posset rescindere eum: nec teneretur stare contractui: nisi vsq; ad vires hæreditatis. & no. istam glo. quæ sentit, q̄ et ecclesia non faciens inuentarium, teneatur ultra vires hæreditatis: nam de priuato non est dubium, per l. si. C. de iud. delib. dicam de illo inuentario. j. eo. c. Raynal. Et scias, quod Accur. quæst. quam hic facit, gl. mouet in d. l. si. §. in computatione. j. & prosequitur eam primō in filio instituto à patre in certa parte: cuius filii fundum pater alienauit: an possit filius dictum fundum uendicare. & distinguit: nam aut hæreditas paterna non est soluendo: aut est soluendo. vbi nō est soluendo, subdistingue: aut filius fecit inuentarium: aut non fecit. si fecit inuentarium, p̄t illam rem ab emptore uendicare

re insolidum: nam ex quō fecit inuentarium, debet cōseruari indemnis in rebus propriis: sicut si nō a diuisset. sed si nō posset aduocare, pateretur damna. q̄ esset contra d. l. si. C. de iud. delib. Si verō non fecit inuentarium: tunc ibi glo. dicit indistinctē, eum repellendū: vel insolidū, si in totum est h̄s: vel p̄ parte, si pro parte sit hæres: rō est, q̄ non factō inuentario, tenetur creditoribus insolidum, et ultra vires hæreditatis, vt d. l. si. §. si verō non fecerit. sed emptor est creditor: q̄ re euicta, hēt regressum de euict. ergo & c. vt l. uendicatem. ff. de euict. & repellitur isto casu pro parte, p̄ qua est hæres illo casu in quotitate, non in quantitate: quia ex quo hæreditas non est soluendo, ibi non est reperire, quantam partē in valore: nec detrahet filius isto casu debitum bonorum subsidiū: quia tale debitum intelligitur, deducto gre alieno, vt l. Papi. §. in quarta. ff. de inof. test. & iō ex quō hæreditas nō est soluendo, non est tractandum de debito bonorum subsidio, vt probatur. e. l. §. si quis. vbi dicitur, q̄ quarta iure natura intelligitur, tāq; as alienū, aliis debitis detractis. & hoc de primo membro, q̄n patris hæreditas non est soluendo. secundus casus est, q̄n patris hæreditas est soluendo: & quæritur, utrū filius institutus pro parte possit rem suam, quam pater vendidit, uendicare. & hoc refert: aut fecit inuentariū: aut non. si fecit inuentarium: tunc aut habet portionē æquiualentem rei uenditæ: & repellitur: cum similitur de euictione teneatur. aut non æquiualeat: & tunc uendicat, quantum plus est in re uendita. ff. de fund. do. l. si dotale. §. si uxore. sed aduerte ad id, quod dixi, eam repelli, si hēt portionem æquiualentem: intelligo enim, q̄ repellitur respectu quotitatis, non quantitatis. puta fundus. quem pater uendit, ualet 300. filius institutus est in tertia parte, quæ ualet mille: repellitur enim respectu quotitatis. i. quia habet tertiam de hæreditate patris, repellitur vsq; ad centum: quæ est tertia de 300. licet habeat mille de hæreditate. si aut quota. i. tertia hæreditatis minus valeat, q̄ tertia pars fundi: puta tertia fundi mille: tertia verō hæreditatis, quam habet, ualet 200. nam isto casu repellitur respectu valoris: non respectu quotitatis. Nā respectu quotitatis remaneret in damno. quod non dēt, cū fecit inuentarium. ¶ Sed hic incidenter quærunt: an ista cōsideratio (habeat, vel non habeat ultra ualorē fundi uenditi à patre) debeat intelligi, q̄ habeat ultra debitum bonorum subsidium: & tale debitum computabitur in illo pluri. vbi gratia hæreditas ualet 300. de quibus filius institutus est in tertia: habeat. n. centum: quæ est legitima tm̄, vt Auth. nouif. sima. C. de inof. testa. fundus eius à patre uenditus ualet 33. utrū ergo repellatur à uenditione tertiæ partis fundi. si. n. dicimus, q̄ sic. ex eo, q̄ habet tantum de hæreditate: non retriuet habere legitimam: quæ fuit centum. Dico, q̄ quō ad emptorem, qui censetur creditor: si res euincitur (vt dixi) repellitur filius: licet non habeat, plusquam legitimam: p̄t t̄n agere contra cohæredes ad quartam, siue eius supplementum, ut no. in l. cū à matre. in si. mag. gl. C. de rei uen. nā ageret isto casu contra cohæredes ad supplementum, et si non fecisset inuentarium: quia omisio inuentarii. non priuat eū debito bonorum subsidio, s̄m gl. in d. l. fin. §. si quis autem. & in Auth. de hære. & fal. §. si uerō non fecerit. quod in profecutione tit. dicam. an sit uerum. & ista, quæ dicta sunt in filio: an habeant locum in extraneo instituto à Titio: qui uen didit eius fundum: an poterit eum uendicare. dic q̄ aut non fecit inuentariū: & repellitur in totū. aut fecit: & repellitur, vsq; ad vires hæreditatis. habetis ergo istum articulū: an ille, qui alicui succedit, possit uendicare res proprias: quas de functus in alterum transtulit: nam p̄t (siue fecit inuentariū, siue non) p̄ parte, pro qua non est hæres. si uerō fecerit alia, h̄r consideratio, vt apparet ex prædictis, & no. Cy. in d. §. in computatione. vbi circa hoc gl. subiungit. q̄ si statuto cauetur, q̄ hæres non possit uenire contra factum defuncti. si defunctus uendiderit rem hæredis: an confectō inuentario, pote-

rit rem uendicare. gl. ibi, q̄ sic: quia statutum illud debet intelligi s̄m ius cōe: quo disponitur, q̄ hæres conficiendū inuentarium conseruetur indemnis, vel nō: ultra vires, siue p̄t rationem hæreditariam, cogatur habere ratum factum defuncti. Cy. & communiter oēs moderni reprobant illam gl. dic. vt ibi per eum. ¶ Vltimū vos uidetis, q̄ iste ep̄iscopus instituit istos hæredes per numerum vnciarum 12. in quibus representatur tota hæreditas, vt dixi s̄m in 2. no. ¶ Sed q̄nq; contingit, q̄ istum numerum excedit: vel cōpleto numero unū sine parte hæredem instituit: vel non disposito super tota hæreditate, sed parte: tunc quid iuris erit de alia parte non disposita. dubitatur ergo de primo articulo, cum sextans excedit assen: an videatur ad dupondium, vel tm̄ primo adimere, quantum secundo contulit. dic. vt no. Cy. in l. cum q̄o. C. de leg. sed quando super parte disponit, de parte omittit: tunc institutus in parte habebit totum, etiam si fuerit facta institutio in re certa, ut l. i. §. si ex fundo. ff. de hære. insti. & hoc verum, quando vnus est institutus. quia capit totum, licet fuerit institutus in fundo, per reg. ius nostrum non patitur. ff. de reg. iud. sed quandoq; contingit, q̄ testator duos, uel plures instituit: tunc super quotas, vel uncias est clarum: quia ambo sunt hæredes: & commoda, & onera hæreditaria proportionibus hæreditarijs diuiduntur, ut l. i. C. si cer. pe. & ita habent ius accrescendi in portione deficiente. s̄m pro hæreditariis portionibus, ut l. præalleg. cum quæstio. quandoq; institutio plurium, uel duorum est facta non per quotas, sed p̄ dinumerationem rerum singularium: tunc isti censentur hæredes æqualiter instituti: res autem illas dinumeratas, ut p̄ legatas, accipiunt. ut l. ex facto. ff. de hæred. insti. la grande. q̄nq; vnus est institutus in totum: alius in re certa. & tunc de isto instituto in re certa, est dubium, an habeatur loco hæredis, an loco legatarij: & expedit hoc scire p̄ plura. primō quia onera hæreditaria non sequuntur legatariū: sed h̄rdē, ut l. quoties. de hære. insti. Itē inter legatariū, & h̄rdē nō hēt locū ius accrescendi, et si uoluit, ut l. i. & 2. de acq. hære. Itē filius non iure legatarij: sed insti. dēt h̄re legitimā, ut no. in Auth. nouif. C. de inof. test. Item beneficium l. si. de edi. di. Adr. tol. hēt hæres, nō legatarij, ut ibi patet. ¶ Quid ergo dicemus in p̄dicto dubio de illo hærede instituto in re certa, alio mō vniuersaliter instituto. Cy. in p̄lle. l. quoties. p̄ plena notitia sic distinguit. aut quis fecit unū testm̄. aut plura. primo casu, aut unū tm̄ instituit in re certa. & talis institutio trahitur ad oia bona, ut d. §. si ex fundo. aut plures: & tunc aut oēs ex certis rebus. & tunc oēs admittuntur, tanq; instituti vniuersaliter: nec vnus habebit plus alio: licet res, in qua sit institutus, minus ualeat, ut ff. de hære. insti. l. quoties. §. si duo. & l. si alterius. aut vnus est institutus in una re: alius in quota, uel simpliciter. & iste est casus noster, in quo subdistingue. q̄ aut filius est ille institutus in certa re: & h̄r loco hæredis. aut est extraneus: & h̄r loco legatarij, quō ad onera debitorū, ut l. si quis priore. & quod ibi no. ff. ad Trebe. aut quis fecit plura testamenta: & tunc dic. vt d. l. si quis priore. D. Bar. in d. l. ex facto. la grande. de isto instituto in re certa plenius loquit. & dicit, q̄ si non est hæres vniuersaliter, non est legatarij: sed est hæres ex re certa. & est tertia species institutionis de per se: nam, aliis vniuersaliter institutis deficientibus, habebit ius accrescendi. & in hoc h̄r loco hæredis. Item filius in re certa institutus excluditur à querela. Item per eius aditionem oia legata confirmantur: sicut si vnus ex pluribus adiuisset. ut l. testō. & l. ita libet. in fi. de ma. test. habetur tamen loco legatarij, quō ad plura. primō, quia non tenetur ad onera hæreditaria, ut d. l. quoties. de hære. insti. Item dictam institutionem rei certæ non agnitam transmittit ad hæredes: q̄ fecus est in hærede hæreditatis. vt l. quoniam. C. de iur. delib. Itē talis institutio non recitatur per Auth. ex cā. licet uitaretur ius accrescendi. Item non habet beneficium l. si. C. de edi. di. Adria. tol. & ita no. in d. l. ex facto. aduertendum t̄m, Ret. de Anch. sup. 3. Dec. TTT q̄ ista,

quæ dixi de iure accrescendi inter cohæredes: vel inter institutū in re certa, & alios hæredes vniuersaliter, supra, nisi prohibuisset istud ius accrescendi: p. n. ipsum prohibere, s. n. Bar. qui ita no. in l. pe. de iniur. test. & d. l. quoties. §. si duo. vñ dicit. si testator instituit hæredem vniuersalem, & alium in re certa, subiungens, q. de bonis suis plus petere non possit: q. iste non habebit ius accrescendi. qd dicitur non est sine dubio in foro iudiciali, pp regulam, q traditur in l. nemo p. de le. 2. & c. requisiti. j. eo. si. n. possit, decederet pp parte testatus, & pro parte intestatus, contra l. ius nostrum. de reg. iu. & dicere, q. cā intestati trahat ad se cām testati, est contra iura. aduertendum tū ad id, quod dixi in foro iudiciali: nam in foro conscientie vtrū institutus in fundo possit obtinere sine peccato totam hæreditatem defuncti: reperio consultum per Dñm Fed. de Sen. in his terminis

11 Testator sic disposuit. Relinquo dñæ H. forori meæ 10. solidos: & nolo de bonis meis plus petere, vel habere possit aliqua ratione. Item relinquo Dño Pe. 10. solidos, & in ipsiſ eū hæredem instituo: in ipſo autē testō nullum alium hæredem vniuersalem, vel particularem instituit. quæritur, an dictus D. Petrus possit sine peccato petere vltra dictos 10. solidos. simili modo quæritur de D. H. vetita plus petere, vel habere.

12 Ad decisionem huius, qd præmittit, q. in casibus, in qbus ius diuinum non contradicat canoni, canon seruari debet: quia præsumendum est, q. Papa condendo canonem, sanctè agat, & eius constitutionibus est parendum, & eius auctoritas est præferenda expositoribus sacre scripturæ. 20. di. §. 1. & 24. q. 1. c. quoniam verus. & 25. q. 1. ca. sunt quidam. Rurſus est sciendum, q. leges imperiales non contrarias sacris canonibus Romana Ecclesia recipit, & confirmat, vt patet. 10. di. c. de cap. dicēs eas leges p ora principū diuinitus promulgatas. 10. q. 3. c. vl. Rurſus etiam est sciendum, q. Romanorum Pontificum, Regum, & Imperatorum legibus statutum est, q. hæc sit domus tua, hic sit villa tua. i. dominia rerum, & modi acquirendi dominia introducti sunt à iure gentium, & constitutione humana, vt dicit beatus Aug. cuius verba habentur. 8. di. c. qno iure. modus autem acquirendi inter ceteros est per hæredis institutionem, & legata. & ideo cum tractemus de modo acquisitionis dominii introducto lege humana, quæ statuit, institutum in fundo, cohæredē nō dato, haberi pro vniuersali hærede, vt d. §. si ex fundo. concludendum est, q. iste D. Pet. possit recta conscientia totum capere: nec peccet, cum iure disponente possideat. 23. q. 4. ca. non peccat. Illa autē B. foror, cui resitit expressè dispositio testatoris, sine peccato non possit vltra 10. petere. & ita cū eo cōsultit quidā magister sacre pagine frater Petrus vtriusq; iur. doct. Hierosolymitanus patriarcha, cum ista limitatione, q. institutus in fundo non possit sine peccato habere totum, si testator circumuentus, uel seductus fuisset: quia persuasum sibi fuit, q. ex tali institutione ille nō posset plus petere, uel habere: & sic falsò seductus, creditit, & ita est confirmauit D. Abb. de Poz. & Boni. Decre. doctor. ita consuluit D. Fed. conf. 126.

ADDITIONES.

- a ¶ In 12. vncias. Vncia pto mensura est trium digitorum præ pondere. 11. pars libræ. Flo. in l. via. de ser. rust. præd.
- b ¶ Scdm ius cōe. vide Ale. in l. 2. C. de nox. & l. fi. §. in computa. C. de iur. deli. Pau. de Ca. conf. 104. Bal. in c. decedente. in ver. quæro quid de iure. qui seu. da. pos. Bal. in l. lege. & in l. meminimus. C. de leg. hæz.

S V M M A E.

- 1 Nomiā eoipſo, q. patitur, & consentit electioni de se factæ videtur tacite profiteri.
- 2 Omisſio habitus non facit ad substantiam monachatus.
- 3 Monachus ingressus religionē, si infra annum probationis decedit ab intestato: ad quem deuenient eius bona. & nu. 4.

- 5 Titulus testamenti cadere potest in non habentem bona.
- 6 Bona ingredientis monasterium, an sint monasterij sine apprehensione possessionis.
- 7 Prohibiti de iure facere testamentum, qui sint.
- 8 Mentis inops an possit testari ad pias causas. Et an possit fieri habilis per statutum, uel consuetudinem. nu. 9.
- 10 Testator instituebat pauperes Christi: non perfecto testō superuenit mors: an ualeat talis institutio, & alia, quæ expressit.
- 11 Infirmitas perdidit loquelam, nec potest scribere: habet tamen bonum intellectum, & c. frater, uel notarius dixit ei. si tu vis instituere pauperes Christi, stringe mihi manum, & c. & sic fecit: an ualeat talis institutio.
- 12 Impubes fugax, in quo malitia supplet etatem, an possit testari.
- 13 Filius filia. an possit testari de bonis suis aduentitijs. Et an poterit ad pias causas de consensu patris facere testamentū. nume. 14.
- 15 Prodigus an possit testari ad pias causas.
- 16 Damnatuſ ad mortem an possit facere testamentum.
- 17 Banniti nostri temporis an possint facere testamentum.
- 18 Condemnati ad amputationem pedis, uel manus, an possint facere testamentum. Ex oculati an possint facere testamentum.
- 19 Infamis potest facere testamentum, nisi in casibus expressis in iure.
- 20 Damnatuſ per ep̄m ad perpetuum carcerem, an possit testari.
- 21 Vſurarius manifestus effectus si antea fecit testamentum, & nō prestita cautione decessit: an ualeat eius testamentum.
- 22 Vſurarius manifestus, non prestita cautione, condidit testamentum: deinde tractu temporis cautionem prestitit: an tale testamentum reuocalescat.
- 23 Excōicatus an possit facere testamentum.
- 24 Dubius status sui an possit facere testamentum.
- 25 Illegitimè nati qualiter sint capaces.
- 26 Spurijs an possint succedere ex testamento.
- 27 Filius legitimus spurij an possit succedere auo.
- 28 Statutum disponens, quod filius spurius possit institui à patre, an ualeat.
- 29 Relicta facta fratribus minoribus, uel alijs mendicantibus, cui applicentur.
- 30 Testator in testamento reliquit conuentui fratrum prædicatorū, uel minorum singulis annis 10. usq; ad 10. uel 20. an. & in hoc grauauit hæredē. n. an ualeat.
- 31 Deportatus si instituat hæres: ad quem deueniet hæreditas.

Q Via ingredientibus. Ab-

batiſta testari non potest. h. d. in j. quæst. In secunda solu. ibi [necessarium.] ¶ Not. primò, quod ista non allegabat se non professam: sed non induisse habitum: ex qua non delatione nolebat inferre se non professam. & sic posse testari. 12. quæst. vltim. c. fin. & c. indemnitatibus, in fin. de election. lib. 6. sed dicit Ioan. And. q. quod eoipſo, quod nouitia patitur, & consentit electioni de se factæ: videtur tacite profiteri: quia qui vult consequens, videtur velle antecedens, sine quo ad illud consequens perueniri non potest. fingitur enim semper primò fieri, quod primò faciendum est, vt no. in l. illud. ff. de acq. hæredi. sed secundum eum hoc non procedit in electio. quia professus tacite eligi non potest. j. de elect. c. nullus. li. 6. sed per viam postulationis, & prouisionis posset procedere: quod prædictum est, secundum eū. ¶ Secundò no. q. ista ex consuetudine tuebatur se, q. non detulit rat habitum monachalem. & sic per non factum inducitur consuetudo: vbi præcedit constitutio, præcipiens actum illum, vt delatio habitus, de quo vide, quod dixi post Io. And. §. de clericis coniug. Io. & Cyn. in l. 2. C. quæ sit lon. consuetudo.

¶ Tertio collige, q. omisſio habitus nō facit ad substantiā monachatus. p. n. quis esse monachus, & professus, et si habitum non detulit, vt hic patet. facit l. Herennius. ff. de decu. ¶ Quarto

¶ Quarto no. q. illud, quod censetur delictum (vt non deferro habitum) non potest per consuetudinem usurpari: magis enim consideratur residentia in monasterio, q. habitus delatio, vt hic patet. sed certè s. n. si quis intrat religionem, vbi regula non seruatur: nec expressè se astringit ad illam (si ceter plures anni tranſeant) non cogitur præcisè profiteri: sed causatiue, vt profiteatur, vel exeat. & sic potest loqui. ut s. de elect. c. cum cām. de reg. c. vt clericus. Idem si ibi seruatur regula: sed ingreditur, & recipitur cum protestatione, q. quantum tpe ibi moretur, nō intendit profiteri: sed pbare tm. no. de reg. c. 2. §. si verò. det ergo intelligi iste tex. de ingressu monaste. in quo erat regula certa, & approbata, & ab initio constituta: quare non ob. abusu contrario (de quo pdixi) in tali loco ingressus, est per lapsum anni efficaciter obligatus. de reg. c. vidua. c. statuimus. & ca. ex parte. & s. n. hoc, id, qd de pluribus annis dñ in tex. supple. maxime: nam idē, si per annum, vt dixi. ¶ Quintò not. ex eo, quod dicitur nō potuisse testari quia pluribus annis stetit, q. si non stet per annū, (& sic est j. annum probationis) poterit facere testm: & de hoc non dubito. ¶ sed potest dubium, si decedit infra annū probationis abintestato: an bona eius spectabunt ad monasterium, in quo decedit: an verò ad venientes abintestato. dicitur quidam: aut purè se dedicauit: aut sub conditione: aut est dubium. primis duobus casibus dic, vt in simili no. in l. 2. de in diem adie. In tertio dicunt, q. ex quò decedit vt monachus: videtur sibi placere, q. sit monachus: & q. bona sua sint monasterij. & hæc videtur sua vltima voluntas: nisi expressè diceret contrarium. & hæc opin. videtur dura Iacob. de Rau. & Pe. quia summa est ratio, quæ pro religione facit. p. hoc Authen. si qua mulier. C. de sacrosan. eccle. & in corpo. vnde sumitur. In contrarium facit, quia ante professionem nō fit translatio personæ (quod est principale) ergo nec bonorum, quæ est accessoria, & in consequentiam. argu. in Authen. de monach. §. summus. colla. 1. & de adop. ca. si pater. in prin. à contrario sensu. sol. tacita perseverantia in statu religionis, vltq; ad tempus mortis satis eius voluntatem, & animum de clarat: & sic dedicationem personæ tacitam, ar. ff. de diuor. l. 2. & est ratio: ne status viuētis à morientis tempore varietur, vt j. de bap. c. maiores. in fin. & hoc tenet Cyn. in Authē. ingressi. C. de sacrosan. eccle. & ibi Rayn. faciunt nota. pro & contra. j. de reg. c. beneficium. lib. 6. & c. in præsentia. de probat. de conuersis & eorum bonis dic per Archid. de elect. c. ex eo. lib. 6. ¶ Sextò not. q. bona ingredientis religionem sunt monasterij. ex quo sequitur, q. testari non potest: vt potest nec rerum dominus. istam rationem reddit tex. in Authē. ingressi. præall. nam qui non habet bona: non videtur, quod possit facere testamentum, vt ibi. & l. lex Corn. ff. de vulga. & pupil. quod intelligo verum, quando non habet, quia de iure habere non potest. si autem de facto (quia pauper) an tunc possit facere testamentum: vñ, q. non: quia non potest de alieno testari, vt j. eo. c. filius j. ego dico, q. potest, & cadit in nō habentem bona titulo testamenti: quia hæreditas alicuius dicitur etiam de bonis, & iuris intellectum habet, vt l. hæreditas. ff. de verbo. significa. & si dicatur, ad quid est vile ad hoc sentire. dico propter substitutionem pupillarem: nam si non possit testari, non posset filio pupillariter substituere, vt l. 2. §. prius. ff. de vulg. & pupil. Item propter dationem tutoris, & alia, quæ considerat pro teipſum. & no. hoc Doc. meus in rub. ff. de acq. hæred. ¶ Sed hic incidenter quæritur. quia dixi, q. bona ingredientis religionem, siue monasterij, sunt monasterij: ¶ an hoc intelligitur sine apprehensione possessionis. dicit Hostien. quod sic, per c. 2. §. de consue. sed illud. c. loquitur quò ad acquisitionem dominij: nam cum monasterium habeatur, vt hæres, dominium statim quæritur, vt l. cum hæredes. ff. de acq. poss. sed possessio non vñ quæritur, si ne apprehensione, vt ibi. & no. in l. fi. C. de sacrosan. ec. contrarium est verum. l. q. bonorum ingredientis possessio ac-

quiratur per ingressum: vt sic quæſita possessione personæ p monachatum, quæſita intelligitur possessio bonorum, quæ sunt accessoria ad personam, vt l. si adopræuero. ff. de preca. & ita tenet Cyn. in Authen. si qua mulier. C. de sacrosan. ec. ad fi. ¶ Ultra Doc. quia hic fit mentio de abbatissa, quæ nō potest testari: ¶ quæro generaliter, qui sunt illi, qui de iure prohibentur facere testamentum. ad hoc dicas, q. quidam prohibentur testari pp mentis exilium: vt furiosus, & demens. j. tit. 1. c. fi. & l. furiosum. C. qui testa. fac. poss. quidam ppter carentiam quorundam sensuum, vt l. discret. eod. tit. quidam propter morbi acerbiteriam: quia non possunt articulatè loqui, nec scribere, vt l. iubemus. C. eo. quidam propter defectum ætatis, vt ff. eo. l. qua ætate. quidam propter defectum suæ potestatis. C. qui testam. face. poss. l. feruum. quidam ppter vitium prodigalitatē, ut l. is cui bonis. ff. eo. quidam ratione pœnalitatis: ut damnatus ad mortem naturalē, uel ciuilem, ut l. eius qui. de testa. quidam, quia commiserunt aliquid, de quo etiam post mortē possunt accusari. C. qui test. face. poss. l. 2. quidam rōne usurariæ prauitatis, ut in c. q. de usu. li. 6. quidam rōne excōicationis. C. de hære. Auth. cedentes. quidam ratione dubietatis. ff. eod. l. de statu. de singulis succinctè videamus. ¶ Circa primum. s. de prohibitis ppter mentis exilium. dic, q. isti adeo prohibentur, q. nec ad pias causas testari possunt, ut j. tit. proxi. c. fi. nec codicillos face re. de impu. & ali. substitu. l. fin. peccat enim eius testamentū in consensu (& sic in substantia) ergo nullum habet robur. oportet enim mente cogitari, quod dicitur, & aptè proferri, quod cogitatur, vt l. Labeo. de sup. lega. & idem in phrenetico. & ex hoc infero, q. q. per statutum, uel constitutionē non posset ille reddi habilis ad testandum. quia defectus mentis procedit à natura, & per consequens per constitutionem nō posset tale vitium aboleri, ut Insti. de iure natu. gen. & ciuili. §. sed naturalia. sed si defectus mentis procedit ex quadam præsumptione iuris (ut in prodigo) tunc statutum posset dispensare. ita notat Bar. in l. si queramus. ff. de testa. ¶ Sed incidenter hic quæritur. testator incepit testari, & expressit, q. instituebat pauperes Christi: non perfecto autem testō, si peruenit phrenesis, vel mors. quæritur, an ualeat talis institutio, & alia, quæ expressit: videtur, q. sic. C. eo. l. iubemus. §. j. nam utile per inutile non uitiatur. l. 1. de uerbo. obli. in contrarium, q. nihil ualeat: quia fauorabilior est causa filiorum, quàm ecclesiarum. 17. q. 4. c. fi. & no. in l. si quis ad declinan dam. C. de episc. & cleri. sed tale testamentum inter liberos non ualeat, quia imperfectum, & inconclusum, ut not. in l. fin. C. fam. ercisc. ergo idem in ecclesia, & pia causa. ad hoc facit l. si is qui. & l. ex ea. ff. eo. l. fideicommissaria. in prin. de le. 3. & d. l. furiosum. in fin. Non ob. l. iubemus. quia ibi uoluntas fuit completa, & actus absolutus à testatore: sed fuit defectus formæ in parte, & in parte non, ut ibi Ho. unde nō fuit ibi actus incompletus: sed minus solemnibus in quadam particula testamenti. quod nō uitiat alias solemnitates, ut l. hac consultiſsima. §. ex imperfecto. C. eo. ¶ Circa secundum, & tertium de prohibito testari propter carentiam quorundā sensuum, uel morbi acerbiteriam: quæro de tali quæſtione. ¶ Quidam aduocatus infirmus perdidit loquelam: & factus est adeo tremebundus, q. non poterat scribere (habebat tamen bonum intellectum): & quia liberos non habebat, quidam frater minor dixit sibi coram testibus. amice bonum est, ut prouideas salutem animæ tuæ: unde si tu uis instituere pauperes Christi: uel bona relinquere tali ecclesia, stringe manum, & porrige ipsam mihi, vel aperi hunc librū: iste autem sic fecit. quæritur, an ualeat talis institutio: uidet, q. sic, ut j. eod. c. cum tibi. nam Deus interrogat cor, non manum. In contrarium: quia hæc institutio non ualeat inter liberos. vt C. eo. Auth. hoc inter. & l. iubemus. codicillus verò bñ ualere: quia potest fieri nutu: sicut & legata possunt nutu relinqui, vt ff. de leg. 3. l. nutu. & d. l. iubemus. & prædictis modis, & alijs Pet. de Anch. sup. 3. Dec. TTT 2 pro-

- 1 **Episcopus exequitur piam voluntatem testatoris propter negligentiam heredis.**
- 2 **Legatum factum pro monasterio construendo an valeat.**
- 3 **Voluntatem testatoris adimpleri principaliter spectat ad heredem.**
- 4 **Heres debet infra annum exequi voluntatem defuncti.**
Et à quo tempore incipiat ille annus. nu. 5.
- 6 **Testator Titio debitori suo in centum liberationem reliquit: si infra mensem à die mortis sue quinquaginta hospitali daret: alius daret ipsa centum hospitali: Titius non dedit: quid iuris.**
- 7 **Legata incerta an valeant.**
- 8 **Testator si mandat monasterium construere certo loco: & ibi fieri non possit: an erit construendum in alio loco.**
Personæ, quæ sunt uocandæ in commutatione.
- 9 **Testator donauit monasterio sanctæ Mariæ quædam casamenta, & palatium: in qua donatione fuit onus iniunctum de construenda ecclesia ibidem & c. an dictum onus habeatur pro non adiecto.**
- 10 **Annus eligendi pauperes, quibus testator reliquit, quando incipiat.**
- 11 **Caduca quomodo aliqua possunt fieri.**
- 12 **Caduca, & pro non scripta an transeant ad heredem substitutum, vel coniunctum: & quomodo.**
- 13 **Hæreditas pro non scripta quare magis crescit cum onere, quam legatum.**
- 14 **Nominatim aliquid relinquatur, vel non, quid importet.**
- 15 **Onus iniunctum per modum conditionis in persona institutorum, uidetur repetitum in persona substitutorum.**
- 16 **Onus, quod legatarius, vel heres non potest implere: an faciat deficere legatum in hæreditatis emolumentum.**
- 17 **Defectus conditionum impossibilium qualiter uictet, uel uictetur.**
- 18 **Conditio possibilis est triplex.**
- 19 **Conditio potestatiua qua dicatur.**
Quæ casualis. nume. 20.
Quæ mista. nume. 21.
- 22 **Defectus modi an uictet dispositionem.**
- 23 **Legatus Titio domum meam cum onere aliquid dandi, vel faciendi: deinde dico: legatus domus factum Titio adimo: & lego ipsam Cuius, an sicut est translatum legatum, uideatur translatum onus.**

NOs quidem, †Propter negligentiam heredis episcopus exequitur piam voluntatem testatoris. In prima narratio. In secunda prouisio. ibi [quamobrè.] ¶ No. j. †p. valet legatum factum pro monasterio construendo. & et dico, qd valet legatum tali monasterio costruendo factum, licet nondum sit in rerum natura: sicut legari potest posthumo nascituro, vt ff. de le. r. l. pen. sed in contrarium facit c. abbas sanè. de re iud. li. 6. vbi monasterio edificando donari non potest: ergo nec legari. cum legatum sit quædam donatio in testamento relicta, vt l. legatum. de leg. 2. similiter contra. de ecclie. adifi. c. ad audientiam. vbi priuilegium ecclesie construendæ non datur. sol aliud in donatione: quæ requirit presentiam personæ: aliud in legato. Non ob. ca. ad audientiam. quia loquitur de priuilegio, quod concedi non potest, vt tunc valeat: sed vt valeat, postquam fuerit constructum monasterium, bene potest. ita no. Barto. in l. feruos ad custodiam. de adm. & ci. leg. ¶ Secundo no. †p. ad heredem spectat principaliter adimplere voluntatem testatoris defuncti. in ipsu enim transeunt oia iura, actiones, & bona: & dr eadem persona cum defuncto, vt in Auth. de iure iur. à moriente. coll. 2. & l. quoties. § heredes. ff. de hered. insti. & ff. de ed. l. q. dam. § nihil. temper. n. v. p. tereisse heredis: & impleri voluntatem defuncti, deuoluitur executio ad epm. & loquitur iste tex. de relictis ad. pias causas. concor. l. nulli. C. de epi. & cle. & bene hoc no. qd quando nullius interest testatoris voluntatem impleri. i. cum mandatur monasterium construere: tamen

hæres officio iudicis cogi debet implere. concor. l. Quintus. § Pomponius. ff. de an. leg. & l. feruos ad custodiam. de alim. & ci. leg. vbi Bar. dicit hoc esse no. pro relictis factis fratrib. minoribus: qui licet non possint agere: tamen poterunt iudicis officium implorare super relictis eis factis causa alimentorum. vide ad hoc quod no. in l. si victum. ff. de re iudica.

4 ¶ Quartò no. †p. infra annum debet heres exequi voluntatem defuncti. †p. incipit ille annus à die monitionis. & hoc credo verum, vbi non sit tempus à testatore præfixum operi construendo: nam hoc casu à tpe hereditatis aditæ, & sciētia currit tempus, vt est tex. in l. statulib. § si quis heredi. de statulib. & per hoc consulti Senis in qōne de facto. † testator Titio debitori suo in centum liberationem reliquit, si daret infra mensem à die mortis sue quinquaginta hospitali: aliàs illa centum reliquit hospitali. mortuo testatore j. mensem non soluit; quia prætendebat ignorantiam testamenti. dixi et, qd lapsò mense, poterat conditionem implere: nam debet intelligi à tempore mortis, supple & sciētia, & aditione hereditatis, vt C. de iure delib. l. si. § si autem dubius. & § seq. & d. § si heredi. & l. si in diem. de cond. & demonst.

¶ Quintò no. qd terminus datur ad implendam piam testatoris voluntatem à die monitionis. facit in Auth. de heredi. & fal. § si quis autem non implens. Spe. de hoc no. in Spe. de instru. edi. § vit. in fi. D. Fed. dicit standum præcisè huic ca. qd habeat annum tantum: nisi iusta cā ille, ad quem p. tinet, fuit impeditus, vt hic no. Hosti. & ita not. consi. 124. ¶ Sextò no. qd testator hic mandauit construere monasterium a simpliciter, non declarata latitudine, longitudine, numero ministrorum, & aliis, sine quibus monasterium non subsistit: & tñ valet dispositio, licet incerta: † quid esset in aliis legatis: (puta relinquo Titio domum, vel fundum, non distinctis finibus: vel relinquo boue.) an valeant hæc legata incerta. dic vt no. in l. legato generaliter. de leg. 1. vbi glo. distinguit: qa aut legat genus generalissimum (vt rem, vel substantiam): & non valet. aut genus subalternum (vt animal:) & idem: quia dandò mulcani, liberatur. aut in genere inferiori: & tunc aut res dicti generis hēt fines limitatos à natura, vt homo, bos, equus, & simil. aut habet fines sola destinatione hominis, vt fundus. ff. de leg. 1. l. quod in rerum. § vit. aut factio hominis, vt domus. nam factio hominis de vna fiunt duæ, interiecto medio pariete, vt l. si quis duas. § 1. commun. præd. in primo casu valet relictum: sed cuius erit electio, dare istum, vel illum hominem, siue bouem. dic, vt no. j. d. l. legato. in secundo casu. f. in fundo, dicit qd non valet: quia dando paululum terræ liberaretur, vt d. l. quod in rerum. in tertio. f. in domo, dic, vt no. in l. si domus. in prin. de leg. 1. quicquid dictum sit in istis in monasterio construendo, qd valet relictum incertum, est casus hic. & debet intelligi de monasterio cōdigno facultatibus, & dignitati testatoris, vt l. in test. ff. de condi.

8 & demon. facit quod dicam j. ca. prox. ¶ Septimò no. †p. si testator mandat monasterium construere certo loco, (& hoc fieri non potest ibi) erit costruendum in alio loco. & sic, vbi non potest intentio testatoris impleri, vt voluit, est aliter cōmutanda. & hoc no. glo. in Spe. de instru. edi. § nunc verò ali qua. vers. quid si testator. & idem hic Egi. Si verò potest in forma præscripta dispositio testatoris impleri, non est in alio commutanda, sine auctoritate Papæ, vt in cle. quia cōtingit. de reli. do. vbi cunq; enim est certa dispositio testatoris respectu causæ, vel loci, non potest per episcopum alterari, vt l. si quis. § si autem. C. de epi. & cle. per Iaco. Bu. & de hoc no. Bar. in l. legatum. de v. usufr. leg. vbi querit, quæ personæ debeant vocari in illa commutatione. nam iste tex. requirit episcopum, & heredem, et infra tempus, infra quod spectat executio ad heredem, & et post. & hoc verum, qm non potest construere in loco deputato: quia fortè ille, ad quē locus spectat, non patitur, vt l. si Titius statuas. de cond. & de. quid ergo si non potest construere, prohibente constitutione Papali. pura

prohibentur mendicantes quærere noua loca ad habitandum, vt c. 1. de exce. præla. lib. 6. & c. vlt. de pen. in cle. pone ergo, qd testator mandauit construere ecclesiam in Murano cum domibus sufficientibus ad habitandum. 1. fratribus minoribus: & pro hoc reliquit ducatorum decem millia. an quia ecclesia, & habitatio construere pro dictis fratribus prohibentur, erit istud legatum caducum, vel conuertendum in alium vsum pium? videtur, qd sic, vt d. l. legatum. licet faciat in contrarium, quod not. dominus Fede. de Sen. consi. 170. vbi in donatione possessionu facta monasterio cum prædicto onere construendi ecclesiam, & habitationem pro fratribus minoribus dicit, qd valebit donatio: & dictum onus, quod de iure non potest adimpleri, de medio remouetur. & hæc not. Bar. in l. cum feruos. §. Seio. de leg. 1. dicam. j. ¶ Oppo. & videtur, qd istud onus appositum heredi de monasterio construendo, non teneat: postquam non demonstratur locus, in quo debet construere: vnde videntur ob stare iura allegata in glo. pen. quæ soluit in fi. qd fauore vltimæ voluntatis, & pias causæ valeat dicta dispositio, licet incerta: & ex hoc, & ex eo, quod s. dixi, apparet, qd relictum factum ad pias causas, nunquam possit esse pro non scriptum, caducum, vel quasi, postquam est semper in aliam causam conuertendum. est ne hoc verum. Bar. notabiliter sic dicit. quandoq; testator respexit principaliter causam piam (quod est, quado nulli certæ personæ relinquitur: sed relinquitur in aliquem piū vsu) & tunc talia legata nunquam efficiuntur caduca: sed in aliū pium vsum conuertuntur, si ille impleri non potest. & ita loquitur illud c. & l. legatum. idem si relinquit certæ personæ pro anima, relicturus alij, si ille non esset: nam tunc illa persona defuncta, dabitur alijs pauperibus, per prædictas leges. quandoq; relinquit vni personæ, vel collegio, magis contemplatione personæ, quam causæ: & tunc efficitur caducum, & remanet penes grauatum, vt l. pater. §. Tusculanus. de leg. 3. quandoq; dubitatur, an respexerit magis causam, quam personam: & tunc si causa non est expressa, in dubio magis puto hoc casu respexisse causam fauore religionis, vt l. sunt. in fi. de reli. do. & ita no. Bar. in d. §. Tusculanus. quod tene ment. tangit de hoc Doct. meus Bald. in l. habeat. de sacrosanc. eccle. ¶ Venio ad aliquas. q. & primò de quæstione do. Feder. † quidam donauit monasterio sanctæ Mariæ quædam casamenta & palatium: in qua donatione fuit onus iniunctum de construendo loco, & ecclesia ibidem, in quo deberent morari. 1. fratres minores: hoc appposito, qd quicquid de iure fieri non possit, vel esset contra canonum sanctiones, habeatur pro non adiecto. quæro, an dictum onus habeatur pro non adiecto: cum ius prohibeat constructionem talem sine licentia Papæ, vt c. 1. de exce. præla. lib. 6. vel debeant potius postulare gratiam à Papa: vel expectare, donec concesserit, vel in alium vsum conuertent. & hoc vltimum videtur, per illa, quæ dixi post Bar. s. sed non obit. propter clausulam, quem hic subiunxit [qd habeatur pro non adiecto] & c. nec tenetur impetrare gratiam à Papa: quia impetratio talis licentiæ est vt plurimum difficilis: & ideo pro impossibili reputatur, vt l. apud Iulia. §. fidelis. i. & tempus præsens videtur in talibus considerandum. de stipu. seruo. l. vlt. Non obstat, qd cum res, quæ debetur, præstari non potest, debetur astitimatio, conuertenda in alium vsum pium. ff. de adm. re ad ci. p. tinen. l. legatum. & hoc quia in istis iuribus non fuit onus iniunctum inutile à principio: sed hic à principio onus iniunctum fuit pro non adiecto, ex dispositione iuris, & ex verbis, & mente donatoris: & ideo quantuncumque postea efficerentur habiles ad habilitatem illam: onus illud à principio pro non scriptum non potest reuocare. ff. de solu. l. qui res. §. aream. cum simil. ita dicit in effectu consi. 170.

10 ¶ Secundo quæro. † text. noster dat heredi annum post monitionem episcopi. modò pone, qd constitutione synodali cæuetur simpliciter, qd post annum executio ad episcopum de-

uoluatur: modò quidam testator reliquit mille illis pauperibus, quos talis elegit: ille non eligit infra annum, sed post: episcopus volebat ipse eligere, dicens ad eum deuoluitur ius eligendi per constitutionem. consuluit Bart. qd ille eligere poterat, non episcopus: nam de iure communi ille, qui habet ius eligendi circa personas, potest eligere: & si fuit in mora, eam purgare potest, donec legatum petatur, vt l. cum quidam. de leg. 2. & intelligitur peti per litem contestata. vt l. amplius. ff. rem ra. habe. de iure ergo communi ille, cui fuit commissa electio, non excluditur ex forma constitutionis: quia constitutio dicit, qd executores debeant exequi infra annum: sed ille non est executor, vt ostendam. ergo & c. quod probò. inter eum, qui declarat, & executores longa est differentia. quod patet: quia iudex dicitur ille, qui declarat, & sententiatur: executor dicitur ille, qui habet nudum ministerium facti. C. de execu. rei iudi. l. executor. ergo iste elector non debet dici executor. officium ergo exequendi transfertur per constitutionem, non ius eligendi, secundum eum: qui ita not. in d. l. cum quidam. & vide quod no. Bald. in l. nulli. C. de episco. & clerici. vbi querit, an testator possit prouidere, ne executio testamenti deuoluatur ad eum: nec possit se intromittere.

¶ Tertio quæro. quia supra dixi, quando legata ad pias causas possint fieri caduca. † quæro generaliter de istis caducis: dic ergo, qd quandoq; legatum, vel hæreditas est à principio pro non scripta: quandoq; est quasi caducum: quandoq; est caducum. Pro non scripta hæreditas, vel legatum dicitur, cum ille, cui relinquitur, non est in rerum natura tempore testamenti: nam quia tale relictum non habet principium, in cuius persona fundetur: ideo dicitur pro non scriptum. Quasi caducum est, cum relinquitur purè, vel sub conditione ei, qd est in rerum natura tempore testamenti: sed ante mortem testatoris decedit ille talis, vel conditio expirat: nam habuit principium illud relictum: sed viuente testatore, desijt: ideo dicitur quasi caducum. Caducum est, cum ille, cui relinquitur hæreditas, vel legatum, est in rerum natura tempore testamenti, & tempore mortis testatoris: sed ante agnitionem, vel conditio nis euentum ille talis, cui sic relinquitur, decedit: nam habuit statum, sed desijt. & ista habentur in l. vna. §. & cum triplici. C. de cadu. tol. videndum igitur circa hoc restat, penes quem remaneant pro non scripta, caduca, & quasi caduca. & tex. ibi in §. in primo. & seq. dicit, qd aut illi non habebant substitutum, vel coniunctum in tali relicto: & remaneant penes heredem, scilicet testatorem. aut habebat substitutum, vel coniunctum: & tunc primo substituto: quo non existente, coniunctis applicabitur illa portio pro non scripta, caduca, vel quasi. nam regulariter fortius est ius substituti. onis, quam coniunctionis: & ideo substitutus coniuncto præteritur in tali portione, vt l. si ex pluribus. de suis, & legi. & d. §. in primo. & §. pro secundo. & §. in nouissimo. de cadu. tollen. & not. in l. si ego. de iniusto. test. ex his patet, qd si mortuo relicta est hæreditas, vel legatum (quia est pro non scriptum) non transmittit ad heredem suum: sed remanet penes grauatum substitutum, vel coniunctum. & idem in quasi caduco. in caduco distigue inter hæreditatem, & legatum: & inter legatum, & substitutio. vt dicto §. in nouissimo. vbi videas. ¶ Circa hoc superest videre: † an ad heredem substitutum, vel coniunctum transeant ista pro non scripta, caduca, vel quasi cum onere, vel sine onere. verbi gratia. institui heredem Titium: vel sibi legavi centum, qui non erat in rerum natura, & grauavi eum, vt construeret vnam capellam, vel aliquid daret pauperibus: an ad illud onus tenebitur hæres substitutus, vel coniunctus, penes quem debet remanere: & in caducis, & quasi traditur regula, qd semper ad alterum prædictorum cum suo onere deferuntur, vt d. §. pro secundo. & §. in nouissimo. In pro non scripto (quia tale legatum, vel hæreditas non habuit substantiam à principio) magis est dubium: an cu onere deferantur. distigue post Bar. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. T T T 4 nam

nam aut loquimur in legato pro non scripto: & remanet sine onere, vt d. §. in primo. vide tamē, quod not. Bart. in l. vlt. de his, quæ pro non scrip. ha. si testator legauit Titio coram duobus testibus, & rogauit restitui ecclesiæ: nam licet sit pro non scriptum in personam legatarij, legatum reuertitur ad hæredem cum onere, vt ibi per eum. aut loquimur in hæreditarijs: & tunc quandoq; onus iniungitur gradui generaliter: & accrescit cum onere, vt l. quæ conditio. in princ. de condi. & dem. qñq; iniungitur quibusdam nominatim de gradu: & tunc aut iniungitur nominatim omnibus personis eiusdem gradus: & tunc idem; quia accrescit omnibus eiusdem gradus cum onere suo, vt d. l. quæ conditio. 2. respon. & l. ciuita tibus. §. 1. & l. si duobus. de leg. 1. quandoq; iniungitur nominatim vni tantū: tunc accrescit sine onere, vt l. Celsus. §. si. de leg. 2. vbi cūq; autem dixi, qd hæreditas accrescit cum onere, intelligitur, qñ ab initio fuit pro non scripta hæreditas, & per consequens legatum respectu personæ eius, cui relinquitur: sed si ab initio tenuit institutio. dic, vt l. quidam. de iura. calum. ¶ Sed quæro, quare magis accrescit cum onere hæreditas pro non scripta, quam legatum? dic, qd ideo: quia hæreditas representat personam defuncti, vt l. hæreditas. ff. de acqui. re. do. & ideo consistit cum onere ab ipso initio: vnde cum onere accrescit: sed legatarius non representat personam defuncti: & ideo non accrescit cum onere; quia ab initio non subsistit. ¶ Sed quæ est ratio vtrū relinquatur nominatim: vel non dic, vt in tex. in l. 1. §. in substitutione. ff. ad leg. fal. & l. 1. in fi. de le. 3. ¶ Item quæro: quæ est ratio, si relinquatur ab omnibus de gradu, vel ab initio de gradu nominatim. respondo, quia primo casu videtur magis relinquere à gradu, quam à persona. in secundo potius à persona, vt d. l. quæ conditio. 2. respon. aduerte etiam, quia illud, quod dixi in legatis caducis, & quasi caducis, quod accrescit cum onere, reuocant Doct. in dubium, an hoc sit verum in qualibet coniunctione: nam quidam sunt coniuncti re, & verbis. quidam verbis tantum. quidam re tantum. glo. tenet, qd hoc est verum in coniunctis re, & verbis: vel verbis tantum. fecus autem in coniunctis re tantum. quia tunc quilibet capit in solidum iure suo, non per ius accrescendi, sed per ius non decrescendi, vt no. in l. 1. §. si autem a deficiente. de ca. tol. & hanc opi. glo. tenet Bar. in d. l. quæ conditio. reprobata opin. Pe. qui tenet, qd etiam in coniunctis re, & verbis accrescat sine onere in caducis, & quasi. ¶ Circa prædicta quero: ¶ an onus iniunctum per modum conditio. in persona instituto rum videatur repetitum in persona substitutorum: videtur, quod non in dicta l. quæ conditio. 2. respon. & in l. sub conditione. de hære. insti. In contrarium videtur casus in l. 1. §. pro secundo. de cadu. tol. & l. licet. de leg. 1. glo. in d. §. pro secundo. dicit, qd conditiones casuales non transeunt ad substitutos: sed conditio. potestatiuæ sic: & ita tenet ibi Bar. in dicta l. quæ conditio. dicit. n. quod in legatis onus iniunctum per viam conditionis transit & ad substitutum, sed in hæreditatibus non: nisi à testatore sit repetita, vt d. l. sub conditione. latius tñ de ista repetitione in legatis dic, vt d. l. licet. de leg. 1. ¶ Quartò quæro: dicitur hic, qd si illud onus monasterium construendi non pōt impleri in loco demonstrato, debet in alio impleri. ¶ quæro quid in alio onere, quod legatarius, vel hæres non pōt implere: an faciat deficere legatum in hæreditatis emolumentum: hæreditas superius est tractatū: cum deficit ipsum principale. hæreditas, vel legatū: an deficit onus. sed ego quero econuerso: si deficit accessorium. f. onus, an deficit principale. pone relinquo Titio mille, si seruum manumiserit, si Seiam vxorem duxerit, si seruū, vel equum tali ecclesiæ dederit, si cum filijs meis habitauerit: modò onus impleri non potest: quia mortuus est seruus, qui debet dari, vel manumitti: illa nō vult nubere; quia non pōt: vel quia nō vult: nec similiter habitare cum filijs testatoris. aduerte, quæ onus quandoq; adijcitur per modum conditionis: quādoq;

per viam modi: de quorum differentijs. f. modi, & conditionis dic, vt j. de condi. ap. c. de illis. primo casu dicas, qd multiplex est conditio. nam quædam est cōditio necessaria: & hæc duplex: nam quædam est necessaria omni certitudine, an & quando: vt si sol orietur cras. quædā est necessaria, an: sed nō quādo: vt si Titius morietur. & in ista conditio. dic, qd si est certa omni certitudine, reddit dispositionem purā, & nō suspendit, vt l. si pupillus. §. qui sub conditione. de noxa. aut qritur de ea, quæ non est certa omni certitudine: & hic refert, in cuius persona apponatur. vt ff. de condi. & demon. l. hæres meus. & hæc de conditione necessaria. quædam est conditio impossibilis: & hæc subdividitur: quia quædam est impossibilis de natura: quædam est impossibilis de iure: quædam est impossibilis de facto: quædam est impossibilis ratione pplexitatis. & pone exempla de omnibus. Insti. de inuti. stipu. §. impossibilis. & de hære. insti. §. impossibilis. & j. de condi. app. c. fi. ¶ Qualiter aut istarum impossibilium conditionum defectus vitiet, vel vitietur. dic, qd aut est impossibilis impossibilitate naturæ: & vitietur: & non vitiat dispositionem: quia habetur pro non adiecta: aut est impossibilis impossibilitate iuris: & idem, vt l. conditiones. de condit. & de mon. aut est impossibilis rōne perplexitatis: & ista vitiat dispositionem, vt l. si Titius. de condi. insti. Aut est impossibilis impossibilitate facti: & tunc videtur dicere gl. in dicto §. impossibilis. quod etiam ista vitiat. de quo dic per Cyn. C. de his, quæ pœ. no. l. 1. & de istis omnibus dic, vt no. in l. 1. ff. de condi. insti. vbi plenè per Bal. siue adijciatur in cōtractibus. siue in vltimis voluntatibus: in matrimonijs dic, vt in dicto c. fi. de condi. ap. & hæc dicta sint de conditione necessaria, & impossibili. Quædam est conditio possibilis: & queritur, an ipsius defectus vitiet dispositionem. ad cuius euidenciam præmitte, qd triplex est conditio possibilis. Nam quædam est potestatiua: quædā casualis: quædam mixta. ¶ potestatiua conditio est, quæ dependet à voluntate eius, cui relinquitur, vel qui instituitur. vt instituo te hæredem, si scholas exieris: vel ad Rualtum iueris: in potestate enim tua est exire. Nec obitat, si dicas, qd hoc non est in potestate tua: cum totus noster status ex insidjs fortunæ dependeat, & in perpetuo motu consistat. in Auten. de non al. §. vt aut. Nam licet possit sic impediri: tamen nō est verosimile, qd impediat. & in hoc debemus nos referre ad cōe iudicium, vt ff. de hære. insti. l. suus. §. & puto. & ibi no. Si aut non consiteret in voluntate eius, cui relinquitur, sed alterius (vt instituo te, si Titius scholas exierit) non esset potestatiua: sed casualis, secū dū la. de Ra. ¶ Conditio casualis est, quæ pendet ex insidjs fortunæ: vt instituo te hæredē, si naus ex Asia venerit. ¶ Cōditio mixta accipitur duobus modis. vno modo, qñ pendet ex facto meo, & ex casu, vel insidjs fortunæ: & in illa idē ser uatur, quod in casuali, vt no. ff. de cond. & demō. in rub. & de ista loquitur l. si pater. C. de insti. & sub. alio modo, cū depē det ex potestate mea, & alterius. & de ista loquitur l. 1. eod. tit. hoc præmissis, qualiter ipsarum defectus reddat inutilem dispositionem. distingue: aut erat conditio casualis: & expectatur eius euentus. licet enim impediatur impleri per casum, non habebitur conditio pro impleta, vt no. ff. de cond. & dem. in rub. si erat conditio potestatiua, refert: aut erat talis potestatiua conditio, quæ pendet ex facto meo tantū: aut ex facto meo, & alterius: quæ dicitur vno modo mixta. primo casu: aut impediatur per eū, cuius intererat non impleri: & habetur conditio pro impleta. ff. de reg. iur. l. iure ciuili. & l. 3. de condi. insti. & quod ibi no. aut impediatur per casum: & tunc idem. de condi. insti. l. quæ sub conditione. §. quoties. aut impediatur per tertium. & tunc aut ille tertius iustè me impedit: & tunc habetur pro impleta, vt ff. de cond. & dem. l. si Titius statuas. aut iniuste, vt interficiendo: & tunc aut ille tertius est soluendo: & conditio habetur pro defecta: sed agitur contra impediētē, vt l. inde Nera. §. idem Iul. ad leg. Aquil.

Aquil. aut non est soluendo: & tunc habetur pro impleta, vt ff. de eo, per quem fac. erit l. si. secundo casu, quando erat implenda conditio, quæ dependet ex facto meo, & alterius: & tunc aut impediatur per me ipsum: & non habebitur pro impleta, vt l. 2. C. de insti. & sub. aut per eū, ex cuius facto pēdebat: & habetur pro impleta. aut impediatur per casum: & hoc refert. aut erat adiecta conditio in fauorem meū: aut illius, in cuius persona contingit casus: aut vtriusque: aut dubitatur. si in fauorem meum, habetur pro impleta. & ita videtur sentire Dy. in c. imputari. de reg. iur. lib. 6. alij dicunt, qd fauore alimentorum habetur pro impleta: alijs habetur p defecta. & ita no. in l. in testamento. de cond. & dem. Secundo casu, qñ in fauorem illius, in cuius persona contingit casus: & videtur deficere. & ideo non habetur pro impleta, vt l. Seio. de an. leg. & de condi. & dem. l. illis. fallit in libertis. eo. tit. l. cum ita. tertio casu, qñ in fauorem vtriusque: tunc secū dū Dy. habetur pro defecta. quarto casu quando dubitatur, præsumitur in fauore legatarij, cui erat aliquid sub conditio ne adscriptum, si ex veritate, vel coniecturis aliud non apparet: & ideo legatū indistinctè debetur, secū dū Dyn. qui ita no. in d. c. imputari. & Cy. in l. 1. de leg. & Bar. in l. in testamēto. de cond. & dem. & l. illis. eo. tit. vltimo casu quando erat implenda conditio mixta. & dic, qd mixta accipitur vno modo pro ea, quæ est potestatiua: sed pendet ex facto alterius: & de illa. §. proximi. dictum est: alio modo accipitur mixta p ea, quæ pendet ex facto meo, & fortunæ: & de ista idem, qd in casuali, secū dū Cy. qui ita no. in l. 1. C. de condi. insti. & Bar. in dicta l. in testamento. & vtrobiq; per eos, quare ista tam variè. & hæc dicta sint de conditione. ¶ de defectu verò modi, an vitiet dispositionē, tūc Cy. in d. l. 1. Barr. super hoc qñ deficit onus iniunctum per modum modi, vel alter: an deficiat legatū, notabiliter sic distinguit. quandoq; onus impositū legatario est ab initio nullum: quandoq; annullatur ex postfacto. primo casu, aut testator voluit ad legatarium aliquod commodum pertinere (pura interuicium medijs tēporis) & licet annulletur onus, non annullatur legatum, vt l. si quis eum. de cond. & de. aut voluit ad eum commodū pertinere: & tunc aut onus annullatur ratione impossibilitatis de natura, vel de iure (vt quia turpe) & non annullatur legatum, quia impossibilitas debet remoueri, vt l. obtinuit. de cōdi. & dem. & l. reprehendenda. C. de insti. & sub. sed si modus impossibilis non contineret turpe: sed respiceret aliquem pium a sū: tunc debet in alium transmutari, vt l. legatum. de usufruct. le. si verò onus est nullum (quia lex sibi non assistit) tunc aut onus est implendum de ipso legato: aut extrinsecus de alio. primo casu aut onus est nullū, mixta consideratione testatoris, & fideicommissarij: & loquitur l. codicillis. in prin. de lega. 2. quia legatū est nullum quod ad petitionem: non quod ad retentionem. si verò onus est nullum alia ratione: tunc legatū est nullum in totū, vt l. si quis duos. de lega. 2. si verò onus debet impleri aliunde: tunc, licet onus sit impossibile, legatū non vitiat, vt l. cum filius. §. non iure. ff. de leg. 2. & C. de lega. l. ab administratione. secundo casu principaliter cum onus annullatur ex postfacto: & tunc aut factō testatoris: aut alio accidenti. primo casu annullatur legatū, vt l. filio. §. mari. de adim. le. secundo casu nō annullatur legatum: licet annulletur onus, vt l. pater. §. Tusculanus. de lega. 3. fallit, si esset electus vt minister, vt l. si quis Titio. de leg. 2. quid e contrario, si legatum est nullum: an ex hoc erit nullum onus legato adiectum. glo. distinguit in d. l. codicillis. tu dic, vt dixi. §. in 3. q. in pro non scripto, caduco, & quasi. & hæc dicta sint de condi. & modo. reitaret declarandū, si legato adijcitur aliqua demonstratio, vel causa (& sic factū) an vitiet legatum. dic de demonstratione, vt l. demonstratio. de conditio. & demō. & de causa dic, vt eo. §. qd autem. alibi dicam. ¶ Vltimò quero. dictum est. §. si deficit legatū: an remaneat onus. & e contrario, quādo onus adi-

mitur, an legatum etiam sit ademptum. ¶ sed quero si legatū Titio domum meam cū onere aliquid dandi, vel faciendi: deinde dico [legatum domus factum Titio, adimo, & lego ipsam Gaiō] an sicut est translatum legatum: ita videatur translātū onus. dicit Bar. qd quandoq; translatio legati est facta in eundē. quandoq; in aliū. primo casu non videtur repetitum onus. ff. de adi. le. l. si tibi. secundo casu, quando in aliū: & tunc aut nouum onus est ei iniunctum: & non videtur repetitum onus primi, vt l. alumna. de adi. le. aut non est sibi iniunctum nouum onus: & tunc aut onus iniunctum cohæretat personæ: & non videtur repetitum. alijs secus, vt l. legatum. de adi. le. & l. Gaiō. in prin. de ali. & cib. le. & ita no. Bar. in d. l. alumna. quod no. & c.

ADDITIONES.

- a ¶ Construi monasterium. Vide Floria. in l. si seruitus. §. futuro. de serui. vrb. prædio. Bar. in l. seruos ff. de ali. & cib. lega. Ang. in Auten. de ecclesi. titu. §. si quis ædificium. Bal. in l. deleri. C. de heredit. liber.
- b ¶ Onus iniunctum, vide l. ciuitatibus. §. Lucius. de leg. 1. Bal. in l. quociens. la. 2. C. de fideicō. & in l. vnica. §. in primo. C. de cadu. tollen.

S V M M A E.

- 1 Legatum potest relinqui nudis verbis.
- 2 Verba impersonaliter in testamento prolata, siue concernant commodum, siue grauamen, ad hæredem sunt in dubio referenda.
- 3 Monasteria si sint duo eiusdem nominis: & aliquid relictum sit vni ex eis: cui intelligatur relictum. & nu. 4.
- 5 Testator habebat plures scutellas argenteas: quarum vnā legauit: cuius erit electio.
- 6 Testator legauit seruū in fuga consiliatum: cuius expensis inuestigabitur, vbi sit.
- 7 Alimenta quando relictā sunt, quis debeat saluere gabellam, hæres: an legatarius.
- 8 Legatum factum liberis: an intelligatur factum liberis, qui erant tēpore testamenti: an illis, qui tempore mortis.
- 9 Relictum factum familie, vel agnatis Titij iam defuncti, an valeat.
- 10 Legatum factum de possessionibus de quibus intelligatur.
- 11 Testator si dicat tantum [lego libro]: de quibus intelligatur.
- 12 Relictum factum simpliciter de aliqua re: an intelligatur de minori, vel maiori.
- 13 Testator si reliquit ecclesiæ figuram Christi cum apostolis. intelligitur cum duodecim.
- 14 Affixa alicui vesti: an veniant in legato vestis.
- 15 Apotheca pannorum legata, an comprehendatur, qui in ea sunt vendendi causa. & nu. 16.

Iudicante. Debetur legatum, nudis verbis à testatore relictum. primò nati rat. secundo prouidet. ibi [in quibus.] ¶ No. ergo, ¶ qd legatum relinquitur nudis verbis. cōcor. l. fi. C. de fideicō. & etiam nutu. quod dic, vt l. nutu. de lega. 3. & l. iubemus. C. de testa. & secū dū glo. est argum. qd per nuda verba quis obligatur. de quo vide l. 2. q. 2. c. quicūq; suffragio. Quid si testator dicit. vellem Titium habere mille. dic de isto verbo, vellem. & volo, vt l. Pamphilo. §. propositum. de leg. 3. imò quādoq; valet dispositio: licet verba sint defectua, si salua rōne recti sermonis, potest suppleri defectus: vnde si testator dicit: Titius hæres. intelligatur, mihi esto. Item si diceret, Titius esto, intelligatur hæres, vt l. 1. ff. de hæred. insti. nam verba quandoq; dispositiua habent defectum ex parte verbis: quandoq; ex parte personæ eius, à quo relinquitur. quandoque eius, cui relinquitur. rursus quandoq; testator loquitur disponendo: quandoq; exhortando: quādoq; annunciādo. & an omnibus istis modis habeant officium dispositionis eius verba. dic, vt no. in l. peto. in prin. de leg. secūdo. & de usufructu le. generali. in prin. e. l. stipulatio ista. §. 3. ff. de ver. obl. per Bar. ¶ Secūdo not. quod ista vxor legauit liberis concham: monasterio scutellam argenteam. inter personas ergo coniu-

pauerat ipsas vigore legati post mortem huius testatoris. sed tunc videretur cadere a iure suo, etiam si testator rem suam legasset: quam non potest legatarius occupare, sed de manu hæredis recipere: alia cadit a legato quandoque, vt l. nō dubium. C. de leg. & ff. & C. quo. leg. per totum. vel intellige hūc tex. q. non occupauit illas res episcopus: sed hæres sibi commendauerat: vel soluit hæres, credēs illas proprias. ¶ Quinto no. q. improbè quis retinere contendit, quod non potest licitè retinere. debet. n. possessor mala fidei se offerre vltro ad restitutionem: cum rem cognouerit alienam. ¶ Oppo. dicitur hic, q. non valet legatum rei alienæ factum ecclesiæ. cōtra imò videtur valere, cū legat coniuncta personæ, vt l. cum alienam. C. de le. & ecclesiæ factis potest dici coniuncta personæ: cū contemplatione animæ videatur sibi relicta. sol. ille tex. videtur corrigere ius civile in hoc, q. non valet legatum rei ecclesiasticæ, non ipsius defuncti factum alteri ecclesiæ: & intantum non valet, q. etiam non debetur æstimatione: ad quam licet hæres regulariter teneatur (cum res aliena legata dari non possit) tamen isto casu non tenebitur etiam ad æstimationem: sicut quando legatur res Imperatoris, quæ non (nisi cum magna difficultate) posset redimi. & idè videtur legatum, vt l. apud Iul. §. constat. ff. de leg. 1. & sicut nō debetur æstimatione, si legatur campus martius (ex eo q. est in vsu cōi, vt ibi.) Ita nec res ecclesiæ, quæ in vsu cōi est. 1. 2. q. 2. c. videntes. nec sine magna solemnitate posset habere res ecclesiæ: cuius alienatio non, nisi in certis casibus, est permissa. 1. 0. q. 2. c. hoc ius. quod ergo dicitur in hoc tex. [sed quia lege Dei] & c. i. res ecclesiæ non sunt censendæ, sicut res seculi, per omnia: ex quibus concludit Inno. q. si testator legat rem vnius ecclesiæ priuato, vel alteri ecclesiæ: nec ipsa, nec æstimatione debeat propter difficile commercium, & cōmunem vsum. Host. tenet tenere legatum rei ecclesiasticæ, quò ad hæredem: dummodo sit res talis, de qua possit haberi commercium: quo casu pretium ab hærede petetur, secundū eum. iste tex. videtur esse contrarium. si q. nec etiā æstimatione debeat, quæ debetur de iure civili. quod hic videtur corrigere: sed, dicit ipse, q. de iure civili hæres tenetur rem redimere quantumcūq; magno pretio, & intolerabili suo dāno: quem rigorē, si tale legatum fiat ecclesiæ, moderari debet: & hunc rigorem intendit hic Papa moderari. quod non est verum: quia vltra iustum pretium, non tenetur hæres de iure civili, vt l. non dubium. §. ff. de leg. 3. teneo ergo cum Inno. q. non valet legatum factum de re ecclesiæ alteri. qd etiam tenet Bar. in l. apud Iulianum. §. Seio. ff. de leg. 1. vbi querit, quid de fundo dotali, & re minoris, si legetur: an æstimatione debeat. ¶ Venio ad quæst. per quas latius declarabo prædicta. ¶ primò quæro. si quis non est capax rei legatæ: an sibi æstimatione debeat. pone non potest laicus res ecclesiæ possidere, præsertim sacras. 1. 2. q. 2. c. non liceat Pa. p. & c. se. item non potest iudeus emere mancipia Christiana, vt c. 1. 2. & 3. J. de Iudæis. an ergo talibus debeat æstimatione, dubitari potest. & Accur. sic distinguit. aut nulli est commercium rei legatæ (quia sacra: religiosa: vel liber homo) vel est cum graui difficultate, vt res principis, vel ecclesiæ: & tunc non valet, vt l. mortuo. §. ff. de leg. 2. aut econuerso, quæ hæres habet commercium, non legatarius: & tunc aut propter delictum suum (vt in iudeo prohibito mercari mancipium Christianum) & non valet, vt d. §. Labeo. aut non propter delictum: sed corporis vitium legatarius non est capax: & tunc aut testator scit: & debetur æstimatione. aut testator ignorat vitium: & nihil debetur, vt l. fideicom. §. si quis seruo. de leg. 3. ita distinguit glo. in d. §. Seio. Bart. dicit, q. aut non est commercium rei propter ipsius rei naturam (vt in re sacra, & religiosa:) & non debetur æstimatione, vt l. inter stipulantem. §. sacra. de verb. oblig. aut non est commercium propter quādam qualitatem (quia est iniuncta adibus:) tunc æstimatione debetur, vt l. cetera. §. duobus. de leg. 1. si verò est commercium

in cōi: tunc aut cum magna difficultate: aut sine. & si sine: aut est defectus ex parte hæredis: aut legatarij. aut testator sciuit: aut ignorauit, vt sup. distinxit. & prædicta faciunt: si statu extante, non potest forensis querere: immobilia in aliena ciuitate (vt Perusij, & Teruisij) si sibi promittitur res immobilis, vel legatur: vel econuerso ipse alteri: an debeatur æstimatione. no. Bar. in l. multum. de verbo. oblig. ¶ Secundò quæro. ¶ testator legauit mihi fundum: quem hæres mihi tradidit, & euictus est: an teneatur hæres de euictione. Cy. distinguit plenè in d. l. cum alienam. C. de leg. Bar. singula membra, psequitur hoc modo. primum membrum quando testator legat rem in genere: tunc debetur euictio magis ex qualitate relicti, quam titulo, siue spe obligationis, vt no. in l. qui concubinam. §. hæres. de leg. 3. & hoc verum, quando legauit rem in genere simpliciter: secus si legatur incertum de certis. vt lego vnum ex seruis meis: quia tunc æquiparatur legato speciei, vt l. in rōne. §. diligenter. & §. seq. ad legem fal. item prædicta vera, quando legatur res generaliter, hoc est vna res indeterminata, de genere. secus si legaretur aliquid in vniverso (vt peculium, vel hæreditas) tunc si quid euinceretur, esset damnū legatarij, vt l. 1. c. de euict. ¶ Secundum membrum est, quando legatur certa species, quæ est ipsius testatoris: tunc dicit Accur. frustra queritur de euictio. vult dicere, quando testator legat rem propriam, non potest euinci: nisi per iniuriam iudicis: quæ iniuria non potest nocere hæredi, vt l. si per imprudentiam. ff. de euict. quod dic, vt dixi. §. de empt. & vendi. c. fina. & hoc verum, quando aliquis euinceret rem in totum iure directi dominij: sed si in totum rem non euinceret: tunc aduerte. aut euincit ratione alicuius iuris, quod habebat in re: & hæres non tenetur: quia testator non videtur legare, nisi ius, quod habebat, vt l. si domus. §. fin. de leg. 1. sed si illud ius, per quod euincitur (licet non sit ius directi dominij) auferret rem legatario in totum, vt hypotheca. dic, vt J. proximi. q. ¶ Tertium membrum est, quando legatur res aliena a sciēte: tunc glo. in d. l. si domus. §. de euictio. dicit simpliciter, q. tenetur hæres de euictio. quod intellige, quando sciuit eam alienam simpliciter: secus si respectu alicuius iuris: quia tunc videtur legare ius, quod habet, vt dicta l. si domus. in fin. ¶ Quartum membrum est, quando legatur res aliena nam licet quæ hæres teneatur redimere, & præstare: nunquā illi, cuius est, præiudicium generatur: vt rem illam tradere, vel vendere teneatur. nam quem non honoro, onerare non possum, vt l. sed si sic. de leg. 3. ¶ Quid ergo si testator me præsentem, & consentiente, legauit Titio rem meam: vt, q. ego teneo ex testamento, vt l. Gaius. de pig. ac. nam ibi ideo nō tenetur, quia subscripsit, vt testis: secus ergo, si aliter cōsensisset. pro hoc. ff. de te. tu. l. ex snia. & l. iust. §. 1. ad leg. fal. & l. nō putauit. §. si quis sua manu. de contra. tab. dicta tñ leges non multum faciunt. nam l. Gaius. contra consentientem dat exceptio. sed nos loquimur: vtrū consentienti detur actio. alia l. nō faciunt: quia testator grauabat illū, quem de iure poterat: reseruata tñ defensione grauato: quæ tollitur per consensū. & per illa etiā tollitur l. si sic. §. vendi. qui. mo. pig. vel hypo. solui. quæ contra consentientem tribuit excep. sed q. cōtra eū detur actio, nulla videtur lex dicere: imò rō in contrarium vrget: quia qui non honoratur, non potest in testamento grauari, vt d. l. si sic. & l. ab eo. C. de fideicom. item ab illo legatario, cui iustus est dare, non video, q. aliqua actio. possit cōueniri. quia cū eo nil est gestū: licet sit gestum cū testatore. non est ergo materia, ex qua oriatur actio, vel obli. vt l. quæcūq; de acti. & obli. quid ergo erit. dicit Bar. q. si consentio testatori leganti rem meam: talis consensu mandatu inducit, vt l. 1. & 2. ff. man. cum aliis testator præcipue relictoris non fuisset. nisi cōsensisset. ideo putat ipse, q. hæres teneatur ad legatū, vt l. in duobus. §. 1. de le. 1. sed habebit actionem mandati cōtra consentientem, quam poterit cedere legatario, vt l. qdā cū filium. de hære. in l. ita no. Bar. in l. cum quis. in prin. de leg. 3. ¶ Tertio principaliter quæro. dictum est, an hæres rem alienam legatam cogatur redimere, & præstare: sed quæro, an rem legatam teneatur a pignore liberare. pone testator legauit mihi rem alij obligatam: an hæres teneatur luere. dic, q. quæq; testator legat rem suam obligatam: & tunc hæres cogatur

te r, non adijciendo, meum: nec restringendo se ad ius, qd habebat: tunc omne augmentū in iure: vel in substantia rei cederet legatario, vt d. l. si ex toto. & l. quod in rerū. §. si quid post: eo. tit. & hoc verū, quando legatum tenuit ab initio: secus si ab initio nullo modo tenuit: quia tunc nō cōfirmatur, impediēte regula cato. nisi ex causa, quæ retrahitur, vt d. l. seruum filij. in prin. Et prædicta faciunt ad q. si testator habebat fundum cōem, & legauit eum simpliciter: an videatur legare suam dimidiam tantū, vel totum. quidam distinguunt, vt dixi, fundum meum: aut simpliciter fundum & c. tu dic indistincte, q. non debetur, nisi dimidia, vt no. Cy. in l. cū aliena. præalle. & Bar. in l. serui electio. §. cum fundus. de le. 1. imò plus. quia si partem socij redemisset, non veniret in legato, vt not. Doct. in d. §. cum fundus. ¶ Sed contra hoc op. quia si totus fuisset alienus: totus debetur, si sciuisset, vt Inst. de le. §. si res aliena. sed cōstat, q. sciuit tunc alienam; ex quò postea redemit. solu. glo. in d. §. dicit, q. non debetur pars redempta, quādo dixit [seruum] quia tunc videtur legare ius, quod habet de præsentem. nam si legasset fundum totum, veniret etiam pars redempta, vt d. l. ex toto. Sed certè si dicit [lego totum talem fundum] videtur, q. etiam pars socij debeatur, vt no. Bar. in d. §. cum fundus. videtur ergo dicendū, q. legato fundo simpliciter: non debeat, nisi portio testatoris, non socij, etiam si eam redimat: nisi redemptio sit necessaria pro adiudicatis: quia tunc debetur tota, secundū modum, qui dicitur in l. Iul. §. idem Celsus. de actio. emp. & hæc vera, cū testator habet rem cōem cum extraneo. si autem cū hærede suo: tunc debetur tota, sicut si esset sua, vt l. cum fundus. §. dñs. de leg. 2. quod est verū: nisi testator dixit [fundum meum] quia tunc partem suam, non hæredis, videtur legare in dubio. ita dicit Bar. in d. §. cum fundus. sed in l. vnum ex fa. §. si rem. dicit simpliciter, totum deberi dicto casu. nam testator legat rem hæredis, vt propriam, vt d. §. si rem. & hoc no. Io. An. Et collige ex prædictis, q. si testator legat rem alienam: licet quæ hæres teneatur redimere, & præstare: nunquā illi, cuius est, præiudicium generatur: vt rem illam tradere, vel vendere teneatur. nam quem non honoro, onerare non possum, vt l. sed si sic. de leg. 3. ¶ Quid ergo si testator me præsentem, & consentiente, legauit Titio rem meam: vt, q. ego teneo ex testamento, vt l. Gaius. de pig. ac. nam ibi ideo nō tenetur, quia subscripsit, vt testis: secus ergo, si aliter cōsensisset. pro hoc. ff. de te. tu. l. ex snia. & l. iust. §. 1. ad leg. fal. & l. nō putauit. §. si quis sua manu. de contra. tab. dicta tñ leges non multum faciunt. nam l. Gaius. contra consentientem dat exceptio. sed nos loquimur: vtrū consentienti detur actio. alia l. nō faciunt: quia testator grauabat illū, quem de iure poterat: reseruata tñ defensione grauato: quæ tollitur per consensū. & per illa etiā tollitur l. si sic. §. vendi. qui. mo. pig. vel hypo. solui. quæ contra consentientem tribuit excep. sed q. cōtra eū detur actio, nulla videtur lex dicere: imò rō in contrarium vrget: quia qui non honoratur, non potest in testamento grauari, vt d. l. si sic. & l. ab eo. C. de fideicom. item ab illo legatario, cui iustus est dare, non video, q. aliqua actio. possit cōueniri. quia cū eo nil est gestū: licet sit gestum cū testatore. non est ergo materia, ex qua oriatur actio, vel obli. vt l. quæcūq; de acti. & obli. quid ergo erit. dicit Bar. q. si consentio testatori leganti rem meam: talis consensu mandatu inducit, vt l. 1. & 2. ff. man. cum aliis testator præcipue relictoris non fuisset. nisi cōsensisset. ideo putat ipse, q. hæres teneatur ad legatū, vt l. in duobus. §. 1. de le. 1. sed habebit actionem mandati cōtra consentientem, quam poterit cedere legatario, vt l. qdā cū filium. de hære. in l. ita no. Bar. in l. cum quis. in prin. de leg. 3. ¶ Tertio principaliter quæro. dictum est, an hæres rem alienam legatam cogatur redimere, & præstare: sed quæro, an rem legatam teneatur a pignore liberare. pone testator legauit mihi rem alij obligatam: an hæres teneatur luere. dic, q. quæq; testator legat rem suam obligatam: & tunc hæres cogatur

lucere in tribus casibus. no. in l. si res. de leg. 1. quam l. intelligit Bart. cum res est obligata pro debito non hæreditario, puta pro amico suo. si autem pro debito hæreditario: tunc hæres tenetur redimere indistincte, vt ff. de leg. 1. l. apud Iul. §. hæres. vbi tex. & probat per rōnem. nam etiam secundum iura Digesti. non potest ad hypothecariam deueniri: nisi exscusso prin. vt l. si debitor. C. de pigno. nisi auferatur res legata dolo, vel culpa hæredis: ergo tenetur hæres, vt l. cum res. §. culpa. de le. 1. & ita not. in d. l. si res. quæque testator legat mihi rem meam obligatam: & tunc aut est extraneus is, qui legat: & videtur grauare hæredem, vt debitum soluat, vt l. si tibi. in prin. de le. 1. quæq; legat mihi ipse testator, qui habet rem obligatam: & tunc sufficit, si hæres liberet pignus, remanente actione personali, vt l. 1. de li. lega. quod intelligo, nisi res esset obligata pro tanto, q. eam verosimiliter dimittebant: tunc. n. videtur relinquere, quasi rem propriam, vt l. qui habebat. in prin. de le. 3. quandoq; legat quis rem alienam obligatam, non legatarij: tunc sine dubio hæres tenetur luere: quia de euictio. tenetur, vt l. si domus. §. de euictio. & qd ibi no. de le. 1. ita no. Bar. in d. l. si tibi. ¶ Quarto quæro. dictum est s. quando valeat, vel non, legatū rei alienæ: ¶ qd ergo, si testator legauit rem propriam, quam postea alienauit: an extinguatur legatum. distinguit Bar. q. aut legauit testator quantitatem, aut speciem: aut quantitatem, & speciem, id est pretium ipsius speciei. primo casu, quando legat quantitatem: dicas, q. si ex dicta quāitate legata aliquid ematur, legatum non extinguatur: sed res empta præstatur, vt l. pater. de adi. le. secundo casu aduerte: aut illa species alienatur ab hærede: & legatum non extinguatur, vt l. seruum filij. §. si Procula. de le. 1. secundum intellectum glo. aut alienatur a testatore: & tunc aut fuit legatum sub conditione, si meus erit, vel qui meus erit: & tunc reuocatur indistincte, vt l. qui mihi. in fi. de auro, & arg. le. nisi aliud loco ipsius redimatur, vt l. filia. §. 1. de condi. & de. aut legatum fuit simpliciter: & tunc aut alienatur per dissolutionem speciei in aliam speciem: & reuocatur indistincte, vt l. Seia. de auro, & arg. le. quia res desijt extare, vt ibi patet. aut alienatio fit, remanente re in suo statu: & tunc aut fit ex necessitate: aut ex voluntate, vt dist. in l. 1. §. si rōne. de le. 3. & Insti. de le. §. si rem. si verò legat species, & quantitas (hoc est pretium rei): tunc venditio non extinguat legatum, vt ff. de adi. le. l. Lucius. sed si alienatio fiet alio modo (puta per dationem in solutum: vel per mutationem) tunc esset magis dubium. finaliter dicit idè: quia ex illo capite, quo pretium rei relinquatur, est perinde, ac si relinqueretur res aliena, vt l. non dubiū. de leg. 3. si verò relinquatur ius. i. nomè: qd testator, dum vixit, post legatum exegit. an debeat legatario. dic, vt d. §. si rem. ita distinguit Bar. in l. rem legatam. de adi. le. vbi scribit, quid si alienauit vsum fructū tantū, vel pignoratū: an videatur legatum reuocatum. dicit, q. non. C. de leg. 1. 3. & Insti. de le. §. si re. & l. fin. §. si. de dona. Si aut alienauit pro parte, & pro parte nō: pro parte alienata legatū extinguatur, vt l. si ex toto. ff. de le. 1. Et prædicta, cū alienat in extraneum. quid aut, si ipsi legatario testator in vita soluit legatum: dic, q. legatum extinguatur in toto, vel parte soluta: nisi testator soluisset aīo duplicidic: qd non præsumitur. si legatarius non probat, vt l. Lucius. de leg. 2. vtrū aut ex tali legato soluto a testatore possit detrahi falcidia: & an posset testator tale legatū solutum reuocare. dic p Bar. vt l. legatū. ff. de le. 2. vbi et querit: an statim trāseat dñiū in legatarium: vel demū mortuo testatore. ¶ Quintò quæro: hic dicitur, q. reliquit sepulturæ suæ cā. ¶ qro, si legatū fuisset de re pmissa: & testator, mutato proposito, alibi sepeliri decreuisset, nō facta mēione legati: an videat adeptum tale legatū gratia sepulturæ factū. rñ. sic, vt l. alūna. §. Seia. de adi. le. vbi adempto opere legati, videtur esse ademptū legatum, quod oneris causa erat relicta: hic tamen esset latius explicandum: an defectus causæ vitiet legatum. Item quæ dictio-

- 3 *Obligatus pluribus debet satisfacere prius illi, cui grauius obligatur.*
 4 *Clericus nullus potest testari de rebus ecclesie, etiam mobilibus.*
 5 *Clerici de quibus bonis possunt facere testamentum.*
 6 *Acquisita ex illicita aduocatione, vel inhonesta negociatione, ludo, vel peccato: qualiter debeant distribui.*
 7 *Clerico, vel praelato mortuo, quis occupabit bona per eum possessa.*
 8 *Heres clerici, vel praelati an teneatur ecclesie de his, quae male gessit.*

Cum in officijs. De bonis per ecclesiam acquiri non possunt. primò ponit factum reprehensibile. quod secundo damnat. ibi [hoc igitur.] ¶ No. primò, ¶ in beneficijs conferendis, & in ordine charitatis debet haberi defectus personarum tantum. Tullius lib. 1. de officijs. Optime autem societas hominum, coniunctioque; serua bitur: si, ut quisque; erit coniunctissimus, in eum benignitatis plurimum conferetur. & plura alia circa hoc eleganter vide ibi c. de beneuolentia. quam quisque; habeat. & c. multi tñ inordinatam habent charitatem, ut dicit Amb. de pœni. di. 2. c. charitas. sicut & isti clerici, de quibus in tex. ¶ Secundo not. ¶ qd beneficium aliquod mihi collatum constituit, me sibi obnoxium. & hoc est, quod dixit tex. [teneamur.] & dicitur ista obligatio ad antidora, vt in prima glo. nec necessitat illum, qui recepit, reddere: nec hoc dicit iste tex. sed obligat eum naturaliter: de qua naturali obligatione dixi in rub. de dona. ¶ Tertio no. ¶ qd obligatus pluribus debet satisfacere prius illi, cui grauius obligatur. similiter obligatus vni ex pluribus causis, si soluit partem debiti, præsuntur soluisse in causam duriorē. i. in ea causa: quæ plus grauabat: vt primò in infamia: secundo in pœna: tertio in pignore: quarto in uelustiori debito. & prius in sua causa, quam in aliena. ff. de sol. l. l. cū ex pluribus. & l. 1. vbi de hoc. ¶ Quarto no. ¶ iste tex. loquitur generaliter de clericis, qui testari non possunt de bonis per ecclesiam acquisitis: nec solum in prelati vendicat sibi locum illa præsumptio (qd quæsiuerunt de bonis ecclesie) sed in omnibus alijs clericis. quidam tñ dicunt (& forte non male) qd in non prelati creditur acquiri intuitu personæ, non ecclesie, quando ad hoc quærendum (s. nomine ecclesie) nullum habent officium. & ideò suo nomine quærere videtur, si aliunde habet bona, quam de ecclesia, vt j. dicā. ¶ Quinto no. ¶ qd nullus clericus, vel prelati de rebus ecclesie (etiam mobilibus) potest testari, vt hic. & j. c. prox. pos sunt tamen in aegritudine constituti aliqua intuitu elemosynæ erogare, vt j. e. c. ad hoc. & in remunerationem laborū sibi exhibitorum tam consanguineis, quam alijs. j. c. relatū. §. licet. idem dicimus de rebus, quas emerunt de redditibus suis. 1. 2. q. 1. c. episcopus de rebus. & q. 3. c. 1. & q. 5. c. fixum. possunt etiam, si hic esset consuetudo, secundū Hugo. 1. 2. q. 5. c. si episcopus. pro quo facit de dona. c. ceterum. & j. eo. c. relatū. & idem, si in recompensationem relictū tantū darēt ecclesie, quantum relinquunt, vt d. c. si episcopus. ita dicit Inno. cuius vtilem apparatus ordina per aliquas quæst. ¶ Primo quæro. ¶ De quibus bonis possunt clerici facere testamentum. distingue, qd aut loquimur de bonis ecclesie: vel quæ occasione ecclesie proueniunt. & regulariter testari non possunt. fallit intuitu elemosynæ, & remuneratione seruitiorū. Item si de consuetudine. Item si tantū dat ecclesie, quantum tribuit. & intellige in dictis casibus, qd possit in aegritudine constitutus, vt dixi. §. aut loquimur de rebus proprijs, quæ ante clericatum, vel postea obuenerunt donatione, successione, artificio, vel doctrina. & de his potest testari, & transmittit ad venientes ab intestato. j. c. quia. & c. relatū. 1. 1. q. 5. c. 1. & 2. & q. 1. c. sicut manifeste. & c. manifesta. in Auten. de ec. titu. §. interdiciamus. & hæc vera, cū est certū, quæ sint bona ecclesie, & qd prelati. sed si sunt bona. de quibus est du-

bium, cuius sint: an ecclesie, vel prelati: & in istis dic, qd quæsiuerunt ea ante promotionē, vel post. & dicunt quidam, qd aut ecclesia possidet: & tunc ille, qui agit, probet ordinē acquisitionis, vt l. Aretusa. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. & l. matrem. C. de probatio. aut aduersarius possidet: & tunc ecclesia probet. hæc opi. qd agens probet, tenet Iac. de Are. vt refert Iac. But. in Auten. licentiam. C. de episc. & cle. vbi ipse tenet, qd semper ecclesie incumbat onus probandi: quia cum hodie reperitur habere, præsuntur retro habuisse: & cum ecclesia se fundet ex duobus. s. qd quæsiuerit, & post prælaturam acquisierit: hoc probet indistinctē, vt d. l. Aretusa. & l. matrem. Doct. tamē de hoc non faciunt vim, quis possideat quò ad onus probandi: sed pro quo magis præsuntur: & pro quo præsumptio magis facit: vt sic in alterum, pro quo minus præsuntur (etiā si possideat) trāsferat onus probandi. & videtur Inn. sentire contra opi. prædictam Iac. But. dicit. n. semper pro ecclesia præsuntur: nisi hæres defuncti clerici probauerit, ante clericatum defunctū clericū habuisse aliquid: vel aliunde suo intuitu obuenisse, vt in Autē. de ec. titu. §. interdiciamus. col. 9. & hæc opi. magis placet: nā est, qd imputetur prelati, qui segregare debet res suas à rebus ecclesie. 1. 2. q. 1. c. sint. & oia debet agere cū consilio clericorum suorum. 1. 2. quæst. 1. c. episcopus multis. ergo præsuntur contra eum, si hoc omiserit: & sæpe posset propter culpam eius deferri iuri ecclesie. 2. q. 1. c. in primis. maximē vbi lata, & manifesta deprehenditur culpa prelati, ar. no. §. qd me. cau. c. fi. sicut in tutore. C. de in litem iuran. l. 1. & p. to. & forte tñ non absurdē dici posset, qd si de rebus ecclesie confectū est solēniter inuentarium: & rō receptorum, & expensarum rectē composita: quò ad alia (quæ deprehenderetur prelati possidere) eo mortuo, si nō constat postea illa quæsiuisse, sit vera opi. Iac. But. vt ecclesia semper probet. in quæsi tis verò postea, de quibus constat, qd postea quæsiuerit: sed non constat contēplatione ecclesie: vel à seipso, & eius pecunia, industria, vel doctrina: quid iuris sit. & in dubio videtur, quòd intuitu ecclesie habuit: nisi ex probabilibus cōiecturis contrarium præsuntur. de quibus præsumptionibus, & coniecturis statim dicam. & ita dicit Inno. Iac. But. in d. Auten. licentiam. dicit, qd aut constat, à quo clericus acquisierit: & tunc aut habuit à cognato: aut ab extraneo. si à cognato, præsuntur contēplatione personæ, nō ecclesie relictis: nisi ecclesia probet contrariū. i. quòd sua contēplatione reliquerit. quæ hic dicit. vel relictū fuit sub noie dignitatis. quòd dic, vt j. eo. c. requisisti. si aut habet ab extraneo: præsuntur contēplatione ecclesie, vt ibi dicam. quandoq; dubitatur à quo habuit (quia emit vineam, & nescitur ex qua pecunia) & videtur, qd præsuntur habere ab ecclesia, vt l. Quintus. de dona. inter vi. & vxo. econtra videtur, qd à se. vt l. si defunctus. ar. tu. Iaco. Bu. dicit in epō, & quolibet administratore, qd aut non habebat alia bona, quæ constabat esse sua tēpore, quo administrationem assumpsit: aut habebat. si nō habebat: tunc aut constat, qd habuit à cognatis: & planum est, vt dixi. aut dubitatur: & tunc præsuntur contēplatione ecclesie, & eius bonis quæsiisse. & licet sit industrius, det ex operis quærere ecclesie, quæ ipsum alimentat, & nō sibi. si aut habet alia bona: tunc de bonis ecclesie deducit tñ, quantum sibi ad alimenta sufficit, secundum qualitatem eius, & officij: quia ab ipsa debet alii: & de superfluo, & de bonis suis si mul, & cōter præsuntur quæsiuisse, p. rata. ff. de peti. herē. l. sed si lege. §. quod autem. ita distinguit Iac. But. in d. Auten. licentiam. Ex cuius distinctione colligitur, qd in ista consideratione sui patrimonij, & ecclesie quo ad quæsiita postea habetur tantummodo respectus ad suum patrimonium, & ecclesie, non ad industriā, & doctrinam suam: cum dixerit ipsum tunc lucrari ecclesie. quod non credo verū; quia talia lucra imitantur naturā aliorum bonorum patrimonij ipsius prelati, vt patet. j. eo. c. relatū. §. ceterum. quòd etiam sentit hic Inno.

Inno. & Io. An. post eum, dū in illa consideratione dicuntur habere respectū ad patrimonium, & redditus ecclesie. & subdit. Itē si quis lucratur de artificio, seu doctrina & c. & dum subdit. quia qd prelati non per omnia æquiparatur vxori: vxor enim ex opera quærit marito: clericus autem, & etiam prelati sibi, nō ecclesie, acquirit. j. eo. c. quia. & c. relatū. ita dicunt ad cōtextum. ex quo cōcludo, qd si episcopus Decretorum doctor: vel prelati aduocatus lucratur ex lectura, ad uocatione, & consilijs quantum fortē percipitur ex redditibus epatus, vel prelati: si post eius mortem reperitur possessiones per eū acquisitæ: & dubitatur, de cuius bonis, in fauorē hæredū ex testamento, vel ab intestato huius episcopi, vel prelati habebitur cōsideratio huius lucri: sicut & patrimonij, piam dicta. Concludo ergo cum Doct. hic, qd quia in his diffi ciles, & quasi impossibiles essent probationes testium, & instrumentorū. s. quid, vel quantum de redditibus ecclesie, & quātū de suo proprio emerit: idcirco iudex in hoc facto multū ex præsumptionibus procedet: & cum contingat aliquando vnā præsumptionem alteri colludere. §. de præsump. c. literas. iudex arbitrabitur, quantum sit patrimonium defuncti, & ecclesie, & industria, vt dixi. similem cōsiderationē faciūt legistæ: cum mortuo patre, vnus ex filijs, qui multa quæsiuit, vult ipsa habere vt propria: alius debere esse cōia, tanquam profecta ex bonis patris, contendit: quare an præsuntur de industria, vel de bonis patris: Accur. dicit inspici qualitatem personarū: vt si filius erat industrius, p. inops, præsuntur ex industria quæsiuisse. si aut econuerit pater diues, filius, verò iners: tunc quidquid penes eū deprehenditur, præsuntur de bonis patris. ita no. in l. cum oportet. de bo. qua lib. ¶ Sed hic incidenter quæritur. ¶ quid de acquisitis ex illicita aduocatione: vel inhonesta negociatione: vel ex ludo: vel alijs ex peccato. dicit Host. j. c. relatū. clamores videlicet sedandos, si qui apparent: alijs per epum loci pauperibus eroget, vt l. nulli. C. de episc. & cl. & Autē. oēs peregrini. cōmu. de suc. dicit tñ, qd quæsiuitur episcopi, & patroni in multis locis oia occupant: & se, & vniuersos occidit. 93. dist. c. diaconi. ver. si. nunc aut. vlg; ad si. facit, quod no. in d. l. cum oportet. in glo. ex substantia patris & c. Et no. qd dixit Iac. Bu. in ista computatione rationem habendam de expensis per clericū, vel prelatum factis: debent. n. de bonis ecclesie, non prelati detrahi, & deduci super ecclesia: quia qui altari seruit, debet viuere de altari. 1. 2. q. 1. c. ex his. a & c. episcopus. quod intellige verum de expensis moderatis secundum qualitatem personæ, & vires ecclesie: vanas verò, & delicatas expensas prius deducet iudex super bonis clericis: solas aut expensas approbat iudex de bonis ecclesie: quæ factæ sunt in alimonia suā, & pauperum, & redemptionem captiuorū, & in hospitalitate, & alias pias causas. 1. 2. q. c. aurum habet. & c. gloria episcopi. ¶ Secundo principaliter quæro: cum dictū sit, quis succedat in bonis primonialibus: quis in bonis ecclesie, vel eius contēplatione quæsiitis: ¶ quis in illis, de quibus meritò dubitatur: ¶ qd, qd clerico, vel prelati mortuo, occupabit bona per eū possessa: ¶ maximū est. n. possessionis commodum. vt Insti. de interdic. §. cōmodū. respon. aut clericus decepsit intestatus, nil disponēs de rebus suis, vel ecclesie: aut decepsit, cōdito testō. si intestatus: tunc (quia in bonis ecclesie non habet hæredē: sed successorem) illa occupabit ecclesia. alia, de quibus certū est, qd fuerunt testatoris, occupabit hæres. ea aut, de quibus dubitari potest (cū pro ecclesia præsuntur) occupabit ecclesia: & si hæres occupet sua auctoritate, cōperit contra eū constitutio. l. si quis in tantā. si in rē, quā possidebat ecclesia per clericū defunctū sibi ius dixerit: vel edictum diui Marci, vel furci, vel vi bonorū raptorū. actio aut expilata hæreditatis: vel edictū diui Adriani nō competunt ecclesie: quæ prædicta non petit, tanquam hæres: sed tanquam dña. quandoq; testator de bonis, quæ possidet in vita, in testō disposuit: & tunc aut de bonis ecclesie: & videtur, qd hæres possit

sine pœna dictarū constitutionū: cū taliter disponēdo videat testator possessionem interuertisse. ff. de vi & vi ar. l. colonus. sed hoc nō est verū: quia sic simpliciter disponēdo, nō potuit interuertere voluntatē. C. de acq. pos. l. cū nemo. nā tunc interuertit dñ, cū alij tradit: vel cum expellitur. ff. de acq. pos. l. peregre. §. quibus. & hoc verum, cum reliquit res, quas cōstat esse ecclesie: si autem relinquat ea, de quibus dubiū est, an sint ecclesie (videlicet postmodum acquisita) illa bene occupabit hæres: quia licet præsuntur acquisita ecclesie: tamen dubitatur. & cum in optione prelati fuerit, quando acquisit illa, vtrum suo nomine acciperet, vel ecclesie (licet malē fecerit hoc non exprime) ea debet hæres accipere: quia non præsuntur esse immemor salutis æternæ. 1. q. 7. c. sancimus. Nō ob. Insti. vi bo. rap. §. 2. vbi credulitas, vel opinio, si veritas est in contrarium, non excusat à pœna l. si quis in tantam. quia ille. §. loquitur, cum errauit in iure, credens sibi licitum occupare rem suam auctoritate sua propria: secus si erraret in facto, credens rem suam, quæ est alterius. & iste error maximē toleratur in hærede: qui licitē apprehendat res, etiam alienas, in hæreditate repertas: vt commodatas, depositas, & similes. & præsumentum est, qd accipiat, vt restituat, quod apparuit ad aliū pertinere. & vile est hoc protestari. & hæc vera (vt dixi) cum clericus reliquit, & dubium est, vnde quæsiuerit: si aut indubitanter, pro ecclesia præsuntur: quia si contēplatione ecclesie donatum, vel relictum sibi fuit: hæres non debet illa occupare, & potest eū ecclesia prohibere. & quod dixi, qd hæres potest occupare postmodum acquisita, & sibi relicta, est verum etiam in bonis sibi non relictis: sed tamen prelati ipsa emit nomine proprio. nam si isto casu successor in prelati scienter talia occuparet, incidere in cōstitutionem. l. si quis in tantam. secus aut, si ignoranter: quia crederet prelatum nomine ecclesie, non proprio, quæsiuisse: sicut credere tenebatur. sed non sic excusaretur hæres, talia quæsiita occupando: nisi essent sibi relicta, vt dixi. si aut in vita testator rem ecclesie, vel quæsitam ab eo in alium transfudit: tunc ecclesia non haberet, nisi rei vè. vel ad exhib. hæc videtur mihi mens verborum Innoc. & Doct. ex quibus distingue, qd aut testator nihil disposuit: aut disposuit. Primo casu aut certum est, quæ fuerint bona ecclesie, & quæ hæredis. & de his non est dubiū, aut dubitatur: & tunc ecclesia occupat. Secundo casu, cum disposuit: tunc aut inter viuos, in alterum transferendo; aut in vltima voluntate, relinquendo. si inter viuos, ecclesia nō occupat. si relinquendo: & tunc aut sunt res, quas constat esse ecclesie, de quibus vehemēter præsuntur contēplatione ecclesie acquisitas: & occupat ecclesia, nō hæres. aut ea, de quibus probabiliter dubitatur: & tunc aut ipsas emit suo noie: & occupat ipsas hæres: sed & ecclesia occupare potest, si hoc ignorat, vt dixi. aut emit eas simpliciter: tūc si reliquit eas, hæres et occupare potest. nā dubiū est, an illa pertineant ad ecclesiam, vel non: & ideò nō prohibetur hæres possessionem apprehendere. & ita sentit Inn. Si autem relinquat ea, de quibus dubiū est & c. aduertendū, qd in effectu modicū proderit ista occupatio non habenti ius: quia si cōtra eū præsuntur: talis possessio non releuabit eū ab onere probandi, vt §. dixi. ¶ Vltimò quærit Ioā. An. post Inno. ¶ vtrum hæres clericici, vel prelati teneatur ecclesie de his, qd malē gessit. dicit, qd sic. 1. 2. q. 2. c. episcopus qui filios. de pigno. c. 3. & tenetur prelati ad similitudinē tutoris. similitudine hæres eius, vt hæres tutoris. s. de gestis dolosē, & lata culpa. de leui verò culpa sicut hæres tutoris non tenetur, nisi in tribus casibus: ita nec hæres prelati, vt l. 1. 2. & 3. C. de hære. tu. ipse verò prelati (sicut & tutor) de leui culpa tenetur, vt C. arbit. l. quicquid. & quod no. in d. c. 3. de pigno. Itē cōtra prelatum, sicut contra tutorem, si inuentarium, & codicē rōnū non exhibet, iuratur in lit. vt C. de in litē iur. l. 1. & 3. In hoc aut credo differentiam inter tutorem, & prelatum: quia tutor, durante administratione, non cogitur reddere rationē, Pet. de Anch. sup. 3. Decr. V V V 3 vt no.

vt no. in l. aduersus. C. de admin. tut. A prelato vero semper pot' exigi ratio: quia ubi sunt temporales episcopi: & prelata sunt perpetui. ideo longum esset expectare finem, vt l. nisi finita. S. cu' furiosi, de tu. & ra. di. & predicta sunt valde nota da: licet Host. dicat nimis fauorabilem istam gl. in consanguineis prelatorum: nec canonistam has subtilitates p omnia sequi debere. Ego autem non video, quomodo sine ipsis possimus ad veritatem peruenire.

ADDITIO.

Ex his. Vide ibi fo. de Turre Crem. magistraliter loquentem.

S U M M A E.

- 1 Clerici super rebus mobilibus ecclesie non possunt facere testamentum: possunt tamen donare inter vivos intuitu elemosine. nu. 2.
- 3 Facere aliquid potest homo per se, quod non potest alij committere post mortem.

AD hęc. Moderatam elemosynam de bonis per ecclesiam acquisitis clerici facere possunt: sed testari non possunt. distinguit secundū membrū, ibi [vientes.] ¶ Not. primò, q' clerici super rebus mobilibus ecclesie nō possunt facere testamentū: multò minus de immobilibus, quæ difficilius alienantur. 1. o. q. 2. c. hoc ius. nec putat Host. q' generalis consuetudo excuset clericos dantes in morte omnia mobilia parantibus. ¶ Secundò no. q' licet non possint testari: possunt donare inter viuos intuitu elemosynæ. concor. ff. si quid in frau. pa. l. viuos. & est argu. q' licet dānatus de crimine capitali non possit facere testamentum: potest tñ elemosynam relinquere. de quo plenè per 10ā. And. de vsu. c. quamquam. lib. 6. in vlt. glo. ¶ Tertio no. q' potest aliquis facere aliqd per seipsum, quod non potest alij committere post mortem: sicut clericus de bonis mobilibus in vita disponit: non autē disponendum relinquit: adducit Vin. simile de episcopo, qui de fructibus suis potest monasterium construere. 1. 2. q. 5. c. quia Ioannes. vbi de hoc. sed post mortem erogandum disponere non potest, vt ibi. & quod no. j. ti. 2. de his in prima glo. & quod ibi no. Ioan. An. Sed dices. de eo, quod quis habet in vita, potest disponere post mortem, vt l. habeat. C. de sacrosan. eccle. ergo videtur, q' si prelatus in vita potest disponere, similiter etiam post mortem. sol. leuis est. de eo, qd quis habet in vita, tanquam dominus potest disponere post mortem. secus de eo, quod quis habet in vita, vt dispensator, procurator, vel vt tutor: sicut est clericus. cum enim tale officium finiatur morte, nec trāseat ad heredem, vt l. is cuius. de cura. fu. & c. apostolica. 8. q. 1. & de insti. c. fina. non potest alij hoc committere post mortem: cum tunc priuatus sit administratione, vt l. eum qui. §. iudicare. de iurid. om. iudi. & per hoc dixi, q' executor testamenti non potest in testamento alium executores constituere, vt dispenset: licet in testamento possit bona pauperibus dispensare, siue pauperes eligere, & electum aliquo onere grauare (puta, q' de fundo sibi tradito intuitu pietatis det alteri pauperi quolibet anno decem, vt no. Bar. in l. vnum. §. sed si fundum. ff. de leg. 2.) & vide qd ipse no. ea. l. §. rogo. Sed dices, etiam queritur, dicit, q' intuitu elemosynæ in ægritudine constitutus pot' erogare: nam videtur, q' etiam sine ægritudine hoc possit: quia bona talia sunt pauperum vsibus, & elemosynis deputata, vt e gloria episcopi. & c. aur. 1. 2. q. 2. sol. dic. q' in vita, & sanitate nō erat dubitatio: sed erogatio in morte, siue ægritudine erit magis suspecta: sicut permutatio beneficij facta tali tpe, vt c. 2. de renun. vñ videbatur tunc sibi dispensatio inter dicta: cum priuatus per mortē futurus esset. fuit ergo necessaria prouisio, de qua hic. facit quod no. in l. post contractum. de dona. per Bar. in simili.

- 1 Clerici multis modis possunt sibi querere.
- 2 Acquisita per clericum non contemplatione ecclesie, cuius sint: & an possit de his clericus testari.
- 3 Clericus constitutus in patria potestate, potest de peculio aduentitio facere testamentum.

QVia nos. De bonis proprijs, vel acquisitis intuitu personæ clericus testari possunt. de acquisitis intuitu ecclesie, nō. & in prima consultatio decisa. in secunda distinguens respōsio. ¶ No. primò, q' clericus multis modis possunt sibi querere ex successione, donatione, & artificio: per clericatum ergo non perdit ius successione in bonis patris, & confanguineorum. Similiter monachi retinent ista iura agnationis, & cognationis, vt querant monasterio, vt c. in presentia. §. de proba. & Auten. ingresi. C. de sacrosan. eccle. & hæc est differentia inter clericos seculares, qui querunt sibi: & regulares, qui querunt ecclesie. ¶ Secundò not. q' quandoq; querit clericus contemplatione personæ propriæ: quandoq; contemplatione ecclesie. in dubio dic, vt not. 1. 2. q. 3. c. pontifices. & j. eo. c. requisisti. vbi dicam. facit l. si verò. §. item quicquid. ff. solu. matri. ¶ Quid autem esset de acquisitis, non contemplatione ecclesie: sed officij, vel seruitij: puta est capellanus alicuius principis, qui ei multa donauit. Host. videtur dicere idem in istis, quod in queritis intuitu amicitie. & super verb. amicorum. ponit gl. Inno. quæ sic dicit. Idem dicimus, si ratione officij, vel seruitij aliqua acquisiuit: vt quia fuit capellanus principis, qui ei multa donauit, secundū Inn. sic ponit Host. sed Inno. posuit banc glo. super ver. consideratione ecclesie. & tunc resultat contrarius intellectus: & sic etiam ponit Gul. verum est, q' ver. seruitij. non fuit verbum Inno. ita dicit Io. An. non dimittens in dubio, cui querat clericus dicto casu, scilicet cōsideratione officij, vel seruitij. sed Iaco. Bu. dicit, q' clericus habet bona triplicis generis: habet bona querita, non querita contemplatione ecclesie mediate, vel immediate. & in istis sunt, vt ceteri, priuati. habent quædam alia bona: quæ querunt contemplatione ecclesie immediate: vt si relinquitur ecclesie: vel queritis ex bonis ecclesie. & de istis non testatur, vt in illo c. tertio habent bona, quæ conferuntur, vt in ipsis, non mediate contemplatione ecclesie: sed dignitatis, quam habent (vt pro missis dicens, & orationibus pro anima alicuius:) & de istis possunt testari, & disponere. ita dicit in l. sacrosanctæ. C. de epif. & cle. ¶ Tertio no. q' iste tex. permittit indistinctè clericis disponere de bonis eis queritis ex successione, cognatione, donatione, & artificio. nec distinguit, an sint in patria potestate, vel non. ex quo collige, q' clericus constitutus in patria potestate potest de peculio aduentitio facere testamentum. & hoc tenet hic Host. q' licet peculium, de quo loquitur prima pars cap. quantum ad laicos, iudicetur aduentitium, in quo pater habet vsufructum. C. de bo. mat. l. prima. In presbyteris tamen iudicatur quasi castrense: vnde & de illo testari possunt: quamuis in potestate sint constituti, vt hic. & C. de epif. & cler. Auten. presbyteros. & l. si quis presbyter. & l. sacrosanctæ. & in Auten. de san. epi. §. presbyteros. Idem in alijs clericis. nam & hoc c. generaliter loquitur, dicens, q' clericus. & expressius in Auten. presbyteros. & dicta l. sacrosanctæ. vbi dicit, quod fratribus non tenentur talia conferre. in bonis ergo queritis per clericum non habebit pater vsufructum. licet dicamus, quod pater in aduentitijs habere debeat vsufructum. vt l. cum oportet. de bo. quæ iib. quod fallit in clericis: quia habent ipsa vt castrensia, vt dicit tex. in d. Auten. presbyteros. licet lac. Bu. dicat contrarium in dicta l. sacrosanctæ. & male; quia contra tex. in d. Auten. & Hostien. hic contra, vt dixi.

ADDITIO.

- 1 Monachi. Monachi, & moniales retinent iura agnationis, & cognationis, vt querant monasterio illorum vigore succedendo. idem not. hic Pan. facit quod no. Bar. in l. paterfam. in testamento ff. de hæz. inst. alijs l. fil. ienum.

S U M M A E.

- 1 Testes septem requiruntur de iure civili in testamentis. 5. in codicillis. et duo de iure canonico. nu. 5.
- 2 Subscriptio testium requiritur in testamentis in scriptis.
- 3 Lex civilis an debeat seruari in foro conscientie.
- 4 Testamentum minus solemne an sit seruandum in foro conscientie.
- 6 Personæ, quæ dicantur idoneæ de iure civili ad testificandum.
- 7 Presbyter adhibitus in testamento, non computatur in numero testium.
- 8 Vltima voluntas confecta coram duobus testibus appellatur testamentum, prout dicitur testatio mentis.
- 9 Rescindens testamenta, an sit ipso iure excoicatus.
- 10 Testes septem an semper requirantur in testamentis de iure civili.
- 11 Tabellio sic scripsit, sit omnibus manifestum, q' Petrus volens facere testamentum disposuit per hunc modum, & c. & subdit, actū presentibus, & rogatis. A. B. & alijs quinque; testibus: an sit probatum istud testamentum per hunc modum.
- 12 Instrumentum publicum an probet testamentum, si nomina septem testium fuerint specificata.
- 13 Testamentum an probetur per duos testes, si nullum est instrumentū confectum de vltima voluntate.
- 14 Preteritio an consideretur quod ad dispositionem ad pias causas.
- 15 Dispositio sine herede, uel si non adeatur hereditas: an valeat quod ad relicta ad pias causas.
- 16 Testator an quis possit decedere pro parte, & pro parte intestatus.
- 17 Testamenta qualiter irritentur.
- 18 Testamentum primum ad hoc ut rumpatur, quid requiratur.
- 19 Testamentum primum si fuerit ualidum, secundum inualidum ex cā preteritionis, uel exheredationis, quid iuris.
- 20 Testamentum solemne precesit: deinde testator adhibitis septem testibus, dixit. nolo primum testamentum ualere: an ex hoc primum testamentum sit sublatum.
- 21 Testator dixit in secundo testamento inualido [cassans, & irritans omnem voluntatem, & testamentum, quod feci, volens hoc testamentum omnibus pr. ualere] an vigore istorum uerborū primum testamentum sit cassum.
- 22 Testator, condito primo testō, uolens ad secundum uenire, scripsit omnia bona sua: & ita dixit in presentia duorum testium [instituto pauperes Christi.] & c. an ualeat.
- 23 Verba derogatoria in testō apposita, quid operentur.
- 24 Iuramentum appositum in testō, quid operetur.
- 25 Remedium an sit aliquod, q' testamentum non possit reuocari.

CVm esses. Valet testm, quod parochianus facit coram presbytero suo, & duobus testibus: nec valet consuetudo contraria. h. d. ¶ Not. j. q' de iure civili in testamentis requiruntur 7. testes in codicillis. 5. ut l. hac consultissima. C. q' test. fa. poss. & l. i. in. C. de codicillis. debent et in testamentis testes esse rogati, & ciues Romani. i. liberi, & masculi, non feminae. sed in codic. non requiritur, q' sint rogati. & possunt feminae esse testes, ut no. in l. qui testō. §. mulier. ff. eod. & l. hac consultissima. in prin. C. eo. ¶ Scdō no. q' in testamentis requiritur subscriptio testium. quod est verum in testō in scriptis: quod etiam exigit sigilla, clausuram, & alia, de quibus in d. l. hac consultissima. ¶ Tertio no. quid iuris, si consuetudo, uel ius civile contradicit iuri canonico, & diuino. præualet. n. ius diuinum: pot' tñ ius civile distinguere ius diuinum, vt l. si. C. si contra ius, vel vt. pub. Doc. meus in l. habeat. C.

de sacrosan. ec. examinat, q' vtrū in foro conscientie debeat seruari lex civilis: & dicit, q' aut lex civilis est contra legem Dei: & tunc non debet seruari. exemplū in vsuris, vt l. 1. C. de sum. Tri. & in c. 1. nam Imperator est vicarius Dei: sed vicarius, & procurator non pot' uenire contra factum dñi, vt l. si hominem. ff. man. aut lex civilis est sm legem Dei: & tunc debet seruari in foro animæ: imò plus punitur transgressor, quæ facit contra Deum, & eius mandatum, vt l. Celsus. ff. de arb. aut lex civilis est præter legem Dei. & tunc aut est fundata in præsumptione: aut in ueritate. Primo casu nō seruatur in foro conscientie. exemplum in re iud. quæ præsumitur iusta: tamen si re uera est iniusta, non est seruanda in foro conscientie. pone exemplum et in excep. non num. pec. & alia, quæ ponit Inno. in c. quia pleriq; de immu. ec. aut lex civilis est fundata super ueritate: tunc est seruanda in foro conscientie. exemplum si quis præscripserit bona fide, & post præscriptionem scit rem fuisse alienam: non tamen tenetur restituere, vt no. in c. fi. §. de præscrip. Item in eo, qui occidit hominē ad suam defensionem: quia non tenetur, et in foro pœnitentiali. & illud dicit fuisse Bononię disputatum. ¶ Et infert, an in foro conscientie sit seruandum testamentum minus solenne; quia non interuenerunt testes: vñ q' sic; quia ideo de iure non ualet; quia est præsumptio falsitatis: & sic lex est fundata quò ad hoc super fictione, non super ueritate. C. de fideiuss. l. si. In contrarium, quia est fundamentum super ueritate. nam licet sit certum de ueritate: tñ non ualet. C. de fideiuss. l. si ueritas. & de reb. eo. l. fin. vel dic, q' aut ius civile consistit in acquirendo: & tunc est seruandum, et in foro conscientie: & ideo non solemnis institutio non ualet in foro conscientie. quia lex prohibet acquisitionem ex non solemnibus testō: vel saltem non permittit eam fieri. C. eo. l. non dubium. §. fin. aut consistit in amittendo, vel retinendo: tunc aut est ius æquum, & bonum: & debet seruari in foro conscientie. aut bonum, & non æquum: & tunc aut fouet peccatum: & non det seruari, ut c. 2. de reg. iu. lib. 6. aut non fouet peccatum: & debet seruari, ut in c. 2. de reg. iu. de isto duplici iure no. ff. de iust. & iur. l. 1. in gl. tertium ius. quod non est bonum, nec æquum: & illud non debet seruari. de excep. doli. l. 1. in fi. & adde, q' iura, quæ imponunt uindictam, non ligant conscientiam. no. 1. 2. q. 2. c. fraternitatis. ita no. in d. l. habeat. cui adde, quod dixi §. eo. c. j. ante fi. ¶ Quarto no. q' de iure canonico in testamentis sufficiunt duo testes, & inuitur ius diuinum: quo cautum est [in ore duorum.] & c. Aduerte tñ, q' tex. hic dicit [personis idoneis.] q' aut dicantur idoneæ de iure civili: certum est, q' masculi, non feminae, puberes, & liberi, vt d. l. hac consultissima. C. de testa. in prin. credo, quod illi, qui de iure naturali a testimonio repelluntur (vt domestici, inimici, & similes, vt l. et. C. de testi.) et de iure canonico nō sint in testamētis idonei: nec et pupillus, furiosus, & demēs, vt dixi in simili. §. eo. c. 2. illi uerò, qui de iure civili tantummodo repelluntur (vt serui, & feminae) de iure canonico, qd imitatur ius naturale, esse poterunt testes, ar. no. p. Bar. in l. habeat. C. de sac. san. ec. vbi et dicit, q' sufficiunt et non rogati, vt patet hic, dum dicit [coram.] i. eis pñtibus, & intelligitur: non ergo dormientibus, vel furiosis, vt l. diē proferre. §. coram. ff. de arb. tex. tñ. j. c. proxi. dicit [requisitis.] qd idem videtur importare, quod rogatis, ut l. qui testō. §. ff. eo. sed quia illa est solemnitas iuris civilis, scilicet quod si rogati, lto cum Bar. ¶ Quintò no. q' presbyter adhibitus in testamento non computatur in numero testium: ultra ipsum igitur debent esse duo, vel tres. quod dic, ut l. Domitius. ff. eo. ¶ Sextò no. q' vltima voluntas confecta coram duobus testibus appellatur testamentum, prout dicitur testatio mentis, vt no. in Auth. si qua mulier. C. de sac. san. ecc. & de testa. l. hac consultissima. §. si quis aut. & ita not. in d. l. habeat. in vlt. col. ¶ Opp. & videtur, q' Papa male reprobet consuetudinē, q' exigit septem testes: quia talis consuetudo est Pet. de Anch. sup. 3. Dec. VVV 4 con-

pitur testamentum natiuitate posthumi prateriti: quod tamen conualefcit, si uiuo testatore posthumus decesserit, ut l. posthumus. de iniu. test. quod secus est in praterito filio iam nato: cuius obitu, uiuo patre, non conualefcit. rōnem differentie vide in l. i. §. fin. de lib. & posth. dic ergo, quando prateritus uiuo testatore, moritur: aut fuit prateritus posthumus: aut iam natus. Primo casu conualefcit testamentum de iure prateritorio, quocumque hærede instituto, et omnino extraneo: & debentur omnia legata, & fideicommissa. Secundo casu aut sunt instituti uenientes abintestato: & conualefcit testamentum propter geminum fauorem. aut sunt alii instituti: & tunc testamentum sine recenti iudicio non potest conualefcere, vt Insti. de ex hære. lib. in prin. utrum autem, cū testamentum rumpitur prateritione posthumi, debeantur legata per Auth. ex causa. sicut si iam natus prateritus fuisset, dubium est: alibi dicam j. ¶ Septimò quæro ad ideum. pone, 19 ¶ primum testamentum fuit ualidum: secundum inualidū ex causa prateritionis, vel ex heredationis: unde legata remanent firma ex secundo testamento per Authen. ex causa. sed nunquid legata relicta in primo sint nulla, respondeo. & dico, testamentum primum remanere ualidum quò ad institutionem hæredis: & sic in hoc iura antiqua non corriguntur, vt l. si filius, qui in potestate. de lib. & posthum. sed quò ad legata primum testamentum tollitur per secundum. casus est quasi de hoc in l. si. de hære. insti. & secundū hoc erit dare casum, q̄ quis decedit quodammodo cum duobus codicibus testamenti. quia primum ualeat quò ad institutionem: secundum quò ad legata: quæ petuntur etiam actione ex testō, & tanquam ex testamento: quia tex. in cor. dicit [tanquā nō rescissum, teneat testamētum.] ¶ Octauò quæro: ¶ præcessit testamentum solemne: deinde testator adhibitis. 7. testibus, dixit [nolo primum testamentum ualere:] an ex hoc primū testamentum sit sublatum. tex. vñ, q̄ non. Insti. qui. mo. te. infir. §. pen. Bar. dicit, q̄ sicut legata, & alia, quæ in testamēto scribuntur, requirunt confirmationem per hæreditatis aditionem: ita ademptio, si qua sit, requirit, q̄ confirmetur hære ditatis aditione. & ideo dī, q̄ hære ditas à seipso adimi non potest: quia non est, cuius aditione ademptio confirmetur, vt l. sed si in conditione. in fi. de hære. insti. modò ad propositum: si testator coram. 7. testibus dixisset [nolo primum testamentum ualere: quia uolo decedere intestatus] tunc uidet instituire uenientes abintestato: & per aditionem ueniētū abintestato infirmabitur ademptio, vt l. si quis ita. de hære. insti. & sic ademptio ualeat: sed si simpliciter dixisset [nolo primum testamentum ualere] non esset reuocatum, nisi cursu decem annorum. vt Insti. quib. mo. te. infir. §. pen. & l. fancimus. C. de testam. contra hoc tamen facit l. cancellauerat. de his, quæ in te. de. fo. ibi peruenit ad actum facti. f. cancellando. Sed quæstio nostra loquitur, quando stetit solum in uerbo. & ita no. in l. nostram. C. de testa. & d. l. cancellauerat. 21 ¶ Sed quid si testator dixit in secundo testō inualido [cassans, & irritans omnem uoluntatem, & testamentum, quod feci, uolens hoc testamentum omnibus præualere.] utrum uigore istorum uerborum primum testm sit cassum: licet secundum sit nullum. Resp. cassatio, & cancellatio restringitur secundum causam cassationis, vt d. l. cancellauerat. & l. qui ex liberis. §. testō. de secundum tab. mō ad propositum illa cancellatio vñ facta respectu secundi testamenti; quia uult istud ultimum præualere: & ideo, si ista ultima uoluntas nō ualeat, dicta uerba [cassans, & irritans] nihil operantur. & hoc probatur in d. l. cancellauerat. & §. testō. ubi contemplatione eorum, qui in primo testamento scripti erant, fuit facta cancellatio secundi testamenti: & ideo si in secundo testamento in ualido essent apposta uerba [si non ualeat iurē testamenti: ualeat iure codicillorum.] quæ uerba operantur, vt debeantur legata à uenientibus abintestato. Ideo secundum testamentum quia confirmatur aditione uenientium abintestato: tunc

primū est ualidum; quia clausula [cassans, & irritans] confirmatur per aditionem uenientium abintestato. tunc prædicta uera, quando præcessit uoluntas solemnis, non habens clausulam derogatoriam: tunc quid uoluerit [cassans, & irritans] no. Bar. in l. si quis in prin. testamenti. de le. 3. cuius dicta sunt, quæ superius scripti in l. si iure. eod. tit. & de testō (cum cancellatur à testatore,) an sit locus fisco, vel uenientibus abintestato, no. Cy. in d. l. nostram. C. de testa. & Oldra. consi. 180. ¶ Nonò quæro. Titius condidit testamētū, in quo sibi heredem instituit ecclesiam sanctæ Mariæ debitoricis. deinde tractu temporis, cū esset infirmus, uocauit duos testes, & fecit scribi per quendam clericum omnia bona sua, & quædam fecit legata, & in aliis bonis suis instituebat pau peres Christi, & rogauit istos testes, q̄ dictam ordinationem facerent scribi per aliquem notarium: & ea scripta uocarentur testes in eius presentia, & omnia in formam publicā redigerentur: & sic ambo testes ab eo recesserunt, & postea nihil aliud factum fuit: & sic ille decessit. modò quærit, utrum primum testamentum sit sublatum: uidetur, q̄ sic, per istam ultimam uoluntatem sic in scriptis redactam corā istis duobus testibus, vt hic, & in Auth. de nupt. §. disponat. cum simi. pro hac parte facit. ff. de testam. mil. l. diuus Traianus. contrarium vñ de iure dicendum: quia non potest dici de iure p testes probatum esse testamentum: sed probata est quædam nuda uerborum enunciatio, in testamētum postea redigenda: sicut enim scriptura, quam habet iudex ante formare, de inde in libellum redigere, non est sententia: sed quædam prima dispositio ad sententiam. vt C. de sent. ex peric. recit. l. 2. ita nec hoc est testamentum: sed quædam ordinatio priuata, in testamētum postea redigenda: & procedit hic argumentatio de sententia ad testamētum: quia & testamētum dī sententia. C. qui testa. face. post. l. hac consultissima. §. at cum humana. & ff. de manu. l. seruus hac l. & cum dispo neret testator solemnes testes adhibere, & in scripturam publicam per notarium redigi facere: magis se ad faciendum parasse, q̄ fecisse, dicitur. ff. eo. l. si is. & talis probatio (vt tollatur testamētum solemne in scriptis redactum: quod præcedit) admitti non dēt, etiam si in secundo testō, quod per tales testes probaretur, nominatus esset Imperator. C. de testam. l. nolimus. & est casus in quæst. ita in l. ex ea. ff. eod. Non ob. illud c. & ca. seq. quia hic constabat (saltem per duos) testm factum: in q̄one aut prædicta hoc non constabat. præterea in illo c. non præcedebat aliquid solemne testamētum: de cuius rescissione ageretur: hic sic. & colligitur hic solutio in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. iuncto §. fin. eiusdem l. & in Auth. de testam. imperf. §. 1. unde sumpta est Auth. hoc inter liberos. C. eo. præterea aduertendum, q̄ in quæst. nra in primo testamento est similiter institutio ad piam causam, vt in Auth. de eccl. titu. §. si quis autem, unde cessat oē priuilegiū, quod dici posset deberi dispositioni secundæ pp cām piam. & hic est casus expressus in Auth. de sanct. epif. §. sed hoc præsentia in fin. colla. 9. & ad prædictam q̄. vide glo. in l. 1. in prin. de leg. 3. & ita consuluit Oldr. vt dixi consi. 256. ¶ Decimò quæro. dixi §. q̄ uoluntas defuncti debet esse ambulatoria vsq; ad ultimum uitæ exitum. ff. de adi. lega. l. 3. §. vlt. & de don. inter uirum, & vxo. l. cum hic status. §. pñiam. ¶ pone ergo, q̄ in primo testamento testator adiecit clausulam derogatoriam b, q̄ uolebat illud omnibus aliis testamētis, quæ postea faceret, præualere: nisi in secundo sit scripta Ane maria: vel alia oratio. vel pone, q̄ iurauit ipsum nō mutare. modò quæritur, an testm secundum contra prædictam clausulam derogatoriam: vel proprium iuramentum ualeat. quò ad primum de clausula derogatoria dico, q̄ glo. format istam q̄. in l. si quis in prin. testamenti. de le. 3. & tenet, q̄ ad hoc ut ualeat secundum testamentum, oportet, q̄ expressè pœniteat prioris uoluntatis. hoc tenet Dy. in c. quod semel. de re. iu. lib. 6. Iac. de Are. tenet contrarium, & dicit, q̄ scdm testa-

testamentum simpliciter emanans ualeat ipso iure, & primū tollitur: quia nemo potest auferre sibi liberam testamenti factionem, vt l. stipulatur hoc modo. de verb. obli. sed per ista uerba auferitur libera testamenti factio. ergo non ualeat. pro hoc l. diui. §. licet. de codi. Non ob. l. si mihi & tibi. de lega. 1. quia quandoque sunt uerba derogatoria actus testandi. quādoque sunt derogatoria solemnitate testandi. quandoque sunt derogatoria uoluntatis. Primo casu non ualeat, quia non potest se facere intestabilem, vt dixi. idem in secundo casu; quia non potest mutare solemnitate, vt d. §. licet. tertio casu ualeat, & expressa reuocatio requiritur, vt d. §. in legatis. & ita tenet Iaco. de Are. & And. de Pisis. quæ sequitur Cy. in l. fancimus. C. de testa. & dicit, q̄ illa opi. in cathedra esset pulchra: sed postea disputando tenuit contrarium, scilicet q̄ talis clausula operetur, aliud testamentum non ualere: nisi in eo fiat mentio de dicta clausula in priori apposta: nam per illam vñ in hoc ultimo uoluntatem deesse, vt l. at si quis. §. plerique. de religio. & l. qui in aliena. in fin. de acqui. hære. unde non est uerum, q̄ efficiatur intestabilis: quia bene pot ipsum reuocare. quod nō uidetur uelle, nisi expresse fiat mentio de clausula derogatoria. & idem tenet Rayn. de For. & Bar. in d. l. si quis in prin. testamenti. qui subiungit quæstionem. an sufficiat facere mentionem de dicta clausula derogatoria primi in secundo testamēto: vel debeat specificè de dicta clausula haberi mentio specialis. dicit inspiciendū esse, sub qua forma clausula derogatoria sit concepta. quod dic, vt ibi per Dyn. in dicta reg. quod semel. & ibi per Ioā. And. in mercurial. ib. ¶ Quò ad secundum de iuramento. ¶ si quis iurauit non mutare testamētum: an poterit illud mutare. bre uiter Ioan. And. disputat in reg. quod semel. & concludit, q̄ non obstante iuramento, poterit mutare: licet iurans sit pius, per c. 1. §. de spon. duo. lib. 6. Idem tenet Cyn. in l. j. C. de sacrosanct. eccl. & Bar. in d. l. si quis. Ad unum tamen aduerte, q̄ iuramentum dicto casu habet vim clausulæ derogatoria: unde non ualeat secundum testamentum: nisi primum specialiter tollatur. operatur enim iuramentum, q̄ actus ualeat omni modo, quo melius ualere potest, vt l. cum pater. §. filius. de leg. 2. Istam quæstionem de testamento iurato ponit Oldra. in consi. 146. & idem, quod prædicti, all' egat glo. Ioan. 1. 3. q. 2. c. vltima uoluntas. ¶ Undecimò quæro: ¶ an sit remedium aliquod, q̄ testamentum non possit reuocari. qui dam, q̄ non, stando in finibus ultimæ uoluntatis: sed si transfret in contractum, esset remedium. pone, dixit testator [si contingeret me mutare illud testamentum: tunc dono tibi heredi meo inter uiuos omnia bona mea.] nam hoc est possibile, q̄ ultima uoluntas transeat in contractum, vt no. in l. he redes palam. in fi. de testam. Contrarium consuluit Bar. q̄ ista donatio auferit liberam testamenti factionem: ergo ista turpis conditio uitiat etiam contractum stricti iuris, vt l. generaliter. de verb. oblig. & ita dicit Dy. consuluisse (licet aliter incipit. Quæstio talis est. quidam habens tres filios, & c. & q̄ iste contractus non teneat, no. Cyn. in d. l. 1. C. de sac. san. eccl. ubi ponit remedium tale, uidelicet, q̄ testator dicat. si aliud testamentum faceret: protestatur, q̄ non uult ipsum ualere: quia non facit illud de libero arbitrio, & sua uoluntate: sed timore consanguineorum, & hæreduum ibi scriptorum: alias non facturus: tunc enim operatur protestatio, vt d. l. q̄ in aliena. §. vlti. de acquir. hære. & intellige, q̄ ipsum primum derogat secundo per talem protestationem: nisi expresse diceret contrarium in secundo. Venetiis cum esset ardua quæstio de ista clausula derogatoria secundi testamēti adiecta: quia uolebat ualere secundum, si quod faceret, (quia faceret propter metum consanguineorum) determinatum fuit in consilio summorum uirorū, q̄ dicta clausula timoris in cā libera ciuitatis frustra fuerit apposta, & spernenda esset, & merito: in eorum, n. testamentis exuberat bona fides; cum

fiant in camera propria manu, & tradatur schedula presbytero sigillata: qui rogat duos testes de ista traditione: nec presbyter, nec testes sciunt, quid ibi contineatur, quousq; apertum fuerit post obitum testatoris: nec auditum fuerit aliqua falsitate committi in eis. quod euident argumentum est maximæ bonæ fidei in communi.

ADDITIONES.

- a ¶ Irritentur. vide Bal. in Auth. hoc inter liberos. C. de testa. uerfi. quæro. vlti. vide Ang. Imo. & Rapha. & Pau. de Ca. in l. si mihi. §. in leg. de le. Alex. in l. 2. ff. de lib. & posth. Bal. in l. humanū. C. de leg. Ang. consi. 3. Raph. in l. si quis. de leg. 3.
- b ¶ Derogatoriam uerba derogatoria in iudicialibus non ualent. Bal. in l. clar. in l. si. C. de fideic. in cle. gratiose de re. fr. impediunt tamen actū ualere. Bal. in l. præal. clar. uer. no. q̄ uerba.

S V M M A E.

- 1 Iudex secularis adiri potest pro relictis factis ecclesie.
- 2 Cause ecclesiarum, & clericorum, quæ agitantur coram iudice seculari, decidentur sicut secundum canones: non secundum leges.
- 3 Legata plura quando facta sunt uni: an possit unū acceptare: aliud repudiare.
- 4 Species eadem, uel quantitas si relinquuntur uni ab eodem, uel diuersis: an semel, uel sepius debeantur.

Relatum. Valet legatum ad pias causas coram duobus testibus factum. & primò ponit factum reprehensibile: quò secundò corrigi mandat, ibi [mādamus.] & mandatum probat. ibi [qm.] ¶ No. j. q̄ ista ciuitas Veiletren. est de terris ecclesiarum, & propè urbem: ex quo collige, q̄ in terris subiectis ecclesie si ius ciuile est diuersum à iure canonico, seruat ius canonicum. quod est uerum in relictis ecclesie factis, vt hic & in aliis, vt no. §. c. prox. Res. n. translate in dominiū ecclesie assumunt sibi nouam naturam, & conditionem, vt c. j. de iure pat. lib. 6. ¶ Secundò no. ¶ q̄ pro relictis factis ecclesie agitur coram iudice seculari. utrum autem agi possit coram ecclesiastico contra laicum hæreduem, arg. est, q̄ non, per regulam illam. actor sequitur forum rei. ¶ Tertio no. ¶ q̄ cum causa ecclesiarum, & clericorum agitantur in iudicio seculari, sunt tales causa decidentur secundum canones: non secundum leges canonibus aduersantes. idem econuerso, laicis in curia episcopi litigantibus, suæ leges, & statuta seruentur. facit quod no. in c. 1. & c. fi. de consi. & §. de foro comp. c. quod clericis. ¶ Quarto no. q̄ hic relinquuntur ecclesie, & sic rei inanimata, & ualeat legatum: similitur relictum factū ciuitati, vt l. ciuitatib. de leg. 1. nam loca ista sunt habilia ad acquisitionem, vt patet. ff. quod cuiusque uuiuer. no. l. 1. & §. de causa poss. & proprie. c. cum super. & l. vlt. C. de sacrosan. ec. & est diuersum illud legatum factum ecclesie à legato factum ministris ipsius, vt j. c. requisisti. & l. ciuibus. de reb. dub. ¶ Quintò no. quòd hic fuerunt facta plura relicta uni ecclesie, dum dicit [super relictis.] ¶ & circa ista plura relicta facta uni, est dubium, an possit quis unum repudiare, alterū amplecti. dic, q̄ si vna res, vel plures legantur sibi noie collectiuo, non pot vna acceptari, alia nō. secus si plures nominatim: nisi illa, quæ repudiatur, habeat onus annexum, vt l. neminem. cum seq. & se. de leg. 2. & per hoc consuluit Bar. vos scitis, q̄ executor, qui sentit commodum, debet satisfacere, vt l. si à pluribus. de lega. 1. & de annu. lega. l. liberto. §. largius: alias fecit, vt l. diuus. §. si cui. si cui plusquā p leg. fal. mō quidam fuit constitutus executor, & legatum fuit sibi relictum: iste uult repudiare legatum, vt euitet onus satisfactio. & uult esse executor: certè non pot. facit l. si legatario. de fideicom. lib. distingue tamen latius: quia quandoq; deferuntur plures hære ditates, vel vna hære ditas per plures partes: puta vna portio iure meo: alia iure accrescendi, vel iure substitutionis: vel quia extitit conditio, sub qua mihi debebatur: tunc an possim vnam hære ditatem, vel partem vnius hære ditatis repudia-

pudiare, aliam acceptare, plenè distingue, vt not. Barto. in l. ultima. de acquir. hare. quandoq; deferuntur plura legata, vel vnum legatum: & tunc aut legatur vna res: aut plures. Primo casu aut legatur simul, aut per partes, aut legatur vni, & durat vnus: & non potest agnoscere, vt d.l. neminem. aut deuenitur ad plures. puta legatarius ante agnitionem legati decessit, tribus heredibus relictis: & tunc dic, vt l. legatarius. in prin. de leg. 1. Si verò relinquitur per partes: tunc pòt vna acceptari, alia repudiari, arg. C. de cad. tol. l. 1. §. vbi autem. Secundo casu quando legantur plures res: & tunc aut sub no mine collectiuo, siue vniuersali: & non potest vna agnoscì: alia repudiari, vt l. si duobus. de leg. 2. quandoq; legantur plures res alternatiuè: & dic, vt l. si ex toto. de lega. 1. ¶ Sed hic queritur contrario, si vni ab eodem, vel diuersis eadè species, vel quantitas relinquitur: an semel, vel sæpius debeatur. distingue primò in quantitate: quia aut plures hæredes damnantur vniuersaliter: aut indefinite: aut singulariter. Primo casu tenetur pro hæreditariis portionibus. vt l. turpia. §. si. de leg. 1. Secundo casu idem, vt l. si pluribus. de le. 2. quia indefinita æquipollet vniuersali in iure, vt ibi plenè p Bart. Tertio cum singulariter, subdistingue. aut damnatur in eadem oratione verborum, vt Petrus, Martinus, & c. aut in diuersis. si in eadem: tunc aut copulatiuè: & tenentur vniuersaliter, vt l. si hæres nominatim. de leg. 1. aut disiunctiuè: & tunc infolidum: sed vnus soluendo liberat alios, vt l. ille, aut ille. de leg. 3. & l. si ex toto. §. 1. de lega. 1. Si in diuersis orationibus: tunc quilibet tenetur infolidum, & vnus solutio non liberat alios, vt l. si pluribus. §. si ita. de leg. 1. & l. seruo. §. si qs à primo. eo. tit. & hoc verum, cum quantitas relinquitur à diuersis. Si ab vno: tunc aut in eadem scriptura: aut in diuersis. si in eadem, in dubio semel debetur: quia non est verosimile testatorè duplicare voluisse: nisi legatarius probet contrariū, vt l. planè. §. 1. de leg. 1. de adimen. lega. l. cum centum. Si in diuersis scripturis, aut eiusdem voluntatis: vt quia vnum testamentum scriptum est in duabus chartis: aut diuerforum, vt in testamentis, & codicil. primo casu vna quantitas debetur, & si sunt diuerse, debetur minor, vt l. Sempronius. de lega. 2. Si diuerforum: aut se non cõpatiuntur (vt quia vna derogat alteri): tunc semel tantū debetur, vt d. §. si ita. in fin. & l. si mihi & tibi. §. in legatis. & l. si ita scriptum. de lega. 1. aut se compatiuntur: & tunc aut est relictum simpliciter: & debetur vtrunq; vt l. quinquaginta. de prob. aut est relictum ob causam: & tunc per secundum vñ recessum à primo, vt l. liber tis. in prin. de alim. & cibi. leg. Secundo casu principali, quã do legatur species: tunc aut in eadem voluntate: aut in diuersis. si in eadem aut ab vno hærede: & debetur tantū semel, ar. l. planè. §. si in eadem. de leg. 1. Si à pluribus: tunc aut simpliciter: aut à quolibet infolidum. si simpliciter, semel debetur, vt l. si tibi homo. §. 1. de leg. 1. & l. Lucius. §. impuberem. de lega. 2. Si à quolibet infolidum: dic idem seruari, quod in testamentis diuerforum, vt l. quid ergo. §. si quis duos. de lega. 1. Si verò legatur in diuersis voluntatibus: tunc aut eiusdem: aut diuerforum. si eiusdem: tunc ab vno hærede, aut à pluribus: & idem per omnia, quod s. quando legatur in eadem voluntate, per easdem leges. Si verò erant diuersa voluntates diuerforum: tunc aut habebantur loco vnus (vt quia legauit defunctus, & hæres eius.) tunc idem, qd si legetur in testamento vnus, vt l. huiusmodi. §. Sempronius. de leg. j. qd videtur verum, si vtilitate afferat, vt cõmodum dilationis: secus si nullam, quia tunc idem, quod in testamentis extraneorum, vt l. Mauius. in prin. de leg. 2. Si verò fuerunt proprius diuerforum: tunc aut primò consequitur esse ex testamēto vnus: & tollitur pacto ex testō alterius, Inst. de leg. §. si vero. Ita debet intelligi l. planè. §. si diuerforum. de lega. 1. Aut ex testō vnus consequitur primò æstimationem, & pòt ex alio consequi rem: dic, vt ibi. & hanc considerationem collige per illam regulam, qd eadem res non pòt eidem deberi

infolidum ex duabus causis lucratiuis: quæ non possunt regulariter concurrere in eadem re, vt l. huiusmodi. in prin. de leg. 1. Regulariter ideò dixi; quia quandoq; fallit. quod plenè examina per Bar. in l. Mauius. §. duobus. in antepen. col. de leg. 2. Ad distinctionem tamen, quam supra feci de quantitate legata sæpius eidem in eodem testō, qd in dubio debeatur semel, debet intelligi, si in dicto testō legata fuerit eadè summa: secus si diuersa: nisi per relationem ad primam secundam se referat. puta dixit testator [quinquaginta, quæ s. legauit purè, lego sub conditione.] vt l. luli. de hare. insti. & hæc no. Bar. in l. cum centum. de adi. leg. Et adducit ad q. si mutui mihi centum: deinde apparet, qd promisi tibi centum ex causa mutui: an intelligatur de illis centum mutuatis: an de aliis centum. & qd de eisdem centum, videtur gl. de ver. ob. l. triticum. vbi de ista q. per Bar.

S U M M A E.

- 1 Bonorum appellatione quid contineatur.
- 2 Ecclesia nomine quid intelligatur.
- 3 Prælati, qui est in ecclesia, si decedit, quaesita per eum debentur successori.
- 4 Clericus de consuetudine potest de mobilibus acquisitis per eum largiri pauperibus, & seruitoribus.
- 5 Clerici de quaesitis ex hereditate, artificio, vel doctrina, possunt disponere.
- 6 Constitutio, quæ loquitur in singulari, habet locum, et si pluraliter illud dispositum conueniat.
- 7 Canonicus nouiter creatus, non pòt petere mobilia, et redditus, quos canonicus defunctus dimisit.
- 8 Testator dixit: relinquo ecclesie centum, nec aliter nominauit ecclesiam, quæ ecclesia habebit illa centum.

Relatum. De propriis testari pòt clericus in acquisitis per ecclesiam. & si sint mobilia, succedat ecclesia. i. cõmunis congregatio, vel successor. pòt tamen aliqua seruitoribus elargiri. & si plures habebat ecclesias, fiet diuisio inter eas. h. d. & sunt quinque partes. secunda ibi [nomine.] tertia ibi [licet.] quarta ibi [ceterum.] quinta ibi [quia verò.] ¶ No. j. qd concilium Lateran. dicebat simpliciter, bona per ecclesiam acquisita. & c. declaratur ergo hic primò, qualiter intelligit verbum, bona. secundo qualiter verbū, ecclesia. & dicit primò, qd appellacione bonorum intelliguntur mobilia, & immobilia, iura, & actiones, vt l. bonorum appellatio. de verb. sign. Sed nunquid contineat onera. pone testator legat tertiã partem bonorum, vel donat: an intelligatur cum incõmodis: videtur, qd non. ff. de iure do. l. mulier bona. fol. aut profertur à l. & continet commoda, & incommoda, vt l. 2. de bon. poss. tit. generali. aut profertur ab homine: & tunc, aut in contractu: & continet commoda, & incommoda, vt d. l. mulier bona. aut profertur in vltima voluntate. & tunc continet commoda, vt l. cogi. in prin. ad Treb. l. si quis seruum. §. si. de le. 2. quandoq; profertur à principe concedente beneficium. & dic, vt l. princeps bona. & ibi per Dy. de verb. sign. & ita not. Bar. in d. l. 2. de bon. poss. vide ad hoc quod no. Bar. in l. 1. de seru. leg. a. de relicto usufructu omnium bonorum, vel partis, an teneatur ad onera. ¶ Secundo no. qd dicit [bona per ecclesiam acquisita] & c. quæ autem dicantur quari per ecclesiam. aduertendum, quia quandoq; quaritur aliquid ex re ecclesie (vt redditus.) & de his certū est, qd ecclesie remanere debent. quædam acquisita sunt non ex re ecclesie, sed propter rem ecclesie: puta consecutus est prælatus pœnam ex l. si qs in tantam. C. vnde vi. quia fuit ex re ecclesie violentè eiectus: vel inquietatus est contra formam conuentionis habitæ super rebus ecclesie: ita qd est commissa pœna. quandoq; cõtemplacione rei ecclesiasticæ aliquid acquisiuit: puta passus est

est iniuriam, quia turbatus in fundo ecclesie, vel pœnã quadrupli; quia res ecclesie fuit furto subtracta, & c. Istit casib. (an dicantur bona per ecclesiam acquisita) pòt dubitari propter misturam, qd cõtingit inter personam ipsius cleri, & rei ecclesiasticæ. pòt recurri ad distin. Bar. in l. prætor ait. §. si de fructibus. de bo. aucto. iud. poss. facit l. at vbi. & l. seq. ff. de pet. hæ. & l. si uerò. §. item quicquid. sol. ma. vbi de donatio ne facta Ambasciatoribus Mediol. an acquiratur comuni, vel eis. facit l. cum duobus. §. socium. ff. pro soc. ¶ Tertio no. qd nomine ecclesie intelligitur communis aggregatio, ubi est congregatio, vel solus prælatus. & de significacione istius uerbi, ecclesia, vide j. ne præla. uic. suas. c. qm. ¶ Quarto no. qd cum vnus est in ecclesia: si decedit, quaesita per eum debentur successori. & hoc est, quod iura dicunt: qd talia bona dimissa debent successori fideliter reseruari. j. de offi. ord. c. præfenti. li. 6. ubi de hoc. ¶ Quinto no. qd de cõsuetudine pòt clericus de mobilibus acquisitis per eum largiri pauperibus, & seruitoribus, vt in r. uer. licet antem. quem intelligit Ioan. An. in in clericis habente ecclesiam, uel administrationem. nã canonico, & simpliciter beneficiatus pòt de talibus testari, sñ Io. An. qui remittit ad no. de hoc in d. c. præfenti. ego nõ video rationem, quare in quaesitis per ecclesiam sit fauendū magis clerico simplici, qd dignitatem, vel administrationem habenti. maius est. n. onus rectoris, siue prælati, qd simplicis clerici, vel canonici. maiorem ergo, non minore fauore deberent sibi iura concedere in testando: vt sic iuxta seruitii, & laboris meritum & gratia concedatur, vt hic dicit text. nam quantum ad quaesita, vtrū præsumantur quaesita contèplacione ecclietie, vel psonæ, bona est dicta distinctio inter eos, vt j. eo. c. requisisti. ad h. Sed quando de bonis obuientibus ab ecclesia certum est permittere plus in eis simplicibus clericis, qd prælati, ratione caret. præterea vñ contra istū tex. nã clericus simpliciter beneficiatus dñ ille, qui à congregatis recipit beneficium sine administratione: sicut est canonicus. vt j. dicam. & tñ congregatio sibi succedit, vt dicit iste tex. ergo non testatur. ¶ Sexto no. in ver. ceterum. qd clericus de quaesitis ex hereditatis artificio, vel doctrina possunt disponere: pòt ergo clericus esse artifex, & querere ex artificio. quod intellige honesto: puta pictor, vel scriptor de doctrina. pone exemplum, si docebat pueros: vel erat doctor iuris, & multa ex consiliis, & lectura lucrabatur, vt doctor meus in Decr. Ang. de Castil. Areti. archiepiscopus ecclesie Padua. ¶ Quid de acquisitis ex illicita negociacione, tangit hic Io. An. dixi s. eo. c. cum in officiis. regulariter. n. talia turpia luca à ministris extorta, vel ab vno ex sociis dñis, vel confocio nõ qruntur, vt l. cum à nobis. §. ibidem. cum l. seq. ff. pro socio. ¶ Septimò no. in ver. si. quia verò. qd potest vnus plura beneficia possidere. quod intellige ex dispensacione epi, vel Papæ, vel per tolerantiam, iuxta no. in c. de multa. de præb. & c. cū iandudum. eo. ti. & per id, quod dicit [ex tolerantia.] collige, qd minus iustus prælatus quarit ecclesie ex causis, ex quibus quæreret, quã si canonicè obtineret. facit l. cum pr. §. non ite. re. de le. 2. & iste vers. quia verò. intelligitur duobus modis. vno modo, vt referatur ad proxima. & sic viso, quid de clerico testato: videndum est de intestato, qui non habet confanguineos. vel cõtinuatur ad §. nomine aut ecclesie. & c. loquebatur. n. ibi in clerico habente vnam ecclesiam. si aut habet duas: tunc èt quò ad acquisitionem ecclesie faciendam illa prouiso locū hêt. ex quo collige, qd constitutio, qd loquitur in singulari, habet locum, èt si pluraliter illud dispositum conueniat. facit ad q. si statuto cauetur, si quis pduxerit falsum testem, puniatur in 10. qd hêt locū dicta prouiso, èt si pducatur plures. idè econuerso, quia pluralitas resoluitur in singularitates, vt l. demonstratio. in fi. ff. de cond. & demò. l. prætor. §. si. ff. vi bo. rap. ¶ Octauò no. qd cum quis hêt distinctas administrationes: quod quaesuisse deprehenditur, psumitur in duobus quaesuisse de bonis vtriusq; administrationis p rata pa-

trimonii: in cuius consideratione èt proprii patrimonii ratio est habenda. puta percipit de redditibus sui patrimonii quolibet anno mille: de vna ex illis ecclesiis duo millia: ex alia tria millia: ita de acquisitione per prælatū feret tres partes: alia duas partes: alia vnã: vt sic istud lucrum ex quantitate reddituum referatur. de ceteris tñ suis expensis de bonis vtriusq; ecclesie pro rata, non de proprio patrimonio. s. eo. c. cum in officiis. & facit istud dictum ad q. cum quis condènatur ex delicto, ex quo bona veniunt publicanda: nã si hêt patrimonium in diuersis territoriis, quilibet fiscus occupabit bona sita in suo territorio b. quod dic, vt no. Bar. in l. cum ètos populos. in vltim. q. C. de summa Trin. & dixi s. de foro comp. cap. postulasti. facit l. iuris peritos. §. cum oriundus. de excu. tuto. & c. cum illorum. j. de sen. excommu. ¶ Oppo. iste tex. in prin. & in ver. nomine autem, & c. dicit, qd nomine ecclesie non episcopus, vel successor clerici morientis (vbi est collegium clericorum) sed communis congregatio intelligitur: nisi loco defuncti sit vnus ordinandus: quia tunc de illo intelligitur, non de congregatione. sed contra videtur satis inepta ista cõsideratio: cum semper loco defuncti clerici subrogetur vnus, non plures. de præb. c. maioribus. & ca. tua. & necessaria est illa substitutio, vt c. 2. s. de concess. præb. ergo congregatio non succedet vnquam. Solu. dicit Host. iste ver. vbi autem, non loquitur de defuncto simpliciter beneficiato: sed de illo, qui habet dignitatem, vel administrationem legatam à congregatione, vel parochialem ecclesiam: qui nec de his testatur, vt j. eo. in fia. c. sunt enim talia reseruanda futuro successori, vt d. ca. præfenti. & pro hoc bene dicit hic glo. sed nunquid & c. qd quaesita per episcopum, vel archidiaconum habentem bona distincta à congregatione, debet futuro successori reseruari. & de pœna usurpantis talia bona vide in c. quia sæpe. de ele. li. 6. & eo. ti. c. statutum. in cle. In quibus ergo bonis quaesitis per defunctū succedat congregatio? dic, qd in quaesitis simplicibus clericis (puta canonicis:) nam licet ipsorum præben. sint distinctæ: tamen omnia bona sunt Capituli: nec sunt à Capitulo distincta: licet per præbendas sint assignata, secundum Inno. hoc probat hic litera [vel successor.] & c. si enim præbenda non esset distincta, nõ vacaret. & sic nec successorem haberet: & intellige, qd tali canonico succedat congregatio, cum est beneficiatus ab ea sola. si autem à solo episcopo, succedat episcopus: si autè à congregatione, & episcopo: tunc diuidunt inter se. cum hæc successio competat illi, à quo, & in quantum beneficiatus est s. eo. c. cum in officiis. §. fin. & j. eod. c. requisisti. in fin. Et concludit ex prædictis Ioan. And. qd si vnus esset archidiaconus, & canonicus in ecclesia: & bona archidiaconatus, & præbendæ sint diuisa: tunc per congruam æstimationem fiet diuisio inter canonicos, & archidiacono. successorum, vt in fi. huius c. sñ Inno. & Host. Ex quorum dictis satis clarè liquet, qd canonicus nouiter creatus non potest petere mobilia, & redditus, quos canonicus defunctus dimisit. & eadem rone nec fructus, durante vacatione perceptos. quod est not. facit qd no. s. de elect. c. quod sicut. An canonicus possit agere de cõtemptu canonici defuncti, in cuius canonicata, & præbenda successit. & dicit, qd non. vtrū aut in delegatione succedat. vide in c. statutum. in prin. de rescrip. lib. 6. ¶ Extra gl. quarto. dixit testator [relinquo ecclesie centum] nec nominauit aliter ecclesiam. dic, qd habebit illa ecclesia, in qua erat parochianus. si aut erat parochianus in duabus ecclesiis, & dixit [ecclesie meæ relinquo centum] vñ, qd vtraq; habere debeat pro parte. ar. C. si plures vna ienten. l. 1. de le. 2. l. si quis Titio. §. vlti. primò vñ, qd infolidum de leg. 1. l. qui filius. §. si quis. econtra vñ, qd nihil habere debeant. de reb. du. l. si fuerit. & l. duo sunt Titii. de test. tu. dicit Pe. recurrendum ad cõiecturas. primò vt si unam ecclesiam prædiligeat, vt l. si seruus plurium. §. si. vel si in vna mandat corpus sepeliri. ff. de regu. iur. l. scdm naturam. vel si in una magis conuerfabatur. Pet. de Anch. sup. 3. Dec. XXX de

de leg. 3. l. legatis feruis. si autem non apparet, neutra ecclesia habebit, vt l. si quis feruum. §. si inter. de le. 2. & hoc quando reliquit ecclesie, & sunt dua. Quid si in vna ecclesia sunt duo presbyteri, & cuiuslibet in solidum testator dicat [parochiali meo relinquo 10.] quis habebit? hæc quaestio non est dubia: quia persona legatarii non est incerta, imò certa: nã videtur relictum ecclesie, mediante presbytero. ff. de an. leg. l. annua. §. a Titia. & de le. 1. l. 3. §. sed & si. Sed ecclesia representatur in istis duabus personis: ergo cuiuslibet habebit partem. & hoc verum in dubio: nisi ex coniecturis, de quibus §. aliter appareat, s. alterum voluisse præferre. ita no. Cyn. in d. habeat. C. de sacrosan. ecc.

ADDITIONES.

De ferui leg. imo est de vlt. leg. l. fin. In suo territorio. bona confiscata in diuersis territoriis fisco cuiuslibet pertinent. Alb. in l. sed fideic. §. tractatum. ff. de iud.

SUMMAE.

- 1 Dispositio captatoria valet in relictis ad pias causas.
2 Pietas dicitur duobus modis.
3 Vltimam voluntatem potest quis per alterum declarare.
4 Testator præcepit commissario, omnia præter pauca, in non pias causas expendi: pauca uero in pias: an uideatur testatus decedere.
5 Voluntas captatoria ad pias causas an ualeat.
6 Testator si dicat ita [amice pono bona mea, & animam in manibus tuis] quid per istud intelligatur.
7 Legatum collatum in alterius voluntatem: an ualeat.
8 Testator dicit [volo solui omnibus debentibus à me aliquid recipere: & de hoc stetur simplici uerbo Titij fratris mei] an tale relictum ualeat.
9 Institutio talis an ualeat: pauperes Christi instituo, quos talis elegerit. Et an talis possit eligere spurium, vel consanguineum testatoris. nune. 10.
11 Testator filium adultum instituit, & quancumque sine liberis decesserit, uoluit per executores, quos in testamento nominauit, bona sua distribuere inter pauperes: qui filius se hæreditati immiscuit, & sine liberis decessit: executores quosdam pauperes nominauerunt, & in eos solo uerbo distribuerunt certam quantitatem de bonis, & hæreditate prædicta: an hæredes dicti filij possint conueniri à dictis pauperibus, & c.
12 Substitutio facta filio impuberi per hæc uerba [filium impuberem instituo] & si in pupillari ætate decesserit, uoluit omnia bona sua uide per T. & B. suos fideicommissarios, & pretium dari pauperibus pro anima sua, & parentum suorum: an ualeat.
13 Testator fecit testamentum, & dixit [volo, qd notarius illud faciat ad sensum sapientis] quid poterit facere sapiens per hæc uerba.
14 Voluntas incerta an possit per relationem ad alia declarari.
15 Statuto cauetur, qd extantibus fratribus, vel sororibus, mater filio decedenti intestato non succedat: pupillus extantibus fratribus, & matre, mortuus est, quis præferatur, frater, uel mater.
16 Statuta debent intelligi secundum eorum usum loquendi.

Cum tibi. Qui ponit animam suam, & bona in voluntate alterius: ut iubere omnia dari pro anima. Inn. In relictis ad pias causas valet dispositio captatoria. iste est casus huius c. secundum Bart. Sed Ric. Malum. dicit, qd hic loquitur in voluntate distributoria, non in institutoria, seu dispositiua. ita dicitur in quadam disputatione, quæ incipit. Titius hæres, & c. Richar. Pietas dicitur duobus modis. In uno modo respectu personæ: alio modo respectu actus. & hoc dupliciter, uel respectu actus dispositiui, uel respectu actus distributorii. pietas, quæ est personarum proprietates, non pertinet ad materiam nostram de relictis ad pias causas. de ista loquitur. ff. de neg. g. l. Nefennius. C. eo. l. alimenta. & de inof. testa. l. nã

& si parentibus pietas, respectu actus dispositiui, est de materia nostra. & de relictum ad pias causas, quod relinquitur personæ miserabili, uel loco pio, uel in rem ipsam piam, ut in refectione ecclesie, uel monumenti, uel cuius distributio conuertitur ad arbitrium executoris, ut dixi §. & quicquid generaliter pro anima relinquitur: unde relictum pro incertis, est ad pias causas. no. de leg. 2. l. si quis Titio. facit de sacrosan. ec. c. illud. & in Spe. de instr. edi. §. nunc uero aliqua. ver. & scias, qd inter distributio uero largo modo dicitur pia, & omnino executio vltimæ voluntatis, ut in Auth. de hæred. & fal. §. si uero. ibi [pro agendo.] & c. Bal. ¶ No. j. ¶ qd vltimam voluntatem potest quis per alium declarare (& sic alteri committere motum animi sui) ad quod uide no. per Bar. in l. si stipulatus sue. ff. de uerbo. obl. l. inter stipulantem. §. si Stichum. de uerbo. obl. ¶ Oppo. dicitur hic, qd iste non dicitur decedere intestatus. contra ad essentiam testamenti requiritur institutio, ore proprio testatoris expressa, non nutu. C. de test. l. iubemus. §. quod si non fuerit. Sed in isto testamento, de quo in tex. institutio non apparet, quæ legi possit: ergo non potest dici testamentum. & paria sunt non esse, & legi non posse in materia ista, & qualibet alia, ut l. 1. ff. de his, quæ in testa. de len. & l. Rutilia Polla. de contrah. empti. præterea uero uitiata ista dispositio, in alterius voluntatem collata: quia est captatoria. nam idem est dicere [committo in Titium meam extremam voluntatem] & dicere [facio illum hæredem, quæ Titius uoluerit, uel elegerit.] sed talis dispositio depêdês ab alieno arbitrio, reprobatur à iure, ut l. illa institutio. de hære. inst. & l. captatoria. C. de test. mil. ex quibus patet, qd istud c. malè dicit, dum approbat captatoriam dispositionem, & carentem institutione hæredis. Sol. istud contrarium sentit gl. quæ dicit, qd re uera illud non est testamentum: licet de benignitate canonica dicatur ualere, & committere alterius voluntati factionem testamenti sui. i. ut aliquis sit ei hæres. ita dicit, qd uero inferre oppositum in obiecto. dicere. n. qd non sit testm, & qd proficit alteri declarationi hæredis, & ualeat, sunt repugnantia: nisi dicas, qd intellexit esse, non esse testm de iure ciuili: sed de benignitate canonica dicatur testm. ut hic; quia non dicitur decedere intestatus. ista est prima solu. Secundo soluunt Pe. & Abb. qd istud est testamentum quod ad exclusionem illius priuilegii. c. cum tibi. de uerb. sig. cuius illa pars est: sed non quod ad alia. & sic cessant contraria, sicut eos. Tertio solu. Ho. dicens, qd ex quod intendens testari dicit hæc uerba [omnia me committo dispositioni Petri.] uel his similia, intelligitur testatus. ad hoc j. tit. 1. c. si. ad si. nam licet testator non dicat [hæredem instituo] si tñ utatur uerbis æquipollentibus, factis est: puta [hæreditatis meæ dñs esto:] ut l. his uerbis. de hære. inst. & l. cogi. in prin. ad Treb. præsertim, quia quicquid testatores abusiue loquuntur, & nesciunt uti uerbo [hæredem instituo.] de le. 3. l. non aliter. & l. quoties. C. fam. erc. & in uerbis non debemus curare: sed vim, & effectum uerborum, ut c. petitorio. de procu. & c. intelligentia. de uerb. sig. ita dicit Host. remittit ad summam. eo. ti. §. qualiter conficiantur. uer. nec refert. ex his sentit, qd iste, in quem extrema dispositio est collata, obtinet locum hæredis: & sic comodum hereditatis ad eum pertinet, sicut mentem Ho. Quarto modo soluit contrarium Inno. & dicit hoc c. loqui, quoniam expresse iubet in pias causas sua bona omnia erogari: quia non in talibus succedit hæres abintestato, nec falcidia deducitur. C. de epi. & cle. l. si quis ad declinãdã. Idè si tacite hoc agat. nã per hæc uerba [extremam voluntatem meam committo dispositioni talis] uoluisse, qd omnia bona in pauperes, & pias causas expendantur. alia si contrarium uoluisse: uideret decedere intestatus. dicitur tamen, sicut Ioã. An. Inno. addidisse, qd planior intellectus est, qd per hæc uerba [committo tali meam vltimam voluntatem.] instituat illi hæredem: cū in ipsum voluntatis intentio dirigatur, ut l. cū p. §. donationis. de le. 2. & non dat ei præter alium instituendi: quæ tunc uoluntas esset captatoria; & iõ non ualere, ut l. captatorias.

torias. de test. mil. & ista additio satis concordat cum Ho. retenta tamen opi. Inn. qd per prædicta uerba uideatur sensisse testator bona sua per illum notatum, in pias causas, & inter pauperes erogari. subiungit quaest. ¶ quid iuris, si pcepit commissario omnia (præter pauca) in non pias causas expendi: pauca uero in pias. dicunt quidam, qd uigore illorum paucorum intelligitur testatus decedere. de le. 2. l. si quis Titio decem. alii dicunt (& uero melius Innoc.) qd commissarius recipiet tñ illa pauca, & expendet in pias causas: alia omnia habebit hæres abintestato: qui, detracta falcidia, soluet legata secundum præceptum testatoris. j. eo. c. Raynal. §. 1. Aduerte tamen, qd si testatoris intentio fuisset testari (quod ex uerbis colligi posset, ut l. non codicillum. C. eo.) de iure communi legata ad non pias causas non ualere ex testamento non solemini: ex quo non posset adiri hæreditas: nec deberentur à ueniens abintestato, ut l. si nemo. de testa. tute. relictis uero ibi ad pias causas, si iure legati, deberentur fortè à ueniens abintestato. si iure institutionis: tunc, quia iure speciali ualeat dispositio: antrahatur ad omnia bona per l. 2. §. si ex imperfecto. & an additio confirmet legata facta personis non priuilegiatis (ut capiant ex testamento non solemini) credo, qd non, per l. hæc cõsultissima. §. ex imperfecto. C. eo. & ista no. quia nouum dictum est. Si autem testator instituat pauperes, uel ecclesiam, siue Christum, habebunt hæredita. pauperes, uel ecclesia; & alii soluent legata, & fideicommissa, quæ mandauit testator, ut d. l. si quis ad declinãdam. ista sunt, quæ reperi hic scripta per Io. An. & Ioan. de Lig. ex quorum dictis parum liquet ueritas, & intellectus huius c. quid intendat: nam utrum iste, cui extrema dispositio est commissã, sit hæres ad suum commodum. Ho. sentit, qd sic. Inno. uariat, dum appellat eum commissarium: & postea in additione ponit intellectum, qd per illa uerba instituat eum hæredem. Ber. dicit de benignitate canonica hanc dispositionem ualere: nec, utrum teneatur dispesare in pias causas, mentionem facit. Pe. & Abb. intelligunt, ut uideritis, quid ergo in ista uarietate dicemus? dico, quod istud argum. an ualeat uoluntas captatoria ad pias causas, examinatur Bar. in l. habeat. C. de sacrosan. eccle. & arguit, qd non: quia reprobatur in testamento militis: in quo cessat omnis solemnitas iuris ciuilis: ergo & institutio, ut C. de testam. milita. l. captatorias. Ipse tenet contrarium, primo per istud c. ubi dicit esse casum, & confirmat hoc de iure ciuili: quia relictum libertatis potest conferri in uoluntatem alterius. de fideicom. lib. l. libertas. quare autem aliud in relictis ad pias causas, qd in aliis: dicit ipse; quia in aliis nulla regula iuris ciuilis limitat uoluntatem: sed in relictis ad pias causas, est regula iuris ciuilis, & gentium (ut erga Deum religio. ut l. 2. de iust. & iu.) debemus enim peccata nostra redimere elemosinis. l. 3. q. 2. c. anima defunctorum. unde non potest hic non uelle: sed in aliis relictis fecus: & interim prædicta sunt uera: qd si aliquid relinquitur arbitrio alterius simpliciter: nec dicam, ad quid. quod in dubio intelligitur ad pias causas, ut in l. c. per Innocen. quod placet Bar. quando dicit in arbitrium: nam bonus uir sic arbitraretur: nisi causa ostenderetur, quare debeat aliter arbitrari: ut pro malè ablati. sed si diceret [ad uoluntatem talis] nec exprimeret, ad pias causas: tunc remaneret regula, qd uoluntas captatoria non ualeat. ita ibi no. Bar. Bal. in l. illa institutio. dicit, qd non ualeat dispositio collata in arbitrium alterius ad pias causas: quia in talibus incertitudo non uitiat: interim enim semper certus est hæres. s. commissarius: uel episcopus pro pauperibus, & comoditate pauperum. facit in Auth. de eccle. tit. §. si qd in nomine. in glo. 3. Ex his sequitur ¶ si testator dicat ita [amice pono bona, & animam meam in manibus tuis.] istud interpretatur. id est facio te hæredem pro pauperibus Christi. nam licet pauperes non sint expressi: sunt tamen quodammodo quasi subintellecti: & nihilominus ualeat eorum institutio. nec mirum, quia & alia ualeat institutio tacita, ut l. fin.

de posthu. insti. Amicus enim ille non sui contemplatione: sed animæ testatoris fuit nominatus. de iure delib. l. cum aliquis. de hæred. insti. l. quidam cum filium. nec debet anima testatoris vim pati: nec confidentia ad perfidiam trahi. Inst. de fideicom. hære. in prin. & §. fin. & ista dicit Bald. in d. l. habeat. Conclusio igitur prædictorum est, qd ualeat institutio captatoria ad pias causas: ad non pias talis institutio reprobatur, ut l. captatorias. ff. de hære. insti. ¶ Sed contra istud opp. & uidetur, qd uoluntas uoluntas possit poni in alieno arbitrio, ut l. uerum. §. 1. de reb. dub. ¶ Præterea uidemus, qd testator relinquit centum illis, quos elegerit prior fratrum prædicatorum. de ma. vin. l. pater ex prouincia. sol. ibi non substantia dispositionis: sed mera electio collata est alteri. & istud bene potest fieri. ut l. unum ex fam. de lega. 2. dic ergo, qd aut loquimur in relictis ad pias causas: & tunc ualeat dispositio: quia uidetur solum eligi ad distribuendum, & eligendum pauperes, ut in l. c. quod tamen uidetur contra illam l. illa institutio. nam si illa uerba [quos Titius uoluerit] importarent institutionem pauperum, deberet ualere illa institutio, quæ improbat illa l. dicit ergo Bal. ibi, qd interdum testator confert in alterius arbitrium aliquid disponendum per modum distributionis fiendæ per eum: & tunc ualeat de le. 2. l. cum filius. §. pater. interdum per modum declarationis: & tunc similiter ualeat. de do. præleg. l. Theopompus. interdum per modum electionis: & tunc adhuc ualeat: quia non substantia, sed electio alieno arbitrio est collata, ut d. l. unum, & uide quod no. Cy. in l. captatorias. de testamen. mili. & aduertendum, quia Bar. tractat hic, an ualeat dispositio collata in uoluntatem hæredis, uel tertii: cuius decisionem collige ex prædictis. ¶ Sol. hoc examinat in legatis: an ualeat legatum in alterius uoluntatem collatum. quem articulum, & alios, qui sequuntur, ordina per quaestiones. primo ergo ¶ quæro: an ualeat tale legatum collatum in alterius uoluntatem. glo. succincte se expedit. tu dic latius, & distingue tres casus. nam quandoq; confertur in uoluntatem ipsius legatarii: quandoq; hæredis: quædoq; tertii. primo casu, aut testator exprimit, ad eius arbitrium: & sine dubio ualeat, ut d. l. 2. aut hoc exprimit conditionaliter: & tunc aut quantitate non expressa: & non ualeat, ut d. l. unum. in prin. aut testator exprimit certam quantitatem, uel rē: & tunc, aut dicit [si arbitretur.] & ualeat. & tamen est necesse, quod arbitretur, ut ibi. aut dixit [si uoluerit.] & ualeat, si declarat se uelle, ut l. si ita. §. illi si uolet. de leg. 1. aut dixit [cū uoluerit.] & ualeat. & si non declarat uoluntatem suam moriendo, uidetur uelle, ut l. fideicom. §. si sit relictum. de leg. 3. secundo casu, quando confertur in uoluntatem hæredis. & distingue: aut dixit ad arbitrium hæredis, non conditionaliter: & ualeat ut purum, ut d. l. 2. de leg. 2. aut conditionaliter, re, uel quantitate non expressa: & est nullum, ut ibi à contrario sensu. aut expressa re, uel quantitate: & tunc aut dixit [si arbitratu fuerit.] & ualeat legatum, ut l. si sic. in prin. de leg. 1. aut tanquam conditionalis, ut ibi: & idè est necesse, qd hæres arbitretur: uel qd sit in mora, ut l. Thais. §. sorore. de fideicom. lib. aut dixit testator [si hæres uoluerit.] & non ualeat, ut d. l. 2. & l. 1. §. qd. de le. 3. tertio casu quando legatum confertur in uoluntatem tertii: & tunc aut dixit testator [si uoluerit: aut cum uoluerit: aut cum fuerit arbitratus.] primo casu non ualeat: quia est captatoria, nisi in relictis ad pias causas, ut in c. cum tibi. fallit etiam in relictis libertatis. de fideicom. lib. l. si fideicom. libertas. secundo casu, si dixit [cum uoluerit] ualeat: sicut dictum est de hærede, & legatario similiter. tertio casu, cum dictum fuit [si fuerit arbitratus.] ut d. l. 2. ubi ita distinguit Bar. & tractat. an tertius, in cuius arbitrium est collatum, cogatur arbitrari. dicam j. eo. c. tua. & quid iuris, si noluerit arbitrari, ibi uideas. ¶ Secundo quæro. ¶ dixit testator [volo solui omnibus debentibus aliquid à me recipere. & de hoc stetur simplici uerbo. Titij fratris mei.] an ualeat istud relictum: uel, qd sic, ut l. Theopompus. de do. prælega. Bar. con-

- 6 *Constitutio noua, quæ prouidet contra fraudes, & disponit in casibus dubiis emergentibus super iure antiquo, non derogat indulgentijs specialibus quibusdam concessis.*
- 7 *Monasteria de relictis eis factis an teneantur ad quartam episcopalem.*
- 8 *Portio canonica quo iure, & qua de causa sit inuenta.*
- 9 *Quarta episcopalis an debeatur de relictis factis ecclesijs, & monasterijs exemptis.*
Quid de his, quæ legantur hospitali nu. 10.
- 11 *Leprosorum collegium an teneatur ad canonicam de legatis sibi factis.*
- 12 *Fratres de penitentia tertij ordinis S. Francisci an teneantur ad quartam canonicam de relictis sibi factis.*
- 13 *Loca, quæ sint, quæ tenentur ad solutionem canonice portionis.*
- 14 *Canonica an debeatur ep̄o de his, quæ ecclesijs quærentur ex legali dispositione, ratione professionis.*
- 15 *Rektor ecclesijs si decedit, & nemine existente de cognatione, succedit ecclesia: an debeatur canonica ep̄o.*
- 16 *Canonica an debeatur de relictis factis ep̄o pro missis dicendis.*
- 17 *Relictum pro cā priuilegiata auctoritate apostolica si conuertatur in causam non priuilegiatam: an ex eo debeatur canonica.*
- 18 *Canonica quo iure petatur.*
Et contra quem. nu. 19.
- 20 *Canonica ep̄alis an impediatur per canonicam parochialem.*
Et que veniat detrahenda. nu. 21.
- 22 *Canonica episcopalis quota sit.*
Et in quibus casibus cessat. nu. 23.
Quando sola debeatur num. 24.
Et de quo. nume. 25.
- 26 *Pater promisit pro filia dotem viro: deinde in testō aliquid filie legauit: an uideatur legare pro dote.*

Officij De relicto facto ecclesijs petit episcopus partem suam: licet ali quid fuerit sibi a testatore relictum: nisi eo modo, & forma relictum fuerit, quod maneret ea parte contentus, & legatum agnouerit. cōis diuisio. secunda ibi [consultationi.] quæ tria facit. primò distinguunt. & secundum membrum ibi [quod si.] secundò contra fraudem prouidet. ibi [si uerò.] tertio protestatur, ibi [saluis.] ¶ No. j. quod illud c. presupponit portionem deberi ep̄o de relictis factis ecclesijs, & monasterijs, exceptis quibusdam regularibus, vt in fi. c. Et aduertendum, quia istud c. considerat, quò ad quartam ep̄i, loca, quibus re linquitur: de istis. n. factis ecclesijs, & monasterijs debetur quarta ep̄o. Io. An. hic, quod non dicam j. latius. ¶ Sedò no. j. quod legatum factum ep̄o non imputatur in quartam sibi debitam de relictis factis ecclesijs. glo. tamen antepe. sentit, quod et si ac ceptat, possit agere ad supplementum. quod est uerum, sicut Io. An. quò ep̄s non acceptat, sicut In. Idem et dicit, si acceptat: postea apparet de fraude. ¶ Tertio ex hoc no. j. quod ille, qui approbat uoluntatem defuncti, agnoscendo relictum sibi factum, non potest postea impugnare: sicut filius exheredatus excluditur a querela inofficiosi testamenti, si legatum sibi factum in testō agnouit, vt l. post legatum. de his quæ, vt indig. & l. pen. ff. de inoff. testam. Sed nunquid ep̄s exheredatus, vel præteritus a patre, recipiendo portionem canonicam de relictis factis in testamento prædicti sui patris ecclesijs, & monasterijs, prohibeatur tale testamentum impugnare: uidet, quod non; quia recipit, vt ep̄s portionem prædictam, & impugnat vt priuata persona. ar. l. tutor. ff. de his quæ, vt indig. dic vt ibi in sim. & d. l. pen. & fi. de inoff. test. ¶ Quarto not. j. quod testator potest relinquere animo compensandi debitum creditori in dubio tamen creditor, cui aliquid in testō relinquit, potest petere debitum, & legatum, vt l. creditorem. de le. 3. dicat latius j. ¶ Quintò not. tex. dū dicit [uendicare.] quod uerbum adaptatur proprie ad hntem dñum, cui cōpetit rei uen-

dicatio, & nō alii, vt l. in re actio. ff. de rei vend. ex quo no. quod sicut falcidia refecat ipso iure legata, vt l. linea margaritarū. ad leg. fal. ita ista quarta canonica refecat ipso iure relictā facta ecclesijs, & monasterijs. ¶ Sextò no. in ver. si uerò. j. quod testator non potest fraudare ep̄m debita portione: sicut nec p̄ filiū debita iure nature, vt l. omnimodo. & l. scimus. C. de inof. te. & ista coniunctio [si uerò.] quæ est aduersatiua, aduersat ei, quod dixit, ep̄m, qui agnouit relictum, renunciauit portio ni: nam istud est uerum, nisi, postea de fraude constiterit: puta reperit ep̄s, quod legauerat ecclesijs pro anima, & expresse rat in legando falsas cās (puta priuilegiatas) de quibus. j. ca. fi. vel tanquam debitum, cum non esset: vel seruitio recepto, cum nullum recepisset. p̄t. n. ep̄s, detecta fraude, agere, non obstante, quod agnouerit legatum, arg. ad hoc c. nulli. de elect. lib. 6. nam & si possit ep̄o culpa obici, quod agnoscit testator: potest obici, quod commisit fraudem, & dolum: qui culpæ præpon derat, vt l. item si oblietrix. ad l. Aquil. qui tamen dolum al legat, dolum probare debet. ff. de proba. l. quoties. §. q. dolo. & probatur ex perspicuis coniecturis, vt l. dolum. C. de dolo. & c. 2. de renun. li. 6. ¶ Septimò no. in uer. saluis. j. quod noua constitutio, quæ prouidet contra fraudes, & disponit in casibus dubiis emergentibus super iure antiquo, non derogat indulgentijs specialibus quibusdam concessis: nec Papa, ius cōe condendo, uel derogare priuilegijs, quæ quibusdam specialiter sunt indulta: sic nec statutis, & consuetudinibus specialis loci, vt c. 1. de constit. possit tamen, si uellet, priuilegia reuocare, quæ non transuerunt in contractum. in clem. 1. de sepul. ad fi. & c. fi. de rescr. præsertim cum tendit ad noxam. c. suggestum. de deci. & l. ex facto. ff. de vulg. & pup. ¶ Octa uò no. j. quod monasteria de relictis eis factis tenentur ad quartam episcopalem. Sed dices (cum hæc quarta sit de lege dice cesana) uidentur monasteria nō teneri, etiam si exempta nō sint, iuxta no. in c. conquerente. de offi. ordi. Sed dic, quod a tali lege sunt exempta: nisi in casibus, in quibus uidetur cautū esse, quod subsint: & iste est vnus de illis casibus no. per Vinc. S. de of. or. c. dilectus. Ex prædictis no. quod reperi quendam tractatum præceptoris mei dñi Petri de Perusio (vt ipse asserit) imperfectè ab alijs editum, & ordine irregulari: ponatque de ipso tractatu, quæ mihi magis uilia, & notanda uidebuntur per quæstiones. ¶ Primò igitur quæro. j. quod iure, & qua de causa ista portio canonica sit inuenta. ad quod dic, quod induta est de iure communi, vt patet 10. q. 1. c. de his. & c. antiquos. 12. q. 2. c. nobis. Vulturan. & concessio. & in isto c. & se. Causa autem, qualiter fuerit introducta, est onus episcopale, consistens in collatione ordinum, in consecratione, confessione chrisimatis, & alijs, quæ sunt episcopalis dignitatis, & ordinis, & pp onus iudicandi, siue iurisdictionis ministranda, vt l. munerum. §. iudicandi. de mun. & hon. multa. n. sunt onera prælatorum, & pericula. j. de accu. ca. qualiter. repelli igitur non debuit a mercede, vt ff. de reg. iu. l. sicut naturam. & c. cum sicut apostolum. §. de præb. Fuit & alia cā huius quartæ, scilicet communio, quā habet episcopus in ecclesijs suis, vt no. Inn. de postu. in rub. coniunctio autem præbet participium oneris, & commodi, vt l. non tñ. §. lliensis. de excu. tn. & hæc faciunt pro opin. Io. An. quem ponit hic in illa q. uide licet. ¶ An ista quarta ep̄alis debeatur de relictis factis ecclesijs, & monasterijs exemptis, vel extra diocesim, & dicit, quod non: sed Papa percipiet dictam quartam de relictis talibus locis factis. portio ergo ep̄alis debetur, quæ fuerit relictā locis subiectis episcopo: nam debetur isto iure quarta rōne spūalis iurisdictionis, & curæ, quam habet episcopus in ecclesijs suis: ubi ergo est exempta: vel non est de diocesi illa, sibi nō debetur: a quo. n. remouetur officium, remouetur officij præmium. ff. de excu. tut. l. Nefennius. & a quo remouetur cura, remouetur & præmium curæ. ff. de adin. leg. l. alumna. §. ab hæredibus. Non obstat. j. tit. 1. c. in nostra. ubi hospitalarij, qui exempti sunt, soluunt quartam: quia loquitur de quarta parochiali

chiali, quæ debetur propter sacramenta, & diuina officia ministrata defuncto, dum uixit. infra tit. 2. c. 1. a quacunq; ergo ecclesia exempta, vel nō, eiusdem diocesis, illam exigeret: episcopalibus ergo portio concernit diocesim, & territorium: parochialis uero personam defunctam: nec ad territorium coarctatur. quia dispositio, quæ concernit priuam personam, non arctatur ad territorium: sed concernens personam publicam extra territorium non extenditur. ff. de excu. tut. l. non solum. §. qui testamento. & l. propter litem. §. si. eod. tit. & hæc opinionem tenet hic Ioan. And. Host. tenet contrariū in summa, de sepul. §. a quibus. dicens ibi, quod quarta per episcopum peti potest ab omnibus infra diocesim constitutis. 17. q. 1. c. constitutis. siue sint exempta, siue non. cuius opinionem sequitur dominus Card. de Tuderto in quadam eius summa de tractatu quartarum, dicens idem tenere Inn. in c. 2. de sepul. quorum opinio secundū doctorem meum cōiter reprobat per rationes supra adductas pro parte contraria. allegat pro casu. c. infra prox. §. secus. ubi propter comunione, quam habet episcopus cum ecclesijs suis, percipit istam partem: sed hæc cōione caret in loco exēpto, vel extra diocesim. ad hoc facit cle. dudum. b. de sepul. quæ loquens in p̄latis (quorum appellatione comprehenduntur episcopi) eos excludit a qualibet canonica, præter eam, quæ ei vt curato debetur. ¶ Secundò quæro de his, quæ legantur hospitali: an debeatur quarta episcopo. Respon. quādoq; hospitale est constructum auctoritate episcopi: & indubitatum est canonicam ei deberi. quandoq; sine eius auctoritate: & est dubium. & cum hæc qualitio contigisset de facto inter episcopum Clusinum, & domū fraternitatis sanctæ Mariæ de Radifano. dñs Bal. & duo alij consuluerunt episcopum nō posse petere aliquam portionem: sicut nec de legatis factis priuata persona. nam episcopo debetur talis portio de legatis factis ecclesijs, monasterijs, & alijs pijs locis. 10. q. 1. cap. de his. & infra c. prox. prædicta autem domus fraternitatis non est monasterium: non ecclesia: non locus pius; quia non episcopi auctoritate fundatus: nec cum solemnitate: de qua habetur de conse. dist. 1. c. nemo. priuatus enim non potest face re locum pium, vel religiosum. de relig. domi. c. de xenodochijs. nam & priuatus potest deputare domum ad hospitalitatem sine auctoritate episcopi: & postquam deputauerit, petere non potest. no. Host. in summa. de regu. §. 1. uer. quid de rusticis. infra de relig. do. c. 2. in fi. in Clem. cum ergo nō subsit ille locus episcopo, non potest petere, vt pote a loco sibi non subiecto. In contrarium, quod talia loca censeantur loca pia, facit dicta Clem. quia contingit, & quod no. in Specu. ti. de instr. edi. §. nunc uerò aliqua. uer. iltius. ubi dicit, quod loca pia dicuntur monasteria, hospitalia, & qualibet alia loca: in quibus senes debiles, & miserabiles languidæ personæ aluntur: & alia opera charitatis exercentur. facit 23. q. 8. c. scimus. 1. quæst. 7. c. si quis omnē. Item talia loca subsunt diocesano, vt no. Doc. in d. c. de xenodochijs. si ergo sunt pia, cōcluditur, quod ad dictam portionem debitam episcopo teneantur. facit de cens. c. 1. lib. 6. Item non debet esse melioris conditionis, qui locum motu proprio deputauit ad hospitalitatem: quā ille, qui auctoritate episcopi hoc fecit. quia in illo uidetur quædam temeritas, & præsumptio. In illo uerò obedientia, & deuotio, qui in exercitio pijs actus habuit recursum ad episcopum animarum. argu. c. eum qui. de præb. lib. 6. & hanc opinionem, quæ teneantur, tenuit ille do. Card. & respondet rationibus prædictorum: cuius opinionem sequitur idem Doct. meus, dom. Petrus de Perusio, frater domini Baldi, qui et tenet, quod de legato facto alicui fraternitati debeatur quarta episcopo: cum sit collegium a iure approbatum, vt tenet Archid. 42. dist. c. si quis. 11. q. 1. c. si quis clericorum. ¶ Tertio quæro. j. Si legatur collegio leproforum: an teneantur ad canonicam. uidetur, quod sic: cum tale collegium sit religiosum, & licitum, vt no. Inno. de eccle. adifi. c. cum di

cat. secundū Host. ibi dicit, quod non est collegium religiosum: nisi promittant substantialia regula. nec est eis datum a iure ius collegij: sed tantummodo priuilegium de decimis non soluendis. subdit tamen tales leprosos censerī miserabiles personas, & legari eis potest: & credo ipsos ad canonicam non teneri: cum legatū eis factum, uideatur factum vt pauperibus: qui ad canonicam non tenentur, vt l. si quis ad declinam. de episcopis, & cler. de mente omnium istorum iurium uidetur, quod hæc portio debeatur episcopo per respectum ad loca, non per respectum ad personas, vt j. c. prox. imò plus: si haberent certum locum non fundatum auctoritate episcopi, non tenerentur. quod tenet dñs Fed. consi. 125. contrarium tenet dom. Pet. per no. s. prox. q. contra quæ facit multum, quod de relictis factis pauperibus, non per respectum ad locum, portio episcopo non debetur. ¶ Quid erit de legato facto conuentui fratrum de penitentia tertij ordinis sancti Francisci. dom. Fed. consi. 145. dicit, quod nec de hæreditate, nec de legato eis facto possit episcopus petere quartam: quæ eis non sub nomine monasterij, vel ecclesiæ aliquid eis relinquitur. nec immeritò: quia locis talibus intulati non sunt. Item episcopus petit istam quartam a locis, & personis subiectis iurisdictioni suæ, vt supra dixi. & per Pet. de Sam. j. c. prox. Sed isti de tertio ordine non subsunt episcopo loci: licet in aliquibus sint priuilegiati a vexationibus secularibus: unde potius eorum status dicitur quidam modus uiuendi, quā regula, vel religio, vt no. Ioan. An. & Pau. de senten. ex com. c. pen. in Clem. & licet eorum status appelletur regula, vel religiosi: non sequitur, quod sint personæ ecclesiastica: nam & laici bene uiuentes dicuntur religiosi. & dicitur religio Christiana. de const. c. ecclesia. de reb. eccle. non alie. c. fin. de vo. c. ex multa. facit quod no. Archid. de regu. c. 1. lib. 6. Sola ergo obedientia, quam præstant suo ministro, non facit eos dici religiosos, vel professos. Facit quod no. in Spec. de statu mona. uer. 37. & considerato, quod legitur. 12. q. 1. ca. duo sunt. plura sunt, quæ suadent istos esse sub genere laicorum, quā clericorum: & ideò pro illa parte debet iudicari. ad hoc quod legitur, & no. 13. dist. c. 1. igitur cum non sint religiosi (proprie sumpto uocabulo) nec clerici, nec personæ ecclesiastica: quod interpretatur consuetudo: quæ habet eos conueniri posse coram iudice seculari. sequitur quod relictis istis, sunt relictā aut tanquam pauperibus: aut tanquam amicis: aut intuitu personarum: aut in opera pietatis, & elemosynæ erogantium. & in nullo illorum casuum competit ep̄o quarta, vt in c. infra prox. in fine. de uer. sign. c. ex parte M. & uide quod no. Io. An. de conuer. coniuga. c. dudum. de relictis factis pauperibus hospitalia ad iurisdictionem ecclesiæ pertinentis. ¶ Quarto quæro: postquam uidimus, quod loca teneantur ad solutionem huius canonice portionis. uideamus de quibus obuetionibus, & relictis: & de quibus rebus debeatur ista portio. circa quod sciendum est, quod quædam quaruntur ecclesiæ ex dispositione legali (puta cum quis proficetur, vt in Auten. ingressi. C. de sacro. eccle. quædam quaruntur ex dispositione hominis: & hoc dupliciter. Primò ex dispositione inter uiuos. secundò ex dispositione ultimæ uoluntatis. Rursus eorum, quæ legantur, quædam legantur ecclesiæ: quædam personæ. Item quædam legantur simpliciter: quædam ob certam causam in legando expressam. in quibus tria considera. Primò titulum acquisitionis. secundo personam, cui legatur. tertio modum legendi, & causam in legato insertam. de quibus omnibus uideamus. & primò de titulo, quo ecclesiæ quaritur. quò ad primū. j. An de his, quæ ecclesiæ quaruntur, ex legali dispositione rōne professionis episcopo debeatur canonica. dubitatur. Inno. enim uarie locutus est. nam in c. relatum. de sepul. dicit, quod debetur canonica de oblatis monasterio, quando in infirmitate quis offert, de qua decedit. sed post ibidem subdit, quod etiam si in sanitate se offerat, & multo tempore uiuat: de omnibus, quæ Pet. de Anch. sup. 3. Dec. XXX 4 tunc

tunc pro anima dat, debetur canonica: sed de alijs monasterio datis cessat canonica. sed in c. de his. eo. titu. dicit, qd si ad monasterium transit, & ibi bona sua offert (vt ibi uiuat, non vt ibi sit professus) cessat canonica. ceteru si ille proficetur, de omnibus, quæ dat ecclesie, deducitur canonica, etiam si longo tempore post ingressum moriatur: quia tunc fingitur mori. potest tñ aliquid relinquere pro anima: & de illo debeat canonica. & alia pot relinquere monasterio pro sustentatione vitæ suæ: & subdit, qd quicquid dat monasterio, ad quod transit, intelligitur pro anima dare tempore, quo in infirmitate se ad illud transfert: sed glo. in c. de his. dicit canonicam deberi de quæsitis rone legati: non aut ratione professionis. inter tot varietates vera opi. videtur do. Pet. qd debetur canonica de quæsitis monasterio virtute professionis, quando fit in infirmitate, de qua proficentur decedit: quia pro anima videtur obtulisse. super quo versatur dubitatio huius qonis. quia de donatis, vel aliter quæsitis in vita ecclesie, non debetur epō ista canonica, vt no. Host. in summa de sepul. §. quid si dono. sed tunc, cum quis ingreditur religionem, videtur mori, vt c. placuit. 16. q. 1. sed istud fictè, nõ verè: nec de tali morte ciuili iura, quæ faciunt mentionem de morte, sunt intelligenda, vt no. in d. c. placuit. de eo igitur, qd obuenit in morte, siue tanquam relictum singulariter, siue naturaliter, siue iure directo hæreditas deferatur, est quarta soluenda. de sepul. c. relatum. vbi canonica debetur de omni eo, quod testator disponit. vt c. de his. eo. titu. vbi debetur de eo, quod capitur iure directo. ¶ Quid ergo si rector ecclesie decedit: & nemine existente de cognatione, succedit ecclesia: an debebitur canonica epō. dic qd sic. de success. ab intest. c. 2. 1. 2. q. 2. c. de his. & c. decernimus. debetur enim ista portio canonica episcopo de eo, quod ecclesie parochiali quæritur ex iuris dispositione, vt est in casu prædicto, vt no. Joã. An. in c. certificari. de sepul. circa istam principalem qonem de personis, quibus legatur, vel relinquit: an à quolibet ista canonica exigatur: & dic, qd quandoq; legatur ecclesie: quãdoq; prelato: quãdoq; singularibus de ecclesia. & hoc vltimo casu quandoq; ab extraneo: qnq; à propinquo. quæ cõfideratio cadit etiã in prelato, vt j. c. prox. quandoq; legatur pauperibus: & tunc aut pauperibus nominatim expressis: & non debetur. aut pauperibus certi loci: & debetur. qd loco videtur relictum, vt no. j. c. prox. qui etiam de hoc not. de conuer. coniu. c. dudum. et etiam circa hoc videndum, cū legato adjicitur modus, vel conditio: vel vt in vsum aliquem conuertatur: an de talibus relictis sic modificatis canonica debeat. Ad hoc dicas, qd expressio causæ non excludit illã canonicam. fallit in casibus enumeratis in c. fi. j. eo. si tamẽ cau sã ibi expresse non possunt sibi vindicare locum, non excludunt illam quartam: puta relinquitur ecclesie pro fabrica, quæ non indiget refectione: vel tanquam pauperi, cum sit di ues: expressio enim falsæ causæ non tribuit priuilegium relictõ tali, vt no. j. eo. tit. c. si hinc est, quod dicit. si relinquitur ecclesie, tanquam debitum, & non probetur debitum, capitur vt legatum, & quarta debetur. Ita consuluit Fed. de Sen. confi. 156. de quo dicam latius. j. de success. ab intest. c. fina.

16 ¶ Quid si legatur episcopo pro missis dicendis, an debeat canonica? videtur, qd sic: quia iste non est de casibus exceptuatis. j. c. si remanet ergo sub generali regula. c. seq. Nõ obstat, qd nominatim sit relictum presbytero: quia contemplatione suæ administrationis relictum est. & sic debemus interpretari relictum pro salute animæ, non personæ intuitu: quia validiora sunt orationum suffragia facta ratione publici officij, quam tanquam priuato: quia in primo casu nullam orantiam malitiam impedit orationis officium pro digno. 1. q. 1. c. si fuit. de consecra. dist. 4. c. quomodo. quod tenet idem dom. Card. in d. tracta. quod videtur intelligendũ, cum legatur presbytero, habente titulum in aliqua ecclesia. si autem legatur in genere presbyteris pro missis dicendis:

idem putat Doc. meus dom. Pet. quia videtur relictum contemplatione ecclesiarum, quibus præfunt, secundũ eum. qui hoc intelligit de relictõ presbyteris intitulatis. vbi autem presbyter ecclesiam non haberet, non crederem hanc quartam deberi, per c. j. prox. Conclude ergo, qd ex quacunque causa (præterquam pro causa priuilegiata) ecclesie relinquatur, ista quarta debetur. idem si simpliciter: quia pro anima in dubio videtur ecclesie relinqui, vt j. c. prox. de quibus autem rebus hæc portio debeat: dic, qd de mobilibus, & immobilibus. vt no. dom. Card. in d. tracta. & fuit sic iudicatum in qone de facto in relictõ cuiusdam castri factõ cuidã monasterio. & no. Host. in summa huius tit. ¶ Quid si relictum pro causa priuilegiata auctoritate apostolica, vel ordinaria. (vbi potest) conuertatur in causam non priuilegiatam. idem Doct. meus tenet, qd debeat. arg. contra, qd debeamus inspicere primordiale cam, & naturam eius sequi: non aliam, quæ factõ alterius superuenit. vnde commutatio pœnæ facta, videtur facta vigore primæ l. per hominem cõmutatæ. facit quod no. Bar. in l. 2. de pub. iudi. & l. seruos. de accusa. & l. eum. §. qui iniuriarum. si quis cau. ¶ Quinto quæro. ¶ quo iure petatur hæc canonica. c. quidam, qd petitur conditione ex canone. 1. 2. q. 3. c. pontifices. & j. c. prox. ¶ Sed queritur, contra quæ: an contra hæredem: an contra ecclesiam legatariã. & videtur, qd contra hæredem possit agere actioe ex testamento: nam in legato factõ ecclesie, iuris dispositione ad mittitur episcopus ad partem huius legati. ergo agere potest: sicut cum legatur dos marito, agere potest vxor: cuius lucro debet dotis legatum cedere. ad hoc de leg. 3. l. 1. §. plerũq;. & episcopus est in ecclesia, & ecclesia in episcopo, vt c. scire debes. 7. q. 1. & hoc tenet Io. de Deo, per l. si arrogator. de adop. Idem tenet Host. nam ex quõ hæres habet potestatem soluendi, poterit conueniri, vt l. si & me, & Titium. l. i. c. penta. & suadet hoc euitatio circuitus, vt c. auditor. de rescrip. in cle. In contrarium videtur: quia actio ex testamento competit legatario, l. i. cõia de lega. sed epō non debetur canonica per testatorem: sed debetur eidem ex dispositione iuris. & hoc tenet Inn. subdit tñ, qd episcopus potest auctoritate iudicis obtinere, quod mittatur in possessionem iure agendi, qd competit ecclesie legatariæ: & postea agat, vt faceret legatarius. vt in poss. leg. l. si inutiles. de relig. l. si quis sepulchrũ. vel obtinebit à iudice, vt det ei pratorum pignus. l. fina. de præ. pi. vel contra hæredem, vt contra debitorem sui debitoris, l. 1. c. quando si. vel priua. dicit do. Pet. qd conditione ex canone potest petere episcopus canonicam ab hærede, vel legatario. alleg. not. in cle. dudum. de sepul. in glo. per hoc. ego dico, qd de iuris rigore videtur verior opin. Inno. scilicet qd de manu legatarij debeat episcopus recipere quartã suã: quia non potest dici legatarius: nec eius contemplatione factum legatum. allego, quod no. in l. 3. ante fi. ff. de lib. leg. in glo. secus. & c. hoc verum, nisi in subsidium: quia ecclesia agere negligit: & tunc ad remedia, de quibus subdit Inn. recurrendum puto, vt l. ex legato. C. de lega. de æquitate tamen, & pro circuitu euitando potest sustineri opi. Host. vt l. dominus testõ. de condi. inde. & ex his infero, qd in præiudicium episcopi non possit ecclesia repudiare legatũ, arg. contra. l. i. ff. si quid in frau. pa. & l. qui autem. de his, quæ in frau. cre. & de his vide per Inno. in c. de his. j. de sepul. & adde quod no. Io. An. in c. certificari. eo. titu. cum canonica episcopolis per cõsuetudinem est aucta: an petetur vt consuetudinaria: an vt canonica. ¶ Sexto quæro. An canonica episcopolis impediatur per canonicam parochialem. dicit Doctõr meus, quia diuerso iure proueniunt, & diuersa sunt: vna enim prouenit propter iurisdictionis exercitium: altera propter ministracionem sacramentorum. quia igitur ex diuersis causis, & diuersis personis sunt debita, vna aliam non confundit: sed cõcurrunt in eisdem rebus. ff. de fidei iuss. l. gnalem. & l. non est nouum. de act. emp. ¶ Sed hic incidenter queritur, quæ pri-

mò veniat detrahenda: & an secunda detrahi debeat de eo, qd, deducta quarta primò detracta; superest: an verò respectu habito ad totum? pone enim, qd relictũ est. 800. si detrahetur primò, episcopalis quarta erit. 200. parochialis, quæ secundo loco detrahitur de residuo, erit. 150. si autem parochialis erit prima: continget econuerso. sic magnum est cõmodum, prius detrahi vnã quartam, quam aliam. arguitur primò, quòd episcopalis, quia dignior. c. statuimus. de maio. & obe. Host. sentit, qd si ecclesia parochialis deducet: episcopus habebit quartam de residuo: & quartam quartã parochialis ecclesie. ita no. in summa de sepul. §. fina. & c. certificari. de sepul. Doctõr meus tenet, quod vtraque detrahatur de toto acervo relictõ. puta erant. 400. relictã à parochiano alibi sepulto: episcopus habebit centum: & parochialis ecclesia centum. In contrarium vide, quod dicam. j. c. Raynutius.

22 ¶ Septimò quæro. ¶ quanta sit episcopalis canonica. quidam, quòd tertia. 10. q. 1. c. de his. alibi videtur, qd medietas. 10. q. 1. c. antiquos. alibi, qd sit quarta. 1. 1. q. 2. c. Vulteranæ. de pi. c. de quarta. & quæ ista iura sunt positua: idè in ista diuersitate istis vltimis standum est. aliis iuribus vltra disponentibus standum est, si consuetudo ita se habeat: potest enim cõsuetudo disponere, qd vltra quartam debeat: similiter, qd minuatur. quòd autem nulla debeat, non potest induci cõsuetudo: nisi tanti temporis, cuius contrarij memoria nõ existat. quòd dic per Ioan. An. in d. c. certificari. vbi dicam. & p. Host. in summa de sepul. §. tertium. ver. sed nunquid. ¶ Octauò quæro. ¶ in quibus casibus cessat episcopalis canonica. dicam, qd quatuor sunt casus. primò quando cessat episcopalis, & parochialis. secundo quando debetur episcopalis, nõ parochialis. tertio econuerso, quando debetur parochialis, & nõ episcopalis. quartò quãdo debetur vtraq;. primũ membrum est, qn cessat vtraq;: & hoc contingit. 8. casibus. primò quando est præscriptũ. c. de quarta. secundo ex priuilegio Papæ, vt in isto c. in fi. tertio quando per episcopum cum Capitulo dictæ canonice sunt remissa. 1. 2. q. 3. c. fi. quartò quando in propria ecclesia parochiali exempta sepelitur: nec alteri ecclesie legat: vel legat ecclesie exempta. cessat enim episcopalis, quæ idè extenditur ad relictã factã exemptis: & parochialis, quæ non debetur de relictis alii ecclesie, si ibi non sepelitur. quinto cũ sepelitur in ecclesia episcopalis, quæ est parochia defuncti. sexto quando ad vsum priuilegiatos relinquitur, & non in fraudem. j. e. c. fi. septimò cum relinquit tantundem ecclesie in testamento instituta debenti recipere animo compensandi. octauò quando intuitu personæ, nõ ecclesie. j. c. prox. nonò quando violenter sepelitur corpus, vbi sepeliri non debet: nam tunc priuatur canonica, qui vim

24 committit: aliã commisit. de sepul. c. liberum. ¶ Quò ad secundum membrum, quando debetur sola episcopalis: sed non parochialis. patet exemplum, cum quis in ecclesia propria sepelitur, & alijs legatur ecclesijs. de talibus enim relictis alijs ecclesijs factis debetur episcopalis, & nõ parochialis. j. c. prox. coniuucto. c. 1. de sepul. ¶ Quò ad vltimum membrum, de quo debetur episcopalis, & parochialis. patet exemplũ, cum parochianus vnus in alia ecclesia sepelitur, & sibi multa relinquantur: debetur enim vtraque, vt d. c. 1. de ista tamen quarta parochiali (licet aliqua hic facta sint) pleniùs dicitur j. de sepul. ¶ Oppo. dicitur hic, qd si testator relinquit aliquid: nec exprimat in legato, qd cõputetur in quartam, episcopus potest vtrũq; petere. contra. istud debitũ episcopo est debitum necessarium: ergo etiã si testator non exprimat, videtur tale legatum facere animo compensandi: sicut filius imputat in quartam iure nature, quod capit ex iudicio patris sui, vt l. quoniã nouella. C. de inoffi. testa. & l. etiã si debita. de bonis lib. ad hoc l. si cũ dotem. §. si pater. ff. solu. ma. vbi legatum factum creditori, necessariò videtur factũ animò compensandi. Solu. quandoq; quis est debitor voluntarius: & talis non præsumitur in dubio relinquere animo

compenfandi. puta maritus obligatus vxori ad restitutionẽ dotis, relinquit sibi mille. certè poterit mulier repetere dotẽ, & legatum. vt C. de rei vxõ. act. l. ista. §. sciendũ. qnq; quis est debitor necessarius ex iuris dispositione: vt pater ad dotẽ filie. tunc si aliquid sibi relinquit: videtur in dubio relinquere animo cõpensandi cum tali debito necessario, & legali, vt d. §. si pater. & hoc dicit Bar. qd legatum factum ab vxore viro computatur in portionem. cum vir debet lucrari ex forma statuti, vt in Auten. præterea. C. vnde vir, & vxor. Sed contra hanc distinctionem facit istud c. vbi debitum erat necessarium, & à canone inductum: & tamẽ legatũ non cõpensatur cũ tali debito: nisi hoc testator expresserit. ad idem. l. in quartam. ad leg. falci. vbi in falcidia in bonis testatoris heredi debita ex iuris necessitate non imputantur legata. Sol. dicit Bart. in d. §. si pater. testator instituendo, vel ecclesijs relinquendo, videtur voluntariè incidere in illam obligationem: ita qd, cum iure non cogente, se debitorem constituat: non est tanquam debitum necessarium iudicandũ. quod no. ¶ Iuxta præmissa quæro. ¶ pater promisit pro filia dotẽ viro: deinde in testõ aliquid filie legauit: an videat legare à p. dotẽ? dicas, qd qnq; exprimit se legare pro dote: & nõ est dubium, qd non tenetur hæres, nisi ad alterutrum, vt l. hmõ. §. cũ pater. de leg. 1. aut non expressit: & tunc aut legauit aliud, qd quod promisit: & debet habere vtrũq;, vt l. si pater pro filia. de colla. do. aut legauit illud idem, vel tantũdem: & tunc in dubio videtur legare animo cõpensandi. & debet esse cõtenta alterutra, vt d. §. si pater. & hæc dicta sint, cũ pater primò dotat, p. mittendo: postea legat. quid si primò dotat tradendo; postea legat: videtur casus de leg. 2. l. cũ pater filie. Iaco. de Are. & Oldra. dicunt. qnque pater legat ipm corpus hæreditatis, quod erat ei traditũ: qnque legat simpliciter dotem. primo casu valet legatum, & filie debetur estimatio; quia videtur ei relictã res aliena, vt §. pater filie. secundo casu valet legatũ, nõ qd filia vltra aliquid consequatur: sed hoc operatur, qd dos, tãq; prælegata, nõ veniat in collatiõne. Ita debet intelligi l. Titia. §. q. in vita. de lega. 2. & l. à patre. C. de colla. si verò legaret aliud à dote, & à corpore rei dotalis: tunc valet legatũ, & istud nõ confert: dotem verò cõfert. C. de colla. l. filia. & de colla. do. per totum. ¶ Quæro quid ecõuerfo, si primò legat, postea dotat. Respon. si primò legauit nomine dotis. & postea dotat: videtur de primo legato dotata, vt l. Lucius. il. 1. de leg. 2. ad hoc vide, qd dixi. §. eo. c. filius. ad fi. Si verò primò legauit simpliciter. secundo dotat: tunc deberet habere vtrũque, vt l. quinquaginta. de proba. & quod no. in l. planè. §. 1. de lega. 1. & hæc sunt dicta Bart. in d. §. pater. quæ nota.

ADDITIONES.

- a ¶ Sic inuenta. vide Bal. in l. si quis ad declinandam C. de episc. & cler.
- b ¶ Clem. dudum. Cle. dudum. de sepul. c. episcopos. excludit à qualibet canonica, præter eam, quæ ei, vt curato, debetur.
- c ¶ Canonica. vide Petrum de Vbal de Perusio in trac. canonicorum. vbi plenè.
- d ¶ An videatur legare. Verum legatum censetur esse factum pro dote ante promissã. vide sup. c. si eius. q. fi. Pet. de Ferr. u. forma libelli.

S U M M A E.

- 1 Episcopus de relictis pro anima debet habere canonicam portionem.
- 2 Verba consideranda sunt diligenter in legatis.
- 3 Relictum episcopo, an censetur relictum contemplatione ecclesie, vel personæ suæ. & nu. 6.
- 4 Institutio non tenet, si aliquis reliquit alicui, credens eum esse suum filium, cum non esset.
- 5 Actus gestus cum prelato, siue cum coniuncta persona, cuius contemplatione censetur gestus.
- 7 Ecclesia an debeat habere suam canonicam de relictis factis episcopo, vt episcopo.
- 8 Testator an possit excludere episcopum debentem percipere portionem de relictõ ecclesie suæ factõ.

- 9 Priuata dispositio testatoris non potest mutare constitutionem canonicam.
- 10 Relictum factum ecclesie, presumitur factum esse pro anima.
- 11 Episcopus detrahit canonicam de relictis factis ecclesie: & econtra.
- 12 Episcopus an teneatur communicare cum canonicis canonicam.
- 13 Clericus, qui preest administrationi, vel praelationi, quicquid querit, presumitur querere contemplatione ecclesie.
- 14 Testator quare potest disponere, vt episcopus, quod sibi relinquitur, solus habeat: sed non sic ecclesie.
- 15 Relictum factum episcopo sub nomine proprio, non nomine dignitatis, ab extraneo: cuius contemplatione censetur factum.
- 16 Testator si reliquit canonico sancti Petri quoddam legatum: an censetur relictum ecclesie sancti Petri: an canonico.
- 17 Habens duas prebendas an habeat duas partes de relictis factis ecclesie.
- 18 Parochianus ecclesie sancti Petri legauit decem ecclesie sue: ante mortem se transtulit ad parochiam sancte Mariæ: quæ dicatur sua parochia.
- 19 Iura episcopi, que in ecclesiis sibi debentur, in quo consistant.
- 20 Communio an sit inter abbatem, & conuentum: sicut inter episcopum, & ecclesiam.
- 21 Coniunctio quot modis sumatur.
- 22 Quis sit eius effectus. nu. 30.
- 23 Coniuncti re tantum qui dicantur.
- 24 Legatio Seio decem: Titio lego decem: an intelligantur re coniuncti.
- 25 Res eadem si legatur duobus separatim, hoc acto, quod quilibet habeat in solidum: an sint re coniuncti.
- 26 Legatum si factum sit vni totum, alteri pars: an isti censentur re coniuncti in ista parte.
- 27 Coniuncti verbis tantum, qui dicantur.
- 28 Copula, quæ cadit inter orationes diuersas: an inducat coniunctionem verbatim.
- 29 Coniuncti re, & verbis qui dicantur.
- 30 Coniunctio legalis quomodo contingat.
- 31 Ius accrescendi an habeat locum inter coniunctos. Et quando. nu. 33. Et qualiter. nu. 34.
- 32 Coniunctus an preferatur substituto: vel econuerso.
- 33 Ius accrescendi an trahatur ad bona impuberis, cui quis erat coniunctus.
- 34 An habeat locum inter coniunctos coniunctio legalis in acquisitione ex testamento. Et an in dispositionibus inter viuos.

R Equisisti. Distinguendo, & subdividendo, declarat, quoniam, & qualiter inter episcopum, & ecclesiam cathedralem, vel aliam sit diuidendum legatum, quod fit vtrique, vel alteri. & primo ponitur quod secundo generalis sol. ibi [& quidem.] tertio specialis. ibi [sed considerandum] vbi. ver. quem admodum. tertium ibi [quod si.] quartum ibi [si vero.] vltimo in §. illud. dans quandam doctrinam. Item in ver. in prin. circa primum membrum subdividit: & primum subdivisionis membrum prosequitur ibi [si ab extraneo.] ponens quandam dissimilitudinem, & eius causam. ibi [& hoc] solvens quoddam obstatulum. ibi [nec est] secundum distinctionis membrum ibi [si vero relinquitur.] ¶ No. primo reg. ¶ episcopus de relictis pro anima debet habere canonicam portionem: & hoc regulariter. quando aut dicitur relictum pro anima: dicit hic tex. q. semper in dubio hoc presumitur, cum relinquitur ecclesie, vel pijs locis. & adde, q. omnia relictia pro anima dicuntur relictia ad pias causas, vt no. in l. si quis Titio. de leg. 2. & quod no. Bal. in repetitione l. habeat. C. de sacrosan. eccle. & facit quod no. Io. An. j. de sepul. c. 1. in gl. iam iudi. & hoc est regulare, vt dixi, fallit in casibus, in quibus dicta quarta episcopo non debetur: puta si est prescriptum contra eum. §. de presc. c. de quarta. & in alijs casibus no. in summa de sepul. sub. §. veter. ver. an hæc canonica. &

ver. & quota. vtrū aut, sicut consuetudo potest istam quartam minuerē in quantitate: ita etiam possit eam in totum absorbere. Io. An. refert hic Inno. variabile. & demum, cum esset quod de facto in relicto cuiusdam castri vni monasterio, pronunciatum fuit, exclusa consuetudine, hanc quartam deberi. Ita refert hic Ioan. An. super ver. debet. & remittit ad summam Host. vbi §. & j. titu. 2. c. certificari. in quinta quoniam. ¶ Secundo no. ¶ q. in legatis debemus attendere diligenter verba: in quibus si nulla est dubitatio, non est recurrendum ad coniecturas, vt l. ille aut ille. §. cum in verbis. de leg. 3. vbi aut sunt dubia, ad intentionem testatoris, quæ ex varijs coniecturis percipitur, & ad eam intelligentiam recurrendum est, vt l. cum delationis. §. a finam. de fun. instru. & l. si seruus plurium. §. si. de leg. 1. ¶ Tertio no. ¶ an relictum episcopo videatur relictum contemplatione ecclesie, vel personæ suæ: & sic inspicitur (quod ad acquisitionis commodum) persona, cuius contemplatione aliquid est relictum. & concor. l. cum aliquis. C. de iure deli. & l. si verò. §. item quicquid. ff. de iur. ma. ¶ Hinc est, q. si quis reliquit alicui credens eum esse suum filium, cum non esset, non tenet institutio, vt C. de hære. insti. l. si pater tuus. qd autem si crederet eum liberum, cum esset seruus. vel econuerso crederet eum seruum Titij, cum esset liber. queritur cui quærat. dic. vt l. cum proponas. C. de hære. insti. ¶ Quarto no. ¶ q. cum actus, siue dispositio prælati geritur cum coniuncta persona, vel coniuncta persona secum (licet verba concipiuntur sub nomine dignitatis) tamen ille actus, & dispositio non cõcernit dignitatem, sed personam prælati, vt priuatam. facit quod no. Io. An. in reg. priuilegiu. de reg. iur. lib. 6. in mercur. facit quod dixi de materia in c. quoniam abbas. & c. si. de offi. dele. Ex hoc collige, q. cum in dispositione concurrunt causa naturalis, vt parentela: & accidentalis, vt prælatura, inspicimus causam naturalem: sicut cum pupillus est furiosus: datur enim sibi tutor vt minori: non aut curator, vt furioso, vt l. & habet. §. sed si. ff. de tute. ¶ Quinto no. ¶ q. relictum factum episcopo ab extraneo videtur esse factum contemplatione ecclesie: admittitur tamen probatio in contrarium: puta si magna, & longa fuit dilectio. dicit glo. de præsump. c. nostris. & c. vel ex qualitate rei donata: puta reliquit falconem, vel canem venaticum, cum ipse eis vti soleret. Idem econuerso. quandoq; scilicet relictum episcopo a propinquo contemplatione ecclesie: puta reliquit calicem, patenam, vel aliud ornamentum ecclesiasticum. ¶ Sexto no. ¶ q. de relictis factis episcopo, vt episcopo, debet habere ecclesia sua canonicam. & ista canonica est secundum consuetudinem, secundum quod alia diuisa sunt inter episcopum, & canonicos. Host. exponit canonicam, idest dimidiam: quia tantum debet habere episcopus: quantum canonici. & per hoc arguit, q. quando episcopus habet vocem in Capitulo vt prælatus: tantum ponderat vox sua, quantum omnium aliorum. de quo plenè dixi. §. de cõcessio. præben. c. postulas. & sicut hic dicitur in diuisione relictorum iuxta vltimam voluntatem: idem dicas in stipendijs datis a regibus, & principibus. 12. q. 2. c. mos. & in palea. fancimus. ¶ Septimo no. ¶ q. testator potest excludere episcopum debentem percipere portionem de relicto ecclesie suæ facto: fortius ergo est ius episcopi, quam ecclesie. quæ ratio, infra dicam. vtrum aut inter istos coniunctos coniunctio legalis, siue canonica, habeat locum ius accrescendi: puta episcopus repudiat portionem suam, an accrescat ecclesie: vel econtra. dic. vt plenè no. Bar. in l. re coniuncti. in 5. q. principali. de lega. 3. ¶ Octauo not. ¶ q. priuata dispositio testatoris non potest mutare constitutionem canonicam. simile dicit lex, q. non potest testator disponere, q. leges non habent locum in suo testamento, vt l. nemo potest. de lega. 1. dicam. ¶ & aduerte, quomodo ista ratio applicetur ad tex. applicatur enim sic, dicitur generaliter in canone, q. obventiones ecclesie diuidantur inter ecclesiam, & episcopum. & si testator hoc interdicit: nihilominus fiet: sed nullus canon præcipit diuisionem fieri de

ri de legatis episcopo intuitu personæ inter episcopum, & ecclesiam diuidendum: seruabitur ergo testatoris dispositio in hoc, cum non sit contra canonem. ¶ Nono no. ¶ q. relictum ecclesie presumitur factum esse pro anima. de quo dic. vt no. dom. Card. de Tuderto in summa de quartis. ¶ Decimo no. ¶ q. episcopus detrahit canonicam de relictis factis ecclesie: & econtra ecclesia de relictis factis episcopo: sic heredes de prælegatis adinuicem detrahunt falcidiam inter se, vt l. Nefennius. ad leg. fal. Et collige ex hoc, q. legatum expressè factum a testatore non excludit legatarium a legato, quod percipit ex iuris dispositione. facit ad q. si testator legat Capitulo mille, & prælato bibliam: q. prælatus, tanquam de Capitulo, admittetur ad legatum de mille. de qua. q. per Cyn. in l. cum qd. C. de lega. facit l. alimenta. §. Basilicæ. de ali. & ciba. le. ¶ Undecimo not. in ver. secus. q. monasteria tenentur ad canonicam episcopalem. quod dic. vt §. c. proximi. similiter, & alia pia loca, vt dicit tex. ille. & ista sunt hospitalia. idem putat Ioan. And. si relinquitur pauperibus pij loci. remittit ad no. per eum. in ca. dudum. de conuer. coniu. ¶ Duodecimo no. q. de relictis episcopo tex. expressè dicit, q. ecclesia habet partem: sed de canonica, quam episcopus percipit ab alijs ecclesijs, monasterijs, & pijs locis. dicit, q. episcopus canonicam obtinebit. ex quo colligit Io. An. ¶ q. istam canonicam non tenetur episcopus communicare cum canonicis: nisi obster pactum, vel contraria consuetudo. potest etiam episcopus suam portionem conferre, cui vult, de consensu Cap. 12. q. 3. c. si. & quod no. Io. And. de dona. c. pastoralis. super glo. pen. dicit Host. q. si episcopus, & Capitulum habent bona communia, fiet inter illos diuisio, vnde cunq; bona proueniant, & etiam canonice. de dona. inter virum & vxor. ¶ Decimotertio no. q. coniunctio inter episcopum, & ecclesias, & monasteria videtur esse causa huius canonice portionis. dixi de hoc §. c. proximi. In quibus aut consistat ista coniunctio. j. dicam. ¶ Decimoquarto no. in §. illud aut. ¶ q. clericus, qui præest administrationi, vel prælacioni, quicquid querit, presumitur querere contemplatione ecclesie, & accipere prælacionem pro quacumq; cura. de offi. ordi. c. cum ab ecclesiarum. & c. cum vos. talis enim acquirit ecclesie, vel capellæ, cuius curam gerit: vel dignitati, siue monasterio. quod videtur, & si in congregatione sit: dummodo habeat redditus separatos. quod dic. vt §. c. relatum. 2. Pe. & Ab. dicunt prælacionem hic vocari perpetuam: vt quia est rector, vel perpetuus vicarius ecclesie, administrationem vocat temporalem: quam habent regulares, vel cõmendatarij, & conductitij sacerdotes. nam si istis, durante administratione tali, aliquid relinquitur, querunt ecclesie: ita q. si inde recedant, vel discedant, non sequitur eos tale legatum: sed substitutus in dignitate habeat. ad hoc vide, quod no. Ioan. And. de offi. deleg. c. quoniam abbas. ¶ Decimoquinto no. Io. An. in si. contra sacerdotes, qui procurant sibi aliquid relinqui ab his, quibus penitentiam iniungunt, secundum Inno. quamuis possit dici, secundum eum, q. ipse si habent administrationem. s. penitentias iniungendi. ¶ Quartus glo. ¶ Quæ est ratio diuersitatis, q. testator potest disponere, vt episcopus, quod sibi relinquitur, solus habeat: sed non potest sic relinqui ecclesie, ne participet episcopus. dicit glo. quia in primo casu ius non offenditur: in secundo sic. sed certe hoc est, quod queritur, an magis offendatur. dicit glo. Io. An. post Goff. q. prælatus debet alii ab ecclesia: non econuerso. & omnia comunicat ecclesia prælato: non econuerso. 12. q. 1. c. sint manifesta. nam & pater carnalis non potest priuari portionem sibi debitam in bonis filij sine causa. in Auten. vt cum de appel. cogno. §. fancimus. colla. 8. sic nec pater spiritualis priuari potest portionem sibi decreta a canone. Hosti. dicit, q. ius vult plus deferre capiti, quam membris. membra enim seruiunt capiti: non econuerso. de religi. c. cum in diuersis. non ergo mirum, si maius priuilegium habeat maior. ¶ Secundo q. ro. Si ¶ relinquitur episcopo ab extraneo sub nomine pro-

prio, non sub nomine dignitatis: an videatur relictum contemplatione ecclesie? dicit glo. q. sic, si relinquitur in vltima voluntate: secus si titu. donationis ab amico antiquo. vel propter spem alicuius remunerationis. & dicit Host. q. hoc dictum glo. cõter approbat consuetudo: licet multum contra dicant iura allegata per glo. in contrarium. de hoc, an nomē proprium, vel appellatiuum appositum in dispositione respicere debeamus. dic. q. ex qualitate disponentis inspicitur, vt l. qui habebat. de reb. dub. & vide ad hoc quod no. Bar. in l. si communis seruus. de stipu. ser. & d. c. quoniam abbas. & l. annua. in glo. alleg. ¶ Tertio quæro Testator ¶ reliquit canonico sancti Petri quoddam legatum. queritur, nunquid videatur relictum ecclesie sancti Petri: aut canonico tantum, vt possit inde testari, & disponere? videtur, q. acquirat ecclesie. nam & priuilegium concessum canonicis, videtur concessum ecclesie, vt l. non plures. de episco. & cleri. præterea relictum cuius videtur relictum ciuitati, vt l. ciuibus. de reb. dub. & videtur casus in d. l. annua. §. 2. Titia. glo. hic tenet, q. non queratur ecclesie. & hoc tenet Cy. dicens non curandum hoc casu, qd nomen sit præpositum, proprium, vel appellatiuum. Non ob. contraria, quæ videntur velle, q. in dubio videatur relictum ecclesie. quia loquuntur, quando relinquitur illis personis, in quibus repræsentatur ecclesia: sicut in prælatis, vbi cadit consideratio nominum: sed in canonicis aliud est. quia in eis vt singulis, non repræsentatur ecclesia. Ita no. Cy. in l. 1. C. de sacrosan. eccl. quod sentit hic Io. An. super ver. nec ecclesia. ibi ¶ idem si esset de congregatione. ¶ & hoc intelligo, cum est relictum vni canonico, vel duobus. Si aut omnibus canonicis ecclesie indefinitè: tunc videtur relictum contemplatione ecclesie: & sic potest intelligi l. ciuibus. de re. dub. & ex prædictis. §. distingue. aut loquimur in prælato: aut in alio clerico. si in prælato, aut inter viuos: aut in vltima voluntate. & si in vltima voluntate: aut a propinquo: aut ab extraneo. secundo casu, cum relinquitur clerico: aut omnibus clericis: aut clericis indefinitè: aut quibusdam clericis. & si quibusdam specialiter: aut potest sibi soli esse vtile: aut ecclesie tantum. & ita no. Bar. in d. l. ciuibus. Ad idem queritur. ¶ Pone quidam legauit cuiuslibet canonico sancti Petri. 10. libras. est ibi quidam, qui recipit cum duobus manibus, idest habet duas prebendas: nunquid habebit 20. Iaco. de Ra. q. sic. nam quoties duo iura in eadem persona concurrunt: perinde habendum est, ac si in diuersis personis concurrerent. ff. de his, quæ vt indi. l. tutores. Pet. dicit, q. non accipiet, nisi decem: quia non sustinet in eadem ecclesia duos canonicatus: licet habeat duas prebendas. argu. in Auten. vt iudi. sine quoquo suffrag. §. istud. colla. 3. & C. de agen. in re. l. agentes. & C. de proximi. sacro. scriin. l. hac parte. lib. 12. & no. Cy. in d. l. 1. vbi querit. ¶ Si Petrus parochianus ecclesie sancti Petri legauit ecclesie suæ decem: deinde ante mortem transtulit se ad parochiam sancte Mariæ: quæ ecclesia dicetur sua? & tenet, q. in dubio prima, de qua cogitauit testator tempore testamenti: non illa, ad quam postea est translatus. legatum enim fit, ob meritum, vt l. nec adiecit. ff. pro socio. prima ergo videtur meruisse tempore testamenti. ¶ Quarto quæro. dicitur hic, q. coniunctio est inter episcopum, & ecclesiam sibi iubeat: licet non tanta, quanta habeatur cum ecclesia cathedrali. ¶ quæro ergo, in quo consistat ista coniunctio, siue cõio. dicit Inno. q. consistit, quia episcopus ratione talis cõionis potest ecclesiam defendere: & pro ea agere, iuxta no. in c. edoceri. de rescrip. & c. cum deputati. de iudi. facit c. vit. infra tit. prox. ipse etiam dicitur præordinator in cunctis. 25. distin. c. perlectis. & ad ipsum spectat omnium ecclesiarum cura. 16. q. 7. c. omnes basilicæ. hinc enim sequitur, q. clerici inferiorum ecclesiarum non possunt locutiones, seu venditiones facere sine consensu episcopi. 12. q. 3. c. abbatibus. Item statuta ecclesiarum debent heri cum episcoporum consensu. de consuetu. c. cum consuetudinibus. Item

in procuracionibus constituendis, & alijs arduis negotijs nihil possunt facere clerici sine episcopo. 1. 2. q. 2. c. precaria. de maio. & obe. c. humilis. In multis ergo consistit ista communio. vt tñ tolleretur materia scandali: quam solet excitare cōmunio. de lega. 2. l. cum pater. §. dulcissimis. editi sunt canones, decernentes, quam partem debeat habere episcopus, & quam alia ecclesie inferiores. quod hodie diffinitur secundum diuersarum regionum consuetudines, & cōditiones. vt j. de sepul. c. certificari. de qua consuetudine si non cōstat, pōt episcopus petere quartam pro portione canonica: quia in hac posteriores canones videntur consentire: ergo & p̄ualere, vt c. 1. de constitu. lib. 6. & l. sed & posteriores. de legi. Vtrum episcopo hanc quartam petenti possit obijci p̄scriptio, vel consuetudo. Inno. q̄ sic. Hostiē. aliter, vt sup. de rescrip. c. de quarta. si aut minus quarta per consuetudinem debeat: an illa petatur vt canonica: an vt consuetudinaria. Inno. q̄ vt consuetudinaria. Host. q̄ vt canonica, cōsuetudine moderata. quod dic, vt j. de sepul. cap. certificari.

20 ¶ Sed hic incidenter quæritur. ¶ Vtrū ista communio sit inter abbatem, & conuentum: vel alias dignitates, & Capitula: sicut est inter episcopū, & ecclesiam. dicunt hic Doct. q̄ licet multa sit cōmunio inter eos: non tamen fiet hæc diuisio inter eos, si habent bona distincta: nisi hoc inter eos conuenit: vel cōsuetudo, vel priuilegium aliud inducat. quia nec iure scripto talis cōio inter eos: vel talis diuisio reperitur, secundū Io. And. super ver. tanta cōio. ¶ Quinto quæro. quia in isto. c. fit mentio de coniunctione, & cōione. quia in testamento ista materia coniunctorum, & disjunctorum est utilis, & canonis incognita: ideò breuiter hic ponam, p̄ duas principales quæst. & multas accessorias hanc materiam declarando. & primò materiam coniunctorum: secundò effectum coniunctionis, scilicet iuris accrescendi. ¶ Et pramitte, q̄ coniunctio alia est hominis: alia legis. Item coniunctio coniunctione hominis alij sunt coniuncti re tantum. alij verbis tantum. alij re & verbis. de singulis videamus. ¶ Coniuncti re tantum dicuntur illi, quibus eadem res separatim legatur: puta lego Titio domum meā. & in alia parte testamenti dico [Caio relinquo domum meam] isti dicuntur re coniuncti: quia in eadem domo legata: re aut sunt disjuncti; quia in diuersis orationibus nominati, vt infra dicam. ¶ Sed contra hoc oppo. & videtur, q̄ isti omnino sint separati, & nullo modo coniuncti. ff. de vsufr. accresc. l. pen. sed ibi loquitur, cum in testamentis diuersorum eadem res legatur: secus autem, si in testamento vnus in diuersis partibus testamēti, vt in exemplo proposito. Secundò iterum oppo. & videtur, q̄ idem testator domum legādo secundo, videatur adimere a primo. ff. de adimen. leg. l. sicut. Sol. vt ibi secundū gl. vel dic secundū Dy. q̄ aut legat secundo sub commemoratione primi legati (puta fundū, quem Titio legauit, lego Sempronio: tunc videtur adimere a primo: aliā videtur voluisse, q̄ ambo cōcurrerēt, vt l. si pluribus. de lega. 1. quod dic plenē per Cy. in l. si Fortidianum. C. de leg. hoc tamē dictum Dyni nō approbat Bar. q̄ ratione talis cōmemorationis videatur primo adimere: qui a est contra l. Iulia. de hære. insti. de ver. fig. l. triplici. in fi. Non obstat. l. non ad ea. quia loquitur cum sit translatio in eadem persona: secus si diuersis legetur, secundò sub commemoratione primi. & hoc not. Bart. in l. re coniuncti. de leg. 3. in prima col. ¶ Sed hic quæritur. ¶ Quid in quantitativibus. pone lego Titio decem, Seio lego decem: an intelligantur re cōiuncti: vt ambobus scilicet eadem decem debeantur? videtur, q̄ sic, vt l. stipulatio ista. §. eum qui. & l. eum qui ita. de ver. obl. contrarium aut verum: quia quilibet debet habere decem. & sic non sunt re coniuncti. nam quantitates enumeratæ in personis diuersorum intelligi debent diuersæ, non ædem: nec immeritò, quia etiam in eadem persona si diuersæ quātitates relinquātur, omnes debentur. nec in dubio debet intelligi de eadem, vt l. quinquaginta. de pro

ba. & q̄ magis in personis diuersorum, quàm eiusdem videatur testator multiplicare summas, probatur in l. quid ergo. §. si quis duos. de leg. 1. & l. huiusmodi. §. 1. eod. titu. & l. si quis. de actio. & oblig. & hoc verum, cum reliquit sub diuersis orationibus: secus si eos in eadem oratione coniunxit. puta lego Titio, & Martino decem. intelligitur enim de eisdem decē, vt l. si quis testamento. in prin. de lega. 2. Ad §. eū qui. responde, vt no. Bar. in dicta l. re cōiuncti. ¶ Circa hoc etiam dubitatur. ¶ Si legatur eadem res duobus separatim, hoc actio, q̄ quilibet habeat in solidum: vtrum sint re coniuncti: ita q̄ vno repudiante, alter habeat rem, & æstimationē? Bar. tenet, q̄ non: nam secundū eum (ad hoc, vt dicantur re coniuncti) requiruntur duo. primum, q̄ eadē res separatim legetur. secundum, q̄ partes sibi faciant per concursum, vt d. l. re coniuncti. & l. inde Neratius. in prin. de vsuf. accre. Sed in quæst. ista non faciunt partes sibi per concursum: nec vocantur ad eandē rem: imò vnus ad rem: alius ad æstimationem, vt l. si pluribus. de leg. 1. ergo & c. ¶ Circa hoc dubitatur. ¶ Si vni legat totum, alteri partem: nunquid isti sint re coniuncti in illa parte. quod videtur: quia eadē pars est duobus separatim legata. Bar. dicit subtiliter aduertendum: quia pars, quantum ad propositum, potest accipi tribus modis. vno modo totum vniuersale, & pars subiectum, siue prædicamentale: vt genus, & species. secundo modo totum integrale, & pars integralis. vt fundus, qui est totus, diuiditur in partes integrales, scilicet in proprietatem, & vsufructum: & si quod eorum remoues, non est plenus fundus. tertio modo accipitur pro toto integrali, & partibus quotitatiuis: in quibus, vna remota, in alijs partibus consisteret fundus, vt totus fundus, tertia, quarta. aut ergo legatur totum vni, & pars alteri primo modo, vt genus & species: & non sunt re coniuncti: cum generi per speciem derogetur, vt l. vxores. §. codicillis. & §. felicissimo. de leg. 3. secundo casu, quando legatur vni fundus, alij vsufructus: videntur re coniuncti, & faciunt sibi partes. de vsuf. leg. l. si alij. & de vsuf. accre. l. inde Neratius. tertio casu quando legatur vni totus fundus, alij tertia vel quarta: & tunc recurrendum est ad distinctionem, quæ est C. de leg. l. cum q̄. aut primo legat totum, postea partem: & tunc videtur adimere a primo, quod dedit secundo: & sic nō erunt re coniuncti. aut primo partem, secundo totum: & tunc in illa parte videntur re coniuncti, & fiet distributio, vt ibi no. & l. Meuius. in prin. de leg. 2. Quæ autē sit ratio, quare dicantur coniuncti in toto integrali, & parte eius, & non in toto prædicamentali. dicit, q̄ totū vniuersale verificatur in qualibet sui parte, vt l. si quid earum. §. inter emptum. de lega. 3. vnde si ex genere eximatur quædam species, non vitatur legatum: quia verificatur in alijs partibus remanentibus. in secundo casu secus: quia remota parte integrali, non est fundus: sed nuda proprietates. & hanc rationem reddidit Old. in l. si alij. de vsuf. leg. Sed contra hoc oppo. & videtur, quod si vni legetur genus, alij species, sint re coniuncti: & faciunt sibi partes pro cōcursum. de leg. 2. l. si dño Stichus. So. ibi nō est legatum genus, & species: sed eadē species bis. & sic intelligitur de op. le. l. si hæres. & hæc dicta sint de coniunctis re tantū. ¶ Sexto quæro de coniunctis verbis tantum. ¶ qui dicantur coniuncti verbis tantum. b. dic q̄ coniunguntur p̄ dictionem, & vel per, cum. puta Titio, & Seio lego: vel Titio cum Seio æquis portionibus fundum. idem si duæ personæ ponantur soluta in eadem oratione, vt l. triplici. de ver. fig. puta Titio Seio lego fundum æquis portionibus. tertio modo fit coniunctio verbalis per nomen collectiuum. vt lego si lijs fratris mei: vel substituo hæredes meos. omnes enim, qui continentur sub hoc nomine, hæredes, videntur verbis coniuncti, vt l. interdum. de hære. insti. & de vulg. & pup. l. si pater. & l. qui quartam. in fi. de lega. 1. idem in alijs nominibus collectiuis. vt libertis meis, cognatis meis, & similibus. ¶ Sed incidenter hic quæritur. ¶ Vtrum copula, quæ cadit inter orationes

orationes diuersas inducat coniunctionē verbalem. vt ecce Titio lego fundum, & Seio lego fundum æquis portionibus: vtrum sint verbis coniuncti. videtur, q̄ sic propter virtutem istius copulæ, & Bart. tenet contrariū. dicit enim, q̄ non virtus copulæ: sed vnitas sermonis testatoris inducit cōiunctionem verbalem. quod patet de oratione soluta, & de nominibus collectiuis, vt supra patet. & est tex. de cadu. tollen §. si aut ex his. ver. hoc ita tamē. ad hoc inducit dictum Iac. Bu. in q̄one, quam disputauit de eo, qui locauit mercatoribus, & artificibus artis suæ: vbi dicit, q̄ quandocunq; copula cadit inter diuersas orationes pariter principales: tunc non habet propriē vim copulæ: nec requiritur concursus copulatorū, vt l. 2. ff. de his, qui not. infra. sed quando copulat diuersas orationes accessorie: tunc est propriē copula, vt l. si hæredi plures. de cond. insti. ita in proposito: si dico [lego Titio fundum: Sempronio lego fundū æquis partibus.] istæ sunt duæ orationes pariter principales. & separatus est actus legandi vni ab actu legandi alteri. & ideò non sunt coniuncti verbaliter. Sed si diceret [Titio, qui est de Pisis, & Seio, qui est de Luca, lego fundum æquis portionibus] tunc bene essent cōiuncti verbis. quia verbum, lego, semel positum est in oratione, non pluries. si ergo vis cognoscere verbis cōiunctos, semper inspicias vnitate sermonis: vtrū fuit vnus actus legandi, vel plures. & hoc decidit multa dubia, secundū eū. qui subdit, vtrū per nomina distributiua, vt quisquis: quilibet: & quicumq; & videtur, q̄ non. C. de impu. & alijs substi. l. si. vbi cōprehenduntur quisquis: quilibet: & quicumque. & vocantur in virilem, vt d. l. interdum. de hære. insti. dicit Bar. quod debemus inspicere virtutem sermonis, vt dixi: vt si fuit vnus actus legandi, vel instituendi, sint verbis coniuncti: licet sit appositum ibi verbum distributiuum. vnde in d. l. fin. omnes sunt verbis coniuncti. Non ob. q̄ quilibet vocatur in virilem. quod secus esset in nomine collectiuo. quia fateor, q̄ fortior est coniunctio per nomen collectiuum: adeo q̄ vocatur in vnā portionem, & præfertur cæteris in iure accrescendi: sed cōiunctio per distributiū perinde est, ac si quilibet esset nominatus: & vocatur in virilem. nam nec per nominationem impeditur verbalis coniunctio. de dictione [aut] & dictione [tenet], quod si est vnus actus legandi, inducit coniunctionem verbalem. ¶ Septimò quæro. vtro de coniunctis re tantū, & verbis tantū: videamus, qui dicantur coniuncti re, & verbis. glo. in l. si. ff. de vsuf. accre. ponit exemplum tale. Stichum Titio, & Mæuio lego. non enim videtur legatum in solidum: sed concursu partes sibi faciunt. quod exemplum Cyn. post Per. reprobatur in l. 1. §. vt autē. de cadu. tol. Bar. tenet glo. adducit p̄ ea casum Insti. eo. §. si eadem res. ver. si coniuncti. vbi est tex. si lego Titio, & Seio Stichum: isti sunt coniuncti re, & verbis: & fiunt partes per concursum. pro hoc etiā l. triplici. de ver. fig. vbi gl. ponit exemplum in hæreditate. pro hoc facit ratio: quia coniungit eos cōnexus nominis, & rei.

29 ¶ Octauò quæro de coniunctione legali, quomodo contingat. ad quod dicas, quod cōiunctio legalis habet locum quādoq; in acquisitionibus, quæ fiunt ex testō. & illo casu coniunctio legalis fit vno modo, scilicet quādo ex persona eius, cui relinquatur, deuenit ad plures. vt si vnus seruus pluriū instituatur: vel ei legeretur, vt l. & Proculo. de leg. 2. & de acq. hæredi. l. seruus cōis ab extero. de vsuf. accre. l. 1. §. 1. eadē rōne si vni esset legatum aliquid, qui post diem legati cedentē, & ante agnitionē decederet, relictis pluribus hæredibus, omnes isti hæredes in illo legato dicuntur coniuncti coniunctione legali: quia ex persona vnus peruenit ad plures. & hoc est utile propter ius accrescendi, vt j. dicam. quādoque habet locum coniunctio legalis in acquisitionibus abintestato. & ista contingit duobus modis. quandoq; ex singularitate vocationis: quandoq; ex identitate rationis. exemplum ex singularitate vocationis. quia solū vocatur ad eadem bona, & ad eadem hæreditatem, vt l. si ex pluribus. de suis, & legi-

ti. & C. quādo non peten. par. l. 1. ex identitate vocationis, sed non rōnis, vocatur filius cum nepotibus ex alio filio. isti autem sic vocati an dicantur coniuncti, & qua coniunctione. dicit Bar. q̄ possunt dici coniuncti verbis tantū: quia vocantur semper nomine collectiuo. vt liberi, agnati, cognati, & sim. ¶ Ex prædictis habetis de coniunctione hominis, & legis. & coniunctio hois tribus modis contingit, re tantum, verbis tantū, re & verbis. ¶ Nonò quæro de effectu coniunctionis. dicit Bar. q̄ coniunctio habet multos effectus. primò quia coniuncti vocantur in vna portione, vt l. planē. 2. rñ. de lega. 1. de hære. insti. l. Titius. & l. interdum. Itē habet alium effectum: quia substitutio reciproca inuicē facta videtur facta secundū ordinē coniunctionis, vt l. cohæredi. §. qui discretas. de vulg. & pup. & de his nihil ad præsens. est & tertius effectus. si iuris accrescendi. & de hoc videndum est per infra scriptā quōnem: videlicet qui habent ius accrescendi. Item qui præferantur in iure accrescendi: quando habeat locū ius accrescendi: qualiter, & ad quid locū habeat. Item de iure accrescendi ex coniunctione legali. & vtrū ius accrescendi habeat locum in dispositionibus inter viuos. per quōnes igitur ordine supra scripto principales, & accessorias prosequamur. & sicut supra per ordinē dictum est, qui sunt coniuncti re: qui verbis: & qui re & verbis. ¶ Ideo quæro, an inter oēs istos altero ex prædictis modis coniunctos habeat locū ius accrescendi. & de coniunctis re tantū, an habeant ius accrescendi. dicas, q̄ aut sunt plures re coniuncti in vsufructu: aut in proprietate. primo casu aut portio vnus deficit ante vsufructum acquisitionis: & habeat locū ius non decrescendi. aut deficit, postquam fuit semel acquisitionis: & habeat locū ius accrescendi. nā semel decreuit, vt l. 1. §. interdum. de vsuf. accrescen. secundo casu habet locū ius non decrescendi, vt l. vnica. §. si aut ad deficientem. de cadu. tol. & hoc de coniunctis re tantū. Inter cōiunctos aut verbis tantū an habeat locū ius accrescendi. dic, q̄ aut sunt coniuncti verbis: sed in re est omnimoda disjunctio, (vt Titio, & Mæuio lego singulis singulos seruos.) an habeat locū ius accrescendi, vt l. hmōi. §. quibus. de lega. 1. vel [lego Titio, & Seio fundū, factis portionibus pro diuiso:] tunc. n. qualibet pars diuisa est: & est separatus fundus, vt l. re cōiuncti. §. si. de ver. fig. & tunc non habet locū ius accrescendi, vt d. l. 1. 2. rñ. de vsuf. accresc. secundū verū intellectū. aliud exemplū est in l. 2. in prin. ff. qui. mo. vsuf. amit. aut in re non est omnimoda disjunctio [vt lego fundum æquis portionibus pro indiuiso] & tunc quia partes non p̄nt ostēdi ad oculum, habet locū ius accrescendi, vt l. coniunctim. de lega. 3.

32 ¶ Sed circa hoc quæritur ¶ vtrū coniunctus p̄feratur substituto: vel econuerso: dic, q̄ regula est, q̄ substitutus p̄feratur coniuncto. de bo. pos. secundū ta. l. 2. §. si duo. de hære. & fal. §. si qs aut nō implens. cū simil. & vide de acqui. hære. l. qui patri. hoc fallit, si ex mēte testatoris aliud appeat tacitē. vel per cōiēcturas, vt probat de vulg. & pu. l. quidā testō. Sed circa hoc dubitat: pone, q̄ substitutio nō habet effectū (quia substitutus morit̄ aut agnitionē, vel repudiat) an habeat locū ius accrescendi? vtrū, q̄ nō. quia dando substitutū, videt̄ phibere ius accrescendi. qd̄ pōt facere. ff. de vsuf. l. dñs. sm̄ vnā lec. sed inu. tilis volūtas, & minus solēnis sufficit: quia p̄ eā apparet de aio testatorū, vt l. si. de re. eo. & est casus in l. planē. de leg. 1. & de adi. le. l. si trāsferri. In cōtrariū facit: quia ita demū vtrū voluit se phibere ius accrescendi, si suadet substitutio, & nō aliter, vt l. si vtrū. de leg. 3. Bar. sic distinguit, q̄ aut eadē plona est substituta, & cōiuncta: & tunc siue substitutio sit nulla: siue rupudiet, poterit h̄re ex iure accrescendi, vt not. de acqui. hæred. l. nec inter. §. hæres. & l. si quis hæres. in prin. in glo. 2. aut sunt diuersi (quā alius est coniunctus, alius substitutus): tunc aut substitutio deficit, ex cā ad hoc destinata: puta, vt re ad cām iustitiae deducat. aut quocunq; alio mō. primo casu nō reuertit̄ ad ius accrescendi: sed potius deuenit ad veniētes abintestato. de iniust. re. l. pen. 1. rñ. Si aut substitutio deficit alio modo; Pet. de Anch. sup. 3. Decr. Y Y Y tunc

tunc refertur ad coniunctum. c. ius est in l. quidam testō. de vlt. & pu. & de bo. pos. secundū tab. l. 2. §. si duo. rōnem differētiā vide per eum in d. l. re coniuncti. præfertur etiā sub stitutus ei, a quo est relictum. vt §. in primo. & §. pro secun do. de ca. tol. ¶ Decimo quæro, quando habeat locū ius accrescendi. c. circa hoc. 4. sunt inspicienda. Primò persona eius, cuius portio defecit: nec sit de casibus, in quibus fecit partem qui nō admittitur ad partem: nam tunc cessaret ius accrescendi. quod dic. vt l. huiusmodi. §. Titio. de leg. 1. & de cadu. tol. l. 1. §. in primo. per glo. & Cy. Secundò circa ipsum legatum, vtrū sit relictum ob cām reiterabile: an non reite rabilem. nam hoc secundo casu non est locus iuri accrescen di, vt l. dñs. §. 1. de vsufu. & ibi not. Tertio est considerandū circa personā eius, qui vult venire per ius accrescēdi ad por tionē deficientē: vtrū ipse admittatur ad partem de iure cōi: an de iure speciali. Item vtrū secundū voluntatem: iure cōi voluntate testatoris. quod proficere, vt no. Bar. in d. l. re cō iuncti. ad quod vide l. si mulieri. de condi. & dem. & l. sed cū patrono. de contra tab. Quartò est considerandū, vtrū portio coniuncti deficiat, postquam fuerit acquisita: an ante. quia si post, non habet locum ius accrescendi. l. aquam. §. si. ff. quē admo. fer. amit. & de vsuf. ac. l. pen. fallit in multis casibus. Pri mō in vsuf. l. 1. §. pe. de vsuf. acce. Secundò in assignatione li bertorum. de asig. lib. l. vtrū. in prin. & ibi no. Tertio quē de ficat ex postfacto per in integ. resti. de acqui. hære. l. si minor. Quartò quando ius accrescendi habet vnionē cū pupillari substitutione. de acqui. hære. l. qui patri. ¶ Vndecimò princi paliter quæro. † qualiter habeat locum ius accrescendi. dic. q̄ istud quatuor modis pōt intelligi. Primò qualiter. i. vtrū in iuris, vel volentibus. ad quod sic distingue. aut quæris de iure non accrescendi. & tunc in iuris; quia non pōt scindi le gatū. ff. de leg. 2. l. nemiñe. & l. seq. aut de iure accrescendi: & tunc aut inter legatarios: aut inter hæredes. primo casu ac crefcit volentibus tantū. C. de cadu. tol. l. 1. §. vbi aut. aut in ter hæredes: & tunc aut adiuir quis post portionē defectam (puta post repudiationē cohæredis): & accrescit inuito. ff. de acqui. hære. l. si duo. aut primò adiuir, & postea defecit por tio: & tunc portio defecta erat ei destinata ex voluntate te statoris (puta per substitutionem) & accrescit inuito. de acq. hære. l. si quis hæres. & l. si tu ex parte. aut non erat expressē destinata: & tunc aut defecit per restitutionem in integ. & ac crefcit volenti tantū. vt l. si minor. de acqui. hære. aut alio mō defecit: & tunc habet locum. l. cū de hæreditate. eod. titu. So. dubitatur, qualiter accrescat. i. vtrū cū onere, vel sine onere. Bar. distinguit in d. l. re coniuncti. dixi. §. eo. c. nos quidē. Ter tiò dubitatur, qualiter accrescat. f. pro uiribus hæreditatis, vel legati: an pro virili. dic pro portionibus hæreditatis: vel legati. de leg. 2. l. nemo. in prin. de hære. insti. l. liber homo. §. cū quid. Quartò vtrū accrescat taliter, q̄ portio accrescens peratur eadē actione, qua prima: an alia actione, rñdeo eadē actione. ff. de vsuf. l. si Titio. §. 1. de vsuf. acce. l. interdum.

¶ Vltiū quæritur. † vtrū ius accrescendi trahatur ad bo na impuberis, cui quis erat coniunctus. Rñdeo aut habet q̄s ius accrescendi ex eo, q̄ coniunctus tm̄: tunc nō trahitur ad bona impuberis. quia sunt diuersæ hæreditates: & in diuer sis hæreditatibus non habet locū ius accrescendi, vt l. si sub cōditione. quibus mo. vsuf. amit. aut ius accrescēdi est vni tum cū substitutione pupillari (puta quia idem est cohæres, & substitutus) tunc ius accrescendi trahitur et̄ ad bona im puberis, vt l. qui patri. de acqui. hære. quod dic. vt ibi. ¶ Duo decimò quæro de iure accrescendi ex cōiunctione legati: & primò vtrū inter coniunctos coniunctione legali in acquisi tione ex testō habeat locū ius accrescendi. distingue. aut que ris in vsuf. & habet locū. quia persona serui inspicitur in hoc legato, vt l. r. §. 1. de vsuf. ac. aut quæris in proprietate: & tunc aut in hæreditate: & habet locū ius accrescēdi, vt l. si fer uis communis ab extero. de acq. hære. rō est, ne quis decedat

pro parte testatus, & pro parte intestatus. aut loquimur in le gatis: & tunc aut legatum in personam vnus ex dñs est ab initio pro non scriptū: & accrescit alteri; quia ei videtur lega tum, qui capere potest. ff. pro socio. l. lucrū. §. si seruo. de au. tu. l. si seruo cōis. hoc verum, nisi esset pro non scriptum ex delicto vnus ex dominis ascribentis seruo cōi. ff. de fal. l. fi lius. §. sequens. aut legatum deficit ex postfacto per repudia tionē, vel alio modo: tunc non est locus iuri accrescendi, vt l. & Proculo. de leg. 2. & idem dicerem in pluribus hæredibus vnus legatarij: sunt enim coniuncti coniunctione legali, cū ex persona vnus deuenitur ad plures. vnde in l. legatarius. de lega. 1. si vnus ex hæredibus legatarij partem suam repu diaret, alijs non accrescit. & hoc tenet Pe. licet quidam con tra. & p̄dicta de iure accrescēdi ex dispositione legali in ac quifitione ex testō. Quid ergo erit in successione abintesta to. pone. quidam decessit, pluribus filijs relictis. item relictis pluribus nepotibus ex alio filio præmortuo: vnus ex istis fi lijs repudiat: qualiter inter eos est locus iuri accrescendi? rñ deo. isti sunt oēs coniuncti cōiunctione legali, ex eo q̄ simul vocantur. Item nepotes sunt cōiuncti inter se alia rōne. f. qa vna rōne vocantur in locum patris eorū. aut ergo repudiat vnus ex nepotibus: & accrescit fratri suo tantū: quia est du plici coniunctione coniunctus: & quia simul vocantur: & qa eadem rōne. aut repudiat vnus ex filijs: & tunc oēs vocātur, tam filij, quā nepotes: quia omnes sunt æqualiter coniun cti ea coniunctione, qua simul vocantur. hoc probatur. ff. de contra tab. l. si duobus. in prin. ff. de coniun. cū eman. lib. l. 1. §. si qs ex nepotibus. hoc fallit in casu, vbi vnus ex fratribus in portione deficiente alijs præfertur. l. 2. §. si duo fratres. de colla. bo. & rō ibi patet in tex. & ita tenet Bar. in d. l. re con iuncti. vbi subdit. si sunt duo filij ex vna vxore: duo ex alia, & vnus abstinet ab hæreditate paterna: an eius portio ac crefcet fratri vtrique coniuncto: an omnibus? dicit, q̄ omnibus: quia oēs vna rōne ad successionem vocantur. f. quia sunt fi lij: non quia sint coniuncti aliter sanguine inter se, ad succes sionē eorū inter se coniuncti vtroque vinculo præferantur, vt in Auten. cessante. & Autē. post fratres. C. de leg. hære. vtrū aut in illa acquisitione per ius accrescendi ex dispositione le gali accrescat ipso iure: an sit opus noua additione. dic. vt ff. de bo. pos. l. sed cum patrono. in prin. C. qñ non pe. par. l. 1. Item vtrūm accrescat cū onere, vel sine. dic. q̄ cū onere. l. Titio, & Mæuio. §. Iulia. de leg. secundo. ¶ Decimotertio quæro: † an in dispositionibus inter viuos habeat locum ius accrescendi: siue sit coniunctio ho. minis, siue legis. breuiter tam in iudi cijs. quā in contractibus distingue per Bar. in d. l. re coniū cti. ad fin. vbi quærit, quid in donatione causā mortis: casus videtur, q̄ sic. de cadu. tol. l. 1. in fi. quid si factum est relictu de mille pro 10. virginibus maritandis, centū pro qualibet, & expressis nominibus: an vna mortua accrescat alijs dic. vt no. Doc. meus in l. habeat. de sacrosan. eccl. in repeti. Ex præ dictis potest aliquantulum instrui canonista merus in mate ria coniunctorum. quam perstrinxi ex dictis Bar. in d. l. re cō iuncti. nam in isto c. habes de coniunctis re & verbis. cū, sci licet ep̄o, & Capitulo sit legatum. Item de coniunctis verbis, & non re: puta si ep̄o istud, & Capitulo illud in eadē. f. oratio ne. Itē de coniunctis cōiunctione legali: puta si legatur ep̄o, debetur portio ecclesie: & econtra. si ergo omnibus istis casu bus alter repudiat: & an accrescat cū onere. & p̄ qua parte, ex prædictis collige per te ipsum. ¶ Decimoquartò quæro. dicitur hic, q̄ priuata dispositio testatoris &c. q̄ro an istud sit verum generaliter, q̄ testator non possit in suo testamēto iuribus derogare, non explico hic, remitto ad not. in l. nemo pōt. de leg. 1. dic. vt ibi per Bar. & Bal.

ADDITIONES.

a ¶ Lege non plures. Vide ibi pulchrē Sali. in fi. qōnis.
b ¶ Qui dicantur coniuncti verbis tantūm. vide Bar. in l. vnica. C. de ca du. tol. vers. ex §. isto no.

Quando

¶ Quando habeat locum ius accrescendi. Vide Bar. in confi. 10. & in l. inter hæredes. ff. de hære. insti. Bal. in l. hac editali. C. de secun. nupt.

S V M M A E.

- 1 Filius de iure denominandus est à patre.
- 2 Mentis integritas requiritur in testatore, non corporis sanitas.
- 3 Vltra, dictio quid operetur.
- 4 Relinquo, verbum adiectum vniuersitati bonorum, est verbum directum, & operatur institutionem.
- 5 Testator potest facere in testamento, quot gradus voluerit.
- 6 Posthumus an possit hæres institui.
- 7 Verba, si absque liberis, &c. an importent, quod debeat habere plures.
- 8 Minores ligantur, sicut & maiores, statutis, & legibus specialis loci.
- 9 Plures possunt agere, & conueniri in eodem libello.
- 10 Deductio quartarum contra portionem vniuersalis fideicommissi. potest peti per modum exceptionis.
- 11 Existencia sola sui hæredis confirmat fideicommissum vniuersale.
- 12 Bona defuncti non hæredis veniunt in restitutione.
- 13 Soror rogata restituere sorori detrahit quartam trebellianicam.
- 14 Sententia, quando continet plura capitula, debet quilibet pars, que senserit se grauata, appellare.
- 15 Index ad quem moderatur sententiam iudicis à quo.
- 16 Fructus percepti post litem contestatam ab hærede hæredis de restituendo grauati computantur in quartam trebellianicam.
- 17 Debita iura naturæ non veniunt in fideicommissaria substitutione. Nec est detrahenda de singulis rebus. nu. 22.
- 18 Hæres extraneus succedens filio an transmitat ad alios hæredes.
- 19 Pater an possit grauare filium in legitima.
- 20 Filius viuente patre, an habeat aliquod ius in legitima.
- 21 Filius monachus an possit petere post professionem separationem legitime de bonis patris.
- 22 Legitima filiorum potest minui per extu consuetudinis.
- 23 Delegatus Papæ debet seruare consuetudines ciuitatum ipsorum litigantium.
- 24 Sententia generalis valet in iudicijs vniuersalibus. Et qualiter mandabitur executioni. nu. 26.
- 25 Sententia iudicis à quo potest pro parte confirmari, & pro parte infirmari per iudicem appellationis.
- 26 Confirmatio Papæ de sententia auditoris quid operetur.
- 27 Institutus in rebus certis, alio vniuersali instituto, habetur, & censetur legatarius quò ad legata, & debita soluenda: sed quò ad titulum institutionis, & valorem testamenti habetur, vt hæres.
- 28 Substitutio compendiosa facta pupillo verbis cōiibus, vel directis an censeatur omni tempore fideicommissaria, vel directa.
- 29 Substitutio si facta est per verba directa: an post pubertatem admittatur substitutus. Et quid si facta est per verbum, substitutio. quando documque sine liberis &c. nu. 32.
- 30 Testator si dixerit [quandocunq; filius meus decesserit sine liberis, volo, quòd bona mea distribuuntur inter pauperes] an ista substitutio erit fideicommissaria, vel directa.
- 31 Voluntas defuncti, quòd voluerit matrem excludi per tacitam pupillarem, ex quibus presumat.
- 32 Testator si reliquerit vxori sue aliquid, donec vidualem vitam seruauerit: & quando transierit ad secunda vota &c. an ex presumpta voluntate defuncti excludatur à tacita pupillari.
- 33 Exceptio pro dote an habeat locum in casu huius cap.
- 34 Vsupatio pro dote, vel pro re, que in dotem traditur, quando habeat locum.
- 35 Actiones quot competant ex testamento.
- 36 Actio personalis pro re propria quomodo potest competere.
- 37 Testator si damnauit vendere certo pretio: & legatarius offert pretium, statim habetur venditio perfecta.
- 38 Donatio, & venditio an possint reuocari, per querelam inofficisæ donationis.

- 39 Pater si vendit quotam bonorum, & probetur fraus, venditio reuocatur vsque ad legitimam.
- 40 Hæres hæredis en teneatur computare fructus receptos post litem contestatam in trebellianicam.
- 41 Quartarum species quot sint.
- 42 Filio vno ex hæredato, qua erit legitima alterius fratris in bonis partem.
- 43 Filia si renunciauit hereditati paterna: an legitima masculi erit triens, vel dimidia trientis.
- 44 Frater præteritus à fratre an faciat partem matri, qua agit ad supplementum legitime.
- 45 Mater si repudiat legitimam suam: an accrescat fratri.
- 46 Pater si instituit extraneum: vni ex filijs aliquid reliquit: alterum ex hæredauit iuste: an legitima instituti erit triens: an dimidia trientis.
- 47 Statuta disponunt, quòd extantibus filijs masculis filia femina non succedat patri: si extat masculus, sed est incapax: an impediatur sororem succedere.
- 48 Captum de bonis defuncti, an computetur in quartam.
- 49 Hæres quidquid consequitur ex bonis defuncti, an imputetur in trebellianicam.
- 50 Imputari quid possit in quarta debita iure natura.
- 51 Donatio facta filio per patrem an valeat.
- 52 Filio an imputetur in legitima, quòd ad eam peruenit ex substitutione.
- 53 Prælegata an veniant in fideicommissi restitutione.
- 54 Donatio, qua morte confirmatur, an veniat in substitutione fideicommissaria.
- 55 Hæres rogatus de restituendo, an teneatur fructus computare in quartam trebellianicam.
- 56 Relictum singulare qualiter differat ab vniuersali.
- 57 Fructus quomodo computentur in quarta falcidia.
- 58 Legatarius à quo tempore possit fructus petere ab hærede, qui percepit eos.
- 59 Filius grauatus restituere an valeat detrahere duas quartas, scilicet legitimam, & trebellianicam.
- 60 Filius rogatus de restituendo sub conditione, si non valet, vel valebit iure testamenti, valeat iure codicillorum: an detrahatur duas quartas.
- 61 Filius rogatus à patre de hæreditate restituenda, si sine liberis moreretur, vnam domum hæreditariam vendidit: que ascende bat ad legitimam portionem, & etiam ad trebel. deinde extitit conditio fideicommissi: fideicommissarius vult habere partem: an possit.
- 62 Supplementum legitime an possit detrahi de singulis rebus.
- 63 Hæres an possit detrahere trebellianicam, & falcidiam.
- 64 Contributio vniuersalis fideicommissi, & particularium legatorum, an erit falcidia, vel trebellianica.
- 65 Hæres rogatus restituere: si restituit, quis teneatur ad legata, & debita, hæres institutus, vel fideicommissarius.
- 66 Fideicommissarius vniuersalis si decedat ante restitutionem sibi factam: an transmitat ad hæredem.
- 67 Hæres decedens ante immisionem hæreditatis, an transmitat ad hæredes suos.
- 68 Hæreditas non adita non transmittitur: excipiuntur octo casus.
- 69 Adire qui non potest propter aliquam dubitationem: & in omnem euentum se futurum hæredem cognoscit, interim decedens transmittit.
- 70 Impeditus adire factis alterius, decedens hæreditatem non aditam transmittit. Similiter impeditus timore pænæ legalis. num. 74.
- 71 Hæreditas ascendens, etiam non adita, transmittitur ad descendentes.
- 72 Hæres suus de iure civili hæreditatem non agnitam transmittit ad quemcumq; successorem.
- 73 Decedens, hæreditate ascendens non adita, nec repudiata, transmittit ad suos descendentes, etiam si non sit suus.
- 74 Infans decedens, hæreditate cuiuscumque non agnita, an transmittat.

- 19 *Sciens hereditatem sibi delatam: si decedit ea non agnita, vel reputata, infra annum, ad quemcumque ius deliberandi, & ad eundem transmittit.*
- 80 *Soboles ad admittatur simul cum matre ad institutionem.*
- 81 *Natura copulae que sit.*
- 82 *Venit id quidam mihi domum pro me, & filio meo: an filius possit petere medietatem.*
- 83 *Pater si recepit rem in emphyteusum pro se, & filijs: mortuo patre veniunt filij pro virili.*
- 84 *Immunitas si concessa est doctoribus, & filijs: viuentem patre habent eam filij.*

RAynutius. Latissima, & profunda est materia huius. c. qd Io. An. diuidit in tres partes principales tantum. In prima ponitur factum coram Papa narratum app. remedio, vsque ibi [cum aut] ibi secunda: vbi ponitur auditoris dati per Papam pronuntiatio. ibi [nos igitur] ibi tertia. vbi ponitur ipsius pronuntiationis per Papam confirmatio vsque in fine prima subdividitur in quinque partes. In prima testamentum Raynutij, in secunda ibi [mortuo] factum ipsius post mortem emergens. In tertia ibi [postmodum] quoniam ex testamento, & factum predictis exortam, & partium allegationes. In quarta iudicis diffinitionem. ibi [dictus vero] in quinta partium appellationes. ibi [sed vtraque.] secunda etiam subdividitur in quatuor partes. prima pars corrigit in vno capitulo iudicis sententiam. a secunda ibi [in eo.] In alio capitulo. illa confirmat cum certa moderatione. tertia ibi [quia vero] supplet, quod primo omiserat. quarta ibi [in eo autem.] quod ad aliam finem confirmat, & hoc dicit. In bonis patris, matris, & auia habet quis tertiam debitam iure naturae, qua priuari non potest. & filius rogatus restituere hereditatem detrahit debitam iure naturae, & quartam trebellianicam: in ea tamen computantur fructus post lit. contesta. percepti. h. d. ¶ Not. primo. quod iste Ray. denominatur a matre: quia forte nobilior. ¶ Saepe enim filius superbia cognoscit cognatos potius, quam agnos. de iure tamen denominandus est filius a patre. de hoc. j. de conuer. infide. c. 2. & l. cum legitima. de sta. ho. & hoc est verum in legitimis, & naturalibus. naturales vero tantum, vel spurij sequuntur matrem. qd dicit, vt d. l. cum legitima. ¶ Secundo no. quod in extremis iste positus condidit testam: non ergo corporis sanitas: sed mentis integritas requiritur in testatore, vt l. in eo. ff. e. furor autem superueniens, dum testamentum est in fieri, viciat totam seriem: secus si superueniat, postquam fuerit consummatum: quia multa impediunt contrahenda: quae contracta non dirimunt, vt l. furiosum. C. eo. & c. praecipua. 50. d. l. ¶ Tertio no. quod iste R. reliquit filiae puero ultra dotem, domum, & hortum. ¶ & per hoc, quod dicit [ultra dotem] vbi sibi etiam reliquisset dotem, vt l. si sic. de leg. 3. & l. qui ita legat. de dote plegata. vbi de dictione, hoc amplius. Quid si dicat [lego centum praeter dotem] an videatur legare dotem. dicit, quod sic. facit l. 1. de pign. ac. quid si dicat, supra dotem. dicit quod idem, vt l. diuortio. §. ite si locatio. ff. solu. mat. & l. sea. de dote plega. & hoc no. Bar. in l. cu ita. de dote praere. de dictione, vsq; , an includat, vel excludat. dicit, vt no. Bar. in l. patronus. §. 1. de lega. 3. ¶ Quarto no. quod reliquit domum, & hortum: an autem legato domum videatur legare hortum sibi coniugium. Ioan. An. quod sic, remittens ad no. de hoc. 1. 2. q. 2. c. fina. facit l. praedij. §. fina. de leg. 3. & quod no. Bar. de dano infec. l. quod cloaue. vbi omnino vide. & gl. l. ff. de seru. vrb. praed. ¶ Quinto no. quod verbum, relinquo, adiectum vniuersitati bonorum, est verbum directum, & operatur institutionem. quod patet: quia alia istud testamentum non valuisset, in quo fuisset filius directus institutus: quia non sufficit relinqui sibi quoquo titulo: sed titulo institutionis, vt in Auten. vnde si patens. & Auten. nouissima. de inoffi. testa. imo adiectum certae rei productum istud effectum: vt patet hic in institutione Alterocha. quod an sit verum, dicit, vt

no. Dy. in l. cogi. in prin. ad Trebel. & de illo verbo vide glo. no. in Auten. de here. & fal. §. si vero nulla. colla. 1. facit quod not. in l. quoties. C. fami. erel. ¶ Sexto no. quod testator fecit duos gradus. primo filias instituit: secundum impuberi substituit: & hoc potest testator, scilicet facere quot gradus voluerit: & quod vni ex suis haeredibus, eo mortuo, plures succedant: & conuerso vnus pluribus. quod intellige per fideicommissum, non directum, vt l. filiusfam. §. vt quis haeredem. de leg. 1. & l. ex facto. ad Trebel. & l. pot. quis. de vulg. & pu. substiti. secunda, tertia, vel vltima dicitur institutio conditionalis, vt no. in l. Gallus. in prin. de libe. & posthu. ¶ Septimo no. quod impuberi substituit Alterocha, & sobolem, quae gestabat in vtero: nam si non fecisset de sobole mentionem, & decessisset Alterocha ante diem fideicommissi. cedente spe substitutionis non transfunderet ad sobolem, vt l. si ex pluribus. de suis, & legiti. vtrum adueniente casu substitutionis, ista soboles admittatur simul cum matre ad istam substitutionem: an ordine successiuo. tex. iste j. in ver. postmodum. facit, quod simul. quia simul egerunt. Bar. de hoc no. in l. Gallus. §. & quid si tantum. de lib. & posthu. dicam. j. vtrum etiam pluribus natis, mater cum eis veniat pro virili: an pro dimidia. vide materiam in l. fi. C. de impube. & alijs substiti. ¶ Octauo no. quod posthumus potest haeres institui. quod est verum de proprio testatoris: imo necessarium est, ne agnoscendo testamentum rumpat, vt l. posthumorum. de iniuncto testa. posthumus autem alienus olim non poterat. quod dicit, vt Insti. de le. ga. §. posthumo. & l. pen. de leg. 1. ¶ Nonno no. forma substitutionis facta impuberi [si sine liberis moreretur, succederet.] & c. nam ipsa moriente post pubertatem, admittitur substituta ex fideicommissi substitutione, vt in isto c. infra pubertatem vero an ista substitutio sit censenda directa pupillaris, sub iudice lis est. de quo plenè vide j. eo. c. 1. lib. 6. in nouella. super glo. hic decidit. in fi. ¶ Ista autem verba [si absq; liberis] & c. vtrum importent, quod debeat habere plures. dicit, quod sufficit vnus tantum, vt substitutio euanescat. de ver. sig. l. non est sine liberis. euanescit etiam per ingressum monasterij. quae non videtur decessisse sine liberis, qui monasterium ingreditur. vt c. in praesentia. de proba. quid dices, si testator dixit simpliciter. volo, quod post mortem Adiecta Alterocha succedat. dicit, quod ista conditio [si sine liberis.] & c. subintelligitur a iure, cum filius post mortem de restituendo grauatur: existentibus ergo liberis, expirat substitutio isto casu, vt l. cum auus. de cond. & demon. & l. cum acutissimi. de fideicommissi. ¶ Vtrum filius naturalis tantum, si extat, sufficiat ad exclusionem substituti. dicit, vt l. ex facto. §. si quis rogatus. ad Trebel. & not. in d. c. in praesentia. euanescit etiam talis substitutio: licet filius non sit haeres, sufficit, quod super sit. de leg. 1. l. filius. §. cum quis rog. ¶ Decimo no. quod tutores impuberis tradiderunt ista nuptui. & intellige, quod isti erant tutores testametarum. quia, cum haberet ista Adiecta matrè, & auia, admixta fuissent ad tutelam, excluso legitimo, & datiuo, vt in Auten. matrè & auia. C. quan. mu. tu. offi. fun. po. & collige etiam aliud, quod colloca re puellam, matrimonio, pertinet ad tutorem: quia habet curam personae, & rerum: non ad curatorem, vt l. in copuladis. C. de nup. pertinet etiam ad tutorem constitutio dotis, vt hic patet. vt l. tam dementis. C. de epif. audien. Sed dices. quomodo tutores (cum ista esset impubes) tradiderunt nuptui, cum non esset pubes, & apta ad viriles amplexus. vt j. de desp. impube. per totum. Solu. dicit, quod malitia in ea supplebat aetatem, vt c. pubes. eod. tit. ex quo collige, quod lucrum dotis, & ipsius constitutio secundum formam consuetudinis, habet locum in impubere alteri nupta, si est viripotens, vt hic probatur: secus si non esset viripotens. nam tunc nec lucrum ex forma statuti: nec lucrum fructuum ad maritum spectaret, vt l. an in patre. ff. quod fal. tuto. au. & l. dotis fructus. de iure dot. ¶ Undecimo no. quod iure Lombardo tradiderunt istam nuptui cum omnibus bonis. ex quo collige, quod statutis, & legibus

legibus specialis loci ligantur minores: sicut & maiores. ad hoc l. si sine. §. Lucius. de adm. tuto. & c. constitutus. §. de restitutio. in integ. vbi vero non esset talis consuetudo, non est impubes maritanda cum omnibus bonis: quia in constitutione dotis vires patrimonij, & dignitas, & alia consideranda sunt, vt l. quæro. de iure do. & l. mulier bona. eod. tit. & C. de inoffi. do. l. 1. ¶ Duodecimo no. quod ista Adiecta suscepit filium, qui ante eam decessit: & per hoc fingitur non habuisse quod ad hoc, vt substitutio firma sit: non enim filiorum natiuitas, sed superuenientia filiorum substitutionem extinguit, vt l. ex facto. §. si quis autem. ad Trebel. l. haeredibus. eo. titu. ¶ Decimotertio no. quod plures personae agebant, & defendebant. ¶ & sic in eodem libello possunt plures agere, & conueniri, etiam si res deducta in iudicium tangat quemlibet parte, vt hic patet. similiter contra vnum in vno libello potest ex pluribus causis conueniri. quod dicit, vt ff. de actio. emp. l. non est nouum. & l. cum filius. §. varijs. de leg. 1. dixi in c. 2. de libel. obla. ¶ Decimoquarto no. quod non solum Raynnerius tutorio nomine filiorum P. sed etiam pupilli erant in lite sine causa ista: nam nihil refert, fundetur iudicium in personam tutoris: vel in personam pupillorum, tutoris auctoritate. quod dicit, vt l. 1. ff. de adm. tuto. vbi etiam quid iuris de adulto, an contra ipsum, vel contra adultum debeat corrigi libellus, & citatio diciari. ¶ Decimoquinto no. in ver. tutorem. quod iste tutor contrarijs se exceptionibus tuebatur: quod est reo permittum, vt c. nullus pluribus. de reg. iur. lib. 6. p. Dyn. & collige etiam, quod sui haeres possunt vsucapere: sicut haeres extranei. quod dicit, vt l. in suis. C. pro haerede. ¶ Decimo sexto no. in versi. insuper. quod per modum exceptionis potest deductio quartarum contra portionem vniuersalis fideicommissi. & quod plures quartae veniunt detrahenda: nam (vt sic dixerim) duas tertias, & vnâ quartam detrahi petebant: & non intelligas quamlibet detrahi de aceruo toto: sed prima de toto: secunda de eo, quod restat: tertia similiter de residuo. & sic deinceps. & ista sentit hic Ioan. And. & j. dicam. ¶ Decimosextimo no. in versi. dictus. quod potest agi contra tutorem, vt restituat fideicommissum vniuersale: & transfundat actiones ex Trebel. de quo in l. 1. §. fuit quæsitum. ff. ad Trebel. & si dicas, cum ad confirmationem vniuersalis fideicommissi requiratur aditio. vt l. apud Iulia. §. Antistia. & l. ille a quo. §. sed quid si. ad Trebel. quis adiuit hic hereditatem Raynutij potest dici, quod tutor nomine pupilli, vt l. potuit. C. de iure delib. posset etiam dici, quod sola existentia sui haereditatis confirmet fideicommissum vniuersale, vt l. ita tamen. §. si pater. ad Trebel. ¶ Decimosextimo nota, quod in restitutione fideicommissi de bonis defuncti oportet detrahere, quod debetur grauato, siue eius haeredi. bona ergo defuncti, non haereditas veniunt in restitutione, vt l. cohæredi. §. cum filia. de vulg. & pupil. ¶ Decimonono no. quod Clara matri testatoris Adiectae, & eius viro donauit: Adalefacia vxor testatoris vendidit aliam suam tertiam: & sic iura incorporalia. & quae quis habet in hereditate alicuius potest vendere: & donare. nec mirum: quia etiam hereditas vendi potest, vt ff. & C. de here. vel actio. ven. per totum. ¶ Vicesimo no. quod foror rogata restituere forori, detrahit quartam trebel. quia filius sic rogatus non debet esse deterioris conditionis, quam extraneus, vt dicit tex. 86. dist. c. non factis. ¶ Vicesimoprimo no. in versi. sed vtraque. quod quando sententia continet plura capitula, debet qualibet pars, quae senserit se grauam, appellare: alia appellatio vnus super certis capitulis non deuoluet capitula decisa per iudicem a quo, super quibus non fuit appellatum: appellatio tamen super principali deuoluit causam expensarum, in quibus iudex appellatum grauauit, vt l. omnem. C. quan. prouo. non est necess. ¶ Vicesimosecundo no. quod iudex ad quem moderatur sententiam iudicis a quo. & aduertet, quia Adalefacia mater, & Clara auia Alterocha suas tertias transtulerunt in maritum

Adiectae, & ipsam: & tamen talis translatio non tenuit quod ad legitimam iuris naturae: quae Alterocha in dictis tertijs debebatur: & quatenus est inofficiosa, rescinditur, & non vltra, vt hic patet. ad quod vide, quae dixi. §. de dona. c. fi. & collige etiam hic, quod sit dicta reuocatio, non intentata querela: sed per modum replicationis. facit l. Papinia. §. si filius. ff. de inoffi. testa. ¶ Vicesimotertio no. quod fructus percepti post litem contestatam ab haerede haereditatis de restituendo grauati computantur in quartam trebel. percepti vero ante an computentur. dicit, vt in glo. & plenius in l. fideicommissa. ff. ad Trebel. ¶ Vicesimoquarto no. in ver. quia vero. quod de bita iure naturae non veniunt in fideicommissaria substitutione: an veniunt praegatae dic, vt l. Marcellus. §. quidam liberis. ff. ad Trebel. In substitutione autem pupillari venit legitima: nec mirum, quia etiam omnia bona pupilli, vt l. sed si plures. §. ad substitutos. ff. de vul. & pu. & quare magis in pupillari, quam in fideicommissa. possit pater grauare filium. dicit, vt no. in l. ex tribus. C. de inoffi. testa. aduertet tamen, quod licet in legitima non possit pater grauare filium per fideicommissum: potest tamen grauare venientes ab intestato, qui successuri sunt pupillo. quod grauamen expirat per aduentum pubertatis, vt l. si fundum per fideicommissum. §. si cum l. seq. ff. de leg. 1. ¶ Vicesimoquinto no. in eodem ver. quod in causa principali legitima Adiectae non fuit deducta, nec de ea facta mentio: & tamen in causa appellationis per modum detractionis ratio est habenda: quae connexa cum causa principali, & ab ea dependens, vt l. per hanc. de tempo. appella. & vide quod habetur in cle. 1. de resti. spol. & transmisit Adiecta illam quartam ad istum P. suum herede. & deinde P. ad filios: licet non appareat, quod in uita eam agnouerit: sed dicit, quod possederat oia bona per tutorem: ex qua possessione inducitur agnitio, vt l. gerit. & l. pro haere de. ff. de acqui. here. Si autem filia non possedisset bona patris: nec similiter haeres filiae, vt iste P. an haeres P. possint legitimam petere, posset dubitari: existentiam. sui haereditatis operatur transmissio hereditatis non agnita, secundum veram opinionem. in l. ex militari. de testa. mili. ¶ Sed an haeres extraneus succedens filio similiter transmittat ad haeres alios: forte sic, vt l. videamus. quod me. cau. vbi de hoc per Bar. ¶ Vicesimosexto no. quod pater non potest grauare filium in legitima. quod intellige, per fideicommissi. secus si pupillum substituat, vt d. l. ex tribus. ¶ Sed an filius viuentem patre habeat aliquod ius in ea. glo. in Auten. de here. & fal. §. si quis autem non implens. videtur dicere, quod sic: pro qua facit. ff. de inoffi. testa. l. Papi. §. si quis impubes. veritas est, quod viuo patre non dicitur debita: sed quasi debita. C. de iur. & fac. igno. l. 2. & ibi glo. & plenè per Bar. in l. lis potest. de acqui. here. Facit ad quaest. ¶ an filius monachus possit petere post professionem separationem legitimam de bonis patris. glo. sentit, quod non in Auten. si qua mulier. propè si. C. de sacrosan. eccl. & in Auten. de sanc. epi. §. si qua. licet glo. sentiat contrarium in Auten. de mona. §. il lud. Sed primò verius. facit et ad quod an filio cõdemnato, teneatur pater ad legitimam, & possit fieri executio super ea. no. Spec. in tit. de senten. execu. §. sequitur. versi. quid si filius. ¶ Vicesimoseptimo no. quod deductio legitimae est fida de rebus, quae secundum consuetudinem consuevit fieri. Ex quo collige primò, quod debita iure naturae est detrahenda de singulis rebus. an autem in vna re possit filius retinere legitimam: vel haeres trebel. vel falci. dicit, vt no. in l. non amplius. §. si. de leg. 1. Collige etiam, quod praetextu consuetudinis potest minui legitima filiorum: quia per consuetudinem cessat detrahitio in quibusdam rebus, vt hic patet. quod dicit abbas alibi melius haberi. sed si intelligas, quod respectu aestimationis totius hereditatis de certis tantum rebus fiat deductio: non probat hoc iste tex. & iste vltimus intellectus videtur probari in d. l. non amplius. de le. 1. nam deuenitur ad aestimationem rerum, in quibus detrahitio legitimae non potest fieri commodè, vt ibi patet. arg. contra, quod non. in Auten. similiter. C. ad leg. fal. vbi si de quibus Pet. de Anch. sup. 3. Dec. Y Y Y dam

dam legatis non detrahatur: alia non grauantur. & quod no. j. de immu. eccle. c. 2. per Host. vbi si aliqui eximunt a collectis ex gratia: vel alijs, qui debent soluere, no accrescit illud onus: sed debent soluere partem tantu: sicut isti, soluere tenentur. quod tenet Specu. in tit. de censu. §. nunc videndum. ver. quid si vniuersitas. & ver. seq. per statutum aut an possit portio filiorum minui: vel in totu tolli, no. Dy. in reg. indultum. de reg. iur. lib. 6. ¶ Vicefimo octauo no. ¶ qd delegatus Papæ, & iudex appellationis omnis debet seruare consuetudines ciuitatum ipsorum litigantium. quod dic. vt s. de consue. in rub. per Inno. facit c. quod clericis. s. de fo. compe. & quod dixi. s. c. relatum. 1. ¶ Vicefimonono no. qd de vna hereditate, vt do ista Rayn. detrahuntur plures quartæ: tertia Clara: tertia Adalefacia: quarta trebel. & tertia iure naturæ: oēs istas detrahunt hæredes Adiectæ, trebel. & legitimæ ex persona eius: duas alias tertias vigore donationis, & vnditionis, quas fecerunt mater, & auia. Sed dices. istæ tres tertias. f. duæ ex consuetudine Lombarda: & alia iure naturæ, & quarta trebel. videntur absorbere totu as, & etiam excedere in tribus vncijs. ex quo sequitur, qd condemnatio ad residuum, his detractis, sit inanis, & derisoria. nam nihil remanet: duæ enim tertias sunt 8. quarta trebel. & tertia debita iure naturæ, quartæ: & sic 15. sed dic, qd istud est veru, si quilibet tertia detrahatur de integro aceruo: sed non fit ita. nã prima de integro aceruo: secunda tertia de residuo: alia de residuo: & sic deinceps. quod, vt melius intelligas, declaro p exemplum post Io. And. pone, qd hæreditas Raynutij valuit. 54. in quibus Clara Adiectæ auia (quia marito superuixit) habuit tertiam de iure Lombardo: & sic 18. restant. 36. de quibus Alefacia vxor Raynutij eodem iure tenuit tertiam: quæ sunt 12. restant. 24. de quibus legitima, & trebel. veniunt detrahendæ. sed primas tertias prædictas expediam in tertia Clara, quæ fuit. 18. legitima istarum duarum filiaru erat 6. de quibus Alterocha debet habere tria de tertia Alefaciæ, quæ fuerunt 12. duo, & alia duo Adiectæ. & sic de istis duabus tertijs, quæ fuerunt 30. Alterocha pro portione sibi debita iure naturæ debet habere 5. iudex ergo a quo, qui dixit integraliter deducendas ante omnia per hæredes Adiectæ iniultè pronunciauit. quia de istis. 35. debebantur Alterochæ rone vltimæ in vtriusque tertijs debita, vt dixi. & per hoc iudex appel. in istis 5. dictum R. cõdemnauit ad restitutione. diuisis ergo istis. 30. restant illa 24. diuidenda hoc modo. nam legitima duarum filiarum consistit in 8. de quibus Alterochæ quatuor, & Adiectæ quatuor. de 16. quæ restant, trebel. est deducenda: quæ consistit in quatuor, quæ debet Adiectæ de restituendo grauatæ detrahere, cõputatis tñ in ea fructibus, vt in tex. defalcatis igitur omnibus istis, hæreditas Ray. ex fideicommiss. restituenda Alterochæ remanet in 12. portio sibi debita iure naturæ in eiusdem Ray. bonis fuit quatuor, & sic 16. vltima sibi debita in tertijs matris, & auia fuit 5. & sic 21. in quibus est pro ipsa ferenda sententia, & Raynerius tutor pupillorum ad restitutione cõdenandus. in reliquis. 33. sibi remanentibus, vt in tex. & hæc est portio Ioan. An. ex qua collige, qd portio, quæ primò detrahatur, est maior, quàm secunda: secunda maior, quàm tertia: & tertia maior, quàm quarta. & sic deinceps. a qua ergo incipies, & secundo, tertio, & quarto progrediaris, ex prædicta calis positione considera: nam semper prior in tempore est præferenda. quod patet: primò enim detraxit illa auia: secundo illa matris: tertio legitimam filiorum: quarto trebel. & huc ordinem ipse habuit in prædicta calis positione: sed in ordine tunc. iudex appellationis prius detrahit trebel. quæ legitimæ: pro qua tñ, qd debeat esse pot. or ratione, patet: quia prius filijs hic debetur. f. in morte, quàm trebel. hære. f. post aditione, quæ mortem sequitur. Sed posses respondere, qd aditio retrahitur ad tempus mortis. & secundu hoc vtraq; cõcurrunt: & sic magis legitimæ iure naturæ debite: quàm trebel.

iure positio tantummodo est fauendum. omnes tamen istæ quartæ concurrunt eodem tempore quò ad effectum exactiois. nam inuito Ra. non erunt deducendæ: ordo ergo earum ex actione consideratur ex tempore præcedenti quo. forta sunt potentialiter, no in actu: vt in simil. dicit tex. in c. maiores. de bapti. sim. in actione tu. & nego. gest. & sim. dubitatur an a tempore contractus, vel a tempore malè administrationis oriatur obligatio. de quo in l. iuris gentium. §. 3. ff. de pac. cum simil. ¶ Tricesimo not. qd hic fertur sententia generalis: nam condemnatur ad restitutionem bonorum Ra. plures tertias statuit detrahendas. de rebus autem clarè, & specificè non habetur mentio, contra l. 1. & 2. C. de sen. quæ sine certa quanti. ¶ Sed dic, qd in istis iudicijs vniuersalibus valet sententia generalis: sicut in iudicijs generalibus, vt tutelæ, p socio, nego. gest. & sim. vt not. in l. 1. ff. de eden. & s. de lib. ob. c. 2. ¶ Sed dices. ¶ quomodo sententia generalis mandabitur executioni? dic, qd in rebus, quas constabat fuisse de hæreditate: & debeat hoc constare summarie sine iuris ordinis: quem executor seruare non tenetur, sed summam cognoscere de rebus, vt no. Inno. in c. conquerente. de maio. & obe. & c. ex ratione. de ap. & l. a diuo Pio. §. si super rebus. de re iudi. facit l. 3. & 4. de peti. hæ. ¶ Tricesimo primò ¶ not. qd sententia iudicis a quo. ¶ pro parte confirmatur, & pro parte infirmatur per iudicem appel. de quo in c. placet. de conuer. coniuga. Item, qd addit primæ sententiæ. quod dico vt j. eo. c. Raynaldus. in 2. parte. ¶ Tricesimo secundo not. ¶ qd Papa confirmat sententiã sui auditoris: & per talem confirmationem dicit Io. An. quòd clausa est ianua omnibus iudicibus inferioribus, ne de iuribus dictæ sententiæ possint de cætero cognoscere vilo modo. de confir. vti. vel inuti. c. 1. & 2. is tamen, vel is, cui committeret, audire posset per via suplicationis. ad hoc de rest. spol. c. cum ex literis. secundum Host. ¶ Expeditis notabilibus, venio ad reliqua hoc ordine expedienda: nam primò eliciam oppositiones ex glo. & dictis Doct. secundo alia per quæst. expediam: quæ hic tanguntur per glo. & Doct. & vltra etiã aliqua hic subdam. ¶ Oppo. ergo primò hic dicitur: quod Alterochæ reliquit, vltra domum, & domum, & ortum: Adiectæ cætera bona legauit. sed oppo. & videtur, qd non tenuerit istud testamentu. quia Alterocha non habuit tit. institutionis, sed legati: ergo testam nullu, vt in Auten. vt cum de ap. cogno. §. aliud quoque capitulum. Sol. dicit glo. secunda supple ad tex. qd reliquit iure institutionis: aliã testamentu non valisset. ita dicit glo. contra quã solu. oppo. ¶ qd etiam si expresserit, iure institutionis relinquere res prædictas, non magis valeat: quia institutus in rebus certis, alio vniuersaliter instituto, habetur loco legatarij. vt l. quoties. C. de hære. institu. solu. illud veru regulariter. fallit in filijs, qui etiam instituti in re certa habentur loco hæredu ad exclusionem querelæ, & fauore testamenti, vt no. in l. si quis priore. ff. ad Trebel. pot tamè, si habet minus quarta, agere ad supplementum, vt l. quoniam nouella. & l. si quando. §. & generaliter. de inoffi. testa. conclude ergo, qd ad valorem testamenti requiritur, qd filius habeat legitimã, non quoquo relicti titulo, sed titulo institutionis. Alij (vt Azo) aliter in hoc dicunt, vt ipse no. in summa. de inoffi. testam. ad fi. Sed præcedens opi. est vera de iure ciuili. vt no. Cy. & Ia. Bu. in Auten. nouissima. de inoffi. testa. de quo plenè per Io. An. in c. si pater. j. eo. lib. 6. in glo. nunquid. Sed dices. quæ est rō, qd potius titulo institutionis, quàm legati, vel alio iure voluerint filiã habere legitimam. dicunt Cyn. & Iaco. But. quia est tit. honorabilior, vt l. 3. da leg. præstan. vel dicit, qd talis titulus est vtilior: quia habet ius accrescendi. nam filius institutus, etiã ex re certa, habet ius accrescendi, vt no. Cy. in d. l. quoties. & dixi. s. e. c. 1. ¶ Secundo opi. ista Adiecta decepsit sine liberis: ergo Alterocha debuit sibi succedere, non maritus, vt l. si in persona. C. de fideicom. hic autem innuit, qd iste P. sibi succelsit. ergo malè. fo. glo. & intellige. & c. dicit, qd ipsa instituit

stituit maritum. quod potuit, exclusa sorore: quæ no potuit rumpere testamentum: nisi maritus institutus fuisset turpis. de inoffi. testa. l. fratres. ita dicit glo. vel dic, quòd iure Longobardo maritus succedebat vxori, secundum Ioan. And. ¶ Tertio oppo. dicitur hic, quòd Raynutius substituit impuberi: & decepsit post pupillarem ætatem. ergo per aduentu pubertatis videtur substitutio expirasse: & per consequens Alterocham non admitti, vt l. verbis ciuilibus. ff. de vulga. & pupil. cum simi. ¶ fo. gl. quæ incipit. sed videtur & c. sentit cõtrarium: in cuius solutione considerat formam verborum, quibus ista compendiosa fuerit concepta: quia aut Alterocha fuit substituta per verbum commune, substituo. aut per verbum directum. f. hæres esto. vt primo casu trahatur ad fideicommissariam substitutionem post tempora pubertatis. & sic admittitur Alterocha, vt hic. secundo casu si Adiecta decepsit in ætate pupillari, Alterocha admittitur: sed post repellitur, quia substitutio expirauit. Ex qua glo. duo collige. primum, quòd substitutio compendiosa facta per verba communia hoc modo [quandocunq; filius meus decepsit sine liberis, substituo Alterocham] ista post pubertatem est fideicommissa. secundum glo. Sed an infra tempora pupillaris ætatis sit directæ pupillaris. gl. non tangit. secundum est, quòd substitutio compendiosa facta per verba directæ hoc modo [quandocunq; filius meus sine liberis decepsit: talis sit hæres] expirat, adueniente pubertate: nec postea substitutus admittitur. Aduertatis, quia quotidiana apud modernos, & antiquos adhuc non est bene clara. examinemus ergo primò, quando substitutio compendiosa sit pupillo per verba merè directæ. secundo quando per verba communia. ¶ qd ad primum, quando per verba merè directæ testator compendiosè substituit eo modo, quò glo. ponit. glo. tenet hic, quòd post pubertatem non admittitur substitutus: & sic tenet, quòd infra pubertatem sit directæ, & postea in totum expiret. Sed glo. in l. precibus. tenet, quòd ista omni tempore sit fideicommissaria: quæ opi. non videtur vera, per l. centurio. de vul. & pupil. quæ dicit, pupillo decedente in pupillari ætate, admitti substitutionem iure communi ad omnia bona. Si autem testator non adiecit [sine liberis] sed dixit [quandocunq; decepsit, talis sit hæres.] glo. in l. precibus. dicit, quòd post pubertatem nullo modo valet. Idem tenet in l. centurio. & communiter omnes Doct. & idem si adiecit [sine liberis.] vt postea non teneat, secundu Ber. hic. super uenit Io. An. in l. 1. eo. ti. li. 6. in nouella. vbi tenet, quòd infra pupillarem ætatem valeat iure directo: postea iure fideicõ. de primo dicit esse casum in c. 1. de secundo dicit esse casum hic: vbi dicitur, qd post tempora pubertatis valeat iure fideicom. Item de iure ciuili dicit, quòd est casus in l. precibus. de impu. & ali. subiti. nam ibi nulla specialitas ponitur in milite: licet fuerit sic de facto. & hanc opi. dicit esse consonam voluntati testatoris: ergo sequendam, vt l. in conditionibus. de condi. & demon. Bart. dicit aliter in l. centurio. dic vt ibi. ¶ In secundo casu, quando compendiosa sit per verbum [substituo, quandocunq; sine liberis.] & c. Idè tenet Io. And. vt infra tempora pubertatis valeat iure directo: postea obliquetur ex coniunctione istorum ca. & hoc verum, secundum eum, etiam si non fuerit appositum ver. quandocunq;. sed simpliciter dictum [si sine liberis decepsit, talem substituo.] Sed gl. in l. precibus. tenet, quòd ista sit omni tempore fideicommiss. Bart. dicit, quòd quandoq; ex verbis testamenti potest apparere, quòd uoluerit eam valere iure directo ex aliquo verbo: puta dixit [si sine liberis decepsit, substituo.] & adiecerit [accipiat de manu sua] vel [sine aliqua diminutione] & tunc valebit iure directo infra tempora pubertatis. quandoq; non apponitur aliquod istorum verborum in testamento. sed simpliciter locutus est testator: tunc dicit, quòd quia intentio testatoris est dubia, si est mater in medio: tunc in fauorem matris debet interpretari fideicõ-

miss. & ita intelligatur glo. l. precibus. & l. centurio. quod intelligit Bar. nisi sint substituti filii dicti testatoris: qui ex præsumpta voluntate defuncti matrem excludunt, vt not. in d. l. precibus. in vlti. glo. Sed dices. hoc uidetur contra casum. c. 1. infra eo. li. 6. vbi mater erat in medio: & tamen iure directo tenuit talis substitutio infra pubertatem. sed ibi fuerunt verba directæ, vt ver. moriatur. sed nos loquimur, cõ per verba communia facta fuit. si verò mater nec aliqua dictarum personarum esset in medio: tunc Bar. multum dubitat, & tandem residet cum Io. An. quòd infra tempora pubertatis sit pupillaris: postea fideicommiss. Ita dicit in d. l. centurio. in 3. q. & videtur hoc idem tenere glo. Infti. de pub. sub. §. qua ratione. quam Cyn. tanquam æquam consulendo tenuit, vt refert in d. l. precibus. doct. or meus in d. l. centurio. refert se sepius consuluisse secundum opi. gl. vt f. omni tempore substitutio talis sit censenda fideicom. dic vt ibi per eum. & prædicta procedunt, quando testator non distribuit tempora: scus autem si distinxerit tempus pupillaris ætatis a tempore pubertatis: vt quia dixit [si filius meus decepsit in pupillari ætate: vel postea quãdocunq;, talem substituo.] nã tunc ista substitutio est bimembris, non unimembris. & sic importat plures substitutiones, vt dicit glo. no. in d. l. precibus. & l. centurio. & in hoc omnes concordant. Sed quid si testator appositum verbum distribucium non distinxerit temporis: puta dixit. quandocunq; filius meus decepsit, talem substituo: tunc vidistis supra opi. Io. An. & Cy. tenent, quòd uarietur per tempora: vt infra pupillarem ætatem sit pupillaris. quòd est verum, secundum Bar. si mater, vel alius testatoris filius non esset in medio. post pupillarem verò erit fideicommissa. Bal. sequens glo. in l. precibus. & l. centurio. tenet, qd oĩ tempore sit fideicommiss. Et prædicta habent locum, quando compendiosa substitutio fit per verba merè directæ, vel per verba communia. si autè fiat per uerba merè obliqua: tunc omnes concordant, quòd infra pubertate, & post semper erit fideicommiss. vt l. coheredi. §. cum filio. de vul. & pupil. ¶ ¶ Quid si testator dicit [quandocunq; filius meus decepsit sine liberis, volo, quòd bona mea distribuatur inter pauperes] an ista substitutio infra pubertatem erit fideicommiss. vel directæ. tenet Bart. quòd directæ, vt not. in d. l. centurio. in secunda quæst. principali. Ex prædictis ergo (vt cognoscas compendiosam factam pupillo, vtrum sit fideicommiss. vel directæ: & quanto tempore duret.) aduerte diligenter ad verba testamenti. quæ autem sint verba directæ, quæ communia, & quæ obliqua: dic per Bar. in d. l. centurio. ¶ ¶ Quæro ¶ ex quibus præsumatur ista voluntas defuncti, qd voluerit matrem excludi per tacitam pupillarem. respondeo ex quatuor principaliter. primò ex his, quæ testator dixit extra testamentum. Secundo ex his, quæ testator dixit in testamento. Tertio ex conditione personæ matris, & similibus personarum: de quibus excludendis tractatur. Quarto ex conditione personæ, qui est substitutus. videamus de quo libet. dixi primò, quòd ex his, quæ testator dixit [extra testamentu.] & c. quid enim si dixit. [si filius meus moreretur, nollem, quòd mater eius haberet vnum obolum: vel similia uerba.] certè videtur sufficere. ad hoc ar. eo. tit. l. quoties. §. 1. & quòd ibi not. ad idem de leg. 1. l. si quis in fundi vocabulo. pro hoc l. Titia. §. idem respondit. j. de ver. obli. cum simi. secundo potest apparere ex verbis positis in testamento. quid enim si testator matri pupilli reliquit aliquid: & iussit eã esse cõtentam: & qd plus de bonis suis petere no posset. in hoc dicit Guil. si quidem ista verba fuerunt adiecta in legato relicto ab ipso pupillo: tunc matri non præiudicatur in successione pupilli. quæ venit post mortè pupilli. vt l. Paulo Calinico. §. 1. j. de lega. 3. Sed si ista verba sunt adiecta in aliquo legato relicto a substituto pupillo: tunc secus præsumitur enim, quòd uoluerit substitutum matri præferri, vt l. p. tor. in prin. de leg. 2. pro hoc facit optimè. l. fideicommiss. §. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. YYY 4 si quis

si quis ita. de le. 3. & quod ibi dixi. quod puto verum. ¶ Sed
 35 quid si testator reliquit uxori suae aliquid: donec vidualem
 vitam seruauerit: & quando transfuerit ad secunda vota. an
 ex praesumpta voluntate defuncti, sicut per transitum ad se-
 cunda vota illo relicto priuatur: ita excludatur a tacita pu-
 pillari. videtur. istud legatum annuum potest debere, & in-
 cipere debere pro futuris annis a substituto pupillo: sicut ab
 ipso pupillo, ut l. si fundum sub conditione. §. si pater. §. de le
 ga. 1. facit l. non solum. §. liberationis. de lib. leg. & ideo sicut
 per transitum ad secunda vota testator voluit ab illo legato
 priuari (etiam in personam substituti, seu alterius hrdis pu-
 pilli per cursum, & successione temporis: eadem ratione
 potest praesumi, quod voluerit eum per transitum ad secunda vo-
 ta a tacita pupillari excludi. Tertio potest probari ex condi-
 tione personae matris, & similitum personarum: de quibus ex-
 cludendis tractatur. ut ecce, quid si mater erat odiosa tempo-
 re testamenti (quia habebat amicitiam cum scholaribus. &
 sic eum multum offenderat) certe praesumam eam voluisse
 excludi a tacita pupillari, ut l. 4. in fin. & l. ex parte. §. de adi.
 leg. & l. si inimicitiae. §. de his, quae vt indi. & hoc etiam tenet
 Guil. de Cug. ¶ Item quid si mater non est capax heredita-
 tis pupilli (quia pupillo tutorem non petiit) certe pinde est,
 ac si non esset mater, ut l. 2. in fin. ad Tertul. & l. 1. §. pen. §. de
 contratab. & ibi dixi. & idem esset dicendum, si post mortem
 pupilli vxor testatoris aliquid inhonestum commisset, vt
 no. in l. fideicommissaria. C. de fideicom. & l. fororē. de his, quae
 vt indi. Quartò dixi, quod probatur ex conditione personae sub-
 stituti. pone enim, quod frater pupilli, filius testatoris est substi-
 tutus pupillo vulgariter: certe tacita pupillaris excludit ma-
 trēm. quia praesumptio est, quod testator voluerit filium suum uxori
 suae praeferrere, arg. l. cum acutissimi. cum simi. C. de fideicō.
 & hoc videtur sentire gl. in l. precib. C. eo. quod mihi v̄ multum
 esse consonum uoluntati defuncti. facit ad hoc l. peto.
 §. fin. de leg. 2. facit l. Lucius. eo. titu. l. generaliter. C. de insti.
 & substi. praedicta uera in fratre pupilli: secus in fratre testa-
 toris patruo pupilli, secundum Guil. de Cug. in l. 3. 2. respon.
 de lega. praestant. ¶ Sed quid de matre defuncti. quid enim si
 mater defuncti est substituta vulgariter pupillo? certe dicit
 Guil. de Cug. idem, quod in filio, tali ratione. quia quandoq;
 ab intestato pupillo aequaliter succederet: sicut filius testato-
 ris, frater pupilli, vt in Auth. defuncto. ad Tertul. Item quia
 est de parentibus. ar. d. l. 3. post prin. §. de le. 1. ita dicit Guil.
 quod satis mihi placet. contrarius est effectus. & c. praedicta
 tractat Bar. in l. moribus. ff. de vulg. & pup. in ea. q. circa fin.
 36 ¶ Quartò opp. dicitur, quod fuit obiecta usufructio pro dote, &
 non profuit: sed videtur, quod prodesse debuerit: quia, secundo ma-
 trimonio, rebus traditis inestimatis, ut hic erat, talis prescrip-
 tio locum habet, ut ff. pro dote. l. 1. hic autem dicitur, quod non
 profuit: ergo male. sol. dicit gl. tunc prodest & c. quod ideo filiis
 huius P. non profuit haec exceptio: quia Alterocha, & filius
 agebant actione ex testamento ad fideicom. uniuersale: quae
 Rayn. in testamento eis restitui mandauit: sed actio ex testa-
 mento non tollitur longo tempore, sed longissimo, cum sit
 actio personalis, ut C. commu. de leg. l. 1. & de confi. pecun.
 l. 2. ita dicit glo. super qua fo. An. tangit duo puncta. primum,
 37 quod quando habeat locum usufructio pro dote, vel alia pro re,
 quae in dotem traditur. & quot actiones competant ex testa-
 mento illi, cui aliquid est relictum: & an omnibus, vel al-
 tera uti licet. Quò ad primum dicit, quod aut traditur in dotē
 res inestimata, aut aestimata. primo casu aut traditur eo ani-
 mo, ut statim sit accipientis: & tunc ante matrimonium hēt
 locum tit. pro suo. post matrimonium uerò habet locum tit.
 pro dote, ut ff. pro dote. l. 1. & hoc uerum, cum de iure, & de
 facto sequitur matrimonium: alia etiam post contractum de
 facto habet locum titu. pro suo, ut l. Proculus. ff. de iure dot.
 Alii hoc casu dicunt, quod pro dote, si iustus error interuenit: si
 autem non apparet, quo animo tradiderit in matrimonium:

tunc praesumitur, quod animo transferendi statim dominium,
 ut l. si ego. de iure do. tunc ergo transfuit usufructio cond.
 in re aliena, ut l. quod ubi. de iure do. aduerte tamen, quod sim-
 plex traditio tunc in dubio operatur translationem domi-
 nii, etiam ex contractu conditionali, quando praecedat con-
 tractus habilis ad dominium transferendum, vt in iuribus
 praesalleg. alia simpliciter traditio, non praecedente contra-
 ctu, videtur facta causa custodiae, ut l. cum pater. §. pater plu-
 ribus. de leg. 2. secundo casu quando res traditur aestimata:
 tunc secundo matrimonio, habet locum titu. pro emp. quae aesti-
 matio similis est emptio, ut l. 1. ff. pro empto. quod intelli-
 go uerum, nisi aestimatio facta sit, ut sciatur ualor rei: ut sic
 reddatur, nam tunc usufructio tutelae pro dote. quod dicit
 ut l. quoties. & l. si inter uirum. C. de iure do. Si autem nondum
 matrimonium sit secutum: tunc dicunt quidam non usufructio
 pro suo: quia est in pendenti talis uenditio: ergo omnis usufructio
 cessat ante conditionis euēntum. ff. pro emp. l. 2. §. si sub
 conditione. Bar. tenet opi. Ray. §. etia ante secutum ma-
 trimonium habeat locum tit. pro suo. ut no. in l. 2. ff. pro do-
 te. applicando igitur praedicta ad uer. tutorem filiorum, & c.
 dic. quod non profuit praescriptio alleg. quia aut fuerunt res tra-
 ditae aestimatae: & cessat tit. pro dote. aut inestimatae: & tunc
 constante matrimonio non currit praescriptio contra dotē.
 ut ff. pro dote. l. 1. ante si. soluto autē matrimonio, cessat usuf-
 ructio pro dote, ut ibi. his ergo de causis illa exceptio non ua-
 lida, nec curata: similiter nec annalis exceptio, ut dicit glo.
 hic alleg. §. secundum articulum, quot. s. actiones competant
 ex testamento. Io. An. non perfecte declarat. aliter ergo di-
 cas: & sic, quia aut legatur quantitas, aut species. si quantitas:
 tunc aut quantitas, in genere, aut in specie. primo casu cum
 legatur quantitas in genere, ueluti. 10. lib. habet legatarius
 personalem ex testa. & hypothe. quia bona testatoris sunt
 obligata pro illis 10. Si uerò legatur quantitas in spē (ueluti
 pecunia, quam habet in arca) tunc datur rei uendicatio,
 ut l. sed si certos. de leg. 1. si uerò legatur speciem: tunc aut in
 genere (puta hominem.) & habeo actionem ex testamento,
 & hypothe. aut in specie: & tunc aut rem suam, aut sui haeredis,
 uel legatarii, aut prorsus extranei: si suam: tunc hēt lega-
 tarius tres actiones, personale, ex testa. & hypoth. & rei uen-
 dicatio. ut l. 1. C. comu. de leg. ¶ Sed instabitur. quod potest com-
 petere a ctio personalis pro re propria, non uidetur, ut Insti.
 de actio. §. sic itaq; & est speciale in iure, ut l. 1. in fin. usufruct.
 quemad. ca. nec similiter hypothecaria vt competere pro re
 propria, ut l. nec pignus. ff. de reg. iur. breuiter dic. quod pro re le-
 gata ipsius testatoris legatarius habet dominium de iure com-
 muni. hypothe. & personalem de iure speciali. sed priuilegiū
 nunquam aufert utilitatem iuris communis, ut ff. de cap. l. in
 bello. §. si quis seruum. & quod no. de secund. nup. l. hac edi-
 ctali. §. omnibus. & sicut dominium de iure communi non ex-
 cludit personalem de iure speciali: ita nec hypothecaria, quae
 sequitur personalem. secundo casu, quando legatur rem haeredis,
 uel legatarii: tunc uidetur, quod transeat statim dominium,
 sicut in re propria dixi: & per consequens datur etiā rei uen-
 dica. & ita tenet gl. in l. 2. C. commu. de leg. quae ab omnibus
 reprobatur, ut l. unum ex fa. §. si rem. de leg. 2. & est gi. con-
 traria. ff. de serui. l. Papi. de quo per Cy. in d. l. 2. in 1. q. tertio
 casu, quando legatur res aliena: tunc in casibus, in quibus ta-
 le legatum debetur (vt dixi in c. filius. §. eod.) dicitur quod datur
 ex testamento: ut rem redimat, uel det aestimationem, ut l. non
 dubium. de leg. 3. & hoc, cum legatur quantitas, uel speciem.
 quandoq; legatur rem incorporalem: & tunc aut ius liberatio-
 nis: & habet excep. & actionem ex testamento ad liberandum:
 vel dicit, ut no. gl. in l. 1. C. commu. de leg. aut est nomen, & ha-
 betur legatarius utilem actionem in eo nomine. C. de lega. l.
 ex legato nominis. aut est seruitus realis: & tunc ius seruitutis
 transit ab adita hereditate, & datur coessoria. ff. quae ad-
 ter. amut. l. si partem. aut est seruitus personalis: & tunc con-
 fessoria

fessoria datur, & hypothe. sed in rem, & confessoria non datur:
 quia simul non concurrunt. ff. de excep. rei iud. l. fin. §. Latini.
 uel dic. quod possunt concurrere, una de iure speciali: alia
 de iure communi, ut dixi. & hanc distinctionem ponit Cy. in
 d. l. 1. commu. de leg. Ex praedictis apparet magnus fauor, quod
 a iure impeditur, ut uoluntas testatoris impleatur: concur-
 rit enim actio personalis, & rei uendicatio in eadem re. Itē
 rei uendicatio, & hypothe. aduerte tamen, quod ista hypothe-
 caria non competit uni legatario contra reliquum. unde si le-
 gatus est mihi fundus, tibi equus: ego contra te, & tu contra
 me hypothe. non habemus: sed in rebus aliis non legatis spe-
 cialiter competit hypothe. contra haeridem, & alios posses-
 fores. & ita no. gl. in d. l. 1. arg. l. fin. §. exceptionem. qui po. in
 pig. hab. & praedicta sunt uera, quando testator legat speciem
 purē. si autem alternatiuē istam, aut illam: tunc licet ambae
 sint in bonis testatorum, & in obligatione: non transit domi-
 nium. & sic non datur rei uendicatio: sed personalis, & hypo-
 the. ut l. si in re agat aliquis. de rei uend. ¶ ¶ Quid si testator
 40 damnauit uedere certo pretio: & legatarius offert pretium.
 nam statim habetur uenditio pro perfecta. ff. de contrahen.
 emp. l. Labeo. Sed an tunc ager actione exemptione, uel rei
 uend. i. an oblato pretio illud intelligatur, quod uera tradi-
 tio requirit, & illud operetur: an operetur illud, quod legat.
 primo enim casu non transfertur dominium: secundo sic. Iac.
 de Are. tenet, quod conuenio pretio, & uenditione inter partes
 non transfertur dominium statim traditione secuta: sicut
 in aliis emptionibus. per l. si fideiuss. §. si. & l. si equo. alleg. Dy.
 consuluit, quod detur rei uendicatio: & conuentione inita, trans-
 ferat dominium, tanquam debeatur ex uelima uoluntate, p
 l. vxor. §. agri plagam. ff. de leg. 3. per Iac. de Are. facit l. si ha-
 res testamento. de act. emp. Et aduertendum, quod illa, quae de
 hypothecaria dicta sunt; intelligenda sunt in bonis defuncti.
 In bonis autem haeredis, non aut legatarii, hypothe. locū hēt licet
 gl. aliter dicat, & non bene, ut refert Cy. in d. l. 1. in 10. quas.
 ¶ Item aduertendum, quia praedicta uera in legatis, & fidei-
 commissis. singularibus. pro uniuersali aut fideicommissio conse-
 quendo (ut in casu huius c.) proditum est auxilium Treb. sen-
 natu. con. & in multis differunt relicta uniuersalia a singula-
 ribus. quod dicit, ut l. 2. ff. de leg. 1. per Bar. & Cy. in d. l. 1. Rur-
 sus aduertendum, quod licet dixerim, tot competere actiones,
 illud est uerum in natiuitate, & a prin. non in prosecutione
 iudicii, ut l. cum filius. §. uariis. de leg. 2. per Cy. & de praedi-
 ctis tangit hic aliqua Host. qui merito erubescat ubique cla-
 mans non curandum de specie actio. nam imò curandū: cū
 aliter in una, quae in alia sententia sit ferenda. & adde ad hoc,
 quod no. Inno. in c. cum dilectus. de ord. cog. ¶ ¶ Quartò prin-
 cipaliter opp. & v̄, quod tertia Clarae, & tertia Adalefacae in bo-
 nis Rayn. iure aliquo non debeatur: nam in successione pri-
 ma causa est filiorum, ut in Auth. de haere. que abintest. defe.
 in prin. sol. vt in gl. sed quid ad matrem & c. super quo Ioan.
 And. de isto iure Longobardorum, an sit approbatum, ali-
 quam mentionem facit: super quo (vt ad utiliora ueniā) non
 41 insisto. ¶ ¶ Quintò opp. ad ver. cum autem. & v̄, quod donatio,
 & uenditio tertiariū Clarae, & Adalefacae non ueniunt rescin-
 dendae aliquo iure: nam donatio perfecta non reuocatur: nisi
 per querelam inofficiosae donatio. ut patet in toto titu. C. de
 inoffi. dona. hic autem per Alterocham intentatam non appa-
 ret. Item uenditio legitimē facta non reuocatur uelto iure ra-
 tione legitimae: nam per traditionem illorum factus fuit dn̄s
 tertiariū Adalefacae. vt Insti. de rer. diui. §. per traditionē. fo. gl.
 quae incipit. petiuerat enim, & c. sentit istud contrarium, & di-
 cit, quod hoc Alterocha petiuit. si donationem reuocari, ut inof-
 ficiosam. & sic reuocata fuit pro parte per istum Car. sed v̄,
 quod minus bene. nam querela inofficiosae donatio. est similis
 querelae inofficiosi testamenti. vt C. de inof. don. l. si. sed que-
 relā inofficiosi testamenti rumpit testamentum: ita quod inten-
 tans eam, succedit in totum. C. de lib. praet. l. maximum uictū.

ergo Alterocha non solū partem legitimam: sed dimidiē istius
 donationis rescissae in totum habere debuit. sol. dicit Io. An.
 inter querelam inofficiosi testamenti, & inofficiosae donatio-
 nis sunt plures differentiae: & inter ceteras est ista. quia p̄ illā
 reuocatur totum. per istam reuocatur pars. quod an sit ue-
 rū: dicit, ut dixi plenē. §. de dona. c. fin. Alias ēt differentias hic
 assignat Io. And. quas omitto. & uenio ad declarationē, quo
 iure uenditio illius tertiariū Adalefacae pro parte legitimae Al-
 terochae reuocatur. nam (postquam partim est solutum) non
 dēt emptor perdere, ut l. ab Anastasio. C. man. imò si ab alio
 euinceretur, Alterocha, filia, & haeres Adalefacae tenentur, non
 habita ratione legitimae, dicto P. creditori haereditario. cuius
 debitum prius est, quā legitima, detrahendum, ut l. si. §. in com-
 putatione. de iur. delib. sol. Io. An. tangit istud contrarium
 in tex. super ver. uendiderat & c. & concludit, quod ista uenditio
 fuit, uel praesumitur fraudulenta: quia uendit omnia bona.
 quod tex. non dicit: primò dicit, partem. ex quo colligit, quod
 42 pater uendendo quotam bonorum, sibi probetur fraus, uendi-
 tio reuocatur vsq; ad legitimam: sicut si in fraudem uenderet
 omnia bona sua. Idem si singula bona in istum, & in illū. vtrū
 autem hoc sit uerū, siue emptor sciuerit, uel ignorauerit ma-
 lam fidem patris uenditoris: uidetur, quod si ignorauerit, non de-
 beat damnum pati: & sibi magis, quā filio sit fauendum. quia
 suum est debitum filii, quasi debitum: & non sunt paria, & c.
 vt l. si. C. de codi. si autem fuit sciens (pretium tamen soluit)
 an debeat ipsū perdere. quidam quod sic: quia uidetur donare.
 vt l. cuius per errorem. de reg. iur. nec uidetur deceptus, qui
 scit & c. l. 1. de act. empt. Alii aliter dicunt, ut hic in nouella.
 sed praecedentē opin. si quò ad rescindendum uenditionē sic
 distinguendum, participauerit emptor fraude, necne, tenet
 Cy. in l. 1. in 7. q. C. de inoff. dona. ubi plenē de ista quaestio.
 ¶ ¶ Sextò opp. ad ver. in eo uerò. ubi dicitur, quod Adiecta, siue
 43 haeres de restituendo rogata Alterochae sorori suae computat
 sibi in quartam treb. fructus perceptos post lit. contest. Sed
 contra de li. iubemus. C. ad treb. ubi frater rogatus restituere
 sorori, uel filii non computat sibi fructus in quartam: hic
 dicitur contrarium. ergo male. sol. dicit gl. quae incipit. ex quo & c.
 quod l. contraria loquitur de perceptis ante lit. contest. sed illud
 c. loquitur de perceptis post lit. contestata. ita quod illa l. per istud
 c. limitatur. uel potest dici, quod istud priuilegium speciale con-
 cessum liberis primi gradus de restituendo rogatis, vt non co-
 putent sibi fructus, non uendit sibi locum in haeredibus eo-
 rundem: & sic loquitur hic. unde mortuo filio de restituendo
 fratri, uel filii grauato, haeres eius computabit sibi fructus
 post perceptos in quartam, vt in j. c. ar. l. si patronus. de le. 2.
 ¶ ¶ Sumpta autem hinc occasione pro pleniori declaratione ma-
 teria huius glo. & praecedentis, quae incipit. non ergo. plura
 ueniunt declaranda. si quot sint species quartarum. Item an
 legata, & fideicommissa, donationes, & alia, quae quis hēt de
 bonis defuncti, debeant sibi computari in quarta tali. Itē an
 fructus percepti de haereditariis imputentur haeredi: uel filio
 in quarta: uel debeat eos lucrifacere. declarabo igitur ista,
 & illa, quae restant, per quaestio. ¶ ¶ Primò ergo quarto, quot
 44 sint species quartarum. & gl. ponit hic tres spē quartarum.
 adde alias spē, quas gl. tangit in l. in quartam. ff. ad leg. falc.
 & plenius per Cy. in l. filium quem habentem. fam. er. Alii
 aut omisissis, quarto de quarta iure natura, quae iure nouissi-
 mo est triens, uel semis, secundum numerum filiorum, ut in
 45 gl. no. ergo. & c. ¶ Pone igitur, quod habens duos filios vnū iuste
 exhæredat: quae erit legitima alterius: an dimidia triētis tan-
 tum: an totum triens? dicit, quod triens: quia exhæredatus non fa-
 cit partem: cum pro mortuo habeatur, ut l. 1. §. pater. de co-
 iun. cum emancip. lib. Item si alius non est exhæredatus: sed
 alius incapax, puta frater minor, ut l. si necesse. §. si deporta-
 tus. de bon. lib. Quid si habet quinque filios, quorum vnus est
 incapax. si frater minor. an legitima aliorum quatuor erit se-
 mis: uel sic iste frater computetur in numero quinque. an uerò
 erit

erit triens, tanquam iste frater non sit in rerum natura? dic, qd erit triens, quia sicut aliis in minuendo non nocet: ita nec debet in augendo prodesse, vt l. & si contra. de vulg. & pup.

46 ¶ Quid si filia renunciauit hereditati paternae: an legitima masculi erit triens, vel dimidia trientis, habito respectu ad filiam? ex praedictis vtr, qd cum ipsa excludatur, non faciat partem: quia incapax vnus ex his vnde quicq; proueniens non minuit, nec auget, vt ex praedictis apparet. Sed aduertatis hic ad qd dependentem ex praemissis per do. meum in repetitione solemnii Bononiae, me audiente, plenè discussam contra opi. Bar. & est talis. ¶ Nunquid frater à fratre preritus faciat partem matri: quae agit ad supplementum legitime. Cyn. dicit, qd non facit partem: quia, cum frater excludatur à quae rela. pro mortuo habetur. Inst. de succ. lib. §. sed nostra. & in Auth. de nup. §. soluto. ver. si quis enim. Item qui non admittitur ad partem, nec admitti speratur, non facit partem, vt ff. de inof. test. l. qui repudiantis. & l. si proponas. §. si. & licet illae leges loquantur in querela: idem in iure agendi ad supplementum, quod succedit loco querele, vt l. omnimod. de inof. testam. Bar. tenet contrarium, & probat talibus rationibus. Ista mater iure suo non potest petere, nisi tertiam eius, quod esset habitura ab intestato. & sic ceteris paribus, idem eest ex test. vt mater habeat partem suae legitime, & non fratris. Nam si tu dares partem legitime debitam fratri, non posses alio iure dicere dictam partem fratris matri deberi: qd iure accrescendi. sed secundum Bar. hoc est impossibile, qd in legitima habeat locum ius accrescendi: quia frater, & mater defuncti in legitima sunt conuincti conjunctione legali: sed inter conuinctos conjunctione legali non habet locum ius accrescendi, nisi in vniversali successione, vel in usufru. vt l. si seruus communis ab extero. de acq. here. & l. & Proculo. de le. 2. sed successio in legitima non est successio vniversalis, vt no. de rei vendi. l. cum à matre. nec potest dici hunc filium pro legitima conueniri, vt heredem. ff. si quis omis. cau. test. l. 1. & de transac. l. controuerfia. ergo hic cessat ius accrescendi: nam nulla coniunctio est inter matrem, & fratrem: nisi coniunctio iuris dispositione legali. probat etiam hoc alia ratione: dicit enim, qd quando aliqui succedunt diuerso iure: inter eos non habet locum ius accrescendi. ff. de bon. poss. l. si cum patrone. sed frater, & mater admittuntur ad legitimam diuerso iure: & legitima fratris est quarta. quia non inuenit aucta: sed legitima matris est tertia. in Auth. de trien. & semiss. §. 1. cum ergo veniant ex diuersis constitutionibus, nulla est inter eos coniunctio, nec legis, nec uerbis, nec re: quia distinctis portionibus admittuntur. facit. ff. qui. mo. usufru. amitt. l. sub conditione. Et praedicta uera, maxime si testator prohibuit ius accrescendi, quod pater est in legitima prohiberi: sicut in omnium particulari successione, vt l. dnis. ff. de usufru. per istas rationes, tenet D. Bar. quod s. dictum est. Doct. meus tenet oppositum, & defendit opi. Cy. dicit. n. qd frater non facit partem matri: & mater admittitur sola non per ius accrescendi: sed iure proprio. & per hoc excludit rationes Bar. s. factas. succedit enim tanquam sola per amotionem obstaculi: non tanquam coniuncta cum fratre, qui est inhabilis: & quantum ad ius agendi retinetur pro nullo: nec connumeratur inter agentes. vnde proprie loquendo dicitur nullus, non aut conuinctus. pro quo alleg. gl. l. pater filiam. de inof. testam. quae et alleg. Cy. praterea ille, qui non includitur in dispositione legali, nec re, nec uerbis, & lege, ille non est conuinctus, sed nullus: sed iste nullo modo includitur, ergo & c. hoc tenet Oldra. in simili. q. & subtiliter arguit confi. 160. vbi vide. praterea posito, qd mater intret per ius accrescendi, dicit ipse, in legitima habet locum ius accrescendi. qd tenet Dy. in l. plane. §. si conuinctum. de leg. 1. alle. pro casu. in Auth. de natur. & vr de pub. §. quod si legitimum. colla. 4. quam rub. pauci habent. Alij habent eam post ti. de consilib. & gl. allegat illum tit. in Auth. de trien. & semiss. §. 1. colla. 3. Bald.

hac confirmat. nam si ratione legitime habet locum ius accrescendi in tota hereditate, vt no. Doct. in l. quoties. de hered. inst. ergo & in parte altera legitime, vt in Auth. vt cum de app. cog. §. quoties. vbi est expressum. nam in habentibus. sym. bolum facilius est transitus, vt l. an in uilis. §. fin. cum sim. de accep. Non obstat. l. & Proculo. quia aliud in legitima: aliud in legato simplici: cum ratione legitime quis dicatur haeres. & sic legitima magis accedit hereditati, qd legato, vt no. in l. filium. de leg. praet. & de inof. testam. Auth. nouissima. Item in eo, quod dicit Bar. qd ius accrescendi in legitima potest prohiberi, non videtur bene dictum. quia legitima debet ex prouidentia legis. vnde sicut ipsa non potest prohiberi: ita nec eius qualitas, & natura potest impediri: cum sit debita, & de necessitate, vt d. ceterum. vbi est casus. & de adop. l. si arrogator. verè tamen proprie loquendo non est hic tractandum, & (vt dixi) de iure accrescendi: quia legitima portio legitime debetur fratri illo casu, vt no. in Auth. de here. & per col. §. primum. si nulla portio: ergo nihil vacat ab eo. & per ceteros nec accrescit: sed non decrescit. & hac uera, vbi turpis persona non sit instituta: sed turpi persona herede instituta, text. cum gl. dicit, qd fratri debetur legitima, quasi iure naturae.

48 ¶ Quero ergo tunc si mater repudiat legitimam suam: an accrescat fratri. vtr, qd sic, vt d. ceterum. Sed ille §. loquitur in ascendentibus, & descendentibus, non in transuersalibus. videtur ergo dicendum, qd non, per d. l. sed cum patrono. primam partem tenet Bar. l. qd habeat locum ius accrescendi, vt l. 1. §. si quis ex nepotibus. de coniu. cum eman. lib. & si dicas. ibi loquitur in successione vniversali. Respon. qd successio legitima accedit per omnia vniversali successioni: praeterquam ad onera debitorum. Non ob. l. sed cum patrono. quia loquitur in remediis contrariis in secundum tab. & contra tab. vnde vnus non potest accrescere alteri: quia qd accrescit, dicitur esse eiusdem formae, & naturae, non contrarie. ar. eius, quod no. in simili. in c. hi qui. de praeb. lib. 6. p. Archi. & Ioan. An. Sed questio nostra loquitur in legitima: quae est eiusdem naturae, & qualitatis in quolibet conuinctorum. Non obstat, si dicas, qd veniant ex diuersis constitutionibus: quia non est nouum, qd diuersae leges coniungantur adinuicem, & fiant tanquam vna lex. ff. de libe. & posthu. l. Gallus. §. ille casus. & C. de iure delibe. l. fin. post prin. Ista sunt dicta Bal. in repetitione dictae l. pater filium. de inof. test. Vbi quaerit: si pater instituit extraneum, vni ex filiis aliquid reliquit, alterum exheredauit iuste: an legitima instituti erit triens: an dimidia trientis; ita qd filius exheredatus faciat sibi partem: licet non admittatur ad ple. Dyn. tenet, qd triens. Bart. qd dimidia. Bal. idem quod Dy. Subiungit etiam, qd an sicut exheredatus non minuit: ita non augeat legitimam aliorum: puta alij erant quatuor: si iste exheredatus non computabat, illorum quatuor legitima erat triens. isto autem computato, erat semis. Bar. qd semis. & sic exheredatus computet in numero ad augendam legitimam quatuor liberorum. Bald. dicit ibi, qd cum habeatur pro mortuo, & sibi nulla legitima debeatur: non potest transfundi ad fratres aliquid ex persona sua, vt dixi s. Et praedicta applica ad q. in qua Bar. consuluit. ¶ vbi que per Italia sunt statuta, qd extantibus filiis masculis, filia foemina non succedat patri. pone ergo, qd extat masculus (sed est incapax) an impediatur sororem succedere. vtr, & non, vt ff. de bon. lib. l. si necem. §. si deportatus. & hoc tenet ipe. nam fauore masculorum statutum sic disponit, vt l. seruo legato. §. si testator. de leg. 1. & excluditur soror à fratre, tanquam ab habente ius potentius. ideo fratre excluso, soror admittitur, vt l. 2. §. si sit. ff. ad Tertul. de hoc latè per eum in l. 1. §. quidam filium. ff. de contrat. & l. 1. §. si pr. de coniu. cum emanc. libe. Ex praedictis collige, quod ad text. si ista Clara repudiasset tertiam, an accresceret Adalesaca habenti aliam tertiam. & si vna ex filiabus repudiasset partem legitimam: an accresceret alteri sorori tantum, vel etiam Adalesaca,

lesaca, & Clara, sol. ex praedictis collige per teipsum, & c. ¶ Se cundò principaliter quaero. ¶ an. l. quod capitur de bonis defuncti, computetur in quartam: & prosequatur in quarta fal. in quarta treb. & in quarta debita iure natura. quod ad quartam falcidiam distingue: aut haeres capit de bonis defuncti extra causam testamenti: aut ex test. Primo casu, aut propter hoc capit expressè, vt sibi imputet in falcidiam: & imputat, vt l. cum quo. in fi. ad leg. falc. aut capit propter aliam cam: & tunc fecus, vt l. pater filiam. in prin. eo. titu. Secundo casu, quod capit ex test. & tunc aut iure hereditario: aut iure legatario: aut cā conditionis implenda: aut ex cā modi: aut ex cā praeteriti ex iussu testatoris. primo casu imputatur in falcidiam, ut l. in quartam. ad leg. falc. secundo casu, aut legatur sibi à legatario: & nil computat in falcidiam; quia nil iure hereditario habet, vt l. si à me. eo. tit. nisi quod ad ipsum, qui dat, vt ar. l. Nefennius. aut quod ad alios. & tunc aut fuit legata pecunia non hereditaria: vel corpus non hereditarium: & nil imputatur. quia nil iure hereditario capit. aut fuit legata pecunia hereditaria: & tunc si fuit iussus dare, vel detrahare: & totum computat. de le. 2. l. cum pater. in prin. Aut cohæres fuit iussus sibi dare: & tunc sibi pro hereditaria parte computat: vel quarta hereditaria, vt statim dicam. & no. in d. l. in quartam. ad leg. falc. & l. id autem. eo. tit. Si verò corpus hereditarium: & tunc aut detrahit falcidiam de voluntate defuncti: & computatur quarta hereditaria: aut contra, vel propter voluntatem: & tunc tota hereditaria portio, vt ff. ad leg. falc. l. Titia. & no. in d. l. Nefennius. eo. titu. Tertio casu quando capit causa conditionis implenda: tunc si quidem legatarius possidet; ita qd ab herede conuenitur: & imputat in quartam quod ad dantem: non quod ad alios. ar. d. l. Nefennius. Si uero haeres possidet, & ipse conuenitur: tunc aut fuit datum à statulibero: & dic, vt l. id autem. ad leg. falc. Aut ab extraneo: & tunc nullo modo imputatur in falcidiam: nec quod ad dantem: nec quod ad alios, vt d. l. in quartam. & l. id aut. & l. si fundus legatus. eo. titu. Quarto casu quando capitur vi modi: & imputatur in quartam, vt l. in ratione. §. quid tamen. & fi. ad l. fal. Quinto casu quando capitur loco pretii: tunc computatur in falcidiam. eo. tit. l. qui fundum. & ibi no. & l. ad veterani. §. 1. & hac distinctio procedit in falcidia. ¶ Tertio quaero in treb. an quicquid haeres consequitur ex bonis defuncti, in trebellianicam imputetur. iterum sic distingue. aut capitur extra testamentum: & idem, qd supra dixi in falcidia. aut ex testamento: & tunc aut iure institutionis: & idem. aut iure legati: & tunc aut ab extraneo, vel legatario: & indistinctè imputatur, vt l. deducta. §. nummis. ad Treb. aut corpus non hereditarium: & imputatur: licet fecus in falcidia. aut corpus hereditarium: & tunc idem, qd in falcidia. quia aut quaeritur de imputatione quod ad ipsum cohæredem: & imputatur totum: aut quod ad alios fideicommissarios: & tunc aut datur hic de voluntate: aut contra voluntatem, vt d. l. Titia. si uero capitur causa implenda conditionis: & tunc aut remansurum penes eum: & imputatur, vt hic. aliàs fecus, vt l. accep. Si uero capitur ut pretium: tunc imputatur, vt s. distinctum est in falcidia. ¶ Iuxta praedicta quaeritur, qd in falcidia imputatur solum quod capitur iure hereditario: & aliud in treb. no. hic Io. And. & Accur. in d. l. in quartam. vbi dicit. qd ideo inest; quia in falcidia plus grauatur haeres: quia onera remanent apud eum insolidum: ideo releuatur, ut solum quae iure hereditario capit, imputentur in falcidiam: sed in treb. non sustinet onera, nisi pro parte. ff. ad Treb. l. 1. §. fina. ideo plus grauatur. idem tenet Cy. in l. filium quem habentem. fa. etc. Bar. reddit aliam rationem in d. l. in quartam. vbi videas etiam rationem diuersitatis inter corpus hereditarium: non hereditarium: & pecuniam: & hoc de treb. ¶ Quarto quaero, quod imputetur in quartam debitam iure naturae. dic, qd aut aliqd capitur extra patrimonium defuncti: & nullo modo in illam quartam imputatur, ut l. fancimus. §. repletionem. de inof. fi.

testam. aut capitur ex defuncti patrimonio: & tunc, aut iudicio testatoris: & imputatur in quartam, quocumque iure habeat, siue iure hereditario, siue legati, vel alio modo capiatur, vt l. si quando. de inof. test. l. etiam. §. pen. & fi. de bo. lib. dummodo aliquid iure institutionis habeat, vt in Auth. vt cum de app. cog. §. aliud quoque capitulum. & dixi s. in prima op. aut capitur inter viuos: & tunc aut est donatio ob causam (vt dos, & donatio propter nuptias data causa militiae: tunc illud imputatur in quartam. vt l. quoniam nouella. & l. omnimodo. de inof. test. Si uero est donatio simplex, seu simplex datio: tunc aduerte. si quidem valuit in vita: tunc non imputatur in quartam, nisi sit dictum: vt si datur filio emancipato, vt l. si quando. §. si pater. de inof. test. & ita fecit D. Accur. quando Franciscum emancipauit: quia fuit dictum expressè, qd in falcidia imputaret. pro hoc est tex. in l. etiam. §. sed si non mortem. de bo. lib. ¶ Idem dicerem, si esset facta donatio filio in potestate propter merita praecedentia. nam tunc statim valet donatio, & percipit tanquam aduentitium, ut not. glo. in Auth. vnde si parens. de inof. test. Si uero donatio non tenuit ab initio: sed fuit morte confirmata: tunc in quartam imputatur, ut est casus in l. filium quem habentem. secundum lecturam Azo. & probatur in d. l. etiam. §. sed si non mortem. ¶ Sed pro declaratione praedictorum quaero, quae est ratio, qd in quartam treb. & falcidiam non imputatur, quod capit extra testamentum, vt l. pater filiam. ad leg. falc. & computatur in debita iure natura? dic, qd falcidia & treb. debetur ratione testamenti: ideo in ea non imputatur nisi quod uenit ex testamento: debita autem iure natura uenit extrinsecus. & ex hoc habes, quod in aliis quantitatibus, quae debentur de aliis dispositionibus iuris, vel statuti: vt si mulieri, vel viro ex forma statuti aliquid debeatur: tunc sibi imputatur quicquid extrinsecus uenit. vt in Aut. praterea. C. vii vir & vxor. ¶ Circa istam legitimam etiam incidenter quaero. an id, qd ex substitutione ad filium peruenit, sibi imputetur in legitimam: videtur, qd non. per l. fancimus. §. repletionem. de inoff. test. dic, vt ibi. & Bar. in d. l. in quartam. ad fi. vbi etiam quaerit. si est relatum filio minus quarta: per quos debet sibi suppleri ista quarta, vtrum per haereditatem, vel legatarium, qui possidet res hereditarias pro rata? tex. in d. §. repletio. dicit simpliciter suppletionem fieri ex ipsis rebus, & substantia defuncti. sed Auth. vt cum de app. cogno. §. ceterum. coll. 8. dicit, impleri ab haeredibus. in debita per patrem videtur dicere tex. qd sit in sua potestate: vtrum ab haeredibus, vel legatariis, vt l. si ex patronis. in prin. de bon. lib. & l. si libertus sub conditione. eod. tit. concludit ipse ex istis legibus, & illud sit onus reale: & sic ab haeredibus, & legatariis faciendum. & in fert ista decisio, qd in vna quaque re sit legitima deducenda. vtrum autem possit detrahi in vna re talis legitima treb. §. dicam. ¶ Quinto quaero: satis dictum est, an illud, quod capitur ex bonis defuncti, computetur in treb. falc. vel debitum iure nature. Sed pone, qd ista Adiecta de bonis Rayn. aliquid habuit ex donatione inter viuos: vel iure praelegati: vel ex substitutione vulgari: vel fideicommissaria ab alio cohærede forte sibi dato: an ista venient in restitutione fideicommissi fienda Alterochoae? distingue in praelegatis, cum. §. quaeritur, an veniant in fideicommissi restitutione. dic, qd aut testator vtitur verbis generalibus, & futuri temporis: aut praeteriti. primo casu bene cadunt praelegata in restitutione, non habita distinctione isto casu: an primo praelegat: vel postea, vt l. cum uirum. C. de fideic. & de le. 2. l. cum pater. §. pater fidei. si praeteritis verbis vtitur testator: tunc refert: aut primo rogat, & postea praelegat. & isto casu non veniunt in fideicommissi restitutione: quia non est verosimile, & c. vt l. Titia. ad leg. falc. Sed an tunc debeant imputari in quartam. dic vt ibi, & d. l. cum uirum. aut primo praelegat, & postea rogat: & tunc aut testator facit mentionem hereditatis: & hoc casu uenit solū quarta: quia quod iure hereditario capitur in praelegatis, ultra

vltra restituere non debet. ff. ad Treb. l. in fideicom. §. vlti. & ita debet intelligi l. si Titius. de leg. 3. aut non facit aliquam mentionem hereditatis: & tunc totum prælegatum cadit in fideicommissio. ff. ad Trebel. l. Marcellus. §. quidam. & prædictam distinctionem in prælegatis an veniant in fideicommissio uniuersali ponit Cyn. in d. l. cum iura. & Bar. notat in d. §. quidam liberis. vbi quærit, si pater totum suum patrimonium diuisit inter liberos, & eos hæredes instituit: in illis rebus sic diuisis: an prælegata veniant in restitutione fideicommissi. faciendi inuicem. dic vt ibi. Sed an veniant in substitutione vulgari. dic, q non, vt l. Sextiliam. de leg. 3. Item in substitutione pupillari. dic, q veniunt prælegata, vt l. cum pater. in prin. ad leg. fal. & idem in exemplari, vt l. humanitas. C. de impube. & aliis substi. ¶ Quæro et, an in substitutione fideicommissaria veniat donatio, quæ morte confirmatur. videtur, q sic: quia similis est legato. C. de donat. inter vir. & vxor. l. donatio. dic contra, vt no. Dy. in l. sequens quæstio. de le. 2. nam talis donatio separatur à substantia viri in vita sua. vnde quantum ad mentem testatoris, non vt cogitatum de his rebus postea. ista est ratio Cyn. in d. l. cum virum. quid de eo, quod capitur ex substitutione vulgari: an veniat in fideicommissi. habes casum in l. ita tamen. §. qui suspectam. ad Treb. quid de eo, quod venit ad aliquem ex iure accrescendi: an veniat in fideicommissi. dic, quod sic, vt l. si totam. de acq. hæred. & quod ibi no. & hoc verum sine dubio: quando adit coactè. idè si sponte: quia portio accrescit portioni, non personæ, vt d. l. si totam. & l. si Titio. §. 1. de vsufu. prædi. fas q. succinctè tangit Bar. in d. §. quidam liberis. & subiungit, an illud, quod venit ad aliquem ex substitutione compendiosa, veniat in restitutione fideicommissi. dic, ut ibi. ¶ Sexto quæro. nunquid hæres rogatus de restituendo teneatur fructus computare in quartam treb. uel eos lucrari. distinguit ita Cy. post Pet. Aut quæritur de perceptis iudicio testatoris: aut de perceptis negligentia non petentis: aut mora non restituentis: aut de perceptis alio modo. Primo casu, quando quæritur de perceptis iudicio testatoris: puta rogauit testator restituere hære. post 10. annos. & isto casu cõputat fructus in quartam. & si in tñ sunt percepti, quantum facit quarta, nil de rebus aliis percipiet: & si plus percepit, totum est suum, salvo quod no. in l. Balista. ad Treb. fallit in liberis primi gradus, vt d. l. iubemus. & hoc no. Secundo casu, cum quæritur de fructibus perceptis negligentia non petentis: quia non petit fideicommissum: tunc nec cõputat in quartam: nec restituuntur. & idè hoc demum à tẽpore petitionis. i. litis conte. condemnatur. P. & hæredes eius ad restitutionem fructuum: non autem ad perceptos ante negligentiam nõ petentis. & hoc verum in fideicommissio uniuersali, ut ff. ad Treb. l. mulier. §. si hæres. secus in singulari. nam nõ ideo, q legatarius negligit rem legatam petere, fructus, quos alius percipit, facit suos. ¶ & in hoc differt singulare relictum ab uniuersali: quia singularis legatarius efficitur statim dominus, etiam ante aditam hæreditatem, ut l. à Titio. de fur. sed fideicommissarius uniuersalis non efficitur dominus: nisi facta restitutione, saltem verbali: sed post factam restitutionem verbalem idem est in eo, quod in singulari fideicom. Tertio casu quando quæritur mora non restituentis: tunc in quartam non imputabit: sed integros fructus restituet hæres, ar. C. de vsur. & fru. leg. per totum. Quarto casu quando quæritur de perceptis aliunde: vbi nec iudicium testatoris interuenit, nec negligentia, nec mora: tunc in istis casibus hæres non restituit: nec computabit, ut l. ita tamen. §. 1. & l. mulier. §. si hæres. ad Treb. & hoc de quarta treb. ¶ Sed quomodo commutentur fructus in quartam falc. uideamus. & distingue. qa aut quæritur de fructibus rerum non legatarum, nunquid illos hæres computet in falcidiam: tunc refert. aut fructus erant editi tempore mortis (hoc est feminati, & iam nati.) & tunc computabit. ff. ad leg. falc. l. in lege falc. placuit. aut non erant

editi: & tunc non computabit. ff. ad leg. fal. l. Paulus. 1. respõ. & l. in ratione. aut quæritur de fructibus rerum legatarum: & tunc aut percipiuntur iudicio testatoris: & hoc casu computabit in falcidiam ad instar quartæ treb. & intellige, q cõputabit in quartam falcidiam hoc casu fructus quocumq; natos tã ad commodum ipsius legatarii, quàm ad commodum aliorum, ut l. de bonis. §. fructus. ad leg. falc. & no. in l. q ecclesiæ. §. ec. 60. tit. aut quæritur de perceptis mora non restituentis: tunc non computantur in falcidiam: sed ueniunt in restitutione. nam à tempore moræ ueniunt fructus, ut l. 1. & fi. C. de usu. & fru. le. aut quæritur de perceptis negligentia nõ petentis: & istos etiam restituit legatario: sed non fideicommissario uniuersali. rationem differentie. §. dixi. ¶ pro pleniori tamen doctrina. f. à quo tempore fructus, & causam rei legatam possit petere legatarius ab hærede h: distingue. qa aut quæritur de fructibus perceptis ante aditam hæreditatem, aut post. si ante. & tunc aut fuit legata res testatoris: aut aliena. si fuit legata res testatoris. gl. tenet, q veniunt ante aditam hæreditatem, ut l. si tibi. §. cum seruus. de le. 1. Pe. ibi cõtra. f. q ab adita hæreditate. & Cy. in l. si. de usu. & fru. leg. in addi. aut testator legauit rem alienam: & tunc aut hæres distulit maliciosè adire: & tunc idem, quod de fructibus pceptis post aditam hæreditatem, ut ff. de usu. l. si usufr. secundo casu principali, cum quæritur de perceptis post aditam hæreditatem: & tunc aut quæritur de perceptis ante interpellationem: & tunc non ueniunt: nisi res testatoris legata sit. arg. dicti. §. cum seruus. aut quæritur post interpellationem factam: & tunc aut quæritur de perceptis post aditam hæreditatem, & post interpellationem, & moram: & tunc ueniunt indistinctè tam percepti, q percipiendi, ut l. 1. in si. de usu. & fru. leg. aut quæritur de perceptis post aditam hæreditatem, & post interpellationem (tamen ante moram: quia interpellatus iustam causam habuit litigandi): tunc aut quæritur de perceptis: & illos restituere tenetur. ff. de pet. hære. l. item ueniunt. §. petitum. aut quæritur de percipiendis: & tunc aut de fructibus, quos percipere potuit petitor: aut quos percipere potuit possessor. si de fructibus, quos percipere potuit petitor: & non ueniunt, ut d. l. 1. & fi. de illis, quos percipere potuit possessor: & tunc tenetur de illis. sic intelligit Pe. de lega. 1. l. apud Iulianum. in prin. ista est distinctio Cyn. in d. l. si. de usu. & fru. lega. cui adde gl. magistrum. in l. fideicommissi. de usu. & quod dictu est, fructus ante moram uenire, est uerum, nisi hæres esset bonæ fidei. ar. ff. de acqu. re. dom. l. conuentum. quid enim si multo tempore post aditam hæreditatem appareant improuisè legata in codicillis facta, vel aliter (ita q hæres poterat prætere probabilem ignorantiam de legatis factis. & sic res legatas cogitatione domini possidebat) utiq; non tenebitur dicto casu. ¶ Quæro circa prædicta: quid in quarta iure nature: an in ea computetur fructus. videtur, q sic, vt l. Pomp. §. si conditioni. de inoff. test. credit Bar. q ille. §. sit correctus. quia fructus non cõputantur in quarta iure nature, ut l. sancimus. §. repletis. C. de inoff. test. & ita no. Bar. in d. §. quidam liberis. ¶ Septimo quæro, & reuoco in dubiu. ¶ vtrum filius de restituendo grauatus possit detrahere duas quartas. l. legitimam, & treb. gl. antepe. format istam quæst. & arguit primo, q possit pluribus ar. & primo, quia non debet esse deeriori conditionis, q extraneus, vt dicit tex. sed extraneus de traheret. ergo & ipse. secundo de eo, quod quis est rogatus restituere, potest treb. detrahere. sed de legitima non videt grauatus, sed de residuo: ergo de restituendo detrahenda. & alias rationes facit Bertr. pro illa parte: quibus adde aliam. nam si contrarium diceremus, omnis lex, quæ dicit filiu detrahere treb. esset falsa: cum enim prius detraxisset legitimam ipso iure, vt l. quoniam in prioribus. de inoff. test. & sic heat vniam falcidiam, seu legitimam: ergo impossibilis esset deductio trebellianica. frustra ergo loqueretur lex de treb. à filio deducenda: sicut de ipsa loquitur l. filium quem habentem. fam.

fam. etc. & l. iubemus. C. ad Treb. præterea quando duo iura concurrunt in vno diuersæ rationis, & diuersæ quotitatis, & diuersarum quantitatum, p̄t quis vt utroq; iure, & vnum reliquum non confundit, vt ar. l. si domus. de ser. vrb. præd. & l. generaliter. de fideiuss. & in hac opin. fuit Mar. Alii dicunt, q de iure ciuili filius vna falcidia det esse contentus. & arguit à diuisis: quia aut filius elegit primò trebel. & non p̄t postea habere legitimam: quia in ipsa computari debet quicquid filius est de bonis patris consecutus, vt l. qm nouella. ecce ergo, q treb. prius detracta computabit sibi in legitimam postea detrahendam. Rursus e conuerso idem contingit, si prius legitimam detraxerit. nam ipsam similiter computabit in treb. detrahenda: in qua computatur quicquid filius iure in stitutionis consequitur: sicut legitimam consequitur, si institutus est. Item dicit lex. q in testõ patris, & filii vna falcidia locum habet, vt in gl. q tamen s̄m istos fatetur, q illud, quod esset minus in vna, q in alia, posset postea consequi: sed quatenus concurrunt, inuicem se confundunt. Alii distinguunt, q aut filius est grauatus restituere sub conditione: & tunc p̄t detrahere duas quartas, scilicet legitimam, statim cum oẽ grauamen et ipsi subducatur in eadem de medio ipso iure. vt d. l. qm in prioribus. alia verò. f. treb. cum conditio aduenit: & sic fit vera prima opi. aut filius est grauatus restituere pure: & tunc debet detrahere vnã tñ. & sic fit vera secunda opi. sed hæc distinctio reprobat per §. quamobrem. in Auth. de rest. & ea, q pa. præterea ex ipsa sequitur absurdū. f. quod filius plus grauatus. f. pure, minus detrahatur: & q minus detrahatur. f. sub conditione, detrahatur plus, contra l. eum qui. de iureiu. cum simi. breuiter de iure ciuili tenent legistæ cõiter, q filius grauatus de restituendo non possit detrahere, nisi vnã quartam. allegant pro casu l. filium quem habentè. & d. l. iubemus. & hoc tenet Odo. & Pet. & Cy. in d. l. filium quem habentem. & Iac. de Bel. in d. §. quamobrem. Sed de iure canonico consuetudine approbato filius detrahatur duas quartas, vt hic patet. s̄m quam opi. refert doctor meus in repe. d. l. filium. se sapius consuluisse: & ego et multoties. & de hoc p Cyn. in l. q. C. ad leg. fal. & hoc procedit, cum filius rogatus est restituere hæreditatem totam, vel quotã. Si aut filius eet institutus in certis rebus, & rogatus restituere, si decesserit si ne liberis & c. tunc non detrahatur treb. sed legitimam tñ: qa non est vnuerfalis, vt l. lex falcidia. §. nunq. ad leg. falc. & ita Bal. consuluit. qd no. Item aduerte, quia illud, quod de iure canonico dictum est, q possunt detrahi duæ quartæ, est uerũ, qm filius est rogatus restituere sub condõne, vt fuit in isto c. si aut pure: & tunc vna tñ detrahatur, & si quid in alia eet plus. & sic consuluerunt Bar. Fran. de Pis. & Bal. eorum discipulus in q. tali. ¶ filius rogatus est de restituendo sub conditione: si non valet, vel non valet iure testamenti, valeat iure codicillorum: an detrahatur duas quartas. dicunt ipsi, si iure testamenti testm est nullum: tunc tanq̄ pure rogatus nõ detrahet nisi vnã: nisi quatenus esset plus in alia. pone exẽplũ, cum alius filius est præteritus: sed si conditio nou est uera de præsentis, (vt quia præteritus est posthumus) detrahet duas quartas postea posthumo nato, per theoreticam prædictam. ¶ Ita refert Bal. in d. l. filium. vbi vide. ¶ Octauo quæro de tali q. filius rogatus à patre de hæreditate restituenda, si sine liberis moreretur: vnã domum hæreditariam uendidit: quæ ascendebat ad legitimam portionem, & etiam ad treb. deinde extitit conditio fideicom. fideicommissarius in domo alienata vult partem suam: quia dicit, q ipse debet habere partem in qualibet re: contra dicit emptor, quod filius potuit vendere pro legitima, & trebel. & ipsas in una re eligere. qritur quid iuris. & videtur, quod possit, primò, quia legitima est filie debita, censetur in ea creditor, vt dicit glo. antepen. si ergo bona tenentur ad legitimam: sicut creditor potest eligere vnã ex rebus sibi pro debito obligatis, vt vendat: ita & filius, argumen. ff. de distract. pigno. l. creditor. Item si cre

ditor super bonis heredita. potest sibi soluere, vt ff. de nego. ge. l. diuortio. & l. fistulas. §. fundum. de contrah. emp. & hoc videtur æquum, q alienando possit deducere in una re. nam si uellet in singulis rebus partem alienare, hoc esset difficile: quia vix reperiretur emptor. & posito, q reperiretur, minus venditur pars indiuisa: & minus ualet pars respectu partis, quàm totum respectu totius. de leg. 2. l. Mæuius. §. in fundo. Alii dicunt contrarium: & q non valet alienatio, nisi quatenus est legitima in re illa; quia filius habeat legitimam ipso iure in qualibet re pro rata: & sic censetur creditor. vnde id, quod debet sibi in una spẽ, non potest sibi solui in alia spẽ, de rigore iuris. si cer. pet. l. 2. §. 1. præterea speciale est, q p dote, & donatione propter nuptias possit eligere legitimam, & treb. in vna re. vt in Auth. res quæ. C. commu. de leg. ergo in contrarium est ius commune. & hanc opi. tenet Odo. qa leges sunt expressæ. ff. de pecu. leg. l. si peculium. & not. C. ad leg. fal. l. 2. & est uerior de rigore iuris. sed de æquitate filius alienando videtur, quod possit deducere in vna re. dñs tamẽ Iaco. de Bel. vt omnium saluetur opin. consulit filio alienare volenti, quod ipse prouocet fideicommissarium uniuersalẽ ad diuisionem, etiam ante diem fideicommissi. cedentem: ut sic per iudicium famil. ercisc. possit habere legitimam suam in certis rebus. argum. ff. famil. erciscun. l. 2. circa prin. & licet illud dictum posset procedere in legitima: tamen in trebel. non videtur posse procedere. quia nondum debetur: & sic super ea non potest fundari iudicium, vt l. non quemadmodum. ff. de iud. & ita dicit Bal. in d. l. filium quem habentem. dom. Bar. sic distinguit. aut quæris, vtrum possit deduci in vna re à volentibus: & potest, vt l. potest. de lega. 1. aut quæris de necessitate: & tunc aut quæris, in qua re debeatur quarta. aut in qua re deducatur tempore diuisionis. primo casu regula est, quod deducitur de qualibet re pro indiuiso, vt l. Piaurius. & l. linea. ad l. fal. secundo casu aut testator cõcesit, q debeat imputari in quartam: & illud prius imputatur, vt l. is autem. & l. cum quo. §. fin. ad leg. fal. Si verò hæres nihil reliquit: tunc aut hæres percepit fructus iudicio testatoris: & illos prius imputare in quartam cogitur, vt l. quod de bonis. §. fructus. ad leg. falc. aut nullos fructus percepit: aut hæres aliquid de hæreditate alienauit: & illud sibi prius computat in quartam, vt l. Marcellus. §. res. & ibi not. ff. ad Trebel. quod tenet Azo in summa. C. ad Trebel. & Dyn. & Oldrad. consuluit consi. 247. alii aliter in hoc dicunt, vt supra uidistis. aut nihil uendidit: & tunc aut restator unius cõcesserat aliqua in peculio. & illa potest retinere, aduersario inuito, vt l. filium quem habentem. C. famil. erciscun. secundo dum lect. antiquorum. quæ in hoc vera est: vt officio iudicis illa res filio assignetur: vt sic quem testator dilexit in vita in vna re: videatur dilexisse in morte, argum. l. pen. de alimen. & ciba. lega. aut nihil concessit in uita, nec in morte: tunc si res sunt indiuisibiles, potest in una re deduci. arg. ff. ad leg. falc. l. sed si non seruus. & l. in l. fal. l. feruitus: & l. si fundus mihi. cum simi. aut omnes sunt diuisibiles: tunc deducetur de vna, vel duabus rebus. & hoc officio iudicis, vt d. l. potest. de lega. primo. & C. quando & qui. quarta pars debe. l. 2. ita distinguit Bar. in l. in quartam. ad leg. falc. in quarta. quæst. ad prædicta applica quæstionem. Oldr. qui quærit: an supplementum legitima possit detrahi de singulis rebus. dicit ipse, quod in quarta falcidia apud antiquos dubitatio fuit, ut notat in l. 2. C. ad leg. falcid. Sed quicquid sit in aliis deductionibus: in ea, de qua quæritur, dicit supplementum faciendum esse ex substantia testatoris uiri boni arbitrati, vt l. sancimus. C. de inoffic. testamen. nam licet in illa dicat post prin. repletionem fieri ex bonis testatoris: tamen in principio dixit ipso iure inesse in eandem supplementationem: & sic illud uerbum, eandem, dat intelligere, quod fiat talis repletio uiri boni arbitrati. uir autem bonus nunquam arbitratur, ut in singulis rebus fiat repletio. propter uitandam

dam communionē: quā discordias parere consuevit. de leg. 2. l. cum pater. §. dulcissimis. & hoc voluit dicere. l. filii quē habentem. & ideo posita est in isto titu. vt instruat iudicē, qui de diuisione cognoscit, vt nō in singulis, sed in vna re legitimam assignet: & coarctet se in hoc voluntati testatoris, vt ibi patet, & ita notat ipse consi. l. 70. ¶ Non dō quāro: dictum est, vtrum hāres possit detrahere legitimam, & trebellianicam. sed an trebel. & falci. verbi gratia. testatrix in testamen- 66 to multa legata fecit. filiam in vniuerso instituit: & rogauit, si sine liberis decesserit, hereditatem fratri suo restituit: modo pater filia, q̄ succedit filia ab intestato, vult detrahere falcidiam de illis legatis singularibus. & treb. de vniuerso: vtrum possit? videtur quōd sic: quia legata particularia contribuuntur cum fideicom. vniuersali, vt l. Marcellus. ff. ad Treb. quod tenet Bar. quando fideicommissum esset purū. si autē fideicommissum vniuersale esset conditionale: tunc videtur, q̄ legata debeat solum integrē, vt l. pe. §. i. ad leg. Fal. ¶ Sed inciderit quāritur, quando fit ista contributio vniuersalis fideicommissi. & particularium legatorum: an illa erit falcidia, vel treb. quōd sit falci. faciūt legata singularia. sed quōd sit treb. facit fideicommissum vniuersale. tex. in d. l. Marcellus. §. idē Pompo. appellat falcidiā, vbi Bar. dicit, quōd pro parte erit falcidia: pro parte trebel. postquam duo iura sic coniunguntur, vt in simili in l. Gallus. §. ille casus. de lib. & posth. & eadem est q̄ in legitima, & treb. an detrahantur tñ de vniuerso: vel an de legatis particularibus. & Oldra. consuluat, quōd de vtrifq̄, consi. l. 1. 4. vbi idem sentit in falc. & treb. sicut dixi. 68 allegat pro casu l. r. §. vlt. ad Treb. ¶ Decimō quāro: pone, q̄ iste Raynu. erat pluribus obligatus. Item in suo testamento multa legata fecit: Adiectam instituit, & de restituendo Alterochā grauauit, quā restitutio facta fuit, vt in tex. dī: quāro ergo, quis teneatur soluere debita, & legata. distingue aut hāres restituit, nihil retento: & tunc fideicommissarius, idēst Alterocha, tenetur insolidum ad credita, & legata, vt ff. ad Treb. l. i. §. si is. aut restituit, aliquo retento: & tūc aut retinet in quantitate, aut in quotitate. si in quantitate, non tenetur hāres, nisi in subsidium, vt no. Cy. in l. r. C. ad Tre. Si in quotitate: tunc refert, aut retinuit tantum quartam: tunc nō tenetur legatarius, sed fideicommissarius tantum. creditoribus verō tenetur, vt d. l. r. aut retinuit ultra quartam (vt quia retinuit portionem dimidiam): & tunc fideicommissarius tenetur pro portione restituta tñ, vt l. 2. C. ad Treb. In hoc tūcaue. quia creditoribus respondebit quilibet pro dimidia. C. si cer. pet. l. i. sed legatarius tenetur respondere pro tertia parte tñ. ratio, quia hāres debet habere quartam sine onere legatorum, & fideicommissorum, vt dixi. & illa est distinctio Cy. in d. l. 2. ad Treb. qui subiungit: vtrum fideicommissarius vniuersalis, cui facta est restitutio cum onere legatorum, habeat ius falcidiā. remittit ad no. per cum in l. i. commun. de leg. dīc vt ibi plenē. ¶ Undecimō quāro. pone, q̄ post mortem Adiectā ista Alterocha, anteq̄ peteret restitutionē fideicommissi. decessit: an eius hāres poterit petere? ¶ dic, q̄ de hoc est dubium: si decessit fideicommissarius vniuersalis ante restitutionem sibi factam: an transmittat ad hāredem. In hereditate. n. traditur regula, q̄ hāreditas non adita nō trāsmittitur ad hāredem, vt l. vnic. §. in nouissimo. de cad. tol. legata verō pura, vel in diem certam non agnita trāsmittuntur, vt ea. l. r. col. ver. simili modo. In fideicommissis ergo vniuersali, cui magis accedat: an hereditati, vel legatis, quō ad trāsmissionē: dubitant legistā. gl. n. in l. cum filio. de leg. r. dicit, q̄ non trāsmittit. sicut nec hāres hereditatem non aditā. vt dixi. nam fideicommissarius vniuersalis est hāres in effectū. vt Inst. ad Treb. §. restituta. Idem videtur sentire glo. in l. a testatore. de cond. & dem. & fuit opi. Azo. in summa. C. ad Treb. in fin. prima col. Docto. omnes Dyn. & alii dicunt contrarium: quia tex. est expressus. ff. ad Treb. l. postulante. in prin. & l. cogit. §. id verum. cod. tit. & d. l. a testatore. & l. 3. C. de fi-

deicom. Nō obstat. l. apud Iulianum. §. vtrum. & §. A tristia. quia ibi decessit fideicommissarius sine hārede. Non ob. d. l. cum filio. quia ibi erat relicta fideicommissum sub conditione. nam relicta sub conditione, moriente eo, cui relicta sunt, conditione pendente nō trāsmittuntur: & idē si in die incerta, vt mortis, vt d. l. i. §. si autem aliquid. de cad. tol. Sed dices, quare magis fideicommissum vniuersale, q̄ hāreditas ante aditionem trāsmittitur? dic, q̄ ideo; quia hāres ante hāredem aditam nullum ius habet: merito non trāsmittit. sed illud, quod habet. si ius deliberandi, illud hodie trāsmittit, secundum formam l. cum antiquioribus. C. de iure de libe. sed fideicommissarius vniuersalis habet actio. ex testamento: quam trāsmittere potest. facit quod no. in l. is pōt. de acq. hēre. per Bar. & hāc uera, cum fideicommissarius vniuersalis decessit ante restitutionem sibi factam, sed tū post hāredem aditam per hāredem. quid ergo, si antequam hāres adeat: an trāsmittatur ad hāredem? quādam glo. tenet, q̄ non, in l. quidam ira. in prin. ad Treb. in glo. parua super ver. adeatur, & alia gl. dicit, quōd dies fideicommissi vniuersalis non cedit, nisi ab adita hāreditate. de regu. ca. l. 3. Idem tenet Dy. de adimen. lega. l. 3. §. i. laco. de Are. tenet contrarium, scilicet, quōd quō ad trāsmissionem cedit a die mortis testatoris: sicut in legatis, & fideicommissi particularibus. pro hoc l. 3. §. 2. ver. idem dicendum. de adimen. lega. vbi quō ad diei cessionem aequiparatur vniuersale, & particularē. & hanc opin. sequitur Bar. in d. l. cum filio. per d. l. cogi. §. idem verum. quā videtur permittere, quōd hāres fideicommissarii cogat hāredem institutum adire: ergo fideicommissarius decessens ante aditam hāreditatem trāsmittit. potest etiam hic colligi ex ordine rubr. C. & ff. nam in C. pramissit tit. de leg. & fideicom. & tit. ad Treb. & sic de vniuersalibus, & particularibus. postea in tit. de cadu. tol. §. cum igitur. & §. in nouissimo. dicit indistinctē diem legatorum, & fideicommissorum relictorum purē cedere a die mortis testatoris. Intellego ergo de fideicommissi particularibus, & vniuersalibus. idem est ordo in ff. nam primō pramittuntur tit. de leg. r. ad Treb. & sequitur rub. quando dies leg. vel fideicom. ce. quod intelligo fideicommissi particularis, & vniuersalis. Non obit. l. quidam ita. quia debet intelligi, quōd cedit a die aditā hāreditatis quō ad petitionem: non quō ad trāsmissionem. nam multis respectibus dicitur cedere dies legati, & fideicommissi aliter & aliter, vt no. Cy. plenē in l. r. C. de cad. tol. in prin. aduerte tamen, q̄ licet prima opinio vera sit. l. q̄ non cedat dies vniuersalis fideicommissi quō ad trāsmissionem ante aditam hāreditatem: tamen fideicommissarius vniuersalis ante aditam hāreditatem decessit: trāsmittit ius deliberandi, sicut & hāres. vt no. Accur. in d. l. cum filio. & Azo in summa. C. ad Treb. Item si fideicommissarius decesseret post petitionem factam: licet ante restitutionē, vel aditam hāreditatem trāsmitteret, vt l. non iustā. C. ad Tre. ¶ Sed iuxta prādicta quāro. pone, quōd Adiectā ante missionem suam in hāreditate Rayn. decessit: an petitus eius maritus, & hāres adire cogatur ad petitionē Alterochā: vt sibi restitutio fiat? disputat gl. plenē in l. eā quā. C. de fideic. & prādicta sunt vera de trāsmissione vniuersalis fideicommissi, & est legatorum: sed de trāsmissione hereditatis nō aditā an etiam institutus trāsmittat ad hāredem suam facultate adueundi, latius attingamus. ¶ Duodecimō ergo quāro. Adiectā decessit ante immissionē hāreditatis Raynum p̄ris sui, instituto marito hāde: an ipse poterit adire? r̄deco regula est, vt dixi, q̄ hāreditas non adita non trāsmittitur ad hāredē, vt d. l. vnic. §. in nouissimo. ver. hereditatem. de ca. tol. & aduerte, q̄ in filiis in prāte decessentibus ante immissionē, tūc moderni cōiter tenent, q̄ filius in prāte paterna hereditate non agnitā trāsmittit ad oēs eius hāredes allegat Bar. pro casu l. ventre. de acq. hāred. ibi dum dicit [sua exitit.] & plenē hoc examinat in l. ex militari. ff. de test. mil. nam secundum eum,

ēū, inspecto mero iure ciuili, quo filius velit nolit, est hāres, filius trāsmittit hāreditatem paternam ad oēs. Sed dubiū facit hodie beneficium abstinendi concessum a pratore, per quod beneficium aequiparatur omnino extraneo. vt l. nā nec emancipatus. de leg. r. sed quia beneficium abstinendi est indutum in fauorē: vbi non vertitur eius fauor, beneficium nihil operatur, vt l. si filius qui patri. de vulg. & pup. ad hoc l. quod fauore. C. de legi. Sed si illud beneficium impediret trāsmissionem, esset detrimentum filij. ergo nihil operatur. nā inter- est filij trāsmittere istud ius adueundi, arg. l. Iul. in prin. de acq. hāre. & hoc vult tex. expressē in l. i. §. r. C. de cura. fu. & dicit Bar. in d. l. ventri. q̄ cōiter omnes moderni tenent istam opi. & Cy. in l. apud hostes. C. de le. hēre. licet Ia. de Bel. disputando tenuerit contrarium: cuius dictum per modum regula rē refert Bar. in d. l. ventre. vbi videas. Et de filio in prāte decedente, hereditate non agnita. quid in emancipato: videtur, q̄ trāsmittat, sicut filius. C. de leg. hāre. l. meminimus. vbi dicit, q̄ succedit ad similitudinē suorum: sed in suis non est dubium, vt dictum est. ergo & c. pro hoc, quia sublata est hodie differentia emancipationis, & patriā prātis. in Auth. de hāre. quā ab inte. §. nulla. & hāc dicta sint de filiis, an trāsmittāt hereditatē patris non agnitam. ¶ Quid ergo de aliis. gl. in d. l. ventre. ponit reg. q̄ hāreditas non adita non trāsmittitur. a qua excipit. 8. casus, quos Bar. dicit non esse exceptiones: sed sunt regulae exceptiā non ita vniuersales: sicut reg. primus ergo casus, in quo fallit dicta regula, dicit, est casus glo. in d. l. ventre. ex quo talem colligit regulā. ¶ qui propter aliquam dubitationem adire non pōt: & in omnem euentum se futurum hāredem cognoscit, interim decessens trāsmittit. hāc regula probatur ex sine dicit l. ventre. vbi Iuriscōsul- 71 tus extendit ad omnem casum, vbi est eadem ratio. & collige exemplum huius regulae ex casu dictae l. ventre. quā loquitur, cum filius iam natus non potest adire propter natiuitatem posthumi präteriti, quā speratur. sed quod esset de alio veniente ab intestato. dic, q̄ idem, si in omnem euentū se futurum hāredem cognoscit. exemplum. proximus agnatus re- peritur institutus in testō: quod testamentum dicitur falsō ab alio fabricatum: & sic non potest adire, vt l. cum falsum. de acquir. hāre. tamen (quia siue sit falsum, siue non, cogno- scit se futurum hāredem) interim decessens trāsmittit, per reg. dictae l. facit. de bon. lib. l. si filius. §. si. ¶ Secundus casus positus in glo. est in l. si scriptus. ad Carbo. ex quo talem for- 72 mabo reg. ¶ quoties quis facto alterius adire impeditur: de- cedens, hāreditatem non aditam trāsmittit, vt ibi, & d. l. si filius. in si. quod est verum, nisi contra illum impediētē pos- set haberi regressus, vt l. i. in si. si. si mu. ven. nomine. facit ff. quod metus cau. l. si mulier. §. si. ¶ Tertius casus positus ibi in glo. est. ff. ad Sylla. l. 3. §. eleganter. & l. qui posthumos. ex 74 qua talis datur regula. ¶ Quoties quis timore pōenae legalis tantum impeditur adire, interim decessens trāsmittit. ibi. n. impediēbatur propter timorem senatus consulti: & per hoc dixit Bar. in quāst. de facto. Statuto Perusii cauetur, q̄ foren- sis non possit quāerere possessionem Perusii sub certa pōna, nisi primō fuerit allibratus. modō forensis institutus hāres: vt habeat bona, quā sunt Perusii, procurat allibrari: quod an tequam perficiat, decessit, dixit, q̄ dictam hāreditatem non aditam trāsmittit: quia timore pōenae statuti distulit adire. ¶ Quartus casus, i quo fallit dicta regula est. C. de suis, & le. 75 l. apud hostes, ex qua collige regulam. ¶ q̄ hāreditas ascen- dentis, etiam non adita, trāsmittitur ad descendentes. Sed Bar. ex illa l. colligit reg. ¶ q̄ sius hāres de iure ciuili hereditatem non agnitam trāsmittit ad quemcunque successorē. quod ibi plenē profequitur vt d. l. ex militari. de testam. mil. & dixi §. ¶ Quintus casus ibi in glo. est de l. i. C. de his, q̄ ante aper. ta. ex qua collige talē reg. ¶ quoties quis decessit hāreditate ascendētis nō adita, nec repudiata: trāsmittit ad 77 suos descendentes, et si non sit suus, vt ibi patet. & illud est

nouum ius: quā introducit illa l. videlicet, q̄ non suis trāsmittit rat in descendentes: & intellige descendentes in infinitum: licet illa l. exempli gratia loquatur in nepote, & pronepote. & intellige, q̄ per illam l. trāsmittunt non hereditatem ipso iure: sed facultatem iuris adueundi, vt ibi per Cy. in 3. q. vbi videas per Cy. ¶ Sextus casus, qui ponitur in glo. est in l. si infanti. C. de iure deliber. ex qua collige reg. ¶ quoties q̄ infans decessit, hereditate cuiuscunque non agnita: sed delata ad patrem, vel ad alios ascendentes per lineam paternā: et si in eius potestate nō fuisset, perinde est, ac si fuisset adita, vt ibi patet: mater ergo, vel auus maternus non habet beneficium illius l. & ideo licet pater, & mater ad successione filij pariter admittantur. C. ad Tertul. Auth. defuncto. tamen in hāreditate extranei delata infanti, & non agnita non concurreret mater cum patre: sed pater habebit beneficium dictae l. sicut in simili in l. post mortem. §. si. de contratabu. & quod ibi per Bar. ¶ Septimus casus est. C. de iure delib. l. cum antiquioribus. ex quo talem collige regulam. ¶ quoties quis sciens hāreditatem sibi delatam, decessit ea nō agnita, vel repudiata 79 ta 7. annum, ad quemcunque ius deliberandi, & adueundi trāsmittit. in cuius materia Bar. facit pulchras quēst. in l. q̄ duos. in prin. de reb. dub. ¶ Octauus casus secundum glo. in l. fin. C. de institu. & substitu. sed certē ille casus nullam nouitatē continet: quia ibi filius suam hāreditatem paternā nō agnitam trāsmittit ad matrem. nam ad quemcunque trāsmittiret, vt dictum est. & prādicta vera de trāsmissione hāreditatis non agnitā: quā fit ipso iure. est & quēdam trāsmis- sio, quā fit, petita in integrum restitutione. de qua dic p̄ Bar. in d. l. patronus. de acqu. hāred. & d. l. qui duos. de reb. dub. ¶ Tredecimō quāro. dicitur hic, q̄ Adiectā fuit rogata, si sine liberis decesserit, restituere Alterochā, & soboli, quam geitabat in vtero. quāro ergo? an ista soboles admittatur simul cum matre ad bona ex fideicommissi. debita: videtur, quōd sic. quod patet. quia hic simul egerunt, & ambobus iste tutor condemnatur. ergo quilibet admittitur pro vniuersali, vt C. si plures vna sen. l. r. & l. reos. §. cum in tabulis. de duob. reis. In contrarium facit, quia quando plures sunt personā, inter quas cadit affectio ordinata: non admittuntur simul ad dispositionem: sed ordine successiuo, vt l. peto. §. fratre. & l. cū pater. §. penul. de leg. 2. pro hoc facit glo. in l. Gallus 2. §. quādam recē. de lib. & posthu. vbi institutio filij, & nepotis intel- ligitur facta ordine successiuo. quid dicemus. dicit Bal. quōd solus ordo charitatis non inducit ordinem successionis in p- sonis copulatis: & dicit, quōd tres sunt casus. primus est, q̄ testator vtit nomine collectiuo. & isto casu seruatur ordo, ut d. §. fratre. Interdum testator vitur disunctiuā coniunctio- ne: & tunc idem, propter naturam disunctiuā: ¶ quod est non per omnia copulare, vt l. cum pater. §. penul. de leg. 2. Interdum testator vitur coniunctiuā coniunctio: & tunc solus ordo charitativus abstractus, idēst remotus ab ordine debiti naturalis non inducit ordinem in retinēdo: sed veniunt simul: vnde in legatis, & fideicommissis non habet locum dicta glo. in d. §. quidam recē. vt scilicet ad legatum, & fideicommissum relicta a patre filio, & nepoti veniant filius, & nepos ordine successiuo. quia legata, & fideicommissa non procedūt secundum ordinem debiti naturalis. & est casus, secundum eum, in l. si quis Titio. & l. si mulieri cum liberis. & de usufr. acc. & hoc mō intelligitur illud c. l. vt ad illud fideicommissum vniuersale, nō iuris necessitate, sed rōnis voluntate relicta Alterochā, & forori ad ipsum aequaliter admittantur. & hāc v̄ mihi veritas: licet Bar. latius de hoc no. in d. §. quidam recē. vbi inducit prādictā ad quāst. ¶ Quidā vendidit mihi domum recipienti pro me, & filio meo: filius iure suo vult medietatem: ego in vita volo totum: vt sic post mortē meam ipse habeat, & non ante. dicit Iac. de Are. fuisse iudicatum, quōd ab ipso principio fuit ius vtriq̄; quēstium, per dictam l. si mulieri cum liberis. & d. l. si quis Titio. ipse 82 Pet. de Anch. sup. 3. Decr. ZZZ 2 tamen

tamen tenet cōtrarium: & dicit, q̄ in vita sua videtur emisse pro se: post mortē verō p̄ filio, vt l. si qs operas. & l. vt iurifur. de oper. liber. Et hoc tenet ibi Bar. dicit enim, q̄ quando pater pacificetur filio: videtur sibi stipulari, vt hæredi, vt l. si tibi. §. pactus. de pac. præterea cum pater acquirat filio ex sua prouisione: illud est profectitium, quod et hodie filius quereret patri, vt l. eum qui ita. §. qui sibi. ff. de verb. obli. Aduertendum tamen secundum eum, quia est differentia inter res. nam q̄n apponitur super rebus: quæ de sui natura non transeunt nisi ad filios: pater videtur stipulari filiis, vt filijs: non vt hæredibus. ex quo sequitur, quod isto casu filij admittuntur pro vniuersalibus, non pro portionibus hæreditarijs: si fortē sint à patre inæqualiter instituti, vt l. vt iurifur. adi. §. si liberi.

83 l. si operas. de oper. liber. ¶ vnde si pater recepit rē in emphyteusim pro se & filijs: mortuo patre filij venient pro vniuersalibus: non pro portionibus hæreditarijs, vt in Aut. de nō ali. §. ex his. & no. Cy. in l. liberti libertæq; de bo. liber. in alijs verō rebus, quæ de sui natura ad hæredes transeunt, videtur stipulari filijs vt hæredibus: & sic pro portionibus hæreditarijs, vt l. si tibi. §. pactus. de pac. Et prædicta sunt vera in rebus, quæ non possunt competere patri, & filio insolidum: sed si esset talis res, quæ vtrique posset competere: tunc secus. ¶ pone concessa est immunitas doctoribus, & filijs. dic. quod viuente patre filius habebit immunitatem, vt l. 1. & 2. de iure immu. Ita tenet Bar. in dicto. §. quidam rectē. vbi querit, si in vltima voluntate dicitur [si talis decefferit, substituo sibi filium, & hæredes: Jan intelligatur solum substituti filij, qui erunt hæredes: vt sic exigatur, quod sit filius & hæres. an verō per illud [hæredes] intelligatur etiam de hæredibus extraneis: qui fortē cum filijs sunt admitti. & finaliter tenet, quod cum non esset in tali substitutione charitas testatoris ordinata, omnes admittantur, vt l. interdum. in prin. de hære. insti. Sed si esset dictum [filijs vel hæredibus:] tunc filij admittentur primò: & hæredes secundò, per l. cum pater. §. penul. de leg. 2. ¶ Deci mo quartò quæro, quot sunt species substitutionū. gl. 3. prosequitur satis succinctē. & quia est materia difficilis, & proluxa: & multi sunt tractatus iuristarum editi super hoc: quorum aliquos refert hic domi. Ioan. de Lign. de verbo ad verbum. scilicet illum Bar. & domini Nico. & Alexan. de Perusio: idē hīc omisi prosequi: & vtilius fore putauī prædicta vtilia varijs locis sparsa hic inserere pro pleniori declaratione huius. c. & glō.

ADDITIONES.

- a. ¶ Iudicis sententiam. No. iudicem appellacionis sequi consuetudinem partium. Item addere sen. & supplere. Imo. C. de appell. l. ampliore, ff. quod cum eo. l. Titianus ne. & emendar tam in dicto, quam in ratione, ut ibi Bald.
- b. ¶ Plura capitula. vide j. c. 2. in l. 1. no. & Spe. ibi. ubi & Bal.
- c. ¶ Est detrahenda legitima detrahenda est de singulis rebus. idem Sal. in l. 2. C. ad leg. fal. & in l. filium quem hab. fa. etc.
- d. ¶ Iudicis à quo. vide Bal. & Doct. in l. quedam mulier. ff. fam. etc. & l. 1. §. 1. ff. de mino.
- e. ¶ Quod non facit partem. Vide Sal. in Auth. nouissima. q. 9. C. de inoff. testamien.
- f. ¶ Statuta vide Alex. in l. 1. §. ueteres. de acq. hære. Bal. in Authen. sed & si quis. C. de nup. & l. si quando. C. de inoff. te. Ang. in Auth. de hære. & falc. §. si quis. Bar. in l. si ad Tertu. & in l. vt iuris. §. liberi. de op. li. Bal. in l. Gal. Jus. §. & quid si. de l. & posth. Bar. confi. 20. inci. factum sic se habet.
- g. ¶ Facta donatio. Donatio inter patrem, & filium in quibus casibus ualeat in continenti. Vide Bal. in l. cū oportet. §. 1. de bo. quæ li. gl. & Guil. de Cu. in l. 2. C. de inoff. don. Ang. in l. 2. ff. pro don. Alex. post Bar. in l. fra. ter à fratre. ff. de cond. ind.
- h. ¶ In l. gallus. Vide ibi Bar. Bal. & Ioan. de Imo.

S V M M A E.

- 1 Homines disparis professionis possunt coniungi in eodem ministerio.
- 2 Distributio substantiæ testatoris in pios usus spectat ad executores testamentorum.

- 3 Executores non possunt uoluntatem testatoris in aliam causam commutare.
- 4 Voluntas testatoris non semper seruatur.
- 5 Executores non possunt de relictis factis ad pias causas detrahere aliquam falcidiam.
- 6 Episcopus potest compellere per censuram ecclesiasticam executores ad exequendum.
- 7 Monitio debet præcedere censurā, & an debeat esse bina, vel trina.
- 8 Testator fecit multa legata, & executores dedit. aliqui legatarij repudiant legata: uel ante testatorem mortui sunt: an debeant ista cedere lucro executoris, uel hæredis.
- 9 Electus q̄ sit aliquis ad distribuendum ut legatarius, uel ut minister, quomodo cognoscatur.
- 10 Executores an possint uendere bona defuncti, ut sic legata soluant.
- 11 Executor uniuersalis quis dicatur.
- 12 Concessio alienandi ad hoc, ut ualeat, an requiratur hæreditatis aditio.
- 13 Verba [licentia,] quid importent.
- 14 Verba [si tibi uidebitur.] important iussum, uel licitum arbitrium boni uiri.
- 15 Verba [liberam potestatem] quid importent.
- 16 Verba [plenum, & liberum arbitrium] si adiciantur uerbo, quod alijs de sui natura significat boni uiri, facit ipsum significare liberam uoluntatem.
- 17 Verba [uendendi, & alienandi.] & c. quid importent.
- 18 Executores an possint uendere omnem rem, quam uolunt.
- 19 Executores an debeant requirere hæredes tam in electione rerum, quas uolunt uendere: quam etiam in taxatione pretij: pro quo uolunt uendere.
- Et an debeant uendere præsentem pecuniam. nu. 22.
- 20 Hæres requisitus per executores si uult impedire uenditionem, an possit.
- 21 Verba [sue bannimentis] quid importent.

TVa nobis. Episcopus cōpellit fideicommissarios ad exequendū pias defunctorum voluntates. communis diuifio. secūda ibi [cum igitur.] ¶ Not. primò, quod in testamentis quādoque relinquitur executor religiosus. quandoque clericus secularis. quandoque laicus: & non solum diuifio: sed coniuncti possunt esse executores. ¶ & sic in eodem ministerio coniungi homines disparis professionis: quod quomodo procedat, dicam. ¶ eod. c. Ioan. & ibi etiam no. Ioan. And. quare religiosi, & clerici possunt se immiscere in executionibus testamentorum: cum sit negocium seculare, clericis & religiosis inhibendum. ¶ ne cle. vel mona. per totum. ¶ ¶ Secundò no. q̄ ad executores testamentorum spectat distributio substantiæ testatoris in pios usus: & sic de manu sua debet dispensari. ergo, vt erogent, possunt bona petere ab hærede: quod est uerū in relictis ad pias causas. quæ uide per exempla in Spec. de instr. edi. §. nunc aliqua. alijs est sub. §. compendiosē. 18. col. uerfi. & hoc scias. & in causam alimentorum. in alijs casibus simplices executores non habent actionem, vt no. in l. si quis Titio. de lega. 2. & ad Treb. l. Lucius. §. 1. ¶ Tertiò no. q̄ executores non possunt uoluntatem testatoris in aliam causam commutare. dixi. §. eo. c. nos. ¶ Quartò no. in ver. cū igitur. q̄ spectat ad episcopum prouidere, q̄ impleatur intentio testatoris: & hoc uerum in relictis ad pias causas: in alijs uerò spectat principaliter ad hæredem: & si negligit ipse: quis supplebit eius negligentiam? dic. q̄ iura prouident, priuando eū hæreditatis emolumento. in Aut. hoc amplius. C. de fideicom. & dixi. §. eo. c. si heredes. facit l. Quintus. §. Pomponius. de an. leg. ¶ Quintò not. in ver. licet. q̄ iniusta dispositio testatoris potest sperni. & uidetur per hunc tex. q̄ testator non possit prohibere, quin in casu negligentia executorū, uel heredū deuoluat executio ad ep̄m. & sic non semper uoluntas testatoris seruatur p̄ lege. quod est uerum, q̄n est irrationalis,

bilis, vt hic. & concor. in gl. secus si est pia, & rationalis: quia tunc pro lege seruatur, vt in Auth. de nup. §. disponat. aduer te tamen, quia tex. iste non prohibet testatori, quominus disponat, q̄ ep̄s non exequatur: sed improbat, si uetat executores per ep̄m non compelli. sit ratio: quia sicut ipse priuatus, (perfidē agendo) non potest se subtrahere à foro ep̄i, nec ipsum declinare: ita nec et executor ab eo datum. ex hoc uer. q̄ quantumcumq; testator disponat ne eius executor reddat rationem administrationis: nihilominus ep̄s poterit eum compellere ad reddendū. de quo tangit Io. An. j. e. vbi dicā. c. Io.

5 ¶ Sextò collige ex eo, quod dicit plenaria. Jar. q̄ executores non possunt de relictis factis ad pias causas detrahere aliquam falcidiam: unde si aliqua legata efficerentur caduca, nō remaneret apud eos: sed penes hæredes, vt d. l. si quis Titio. loquor de legatis caducis ad non pias causas. ad pias. n. causas, an possint effici caduca. dixi. §. eo. cap. nos quidem. vbi dixi de ep̄o, qui etiam de talibus relictis pijs (cum ad ep̄m deuoluitur executio) nullum debet sentire commodum, vt l. nulli.

6 C. de ep̄i. & cle. ¶ Otauo no. q̄ episcopus compellit executores ad exequendum per censuram ecclesiasticam. alibi dicit, q̄ in casu negligentia episcopus exequitur: uer. ergo in arbitrio ep̄i exequi, vt §. eo. c. si heredes. uel compellere, vt hic: & uerum, quod de compulsionē dicitur, debeat intelligi, postquam executor officium acceptauit. dicam. j. c. pe. ¶ No. nō no. q̄ censuram debet præcedere monitio. quam quidam intelligunt de trina. j. de sen. excomm. c. sacro. Alii dicunt, q̄ sufficit bina isto casu in Auth. de eccle. tit. §. sin autem p redemptione. coll. 9. inter monitiones interposito spacio arbitrio. ff. de iud. l. nonnunquam. saltem trium dierum. arg. de pu. iu. l. inter accusatorem. & hoc tenet Ab. dicens, q̄ nō eēt competens monitio, dicere ter: solue: solue: facit quod no. j. de appell. c. ab eo. lib. 6. & ff. de pigno. a. §. l. 4. ex omnibus dictis Io. An. non possunt alia, quam prædicta, elici, sup. tex. & glo. ¶ Sed extra quædam uilia, & quotidiana per quæ stiones expeditur. primò quæro, ¶ testator fecit multa legata, & executores dedit: aliqui legatarij repudiant legata: uel ante testatorem mortui sunt. quæro an debeant ista cedere lucro executoris, uel hæredis. Respon. dixit tex. q̄ aut est merus executor: siue minister: & nullum debet commodum cōsequi: aut ille, qui alteri dare grauatur, est legatarius: & tunc caduca, & quasi debent cedere eius lucro, vt l. si quis Titio. de leg. 2. ¶ Sed dices quō cognoscam, sit aliquis ad distribuendum electus, vt legatarius, vt minister. dicit ibi Bar. q̄ q̄nq; in alium conferuntur uerba dispositiua, vt in hoc exemplo. Lego tibi 10. quæ uolo eum restituere Seio. tunc est legatarius, vt d. l. si quis Titio. Idem si dispositio in eum cōferatur tacite: uel quia uoluit eum restituere post aliquod tempus. & sic uoluit eum sentire aliquod commodum ex legato: nā etiā tunc erit legatarius, vt l. Sulpicius. alijs similiter. de do. inter vi. & vxo. facit l. si quis eum. de cond. & de. Si uerò in eum nō conferuntur uerba dispositiua tacite, uel expresse: sed solum ei cōmittitur executio facti: tunc si quidem det hre commo dum ex dispositione defuncti, non ex dicto legato, sed alium de (vt si vnus ex hæredibus fecit executores, uel executori aliquid legauit retinendum pro se) tunc dicitur executor: sed non merus: quia potest conueniri à legatarijs, vt l. si à pluribus. de leg. 1. & deber satisfare, vt l. quidam. §. pe. eo. ti. quod non facit merus executor, vt l. diu. ff. si cui plusquā. per leg. fal. ad istum tū executores legata, uel fideicommissa deficiētia non redeunt, vt l. pecuniaz. de ali. & ci. le. Si uerò in eū non censetur dispositio tacite, uel expresse: nec percipit comodum aliquod ex uoluntate defuncti: tūc est merus, & nudus executor. & sic loquitur d. l. si quis Titio. & l. diuus. uerū autē executor merus, uel nō merus habeat actionem contra hæredem ad petenda legata: quorum executio est sibi cōmissa: & quā actionē hæt, no. in d. l. si quis Titio. ¶ Scdò quō: uerū executores possint uendere bona defuncti (vt sic legata sol-

uant) q̄ fortē in pecunia, uel opere faciendo consistunt. Spec. tangit in spe. de instr. edi. §. nunc uerò aliqua. uer. nunquid executor. Bar. dicit, q̄ quidam sunt executores vniuersales: & isti p̄nt uendere, sicut hres, vt l. si qs ad declinādū. de ep̄i. & cle. quidā sunt particulares, ad legata soluenda, alio instituto hres: & isti non p̄nt uendere, nisi testatore permittente, vt l. pe. q̄n decre. opus non est. & l. alio. de ali. & ci. le. ¶ Sed dices, quis dicitur executor vniuersalis? dicit, q̄n pauperes sunt instituti: nā tunc executor datus ad distribuendum inter pauperes, hēt vim, & nomē hres, vt l. si quis ad declinādū. de ep̄i. & cle. Idē q̄n nemo est institutus: sed iussit testator bona sua distribuere inter pauperes p̄ suos executores: isti. n. hnt ius, & nomen hres, vt d. l. alio. à contrario sensu. alio hærede instituto. & sic q. d. si alijs non esset hres institutus: haberet ius, & nomen hres. facit l. deniq; §. interdū. de pecu. le. quod tenet Iun. in c. cum tibi. §. e. & Rof. in ti. de a. c. ex testō. §. vxor quid erit. & in Spe. in ti. de instr. edi. §. nunc aliqua. uerfi. pone, q̄ aliquis. ¶ Tertio quæro in executoro particulari: nam quotidie in testamentis conceditur arbitrium disponendi de bonis testōris, p̄ hæc uerba [dedit eis licentiā, & liberā prate uendendi de bonis suis cū bannimentis, & sine, vsq; ad satisfacionē integrā p̄dictōrū.] ¶ quæro ergo uerū ad hoc, q̄ ista concessio alienandi ualeat, requiratur aditio hreditatis. Spec. tangit in d. §. nunc aliqua. uer. sed pone, q̄ ex eo, & sūm Bar. in l. nil boni dicit. ipse uerò dicit sic. siue ponamus legata ista eē relictā ex testō: siue ab intestato, non possunt uendere, nec exequi, nisi adita hæreditate p̄ hæredem, vt l. si nemo. de te. tu. & l. 2. de fideic. & l. qui filio. in prin. & ibi no. hære. insti. nā legata, quantumcumq; concernant cām fauorabilē (vt libertatem, & tutoris dationē) requirunt aditionem, vt Inst. de eo cui. li. confer. causa. per totū. si aut nullus uelit esse hæres: qd tunc fit in relictis ad pias causas. planū est, q̄ non requirunt aditionem, vt dixi §. eo. c. cum esses. de alijs, qd sit remediū, non uideo mō. ¶ Quarto mō pone, q̄ aditione confirmata, est datio executorū: quā pratem habebunt per uerba uisitata in testamentis apponi, q̄ superius retuli. D. Bar. pulchrē prosequitur in d. l. alio. singula uerba, declarans, quid importet. primò ergo declarat. ¶ qd importet uerbum, licentiam, an liberā uoluntatē: an arbitriū boni uiri. differit. n. multum ista inter se, ut l. quidam. de le. 2. & l. 1. §. q̄q; de le. 3. rñdet ipse, q̄ Inn. hic per transit de statu mo. c. cum ad monasteriū. sup. uer. licentia. quod uerbum licet significet liberam uoluntatē sine aliqua cā. Bar. contra. dicit nō q̄ uerbū, licentia, importat arbitrium boni uiri: quia licentia descendit à uerbo, licet: qd est tū dicere, quantum licitum sit. ¶ sed non est dubium, q̄ ista uerba [si tibi uidebitur iustum, uel licitū] important arbitriū boni uiri, vt l. si fideicō. de fideicō. si. & pbatur in l. 1. C. de sac. san. ec. ibi [habeat unusquisq; licentiam] ibi. n. intelligitur licentia sūm arbitriū. uide non posset filiu ex hæreda re sine cau. ut no. in l. si quis ad declinādū. de ep̄i. & cle. alijs si hēt liberam pratem, posset filios ex hæreda re sine cā: sicut miles, cui concessum est liberū arbitriū testandi, vt l. in militis. de test. mil. ¶ Sequitur in uerbis testamenti [liberam potestatem.] ¶ quid importent illa uerba, dicit, q̄ uer. potestatem, simpliciter prolatum refertur ad arbitriū boni uiri, ut l. nepos Proculo. de uerb. fig. sed ex eo, q̄ adicit liberam arbitriū, q̄ intelligatur in eius libera uoluntate collatū. nam uer. libera, descendit à uerbo libet: qd designat liberā uoluntatem, vt l. fideic. de fideicō. li. per hoc uidetur casus in l. 1. de te. mil. & l. procurator cui libera. de procur. Idem si dixit [plenam potestatem: uel licentiā] vt d. l. 1. in duobus rescriptis ibi positis. & probatur in l. procurator si ad vnam. C. de procu. ¶ Et ex his no. q̄ ista uerba: [plenum & liberum arbitrium] si adiciantur uerbo, quod alijs de sui natura significat arbitrium boni uiri, facit ipsum significare liberam uoluntatem: sicut uerbum, uolo. ¶ Vterius ad idem queritur, ¶ an per illam uerba [uendendi, & alienandi.] & c. poterit p-

mutare, obligare, vel in solidum dare: videtur, quod non, vt l. si pupillorum. §. si prator. ff. de reb. eo. In contrarium videtur tex. in l. sicut. §. venditionis. ff. qui. mo. pig. vel hyp. sol. quandoque ista permissio fit a pratore, vel a iudice. & tunc debet strictè intelligi, prout permittit, vt in d. §. si prator. aut fit ab aliquo priuato: & tunc appellatio venditionis continet omnem alienationem: per quam impletur causa, pro qua venditione fienda, vt in casu nostro pro legatis soluendis. facit quod dixi §. de reb. eccle. non alien. c. nulli. Ad idem queritur: an executores possint vendere omnem rem, quam volunt. videtur, quod sic, vt l. pen. C. quando decr. opus non est. contrarium tenet glo. in l. quandiu. de distrac. pigno. Bar. dicit, quod quando executoribus est concessa potestas vendendi per verba importancia arbitrium boni viri: & tunc non possent vendere res magnas pro solutione parui legati: sed debent facere, sicut prator, & iudex in venditione rerum pupillorum: vel pro sententiarum executione, vt l. magis puto. §. ne pasim. de reb. eorum. & l. a diuo Pio. §. in venditione. de res iudic. Si autem habent plenam, & liberam potestatem: tunc dicas, quod quantumcunque quis habeat liberam, & absolutam potestatem, debet intelligi, dum tamen bona fide faciat, vt l. creditor. §. Lucius. ff. manda. sed ille, qui vnam rem magni pretii vult vendere pro modico legato: non potest dici facere bona fide, vt d. l. quandiu. & est tex. in d. l. magis puto, §. ne pasim. ver. nec ideo. & per hoc etiam dicit Bar. quod etiam si habent liberam potestatem vendendi, debent vendere iusto pretio: quia alias non facerent bona fide. Quinto ad idem queritur: an isti executores debeant requirere heredes tam in electione rerum (quas volunt vendere) quam etiam in taxatione pretii, pro quo volunt vendere, videtur, quod non: quia possunt vendere, inuitis heredibus, postquam hoc voluit testator: ergo & eis inuitis, vt l. qui potest inuitis. de reg. iur. In contrarium videtur casus in l. si creditor. de distrac. pignor. & si cui plus, quam per leg. falcid. l. 1. §. cum dicitur. & l. hac edictali. §. omnibus. ad leg. Aquil. & hanc partem tenet Bar. scilicet, quod requirere teneantur, siue eorum potestas sonet in arbitrium boni viri: siue in liberam voluntatem, per iura prealleg. & per rationem illam: quia heredum presentia posset eos trahere in aliam sententiam, vt l. sicuti. de arbi. Ad contraria distinguendo respondet. dicit enim, quod quidam sunt executores, qui habent potestatem vendendi a lege: & isti debent requirere partem, vt l. a diuo Pio. §. in uenditione. de rei iud. & not. Cyn. in l. ab executore. C. quo. ap. non reci. 6. q. quidam sunt executores deputati ab homine: & tunc aut ista potestas fuit voluntaria, & durat voluntaria: vt potestas vendendi, quam dominus dat procuratori, que est voluntaria; cum dominus possit reuocare, quando vult: tunc dominus non est requirendus: imò ipse debet prohibere, si vult, vt l. mandat. ff. manda. cum simi. Si vero ab initio fuit voluntaria: postea incipit esse necessaria (vt potestas, quam debitor dat creditori de alienando rem pignoratam): tunc si quidem illa potestas fuit limitata, & declarata respectu pretii, & respectu temporis (vt vlt. q. ad tale tempus, & pro tanto pretio) tunc non requiritur citatio domini. & ita potest intelligi l. fina. §. 1. de iure do. Sed si non esset limitata: tunc dominus debet citari. casus est in l. creditor. & ibi no. C. de distrac. pigno. Ad propositum ergo mandatū executori datū fuit voluntarium; & necessarium. voluntarium respectu testatoris: necessarium respectu heredis. nec est limitatum: ideo heres debet requiri, vt d. l. creditor. nisi testator aliter disposuisset.

¶ Quid dices, si heres requisitus vult impedire istam venditionem: an possit dicere, quod sic, si allegat iustam causam contradictionis: puta offert pecuniam pro soluendo legatum: pro cuius solutione executor intendit alienare, vt l. 1. & 2. de vi. vend. pig. in po. non po. vel pond. dicit non illam: sed aliam minus vtilem posse vendi, & sufficere: vel volente executori vendere nimis paruo pretio, contradicit omnibus istis mo-

dis: & aliis, per quos potest executorem constituere in mala fide, impedire potest. alias secus. ¶ Sexto queritur: quod importent verba [sine bannimētis.] & c. dicit Bar. quod in istis executoribus vltimarum voluntatum non est tex. quod teneantur facere bannimenta. credit tamen, quod teneatur facere sicut executor sententia. vt l. ordo. de exco. rei iudi. & C. de fide instru. & iure hact. sic. l. 2. & l. fina. & illud est verum sine dubio, quod eorum potestas sonat in arbitrium boni viri. idem dicit, si in liberam voluntatem. nam est tunc debet facere bannimenta ad similitudinem tutorum: quos constat hēre liberam potestatem, vt no. in l. mandato. ff. de procu. ¶ Vltimus queritur. an debeant vendere presenti pecunia: vel habere fidem de pretio. vt, quod non possint habere fidem de pretio: sicut nec executor finis, vt l. a diuo Pio. §. in ven. de re iudic. & quod no. ff. de iu. fi. l. si procurator. & hoc verum, si non hnt liberam: alias pnt: dummodo bona fide faciāt l. q. Romae. §. Callimachus. de ver. ob. & ita tenet Bar. qui ita subiungit: quod si notarius diceret in instrō [confessus fuit habuisse, & recepisse.] & c. non sufficit, nisi numerationem interesse. pbetur: per solam. n. confessionem nō probatur receptio, vt no. in l. si ex cautione. C. de non nu. pec. Si autem diceret instrm [quod in presentia ipsius notarii executor presentū habuit, & recepit.] an sufficiat emptori, vt sit tutus: licet non constet executorē soluisse postea illud pretium legatariis. dicit Bar. quod cum ob istam causam habuerit mandatū: sufficit, quod emp. ob istam causam soluant. licet executores in istam causam non conuertant, vt l. 1. §. non autem. de exer. facit quod dixi in c. 1. §. de deposi. Ista collegi ex repetitione, quā feci de d. l. alio. de ali. & cib. le. Reliqua, quae restant in materia executorum, expeditiam post Io. An. j. eo. c. Ioan.

ADDITIO.

¶ Videbitur iustum. Quid uerbum istud importet. vide Inn. in c. epi. 2. de reb. ec. non ali. Bal. in marg. in uer. clausula.

S U M M A E.

- 1 Litem contestari in causa appellationis non est necesse.
- 2 Verba directa que dicantur.
- 3 Substitutus in re certa an ueniat ad uniuersum.
- 4 Substitutio directa quid sit. quid fideicommissaria.
- 5 Filius sub conditione de futuro rogatus detrahit duas quartas: nisi pater prohibuerit. & nu. 14.
- 6 Pater filium, quem instituit, grauare potest, ut alteri restituat.
- 7 Prouisio testatoris de masculis, an excludat provisionem legis de feminis.
- 8 Testator potest adijcere penam in testamento.
- 9 Legatarius illam portionem debet consequi ex pena, quam habet in legato principali.
- 10 Soluere debitum natura dicitur, qui moritur.
- 11 Institutio facta a coniuncta persona de fratre suo, & filiis, intelligitur, quod filij ueniant cum fratre simul, non ordine successiuo.
- 12 Capitula plura cum iniudicio sunt deducta, potest super quibusdam ferri sententia absolutoria: super quibusdam condemnatoria.
- 13 Sententia quando fertur super pluribus articulis: ille, qui se grauatus credit, debet appellare.
- 15 Papa mandans conferri, non tenetur mentionem facere de titu. colatoris.
- 16 Probatio arbitri super alienatione rei non impedit legatum, nec domini translationem.
- 17 Petitio speciei legatae competit contra heredem, qui possidet vltima legatam: in totum, si in totum: in parte, si pro parte.
- 18 Plures si sunt obligati non contrahunt: si unus (quia contrafecerit) sit priuatus, alij non nocet.
- 19 Veniens contra uoluntatem testatoris priuatur solū eo, quod sibi obuenit ex defuncti iudicio: non eo, quod sibi iure fideicommissi priuatur relictum.
- 20 Priuatus hereditate (quia non paruit testatori) potest detrahere falcidiam.

- 21 Priuatio legis est fortior, quam priuatio heminis.
- 22 Heres debet facere inuentarium.
- 23 Inuentarium quare sic dicatur.
- 24 Falcidia an debeat heredibus contra uoluntatem defuncti.
- 25 Heres non implens uoluntatem defuncti, quando, & quomodo puniatur.
- 26 Portio alterius ex substitutis quando accrescat alteri, vel heredi.
- 27 Lego, uerbum adiectum uniuersitati bonorum, importat institutionem.
- 28 Relicta ad pias causas, etiam sine titulo heredis, ualent de iure canonico.
- 29 Iudex an possit imponere penam non soluenti legatum infra tempora, quae dantur condemnatis ad soluendum.
- 30 Declaratio incertitudinis quoadcumque non est in actoris potestate, non habet certum in libello exprimere.
- 31 Litis contestatio an sit fienda in causa appellationis.
- 32 Trebellianica an cesset in relictis ad pias causas, sicut falcidia.
- 33 Prohibitus rem alienare, an possit ipsam in testamento legare.
- 34 Alienatio si prohibetur in contractu, non impedit translationem domini.
- 35 Prohibitio facta a lege non impedit translationem domini. Nec prohibitio iudicis. nu. 35.
- 36 Reus si condemnatus est iniuste: iudex ad quem infirmat sententiam, & absoluit reum: & econuerso.
- 37 Heres post condemnationem an possit excipere de falcidia detrahenda.
- 38 Testator si contra heredem non implentem suam uoluntatem prouidet de alia pena, quam priuationis: an post annum habebit etiam locum pena legis.
- 39 Hereditas quomodo in particulas diuidatur.
- 40 Substitutio pupillaris an expiret per ingressum monasterij.
- 41 Verba ista [ex se legitime natis, vel descendantibus] & c. intelliguntur tacite, etiam si non exprimentur.
- 42 Heres non conficiens inuentarium, an teneatur ad legata integra ultra vires hereditatis. Et an priuatur legitima. nu. 43.
- 44 Heres fecit inuentarium: deinde uenit contra transactionem defuncti pena appositione firmatam: an teneatur ultra vires hereditarias.
- 45 Dolus & culpa priuat quem iuris beneficio.
- 46 Fideicommissarius an teneatur facere inuentarium.
- 47 Heredes si sunt plures, & vnus non facit inuentarium: tenebitur ad debita, & legata in solidum pro uita sua portionis hereditariae: sed non ad integra.
- 48 Inuentarium heredis an proficiat fideicommissario uniuersali.
- 49 Inuentarium precedentis in gradu, an proficiat sequenti: quando de vno in alium transfertur hereditas.
- 50 Inuentarium instituti in primo gradu, qui adiuit, & postea per restitutionem abstinet, & repudiat: an proficiat substituto vulgariter.
- 51 Inuentarium tutoris, quod fecit, ut tutor: an proficiat pupillo: ut uideatur adijisse cum beneficio inuentarij.
- 52 Heres de restituendo grauatus, an teneatur reddere rationem uniuersali fideicommissario: tener, quod sic.
- 53 Statutum dicit, quod de legatis & omnibus relictis factis in uoluntate debeat solui gabella: exceptis filiis, & quibusdam alijs, qui soluere non tenentur: an sub isto uocabulo, filijs, includantur filij naturales.
- 54 Naturales an contineantur appellatione legitimorum in contractibus.
- 55 Heres, dum uixit, aliqua de bonis restitutioni subiacentibus alienat: an fideicommissarius possit reuocare, postquam cessit dies fideicommissi.
- 56 Filius de restituendo grauatus non dotauit filias in uita de bonis subiacentibus restitutioni: sed dotem reliquit in testamento: an istud relictum minuat fideicommissum. tener, quod sic.
- 57 Dos filiae grauata de restituendo, an ueniat in fideicommissio.

58 Feuda & emphyteusis an ueniant in restitutione fideicommissi.
59 Filius de restituendo rogatus, an possit pro legitima, & trebel. eligere certam rem.

RAynaldus. Omnis aliorum diuisionibus, diuide Decretum istam (secundū Io. An.) principaliter in tres partes. In prima facti narratio. In secunda auditoris pronuntiatio. In tertia ipsius sententiae confirmatio. secunda ibi [dilectus] Tertia ibi [nos itaque.] prima subdividitur in quinque partes. In prima ponitur testamentum Peponis; & snia arbitratorum. In secunda ibi [porro] ponitur testamentum Raynaldi, continens legatum auunculorum, & institutionem heredis cum poenae adiectione, si legatum non solueret. In tertia, ibi [demum] ponitur duplex auunculorum petitio. In quarta, ibi [praefatus.] ponitur duplex snia absolutoria prima petitio, & condemnatoria secunda. In quinta, ibi [a curia.] utriusque partis appellatio, & prosecutio. secunda principalis subdividitur in duas. prima sniam absolutoria prioris iudicis reuocat quod ad patrum: confirmat quod ad filios. secunda sniam condenatoriam reuocat quod ad filios: confirmat quod ad patrum cum quadam moderatione. & in summa hoc dicit. Filius rogatus hereditatem restituere, detrahit debitam iure naturae, & quartam trebel. in quibus potest legata relinquere, heredes instituere, & poenas apponere. h. d. ¶ Tertio in absente, qui dixit uoluntatem, & animum suū duobus arbitris, & recessit, nolens pronunciare: illi duo possunt laudare, & ualeat laudum, secundū Inno. non enim debet malitia recedentis, aut interesse nolentis, alios impedire, vt in c. vlt. de arbi. lib. 6. ex quo constat de animi sui voto. secus si non constaret, secundū Inno. quod est notatu dignum. In recedente a loco, ubi conuenerant ad laudum, est uerū hoc dictum Inno. vt no. in c. fi. de arbi. lib. 6. Doct. tamen iuris ciuilibus tenet contrarium: quia non seruatur forma compromissi: nisi oēs indicent. de arbi. l. Pedius. §. 1. ¶ Litem contestari in causa appellationis, licet nō sit necesse, snt Inn. f. altera parte absente: sed utraque parte presente, in exordio litis lis contestanda est. C. ne liceat in vna, eademque causa. l. 1. per Iac. & Cy. & facit quod no. j. qui si sint leg. c. per venerabilem. p. Ber. ¶ No. de ver. deueniat. per Innoc. de fideicommiss. lib. 1. Thais. per Iaco. de fide instr. l. eam quam. ff. de dona. l. 1. r. in glo. magna. ¶ Verba directa dicuntur: quia dirigerunt, sicut linea recta, quae non transiit per angulos. Tunc ergo sunt directa uerba, quando prima persona est instituta: secunda substituta. tunc est fideicommissaria, quā prima persona est instituta: tertia persona substituta. media uero. i. secunda substituta est: quae habet restituere. unde directa substitutio exigit duas personas: fideicommissas. tres. & sic linea curva occupat maius spacium motus, & mensurae, & temporis. de exco. tu. l. & non tantum motus, & sic prima non debet substitui. de verbo. obli. l. si ita stip. §. Christogonus. Ita dubia substitutio debet directa interpretari, si ius patitur, & natura uerborum, vt no. ff. de vul. substi. l. uerbis ciuilibus. de leg. 1. l. si feruus. §. qui mar. de fidei. li. l. amicis. & de testa. c. si pater. lib. 6. ¶ Pauca uerba sunt, quae sint necessariō directa: uel necessariō obliqua. quasi omnia media, & cōia sunt. in contractibus etiam quaedam sunt directa: quaedam inflexa, vt no. ff. de donatio. l. 1. in glo. magna. tamē notandum est, quod in primo gradu omnia uerba sunt directa. C. de testa. l. qui indignum. sed in legatis omnia sunt obliqua. C. com. de lega. l. 2. Sed in substitutionibus quaedam sunt directa: quaedam obliqua: quaedam communia. in legatis enim dicuntur uerba directa, quando legatarius est executor, & capit per seipsum, vt l. Titia. §. 1. de leg. 2. & ibi no. alia enim a manu heredis capere debet. ff. quo. leg. l. 1. §. rediguntur. ff. de uisul. l. si quis ita. & ibi no. sunt directa quod ad executionem: non quod ad institutionem. ¶ Sed an substitutus in re certa ueniat ad vni-

uer sum: & videtur, q non vt famil. erc. i. l. quoties. in glo. dic
 aut fit verbis directis, etiam in testamento solemnibus: & trahitur
 nunc ad vniuersum. de vul. subst. l. cohæredem. §. si. aut
 verbis obliquis, vel necessarijs, seu cõmunibus, vel in voluntate
 non solenni: tunc non extenditur ad vniuersum. ad Trebel. l. cogi. §. generaliter. per Dy. & est ratio: quia substitutio
 directa est magis fauorabilis, quàm fideicommissa. ff. de ad. l. si arrogator. & ideò magis extenditur, quàm directa; quæ
 neminem grauat fideicommissaria sic. quod est no. vt no. C. de inoff. test. l. ex tribus. & ideò de directa substitutione nil
 detrahitur: sed de fideicom. sic: quia media manus non debet
 esse frustra. Sed an venit ad assem iure accrescendi? quidam
 dicunt, q sic. vt no. de testa. mili. l. 1. quia nõ habent cohæredem,
 sufficit nomen hæredis sine re. i. sine institutione vniuersali.
 Tu dic, q non venit iure accrescendi: sed proprio iure: quia ius
 accrescendi accedit portioni. de acqui. hære. l. si totam. & facit. C. de testa. mili. l. 3. sed iste non habuit
 portionem: ergo & c. dico in l. 2. si pars hæredi. pe. quia ibi suo iure
 interim venit, non iure accrescendi, vel non decrescendi: decrescit
 verò, & admittitur ei postea, cum stat conditio paris gradus: l. anti. qui. cum l. seq. eo. titu. Bal. & sic est aliquis
 hæres in solidum ad tempus, quando habet hæredem ad tempus,
 vt no. C. de hære. insti. l. extraneum. sed tex. videtur dicere
 4 re contrarium. de vul. substi. l. verbis ciuilibus. ¶ Quid est substitutio?
 Respondeo est conditionalis institutio. ad leg. fal. l. in rone. §. quod vulgo. ista est definitio directæ substitutionis
 fideicom. substitutio est vniuersalis dispositio fideicom. substitutionis
 de iure do. l. nullus. §. ex asse. in qua non veniunt propriæ facultates rogati,
 de vul. substi. l. cohæredi. §. cum filia. ver. nec fideicommissi. nec venit quarta debita iure
 natura: hodie tertia: vel semis in Auten. de resti. & ea quæ
 pa. §. quamobrẽm. nec quarta debita iure constitutionis. de adop. l. si arrogator.
 ver. sed an impuberi. nec pura, & simplex donatio facta inter viuos.
 de lega. 2. l. sequens quæstio. nec fructus interim percepti. ad Trebel. l. mulier. §. si hæres.
 Si quod tamen in peculium concessum est, bene venit: in illo tamen
 pot. detrahi trebellianica, scilicet in illa vna re. C. fam. erc. i. l. filium.
 secundũ lect. antiquam. Item legitima pot. detrahi in vna re: si filius
 hoc eligit. sicut enim creditor potest eligere rem, in qua mittatur,
 vt ff. de distrac. pig. l. creditoris. ita filius: quia creditor instat
 obtinet, vt no. in §. quamobrẽm. & per Iac. in Auten. res quæ nobis.
 Item non venit trebellianica in restitutione: si factum sit inuentarium,
 cessat aliã trebellianica. ¶ Filius sub conditione de futuro rogatus
 detrahit duas quartas: nisi pater prohibuerit. quod pot. circa
 trebellianicam. & vide quod not. ff. de fidei. u. l. decem. Rogatus
 aut pure, vel sub conditione presentis non detrahit duas integras,
 sed vnam, & alteram quãtũ in plus est: & hoc in filio legitimo, & naturali:
 sed filio naturali tantũ non debetur legitima. facit quod no. in l. 1. ff. de contra tab.
 Item filio arrogato non debetur nisi vna quarta. ff. de inoff. test. l. Papi.
 §. si quis impubes. Item fratri instituto, & rogato de restituendo
 turpi personæ, non debetur nisi vna quarta, vt no. in Auten. de hære.
 & fal. §. primũ. & in Auten. nouissima. per Cy. Item filio vniuersaliter
 instituto, si repudiat hæreditate, non debetur legitima. Itẽ si ex hæredatus
 iustẽ, & mala mente: secus si non mala mente. de vul. substi. l. cum ex filio.
 & not. ista, quia sunt vitilia, & frequentia. Bal. Substitutio quæ
 non habet temporis limitationem vsque ad quantũ tempus facta
 intelligitur, not. C. de re mi. l. in testamento. in magna gl. in fi. &
 ibi per Cy. de indirecta substitutione non detrahitur falcidia.
 C. de testa. mili. l. in testamento. per Cy. in substitutione directa
 veniunt fructus percepti iudicio testatoris: non in fideicommissa.
 de vul. substi. l. centurio. quod no. ¶ Nota primò, q pater filium,
 quem instituit, grauare potest, vt alteri restituat: & ista est substitutio fideicommissaria, sive cõp
 pendiosa: de cuius natura vide per Bart. plenẽ in l. centurio.

de vul. & pu. ¶ Secundò nota, q substitutio fuit concepta, si
 decesserit sine liberis masculis &c. quo casu foemina nõ excluderunt
 substitutionem. quod est verũ vigore substitutionis. sed an vigore. l. cum
 auus. de condi. & dem. & l. cum acutissimi. C. de fideicom. nõ si
 testator simpliciter filium de restituendo grauaſset: euanesceret
 substitutio per superuenientiam filiorum, vt dicit. l. ¶ an ergo
 prouisio testatoris de masculis excludat prouisionem de foeminis:
 videtur, q sic, per arg. a contrario sensu, vt l. inter soce. §. cum
 inter. de pact. do. argu. contra: prouisio hominis nõ tollit prouisionem legis
 de iure cõi, vt l. si de pac. conuen. & quod no. Cyn. in l. 1. r. de iure
 emph. & l. si cum dotẽ. so. ma. non firmo. ¶ Tertiò nota, q fuit
 compromissum in tres cautẽ: vt si discordes fuerint, stetur
 sententiæ duorum. vt l. item si vnus. §. principaliter. de arbi. absente
 autẽ vno ex eis, non possunt duo ferre sententiã: vt sic plus nocet vnus
 absentia, quàm eius contradictio. ratio, quia pærens posset duos
 trahere in eius sententiã. quæ ratio cessat in pærente, & contradicente.
 vt ff. de arbi. l. item si vnus. §. fin. & per hanc rone in infer hic
 Inno. q si in disputatione vnus fuit pærens, & non potuit concordare
 cum alijs duobus: eius absentia non obesset, quominus duo possent
 ferre sententiã: quia cessat rone trahendi in suã sententiã, secũdum
 Inno. Bar. tenet contrarium in l. duo ex tribus. ff. de re iudi. dic. vt
 ibi per eum. & vide quod no. in c. 1. j. de arbi. lib. 6. ¶ Quartò nota
 formam testamenti huius. R. medietatem enim diciturum rerum
 legauit auunculis: aliam medietate, & cetera bona paterna vni ex
 patris, & filijs. istud autẽ legatũ ceterorum bonorũ operatur
 institutione. unde si dico [lego Titio omnia bona mea] videtur
 Titium instituere hæredẽ. de verbo [relinquo] idem tenet glo. in
 Auten. de hære. & fal. facit l. cogi. in prin. ff. ad Trebel. &
 l. mulier. §. cum proponẽ retur. e. ti. dicã. j. ¶ Quintò nota, q testator
 pot. adijcere penam in testamento. de quo in glo. & ff. de his, quæ
 pẽn. no. l. 1. adnerte, quia ista pœna applicatur auunculis: quia sic
 testator disposuit. si autem non expresissset, cui pœna debeatur
 applicari: ad quem tunc deuoluatur hæreditas, qua priuatur, dic. vt
 no. Bar. in l. vxor. §. hæres. de leg. 3. ¶ Sextò nota, q illam
 portionem debet legatarius consequi ex pœna, quã habet in legato
 principali: unde si auunculi consecuti sunt diſpares portiones in rebus
 illis legatis: easdem habebunt in hæreditate, ratione pœnæ ad eos
 postea deuolutæ. simile si hæredes aliquid iubentur dare, vel
 accipere: debent enim p portionibus hæreditarijs soluere, & habere.
 quod dic. vt l. quoties. & l. seq. ff. ad Trebel. ¶ Septimò nota, in ver.
 demum. q ille, qui moritur, dicitur soluere debitum naturæ: quod
 soluere, omnibus est cõe. Vnde 2. Reg. 4. oēs morimur: & sicut
 aqua dilabimur. Sen. de remedijs fortuitorum. vbi videas. ¶ Octauò
 nota, q isti auunculi egerunt contra patruũ, & filios: q sic institutio
 facta a coniuncta persona de fratre suo, & filijs, intelligitur, q
 filij veniant cum fratre simul, non ordine successiuo. concor. l. si
 mulieri cum liberis. ff. de vsufr. accre. dixi. s. c. Raynutius. in 5. q. aduertendũ
 tamen, quia tm patruus, quantum oēs eius filij. nam plures coniuuncti
 sub aliquo nomine collectiuo admittuntur ad vnam partem, vt l. planẽ.
 de leg. primo. quod dic. vt l. fi. C. de impu. & alijs subtili. &
 propterea dicit j. tex. q patruus possidebat ista bona pro
 medietate: nam sic de iure possidere debebat. ¶ Nonò nota, in dicto
 ver. demum. ad formã petitionis auunculorum: petierunt. n. pœnam
 nondum commissam: sed cõmittendam, si patruus contraveniat.
 quomodo autẽ hoc procedat, dicam in contrario. ¶ Decimò nota, in ver. præfatus.
 q cum plura capita in iudicio sunt deducta, potest super quibusdam
 condemnatoria. facit l. etiã. §. fi. ff. de mino. & tulit hic iudex
 sententiã in certam. de quo dixi s. c. Raynutius. ¶ Undecimò nota, q
 cum super pluribus articulis fertur sententiã, qui super a quo articulo
 se grauatũ credit, debet appellare: quia apponitur

nitur super alijs articulis: nec deuoluit eã super illis, super quibus
 appellatio est emissa. dixi in d. c. Raynutius. allegaui. omnem honorem.
 & quod ibi per Cy. C. quando prouo. nõ est neces. ¶ Duodecimò nota, q in
 causa appellationis fit litis contestatio. de quo in glo. & s. de appel. c. per
 tuas. vbi de hoc. & l. fi. §. illud. C. de temp. ap. ¶ Decimotertiò nota, q
 in ver. dilectus. q filius de restituendo rogatus, in singulis rebus hæreditarijs
 habet quartam trebellianicam, & legitimam. & sic videtur, q dictæ quartæ
 sint deducendæ de singulis. tangam post glo. & dixi in d. c.
 Raynutius. ¶ Decimoquartò nota, in ver. licet illas. q in legato non
 expedit facere mentionẽ de titulo testatoris, quem habet in re legata.
 nam ex testõ queritur ignorant, vt l. cum pater. §. surdo. de lega. 2. & l. seruũ
 filij. §. 1. de leg. 1. ¶ sic Papa conferri mandans, non tenetur mentionem
 facere de tit. collatoris, vt s. de præben. ca. dilectus. & huius rone est:
 quia semper videtur quis in dubio relinquere ius, quod habet. ff. de leg. 1. l. si domus. & l. qui
 tabernam. de contrahen. emp. ¶ Decimoquintò nota, in ver. non obstante.
 q prohibito arbitri super alienatione rei non impedit legatum: nec
 dnij translationem. de primo articulo, vtrũ prohibitus alienare a iudice,
 ab homine, vel a lege possit talem rem legare: vel extraneum hæredem
 instituere. dic. vt l. peto. §. fratre. de le. 2. vtrũ talis prohibio
 impediat translationem dominij. dicam j. ¶ Decimosexto nota, q petitio
 speciei legata competit contra hæredem, qui possidet rem legatam
 in totum, si in totũ possidet. si pro parte possidet, pro parte cõpetit.
 contra non possidentem non pot. agi, licet sit hæres. & hoc patet. quia
 super legato patruus, qui pro parte possidet, condemnatur: & filij,
 qui non possident, absoluntur. ad hoc vide, quod no. in l. 1. C. comu. de leg. ¶
 Decimoseptimò nota, q si plures sunt obligati non contravenire: si vnus
 (qã contraxerit) sit priuatus, aliis hoc nõ nocet. quod vtrũ sit verũ tam
 in factõ diuiduo, quàm in factõ diuiduo: dic per Bar. in l. eadem. §. Cato.
 de verb. obl. & in casu huius c. est ratio. quia neminem ex alterius factõ,
 nec hæreditati alligari, nec ex hæredari posse, certi iuris est, vt l. pater
 famil. ff. de hære. insti. ¶ Decimo octauò nota, in ver. ceterũ. q ille,
 qui nihil possidet de hæreditate, non incidit in pœnã, si legata non soluit.
 & hoc verũ, si fecit inuentariũ: aliã tene retur, etiam si non possideret,
 vt l. fi. C. de iure deli. ¶ Decimononò nota, in ver. verũ. q veniens
 contra voluntate testatoris priuatur solũ eo, quod sibi obuenerit ex defuncti
 iudicio: non autem in eo, quod sibi vigore fideicom. erat debiti: & ideò
 iste patruus condemnatur ad restitutionem bonorũ: quæ fuerunt Peponis
 solũ in eo, quod Raynaldo, rone legitimæ, & trebel. debebatur in dictis
 bonis: in residuo absoluitur, vt videtis. ¶ Vicesimò nota, in ver. salvo.
 q priuatus hæreditate (quia non paruit testatori) potest detrahere
 falcidiam de legatis. & sic per talem priuationem in eo non extinguitur
 ius, & nomen hæredis. sic nec in eo, cui aufertur ab eo hæreditas, tanquã
 ab indigno, vt l. ex factõ. §. Iulianus Longinus. ff. de vul. & pu.
 rone est. quia qui semel fuit hæres: non pot. factõ hominis definere esse
 hæres, vt l. & si sine. §. sed quod Pap. ff. de mino. Et aduerte, quia patruus
 cõdemnatus est ad restitutionem tertiæ, & quartæ in rebus auunculi
 legatis. Item ad restitutionem tertiæ, & quartæ, quæ patruo debebantur
 ex institutione facta de eo, & filio: vtrũ autem illa falcidia
 deducatur tam de illis rebus legatis auunculis: quàm de eo,
 quod eis debet restituui propter pœnã, est dubium. j. tangam. ¶
 Vicesimoprimum nota, q auunculi consecuntur legatum, & pœnam.
 quod videtur mirum: cũ altero tantũ debeat quis esse contentus,
 vt l. si rescriptum. §. si pacto. cum materia sua. ff. de pac. dicam. j. ¶
 Vicesimosecundò nota, q priuatio legis est fortior, quàm priuatio
 hominis: quia illa priuatio omni cõmodo, vt in Authen. hoc amplius.
 C. de fideicom. priuatio verò hominis non excludit hæredẽ a falcidia.
 quod not. ¶ Vicesimotertiò nota, q hæres debet facere

inuentarium, ideò sic dictum: quia continet, quæ inuenta sunt in hæreditate.
 alibi appellatur repertorium, vt l. tutor qui repertorium. de adm. tu. &
 de illo, & alijs inuentarijs. vide in Spec. de instru. edi. §. si. per totum.
 & de illo inuentario vide in ver. nunc dicamus. vsque ad fi. §. vbi dicit Io. And. nõ
 sufficere hæredibus perfecisse tempore debito inuentarium nõ inchoatum
 tempore, quo debuit inchoari, iuxta tenorem l. fi. C. de iure deli. vbi de hoc
 per Cy. & de illo inuentario aliqua tangam. j. ¶ Vicesimoquartò nota, q
 falcidia debetur hæredibus contra voluntatem defuncti. quod hodie non est
 verum: nisi exponas, falcidiam, idest trebel. quam testator non videtur
 quod possit prohibere: quia non reperitur hoc cautum, sicut in falcidia.
 quod ergo non mutatur. & c. vt l. præcipimus. C. de ap. dicam. j. ¶
 Vicesimoquintò nota, q per totum illud. c. Card. ad iustificandam
 suã sententiã inducit causas, & rones. quod non est tutum facere: quia si
 causa mouens eũ ad sententiã reperitur falsa, sententiã viciatur. qd dicit, vt
 s. de re iu. c. sicut. & c. causam. ¶ Vicesimosexto nota, q licet hæres
 non implens voluntatem defuncti priuatur post annum a die monitionis:
 tamen si non implet (vt defunctus disposuit, & pœnam adiecit) non
 expectatur annus ad commissionem pœnæ impostæ ab homine: sed a lege
 sic, vt d. c. si hæredes. & sic durius agitur cum homine, quàm cũ lege.
 simile in l. Celsus. ff. de arbi. cum si. ¶ Vicesimo septimò nota, q
 Papa confirmat sententiã sui auditoris: effectum autẽ huius confirmationis
 tetigi. s. c. Raynutius. in vlt. not. ¶ Venio ad oppositiones, quæ
 possunt elici. primò ex glo. secundò ex dictis Io. An. post Doct. primò
 opponitur. dicitur in prin. c. q Pepo instituit R. hoc modo. [si sine filijs
 masculis] & c. sed videtur, q ista substitutio fuit condicionalis, non
 modalis: quia facta per dictionem, si: quæ facit conditionem, vt j. de
 condi. apposi. c. si. hic autẽ dicitur [sub modo substituit] ergo male.
 s. dicit glo. i. expone. [hoc modo] idest sub ista conditio. sicut conuerso,
 si dixit testator [relinquo Titio. i. o. ea conditione, vt det Titio
 bouem] & c. Nam non erit conditio: sed modus. de manu. test. l. Mauiã.
 & l. 2. in fi. de dona. nam sæpe vna coniuñtio exponitur per
 aliam, quãdo expedit. vt l. has causas. de condi. & dem. vel dicit glo.
 ista verba [hoc modo] & c. fuerunt verba condentis, non testatoris. & est
 vera in se: sed præcedens vt illor expositio. & licet illud inuestigare sit
 vitile. l. vtrũ sit modus, vel conditio quò ad hoc: vt ante imple
 mentum, vel post habeat quis legatum, quod habet, si est modus.
 secus si conditio, vt l. qui hæredi. & l. quibus diebus. de cond. &
 dem. tamen inspecto fine ita priuatur emolumentũ, qui non implet
 modum: sicut ille, qui non implet conditionem, vt no. in d. l. quibus diebus.
 & hoc Ioan. An. ¶ Secundò op. ex testamento Peponis pluribus patruis
 iste Raynaldus restituere tenebatur, & vni tantũ restituui in testamento:
 & ille solus conuenitur, & absoluitur. sed contra, quia fideicommissum
 relictum pluribus debetur cuiilibet pro virili, vt C. de cadu. tol. l. 1.
 ergo malẽ tex. dixit, q iste patruus fuerit coniuñctus pro dimidia.
 fo. dicit glo. qui fortẽ & c. q alij erant mortui, viuo testatore: q
 sic eorũ portio, vt cadauca accreuit huic patruo, vt l. vnica. §. pro
 secundo. de cadu. tol. qd intelligi, quando substitutio fuit facta
 coniuñctim: sicut fuit in isto c. vbi coniuñctio re, & verbis: secus
 si fuisset facta disiuñctim: vt si dixisset. restituat tali patruo
 dimidiam, & tali dimidiam. vt in l. all. in glo. portio igitur vniuersalis
 fideicom. deficiens nõ accrescit alijs fideicom. omnino disiuñctim:
 sed remanet penes hæredem de restituendo grauatũ. arg. contra.
 quia portio debet accrescere portioni, vt l. si totam. de acqui. hære.
 Sed illud verũ in portionibus, quæ directõ deferuntur: secus in
 portione per fideicom. delata. & per hoc patet, q si portio vnus
 ex hæredibus disiuñctis deficit repudiatione, vel aliter: talis portio
 accrescit cohæredi, non fideicommissario certæ portioni, vt credo.
 ¶ Tertio oppo. dicitur in ver. porro. q R. condidit testamẽtũ: & sic patruo
 quãm

quàm in testamento instituto concedit falcidiam, vt in fi. c. Sed contra. quia testamentum sine hæredis institutione non tenet, vt Insti. de lega. §. ante hæredis. Sed in isto testamento nullus deprehenditur. nam in tex. dicitur, q̄ patruo, & filio legauit aliam medietatem, & cætera bona paterna. Sol. dicit glo. illud ver. legauit, ponitur improprie quò ad patruum, & filios: & proprie quò ad auunculos. & sic verbum semel positum proprie, & improprie ponitur, vt in glo. † verbū ergo, lego, adiectum vniuersitati bonorū, importat institutionem, vt dixi s̄. in 4. no. vel dic, q̄ licet per ver. legauit, fuerit relicta hæreditas: tamē quia postea appellauit eos hæredes, ibi [dicit hæredes] & c. satis est, vt l. 1. §. si autē. de hære. insti. sic in Auten. vt cum de ap. cog. §. cæterum si hæredes. colla. 8. vel dic, q̄ hic fuit apposita clausula codicillaris [si non valet iure testamenti] & c. de qua plenē in Spe. de intru. edi. §. compēdiosē. ver. item vide, si est ibi clausula & c. & se. & plenius per Bar. in l. 1. ff. de iure co. vel dic secundum Hosti. † q̄ de iure canonico non est necesse instituere: sed sufficit qualitercunque relinquere, si de intentione cōstat. quod pōt esse verum in relictis ad pias causas, & in terris Ecclesiæ: sicut de numero testium dictum est. s̄. c. cū esses. vbi de hoc. ¶ Quarto op. dicitur in ver. adiciēs. q̄ testator apposuit p̄enam: & tenuit appositio. Sed contra. C. de insti. & substi. l. reprehendenda. fo. dicit glo. hoc bene potuit & c. q̄ iste tex. debet intelligi, cū illud, quod testator sub p̄na præcepit, est iustum (puta non molester auunculos) secus autem, si quod præcipit, est iniustum (puta vt ducat consobrinam: vel aliquid cōtra iura faciat). tunc enim sicut non tenet principale: ita nec p̄næ appositio, vt l. si homo mortuus. de ver. oblig. & l. 1. ad leg. fal. & l. Seius, & Augerius. eo. tit. ¶ Incidenter circa hoc quærit Io. † An. an iudex possit imponere p̄nam non soluendi legatum infra tempora, quæ dantur condemnatis ad soluendum. videtur, q̄ sic: sicut in testamento, quod alibi sententia appellatur, vt l. 1. ff. de testa. nam si testator potest: fortius iudex, cuius est vera sententia. ff. si quis ius dic. non ob. l. 1. In contrarium facit: quia hoc non petitur in libello: nec lis super eo est contestata: igitur sententia lata, his non præcedentibus, non tenet. vt s̄. de litis contest. c. 1. & c. cum dilectus. de ordi. cogni. dicit Host. q̄ quandoq; iudex procedit ex officio, & extraordinariē: & tunc potest multam imponere, & comminari, vt d. l. 1. & de modo mul. l. fin. & de ver. sign. l. aliud. & l. si qua p̄na. quandoq; procedit ordinariē, & in figura iudicij. & tunc aut super contrahibus stricti iuris: & non potest pronunciare, nisi super deductis, & accessorijs. ff. de re iud. l. Paulus. & l. ædiles. §. item sciendum. de ædil. edic. aut agitur actione bonæ fidei: & tunc pōt. quia multa veniunt, de quibus non fuit cogitatum. ff. de actio. emp. l. 2. & 3. hoc verū intelligo, si cum causæ cognitione p̄nā comminatur. aliās nec in contrahibus bonæ fidei: nec stricti iuris posset p̄nam comminari. vt C. commi. epi. per totum. & not. Inno. s̄. de resti. in inte. c. 2. Ex his concludit Host. q̄ in causis quandoque iudex est seruus: quādoq; libertinus: quādoq; dominus. nam habet quandoque latissimum officium: quandoq; minus latum: quandoque nihil potens, vt ex prædictis apparer. ¶ Quinto oppo. ad ver. demum. vbi auunculi petierunt legatū, & restitui eis si & c. & sic petitio cōditionalis erat. & de eo, quod nondū erat debitum. & sic fuit iudicium in pendenti. quod esse nō debet. vt ff. de iudi. l. nō quē admodum. fo. vt in glo. quæ incipit, sed nunquid. dicit hęc petitionem admittendā propter lites dirimendas. ar. l. quidam æstimauerunt. si cer. pet. adde aliam propter circuitum euitandū. non enim debet fieri per plura, quod potest fieri per pauciora. c. auditor. de rescrip. in cle. est & alia rō, quia ista p̄na committi speratur ex facto rei conuenti ad debitum principale: si enim super ipso litigauerit, p̄na cōmittitur, vt hic patet. propter summū ergo bonum iustitiæ admittitur hic petitio: quæ contigua est petitioni legati, & ex ea se-

quitur: & est simile in actio. quod metus causa penali. ff. q̄ metus causa. l. si cum excep. §. satis clementer. & §. hæc autem actio. Non obstat incertitudo petitionis: quia ex facto aduersarij causatur. & reg. est. † q̄ quādoq; declaratio incertitudinis non est in actoris potestate, non habet certū in libello exprimere, vt l. 1. §. quod ait. ff. quo. le. hinc est, q̄ procedit libellus [peto rem, vel æstimationē, siue interesse] vt no. Spe. in titu. de solu. §. sequitur. ver. quid si libellus. & de libel. concep. §. iam nunc. ver. sed nunquid talis. & Bart. in l. stipulationes non diuiduntur. ad fin. de ver. oblig. vbi videas. nam & libellus alternatiuus recipitur: cum in alternatiuis electio est debitoris, non creditoris, vt l. vbi aut non apparet. §. illud. de verb. obli. siue sit alternatio legis. vt s̄. de emp. & vendi. c. cum dilecti. siue hominis. de plus peti. c. 1. siue ex testamēto, vt hic, siue ex consuetudine: vt peto iure dominij, vel quasi. §. de re iudi. c. abbate sanē. lib. 6. facit l. conductor. & quod ibi no. C. loca. ¶ Sexto oppo. dicitur in ver. dilectus. q̄ fuit lis contest. coram iudice appel. contra hoc oppo. † videtur, q̄ hoc fieri non debuerit. quia cōtestatio facta in principali causa se extendit ad istam b, vt l. fin. §. illud. de tempo. appel. fo. aut altera pars est absens: & potest procedi ad sententiam, lite non contestata, vt in contrario. aut est præsens: & debet contestari, vt hic, non ob. quòd facta est contestatio in principali causa: nam in causa appel. fit contestatio super alio, scilicet super ipsa sententia, vtrum sit iusta, vel iniusta. Ita dicit glo. Ioan. An. dicit, quòd facta contestatione in principali, non fiet ulterius coram iudice appellationis. sed si appellatum fuerit à grauamine ante sententiam, super illo articulo deuoluto ad iudicem appellationis fiet contestatio, & dabitur libellus: cū hoc fit diuersum à primo. facit quod no. Io. An. de offi. dele. c. cum contingat. in glo. quia melius. & hoc opi. tenet Goff. s̄. de apella. c. per tuas. de illa quæst. no. 2. quæst. 6. c. si quis in quacunque. & Spe. in titu. de libel. concep. §. nunc dicendum. ad fi. q̄ refert opi. Cle. tenentis econuerso de eo, quod s̄. tenet Ioan. And. ¶ Septimo oppo. ad ver. si & saluo. q̄ hæres de eo, quod soluit nomine p̄næ, nō possit detrahere falcidiam, vt l. cum pater. §. fin. cum l. seq. ff. ad l. fal. Sol. vt in glo. illud est ita intelligendum. & c. Intelligi tur enim, q̄ deducatur de legato medietatem illarū rerum: nō de eo, quod sibi adimitur; quia intulit litē auunculis. Io. An. refert opi. In. Ab. & Pe. q̄ tenent, quòd aut aliquid adimitur nomine p̄næ per sententiam iudicis: vel propter specialem affectionem: & de eis non detrahitur falcid. quia illud, quod sic adimitur, non potest dici legatum: aut adimitur ex prouisione testatoris: & tunc illud sic ademptum legatum dicitur, & falcidia detrahitur, secundum eos, vt hic. quod no. ¶ Octauo oppo. ad fi. c. vbi dicitur, q̄ falcidia inducitur contra voluntatē testatoris. Sed contra in Auten. de hære. & fal. §. si verò expressim. Sol. vt in glo. quæ fatetur contrarium: & dicit, q̄ contra voluntatem testatoris non detrahitur falcidia. & sic innuit, q̄ hic Papa se referat ad ius antiquum: & approbet, quòd falcidia detrahitur contra voluntatem defuncti. Sed supple ad tex. [& contra voluntatem testatoris] & c. scilicet tacitam. sicut fuit hic: vbi testator specialiter non expressit, q̄ patruus falcidia priuaretur. quod est necesse: aliās nō priuaretur, quantūcunque aliter sonent verba testamenti, & generaliter sint concepta, vt erant hic. ibi [vt bona, in quibus ex testamento, vel ab intestato] & c. hoc enim non sufficit: nisi specialiter testator sic exprimat, vt no. Cyn. in Auten. sed cū testator. C. ad leg. fal. & iste est vnus casus specialis: in quo falcidia non detrahitur: sicut nec in certis alijs casibus, vt in relictis ad pias causas, vt in Auten. de ec. ti. §. si autem hæredes. & in alijs casibus, quos enumerat hic Ioan. And. iuxta quos incidenter quærit, vtrū falcidia detrahenda de istis deducatur de alijs: vt sic tantò plus de alijs deducendum sit, quantū fuisset de istis detrahendum. dicit glo. q̄ non, in Auten. si mulier. C. ad leg. fal. ¶ Ad idem quæritur. † vtrū cesset

treb.

trebel. in relictis ad pias causas: sicut cessat falcidia. vel vtrū possit ita testator prohibere trebel. sicut potest falcidia. istas quæstiones prosequitur Bart. in l. Marcellus. ff. ad Trebel. & in prima tenet, q̄ in relictis ad pias causas cesset trebel. sicut & falcidia: quod tenet Spec. in ti. de instru. edi. §. compendio se. ver. sed cum deductio. & Cyn. in Auten. sed cum testator. C. ad leg. fal. licet contrarium no. Ioan. An. in c. 1. eod. tit. lib. 6. Idem tenent Doc. præfati Bar. & Cy. q̄ testator possit prohibere trebel. sicut potest falcid. in iuribus præalleg. istæ sunt op. elicite ex glo. Ber. ¶ Nonò extra glo. op. & videtur, q̄ in quantū iste Cardinalis cōdemnauit patruum in legato medietatis rerum: & in residuo, quod habet in bonis R. ratione tertiæ, & quartæ trebel. propter p̄nam incursum, malè fecerit: quia non potest peti res, & p̄na: sed debet esse quòs altero contentus, vt l. rescriptum. §. si pacto. ff. de pac. fo. dicit Inno. iustificat sententiam Cardinalis verba priuatiua generaliter in testamento concepta: in quo dictum fuit. [si venirent contra dictum legatum, priuarentur ex testamento: aliās ab intestato] & c. & sic nullo iure contra voluntatem testatoris potest patruus retinere dicta bona, postquam contrauenit: secus autem si dixisset [si super legato auunculos molestauerint, hæreditate, vel bonis priuarentur] tunc enim altero debent esse cōtenti. quod dicit, vt l. 1. §. item si ita. ad leg. fal. So. placet Inno. licet alij aliter dicant. Ad vnum aduerte, q̄ licet patruus iste sit priuatus (quia fecit contra.) tamen remanet in ipso ius & nomen hæredis, vt dixi s̄. in 20. no. quod tene menti. ¶ Decimo op. dicitur, q̄ Cardinalis cōdemnauit patruum ad traditionem legati medietatis rerum, quas arbitri veterant alienari: sed videtur, q̄ malè fecerit: quia per legatum fit alienatio, cū dominium transferatur, vt l. 1. C. de fun. do. coniuncta l. à Titio. de fur. sed alienatio contra præceptum arbitratorum videtur non valere: sicut nec contra præceptum testatoris, vel legis, vt ff. de leg. 1. l. filiusfam. §. diui. & de fun. do. per totum. & l. 2. q. 2. c. legitime. fo. glo. quæ incipit in forma. & c. sentit illud contrarium, & reuocat in dubium: † an prohibitus rem alienare possit ipsam in testamēto legare. & dicit, q̄ non de qua materia plenē in l. si quis ita promiserit. §. ea lege. ff. de verb. oblig. per Bart. quantum tamen ad propositum tex. est hic expressus, q̄ prohibitio arbitri non impedit dominij translationem. cuius autem prohibitio impediatur, Ioan. And. notabiliter in effectu dicit, q̄ aut alienatio prohibetur in contractu aut à lege, aut à testatore: aut à iudice: aut ab arbitro. Primo casu, † cū prohibetur alienatio in contractu, non impedit talis prohibitio translationem dominij: sicut enim nudis pactis non transferuntur dominia, vt l. traditionibus. C. de pac. ita simplex pactū translationem dominij non impedit, vt l. ea. lege. C. de condi. ob. ca. fallit hoc in libertate: quæ si prohibetur, contra prohibitionem data non tenet. vt C. si man. ita fue. alie. l. ea quidē. ¶ Secundo casu, cū prohibitio fit à lege, talis prohibitio impedit translationem dominij, vt ff. de fun. do. per totum. Idem si à testatore, si prohibeat cum causa: aliās secus, vt d. §. diui. & de leg. 1. l. pater. §. filia. & §. fundus. Ratio est, quia testatoris dispositio est lex, vt in §. disponat. in Auten. de nup. vel est ratio. quia sola voluntas testatoris transfert dominium in legatarium post mortē eius. vt l. à Titio. de furtis. sicut ergo sola voluntate sine traditione transfertur: ita sola voluntate trāslatio dominij impeditur: vt sic voluntas, quæ est causa efficiens, fit causa impediens. & vbi non producit effectū, non afferat impedimentum, vt dixi s̄. in contractu. Tercio casu cum prohibetur à iudice: dicit ipse † q̄ iudicis prohibitio non impedit dominij translationem. quod intelligo verum, si sine causa: aliās secus, vt in prodigo, cui bonis interdictis, vt l. is cui bonis. de verb. oblig. vbi de hoc. Quarto casu quando ab arbitro, est casus hic. nam sententia arbitri magis accedit ad naturam contractus, quàm iudicij, in p̄cepto principio voluntario eundi ad eos, & ad alia, quæ per teipsum in-

spice. & idem dico de sententia arbitratorum, quæ est species transactionis, vt in Auten. vt disse. iudi. in prin. & ista procedunt, cum domino prohibetur alienatio: si autem administratori (vt prælato) tunc facilius impeditur: vnde collatio beneficij facta à prohibito, vel suspenso, non valet. de accu. c. si de dolo, & contu. c. veritatis. ratio est: quia prælati nō sunt domini, sed procuratores. s̄. de do. c. 2. & ideò per illos, qui dāt ipsos procuratores, possunt facilius impedi, quàm alij quò ad res proprias, in quibus habent plenius, & pinguius ius. ad hoc. C. de iude. l. nemo. potest reddi alia ratio in eo, quò legitur, & no. §. de spō. du. c. fi. & idem dicitur, si prælatus prohibetur alienare, scilicet q̄ etiam in casibus à iure permisis alienatio per ipsum facta non teneat, vt in iuribus præal. ¶ Undecimò oppo. & videtur, q̄ iste dominus Cardi. qui in parte infirmavit, in parte confirmavit, in parte moderatus est sententiam iudicis à quo, iniuste fecerit. quia eius officium est pronunciare post sententiam iustam, vel iniustam, vt C. de app. l. eos. fo. dicit Ioan. An. q̄ hoc contingit ex nouis probationibus: ex quibus potest prima sententia infirmari, & iustificari, vt l. per hanc. C. de appel. vel secundū Goff. potest cōtingere hoc ex antiquis probationibus: sicut cōtingit in isto c. in quo patet, q̄ iudex à quo absoluit patruum à petitione legati: & malè, pro parte, quam possidebat. Item cōdemnauit eum ad restitutionem omnium, quæ sibi obuenerunt ex hæreditate Peponis: & malè, respectu eius, quod patruo debebatur ex testamento Peponis: in quo Raynaldus non potuit eum grauare. hodie tamen (dicit Ioan. An.) est cōis practica, † q̄ si reus condemnatus est iniuste, iudex ad quem infirmat sententiam, & absoluit reum. & econuerso, si absolutus est indebitē, infirmat sententiam, & cōdemnat eum. text. tñ in d. l. eos. dicit, q̄ sufficit pronunciare primam sententiā iustam, vel iniustam. & sic confirmare, vel infirmare. cautela tñ est condemnare, vel absolvere post confirmationem, vel infirmationem, vt dictū est: ex qua autem snia oriatur actio in factum, ex prima, vel secunda: & quis eam exequatur. dic, vt d. l. eos. & s̄. de offic. dele. c. pastoralis. ¶ Duodecimò op. dicitur in fi. c. [ita demum referuat falcid. si infra legitimum tempus] & c. & sic sub conditione protulit sententiā. Sed cōtra: quia sententia debet ferri certa, non sub conditione, vt l. cum eorum. C. de senten. & C. de sen. quæ sine certa quanti. l. 1. & 2. fo. dicunt, q̄ patruus nō petijt falcidiam: ideò post sententiam potest eam petere. nam in condemnatione facta super restitutione legati, & tertiæ, & quartæ, debet subintelligi, salua sibi falcidia. ex quo not. † q̄ post condemnationem pōt aeres excipere de falcidia detrahenda. quod credo verum. quia exceptio non venit contra sententiā, sed executio nem: sicut exceptio, quatenus facere potest: & exceptio inuentarij post sniam possunt obici, vt not. Doct. in l. 1. C. de iuris & fac. ign. & l. ex aduerso. §. si in iudicio. ff. sol. matr. per Bal. Alij dicunt, q̄ patruus petit falcidiam: ideò si non fuisset facta sibi illa referuatio in sententia, non posset eam postea detrahere, quod credo verum. nam exce. semel discussa plenariē, & reiecta non pōt postea refricari, iuxta not. in l. quod si in diem. §. si rōnem. ff. de compen. & l. si autem. de nego. gest. & ista procedunt, cum quaritur: an hæres possit consequi post sententiā falcidiam per modum retentionis. per modum aut actionis, si hæres soluit legatum, non detrahenda falcidia: an possit postea eam petere. dic, vt in Auten. sed cum testator. C. ad l. fal. & ibi quid iuris, si quædam soluit in tegrē: an de alijs, quæ non soluit, possit integram falcidiam retinere. dic, vt ibi. ¶ Tredecimò dicitur in tex. q̄ infra annū patruus paruit voluntati testatoris: ergo non debuit priuari hæreditate: quia ista priuatio fieri debet, si non implet infra annum, vt s̄. c. si hæredes. & Auten. hoc amplius. C. de fideicom. fo. quandoq; tractamus de p̄na priuationis, quæ imponitur: & illam non patitur, nisi post annum, etiam si infra annum condemnatur, vt hic, quandoq; tractamus de p̄na priuationis,

privationis, quæ imponitur à testatore: & istam incurrit, si litem cõstetetur, vt hic. & ff. rem ra. ha. l. amplius. patet enim hic, qd ad pœnam à testatore impositam condemnatur, etiã infra annum: sed quia non est pœna legalis, detrahet falcidiam, quam non detraheret, si infra annum voluntatem defuncti non impleret, vt in Auten. de hære. & fal. §. illud quoque. ¶ Quid ergo dices. si testator contra hæredem non impletem voluntatem testatoris prouidit de alia pœna, quàm priuationis: an post annum habebit etiam locum pœna legis: vt sic vtraque pœna concurrat? puta dixit testator. si legata non soluerit, det cuilibet tantũ plus. illud dubium tangit Inno. circa fi. à contrario sensu. tẽx. potest intelligi, qd concurrat. nam ideò hic non patitur pœnam legis, scilicet qd nõ detrahat falcidiam. quia paruit infra annũ: secus si non paruit infra annum. vide ad hoc, quod no. in simili. C. de iure emphyl. l. 1. in illa q. an pœna temporalis commissã contra nõ soluentem canonem infra annum, tollat pœnam legalem expulsiõnis. dic. vt ibi. & not. hanc q. pro intellectu Auten. hoc amplius. ¶ Quartodecimò oppo. patruus condemnatur ad restitutionem rerum auunculis legatarum ad restitutionem portionis, quam habebat Raynaldus in bonis patris, ratione tertiarũ, & quartarũ, ex eo quia venit contra voluntatem Raynaldi. & sic cadit hic mista restitutio, scilicet legati rerũ spiritualium, & vniuersitatis, siue quotarũ, tertiarũ, & quartarũ. & subiicitur in sententia, qd sit sibi saluum legis falcidiarũ beneficium. Sed contra hoc oppo. & videtur, qd illa non debeat appellari falcidia: sed trebellianica respectu quotarũ restituendã. nam falcidia detrahitur de rebus singulis legatis: trebellianica, cum hereditas, siue quota debet restitui, vt C. & ff. ad leg. falc. Iste autem tẽx. dicit simpliciter de falcidia: ergo malè. sol. vt in glo. quæ incipit. illud est ita intelligendum. & c. dicit, qd ista falcidia debet detrahi tantummodo de medietate rerum legatarum auunculis: non autem de portione restituenda auunculis, ratione pœnarũ. de illa enim nihil debet detrahi, cum hæres pœnã nomine ipsam soluat. Ita dicit gl. quod etiam sentit Ioan. And. in positione casus, de qua infra in prima quæst. ¶ Quintodecimò oppo. dicitur in versi. non ob. qd Cardinalis condemnauit patruum ad restitutionem medietatis: quæ pro rata eum contingit de prædicto lega. Sed contra. tertia, & quarta sunt plusquam dimidia. nam per vniciã diuidendo, tertia, & quarta sunt 7. vnciarũ: sed patruus nõ tenebatur soluere legatum, nisi pro dimidia: & aliam dimidiam eius filij: nam ipse non plus, quàm dimidiam, possidebat: ergo malè condemnauit ipsum Cardinalis vltra dimidiam. nam pro rata emolumentum debet onus distribui inter legatarios, vt C. de cadu. tol. l. vnica. §. 2. solu. collige de illo contrario in glo. quæ incipit. scilicet partes & c. dicit enim, qd vna quarta detracta, alia non detrahitur respectu totius: sed respectu residui. verbi gratia. legitima est triens. qua detracta remanent. 8. vnciarũ: quarum quarta ratione trebel. erunt duo. & sic quatuor, & duo faciunt dimidiam. Inno. verò dicit, qd quandocunq; duæ tertiæ detrahuntur ex diuersis causis, quælibet detractio constituit vnum as: secus si ex eadem causa, scilicet ex eodem testamento. vnde secundum eum in casu nostro tertia, & quarta erunt 1. 2. & no. istum articulum. & vide, quod dixi. §. eod. c. Raynutius. in 2. quæst.

39 ¶ Venio ad quæstiones, & primò quæro: ¶ quia in multis particulis hæreditas istius Peponis scinditur. quomodo veniemus ad rectum computum? dicit Io. An. qd hæreditas Peponis valuit. 64. de quorum medietate fuit factum commissum inter R. & patruum, & sic de 32. In istis R. habebat tertiam, & quartam, scilicet dimidiam. i. 16. Reliqua 16. restitueda sunt patruo ex testamento Peponis. præfatus R. de prædictis. 16. quæ tangebant eum ratione tertiarũ, & quartarũ, legauit medietatem auunculis. & sic 8. patruo, & filijs. de legato igitur facto auunculis debet patruus pro dimidia institutus soluere. 4. & filij eius alia quatuor: sed quia portio hæ-

reditatis, quam habet patruus de bonis R. est exhausta legatis: de prædictis 4. in quibus tenetur, auunculus detrahit falcidiam, idest quartam. & sic vnum, & soluet auunculis ratione dicti legati tria tantũ. filij soluent aliam dimidiam, scilicet integra 4. Alia verò octo habet patruus, & filij in dictis rebus ratione dimidiarũ eis legata à Raynaldo. & sic 4. pro quolibet: & dicta quatuor, quæ spectant ad patruum, habebunt auunculi ex pœna posita in testamento R. habebunt ergo auunculi. 7. ex legato, scilicet 4. à filiis, & tria à patruo. Item à dicto patruo alia 4. ratione pœnarũ. & sic 11. filij 4. ex institutione: patruus vnum ex falcidia. & sic in totum habemus 16. Reliqua verò 16. habebit patruus ex testamento Peponis vigore fideicom. & ista est diuisio prædictorum. 32. in quibus consistebant res, super quibus fuerat cõtrouersia corã arbitris. Alia verò 32. ita diuidas. In eis enim Ra. habuit medietatem ratione tertiarũ, & quartarũ: & patruus ex testamento Peponis aliam medietatem, quã primò deducet patruus, scilicet 16. sed in alijs. 16. R. debitis fuerunt instituti patruus, & filij: de quibus patruus vigore dictarũ institutionis habet octo: alia octo eius filij. & quia patruus venit contra voluntatem Ra. perdit dicta 8. de quibus non deducet falcidiam. capias ergo summã omnium 64. de quibus patruus vigore fideicom. ex testamento Peponis habet 32. Item vnum ex institutione de eo facta in testamento Raynald. ratione falcidiarũ detrahendã contra voluntatem defuncti. & sic 33. auunculi ex prima computatione legati habent iure suo. 4. à filiis, tria à patruis. Item 4. quæ spectabant ad patruum, etiam habent ratione pœnarũ. & sic 11. Item ex secunda computatione etiam ratione pœnarũ habent à patruo 8. vigore suarũ institutionis: qd debet perdere; quia venit contra testamentum Rayn. & sic 19. filij, ex prima computatione habent 4. ex secunda 8. & sic 12. quibus omnibus simul iunctis, habes omnia 64. secũdũ Ioan. And. ¶ Secundo quæro. ¶ dicitur hic, qd Pepo grauauit Ra. qd si sine filijs masculis decesserit, restituere teneatur hæreditatem patruis. pone ergo Raynaldus filios nõ habens ingreditur mona. an per talem ingressum euanescat substitutio. glo. 2. sentit, qd sic, per c. in præsentia. §. de proba. quid ergo si dixisset testator. [si decesserit sine filijs masculis ab ipso legitime descendentes] an tunc si intrat monasterium, admittatur substitutus, tanquã non habuerit filios ex se descendentes: vel admittatur mona. tanquã filius ab ipso descendens. Refert Ioan. An. qd hæc quæstio fuit de factõ Bononiã, in qua Bagarotus respondit, qd mona. habetur loco talium filiorum in Auten. de sanc. episcopis. §. sed hoc in præsentia. & §. nullam verò licentiam. in col. 8. pro eo facit §. c. requisisti. ibi [priuata dispositio testatoris] & c. l. nemo pot. de lega. 1. & hæc opi. placet Dy. in casu etiam, quod dixisset [si decesserit sine filijs ex suo corpore natis.] vt refert Io. An. in c. in præsentia. de proba. Ratio Dyni est, ¶ quia ista verba [ex se legitime descendentes, vel ex suo corpore natis] & c. intelliguntur tacite, etiam si non exprimantur. quod patet: quia alij filij ciuiles, vel naturales, vel tertij non excluderent substitutum, vt l. si ita quis. de leg. 2. sed expressio eorum, quæ tacite insunt, nihil operatur. de leg. 1. l. 3. & ita not. ipse in d. l. si ita quis. refert tamen dominũ suum dixisse contrarium. nam licet mona. habeatur loco filiorum, vt in d. §. sed hoc in præsentia. nõ tamen loco filiorum ex se: vel ex suo corpore legitime descenditum, vt in casu nostro: & illa verba [ex se, & ex suo corpore] & c. debent aliquid operari, vt l. si quando. de leg. 1. & de priui. c. si Papa. lib. 6. nec ab ipso significatione debet recedi: nisi appareat testatorem aliud voluisse. de lega. 2. l. non aliter. & hoc putat verius Host. nisi per principem, ad quem spectat, fieret alia interpretatio, quã penfatis primis iuribus, deberet facere, secundũ eum. Iaco. de Bel. disputauit hunc articulum, & posuit in dicto §. sed hoc in præsentia. & tenuit, per ingressum substitutionem prædicta forma conceptam, non expirare: cum testator naturalitatem

aturalitatem elegerit: nec supposuerit voluntatem suã interpretationi iuris. per quod dicit solui contraria, quæ volunt, qd dictum simpliciter [sine liberis] faciat haberi monaste. loco liberorum: sed quando naturalitatem elegerit, cessat interpretatio. C. de insti. & substi. l. generaliter. §. fi. & de li. præte. l. 3. Non ob. l. 3. de leg. 1. & alia, quæ allegat Dy. quia loquitur, cũ taciti, & expressi est idẽ effectus per omnia. quod hic non est, vt prædixi. Ita dicit Io. And. qui etiam ad hoc not. in d. cap. in præsentia. de proba. & hæc opin. continet in se æquitatem: ne cõtra voluntatem testatoris expressam monaste. faueamus: sed tantummodo in casu, quo eius dispositio non est adeo clara, qd non possit recipere saltem interpretationẽ ciuilem: quam in fauorem religionis receperit primo casu, cum scilicet quis cogatur alteri restituere, cum sine liberis decesserit, vt d. §. sed hoc in præsentia. qui casus, cum procedat ex quadam piã, & speciali ratione, contra propriam significationem vocabuli non debet extendi: sed restringi ad causam dicti. §. vbi scilicet vnus apponit cõditionẽ. & alius, in cuius persona apponitur, sit hæres, vel legatarius: ex quo sequitur, qd si vnus de se loquens apponeret conditionem, dicens [dono: vel lego, si decedam sine liberis.] fortè non erit: sed de veris intelligeretur, secundũ Mar. Sylli. quod approbat Cy. C. ad Trebel. Auten. nisi rogati. & Io. An. §. de p. ba. c. in præsentia. & vide de ista. q. in Spe. de statu mona. ver. 15. & se. aduertatis tũ, quia Bar. consuluit contrarium, & tenuit opi. Dyn. in quæst. prædicta, cum rogatus est restituere, si decesserit sine liberis ex suo corpore natis, vel ex se descendentes. & c. dicit enim, qd bona prædicta debent ad monasterium pertinere: & substitutioni prædicta locus non sit. primò per rõnem Dy. quia expressio eorum, & c. vt prædixi. secundò quia hoc tenet Ricar. Mal. tali rõne. illud fideicommissum, seu conditio reprobatur, & pro nõ scriptis habetur: nõ ideò quia mona. habeatur loco filij: sed quia probet impedimentum vitæ contemplatiuæ. nam quis timens, ne bona sua cogatur restituere, si decesserit sine liberis, impellitur ad matrimonium contrahendum, & remouetur à voto religionis, & castitatis. & ideò Imperator tale grauamen habet pro nõ adiecto. & hoc est, quod dicit tẽx. in d. §. sed hoc de præsentia. dum dicit, tales conditiones inualidas, & pro nõ scriptas. sed illa conditio sic expressa, est multò plus cõtraria vitæ cõtemplatiuæ, castitati, & religioni. ergo & c. ita tenet, & refert. Cyn. in Auten. nisi rogati. C. ad Trebel. Tertio probat à simili. illud, quod relinquitur causa dotis, de necessitate intelligitur pro matrimonio carnali: sine quo non potest dici dos, vt l. 3. ff. de iure do. pro introitu verò mona. non potest dari dos. de si. c. non satis. & tamen illa conditio, seu causa remittatur alicui ingredienti mona. licet non possit dici. qd ciuilitè impleatur, vt d. §. sed hoc de præsentia. ergo in casu p. posito licet non possit dici impleta conditio ciuilitè, qd filij dicantur ex se nati: tũ mona. debent dicta bona remanere. idem debet, & potest dici de eo, quod relinquitur causa donationis ante nuptias, vt d. §. Quarto probat. inter mona. & monachum non dicitur matrimonium spirituale: cũ solus abbas dicatur sponsus, vt c. quia propter. de elec. sed si fideicõ. relinquatur sub conditione, si nuptias contraxerit: & ille grauatus mona. ingrediatur, non tenetur ad fideicom. vt d. §. sed hoc de præsentia. apparet ergo, qd non ideò quia videatur defecisse conditio fideicom. sed ideò quia talis conditio, & grauamen pro non adiecto, & pro non scripto habetur: cũ vitæ contemplatiuæ contrarietur: sed in casu proposito est huiusmodi; ergo & c. Quintò & vltimò probat: ego video, qd si aliquid relinquatur mulieri, & ipsa grauetur fideicõ. sub conditione, si nupserit: qd tale fideicõ. præstare non tenetur, etiam si nupserit, vt l. quoties. de condi. & dem. multò magis non valet illud fideicõmissum: quod est impedimento religioni, & vitæ cõtemplatiuæ: quæ longè melior est, quàm actiua. in Auten. de mona. in prin. coll. 1. ita consuluit Bar. cuius rõnes cõclu-

dunt, qd non ex eo, qd mona. habeatur loco filij: sed ex eo, qd dicta cõditio reijcitur propter ingressum religionis: ista substitutio euanescat in casu, quo ingrediatur. inter opi. tantorũ patrum, & modernorum teneas quidquid placet. ¶ Tertio quæro. dicitur in fine, qd iste patruus detrahit falcidiam; quia fecit inuentarium. nam aliàs non habet dictum beneficium, vt in glo. pen. ¶ Sed nunquid hæres non faciens inuentarium teneatur ad legata integra vltra vires hæreditatis. Resp. creditoribus certum est, qd tenetur ad integra debita. ff. lo. ma. l. quæ dot. Idem dicas, qd etiam ad legata infolidum teneatur, vt in Auten. sed cum testator. C. ad leg. fal. ratio est quia contra hæredem non conficiendum inuentarium est præsumptio, qd subtrahat bona: & ideo non habet falcidiam; quia præsumitur subtraxisse, vt in Auten. de hære. & fal. §. sancimus. & ita tenet Bar. in l. in ratione. §. quod vulgo. ff. ad leg. fal. perdit ergo hæres fal. si non facit inuentarium: & tenetur vltra vires hæreditatis, vt dixi. Aduerte tamen, quia istud est verũ in foro iudiciali: sed in foro conscientiarũ dico, qd hæres nõ tenetur ad debita vltra vires hæreditarias, sed inquantũ facultates patiuntur, vt no. Host. in summa de teste. §. pen. ver. sed quid si bona. idem tenet Ioan. And. in c. quamquã. de vsu. lib. 6. in nouella. & theologi. vt refert Bar. se vidisse in multis eorum summis. & ita no. in rub. de acqui. hære. ¶ Vtrũ autem hæres non faciens inuentarium sicut priuatur falcidia: ita priuatur legitima. d. dicit Cy. qd non, in Auten. sed cum testator. C. ad leg. fal. Sed oppones. si tenetur omnibus vltra vires hæreditarias, vt dixi: quid proderit sibi retinere legitimam: cũ de ipsa, & de propria substantia teneatur soluere creditoribus, & legatarijs? per istam rationẽ tenuit Ricar. Mal. qd priuatur etiam legitima. Cy. aliter dicit in d. Auten. vbi quærit: an etiam priuatur trebel. refert quorundam opi. & deinde ita distinguit. qd aut hæres grauatus adiit coactus: & tunc omnia restituit statim, & retinuit quartam trebel. licet non fecerit inuentarium: nec tunc est præsumptio fraudis, sius furti in mora modici temporis. si autem ex intervallo restituit: tunc videtur, quod teneatur inuentarium facere. quia rationem reddere debet, vt l. cum seruus. §. 1. & ibi no. ff. de cõd. & demon. ergo & c. Nob. ob. quòd ista pœna priuationis trebel. non reperitur imposita. quia prouisio in vno casu habet locum in similibus: vbi est eadem ratio, vt no. in l. Galus. §. & quid si tantũ. ff. de li. & post. & hanc opi. tenet Bar. in l. Marcellus. ad Trebel. ¶ Quarto quæro de quæst. in qua priuatur transfationem defuncti pœnã appositione firmatam. petitur pœna. opponit, qd ad istã pœnã (quia erat valde magna) non tenetur vltra vires hæreditarias: replicatur, qd nõ debet sibi prodesse beneficium inuentarij isto casu. quæritur quid iuris: dixi, qd sibi prodest. quamquã enim ista pœna cõmissa fuerit ex tacto hæredis: tamen descendit ex personã defuncti, & hæreditaria dici potest, vt l. hæreditarium. de bo. au. §. iudi. pos. & l. creditoribus. de separa. & hoc est, quod dicitur. qd quandoque actiones incipiunt ab hærede, & contra hæredẽ, qn scilicet ortum habent ex persona defuncti: & ideò qd inde postea soluitur, vel exigitur, in bonis defuncti nõ numeratur, vt l. pœnales. in prin. & ibi not. ad leg. fal. hinc dicitur à primordio tituli potterior formatur euentus. C. quando, & qui. quarta pars de. l. 1. & ideo iste, qui vult exigere istã pœnã cõmissam factõ hæredis, connumeratur inter creditores defuncti, non hæredis, vt dicit tẽx. in d. l. creditoribus. de separa. si ergo ista talis obiectio cõmissa ad pœnam, est hæreditaria: necessariò infertur, qd hæres conficiens inuentarium ad eam vltra vires hæreditarias non tenetur, vt l. 1. §. & si p. fatã. C. de iure deli. & in Auten. de hære. & fal. §. sancimus. & si dicat. ille venit cõtra factũ defuncti, & suo factõ incidit in pœnã: ergo non debet sibi proficere inuentariũ; ¶ quia dolus & culpa priuat quẽ iuris beneficium, vt l. 1. & iõ. ff. lo. ma. & priuat beneficio cõsionis, vt l. pen. C. qui bo. ce. pos. Rãdeo hæc

pœnam priuationis ab illo beneficio non reperio in iure scriptam: ergo per rationes priuare hæredem isto beneficio non præsumo, vt l. interpretacione. de pœn. & c. odia. de regu. iur. Item contra hæredem subripientem, vel amouentem in necem creditoris res hæreditarias spiritualiter est prouisum de pœna dupli. & licet ibi hæres commiserit fraudem, subtrahendo: tñ beneficio non priuatur. præterea aduertendū, qd d. l. si. intendit remouere formidinem, & suspicionem hæredibus: qui dubij. de viribus hæreditatis, & incerto ære alie no, non confidunt adire, vt colligitur in d. l. post. princi. Sed si diceremus hæredem nō habere beneficium inuentarij, quod ticsunque posset crescere obli. propter culpam, & moram hæredis, emanaret formido, & suspicio, sicut prius: puta si mora hære. infra tempora non implebat, incurtebat pœnas grauisimas ex contractu defuncti. si ergo ad has pœnas dicemus hæredē tantū in solidum. non erit sibi plenē consultū contra formidinem, quod intendit illa. l. §. & si præfatam. ibi [nihil ex sua substantia penitus hæredes amittant: ne dum lu crū sperāt: in dānum incidant.] & si dicatur. ex ista tua interpretacione das materiam hæredi inferendi calumniam huic & illi. dic. qd de calumnia, & temeritate alijs legibus puniet. vt in proemio Insti. & de pœna te. litigan. ad istas enim pœnas tenebitur, non obstante inuentario. quia calumnia prouenit ab ipso hærede: nō ex contractu defuncti: ideo ipsum inuentarium non cōcernit, vt l. si hæres. ff. ad l. falci. quæ etiā videtur ob. quia ibi loquitur de eo, quod soluit hæres ex propria obligatione, non trahente originem à defuncto. præterea plus est, quem puniri in proprijs bonis: quàm filium priuari legitima. quod patet; quia creditores filio petenti legitimum præferunt, vt l. cū à matre. C. de rei vendi. & not. in l. si. §. in computatione. de iure deli. sed filius non cōficiens inuentarium non priuatur legitima, vt no. Cy. post glo. in Auten. sed cū testator. C. ad l. falci. multo ergo minus hæres non faciens inuētariū puniri debet in bonis proprijs. Vltimō de hoc videtur glo. in l. quæ dotis. ff. solu. mati. nam in casu nostro mista est obligatio hæredis, et defuncti, idem concernens debitum, inchoata cum defuncto, & progressa in hæredem: & tamen est ibi casus, coniuncta glo. quod vbi est talis commissio, & connexitas, hæres habet beneficium inuentarij. nec mirum. quia quādo sunt duæ rationes, vel causæ: quarum vna prodest, altera nocet, debemus accipere id, quod pdest. & sic præsertim in pœnis interpretari, vt l. meritō. ff. p socio. aut ergo istam obligationem commissam contra hæredem consideras vt hereditariam: & habeo propositum, vt d. §. & si præfatam. aut mistim, & connexē: & idem. aut tanquàm hæredis, non vt hæredis, sed extranei. & hoc nō potest dici: quia tunc non posset dici: sicut nec contra alium extraneum, qui mouisset litē. & ita consului sine præiudicio melioris sententiæ, vt accedat l. Claudius. q po. in pign. ha. ¶ Quin tō quæro. ¶ an fideicommissarius teneatur facere inuentarium. Bar. q sic. quia habetur loco hæredis, vt l. si filius. ad Mace. & l. postulante. ff. ad Trebel. & hoc tenet Iaco. de Bel. in d. §. sancimus. & Specu. in tit. de instru. edi. §. d. versic. quid si hæres non fecit. & hoc etiam (si hæredi lapsus sit tempus conficiendi inuentarium) est inductum: ne hæredes habeant necessē petere tempus ad deliberandum, vt l. sancimus. §. si autem dubius. de iure deli. Sed ista deliberatio ita cadit in fidei commissario, sicut in hærede: quia potest peti damnum, vt l. i. §. i. de iure deli. cum sua glo. hoc tamen attende, quod licet fideicommissarius nō teneatur in solidum, quia fecit inuentarium: hæres tñ, qui non fecit, tenebitur in solidum propter delictum suum. Ita dicit Bar. in d. §. quod vulgo. Aduerte tamē ¶ quia si sunt plures hæredes, & vnus non facit inuētarium, tenebitur ad debita, & legata in solidum pro rata, suæ portionis hæreditariæ: non autem ad integra, vt sentit Cyp. in §. in computatione. & ideo in casu nostro si hæres de restituendo rogatus, teneatur ad debita propter quartam

trebell. non videtur, quod vltra quartam ad dicta debita teneatur, si non fecit inuentarium: sed respectu quartæ teneatur in solidum. sic potest intelligi dictum Bar. & hoc quando in continenti restituit: ita quod detrahare trebel. potuit. nam post tempus confecti inuentarij priuatus esset trebel. vt prædixi. ¶ Sed incidenter queritur, an inuentarium here dis profit fideicommissario vniuersali. Iac. de Bel. ponit istā quæst. in Auten. de hæred. & fal. §. si verò non fecerit. Bar. dicit, quod beneficium inuentarij, quod habet hæres, nascitur ex persona sua, & sua prouisione: sed taliter acquisita (scilicet prouisione hæredis) non transeunt in fideicommissarium sine cessione, vt l. si hæres pecuniam. ad Trebel. & l. debitor. eod. tit. & sic beneficium inuentarij non transit: nisi cedatur ab hærede fideicommissario. & hoc tenet Spe. in tit. de instru. men. edi. §. dicto. versic. quid si hæres. Sed doctor meus aliter sentit. dicit enim, quod quandoque facta hæredis obligatio minuitur: quandoque augetur: quandoque vni obligationi alia obligatio adijcitur. primo casu, dicit ipse, quod siue obligatio minuat in substantia: siue in exercitio (ex quo actus concernit hæredem vt hæredem) prodest fideicommissario. arg. ff. de pac. l. si tibi. §. cum possessor. & l. i. cum emptore. in glo. & ff. de transac. l. si. & ita est in proposito: quia siue inuētarium minuat de obligatione, siue de eius exercitio, non potest per restitutionem aliter in fideicommissarium transferri, quàm sit. ar. ff. de act. empti. l. in venditione. & si dicit. illud est beneficium persone, hoc nego: imò beneficium est obligationi coherens. In secundo autem, & tertio casu (vbi obligatio augetur, vel ei adijcitur) loquitur l. si hæres pecuniam. quia illud est quid separatam ab obligatione defuncti, nec sibi coheret: ideo nec venit in restitutionem. ¶ Sexto iuxta prædicta quæro generaliter. ¶ Vtrum, cum de vno in alium transfertur hæreditas, inuentarium præcedentis in gradu pfit sequenti. Bar. in d. §. quod vulgo. tangit istam materiam: & primò, an inuētarium pupilli profit eius substituto. dicit, qd non: sed debet aliud inuentarium facere: aliàs teneretur ad solida legata. quia rō, quare fit inuentarium, est, ne hæres subtrahat bona, de quib. debet fieri solutio legatarij, vt d. §. sancimus. nam cū succedat etiam pupillo, de cuius bonis non fuit confectum inuētariū, & de cuius bonis defuncti bona non sufficiunt, teneretur soluere legata. Ideo, ne de eis possit subtrahere, opus est nouo inuentario. quid ergo, si pupillus non fecit inuentarium, poterit petere restitutionē in Auten. de hære. & fal. §. pu. eodem modo substitutus, ex persona pupilli poterit petere restitutionē vt inuentarium, vt l. nō solum. de resti. in inte. sed si omitteret ex persona pupilli facere, & ex persona sua faceret: tunc legata relicta à pupillo integra debentur; quia non est factum inuentarium: tñ ex persona sua (quia fecit inuentarium) detrahet falci. ¶ Vterius ad idem querit. quid si institutus in primo gradu adiuit: & postea per restitutionem abstinit, & repudiavit: an illud inuentariū proficiat substituto vulgariter. videtur, qd sic: quia quidquid interim facit, habetur ratum, vt l. in interdico. de resti. in inte. & l. quoties. de acqui. hære. Bar. dubitat: quia verum est, qd oīa sunt rata circa hæreditatem, non circa se, si personam suam reliquit sub dubio: sed ex doctrina præceptoris mei, de qua supra. quia illud factum ab hærede, scilicet inuētarium venit ad minuendam obligationē ipso iure: vel in effectu profit substituto: sicut & fideicō. vniuersali dixi. §. prodesse. sed quid erit, si institutus (qui p restitutionem in integrū abstinit, vel repudiavit) inuentariū nō fecit: an substituto possit facere: vt vsq; ad vires teneatur, & nō vltra videt, qd possit: sicut dixi. §. in fideicommissario. sed an institutus, qd abstinit, teneatur illo casu. vñ, qd sic propter præsumptionē furti: præsumitur enim res hæreditatis subtraxisse, ex quò inuentarium nō fecit. contrarium credo: quia dolus præsumptus non nocet minori: nec excludit eum à iuris beneficio, iuxta no. per Bar. in l. i. ff. de no. oper. nūc. præterea ista resti-

titio fit causa cognita; vocatis creditoribus, & omnibus, quorum interest, vt C. si vt mi. se ab hæ. absti. Auten. oēs. si ergo causa cognita restitutio est concessa, & nihil sibi oppositum de his furtis: postea opponi non potest, vt credo. ¶ Septimò quæro: ¶ an inuentarium tutoris, quod facit vt tutor, profit pupillo: vt videatur adijse beneficium inuentarij. Bar. dicit, qd non, propter diuersam solemnitatem vnus, & alterius. nam alia solemnitas requiritur in inuētario, per hæredem conficiendo: alia in inuentario per tutorem, vt patet in l. si. C. ar. tu. coniuncta l. fina. C. de iure deli. & idem tenet Bal. in l. filium quem habentem. ad fi. nam inuentarium, qd facit tutor vt tutor, præcedere debet illud, quod facit nomine pupilli hæredis: quia confectio huius inuentarij est de administratione honorū: quæ sibi non decernitur, antequam confecerit inuentariū, tanquàm tutor, vt d. l. si. ar. tu. Itē illud facit nomine suo, & ad sui securitatem: sed inuentariū super hæreditate delata pupillo facit nomine pupilli, & ad eius securitatem. non ergo cōsiderat diuersitatem solemnitatis: sed diuersitatem effectuum, vt prædictum est. ¶ Octauò quæro. ¶ an hæres de restituendo rogatus teneatur reddere rationē vniuersali fideicommissario. dic. qd sic. ff. ad Trebel. l. mulier. §. sed enim. quod est verū, nisi testator remiserit, vt l. cum tale, de condi. & demonst. vbi de hoc per Bar. & illud est multum vtile: & non credunt hoc hæredes post mortem de restituendo grauati: imò bonis abutuntur: sed malè faciunt. quia tenentur ad interesse, secundum Bal. in d. l. filium quem habentem. in fi. ¶ Nonò quæro circa formā substitutionis, de qua in prin. cap. dixi. si Raynaldus decesserit sine liberis masculis ex se legitime descendentibus, restituar patruo hæreditatem. pone ergo, quod Raynaldus habuit filios naturales: an euaneſcat substitutio ista. dicit, qd sic: nisi dictum fuisset [legitimis]. Ita tenet glo. quæ incipit. videtur etiam &c. tenet ergo Bar. qd naturalis tantum excludat substitutum. circa quod latius sic distingue: aut loquimur de naturali concepto in seruitute: aut de alio naturali. si de concepto in seruitute: & tunc si quidem fuit conceptus in figura matrimonij: & excludit substitutum: aliàs secus, vt l. Lucius. in fi. de leg. 2. & l. fin. de iure delib. Si verò loquimur in alijs naturalibus: tunc aut apparet de voluntate defuncti, quod de naturali senserit: & stamus voluntati. hoc autem colligitur, si in testamento habuit mentionem de naturali, vt l. qui filibus. de leg. 1. Si verò de voluntate non apparet: tunc aut erat in dignitate positus: & non videtur sensisse de naturali: aliàs secus, vt l. ex testamento. §. si quis rogatus. ad Trebel. de spurio non est dubium. quia non facit substitutionem deficere: quia filij nominandi non sunt, vt in Auten. ex complexu. C. de incest. nup. Idem de filijs legitimis tantum, vt adoptiuis, vt l. fideicom. de cōd. & demon. Spe. t. tu. de loca. §. nunc aliqua. ver. 68. l. si ita quis. §. si. de leg. 2. Albe. in l. de minori. & hæc vera, cum substitutio est facta masculo. si autem femina, posset dubitari: quia videtur decedere cum liberis quod ad mulierem. Insti. de suc. cognat. §. vulgo. Aduerte ii pater rogat filiam, si decesserit sine liberis: an si filia suscipit filios naturales, excludant substitutum. videtur, qd sic. quia sibi succedūt sicut legitimi. & hoc sentit Bar. in d. §. si quis rogatus. Alibi tamen dicit, qd hoc non est consonum voluntati testatoris: quæ principaliter inspicitur, vt d. §. nam in feminis magis est abhorrendum habere filios bastardos: quàm in masculis, secundum mores nostros. Ita dicit in l. hæredibus. §. i. ff. ad Trebel. vbi etiam dicit, qd si ex forma statuti naturales succedunt ab intestato: si super sunt, faciunt deficere illam conditionem [si sine filijs decesserit.] quod not. Et prædicta procedunt, cu verbum, filij, profertur in testamento. ¶ quid ergo si proferatur in statutis. pone, dicit, qd de legatis, & omnibus relictis factis in vltima voluntate, debeat solui gabella, exceptis filijs, & quibusdam alijs, qui soluere non teneantur. an sub isto vocabulo, filijs, includantur filij naturales.

super ista quæst. interrogatus dixi quōnē mihi videri dubiā: nec immeritō. variauerunt enim in hoc iuriconsulti, scilicet Trebarius, & Labeo, vt patet in d. l. si. ff. de iure deli. & arguitur primò, qd appellatione filiorum, quantuncunq; generaliter prolata, non contineantur naturales, vt no. glo. 35. q. 7. c. quid est. pro hoc 10. coll. si de feu. contro. fue. c. adoptionis. §. naturales. præterea filius naturalis continetur appellatione filij per interpretationem, & extensionem, vt C. de insti. & substi. l. generaliter. §. humanitatis intuitu. ibi, dum dicit [latius, & pinguis interpretandū] postea subijcit [& hoc in naturales liberos extendatur.] sed talis interpretatio, ad principē extensionis, cessat in statutis, vt l. cōstitutionibus. ad mun. In contrarium, qd non teneatur soluere, facit: quia appellatione filij continetur naturalis. C. de na. li. l. 2. & l. fin. C. quando mu. tu. offi. fun. po. de leg. 2. l. Lucius. §. si. vbi videtur casus. & l. parentes. & quod ibi no. de in ius vocan. Item video, qd quando lex loquitur de patre, & filio indistin. & non vult, quod sub tali nominatione comprehendantur naturales: tunc prohibet hoc expresse, vt l. 3. C. ad leg. Iul. de adult. nam si nō contineretur, ex iuris inclusione esset exclu. super sua. præterea statutum loquitur indistin. de filio: sed verbum, filij, simpliciter prolatum complectitur plures species filiorum: ergo videtur omnem speciem comprehendere sub tali verbo, vt l. dona. §. donatio. de ver. sign. & l. quoties idem sermo. de reg. iur. nam generaliter dictum &c. vt l. de pretio. de publ. præterea in intelligendis sermonibus attenditur magis vsus loquendi, quàm alia significatio vocabuli, vt l. librorum. §. quod tamē Calsius. de le. 3. sed cum populus dicit [filius Martini] intelligitur tam de legitimo, & naturali: quàm de naturali tantum. & hanc partem in simili quæst. videtur sequi Cy. in l. 3. C. ad leg. Iul. ma. in 4. quæst. & Ioan. An. in c. statutum. de hære. lib. 6. & in clem. 1. de vaca. & eius effectu. quid dicendum. vidi super hoc consilium cuiusdam solēnis Doct. domini Martini de Amelia sic concludentis. dicit enim inuenio casum iuris similem huic casui: qui est in l. 1. C. de impo. lu. de. dicit l. quod si alicui titulo lucratiuo aliquid relinquatur, vel donatur. quod debet soluere quatuor si liquas: saluò si pater, vel auus reliquit filio, vel nepoti. & subdit rationem. quia ita necessarijs, & coniunctis personis sub liberalitatis appellatione debitum naturale persoluitur. & p hoc dicit, qd quatenus relictum tale factum filio naturali cōcurrit cum debito naturali, non sit soluenda gabella. In eo autem, quod excedit, soluere teneatur. pro hoc dicta l. generaliter. §. fin. vbi parificatur filius naturalis in eo tantum, qd potest sibi relinqui. ibi [reliquerit, vel dederit vsque ad modum, quem nos statuimus] &c. Alibi tamē dicit gl. quod appellatio filij ampliatur, cū agitur de fauore: vbi verò agitur de odio, debet itricte sumi, vt no. de verb. signi. l. filij. secundū hoc in casu nostro (quia exactio gabelle est odiosa) non continebitur filius naturalis. Bar. in simili quæst. quàm format in eo, qui est condemnatus vnā cum filijs vsque in tertiam generationem. an veniant naturales, nihil firmat in d. §. si quis rogatus. Sed dic. qd Cy. videtur sibi contrariari. nam in l. liber tinorum. C. de inter. ma. videtur dicere, qd nō contineantur. contrarium videtur tenere in d. l. 3. & vide, quod not. Bar. in l. i. ff. de accusa. ¶ Quæro quid in contractibus: ¶ quidam accepit in emphyteusim pro se, & suis filijs: an veniant naturales. istam quæst. format Specu. in tit. de loca. §. nunc aliqua. ver. 67. & videtur dicere, qd idem est in contractibus, quod in vltimis voluntatibus: sed nescit videre Bar. quomodo hoc sit verum: quia pater filio naturali nullam actionē querit: quia est extraneus, argu. l. debitor. in fi. ad Trebel. In feudo est expressum, quod non succedunt etiam legitimati per sequens matrimonium, vt in 10. colla. si de feu. controuer. fue. c. naturales filij. & ista no. Bar. in d. §. si quis rogatus. vbi dat remedium filio naturali in emphyteusi, quæ pater recepit pro se, & suis filijs. dic. vt ibi. ¶ Decimò quæro ¶ pone, qd Raynaldus, Pet. de Anch. sup. 3. Decr. A A A A d m

dum vixit, aliqua de bonis Peponis restitutioni subiacentibus alienavit: an iste Petrus possit reuocare, postquam cessit dies fideicommissi. Respondeo, qd res, quae subiacent restitutioni, prohibentur alienari. adeo qd adueniente casu restitutionis, omnis alienatio reuocatur: ac si non esset facta, cursu temporis non obstante, vt l. fin. §. fin. autem sub conditione. & Auten. res. quae. C. commu. de lega. fallit in duobus casibus. primus est, si filio rogato de restituendo legitima non sufficit ad dotis constitutionem: vel filio, qui amplam dotem recepit, legitima non sufficit ad restitutionem: potest enim, quod deest, suppleri de eo, quod subiacet restitutioni, p merito personarum honestati congruo: ita dicit d. Auten. res. q. vbi tenet etiam Iaco. de Are. qd filijs licitum sit res vendere propter expensas uictus, & alimētorum. quia si permittitur pro dote alienari: multo magis pro alimentis. pro hoc facit, quod no. C. de sacrosan. eccl. l. illud. & eo. titu. l. sancimus. licet glo. teneat contrarium in d. Auten. res. quae. & aduerte quia non solum filia pro dote sua constituenda: & filius pro donatione propter nuptias, potest alienare dictas res subiacentes restitutioni: sed etiam poterit filius grauatus pro dote filiae suae: secus in filia rogata: quia pro constitutione dotis filiae alienare non poterit: cum non sit officium matris do tare filias. masculus vero potest, vt dixi: & tenet Pet. in d. Auten. res. quae. ¶ Sed hic quaeritur. pone, qd filius de restituendo grauatus, non dotauit filias in vita de bonis subiacentibus restitutioni: sed dotem reliquit in testamento: an illud relictum minuat fideicommissum. dicit Bart. quod si relictum est factum congruē (vt dixi) valet relictum, & minuat fideicommissum. sicut si eam dotasset viuens. alleg. l. mulier. §. cum proponeretur. ad Trebel. vbi dicit, qd perinde est, ac si rogatus fuisset restituere, quod superfuisset. & sic videtur nunquam fuisse in fideicom. illud, quod fuit necessarium pro dotibus filiarum. facit l. si quis priorum. §. ceterum. de secun. nup. pro hoc facit, qd pater tenetur ad hoc officio iudicis: ideo habetur loco aris alieni: & loco creditorum est, qui potest iudicis officio exigere, vt l. creditor. de verbo. signi. praeterea si res, quae subiacent restitutioni, possunt alienari inter viuos: multo magis in vltima voluntate: quae est fauorabilior alienatio. vt ff. ad Treb. l. quidam ita. §. si filium. & hoc no. Bar. in l. a filia. ad Treb. vbi ad idem quaerit qd an dos filiae grauata de restituendo veniat in fideicom. dicit Bar. quod aut quaeris, vtrum dos veniat in substitutione vulgari: & tunc quandoque pater dotauit eam in testamento: & venit. aut dotauerat eam prius: & non venit. nam isto casu capit eam iure suo primo iure hereditario. ff. ad l. fal. l. pater filiam. Si vero quaeris: an veniat in substitutione fideicommissaria: tunc aut vniuersaliter substituit: & non venit in fideicommissum. dos: nisi apareat aliud testatorem sensisse, vt d. l. a filia. & l. mulier. §. cum proponeretur. ad Trebel. Si vero pater eam expresse rogauit de dote restituenda: tunc filia habet tantum de bonis patris, quod sufficit ad legitimam: & potest grauari in dote, vt l. fin. de leg. 2. aut non habet tantum, quod sufficit ad legitimam, & non potest grauari. vt l. quoniam in prioribus. & l. quoniam nouella. de inoffi. te. & hac, cum filia de restituendo grauatur. si autem ipsa grauatur institutum ab ea: tunc ipsius dos venit in restitutione: sicut cetera eius bona, vt l. Lucius. §. maritus. ff. ad Treb. vbi per Bart. & Cy. in l. 1. §. videamus. de rei vxo. act. ¶ Undecimo principaliter quaero. dixi, an dos veniat in restitutione fideicom. ¶ sed quaero, vtrum feuda, & emphyteusis veniant in tali restitutione. Respon. Dy. dicit in feudo simpliciter, quod non venit in restitutione: quia non habetur iure hereditario: sed magis beneficio domini, vt in 10. colla. an agna. ff. c. 1. contra hoc videtur glo. in litem vindicatum. §. fina. de peti. haeredi. sed non ob. quia debet intelligi, quando petebantur feuda ab eo, qui non habebat ius proprie detinendi: merito non venit in restitutione hereditatis: sicut alia, in quibus defunctus ius non

habet, vt l. non tantum. de peti. haere. secus si peteretur haereditas a filio, vel ab alio, qui in feudum succederet, ar. l. si patro ni. ad Trebel. In possessionibus vero emphyteuticis videtur, qd non veniant in restitutione. C. de fun. patri. l. ius emphyteuticarium. contrarium credit Dyn. per l. haeredes. C. de omni agro deser. Item quia potest particulariter legari, vt l. apud Iulianum. §. si haeres. & l. si domus. §. fina. de lega. 1. & l. cum prior. in prin. de censu. istud dictum Dy. intelligo verum in rebus emphyteuticis reipublicae; vt est in possessionibus tributarijs, quae transeunt ad omnes haeredes: & possunt legari, vt dicitur. l. sed in rebus emphyteuticis ecclesiae, vel priuati, vel principis secus. non enim transeunt ad extraneos haeredes: sed quia ex beneficio domini concedentis transeunt ad liberos: merito non veniunt in restitutione. sicut nec operae libertorum, vt l. ut iurifur. §. si liberi. de oper. lib. & probatur in d. l. ius emphyteuticarium. de fund. pa. lib. 1. i. tangit Spec. in tit. de loca. §. nunc pone. & hoc no. Bar. in l. si patroni. praalle. ¶ Duodecimo quaero. qd an filius de restituendo rogatus possit pro legitima, & trebel. sibi eligere certam rem, vel in rebus singulis detrahenda sint. gl. quae incipit. imò habuit &c. mouet istam q. de qua dixi plenē. §. c. Raynuius. quibus adde circa hoc, quod no. Cyn. in d. Auten. res. quae. & Bart. in l. Marcellus. §. res. quae. ff. ad Trebel. reliqua, quae tanguntur in glo. vltra non prosequor: quia potius sunt expostuata: quam alicuius merē declaratiua.

ADDITIONES.

- a ¶ Sententia vitatur. Vide. Cy. & Sal. in l. proferendum. §. illo proculdubio. C. de iudi. vbi plenē.
- b ¶ Extendit ad istam Litis contestatio non requiritur in causa appellatio nis. Vide Doct. in c. per tuas. de appella. Bal. in rub. C. de vsur. & fruc. leg. & in Auten. hodie. C. de iura. calu. Card. in cle. 2. in 2. q. vt lite penden. Bar. in l. 1. C. nelic. tertio prouo. Ang. in l. Iulia. §. fin. ad Trebel. Bal. in Auten. qua in prouincia. C. vbi de crimine agi oportet. & in l. ita demū. C. de procur. Bart. in l. ab hostibus. §. sed quod simpliciter. ff. ex quibus causis ma.
- c ¶ Per talem ingressum. Vide Spe. de statu mona. vr. 14. Alex. in Lex facta. §. 1. ver. quid autem in monasterio. ff. ad Trebel. Bar. in l. si ita quis. §. 1. ver. Dy. inducit illam. ff. de leg. 2. idem in l. Statius. §. Corneli. ff. de iur. h. An. in §. sed hoc praesenti. in Auten. de sanc. episcopis.
- d ¶ Vtrum haeres non faciens inuentarium, sicut priuatur falcidia, priuatur legitima &c. Vide in Auten. de haere. & falc. §. si vero non fecit. & ibi Doct. Roma. in Auten. similiter. C. ad legem fal. gl. & Doct. in Auten. hoc amplius. C. de fideicom. Sali. in l. si si quis aut em temerario. num. 4. ver. quaero cum glo. C. de iure delibe.
- e ¶ Vocabulo filijs, vide Gemi. in c. statutum. de haz. lib. 6.

SUMMAE.

- 1 Executores possunt dari in testamento in numero pari.
- 2 Laicus potest esse executor ad pias causas.
- 3 Clericus secularis potest testari de rebus proprijs.
- 4 Executor potest dari in vltima voluntate, siue in testamento, siue in codicillis, vel alia dispositione.
- 5 Episcopus habet ius exequenti voluntatem defuncti, & compellendi in relictis, etiam non ad pias causas.
- 6 Capitulum, mortuo episcopo, succedit in iurisdictione compellendi executorem.
- 7 Clericus, & laicus si commiscentur in executione alicuius negotij: semper est clericus proponendus.
- 8 Fratres predicatorum praemittuntur minoribus.
- 9 Executor, qui suscepit mandatum, an cogatur illud exequi. Et quo in re cogatur nu. 10.
- 11 Executores diuersis nominibus nominantur.
- 12 Executor an possit agere contra haeredes.
- 13 Diocesanus quis sit, de quo loquitur iste tex.
- 14 Executor an cogatur agere precise contra tenentem, quod sibi relictum est: an sibi sufficiat cedere exonerationem contra haeredem.
- 15 Testator si prohibuit reddere rationem executori: an valeat talis dispositio: ita quod executor reddere non cogatur.
- 16 Remissum an videatur dolose gestum, quando quis generaliter liberatur de administratione praeteritae gestionis.
- 17 Liberatio facta in vltima voluntate quid importet.

Liberatio

- 18 Liberatio facta generaliter tutori, vel negociorum gestori a maiori facto: quid importet.
- 19 Clausula generalis potest referri ad specificata, salua ratione recti sermonis.
- 20 Disiunctiua, aut, quid importet. & nu. 21. & nu. 22.
- 23 Et, dictio quid operetur.
- 24 Cum, dictio copulae accessorie.
- 25 Item, dictio quid operetur.
- 26 Hoc amplius, dictio est repetitiua conditionis, & qualitatis praecedentis legati.
- 27 Testator fecit plura legata: & in omnibus bonis suis filium heredem instituit: & adiecit, quod si dictus filius sine liberis decesserit, Titio relinquebat centum. Item relinquit Titio fundum. Item relinquit Sempronio domum: an in sequentibus legatis post primum intelligatur conditio, si filius decesserit &c.
- 28 Relatiuum, quis, vel qui, positum sine copula, praecedentium significationem restringit.
- 29 Executores si sunt quatuor, vel quinque: an minor pars, maiore nolente, vel impedita, poterit exequi.

Ioannes. Executor fideicom. qui suscepit officium, illud exequi compellitur. hoc dicit. quinque facit. dicit, qui erant executores, & cuius: & quid erat exequendum: & quando cogi debeant: & per quem, vt ex litera haec patet. ¶ No. primò. qd personae executorum non alijs circumlocutionibus, quam proprijs nominibus appellantur: quod sufficit, qn per talia nomina propria redditur dispositio certa: alijs non sufficit. quod dic, vt l. hac cōsultissima. C. qui te. fa. pos. vbi de Gallo presso. ¶ Secundo no. qd executores possunt dari in testamento in numero pari: quia hic fuerunt duo tantum. posset etiā vnus tantum, sicut in arbitris: quia non refert, vnus, aut plures. patet de arb. c. dilecti. & c. seq. Idem de compromissario ad eligendū. de elec. c. causam. & breuiter de numero talium paruo, vel modico non est vis quod ad iuris dispositionem: cōsultius tñ est, vt eligantur numero impari: vt sic valeat sententia plurimorum: sicut in arbitris, iudicibus compromissarijs, & similibus. vt litem si vnus. §. principaliter. ff. de arbi. & quod no. §. de offi. dele. c. prudentiam. cum si. ¶ Tertio no. quod non refert, an executores sint clerici, vel laici, vel simul misti. potest ergo laicus esse executor in relictis ad pias causas: nec mirum, quia mera executio competere potest laico, etiam contra personas ecclesiasticas de mandato episcopi, vt c. clericos. de sen. excom. lib. 6. super rebus spiritualibus potest etiam laicus habere exercitium. nam potest esse procurator, vt c. 1. de procu. lib. 6. sed fundari ius, vel oriri in spiritualibus ex persona laici non potest: vt patet in electione. §. de elec. c. Masfana. in arbitrio, & iudicio. §. de arbi. c. contingit. & de iud. c. decernimus. vbi de hoc. ¶ Quarto no. qd clericum secularem posse testari de rebus proprijs. de rebus ecclesiae dic, vt §. de offic. ord. c. praesenti. lib. 6. ¶ Quinto no. qd dicit [vltimae voluntatis] &c. qd in qualibet vltima voluntate potest executor dari, siue in testamento, siue in codicillis, vel dispositione alia. nam vltima voluntas sumenda est latissime, secundum Io. An. in fi. tex. ¶ Sexto no. ibi [madans] qd testator saepe sub quadam verborum generalitate mandat creditoribus satisfieri: sed quia aliqui sunt creditores in diem: aliqui sub conditione: aliqui ciuilitate & naturaliter: aliqui ciuilitate tantum: aliqui naturaliter tantum: an de omnibus istis verba ita late cōcepta debeant intelligi. dic, qd de creditoribus naturaliter tantum non vñ dispositio debere intelligi, vt l. is cui. §. Flauius. ff. de solu. de alijs, de quibus §. est magis dubium: ideo non decido: sed remitto ad no. in l. si creditori. de le. 1. de hoc no. Bar. in l. legauit. de lib. leg. ¶ Septimo not. per illud verbum, creditoribus, coniuncto quod §. subdit tex. de compul. epi qd etiam in relictis ad non pias causas habet episcopus ius compellendi, & exequedi voluntate defuncti. de quo dixi §.

c. si haeres. & hoc per Io. An. in fi. ¶ Extra hoc etiā collige, quod ad epm spectat executio, & compulso executoris implere vltimam voluntatem. de hoc in l. nulli. C. de epif. & cle. & l. si quis ad declinandam. eod. titu. & dixi. §. eod. c. si haeres. & quod dicit de episcopo, idem dicas in alio habete iurisdictione episcopalem in loco, vel quasi: quod esse potest ¶ de priui. c. abbate. in fi. lib. 6. putat etiam Io. An. qd in illa iurisdictione compellendi executorem, succedat Capitulum, mortuo episcopo. de maio. & obe. c. his quae. de haere. cap. ad abolendam. etiam si negaretur in officio executionis legitima, quae competit episcopo, Capitulum succedere: de quo in Spec. de instru. edi §. aut vero aliqua. ad fi. pen. col. ver. itē circa. qui alius est ver. sub §. compendiosē. sic succedit Capitulum in iurisdictionem confirmandi: licet non in ministerio conferendi. vt ibi. & ne sede vacan. c. 2. episcopo vero infirmo, vel absente, Capitulum hoc non potest: cum his casibus iurisdictione non transeat in Capitulum, de quo in praal. leg. §. in vlt. col. ¶ Octauo no. qd cum laicus, & clericus cōmiscantur in executione alicuius negotij: semper est clericus proponendus. concor. de rescrip. c. significauit. de elec. c. qualiter. cum simi. sit ratio; quia est dignior gradus, qui debet anteire, vt in c. statuimus. de maio. & obe. ¶ sicut fratres predicatorum praemittuntur minoribus. quia antiquior est eorum institutio. de elec. c. quorundam. lib. 6. talis tamen ordo praetermissus non vitiat, secundum Ioan. An. ad quod §. de rescrip. c. causam quae. ¶ Opp. dicitur hic, qd clericus potest esse executor contra clericos curas: vel sollicitudines secularium actuum: vel negociorum suscipere non debent. 86. dist. c. peruenit. 1. r. q. 1. c. te quidem. nec debent esse ministri laicorum. ne cle. vel mo. c. 2. So. hic clericus erat executor clericus, vt dixit tex. & sic ex persona nego. erat ecclesiasticum. 1. r. q. 1. §. ex his. vel specialiter est in executione relictorum ad pias causas, vel illam clerici, vel monachi exequantur. §. eo. c. tua. §. eod. c. 2. lib. 6. est enim talis executio connumeranda inter officia pieratis, & misericordiae pro animarum suffragijs: quod officium omnibus est commune. de testa. mil. l. 1. §. 6. dist. c. non satis. Alij dicunt, quod clerici, & monachi possunt esse executores, etiam ad non pias causas. pro quibus. d. c. 2. §. eo. lib. 6. de quo in Specu. praalleg. §. 20. col. vers. quid de propositis. & seq. vbi etiam de episcopis, & superioribus tractatur. & hoc approbat consuetudo, & potest tolerari: dumtamen per id non distrahatur ab officio diuinarum. ad hoc ne cle. vel mo. c. sed nec. de simo. c. cum essent. habes ergo de monachis & clericis, an possint esse executores testamentorum. fratribus autem minoribus, istud officium est interdictum, vt §. de verb. signi. c. exiui de paradiso. in cle. de femina, & minore 2. §. an. dic vt no. §. eo. c. 2. lib. 6. ¶ Secundo oppo. hic coniunguntur homines diuersae professionis, scilicet clericus, & laicus in eodem officio. Sed contra de c. 1. de elec. in cle. 16. q. 7. cap. in mona. & 12. q. 6. 1. c. duo sunt genera. nam inter clericos vicissim aliqui sunt concessi, vt ludere: sed non clerico, & laico. §. de homi. c. continebatur. & c. seq. So. dicit Ioan. And. quandoque aliqui admittuntur ad aliquid agendum, vt diuersa capita: non vt collegium, siue corpus: & tunc non refert, an illi sint eiusdem, vel diuersae professionis: dummodo vtraque professio per se sit habilis ad illud agendum. patet hoc in multis exem. primò in feruitoribus Cardinalium inclusorum. de elec. c. vbi periculum. post prin. lib. 6. Item nihil refert duos procuratores constitui: vnum clericum: alterum laicum. simili ter duos arbitros, duos iudices, duos testes, duos consiliarios. probantur haec §. de procu. c. 1. lib. 6. de testi. c. tam literis. eo. tit. c. dilecto. de arbi. c. per tuas. de elec. c. cū in vetere. de renun. c. veniens. saluo quod habes de vi. & ho. cle. c. Deus qui. de ata. & quali. c. intelleximus. qnq; inter p̄dictos gerentes est vnio respectu eiusdem corporis, vel collegij: & tunc illud totale corpus non debet esse diuersae professionis, vt in con- Pet. de Anch. sup. 3. Dec. AAAA 3 tra-

trario: ad idem de elec. c. cum cām. de conuer. coniu. cap. ad apostolicam. differentia ergo est, an plures sint congregati, vt collegium: an vt singuli quō ad prædictam disparitatem. Item quō ad alia, de quibus. s. de consti. c. cum oēs. & j. de iure pat. c. per nostras. facit l. præcipimus. de app. & quod no. in c. scriptum de elec. & de offi. delega. c. super quæstionum. ¶ Tertio opp. & videtur, q̄ episcopus non debeat se introumittere de factis testatorum. vt c. episcopus tuitionem. 88. di. So. vt ibi. vel expone tuitionem, idest tutelam testamentariam. 2. l. q. 3. c. Cyprianus. nam tuitio pro tutela potest accipi, vt l. 1. ff. de tut. dic. vt dixi. s. cap. si hæredes. ¶ Quarto op. ¶ dicitur hic, q̄ executor, qui suscepit mandatū, cogitur exequi: contra imō videtur. q̄ sibi liceat pœnitere. ff. de polli. l. 1. & de omnibus iuribus, quibus cauetur, q̄ liceat pœnitere: de quibus in reg. quod semel. de reg. iur. lib. 6. Sol. Io. An. leuiter se expedit de isto contrario: tu latius distingue. aut loqueris in mero executore: aut in executore misto. si in mero: tunc aut loqueris in relictis ad non pias cās. aut in alijs ad pias causas. primo casu. aut executor promisit testatori. & idem sibi dedit de exequendo: & cogitur, vt l. ex sententia. ff. de test. tu. & l. vxori. §. 1. de fal. & hoc idē: quia testator non debent decipi, vt ff. de leg. 2. l. vnum ex famil. §. si. fecus si tantummodo præfens fuerit, & tacuerit. non. n. vt consensit. & idē non cogitur. s. Ioan. An. super ver. susceptum. aut non dedit fidem testatori: sed acceptauit officium: & tunc refert: aut acceptauit officium deferendum: & non valet acceptatio: vnde potest pœnitere, ar. l. si ita scriptum. §. sub cōdictione. ff. de leg. 2. & ff. quo. leg. l. 1. §. quod ait prætor. aut acceptauit officium iam delatum: & tunc non potest (nisi ex causa superuenienti petat) exonerari. de procur. l. si post datū. & c. 2. de procura. lib. 6. secundo casu quando est executor ad pias causas: videtur ad officium episcopi pertinere: vt compellat eum exequi, si eum vult compellere: aliās ipse episcopus exequetur per se, vel alium: nam sicut episcopus potest compellere quemlibet, cui delegare vult causam, vt l. 1. c. q̄ pro tua iuris. ita & executorem illum. & hoc in meris executoribus. In executoribus autem mistis distingue: quia aut acceptauit relictum, & officium: & compelluntur. aut acceptauit officium, sed non relictum: & tunc aut officium est eis iniunctum obtentu relictū, & sub nomine appellatiuo: & non possunt cogi. quia expirauit officium. de fideicom. lib. 1. Lucius. facit quod no. in l. neminem. cum l. seq. d. lega. 2. aut est iniunctum contemplatione industria: & tunc cogitur. aut acceptauit relictum, sed non officium: & tunc aut scienter: & compelluntur. aut ignoranter: & tunc non, si vel t. cedere relictū. sed si nolit, compellitur præcisē, vt l. fin. de confir. tu. & ita no. Bal. in repeti. l. 1. ff. de leg. 2. q̄nq; tamen executor nō potest exequi: quia est sibi tale officium interdictum à iure: vel constitutione. puta est frater minor: tunc an perdat relictum. dic. q̄ non, vt l. ab administratore. C. de lega. Aduerte tamen, q̄ olim quō ad amissionem relictū, reuelato officio, erat adhibenda distinctio, an legatum esset relictum contemplatione officij: aut non, vt l. Nefennius. de nego. gest. tamen hodie indistinctē respuens officium perdit præmium, vt in Auten. de hære. & fal. §. his omnibus. & not. per Iaco. de Bel. eo. t. t. §. & hoc quidem. in vlt. q. Quem autem appellet executorem mistum: & quem merum. dic. vt dixi. s. eo. c. tua no bis. ¶ Incidenter quæritur. ¶ in casibus, in quibus dixi executorem cogendum. quo iure cogatur. gl. in l. nulli. C. de epi. & cler. dicit, q̄ officio iudicis, vel actione ex testamento. Idē Specu. in d. ti. de instru. edit. §. nunc aliqua. Tn dic. q̄ aut executori erat aliquid relictum: & potest agi actione ex testamento: cum nullum commodum pecuniarium sequitur, vt l. planē. 2. de leg. 1. & ex hoc habes, vtrum in ista cōpulsio ne sit offerendus libellus. de quo in Spec. §. præalleg. col. 16. ¶ Venio ad aliquas quæstiones. & primò de nominibus isto rum executorum vltimarum voluntatum. Specu. in d. §. nunc:

vero aliqua. aliās est. verfi. sub §. compendiosē. ad fi. r. col. ponit istorum nomina: & dicit notandum, q̄ non simpliciter dicuntur executores: sed executores testamentorum, ad denotandum, q̄ aliā sint species executorum. nam quidā sunt executores sententiarum. C. de execu. rei iudi. l. fi. de offi. de le. c. pastoralis. & eo. tit. c. super quæstionum, in prin. dicitur etiam executor negotiorum. de testi. l. ff. de neg. gest. l. 3. §. si executor. de obli. ad ratio. c. vno. dicitur. etiam executor gratiarum. de rescrip. c. constitutus. & de iuris. s. de præsump. c. fi. Ili autem executores vltimarum voluntatum an sint similes tutoribus: curatoribus: procuratoribus: vel quibuscūque negotiorum gestoribus. dicit Io. An. q̄ plus videtur habere similitudinem cum fideicommissarijs. de quo in præalleg. §. 19. col. ver. de executeore autem. & hoc est vtile scire, quādo sunt plures, an vnus possit exequi sine alio: & si vnus decesserit, vel sit absens, vel nolit: an alij possint exequi. nam tutores possunt quilibet de per se: sed non procurator simpliciter datus. Item tutores non tenentur, finito officio: procurator sic. vt hæc probantur in l. 3. de admi. tut. & c. si duo. de procur. lib. 6. & l. procurator qui pro euic. de procu. hoc est expeditum. j. eo. c. fi. lib. 6. dic. vt ibi. ¶ Secundo quæro post Inno. Host. & Abb. ¶ an executor possit agere contra hæredes. dicit Io. An. planum est in relictis ad pias causas, q̄ agere possit etiam contra hæredes, & exigere relictū. C. de epi. & cle. l. si quis ad declinandam. & l. nulli licere. quandoque tamen nullus est hæres in testamento: sed executores sustinent vicem hæredum: puta si testator iussit dari bona sua pauperibus: & fecit aliquem suum executorem, vt d. l. si quis ad declinandam. de quo dixi. s. eod. c. cum tibi. & per Ross. in tit. de actio. ex te. si verò ad non pias causas: sed ad alios vsus testator voluit expendi relictum, vel fideicom. tunc aut executor est minister tantū: aut minister, & particeps relictū. primo casu secundū Inno. & Abb. non agit contra hæredes: sed si hæredes gratis soluant, distribuit inter illos, inter quos testator distribui mandauit. ff. ad Treb. l. Lucius. §. Mæuia. nisi testator illud expresse concesserit. de lega. 2. l. eū quidem. & l. si a pluribus. in prin. fami. erci. l. si filia. §. Papi. In secundo casu, cū etiam particeps est relictū (puta quia testator fal. vel aliam quorū ad eum pertinere vult) tunc secūdū omnes potest agere. ff. de leg. 2. l. si quis Titio decem. in prin. vbi de hoc. & q̄ non agat, cum est merus executor ad non pias causas, ob ista Decr. secundū Inno. respondet, q̄ totum debet conuerti in pios vsus, ære alieno deducto. Host. dicit, q̄ hoc est diuinare. & tenet, q̄ secundū cano. executores agere possunt contra hæredes, si sint. & Gui. in Spe. præalleg. §. 5. col. ver. & scias. quod dictum limita. vt no. ibi Io. An. in fi. & in ver. ibi se. tractat Spec. quam act. onem intencat executor eo casu, quo potest agere. dixi. s. & no. in d. l. nulli. Itē quando agere possit: & an hæres possit tunc petere ab eo, vt caueat: & tenet Host. in testatore, q̄ non. s. c. tua. vel vt iurer de exequēdo: & an possit ante lit. cōtest. procurator dari. & ibi de his, & similibus ad materiam spectantibus plenē videre poteris. ¶ Tertio quæro. dicitur hic, ¶ q̄ per diocesanum debet executor compelli, vt impleat voluntatem defuncti. quæro de quo diocetano loquitur tex. an testatoris: an ipsius executoris. similis quæstio formatur in episcopo exequente ex dispositione iuris: an de episcopo domiciliij: an originis. de quo in l. nulli. de epi. & cler. & dixi. s. c. si hæredes. quō ad compulsionem executoris debet eum compellere. ff. de tu. & cu. da. ab his. l. diuus. Non ob. si dicatur, q̄ nō debet compelli ille, qui est alterius domiciliij, quāsi sit testator. C. de excu. tu. l. testamento. & l. quæro. de test. tu. quia illud est verum, quando ista ratione petit exonerari: tunc enim si non est de domicilio testatoris, potest excusari. si autem officium acceptauerit: potest suus episcopus cogere eum, & etiam episcopus domiciliij testatoris, si ibi acceptauit officium: quia ex tali acceptatione resultat quasi contractus, vt c. Roma.

c. Roma. §. contrahentes. de foro compe. lib. 6. ¶ etiam episcopus domiciliij testatoris, si non vult vti remedio compulsiuo, ipse exequi: vel collega istius, qui est de alio domicilio. nam cum ipse absit à domicilio testatoris, poterit collega, vel episcopus testatoris exequi, vt dictum est, vt j. eo. c. fina. li. 6. & no. illam quæstionem, quando testator est vnus domiciliij habitatione: & alterius origine: & in alio sunt bona. quis episcopus exequetur? Docto. faciunt. q. de episcopo domiciliij, uel originis: de illo, vbi bona sunt sita, non faciūt mentionem, quasi ad ipsum executio nullo modo spectet. pro quo facit, quod dixi post Inno. j. de priuil. c. pastoralis. & in c. postulatū. s. de foro compe. & c. statutum. in gl. olim dicebamur. de rescrip. lib. 6. ¶ Quarto quæro. certum est, q̄ legatarius potest conuenire executorem, vt no. Spec. in d. §. 11. col. ver. sed coram quo. ¶ Sed tunc quæro: an sufficiat ad exonerationem executoris conuenti cedere actionem contra hæredem: vel ipse executor præcisē cogatur contra tenentem, quod sibi relictum est. Spe. in d. §. 10. col. ver. sed an executor. sentit, q̄ satis sit eum cedere. Host. s. eo. c. tua. distinguit: quia aut testator legat rem sibi debitam: aut suam propriam: aut alienam. primo casu satis est hæredi, vel executori cedere actionem legatario, vt l. quod sape. §. si res vendita. de contrahen. emp. idē enim tenentur executor, vel hæres tali legatario isto casu: quia actionem habent. ergo sufficit, q̄ actionem cedant, vt l. quod debetur. ff. de pecul. secundū casu, cum testator legat rem suam propriam: tunc statim adita hæreditate, transit dominium ad legatarium, vt l. a Titio. ff. de fur. ergo quia legatarius contra possessorem rei legatæ potest agere reeta via: nec hæres, nec executor tenentur agere: nec obligatur ad sumptus, nec ad æstimationem, nisi in casibus, primus si hæres fuerit in mora, vel culpa in tradēdo. ff. de leg. 1. l. cum res. secundus si res litigiosa erat tempore, quo legatum fuit. de quo dixi. s. ca. indicante. tertio casu, cum est legata res aliena sius scienter, siue ignoranter, non agatur contra dominum. nec actio est cedenda: sed habet in terdictum legatarius actio. contra hæredem: vel cōtra executorem ad æstimationem rei, secundū ea, quæ no. s. eod. c. si filius. ¶ Quinto quæro ad idem: vtrum executor teneatur facere inuentarium. Item an teneatur reddere rationē, & cui. & an in ea reddenda sufficiat sacramentum. de his remittit Io. An. ad Spe. §. præalleg. 11. col. ver. sed an teneatur cum duobus uerfi. seq. Sed ex his incidit quæst. ¶ si testator prohibuit reddere rationem executorum: an valeat talis dispositio: ita q̄ executor reddere non cogatur. videtur, q̄ ualeat: & seruanda sit talis uoluntas. C. de fideicom. l. cum necessitatem. Sed contra: quia per talia uerba non uidetur facta reliquorum remissio: sed vetatur scrupulosa inquisitio in ratione reddenda. ff. de condi. & demonst. l. cum tale. pro hoc facit l. si seruus vetus. de leg. 1. cum ergo per talem liberationem à ratione reddenda non videantur remissa reliqua, nec lucrari executor debeat: infertur necessariò, quod tenetur reddere rationem, vt l. quanuis. ff. de condi. & demō. nam si præcisē ualere dispositio ista (vt verbum sonat) daretur materia executoribus sibi appropriandi, quod tenebantur in pias causas, uel alias dispensare. & sic daretur eis hoc prætextu materia delinquendi. talis autem dispositio, per quam quis ad delinquendum inuitatur, non valet, vt l. cōuenire. ff. de pact. dot. & hanc partem, (scilicet, quod nō obstante tali liberatione, teneatur reddere rationem ex bono, & æquo) tenet Hostien. s. eod. ca. tua nobis. argum. ff. de mate. l. qui filium. ad fi. & de lib. leg. l. Aurelius. Iudex ergo pensata fama, & conditionis executoris quantitate, & qualitate articuli, de quo quæritur, in aliquibus credit ipsius sacramentum. C. de dona. l. pe. & l. z. de ali. pu. præ. In aliquibus plenam probationem requiret. C. de epi. & cler. l. nulli. ad fi. & talis præsumitur fuisse mens testatoris apponentis illam clausulā, vt ff. de testa. tut. l. 3. de cōdi. & demon. l. cum seruus. & ita fir

mat hic Ioan. And. Et aduertendum, quia Io. And. & Hosti. loquantur, quando relinquunt liberatio pro administratione futura. quo casu (vt præfati sentiunt) non videtur remissus dolus futurus: nec mirum; quia etiam si testator exprimeret, q̄ non vult executorem teneri de dolo futuro: non valet dispositio, vt l. si vnus. §. illud. de pac. & l. quidam decedens. de admini. tut. & ibi glo. & l. si quis rationes. de lib. leg. ¶ Sexto ergo ¶ quæro principaliter, q̄ liberatur quis generaliter de administratione præterite gestionis: an videatur sibi remissum, quod dolosē gessit: vel etiam reliqua. Respondeo, q̄ ista materia Bar. pulchrè profectur. Ideo super isto. c. applicandam duxi. & dico post eum, q̄ sex sunt casus: primo q̄ relinquatur liberatio debitori pecuniæ: vel ad rem in specie: vel in genere: ita quod non est habenda ratio doli, vel culpe: vt propter hoc teneatur ad aliquam quantitatem. secundo quando relinquatur liberatio ei, qui tenetur ex contractu: in quo venit dolus, & culpa. & intelligo de actione speciali. tertio q̄ relinquatur ei, qui tenetur ex cōtractu: in quo venit dolus tantum actione speciali. quarto quando relinquatur ei, qui tenetur pluribus actione vniuersali, vel generali. quinto quādo relinquatur ei, qui tenetur pluribus actionibus particularibus. sexto q̄n relinquatur ei, qui tenetur vna particulari principali: in qua veniunt quædam accessoriæ. Reuertor ad primū casum: quando relinquatur liberatio ei, qui tenetur ad pecuniā: vel ad rem in specie, vel in genere: in qua nō habetur ratio doli, & culpe: vt per hoc plus teneatur. quid importet ista liberatio. dico, q̄ ille, cui relinquatur, habet quoque actionem, vt liberetur: & exceptionē, si ante liberationē cōueniatur, vt l. 3. §. nunc de effectu. ff. de lib. leg. & hoc si debitum erat verē: scilicet si sine effectu, vt l. si creditor. & l. petitor. de lib. le. quid autem liberatio inter viuos facta importet primo casu, not. Bar. in d. §. nunc de effectu. vbi dicit, q̄ talis liberatus potest agere, vt fiat sibi instrumentum de tali liberatione: non autem petere cautionem de non petendo: vel quod liberetur per acceptilationem: quia peteret plus, q̄ importet liberatio iam sibi facta nudo pacto. facit. C. de lib. causa. l. si cut datam. & c. Albericus. & c. significauit. de testi. si tamen ille, cui liberatio est relictā, vellet petere à iudice pronunciarī se liberatum, admittitur. ff. de fideiuf. l. si contendat. cum sua glo. Secundus casus est, quando relinquatur liberatio ei, qui tenetur ex contractu, in quo venit dolus, & culpa leuis, & leuissima: vel leuis tantum in actione speciali: isto casu videtur relictā omnia: ad quē ipse tenetur ratione doli, & culpe, & reliquorum. ad rem tamen testatoris reddēdam tenetur, vt l. ei cui fundum. cum l. seq. de lib. le. hoc uerum, nisi dolus esset adhibitus contemplatione illius liberationis: quia fortē dixi: volo aliquid subtrahere: quia habeo liberationem. argu. l. tres fratres. ff. de pact. Idem dicerem eadem ratione in liberatione simpliciter facta inter viuos. Tertius casus est, quando relinquatur liberatio ei, qui tenetur ex contractu, in quo venit dolus tantum: vt in deposito. hic uidendū, primò quid importet talis liberatio facta inter viuos. gl. in l. si vnus. §. illud. s. de pact. dicit, q̄ dolus uidetur remissus. assignat rationem; quia non potest ibi videri aliud remissum. & si opponas: imō potest videri remissa lata culpa, quæ uenit in actione depositi, vt l. 1. c. deposti. respon. lata culpa dolo comparatur, & venit in consequentiam: vnde quod dicitur de vno, intelligitur dictum de alio, cum habeantur loco eiusdē. ¶ Sed tunc quæro: quid importet talis liberatio in vltima uoluntate. gl. in d. §. illud. uidetur dicere, q̄ non videtur dolus esse remissus. & idem videtur no. in l. sub prætextu. C. de trā fact. Bar. tenet contrarium, q̄ sicut in contractu: ita etiam in vltima uoluntate dicto casu videatur dolus remissus. pro hoc est tox. in l. ei cui. de lib. lega. nam eadem est ratio in vltima uoluntate, quæ in contractu. l. quia non potest aliud operari: ergo & c. vt l. si quando. de lega. 1. ¶ Quartus casus est, quando relinquatur liberatio in vltima uoluntate, vel inter viuos, ei, Pet. de Anch. sup. 3. Decr. AAAA 4 qui

18 qui tenetur actione uniuersali, vel generali. & videamus primo inter viuos. † aliquis factus maior liberat tutorem suū, vel negociorum gestorem generaliter: quid importet ista liberatio: videtur ne remissus dolus? gl. in l. 2. C. de transact. in glo. magna. in fi. tenet, q̄ sic argum. d. §. illud. ad l. Aurelio. §. Gaius. qui videtur contradicere, respondet, q̄ aliud in liberatione inter viuos: aliud in vltima voluntate. & hoc tenet Pet. in l. sub prætextu. C. de transact. hoc etiam tenet Gul. de Cu. in l. Pomponius scribit. de neg. ge. & pro illa opi. videtur casus expressus in l. Lucius. de lib. leg. in eo, quod ibi dicitur, q̄ testator viuens subscripsit rationes: & tamen ex vigore illius subscriptionis non habet liberationem à reliquis: nisi specialiter sit expressum. Bar. dicit sic in liberatione facta inter viuos. q̄ si quidem dolus fuerit adhibitus: ex quo ei, qui commisit dolum, aliquid adest (vt quia subtraxit, vel reliqua retinet): tunc non venit in generali remissione, vt l. Lucius. de lib. lega. & l. tres fratres. ff. de pact. Si verò fuerit dolus præteritus, ex quo ei, qui commisit dolum, nihil adest: tunc videtur dolus remissus. ita intelligitur glo. in l. act. C. de transact. prædicta vera, nisi sit facta expressa mentio doli, & reliquorum: quia tunc sufficeret. loquor in dolo de præterito, & reliquis præteritis, vt d. l. Lucius. & l. act. & l. si de certa. C. de transact. & l. de rebis. de arb. & C. de iud. licet. In contractibus tñ inter viuos est quadam glo. in l. Pomponius scribit. in fi. de neg. ge. quæ in dolo videtur distinguere sic. aut remittens sciebat dolum esse commissum: & videtur remissum: aliàs nõ intelligamus illam glo. in eo, qui ratificat, & approbat negocia gesta: qui actus approbationis non tendit principaliter ad liberationem: sed qñ quis liberat, vera sunt quæ dixi. videamus quando fit liberatio in vltima voluntate, quid importet illud legatum: & si illud legatum fiat patri à filio, sine dubio importat liberationem à toto, vt l. Aurelius. §. Titius. de lib. leg. Si verò fiat extraneo: hic oportet te multū aduertere: nam quicq; ipse testator liberat: vel liberationem relinquit: non autem grauat hæredem suum, ut liberet: tunc non videtur remissus dolus, nec reliqua. & iste est casus in l. Aurelio. §. Gaius. de lib. le. cum simi. Idem si grauat hæredem suum non agere: non autem grauat, vel liberat, vt l. non solū. §. pe. de lib. le. sed si testator grauat hæredem, vt liberet: vel, vt qd simile faciat: tunc videtur remitti dolus, & obligatio reliquorum, & omnia: sicut in contractibus s. dixi. & iste est casus in l. si quis rationes. de lib. leg. Ratio horum est, quia vnū legatum dicitur esse plenius altero, vel dic, q̄ qñ testator relinquit in testō: non uideretur remissa reliqua: quia mortis cogitatione turbatus, non est verosimile, q̄ de dolo cogitet: sed qñ testator grauat hæredem, vt liberet eum inter viuos, ista voluntas latius est sumenda, vt colligitur ex d. l. si quis rationes. in fi. Quintus casus est, qñ relinquitur liberatio simpliciter ei, qui pluribus actionibus particularibus tenetur. glo. in l. emptor. §. Lucius. ff. de pact. videtur dicere, q̄ generalis liberatio porrigatur ad omnia: nisi appareat testatorem voluisse sentire de certo. Gul. de Cun. videtur ibi dicere, q̄ de certo tñ videtur intellexisse: seu requisisse, si de aliquo specialiter metio fuit habita, vt sic clausula generalis restringat ad illud expressum: pro hoc d. §. Lucius. & l. Aurelius. §. testamento. de lib. leg. quod si esset verum, esset multum nota die fit. facio tibi instrumentum quittance de centum: postea dico [& generaliter.] & c. vt illa clausula generalis referatur tñ ad specificata. pro hoc videtur casus in l. pluribus. de accep. Bar. dicit, q̄ qñq; clausula generalis potest referri ad specificata, salua rōne recti sermonis: & tunc ad illam tantum restringitur, vt l. si ex pluribus. de solu. & d. l. pluribus. & l. si de certa. C. de transact. si verò non potest referri ad specificata, salua ratione recti sermonis: tunc refertur ad omnes causas, quas remittentes sciebant, vt d. l. pluribus. ad causas, quas ignorabant, non potest referri: quia de eis non uideretur cogitatum, vt l. cum Aquil. de transact. ratio quia remittere est

donare, vt l. contra iura. §. si. de pact. sed ignorans nõ donat, vt l. nec ignorans. C. de transact. prædicta vera: nisi appareat remittentem noluisse esse remissa, etiam ea, quæ ignorabat, vt l. cum Aquil. præalleg. Qñ autem esset facta generalis liberatio, non facta aliqua expressione causa: tunc refertur ad omnia sine dubio, de quibus est cogitatum, vt l. pluribus. de solu. Sextus & vltimus casus est, quando est vna causa particularis, in qua tamen sunt aliqua causa accessoria. certè ab omnibus videtur liberatus: licet de accessoriis nihil sit dictum, vt l. si tibi. C. de iudic. & ista no. Bar. in d. l. Aurelio. §. Gaius. vide quæ dixi s. de transact. cap. 1. ¶ Septimò principaliter quero. testator reliquit Ioannem, & Petrum executores per copulam, & quid si per disunctionem, aut. quia dixit Ioan. aut Pet. † videtur, q̄ dictio, aut, posita inter personas, res soluat in coniunctam, tam in vltimis voluntatibus, quam etiam in contractibus, vt l. cum quidam. de verb. sig. aduerte Cy. in d. l. qñ resoluat in coniunctam, vel non, notabiliter sic distinguit. nam aut profertur à lege: aut ab homine. si profertur à lege: tunc accipitur pro coniuncta. ff. de aur. & arg. leg. l. Quintus. vel dic, q̄ ibi disuncta profertur ab homine inter genus, & speciem. Secundo casu, quando profertur ab homine: tunc aut dictio disunctiua est simplex: aut non simplex, sed importat ampliacionem de sui natura. si nõ est simplex, accipitur pro copulatiua. ff. de au. & arg. le. l. si quis ita. Si autem est simplex: tunc aut ponitur inter res: aut inter personas. si ponitur inter res: tunc indistinctè manet in sua natura. ff. de iure do. l. plerunq; circa finè. Si ponitur inter personas: tunc aut personæ accipiuntur loco rerum. & idem. de le. 2. l. statuliberis. §. fin. aut accipiuntur loco personarum. tunc aut apparet proferentem voluisse, q̄ remaneant in sua propria natura: & tunc remanet. ff. de testam. tu. l. tutor. de leg. 2. l. Titio, aut Seio. aut non apparet proferentem sic voluisse: tunc refertur: aut opponitur inter tales personas: inter quas si poneretur: tunc dictio, aut, non resoluitur in coniunctam, vt l. eum qui. §. qui sibi. de verb. oblig. & de stipu. seruo. l. 1. §. si fructuarius. Si verò profertur eo casu inter personas: vbi potest prolati coniunctiua operari: tunc aut ponitur inter personas grauatas: aut inter personas honoratas. si inter personas grauatas, manet in sua natura. ff. de leg. 1. l. si ex toto. §. 1. aut ponitur inter honoratas: tunc aut inter eos est affectio ordinata: aut non. si est affectio ordinata: & manet in sua natura, vt l. cum pater. §. pe. de leg. 2. Si non est affectio ordinata: tunc dictio, aut, accipitur pro, & vt d. l. fancimus. C. de ver. signi. Et prædicta faciunt ad quæst. dixit quidam. [dono tibi totam pecuniam, quam habeo in bursa, vel in arca.] certè hoc casu vtraq; pecunia debetur. quia dictio ista disunctiua non est simplex: imò denotat ampliacionem, vt d. l. si quis ita. Item facit ad aliam. constituo procuratorem, & promitto de iudicato soluendo pro eo: aut pro constituto ab eo. certè intelligitur pro copulatiua, vt d. l. fancimus. ¶ Sed pono aliam questionem. vado vltra mare, & depono libros meos penes fratres. & dico: si istud depositum vos restitueris illi: aut illi: aut mihi. nunquid poterit restitui vni: vel debet restitui omnibus presentibus? videtur, q̄ omnibus: quia ista disunctiua habet vim copulatiua. vt hic, ergo non debet restitui: nisi cum omnes sunt presentes. quod est absurdum: vnde dicendum est contrarium, secundum Iaco. de Ra. quia isti videntur apppositi, tanquam procuratores. & ideò insolidū. ar. ff. de dona. l. donatio. §. pe. & depo. l. Publica. & l. creditor. §. duobus. ff. manda. ista sunt dicta Cy. in d. l. fancimus. ex quibus collige differentiam inter dictionem, & disunctionem, aut. nam coniuncti per dictionem, & ad emolumentum, & etiam ad onus admittuntur pro parte, vt l. reos. §. cum in tabulis. de duob. reis. & l. pluribus. de lega. 1. Copula verò per dictionem, aut. dic, quod aut in onere: & stat proprie, vt l. si ex toto. de leg. 1. aut in honore, & resoluitur in coniunctam, vt d. l. fancimus. secundum prædictam distinctionem, & per illa

illa potest solui principalis questio: de qua s. si relinquo executores Petrum, aut Ioannem (cum exequi sit onus) non resoluitur in coniunctam: sed stat proprie. vt l. tutor. de test. tu. & l. si Titio. aliàs Seio. de leg. 2. Item prædicta habent locum: quando dictio disuncta ponitur inter res: vel personas. si autem ponitur inter conditionem, dic, vt l. generaliter. de insti. & substi. & l. Lucius. ff. de hære. insti. quæ contingit, q̄ omnino est soluta sine coniunctione, vel disunctione, aut. & dic vt l. sape. ff. de verbo signi. de dictio. omnis: quilibet: quicunq;: & alijs dic plenè per Bar. in l. hoc articulo. de hære. insti. ¶ Et vt perfectis naturæ istius dictionis, & intelligas, 22 septimò quero. † vtrum si præcedens pars orationis habeat qualitatem annexam (puta diem: modum: vel conditionem) intelligatur repetita in sequenti parte orationis: vel in alia oratione copulata per dictam dictionem. Pone exemplum: Titio talem domū cum omnibus massarijs, & talem aliā lego. an in ista alia intelligatur repetita massarij: videtur, q̄ sic, vt l. Seio. §. Gaio. de fun. instru. quia virtus copulatiua qualitatem præcedentis legati repetit in sequenti. dicit Bar. † quandoque dictio, & cadit inter res, quæ ponuntur in eadem oratione: quæque inter plures orationes: quæque cadit inter personas. primo casu, aut qualitas, quæ primæ rei adijcitur, potest congruere alteri rei: & in sequenti intelligitur repetita: siue tendat ad augmentum legati, vt d. §. Gaio. siue ad diminutionem, vt l. fina. §. cui dulcia. de vlti. & oleo leg. & aduerte: quia qualitas dubia, quæ intelligitur repetita (vt d. xi) non est eadem in numero cum ea, quæ in præcedenti re: nam aliud est instrumentum fundi. aliud est instrumentum domus: sed est eadem in genere. quia quodlibet est instrumentum: sed est aliq̄ quæ qualitas, quæ vni formiter potest respicere vtrāque rem: multo magis intelligitur repetita. exemp. um in conditione: vel dic exemplum [lego Titio fundum, si naus ex Asia venerit, & domū.] certe ista conditio vno & eodè numero potest vtrunque legatum respicere, arg. pro hoc. ff. de leg. 3. l. in repetendis. Si verò illa qualitas sequenti rei non congruit. exemplum: lego fundum in tractu. ff. de leg. 2. l. cum pater. §. cum imperfecta. Secundo casu qñ ponitur inter diuersas orationes: & tunc non inducitur repetitio ex virtute sermonis, vt l. qui fundum. ff. de contrahen. emp. hoc verum, nisi alia sequens dispositio esset inutilis: nisi in te ligeretur repetita. ff. de condi. & demon. l. Iul. Paulus. & l. cum seruus. ibi enim conditio adiecta in libertate intelligitur repetita in legato. quia aliàs esset inutile. Ratio prædictorum est. quia qñ cadit copula inter orationes per se principaliter copulatas: non habet tunc vim copulatiua: sed magis dictionis continuatiua, vt ff. de re. du. l. si is qui. §. vtrum. per Bar. Tertio casu, qñ cadit copula inter personas: & tunc si dicta personæ sunt positæ in eadem oratione, est aduertendum: quia aut dicta copula non fit per dictionem, cum. aut per dictionem, & quæ. & similia. primo casu intelligitur repetita, de virtute sermonis, & rigore iuris. fal lit fauore libertatis: & illud de æquitate, vt l. Iul. Paulus. & l. cum seruus. de condi. & demon. & l. si seruo. de statulib. † ratio quia dictio, cum, copulat accessorie. vnde si dico [Titio, si naus ex Asia venerit cum Seio, lego centum.] videtur legare Seio sub eadem conditione, qua Titio: qui est principaliter in oratione. secundo casu, qñ fit per, & quæ: tunc si quidem conditio, seu qualitas adiecta primo potest vni formiter cadere in secundo: & intelligitur repetita, arg. d. §. Gaio. exemplum. Titio si naus ex Asia venerit. & Seio lego fundum. intelligo legatum Seio sub eadem conditione. vt d. §. Gaio. & l. in repetendis. de leg. 3. Si verò potest vni formiter concludere in persona vtriusque: & non intelligitur repetita. l. si. §. Seio. de lega. 2. nam ibi illa conditio, si hæres non erit, potest aptari hæredi instituto: non alij sibi in legato coniuncto per dictionem, & nam in persona vnus esset conditio potestatiua: in altero casualis. & hoc verum, cum conditio ponitur in principio, vel in medio orationis inter personas copulatas. si autè

conditio apponeretur post vtriusque personam: intelligitur in persona vtriusq; vt l. mulieri, & Titio. de condi. & demon. si autem dicta personæ nominentur in diuersis orationibus. dic, vt s. & ita no. Bar. in d. l. Seio. §. Gaio. de fun. instru. quæ distinctionem not. ex his habes bonā noticiam istius distinctionis, & istius dictionis, aut. † videndum est de dictione, item: de cuius natura dic, q̄ quandoque est personarum, & rerum identitas in omnibus: quia eadem res eidem, & ab eodem hærede legatur. quandoque est identitas ex parte eius, cui relinquitur, & rei relicte: sed est diuersitas personarum, à quibus relinquitur. quandoque est identitas personæ, à qua relinquitur. sic est diuersitas rei relicte, & eius, cui relinquitur: & sic econuerso ad præcedens membrum. quandoque est identitas personarum: sed diuersitas rerum. quæque econuerso est identitas rerum: sed diuersitas personarum. & sic sunt quinque membra: in quorum quolibet dubitari potest, an dictio, item, indicat repetitionem. Reuertor ad primum, quando est identitas rerum, & personarum in omnibus. Exemplum à Titio hærede lego Seio fundum seminatum sub conditione. Item à Titio hærede lego Seio fundum feminatum. an tunc conditio intelligatur repetita: & tunc dic, q̄ si fiat continuata scriptura: & nulla inducitur repetitio. Sed qd iuris sit. dic, vt ff. de condi. & demon. l. nam ad ea. ver. q̄ si pu. re. Si verò istud fiat ex interuallo: hoc est mediantibus alijs legatis (vt lego Titio fundum Seianum sub conditione. item lego Seio domum. item lego Titio fundum Seianū.) certè hic nulla adijcitur repetitio, quantum est ad conditionem appositam in legato facto de eodem: imò inducitur correctio, vt d. l. nam ad ea. Secundum membrum est, quando est identitas ex parte personæ eius, cui relinquitur, & rei relicte: sed est diuersitas personarum, à quibus relinquitur: tunc idem, quia nulla inducitur repetitio: sed perinde est, ac si in duobus testamentis esset legatum, vt l. quid ergo. §. si quis duos. de leg. 1. & intelligo, si relinquit à diuersis cohæredibus, vel legatariis: secus si à primo, & à secundo. quod dic, vt l. licet. de leg. 1. Tertium membrum est econuerso, quando est identitas personæ, à qua relinquitur: sed est diuersitas rei relicte, & personarum, quibus relinquitur [vt lego Titio fundū sub conditione. Item lego Seio domum:] an tunc intelligatur repetita conditio. Doct. communiter dicunt, q̄ non: pro quibus facit l. quæ conditio. & de cond. & demon. & hoc verum, qñ per dictionem, item, adijcitur oratio perfecta. Si autè est defectiua, & imperfecta: tunc inducitur repetitio quantitatis, & conditionis præcedētis legati. verbi gratia [lego Titio fundum sub conditione. Item Titio fundum:] certè quia in hoc secundo deficit verbum [lego] intelligitur repetitum cū quilibet conditione sibi adiecta. Quartum membrum est, quando est identitas personarum: sed rerum diuersitas. exemplum [lego Titio fundum sub conditione. Itē eidem lego domū.] tunc videntur velle Doct. q̄ intelligatur facta repetitio, vt l. Seia. §. Gaio. de fun. instru. & ita tenet Dyn. & Rayn. de For. quod Bar. credit verum, si consequens oratio, quæ adijcitur per dictionem, item, sit imperfecta. exemp. plū [lego Titio fundum sub conditione. Item eidem domum:] secus si diceret. [Item eidem lego domum.] Nam tunc nullam inducet repetitionem, vt l. qui fundum. de contrah. emp. facit l. 2. §. 1. ff. vi bono. rap. Quantum membrum est, qñ est identitas rerum: sed diuersitas personarum [vt lego Titio fundum sub conditione. Item Seio eundem fundum.] certè si non repetitur verbum [lego] intelligitur sub eadem conditione. secus si repetatur, per ea, quæ dicta sunt. Non ob. de adim. lega. l. legatum. quia ibi fit translatio: hic non. Item aduerte, quia vbi cunq; dixi repetitionem fieri præcedentis diei, vel conditio nis, intelligitur si repetitio congruat: alias secus. exemplum [legauit annum legatum mulieri, donec castè, & honestè vixerit.] Item eidem domum. non potest intelligi repetita conditio, donec castè, & honestè vixerit: quia in præcedenti legato ista

ista dictio non est extinctiua alicuius legati: sed impedit originem pro sequentibus, vt l. qui concubinam. §. vxori. de le. 3. istum autem effectum non potest operari in sequenti legato: quia non est nisi vnum. vnde illa repetitio sequentibus p eundem modum non congruit: ergo &c. de le. 1. l. cum pater. §. cum imperfecta. & predicta procedunt, cum querit: an per dictionem, item. inducatur repetitio precedentis conditionis, seu alterius qualitat. Sed an qualitas adiecta sequenti legato addat primo. exēplum. [lego Titio fundum.] Item eidem domum sub conditione. an illa conditio in sit primo legato. videtur, q̄ sic: sicut in dictione [hoc amplius.] q̄ est repetitiua conditionis, & qualitatis precedentis legati, vt l. si tibi pure. de leg. 3. per Bar. contrarium credit ipse: quia illud ideo est. quia dictio, amplius, repetit ipsam rem primo legato tam. ideo merito sibi additur conditio. ¶ Iuxta prædicta q̄ ro de tali q̄. testator fecit plura legata, & in omnibus bonis suis filium hæredem instituit: & adiecit, q̄ si dictus filius meus decesserit sine liberis, relinquo Titio centum. Item relinquo Titio fundum. Item relinquo Sempronio domum. an in sequentibus legatis post primum, intelligatur conditio, si filius decesserit, &c. & videtur, q̄ non, per ea, quæ dicta sunt s̄. quia est diuersitas rerum, & personarum: quibus relinquuntur in oratione perfecta. contrarium sentit Bar. dicit enim, q̄ illa aduersatiua [si autem.] & sim. aduersantur precedentibus: & sic important in se quãdam orationem. quasi dicat. [filium plus nõ grauo, si vixerit: q̄ si decesserit.] probat hoc in l. si ita scriptum. de lib. & posthu. vbi ista verba [si filia nasseretur.] &c. important hoc: ita q̄ non filium. facit de dam. infect. l. hoc. §. de his autem. & quod ibi no. in gl. parua. In proposito ergo illa subintellecta oratio [filium non grauo] referatur ad omnia sequentia, vt l. talis scriptura. cum l. sequē. ff. de le. 1. secus si dicta aduersatiua poneretur iuxta aliud legatũ. exemplum [lego Titio fundum. q̄ si decesserit sine liberis, deueniat in Sempronium. Item lego Seio domum.] &c. nã in aliis legatis, quæ sunt ab illo legatario, illa clausula non potest operari. & ista no. Bar. ff. de leg. 3. l. in repetendis. quæ sunt no. de materia copulatiuæ, de qua dictum est s̄. dic per eum alia, quæ restant in l. si is qui ducenta. §. vtrum. de reb. dub.

28 ¶ De relatiuo, quis vel qui, dic, q̄ positum sine copula precedentem significationem restringit: sed si cum copula apponatur, augebit. quod dic, vt ipse no. in l. ea tũ adiectio. de leg. 3. ¶ Octauo principaliter quero. ¶ pone, quod sunt quatuor, vel quinque executores: nunquid minor pars, maiore nolente, vel impedita, exequi poterit. dubium facit c. fi. §. 1. j. eo. qui. §. loquitur, cum dati sunt duo: quo casu altero absente, vel volente, alius potest exequi, vt ibi: nec est eadem ratio, quando discordia est in numero pari: sed vt plurimũ datur in numero dispari: non debet ergo arctari fauor. Nõ ob. ille. §. dum dicit [vnu vel alter.] imò facit pro. si consideret verbũ, pluribus, non duobus: vt sit sensus. si plures sunt executores dati pares, vel impares: vnus solus posset exequi, & aliis nolentibus, vel impeditis. D. Fed. de Sen. cõsuluit, q̄ maiore parte nolente, vel impedita, minor pars non potest exequi: nec habet locum ille. §. qui. §. fauer vltimæ voluntati in hoc: quia de iure communi, vno ex tribus datis simpliciter impedito, duo non poterunt procedere. de of. delega. c. cam. & c. vno delegatorum. & ideo cum a iure communi exorbitet, non debet sic extendi: esset enim graue dicere, q̄ si testator instituit quatuor, vel quinque executores, quod vnus solus

posset exequi, aliis impeditis, vel nolentibus. Non ob. quod sit nimis arctata prouisio d. §. & restringatur ad duos tantũ: vel cum numerus est par. nam dico, q̄ hēt et locum in pluribus, q̄ duobus. & cũ numerus est dispar. puta cum sunt tres, vel quinque, vel plures. nam vno ex duobus impedito, vel nolente, vel duobus ex tribus, vel ex 7. tribus: maior pars poterit exequi speciali fauore vltimæ voluntatis: quia aliis de iure cõi non possent, vt dixi. nam plus est a voluntate testatoris recedere, si ex quatuor vnus exequatur: q̄ si ex duobus vnus. optimè facit quod no. de ar. c. 2. in gl. pe. li. 6. ita cõsuluit ipse D. Fed. cõsi. 65. & in Spec. de instr. edi. §. compendiosè. aliis. §. nunc aliqua.

ADDITIONES.

- a ¶ Executor fideicommissi. Executorũ testamenti tria sunt genera, testamentarii, legitimi, & datiu. vide Spe. de instr. edit. §. 14. in prin. & ibi Bal in addi.
- b ¶ Facere inuentarium testamentarius non tenetur, datiuus sic. Bal. in l. nulli. C. de epi. & clo. & in Auth. sed cum testator. C. ad leg. fal. & in addi. Spe. de instr. edi. ver. execu. Ang. in l. 1 § hæc stipulatio. si cui plus, q̄ per leg. fal. Car. in cle. 1. in q. 16. de test.
- c ¶ De dictione item. Vide no. in l. cum queritur. §. item labeo. de leg. 3. & Bar. in l. in repetendis. eo. ti. in uer. dictio, item idem Bar. in cõsil. 3. incip. Titius condidit testamentum. & cõsi 17. i. c. vna facti narratio ne. Sal in l. si ex cautione. nu. 17. uer. quero secundo. C. de non nu. pec. Pau. de Ca. cõsi. 72. inci. quidam Thædeus.

S V M M A E.

- 1 Canonica non detrahitur de deputatis in ecclesiis ad ipsarum ornatum. Nec etiam de relictis priuilegiatis factis pijs locis. nu. 3.
- 2 Legatum factum pro reparatione ecclesie an ualeat: si ecclesia non indiget reparatione.
- 4 Relicta si sunt facta in fraudem tertij: submota fraude, remanet legatum purum.
- 5 Fraus non vitiat legatum, quominus debeatur: sed falsa causa tantummodo remouetur.
- 6 Quarta est duplex, parochialis, & episcopalis: & qualiter debeantur.
- 7 Ecclesia an possit, quod relinquatur in certam causam, in aliam erogare.
- 8 Testator legauit Titio fundum: & voluit, quod legatarius teneatur in festo sancti Francisci dare fratribus vnus prandium: an intelligatur de vno prandio solum in vno festo: an singulis annis dicti festi.
- 9 Relictum de decem singulis annis factum monasterio quanto tempore duret.

DE his. Ponit quædam legata: de quibus non soluitur canonica: nisi fiat in fraudem. ponit dictum, in quo interfit casum exceptum ibi. [dummo.] ¶ No. j. ¶ q̄ quedam sunt deputata in ecclesiis ad ipsarum ornatum: & hoc est priuilegium relictum: quia canonica non detrahitur. similiter ad ornatum ciuitatis valet relictum, vt l. ciuitatibus. de leg. 1. hoc autem legatum quandoq; non concernit commodum singulorũ: vt si p statua certo loco ponenda in ciuitate fiat: vel pro calice, & patena in ecclesiis. quandoq; concernit singulorũ cõmodum: vt pro pueris expositis nutriendis: pro tot studentibus in diuina pagina in tali ecclesia lego mille. quod dic vt d. l. ciuitatibus. & l. ciuibus. de reb. du. ¶ Secundo no. q̄ quãdoque relinquatur pro fabrica. i. pro reparatione ecclesie.

2 ¶ quid ergo si talis ecclesia non indiget reparatione: an valeat legatum. videtur, q̄ non: quia cessat causa: ergo & legatum, vt l. eum tale. §. falsam. ff. de condi. & demon. contrariũ sentiunt hic Doct. dum dicunt, q̄ si reparatione nõ indiget: detrahatur quarta. ex quo innuit valere legatum: quasi causa illa fabricæ sit impulsua, nõ finalis: & sic in dubio præsumenda, vt l. Titio centum. ff. de cond. & demon. & l. 2. ff. de dona.

dona. plenè per Bar. facit l. generali. §. duas. ff. de vsufr. lega. ¶ Tertio no. de annuuario, de quo in summa. de pæni. §. quibus mortuis. sub §. & no. andum. facit quod no. Io. And. j. de sepul. c. in nostra. super ver. oblationib. ¶ Quarto no. q̄ aliqua legantur ad cultum diuinum perpetuum: puta q̄ omni anno solemniter fiat festũ alicuius sancti: vel, q̄ in aliqua ecclesia constituatur pulpitu: vel altare: vel præbenda: vel aliquid ad diuinum cultum perpetuò exequendũ. ad hoc de præben. c. significatum. secundũ Inno. & Host. ¶ Quinto no. ¶ q̄ de relictis priuilegiatis factis pijs locis canonica non debetur. a contrario ergo sensu. de relictis non priuilegiatis: q̄ eis fierent, debetur quarta episcopo: secus si non locis, sed p sonis locorum, vt s̄. eod. c. requisisti. aduerte tamen, q̄ illud, quod dicitur in i. c. non deberi quartam parochiale de istis relictis priuilegiatis, est verum regulariter. fallit si talia relictis fierent prædicatoribus: vel minoribus. nam rone sepultura debetur ecclesie parochiali etiam de prædictis quarta. vt in cle. super cathedram. de sepul. &c. ¶ Sexto not. ¶ q̄ relictis si sint facta in fraudem tertij. submota fraude, remanet legatum purum. ¶ fraus ergo nõ vitiat legatum, quominus debeatur: sed falsa causa tantummodo remouetur. facit C. de falsa causa. adie. leg. per totum. ¶ Septimò no. ¶ q̄ est duplex quarta, parochialis, & episcopalis. & ista episcopalis de omni relictis parochianorum suæ ciuitatis: & diocesis, qd fieret ecclesie fuis, & pijs locis, debetur. portio verò parochialis debet de relictis factis ecclesie, apud quam parochianus elegit sepul turam. concurrunt ergo istæ duæ quartæ. nec mirum; quia cõpetunt ex diuersis causis, vt no. Io. An. s̄. eo. c. officijs. super ver. ecclesiis. & j. de sepul. c. 1. & c. certificari per Ioan. And. in vlti. q. ¶ Octauo, & vltimò no. h. c. Io. An. q̄ variis de causis ecclesiis relinquatur: quandoq; pro ornamentis: qnq; p fabrica: quandoq; pro luminaribus. & sic de singulis. ¶ nunquid ergo ecclesia poterit, quod relinquatur in vnã cam, in aliam erogare? videtur, q̄ nõ. ad similitudinem eius, quod relinquatur ciuitati. quod quidem non potest in aliũ vsum cõuerti. ff. de admi. re. ad ci. per l. 1. Vinc. tamen dixit, q̄ potest ex causa necessaria: dum tamen, necessitate cessante, in pristina causam redigatur. C. de ludo. expen. l. 1. l. 1. cum auctoritate autem principis poterit cõmutari in alium vsum. dic vt dixi s̄. eod. c. nos quidem. facit l. legatis. §. 1. ff. de admi. re. ad ci. perti. ¶ Extra quero de tali quaestione. ¶ testator legauit Titio fundum: & voluit, q̄ legatarius teneretur in festo sancti Francisci dare fratribus vnum prandium. quero, an intelligatur de vno prandio in vno solum festo: vel annis singulis dicti festi: videtur, q̄ annis singulis dicti festi videatur grauat: quia legatum relictum in diem reiterabile, intelligitur esse annuum, & perpetuum, vt l. pen. ff. de an. leg. & hoc verum, quãdo dies est reiterabilis proprie: secus si improprie: vt dies mortis. puta iusit testator, q̄ in die mortis suæ fieret per hæredem vna septima bandita. dicit Pe. q̄ nõ: quia dies mortis proprie est vna tantum. & illa dies, quæ est reuoluto anno, nõ est illa dies proprie: sicut dies festi sancti Francisci est proprie annuatim. & hoc tenet Gal. de Suz. Bar. (dubitando tamen) dicit, q̄ etiam de relictis factis fratribus, vt s̄. debet intelligi semel tantũ. allegat pro casu l. eum qui l. teris. de verb. obl. & l. bona. §. hoc sermone. de verb. sign. de leg. 2. l. cum pater. §. pater. Non ob. l. pen. præalle. dicit. n. q̄ Imperator facit ibi illam interpretationem ex qualitate personæ relinquentis: & eius, cui relinquebat. Iusit. n. dari decurionibus: & sic ex qualitate personæ præsumitur, q̄ voluerit dari semel tantũ. ar. l. sed si suscepit. §. 1. de iud. Sed in quaestione proposta, quando relinquatur fratribus minoribus, vel aliis mendicantibus: satis est dari semel tantũ: imò etiam si relinqueretur decurionibus magna quantitas, semel tantũ deberet intelligi: quia cessat illud verosimile, quod mouit ibi

9 Imperatorem. ita dicit Bar. in d. l. pen. ¶ Scdò quero. ¶ reliquit testator monast. sancti Georgii quolibet anno 10. quanto te

pore tenebitur hæres dare? tex. dicit, q̄ perpetuò. ut l. annua. §. a Titia. ff. de ann. lega. Sed an illud perpetuò intelligeretur in secula seculorum: vel vsq; ad centum annos. videt, q̄ vsq; ad centum annos: quia tanto tempore durare videtur vsufructus ecclesie relictus. vt l. si vsufruct. ff. de vsufruct. leg. & inter annuum legatum, & vsufructum est per omnia similitudo: nisi dissimilitudo aliter appareat. & istam opi. q̄ intelligatur legatum annuum factum ecclesie, vsque ad centũ annos, & non vltra, tenet Bar. in d. l. si vsufruct. alleg. glo. in l. an vsufruct. ff. de vsufr.

De successione abintestato.

S V M M A E.

- 1 Successio ex testamento præcedit successionem abintestato.
- 2 Descendentes qualiter succedant ascendentibus.
- 3 Ascendentes qualiter succedant descendentibus.
- 4 Proximus ascendens in gradu, quare præponatur.
- 5 Proximus est, quem nemo præcedit.
- 6 Parentes an succedant filiis legitimatis descendentibus.
- 7 Filiorum octo species.
- 8 Transuersales qualiter sibi inuicem succedant.
- 9 Frater ex parte patris tantum: & frater ex parte matris tantum, qualiter succedant fratri defuncto.

DICTVM est s̄. de successione abintestato: verum quia quandoq; contingit, q̄ quis decedit, nullo condito testamento. i. in testatus: ideo cui tunc eius successio, & hæreditas deferatur, subiicitur in hac Rub. ex cuius continuatione collige regulam. ¶ q̄ successio ex testamento præcedit successionem abintestato. hinc dicitur, q̄ donec est locus successioni ex testamento, cessat successio abintestato, vt l. antequam. C. commun. de success. habetur de materia 1 2. q. vlti. c. pe. & vit. & 2. q. c. de laicis. & c. seq. de concess. præb. c. aucto. li. 6. ¶ De notitia autè plena istius materiae successio quò ad ascendentes, & descendentes, & collaterales. vide per Host. in summa. eo. tit. §. h. & in Spe. eo. c. per totum. post ipsos verò, vt habeas cõpendiosam doctrinam Dy. & Cy. quibusdam additis, breuiter sic distingue principaliter tres casus. nam quandoq; duobus, qualiter descendentes succedant ascendentibus. quãdoque e conuerso. qualiter ascendentes succedant descendentibus. qnq; qualiter collaterales collaterales. ¶ Primo easu dic, q̄ aut supersunt legitimi, & naturales: aut legitimi tm̄. vt adoptiu: aut naturales tm̄, vt nati ex illicito coitu (vt spurrii, incestuosi, nefarii, & adulterini.) primo casu quando sunt filii legitimi, & naturales. aut supersunt filii primi gradus: aut vteriores. primo casu, aut omnes emancipati, aut omnes in potestate. & in istis casibus iure veteri, & nouo succedunt æqualiter, sublata differentia sexus. C. de legi. hæ. l. lege 1 2. tab. & Insti. de hæred. abintesta. §. emancipati: aut supersunt quidam emancipati: quidam in potestate. & tunc de iure veteri. Digest. vocabantur emancipati: de iure prætorio existētes in potestate. de iure ciuili omnes (tamen æqualiter:) licet diuersis iuribus vocarentur. C. de legi. hæ. l. meminimus. & de bo. poss. l. sed cum patrono. §. bonorum. Iure vero Auth. etiam emancipati vocantur. de iure ciuili, cum suis æqualiter. in Auth. de hæ. que abintest. de §. reliquum. ibi [nulla.] &c. Si verò sunt vteriores: aut erant concepti, viuente eo, de cuius hereditate agitur: aut eo mortuo. si eo viuente, aut nascuntur, supersunt eo, per quem coniunguntur, & costat eos excludi, si ille velit hæreditatè adire: quia præcedit eos in gradu.

ipsa succedit: post ipsam succedit fiscus. C. unde vir, & vxor. l. 1. exceptis tamen quibusdam casibus: quibus alii praeferuntur...

ADDITIO.

Transu erfales. Vide in Auth. cessante. & in Authen. post fratres. & ibi Bal. C. de leg. har.

S U M M A E.

- 1 Clerici de bonis suis, dum uiuunt, possunt testari, donare, & alio quo cinque modo relinquere.
2 Ecclesia succedit clerico, qui in uita sua de rebus suis nihil disposuit.
3 Bona clerici sine consanguineis decedentis quaruntur ecclesiae, cui seruiat tempore mortis.
4 Professus ordinem fratrum minorum, si fuerit ingressus monasterium ordinis diui Benedicti, an efficiatur capax ad succedendum.
5 Bastardus faciens se legitimari post mortem patris, an auferat bona agnatis, seu fratribus defuncti.

SEd hoc. Clericus propria bona donare potest, cui uult: sed si decesserit intestatus, succedit ecclesia. secunda ibi [si autem.]

& c. si tibi absentis. de praeb. lib. 6. Item quia redit res ad eum statum, a quo efficax potuisset habere principium. de couer. coniu. c. placet. cum sim. facit et ad hoc, quod no. de resuscitato. 3. 2. q. 7. c. licite. & quod no. in spec. de statu mo. uer. 1. 4. ubi tractatur de eo, qui egreditur religionem auctoritate Pa...

recuperatius adeundi. facit optimè, quod no. in l. Gallus. §. & quid si tm. ff. de li. & posth. per gl. & Doc. illam qonè nò habeo clarè solutam per D. Fe. qui remittit ad no. per Lapu. de usu. c. q. li. 6. & est inter consilia ista quaestio. 26. Ad idè...

ADDITIO.

Pro mortua habebatur. professio dicitur mors ciuilis l. Deo nobis. C. de epi. & de Bar. in l. 1. an uer. quæro dicitur hic. ff. de test.

S V M M A E.

- 1 Gradus sacerdotij est dignitas. Et liberat seruum a potestate dominica. nu. 3.
2 Seruus q. possit habere substantiam quo intelligatur.
4 Patronus an possit retinere operas spirituales in liberto, remisit.
5 Portio deficiens accrescit ecclesiae, non epo, uel pauperibus.

SAncto. Si presbyter intestatus decedit, in pecunia eius sunt sequatur portio. nes. prior excessus relatio: eiusdem prohibito: peculii diuisio: pœne inflictio. secunda ibi [interdicimus.] tertia ibi [peculium] quarta ibi [& si quis.]

- 1 Confessio non potest interpretari per heredem confitentis.
- 2 Bona futura ad veniunt in oblatione facta simpliciter, se & sua & c.
- 3 Verba emissa in extremis, & de preterito faciunt fidem contra heredem confitentis.
- 4 Verba emissa tempore, quo quis est freneticus, est nulla.
- 5 Dicens aliquem non sanæ mentis, debet hoc probare.
- 6 Duo possunt inuicem litigare: & eandem hereditatem unus ab alio venicare.
- 7 Verba emissa de preterito habent vim, & effectum donationis.
- 8 Verba enunciatiua emissa pp aliud, inducunt dispositionem.
- 9 Iuramenti virtus multiplex.
- 10 Verba enunciatiua in iudiciis an inducant dispositionem.
- 11 Negatiua quando habet implicitam affirmationem, negans debet illum probare.
- 12 Visus, verbum refertur quandoque ad oculum intellectus: non corporis.
- 13 Abbas probans, q archipresbyter, qui confessus fuit se non posse testari (quia obtulit monasterio se & sua) an capiet bona ex ultima uoluntate: an uero ut oblata inter uiuos.
- 14 Testator confitetur se habuisse de bonis cõis tantum, postea conualescit: an possit ad istud conueniri.

C Vm dilectus. Rector ecclesie dicitur intestatus, si nullum fecit testamentum: vel fecit, sed furiosus: & tali succedit ecclesia, secus si apparet illum monachum: uel sana mente testatum. & sunt quatuor partes. In prima factum decisum. In secunda motium Papæ ad sententiam. In tertia allegatio episcopi differentis. In quarta diffinitio commissio. In quinta ibi [sufficiens]. Tertia ibi [quia uero.] quarta ibi. [nos causam.] ¶ Confessio non potest interpretari per heredem confitentis. Inn. nec libellus, exceptio, vel positio. vt no. ff. de rei vendi. l. idem Pomponius scribit si frumentum. §. ult. per Azo. & uide in summa pandec. ti. de reb. dub. quod no. Si per unum testem probatur factum, & per alium testem probatur confessio: licet testes sint singulares: tamen uehementis iudicium faciunt. pietas dicitur duobus modis. dicitur titu. i. c. cum tibi. ¶ No. primò, q causa vertebatur hic in inter epm, & abbatem. & sic inter subditum, & prælatus: nec debet tunc episcopus cognoscere: sed sunt arbitri eligendi: vel habetur recursus ad Papam. quod dicitur, vt §. de fo. compe. c. si quis. ¶ Secundò no. q abbas deduxit, quo archipresbyter obtulit se, & sua: & iste talis censetur de confratribus, de quibus §. de priuileg. c. ut priuilegia. & ca. cum & plantare. ¶ In hac autem oblatione facta simpliciter [se, & sua.] & c. non ueniunt bona futura, vt no. 27. q. 1. c. uoluntarium. per l. fin. C. quæ res pigno. ob. poss. facit l. si tibi mandauero. §. si is, cuius bona. ff. mand. & uide quod no. Arch. eo. c. causa. & q. aut lex continentia. ¶ Tertio no. q vnus testis probauit oblationem personæ, & bonorum: alii confessionem eiusdem super prædictis. aliud est ergo probare contractum: aliud confessionem contractus. & deducere in iudicio contractum celebratum, & probare ipsum per partis confessionem, vt sufficere, vt hic: alii dicitur Spe. in mutuo. si ago: quia mutuauit: & ad hoc probandum produco testes: qui deponunt de confessione aduersarii super mutuo. dicitur, q non sufficit. Inst. de test. §. j. sed ibi confessio inducit aliud mutuum, quam deductum sit, vt patet in l. 2. ff. si cer. pe. ¶ Quarto no. in uerfi. unde cum requisitus, & c. ¶ q verba emissa in extremis, & de preterito faciunt fidem contra heredem taliter confitentem: & in fauorem illius, pro quo aliquis est confessus. quod intelligo uerum, qn illo tali præfente: secus si absente, ut no. j. de proba. c. si cautio. & hoc ibi in abbatis præfentia, & c. ¶ Quintò not. in uer. quia uero. ¶ q confessio emissa tempore, quo quis est freneticus, est nulla. & qualiter pbeur freneticus, demencia, vel furor.

dic, q ex uerbis, & factis, vt l. qui dam. de condi. inst. & l. i. §. pe. & ff. de adil. edi. & l. si cum dorem. §. si autem in seuisi mo. ff. lo. ma. vbi de probatione furoris. 93. dist. c. legitimus. & Io. 2. c. de hoc in Spec. de probatio. §. i. uerfi. pone quidam. ¶ Sextò not. q ille, qui dicit aliquem non sanæ mentis: debet hoc probare. & sic negatiuum proponens debet eam probare. quod qualiter intelligatur, dicam j. ¶ Septimò not. in uer. nos causam. q partem bonorum archipresbyteri possi debat abbas, & partem episcopus: succumbenti ergo silentium imponitur in eo, quod petitur: in eo, quod possidet, cõ demnatur ad restitutionem. ¶ duo ergo possunt inuicem litigare: & eandem hereditatem vnus ab alio uendicare. vnde si peto me pronunciari heredem contra te possessorem, & econuerso, admitteris contra me. Item si peto sententiam cõ firmari: tu potes eam petere infirmari. de quo dubitat Ina. §. de of. delega. c. cum contingat. dicitur ut ibi. ¶ Octauò not. q episcopus agit hic nomine ecclesie sibi subiecte. & ad hoc semper idem allegatur. dicam j. ¶ Venio ad oppo. eliciendas primò ex glo. subsequenter ex dictis Doct. primò oppo. Papa mandat epm condemnari: nisi probauerit, q archipresbyter non fuerit sanæ mentis. Sed contra hoc oppo. & uidet, q episcopus non debuerit cogi ad hoc probandum: qa abbas suam intentionem non plenè probauit: ut patet ibi [non tanq̄ sufficienter probantes.] & c. Sed regula iuris est, q acto re non probante, et reus & c. vt §. vt eccl. be. c. vt nostrum. hic aut inuicitur, q per illam probationem imperfectam, nisi episcopus probet frenesim, debet condemnari: ergo male. solu. gl. quæ incipit solus testis & c. sentit illud contrarium: & dicit, q vnus testis, qui deposuit de oblatione: alii de oblationis confessione, adminiculantur intentum, q faciunt plenam fidem. & pp hoc iniungit onus probandi episcopo frenesim, tempore, quo protulit illa uerba. sed hæc solutio non vñ bona. quia sola confessio non uidetur sufficere ad probandum professionem, & oblationem: quia est cõfessio emissa super professione de preterito: quæ non vñ sufficere ad probandum quem esse monachatum, uel oblatum: sicut nec ad probandum quem esse seruum, vt l. nec si uolens. C. de li. cau. Sol. dicit Io. And. q illa uerba non sufficiebant ad probandum monachatum: sed ad probandum ultimam uoluntatem bene sufficiunt. & hic dicit quarta glo. & etiam gl. i. agebat ergo iste abbas vigore oblationis, ad quam probandam inducebat confessionem emissam in extremis. ¶ Secundò oppo. & uidetur, q licet episcopus probet se fuisse freneticum tempore dictæ confessionis: tamen sibi non profit: quia remanet vnus testis deponens de visu super oblatione personæ, & rerum: ergo debuit deferri iuramentum abbati in defectum probationis, vt c. si. §. de iureiuran. & c. ex insinuatione. §. de procura. Solutio dicit Ioan. And. rerum petitarum quantitas disuasiu. ff. de legi. tu. l. legitimos. Ho. dicit, q non fuit hoc petitum: vel siñ eum non profuisset abbati. qui agebat ex ultima uoluntate: non ex donatione inter uiuos. quare non iuaretur ex donatione: licet eam probaret, secundum eum. quod est contra tex. in prin. cap. vbi patet, quod abbas querelam proposuit: quia ille obtulit se, & sua: & ad probandum ea uerba in extremis prolata produxit, ut supra dixi. teneo igitur cum Io. And. quod hic erat causa grauis, scilicet omnium bonorum: non visum fuit ergo Papæ iuramentum ualuisse, argum. not. in d. cap. fin. & l. in bonæ fidei. C. de reb. credi. ¶ Tertio oppo. & uidetur, quod ista confessio emissa in extremis sufficiat sine illo teste. ¶ nam uerba emissa de preterito habent vim, & effectum donationis, vt l. ex hac scriptura. ff. de dona. vbi si dicit testator: [sciant heredes mei res tales me libertis donasse] benigna interpretatione dominium pertinet ad libertos, etiam donatione aliter non probata. Sol. glo. quæ incipit uidetur & c. in fi. fatetur illam confessionem sufficere, si de ea constitisset plenè: sed non constitit per scripturam: qa nõ fuit testatus aliter ille archipresbyter. Sed i. l. cõtraria de dicta

dicta confessione liquebat per scripturam testamenti, sine quo illa uerba enunciatiua emissa in preteritum [obtulit me & mea.] & c. probentur per scripturam, vt in l. ex hac scriptura. siue per testes, vt hic, sufficit ad probandum donationem fuisse factam. Aduerte tamen. ex hac solutione habes q verba enunciatiua emissa, propter aliud, inducunt dispositionem. nam interpellatus principaliter, vt conderet testm: respondit, q non poterat, subdens causam: quia obtulerat se & sua. ¶ Sed quartò contra illud op. & uidetur, q illa uerba incidit ter prolata etiam in causa fauorabili (vt libertatis) non inducant dispositionem, vt l. ex his uerbis. C. de testa. mili. & l. ex facto etiam agitur. ff. de hære. inst. sol. dicas, q uerba enunciatiua e quandoq; emittuntur propter aliud, quandoq; principaliter propter se. si propter aliud, siue incidenter: & dic, q quandoq; emittuntur per modum modi. quandoq; per modum conditionis. quandoq; per modum causæ. & qñque per modum demonstrationis. Si per modum modi, dic vt l. fi. C. de his, quæ sub modo. Secundo casu, quando per modum conditionis, & incidenter. & dic, q aut nõ fuit expressa certa species: vel quantitas. aut fuit expressa. primo casu nõ inducunt dispositionem, vt l. Titia. in prin. de lega. 2. secundo casu, aut quærit, an inducant dispositionem in eo, quod deuenit in cõ ditione: & non inducunt, vt l. ex facto. de hære. inst. aut in aliquo antecedenti, vel sequenti: & inducunt ex præsumpta uoluntate defuncti, ff. de uisur. l. Proculo. & l. deniq; §. interdum. de pecu. leg. & l. pe. de col. do. fallunt prædicta, qñ uerba pferuntur conditionaliter per ablatiuam absolutam, vt l. fidei. §. 2. ff. de leg. 3. & l. in ratione. §. tamen. ff. ad leg. fal. & hoc de secundo casu, qñ proferuntur incidenter per modum conditionis. Tertio casu qñ uerba enunciatiua proferuntur p modum causæ. & dic, q aut quæris, an inducant dispositionem per modum exce. & inducunt, vt l. emptor. §. si. ff. de rei ven. & l. fi. §. i. de do. exce. Idem vñ et per modum actionis, vt l. si focer. §. Lucius. ff. lo. ma. & l. qui uolebat. de hære. insti. Quarto casu, qñ uerba enunciatiua proferuntur per modum demonstrationis. & tunc si incidenter: non vñ inducere dispositionem, nisi in milite, vt l. ex his uerbis. C. de te. mi. fallit, si uoluntas fuerit iurata, vt Auth. qd obtinet. C. de proba. Itẽ fallit, qñ illud, qd in dispõne deducitur, non ualere sine illo, qd p modum demonstrationis adiungitur, ar. l. Proculus. & l. de niq; §. interdum. præal. & l. cum talis. §. si. ff. de cond. & demõ. Et prædicta oia hnt locum, qñ uerba enunciatiua proferuntur incidenter. si aut principaliter pp se: ad grauatum directam scienter super his, q per defunctum sunt disponibilia, dispositionem inducunt, quateus uerborum significatio patit. & singula ista uerba exponere, vt no. Bar. in l. ex hac scriptura. ff. de don. & ibi de uiribus iuri interpositi super tali ultima uoluntate, si enunciatio emissa sit principaliter pp se. ¶ nam multiplex est eius uirtus circa hoc. primò. n. inducit nendum dispositionem: sed probationem actus celebrati: quam aliàs simplex assertio nõ induceret, vt l. cum quis. §. cod. de le. 3. scdò operatur: qa non refert, proferantur uerba principaliter pp se, vel incidenter. Item non refert, ad quem uerba dirigant. qd aliàs referret. Itẽ operatur: quia uerba enunciatiua subaudita ex uigore uerbi taxatiui dispõnem inducunt: quæ aliàs nõ inducerent, vt d. Auth. qd obtinet. Quarto operat, q nõ p̄t probari contrarium. f. per errorem. quod aliàs posset, vt l. rones. C. de prob. multiplex ergo est uirtus iuri. facit. n. ualere actum oĩ mō, & uia, quibus melius p̄t, vt l. cum pater. §. cñ filius. de le. 2. & hoc no. Bar. in d. l. ex hac scriptura. vbi qrit, quid in priuilegio. dicit Papa [abbati sancti Petri nobis immediate subiecti:] an ista uerba inducãt dispõne: vt sint sub Papa, & exempti ab ep̄o. dicit vt in c. si Papa. de priuileg. lib. 6. Quid in contractibus. distingue. quia aut uerba enunciatiua proferuntur in contractibus ad liberationem: & inducunt dispositionem, vt l. tale pactum. in princ. de pac. & hoc uerum, qñ principaliter pp se: secus si ob aliud incidenter, vt l. iube

mus. C. de li. cã. Si uero in obligatione emittuntur, subdistingue: aut principaliter pp se: & inducunt probationem, nõ dispositionem, vt l. Publica. ff. de positi. si pp alium: & tunc aut emittuntur in contractu inter præfentes celebrato: & inducunt præsumptionem, siue probationem: donec contrarium probetur, vt l. optimam. C. de contrahe. sti. & uide, qd circa hoc no. Inn. §. de of. dele. c. cum in iure. Aut inter absentes: & tunc non inducunt probationem, vt l. epistola. ff. de pac. & l. nõ nudi. & l. non epistolis. de prob. ¶ Quid in iudiciis, an uerba enunciatiua inducant dispõnem. dicit vt j. de prob. in cle. ubi plenè de uerbis enunciatiuis Papæ, facit l. si qui fami. ff. fa. er. ¶ Quintò principaliter oppo. dñ hic, q ep̄s tenetur probare illum non fuisse sanæ mentis: & sic negatiuum. Sed contra. quia neganti non incumbit onus probandi: sed affirmandi, vt l. ei qui dicit. ff. de prob. & §. de elec. c. bonæ. solu. dicit glo. hoc ideo dicit. q ista negatiua [non sanæ mentis] resolutur in illam affirmatiuam, q iste fuerit furiosus: ¶ & sic cum negatiua habet implicitam affirmationem, negans debet probare, vt dicit hic glo. & l. nec codicillos. C. de condit. & plenè per Ioan. And. in d. cap. bonæ. cui adde quod no. Bar. post glo. in l. fin. ff. de doli exceptio. qualiter autem probetur furor: tetigi, & remisi. §. ad Spec. in quinto nota. & uide c. iudices. 3. quæst. 9. vbi potest elici, quid iuris, cum delictum perpetratur ab eo, qui habet dilucida interualla: nec probari potest: vtrum tunc fuerit sanæ mentis, vel furiosus. quid in dubio præsumendum. ¶ Sextò oppo. & uidetur, episcopus non admitti ad contradicendum, vel petendum bona istius archipresbyteri: quia non ad ipsum, vel ecclesiam: sed ad consanguineos pertinebant. 12. q. vlti. c. fin. Sol. dicit glo. intelligas. & c. q illud cap. loquitur. cum non extant consanguinei: tunc succedat ecclesia, cuius nomine egit episcopus. Idem tenet Inno. & Host. ¶ Septimò oppo. patet hic, q episcopus aliqua occupauit: ergo debuit cadere a iure suo. arg. l. si quis in tantum. C. unde vi. so. dicit glo. pen. q. l. illa non habet locum in bonis iacentis hereditatis nondum aditæ: uel aditæ, sed non apprehensa possessione: quæ non acquiritur per uerba: sed ad additionem, ut l. cum heredes. ff. de acquir. possess. Si tamen dicimus oblationem bonorum, & personæ fuisse probatam: illa so. non procedit: quia per oblationem persona transfertur possessio rerum in consequentiam, vt no. §. de pb. c. in præfentia. per mortem ergo oblari non fuisse expediens nouiter mon. possessionem acquirere, vt pote iam quæsitã oblationem personæ: tenetur ergo tunc episcopus pendere dicta q. sed eius delictum non nocet ecclesie, vt dicit gl. & latius. §. de ord. cogn. c. cum dilectus. ¶ Opp. octauò. & uidetur, q nihil profit ep̄o probare, q archipresbyter non fuerit sanæ mentis. nam quia in sanitate obtulerat se, & sua: furor superueniens non vñ efficax ad rescissionem actus legitime celebrati. ut c. actum legit me. de reg. iur. li. 6. & l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iu. sol. dicit glo. si oblatio nõ probatur, nisi per unum testem. quod non sufficit, ut dixi §. in 2. opp. ¶ Nonò opp. innuit iste tex. q si ista confessio probaretur, quo. si iste archipresbyter confessus fuerit, q obtulerit se & sua, debet abbas uincere p istã confessionem. Sed cõtra hoc op. & vñ, q talis confessio non sufficiat ad condensationem, vt l. cum de indeb. ff. de proba. nam confessio extra iudiciu emissa non sufficit, vt c. q sit graue. de exce. præla. & c. & si clerici. de iud. sol. dicit Inno. q confessio de preterito, q fit extra iudicium, non est sufficiens pbatio. si tñ qs confiteatur soleniter et extra iudiciu: & postea conueniat, nõ est audiendus contra suam confessionem: nisi ostendat se aliter intellexisse: uel aliud rõnabile, vt no. §. de ele. c. per inquisitio. n. hæc aut confessio iõ non est efficax probatio: qa non uincit is, q confessionem fecerat: & iõ non p̄t dare intellectum confessioni. ar. j. de accu. c. cum dilecti. est tñ sufficiens præsumptio: unde & ei statatur. vt no. Io. And. super quarta gl. post Innoc. cuius uerba sunt satis dubia: & inferunt, q si confessus

fio est pragnans: & potest habere varios intellectus: si videtur confitens, contra eum fit interpretatio: nisi probet aliter intellexisse. & de hoc est casus in d.c. cum dilecti. contra heredem verò qualiter interpretatur: videtur sibi talis confessio non nocere, secundum eum: dū dicit, q̄ non est sufficiens probatio: sed dum subdit, q̄ est sufficiens præsumptio, & ei statim videtur in effectu sibi nocere: sed utrum possit sibi dare intellectum, & interpretari (vt poterat defunctus.) gl. v̄r, q̄ non possit, in l. Pompo. scribit si frumentum. §. fi. de rei v̄e di. & quod no. Bar. in l. si stipulatus fuerim. de verbo. obl. & l. inter stipu. §. si Stichum. eo. ti. & no. illum passum. ¶ Decimo opp. dicitur hic, q̄ vnus testis vidit, quando obtulit se, & sua. sed videtur, q̄ probatio de visu illo casu non sit concludens: quia non visu, sed auditu percipitur oblatio, quæ requirit verba [se & sua offerentis.] per alium ergo sensum, quam congruat negotio, de quo agitur, non videtur dictum testis concludere, nec valere, iuxta no. per Inn. in c. cum causam. §. de proba. So. dicit Io. An. q̄ offerre se, & sua, consistit in facto: & ideo illam oblationem potuit testis videre, & verba non audire. Vel dic, q̄ verbū [visus] refertur quandoq; ad oculum intellectus, non corporis: vt patet in legibus, & canonibus, quæ incipiunt. videamus. facit quod no. Cy. in l. testium. C. de testi. & Bar. de aucto. tu. l. 1. ¶ Undecimo oppo. testes abbatis erant iam recepti super confessione: & postea episcopus admittitur ad probandum, q̄ tempore dictæ confessionis ille non fuerit sanæ mentis. sed videtur, q̄ non debuerit ad hoc admitti attestacionibus publicis. quia sunt probatio nes directæ contrariæ: ergo & c. vt c. 1. de test. in clem. So. ista est reprobatio indirecta, quæ admittitur per viam restitutionis in integrum, etiam attestacionibus publicatis: quod quando fit verum. dic vt §. de rest. in integ. c. auditis. & c. coram. & Bar. in l. 1. §. si. ff. de ope. no. nunc. ¶ Duodecimo oppo. & videtur, q̄ episcopus non debuerit admitti: sed successor archiepiscopi in ecclesia illa, iuxta no. in c. edoceri. §. de rescrip. So. dicit Io. An. hęc ecclesia erat vacans: cuius nomine agit episcopus. idem etiam, si non vacet: nam omnes ecclesie, decimæ, & oblationes pertinent ad curam epi. 10. q. 1. c. regenda. & per totum. & 3. dist. c. propter hoc. & de dona. ca. apostolicæ. nam & tota diocesis dicitur ipsius parochia b. j. de deci. c. ad apostolicæ. vnde & in abbatis hoc iure vtitur abbas. de statu mo. c. vlti. §. q̄ si abbas. Et idem forte, secundum Inno. in quolibet superiore: vt pro collegio sibi subiecto possit agere. C. de epi. & cler. l. nulli. & l. si qs ad declinandam. & c. ex transmissa. de præscr. vbi de hoc. & in casu huius c. secundum Abb. agit episcopus suo nomine, sed ecclesie: & de hoc qualiter episcopus, vel alius inferior prælati agat pro ecclesia sibi subiecta: vide in cle. 1. de rescrip. & utrum dominus episcopus agat pro debitis, & iniuriis illatis subditis. dic, vt no. §. de iureiuran. c. sicut. & de appel. c. dilectis. & l. de iure. ad munici. ¶ Quæro de tali q. t̄pone abbas plenè probauit, q̄ archiepiscopus confessus fuit se non posse testari (quia obtulit monasterio se & sua:) quæro, an abbas capiat ista bona, vt ex vltima voluntate: an uerò vt oblati inter viuos? & hoc est vtile scire: quia si vt ex vltima voluntate, episcopus detrahet canonicam: si vt inter viuos, tanquam bona oblati ad canonicam non tenetur, vt c. 2. & c. de his. & quod vtrobiq; no. Io. An. j. ti. 1. Item si ut inter viuos, capiet tanquam debita ex contractu, si tanquam ex vltima voluntate, capiet, vt fideicommissum, vel legatum. & differētia multæ sunt, capere vt debitum: an tanquam legatum, vel relictum quò ad falcidiam, quò ad facultatem reuocandi, & quò ad multa alia. Respon. quando in testamento, vel codicillis testator confitetur debitum, & vt debitum legat: an talis confessio probet debitum, si de eo aliter non constet. dic q̄ talis confessio non probat debitum, sed fideicommissi petitionem inducit, vt l. Lucius. §. quisquis. ff. de leg. 3. quod est verum: nisi testator iurauit: tunc enim per illam confessionē

contra eum inducitur probatio debiti, vt l. cum quis. §. codicillis. ff. de le. 3. & Auth. quod obtinet. C. de prob. & per hoc dico, q̄ iste, cui testator legat tanquam debitum (& sic vt creditori, si aliter de debito non appareat) capiet vt legatum: & non præferetur aliis legatariis, vt l. qui uxori. de aur. & ar. le. licet in contrarium faciat l. qui tacitum. §. si. de his, quæ ut in dig. Sed respon. vt ibi per Bar. hoc etiam facit ad aliam questionem. ¶ Testator confitetur se habuisse de bonis cõibus tm: postea conualescit: an p̄t ad istud conueniri. Cyn. format istā q. C. de non nu. pec. l. generaliter. & ibi videtur tenere, quòd possit conueniri: & contra eum inducatur probatio. nam in vltimis voluntatibus potest contrahi, vt no. de testam. l. hæredes palam. in fi. & in contractibus non est locus pœnitentiæ. C. de actio. & oblig. l. sicut. ista ergo confessio habet vim cuiusdam confessionis inter viuos: nec poterit reuocari. dominus Iaco. de Bel. in cor. de iureiuran. à mo. p̄t. determinat contrarium. pro quo vt casus in d. §. codicillis. vbi confessio non inducit probationem debiti, nisi sit iurata. præterea hoc dicendo, possit testator priuare filios legitima, consistendo aliis se debere. quod sufficeret: & sic aperiretur via malitiis. contra c. quanto. de diuor. pro hac parte allegat Bar. illud c. in §. codicillis. & hoc tenet ibi: nisi fuisset confessus stipulanti, & recipienti pro alio. vel confiteretur parti præsentem: tunc enim habet vim confessionis inter viuos: & præiudicat. & hoc modo bene loquitur Cy. post Pe. secus si fieret parte absente, vt l. certum. §. si quis absente. de confess. Item prædicta verba, nisi in his confessionibus, quæ dependent ex mera voluntate contentis, vt additio hæreditatis, declaratio animi, q̄n præcesit actus ambiguus, vt l. auia. C. de iure delibe. & l. vxori. §. fin. de leg. 3. & ita dicit Bar. in d. §. quod est no. ex his patet solutio. q̄ ista bona, si aliter bonorum, & personæ obligatio non probatur, capiet abbas, tanquam ex vltima voluntate, non tanquam debitum. & hoc si non fuit præsens confessioni. si autem fuisset præsens, capiet vt debita: & eps non habebit canonicam isto casu. & no. ista.

ADDITIONES.

- a Verba enunciativa. an uerba enunciativa inducant dispositionem, aut probationem etiam. Pau. & Bar. in l. ex hac scriptura.
- b Ipsi parochia. Vide eundem Pe. de Anch. §. de dona. in c. apostolicæ. nu. 2. & quæ ibi dixi in apollilla.

De sepulturis.

S V M M A E.

- 1 Sepultura quid sit. Quibus conceditur: & quibus prohibetur. nu. 2.
- 3 Homines in quo loco debeant sepeliri.
- 4 Exequia defunctorum an debeant fieri cum gaudio, an cum fletu.

DICTVM est §. de testa. & successioib. ab intest. q̄ competunt, & sumunt vires p̄ mortem. postq̄ ergo vidimus, quid iuris de bonis defunctorum: videndum est, quid iuris de sepulturis ipsorum. oēs. n. morimur: & sicut aquæ, dilabimur. 2. Re. 14. cui conuenit. 13. q. c. vbiq; & in dicta cā. 13. q. 1. habetur. de illa materia repetitur vtiliter. lib. 6. & in cle. multum rigorosè. D. Io. An. q̄rit per modum summæ de pluribus super illa rub. primò quid est sepultura. scdò quibus concedit, vel negat. tertio in quo loco debeant hoies sepeliri. quartò an cū planctu, vel gaudio debeant viuētes mortuos sepelire. ¶ Ad primum quid est sepultura. dic, q̄ sepultura accipit multis modis, vt j. e. c. pe. in 1. gl. In materia aut̄ nra dī sepultura locus concauus, quo in ecclesie cimiterio corpus catholici cõquiescit. q̄ locus sit concauus. p̄batu. j. e. c. pe. dū dicit Exodi, q̄ in cimiterio

terio hoc fiat. probatur. 12. q. 2. vbi dicitur, q̄ in cimiterijs est requies Christianorum defunctorum. & vide quod not. 12. q. 2. c. cum grauia. catholicis dixi: ¶ quia minus catholici non sunt cum catholicis in cimiterio tumulandi. & sepulchri, si discerni eorum ossa possunt, sunt exhumandi. j. eo. c. sacris. quosdam autem ex istis enumerat hic Io. An. nam excõmunicati si sic decesserint, non sunt sepeliendi in cimiterio: in quo si sepulti fuerint, debent reconciliari. de consecra. ec. ¶ vel alta. c. consuluiti. 1. absoluti verò à simplici sacerdote sunt sepeliendi. de rap. c. ex literis. negatur etiam sepultura professo, qui proprium non resignauit in morte. de statu mona. c. 2. §. qui verò. & pluribus aliis, de quibus per glo. j. eod. c. ex parte. extra autem exceptos sepultura in vniuerso orbe Christianis concedenda est. 13. q. 2. c. qui diuina. & ipsam cõcedere, humanum est: crudele autem, & impiū denegare. vñ Eccl. 7. Mortuo nō negabis gratiam sepulturæ. nam legimus sepelientes mortuos à maximis periculis euasisse, vt refert Valerius de somniis lib. 1. exemplo. 11. & li. 5. c. 1. de humanitate. vbi commendat Cæsarem, qui caput Pompei hostis sui sibi destinatum honorificè sepeliri mandauit. & in vltimo exemplo ibi cõmendat Hannibalem, qui successiue tres Romanos, Paulum, Gracum, & Marcellum ipsius hostes occisos honorificè sepeliuit. & sic humanitas hostilem sanguinem hostilibus lachrymis miscet. Iudæi etiam sepulti non debent exhumari, vt j. de iudæis. c. sicut. & per ista patet de secūdo: quibus scilicet conceditur, vel negatur sepultura. ¶ Quò ad tertium, ¶ in quo loco debeant homines sepeliri, dictum est §. q̄ in cimiterio, & in sepulchris maiorū: & vbi quis sibi eligit sepulturam. vt j. eo. c. 1. & c. fraternitatē. Religiosi non coguntur extra sua monasteria sepeliri. j. de exce. præ. c. nimis. de eorum autem confratribus dic, vt j. de priuile. c. vt priuilegiati. Item tempore generalis interdicti non debent tunc mortui sepeliri. de priuile. c. cum & plantare. §. quòd si. ¶ ¶ Quò ad quartum: an cum gaudio, vel cum fletu debeant fieri exequia defunctorū. dic, q̄ sine luctu. 13. q. 2. c. q̄ præposterum. cum tribus seq. Valerius de hoc tractat lib. 1. c. 2. & refert ibi de Thracibus, qui plorabant natale: & ridebant exequias. Et de Lyciis, qui sumebat in funeribus veste muliebrē: vt citò veste deposita, deponerent & mœrorē. & c.

S V M M A E.

- 1 Decedens non electa sepultura, sepelitur in sepulchro maiorum.
- 2 Prouisio iuris cõis tollitur per prouisionem hominis.
- 3 Ius sepeliendi in certo loco potest esse proprium alicuius quò ad vj. m.
- 4 Actiones Christi, & eius exempla, ac patriarcharum debemus sequi.
- 5 Ecclesia parochialis debet habere tertiam de relictis ecclesie: vbi quis elegit sepulturam. Et de quibus relictis intelligatur. nu. 9. & nu. 10.
- 6 Vita laicorum clericis est passio: mors consolatio.
- 7 Tertia, quæ datur ecclesie parochiali, quando sit danda.
- 8 Transgredi terminos suos nemo debet. Et qualiter dicatur quis transgredi.
- 9 Portio, quæ debetur ecclesie parochiali, an debeat, cum pro anima solummodo relinquatur ecclesie sepultura.
- 10 Decessit quidam intestatus: pater & auus sepulti sunt apud prædicatores: superiores in parochiali ecclesia: vbi iste sepelietur.
- 11 Maiorum appellatio proprie, & strictè est tantū vltimæ voluntatis?
- 12 Affectio maior est inter patrem, & filium, et nepotem respectu aui, quam respectu remotionum.

NOs instituta Decedens intestatus sepelitur in sepulchro maiorum. vel sepelitur, vbi elegerit sepulturam: tamen parochialis ecclesia habebit tertiam eius, qd

reliquit ecclesie, vbi sepelitur. & sunt tria dicta. secundū ibi [nulli.] tertium ibi [sed quia.] ¶ ¶ Not. primò, ¶ q̄ decedens, non electa sepultura, sepelitur in sepulchro maiorum. quod intelligi verum, etiam si ab hæreditate maiorum abstinèat: quia iura sepulchrorū transeunt ad filios, etiam nō hæredes, vt l. Papi. pro hærede. §. si quid tamen. & §. si. ff. de acqui. har. ¶ ¶ Secundò not. in ver. nulli. ¶ q̄ prouisio iuris cõis tollitur p̄ prouisionem hominis. concord. l. cum filio. ff. de vul. & pu. vbi expressa prouisio testatoris tollit prouisionem iuris super illo casu, non in alio. quod dic, vt l. si cum dotem. ff. solu. mat. ¶ ¶ Tertio no. q̄ dicit [aliena vt propria] & c. ex hoc enim collige, ¶ q̄ ius sepeliendi in certo loco potest esse proprium alicuius. & hoc intellige, quò ad vsum: non quò ad proprietatem. quia sepultura (cum sit res religiosa) non est in dominio alicuius. ff. de rer. diui. l. in tantū. Instit. eo. §. sacra. dicā j. eo. c. abolendæ. vbi per Io. An. ¶ ¶ Quarto no. ¶ q̄ actiones Christi, & eius exempla, ac patriarcharum debemus etiam nos sequi. nam omnis Christi actio nostra est instructio. §. de elec. c. significasti. 2. q. 1. c. Deus. ¶ ¶ Quintò not. q̄ dignus est mercenarius mercede sua, vt scribitur Mat. 10. onus enim debet comitari emolumentum: & econuerso. ibi enim commodum, vbi onus, vt l. vnica. de cadu. tol. & l. alumna. §. ab hæredibus. de an. le. de hoc 100. dist. c. rationis. & in reg. qui sentit. lib. 6. ¶ ¶ Sextò no. ¶ q̄ de relictis ecclesie, vbi quis eligit sepulturam: debet ecclesia parochialis habere tertiam. alibi dicitur de dimidia. j. eo. c. certificari. ¶ ¶ Septimò no. Ab. ¶ q̄ vita laicorum clericis est passio: mors autem cõsolatio. sunt ergo corui, qui de morte pascuntur. 2. q. 7. c. non omnis passio autem consistit in ministracione sacramentorum. patitur enim in his ecclesia laborem, orando, prædicando, sacramenta exhibendo, & sim. æquum ergo fuit in morte commodum consequi. vnde Terentius. Multa ex quo fuerunt commoda, eius incommoda æquum est pati. facit iure succursum. ff. de iure do. ¶ ¶ Octauò no. in ver. & sic demum. ¶ q̄ ista tertia est danda ecclesie parochiali: antequam parochianus eligat sepulturam. nam ille tex. etiam prohibet contrarium fieri, dū dicit [qualiter ne fiat] & c. id est non recipiatur quis in aliena ecclesia: nisi parochiali detur canonica. Alij dicunt contrarium: & sic seruatur. æquior tamen est præcedens opinio. ne contingat parochiales ecclesias defraudari. permittit enim illos clamare, si prius corpus sepeliretur. vide remedium super hoc. j. eo. in clem. dudum. §. huiusmodi. in glo. per hoc. & no. Ioan. An. j. c. de his. ¶ ¶ Nonò no. in ver. aliter: q̄ prohibet Papa aliter fieri, quam prædictum sit. quod exponit, vt §. dixi. vel expone aliter [ne fiat] & c. id est, ne quis recipiat alienum parochianum: nisi apud eū elegerit sepeliri. eligere ergo potest alibi sepeliri, quod est verū, si illa ecclesia, vbi eligit sepeliri, habeat ius funerandi, id est cimiterium: nō enim omnis ecclesia habet istud ius: sed illæ tantū, quæ habent populum: vel super hoc sunt priuilegiatæ. facit quod not. Ioan. An. §. de cleri. non resi. c. quia nonnulli. ¶ ¶ Decimò not. ¶ q̄ non debet quis transgredi terminos suos: transgredi autem dicitur multis modis, vt in glo. fin. & super ea Ioan. An. addit alios modos, cum scilicet quis allicit alienum parochianum ad sepulturam: etiam contra hos est prouisum. j. eo. c. 1. lib. 6. & in clem. cupientes. in fi. de pœnis. Item cum quis recipit alienum parochianum diebus Dominicis, & festiuis, infra t̄tu. 1. c. vt Dominicis. & alijs modis hic per eum nota. ¶ ¶ Quæro. dicitur hic, q̄ tertiam partem iudicij sui dare debet ecclesie, vbi refici conueuit, & c. ¶ Quæro an intelligatur de relictis illi ecclesie, vbi elegit sepeliri: vel generaliter de relictis quibuscunque ecclesijs. gl. quæ incipit, scilicet q̄ reliquit. & c. intelligit de relictis factis ecclesie sepulturæ tantū: nō alijs. & hæc opinio gl. placet Abbati ratione tali: si iste in propria ecclesia sepeliretur, & alijs ecclesijs legasset: parochialis ecclesia de illis nihil perciperet. quare ergo grauari debent illæ ecclesie ex electione sepulturæ. idem tenet Archid. infra Pet. de Anch. sup. 3. Decr. BBBB 4 eod.

cod. c. 2. lib. 6. Hostiē. tenet hic contrarium. & q̄ de relictis omnibus ecclesijs ista portio debeatur. quia generaliter iste tex. loquitur: ergo generaliter intelligi debet, saluis casibus exceptis, in quibus ista portio non debetur. sup. de test. c. requisisti. §. fin. & c. fi. & cum Host. conor. Pet. & Egi. infra c. proxi. ibi [omnium relictorum.] & ibi videtur hoc tenuisse glo. Ioan. An. remittit de hoc ad not. per eum in clem. eo. c. dudum. versicu. verum. in glo. quaro. vbi tenet opi. Archid. & Abb. reprobata opini. Host. & sequacium. ¶ Secūdo quaro. dicitur hic [tertiam partem sui iudicij] & c. ¶ an debeat intelligi quoquo relictū titulo: hoc est, siue iure institutionis, siue titulo relictū, vel legati. dicunt quidam, q̄ ista portio parochialis, & etiam episcopalis non debetur de relictis iure institutionis. ad hoc adducit sup. c. 2. officij. & ca. requisisti. quæ iura vtuntur verbo, relictū, & legati: quæ ad institutionē non pertinent: vbi singularia sunt relictū. vt in Auten. de hæred. & fal. & l. his verbis. de hære. instituen. Ioan. An. tenet cōtrarium per hunc tex. dum dicit [iudicij.] quod verbum hæredis institutionem infert. C. de iacrosan. eccle. l. 1. ad hoc facit. c. infra proxi. dum dicit de eo, quod disponit testator, et si sit immobile: sed, dispositio, est verbum generale, comprehendens institutionem hæredis, fideicommissa, & legata, vt §. de testa. c. quia nos. & C. eo. l. in testa. & §. de testa. c. cum tibi. ad hoc psalmo 88. Disposui testamentum electis meis. Concludit ergo, q̄ ecclesiæ parochiali de omni eo, quod relinquitur (etiam iure institutionis) ecclesiæ sepulturæ, debetur ista portio, etiam de immobilibus. vt in c. de his. infra c. ad hoc facit, quod no. in summa huius. c. §. vetus est q̄. sub

11 §. & de quibus. ¶ Tertiò quaro. ¶ An ista portio debeatur, cum pro anima solummodo relinquatur ecclesiæ sepulturæ. quidam dicunt, q̄ non debetur. nisi in eis sit exprelsum, q̄ le gantur pro anima. Io. An. contra: quia relictum ecclesiæ, vel rectori, in dubio videtur relictum pro anima. §. c. 2. requisisti. Item constat, q̄ de funeribus debetur: & illa nō legantur: ergo nec pro anima legantur. ad hoc facit, quod not. Ioan. An. j. eo. c. in nostra. in glo. si quis elegit. ¶ Quartò quaro. extra. ¶ pone. decessit quidam, qui propter defectum atatis (quia impubes, vel intestatus) de sepultura nihil disposuit. pater, & auus apud prædicatores: superiores vero in parochiali ecclesia sunt sepulti. modò quæritur, quæ istarū ecclesiarum debeat in istius sepultura præferri. videtur, q̄ parochialis: quia sicut locus originis præfertur domicilio acquisito. ff. ad municip. l. libertus. §. præscriptio. & not. C. de incol. l. ciues. sic & ecclesia parochialis, quæ per baptismum, & sacramentorum regenerationem induxit. præterea istud c. & c. licet pater. cod. tit. lib. 6. loquuntur de ecclesia, in qua conueniunt sepeliri maiores. ¶ Maiorum autem appellatio propriè, & strictè est tantū vltra tritauum. ff. de gradi. l. Iuris consultus. §. parentes. ff. de in ius vo. l. quicūq; §. parētes. nō est ergo in dubio iā significatione vocabuli recedendum. ff. de exerci. l. 1. §. si is qui nauem. præterea ecclesia parochialis innititur duplici iure: quia parochialis: & quia ibi maiores sunt sepulti. debet igitur vincere eam, quæ dumtaxat niti tur vni iuri. vt in Auten. de consangu. & vteri. fratri. §. placet. colla. 6. Sed in contrarium videtur verius: sicut se habet domicilium in viuentibus: sic se habet ius funerandi in defunctis. l. 3. q. 2. c. vbi cunq; sed in domiciliis viuentium sic est, q̄ filius originale, & immediatum domicilium patris sequitur, & non aliorum superiorum: alioquin oporteret nos requirere agrum Damascenum, vbi formatus fuit Adam. ff. ad municip. l. assumptio. §. filij. & ibi no. præterea quantò magis causa proximior est: tantò magis influit, & potest supra causatum, maximè secundum iuristas, qui proximam cuiuscunq; maximè causam attendunt. ff. de excep. rei iudica. l. cum de hoc. de condic. ob tur. causam. l. pen. & no. ff. rerū amo. l. si mulier. cum de mariti vita desperaret: sed constat patrem, & auum proximiores esse ad hūc, de quo quæritur:

ergo & c. præterea ista coniunctio in sepulchro aut ex quadā affectione: aut ex quadam sanguinis charitate inducta videtur: sicut potest colligi ex his, quæ dicuntur. l. 3. quæst. 2. cap. 14 Ebron. ¶ Sed constat maiorem affectionem inter filium respectu patris, & nepotem respectu aui. quàm respectu remotioris. ergo & maior erit in tumulando coniunctio: vt sicut dura est eorum viuentium separatio: sic etiam defunctorum. ff. de ædili. edic. l. plerique. & de fun. instr. l. quæsitum. §. yxo rem. præterea id debet de iure seruari, quod verosimile est p̄ cōmunis legis latorem: vel priuatum, vt testatorem, dispositum fuisse: si id, de quo quæritur, occurrisset. ff. de iu. codi. l. qui graui. & de pac. l. tale pactum. §. pater. sed cum iura noua potissimè cuique dent liberam licentiam eligendi sepulturam. j. eo. c. cum quis. lib. 6. consonum est rationi id sequi, quod verosimile est defunctum (si testabilis, vel testatus fuis set) electurum fuisse: sed verosimile est, filium prætulisse sepulturam patris, & aui sepulchro maiorum: quia in his, quæ ex affectione, & sanguinis charitate descendunt, proximior quisque primo loco videtur inuitatus. de leg. 2. l. peto. §. fratre. C. de fideicō. l. cum acutissimi. præterea sepulchrū maiorum descendit in posteros ex persona patris, vel aui. ff. de col. bo. l. dedit dotem. sed per electionem alterius sepultura patris, & aui impeditus est descensus ad hoc extremum. C. de consti. l. diuo Marco. de na. li. l. si superioribus enim iste post eorum mortem conceptus agnatus, vel cognatus non fuit: vt sumitur ex l. Titius. ff. de suis, & le. hæ. cum duabus se. ff. vn de cogna. l. 1. §. si quis proximior. & ex his videtur hæc vltima opi. verior, & responde ad arg. §. facta in contrarium, vt respondet Ol. consil. 2. 4. cuius est prædicta quæstio.

ADDITIO.

a ¶ Electa sepultura. an licitum sit cuiunque eligere sepulturam in quocunq; loco sacro voluerit. vide Ioan. de Turre cre. in c. hunc quæritur. 13. q. 2.

S U M M A E.

- 1 Profiteri potest quis in morte, & in vita.
- 2 Portio parochialis debetur de omnibus rebus, & possessionibus.
- 3 Quarta debita ratione sepulturæ ecclesiæ parochiali debetur non solum cum parochianus moritur naturaliter: sed & cum ciuilitè.
- 4 Quarta parochialis an debeatur de omnibus relictis factis ecclesiæ sepulture.
- 5 Episcopus an possit exigere partem suam de quarta, quam curatus percipit de relictis priuilegiatis à fratribus quodam iure speciali.
- 6 Res semel priuilegiata semper durat priuilegiata.
- 7 Episcopus exigit quartam de quarta, quam consequitur ecclesiæ parochialis de mortuarijs ab ecclesiæ sepultura sita in alia diocesi.

Relatum. Not. primò, q̄ in morte, & in vita potest quis profiteri. & mirum est, q̄ dicit in morte: cum mors omnia soluat, vt no. in l. eius qui. in fi. ff. si cer. pet. nisi exponas, in morte, id est in infirmitate. & in vita, id est in sanitate, vt j. e. c. de his. multi tamen disponunt, q̄ post mortem induantur, & sepeliantur cum habitu: & vtrūq; ex hoc habeant priuilegiū in sepultura, si erant fortè de populo interdico. cogita. ¶ Secundo not. q̄ portio parochialis debetur de omnibus rebus, & possessionibus. & sic de omnibus est danda canonica. j. eo. c. in nostra. ¶ Tertiò no. q̄ quarta debita ratione sepulturæ ecclesiæ parochiali debetur non solū, cum parochianus moritur naturaliter: sed etiam cum moritur ciuilitè, vt professus. l. 6. q. 1. c. placuit. mori enim dicitur quis, cū monasterium ingreditur. l. 8. q. 3. c. quia. & Auten. si qua mulier. & idèd dicit Ioan. An. q̄ si sanus ingreditur, & postea multum viuat: de onibus tamen, quæ tunc pro anima sua dat monasterio: ad quod transit, habebit parochialis eccle-

sia canonicam. de alijs verò bonis simpliciter monasterio datis non habebit parochialis ecclesia partem suam, nisi vt dicitur j. eo. c. de his. vbi per Ho. ¶ Oppo. dicitur hic, q̄ ista canonica debetur ecclesiæ parochiali. contra hoc oppo. & videtur, q̄ debeatur episcopo, vt §. de testa. c. officij. & c. requisisti. s. o. tribus modis. primò q̄ consuetudo in hoc est seruanda. secundò q̄ ecclesia parochialis, & sepultura inter se diuidet: sed episcopus partem suam percipiet ab vtraque, si sunt ambæ in sua diocesi: sed si sunt in duabus, vterque episcopus à sua ecclesia recipiet canonicam. & sic de corpore portionis parochialis euelletur episcopalis. & diuersa ratione debetur parochialis, & episcopalis: illa quidem rōne sepulturæ electæ alibi per parochianum suum: episcopalis verò ratione coniunctionis, quam habet cum ecclesijs suis, vt dixi §. ti. 2. c. requisisti. & hinc est, q̄ à mon. exempto, vel mendicantibus, apud quos parochianus vnus ecclesiæ elegit sepulturā, rector parochialis exigere potest partem suā: sed non episcopus canonicam, quia cessat rō coniunctionis, vt dixi in d. c. officij. & hic no. Io. An. & per Host. in sum. eo. ti. sub §. vetus est q̄. & §. vtrū. & §. à quibus. Ex his inferas, q̄ episcopus debet recipere partem suā de manu rectorum ecclesiarum: quæ recipiunt aliquid à defuncto alibi sepulto. vnde si apud prædicatores, vel minores parochianus vnus ecclesiæ elegit sepulturam, de manibus fratrum debet rector recipere quartam, ar. de leg. 2. l. si quis seruum. §. si quis ec. & ad Trebel. l. filiam fratribus. quod tenet Inno. j. e. c. de his. in glo. quæ incipit. & dicunt quidam, sed glo. in cle. super cathedram. §. hmōi. j. eo. tenet, q̄ curati possunt in his dicere hæredes, vel alijs grauato, q̄ dictam quartam nō soluāt fratribus: sed pro eis retineant. in gl. per hoc dicebant & c. de episcopo vero, an possit pro parte sua agere, antequam curatus, vel ecclesia sepulturæ recipiat. dicit hic Ioan. An. q̄ rectore negligente agere, admittetur episcopus ad agendum nomine ecclesiæ parochialis. sed si rector non negligat, erit episcopo præferendus. de iudi. c. cum deputati. & de rescrip. c. edoeri. & vtrouque plenè de hoc dicam post Doc. j. c. de his. & c.

4 ¶ Quærit glo. 3. ¶ Vtrū ista quarta parochialis debeatur de omnibus relictis factis ecclesiæ sepulture. tex. hic dicit generaliter, q̄ sic: dum dicit [omnium rerum & possessionū] & c. glo. 3. dicit, q̄ de quibusdam relictis non debetur. f. de relictis in ornamentis ecclesiæ pauperibus & c. hoc etiam casu cessat quarta episcopalis: vt §. de testa. c. fi. caue tamē, q̄ etiā de istis relictis priuilegiatis cum parochianus eligit sepulturam apud ecclesiam minorum, vel prædicatorum, curatus à dictis fratribus quartam exigit propter sepulturā sui parochiani. vt d. cle. super cathedram. licet ergo dicti fratres ab episcopali canonica sint exempti: non tamen à parochiali.

5 ¶ Sed hic incidenter quæritur: ¶ an curatus, quia de relictis priuilegiatis percipit quartam ab istis fratribus quodā iure speciali: an de tali quarta possit episcopus exigere partem suam. videtur, q̄ non: quia quartam suā percipit episcopus de relictis factis à defunctis. vt d. c. officij. & c. requisisti. & de ver. sig. c. ex parte. ac ecclesia parochialis nō percipit istā quartā ex voluntate testantis: imò contra. & est similis falcidix, quæ contra dispositionem testatoris detrahitur, vt ca. Raynaldus. de testa. ¶ Præterea res semel priuilegiata semper durat priuilegiata. de priuile. c. fi. sed ista legata sunt priuilegiata, habito respectu ad personā episcopi: non ergo ex persona ecclesiæ parochialis debet consequi, quod ex persona sua consequi non possit: ne quod vna via & c. de procu. c. tue. præterea illa quarta descendit à relictō exempto ab onere episcopali: ergo sine onere de manibus fratrum debet transire ad ecclesiā parochialem. bene facit de deci. c. dilecti. ibi [consueuerunt decimas] & c. & cle. i. de cens. ibi [quibus ratione prædiorum ante soluebantur] & c. in contrarium videtur: quia episcopus non solū de legatis secundū voluntatē defuncti: sed de mortuarijs præter voluntatem defuncti eccle-

sia obuientibus episcopus habet quartam. de offi. ordi. c. conquerente. de præscrip. c. de quarta. ergo & de ista quarta mortuariorum debita parochiali ecclesiæ episcopus partem suam habebit. præterea priuilegium non debet egredi personam priuilegiatam. de priuile. c. sanè. sed si episcopus nō posset petere quartam: iam ecclesia parochialis frueretur priuilegio sibi non concessō. verbi gratia. testator reliquit fratribus minoribus. 80. si fratres non essent priuilegiati ab episcopo: haberet episcopus. 20. & de 60. quæ restant, haberet ecclesia parochialis. l. 5. sed quia episcopus à fratribus nihil exigit, ecclesia parochialis habebit. 20. & sic vltra quàm iure suo esset habitura, si non essent fratres exempti ab episcopo. Et istam partem tenet dominus Fede. de Sen. consil. 6. dicit enim, q̄ rōne mutationis personarum alteratur. natura rei. de iure patro. c. 1. lib. 6. simile de præben. c. pen. in cle. vbi variatur potestas collatoris secundū tempora. & istam partem videtur Ioan. An. tenere. j. eo. c. certificari. vbi innuit, q̄ episcopus petit quartam quartæ: quam ecclesia parochialis recepit ab illo, à quo episcopus nil recipere potuisset. ad hoc facit quod no. Guli. in Spec. de immu. ec. in fi. contra emptores rerum clericorum, qui non gaudent priuilegio, quo clerici. ex hoc concludit aliud, videlicet q̄ si ecclesia parochialis consequitur quartam de mortuarijs ab ecclesiæ sepultura sita in alia diocesi: de tali quarta episcopus exigit quartam: licet de alijs, quæ restant ecclesiæ sepulturæ nihil habere debeat. pro casu quæstionis adduco. l. cum patronus. de leg. 2. vbi res priuilegiata cōsistens penes vnum, si in alium transfunditur, illud priuilegium non habebit. ad idem. l. per procuratorem. ff. de acqui. hære. & de colla. bo. l. 1. §. antep-

S U M M A E.

- 1 Monasteria non includuntur sub appellatione ecclesiarum.
- 2 Corpora apud quam ecclesiam debeant sepeliri.
- 3 Ecclesia vna potest esse magis religiosa, quam alia.
- 4 Electio sepulturæ minus iusta reprobat à iure.
- 5 Oratio generalis an valeat tantum, quantum specialis.
- 6 Electio sepulturæ apud locum minus religiosum an valeat.

FRaternitatem. Dicit Ioan. An. p̄ opinionum hodie decisarum non summo. sunt tres partes. prima ponit ius. secunda narrat factum. ibi [vnde si.] tertia concludit. ibi [quocirca.] ¶ Not. primò, q̄ Papa præsumit hic, & credit episcopus scire iura. facit l. q. 7. ca. conuenientibus, quandoq; ignorat nedum canones, sed grammaticam. quod dic, vt supra de tempo. ordi. vel non est cōpos. ¶ Secundo no. q̄ dicit ecclesias, & monasteria. nam propter copulam, quæ consuevit copulare diuersa, vt no. ff. de iuris, & facti igno. in rub. datur intelligi, q̄ sub appellatione ecclesiarum non includuntur monasteria: nec etiam econuerso. facit quod no. infra ne prælati vices suas. c. fina. ¶ Tertiò no. q̄ apud quas ecclesias debeant corpora sepeliri: vbi scilicet frequenter, & assidue celebrantur diuina: & in talibus locis volentibus sepeliri non est contradicendum: sed fauendum, relictū tamen ecclesiæ parochiali debita portione. §. c. 1. ¶ Quartò no. q̄ vna ecclesia est magis religiosa, quàm alia. & hoc licet perpendere ex frequentia diuinorū. ¶ Quintò no. in ver. quo circa. q̄ minus iusta electio sepulturæ reprobat à iure. sicut cum quis in testamento disposuit pro iocosa sua in mari. vt l. cum quidam. ff. de condi. insti. ¶ Sextò no. q̄ repetitio corporis indebitè sepulti competit ecclesiæ, vbi sunt sepulti maiores: & sic præfertur ecclesiæ parochiali, quæ hoc casu debet habere canonicam suam. §. cap. 1. ¶ Quærit glo. ¶ Vtrū valeat tantū oratio generalis, quàm specialis. respondet, q̄ præsumendum est plus prodesse specialem. Io. An. dicit, q̄ si valorem orationis & aliorum suffragiorum

fragiorum consideramus ex virtute charitatis, quæ sunt mēbra Ecclesiæ: tantū est, si fiat pro multis, sicut si fiat pro vno: quia charitas non minuitur, si affectus distribuitur in multis: imō potius augetur, non enim charitas est inuida: nec querit quæ sua nō sunt. de pœn. dist. 2. c. charitas. optimē facit de pœni. dist. 6. c. 1. ver. credendum. inquantū verō oratio, vel suffragium sunt satisfactoria pro defuncto: maior est satisfactio pro vno facta, quā si fiat pro multis. ex diuina enim iustitia diuiditur illud in multos, pro quibus fit. & sic diuinum ius remanet. de consti. cum M. & vide quod no. in cap. non mediocriter. & Hosti. in summa de pœn. & remis. §. quibus mortuis. sub §. & nōdum. ver. hæc suffragia. vbi vide vsq; ad fi. & ita dicit hic Ioan. An. qui pro glo. q. plus profit specialis oratio, adducit exempla pro canistro pomorum. præsentato abbati: de quibus monachi omnes gaudent, sicut abbas: qui tamen inde habet honorem. similiter si vnus ante se facit deferri cereum: plures enim cum eo lumen recipiunt: & ipse hoc plus, scilicet honorem. ¶ Secundo querit gl. ¶ An apud locum minus religiosum valeat electio sepulturæ. sunt opi. in glo. de qua etiam no. 13. q. 2. §. at illi. aliās incipit nūc queritur. & Ray. in sum. & Gof. hic & in sum. §. apud quam hodie est hoc decifum. j. eod. c. cum quis. lib. 6. vbi approbatur opi. Ioan. & aliorum, reprobata opi. Ber. hic.

ADDITIO.

¶ Oratio. Orare est de iure diuino & ideo per Papam tolli non potest. vide Card. in cle. fi. de celebra. missa.

S V M M A E.

- 1 Tempus mortis trahitur retro ad tempus infirmitatis.
- 2 Assumptus in confratrem alicuius ecclesiæ, non oblati rebus suis, sed retentis, non eximitur à iurisdictione episcopali.
- 3 Ingressus religionem, qui moritur infra annum probationis, an sit cōsentendus parochianus primæ ecclesiæ quò ad canonicam.
- 4 Episcopus an debeat habere quartam de bonis oblati monasterio per illum, qui se, & sua transtulit.
- 5 Canonica ad hoc vt debeat, requiritur, quòd ille, qui se transtulit, de illa infirmitate decedat.
- 6 Translatio, quæ fit in sanitate: & illa, quæ fit in infirmitate, qualiter differant.
- 7 Bona sua potest quis in vita cuiunque donare, nisi prohibeatur.
- 8 Parochianus si in vna ecclesiâ audit diuina: in alia est sepultura maiorum: in tertia eligit sepulturam: cui ex illis ecclesijs debetur canonica.
- 9 Parochianus vnus ecclesiæ elegit alibi sepulturam in alia ecclesiâ, cui multa legauit: an contra hæredes, vel contra ecclesiam sepultura curatus, & episcopus debeant agere.

DE his. Si quis in ægritudine, de qua decedit, se, & sua monasterio offerat: parochialis ecclesiâ habebit inde canonicam. fecus si in sanitate hoc fecerit. secūda ibi [si verò.] ¶ No. primò ¶ q. tempus mortis trahitur retro, hoc est ad tēpus infirmitatis. hinc est, q. si hodie quis vulnerat vnū vulnerē morti fero (qui postea ex interuallo decedit:) videtur decedisse die vulneris infligti. quod dic, vt not. Bar. in l. libellorum. de accusa. ¶ Secundo not. quòd tex. dicit [de his, qui se & sua transferūt:] in quibus distinguitur, transferant se in ægritudine, vel sanitate. quid ergo ¶ si quis assumitur in confratrem alicuius ecclesiæ, non oblati rebus suis, sed retentis: dicunt Gof. & Host. q. non eximitur à iurisdictione episcopali: nec præiudicatur per hoc canonicæ portioni, quominus suo tēpore debeat. de priuileg. c. cū & plantare. §. de cōfratribus. & c. vt priuilegia. §. 1. Item intelligit Inno. istum tex. quando quis offert monasterio se, & sua, vt ibi viuat: non vt sit professus. j. eo. c. in nostra. Si enim ibi profiteretur de omnibus,

quæ daret illi ecclesiæ, habet ecclesiâ parochialis canonicam, etiam si longo tempore post ingressum moriatur: quia tunc fingitur mori. & sic loquitur. s. eo. c. relatum. dicit tamen, q. potest aliquid specialiter relinquere pro anima sua: de illa tantū habebit parochialis ecclesiâ canonicam. & alia potest relinquere pro sustentatione sua. 16. q. 6. c. de lapsis. vel pro feruitijs prius à monasterio receptis. attenditur enim solum fraus, qua timetur, ne velit ecclesiam fraudare. s. de testa. c. officij. & c. requisisti. dicit tamen Inno. q. multi approbant plus, quod dixi post eum supra eod. tit. in tertio not. ¶ quid dices in ingresso religionem, qui moritur infra annum probationis: videtur, q. sit censendus parochianus primæ ecclesiæ quò ad canonicam. de reg. c. super eo. & c. consulti. & hoc tenent Tan. & Archi. j. eo. c. 2. lib. 6. Gof. contra: quia & si non moriatur professus: fuit tamen plenè conuersus: nec voluntatem mutauit. quòd placet Host. cum saltem videatur voluisse mutare domicilium, & desijt esse parochianus primæ ecclesiæ. infra tit. 2. c. fi. facit quod no. infra de reg. c. beneficiū. lib. 6. in magna gl. ¶ Tertio nota, q. quæstio fuit formata de eo, qui se, & sua transtulit, nihilo dato episcopo, vel ecclesijs. ¶ Papa respondet solummodo de ecclesijs. ¶ quid ergo de episcopo: an de istis bonis sic oblati debet habere partē. dicit Ioan. An. q. si monasteriū est exemptum, nihil habebit: aliās habebit suam canonicam, si est in sua diocesi. de quo per Io. An. s. tit. 2. c. requisisti. deducit aut primò parochialis ecclesiâ, de qua parte episcopus habebit partem suam, secūdū Per. & Abba. Ioan. remittit ad not. j. eo. c. certificari. in vltima quæst. ¶ Quarto no. ¶ q. ad hoc, vt canonica debeat: requiritur, vt ille, qui se transtulit, de illa infirmitate decedat. ergo fecus, si ex alia. concord. l. alumna. §. fina. ff. de adim. le. ¶ Quinto no. differentiam inter translationē in sanitate: & illam, quæ fit in infirmitate. prima, enim videtur donatio inter viuos. secūda causa mortis: inter quas est differentia. quia prima est irreuocabilis. secūda autē reuocari potest, vt patet in l. 1. ff. de dona. causa mortis. Item illa, quæ est causa mortis, habet naturam relictam: quia morte cōfirmatur, & capitur vt legatum. In dubio autem donando simpliciter, an videatur donatio inter viuos, vel causa mortis. tangit hic Io. An. non perfectè. remitto te ad not. in l. quæ dorem. fo. matri. & de dote præleg. l. Seia. & vide l. sequens quæst. de lega. 2. & quod not. in l. talis scriptura. de lega. primo. & istam diuersitatem inter dispositionem in vita, & in morte, vide in simili. C. de pecul. eius, qui libertatem meruit. l. vna. vbi manumittens in vita, dicitur concessisse peculium, nisi ademerit. manumittens autē in testamento dicitur ademisse: nisi expressè concesserit. ratio ibi no. aliud simile vide in glo. 1. super qua Io. An. ponit duo similia: vnum de l. sed & si quis. §. hæc actio. de reli. & sump. fu. aliud in confessioe debiti, quæ facta in vita nocet hæredi: in morte non: nisi testator viueret. C. de non num. pec. l. generaliter. & Auth. quod obtinet. C. de proba. ¶ Sexto nota, ¶ q. bona sua potest quis in vita cuiunque donare. quod intellige, nisi prohibeatur, vt miles seculi: vel cœlestis: & clericus meretrici suæ. C. de dona. inter virum, & vxor. l. si ancilla. de senten. excom. c. si concubina. 30. q. 3. c. ita diligere. 16. q. 1. c. fi. ¶ Querit glo. 2. si in vna ecclesiâ quis audit diuina: in alia est sepultura maiorum: in tertia elegit sepulturam: cui ex illis ecclesijs debetur canonica? tres sunt opi. Prima, q. debent inter se diuidere quod percipitur ab ecclesiâ sepulturæ, quod tenet Gof. & Phi. & Inn. hic. Idem sine dubio, q. in capella audit diuina, & in baptismali ecclesiâ recipit sacramenta: nam debent inter se diuidere illo casu canonicam. Secūda est opi. Hug. quæ sequitur Ber. quòd ecclesiæ, vbi est sepultura maiorum, ista canonica debeat, non ecclesiæ parochiali. & hanc sequitur Host. Tertia opi. est eōtra, q. ecclesiæ, vbi audit diuina, prædicto casu canonica debeat: & hæc vltima approbatur hodie. j. eo. c. 2. lib. 6. ¶ Secundo querit. ¶ parochianus

chianus vnus ecclesiæ elegit alibi sepulturam in alia ecclesiâ, cui multa legauit: certum est, q. de isto legato ecclesiâ parochialis debet habere partem, vt s. ca. 1. & hic. similiter & episcopus, vt dixi s. in tertio no. sed tunc queritur: an contra hæredes, vel contra ecclesiam sepulturæ curatus, & episcopus debeant agere: & qua actione. dicit, q. tres sunt opi. prima, q. non solum contra ecclesiam, cui relictum est: sed etiā cōtra hæredes possunt agere conditione ex hac Decre. Nō ob. q. curatus, vel episcopus non sint nominati in testamento. nam & aliās non nominatus in testamento (qui tñ ex testamento emolumentum cōsequitur) agere potest, vt l. fidei cōmissa. §. interdum. de leg. 3. de lega. 1. l. si cui. §. fin. & l. seruo legato. §. si testator. & l. 3. de li. lega. & l. si arrogator. de adoptio. nam & aliās nō institutus pro instituto habetur. C. de inoffi. testa. l. si maritus. certum est autem, q. episcopus, & curatus consequuntur istam partem, etiam contra testatoris voluntatem, vt supra de testa. c. requisisti. & sicut falcidia ipso iure refecat legata: ita ista canonica refecat: & facit in episcopum, & curatum transire dominium ipso iure, vt l. à Titio. de furtis. & l. linea margaritarum. ad legem falc. secūdū ergo istam opinionem curatus ager contra hæredes: & episcopus cōtra curatum, vt partem de canonica illa sumat: potest etiam episcopus agere pro parte sua contra hæredes, & etiam pro parte debita ecclesiæ curatæ: sed hoc casu debet exprimere in libello, q. agit nomine ecclesiæ sibi subiectæ: sed econuerso rector ecclesiæ agendo ad integram partem, non tenetur de episcopo facere mentionem. de hoc dic, vt s. c. 2. Secūda opinio est, q. episcopus, vel ecclesiâ curata non habet actionē ex testō: sed tantū cōditione ex canone. 12. q. 3. c. pontifices. de testa. c. requisisti. & subdit Inno. q. rōnabilius videtur, q. contra hæredes testatoris illa sola ecclesiâ, cui relictum erat: & solum contra ipsam agat parochialis ecclesiâ: & episcopus contra parochialem tantū: vel illa, cui relictum est, petere negligente: tunc episcopus, & alius, ad quem commodū pertinet, ex legato potest agere: vt cedatur sibi actio, si est qui cedat, & cedere velit: aliās habet remedium, de quo hic per Inno. & plenius in l. 1. C. de actio. & oblig. Host. explosis istis subtilitatibus Inno. dicit, q. de canonica æquitate quilibet prædictorum potest agere cōtra hæredes pro eo, quod sibi debetur. quia si pecunia mea ad te puenit, a quom est, mihi reddas. vt ff. si cer. peta. l. si & me, & Titium. & sic accedit primæ opi. quam sequi videtur Ioan. de Deo. lib. primo. q. 9. voluissim istos dños, qui sic tenet, declarasse, an in tantū quilibet admittatur ad petendū partem suam: q. ecclesiâ, cui relictum est (si petat integrū legatum) possit repellī ista exceptione per hæredem. de isto legato debetur curato, & episcopo canonica, quam tibi non debeo soluere: cum ipsi possint à me petere, secūdū opi. Host. & aliorum. & videtur, q. possit repelli per reg. dolo facis, q. petis, quod restitutus es. In contrariū facit: quia illa regula habet locum, cum debet fieri restitutio opponenti illam exceptionem: fecus si tertio, vt not. in l. si focer. ff. solu. matri. & hoc credo verius. poterit ergo parochialis ecclesiâ, vel episcopus, vel ecclesiâ legataria præueniri: sed & ipsi debebunt ad petitionem admitti: & in concursu cum ecclesiâ legataria præferretur in die canonice exactio. & vide qd not. in cle. super cathedram. §. huiusmodi. in glo. per hoc dicebant. j. eo.

S V M M A E.

- 1 Appellatio interposita ab illato impedimento, extra iudicium rescinditur: & quod contra eam postea attentatur.
- 2 Corpus parochiani, quem alius indebitè sepeliuit, potest repeti.
- 3 Creditor an possit propter debitum impedire sepulturam sui debitoris.

EX parte. Qui sepeliuit parochianū alicuius, quem sepelire non debet, cogitur restituere corpus, & quæ ratione funneris obuenerunt. in prima querela. in secūda iudicis datio. ibi [mandamus.] ¶ No. primò, ¶ q. appellatio interposita ab illato impedimento extra iudicium, rescinditur: & qd contra eam postea attentatur. de quo dic, vt s. de appell. c. bonæ memoriæ. vbi plenè de ista appellatione extraiudiciali. ¶ Secundo no. ¶ q. potest repeti corpus parochiani, quæ alius indebitè sepeliuit: funus ergo pertinet ad curatum, ¶ an propter debitum possit creditor impedire sepulturam sui debitoris. in Angliâ dicit Tancre. q. sic: & ita olim statutum erat, vt patet. s. de appell. c. qua fronte. in parte decisa. quæ, vt iniquitatem continens, est sublata de tex. mors enim omnia soluit. vt in Auten. de nup. §. deinceps. nam licet in vita possit debitor pro debito carcerari quandoq; vt s. de solu. c. Odo arduus. cadauer tamen à tali vinculo est solutum, per rationem prædictam.

S V M M A E.

- 1 Corpus defuncti qui rapuit indebitè, tenetur reddere quicquid percipit.
- 2 Ecclesiâ parochialis si rapit corpus parochiani, qui alibi eligit sepulturam, priuatur canonica sibi debita.
- 3 Restitutio vt fiat, an debeat probari de violentia illata.
- 4 Parochianus sancti Canciani elegit sepulturam apud prædicatores: fratres volunt processionaliter, & solemniter ad domū defuncti pro cadauere: plebanus imbibet, ne ingrediantur parochiam (saltem sic processionaliter) an bene dicat.
- 5 Libera, verbum denotat quandam prærogatiuam absolutam, & dominium super actum, cui adijcitur.
- 6 Populus liber dicitur, qui nullius alterius potestati subiectus est.
- 7 Liberè, verbum excludit omnem moram, & contradictionem.

CVm liberum. Summat, vt s. c. 1. ¶ Nota primò, q. fratres sancti Martini egerunt pro violentia illata presbytero, corpus defuncti ad eorum ecclesiam deferrenti. nam per se, & alium dicitur quis pati violentiam, & inferre. vt l. 1. §. deiecit. ff. de vi & vi arma. qua autem actione agant isti fratres ad ossa, & ad alia exacta. dic, vt in glo. 2. super qua dicit Host. non curandum de specie actionis. s. de iudi. c. dilecti. ¶ Secundo no. ¶ q. indebitè corpus defuncti rapuit, tenetur reddere quicquid percipit. quod intelligit Io. An. ¶ etiam si ecclesiâ parochialis rapuisset corpus sui parochiani, qui alibi elegisset a sepulturam: priuatur. n. canonica sibi debita. & secūdum hoc ista erat parochiana monachorum sancti Vincentij, qui priuati sunt canonica propter violentiam, vt l. si quis in tantam. C. vnde vi. & de præben. c. eum qui. lib. 6. Non obstat, q. delictum personæ, & c. quia in graui damno: vel in immobilibus: vel cum communiter non deliquit ecclesiâ, quæ potest delinquere, vt no. s. de ord. cog. c. cum dilectus. vt in reg. delictum. de reg. iur. lib. 6. ¶ ¶ Quarto, vtrum sufficiat fratribus sancti Martini probare violentiam eis illatam: vt sic fiat eis restitutio: vel probare etiā debeant, q. illa elegerit apud eos sepulturam. dicit Host. q. de rigore sufficit probatio violentiæ tantū: quia agens interdicto vnde vi. non tenetur probare titulum: sed sufficit, si probet spoliationem, vt in c. 1. de resti. spo. de æquitate autē (dicit ipse) tenentur probare etiam titulum: vt sic fiat sibi restitutio. quia corpora defunctorum non sunt sic tractanda. ff. de reli. & sum. fune. l. nec corpora. & l. diui. Ego dico, q. etiā de iuris rigore tenetur spoliatus cadauere isto casu probare, & deducere titulum. hoc patet, primò per hunc tex. vbi fratres isti spoliati corpore defuncti deduxerunt titulum, vt patet ibi [prout in vltima voluntate disposuit:] & debet etiā hoc probare, vt in tex. [si ita esse inueneritis] & c. probatur etiam:

etiam: quia interdicta quædam habent causam mixtam: ut illa, quæ competunt pro sacris religiosis, in quibus debet probari etiam proprietatis: ut actor vincat, ut l. i. ff. de interditi. generali. & quod no. Dy. in c. qui ad agendum. de reg. iur. lib. 6. in corpore ergo defuncti (tanquam pro re quodammodo religiosa) carens titulo non potest prætere de spoliatio: quæ sine tit. non habetur cadaueris possessio. facit c. ad decimas. de resti. spo. c. olim. 1. ¶ Secundò quæro de tali quone. ¶ Parochianus sancti Canciani elegit sepulturam apud prædicatores: fratres volunt processionaliter, & solemniter venire ad domum defuncti pro caduere: plebanus inhihet, ne ingrediantur parochiam, saltem sic solemniter. quaritur, vtrū bene dicat. dic qd nō, pluribus rōnibus. & prima. cui cōceditur finis: concessa videntur ea, per quæ peruenitur ad finem. ff. de procura. l. ad rem. & l. ad legatū. & cui conceditur haustrus ad fontem: cōceditur similiter & iter ad ipsum. ff. de ser. ru. præ. l. 3. §. fi. & cui relicum est horreum, ad quod per domum transitus erat relictus: videtur & transitus per domum. ff. de serui. vr. præ. l. olympico. Item si legatus sit fundi vsusfru. iter per alium fundum (ex quo aliunde ad fundū, cuius vsusfructus legatus est, iri non potest) legatum vñ, etiam si testator prohibuerit. ff. vsufr. quemadmodum ca. l. 1. §. vsusfructus. & de vsufr. l. damnas esto. & si dicatur. non licet inuito rectore per parochiam eius transire: sicut nec inuito dño licet prædia eius ingredi. ff. de serui. rust. præ. l. diuus. respondetur, qd imò licet propter finem concessum, qui aptè aliter haberi non potest: & ut aliās licet domū alienā inuito dño intrare, & pauimenta frangere pro cloaca purganda. ff. de cloacis. l. 1. §. quod ait prætor. & pro eo quod interesse possunt prætere curati, si funus, quod est fratrum, per eos exportetur: vel processionaliter societur? certè nullū. nisi oculus inuidiæ eos moueat: quibus dicendum est istud Euangelii. An oculus tuus nequam est &c. imò etiam aliquid incommodū portare debent: ut fratres maximum damnū vitēt. ff. ne quid in lo. pnb. l. 1. §. sunt qui putant. præstat etiam his arg. qd licet de ciuitate ad villam per mediam ciuitatem &c. ac si lex aperte dicat transuersionem esse illicitam ratione rei, quæ transfertur, & loci à quo: non autem ratione loci per quem. C. de ædifi. priu. l. si qd post hæc. Vltimò videtur casus, qd his, quibus sepeliendi ius competat, ius sit etiā per alienos vicus, & territoria funera ipsa deferre. ff. de sepulchro viola. l. 3. §. non perpetua. Et si dicant, rectoribus placet, qd portent: sed non processionaliter, nec cum cruce. respondetur, qd si eis deportatio concessa videtur: etiam videtur concessum secundū, quòd talia consueuerūt deferri. ff. de aqua plu. arcen. l. si prius. §. placuit. & de ædifi. edic. l. qd si nolit. §. assidua. sed secundū laudabilem consuetudinem funera sic consueuerunt deferri: ergo &c. Et prædicta faciunt contra parochialem rectorem: qui prius vult funus deferri ad ecclesiam suam, quam fratres illud deferant ad sepulturam, ut ibi dicat missam prius solemnem: & sic recipiat vltimū vale à suo curato. & sic ita se habet consuetudo, quæ seruanda est, secundū Ioan. And. in d. clem. super cathedram. §. huiusmodi. in glo. ita qd non diminuetur &c. quod de iure fieri non debet. quia in §. huiusmodi. præalleg. dicitur [liberari qui sequitur hanc sepulturam] &c. ¶ verbū aut, libera, denotat quandam prærogatiuā absolutam: & dominium super actu, cui adiungitur. ff. de procurato. l. procurator cui libera. de electio. c. cū nobis olim. in fi. cōstat aut, qd nō habet dominium super actu qui quotiescūq; illum exercere vult: semper aequaliter im-

peditur: omnisq; prohibitio siue perpetua, siue ad tēpus cōtradicit libertati simpliciter considerata. ff. de statu ho. l. libertas. ¶ Itē populus liber dicitur, qui nullius alterius potestati subiectus est. ff. de capri. l. non dubito. §. liber aut populus. sic illa sola sepultura dicitur libera, quæ nullius potestati supposita: sed si necesse habet ad locum alterū declinare: videtur aequaliter alterius ditioni supposita. ergo &c. ¶ prætere rea verbū, liberè, oēm morā, & contradictionē excludit. de præben. c. extirpanda. §. pe. de offi. ordi. cap. ordinarij. §. qd si fortè. & ibi no. per Ioan. And. & secundū ista præfata consuetudo, utpote contradicens, vel detrahens liberæ sepulturæ: vñ sublata per d. cle. §. vlt. prætere certū est, qd istud funus ardeat in itinere: ergo prohibetur libera sepultura iuxta l. dicentē, prohiberi inferri in sepulchrum videtur: siue in locū inferre prohibeatur, siue in itinere arceatur. ff. de mor. infer. l. 1. §. prohiberi. & ita consuluit Old. consi. 259.

ADDITIO.

¶ Elegisset. Sepulturam eligens in loco religiosorum ad suggestionē illorum non incidit in excommunicationem, sicut illi. vide Card. in clem. fi. §. si. de pœnis.

SVMMAE.

- 1 Vir & vxor non indicantur ad impariam in electione libera sepulture. Et istud quare. nu. 2.
- 3 Pater potest filio impuberi eligere sepulturam: si hoc habeat consuetudo.
- 4 Pueri vbi sint tumulandi.
- 5 Vxor si non elegit sepulturam, vbi sit sepelienda, si moritur post mortem mariti. Et quid si ante. nu. 6.
- 7 Parochianus in vna parochia, vbi pater mortuus est: post mortem patris se translulit ad matrem in alia parochia, vbi mortuus est: in qua parochia sepelietur.
- 8 Fugiens propter guerram de vna parochia ad aliam: si ibi moriatur, vbi sepelietur.
- 9 Peregrinus vbi debeat sepeliri.

DE vxore. Mulier maritata liberè potest eligere sepulturam. pater filios impuberes potest, vbi voluerit, sepelire, si hoc habet consuetudo. secunda ibi [verum.] ¶ Nota primò, qd in electione libera sepulturæ vir, & vxor non ad impariam indicantur: quia quod licet vni, licet & alteri. 2. 2. q. 1. c. si quis vxor. & q. 5. c. præcepit. & iura, quæ loquuntur in viro, habent locum in vxore, & econuerso: quia sunt correlatiua, vt C. de indi. vidui. l. fi. & Auten. cui relicum. & l. fin. ff. de accep. erat fortè dubium Decre. quia vxor est subiecta viro, & in eius potestate. sed hoc verum quòd ad debitum carnis, & operandum, vt no. de condi. infer. l. si vxor. ¶ ¶ Secundò notandum, quare vxori, & marito permittitur libera electio sepulturæ: quia in eum statum confertur dispositio, quo alter ab altero est solutus. mors enim soluit matrimonium, & omnia, vt in Auten. de nup. §. deinceps. satis est ergo, qd dispositionis effectus conferatur in tempus permissum: licet celebraretur tempore prohibito. cōcor. l. in tempus. de here. insti. & quod no. Inn. de citatione facta die feriat' p die nō feriat' to. §. de fer. c. fi. & per rationē huius. tex. tenuit Hosti. qd monachus poterat eligere sepulturam: cum electio referatur ad tempus, quo solutus erat à iugo obedientiæ. quod est reprobatum. j. eo. c. fi. lib. 6. & idem dicebat de filio familias, seruo, & alijs in potestate positus: in quibus an procedat eius dictum: credo in filiofam. maiore; sic: quia (vt dicit hic Ioan. And.) hi, qui sunt in potestate constituti (ex quò naturalem consensum habent) possunt sepulturam eligere: cum in sacramentis non sit differentia liberi, & serui. de coniu. ser. c. 1. quæ ratio habet locum in seruis, & alijs alterius potestati subiectis: nam sepultura est quid spirituale. 1. 2. q. 2. ca. quæstu. cum tribus seq. illam ergo filiusfamil. & prædicti poterunt

¶ sunt eligere. quia in ecclesiasticis, & spiritualibus si. fa. sui iuris esse censentur: nec in eis requiritur consensus patris. c. si annum. de iudi. nec iure. quia in eis non percipit vsufructum. & sic consensus non requiritur, secundū opi. lec. not. in l. cum non solū. §. necessitatis. de bo. quæ li. ¶ Tertiò no. qd pater potest filio impuberi eligere sepulturam. si hoc habeat consuetudo. à cōtrario ergo sensu si consuetudo cessat, non potest. & sic est hodie determinatum in c. licet. eo. ti. lib. 6. ¶ ¶ vbi ergo erunt tunc dicti pueri tumulandi? tex. dicit ibi. cū suis maioribus: vel in parochiali ecclesia. & sic loquitur alternatiuè. dicunt ergo quidam, qd erit seruandus ordo scripturæ, vt in sepulchro maiorum, si extat: aliās in parochiali. & dicit ibi glo. qd hoc tenere est tutius. idem ibi dicit Archi. Io. Mo. in addi. dixit potiore ecclesiam parochialem, vbi decedit in parochia: si alibi, secus. & glo. ibi in fine dicit, qd parentes, & amici sepeliunt in altera, quam voluerit. & graue videtur, puerum octo dierum semper in antiquis tumulis solemniter sepeliri. ¶ Quæro. hic loquitur, quando vxor elegit sibi sepulturam. ¶ Quid ergo, si non elegit? dic, qd debet sepeliri cum viro: & si successiue plures habuit viros, erit cum vltimo tumulanda. vt no. 1. 3. q. 2. c. vnaqueq; & determinatum est per c. is qui. li. 6. vbi ratio redditur: quia retinet viri domicilium, & honorem, vt l. filij. §. 2. ad munici. Sed vtrū hoc sit verū, si vxor iam vidua sit reuerfa ad domum patris, & suorum. videtur, qd non. quia redeundo ad domum patris, relinquendo habitationem mariti tacitè renunciat iuribus, & honoribus ex persona mariti: vel ex matrimonio sibi competentibus: & perinde videtur, ac si renunciasset expressè. ff. si cer. peta. l. cum quid. In contrarium videtur, quia manens vidua, retinet nomen viri. patet de foro compe. c. ex parte B. C. de incol. l. fina. & censetur ibi in prioris viri coniugio perdurare. in Authen. de nup. §. soluto. Item beneficium talis mulieris, (qz teneat honores mariti) non loco habitationis: sed personæ datum est: ergo non inducitur distinctio ex differentia locorum. C. de tempo. in integ. resti. l. superuacua. & de præscri. lon. tempo. l. fin. vltra medium. & ita no. Ioan. And. in d. c. is qui. in nouella. & habent ista locum, qn vir prædecessit. ¶ Quid ergo si vxor prædecessit: an in sepulchro maiorum suorum: vel maiorum mariti: vel in parochiali ecclesia erit tumulanda? fortè in sepulchro maiorum viri: quasi participet hoc priuilegium ex persona mariti, vt dixi. In contrarium facit. quia vir posset alibi eligere sepulturam: & sic illa reperiretur sepulta cū illis, cum quibus cōiuncta non est: non firmo. ¶ Sed extra quæro de tali questione. ¶ Quidam (puta de ista parochia sancti Canciani) mortuo patre habente domum, & dum vixit, in dicta parochia habitante: translatus est ad parochiam sanctæ Mariæ Formosæ: & ibi habitans cum matre mortuus est in tenera ætate. quaritur, si non habet sepulchrum maiorum: in qua istarum ecclesiarum debeat sepeliri? vel si habeat, cui ecclesiæ debeat canonica portio funeralium? & videtur, qd in ecclesia sancti Canciani: quia ibi pater habebat domicilium. j. c. is qui. lib. 6. nam in parochia sanctæ Mariæ non potest dici. qd infans habeat domicilium: cum non possit constitui ab infante, neque transferri. ff. ad munici. l. placet. & l. seq. nec sequitur quis domicilium matris, si est legitimus. In constitutione enim domicilij requiritur animus, & factum. ff. ad munici. l. domicilium. Infans autem animum illum non habet, vt l. in negotijs. ff. de reg. iur. Contrarium consuluit domi. Fede. de Senis. dicit enim, qd non est arguendum de iure parochiæ ad ius incolatus siue domicilij. In iure enim parochiæ consideramus præsentem habitationem. allegat. c. in nostra. j. eod. in fine. vbi vocatur ecclesia parochialis illa, vnde corpus assumitur: siue infantes, siue maiores sint, qui assumuntur. ad idem c. 1. §. eo. ibi [audit diuina, & ibi socij passionum.] & c. de his. ibi [salutis pabula.] facit quod no. in c. statutum. in glo. olim dicebamus. & quod ibi not. Ar-

chid. post Goff. super ver. actor. pro hoc etiam infra eo. c. 2. lib. 6. ibi [cum operario mercedis exhibitio debeat] &c. ¶ Ex his patet, qd si aliquis pp guerrā fugit de parochia ad parochiam, & ibi se translulit cum rebus suis aīo reuertendi ad primam: cessante guerra certè si ibi, vbi se contulit, moriatur, illa erit sua ecclesia parochialis, non illa dimissa. vt est casus de parochijs. c. fina. & quod not. in clem. causam. de electio. ibi [habitare communiter consuevit.] & ibi glo. facit quod not. Ioan. And. de pœniten. distin. 6. c. placuit. vbi dicit, qd scholaris dicitur parochianus illius ecclesiæ, vbi habitat: & ibi debet dare decimas personales. facit tamen contra ista, quod not. Ioan. And. in c. is qui. in prin. inf. eo. lib. 6. in nouella. nam & ibi, vbi quis se ad habitandum translulit, poterit ordinari, vt no. 8. l. dist. c. primatus. & ibi debet conueniri: non in domicilio originis, vt no. in d. l. domicilium. ad hoc facit, quod no. Inno. de pœniten. & remissi. c. omnis. super ver. sacerdotē. ex cuius glo. clarè patet, quòd si aliquis de vna parochia ponat se pro mercenario, famulo, vel nutrice, vel alia parochia, etiam minus anno: illi sacerdoti debet confiteri, & personalia iura soluere. allegat 16. qd. 1. facit c. 1. eod. tit. lib. 6. ibi [non dimisisse] &c. & quod no. Inno. de sta. mona. c. 1. ad constituendum ergo ius parochiæ sufficit, qd quis ibi inhabitet, etiam si non animo constituendi domicilium. pone exemplum. Florentinus conducit hic Venetijs domum ad mercandum in contrata sancti Canciani: certè (quòd ad ius parochiale) ceterum esse parochianus istius ecclesiæ: licet non habeat domicilium. facit. ff. de iniur. l. lex Corne. ad hoc. ff. de dam. infec. l. 4. §. prætor. ver. denunciari. Concludit ergo do. Fede. qd ille dicitur parochianus, qui de facto habitat in parochia. no. 18. q. 1. c. vno. 2. l. q. 2. c. si quis iam translatus. j. eo. c. 2. lib. 6. ibi [se æqualiter collocans in vtroq;] &c. [animo nouandi] ideo dicit: vt excludatur, quòd habetur. j. eod. c. antepe. 1. respon. lib. 6. [non iuris fictione] ideo dicit: vt excludatur domicilium iure: puta paternū, vel originis, vel præsumptum, vt beneficij [siue audiat diuina, siue non] ideo dicit: quia si parochianus non visitat ecclesiam suam, sicut deberet: vel à modico tempore citra venit in illa parochia; ita qd parochianus nullum laborem habuit: tamē debet habere canonicam portionem. quia sufficit, qd per rectorem non steterit: quin ministrauerit ei ecclesiastica sacramenta. ad prædicta facit quod no. Archi. de peregrino, qui debet sepeliri in parochia, in qua defunctus est, per c. ecclesiasticas. a 1. 3. q. 1. Goff. dicit, qd in ecclesia cathedrali, vel in qua est defunctus. vt no. Ioan. An. in d. c. 1. vbi quid iuris, si ecclesia, in qua debet sepeliri, sit interdicta: dicit enim tunc sepeliri in ecclesia cathedrali. & per prædicta soluitur quæstio. si puer talis habet sepulchrum maiorum, & ibi sepelitur: cui ecclesiæ debeat canonica funeralium: & an dimissa, an ecclesiæ, ad cuius parochiam se contulit. & patet, qd isti, ad quam se contulit. si ista plenius vis videre, vide in consilio suo. 246. & seq.

ADDITIO.

¶ Ecclesiæ. vide ibi in glo. & Io. de Tur. cre. post Archid.

SVMMAE.

- 1 Statuta edita super ecclesijs includunt regulariter ecclesias cathedrales.
- 2 Parochianus si sepelitur extra diocessim: quia ibi decessit, sua ecclesiæ parochiali debetur quarta.
- 3 Quarta computatur inter iura episcopalia.

CVm super. Fuit fortè ratio dubitandi maioritas, & præminentia ecclesiæ cathedralis: quæ sub appellatione ecclesiarum, siue parochiarum, non videtur includi. vt c. dilectus. de concess. præben. & c. quamuis. de præben. lib. 6. cum Pet. de Anch. sup. 3. Decr. CCC ergo

ergo iura dant ecclesie parochiali canonicam. vt s. c. 1. & c. relatum. non videbantur ista iura extendi ad ecclesiam cathedralam. ¶ Contrarium est verum, vt hic patet. nam regulariter statuta edita super ecclesijs includunt ecclesias cathedrales, vt patet in d. c. statutum. nec si habet parochiam, debet esse deterioris conditionis propter preeminentiam dignitatis. argu. l. senator. ff. de sena. & l. 4. ff. de re iudi. vbi si aliquid additum est rei iudicatae, non videtur a re iudicata recessum. ¶ Not. primò, qd vbiunque sepeliatur parochianus vnus ecclesie: dicitur ecclesie debetur quarta. vt hic, dum dicitur [alibi] ex quo infero qd si parochianus sepelit extra diocelium: quia ibi decessit, suae ecclesie parochialis debetur quarta. nam debetur sibi etiam ab exemptis. vt j. eo. c. in nostra causa. n. huius quartae. f. administratio, sequitur parochianus, vbiunque; decessit. sed quid in quarta epali. pone multi de diocesi Clusina, Aretina, & alijs circumstantibus multa relinquunt deuotissimo, & famoso hospitali sanctae Mariae de la Scala de Senis: praefati epi volunt quartam: quia relicta sunt a suis subditis. eps ciuitatis Senarum vult ipse istam quartam, tanquam de relictis factis hospitali suae ciuitatis. dom. Fede. consi. 96. dicit, qd possunt colligi pro, & contra arg. per ea, qd no. Host. in summa. de sepul. §. & a quibus perater sub. §. an hac canonica. & sub §. vlt. ipse tamen tenet, qd episcopus non possit petere quartam ab ecclesijs, & locis sibi non subiectis. nam illa quarta videtur debita episcopo ratione superioritatis, & iurisdictionis. ecclesie naque recipiunt a laicis decimas, mortuaria, & similia. & ecclesie respondēt de quarta praemissorum suis superioribus. & sic non ratione subditi relinquuntis: sed potius ecclesie, cui relinquitur, episcopus petit quartam. & hoc colligitur de decimis. c. 1. in prin. ver. rursus. vbi dicit Host. & Io. An. qd loco illarum secundarum de cimarum succedit hodie quarta, quam recipit episcopus ab ecclesijs. allegat de rescrip. c. de quarta. de offic. ordi. c. conquirente. & colligitur hoc etiam in c. requisiti. de testa. ad fi. ibi [quandoq; non est tanta] & c. & tenet Innoc. in c. officij. eo. titu. & idem Pe. & Abb. & Ioan. An. in dicto c. requisiti.

3 ¶ Praterea ista quarta computatur inter iura episcopalia. vt d. c. conquirente. & de cens. c. olim. necesse igitur habemus dicere, qd petat ipsam ab ecclesijs sibi subiectis. nam in non subiectis iura episcopalia exercere non potest. 9. q. 3. p. totum. & j. depo. c. nullus. concludendum est ergo, qd de talibus relictis factis ecclesijs extra diocesim non debetur quarta episcopo laici relinquuntis. Ex praedictis collige, qd alia est quarta episcopalis. alia est quarta parochialis. vnde in causa huius c. Capitulo fauente, debetur quarta ratione parochialis: in quam quartam deberet Capitulum diuidere cum episcopo suo. de testa. c. requisiti. & nihilominus episcopus detrahet quartam suam: vt sic altera iure parochiali: altera iure episcopali percipiatur. ex hoc dixit Pet. qd quandoque duo episcopi exigunt quartam, scilicet quando parochialis, & ecclesia sepulturae sunt in diuersis diocesis. de quo remittit Io. An. ad no. j. c. proximi. in 10. q.

S V M M A E.

- 1 Recurrendum est ad Papam pro declaratione in diuersitate canonum.
- 2 Causae & negotia ecclesiastica possunt decidi ex dictis sanctorum.
- 3 Prouincia qualibet abundat in suo sensu.
- 4 Verba dubia priuilegiorum secundum diuersas regiones, diuersas recipiunt interpretationes.
- 5 Ieiunia indicta non subiacent consuetudini: sed simpliciter sunt adimplenda.
- 6 Priuilegium sepulturae quis possit dare.
- 7 Cemiterium cuius formae esse debeat.
- 8 Cemiteria habent immunitatem de iure communi: nec violari debent: nec pollui: nec in eis negotiationes, vel nundinae fieri.
- 9 Ecclesia sepulturae an teneatur ad quartam ecclesiae, vnde corpus as-

- sumitur, si in priuilegio sepulturae concessio non apponatur clausula [salua iustitia] & c.
- 10 Differentia an sit inter clausulam [salua iustitia:] & clausulam [salua canonica.]
  - 11 Consuetudo, quod datur duae partes ecclesie parochiali: an valeat. Et an valeat, quod nihil detur. nu. 12.
  - 12 Petens quartam an debeat specificare, petat consuetudinariam, vel canonicam.
  - 13 Actor debet exprimere certum in libello, quando agitur actio reali.
  - 14 Petitio canonica portionis, vel iuris decimandi, vel iuris exercendi, est petitio singularis.
  - 15 Detrahere quis primò debeat, episcopus: an ecclesia parochialis.

Certificari. Quia de beato Hieronymo hic habetur mentio: ideo dominus Ioan. An. qui patronum suum ipsum vbiunque appellat. c. istud solemniter repetijt. & hoc dicit. In quantitate canonicae, quae debetur ecclesie parochiali, consuetudo seruatur. communis diuisio. secunda ibi: [cum autem.] hic subditur. primò enim ponit tres diuersas definitiones antiquorum: quas secundò ad varias consuetudines referendo concordat, auctoritatem interferens, ibi [vt sicut.]

1 ¶ No. primò, qd in diuersitate canonum est ad Papam recurrendum pro declaratione. Host. dicit, qd quando aliquid est obscurum: a vel circa id, de quo queritur, est ius diuersum: recurri debet ad consuetudinem. vt hic, & ff. de leg. l. de quibus. de consuetu. ca. cum dilectus. deficiente autem consuetudine, si naturali ratione, vel argumentis terminari potest quod queritur, bene quidem. ad hoc de praeben. c. ratio. de cleri. peregr. c. 1. Si verò dubium est tale, quod salua conscientia iudex iudicare non possit, recurritur ad principem. j. qui si sint legi. c. per venerabilem. §. rationibus. & qd not. Ioan. An. de consu. c. cum dilectus. super vltima glo. & l. non possunt. ff. de legi. & sup. de iudi. c. cum venisset. vbi de interpretatione priuilegiorum. & l. ab execute. ff. de appella. & l. si de interpretatione. de legi. de interpretatione rescriptorum, contractuum, & vltimarum voluntatum, & dictorum testium obscure deponentium, suis locis tractaui, maxime sup. de testi. c. cum clamor. de probationi. c. in praesentia. de postu. praelatorum. c. 1. ¶ Secundò nota, qd ex dictis sanctorum causis, & negotia ecclesiastica deciduntur: vnde in illo volumine dicta beati Hieronymi in decisionibus Papa saepe deducit, vt patet hic s. de his, quae fiunt a prelatis. c. cum apostolica. & suae glo. habentur pro Decretalibus, vt patet. s. de constitu. c. nam concupiscentia. & c. ne innitatis. de praesumptio. ca. ex studijs. & c. scribam. de homici. c. cum iuramento. de furtis. c. qui cum fure. de Ambrosio, de Augustino fit mentio. de presbytero non baptiza. c. 2. de Augustino. de vsur. c. cum tu. de Gregorio de verb. signi. c. in his. de statu mona. ca. cum ad monasterium. post prin. ¶ Tertiò nota, qd quodlibet prouincia abundat in sensu suo. concordat. 27. dist. c. prohibere. j. c. 2. in aliquibus. de cleri. coniuga. c. cum olim. ad fi. de obser. iei. c. 2. §. 3. C. de excu. tri. l. penul. lib. 10. de vsuris. l. 1. in prin. de statu mona. c. ne in agro. post prin. ad hoc. ff. de varijs, & extraordi. cog. l. saccularij. §. sunt quidam. & adeo est hoc verum, quod quandoque apud vnam religionem honesta: apud aliam inhonesta iudicantur, vt ait Boetius. Qualiter autem accipiatur hic regio, dicit Ioan. An. quod proprie accipitur pro regno. vt not. in cap. ne in agro. praalle. non tamen putat, quod totius regni, vel prouinciae consuetudo requiratur in hoc casu: sed iustitiam consuetudo diocesis, vel loci: si tamen loci consuetudo non apparet, recurritur ad consuetudinem vicinarum. de consuetudi. cap. cum olim. de cens. c. super eo. de cogn. spi. c. super eo. Et aduerte, quia illud, quod hic dicitur de soluenda quarta,

ta, secundum consuetudinem non habet locum in praedicatoribus, & minoribus, in quibus reuocatis consuetudinibus, taxata est ista quarta. in cle. super cathedram. circa finem. eod. ti. de Eremitanis, & Carmelitanis idem vt ibi. §. veru. super gl. vt patet. ¶ Quarto nota qd verba dubia priuilegiorum, secundum diuersas regiones diuersas recipiunt interpretationes. verborum ergo intelligentia non ex propria significatio ne: sed ex cõi vulgi opinione percipitur, vt l. libroru. §. quod tñ Casius. ff. de leg. 3. & l. cum Delanionis. §. afinam. de fun. inlru. & j. de spon. c. ex literis. vbi plenè. & concor. huic c. quod habetur. j. de consan. & affi. c. quod dilecto. aduerte at ad auctoritatem Hieronymi, de qua hic loquitur enim de consuetudine ieiunandi certis temporibus, vt in aduentu, & si millibus. & loquitur de ieiunijs non indictis. ¶ Ieiunia autem indicta non subiacent consuetudini: sed simpliciter adimpleda sunt. quod dic per Ioan. An. j. de obser. iei. super rub. ¶ Quintò nota, qd dicitur [ecclesiarum corpora assumuntur] & c. Innuit enim, qd de ecclesia parochiali debet recipere corpus defuncti, qui elegit alibi sepulturam. quod est veru, secundum Io. An. si hoc habet consuetudo: aliàs debet assumi de domo, vbi mortuus est. & exponit istum tex. [a quibus] id est a quarum parochijs. de quo dic, vt dixi. s. eo. c. cum liberis. dic etiam, qd ecclesiarum appellatione includuntur monasteria. §. 4. dist. §. hac auctoritate. dummodo habeant parochiam. facit infra. c. proximo. Ex praedictis notabilibus, & omnis expositionibus vocabulorum [certificari a nobis] quomò clausula [& similia] de quibus videas hic per Io. An. ¶ Ve nio ad illa, quae sunt vtilia magis. primò quæro. ¶ Quis possit dare priuilegium sepulturae. dic, qd quaedam ecclesiae habent cemiteria de iure cõi: vt ecclesie parochiales. quod est verum, si per episcopum eis fuerit cemiterium designatum, & benedictum secundum formam. de conse. dist. 1. c. nemo. ¶ Et secundum iura antiqua debet esse 40. passuum in circuitu in maioribus ecclesijs. in alijs. 30. l. 7. q. 4. ca. sicut antiquitas. nisi ecclesiae sint inter caecella, vel arcta loca. ea. q. c. quisquis. in fi. ¶ Et praedicta cemiteria habent immunitatem de iure cõi: nec violari debent: nec pollui: nec in eis negotiationes, vel nundinae fieri: vel causa (maximè criminales) tractari p iudices seculares. primum patet de immu. eccle. lib. 6. circa istas igitur parochiales ecclesias habentes populum non vertitur dubium, qd modo praedicto de iure cõi habent ius sepeliendi. Sed aliqua sunt ecclesiae, & monasteria populum, & parochianos habentes. & de istis dubitatur, quis possit eis dare priuilegiu. de quo loquitur tex. vt possint recipere corpora defunctorum, qui apud eos in vita elegerunt sepeliri: & videtur, qd nullus hoc possit. nisi Papa, vt patet in cle. super cathedram. §. huiusmodi. eo. ti. vbi minoribus, & praedicatoribus Papa concedit liberam sepulturam. Item sepultura (vt dixi) de iure cõi competit ecclesijs parochialibus: in quaru prauidicium non videtur, qd alius, quam Papa, possit priuilegium indulgere. arg. no. de excel. prela. c. 2. cum concor. Io. An. tenet contrarium. & qd episcopi in suis diocesisibus religiosis parochiam, vel populum non habentibus dant liberam sepulturam: etiam quod plus est, centesimam de bonis episcopatus. l. 2. q. 2. c. bonae rei. de don. c. apostolica. ad hoc facit hac litera, dum dicit [in priuilegijs.] nam in decisa dicebat [nostris.] quod fuit remotu, ad denotandum, qd etiam alij priuilegia dare possint libera sepulturae. Non obit. §. huiusmodi. quia fateor, qd generale priuilegium per totum orbem non dat alius, quam Papa, vt ibi. sed speciale in sua diocesi potest episcopus ultra priuilegium indulgere: quia saltem in alia poterit eligere sepulturam parochianus. j. eod. c. 2. in fi. lib. 6. & est simile, quod dicitur de c. peruenit. l. 1. q. 1. dicit tñ Io. An. qd de consensu capituli sui: & ex iusta causa debet erigi cemiterium intra cemiteriu alterius. not. plenè de religi. domi. c. constitutus. secundum Io. An. qui etiam dicit, qd interdum in parochia alterius (puta matricis, vel baptismalis ecclesiae) sit ca-

ta, vel ecclesia sine cemiterio: quia ius funerandi reseruetur matri. de praescriptio. c. ex transmissa. vel cu cemiterio, non tñ libero: puta qd non possint, nisi infantes, vel impuberes, vel residetes in ipsa capella, siue ecclesia sepeliri. talia. n. in ordinationem, & in pactum venire possunt. & sic potest loqui Decre. ad audientiam. de eccle. xdi. de pac. c. 1. lib. 6. & quod ibi per Io. An. in glo. dicunt quidam. similiter & per patrem potest reseruari scrutinium, & baptisma. de capel. mo. c. cu dilectus. sic & per ius cõe reseruatur, vbi decima pdioru resideti infra noua parochiam debentur. l. 6. q. 1. c. ecclesiaz. & c. quicunque. de quo infra. c. 2. cum contigat. non ergo mirum, si reseruatur sepultura ecclesiae matrici, siue baptismali denegata in totum, vel limitata concessa ecclesiae nouiter constructae infra ipsius limites. ¶ Secundò quæro: ¶ si in priuilegio sepulturae concessio non apponatur clausula [salua iustitia] & c. an tunc ecclesia sepulturae tenebitur ad quartam ecclesiae, vnde corpus assumitur. videtur, qd non: vt adiectio dictae clausulae aliquid operetur. de priuile. c. si Papa. lib. 6. Itẽ si Papa hoc voluisset, expressisset. de decimis. c. ad audientiã. Item esset contra libertatem sepulturae concessam, priuilegiatos sic alijs teneri. facit de praeben. c. licet. 2. lib. 6. Item ideo praedicatoribus, & minores tenentur ad quartam: quia eis est concessa sepultura modificata, vt patet in cle. super cathedra. §. hmoi. a contrario ergo sensu secus dicendum esset, si non modificata: sed simpliciter. Io. An. tenet contrariu. l. q. etiã in dicta clausula non expressa subintelligatur: nisi contrarium in priuilegio exprimat. quia per priuilegiu aequiparatur habentibus parochiam, & populum, & sepulturam de iure cõi: sed illi soluunt canonicam. ergo & isti. nec intendit plus concedere isti, quam illis, quae habent hoc de iure cõi, vt l. si quã. C. de inoffi. test. facit quod no. de pen. & remis. c. ois. in 6. gl. Non ob. praterea arg. contra. quia non est absurdum, si in priuilegijs, rescriptis, & alijs dispositionibus subintelligitur clausula, vt patet ex no. per Io. An. s. de rescrip. c. mandatum. ad hoc. s. de consti. cu M. de rescrip. c. 2. ar. vltimo loco factu. facit pro: quia Papa arctat praedicatoribus, & minores ad solutione dictae quartae. & hic tenet aequitatem. quia priuilegia semper debent intelligi concessa sine prauidicio iuris alieni. vt c. ex tuarum. de au. & vsu pa. Auferre aut mercenarijs, & laborantibus mercedem suam, non est credendum Papam voluisse, & derogare. c. 1. s. eo. ¶ Tertiò quærit Io. An. ¶ An inter clausulam [salua iustitia.] & clausulam [salua canonica] sit differentia. quidam, qd sic. nam (vt dicunt) cu ponitur clausula [salua iustitia] debet solui, antequam corpus sepulturae tradatur: cum verò apponitur [salua canonica.] potest prius sepeliri: & postea solui. hanc opi. reprobatur Io. An. & consuetudo, quae habet, qd non ante: sed post sepulturam ista quarta soluatur. nec miru: nam aut ista canonica venit soluenda de legatis: aut de funeralibus. si de legatis, non tam cito soluit haeres, scilicet ante corpus traditu sepulturae: veniret em cu sacco paratus, sacerdos parochialis pro dicta quarta, contra. l. ratu. & l. qd dicimus. de solu. Si verò canonica consistat in funeralibus: illa cu funere portantur, nec debent tolli: ergo nec diuidi, nisi post funus. facit. C. de sepul. viola. Auten. sed nec ante. vbi p noue dies ab obitu numerandos nulla prorfus fiat molestia aduersus quemlibet ex persona defuncti: & patitur penas legales, vt patet ex legibus, quas allegat gl. s. c. ex parte. ¶ Quarto quærit. ¶ Nunquid istud, qd hic dicitur de consuetudine attendenda, referatur ad alteram de quotis hic expressis: an verò valeat et in maioribus: puta, qd dentur duae partes ecclesie parochiali: vel in minoribus, puta qd dentur decem. videtur, qd in pluri, vel minori non valeat: quia consuetudo debet esse rationabilis, vt in tex. sed rationabilis non videtur in minimo, vel nimio. Io. An. tenet, qd valeat, si est praescripta: sed non praescripta non tenet: nisi referatur ad altera quotam de expressis hic. & credo, qd ideo non requiritur, qd sit praescripta in casibus huius. c. quia consuetudo iuuatur canone: sed in minimo. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. CCCC 2 mo,

mo, vel nimio canone non iuuatur: & idem sentit in canonica episcopali: vt possit præscribi in quantitate maiori, vel minori: vt not. Holti. eo. tit. §. vetus. ver. & quota sit. ¶ Quinto ad idem querit: an valeat consuetudo, q̄ nihil detur. Abb. hic refert Gui. dixisse, q̄ non: quia est tota commoditas rei suæ, id est sui parochiani, contra. l. venditor. ff. communia p̄di. Idem tenet Goff. in summa huius ti. ver. quid si sit consuetudo. & vide, quod no. Io. An. de simili quæstione de quarta episcopali. §. de testa. c. requisisti. super ver. dederit. & super ver. regulariter. in hac enim episcopali tenet Host. q̄ consuetudo, quæ habet, q̄ nihil soluatur, non tenet: nisi sit præscripta, & cum titulo. & sic loquitur de præscrip. c. de quarta. & hoc no. eo. ti. §. an licitum. ver. quid si consuetudo. vbi de hac quarta parochiali. ¶ Sexto quæro: quia ista canonica est difformis: quandoque tertia: quandoque dimidia: quandoque quarta. ¶ An ille, qui petit quartam, debeat specificare: vtrū petat consuetudinariam, vel canonicam. videtur, q̄ sic. quia aliter reus non potest aliter deliberare. ff. de eden. l. 1. In contrarium facit de religio. domi. c. constitutus. vbi petitur ius episcopale, quod etiam propter consuetudines est incertum. vt patet. §. de præscrip. c. auditis. vbi inter iura episcopalia numeratur denarius sancti Petri: qui ex consuetudine tantum debetur. dicit Io. An. post Inno. q̄ admittitur petitio vniuersalis iure episcopali. quia est à principio certum, & ei accedit id, quod ex speciali iure priuilegij, vel consuetudinis, vel alio modo competit. concurrunt ergo ista in petitione, & solutione. iure enim ista est vniuersalis petitio, scilicet iuris episcopalis, super qua potest generalis ferri sententia, in executione postea declaranda, iuxta no. per Inno. de offi. ordi. c. conquerente. petitio autem canonice portionis non habet aliquod tale principale, scilicet certum. quia super ea canones sunt diuersi, vt hic in tex. nec canonica cum consuetudinaria potest concurrere in petitione, & solutione, sicut in episcopali dixi. de his ergo videtur, q̄ non fit talis petitio ad mittenda: quod videtur verum, si petat consuetudinariam. nam tunc non potest reus esse certus: idem debet actor declarare. quod est verum, nisi sit incertus, quæ portio in illa tertia soluatur. quo casu recipietur libellis incertus. de hoc. §. de lib. obla. c. 2. Si verò quis peteret simpliciter portionem canonicam: nisi al. ud exprimat, debet intelligi de quarta. quæ noua iura sic illam nominant. de offi. ordi. c. conquerente. de præscrip. c. de quarta. de cens. c. cum olim. nisi ex constitutione, pacto, vel consuetudine aliter nominetur. de verb. sig. c. ex parte. 3. Et prædicta procedunt, cum incertitudo petitionis causatur à iure scripto, vel consuetudine: quæ vario modo disponunt super re, quæ in petitione deducitur. si autem incertitudo causatur ab ipsa re: in petitione deducitur, an talis petitio admittatur. Ioan. An. post Inno. profequitur in 7. 8. & 9. q. quas simul coniungo: & dico, q̄ quandoque incertitudo versatur circa res: quandoque circa personas. si circa res, subdistingue. quia aut agitur actio realis: aut actio personalis. si actio realis, etiam si referat se ad certum, debet esse clara, & certa petitio. vnde non procedit ista petitio. [peto certam partem fundi, vel fundorum tibi per talem in testamento relictorum] oportet enim, q̄ aliter per confines reddat rem certam, vt ff. de rei ven. l. si in rem. Secundo casu, quando actio personalis: tunc admittitur incerta petitio, si ad certum referatur. puta peto quartam omnium rerum tibi per talem in testamento relictarum: vel omnium tibi obuentium ex eiusdem bonis: vel peto quartam iudicij talis defuncti parochiani mei: vel peto omnia, quæ pro sepultura eius reperisti. & q̄ ista petitiones debeant sic incertæ admitti, probatur per simile. quia admittitur petitio gregis, & armenti sine expressione capituli. ff. de rei vendi. l. 1. §. si. & l. seq. istud, tã nõ est bonũ simile. quia petitio, de qua exempla posui, non potest dici vniuersalis: quia legata in forma prædicta non constitunt vniuersitatem facti, sicut est gregis: nec vniuersi-

tatem iuris, vt hereditas, ius episcopale, & similia. nam si constituerent vniuersitatem aliquam, haberent aliquod nomen à iure. alia ergo ratione procedit prædicta petitio secundum Inno. scilicet quia reus potest esse certus ex prædicto libello. arg. prædictæ l. si in rem. vbi dicitur, q̄ sufficit dicere [peto seruum, qui fuit ex tali hereditate] dum tamen probet illa postea sibi competere: & q̄ illa obuenerunt reo ex hereditate illa. & dicit Inn. hic quasi expressum. C. quado & qui. quarta pars de. l. 1. & 2. & ff. de re iudica. l. ait prætor. & C. de senten. quæ sine certa quantitate. l. 2. dicit tamen Innoc. q̄ iudex debet cogere actorem ad maiorem expressionem: vel ad iurandum, q̄ nescit plus exprimere. arg. ff. de fur. l. in hac. residet ergo Inno. in ista conclusione, q̄ q̄, cum agitur actione reali, debet actor certum exprimere in libello: nec sufficit incerta petitio, etiam relata ad certam demonstrationem: secus est si agatur actione personali. Ratio differentie est secundum eum. quia actione personali petuntur non solùm corporalia: sed etiam iura. C. & ff. de heredi. vel actio. vendi. per totum. sed in rei vend. non veniunt, nisi corporalia. ff. de rei vendi. l. prima. in prin. & l. vendicatio. Sed quantum ad quartam, de qua loquimur, non cadit illa differentia inter species actionum. quia ecclesiæ parochiali, quæ agit modo prædicto ad quartam suam, non videtur competere rei vendi. vt potest non nominata in testamento. vel si dicamus sibi competere: ita sibi competit, cum agit ad fundum vnum, vel plures. sicut cum agit generaliter ad res relictas in testamento talis. nam ad talia relictas (si sunt in bonis testatoris) competunt tres actiones. quod dicit, vt l. prima. C. comu. de lega. si ergo pro tali quarta agi potest ex testamento: non est dare rationem differentie, quare magis agatur reali in primo casu, q̄ in secundo: licet verius tenendo non credam competere parochiali actori actionem ex testamento. quod dicit, vt §. c. de his. verius ergo videtur sequendo Holt. q̄ in prædictis exemplis petitio antedicta sequatur naturam vniuersalis actionis: prima verò naturam specialis. & adde ad prædicta, qd no. Bar. ff. de reg. iuris. l. rei appellatione. & no. ista, quando est incerta petitio, sed relictas ad certum: an admittatur. nã sententia, si ad certum referatur, conlat valere. vt l. ait prætor. de re iudi. & l. 2. de sen. quæ sine certa quanti. & idem in relictis incertis factis in testamento, si ad certum referatur. vt l. si ita scripsero. & l. in testamento. ff. de condi. & demon. in libellis habetis hic. & adde no. §. quod me. causa. c. fina. Et hæc dicta sunt, cum versatur incertitudo circa res. Secundo principali casu, quado incertitudo versatur circa personas, pone exemplum, cum vnus sepeliuit multos parochianos alterius: & rector parochialis vult agere contra eum ad quartam: nunquid fiat exprimenda nomina sepulcorum. videtur, q̄ non. j. c. prox. & j. tit. 2. c. dudum. & de præscrip. c. veniens. In no. refert hic quosdam dicere talem libellum non admittendum sine magna difficultate, & cum iuramento, q̄ non potest scire nomina sepulcorum. vel dic notabiliter secundum eum, q̄ quandoque ago confessoria, vel negatoria, dicens ius mihi esse habere canonicam de relictis omnium sepulcorum in ecclesia tua: & idem peto declarari per sententiam te ad hoc teneri: & vt compellaris restituere, quæ iam percepisti. & hoc casu non cogor exprimere nomina sepulcorum: sed in prosecutione exprimat, ad hoc vt fiat mihi condemnatio. & vt dicit Host. inia tunc feretur specificatis in ea his, quæ specificè probauit actor. ad hoc. j. cap. prox. & est idem secundum, si quis agat ius sibi esse instituti clericos in aliquibus ecclesijs: & petat ius suum declarari: & instituti ab eo, contra quæ agit, remoueri. & idem si agat negatoria, dicens nõ esse alicui ius sepeliendi aliquos: vel habendi canonicam portionem de relictis sepulcorum: vel instituti alios in talibus ecclesijs: & idem petit illi super his silentiũ imponi, & reuocari quicquid per eum factũ est. Idem si agat interdicto vnde vi: vel rei ven. vel quacumque actione alia. nam his casibus, si reus petat expri-

mi nomina sepulcorum, vel canonicorum institutorum: vel res, in quibus tempore spoliationis data sunt damna: vel fructus à possessore perceptos: licet bonum sit, q̄ exprimat, si potest: non est tamen ad hoc cogendus: secus si agat officio iudicis: vel quacumque alia actione, vt habeat canonicam de aliquibus specialibus sepultis: vel si petat aliquos institutos in certis ecclesijs amoueri: vel petit fructus fundi, non petendo fundum: cogetur enim his casibus ad declarationem. rō diuersitatis est: q̄ primis casibus, cum agitur negatoria: confessoria: interdicto vnde vi: vel aliis actionibus, illa relictas sepulcorum, instituti damna, & similia veniunt vt accessoria ad actionem principaliter intentatam. Ideo non est necessaria specifica expressio: sed sufficit generalis in principio causa: in progressu verò iudicij declaranda: in casu verò cū agitur officio iudicis, vel alia actione principaliter super istis: requiritur expressio ab ipso principio, vt dixi. facit quod dixi. §. de restit. spol. c. grauis. Est alia differentia inter primũ casum, & secundum, secundum Inno. no. digna. quia si primo casu præter personam rei tangeretur: non debet super illo ferri sententia, nisi super interesse. vnde si actum est contra aliquem, non esse sibi ius instituendi in aliquibus ecclesijs: & ideo petit illi imponi silentium: & institutos per eum ab ecclesijs amoueri: non pronuntiabit sic iudex. Imponimus illi silentium, & tales ab ecclesijs remouemus. quod facere eis ignorantibus esset iniustum: sed condemnabit reum ad interesse, quantum scilicet actoris interest illum non fuisse institutum. Sed secundo casu, quando singulari actione petit institutos à tali amoueri, non intentatur actio contra instituentem: sed solum contra institutos: & tunc bene amouentur per sententiam, secundum Io. An. qui remittit ad no. p. eum. §. de elec. c. querelam. & vide quod no. Innoc. j. de sen. ex com. c. sacro. & qui si. sint legi. c. causam quæ. & vide no. in c. quamuis. §. de re iudi. & no. ista, quia sunt vtilia. ¶ Incidit ter subiungit: vtrū petitio canonice portionis, vel iuris decimandi, vel iuris exercendi, sit censenda petitio generalis, vniuersalis, vel singularis. dicit q̄ singularis. quia vna sola res petitur, scilicet ius decimandi, vel iurisdictionem exercendi: vel aliud consimile. & quia non est petitio generalis, vel vniuersalis: idem si feratur sententia contra reum, non præiudicabit alijs, qui priuilegio præscripto. vel iure singulari se iuant: quia sententia lata contra vniuersitatem non præiudicat singulis. 1. 2. quæst. 2. c. qui manumittitur. Illa tamen potest dici generalis petitio, cum ab ecclesia petitur quarta omnium relictorum alicui ecclesiæ à sepultis in illa: cum nõ vna res, sed multa petantur: sicut cum petitur ratio administrationis de sale, vel vino, secundum Inno. cuius sunt originaliter illa dicta: quæ æquè bene caderent in c. secundo. §. de li. ob. vbi plene de ista materia conceptionis libellorum. ¶ Septimo quæro: cum dictum sit pluries, q̄ canonica parochialis ecclesiæ non impedit episcopalem: nec episcopalis parochialem: cum ex diuersis causis recipiantur, vt no. plene Hostien. in summa. c. §. vltimo. quæro de modo detractionum: scilicet quis primò detrahat. & est hoc vtile scire, quia secunda detrahitur, habito respectu ad residuum, non ad totum relictum. verbi gratia. relictum ecclesiæ sepulturæ octuaginta. si in detractione præferimus episcopũ, eius quarta erit. 20. & de 60. quæ restant, rector parochialis ecclesiæ habebit 15. si verò detrahat primò rector, quàm episcopus, erit eò uerso. dicit tamen Host. q̄ idem erit computum: quia si primò detrahat ecclesia parochialis. & sic habebit. 20. de illis 60. episcopus habebit 5. & sic reducetur ad 15. ergo nõ refert, secundum eum, hoc inuestigare. Ego dico, quod refert: quia si das de 20. quartam episcopo postea detrahenti (& sic fateris, q̄ habeat 20.) oportet etiam te fateri, q̄ si primò detrahit. 20. & ecclesia parochialis. 15. de dictis 15. habebit. 3. & de tribus alijs quartam. & sic 23. & plus. non ergo ad idem computum deuenimus: sed ad aliud, si post, vel po-

stea defalcatur. quis ergo primò detrahat pro episcopo, facit maioritas dignitatis. §. de ma. & obe. c. statumus. Item sua est antiquior: quia parochia fuerunt per Dionysium limitatæ: quo tempore, & antè erat ius episcopale in esse productum. & hoc videtur tutius. facit quod dixi §. de testa. ca. Raynutius. & c. Raynaldus. In treb. legitima, & alijs quartis ex consuetudine deducendis, est aduertendum. quia dominus Ioan. And. de istis duabus quartis per vnam columnam profequitur, declarando quatuor casus, siue species. prima est, vbi nulla canonica debetur de obuentionibus, vel legatis defunctorum. secunda est illorum casuum, quibus soluatur sola parochialis, quandoque per episcopum minuenda, quadoque non. tertia eorum, quibus debetur sola episcopalis. quarta eorum casuum, quibus debetur vtraque interdum vni ecclesiæ: sed communius duabus, interdum pluribus persoluenda. has quatuor species per exempla declarat. quæ sunt leuia, aliter non declaro: nec profequor.

ADDITIONES.

- a ¶ Aliquid est obcurum. vide l. si quis intentione. ff. de iudic. Ang. in l. veteribus. ff. de pactis. Alex. consi. 76. in fi. 4. volu.
b ¶ Incertitudo. incertitudo dicitur de eo, quod potest multipliciter intelligi, & declarari, antequam declaratur. Bal. in l. liberti. C. de oper. libe. & in l. edra. C. de eden. item quod ex alio potest certificari. l. nec venditio. §. huiusmodi. & ibi Bar. de contrahen. emp.

SUMMAE.

- 1 Ecclesia habens parochiam sine priuilegio potest recipere alienos parochianos, qui apud eos elegerunt sepulturam.
- 2 Priuilegium libera sepultura non extenditur ad præfatos ab ecclesia.
- 3 Priuilegium super libera sepultura concessum, non videtur concessum cum diminutione iuris parochialis ecclesiæ.
- 4 Ecclesia parochialis non potest petere quartam de relictis pro equis, & armis in subsidium terra sanctæ.
- 5 Favor, quod legatum vnum sit fauorabilius alio, circa quæ consideretur.
- 6 Pradium ecclesiæ sepultura relictum si nõ est situm in parochia defuncti: sed in alia: an ecclesia parochialis poterit de eo petere quartam.
- 7 Dolus dans causam ultimæ uoluntati, an iuriet relictum.
- 8 Sententia si feratur incerta, an ualeat.
- 9 Ecclesia, quæ iniuste parochianum alterius sepelit: tenetur ecclesiæ parochialis restituere omnia, quæ recepit.
- 10 Sententia potest ferri super futuro.
- 11 Ecclesia, & hospitale, si sint exempta, sed non populus: an debeant dare portionem episcopo.
- 12 Quarta an debeatur de relictis factis causa sepultura hospitali ipsius ecclesiæ.
- 13 Relictum causa sepultura debetur, etiam si ibi sepultus non sit: cum per ecclesiam non fiat, quominus eum ad sepulturam recipiat. Et quid si non potuit sepeliri, quia ciuitas erat interdicta. numero 17.
- 14 Elegit quidam sepulturam apud fratres prædicatores, vel minores: & vni fratrum intuitu parentelæ reliquit centum pro emptione librorum, vel pro alia causa: an de istis centum debeatur quarta ecclesiæ parochiali.
- 15 Causa mortis est genus: et complectitur quicquid propter mortem alicui obuenerit.
- 16 Causa in legato adiectæ imitantur naturam legatorum, & faciunt secundum ipsarum uarietatem, legatum ipsum ascribi, nunc pagano peculio, nunc castrensi.
- 17 Peregrini decedentes in peregrinatione vbi sint sepeliendi.

In nostra. Priuilegiati super iure funerandi, sepelire possunt illos, qui apud eos eligunt sepeliri, canonicam soluendo Pet. de Anch. sup. 3. Decr. CCCC 3 eccle-

ecclesie parochiali. si alios sepeliunt, restituere tenentur quod ratione funeris perceperunt. & sunt tres partes principales. In prima actoris petitio. In secunda ibi [contra] reorū defensio. In tertia ibi [causam] causae diffinitio. tertia subdividitur. quia prima diffinitiva prouidet in futurum. secunda ibi [nihilominus] diffinit tres articulos. secundū ibi [eisdem] tertium ibi [pro illis] vel primum diffinit: duos diffiniēdos committit. vt dicam. j. in op. ¶ Not. primò formā petitionis, in qua nō exprimuntur nomina sepultorum: & fortè agebatur negatoria per priorem, videlicet hospitalarijs ius non esse recipiendi parochianos prioris ad sepulturam. quod patet ex forma sententiae, dum prouidet in futurum, vt l. harū. & l. egi. si serui. ven. & sic facit pro opin. Inn. s. c. proxi. vt dixi in 6. q. ¶ Secundò no. q. hospitalarij tuebantur se ex indulgentia, & priuilegio: & sic varijs iuribus quodlibet reo. vt c. nullus pluribus. de regu. iur. lib. 6. Et aduerte, quia pro defensione sua adducebant titulum. hoc fortè; quia cōtra eos erat ius cōmune. cum parochiam non haberēt. ad hoc 100. dist. c. contra morem. ¶ Nam ecclesia habens parochiam sine priuilegio potest recipere alienos parochianos, qui apud eos elegerunt sepulturam: cuius electio est libera, vt s. c. 1. & c. 2. j. eo. lib. 6. ¶ Tertio not. in versi. prater & c. q. priuilegium liberæ sepulturæ non extenditur ad præfatos ab ecclesia: vt sunt excommunicati, & interdicti. nam verba, quantumq; generalia, referuntur ad habiles: non odiosos, & delinquentes: qui in delictis priuilegio se tueri non possunt, vt in Auten. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi oportet. & l. 1. C. vbi sena. vel cla. & c. alma. de sentē. excom. lib. 6. & l. Lucius. §. Lucius Titius. de leg. 2. ar. contra. ff. ad Sille. l. si quis in graui. §. hi quoque. ¶ Quarto no. q. priuilegium super libera sepultura concessum, non videtur cōcessum cum diminutione iuris parochialis ecclesie: quæ cum possit ipsam exigere ab ecclesijs habentibus sepulturam de iure cōi, vt s. c. 1. multò magis ab illis, qui habent ex priuilegio: quod non est fortis, sed debilius, quàm ius cōe, vt in Auten. de non ali. §. q. verosimile. & omne priuilegium secundū ius cōe intelligitur extra concessum. vt l. si quando. C. de inoffi. testam. & l. si quis filios. §. irritum. de in iu. te. ¶ Quintò no. q. ecclesia parochialis non potest petere quartam de relictis pro equis, & armis in subsidium terræ sanctæ. alios casus, in quibus quarta non debetur, enumerat gl. s. c. 2. & Ioan. An. s. c. proxi. in 10. q. ¶ Sed hic incidenter queritur. si in priuilegio istorum excipiuntur tantummodo isti casus pro equis, & armis: an de alijs relictis priuilegiatis (sic sunt illa) poterit exigere. videtur q. sic: quia excep. in quibusdam confirmat regulam in alijs, vt no. in rub. de reg. iur. lib. 6. contrarium est verum: quia excep. non confirmat regulam: nec ampliatur in casibus sub regula nō inclusis, arg. l. pediculis. §. cū quæretur. de aur. & arg. le. ¶ Sextò no. q. ex hoc, q. quedam legata sunt magis fauorabilia, quàm alia. & iste fauor consideratur respectu causæ: in legato insertæ: sic de iure ciuili falcidia nō detrahitur de relictis ad pias cās, vt C. ad leg. fal. Auten. similiter. quarta verò detrahenda ex istis non detrahetur de alijs: quod dixi in simili. s. de testa. c. Raynutius. ¶ Septimò no. in versi. talem. q. iudex prouidet in futurum. quod dic, vt s. de procu. c. auditis. ff. de vsu. l. 1. C. de fideiul. l. 1. ¶ Octauò no. q. quarta pars ecclesie parochialis debita detrahitur de relictis, oblationibus, & omnibus legatis factis p. anima ecclesie sepultura. querit circa hoc incidenter Host. q. si prædiū ecclesie sepulturæ relictum non est situm in parochiali defuncti, sed in alia: an ecclesia parochialis poterit de eo petere quartam? videtur q. non: sed ecclesia, vbi prædiū situm est: sicut pensio soluenda est ciuitati, in cuius territorio res sita est. ff. de publi. l. Imperato. Io. An. hoc reprobat, & bene: quia in ista acquisitione de immobilibus fienda ecclesie parochiali habetur respectus ad personam parochiani, non ad locū, vbi prædiū relictum consistunt: sicut in simili dicit Inno.

j. de priuileg. c. pastoralis. & quod dixi ibi. & in c. postulasti. de foro compet. Non ob. obiectio de præiudicio generando ecclesie: vbi prædiū est situm. nam nullum sit sibi præiudicium in iure, quod habet in prædiū illo, nā rōne parochie (vt ius decimæ) transibit in ecclesiam parochialem. & dñium, & possessio suæ quartæ, saluo iure decimæ, parochiali ecclesie: vbi prædiū sitū est, remanebit. ¶ Nonò no. in ver. nisi. q. habet duos intellectus. primus est. si dolus fuit commissus per hospitalarios, subducendo testatores: vt apud eos eligeret sepeliri. de hoc j. eo. c. 1. lib. 6. & collige ex hoc q. an dolus dans causam vltimæ voluntati, vitiet relictum. & tex. ille innuit, quod si dolosè decipis testatorem in præiudicium tertij, cui relinquere intendebat: potest ille tertius agere cōtra te: ac si sibi relictum foret. ad hoc facit l. quidam cum filium. ff. de hæredibus instituendis. & ff. si quis aliquem testari prohibuerit. l. 1. & 2. & 3. ¶ Decimò no. in ver. nihilominus. q. ad quartam hoc actum fuit contra ecclesiam sepulturæ. quod est verū, si ipsam recepit. si verò nondum recepit: an possit agere contra hæredem, vt soluat. dic, vt s. c. de his. & patet hic, q. post sepulturam debet solui ista canonica: licet quidam contra, & malè, vt dixi s. c. proxi. in 3. q. ¶ Vndecimò no. q. ecclesia parochialis non recipit canonicam a conuersis, & oblatiis. quod intellige de purè oblatiis, & conuersis in sanitate, vt s. eo. c. de his. & j. de priuileg. c. vt priuilegia. ¶ Duodecimò not. in ver. eisdem. nouam formam sententiae, in cuius prolacione referuatur reo beneficium probationis: quod videtur mirum: quia exceptiones, & omnia debent ante sententiam liquidari: & non in re incerta sententia ferri. nam post sententiam nulla defensio conceditur: multò minus probatio super eis, vt c. cum contingat. de offi. delega. & l. ad probationem. C. de proba. coniuncto toto ti. C. sententiam re. non pos. ¶ si autem sententia feratur incerta per probationes factas in causa (vt condemno, si est probatum: & si non est probatum, absoluo.) an valeat hæc sententia. videtur q. sic: quia ex actis potest apparere sic probatū: vel nō. & conditio de præterito nō suspendit, vt l. cum ad p. sens. ff. si cer. pe. & snia incerta valet: si potest per acta talis in certico declarari, vt l. ait prætor. & l. miles. ff. de re iudi. & l. 2. C. de sen. quæ sine certa quanti. & vide ad hoc quod not. Bar. in l. iudex. ff. de re iudica. ¶ Decimotertiò no. q. ecclesia, quæ iniuste parochianum alterius sepelit, tenet ecclesie parochiali restituere omnia, quæ recepit. quod videtur verum, si recepit intuitu sepulturæ, vt dicit tex. in fi. c. secus si ille, qui sepultus est indebitè in testō: vel aliter reliquisset illi ecclesie. nam de tali legato, ibi corpore nō sepulto, nihil deberet percipere ecclesia parochialis, vt no. s. c. 1. & 2. Idè ergo si ibi indebitè sit sepultus: quia sepultura talis nō videtur priuare ecclesiam legato in totum, vel in partē: licet indebitè defunctum receperit ad sepulturā. ergo isto casu corpus, oblationes, & alia: quæ sepulturæ intuitu sunt recepta, vt hic. quod sentit Inn. ¶ Venio ad aliquas oppositiones succincte: & primò oppo. ille prior conuictus est de hospitalarijs, ab eis tū nihil petijt: ergo sententia ferri non potuit super eo, quod nō fuit petitum. s. de or. cog. c. cum dilectus. fo. dicit Inn. q. in libello prioris apparebat petitio: sed decisa fuit. vel dic, quod coram Papa iustificat proponere querelā: ex qua tacita resultat petitio, q. iustitia inde fiat. de hoc vide. s. de lris contest. c. 1. ¶ Secundò oppo. isti fratres allegabant indulgentiam, & priuilegium: & sic iura contraria, contra. c. sollicitudinem. in fin. de appell. solu. reo hoc conceditur, non auctori. quod dic, vt s. de exce. c. cum ven. & c. nullus pluribus. de reg. iur. lib. 6. & differentia est inter indulgentiam, & priuilegium: quia priuilegium est perpetuum, vt c. decet. de reg. iur. lib. 6. indulgentia est temporalis. arg. no. s. de cle. non resi. c. cū ad hoc. ¶ Tertio oppo. & videtur, q. isti hospitalarij malè allegabant in hoc casu priuilegium: quia de iure communi licebat eis recipere eligentes apud eos sepeliri,

peliri, vt s. c. 1. & c. fraternitatis. frustra ergo precibus impetrarunt, quod eis de iure licebat, vt l. 1. C. de thesau. li. 10. fo. breuiter isti hospitalarii non habebant sepulturam de iure communi: quia non habebant populum. oportuit ergo eos super iure funerandi priuilegium impetrare, & eis concedi per Papam, vel alium potestatem habentem, ut dixi s. c. proximo. in 6. q. ¶ Quarto opp. ad uer. talis. vbi iudex prouidet in futurum. sed contra. ff. de vsu. l. 1. sol. dicit gl. & ita & c. q. in seruitutibus, & annuis præstationibus iudex potest ferre sententiam super futuro, vt l. harum. & l. egi. alleg. in gl. & quod no. j. de homi. c. 2. lib. 6. Host. dicit, q. super obligatione futura non proceditur in iudicio: nec super præfenti dilatione non extensua: puta cum debes 10. ad pascha. vide tamen, quod super hoc no. Inn. s. de plus peti. c. 1. quandoq; obligatio est extensua: vt obligatio annua. Item obligatio ad patientiam in futurum ad aliquam seruitutem: & potest ferri sententia super futuro, ut dicit glo. Idem si obligatio speratur committi ex contumacia reit. conuerti: quæ sit accessoria ad debitum principale. s. de testi. c. Raynal. post prin. Idem cum quis semel occupauit, uel impediuit ius alterius. potest enim ab illo peti: vt de eo, quod commisit, satisfaciatur. & de cetero similia non attentet. s. de deci. c. dudum. de sen. excom. c. grauē. cum simi. ¶ Quintò oppo. hic Papa mandat dari quartam de oblationibus factis in prima missa. nam de annuatijs nihil est deducendum, vt in contrario. vel dic, q. licet de his, q. relinquuntur pro illis faciendis, nulla fiat deductio: de his tamen, quæ ibi offeruntur, fiet deductio, vt hic. & uide quod no. de candelis. j. eo. c. dudum. aliās super cathedrā. in clem. ¶ Sextò opp. ad uer. eisdem. vbi post sententiam referuatur facultatem probandi. sed contra, quia per sententiam præclusa est via allegationibus iuris, & facti, vt C. sen. rescin. nō pos. l. perempto. solu. dic, vt dixi. s. in 2. no. Host. dicit, q. nescit contrario potestatis. vel dic secundum eum, q. sententia durat a s. talem super his. & c. vsq; ad versi. eisdem præterea. & abinde in finem est commissio: quomodo iudex instruitur, quomodo habeat negotium diffinire: nec erat quò ad illos articulos in causa conclusum. Ita pertransunt Docto. Ego dico, q. de iure potuit ista probatio referuari post sententiam propter naturam actionis intentatæ: quæ fuit negatoria: & petitum incidenter, malè accepta, & occupata restitui. & ita fuit petitio generalis, siue vniuersalis, vel eis similis, vt not. & dixi s. c. prox. In actione autem vniuersali, & generali fertur sententia generalis: & postea summarie super rebus singulis, quæ dicuntur includi sub generalitate, probationes sunt summarie recipiendæ: vt no. Innoc. s. de ma. & obed. c. intra quatuor. & de offi. ord. c. conquerente. & per hanc meam solutionem non obit. qd potest obici, q. hic in fi. profert sententiam incertam: potest enim ferri in vniuersali, & generali iudicio, vt dixi. facit ff. de re iud. l. a diuo Pio. §. si super rebus. ¶ Septimò oppo. dicitur hic, q. isti hospitalarii tenentur soluere quartam. contra hospitalarii sunt exempti, & nō tenentur ad quartam, vt dictum est s. de testa. c. officii. & c. requisiti. sol. dicit Io. An. post Inno. nego, q. hospitalarii, vel templarii sunt exempti a iurisdictione episcopi, vt probatur ex tex. & glo. de verb. sign. c. veniens & 2. ad perpetuam. vel dic, q. exempti non tenentur ad canonicam episcopalem, ut in dictis c. præalleg. sed ad parochialem tenentur etiam exempti, vt in isto c. nam ad eam tenentur ecclesie extra diocesim, si extra ipsam parochianus elegit sepulturam: licet nō teneantur ecclesie extra diocesim ad quartam episcopalem non suo episcopo, vt dixi. s. c. cum super. ¶ Sed hic incidenter quero q. si ecclesia, & hospitalare sint exempta, sed non populus: an debeant dare portionem episcopo. videtur, q. non: quia nulla communione habet in ea episcopus, & c. vt d. c. requisiti. §. secus. contrarium no. Io. An. dicit enim,

q. propter populum adhuc episcopus habet communionem in ea. de priuileg. c. ex ore. & potest ista quæstio dupliciter intelligi. primo, vtrum talis ecclesia de quartâ relictorum sui parochiani alibi sepulti debeat episcopo dare partem propter populum. & sic de relictis ab illis, qui apud eam ecclesiam exemptam sine populo elegerunt sepulturam debeat episcopus habere quartam: & utrobique potest dici, q. debeat ex primo dicto. Inno. quod nō. ¶ Quæro. in pluribus c. huius sit. dictum est, q. de relictis ecclesie. apud quam quis elegit sepulturam, debetur quarta parochialis: q. sed pone, q. non ecclesie sepulturæ: sed hospitali ipsius ecclesie sunt relictæ: vel personis ipsius ecclesie in genere, vel in specie: puta omnibus clericis, vel istis: & illi clerico ipsius ecclesie. an de omnibus relictis factis sub quolibet prædictorum modorum debeat quarta parochiali ecclesie. Respondet, q. Io. An. post Inno. confusè loquitur. ex quorum dictis colligō duo membra. nam quandoq; ecclesia, & hospitalare habet bona diuisa. quandoq; habet omnia cōmunia: quia nec in spiritualibus, nec in temporalibus inter eos aliquid est diuisi specialiter, & seorsum, vt est hospitalare sanctæ Mariæ della Scala de Senis. primo casu quando habent inter se diuisio. & aliquis apud eorum ecclesiam eligit sepulturam, ipsi ecclesie, hospitali, vel fratribus aliqua relinquens: an ecclesie parochiali teneantur ad canonicam. dicit ipse, q. sic, siue hospitali, siue fratribus, siue ecclesie relinquatur. ar. ff. de an. le. l. annua. nam quicquid testator relinquit, præsumitur dare pro anima, & pro sepultura. vt s. c. de his. & quod no. Io. An. s. c. 1. in gliam vidi. & idem dicit, si ibi non elegit sepulturam: sed de iure ibi sepeliendus est. quia illis reddiderat se, & suat: vel factus erat frater. de priuileg. c. vt priuilegium. vel quia ibi erat sepultura parentum. s. c. 1. nam & tunc debet ecclesia parochialis recipere canonicam, ex quò in eorum ecclesia sepelitur de iure, siue ex electione: sicut si præciperet ibi sepeliri. & hæc vera, quando est unum legatum factum ecclesie sepulturæ, hospitali, vel fratribus. Si autem sunt diuisa legata facta ecclesie a legatis hospitalis, habentis bona diuisa: tunc de relictis factis hospitali ecclesia parochialis nō exiget canonicam: sed tantummodo de relictis factis ecclesie sepulturæ: pone exemplum. si testator dicit [lego hoc ecclesie: & illud hospitali:] & est ratio primo casu, quia ea tantum, quæ relinquuntur ecclesie, pro sepultura relictæ videntur: & idè de illis ecclesia parochialis suam percipit portionem: ea verò, quæ sic separatim sunt hospitali legata, non uidentur relictæ pro sepultura: sed aliās pro anima. & idè de ipsis nihil est deducendū. Secundo casu principali quando est omnimoda vniō inter hospitalare, & ecclesiam: tunc de relictis ecclesie deducetur canonica portio, etiam si dicatur, q. non in tuitu ecclesie, sed hospitalis sit relictum, & econuerio. quia secundum prædicta de facto supposita ita sunt unita de iure, q. separari non possunt. ¶ Sed incidenter oppo. & videtur, q. se. nper inter hospitalare, & ecclesiam sit aliqua diuisio: q. prior clericorū sacerdos potest absoluere fratres. j. de sent. excom. c. canonica. quod non potest magister laicus. sol. dicit q. aliud non facit diuisio inter ecclesiam, & hospitalare: sed potius inter fratres clericos, & laicos: uel potius inter officia: nam officia distincta non inferunt diuisio. bonorū inter duos loca, si omnia inter eos sunt communia. nam & in eodē modo nosterio, & ecclesia officia sunt distincta. 89. dist. ca. singulis: quid dices: ubi bona sunt diuisa, & quis in infirmitate efficitur frater: & offert hospitali omnia bona. dic, q. ecclesia parochialis habebit partem, si de ista infirmitate decedit: alia secus. vt s. c. de his. ¶ Sed pone, q. quis relinquit mille vni ecclesie, apud quam elegerat sepulturam: qui tamen ibi sepeliri non potuit propter casum fortuitum. quia mortuus est bello, nec reperitur: uel locus ille ab hostibus occupatus: an parochialis ecclesia petet canonicam de hoc legato? videtur q. non: quia apud eam non est sepultus. unde ad relictum Pe. de Anch. sup. 3. Decr. CCCC 4 cap

capit ecclesia: non ut relictum pro sepultura, contrariū hic
 13 sentit Inno. f. q. debeat ex quo collige, q. relictum causa
 sepultura debetur, etiam si ibi sepultus non sit: cum per ec-
 clesiam non fiat, quominus eum ad sepulturam recipiat: &
 sic propter casum fortuitum ibi non sepelitur. Si autem qd
 mutauit voluntatem, & alibi sepulturam elegit: an uideatur
 legatum ademptum primæ ecclesiæ, & translatum ad istā?
 arg. q. sic in l. alumna. §. Seia. ff. de ali. le. reperio tamen dñm
 Fed. de Sen. in q. præmissa consuluisse, q. si non est quis se-
 pulchus in ecclesia, ubi debuit sepeliri: de relictis dicta eccle-
 siæ factis non debet habere ecclesia parochialis canonicā.
 nam sic habere duas canonicas: unam ab illa, in qua de fa-
 cto sepultus est, ut hic. & aliam ab illa, ubi debuit sepeliri. &
 hoc est absurdum. Item ecclesia legataria (postquam hic nō
 sepelit parochianum) non dicitur ecclesiæ parochiali iniu-
 riam inferre. Non ob. iura, quæ uidentur uelle, q. ista canoni-
 ca debeatur de relictis factis ecclesiæ, ubi elegit sepeliri. nā
 intellige. elegit cum effectu: quia de facto ibi sepultus est. ff.
 quod quisque iuris. l. i. in fin. & ita nō. consi. 10. ¶ Sed iuxta
 14 prædicta queritur de q. per eum disputata. ¶ quidam elegit
 sepulturam apud minores, uel prædicatores: & uni fratri in-
 tuitu parentelæ reliquit centum pro emptione librorum, uel
 16 alia de causa: an de istis centum debeatur quarta ecclesiæ pa-
 rochiali. Cy. de Pistorio consultus, de ista questione per do-
 minum Fed. de Sen. respondit, ut sequitur. aduertenda sunt
 uerba legislatoris, & ipsius constitutionis super cathedram.
 loquitur enim dicta constitutio in relictis, quæ pertinent ad
 uoluntatis voluntates. ff. de tab. ex. l. i. in fi. Item loquitur de da-
 tis: uel qualitercunq; donatis in morte, seu in infirmitate: un-
 de processerit mors, & sequuta fuerit sepultura: ut p. ista uer-
 ba uideatur legislator comprehendere omnem mortis cau-
 sa capionem: non tantum legatum, & mortis causa capionē.
 dicit enim datis & c. ubi cunq; n. de morte sit mentio, dicitur
 mortis causa fieri uel dari. ff. de don. cau. mor. l. Seia. §. fin. &
 mortis causa capitur quicquid occasione mortis accipitur.
 15 ¶ nam mortis causa capio est genus, & complectitur quic-
 quid propter mortem alicui obuenit. ff. de don. cau. mor. l. q.
 pretio. & l. mulier. & l. eum. & l. mortis causa capitur. & sic li-
 cet dicamus esse legatum, uel relictum ipsi fratri, & sui con-
 templatione tantum. & licet acquiratur ipsis fratribus in cō-
 muni præter uoluntatem defuncti: tamen est mortis causa
 capio. nam propter mortem ipsius datur, & acquiritur fra-
 tribus, tanquam per seruum ordinis: & sic capiunt pp. mor-
 tem. ex quo uidetur Cy. inferre quartam deberi ecclesiæ pa-
 rochiali de isto relictō factō uni fratri, intuitu parentelæ: qd
 tenet in dicta disputatione D. Fede. & est quarta disputatio
 in ordine consiliorum. adducit primò quod dixi, q. frater
 minor querit ordini. & non sibi. 2. q. 1. c. non dicatis. Inspi-
 cimus enim cui acquiritur, & non cui relinquitur. ff. de iu. pa.
 l. si uerò. & l. etiam. §. si debita. de bo. li. præterea regula pro-
 hibet omnem acquisitionem fratri in singulari in quodam
 c. dicitur [fratres nil sibi approprient.] & c. Tertio adducit
 tex. c. super cathedram. §. huiusmodi. ibi [directe, uel indire-
 ctè.] & c. ibi [aliis pro eisdem.] & ibi [nec alii, nec aliis.] præ-
 terea uidetur casus in c. requisisti. de testa. in fin. a contrario
 sensu, ibi circa eum qui potest propriū possidere: ergo si non
 potest, non uidetur curandum, cuius contemplatione relin-
 17 quatur. quia semper cum effectu intelligitur relictum mona-
 ste. de his, quæ si. a præ. c. cum apostolica. Item si diceremus
 contrarium, posset fieri fraus dictæ constitutioni, relinquen-
 do semper fratribus pro uestibus, & similib. quam fraudem
 dicta constitutio. §. ad hoc remouere intendit. & sic (ut dixi)
 concludit D. Fede. q. de relictis singularibus fratrib. debeat
 canonica, etiam si intuitu parentelæ relinquantur. ergo in
 ter eius consilia, consi. 149. reperio Old. consuluisse contra-
 rium: cui subscriperunt quidam alii Docto. Idem reperi in
 consilia Old. consi. 259. & loquitur in d. consilio p. hæc uer-

ba. uidetur, q. debeat dari quarta, considerato, q. quicquid
 qrit frater, querit conuentui, ut no. præleg. Inno. de priuile. c.
 cum olim. attendi ergo debet, cui queritur, non cui relinqui-
 tur. ff. de iure pa. l. qui contra. ff. de bon. lib. l. in seruitutem. §.
 si patroni. unde scriptum est, q. capacitas serui ex personæ
 domini, cui queritur. capacitate cognoscitur. ff. de lega. 1. l. si
 mihi, & tibi. §. regula. de serui. lega. l. & si maxime. & huic ui-
 detur assentire tex. c. super cathedram. dum dicit [distinctè,
 uel indistinctè ad certos, uel determinatos usus: de quibus
 quarta, siue canonica portio dari.] & c. sed de illo non cōsue-
 nit dari, ut c. requisisti. ad fi. ergo & c. Sed in contrarium ui-
 detur uerius. ad quod intelligendum, est sciendum: q. quidā
 sunt actus, qui ita conueniunt singulis, ut singuli sunt: quod
 nullo modo uniuersitati, ut audire diuina, & percipere sacra-
 menta. de sen. excom. c. si sententia. lib. 6. quidam sunt actus,
 qui ita conueniunt uniuersitati, q. non singulis, ut singuli sūt,
 ut creatio iudici, & sim. ff. de mu. & ho. l. fin. §. defensores. &
 C. de decurio. l. 2. li. 10. de elect. c. in Genesi. In proposito uī,
 q. recipere ad sepulturam competat fratribus ut Capitulo,
 non ut singulis. & sic dicta uerba in constitutione posita [fra-
 tribus ipsis] & c. debent intelligi complexiue, non de legato
 alicui fratri relictō. de reb. du. l. ciuibus. & l. cum senatus. ¶ nā
 causę in legato adiectæ imitantur naturam legatorum: & fa-
 ciunt secundum ipsarum uarietatem legatum ipsum ascribi,
 nunc paganico peculio, nunc castrensi. ff. de cast. pec. l. si for-
 tē. & l. si uxor. & l. castrense. & tale legatum intuitu sangui-
 nis, & parentelæ relictum non tam dicitur lucrum, quam de
 bitum: & ideo in societatem lucri, & questus non uenit. ff. p.
 socio. l. nec adiecit. & l. seq. & istis sub liberalitatis appella-
 tione debitum nature persoluerit. C. de impo. lu. descri. l. 1.
 ff. mand. l. si uerò non re. §. Papin. Nec ob. quod dictū est,
 q. acquirit monasterio: quia capacitas monasterii, non est cā
 quartæ: tunc enim procederent argumēta. sed sepultura, (cū
 sub singulari fratre locum non habeat) legatum sibi relictū
 in aliquo nō minuit, nec defalcatur, sicut dicitur in patre da-
 to tutore, qui si a tutela se excusat, legato sibi in testamento
 relictō priuatur: & tamen filius in eius potestate manens le-
 gatum capit sibi in eodem testamento relictum. ff. de excu-
 tuto. l. qui tutelam. 2. respon. & de excu. tuto. l. tutor petitus.
 §. 1. Nec obstant uerba constitutionis supraposita: quia res
 legatas, & modum legandi respiciunt: non autem ampliant
 legatorum personas. quia semper referuntur ad relictā fra-
 tribus ut collegio. ar. de ali. & cib. leg. l. a filio. §. vlti. & de le.
 3. l. quæsitum. §. 1. in 3. respon. & calumniosa est interpreta-
 tio, per quam transitur de quali ad quod. ff. de leg. 2. l. debi-
 tor. §. seruo. & ibi no. ita dicit subtiliter more suo. ex cuius di-
 ctis uidetur colligi, q. non solum coniuncto: sed et si ignoto
 fratri in singulari relinquat quartam, non debeat: sed tan-
 tummodo de relictis conuentui. ergo in relictō fratri extra-
 neo tenerem cum domino Fede. per no. s. per Io. And. post
 Inno. dum non facit differentiam quò ad dictam quartam,
 relinquantur hospitali, fratribus in singulari, uel ecclesiæ. In
 relictō factō consanguineo, (quia hic non habetur aliqua cō-
 sideratio ad conuentum, uel ordinem) teneo cum Old. ¶ Vi-
 timò queritur. dicitur hic, q. ille, qui sepeliuit alienum pato-
 chianum, qui non elegerat sepulturam, tenetur ad restitutio-
 nem. pone ergo, q. ille parochianus non poterat etiam sepe-
 18 liri in ecclesia parochiali (quia erat ciuitas interdicta,) & de
 facto sepultus est apud fratres ipsi inuitis: multa tamen pro-
 orationibus, & pro misis oblata sunt fratribus: an debeat
 ecclesia parochialis de istis habere quartam, uel totum? ui-
 detur q. totum, ut in illo tex. contrarium d. consi. 149. consu-
 luit D. Fed. nam ista fuerunt male accepta, & oblata, q. non
 uenient diuidenda. ff. fam. ercisc. l. cetera. §. sed & si quid. ad
 hoc facit quod dixi. s. post Inn. qui dicit sic. si uerò is, de quo
 agitur apud hospitalarios, non de iure: sed de facto sepultus
 est: de relictis eidem nec totum, nec partem redderet eccle-
 sia

si parochiali: sed corpus tantum, & oblationes omnes, quæ
 occasione sepulture factæ essent, ut s. c. ex parte. Non ob. illud
 c. quia debet intelligi, quando parochianus alibi sepul-
 tus de facto debebat apud suam ecclesiam sepeliri: tunc em̄
 in recompensationem iniuriæ sibi factæ, & propter laborē
 debet habere quartam. sed in casu nostro nulla sibi irroga-
 tur iniuria: cum nō habeat tunc ius sepeliendi propter inter-
 dictum. de pœ. & re. c. quod in te. & de priuile. c. cum & plan-
 tare. §. quod si templarii. & infert illa ratio: q. si ecclesia pa-
 rochialis est interdicta, sed non parochiani: q. parochianus
 tūc alibi sepultus ex electione, uel de iure (quia in sepulchro
 maiorum) dicto casu ecclesia parochialis non habebit quar-
 18 tam. quod no. ¶ Querit glo. ¶ quid de peregrinis decedenti-
 bus in peregrinatione, dicit ipsos sepeliendos ad ecclesiam
 maiorem. Io. And. in uiatore, q. sepelietur, ubi mortuus fuit.
 14. q. 1. in fi. Ego anno præterito, cum legerem Senis, fui in-
 terrogatus de stipendiariis. decesserat enim ibi D. Ioā. Asso-
 nis de Valdis capitaneus generalis gentis armorum domi-
 ni Comitis virtutum in guerra Florentinorum. nam ecclesia
 sancti Christophori, ubi decessit, petebat quartam ab eccle-
 sia cathedrali, ubi sepultus fuit: & ascendebat ad magnā sum-
 mam: cum funeralia, & mortuaria fuerint sumptuosa, & ma-
 gnifica multum. reperi præceptorem meum D. Per. de Peru-
 sio in tractatu quartæ parochialis tenere, q. nō debeatur si-
 bi illa quarta: quia est tanquam uiator ad mandatum domi-
 ni hinc inde discurrens: unde non dicitur contrahere domici-
 lium: cum eius mora non sit ibi perpetua: sed in motu con-
 sistat. facit l. assumptio. ff. ad munic. & licet secundum quos-
 dam non in ecclesia maiori: sed in parochiali, ubi decessit,
 deberet sepeliri, ut dixi s. c. de uxore. tamen huic ecclesiæ, si
 alibi sepulturam elegit, non debetur quarta. quia licet heat
 ius sepeliendi: non tamen iura funerandi: cum non mini-
 stret sibi ecclesia sacra. alle. consi. Fed. 246. de quo feci men-
 tionē. s. e. c. de uxore. illud consiliū dimittit nunc me in du-
 biū. an prædicta decisio sit uera, non declaro aliter modò.

ADDITIO.

¶ Dolus dans causam. Dolus dans causam testamento, an rescindat il-
 lud. Bald. in l. frater. C. qui testamen. face. post Bald. in l. 1. C. si quis ali-
 reita. prohi. Et doli appellatione uenit lra culpa. l. eum qui. §. is ad que.
 ff. de iur. in l. in actionibus. de in. litem iurand. an autem sit crimen. ui-
 de Barto. in l. 1. ff. de hieid. ius. tut. l. 1. §. non tantum. ff. de po. l. non exi-
 git. ff. de dolo.

S V M M A E.

- 1 Cadens de ponte, qui casu submergitur, non priuatur ecclesiastica se-
 pultura.
- 2 Peruens casu fortuito non priuatur legitima sepultura.
- 3 Interficere seipsam pro uirginitate seruanda, non est licitum.
- 4 Coicamus mortuo, cui coicamus uiuenti: & ecomerso.
- 5 Iudex an debeat pati, q. damnati ad mortem poenitentes eleuentur
 de furcis, & sepeliantur.
- 6 Mulier prægnans an sit sepelienda in cemeterio cum fetu.

EX parte. ¶ Qui de ponte cadens casu sub-
 mergitur, nō priuatur ecclesia-
 stica sepultura. secunda ibi. quocirca. ¶ Not. j. q. pa-
 rentes conuerti sunt de episcopo, qui non sinebat corpus
 huius domine sepulture tradi. nam cum debeat iudex alios
 ab ista molestatione compescere. ut l. nec corpora. ff. de reli.
 & sump. su. multò magis ipse debet à dicta molestia abstinere.
 re. j. de na. ex li. ven. c. 1. uidetur enim irrogari defuncto iniu-
 ria, si non permittitur sepeliri. ut ar. l. & si quid. §. iudex. ff. de
 reli. & sump. su. facit Auth. ut defun. fune. colla. 5. ¶ Secundo
 no. q. iste nobilis sollicitabat istam de stupro. quæ autem sic
 differentia inter stuprum, adulterium, & fornicationem. dic-
 19 ut no. 36. q. 1. §. cum ergo. in tex. & iste, ac isti garfiones sibi

fauentes, maximas patiuntur pœnas, ut patet. C. de rapt. vir.
 l. 1. & d. §. cum ergo. ¶ Tertio no. q. ista perit casu fortui-
 to, & sibi non imputatur quò ad sepulturam. simile nec quò
 ad bona: licet uideatur dedisse causam morti suæ. sed nō no-
 cet: postquam casu, non conscientia criminis, hoc fecit. ff. de
 bon. eor. qui mor. sibi con. l. vlti. ¶ Quarto no. q. ista potius
 aufugit, quam uellet pati stuprum. & tex. dicit, q. casu se oc-
 cidit. quid ergo, si se præcipitauit, credens euadere? gl. tenet,
 3 q. idem. de hoc etiam no. 13. di. c. notauit. ¶ Interficere autem
 seipsam pro uirginitate seruanda, non esset licitum, secundū
 Goffre. licet Ioan. An. referat hic historiam Hiero. quædam
 4 uirgines, ut uirginitatem morte seruarent, se in puteum pro-
 icisse. alleg. Hiero. contra Iou. li. 1. ¶ Quinto no. regu. ¶ cui
 communicamus uiuenti, communicamus & mortuo: a con-
 trario ergo sensu. cui non communicamus uiuenti: nec mor-
 tuo, ut j. c. proxi. ¶ Opp. contra reg. prædictam: & uidetur,
 quòd quandoque communicamus uiuenti: non tamen mor-
 tuo: ut patet in furibus, latronibus, raptoribus, & similibus,
 de quibus in gl. sol. dicit glo. fi. tex. huius. c. in fi. ponit regulā,
 quæ fallit in pluribus, quos glo. enumerat. & aduerte ad ca-
 sum illorum, qui pro suis sceleribus suspenduntur. nā isti ca-
 rent sepultura: nisi in uita poenituerint. 13. q. 2. c. fi. & clem. j.
 5 de pœn. & re. ¶ Sed de istis damnatis ad mortem poenitenti-
 bus queritur: an iudex debeat pati, ut eleuentur de furcis: ut
 sic sepeliantur. dicit Ioan. An. q. sine iudicis licentia nō sunt
 deponendi: petita tamen licentia, denegari non debet. de ca-
 da. pu. l. 1. 2. & 3. Item inter alios casus exceptos no. illū, cum
 quis decedit in peccato mortali. nam plures casus comple-
 ctitur, secundum Io. An. complectitur enim omnem paga-
 num, iudæum, hæreticum. de conse. dist. 1. ca. ecclesiæ. &
 c. seq. uirarium publicum. de usu. c. quia in omnibus. excom-
 municatum etiam minori. 23. q. 2. c. sanè quod super. talis. n.
 est à sacramentis ecclesiæ separatus. j. de cle. excom. c. si ce-
 lebrat. blasphemum impœnitentem. de ma. c. 2. monachum
 habentem proprium. de sta. mo. c. 2. & c. super. Item excōi-
 6 catum, & interdictum. j. c. proxi. omnes enim isti dicunt de
 7 cedere in peccato mortali: ideo sepultura priuati. ¶ ¶ Quid
 8 dicas de muliere prægnante, an sepelienda sit in cemeterio
 cum fetu? Recitat hic Gui. q. non. de consecra. di. 1. c. eccle-
 siam. & per Host. in summa. de consecra. eccle. uel alta. §. & an
 sit. uer. quid si mulier prægnans.

ADDITIO.

¶ De muliere prægnante. uide Ioan. de Tur. Crem. in c. ecclesiam. de con-
 secra. dist. 1.

S V M M A E.

- 1 Leprosi an sint in cemeterijs cum alijs sepeliendi, q. sic.
- 2 Excōicati reconciliati, etiam in mortis articulo, possunt in cemeterio
 sepeliri.
 Secus si non sint reconciliati. nu. 3.
- 3 Sepelentes publice excōicatos, nominatim interdictos, uel manife-
 stos usurarios: uel defunctos tempore interdicti, sunt ipso iure ex-
 communicati.
- 4 Prohibitus sepeliri, de iure debet exhumari, & proijci, nec facit lo-
 cum religiosum.
- 5 Excōicatus si discerni potest, debet procul eijci tam longè à cemeta-
 rio: q. ibi cantantes non possunt audiri.
- 6 Violentia est casus fortuitus.
- 7 Offi. excōicatorum si non possunt discerni à fidelibus, debent ibi re-
 manere.
- 8 Sepultura uilis non nocet iusto: nec celebri peccatori.
- 9 Admittitur aliquid ratione dubietatis, quod aliàs non admittere-
 tur.
- 10 Statutum est, q. propter quadam delicta atrocita debeat domus de-
 strui. delinquens habet partem domus inferioris: frater, uel alius
 superiorum: an destruetur dicta domus? q. non.

S Acris, Si ossa excommunicatorum sic sepul-
torum discerni possunt, exhumari, &
proiici debent: alia non. pramittit exordium ad pro-
bationem dicendorum. secunda ibi [vnde] soluendo distin-
guit: & secundum membrum prosequitur ibi. [quod sic di-
scerni.] Nota reg. vt quibus non communicamus, &c. fle-
profos non esse in cimiterio cum aliis tumulandos: cum alii
non communicent illis in vita. de ecclie. xdi. c. 2. & de coiug.
lepro. c. 1. Sed certè ratio, quare non communicatur lepro-
sis in uita, morte extinguitur, scilicet timor contagionis: quã
mortui à mortuo timere non possunt: cum mors omnia sol-
uat. in Authen. de nupt. §. deinceps. Item non debent negari
leprosis ecclesiastica sacramenta: ergo nec etiam sepultura.
¶ Secundò no. quod excommunicati reconciliati, etiam in
mortis articulo, possunt in cimiterio sepeliri. & talis recon-
ciliatio potest fieri, etiam per simplicem sacerdotem. j. c. fi.
de offic. ordin. ca. pastoralis. idem & si non reconciliati fuis-
sent: sed in eis appareat signa pœnitentię, vt dicit glo. 1.
¶ Tertio no. quod excommunicati non debent in cemite-
rio sepeliri. hodie per concilium Vien. qui sepeliunt publi-
cè excommunicatos, nominatim interdictos, uel manifestos
usurarios: uel qui defunctos sepeliunt tempore interdicti,
sunt excommunicati ipso iure, vt j. eod. ca. eos. vtrum autem
qui excommunicato communicat in morte, incurrat mino-
rem. Bert. quod sic. j. de priuileg. c. ad hoc. ¶ Quarto no. quod
debet exhumari, & proiici qui de iure non debuit sepeliri:
nec fortè secundum glo. facit locum religiosum. tu dic sine
fortè secundum Ioan. Go. & Vin. qui hoc no. §. de sacra. non
reit. c. 2. ¶ Quintò nota, quod si discerni potest excommu-
nicatus, debet procul eiici. & no. procul: quia facit contra il-
los, qui ponunt prope cimiterium cadauera excommunica-
torum. debent enim poni tam longè, quod vox clericorum can-
tantium ibi non possit audiri. argum. de pœ. & re. c. quod in
test. secundum Innoc. ¶ Sextò no. quod quod violentia est casus
fortuitus. ff. commod. l. ad eos. & l. 1. c. eod. potuisset etiam
esse casus ignorantia sacerdotis extranei sepelientis pere-
grinum: quem excommunicatum ignorauit, secundum Ho.
¶ Septimò no. quod si ossa excoicorum non possunt discer-
ni à fidelibus, debent excommunicati ratione diçte incerti-
tudinis in monasterio remanere. ex hoc collige, quod beneficio
alterius consequuntur, quod per se non haberet. sic dicimus
in pregnante damnata ad mortem: cuius executio differtur,
donec pariat, ut l. pragnante. de pœn. & ff. de sta. hom. l. Im-
perator. reconciliabitur tamen cimiterium omni casu, quo
excommunicatus in eo sepultus deprehenditur. j. de conse.
¶ eccle. vel alta. c. consulisti. &c. ¶ Octauò no. quod sepultura
vilis non nocet iusto: nec celebris peccatori. dicit tamen tex.
circa speciosam sepulturam non oportet ornamenta cū cor-
poribus condi. nec quid aliud huiusmodi. quod hominis sim-
plicioris fatum est: & in sepultura sumptu debet haberi ra-
tio facultatis, & ad ipsas referendum: non secundum quod testa-
tor disposuit, vt l. & si quid §. funeris. cum §. sequē. & se. ff. de
relig. & sump. fu. & de ista sepultura vili, uel celebri non cu-
randum. vide aliqua moralia hic per Io. An. ¶ Nonò, & vlti-
mò no. iura, quæ allegat vltima glo. quod ratione dubitationis
aliquid admittitur, quod aliàs non admitteretur. de quo 1. 1.
q. 3. c. nolite. & quod no. 4. 2. dist. ca. quiescamus. & quod not.
Ioan. And. j. de homi. ca. significasti. 3. uerfi. quod si discerni. &
quod no. 1. 3. q. 2. c. non exittimamus. & alia similia hic in no-
uella. Et ista induco ad quæst. In quibusdam locis sunt sta-
tuta, quod propter quædam pleiçta atrocita debet domus de-
strui: pone ergo, quod delinquens habet partem inferiorem do-
mus: frater, uel alius superiorem. quæritur, an dicta domus
debeat in totum destrui. si inspicimus delinquentem, sic. si
non delinquentem, debet stare, & non dirui. & pro hac par-
te facit iste tex. ut delinquens ex persona non delinquentis
illud beneficium consequatur. de ista quæst. uide per Cyn. in

1. & si feuerior. C. de infam. per Dyn. in l. non amplius. de le-
ga. 1. plenius per Barto. in l. Attilius. ff. de aqua plu. arcend.
vbi distinguit.

S U M M A E.

- 1 Clerici debent gratis concedere sepulturam morientibus.
- 2 Pravam consuetudinem de diocesi extirpare, spectat ad episcopum.
- 3 Terram puram, vt ibi fiat sepulchrum, potest dominus terræ uen-
dere.
- 4 Officium sepulture an possit uendi, quod non.
- 5 Sepulchrum proprium an quis possit habere in terra cimiteriata.
- 6 Cimiterium an possit accedere loco non sacro: religioso tamen.

A Bolendæ. Terra cimiteriata p se-
pultura custodienda vé-
di non debet. & pramittit abulum, quem secun-
dò tolli mandat. ibi [mandamus.] ¶ Not. j. clericos gratis
debere concedere sepulturam morientibus. & consuetudo
contraria reprobatur, vt hic. res enim sacræ, & religiosæ nõ
recipiunt æstimationem: ideò non cadit in eis emptio, & vé-
ditio: quæ non consistit sine pretio. Inst. de contrah. emptio.
¶ S. pretium. ¶ Secundò not. quod ad episcopum spectat prauã
consuetudinem de sua diocesi extirpare. de offi. ord. c. 1.
¶ Quærit gl. qualiter debeat intelligi ille text. cum quotidie
videamus clericos, maxime mendicantes, facere oppositum.
nam habent locum, quem vocant paradisum: vbi non pmit-
tunt sepulturam effodi: nisi dentur centum. gl. distinguit in-
ter terram puram, terram iam cimiteriata, & officium se-
pulture. ¶ terram puram. ut ibi fiat sepulchrum potest dñs ter-
ræ vendere. & idem intelligas de capsa lapidea, uel lignea fa-
cta ad aliquem sepeliendum. nam, vt dicit glo. talis terra nõ
est religiosa, uel sacra. quandoq; est terra cimiteriata: quia
aliquis est ibi sepultus. & sic tunc non potest uendi. & ita lo-
quitur iste tex. ratio est, secundum gl. quia talis terra est sa-
cra: melius dixisset, religiosa: quando sine auctoritate Pon-
tificis corpus ibi humatum fuit. nam si auctoritate episcopi
consecrata esset terra pro cimiterio, diceretur sacra. ad hoc
vide, quod no. 1. 3. q. 2. c. in ecclesiastico. vbi differētia est in-
ter sacra, & religiosa. & aduerte, quia licet vas ligneum, uel
lapideum religiosum effectum non possit uendi priuato: ta-
men ecclesiæ ab ecclesia potest uendi, ad inlitar uasorum al-
taris. 10. q. 2. ca. hoc ius. ¶ tertio casu de officio sepulture an
possit uendi. dicit, quod non, à clerico, qui ratione beneficii ad
hoc tenetur: aliàs potest inde accipere pretium. quod intel-
lige non ex pacto: aliàs esset simonia. j. de simo. c. in tantum,
sñ Host. & c. non satis. dicit tamen glo. fi. quod licet clerici exi-
gere non possint: coguntur tamē laici pias, & laudabiles cõ-
suetudines obseruare, vt in ea patet. dicit circa hoc Hosti. quod
petens, caueat sibi: quia est vis in verbo. succumbit enim, si
petit pro terra, uel officio: nec prodesset consuetudo, ut hic.
Si autem dicat, quod de quolibet mortuo consuevit tantum dona-
ri presbytero, uel ecclesiæ, obtinebit, vt c. ad apostolicam. de
simo. & vide glo. huic similem. 1. 3. q. 2. §. item quæritur.
¶ Quærit Io. An. post Ho. tan in terra cimiteriata possit quod
habere proprium sepulchrum. dicit, quod non, quantum ad pro-
prietatem. ff. de re. di. l. in tm. §. sacro. potest tñ ipsum habere
quod ad usum: ut. l. ipse, & sui ibi sepeliantur. sic intelligit
§. c. 1. 1. 3. q. 2. c. Ebron. & c. Ioseph. ff. de rel. l. familiaria. adeo
quod inuito tali usufruario, alius inferri non potest. ff. de reli. l. 2. §.
si usufru. hoc uerum nisi ex causa: cum. f. alibi commodè se-
peliri nõ potest: sicut prædia, & calices à laicis concessa ali-
nari possunt, sñ Vin. Et idem potest censer de banchis, uel se-
dibus, quas quidam vendicant in ecclesiis, vt hic Venetiis. non
putat tñ Host. quod de iure scripto possint habere tale ius,
epo reclamante. arg. j. de custo. eucha. c. 2. & in hjs, quæ no. de

de arbi. c. contingit. sed uerum est, quod de gratia in hmoi tole-
rantur: sicut & in iure patronatus. j. de iure patro. c. 2. ¶ Se-
cundò quæro: quod vtrum cimiterium possit accedere loco nõ
sacro, tñ religioso: puta hospitali, uel templo. dicit Inn. quod nõ,
cum debeat esse consecratum, & sic non potest accedere lo-
co non sacro, ar. ff. de ædil. ed. l. iustissimè. & no. de rescric. c.
Rodulfus. in prin. hoc uerum, nisi hospitale habeat ecclesiã:
uel nisi rone priuilegii. dicit et Inn. quod licet cimiteriũ debeat
esse circa ecclesiã: pot tñ esse remotum: sicut in Francia, pp fec-
torem. Itè dicit, quod in vno cimiterio plures ecclesiæ pnt hre-
ius funerandi parochianos suos.

S U M M A E.

- 1 Excoicandus nullus est, nisi pro culpa manifesta.
- 2 Homicida, nisi pœnituerit, excommunicatur. Idem in incestuoso.
- 3 Presbyter potest, & debet excoicatum absolueri in extremis.
- 4 Forma seruanda est et in absolutione, quæ fit in mortis articulo.
- 5 Hæres tenentur satisfacere de homicidio, incestu, & alijs sceleribus à defuncto commissis.
- 6 Hæres eius, qui super contractu iurauit: an possit conueniri coram iudice ecclesiastico: sicut poterat defunctus.
- 7 Cautio de satisfaciendo premissa sacerdoti non solum habet uim litis contestationis: sed etiam habet uim sententię.
- 8 Dos si repetatur uxore defuncta, poterit opponi exceptio adulterij commissi in uita.
- 9 Confessio habet uim litis contestationis, si lis non est contestata: sed reus est confessus crimen.

P Arochiano. Excommunicatus, qui
per suum presbyterum
fuit absolutus in morte, sepeliri debet: & ad satis-
faciendum cogentur hæreses. secunda ibi [sed eius.] ¶ Not.
j. quod iste fuit excommunicatus pro manifestis excessibus. &
sic no. Ab. ¶ nullum excommunicandum, nisi pro culpa ma-
nifesta. ¶ Secundò no. quod homicida (nisi pœnituerit) excom-
municatur. Idem in falso teste. 2. q. 3. c. itaq;. Idem in ince-
stoso. j. de eo, qui cognouit. consan. vx. suæ. cap. Iordane.
¶ Tertio no. & collige, quod pluribus excessibus exco-
municatur quis. & si vna excommunicatione, non sufficit ad ab-
solutionem de vno satisfacere. pluries etiam excommunica-
ri quis potest. quod dic, vt j. de iudeis. cap. ita quorundam.
¶ Quarto no. quod in extremis iste fuit absolutus per presby-
terum: quod facere potest. 1. 7. q. 4. ca. si quis suadente. nul-
lus autem inferior à presbytero absoluit ab excommunica-
tione. de hoc. de of. or. c. pastoralis. & de sen. excom. c. 2. no-
bis. 2. in gl. per pactum. per Io. An. ¶ Quintò no. quod etiam in
absolutione, quæ fit in mortis articulo, est forma seruanda.
iurare enim debet, quod stabit mandatis ecclesiæ. & si reconua-
lescit, & non faciat, reincident in excoicationis sententiã ipso
facto, vt c. eos. j. de sen. excom. li. 6. ¶ Sextò no. Ab. pœniten-
tem, licet obligatum ad debitum, sepeliri. facit quod dixi §.
c. ex parte. proliant et huic pœnitenti suffragia: de quibus 1. 3.
q. 2. c. animæ defunctorum. hæc autem suffragia Pet. enume-
rat in duobus uersibus.
Missa frequens, sanctæ preces, ieiunia sacra.
Defunctis profunt: prodest elemosyna crebra.
¶ Septimò no. quod hæreses tenentur satisfacere de homici-
dio, incestu, & alijs sceleribus à defuncto commissis. Sed di-
ces. quomodo satisfiet de homicidio: cum liberum corpus
occisum non recipiat æstimationem: nec etiam incestus? dic,
quod seruus fuit occisus. ff. ad leg. Aquil. l. qua actio. §. si quis. &
si qua. pau. fe. di. l. ex hac. uel posset hæres de homicidio tene-
ri ad pœnam consuetudinariam: de qua de delic. pue. c. refe-
rente. uel alia, de qua. de vi. & vi. c. 1. pro incestu non uidetur
hæres teneri: nisi bona incestuosi peruenerit ut ad hæredem:

27. q. 2. c. si quis rapuerit. alia uerò delicta hic enumerata bñ
possunt congruè æstimari. ¶ Octauò no. Ab. hære-
dem debere conueniri, vbi debuit defunctus. & inducit ad
quod tan hæres eius, qui super contractu iurauit, conueniri pos-
sit coram iudice ecclesiastico: sicut poterat defunctus, per c.
cum C. laicus. de foro compe. li. 6. dicit, quod sic. ar. de fo. cõp.
c. dilecti. & sic dicit fuisse sententiam, & appellatum à sen-
tentiã: & tandem postea confirmata. contrarium tenet Ioan.
And. per dictum c. cum. C. ibi iuram à se præstitum. ¶ c. præ-
terea iuramentum ex parte iurantis est personale, & ad hæ-
redem non transmittitur. de iureiur. c. ueritatis. & l. generali-
ter. post prin. C. de re. cre. facit §. de of. deleg. c. prudentiam.
in fi. Non ob. C. de prob. Auth. quod obtinet. quia licet asser-
tioni testatoris, qui iurauit, teneantur hæreses: non tamen p-
id arctantur ad periurium: nec accumulatur forum foro. fa-
cit quod no. Io. And. §. tit. 1. c. fin. in glo. vñ quod &c. ita dicit
Io. An. quod no. nam licet hæres debeat se defendere in lo-
co, vbi debuit defunctus, vt l. hæres absens. in prin. ff. de iud.
tamen hoc non debet, si rone iuramenti solum nõ fortiat
forum. nam tale forum fortitur, non rone territorij, uel per-
sonæ subiectæ tempore contractus foro ecclesiastico: sed pp
peccatum commissum, postea deierando: cuius periurij nõ
concernit hæreses. & hæc ratione confirmo opi. dñi Io. And.
¶ Opp. dñ hic, quod hæreses tenentur satisfacere ex delicto de-
functi. sed contra. C. ex delic. defun. l. una. nam crimina mor-
te extinguuntur. 2. 3. dist. c. quorundam. & 10. q. 1. c. j. & q. 2.
in summa. solu. glo. fi. dicit, quod aliud sñ leges: aliud sñ cano-
nes. Nam sñ leges distinguitur. quia aut lis est contestata: &
tenetur. aut non: & tunc aut crimen descendit ex contractu:
& tenetur. aut ex delicto: & tunc aut aliquid ad hæredem p-
uenit: & tenetur. aut nihil peruenit: & non tenetur de iure ci-
uili, nisi in conditione furtiua, & in primipilario. de iure ve-
rò canonico, etiam si nihil peruenit, simpliciter tenetur, ut
hic, & ita sentit glo. hic, & vbiq;. Sed Inn. dicit, quod illud c. hoc
non probat: quia hic non agebatur contra hæredem ex de-
licto defuncti: sed ex cautione à sacerdotibus recepta: qui non
absoluit excommunicatum: nisi caueat de satisfaciendo. de
app. c. qua fronte. §. sanè. & ex illa stip. agent quorum inter-
est. ff. rem pu. sal. fore. l. non quasi. imò si omittatur, intelli-
gitur apposita. ff. de adop. l. his uerbis. nam cum in absolutione
requiratur cordis contritio, & pœnitentia de delicto: quod uult
absolui, & hoc petit: tacitè uñ uelle satisfacere, sine qua peti-
ta absolutio non prodesset. ar. optimum. ff. de acq. hæred. l. il-
lud. cum simil. Host. ¶ dicit, quod talis cautio. l. de satisfaciendo
præstita sacerdoti non solum habet vim lit. conte. sed etiam
(quod plus est) habet vim sententię. nam sola confessio de-
linquentis habet vim litis conte. & cuiusdam quasi contra-
ctus: ut actio fiat transmissoria ad hæreses, vt no. Spe. in ti. de
interrog. §. 2. uerfi. quid si is. & Bar. in l. 1. de priua. delic. ubi
super isto articulo plenius sic distinguit: aut pœna imponit
ipso iure à lege: & transit contra hæredem, vt patet in crimi-
ne hæresis, læsæ maiestatis, & similibus. vt l. commissa. de pu-
bli. & de hære. c. uergentis. aut ab homine: & tunc aut deli-
ctum pœnale committitur circa contractum: aut extra con-
tractum. primo casu aut purgatur per actio. descendente ex
eo contractu: & transit contra hæredem, ut l. ex contractib.
& l. in depositi. de act. & obl. aut per aliam legem: & tunc si-
ue dolus sit commissus in contractu, siue extra. & distingue-
tur aut lis est contestata: & datur cõtra hæredem, vt l. 1. c. si ex
delic. de fallit in l. 2. ad l. Iul. repe. sñ unam leq. aut non est
contesta. & tunc non datur contra hæredem: nisi in id, quod
ad eum peruenit, & non ultra. fallit in conditione furtiua.
Rationem fallentiæ ibi uide per eum. & in Spe. de accu. §. 1.
uer. quid si latro. Item fallit in d. l. 2. sñ aliam leq. & hoc de
iure ciuili. de iure autem canonico, dicit ipse, quod quædam sunt
actiones pœnales ex utraque parte: & illa non transeunt cõ-
tra hæreses aliquo iure: nisi sñ distinctionem præcedentem. quæ-

quædam sunt pœnales ex parte rei: sed persecutoria ex parte actoris: isto casu differt ius civile à iure canonico. nam de iure civili non datur, nisi quatenus peruenit: vel litis contest. sed de iure canonico datur indistinctè, vt in isto c. fin. & hoc sentit glo. in dicta causa. 24. q. 2. in summa. & adde, quòd vbi pœna infligitur per viam exceptionis ante litem non contestat. transit contra hæredes. ¶ pone in vxore defuncta ante accusationem adulterii. nam maritus conuentus ab hæredibus su per dote, poterit excipere de adulterio, vt l. fi. C. de adul. ad hoc vide l. 3. §. 4. ff. qd quisq; iuris. vbi de hoc gl. no. ¶ Quærit incidenter Bar. si non est lis contest. sed reus est confessus crimen. ¶ dic qd confessio isto casu habet vim litis contest. vt no. Spe. in d. uerfi. quid si latro. quod Bar. dicit uerum in confessione vera: sed ficta non nocet heredi, vt l. eius qui delatorè. de iure fi. quod est no. nam statuta disponunt, qd cõtumax habeatur pro confesso: si tamen post contumaciam, & añ cõ demnationem reus decedat, non tenebitur hæres ad pœnã: licet post sniam, vel lit. conte. teneatur, vt l. ex iudiciorum. ff. de accu. contumacia trñ, dicit Bar. qd sufficit in actionib. ciuilibus: qd fiat actio transitoria ad hæredes, per l. vt perfectius. de an. exce. subdit ibi, quid in successore in dignitate: an tenebitur ex delicto prædecessoris. dic vt no. Inn. s. de ord. cog. c. cum dilectus. vbi Bar. remittit.

ADDITIO.

¶ Quod facere potest, & debet: aliàs punitur. 26. q. 6. c. si presbyter.

De parochijs.

S V M M A E.

- 1 Parochia quid sit.
- 2 Ius parochiale in quo consistat.
- 3 Parochiani an possint cogi ad oblationes faciendas.

DICTVM est s. de quodam iure parochiali, quod in funerando consistit: nunc de illo tractat in genere. habetur de materia l. 3. q. 2. & per totum. facit 9. q. 2. & 16. q. 5. per totum. cõueniunt multa iura huius voluminis, qd hic numerat Io. An. Qui primò quærit ¶ qd est parochia. dicit, qd est locus, in quo degit populus alicui ecclesiæ deputatus, & finibus limitatus. dñr aut parochia, qua si preparatio, vel partitio curæ. quia rector ecclesiæ curã habet animarum totius populi in limites congregati: vnde dñr regere populum. j. de cap. mo. c. 1. ¶ ¶ Secundo qro, in quo consistat ius parochiale. Io. An. post Inno. & Host. dicit, qd in multis. primò quia parochiani debent diebus audire Missam in parochia sua, & non alibi, vt in ca. 2. Secundo in decimis personalibus percipiendis: quæ de iure cõmuni debentur parochiali ecclesiæ, sñ Inno. j. de deci. c. cum contingat. & c. apostolicæ. tertio in pœnitentiis, sepulturis, benedictionibus nubentium, & aliis sacramentis percipiendis à parochiali sacerdote, vt ibi. & j. de pœn. & re. c. omnis. & s. ti. l. c. 1. & 2. & per totum. Quarto in perceptione oblationũ. 10. q. 1. c. quia sacerdotes. & c. sanctorum. ¶ Circa istas oblationes quæro post eos: ¶ an ad ipsas faciendas parochiani possint cogi. vñ qd sic. nam dicit canon [omnis Christianus procuret ad Missarum solemnã aliquid Deo offerre.] de cõsec. dist. c. omnis. & ibi no. nam & qnq; possunt cogi ad præstandum aliquid pro aliis sacramentis. de simo. c. ad apostolicã. In contrarium arguitur, qd sint volũtariæ. pbat Matth. 5. ibi [si offers munus tuum ad altare.] & Exodi 25. in prin. [ab homine, qui offert vitroneus, accipere.] quid dicendũ. respon. beatus Tho. secunda secundæ q. 86. arti. 1. dicit, qd est oblatio, quæ offertur, consumenda in sacrificiũ. de qua Exo-

di 29. & Leuitici 2. & ista est oblatio, & sacrificium. est etiã oblatio rei manere debentis in diuino cultu: vel consumendæ in vsu ministrorum. & hæ sunt voluntariæ per superius inducã. fallit in quatuor casibus. primus qñ rōne census (qa hêt fundum ab ecclesia) aliquid offerre tenetur. secundo cum aliquis in testõ, vel inter viuos obligatus est ad aliquid offerendum. tertio, cum clerici ecclesiæ non habent vnde sustententur. arg. 32. dist. c. præter hoc. quartò propter consuetudinẽ, vt d. c. ad apostolicã. & hæ duæ vltimæ solent esse voluntariæ quò ad quantitatem, & speciem: quæ offertur. ad illas tamen per superiorem cogentur: non per subtractionem sacramentorum per ipsum, cui debetur, vt no. Io. An. hic & j. c. 1. quamuis. vbi etiam de hoc. quinto principaliter ius parochiale consistit in perceptione canonicæ portionis: quam precipit parochialis ecclesia ab alia: in qua parochianus elegit sepulturã. s. c. 1. Itẽ & cura vñ esse de iure parochiali. de pb. c. de multa. §. 1. & c. extirpanda. §. q. uerò. qd in quibus consistat, vide qd legitur, & no. s. de ele. c. dudum. 2. §. tandẽ. & j. de pe. c. omnis. tangit hæc de canonica epãli, quo iure debeatur. de quo plenius in c. officii. s. de test.

ADDITIO.

¶ Parochia. Parochia fit per decem homines, ut no. Spec. in titu. de no. to. crimi. §. 8.

S V M M A E.

- 1 Cõuerso ad unitatem Ecclesiæ, Ecclesia nõ in totum restituit iura sua alteri iam collata.
- 2 Antiquior diuidit: & iunior eligit.
- 3 Senectus, & iuuentus qño considerantur in casu huius cap.
- 4 Diuisionem hereditatis non debet facere maior natus: sed qui diutius tractauit, & administrauit res hereditarias.
- 5 Canonista preferendus est legista: & habens vtrumq; gradum, habet alterum tantum.
- 6 Plebs in casu potest episcopum eligere.

SI episcopus. Ponit, qualiter diuidatur epatus inter epm substitutum epõ hæretico, & ipsum hæreticum reuersum, ex dispensatione receptum. dicit Io. An. non credo, qd diebus tuis practices istum casum. & si contingeret, Ecclesia aliter prouideret, substituto dando alium epatum: vel designando certos redditus, sñ eum. nos verò ætate nostra, si diuina cõmentia suffragante tolleretur illud de Ecclesia Dei, oporteret necessariò practicare illud cap. cum non posset de facili alius remanens in papatu promotis ab alio episcopis, archiepiscopis, & prælatis ceteris prouidere. Glo. prima, quæ est Tan. ponit casum: & vñ placere Innoc. dicenti, qd dispensatio fuit, & prouisio quod hic dñr. Ioan. And. post Host. & Ab. dicit, qd istud c. ponit ius commune: non dico in eo, qd ep̃s reuersus de hæresi recipiatur ad episcopatum: sed in eo, qd si dispensatiuè recipiatur: nec aliter disponat Ecclesia. nisi sit, qd restitutus cum substituto habeat episcopatum, locus erit diuisioni. de qua loquitur hoc c. & circa istam diuisionem duplex est intellectus. c. primus, vt iste sit sensus. qd loca, quæ remanserunt in fide (quæcunq; sint) habebit catholicus. loca verò reuera de heresi habebit reuersus: communia verò, in quibus erant catholici, & hæretici, illa diuidentur per medium hic positum. & hæc lect. vñ placere Inno. & Host. & secundũ hanc lect. vñ vbi ambæ partes. qui sequitur in tex. non ponitur pro æqualitate, vt dicit glo. sed pro partialitate: quia. f. erant ibi catholici, & hæretici. & sic quilibet faciebat ibi partem. illæ igitur diuidentur: aliæ verò non. Alia lectu. est, qd de locis fiat diuisio. puta vnus supra riuum, alter infra. vnus mótanam, alius planiciem. tene, quod vis, sñ Io. And. sed certè sñ primam lect. electio non posset dici: si sñ qd populi erant in se diuisi, loca cuilibet conferantur. In pluribus ergo locis, non

ADDITIO.

¶ Antiquior. Io. de Anz. ponit hoc j. de accu. c. qualiter.

S V M M A E.

- 1 Missam quilibet tenetur audire diebus festis, & Dominicis in propria ecclesia.
- 2 Parochianus potest licite contemnere rectorem notorium fornicarium, & præsulum ab ecclesia.
- 3 Repertus in non sua parochiali ecclesia diebus Dominicis, det abiici monitione uerbali.
- Et quid si monitus non uult exire. nu. 4.
- 5 Alienus parochianus quis dicatur.

VT dominicis. Not. j. ¶ argumẽtũ, qd quilibet diebus Dominicis, & festis tenetur audire Missam in propria ecclesia. de istis diebus festis habetur de consecr. dist. 3. cap. 1. similiter his diebus tenetur offerre. de consecr. dist. 1. c. omnis Christianus. diebus autem priuatis potest quis audire Missam, vbi uult: nec offerre tenetur. de consecr. dist. 1. c. si quis extra. remittit Host. ad summam. eod. c. §. in quibus. Et cum iste tex. moneat presbyteros, vt plebem interrogent, & collige, qd si dicta monitione neglecta, sacerdos alterius parochianum recipit ad diuina, ad confessionẽ, ad iudicium, vel ad sepulturam: vel ab illo recipit decimas, furtum quodammodo, & rapinam committit. s. de ele. c. dudum. 2. facit quod no. s. titu. l. c. 1. in fi. secundum Ho. ¶ Secundo no. qd dicitur. [contempto.] quod sonat in vitium: quæ sic non habet parochianus iustam causam non audiendi diuina à proprio sacerdote. secus si habet iustam causam (vt in firmitatis, absentia, vel quia est notorius fornicator, & præsulum ab ecclesia. ¶ talem enim rectorẽ licitum est parochiano contemnere. s. de coha. cle. & mu. c. nostra. ¶ Tertio not. ¶ qd repertus in non sua parochiali ecclesia diebus Dominicis debet abiici. quod intelligit Inno. potius monitione uerbali, qd uolenta per manus iniectioem. hoc enim semper tuus, vt probant moralia, quæ allegat Io. And. & probatur in l. 3. de pignor. ¶ Si tamen monitus nollet exire: & presbyter celebrare uolens rogaret parochianos: & illis præciperet, qd illum expellerent: non essent præcipientes, nec expellentes excommunicati, per c. vt famæ. §. laici. j. de senten. excom. Ille enim se ingerit, Diabolo suadente: & eiiciens excusatur per imperium ordinariæ potestatis. 11. quæst. 3. ca. qui resistit. & sic ipse se ingerens potius diceretur offendere, quàm offendi. ¶ Quærit glo. 1. ¶ quis dicatur alienus parochianus. dic vt in ea. cui adde j. de sepul. c. 2. lib. 6. de scholari remittit Hostien. ad summam. eo. ti. §. quis intelligitur. verfic. quid de scholaribus.

S V M M A E.

- 1 Alienum parochianum nullus debet iudicare: nec ad sacramenta ecclesiæ recipere.
- 2 Ordinare qui non potest: nec iudicare.

NVILUS No. j. ¶ nullus potest iudicare alienũ parochianum: qd est verũ, siue agatur de foro pñali: siue de foro iudiciali: siue contentioso. vnde nec ad sacramenta ecclesiæ illum recipiet: imò nec in ecclesia, vt s. proxi. c. ¶ Secundo no. reg. ¶ qd nõ potest ordinare: nec iudicare. contra quam regulam op. de pñtis inferioribus ab epõ: qui habent præter iudicandi, nõ ordinandi. fol. dicit gl. accipe illam reg. in episcopo, qui si non potest ordinare: ergo nec iudicare. puta homines nõ suę diocesis: vel loquitur de sententia depositionis ab ordine. quam nullus profert, nisi qui ordinẽ dare pot. & tũc litera est plac. de Anch. sup. 3. Decr. DDDD na,

non attento cuius fidem secuti fuerint, diuidantur, vt dicitur in prin. c. In vno verò loco, vel pluribus, vbi ambæ partes æquales fuerint, seruetur qd dñr in ver. qd si fortè. usq; ad finem. ¶ No. j. ¶ qd conuerso ad unitatẽ Ecclesiæ Ecclesia non in totum restituit iura sua, alteri iam collata: sed partẽ. & hoc ex dispensatione, vt dicit j. glo. nam de iure cõi restõnis beneficium non reuocat, quæ in alterum deprehenduntur alienata. facit ad no. per me. s. de suc. abint. c. 1. & Bar. in l. Gallus. §. & quid si tm. de lib. & posth. & per Cy. in l. fi. C. de sen. pas. ¶ Scdò no. qd qñcunq; in vno epatu sunt duo ep̃i: & diuidit inter se loca in administratione, & spiritualium: vñ hæc diuisio vindicare sibi locum. & hoc et est ex dispensatione de iure communi. contra. s. de præb. c. cum non ignores. facit. c. qm. s. de off. ord. vbi imminente necessitate diocesis, prouidetur de duobus, non quò ad titulum: sed quò ad diuisionẽ administrationis: sicut in simili in l. inter tutorem. ff. de admist. tu. hic verò vtriq; videtur prouisum esse de certo. ¶ Ter tiò no. ¶ qd antiquior diuidit: iunior eligit. Simile, cum maior minorem prouocat ad diuisionem, vt C. de præd. mino. l. inter minores. & l. iubemus. C. de sacrosan. eccl. ¶ Quartò no. ¶ qd quò ad casum huius c. senectus, & iuuentus non consideratur ex ætate: sed ex administratione: vt ille antiquior censetur, qui diutius administravit: licet tempore sit fortè iunior. & ratio est: quia ille, qui plus rexit dignitatem, præsumitur habere pleniorẽ notitiã omnium: qis, qui minori tempore fuit in episcopatu. ex quo no. Host. & Ab. ¶ qd diuisionem hereditatis facere debet non maior natus: sed qd diutius tractauit, & administravit res hereditarias. & inter socios studij, qui diutius fuit in studio. & illud, quod hic dicitur in diuisione bonorum, non habet locum in honorũ exhibitione, vt in sedibus, & aliis. nam inter episcopos, & alios ordinatos pares gradu inspicimus tempus ordinationis: non ætatis ipsorum. vt c. concilia. §. ex concilio. 17. dist. Si autem non sint dignitate pares: præfertur maior in dignitate, etiam posterius ordinatus, vt ibi no. similiter inter dignitates pares præfertur ordinatus à principe, vt c. per tuas. de maior. & obed. ex his colligo inter doctores prærogatiuum esse in tẽpore doctoratus. ¶ ¶ Vtrum autem canonista legista: uel conuerso: vel habens vtrumq; gradum habenti alterum præferatur. ratio facit, qd sic: quia duo vincula rumpunt vnum, vt l. fina. C. de adopt. quod est fortè verum: nisi ille, qui satis mediocriter studiuisset in una facultate tantum, assumeret gradum in altera sibi incognita: vt vidi quosdam rubricas in alia ignorantes. ¶ Quintò not. in versi. si autem partes, & c. quòd vbi omnia sunt paria inter duos, fauendum est episcopo maioris temporis. ratio est, secundum gl. quia antiquior citius mori præsumitur. & sic intelligit antiquitatem respectu ætatis: non ordinationis episcopi, ratione prædictã, quia citius morietur, vt l. hereditatum. ff. ad leg. fal. Ho. intelligit de episcopo, qui maiori tempore seruit in episcopatu: nõ de seniori ætate: sit ratio, secundum eum: quia ille, qui fuit grauius in onere diuisionis: æquum fuit, vt leuaretur iuxta reg. qui in vno grauiatur. & c. de iure iur. l. eum qui. facit de trãslatio. c. 2. ad fi. posset tamen glo. intelligi, cum æqualitas est in tempore: vt sic ceteris paribus, senectuti deferatur: quæ semper venerabilis visa est, vt de iure immu. l. semper in ciuitate nostra senectus. & c. ¶ Sextò no. quòd plebi datur ius eligendi alterum ex duobus episcopis. & est contra c. sacrosancta. & c. Massana. s. de electio. dic quòd ista electio non tribuit illis nouum titulum: sed corroborat antiquum: & in re dubia prouidet populi suffragia, vt s. de elect. c. innotuit. & honestũ etiam est post electionem requirere plebis assensum: sicut principis, vt s. de elect. ca. cum terra. ipsorum enim interest habere bonum, sub quo non patitur famẽ, & sitim: deo quãdoq; admittuntur ad contradicendum, vt infra de accusat. c. super his.

na, sicut in Io. And. ¶ Secundo oppo. de iudicibus delegatis: qui ordinare ex delegatione possunt: non autem iudicare. So. dicit Io. An. intellige hunc tex. in ordinario: non in delegato. & de materia huius ca. vide q. 2. per totum. & maxime in c. 2. ad fi. vbi de hoc &c.

S U M M A E.

- 1 Cohærentia, quæ adh. eret finibus, est terminanda arbitrio boni viri.
- 2 Iura loquentia de limitibus episcopatum non præscribendis, habent locum in limitibus parochiarum.
- 3 Limes non possunt præscribi.
- 4 Principes an bene faciant, occupando limites, & regna ab alijs possessi.
- 5 Limes quid sit. Et cuius sit num. 6. An possit præscribi. nu. 8.
- 7 Flumen si sit limes inter duos epatus, vel ciuitates: & mutato alueo, cursum cepit intra territorium alterius epatus: ex ista mutatione limes antiquus non intelligitur mutatus.

SVper eo. Fines parochiarum, de quibus constat: vel cohærentia finibus præscribi non possunt. communis diuifio. secunda ibi respondemus. ¶ Nota primò, qd canones prohibent præscriptionem in his, quæ cohærent finibus. ista autem cohærentia est boni viri arbitrio terminanda. quid enim, si finibus cohæret prædium latitudinis plurium leucarum: absurdum esset dicere, quòd in isto cessaret præscriptio. intelligitur ergo dicta cohærentia esse distantia boni viri arbitrio limitanda: quæ potius intellectu possit concipi: quam ore exprimi. vt in simili dicitur in l. ratum. ff. de sol. secundum Pe. & Ab. ¶ Secundo no. qd iura loquentia de limitibus episcopatum non præscribendis, habent locum in limitibus parochiarum. est autem inter ipsos differentia in tempore. nã episcopatus fuerunt limitati ante aduentum: parochiæ verò postea. 8 r. di. c. 1. 93. di. c. 1. 13. q. 1. c. 1. in quibusdam. ¶ Tertio no. qd limites non possunt præscribi, de quo s. de præscri. c. quia indicante. dicam j. ¶ Quarto post Ioan. An. an illud, quod hic dicitur de finibus non præscribendis, habeat locum in baroniis temporalibus. l. videtur innuere, qd idem. C. de fin. li. 1. agror. li. 1. C. de of. præsi. Aphrice. l. in nomine Domini. ante mediũ. & in 10. col. de feu. alie. c. imperialem. §. præterea. Host. dicit, qd de facto videmus comitatus tota die minui, & augeri: ppter quam varietatem ad eorum terminos non recurrit Ecclesia. ¶ 10 r. di. c. puenit. de reli. do. c. 1. ¶ Vtrũ autem principes bene faciant sic occupare. videtur, qd sic, per illud Sapien. 2. [Opprimamus pauperem potestatem: & non parcamus viduæ: sit autem fortitudo nostra lex iniustitia.] ad hoc Ge. 1. Bndixit illis Deus, & ait [Crescite & multiplicamini: & replete terram: & subiicite eam.] & psal. [Cælum cæli dño: terram autem dedit filiis hominum.] quasi concedatur occupanti. dicit Host. qd in initio mundi hoc licitum fuit: vbi territoria erant vacua, & in bonis nullius: vñ dictũ fuit [quicquid calcauerit pes tuus, tuum sit.] &c. sed postea de iure gẽ. dñia sunt distincta: vt l. ex hoc iure. ff. de iust. & iu. & 1. di. c. ius gen. & pro tanto hodie non liceret inuadere, quæ ab alijs possidentur: nisi forte possessa ab infidelibus, sicut Host. Inn. aliter, vt no. j. de voto. c. quod super his. quædam et hodie remanserunt per neminem occupata [vt aues, pisces, apes, thesauri, fere, animalia, gemmæ, lapilli, & similia] ista etiam hodie (quia in nullius bonis sunt) occupanti conceduntur, vt patet Infti. de re. diu. per totum. & ff. de rerum di. l. 1. quilibet ergo suis terminis sit contentus. s. ti. 1. c. 1. de proba. c. ex literis. & 18. q. 6. per totum. & Host. in summa. in ti. de præscri. sub rub. de præscrip. re. immo. ¶ Secundo quæro. quid est limes. dicit Io. And. qd est longitudo, vel latitudo, spaciũ a spacio distin-

guis. & in tali limite nil potest esse. quia: linea tñ est, in qua apparet lapis, quo diuiditur ager ab agro: & talis lapis proprie, & in stricta significatione limes appellatur. vnde Vir. *Limes erat positus: litem discerneret agri.* Verumtamen non sic strictè accipiuntur limites episcopatum. sed montes, flumina, & paludes solent episcopatus diuidere, & limites esse. ¶ Sed tunc occurrit dubium: cuius erit limes a ille quòd ad vsũ. quidam dicunt, qd erit cõs vtriusq; episcopi pro diuifio. alii dicunt, qd in nullius bonis erit: sicut nec res sacræ, & religiose. Infti. de re. diu. §. nullius aut. Tertii autem (& melius) secundum Io. An. qd talis limes diuisus intelligitur inter ipsos ipso iure: licet nunquam actu diuisus fuerit. & si ecclesia sit in medio limitis, erit inter duas ecclesias diuidenda: & ante diuisionem communis intelligitur inter eos quòd ad iura parochialia: sicut arbor nata in confinio, est communis, vt ff. com. di. l. arbor. nec talem ecclesiam præscribet vnus contra alterum. 16. q. 3. c. inter maioratos. Inn. tamen dixit quòd ad proprietatem, & quòd ad ius patronatus, ea, quæ sunt in limitibus, vel circa limites, præscribi possunt. 16. q. 3. c. volumus. dicam in se. q. qd si de illa ecclesia non possunt fieri duo: superior ordinabit, qd alternis annis, & iuribus de ipsa disponant. vt l. quoti. de vsu. & de iure patr. cle. si plures. alii dicunt, qd illius solius erit ecclesia: in cuius parte caput positum est, vt ff. de reli. & sump. fu. l. cum in diuersis. sed quod proximè dixi Io. And. equius videtur: & sic dicit ipse, tene s. de transla. c. fin. & quod not. de sepul. c. 2. lib. 6. & quod dixi de ecclesia (quòd est communis) idem dicas in flumine habito pro limite: quod si desiccatum fuerit, per longitudinem, siue latitudinem diuisum intelligitur: quatenus episcopatus hinc inde ei adhæret. ar. Inft. de re. diu. §. in sua. secundum Ioan. An. Et aduerte, qd dicit [desiccatum.] qd potest contingere, si flumen mutauit alueum. ex quo colligitur, qd si flumen sit limes inter duos episcopatus, vel ciuitates: & mutato alueo cursum cepit intra territorium alterius episcopatus, & ciuitatis: quòd ex ista mutatione limes antiquus non intelligitur immutatus: & (vt audiui) iam fuit ardua quæstio hic Venetijs cum Domino Paduan. nam mare diuidit territorium hoc ab illo: mare autem ab 80. annis decreuit, bene p quinque milliaria, & vltra: de illo ergo terre no (quia est fertile) dubitatum extitit, cuius erit. ex eo quod dictum est, videtur, qd sit illius, postquam desiccatum est, cuius erat, cum aquis inundatũ erat. quod ad præfens alijs nõ declaro. ¶ Tertio quæro, & reuoco in dubiũ. ¶ an limes possit præscribi. dicit Innocen. quòd si ibi limites non sint distincti, ferè secundum omnes locum habet præscriptio, & in p uincijs, & in episcopatibus, & in parochijs, & quòd ad omnia iura. 16. quæst. 3. & hoc intelligendum est. vbi verò distincti sunt, dicunt ferè omnes, quòd nec limes præscribi potest: nec quòd limiti est annexum. 16. q. 3. c. licet in regulis. & c. dilecto. quod autem remotum est à limite, quòd ad omnia iura præscribi potest: licet infra alterius limites contineatur. alii (vt Gui. Tan. Ala. & alii) dicunt, quòd etiam remotum à limite præscribi non potest quòd ad iura merè spiritualia: siue sint de lege iurisdictionum: siue diœcesana. s. de of. or. c. conque rente. & c. dilectos. pro horum opi. facit de reli. do. c. 1. de præscrip. c. ad aures. & c. audit. & c. c. ex officii. in quibus oibus ostenditur, qd iura, quæ pertinent ad iurisdictionem, non potest præscribere vnus episcopus: vt infra limites alterius hoc exerceat: quia præsumitur ab initio vsurpatum: ex quo titulus non p batur. 17. q. 3. c. potest. sed bene potest præscribere: vt clericos alterius diœce. in sua ecclesia ordinet, & iudicet, secundum Inn. quod non admittit Host. nisi à suo episcopo represententur. s. de temp. or. c. quòd ad translationem. hoc autem certũ est, qd illud, quod remotum est à limite, præscribi potest. 16. q. 3. c. volumus. dummodo fines ex hoc non contingat confundi. quod dic, vt legitur, & no. j. de deci. c. c. si sint homines. secundum Host. faciunt illa ad consuetudinem, quæ est Floren. ibi

ibi enim est quædam ecclesia parochialis, habens populum: quæ ecclesia, & populus quòd ad omnia spiritualia sunt subiecti episcopo Fasilano. facit ad prædicta, quod no. in cap. n. mis. s. de iure iur.

A D D I T I O.

¶ Erit limes. vide Inno. in c. cum causam. de proba. & Bald. in margarita. vers. limes.

S U M M A E.

- 1 Populi terrarum, quæ ab hostibus occupantur: ubi ultimò se locant, intelliguntur constituere domicilium.
- 2 Iurisdicctio, quam quis habet in incolas & aduenas ratione domicilij expirat eo ipso, qd incola inde discedit.
- 3 Temporalia non debet quis ab eo exigere, cui non ministrat spiritualia.
- 4 Temporalia potest accipere à sponte soluente, etiam non curatus, si ministrat.
- 5 Decimæ prædiales solui debent rectoribus, in quorum parochijs prædialia illa consistunt.
- 6 Domicilia originis an retineat, qui se aliò ad habitandum contulit.
- 7 Collectæ, quæ imponuntur personæ, secundum a estimationem bonorũ, non debent solui à clericis.
- 8 Domicilium in loco quando dicatur quis habere.
- 9 Transferre domicilium de loco ad locum, est voluntarium.
- 10 Filius, pòt constituere domicilium sine consensu patris.
- 11 Sine domicilio an quis possit esse.
- 12 Forensis factus monachus, uel abbas sancti Georgij, an sit ciuis Venetiarum.
- 13 Rectores Capitulorum, & ecclesiarum, licet sint forenses: tamen post promotionem efficiuntur ciues.
- 14 Ciuis natus in comitatu an dicatur comitatensis. & econuerso.
- 15 Ciuis, & comitatensis qualiter differant.
- 16 Vxor an efficiatur ciuis ciuitatis mariti: an solium incola. Et an desinat esse ciuis suæ ciuitatis, unde traxit originem. n. 17.
- 18 Statuo cauetur, qd forensis non possit in territorio emere immobilia: an mulier inde oriunda alibi nupta poterit emere.
- 19 Vidua, mortuo viro, tenet eius domicilium.
- 20 Ciuitas acquisita ex conuentione, an transeat ad filios.

Significauit. Si parochianus domicilium transfert: primus prælatus in eo iura parochialia non vendicat. decimæ tamen prædiales suæ parochiæ sibi dentur. communis diuifio. secunda ibi fraternitati. ¶ Nota primò, quòd isti homines ante generalem occupationem terræ in alijs ciuitatibus elegerunt mansionem: & vltimò exinde postea peruenerunt ad ciuitatis habitationem. collige ergo, qd populi terrarum, quæ ab hostibus occupantur, vbi vltimò se locant: intelliguntur constituere domicilium. vtrum autem sic expulsi perdant nomen, & effectum vniuersitatis. dic vt notat Innocen. j. de oper. no. nunc. cap. 1. ¶ Secundo nota, qd iurisdicctio, quam quis habet in incolas, & aduenas, ratione domicilij, expirat eo ipso, quòd incola inde discedit: ita quòd in talem recedentem non potest postea exercere iurisdictionem: voluntaria ergo est domicilij constitutio, & mutatio, vt in reg. nihil tam naturale. de reg. iur. ¶ Tertio nota reg. ¶ non debet quis ab eo exigere temporalia: cui spiritualia nõ ministrat. exponit nõ ministrat. id est ministrare non debet. non enim sufficit de facto ministrare: vt ministrans spiritualia consequatur. sed requiritur, quòd de iure ministret. similiter eõuerso. qui de iure ministrat. licet parochianus ipsa spiritualia non suscipiat, tenetur ad temporalia: postquam per curatum nõ stat, quominus ministrat. sufficit enim, quòd seruiat altari: vt de altari viuatur, iuxta Apostolum, vt c. cum secundum. de præb. ¶ fatentur tamen Docto. qd etiam non curatus si ministrat, potest accipere à sponte soluente: non iure prælationis. pa-

tet hoc in prædicatõibus, qui seminant verbum Dei. j. de senten. excommu. c. cum voluntas. de offic. or. c. inter cetera. ¶ Quarto no. qd decimæ prædiales solui debent rectoribus: in quorum parochijs prædialia illa consistunt. possent tamen consuetudo operari, quòd parochiali, non prædiali soluantur etiam prædiales. sed, quòd nullo modo soluatur, non potest inducere consuetudo, secundum Hostien. Pe. & Abb. de quo j. ti. 1. c. 1. li. 6. & in summa. eo. titu. de deci. §. vltimo. vers. 7. & in quæstione porrorum. de regu. iur. cap. qui prior. lib. 6. in quarta parte. ¶ Oppo. dicitur hic, quòd diœcesano, ad cuius diœcesim se contulerunt: non vnde recefferunt, debent de omnibus respondere: sed contra, imò videtur, qd etiã primo: vt ff. de sena. l. senatores. fol. dicit glo. r. illud, qd ad honores retinet domicilium originis: sed non quòd ad onera. aduerte, quia est domicilium originis propriæ: est & domicilium originis paternæ. ¶ an ergo si quis aliò se ad habitandum contulerit, retineat prædicta domicilia originis. distingue latius. quia aut loqueris quòd ad munera personalia: aut quòd ad munera realia: aut quòd ad honorem: aut quòd ad ius conuenienti. primo casu illa habet necesse subire ratione originis propriæ, & paternæ. vt ff. ad municip. l. libertus. §. præscriptiones. C. de incol. l. ciues. & l. fin. Secundo casu, scilicet de patrimonialibus. certum est, quòd illa subit. scilicet si in loco originis propriæ, vel paternæ bona possidet. l. forma. §. si verò quis. de cen. & de mu. & ho. l. fin. §. patrimoniorum. & C. de muli. & in quo loco. l. 1. l. 10. Tertio casu scilicet de honoribus: dico, quòd illa subit in loco originis propriæ: vel paternæ. ff. de sena. l. pen. Quarto casu de iure conueniendi. dic, qd idem: quia in vtroque foro poterit conueniri. quæ est verũ, si ibi reperitur, p l. hæres absens. de iud. in prin. tñ qd ipse ibi domiciliũ heat, vt in l. prouinciales. de verb. sig. & c. statu tũ. in glo. olim dicebamus. de rescri. li. 6. & l. relegatorum. §. dubitatum. de interd. & rele. Et ita distinguit Bar. in l. assumptio. §. filius. ff. ad municip. ibi etiam nota. an nepos sequatur etiam originem aui. glo. ibi, quòd non. Cynus distinguit. quòd aut nascitur viuo auo: & sequitur eius originem. aut eo mortuo: & non sequitur. & sic nota. in l. 2. C. de iurisdicct. omn. iud. quod tenet Bar. in d. §. filius. Ex his inferas, qd potest quis habere domicilium ratione originis aui, patris, & proauis, & etiam habitationis. & sic plura domicilia simul, & semel, vt d. l. assumptio. §. iuris prudentibus. & vide p Hostien. in summa. de foro competen. §. 2. uer. item ratione originis. & in Spec. de compe. iudi. adi. uer. 4. 2. ¶ Secundo oppo. dicitur hic, qd ratione prædiorum debet quis subire onera, vbi prædialia sita sunt: sed contra. quia propter solam possessionem non potest quis grauari. vt l. libertus. §. sola. ff. ad municip. fol. dic, qd quædam sunt munera merè patrimonialia: ut sunt decimæ. j. de deci. c. pastoralis. & c. tua nobis. & ista imponuntur possessionibus. pone etiam exempla: quia quilibet insinuat ante domum: quælibet domus teneatur recipere hospites, vt l. 3. §. munus. de mu. & ho. ad illa quilibet, qui possidet prædialia, tenetur, etiam ecclesiæ, vt C. de epi. & cle. l. iubemus. & l. de his. nisi specialiter priuilegio aliqua remittatur. vt l. 1. eo. ti. Quædam sunt munera merè personalia. vt obedi re præposito, & similia. & de talibus loquitur istud c. in fine. Quædam sunt munera. quæ imponuntur personæ pro rebus: vt procuraciones legatorum, & nunciorum Apostolicæ sedis. & ista tenetur subire persona, non habito respectu, vbi bona sita sint. ¶ vnde collectæ: quæ imponuntur personæ secundum estimationem bonorum, non debent solui à clericis. vt no. Bar. in l. rescripto. §. scientiæ. de mu. & ho. vbi adhibet remediũ: quòd teneatur soluere de possessionibus postmodum acquirendis. & vide quod not. in dicto §. sola ratio. per Barto. ¶ Quæro, ¶ quando dicatur quis habere domicilium in loco: lex videtur dicere, quòd non censetur incola: nisi per decem annos moratus fuerit. C. de incol. l. 2. Sed illa l. non seruatur, secundum Io. And. qui dicit hoc esse arbitrium. Pe. de Anch. sup. 3. Decr. DDDD 2 tra

trarium.nam si constet, q in loco relicto omnia bona vendi
dit:& secum, quæ habere potuit, exportauit:& alio loco do-
mum, & possessionem emit. præsuntur primum domiciliū
reliquisse, & elegisse secundū, & bene dicit. quia quando re-
cedit quis cum rebus suis de loco, præsuntur habere aīum
mutandi domiciliū, vt no. Bar. in d. l. assumptio §. filius. al-
legat Inno. de renunc. c. 3. idem no. in l. prædia maritima. de
9 fun. instru. Et collige ex hoc, q transferrè domiciliū de
loco ad locum est voluntariū. & in constitutione est hoc ve-
rum: debet tamen probari, & aliquantulum expectari. arg.
de cle. pere. c. 1. & 2. de quo remittit Host. ad no. de regu. ca.
licet. super ver. requirendum. verfi. sed nunquid Abbas. sicut
enim ibi dicit de monacho: ita hic dicit in parochiano. f. de-
cens esse, cum transit, primum iudicem requiri. alleg. de fo-
ro compe. c. significati. & c. fraternitati. de cle. non resi. j. de
spon. c. cum apostolica. de clande. despon. c. fi. de cu. re. l. so-
lent. & l. de militibus. in mutatione autem an sit voluntariū.
dic q non, certo casu. puta imposta est collecta: tunc enim
non potest quis renunciare incolatui: nisi soluat. vt l. incola
iam. ff. ad muni. vbi per Bar. dicitur etiam quis habere domi-
ciliū, vbi habet maiorem partem fortunarum suarū, vt no.
in l. hæres absens. ff. de iudic. & illud non potest mutari sola
uoluntate: sed opus est factō, vt l. domiciliū. ad mun. potius
enim factō, quā verbo constituitur domiciliū, vt ibi. ex
10 quo collige, q filiusfam. potest constituere domiciliū si-
ne consensu patris, vt l. ciues. C. de incol. & idem dicas in pu-
pillo: vt possit sibi cōstituere domiciliū. f. si in loco, ad quē
se transfert, deferat maiorem partem fortunarum suarum.
C. vbi pe. tu. l. 1. & ibi per Azo. ¶ Secundò principaliter quæ
11 ro: an possit quis esse sine domicilio. videtur, q non: quia sal-
tem habet domiciliū originis, quod mutari non potest, vt
d. l. assumptio. & illa ratione videtur, q nullus sit sine domi-
cilio. dic, q imò potest etiam carere domicilio originis, si
terra, vnde est oriundus, casmate perit: vel est capta ab ho-
stibus, vt Troia, vt l. cum loca. de relig. vel est passa aratrum:
vt Carthago. ff. qui. mo. vlt. amit. l. si vsuru. vel omnes recess-
serunt: & sic est facta inhabitabilis, vt l. 2. in princip. de col-
le. illi. uel per priuilegium desit esse ciuitas, vt l. filii. §. senato
ris. ad mun. & ista no. glo. in l. si quis. ad muni. & in quantum
dicitur est de ciuitate capta: intellige ab hostibus populi Ro-
mani: vt à Sarracenis. quia tunc perditur beneficium ciuili-
tatis illius ciuitatis. & ita potest loqui istud c. secus si una ci-
uitas capiatur ab alia, vt l. si quis ingenuam. §. si. de cap. & l.
hostes. eod. tit. intellige, cum ciuitas est capta cum toto co-
mitatu. si enim aliqua pars ciuitatis, vel territorii retinere-
tur: in eo retineretur ius ciuitatis, argum. C. de iure emphy.
l. 1. & de acquir. possess. l. quod in eo. §. fin. ius enim ciuitatis
non est proprium ciuitatis: sed totius territorii. ff. ad mun.
l. qui ex vico. & l. pupillus. §. territorium. de verbo. signi.
& idem dicas de ciuitate passa aratrum: vel quæ casmate pe-
riit. perdit enim tunc iura ciuitatis: cum ciuitas, & territo-
rium corruerunt. si autem ciues recesserunt de vno situ, &
alibi construxerunt ciuitatem. an retineant iura ciuitatis.
dic, q sic, si in eodē territorio: secus si in alio. facit quod not.
Innoc. de verbo. sign. c. abbatem. in fin. & ita no. Bart. in l. si
quis. ff. ad munic. quod no. solent enim ciuitates habere multa
12 priuilegia, & imunitates à Papa, ab Imperatore, & à suis
principibus, & regibus. si ergo capiuntur, vel destruantur,
vel transferantur: an dicta priuilegia sint extincta, vel durēt:
habetis ex prædictis. ¶ Tertio quæro. q vtrum forensis fa-
ctus abbas, vel monachus sancti Georgii sit ciuis Venetia-
rum. dicit Bart. declarandum primò, an per monachatum
desinat esse ciuis suæ ciuitatis. tenet quod non: quia per mo-
nachatum non perdit iura ciuilia, vt l. Deo nobis. C. de epi-
scopis, & clericis. item illi, qui monachantur, ascendunt ad
maiorē schemam, vt in Authen. de mona. in prin. sed sicut
per dignitatem superueniētē prima ciuilitas non tollitur,

vt l. filia. §. senatoris. ff. ad municip. & i. penul. de sena. ita per
monachatum non desinat esse ciuis. item est videndum, an
Capitula ecclesiarum contineantur appellatione ciuium: ita
quod sint ciues. dic, quod Capitulum est persona repræsen-
tata: deò si habuit originem in loco: dicitur ciuis. ¶ de re-
toribus ergo Capitulum, & ecclesiarū dicas, quod licet
sit forensis: tamen post promotionem efficiuntur ciues. de
tempor. ordin. c. nullus. lib. 6. præterea miles præpositus lo-
co ad exercendum militiam censetur ciuis illius loci, vbi p-
positus est, vt l. municipes. §. fin. ff. ad municip. ergo & præpo-
situs regimini ecclesie. præterea non est dubium, quod ab-
bas est de Capitulo: sed Capitulum est ciuis, vt dixi. ergo &
abbas. præterea matrimonium facit vxorem ciuem illius ci-
uitatis, vnde est vir, vt l. fin. §. idem rescripserunt. ad munic.
ergo eadem ratione ecclesia trahit ad se prælatum, vel recto-
rem suum. & similiter monachum suum: quia transit in pote-
statē Capituli, & abbatis: qui sunt ciues, vt dictū est. ¶ Quar-
to quæro. an ciuis natus in comitatu sit comitatensis. vel e-
conuerso comitatensis natus in ciuitate sit ciuis. pro huius
quæst. declaratione debetis scire, quod de iure communi ali-
qua est differentia inter ciuem, & comitatensem, videlicet
quod ad onera subeunda. quia comitatensis tenetur ad ma-
iōra onera. nam potest ei imponi collecta, quæ vocatur cap-
15 pitatio: quæ ciuibus imponi non potest, vt C. de ca. ciu. cen.
exh. li. 1. 1. & ibi no. ad propositum ergo dicas, q quod inter
ciuem, & comitatensem non est alia differentia: nisi quia co-
mitatensis maiori oneri est obnoxius: sed in istis sic obnoxia-
tis non inspicitur locus, vbi quis nascitur: sed personæ, ex q-
bus oriuntur, vt l. cum scitis. in prin. de agri. & cen. lib. 1. 1. &
natus ex ciue (vbi cūq; nascatur) erit ciuis. & comitatensis
vbi cūq; nascatur, erit comitatensis. vtrum autem in prædi-
ctis inspicitur conditio patris, vel matris de iure communi.
pater pater est ciuis: mater comitatensis: vel econuerso. & vi-
detur, q debeat sequi conditionem matris, vt l. si qui. & l. ne
diutius. C. de agri. & cen. dicit Bar. q quantum ad seruitutē,
& libertatem siue dubio partus sequitur conditionem ma-
tris, vt l. partum. C. de rei v. sed quantum ad honores, & mu-
nera, quæ conferuntur ratione ciuilitatis, sequitur conditio-
nem patris, vt l. 1. ff. ad munic. item quantum ad alias conditio-
nes, per quas quis obnoxiiatur, & eius libertas minuitur, vt
in quæstione proposita, est aduertendū. quia quædam est qua-
litas, quæ nullo mō pōt conuenire mulieri: vt decurionatus
officium, & similia: & tunc in hoc matris conditio non attē-
ditur: sed semp patris, vt C. de decur. l. nullus. vbi de hoc tex.
nam quædam sunt conditiones, vel qualitates, quæ possunt
congruere mulieri: sicut in quæstione proposita. vt esse ciuē,
comitatensem, vel ascriptitium. & in istis est regula, q qs se-
pe sequitur conditionem matris, vt d. l. ne diutius. & l. si qui.
sunt in casibus ibi notatis: inter quos est casus de comitatē-
si, dū excipit casum l. meminimus. e. c. nam debes scire, q q-
dam sunt ascriptiti, qui sunt veluti ascripti glebæ, & debent
semp morari in fundo: & de illis loquit. l. meminimus. cū si.
quidam sunt, q uocantur inquilini, siue coloni: qui, licet te-
neant colere agros: tñ pōt morari, vbi volunt. & ita no. Bar.
in l. si. ff. ad muni. qd dicit no. ¶ Quintò quæro. an vxor efficiat
tur ciuis ciuitatis viri: an solū incolā. dicit ibi Bar. q text. ibi
vñ dicere, q sic. nec aliqua lex vñ dicere, q sit ciuis. gl. tñ in l.
ciues. C. de incol. vñ dicere, q efficiatur ciuis. quod tenet ibi
Bar. ar. eius, qd dē de filio adoptiuo in l. 1. ad muni. & q effi-
16 citur vna caro cū viro. ¶ sed an desinat esse ciuis suæ ciuita-
tis, vñ trahit originē, talis mulier nupta: vñ, q non, quia ori-
go mutari non pōt, vt l. assumptio. in prin. ad muni. contra-
rium determinat gl. C. eo. l. originem. & vñ probari in l. cum
quædam. de iurif. om. iur. & C. de munic. & in quo loco. l. 1. Si
enim in loco originis non potest conueniri ad aliqua mune-
re, vel vocari ad honorē, vel trahi ad ius: vñ, q casus illius ci-
uitatis non remaneat. & hoc facit ad q. ¶ cauetur statuto, q
forensis non possit in territorio emere immobilia: vtrū mu-
lier inde oriunda alibi nupta emere poterit. videtur, q non,
per illa, quæ dicta sunt. contrarium tenet ibi Bar. dicit enim,
q mutat originem, quantum ad omnia, per quæ persona mu-
lieris posset auerti, & separari à seruitio viri. & ideò non po-
test alibi vocari ad honorē, & munerā in iudicio, quā in
loco domiciliū viri, vt dictū est. quantum verò ad alia non
mutat originem. ar. d. l. assumptio. Similiter dicimus in liber-
ta nupta voluntate patroni, quæ remanet liberta, non tamen
quò ad operas. concludit ergo, q possit emere, & occidens
eam puniretur, tanquam occidens ciuem, & gaudebit aliis
priuilegiis ciuium. Quid dices de desponsata? dic, q si p ver-
ba de futuro, non mutat domiciliū: secus si per verba de
præsentī: licet nondum sit ducta. ff. ad muni. l. ea quæ despon-
19 sata. & ibi nota. ¶ ¶ Quid de vidua. dic, q mortuo viro tenet
eius domiciliū: quia vñ stare in primo matrimonio, dū est
vidua. vt l. si. C. de bo. ma. & l. 1. §. exactio. de rei vxor. act. &
est tex. C. de priuile. scho. l. 1. lib. 1. 6. & in Auth. de non ali. se-
cundo nu. post prin. hoc no. Bar. in l. filii. §. vidua. ad munic. ¶
20 ¶ Sextò quæro: q vtrum sicut ciuilitas originalis patris tran-
seat ad filium (vt supra dictum est) ita transeat ciuilitas acq-
sita ex conuentione. videtur, q non; quia eadem est ratio in
tali ciuilitate, quæ est in domicilio incolatus. quod non tran-
sit, vt l. assumptio. §. filius. ad municip. In contrarium facit:
quia ciuilitas acquisita per adoptionem, vel manumissionē
transit ad filios, vt l. fin. ad muni. sed ciuilitas quæ sita per cō-
uentionem prædictis æquiparatur. quia vtrūq; sit per con-
uentionem: ergo &c. Item priuilegia acquisita per dignita-
tem transeunt ad filios, vt l. filii. §. senatorem. ad muni. & hæc
opin. sequitur Bar. in Libertus. §. patris. ad munic. ¶ ¶ Vltimò
scias, quod illud, quod dictum est, quod filius ex persona pa-
tris consequitur ciuilitatem, & domiciliū ratione originis
paternæ: non intelligas in spuris. ff. ad muni. l. 1. in fin. alia, q
restant, dic vt in d. tit. per eum: ex cuius dictis pluribus lo-
cis sparsis prædicta collegi. quæ sunt vtilia, & cōmuniter in-
cognita canonistis, &c.

De decimis, & primitijs, & oblationibus.

VI A parochiani ad ista tria tenentur: ideò
istam rubricam subneçit. de materia deci-
marum, & primitiarum habetur in Decre.
16. q. 1. c. de his. vsq; ad finē quæstionis. &
q. 7. vsque ad §. cum ergo. de consec. dist. 5.
40. de oblationib. habetur. 10. q. j. c. de his. &
cap. seq. & tribus vltimis. 13. q. 2. c. qui oblationes. 1. & 2. &
c. clerici. reperitur rub. in 6. & cle. & conueniunt multa iura
de pac. c. plerique. de transact. c. 2. c. veniens. de arbi. ca. per-
uenit. de præscrip. c. causam. & c. ex transmissa. de confirm.
vti. vel inuti. c. pe. de iis, quæ fiunt à præla. c. cum apostolica.
de loca. c. 2. de eccle. ædi. c. cum dicat. de vsuris. c. quanto. de
priuileg. c. cum & plantare. de verbo. sign. c. cau. & c. cum in-
ter. quæ faciunt ad tertiam partem rub. ¶ ¶ Quærit Io. An. &
latè disputat, q vtrum decimæ debeantur, siue ecclesie, & cle-
rici sint pauperes, siue diuites. & quod si sint diuites, nō de-
beantur, faciunt iura & rationes. primò illud Num. 18. [ni-
hil aliud possidebitis, decimarum oblatione cōtenti.] & ibi
[in terra eorum nihil possidebitis:] nec habebitis partē in-
ter eos [ego pars, & hæreditas tua in medio filiorū Israel.]
ex hoc tex. videtur, q cum clerici hodie multa possideant, &
teneant: huic iuri videntur renunciaisse. nam qui excedit suos
terminos: excedit à non suis terminis, vt l. fi. C. de edict. di.
Adr. tol. Item duo sunt Dei præcepta. vñ affirmatiuū dire-
ctum filiis Leui: vt decimas soluant. & aliud negatiuum dire-

ctum clericis: vt ibi nihil possideant. Si ergo uolunt sibi Dei
legem seruari: ergo & ipsi laicis obseruare debent: maximè
quia præceptum negatiuum semper obligat, & ad semper:
sed affirmatiuum si, semper obligat: non tamen ad semper.
Io. An. post Innoc. tenet contrarium, scilicet quantumcunq;
ecclesie, uel clerici sint diuites, decimæ debeantur. probat au-
ctoritatibus, & rationibus. patet 1. Leuit. 29. circa finem. vbi
dicitur. [Omnes decimæ terræ, siue de frugibus, siue de po-
mis Domini sunt: oues, boues, & capræ, quæ sub iuga pasto-
ris transeunt.] patet etiam Deuter. 14. [Decimam partem
separabis de omnibus frugibus tuis, quæ nascuntur in ter-
ra.] ad idem secundi Paralip. 21. circa prin. [Plurimas obtu-
lerunt primitias frumenti, vini, & olei: mellis quoq;, & om-
nium, quæ gignit humus, de jmas obtulerunt.] ad hoc facit
Næmiæ quarto circa finem [Ipsi Leuitæ decimas accipiant
ex omnibus ciuitatibus operum nostrorum.] pro hoc etiam
Tobiæ primo. [Tobias fideliter offerebat primitias, & deci-
mas.] Jalias, & plures auctoritates vide per Host. in summa.
eod. titu. §. & vtrum præscribi. sub §. 7. verfi. magistratui ve-
rò. rationibus hoc idem confirmatur. & primò non obstant
diuitiæ: quia propter eas non debet alicui subtrahi iura sua,
vel auferri. 13. quæst. 1. c. 1. præterea rectè considerandum, de
cimæ non sunt tantum clericorum, quantum sunt pauperū,
& fabricæ. 12. q. 1. c. nobis. & c. seq. sunt etiam tributa egen-
tium animarum: & eas sibi Dominus in signū vniuersalis do-
minii referuauit. 16. q. 1. c. decimæ. ad idem, vt dixi, rectè cō-
siderando, quantumcunq; abundant clerici in rebus eccle-
siasticis: tamen pauperes sunt. tum quia proprium non hnt
tum quia superfluum tenentur pauperibus erogare, vt patet
in eo, quod not. j. cap. à nobis. vnde Imperator appellat om-
nes clericos pauperes. C. de sacrosanct. eccle. l. priuilegia. &
Hieron. 26. q. 1. c. quoniam quicquid. Item decimæ sunt pars
Domini: & Dominus dedit eas leuitis. Leui. 26. circa finem.
& Nume. 18. circa finem. quod ergo Dominus dedit leuitis
(quantumcunq; diuitibus, vel malis) nulli alii licet eis sub-
trahere, vel auferre. Rursus etiam aduertendum, quod legi-
tur Exodi 22. [Decimas, & primitias tuas non tardabis of-
ferre.] quod cum sit præceptum prohibitionis, ad semper, &
vbiq; & omnes obligare videtur. Non obstat auctoritas de
qua supra. [Nihil aliud possidebitis.] &c. nam & si illud præ-
ceptum sit negatiuum: tamen non habet perpetuam prohi-
bitionem, ut patet Leuiti. 25. & 27. c. 1. consecrata ad ius per-
tinet sacerdotum: & si omne, quod Domino cōsecratur, siue
animal, siue ager, non ueniat. ex his ergo, & aliis concludit
Ioan. And. quòd hodie, sicut olim, decimæ debeantur. & mi-
ratur ipse post Innoc. & Doct. quòd aliqui magistri noui, &
prædicatores prædicant, & docent contrarium contra vetus,
& nouum testamentum: & tamen nunquam inuenient Aug.
Ambr. Greg. vel alium sanctum, vel Doctores aliud sensisse.
16. q. 1. c. decimas. & c. seq. & quod dictum est. §. de prædial.
idē intelligas de personalibus, vt patet Neemiæ. 4. circa finem.
& Deute. 12. circa prin. maior enim est ratio, q quis dēt tri-
butum Deo. quod producit manus sua, tanquam dignior: q;
de eo, quod producit humus, secundum Innocen. de hoc ta-
men dic, vt j. eo. c. in aliquibus. hæc materia (vt dixi) pleniùs
expeditur in summa. eod. titu. §. fin. sub §. 7. ¶ ¶ Quærit vlti-
mò. quare magis præcipit Deus solui decimæ, quā octa-
uam, vel 12. dic, quòd non potest reddi ratio: nec debet quæ-
ri. si. n. rōnem non quærimus de his, quæ statuit homo. ff. de
legi. l. non omnium. & §. de rescri. c. si. fortius de his, quæ
statuit Deus, non est rō inquirenda. 7. ad Roman. 11. in fini
[O altitudo diuitiarū.] &c. & sequitur [quis. n. cognouit sen-
tum Domini: aut quis cōsiliarius eius fuit?] dicebat tñ Roff.
e. c. §. 1. uerfi. si tu quæras. q quia in 10. præceptis Decalogi
enarrauerat, in 10. partibus frugum voluit honorari. vide de
confe. di. 6. c. quadragesima. & c. ieiunium.

ADDITIO.

De decimis. Decima quid sit. Quot sint eius species. uide Io. de Turre Cre. in c. reuertimini. 16. q. 1.

S V M M AE.

- 1 Lex mandat decimam solui. Et ubi sit illa lex.
2 Inferiores ministri debent decimas sacerdotibus.
3 Statuto cauetur, quod qui luserit, vel offenderit in domo, puniatur in tantum.
Quid si non luserit, uel offenderit in domo: sed in porticu: an dicta poena puniatur.
4 Auctoritatibus magistrorum credendum, & standum est in casibus a iure non decis.

Decimam. No. qd olim soluebant homines quatuor genera decimarum: ideo tunc homines bonis oibus abundantes. 16. q. 7. c. maiores. nunc uero vnam ferè solunt: id est penuriam, plagas, & multa mala patiuntur. 16. q. 1. c. reuertimini. & ideo tollit fiscus, quod non accipit Christus. vt d. ca. maiores. de hoc no. Host. e. c. §. & quar. & ibi elicit quatuor, in quibus remuneratur soluens: & nouem, in quibus delinquit non soluens. ¶ Secundò no. lex mandat decimam solui: & est illa lex Deute. 14. in medio, & in fi. & Numeri. 18. post mediũ hũ de omnibus istis decimis. & aduerte, quia ista decima est in præcepto: dum dicit, debebat, vt l. s. p. de of. p. si. non ergo sufficit aliam quotam soluere: saluo, quod d. j. eo. c. in aliquibus. nec de vno semine tm. j. eo. c. ex parte. 2. ideo dicit omnium frugum. ¶ Tertiò no. q. leuit. 1. inferiores ministri dabunt decimas sacerdotibus. & dicit Io. An. q. loco istarum sunt partes episcoporum de decimis perceptis a parochialibus ecclesiis. vel quas dant Papæ: vel alteri de eius mandato &c. ¶ Quarto no. l. m. genus decimarum, quas comedebant in vestibulo &c. loco istarum sunt oblationes. & seruantur in quibusdam partibus in annuario. & no. q. dicit in vestibulo non in templo: in quo nullus debet publicè conuiuari. de immu. eccl. c. 1. nisi necessitas cogat. de culto. re. c. 2. & d. vestibulum. i. porticus, siue ædificium cum tēplo contiguum: in quo aliquid licet, quod non in templo. ¶ Facit ad quest. statutum, quo cauetur, qd qui offenderit, vel luserit in domo, puniatur in tantum. quid si non offenderit, vel luserit in domo, sed in porticu: an dicta poena puniatur? ar. hic, qd non: quia diuersa sunt. facit l. conclaue. & quod ibi no. ff. de dam. infect. &c. ¶ Quintò no. q. soluentis arbitrio relinquit, quantum offerat nomine primitiarum. quod intellige inter 40. & 60. in obligatione ergo incerta relinquitur arbitrio debitoris, quantum soluat. facit l. plerunq. de iure do. & in obsecris quod minimum est, debetur, vt in reg. in obscuris. ¶ Sextò no. q. contra auaritiam clericorum debet fieri interpretatio: ipsorum. n. auaritia satuari non potest. de præb. c. quia in tantum. & c. auaritię. ¶ Septimò no. q. credendum est, & standum in casibus non decis in iure, auctoritatibus magistrorum. de quo in gl. & pulchrè per Bar. in l. 1. ff. si cer. peta. no. hic ar. & c. ad quod uide, quod no. 14. q. 5. c. cum beatissimus. hoc. n. regulare est. quod lege omisum est, non omittat religio iudicantis. ff. de test. l. quæsitum.

S V M M AE.

- 1 Priuilegia, que aliquibus conceduntur, non uidentur concessa contra pariter priuilegiatum.
2 Episcopus an dabit decimas de prædialibus.
3 Plures ministri in eadem ecclesia sacramenta, an debeant illi soluere decimas.
4 Clerici præbendati in una ecclesia, de qua multum percipiunt: in alia audiunt diuinum officium, & sacramenta recipiunt: an de eo, qd

habent de ecclesia, ubi sunt præbendati, soluent decimas ecclesie, ubi recipiunt sacramenta, quod non.

Mercenarij Cisterciensiu, & multorum aliorum morantes in alienis parochijs: & de textura, uel alia manuũ opera multũ lucrantes: an de hoc lucro dabunt ecclesie, ubi morantur, decimas personales.

Novum genus. Secundum diuersas lecturas varia est summatio. secundum G. & sequaces loquitur prima pars de dote ecclesie. secunda de patrimonialibus clericorum. aliqui dicunt, qd prima pars loquitur de clericis communiter uiuentibus. secunda de coniugatis. alij, qd prima de personalibus: secunda de prædialibus. Inno. dicit, quod ecclesia sita infra limites alterius baptismalis non soluet personales decimas de laboribus ecclesie. i. de his, qd acquiruntur ei manibus ministrorum. uel aliter. & sic loquitur prin. clericus uero de his, quæ propria sibi acquirunt, soluunt decimas, etiam personales: vt de aduocatione, & similibus. & sic loquitur finis. prædiales uero soluunt sicut alij: nisi sint priuilegiati. j. eo. c. suggestum. & c. ex parte. cum multis similibus. Host. intellexit prin. de decimis non soluendis parib. finem de decimis soluendis maioribus. ad quod facit glo. 2. aliquos intellectus ex istis ponunt glo. primum illum: qd de dote ecclesie non teneantur. de prædiis clericorum solui de beant, siue sint in aliena parochia, siue in sua, s. m. gl. sed dices. si sunt in sua: quomodo soluet sibi ipsi. nã nullus sibi ipsi obligari potest. ff. ad Velle. l. tutor. uideretur enim, qd tunc actio ecclesie confundatur: sicut cum debitor succedit creditori. ff. de solu. l. Stichum. §. aditio. io. quod hæc allegatio habet locum in personalibus: non in prædialibus, s. m. Goff. uel dic, qd clericus percipit de prædio suo fructus ut dominus: & sibi ipsi soluit de ipsis decimam ut procuratori, uel rectori ecclesie. vt s. de do. c. 2. Nam administratores sicut ab alijs, ita a se ipsis exigere debent, vt l. quoti. ff. de admin. tu. de hoc per Roff. in li. i. qui, & a quibus: & de quibus rebus decimæ sint soluendæ. §. sed oppo. ¶ Quæro quæ fuit rō dubitandi in primo resp. c. dic, qd fuit generale legis præceptum a omnibus de soluendis decimis, clericis, & leuitis, vt pater. s. c. proximi. Ratio in contrarium decidendi fuit: qd quia priuilegia, qd aliquibus conceduntur, non uidentur concessa contra pariter priuilegiatum, vt l. non tm. in fi. prin. ff. de excu. tu. & l. sed & milites. in prin. eo. ti. cum similibus. unde & ecclesia, quæ prohibetur permutare: non prohibetur hoc agere cum alia, vt in Auth. item sibi inuicem. C. de sacrosan. ec. similiter si ad plures dirigitur præceptum, ne alienent: non uidentur inuicè inter ipsos extendi prohibitio, ut l. pater. de le. 3. ¶ Scdò quæro. ¶ Vtrũ ep̄s dabit decimas de prædialibus. aliqui, qd non; quasi confusa sit actio: vt dixi. alij contra. pro quibus 16. q. j. c. si quis laicus. nam quilibet possessor illas soluit: nisi excusetur priuilegio. j. eo. c. ex parte. uel consuetudine. j. eo. c. apostolica. uel cõpositione. j. c. prox. nam quilibet res trãsit cũ onere suo. j. eo. c. pastoralis. & hoc dicit Ho. in prædijs nouiter acquisitis. ego credo, qd etiam si de antiquis prædijs ante promittunt, soluere teneantur. & si dicas cui. dic, qd soluet ut priuatus: & accipiet ut prælatus: ut sic computet quod soluendum est de eius prædio inter ecclesie facultates, ut dicit rex. in simili. s. de telti. c. requisisti. facit d. l. quoti. quid enim si ecclesia haberet in feudũ a progenitoribus episcopi, quod descendit in eum: nonne uellet ecclesiam suam ad tributum sibi, ut priuato debitum, obligari? utiq; ergo & econuerso ecclesie de iure suo respondeat. ¶ Tertiò quæro. ¶ Vtrũ plures in eadẽ ecclesia ministrantes ecclesiastica facta debeant illi soluere decimas personales. dicit Ho. qd sibi ipsi soluunt: uel aliter in utilitatem ecclesie committatur. ar. de offic. ordi. c. cum vos. v. tamen sibi conuenientius dicere, qd inferior teneatur soluere suo superiori spũalia ministrati. & s. m. hoc v. s. qd summo Pontifici sint a clericis decimæ persoluendæ: nam

cuilibet intelligitur spiritalia ministrare: cum & immediate subdit ei quælibet anima, vt no. de offi. archi. c. 3. & in extrauagan. vnam sanctam. & habet Papa pro se tex. s. e. c. 1. dicit tamen Host. qd Papa hoc iure non utitur: sed uti posset. quia totum est suum. 9. q. 3. c. cuncta. & ca. per principalem.

¶ Quarto quæro: ¶ Clerici præbendati in vna ecclesia, de qua multum percipiunt, in alia audiunt diuinum officium, & sacramenta recipiunt: an de eo, quod habent de ecclesia, ubi sunt præbendati, soluent decimas ecclesie, ubi recipiunt sacramenta? dicit, qd non: quia præbendæ sunt ecclesie, non personæ: unde canonici de præbendis testari non possunt. C. de testa. c. ad hoc. & c. tua nos. cum similibus. dicit Io. An. qd quidq. dicat Inno. in personalibus statum cõsuetudini, nedum in clericis: sed in laicis, vt no. j. eo. c. in aliquibus. prædiales uero soluendæ sunt illi ecclesie parochiali, infra cuius limites sita prædia. 16. q. 1. c. si quis laicus. nisi consuetudo: priuilegium: uel pactum aliud inducat. vt dixi. s. aduerte si præbendarij faciunt fructus suos, vt not. in c. præfenti. de offi. or. lib. 6. illos fructus superior potest dicere suos: quos cum pro industria personæ lucretur: uideretur, qd inde debeat soluere decimam personalem ecclesie, ubi percipit sacramenta. hic Doc. tenent contrarium, ut prædixi. ¶ Quintò quæro post

Doc. ¶ de mercenarijs Cisterciensiu, & multorum aliorum morantibus in alienis parochijs: & de textura, uel alia manuũ opera multa lucrantibus: an de hoc lucro dabitur ecclesie, in qua morantur, decima personalis? dicunt ipsi, qd aut isti mercenarij sunt liberi homines: aut serui. si liberi. tunc si nihil de mercede recipiunt: nihil dabunt. si autem pro mercede aliquid consequuntur: de illo decimam soluunt. & hoc de mercenario libero clarum est. sed de lucro, quod ex prædictorum mercenariorum opera in aliena parochia dominus consequatur, cui decimam dominus soluere debeat: dubitatur, an parochia, ubi illi lucrantur: an parochia sua, ubi audit diuina. tenet, qd ecclesie sua, ubi per anni circulum audit diuina: non illi ecclesie, in qua mercenarij operati sunt. Et idem dicunt de quolibet negotiatore, qui multa lucratur in alienis parochijs ex negotiatione: ut non illi ecclesie, in cuius parochia lucrum percipitur: sed parochie, ubi mercator percipit sacramenta per anni circulum. secus enim, si hodie in vna ecclesia audiret diuina: & multum dicto die lucraretur. quia de illo tali lucro huic ecclesie nihil debet, sed sua: ubi per anni circulum audit diuina. si tamen in pluribus audiret diuina, & quasi pro æquali parte: non esset malum, secundũ Innocen. qd auctoritate superioris decimæ diuidatur inter ipsas. argu. s. eo. c. relatum. in fi. & de sepul. c. 2. in glo. mag. verfi. & per hoc. & dignum est, ut is, qui spiritalia feminat, temporalia recipiat ab eod. 13. q. 1. §. 1. hoc dictum Innocen. credo uerum, quando pro æqua parte audit, & audire debet. quia utrobique habitationem habet: secus, si de facto in alterius parochia audiret etiam toto anno. illi enim ecclesie, quæ deliquit, eum recipiendo. vt s. c. 1. nullus. non credo, qd rōne decimæ aliquid debeat. & ita credo Innocen. & Doc. intellexisse. Et ista sunt no. maxime hic Venerijs, ubi mercatores de omnibus mundi partibus per intitores suos exercet, & multa lucrantur. de talibus enim lucris, & prouisionibus decimam hic soluent. Ex his concludit, qd in negotiationibus quò ad solutionem decimæ non inspicitur locus, in quo lucrum percipitur: sed ubi dominus, qui lucrum percipit, commoratur: secus in realibus, in quibus attenditur parochia, ubi situm est prædium: non ubi moratur persona, quæ fructus percipit, vt s. tit. 1. c. si. de quibusdam tamen emolumentis dubitatur: an dicantur prouenire ex negotiatione, & industria: aut de prædijs, vt de animalibus, quæ dominus existens in vna parochia facit in alia pasquali curari. de hoc no. j. eo. c. ad apostolica. ubi dicam.

ADDITIO.

Legis præceptum an soluere decimas cadat sub præcepto. uide Io. de Turre crema præalleg. c. reuertimini. 16. q. 1. & ibidem. an sit præceptum morale, uel cerimoniale.
Vtrum episcopus dabit decimas de prædijs alibus.

S V M M AE.

- 1 Compositio potest fieri inter personas ecclesiasticas super questione decimarum.
2 Compositio simplex decimarum an extendatur ad decimas possessionum postea quæsiturum.
3 Papa potest concedere priuilegium, ut de possessionibus suis quis non teneatur soluere decimas.
4 Priuilegium super decimis non soluendis non tenet: si decimæ debebantur ex conuentione.
5 Papa potest derogare ex certa scientia conuentioni facta super re spirituali.

EX multiplici. Compositio super decimis facta non tollitur per sequens priuilegium, de illa nõ faciẽs mentionem. prima querelam narrat. secunda dat iudicem ibi [verum quia.] ¶ Nota primò, qd de quæstione decimarum potest fieri inter personas ecclesiasticas compositio fieri. de quo in glo. penul. & de pac. c. 1. & vt. lib. 6. & in tali compositione debet interuenire cõsensus Capituli, vt hic: aliàs posset contrauenire. quod dic, vt s. de transac. c. contingit. ¶ Secundò not. quod hic fuit compositio generalis super decimis, exceptis minutis: quæ autem sint minutæ, dic, vt infra c. cum in tua. in glo. 1. ¶ Vtrũ autem ista simplex compositio extendatur ad decimas possessionum, quas quærenter postea isti monachi. glo. quod sic. j. de priuileg. c. quia circa. & hac ratione dicit Goffr. quod si priuilegium impetratum esset circa acquirenda, non ualeat: si de compositione, quæ ad acquirenda extenditur, non fecerunt mentionem: secus si cõpositio non respiceret acquirenda. nam tunc super acquirendis priuilegium bene ualeat. ¶ Tertiò no. qd potest renunciari iuri nondum competenti. idest super non exigendis decimis in futurum. quod est uerũ, secundũ glo. qd potest renunciari pãto: non simplici renunciationi. de ratione dinerstratis, & de materia, an possit renunciari iuri futuro. dic, vt plenè no. in l. 1. C. de pac. Goff. dicit, qd hic renunciatur iuri exigendi, quod præfentialiter competeat. & bene dicit, arg. no. s. de sepul. c. in nostra. ¶ Quarto no. qd Papa potest concedere priuilegium, ut de possessionibus suis quis non teneatur soluere decimas. in istis enim spiritalibus Papa habet liberam, & generalem administrationem, ut tetigi s. c. proximo. alij autẽ an possint. dic, vt no. j. eo. c. a nobis. &c. ¶ Quintò no. qd priuilegium super decimis non soluendis non tenet, si decimæ debebantur ex conuentione: de qua in priuilegio nõ sit facta mentio. Ratio redditur in tex. quia per priuilegium Papa non intendit præiudicare iuri tertie personæ. vt l. 1. §. si quis a principe. & §. meritò. ff. ne qd in loco pub. & c. ex tuarum. de auct. & i. u. pa. sed hic non uidetur bona ratio. quia nõ potest concedi vni priuilegium exemptionis, qd per eum non detrahatur iuri alterius, cui antea debebantur. sed dic, qd decimæ, quæ debentur de iure communi, possunt tolli per Papam. nec dicitur iniuriam facere, si aufert, quod per legẽ concessit. sed si quis prouidet per pactum, iniuria esset sibi auferre, qd quæsiuit ex propria prouisione. hinc est, qd d. [lex suum, non tuum tibi denegat auxilium.] vt not. in l. alsiduius. C. qui po. in pig. ha. & uidetur hoc uerum, etiam si decimæ de iure communi debite debeantur per conuentionem: quod est nõ. & facit ad no. j. de cõsti. c. 1. lib. 6. & illud, quod hic dicitur, cum debentur ex conuentione, idem intelligas, cum alius decimas percipit de possessionibus impetratis. nã

si impetraret priuilegium super no soluendis decimis de suis possessionibus: non valet priuilegium, non facta mentione de illius possessione, vt j.co.c.1.lib. 6. ¶ Sexto not. qd Papa potest derogare ex certa scientia conuentioni facte super re spirituali. de quo dic per Inn. s. de paben. c. dilectus filius. & in cle. dudum. de sepul. in fi. non ita in obligationibus alijs descendibus ex cōtractibus iuris gen. quod dic, vt not. Inno. s. de consti. c. quaz in ecclesiis. &c.

S U M M A E.

- 1 Monachi commorantes in aliena parochia, tenentur illi soluere decimas pr. diales.
2 Status rei quandoque mutatur: & non attenditur, an mutetur substantia rei.
3 Capitulum istud de quibus monachis loquatur.
4 Domus pignorata si reducta est in aream, remanebit area obligata.
5 Decima de piscibus, & aubus non inclusis, cui sit soluenda.
6 Comburens, vel deuastans segetes, maxime maturas: vel arbores cadens: an teneatur ecclesie, cui decima debebatur, ad aestimationem decimarum.
7 Ecclesia an habeat aliquod ius in decima, antequam separata sit ab aceruo, vel ante fructuum maturitatem.
8 Res mihi debita, si facto alterius perimatur: an creditori, cui debebatur, actio competat contra vastatorem.
9 Aestimatio quomodo fiat in casu, in quo depopulator agrorum, ex quibus decima debebatur, vel occisor speciei tenetur.

Commisum. Monachi tenentur soluere decimas pr. diales de predijs nouiter cultis: de quibus tamen prius decima soluebantur. in prima querela ponitur. in secunda iudex datur. ¶ Nota primo, qd monachi commorantes in aliqua parochia tenentur illi soluere decimas pr. diales. quod intellige, si pradia sita sint intra fines illius parochie, vt patet in tex. personales vero non videtur, qd soluere debeant: quia cōiter viuunt, vt c. quoniam, vt ait. s. de vi. & ho. cle. 1. 6. q. 1. c. decimas. facit quod no. Inn. s. c. nouum genus. ¶ Secundo no. qd quandoq; mutatur, & variatur status rei. quod non attenditur, si substantia non mutatur. concor. l. p. acta conuenta. s. de sacra. ff. de contrahen. emp. nam quandoq; domus mutatur in aream. quandoq; pascua mutantur in vineam, vel terram laboratoriam, vt in tex. patet. facit l. in ter stip. s. sacra. de verb. obli. & quod j. dicam. ¶ Quarto, cum iste tex. loquatur de monachis habentibus possessionem infra alienam parochiam: & multae sint species monachorum: & varia iura prodita super decimis non soluendis: vel soluendis ab eis, vt plenē legitur, & no. j. c. ex parte. ¶ Quarto de quibus monachis loquitur istud. c. gl. 1. ponit duos intellectus. primus est, qd loquatur de Cisterciens. qui soluunt decimas de terris, quas non colunt sumptibus, vel manibus suis: & de terris talibus debet intelligi iste tex. nā sicut de cultis per eos non tenerentur soluere: ita nec de istis ad nouā fructuum speciem redactis: nisi in casu. j. e. c. suggestum. & secū dū hunc intellectum istud. c. modicam dubitationem habet. secundus intellectus est, qd loquatur de alijs monachis, qui non habent priuilegium super decimis non soluendis: nisi super noualibus. domos ergo, & pascua ad culturam redacta volebant pro noualibus reputari: cuius contrarium hic deciderē videtur: ratio decisionis redditur in seq. glo. quia noua lia ista dici non possunt: cum antea parochialis ecclesia decimas exigebat ex domibus, & pascuis, vt dicit tex. Rō ē, secundum Ioan. An. quia licet mutetur qualitas terrae: non tamen mutatur substantia: nec debet vna res & c. vt j. e. c. cum in tua. sed dicas. cum de frugibus nunquam fuerint decimae solutae: non videtur, qd modo solui debeant: quia obstat p. scriptio. it s. de p. scri. c. de quarta, sed dic, vt s. q. isti fructus subrogantur loco praeitorum. cum de eodē solo percipiuntur: ergo primorum naturam assumant, vt l. si eum. s. qui iniuriarum. ff. si quis cau. & pro hoc dicit Io. An. j. e. c. cū in tua. qd si in terra, ex qua percepta est decima frumeti 40. annis, modo seminetur milium: de milio decima solui debet. idem si de arboribus nouiter plantatis prouenirent alii fructus, vt ibi no. concor. huic ca. leges. ¶ quod si pignora ui domum, quae postea sit redacta ad aream: area remanebit obligata. & idem si legauit domum, quae similiter ad aream sit redacta, vt l. si fructus. s. si res. de pigno. in domo autem legata, & deinde combusta, an area, vel domus super solo iterum restructa debeatur. dic per Bart. in l. si ita. s. si domus. de leg. 1. & no. quando mutatur rei qualitas, sed substantia est eadem: an debeatur, vt primò. & in domo, & pascuis ad culturam redactis habetis, vt s. quid si obligauit, vel legauit capas argenti: vel aliquam aliam speciem, quam postea redigi ad massam: vel econuerso de massa legata feci speciem: vel de vino mulfum: vel de grano farinam: vel de lana pannū. circa istam mutationem an noceat. vide tex. no. in l. quā sitū. s. illud. ff. de le. 3. & l. seruū filij. s. si pro. de leg. 1. & l. si quis hominē. aliās Iul. s. sed & s. quis. ff. ad exhibi. & Insti. de rerū di. s. cum ex aliena. quod ad solutionem decimae, mutatio fructuum nihil nocet: quia habetur respectus ad solum: (& sic ad locum, vnde percipitur) non quid percipitur: sed pone, qd de consuetudine in eadem terra vna ecclesia consueuit percipere decimam vini: alia bladi: & terra vineata ad culturam redigitur: vel apra ad bladum redigitur ad vineam. Ioan. An. dicit attende respondentem. j. eo. cum dilecti. c. suggestum. & c. licet. remittit ad not. per Host. in summa. eo. tit. s. vt. vers. nouo. & duobus se. dicit tamen hic Io. An. qd ista cōsuetudo restringitur solū ad pradia, in quibus viget, non ad alia: & bene dicit, ar. not. per Bar. in l. 1. ff. de iti. acti. que priua. & l. si prius. de aqua plu. arc. s. de p. scrip. c. auditis. & c. cum olim. ¶ Secundo quæro. dicitur hic, quod de pascuis soluitur decima. pone ergo, qd dominus de nouo concedit pasturam alteri. dicit, qd herba pasta transibit cum onere suo in dominum bestiarum: vnde soluet decimam. argu. ff. de usufruc. l. usufruc. legato. & l. item si fundi. & l. usufructuarium venari. & per eadem iura dicit Innocen. hic, de j. aubus, & piscibus non inclusis dandam decimam ecclesie, vbi audit diuina: cum in nullius sint parochia. Insti. de rerum di. s. ferrea. de inclusis vero dabitur parochiali loci, per p. alleg. l. & per l. aubus. de leg. 3. & secundum hoc potest intelligi, qd de venatione dicitur. j. eo. c. non est. secundum Hostien. ¶ Quarit Ioan. An. ¶ si quis comburat, vel deuastet segetes (maxime maturas) vel arbores cadat: an teneatur ecclesie, cui decima debentur, ad aestimationem decimarum? quidam, qd sic. ff. ad leg. Aquil. l. si seruus seruum. s. si oliuam. & ff. de usufruc. l. arboribus. s. Iul. aliās est. l. & incipit. si fur. alij contra. dicit Ioan. An. qd prima opi. est vera: vbi fit sine causa iusta. ff. de fur. l. si apes. in fine. quae bene facit. secunda opi. est vera, quae do fit ex iusta causa (puta ex iusto bello.) ego dico, qd dubium quæst. pendeat ex alia. ¶ scilicet, an in decima, antequam separata fuerit de aceruo: vel ante fructuum maturitatem, datur ecclesia aliquod ius habere: & quod ius, an rei mouet tanquam dña pro indiuiso: an ac. personale. glo. mouet istud dubium. j. c. tua nob. & 17. q. 1. c. moderam. & in d. c. tua nob. glo. ponit vltimam opinionem, qd petantur conditione. ex canon. quod placet Ioan. Tan. Go. & Ala. j. c. quoniam. & Vin. j. e. c. prohibemus. & D. Fed. de Sen. conf. 74. & si ita est. cum omnes condi. sint personales. Insti. de ac. s. sic itaque. dubium quæstionis consistit ¶ vtrū si res mihi debita personali actio. facto alterius perimatur: an illi, cui erat debita, competat actio contra occisorem, vel vastatorem. Bar. in specie debita sic distinguit. quandoq; speciem debitam interficit debitor. quandoq; fideiussor. & his casibus dic, vt ff. de

ff. de verbo. obli. l. si seruum. in prin. & l. mora. quandoq; interficit eam creditor: & tunc aut ante moram (vt quia erat debitum conditionale: vel in diem incertum.) & tenetur creditor l. Aquil. vt l. leges. in fi. ad leg. Aquil. aut erat debitum in diem certum: & tunc idem: si facta repetitione anni, vel 30. dierum, intererat debitoris, non erat debitum. aliās non video, quid debitoris intersit. & ita intelligit Iac. But. in l. arbitrio. ff. de dolo. aut interficit eam tertius: & tunc aut eam interficit in damnum creditoris: & tunc debitor liberatur. quia culpa creditoris videtur perijisse, vt l. si merces. s. culpa. ff. loca. & l. pe. in prin. so. ma. aut interficit in iniuriam debitoris: & tunc non liberatur, quasi sua culpa perierit, vt d. s. culpa. aut interficit eam non in iniuriam alicuius: & tunc habet debitor acti. legis Aquil. & liberatur, vt l. si Stichus certo die. de verbo. obli. sed an illam actio. tunc cedere teneatur. & glo. sunt contrariæ: & ideò dic, qd aut res est debita ex causa lucratia: & debitor non tenetur cedere, specie occisa: secus si esset vulnerata. ff. ad leg. Aquil. l. huic scriptura. & no. in l. proinde. eod. tit. Si verò ex causa onerosa: & tenetur cedere, & dare quidquid ad eum pertinet ex illa re, vt l. in summa. s. si quis seruum. de cond. indeb. & ita procedit glo. quae est in p. alleg. l. arbitrio. hanc distinctione. ponit Bar. in d. l. Stichus. ex qua potes colligere solutionem propositae. q. & etiā Host. non recte spernerit cognitionem actionis in ista materia: sicut spernit. j. c. tua nob. vbi dicit, qd illa inuestigatio magis consistit in subtilitate, quam in utilitate: cum non habeamus necesse proponere actio. s. de iudi. c. cum dilecti. nā posito hoc pro vero, non expedit cognoscere sub qua acti. factum repositū claudatur: vt sic condemnatio ad hoc, vel ad illud recte fiat, secundum naturam actionis resultantis ex facti narratione. ¶ Sed inquit tunc quæro. ¶ in casu (quo depopulator agrorum, ex quibus decima debeatur, vel occisor speciei teneatur, vt dixi) quomodo fiet aestimatio? nam grandine, vel alia peste forte fructus perijissent. ar. Insti. de re. diui. s. illud quæsitum. dicit Ioan. An. qd habebitur aestimatio ad annos praeiteros, quantum percipi consueuit. Non ob. qd potuerunt perire fructus grandine, vel alia clade. quia potuerunt etiam non perire. quod sufficit, vt ille, qui commisit culpam, vel moram, teneatur. ff. de leg. 1. l. cum. s. fin. & in Spec. de iniur. s. sequitur. vltra medium. vers. sed quomodo. & quod ibi per Io. An. nam postquam culpa praecedit: omnis casus fortuitus culpabili, & moroso imputatur, iuxta materiam l. quod te. ff. si certum pet.

S U M M A E.

- 1 Decima de piscarijs, molendinis, feno, lana, & apibus soluenda est parochiae, vbi consistunt.
2 Monitio requiritur in solutione decimae, ad hoc vt non soluens possit excommunicari.
3 Decima est in praecepto: & illam non soluere, est mortale.

Peruenit. Multa enumerantur hic, & se. c. ex quibus decima est soluenda: sed optat Host. qd vbiq; terrarum bene soluere tur de blado, & vino: sed dico (quia abundat in clericis iniquitas) refrigescit multorum charitas. & credo, qd modica deuotio laicorum erga clericos communiter non agentes recte fit causa huius mali: vt sic illud Leu. ti. 4. locum tibi vendet. Si sacerdos, qui est vnctus, peccauit, faciat delinquere populum. & verè delinquit, dicente Domino Matth. 23. Omnia quaecunque dixerint vobis, seruete, & facite: secundum verò opera eorum nolite facere. & Seneca ait. Iniquum est odio nocentis innocentiam perdere. facit ad hoc j. c. tua nob. ¶ Secundo no. qd istud, & se. c. loquitur de parochianis, qd de enumeratis hic debent decimas soluere. & in decima soluenda de industria, & negatione planè procedit. vt s. e. 1. ti. fi. &

j. c. ad apostolicā. Sed de molendinis, piscarijs, feno, lana, & apibus (¶ quia de certis locis percipiuntur) non videtur consideranda parochia habitationis: sed loci, vbi consistunt: licet multum plus in horum fructu hominis industria operetur, quam locus. facit quod no. j. c. pastoralis. ¶ Tertiò not. ¶ qd in solutione decimae requiritur monitio. quod intellige verū, quò ad hoc: vt ille, qui recusat soluere, possit excommunicare. quia excommunicatio non est ferenda propter delictum: sed contumaciam, vt c. cum medicinalis. j. de senten. excom. lib. 6. & ita loquitur hic. quantum verò ad moram, & omnem eius effectum, non credo, qd monitio requiratur: quia dies solutioni apposita pro homine interpellat. s. de loca. c. potuit. coniuñcto, quod no. in c. reuertimini. 1. 6. q. 1. & quod no. j. c. pastoralis. & c. cum homines. vbi nota. ¶ Quarto collige, ¶ qd decima est in praecepto: & illam non soluere, est mortale: aliās non excommunicaretur, secundum Host. quod tenet Pe. j. e. c. parochianos.

S U M M A E.

- 1 Decima pars dicitur per respectum ad rem totam.
2 Decima pr. diales sunt soluenda ecclesie parochiali.
3 Decima soluenda est sine diminutione. Et debet solui statim, deductis fructibus. nu. 4.
4 Detractio decimae fit de integro aceruo, non habita ratione expensarum in recolligendis fructibus.
5 Recolligit quis tantum in anno de vino, grano, & ceteris, quantum sibi & familiae suae sufficit ad sustentationem, & non plus: an teneatur de hoc soluere gabellam.
6 Compositio an admittatur in decimis.
7 Locus de pradio suo neglexit soluere decimas ecclesie, infra cuius limites situm erat: & hoc pluribus annis. deinde vendidit pradium: an ecclesia possit conuenire istum emptorem, qui modò possidet, ad decimas praeteriti temporis.

Vm homines. Decima fructuū statim, cum collekti sunt, solui debent, non deductis expensis. ponit tactum reprehensibile, quod secundò corrigi mandat. ¶ ibi [madamus.] ¶ Nota primò, qd decima pars dicitur per respectum ad rem totam. legalis tñ diuisio est in 12. partes. Insti. de hære. insti. s. hæreditas. quid ergo, si quis promittit mihi tertiam partem, quartam, decimam, vel octauam: videtur, qd in dubio debeamus nos referre ad diuisionem legalē: vt tertia, quarta, decima, vel octaua referatur ad 12. vncias. & ita no. Bar. in l. interdum. de hære. insti. istam interpretationem vsus, & vulgares non admitterent: & fortè nec iura: quae cum dicunt, decimam partem, intelligunt decima totius, vt hic. Item si dicunt, tres partes. intelligunt tres partes de quatuor totius rei, vt ff. ad leg. fal. l. tres partes. & l. nulli. & l. seq. quod cuius. vni. no. ¶ Secundo nota ibi [cuius parochiani] & c. ¶ qd decima pr. diales sunt soluenda ecclesie parochiali. de quo in glo. & plenius. j. eod. cap. cum contingat. ¶ Tertiò no. qd sine diminutione decima est soluenda: & sic non sufficit aliquid dari pro decima. vnde dicit Aug. Qui vult peccatorum indulgentiam pro maiori, reddat decimam: & de nouem partibus faciat elemosynam, quasi de aliena. j. c. tua. secundum Host. ¶ Quarto no. in vers. mandamus. qd statim deductis fructibus, decima debet solui. alibi dicitur, qd infra annum, de quo 1. 6. q. 1. c. reuertimini. quod intelligitur verum in re, quae soluta affert cōmodum: vt redditus. sicut autem, si solueretur, cum nascitur, non afferret cōmodum: ideò dari debet lactatus, & impinguatus. arg. ff. de an. leg. l. eum qui. & quod not. de conse. di. 1. c. solent. ¶ Quintò nota, qd detractio decimae fit de integro aceruo, non habita ratione expensarum in recolligendis fructibus: alibi dicit tex. eos esse constat, qui deducta impensa supererunt, vt l. fructus.

6 fructus ff. sol. mat. dicam plenè. j. eo. c. pastoralis. ¶ Quæro. pone, q quis recolligit tantum in anno de vino, grano, & cæteris. quantum sibi, & suæ familiæ sufficit ad sustentationem, & non plus: an teneatur de hoc soluere decimam. videtur, q sic: quia quis de elemofynis eam soluere tenetur, vt 1. 2. q. 1. c. habebat. & hoc tenet Vin. j. de cens. c. licet. nam secundum eum prætextu paupertatis non debet quis tenere aliena: vel peccare. ff. de ritu nup. l. palam. decima autem est debita: vnde dicitur reddi, & restitui: non proprie dari. vt j. eo. c. ad apostolicam. vnde potest vendicari. de hoc. j. e. c. tua. il. 2. Refert tamen Vin. Melendum magistrum suum dixisse, q talis pauper non tenetur ad decimam: quia pauperes non tenentur ad tributa. vt c. licet. præalle. & decimæ sunt tributa. j. eo. c. tua nobis. ergo & c. & melius est non soluere, quam solutum repetere. ff. de compen. l. 3. ad hoc 86. dist. c. non satis. in fi. ibi [ne vestimentis, alimentisq; suis parcant misericordiam causa: pro possibilitate conditionis humanæ mensura feruetur: & non sibi quisque totum eripiat] & c. facit 43. dist. §. 1. ibi [aliena rapere conuincitur qui vitra necessaria sibi retinere probatur.] ergo à contrario sensu necessaria retinere pot. nã & si soluisset: teneretur prælatus huic, tanquam pauperi, reddere. retineat ergo, vt circuitus euitetur, vt l. dominus testamento. de condi. inde. & retentionem habet quis p eo, quod sibi debetur, si aliquid ad eum de bonis debitoris peruenit, vt l. si non fortem. §. licentiam. de condi. inde. & cuius datur actio: multo magis exceptio, vt in reg. cui damus. & l. purè. de doli excep. & ita firmat Melen. Vinc. contra, secundum Ioan. An. ¶ Secundò quæro. vtrum in decimis admittatur cõpositio. tex. iste facit, q sic, dum dicit [dignam] & c. Ioan. An. post Doct. dicit, q aut loquimur in decimis sub tractis in præteritum: & in eis admittitur cõpositio, vt hic. & ex cõpositione possunt licite retineri. quod dic, vt s. de reb. ec. nò alie. c. vt super. & de transac. c. veniens. in fine. Aut quæris de decimis non soluendis in posterum: & tunc aut quæris de cõpositione ineunda cum laicis: aut cum clericis. si cum laicis, cõpositio non tenet sine iudicis auctoritate: sicut nec consuetudo, nec præscriptio iuuat laicum quò ad decimam præscribendam, vel retinendam. de præscrip. c. cam, quæ. nam & talia possidere non potest. j. eo. c. ad hoc. Si autè est cõpositio ineunda cum clericis: & valet etiam sine auctoritate superioris, vt s. c. ex multiplici. & j. c. proximi. Ratio in eis est: quia possunt possidere. & quæcunq; ecclesia possideat, nihil refert. nam in habentibus symbolum facilius est transitus. ad hoc. C. de sacrosan. eccle. Auth. item sibi iniuicem. ¶ Sed incidenter contra hoc oppo. quòd nulla cõpositio admittatur, quia est in præcepto: ergo & c. s. de transac. c. si. fo. dic per Host. j. e. c. à nobis. tu etiam posses opponere: & videtur, q sine iudicis auctoritate etiam cõpositio inter clericos non tenet in decimis. quia sunt cibus in domo Domini. sed super alimentis debitis in futurum non tenet cõpositio: nec facta sine causa, & iudicis auctoritate, vt l. cum ij. ff. de transac. cogita pro solutio. ¶ Tertiò quæro. laicus de prædio suo neglexit soluere decimas ecclesiæ, infra cuius limites prædium situm erat, & hoc pluribus, & pluribus annis: deinde non dedit prædium. quæritur, vtrum ecclesia possit conuenire istum emptorem, qui modò possidet, ad decimas præteriti temporis. videtur, q sic: quia decima est onus reale, & tributis comparatur. vt j. eo. c. tua. sed in tributis, & oneribus realibus possessor tenetur etiam pro tempore præterito, vt legitur, & no. C. sine cen. vel reli. l. vlt. & C. de publi. l. Imperatores. Io. An. videtur hoc tenere, q sit in optione rectoris parochialis, an velit conuenire illum, qui hæcenus fructus percipit: an velit conuenire possessorem nouum. & q sequantur possessorem, videtur probari. j. eod. c. pastoralis. In contrarium facit, q non possint pati à possessore prædiorum. nam secundum plurium opi. de qua. s. c. proximi. decimæ petuntur conditione ex canone. i. 7. q. 1. c. moderamine. sed

qualibet conditio est personalis, vt Insti. de ac. §. sic itaque. si est personalis, concluditur, q competit contra possessorem. quia actio personalis non sequitur fundum, vt l. 1. §. si hæres. ad Treb. præterea onus decimæ respicit illum, qui percipit fructum. hinc est, q dominus de parte sua soluit decimam. j. c. tua nobis. ille ergo, qui fructus percipit, & non alius, qui non percipit, debet vrgeri ad solutionem. ad quod. ff. de usufr. l. hæcenus. & l. stipendia. de impen. in re. do. l. quæro. de leg. primo. licet enim fructus debeantur ex prædio: non tamen fundus pro illis dicitur obligatus, vt j. eod. ff. de contrahen. empt. l. vlt. Non ob. c. pastoralis. quia loquitur de fructibus indecimatis, qui in alterum transferuntur: in quibus maior est ratio, q cum onere transferantur, quam possessio. Doct. tamen hic tenet (vt dixi) q sit in electione rectoris, contra quem agat, vel contra nouum possessorem: vel contra illi, qui desijt possidere. facit quod no. de reb. eccl. non ali. c. si quis. in glo. de factio. & ita tenet dom. Fed. confi. 54. & not. de hoc Archi. 16. quæst. prima. c. si quis laicus.

S V M M A E.

- 1 Priuilegiatus super decima non soluenda de laboribus tenetur soluere de prædijs conductis.
- 2 Monachi possunt conducere possessionem ad firmam.
- 3 Status non reducit ad modificationem: sed totus purgatur, vbi est enormis læsio.
- 4 Compositio an admittatur super decimis.

Dilecti. Priuilegiati super decimis nõ soluendis, de prædijs, quæ conducunt ab alijs, decimas soluere debent. secunda ibi [vnde] loquitur istud c. secundum glo. de monachis habentibus priuilegium non soluendi decimas de laboribus suis. quod priuilegium non extenditur ad conductitias possessiones. contrarium videbatur. nam si de proprijs prædijs, quæ suis laboribus colunt, non tenentur soluere propter priuilegium: multo minus de conductitijs: cum de istis, vitra laborem, pensionem soluunt. sed de proprijs non, secundu Host. ¶ Nota ergo primò, q priuilegiatus super decima non soluenda de laboribus, tenetur soluere de prædijs conductis. si militer econuerso, si propria locaret, alteri teneretur soluere. vt j. c. licet. in priuilegio ergo de decimis laborum hæc duo requiruntur, q prædia sint propria, vt hic: & quòd illa laborent proprijs manibus, vel sumptibus. vt j. ca. licet. & aduerte, quia isti conduxerunt ab alijs non priuilegiatis. nam si conduxissent à priuilegiatis nihil soluuntibus, nec solueret isti conductori. j. eo. c. nuper. secundum Ioan. An. quod facit

- 1 contra id, quod dicam. j. e. c. licet. ¶ Secundò no. q monachi possunt conducere possessionem ad firmam. de quo in prima glo. quam tenet Inno. Vin. & Host. facit ad ea, quæ dixi s. de vi. & hone. cle. c. fin. ¶ Tertiò not. q vbi est enormis læsio: nõ reducit status ad modificationem: sed totus purgatur. concor. j. c. proximi. & c. nuper. ¶ Quartò no. q admittitur cõpositio super decimis. de quo dixi. s. c. proximi. & est mirum, si apparet Papæ, q illi non foueant ius, quomodo non præcisè mandat eis soluere: sed componere, si possunt. nam non videtur cõpositio valida, si iniuste quis litigat. de quo contrario dic, & solue. s. de pos. c. grauis. pro cõpletio to huius c. dic, & adde quæ dicam. j. eo. c. licet. nam illud, qd hic dicitur in conductore alieni prædij, q non habeat priuilegium: possit quæri econuerso, quid in locatore prædij p-prij. dicam ibi.

S V M M A E.

- 1 Priuilegiatus si molestatur ab alio contra tenorem priuilegij, recurritur ad Papam.
- 2 Aequum à principio, procedente tempore potest fieri iniuriam.
- 3 Legitimus an possit excludi à successione propter filios superuenientes.

Sugge-

SVggestum. Priuilegium concessum super decimis non soluendis reuocatur, si incipit esse nociuum. & in prima consultatione. in secunda responsio. ibi [discretioni.] ¶ Nota primò, q recurritur ad Papam, cum priuilegiatus ab alio contra tenorem priuilegij molestatur. nam inferior nedum de iuribus priuilegij Papæ: sed nec de confirmatione alterius priuilegij, quàm Papæ potest se inferior intromittere. quod dic, vt s. de iud. c. cum venisset. ex quo collige, q si de iuribus priuilegij dubitatur, ad Papam recurritur. quia eius est interpretari, cuius condere, vt plenè in d. c. cum venissent. & l. ab executione. ff. de ap. & l. si de interpretatione. de legi. & est ar. q municipes interpretantur statuta sua: si tamen essent confirmata per superiorem, dubitari posset: an ille, qui edidit: an confirmans habeat ius interpretandi: forte statuens potentius ius habet ad hoc. l. omnium. C. de testa. & quod no. s. de præben. c. dilecto. & c. cum aliquibus. de rescri. lib. 6. ¶ Secundo no. q quod à principio fuit æquum, procedente tempore fit iniuriam. & loquitur iste tex. in priuilegijs. idem in constitutionibus: vt secundum varietatem temporum varientur: nec est hoc reprehensibile, vt c. non debet. j. de consang. & affi. & patet Hester. c. antepe. vel penul. Et induco hoc ad q. ¶ talem. quidam non habens filios legitimis, naturalem filium legitimauit, & postea legitimos procreauit. quaritur, an talis filius legitimatus possit succedere vna cum legitimis: a videtur, q non, per illud. c. quia cessat causa legitimationis: quæ fuit carentia liberorum. pro hoc l. ex facto. ff. de vul. & pup. vbi receditur à beneficio principis, cum incipit cessare causa beneficij. & hoc tenet Dy. in d. l. ex facto. Ray. de For. ibi contra: quia rescripta perfecta, & consummata licet perueniant ad eum casum, à quo non possent incipere: non tamen vitiatur, vt not. Dy. in c. actum legitime. de regu. iuris. lib. 6. Non ob. secundum eum. l. ex facto quia substitutio ibi ante mortem filij non erat perfecta: sed legitimitio sic. sed hæc debilis differentia videtur: quia sicut ex substitutione iam facta pendet ius succedendi: ita ex legitimatione: vtrobique ergo deberet vitari, antequam successio deferreretur. Bar. tamen tenet cum Ray. Non obstat præcedens similitudo pendentia: quia successio ad legitimationem venit accessorie. legitimitio enim per se fit, & est perfecta quò ad successionem, & ad multa alia se extendit. substitutio verò, & successio pariter se habent: igitur facilius vitiatur, cessante causa. præterea legitimatus à principe æquiparatur legitimo per sequens matrimonium, vt in Authen. qui mo. na. effi. le. §. illud. in fi. sed legitimitio per sequens matrimonium succedunt cum legitimis, vt l. pe. & antepen. de natu. li. ergo. & c. & ita firmat in d. l. ex facto. Item facit ad q. si Papa prælato senio confecto: vel de administratione suspecto dedit coadiutorem: q mortuo prælato, cessat coadiutoris officium. quia cessat causa dationis. de quo nota. & dixi. s. de cle. agro. c. pen. & remisi ad Bart. in l. quæsitum. de tutel. ¶ Oppo. & videtur, quòd Papa hic non iuste moneat istos priuilegiatos, vt componant, vel soluant: nõ deberet eos à proposita quærela absolueri, propter priuilegium, quod debet esse manuum: sicut esset beneficium, vt c. decet. de reg. iur. lib. 6. & 25. q. 2. c. 1. fo. vt in glo. 1. quæ dicit. illud, quod dicitur in contrario, est regulare. fallit in pluribus casibus in ea enumeratis: in quibus receditur à priuilegio, vitra dictos casus, qui sunt quinque. Ioan. And. enumerat alios: & secundum eum, sextus est per contrariam sententiam. de re iudi. c. inter mona. & c. suborta. septimus per secundum priuilegium contrarium, faciens mentionem de primo. de præscrip. ca. veniens. octauus per renunciationem tacitam, vel expressam. de rescrip. c. nonnulli. de foro compe. c. dilecti. nonus per speciale priuilegium postea impetratum; quia forsitan derogat generali, etiam de illo mentione non facta, secundum Host. qui remittit. s. de rescrip. c. 1. decimus ratione scādali, vt hic. &

s. de præscrip. c. 2. vndecimus per rescriptum, quod continet [clausula non obstante] & c. de fo. compe. c. dilecti. in fi. 12. obstant priuilegia, specialis conuentio, vel pactum. s. eo. c. ex multiplici. cum concor. vide in Spec. de instru. edi. §. nunc autem. in fine.

A D D I T I O.

2 ¶ Cum legitimis. de filio legitimo per tunc non habentem filios legitimos. Sal. in l. si nauquam. C. de reuo. dona.

S V M M A E.

- 1 Monachorum genera varia sunt.
- 2 Priuilegia concessa sunt omnibus fere religiosis super decimis non soluendis suorum animalium, & aliorum.
- 3 Cistercienses, templarij, & hospitalarij non soluunt decimas de possessionibus suis.
- 4 Decima an sit soluenda de nouali ab alijs extirpato: quod peruenit ad manus monasterij.

EX parte. Cisterciens. templarij, & hospitalarij decimas laborum non soluunt: alij verò religiosis non soluunt decimam de hortis, de nutrimentis animalium, vel noualibus, quæ suis manibus, vel sumptibus excolunt. & in prima cõsultatio. in secunda responsio. ¶ No. q prima, q varia sunt genera monachorum. quidam albi. quidam nigri. & multi alij dinerforum colorum: qui tamen omnes sub regula beati Benedicti, & Augustini, & aliorum concluduntur, varietate habitus non mutante substantiam. de quo, & similibus vide quod not. in cle. ti. j. de elec. ¶ Secundò no. q episcopus intinuit Papæ grauamen per istos illatum parochijs, & ecclesijs sibi subiectis. quod potest facere, vt s. de suc. ab in c. fi. ¶ Tertiò no. q fere omnibus religiosis super non soluendis decimis suorum animalium, & aliorum, de quibus in tex. priuilegia sunt concessa. fere, aut ideò dicit: quia leprosi de hoc priuilegio non participant, vt j. de ec. ad. c. 2. sed dic, q illi non sunt religiosis, vt ibi per Io. An. & cle. 1. j. e. Item qd dicit de hortis, intellige ad proprium vltim: alias possent ecclesias omnibus decimis priuare, faciendo de omnibus possessionibus hortos. quod esset iniuriam: ideò reuocandum, vt s. c. p. xi. istud etiam, quod dicit de nutrimentis animalium & c. ex pone, id est de animalibus, quæ nutriunt. secus ergo si darèt alijs tenenda. nam sicut priuilegium de decimis non soluendis laborum non extenditur ad terras, quas tradunt alijs excolendas, vt c. de proximo. ita priuilegium de nutrimentis animalium non extenditur ad sua animalia, quæ tradunt alijs nutrienda, vt no. in cle. 1. j. eo. Cui aut ecclesiæ debeatur decima de fructu gregis, no. l. 3. q. 1. §. 2. & c. ad apostolicam. j. e. ¶ Quartò no. q ceteri religiosis non soluunt decimas de noualibus suis. ¶ Cisterciens. verò, templarij, & hospitalarij non soluunt de possessionibus suis: & sic plus in hoc fauoris impenditur, quàm cæteris. Et aduerte, q dicit [de noualibus suis, quæ proprijs] & c. requiritur enim, q terra noualis sua sit: & quòd illam colat. ¶ si ergo alij extirpauerunt nouale (licet postea perueniat ad manus priuilegiatorum) cessat priuilegium, secundum Host. ex his habes expositionem istorum verborum [de animalibus. de hortis. de noualibus. de possessionibus suis, quæ proprijs manibus] & c. hodie contra religiosis priuilegiatos, committentes fraudes in non soluendo decimas, quibus debent: vel prohibendos alios, qui tenentur soluere, ne soluant, est prouisum in cle. 1. j. e. vbi de quibusdam fraudibus, quas committunt. ¶ Vltimò no. gl. magnã, quæ plenè profequitur, qualiter monachi teneantur hodie soluere decimas, & in quibus sunt priuilegiati: de cuius materia etiam habetur. i. 6. q. 1. §. de his. & hæc glo. habetur per Innocen. s. cap. proximi. forsitan errore scriptoris secundum Ioan. And.

S V M M A E.

- 1 *Privilegium laborum non extenditur ad possessiones, quae traduntur alijs laborandae.*
- 2 *Monachi quando dicantur colere suo sumptu possessiones.*
- 3 *Coloni partiarj, & censuales privilegiorum simpliciter super decimis non soluendis teneantur decimas soluere de parte sua.*
- 4 *Ecclesia Romana habet salinas in Lombardia: quidam emerunt decimas salinas à dicta Ecclesia, & alibi portabant salem. petebatur ab eis pedagium: an debeant soluere.*

Licet. Privilegiati super decimis laborum, decimas soluunt de terris, quas tradunt alijs excolendas. non diuiditur. ¶ Nota primò, ¶ qd privilegium laborum non extenditur ad possessiones, quas tradit alijs laborandas. nam licet ille, qui per alium facit, ipse facere videatur, vt c. mulieres. in fi. j. de sen. excom. tamen cum laborare concernat personam, & sudorem eius: nõ potest quis per alium laborare, vel sudare: quia alia sunt opere vnus, quàm alterius, vt l. nemo est qui nesciat. de duo. re. & l. vnica. §. ne autem. de cadu. tol. multa sunt enim, quae non possunt per alios explicari, vt laborare, item prædicare. vt s. de offi. dele. c. si istam credo esse rationem huius interpretationis. est & alia, quia cum de prauidicio tertij (scilicet parochialis ecclesiae) tractetur: debet privilegium strictè interpretari, vt verba sonant, iuxta not. in c. dilectus. s. de dona. ¶ Oppo. & videtur, qd de terra, quae datur alijs excolenda, nõ debeat solui decima: cum privilegium conceditur sub forma, de qua hic. nam colonus, qui recipit partem fructuum: videtur colere sumptibus monaste. propter partem fructuũ, quae sibi debetur, vt j. eo. c. tua nobis. so. pars coloni dicitur potius fructus, quàm lucrum: submittit enim illam fortunã, & diuinã misericordiam: tunc ergo ¶ dicuntur monachi colere suo sumptu, quãdo dant certum pretium: vel certas corbes pro cultura, dato qd nihil proueniat ex prædio: tunc enim dicuntur colere suo sumptu, secundũ Io. An. qui ita no. in d. cle. r. in glo. In privilegio enim. de colono ergo partiarjo debet intelligi iste tex. Item & de censuario: secus si sua pecunia, vel re alia fundus colitur ad commodum monachorum, & dispensium, vt dixi. vult ergo iste tex. ¶ qd coloni partiarj, & censuales privilegiorum simpliciter super decimis non soluendis teneantur decimas soluere de parte sua, & et privilegiati de parte sua: quia privilegium non prodest eis, vt dicit litera. Ioan. tamen An. in præal. gl. dicit, ponderanda esse verba privilegiorum. j. de priuile. cap. porro. nam si eximunt terras ipsorum ab hoc onere, coloni colentes illas, privilegio participant: si verò eximunt personas: tunc licet illi de sua parte non soluant: coloni non exempti de sua parte soluent. j. eod. c. à nobis. & 16. q. 1. c. quæstio. Ista sunt verba glo. ibi, quae videntur contrariari in eo, quòd dixi, monachos de parte, quam percipiunt, obligatos ad solutionem. sed Io. An. loquitur, cum persona simpliciter eximitur à solutione decimarum de terris suis [quas suis sumptibus] & c. nam illas, quas tradunt alijs excolendas, non dicuntur colere suo sumptu, vt prædixi: ergo cessat privilegium. Et ista notabis, quae induco ad q. ¶ Ecclesia Romana habebat salinas in terris Lombardia: modò quidam emerunt à dicta salinas ab Ecclesia: & alibi portabant salem: à quibus petebant pedagium: illi dicebant. nos emimus ab Ecclesia, quae non debet soluere. & videtur, quòd bene dicant, per l. Rutilia. §. primo. de contrah. emp. & l. inuitus. §. cui damus. de reg. iuris. In contrarium fuit determinatum. Non ob. contraria præalle. nam quandoq; privilegia coherent rei: & transeunt ad emptorẽ, vt in contrarijs. quandoq; personarum: & transeunt, vt in quæst. nostra, secundũ Dy. Bar. dicit, qd aut est vectigal ordinarium: & verum dicit Dy. aut est extraordinarium, quod non imponitur lege, senatusconsulto, vel constitutione principis.

nam ista dicuntur extraordinaria. ff. de iur. immu. l. in honoribus. §. qui muneris. & ab istis ius immunitatis transit ad emptorem. C. de priuile. lib. 10. Ita dicit Bar. in l. licitatio. §. mercator. ff. de publi. Et aduerte, quia loquitur in colono, qui non habet ius in re: sed præcedens quæstio loquitur in emptore, in quem transfertur omne dominium, & ius venditoris. facit. j. de iur. pa. c. 1. lib. 6. & quæstio præceptoris mei de feenatore, contra quem quinquennio præscribitur: an ita contra eum, qui ab eo habet causam. Et no. ista. nam dñi Veneti vigore pactorum possunt licet, & sine datio conducere frumentum, & omne bladum, quod recolligunt de suis possessionibus in territorio Paduano. an ergo ipsorum coloni, vel illi, qui ab eis emerunt dictos redditus, gaudebunt dicta immunitate. argue ex prædictis.

A D D I T I O.

- 1 *Quidam emerunt. vide Anch. inf. de cenf. c. innouamus.*

S V M M A E.

- 1 *Interpretatio callida, & maligna constitutionis non debet fieri.*
- 2 *Distinctio nominum designat distinctionem personarum, & rerum.*

Audientiam. Privilegiũ de decimis laborum, etiam non noualia comprehendit. primò ponit prauam interpretationem: quam secundò reprobatur, ibi [mandamus. ¶] No. primò, ¶ qd callida, & maligna interpretatio constitutionis non debet fieri. quod tamen quotidie faciunt aduocati, non permittentes sua in sua natura manere. C. man. l. ab Anastasio. in prin. & per suas versutas interpretationes obscuritatem inducunt. in Authen. constitutio quae ex ascrip. & li. ma. r. respon. col. 5. quod reprobatur, præcipue in his, quae spectant ad cultum diuinum. j. de priuile. c. in his. vnde Hier. Non facilis venia praua dixisse de rebus. facit l. 4. & quod ibi per Doct. ff. ad exhi. ¶ Secundò no. quòd appel. laborum suorum, & c. latius patet, quàm appellatio noualium. videbatur istius contrarium: quia noualia rediguntur ad culturam cum maiore labore, quàm terrae aliã cultura: ergo de ipsis, tanquàm de dignioribus videbatur intelligendum, ar. Insti. de iur. na. gen. & ciui. §. sed quoties. sed contrariũ hic deciditur: quia restringere ita verba privilegij nõ debemus. C. de legi. l. 2. ¶ nam distinctio nominum designat distinctionem personarum, & rerum. 2 §. dist. c. olim. & l. si idem. C. de codi. nec debemus in dubio à verbis recedere: sed intelligere, prout iacent, quãquàm sint dura. vt l. prospexit. qui & à qui. & l. 1. §. si is qui nauem. de exerci. quandoq; tamen quis seruat verba legis, & offendit mætēm. quod multipliciter contingit. j. de priuile. c. quanto. & c. certum est. de regn. iur. lib. 6. facit c. intelligentia. j. de verbo. sign. Et circa istius articuli declarationem Ioan. de Lign. sic dicit. qd quandoque constat de mente legis: per eam autem legem, vel aliã tunc standum est ei. quandoque non constat de mente legis: tunc si sunt verba clara, statur verbis, etiam si sint dura. 18. dist. c. in memoriã. & dicta l. prospexit. & l. ille aut ille. §. cum in verbis. de lega. 3. quandoque sunt obscura: tunc si posunt talia verba declarari per alia iura, debet fieri: & sic iura iuribus concordare, vt c. c. expediat. de regulis iur. lib. 6. si iura deficiunt similia, & lex obscura sit certo modo interpretata: non est recedendum à tali interpretatione, vt l. minimè. & l. si de interpretatione. & l. non possunt. de legi. si consuetud. nis interpretatio deficit: recurrendum est de similibus ad similia, vt dicta l. non possunt. si similia deficiunt (& sic videtur rationum conflictus) consulendus videtur princeps, vt j. qui si sint legi. c. per venerabilem. §. rationibus. & l. humani. de legi. de extensione legis etiam tangit hic minus perfectè. vide per Cy. in l. 2. C. quae sit lon. consue. nam ratio

tio legis extendit ipsam ad casus similes. ad quod vide quod no. in c. 1. de tempo. ord. lib. 6. & l. his solis. C. de reuo. do.

S V M M A E.

- 1 *Terra sterilis, & inculta si redigitur ad culturam: ecclesia, in cuius parochia sita est, debet habere decimam.*
- 2 *Præscriptio non currit contra habentem merum imperium.*
- 3 *Iura, quae volunt de rebus ecclesiae fieri quatuor portiones, loquuntur de matricibus.*
- 4 *Prædium si non reperitur deputatum alicui ecclesiae parochiali, remanet in potestate episcopi.*
- 5 *Episcopus an debeat facere deputationem, vel retentionem sine consensu Capituli.*

Quoniam Decimae noualium debentur ecclesiae, in cuius insurgunt parochia: si verò non sunt in certa parochia: diocelano debentur. communis diuisio. secunda ibi respon demus, in qua distinguit: & secundum membrum profequitur. ibi [alioqui. ¶] No. primò, ¶ qd terra sterilis, & inculta si redigitur ad culturam: ecclesia, in cuius parochia sita est, debet habere decimam. & si dicis quomodo hoc. nam si nunquàm decimam ex ea percepit: videtur sibi ob stare præscriptio, maxime illa tanti temporis, cuius contrarij memoria non existit, vt c. 1. de præscrip. lib. 6. sed dic, quòd cessat præscriptio, vbi ille, cui ius competit, agere non potest: cum ceter materia, super qua experiatur. & pro tanto dicit Innoc. ¶ qd contra habentem merum imperium non præscribitur: si centum annis non occurrit casus, quo posset dictum imperium exercere. j. de cap. mo. c. dilectus. & c. qualiter, & quando. de accu. patet etiam verum esse, quod no. Io. An. s. de cle. coniu. c. Ioannes. vbi dicit, qd cõtra leges mulas, quae in præterito non occurrerunt, non præscribitur: sed hodie vteremur, si casus contingeret. idem no. Cy. in l. 2. C. quae sit lon. cõsue. ad hoc optimè l. arboribus. ver. nam & si. arg. ff. de vsufr. ex quo tex. collige rationem hic primi responsi. ¶ Secundò no. qd quandoque dubitatur, intra cuius parochiam sit situm prædium: ex quo debetur decima. similiter dubitatur, de cuius territorio sit locus, vbi delictum est commissum: & tunc quis sit iudex. dic, vt c. super literis. s. de rescrip. dubitatur etiã, cuius ciuitatis sit ciuis. de quo in l. de iure. ff. ad mun. ¶ Tertiò no. Host. ¶ qd iura, quae volunt de rebus ecclesiae fieri debere quatuor portiones. 1 2. q. 2. c. quatuor. loquuntur de matricibus. in capellis enim, salua portione episcopi, omnia sunt rectoris, vt hic. & j. c. cum contingat. & s. de pac. c. plerique. ¶ Quartò no. ¶ quid iuris, cum aliquod prædiũ reperitur non deputatum alicui ecclesiae parochiali. remanet enim in potestate episcopi. nam & si cuius sit parochia, dubitatur: tamen infra diocese. existere certum est. idem dicimus in territorijs ciuitatum: vt si intra ipsa sint paludes, passua, & montana, quae non constat esse alicuius, erunt illius ciuitatis, quae in sitis intra territorium habet fundatam intentionem suam de iure communi. s. c. dudum. & quod no. Inn. s. de iure iuran. c. nimis. dicit tamè Io. An. quòd si cõstaret, nõ ualia esse inter alteram duarum parochiarum: sed nescitur, intra quam illarum: quia illo loco, in quo insurgit nouale, nõ apparent limites: sed bene apparent in locis vicinis: inter illas deberet fieri diuisio, ar. j. de sepul. c. cum quis. §. 1. lib. 6. secundũ hoc restringitur igitur iste tex. ad casum, quo locus iste dubius non erat situs inter duas parochias. ¶ Quærit Ioan. And. ¶ an istam deputationem, vel retentionem debet facere episcopus de consensu Capituli. Guil. Na. qd sic. s. de his, quae fi. à præ. c. tua. de dona. c. pastoral. nam ista est quædam alienatio. 1 2. q. 2. c. sine. Io. de Deo. contra, cum nulli ecclesiae auferat: sed acquirat. de his, quae fi. à præ. c. c. apostolica. item quia non haberet aliã liberam optionem retinendi. nam est in eius arbitrio deputare alteri, vel retinere, vt sequitur. videtur tamen Hosti. no. illud, vel episcopi accipiant, pro id est: videlicet, qd semper penes se retineant. nam sibi omnia vendicant. 93. di. c. diaconi. ¶ Secundò quærit post Host. de decima, quam miles tenebat intra limites alicuius parochiae, quam ad exhortationem episcopi renunciauit in ipsius manibus, cui competat: an episcopo: an ecclesiae parochiali. dicit per hoc. c. terminari, qd episcopus habebit partem suam: reliquum parochialis ecclesiae. de cen. c. cũ olim. sunt enim quasi partiarj episcopus, & rector. ergo dandum, & lucrum pro rata sentire debent. ff. loca. l. si merces. §. apparet. & de ver. sig. c. cum inter. & (vt credo) episcopus nõ posset expresse recipere istam renunciationem ad suum commodum. nam & si renunciatio fiat in eius manibus (vt alteri concedatur) debet episcopus auctoritatem interponere, vt dicto c. cum apostolica. pro se autem interponere prohibetur: ne sit auctor in re sua. vt cle. si vna. de re. ec. non alie. sed dices etiam in casu præmissõ habet partem, vt dixisti. & tamen renunciatio in eius manibus facta tenet. sed dic, qd eius portio tunc venit incidenter, & in consequentiam: & sic auctoritas eius per hoc non impeditur, arg. l. 1. de aucto. tu. & vide quod ibi no. & l. qui testamento. ff. de testa. ¶ Tertiò quærit: si ille miles vult, qd talis decima acquiratur episcopo: & qd nihil habeat parochialis ecclesia. quod erit remedium. dicit Host. qd miles det decimam episcopo auctoritate metropolitani, ipso episcopo, & Capitulo consentientibus: quo casu episcopo in totum competeret, dummodo fuerit feruata forma: de qua in c. cum apostolica. §. quia verò. de his, quae fi. à præ. & fortè secundum Hostiẽ. iufficeret solus consensus Capituli, ar. de dona. c. pastoralis. sicut & sufficit contutorum. de aucto. tu. l. pupillus. quod est verum, quando publicè. si autem clandestinè, & sine prædictorũ auctoritate, nõ præiudicat ecclesiae. de admi. tu. l. non existimo. de offi. dele. c. cõsuluit. cum similibus. episcopus verò non fiet auctor in proprio negotio. de quo in cle. si vna. de re. ec. non alie.

A D D I T I O.

- 1 *Sit situm prædium. vide Bal. C. de confesfis. l. 1.*

S V M M A E.

- 1 *Decima ex præcepto Dei sunt soluenda: & ab eo instituta.*
- 2 *Decima exiguntur quasi debitum.*

Parochianos. No. primò, ¶ qd decimae ex præcepto Dei sunt soluendae, & ab eo institutae: quod est verum, quò ad primariã institutionem. postmodum enim præceptum fuit sub lege ab Ezechia rege, vt patet. 2. Paralip. 3 1. & tempore gratiae à principibus Ecclesiasticis, & secularibus. 2 de quo. j. e. c. à nobis. secundum Hosti. ¶ Secundò no. ¶ qd decimae exiguntur, quasi debitum: & illud, quasi, est quasi expressiuium veritatis, secundum glo. vel ideò dicit, quasi: quia verè debitor alicuius est ille, qui cum eo contrahit. sed parochianus ad decimam non tenetur ex contractu iuito cum prælato: quia cum eo non contraxit: sed dicitur quasi contrahere, eo ipso, quòd laborat prædium, vel habitat in illius parochia. facit Insti. de obli. ex quasi contrac. per totum. & vide, quae circa hoc no. Bar. in l. 1. ff. si cer. pe. vbi tractat, quis dicatur creditor: quis debitor.

S V M M A E.

- 1 *Abbas non potest concedere decimas in feudum.*
- 2 *Sanctuarium non debet iure hereditario possideri.*
- 3 *Abbas, vel alius prælatus an possit laico concedere decimas ad firmam.*

AD hęc. Decima laico hereditario iure tenenda concedi non potest. ¶ No. primò, q̄ abbas non potest concedere decimas in feudum: nec etiam alias possessiones monasterio, vt s. de fe. c. 1. & 2. & vide de potestate abbatum, & Capitulum super talibus concessionibus eis prohibitis: vel concessis, vt no. j. de re. ec. non alie. c. 1. in cle. ¶ Secundo no. ¶ q̄ sanctuarium non conuenit iure hereditario possideri, de quo. s. de fi. presby. c. ad extirpandas. & de insti. c. ad deoem. de alijs regnis, principatibus, Imperio, dic. vt not. 7. q. 1. c. in apibus. & c. Moyses. s. de elec. c. venerabilis. & de voto. c. licet. ¶ Quarto, q̄ an abbas, vel alius prelatatus possit laico concedere decimas ad firmam, siue ad tempus: videtur, q̄ sic, vt s. de loca. c. 2. & quod no. Io. An. s. de his, quę fi. a prela. c. cum apostolica. & ratio differentie est: quare magis possit concedere ad modicum tempus, quam ad vitam: quia ad longum tempus si fiat concessio, transfertur utile dominium: sed non ita, si ad modicum tempus. de quo dic. vt in d. cle. 1. & aduerte, quia tex. dicit [sanctuarium] &c. secus ergo, si non sanctuarium, sed religioſa: quia tunc ad successorē tranſeant, vt sepultura. vt ff. de ferui. l. seruitutes. Item secus de annexis tebus sacris: vt ius patronatus, de quo in c. quāto. s. de iudi. quā ad hoc. c. restant, dicam. j. e. c. quamuis.

S U M M A E.

- 1 Iudæi tenentur soluere decimas prædiales.
- 2 Possessor prædij tenetur alternatiuè ad duo, videlicet aut decimam soluere: aut prædia dimittere.
- 3 Iudæi sunt capaces possessionum: & possunt acquirere sibi rerum dominia.
- 4 Prouincia si à Sarracenis occupata fuerit: & per tantum tempus possessa, cuius initij non existit memoria: si postea ad fidem conuertantur, an teneantur soluere decimas.

DE terris. Iudæi coguntur prædiales decimas soluere: aut prædia illa dimittere. ¶ No. primò rationem, quare Iudæi teneantur soluere decimas prædiales: ne fortè occasione illa &c. quæ ratio idem infert in decima personali. nam si in domo intra parochiam sita habitaret Christianus, offerret in ecclesia, & decimas personales solueret. quia ergo ex habitatione Iudæi non debet ecclesia damnum pati: dicemus, q̄ Iudæus etiam teneatur. quod tenent Doct. j. de vsur. c. quanto. ¶ vbi de hoc videas. ¶ Secundo no. ¶ q̄ possessor prædij tenetur alternatiuè ad duo: a videlicet vel decimam soluere: vel prædia dimittere. videtur ergo possessor prædij liberari ab onere reali: eo ipso, q̄ vult prædium dimittere. quod intellige pro futuro tempore: non præterito. de quo ar. alibi dixi, & remisi ad no. per Bar. in l. si is cum quo. de aqua plu. arcē. ¶ Tertiò colligitur, q̄ Iudæi sunt capaces possessionum: & possunt acquirere sibi rerum dominia. de quo per Innoc. j. de voto. e. quod super. vbi quid iuris de his, quæ possident ¶ Sarraceni, & pagani: circa quos queritur. ¶ prouincia Angliæ olim tota fuit Sarracenorum possessa tanto tempore ab eisdem, q̄ non est memoria in contrariis in partibus illis ad fidem conuersis. habent etiam Sarraceni terras, possessiones: & prædia possident. quæro an teneantur soluere decimas. videtur, quod non: quia nunquam soluerunt. Item quia terræ illæ semper fuerunt Sarracenorum. pro hoc ultimo facit de vsur. c. quanto. ad fi. sumpto ar. contra à contrario sensu. contrarium tenet Old. quia decima sunt tributa. 16. q. 1. c. decimæ. ergo à quolibet possessore sunt soluenda. j. eod. c. pastoralis. C. sine cen. vel re. l. 2. & 3. non enim refert, à quo terra excolatur, vt hic, & C. de an. & tri. l. 1. lib. 10. imò dominus terræ est per censuram ecclesiasticam compellendus: vt talibus terras suas det excolendas: q̄ sine difficultate eccle-

sijs decimas soluant, vt j. eo. c. in aliquibus. quod c. videtur q. dirimere, maxime secundum Inno. qui exemplificat in Sarracenis. Non ob. q̄ non fuerunt vnquam soluta: quia nō ob. consuetudo in decimis prædialibus, vt plenè per Io. An. j. e. in rub. lib. 6. Non ob. q̄ terra ista fuerit semper Sarracenorum. quia non est verum: imò totum quidquid est citra mare, fuit Christianorum: vnde ex quò recuperata est: debet redire ad pristinam naturam. ff. de relig. & sumpt. fu. l. cū loca. 7. q. 1. c. pastor. & posito, q̄ non fuisset Christianorum: postquam tamen est ad fidem conuersa, debet regi lege diuina, per quam sunt decimæ instituta. vt s. c. proxi. Non ob. c. quāto. ar. inde sumpto à contrario sensu: quia vacat, cum adduceret contrarietatem in parte, vel peccatum, vt l. conuenticula. de epi. & cle. & ita Old. 97. consi.

A D D I T I O.

a ¶ Ad duo. vide l. cum fructuarus. ff. de vsufu. cum Doct.

S U M M A E.

- 1 Offensa dicitur maior in culpis, quando ad excusationem ipsarum auctoritas vsurpatur.
- 2 Vita subditorum corrumpitur exemplis prælatorum.
- 3 Ecclesie, decimæ, & alia spiritualia non sunt laicis concedenda.
- 4 Laicus conuersus, & religiosus potest habere ecclesiam.
- 5 Decima, & oblatio prohibentur concedi laico.
- 6 Oblatio est triplex.
- 7 Fructus decimarum an possint concedi laicis. quod sic.
- 8 Laicus potest esse procurator in causis spiritualibus.

QVamuis. Punitur prelatatus, qui laicis concedit oblationes, vel decimas. & in prima ponit consilium, & factum reprehensibilia. in secunda pœnalem huius prohibitionē. ibi: [Itauius.] ¶ No. primò in ver. maiorem. ¶ q̄ maior est offensa, cum in culpis ad excusationem ipsarū auctoritas vsurpatur. cōcor. de excel. pla. c. inter dilectos. ¶ Secundo no. ¶ q̄ exemplis prælatorū corrumpit vita subditorū. concor. j. de voto. c. magna. vñ Hier. [Timendum est: ne quos duces recti iteris hęc nos credimus: eos comites habeamus erroris.] ¶ Tertiò not. ¶ q̄ ecclesie, decimæ, & alia spiritualia non sunt laicis concedenda. an aut de necessitate dispensari possit, q̄ laicus teneat ecclesiam. remittit Host. ad not. s. de æta. & qua. c. 2. ¶ Quarto no. q̄ ista prohibitio concessionis habet locū in laicis in seculo remanentibus. à contrario ergo sensu ¶ laicus conuersus, & religiosus pōt habere ecclesiā, de re. ec. non alie. c. possessiones. quod pōt intelligi de ecclesia rurali, & sine cura, quasi ad sustentationē: vel pro tanto dicit [in seculo remanētibus] &c. quia hospitalarijs, & tēplarijs ecclesie, & decimæ quotidie conferunt. & hñt ipsas sñ Hostien. Pe. & Ab. j. eo. c. dudū. sed illa concessio, siue collatio potius fit ordini, quam psonis. ar. de iure patr. c. illud. de do. c. cōsultationibus. de annu. leg. l. annua. de re. du. l. ciuibus. ne cesse tñ est illo casu, q̄ regimen ecclesie habeant clerici, & nō laici, p iura. quæ allegat prima glo. ad idē. 10. q. 1. c. quæ. secundū Io. An. ¶ Quintò no. ¶ q̄ decima, & oblatio pariter prohibentur concedi laico. & per istam æquiparationem decimæ, & oblationum arguit Io. An. q̄ sicut decima est in precepto: ita & oblatio. dicit tñ aduertendum, ¶ q̄ triplex est oblatio. prima est donatio inter viuos facta Deo, vel ecclesie. secunda est donatio causa mortis in vitima voluntate. tertia est vsualis, quā fideles faciunt ad altare, vel ad manus sacerdotis. de prima, & secunda a nō dubitatur, q̄ à principio sunt voluntariæ: ex post facto necessaria, vi l. sicut. C. de ac. & obli. de tertia dubitatur, an sit voluntaria, an necessaria. & vñ, q̄ sit debita. 32. dist. c. præter hoc. de cōse. dist. 1. c. omnis. vbi de hoc per Archi. Rayn. tenet istas non debitas, vt possint exigi

exigi ab inuitis. ad quod facit Exodi. 25. in prin. nisi cum sacerdos est pauper: vel si sit de hoc laudabilis consuetudo: ad cuius obseruantiam debet episcopus compellere populum, non sacerdos. de simo. c. ad apostolicam. Idem sanctus Thomas secunda secunda. q. 86. articulo primo. de quo plenè p Hosti. in summa de parochijs. §. in quibus. vbi etiā inuenies, quòd quando episcopus celebrat in ecclesia cathedrali, vel alia, spectant ad ipsum decimæ. ver. quid ergo si episcopus. ¶ Opp. & videtur, q̄ laici possint decimas possidere. nam olim dabantur laicis in feudum: quare ergo non hodie? sol. quia cessat hodie causa, quæ olim erat causa concessionis. si scilicet: oppressiones ecclesiarum, & similia. & ideò quia ecclesia plus laicorum non indiget auxilio: emanauit concilium, q̄ de cætero concedi non possit: concessas verò ante concilium possint laici licitè retinere. quando autem fuerit celebratum hoc concilium: & quid iuris, si non constat concessionem factam laico emanasse ante concilium, vel post. dic. vt not. & dixi. s. de his, quę fi. a prela. c. cū apostolica. ¶ Quærit glo. magna. ¶ vtrum fructus decimarum possint concedi laicis. dicit, quòd sic ex causa in tempus vitæ suæ. nam etiam vendi possunt ad tempus. s. de loca. c. 2. per talem tamen vditionem, & concessionem non transferuntur in laicum ius spirituale: sed mera facultas facti, scilicet perceptionis fructuū. nam meri facti exercitium sine titulo bene cadit in laicum. ¶ potest enim esse procurator in causis spiritualibus. j. de pcura. c. 1. lib. 6. & quod no. s. de præben. c. accedens. & j. de senten. excō. c. clericos. nam & de iure ciuili etiam hoc habemus, q̄ ius, quod quis habet, non potest à se totaliter abdicare, & in alterum transferre: sed bene commoditatem vtēdi, vt l. necessariò. §. si. ff. de pericu. & commo. rei vend. nam aliud est vindicare fructum: aliud ius fruendi, vt in exemplo glo. de vitulo factu vacca. sed instabis, & dices. nonne fructus, qui ex re spirituali percipiuntur, est pars ipsius? videtur, q̄ sic. sicut fructus est pars fundi, vt l. 4. ff. de vsu. sed responde, q̄ pars rei aliter & aliter accipitur, vt no. Bar. in l. qui vsufruct. ff. de verbo. obli. ga.

A D D I T I O N E S.

- a ¶ De prima, & secunda. exemplum habes de his duabus per Albe. in l. omnia priuilegia. C. de episc. & cle.
- b ¶ Concessas verò. Vide de his decimis, quas ex antiquo feudo laici possident, seu quando possidere possunt per Albe. in l. inter antiquam. C. de vsufruct.

S U M M A E.

- 1 Locus habitationis, & domicilij attenditur quòd ad iurisdictionis exercitium: non prædium.
- 2 Vnus de vno episcopatu non debet soluere decimas in altero episcopatu.
- 3 Coloni partiarij, qui excolunt prædia in altera parochia de parte sua, cui ecclesie teneantur soluere decimam.
- 4 Ecclesia prædialis non debet pati damnum propter locationem prædij factam alteri, etiam priuilegiatæ persone.

CVm sint homines. Statur cōsuetudine. ni, an colonus decimam soluat ecclesie, in cuius parochia situm est prædium: an illi, in qua percipit, & audit diuina. & in prima consultatio. In secunda responsio. ibi: [fane.] ¶ No. primò, quòd quandoq; quis habitat in vna parochia, & in alia colit prædia. & dicit Ioan. An. q̄ illud contingit in cultoribus vinearum circa Bononiam: qui vt plurimū manent in suburbij ciuitatis. ¶ Secundo no. q̄ Papa reputat istam q. difficilem, quis locus consideretur in solutione: an locus moræ: an locus prædij, ad iurisdictionis exercitium: non videtur dubium, ¶ quòd locus habitationis, & domicilij attenditur, non prædium, vt l. libertus. §. sola. ff. ad municip.

¶ Tertiò nota, quòd Papa reputat absurdū, ¶ q̄ vnus de vno episcopatu soluat decimam in alio episcopatu: quia ex hoc resultat, cōfines terminorum maxime turbari: quia vno attentato, facile vsurpantur alia. j. de reli. do. c. 1. ¶ Quærit q̄ fuit ratio difficultatis in illa. q. glo. nō tamen &c. de hoc tractat, & subdit, q̄ solutio erat facilis. quia personales danda sunt, vbi sita sunt prædia. & cum ista solutione gl. pertrauerit antiqui, & moderni: qui secundum Io. An. non viderunt dubium: nec credendum est dubium ita clarū per multa iura fuisse visum Papæ difficile. fuit ergo probabili dubitatio, videlicet ¶ quia quæstio fuit proposita de illis, qui excolunt terras in aliena parochia, & colunt prædia aliena, & partem fructuum recipiunt pro cultura (puta tertiam, vel dimidiam): & sic sunt coloni partiarij: de quibus probabiliter dubitatur, cui ecclesie soluere teneantur: an suæ, vbi habent domicilium: an verò ecclesie, vbi situm est prædium: ex quo partem fructuum percipiunt. & pro ecclesia sua parochiali arguitur: quia videtur sibi prouenire ex opera cultura: & sic decimabitur: vt personalis. nam si aliud diceremus, ecclesia parochialis fraudaretur. quæ nullas perciperet personales decimas de labore sui parochiani: qui fortè aliud opus non facit. Item singulis diebus, mensibus, vel annis iste reciperet partem operarum: & illius pretij daretur decima ecclesie parochiali. sic videtur de hac parte, quæ pro toto anni labore percipitur. & licet simul percipiat: tamen videtur diebus singulis percepisse, vt l. diuortio. §. non solum. soluto mat. ibi: [to to tempore, quo curantur, non quo percipiuntur, rationem accipere debemus.] agit enim hic de lucro proueniente ex opera manuum coloni: de quo patet deberi decimam ecclesie parochiali, vbi audit diuina. In contrarium, quòd debetur ecclesie prædiali: quæ de omni fructu recollecto infra suos limites debet habere decimam, non deductis expensis, vt s. eo. c. cum homines. si ergo diceremus colonum de parte suorum fructuum teneri ecclesie suę: iam ecclesia prædialis non haberet integram decimam. nam propter locationem prædij factam alteri, etiam priuilegiatæ persone, ecclesia prædialis non debet pati damnum, vt j. eo. c. in aliquibus. & s. c. dilecti. quid dicendum. respon. Innoc. & Hosti. j. e. c. tua nobis. dicunt, quòd aut loquimur in colono partiario: vel qui recipit certas mensuras: vel in eo, qui colit numis redigendis ex fructibus, qui nascuntur: & non aliter. aut loquimur de colono, qui simpliciter numis colit: & sibi debentur, non attento nascantur fructus, vel non. primis casibus dicunt vnam solam decimam, & prædiale deberi. ratio est: quia omnes fructus sunt decimandi, antequam diuidantur sine deductione expensarum. j. e. c. tua. 2. ver. & de cunctis. cum ergo semel sint decimati: non debent amplius decimari ab his, ad quos ex debito perueniunt: sicut sunt coloni. j. eo. c. pastoralis. §. 1. nam iste colonus partiarus: vel quotam percipiens sine numis colens, ex fructibus tantummodo redigēdis submittit mercedem suam fortunæ, & Dei misericordie: vnde portio illa potius dicitur in fructu, quam in lucro consistere. Secundo verò casu principali, cum colit numis, vel pro tot mensuris frugum: siue rediganrur ex prædio laborato, vel non: tunc debet colonus decimam soluere non ecclesie prædiali: sed suæ parochiali, vbi percipit diuina. & hoc casu videt loqui. 16. quæstio. 1. c. quæsti. & ff. de cōtra. hen. emp. l. fina. nam hoc casu lucrum, & merces coloni ex opera manuum suarum prouenit: non ex fundo, ex quo mercedem illam habere debet, etiam si fundus sit omnino sterilis. persona enim domini dicto casu est sibi personaliter obligata ad mercedem. & ita tenent Inno. & Hosti. nisi vbi esset contraria consuetudo, quæ est seruanda, si de ea constet, vt hic. & j. e. c. apostolica. Io. An. dicit, q̄ si de consuetudine nō apparet: pars coloni deberet bis decimari, primò ecclesie Pet. de Anch. sup. 3. Decr. EEEE 2 præ-

prædiali: in residuo ecclesie parochiali: in prima non detrahatur sumptus: in secunda detrahatur. j. eo. c. pastoral. adducit si mile. si pro salario doctrinæ: vel aduocationis das mihi fructus prædij tui. nam parochialis prædij habebit illorum fructuum prædiale decimam: reliquæ partis, quæ est mihi lucrum personale, parochialis domicilij habebit decimam. pro hoc facit quod no. Host. j. eo. c. tua. 2. vbi dicit, qd si colonus de aceruo non decimato donet mihi. 10. corbes, illud bis decimabitur, primò ecclesie prædiali, & residuum ecclesie parochiali: sicut de eodem legato dantur duæ canonicæ. s. de testa. c. fi. & quod no. Io. An. post Gof. s. de fer. c. licet. super glo. fi. & dicit Io. An. quòd licet hanc opi. credat conuenire iuri, & æquitati. quia tunc non seruatur: itari potest satis, pro babili ter huic dicto Innocen. & Hosti. pro quo facit. quia si ipse dominus coleret fundum suum: nec aliud opus faceret: non est tamen reperire, qd partem illorum fructuum decimet ut lucrum. huic tamen rationi secundum Io. An. posset responderi per c. dilecti. j. eo. c. & quod ipse not. j. eo. c. non est. in gl. ista sunt. Ego dico, qd si quis conducit, & colit prædia causa negociationis, ut in partibus meis Viterbij, Corneti, & alijs ibi locis maritimis: in quibus dictorum castrorum ciues, & alij colunt prædia aliena: vel ibi venalia animalia conducunt ad pasturandum. videtur enim, qd si bladum postea ad portum vendunt, de dictis prædijs recollectum, & decimatum: de pretio inde habito, quod ultra omnes expensas superest, debeant soluere decimam personalem: ut de lucro, idem de animalibus prædictis. ad hoc. j. eo. c. pastoralis. cum enim negociatio possit in his consistere: & consistat frequentius, quam in emptione domorum causa negociationis: sicut de illis venditis soluitur decima personalis, ut dicto. c. pastoralis. ita de prædictis fructibus, quos vendunt: secus fortè, si colonus colit non causa reuendendi fructus: sed pro se, & suo vsu. & ita procedat opi. Io. An. quam ad hanc distinctionem æquitati, & iuri etiam conformem coadapto.

S V M M A E.

- 1 Laici dicuntur detinere decimas cum periculo animarum.
2 Pœna priuationis sepulture infligitur non soluenti decimas.
3 Laici an possint transferre in laicum decimas, quas tenent in feudum ab antiquo cum consensu episcopi.

Prohibemus. Ponit prohibitionem: cui pœnam subdit. 1 Ibi [si quis.] ¶ No. primò, qd laici dicuntur detinere decimas cum periculo animarum. quod quando sit verum: dic, ut in glo. & s. de his, quæ fi. à præla. c. cum apostolica. ¶ Secundò no. qd dicit [aliquo modo] & c. per quod signum vniuersale, propter negatiuam præcedentem, comprehendit omnem modum translationis, in feudationis, donationis, vendicationis, permutationis, & his similes. facit. s. de re. ec. non alie. c. nulli. ¶ Tertio no. qd pœnam priuationis sepulture infligitur in vita. alios casus vide s. de sepul. c. ex parte. & aduerte, quia priuatur, nisi reddiderit in vita. quod intellige, etiam si per hæredes hoc fieri iubeat. Nec ob. s. de sepul. c. fi. quia iste est casus specialis, quo non sepelietur, nisi prius reddatur: ut sic verbum, reddiderunt, hic positum intelligatur cum effectu. de cle. non res. c. relat. sicut & alij casus. de torne. cap. 1. cum similibus. ¶ Querit glo. dicitur hic, qd laici decimas, quas detinent cum animæ periculo non possunt transferre in alium laicum. ¶ sed nunquid cum consensu episcopi decimas, quas tenent in feudum ab antiquo, possint transferre in laicos. glo. tenet, qd sic. pro qua facit iste tex. qui prohibet translationem illarum, quas detinet cum periculo animarum: à contrario ergo sensu si sine periculo animarum detinent: videtur, qd transferre possint. Hostien. dicit, quòd tutius est tenere contrarium. pro quo. j. eo. c. ad hoc. & c. quam

uis. & j. eo. c. tua nobis. & c. vlt. pro hac etiam opi. Hosti. adducunt Pet. & Ab. Decr. cum apostolica. de his, quæ fi. à præla. nam si ibi specialiter conceditur, qd habens decimam in feudum ab antiquo, possit eam concedere alteri ecclesie de consensu episcopi: ergo nisi ecclesie concedatur, consensus episcopi non sufficit. Non ob. iste tex. [cum animarum periculo.] & c. quia subaudiendum est, regulariter: quamuis interdum, & sine periculo ipsas detineant. s. ab antiquo concessas. pro hoc etiam facit. quia si feudum est tale, in quo non succedant nisi filij: facile esset vasallo non habenti filios ecclesiam fraudare. Idem videretur de vasallo, qui intenderet feloniam facere contra ecclesiam. de qua. j. de pœnis. c. in quibusdā. vel aliam, propter quam debent perdere feudum. Ita dicit Io. An. qui etiam ponit super hoc opi. Inno. nil firmantis. sed Bona. tenet cum Hosti. & alijs.

S V M M A E.

- 1 Populus translatus, an habeat illa priuilegia, & immunitates: quæ erant eis indulta in loco, vnde descendunt.
2 Parochianus alterius quis efficitur per habitationem.
3 Decimæ personales dantur ecclesie, in qua quis percipit ecclesiastica sacramenta: prædiales ecclesie prædiali.
4 Consuetudo attendenda est circa perceptionem decimarum.
5 Decimæ animalium an computentur inter reales: an inter prædiales.

Apostolica Decimæ personales debentur ecclesie parochiali: prædiales ecclesie, in cuius parochia situm est prædium: nisi aliud habeat consuetudo. & in prima consultatio. In secunda responsio. ibi [noueris.] ¶ No. primò, qd populi transferuntur quandoq; de loco ad locum. & dicit Ab. quòd sæpe hoc contingit in Vngaria: vbi Vngari ponunt aliqua lignea ædificia in vna diœcesi: & postea se, & talia ædificia transferunt ad alias diœceses: & in ista translatione possent contingere dubium: qd an populus ita translatus habeat illa priuilegia, & immunitates, quæ erant eis indultæ in loco, vnde discedunt. tetigi. s. de paro. c. fi. facit qd no. Inno. in c. 1. j. de no. oper. nun. an autem sine superioris auctoritate isti populi pulsati: vel sponte recedentes de proprio lare, possint sibi constituere ciuitatem. dic, ut no. Bart. in fi. C. de colle. illi. & tetigi in c. dilecta. de exce. præla. ¶ Secundò not. qd quandoq; inter duos prælatos vertitur contentio, cui subint aliqui: & quis tunc debeat cognoscere de hoc: & cui interim illi debeant obedire. dic, ut not. in fi. in l. de iure. ff. ad muni. facit c. cum contingat. cum materia sua. s. de rescrip. l. fi. à quo. ff. de rei. ven. & c. veniens. j. de spon. & l. fina. 2 C. de pe. hære. ¶ Tertio no. qd quòd quis efficitur parochianus alterius per habitationem. quanti verò temporis habitatio requiratur: videtur, quòd 10. annorum. C. de incol. l. 2. lib. 10. dic, vt s. de sepul. c. de vxore. & facit iste tex. ad not. per Ioan. An. s. de offi. arch. c. 3. ¶ Quarto no. qd decimæ personales dantur ecclesie, in qua quis percipit ecclesiastica sacramenta: prædiales ecclesie prædiali, ut dicit gl. & s. c. cum sint homines. sed tex. hic, & ibi dicit, quòd statum consuetudini. dic plenè, vt ibi. ¶ Quintò ex hoc nota, qd quòd attenditur consuetudo circa perceptionem decimarum. quòd est verum inter ecclesias, quæ sibi inuicem possunt præiudicare. & decimas vni debitas, alijs pretio, & prescriptione debentur. laici verò, quominus soluant, non possunt vilo temporis spatio se tueri. quia sunt tributa Dei: ergo non præscribuntur, quominus soluantur: sed soluta, quòd magis isti ecclesie, quam alteri, debeantur, iustis titulis fieri potest. facit quòd de obedientia præscribenda, vel nõ no. s. de præscrip. c. auditis. tangit circa hoc qd dicitur de consuetudine: quid iuris si de consuetudine non apparet. dicit, qd prædiales debentur baptisimali, & personalis capella. 16. q. 1. c. decimas. s. eo.

S V M M A E.

- 1 Decima soluenda est de militia, & de aduocatione. & hoc ante deductionem expensarum. nu. 2.
3 Bonorum appellatione mobilia, & immobilia continentur.
4 Negligere quis dicitur.
5 Decima ferarum, auium, & piscium, qui capiuntur, cui debeat solui.
6 Decima an debeat, si vendo aquam de fonte, quem habeo in fundo meo.
7 Decima lignorum, minimorum animalium, & ceterorum ad vitum necessariorum, quæ deferuntur alibi, vt maiori pretio vendantur: an debeat.

Non est. Decimæ soluendæ sunt, non ponit exordium, & narrationem. ibi [re vera.] [secundò conclusionem. ibi [volumus.] ¶ No. primò proxiu colligitur ex no. 30. dist. c. secundū. & j. c. cum non sit. ¶ Secundò no. qd multa enumerat, ex quibus decima est soluenda: & ipsis enumeratis, subiicit clausulam generalem. quæ alia non enumerata complectitur, vt l. feruus seruum. §. inquit lex. ff. ad leg. Aquil. & l. doli clausula. de verbo. oblig. ¶ Tertio no. qd de militia soluenda est decima. & quia aduocati dicuntur militare, vt l. aduocati. de aduoc. diuerso. iudic. ergo de eo, quod percipitur de aduocatione, debet solui decima. ¶ Quarto nota, qd quòd ante deductionem expensarum soluenda est decima de prædictis supra enumeratis: & de enumeratis, quæ proueniunt ex terra, clarum est, qd non est habenda ratio expensarum, vt j. eo. c. tua nobis. & c. pastoralis. sed de pecoribus, negotatione, militia, & venatione videtur habenda ratio expensarum, vt d. cap. pastoralis. ¶ Quintò no. quòd dicit [de omnibus bonis] & c. ¶ nam appellatione bonorum mobilia, & immobilia continentur. s. de testa. c. relat. & sic facit, qd de immobilibus acquisitis sit soluenda decima. quòd an sit verum, dicam. j. eo. c. pastoralis. ¶ Sextò nota, dum dicit [neglexerint] & c. qd qui soluere debent, non sint in mora, donec moniti restituere contradicant. de quo. s. eod. c. peruenit. ¶ Septimò no. in versu. præcepimus. quòd decima est in præcepto, dum dicit [districte præcipimus.] & c. nā quod præcipitur. & c. j. de verb. signi. c. in his. licet ergo sint diuersæ opinioniones: an sint hodie soluendæ, de quibus. s. in rub. in dubio isto sequenda est Papæ diffinitio, vt j. qui fil. sint legit. c. per venerabilem. §. rationibus: & plenè. j. eo. lib. 6. in rub. & de pœna Dei, quæ infligitur non soluenti, no. hic quod super qua Io. An. ad Regnam Francorum. crede mihi, quòd cum peccato congregatur, cum dāno perditur. & Ouidius sine titulo.

Non habet euentus sordida præda bonos.

Et Claudianus.

Quas malè collegit fallacis præda parentis.

Has pœnis nati dextra refundit opes.

¶ Querit Io. An. qd de feris, auibus, & piscibus, qui capiuntur: cui de ipsis detur solui decima. p. cuius declaratione necessariò est sciendū, an decima, qd ex istis soluit, dicat prædialis, an personalis. & arguit primò, qd prædialis. quia beneficio terræ, vel aquæ nutriuntur, ergo est prædialis: sicut dictū est de decima animalium. s. c. ad apostolicam. In contrariū, qd sit cõfenda decima personalis, quia talia proueniunt opera, & artificio hominis: nec propriè pnt dici fructus ex terra proueniētes. & sicut prædicta si sit cõfenda prædialis, ecclesie vbi capiuntur: si personalis, ecclesie, vbi quis audit diuina, erit soluenda decima. quid dicendū. dicunt quidam, qd aut loquimur in auibus, piscibus, vel animalibus reclusis in aliquam clausuram: vt pisces in stagno, aues in columbario, animalia in foresta: & illo casu debet fieri solutio ecclesie, in cuius parochia sunt reclusa. quòd qd capiuntur in mari, vel flumine publico: vel animalia nõ reclusa capiuntur hominis industria. & istis casibus (quia ista sunt iuris gentiū) occupanti sunt cõfenda. quid dicendū. querit hoc modo, dicitur Pet. de Anch. sup. 3. Decr. EEEE 3 ri

j. eo. c. nuncius. vbi idem dixit Tan. ¶ Quintò querit glo. qd vtrū decima animalium computentur inter reales, vel prædiales. dicit, qd inter prædiales: quia consideratur locus, vbi pascuntur: non vbi morantur, ar. ff. de ser. rusti. præd. l. pecoris pascendi. & l. cum quidam. de fun. instru. nam & arbor illius soli censetur, in quo viuunt: non in quo videtur consistere. ff. arbo. fur. c. l. si plures. §. si iudicibus. ad hoc. ff. de verbo. sig. l. pupillus. §. incola. & de fun. instru. l. qd sit. §. idè respondit, domo. & §. idem scribit instructis. In contrarium tamen facit: quia custodia pastoris est necessaria. de regu. iur. c. penul. vnde consideranda videtur parochia pastoris. nam etiam natus ex vrbani mæcipijs licet ad villam mittatur nutritus: nihilominus censetur vrbani. ff. de verb. signi. l. si is qui natus. Host. his non obstantibus tenet opi. glo. de hac q. etiam no. 1. 3. q. 1. §. 2. ibi [quis pascit.] & per Goff. hic, & in summa huius ti. in prin. & per hanc decisionem glo. decimit aliam q. videlicet, qd si pro medietate anni pascuntur in vno territorio: pro alia medietate in alio: diuidunt inter se, ad hoc j. de sepul. c. cū quis. 2. respon. lib. 6. & idem dicit gl. si aliqui iacerent in vna parochia: in qua, fortè habent stationem: & in alia habent larem: deberent enim inter se diuidere decimas personales, & oblationes, secundum glo. pro qua facit, quòd no. de ma. & obe. c. omnes principes. de his quæst. Hostien. remittit ad summam. eod. c. §. cui danda sit. quando autem sit soluenda, not. Ioan. And. in Spec. eo. titu. super ver. libello. & in quæst. porrorum de materia supradicta.

S V M M A E.

- 1 Decima soluenda sunt de omni specie fructuum: siue semel diuersis seminibus seminetur hortus, vel fundus: siue diuersis annis temporibus.
2 Decima debet deferri ad domum sacerdotis.
3 Sacerdos cui decima debentur, an possit interdicare domino fundi, ne fructus colligat, vel exportet: nisi eo, vel eius nuncio presentante. quòd sic.

Ex parte. De omni fructu prædij sunt soluendæ decimæ. & prima pars ponit querelam. secunda dat iudicem, ibi [mandamus.] ¶ No. primò, qd siue semel diuersis seminibus seminetur hortus, vel fundus: siue diuersis anni temporibus: de omni specie fructuum soluendæ sunt decimæ. ¶ Querit not. qd vtrū ratio dubitandi. dic qd potuit esse, quia semel tantum in anno fructus de terra producitur communiter. & ideo lex diuina de tali fructu videtur debere intelligi, vt l. nā ad ea. ff. de leg. contrarium hic deciditur. nam siue semel in anno, siue pluries, siue vnus fructus, siue fructus plures recolligantur: non mutatur iuris dispositio. ad hoc. l. diuortio. §. quod in anno dicitur. ff. solu. matri. ¶ Quart. Ioan. And. qd vtrū ille, qui debet decimam: debeat ipsam deferre ad horreum sacerdotis. tenet, qd sic. 16. q. 1. c. reuertimini. & q. 7. c. 1. idem no. in Spec. eo. tit. & incidit ista quæstio in illam materiam: an debitor debeat venire cum pecunia ad domum debitoris, vt ibi recipiat. de qua q. plenè dixi. s. de pigno. c. significante. ¶ Secundò querit: qd vtrū sacerdos, cui decimæ debentur, possit interdicare domino fundi: ne fructus colligat, vel exportet: nisi eo, vel eius nuncio presentante. tenet, qd possit. C. qm̄ & qui. quarta pars. de l. 2. ibi [sub aspectu curialium] & c. Idem Guil. Na. qui dicit sic consultiuile magistrum suum Ala. per l. Paulus. ff. de procu. & de inoffi. test. l. si suspecta. & Authen. nunc si hæres. C. de liti.

ADDITIO.

¶ Reuertimini. adde videndum ibi Ioannem de Turre cre. & Spec. de dec. in fi. Bar. Cep. in tracta. de ferui. vr. præd. c. 72. Alex. in l. item illa. de consu. pe. Io. de Imo. Roma. & Alex. in l. stipulatio ista. §. inter cetera. de verb. oblig.

ri hominis industria: ideo erit censenda decima personalis. si tamen in loco, in quo consuevit venari, vel piscari, prohibuitur est de cetero hoc fieri: tunc si iniuste, & sine causa, non valet: si cum causa, valeret. Alij indistincte tenent, sint reclusa, vel non, semper ecclesie parochiali decima sit soluenda: quia illa (vt dixi) prouenit opera, & hominis industria. Non obstat. j. c. cum non sit. quia ibi non prouenit fructus, artificio hominis: sed ex sola gratia Dei. quod exinde apparet. quia semen mortificatur: & non homine operante, viuificatur: sed pisces, & animalia ministerio hominis recluduntur: nec, sicut grana, moriuntur: vt postea cum maiori fructu reuiuiscant, secundum Inno. Sed Host. dicit, qd talis decima non est censenda mere pradialis, nec mere personalis: sed mista. s. c. ad apostolicam. s. 1. Ita pertranfit Ioan. An. ¶ Et ex pradiis opinionibus quadam resultant dubia. Primo de decima molendini siti in flumine, de clibano, de pensione domorum, & multis alijs. nam secundum opinionem positam. s. secundo loco (quia non mortificantur, & reuiuiscunt vt fructus) non videretur censenda decima pradialis: maxime quia plus laboris in hominis industria versatur in molendino, pensione, clibano, & similibus: & tamen crederetur, qd ex istis deberet solui decima ecclesie, in cuius parochia sita sunt. ¶ quid enim si habeo fontem in loco, vbi vendo aquam: certe fructus iste censetur loci: & ideo forte consideratio illa, sint ista reclusa, vel non, est bona: nec est diuersa ratio, quare decima animalium sit censenda pradialis. & debita ecclesie, vbi pascuntur: & ista, vbi pascuntur animalia reclusa, vel pisces, non sit. ita censenda: quia ista sunt in nostro dominio: sicut illa. vt Insti. de re. diui. s. 3. & sequenti. & licet industria hominis operetur multum in istis: tamen pastura herbarum, & aquę plus operantur. Illa autem opinio Host. qd sit mista, non multum placet: quia non debet vna res diuerso iure censeri. j. c. cum contingat. decimare enim vnam rem respectu ecclesie parochialis, & pradialis, dominio non mutato: nec tempore alternato, siue diuerso, sed vniuerso, esset bis decimare, contra c. pastoralis. j. eod. ¶ Querit de alia quaest. quę quotidie hic Venerijs frequentatur: vbi vndique ligna: minima animalia: & omnia ad victum necessaria deferuntur: & maiori pretio venduntur, quam in locis, vnde apportantur. Pone ibi valebat 10. & hic 20. queritur, an decima erit censenda pradialis, vel personalis, dicit Ioan. And. post Host. qd 10. librarum tantum est danda decima illi ecclesie, intra cuius parochiam arbor excisa fuit. de alijs autem decem hic ex adiectione lucris danda est decima ecclesie, vbi percipit ecclesiastica sacramenta qui talia duxit. j. eod. c. pastoralis. facit ad not. s. eo. c. cum sint homines.

S V M M A E.

- 1 Fidelis homo tenetur soluere decimam de omnibus, quę potest acquirere de infideli.
- 2 Decima soluenda est de licite acquisitis.
- 3 Decima soluenda est de lucro molendini ad ventum.
- 4 Decima an sit soluenda de acquisitis illicite.
- 5 Meretrix an teneatur soluere decimam de acquisitis ex lucro meretricario.

EXtransmissa. De fructibus molendini ad ventum soluenda sunt decimę. & primo ponit decisam querelam. secundo dat iudicem. ibi [quia] vbi premitit generalem rationem: ex qua infert conclusionem. ibi [mandamus.] ¶ Primo no. regulam. ¶ Quod fidelis homo tenetur soluere decimas de omnibus, quę potest acquirere de infideli. dic, vt s. c. de terris. & exponere [quę potest acquirere] & c. supple, & de facto querit, secundum Ioan. An. credo, qd sic ideo exponat: quia si potest acquirere, & non querat, siue sit lu-

crum proueniens ex industria, siue ex pradijs: non habet contra ecclesiam ius querelę, & cogendi, vt fundum colat: vel ex industria lucratur. quia non tenetur pro presbytero, & decima sibi soluenda maiorem adhibere diligentiam: qd pro se, quod dic, vt s. de deposi. c. bona fides. facit l. si constata. s. si maritus. & l. & ideo. & l. si mora. so. ma. & l. venditor exheredatus. ff. de hære. vel ac. ven. ¶ Secundò no. ¶ qd de licite acquisitis debet solui decima. de acquisitis illicite an soluenda sit, vide plenè in glo. ¶ Tertiò no. ¶ qd de lucro molendini ad ventum debet solui decima. ratio dubitandi fuit. quia videtur, qd venti ex se nascuntur: nec Dei virtus in eis operatur: sed non est ita. nam mare, & venti ipsi obediunt. Matthæi. s. vel fuit dubitatio. quia venti non sunt in bonis alicuius: sic nec illa, quę in mari nascuntur, vt pisces. ergo (tāquam non possint dici infra parochiam alicuius) de fructu, qui ex eis prouenit, non videtur soluenda decima. sed dic, qd de terra, iu qua tale molendinum fundatum est, debeatur decima: ergo & de molendino, per quod terrę naturalis commoditas impeditur. ar. s. eo. c. de terris. & c. dilecti. ¶ Non ob. qd ventus ibi non nascatur. nam ad substantiam cuiuslibet rei subsistētis exigitur concursus quatuor elementorum: quę tamen in loco terrę non nascuntur. causa ergo mediata fructuum non inspicitur: sed immediata, id est ipsa terra. semper enim in iure causam proximam intuemur: non remotam. vt l. mulier. ff. re. amot. ¶ Querit glo. magna. dicitur in tex. qd de licite acquisitis est soluenda decima. ¶ quid de acquisitis illicite: puta a meretrice, histrione, ab inuafore, & similibus. arguit, qd non, ex illa auctoritate. Deuter. 23. [Non accipiat mercedem prostibuli] & c. & per illud Prouer. 3. [Honorabis Dominum Deum tuum] & c. vt in glo. & quia illicite acquisita & c. vt in glo. quę arguit in contrarium. & deinde ponit opi. & tandem distinguit tres casus ibi: alij dicunt: quod verius credo] & c. Aut enim loquimur in decima pradiali: & debetur etiam ab inuafore, vt in fi. glo. quam tenet Ioan. 16. q. 1. c. decimas. & Go. s. c. proxi. Aut de personali: & tunc est illud, quod illicite acquisitum est, non potest repeti: & debetur decima. pone exempla. vt in gl. Aut potest repeti: & non debetur, etiam si dominium sit translatum, commutabiliter tamen. & hoc tenet Io. j. c. pastora. Go. s. c. proxi. & Phi. Inno. & Host. h. c. & hęc distinctio videtur habere locum etiam in eleemosyna, & oblatione: an scilicet fieri possit, & recipi de iniuste quaesitis. dicit tamen glo. qd sacerdos non debet recipere decimas a meretrice: sed ex hoc videtur precedens distinctio minus bona. ¶ nam tu dicis, qd meretrix tenetur soluere: tñ presbyter non tenetur accipere. sed hęc est quadam perplexitas, & contradictio. dic, qd aut pœnitet: & debet recipi eleemosyna, decima, & oblatio meretricis. quia incipit esse noua femina: nec debet inspicere, quod fuit. 50. dist. c. ferrum. qñq; non pœnitet: tunc debet facere eleemosynā de consensu diocesanii: & tñ sacerdos recipiat, & non aliter. & sic suppleri debet, qd legit, & no. in summa. eo. titu. s. de quibus. & vide qd de tali eleemosyna, & oblatione no. Io. An. j. de sent. excō. c. cum voluntate. & de hac materia etiam vide glo. 14. q. 5. in summa. & 1. q. 1. c. non est putanda. vbi not. an ecclesia constructa de pecunia simoniaca debeat demoliri. & quid tunc de iure patronatus: & an de fructibus rei emptę de pecunia simoniaca eleemosyna fieri possit. & vide etiam, qd no. 86. dist. c. de venatoribus. vbi queritur, an dans pecuniam meretrici, peccet. & quid iuris, si sibi promittitur, sed non soluit: an sicut datur sibi retentio: ita & promissi petitio. dic, vt no. ff. de condi. ob tur. causam. l. idem & sic. s. quoties.

S V M M A E.

- 1 Decimas quilibet tenetur soluere.
- 2 Exemptum se dicens debet probare exemptionem.
- 3 Conductor pradij ita tenetur ad solutionem decimę: sicut locator. Eximi

- 4 Eximi qualiter possit quis ab onere decimarum.
- 5 Papa omnium clericorum, & ecclesiarum est gubernator, & arbiter cum libera administratione.
- 6 Decimarum genera quot sunt. Et an olim, & hodie sint in praecepto. nu. 7. Cuius efficacia olim, & hodie sint. nu. 8.
- 9 Decimas cuiuscunque generis non soluentes, an peccent mortaliter.
- 10 Decima an sint soluenda malis sacerdotibus.

ANobis. Locator, & conductor tenetur ad decimas: nisi se immunes ostendant. ¶ Nota reg. generalem, ¶ qd quilibet tenetur soluere decimas, ex qua reg. contra recalcantes soluere est fundata in centio de iure communi: quę sufficit ad condemnationem. j. eo. c. dudum. ¶ Secundò not. ¶ qd ille, qd dicit se exemptum, debet probare exemptionem: quia contra eum facit ius commune, vt dixi. ideo non presumitur, nisi probetur, exemptio: sed vsurpatio. s. de restit. c. ad decimas. lib. 6. 100. dist. c. contra morem. ¶ Tertiò no. ¶ qd ita tenetur ad solutionem decimę conductor pradij, sicut locator: est enim illud onus fructuum. quod concernit etiam p̄donem. vt s. c. proxi. no. ¶ Quartò collige, ¶ quod potest qd eximi ab onere decimarum. quod qualiter debeat intelligi, glo. prosequitur, & Io. And. plenius post Hostien. Ingreddior ergo eam per modum oppo. & sic dicitur hic. quod ipotest quis eximi a solutione decimę. contra, quia diuina constitutione debentur: & in signum vniuersalis domini Dominus sibi reseruauit decimas, vt j. eod. ca. tua nobis. & dix. super rub. ergo videtur, quod contra ius diuinum, & Dei praecepta etiam Papa dispensare non possit. sol. dicit glo. Papa non eximit: sed committit administrationem decimarum. quod potest concedere etiam laico, vt dicit glo. Ioan. 16. q. 1. s. si qua. quod intelligit Ala. verum esse ad tempus, & ex causa, vt fecit Gallis. soluit glo. 2. quod licet Papa non possit tollere ius diuinum, & naturale in totum: potest tamen ipsum ius in aliquo limitare, & interpretari: vt exemplificat gl. Hostien. dicit, quod speciale est in hoc praecepto: quod dispensationem, & interpretationem Papę recipiat: quod non est in alio morali. Ratio differentię est secundum eum: quia in alijs versatur honor Dei irremissibilis: vel humana utilitas publica indispensabilis: ut est videre in illo praecepto. Non habebis Deos alienos. Non occides. Honora patrem, & matrem, & c. naturalis enim ratio ostendit illa non posse remitti. In praecepto autem solutionis decimarum habenda est duplex consideratio. prima Dei, vt decima (tanquam tributum Domini) exigantur: & hoc remitti non potest vniuersaliter. Item quod ab hominibus: & Dei hominibus dentur. vt clericis, & ecclesijs. & hoc respicit temporale commodum clericorum, & ecclesiarum. certum est autem, ¶ quod Papa omnium clericorum, & ecclesiarum est gubernator, & arbiter cum libera administratione. vt c. cuncta per modum. & c. per principale. 9. q. 3. non ergo mirum, si super hoc multum possit, & etiam dispensare. pro cuius articuli pleniori notitia Ioan. And. post Hostien. ponit hic prolixam gl. quam succincte per sex principales quaestiones expediam hoc ordine. primo enim queram, quot sunt genera decimarum. se cundo, an olim, & hodie fuerint in praecepto: vel libero arbitrio reseruata. tertio, cuius olim, vel hodie fuerint efficacie. quarto an peccent mortaliter non soluentes decimas cuiuscunque generis. quinto an malis sacerdotibus sint soluenda. sexto an possit Papa dispensare, quod decima non soluant. ¶ Primo igitur quero. ¶ quot sunt genera decimarum. ¶ dicit, quod tempore legis scriptę fuerunt quatuor genera. primum illud, quod populus dabat leuitis. secundum illud, qd leuitę dabant sacerdotibus. tertium, quod unusquisque separabat in suis horreis ad comedendum in templo. quartum, qd

pauperibus erogabant: sicut patet. s. c. 1. tertium genus dabant ad consolationem. descendebat enim lex vetus populo illi carnali, & rudi, & durę ceruicis: vt saltem per carnale cōsolationem, & temporalem promissionem posset ab idololatia reuocari. quod etiam determinatum locum includit: tēplum illud, videlicet quod omnino fuit figurale. Tria verò genera soluenda leuitis, sacerdotibus, & pauperibus dabantur ad subuentionem, siue prouisionē. de istis habetur in Leuiti. & Num. c. 18. & Matth. 3. [Inferte omnem decimā.] & c. & in multis alijs auctoritatibus, de quib. s. in rub. ¶ Secundò quero: ¶ an olim, & hodie sint in praecepto. & in hoc considera tria tempora. primò tempus legis naturę, secundo tempus legis scriptę. tertio tempus gratię. primo tempore non fuerunt in praecepto: sed consilio tantum. de tempore legis scriptę fuerunt in praecepto. tempore gratię (vt est tempus Christi nostri redemptoris) an remanserint in praecepto. considera pręfata quatuor genera: & primò circa primum de decima, quę dabatur leuitis: vtrum hodie sit in praecepto. dicit Ioan. And. quod sic attendens enim sancta mater Ecclesia, quod Deus in signum vniuersalis domini decimam istam solui mandauerit. j. eod. c. tua nobis. & ipsam leuitis dari preceperit. Num. 18. statuit, & praecepit, quod populus decimas daret clericis, & ecclesijs, vt patet in toto isto titulo. & 16. q. 1. s. decimas. & c. seq. sequuntur namq; summi Pontifices naturalem rationem: quę dicitur: vt qui Domino ministrabant, debebant a populo sustentari: nec conuenientius pro la sustentatione alia portio, quam illa, quę propria Domini erat, debuit suę ecclesie assignari. quod etiam Imperatoribus placuit: & iniunctū est laicis, quod omnino soluunt, vt patet in Lombarda de decimis. per totum li. vlt. quibus legibus, quę fuerunt Caroli, Lotharii, & Ludouici, saltē laici altringuntur. C. de legi. & consti. l. leges. Et quamuis sit translatum sacerdotium, quantum ad ritum colendi: tamen (quia in sacerdotio nouę legis manet onus ministerii: propter quod est verē, & proprie communicatio bonorū) quantum ad substantiam praecepti remanet illud debitum, & morale. & in hoc concordant sancti Doctores Ecclesie principales, vt no. in summa. eo. ti. s. si. sub s. 7. versi. per prędictas auctoritates. ¶ De secundo genere videlicet, quę debebant sacerdotibus a leuitis tempore legis scriptę: an hodie tempore gratię debeantur. dic, vt plenè no. s. eo. c. 2. ¶ Tertium genus euacuatum est per Euangelicam perfectionem, & veritatis exhibitionem: erat enim imperfectum, & cerimoniale. ¶ Circa quartum genus, quod erat pauperibus erogandum: an sit hodie in p̄cepto, sicut olim. sentit hic Io. An. post Host. qd istud debitum hodie receperit Ecclesia sup se: & laici necessariò non cogantur ad hoc: licet de consilio iniungat eis, vt de 8. partibus, quę eis remanent, eleemosynam faciant. 16. q. 1. c. decimę. & hoc modo potest intelligi illud dictum Hugonis de sancto Victore in li. de sacris. parte. 1. 1. ca. 4. ubi loquens de decimis, ita dicit. Primum si legem paruulos consilio erudiuit. postea sub lege exercitatos praecepto tētavit: nouissimè in gratia perfectos in libertate spūs ambulare permittit. Ecclesia ergo tenetur pauperibus prouidere non solum de decima, quam percipit: sed de omnibus, qd possidet, quę pauperum sunt. & episcopus, clerici, & pręlati non sunt domini: sed procuratores talium bonorum. s. de don. c. 2. & 16. q. 1. c. fi. & 12. q. 1. c. fi. & s. eo. c. causa. & q. 2. c. aurum. & c. gloria episcopi. cum si. volens ergo vberius Ecclesia subuenire pauperibus: suscepit illud onus supra se, & laicos liberauit. & licet hęc sancta ordinatio sit in pluribus ecclesijs vsurpata: nihilominus tamen pro laicis remanebunt clerici pauperibus obligati, ut patet. 4. 2. distin. s. 1. & per totum. 47. dist. c. sicut hi. cum simi. ¶ Tertio quero: cuius olim, & hodie sint efficacie. dicit Ioan. An. qd decimę tempore legis naturę operabantur primò, quod erant in remedium culpę originali, quę euacuatur per sacramētum efficacie plenioris. si Pe. de Anch. sup. 3. Decr. EEEE 4 cut

cut & circuncisio per baptismum, vt j. de bapti. c. maiores. S. adhuc autem. Sol. erant in figuram futuræ redemptionis: & hoc euacuatum est per exhibitionem promissæ veritatis, vt patet in eo, quod legitur, & not. de cele. missa. c. cum Martha. S. ceterum. Tertiõ erant in signum debite recognitionis. seu dominij vniuersalis. & quia circa hoc videtur includere quid morale: quod est de rationis dictatione, recogno scere scilicet vniuersalitatẽ dñij: ratio ex hoc dicitur, q̄ illa recognitio conuenientissime fit per decimæ partis separationem, & dationem. Ideo ratione huius causæ debiti, & causa conuenientissime signi decimæ manent, & respiciunt omne tempus siue naturæ, siue legis, siue gratiæ: propter quod huic tanquam fundamento, & immobili, innititur auctoritas Ecclesiæ. j. c. tua nobis. & cap. cum non sit. quod est consiliũ generale. & 16. quæst. 1. c. decimæ. vbi dicit August. Non igitur Dominus Deus præmium postulat: sed honorem. Deus enim perfectus est, nullo indigens. quod probat August. sup. Gen. 8. c. ¶ Quarto quæro: an peccent mortaliter homines non soluentes decimas cuiuscunque generis. respon. q̄ de secundo, tertio, & quarto genere decimarum satis potest colligi solutio ex prædictis: sed de primo genere. s. de decimis, quæ debentur leuitis à populo, si non soluunt: an peccent mortaliter. videtur ex prædictis, q̄ sic: cum enim ad solutionem ipsarum qlibet factõ, vel præcepto sit obligatus: semper peccat non soluens. s. eod. c. ex transmissa. ad hoc facit Exodi. 22. Decimas, & primitias tuas non tardabis offerre. pro hoc in Lombardi de decimis. S. fi. vbi dicit, q̄ qui decimam post tertiam ammonitionẽ dare neglexerit: excommunicetur. cui concor. s. eo. c. ex parte. & cap. peruenit. Et hæc opi. est vera sine dubio in partibus illis, in quibus decimæ soluuntur: sed in partibus, in quibus de consuetudine non soluuntur: an peccent mortaliter qui non soluunt. quidam, q̄ nõ: quasi Romana Ecclesia videat in his (saltem quò ad præterita) dispensasse: ne tantam multitudinem contingat hac de causa damnari, ar. j. eo. c. in aliquibus. 1. respon. & quod legitur, & no. j. de cog. spirituali. c. super eo. sed si post prædicationem, & monitionem ipsam retineant: mortaliter peccant, arg. in eo, quod legitur, & nota. j. de consec. eccle. vel alta. c. aqua. & de cle. excom. mi. ca. si celebrat. & de sup. negli. præla. c. 1. Et dicit Host. q̄ illa opi. est benignior, & æquior. & ideò ad vitandum pericula animarum per sedem apostolicã approbanda, arg. in eo, quod legitur, & no. de transac. cap. fin. & de app. c. oblatz. S. penul. prima tamen opi. est verior de rigore iuris: sed secunda, tanq̄ benignior, amplectenda, vt dixi. ¶ Quinto quæro: an malis sacerdotibus sint soluendæ decimæ. text. vñ, q̄ sic. j. c. tua nobis. vbi dicam. ¶ Sexto quæro: an Papa possit dispensare, q̄ decimæ non soluantur. de hoc dixi. s. in princ. quòd sic, post glo. Cum enim decima pertineat ad Ecclesiam, & sit ius propriè sacerdotum, & sanctuarium: horũ oium summus Pontifex est arbitrator, moderator, & arbiter: sicut aliorum iurium ecclesiasticorũ, & quoruncunque dubiorum, quæ occurrere possunt. j. qui fil. sint legi. c. per venerabile. S. rationibus. potest ergo quòdam eximere: & decimas debitas vni ecclesiæ alteri dare: & de his disponere, prout placet: dummodo dictum ius in totum nõ tollat. patet in eo, quod legitur, & notatur in summa de rescrip. S. super quibus. sub. S. potest autem quis impetrare. nam quia talia non sunt contra fidem, est Papæ in omnibus his parendum, vt patet in eo, quod legitur & no. de consec. præben. c. proposuit. S. fi. Ex prædictis igitur de proluxa glo. Ioã. And. recollectis habes in summa, q̄ primum genus decimæ omnino stat in præcepto, sed limitatum. secundum remanet etiam, sed declaratum. tertium autem (tanq̄ ceremoniale) est ex toto euacuatum. quartũ verò liberũ relinquuntur: sed perfectius informatum. & dicit Hosti. per illam sum. m. gl. suppleri debet: quod ipse not. in summa. & S. & vtrũ. sub. S. 7. vbi copiosè materia disputatur.

a ¶ Genera decimarum sunt enim triplices decimæ: personales: prædialis, & mixtæ. gl. ordi. in c. ad apostolicz. s. eod. tit. & ibi Docto. Card. in cle. eo. titu. q. 15.

S V M M A E.

- 1 Laici non habent potestatem concedendi spiritualia: nec de ipsis disponendi.
- 2 Imperator non potest concedere privilegium super re spirituali.
- 3 Concessio generalis efficacior, & validior est, quam specialis, & numero 6.
- 4 Decimæ noualium non sequuntur naturam, & conditionem illarum, quæ ex contractu feudali, vel fortè ex privilegio debentur.
- 5 Concessiones, & infeudationes decimarũ sunt strictè interpretandæ.

TVa & infra. In genere, vel in specie Imperator decimas remittere non potest: decimæ noualium nõ accrescunt laico: qui ab antiquo decimas in feudum habuit. [secũda ibi nec occasione.] ¶ Nota primò proægium, q̄ laici nõ habent potestatem concedendi spiritualia: vel de ipsis disponendi. aut dic, vt s. de iudi. c. decernimus. ¶ Secundò nota, quòd Imperator non potest concedere privilegium super re spirituali. vnde per eius legitimationem nõ potest legitimatus ad sacros ordines, & ad beneficia promoueri. quod dic, vt infra qui filij sunt legitimi. c. per venerabilem. ¶ Tertio collige, q̄ efficacior, & validior sit concessio generalis, q̄ specialis. quod patet, dum dicit [quantumcunque generaliter] & c. de quo. j. tangã. ¶ Quarto nõ decimæ noualium non sequuntur naturam, & conditionem illarum, quæ ex contractu feudali, vel fortè ex privilegio debebantur. & intellige antiqua, etiam si in religiosas translata sit j. eod. c. 2. lib. 6. Hostien. istum. S. exemplificat duobus modis. primo. si Laicus privilegiatus (ne soluat de tertis suis decimas) faciat noualia: de illis decimam soluet. secundò si laicus privilegium habeat de percipiendis decimis parochiæ: non percipiet de noualibus: nec enim sine peccato (nisi privilegiũ excusaret) laici ipfas percipient. s. eo. c. prohibemus. cum similibus.

- 1 [nec occasione.] ¶ Nota primò proægium, q̄ laici nõ habent potestatem concedendi spiritualia: vel de ipsis disponendi. aut dic, vt s. de iudi. c. decernimus. ¶ Secundò nota, quòd Imperator non potest concedere privilegium super re spirituali. vnde per eius legitimationem nõ potest legitimatus ad sacros ordines, & ad beneficia promoueri. quod dic, vt infra qui filij sunt legitimi. c. per venerabilem. ¶ Tertio collige, q̄ efficacior, & validior sit concessio generalis, q̄ specialis. quod patet, dum dicit [quantumcunque generaliter] & c. de quo. j. tangã. ¶ Quarto nõ decimæ noualium non sequuntur naturam, & conditionem illarum, quæ ex contractu feudali, vel fortè ex privilegio debebantur. & intellige antiqua, etiam si in religiosas translata sit j. eod. c. 2. lib. 6. Hostien. istum. S. exemplificat duobus modis. primo. si Laicus privilegiatus (ne soluat de tertis suis decimas) faciat noualia: de illis decimam soluet. secundò si laicus privilegium habeat de percipiendis decimis parochiæ: non percipiet de noualibus: nec enim sine peccato (nisi privilegiũ excusaret) laici ipfas percipient. s. eo. c. prohibemus. cum similibus.
- 5 ¶ Quinto not. q̄ concessiones, & infeudationes decimarũ sunt strictè interpretandæ, quia odiosæ, vt in reg. odia. cum similibus. ¶ Opponitur dicitur hic, q̄ laicis est super spiritualibus interdita potestas. Cõtra imò vñ permissa. vt in casibus notatis in prima glo. inter quos no. casum, cum faciunt scisma: nec possunt corrigi per Ecclesiam. & adde istis casum. c. vbi periculum. j. S. præterea. de electio. lib. 6. ¶ Et circa hoc tangit hic Vinc. an incidenter possit iudex laicus cognoscere de causa matrimoniali: quam vide ad litteram in Spec. de reconuen. S. secundo. post prin. & dixi s. de ord. cogn. ca. tuam. ¶ Secundò oppo. iste tex. innuit, q̄ efficacior sit concessio generalis: quàm specialis. contra quia multis plus profunt specialia, quàm generalia. ff. de pign. l. obligatione. & c. q. ad agendum. de reg. iur. lib. 6. dicit Host. q̄ cum tractatur de iure prohibito concedi: plus circa illud potest generalis concessio, quàm specialis. patet in fundo dotali, quod transit cũ generalitate: sed speciali titulo non transfertur in alterum, vt l. quædam. de acq. rerum domi. patet etiam in iure patronatus. j. de iure patro. c. ex literis. & ideò hæc concessio generalis Imperatoris videbatur ad illa specialiter prohibita extendi: cuius contrarium hic deciditur. ¶ Tertio oppo. & videtur, q̄ Imperator possit se de spiritualibus intromittere: nam remittit iuramentum. quod etiam obligat de iure diuino. ff. ad munic. l. fin. fol. omnes leges, quæ Imperatori, vel laico dant circa talia potestatem, corriguntur, etiam de mente iuris ciuilibus, vt in Auth. vt cle. apud proprios episcopos. S. si verò ecclesiasticum. coll. 6. Ita dicit Io. An. ego dico, quòd in quantum iuramenti transgressor temporaliter puniretur: puta

puta in infamia, & aliis pœ. vt l. si quis maior. C. de transac. Imperator an possit remittere, ar. l. nihil tã naturale. de reg. iur. nam & nubenti j. tempus luctus imponit Imperator certas pœnas: de quibus. C. de secun. nup. l. 1. & per totum. quæ pœnæ quò ad multa durant, non ob. auctoritate Apostoli, pmittentẽ nuptias statim mortuò viro. quod dic, vt c. fi. de secundis nupt. Induco istum text. ad q. sabbatinam de illo, qui vendit arborem, vel ferraginem, quæ incisa renascitur. an ille pullulationes debeantur emptori. vide glo. in l. obligationum ferè. S. placet. de act. & oblig. facit etiam ad q. si quis est exbannitus de territorio, & ducatu Venetiarum: quod territorium postea est augmentatum: an de illo augmento intelligatur exbannitus. iste tex. facit, q̄ non. ar. contra. ff. de pact. do. l. inter sacrorum. S. 2.

S V M M A E.

- 1 Homines varijs machinationibus inducuntur ad debitum subtrahendum.
- 2 Deus in suis iuribus non debet esse deterioris conditionis, quàm dominus temporalis.
- 3 Portio illius, qui dat prædium ad colendum, debet detrabi de aceruo integro, non deductis expensis.
- 4 Deus quare reseruauerit sibi decimas. & nu. 5.
- 6 Onus decimæ est reale.
- 7 Debitor non potest id, in quo Deo tenetur, pro libito erogare: licet Dei dispensator sit malus.
- 8 Tributum Dei (hoc est decima) & tributum hominis qualiter differant.
- 9 Decimæ qua actione petantur.
- 10 Dominus fundi tenetur soluere decimam de portione sua: quam percipit de fructibus: sicut colonus de sua, & id qualiter.
- 11 Partarius quare sit melioris conditionis, quàm pensionarius.
- 12 Percipiens pro aduocatione aliquotã fructuum de præcio alie no: an post solutã decimã integram ecclesiæ prædiali, soluat de eo, quod ei restat, ecclesiæ suæ parochiali.
- 13 Decimas an teneat dare sacerdoti meo, quem scio esse simoniacum.
- 14 Exceptio, quæ non concernit delictum persone, sed dilapidationis, uel malæ administrationis, an possit opponi contra clericum petentem decimas.

TVa nobis. In prima parte ponit tres machinationes per ordinẽ. In secunda ibi [verũ.] Respondet per ordinem. In tertia ibi [quandoque.] concludit, & hoc dicit. Sine deductio ne seminis, & sumptuum debent dominus, & colonus decimam soluere: & non cui voluerint ecclesiæ, vel pauperibus: sed parochiali, cui debent: nec excusantur ab hoc ppter malitiam clericorum. h. d. ¶ No. j. q̄ homines varijs machinationibus inducuntur ad debitum subtrahendum. nam multæ viæ patent hominibus ad malum. in Auth. de nup. S. mitio res. colla. 3. ¶ Secundò nõ. in vers. verũ. q̄ omnia bona procedunt à Deo. lac. 1. ¶ Tertio nõ. q̄ decimæ sunt tributa. In quo autem differat à tributis, nõ. in gl. ¶ Quarto not. q̄ Dñi est terra, & plenitudo eius: & vniuersi, qui habitant in ea. & ita incipit Psal. & 13. q. 2. in Ecclesiastico. ¶ Quintò not. quòd Deus in suis iuribus non debet esse deterioris conditionis, aliàs cõtempionis, quàm dominus temporalis. ideo alibi dicit canon. [Non debet dari Deo, quod dedignatur homo: vt claudos, spurios, & si. dedicare.] ¶ Sextò not. q̄ ille, qui dat prædium ad colendum pro certa parte reddituum: ista eius portio detrahatur de aceruo integro, non deductis expensis: & intellige (vt dixi) cum recepit quotam. nam debet deducere (vt dixi) sine detractioe expensarum, de consuetudine, & etiam de iure, secundum Inn. & Host. de quo j. dicam. ¶ Septimò nõ. q̄ quare Deus reseruauerit sibi decimas. quia in signum vniuersalis dominij præcepit eas solui, & suas esse

asseruit. Leuiti. vlt. & Num. 25. ¶ Octauò nõ. q̄ non solum in signum vniuersalis dominij: sed pro suo cultu decimas solui mandauit. hoc ergo respectu, cum sit ius merè spirituale, non cadit in laicum: sed eo respectu, quo soluunt in signum dominij, possunt laici illas habere ex privilegio: & cadit in laicum, sicut ius patronatus. s. de iud. cap. 5. ¶ Nonõ nõ. q̄ sicut emolumentũ fructuũ perceptorum ex fundo. diuiditur inter dominum, & colonum: ita onus decimæ comitatur ipsi sum lucrum. ¶ & sic videtur onus decimæ esse reale. de quo j. c. pastoralis. & in quæstione, quam facit prima glo. videlicet qua actione petantur decimæ. & no. rationem, q̄ alia ratione dominus percipit partem fructuum. alia ratione colonus. ille enim percipit ratione terræ: iste verò ratione culturae. & sic propter industriam, & laborem: & ob hoc quò ad ipsum videtur decima personalis. de hoc s. eod. ca. cum sint homines. ¶ Decimò nõ. in ver. prætextu. q̄ licet Dei dispensator sit malus: non tamen debitor potest id, in quo Deo tenetur, pro libito erogare. & bene aduertit: quia iste tex. nõ dicit, quòd non possit excipere cõtra nequã clericum, sed q̄ sibi soluere non tenetur propter eius malitiam. quod facit ad q. glo. de qua statim dicam. ¶ Undecimò nota, q̄ a sententia lata super soluendis decimis non admittitur appellatio. quod est verum, secundum Host. quando laicus appellat, solã præscriptionem, vel consuetudinem allegans: secus si proponeret sufficientem exceptionem: puta privilegium, vel compositionem, vt patet ex no. s. eo. c. à nobis. Item secus si ecclesiæ super hoc litigant. de excep. c. dilecti. Et nõ. q̄ in q. decimarum proceditur sine strepitu, & figura iudicii. quod intelligo, vt in cle. dispensiosam. de iudic. ¶ Venio ad quæstionem glo. & Doct. & primò quæro. dicitur hic, q̄ decimæ sunt tributa Dei. ¶ sed an sit differentia inter illud tributum, & tributum, quod debetur domino temporali. dicit glo. 1. q̄ in tributis nou admittitur appellatio: in decimis sic. Sed certè in decimis tex. in si. cap. dicit contrarium. dic ergo, vt ibi dixi. Itẽ dicit glo. q̄ differunt in præscriptio. quia decimæ præscribuntur: non tributa, vt l. comperit. C. de præscr. 30. vel 40. an. sed ista differentia non est bona, si referatur ad easdem psonas. nam sicut laici, vel alii, qui tenentur ad tributum, non præscribunt, vt dixi: ita nec iuden, qui tenentur soluere decimas, non præscribunt: cum habeant malam fidem, contra iura decimas subtrahendo, vt in regu. malæ fidei. & c. qui contra iura. Sed vna ecclesiæ contra aliam bene præscribit decimas. similiter vnus dominus contra aliũ in subiectos vindicat p præscriptis tributum. facit quod nõ. in simili. in c. auditis. s. de præscrip. In hoc ergo non differunt, sed conueniunt: sicut in compensatione, quæ non habet locum in decimis. qd̄ intellige, vt no. s. de rerum permu. c. fin. Item conueniunt: quia decimæ, vt tributa, sequuntur possessorem. j. c. pastoralis. qd̄ dic, vt dixi s. c. cum homines. in 3. q. ¶ Secundò quæro: quia actione petantur decimæ. quidam, q̄ actione confessoria. quidam, q̄ rei vindicatione. quidam, q̄ actione ex canone. & hæc vltima placet multis. s. Ioan. Tan. Goff. Ala. & Vin. vt hic refert Io. An. D. Fed. de Sen. vt dixi s. eod. c. commissã. Ho. dicit hoc potius in subtilitate, quàm in utilitate consistere: quia non habemus necesse proponere actionem, vt s. de iud. c. dilecti. Ego dixi, q̄ hoc inuestigare, non est sine vtilitate. quia licet non expediat exprimere actionis speciem: tamẽ factum narratũ necessariò oportet concludere in aliqua spē actionum: & aliter in vna, quàm in alia, fit condemnatio, vt dixi s. eod. c. commissã. & d. c. dilecti. & c. cum dilectus. de ord. cog. & intelligo hanc gl. q̄ petantur conditione ex can. cum quis petit decimas à debente soluere: si autem sit quæstio de proprietate decimarum, vt fuit j. c. dudum. tuuc quædoq; agitur confessoria: quandoq; negatoria: quandoque ex lege consuetudinaria, vt tu ipse dispice. & de materia vide, quod plenè no. 16. q. 1. c. inoderamine. ¶ Tertio quæro. de hic, q̄ dominus tenetur soluere decimam de portione, quam perci-

percipit: sicut colonus de sua. sed quero: vtrum illud sit verum, siue dominus recipiat quotam fructuum: puta tertia, vel quartam: siue recipiat certas mensuras: puta tres, vel quatuor corbes, non plus. gl. qua incipit hoc intellige. &c. sentit, qd idem sit in vtroq; casu: sed tunc ob. qd si integer aceruus decimatur a colono: non videtur, qd illa corbes tres, vel quatuor, qd tradita sunt domino de aceruo, decima debeant plus decimari: vt in reg. bona fides. fo. dicit glo. imo decimarent: sicut si de aceruo decimato aliqs illas corbes decimaret ratione terrae: non titulo lucratiuo: vt in praedicto simili, & p tanto dico, qd si dominus dat fundum suum pro annua pensione: vel pro certis mensuris sibi debitis, natis, vel no natis fructibus: si colonus integram decimam soluit: dominus de praedicta pensione, vel mensuris soluere non tenetur, vt j. eo. c. cu sint. & c. pastoralis. nam fructus nascituros videtur vendidisse, salua decima. vnde fructus decimandi sunt: & non pensio, siue species debita. & hoc verum (vt dixi) quando pensio, vel alia species debetur domino propter terram suam, qua dar aliis excolendam. si vero non ratione domini: sed propter maioritatem (quia defendit eum: vel custodit) tunc quantumcunq; sit decimatus aceruus: dada est decima de tali pensione, vel censu: sicut de militia, & venatione. s. eo. c. non est. & hoc casu possit procedere quaestio huius gl. cui ecclesiae talis decima debeatur: an praediali: an parochiali istius recipiatis. dic, qd parochiali: quia quod ad istum dominum censet illud quoddam lucrum: & ecclesia praedialis habuit a cultore praedii integram decimam: & per consequens nihil sibi abest. si vero non in remunerationem seruitii: sed gratis soluit quis alteri pensionem: tunc si aceruus fructuum decimatus est: non videtur illa pensio a donatario decimanda, secundum Inno. quod est verum de ecclesia praediali: non parochiali. nam si census, vel pensio exhibita ratione seruitii, etiam decimato aceruo, alteri proueniens decimatur: vt dixi: multo magis si gratis, quod sentit Io. And. Ex praedictis collige vna differentiam inter colonum partiarium, & coleret numis: vel pro certis mensuris. primus enim, si partem suam decimauit, non tenetur amplius decimare. sed iste secundus, licet soluerit nummos, vel mensuras: tenetur tamen ad integram decimam. & sic in plus, quam partiarium. & si queras, quare sit ro, quare est melioris conditionis partiarium, q pensionarium. dicit Inno. qd partiarium exponit operas suas misericordiae Dei, & fortunae: sed mercenarius est semper: in tuto, & in certo. Aduerte tamen, ne aequiuoces: quia Inno. loquitur, cum colonus recipit nummos, vel certas mensuras: sed ego superius profectum sum post glo. cum domino dat pro terra nummos, vel certas mensuras, vt in partibus meis: vbi de terra recipio semen tamen: siue laborator percipiat mille modia, siue nihil. de illo enim semine non vt, q debeam soluere decimam: sed colonus. dicit tamen glo. hic, qd tamen minus soluet colonus ecclesiae: quantum ego recipio rone terre. sed hoc non procedit in ecclesia praediali. quia sic non haberet integram decimam fructuum collectorum: vel ego de illis mensuris teneri soluere. dico ergo, qd ipse tenetur de integro aceruo dare decimam: & postea mihi dare mensuras illas, vel semen. quia cu dictis oneribus videtur conduxisse, & ego sibi locauisse. & pro hoc allego, quod no. Inno. j. c. cum non sint. reprobata ista glo. q tenet contrarium. distingue ergo, qd aut colonus recipit nummos, vel certas mensuras, siue species, nascantur fructus, vel non: & tunc semper tenetur soluere ecclesiae parochiali. quia illud videtur lucrum personae, & industriae: non terrae. aut econuerso colonus percipit integros fructus, & dat nummos, vel mensuras: & tunc aut dat ipsos domino rone terrae: & tenetur ad integram decimam, & non dominus: quia videt sibi cum illo onere decimae locauisse. aut dñs recipit istas mensuras: vel nummos ex fructibus redigendos, non ratione terrae: sed ratione patrocinii: vel sibi gratis dantur: & tunc dominus tenetur ad integram decimam de fructibus recolle-

ctis ecclesiae praediali: & iste, qui mensuras percipit ecclesiae parochiali. aut loqueris de colono partiarium: & tunc integra decima soluitur praediali ecclesiae a domino, & colono. Sed hic incidenter quero: si pro aduocatione percipio aliquam quotam fructuum de praedio alieno: an post solutam decimam integram ecclesiae praediali solvam de eo, quod mihi restat, ecclesiae meae parochiali: credo, qd sic: quia quod ad me censetur illud lucrum proueniens ex industria: ergo decima est censenda personalis. ideo ecclesiae parochiali debenda. & sic dicit Io. And. s. eo. c. cum sint homines. vbi tenet, qd colonus, q colit nummis, de eo, quod sibi restat (deductis decima praediali, & sumptibus tanquam de lucro personae) tenetur soluere decimam ecclesiae parochiali: colonus autem partiarium, detracta decima praediali, non tenetur de eo, quod restat, tamen quam lucrum, detrachere personalem decimam ecclesiae suae parochiali: sed colonus, qui recipit pro cultura nummos, tenetur soluere de illis nummis, etiam decimato aceruo fructuum: quia nummi non succedunt loco fructuum: cum nummi debeantur isti, fructibus non natis: sed partiarium, non natis fructibus, nil debetur, ideo plenius succurrendum: quia partiarium submisit se Dei misericordiae: nummis colens in portu nauigat. haec tamen ratio facit, qd colonus, qui colit nummis, vel certis mensuris, nascantur fructus, vel non: non deat grauari in decima personali: sed tantummodo praediali. quia soluta de residuo, vt de lucro, non tenetur ad personalem: quia Dei misericordiae se supponit vt partiarium: imo magis, quia partiarium, si nihil nascitur, perdit operam: iste opera, & mercedem conuentam. & hoc casu potest esse verum. quia talis merces loco fructuum subrogetur. & adde ista ad not. s. eod. c. cum sint homines. & per ista habes glo. Inn. & Doc. quae competentijs ordinasset explicando pro se, qualiter dominus de pensione censuum, vel de portione fructuum tenetur soluere decimam. secundum qualiter colonus partiarium, vel qui colit nummis (ide est, quia nummos dat, vel accipit, vel mensuras certas, vel rem aliam pro cultura terra) ad decimam teneatur. Quarto quero: vtrum teneat dare decimas sacerdoti meo, quem scio esse simoniacum. glo. quae incipit. hoc ideo, &c. tenet, qd sic. Idem Goff. Phi. & Vin. Sed Host. contra: ne videatur in suo peccato nutriri. ar. 5. q. 5. c. non omnis. ibi [vtiliter esurient.] &c. Non obstat, quod glo. dicit de iudeo: quia licet ipse non audiat officium: tamen is, cui praestat decima, ipsum facit. unde propter illius in deuotionem non debet amittere ius suum. & idem dicit Host. de notorio fornicatore: subdit tamen, qd propter istorum delictum parochianus non debet decimas lucrari: sed auctoritate diocesani in utilitatem illius ecclesiae conuertuntur. ar. de suc. ab inte. c. vlt. & de iud. c. cum deputati. Ita dicit Io. And. forte primorum opin. est verior. quia non reperitur iste casus, qd exceptis terminis possit ab administratione rerum ecclesiae amoueri. sed per accusationem, inquisitionem, vel denunciationem. j. de appel. c. constitu. s. de elec. c. transmissa. In exceptione tamen, quae non concernit delictum personae: sed dilapidationis, vel male administrationis semper dubitauit: an possit opponi clerico exigenti decimas. videtur, qd sic. nam clerici sunt procuratores: non domini, vt c. 2. de dona. Sed si procurator est ribaldus, & de administratione suspectus: debitor non tenetur sibi soluere, vt l. si cum Cornelius. ff. de so. nam si mutuo illi, quem vere scio conlumpturum pecuniam in malum vsu: repetere non possum, vt l. si quis cum sciret. ff. pro empto. facit l. si vero non remunerandi. s. si adolecenti luxurioso. ff. man. & quicquid sit de iure in exactione tamen ad voluntariam solutionem: vt. f. debitor in decima tenetur se vltro offerre tali clerico, non vt: sed consultius agit, si superiori denunciaret, quid agendum, antequam illi soluat. nam sibi propter malitiam clerici retinere non pot. vt hic. ibi [cu nulli sit licitum.] &c. quid ergo dices: si ille, qui tenetur ad decimam, vtiliter dispensauit, quia pauperes summè indigentes elegit,

elegit, & eis erogauit: videtur liberatus. quia clericus tenebatur talibus erogare. si ille ergo soluit creditori: creditor vt liberatus, vt l. solutum. s. solutam. ff. de pig. act. potest dici contra: quia ante electionem nullus pauperum potest dici creditor: nec debet clerico auferri beneficium eligendi sine culpa, ar. l. cum quidam. ff. de le. 2. cum simi.

ADDITIO.

Qua nōtione petantur. qua a dōne petantur decimae, Alb. in l. nullus. C. de iude. s. fi. & l. extr. ff. quod me. cau.

S V M M A E.

- 1 Priuilegium de decimis laborum comprehendit noualia.
- 2 Concesso quod plus est, videtur concedi, quod minus est.

EX parte. Priuilegium de decimis laborum noualia comprehendit. & in prima decisa consultatio. in secunda responsio. ibi [cum tibi.] Not. j. reg. qd illi, cui conceditur, quod plus est: videtur concessum etiam, quod est minus. econuerso autem, si cui interdicitur, quod est maius: an videatur interdictum, quod est minus. dic qd non: nam prohibitus a maiori officio, non videtur prohibitus a minori. prohibitus autem a minori, non potest accedere ad maius, vt l. relegatum. s. solet. ff. de interdi. & relega. & est hoc utile scire in materia suspensionis diuinorum: vtrum prohibitus a missa poterit ministrare in minoribus officiis. vel econuerso. facit j. de sent. excomm. c. is cui. lib. 6. ¶ Oppo. dicitur hic, qd iste impetravit decimas laborum parochiarum suarum &c. Sed contra: frustra precibus impetratur, quod de iure communi conceditur. vt j. c. cum contingat. ergo male impetravit. fo. secundum Pe. & Ab. ideo impetravit: quia consuetudo erat contraria. vel impetravit cum integritate: vt debita portio non daretur episcopo: quae debet dari de iure, vt s. c. i. ¶ Secundo oppo. de c. tua. & j. s. i. s. eo. vbi non ueniunt in generali cōcesione noualia. nam noualia sunt diuersa ab aliis, ut ibi: in diuersis autem, & separatis de uno ad reliquum non inferitur. ff. de don. inter vir. & vxor. l. si mari. us. & l. hn. de calum. solu. ibi concedebant ei, qui de iure communi nullum ius habebat. s. laico: hic uero fuerat facta concessio illi, qui habebat ius: sed priuilegio, vel praescriptione suppressum. Ideo si de nouo sibi conceditur, late interpretatur. quia res facilius renascitur, quam de nouo nascatur, ut l. si testis. ff. de testa. & l. filio quem pater. de lib. & posthum. ibi [non translatus, sed redditus videretur.] &c. & ex hoc infero, qd si concessio, de qua in tex. fuisset facta extraneo, non rectori ecclesiae: non debet extendi ad noualia. Non ob. illo tex. [vbi maius.] &c. quia quando quod minus est, habet legem praecedentem contrariam: sub concessione maioris non includitur, quod est minus. verbi gratia. nam si pro homicidio imponitur poena pecuniaria: non debet tale statutum extendi ad furtum, falsitatem, & alia minoria crimina, quae habent legem de per se ordinatam, vt no. Cyn. in materia consuetudinis. l. i. C. quae sit longa consue. & quod ipse notat in l. quod fauore. de legi. & c. cui de non sacerdotali. de praeb. lib. 6. & l. si vina. de peri. & commo. rei vend. In connexis vero, & non habentibus legis ordinationem contrariam facile arguimus de maiori ad minus: & econuerso vt hic, & d. s. solet. nam rationis minoritas non inducit legum correctionem: nec etiam maioritas, vt no. Cyn. in d. l. i. & in Authen. quas actiones. C. de sacrosan. ecc. ad materiam facit l. nec in ea. ff. de adul. ibi [sed qui occidere potest adulterum.]

S V M M A E.

- 1 Negotiationis noie mobilia, & immobilia continentur.
- 2 Res emptae de pecunia decimata quando uenditur ante solutionem de-

- cima: de eo, quod uenditur, deducuntur expensae.
- 3 Pretium, quo res emptae est, an ueniat sub nomine expensarum.
- 4 Expensae, quae fit in re, uel circa rem: & ea, quae fit in fructibus, quae liter differant.
- 5 Decimae personales statim, cum lucrum percipitur, sunt soluendae.
- 6 Expensae factae pro re, uel in re emptae cā mercationi, non detrahuntur de fructibus, qui ex dictis rebus percipiuntur.
- 7 Decima sequitur semper fructus.
- 8 Fructus transferuntur in alterum cum onere decimae.
- 9 Res, ex cuius fructibus non est soluta decima pluribus annis: an transeat in alium cum onere decimae temporis praeteriti.
- 10 Expensae factae pro re restauranda non considerantur in solutione decimae.
- 11 Sterilitas in uno fundo non debet attendi, quominus ex alio soluat decima in fructibus, in quibus Deus principaliter operatur.
- 12 Verba contrahentium referuntur ad factum, & ad eorum iudici opinionem potius, quam ad civilem interpretationem.
- 13 Dominus si locat fundum ad dimidiam partem fructuum, & colonus ante diuisionem velit deducere expensas, non debet audivi.
- 14 Fructus quid dicatur.
- 15 Lucrum consilium in negotiatione.
- 16 Expensae in re, quae dicantur.
- 17 Quae circa rem. num. 16.
- 18 Quae in re. num. 17.
- 19 Expensae factae circa molendinum, piscariam, &c. an deducantur, an tequam soluat decima.
- 20 Decimam an quis teneatur soluere de eo, quod plus ualet res, quam emit pro decem, quae ualebat centum.
- 21 Decima an sit soluenda de immobilibus, quae obueniant titulo gratuito.

Pastoralis Negotiator de lucro decimam soluit, deductis expensis, quas fecit de pecunia decimata: expensas tamen, quas fecit pro habendis fructibus, non deducit: de fructibus uero rerum decimas soluit, non deductis expensis factis pro fructibus habendis: siue pro re restauranda. & sunt duae partes. in prima consultatio. in secunda responsio. ibi [ad quod.] & hoc subdiuiditur: quia primò tractat de expensis negotiationis. secundò de expensis, quae fiunt pro habendis fructibus. tertio de his, quae fiunt pro restauranda merce. secunda ibi [expensas.] tertia ibi [nec pro restaurando.] ¶ No. i. quae questio est formata in molendinis, & piscariis, &c. quod expone. i. p uentibus molendinorum, & piscariarum, secundum Io. An. de fructibus autem ex istis proueniens an sint deducendae expensae ante solutionem decimae, merito dubitabat: quia lucrum ex istis potius percipitur hominis industria, q naturaliter, vt est fructus terrae. dicam j. ¶ Secundo collige, qd sub nomine negotiationis mobilia, & immobilia includunt, vt patet in uer. vt si uendatur. & hoc uerum quò ad materiam decimae, in qua sumus: in alia materia quis dicatur negotiator, siue mercator. dic, ut no. Bart. in l. seruis legatis. in princ. de leg. 3. ¶ Tertio no. qd cum uenditur res emptae de pecunia decimata ante solutionem decimae: de eo, quod uenditur, deducuntur expensae. & intellige de expensis necessariis, vtilibus, & voluntariis: dummodo non fiant in fraudem ecclesiarum. & de istis tribus generibus expensarum uide exempla. ff. de impen. l. i. & l. necessariae. ¶ Sed incidenter quae: an sub nomine expensarum ueniat pretium, quo res emptae est. dicit Io. And. qd sic: si prius illud pretium fuerat decimatum. aliàs secus. verbi gratia. lucratus fui 10. ex quibus solui vnum nomine decimae: de illis nouem emò equum: quem uendo 20. nomine decimae soluam vnum tamen. si uero illa 10. prius lucrata non fuissent decimata, soluere duo. ¶ Aduerte tamen, quia si rem emptam de pecunia non decimata emptor non vendat: sed retineat. dicit Ioan. An. qd sicut decima pars pecu-

ne erat ecclesia: sic eius debet esse decima pars rei emptæ. ad hoc s. de pe. cleri. c. si. secundum Inno. Host. & Pe. & hoc no. & collige ex his dictis, quod appellatio expensarum continetur pretium rei. quod est verum in negotiacione: de cuius materia loquimur: in alia materia secus. unde si testator mandat mihi dari fundum, quem emit, si soluero expensas: appellatio expensarum non venit pretium. casus est not. in l. quibus diebus. §. i. ff. de cond. & demon. ¶ Quarto not. ¶ Quinta est expensa, quæ fit in re, vel circa rem: alia est, quæ fit in fructibus, siue gratia fructuum colligendorum. & quæ vna ab alia cognoscatur. dic. q. illa, quæ fit ad perpetuam rei utilitatem, dicitur expensa rei. illa, quæ ad temporalem, dicitur expensa fructuum. dicit tamen Iurisconsul. q. ista non tam facile est in vniuersum diffiniri: quæ per singula ex genere, vt l. quod dicitur. ff. de impen. & l. diuortio. §. impendia. ff. so. ma. ¶ Quinto no. tex. ibi [dū ipsi vendunt.] & c. ¶ Sexta decimæ personales statim, cum lucrum percipitur, sunt soluenda. & hoc securus: satis tamen est soluere in fine anni propter minutias. de pigno. c. ex his. l. 6. q. 1. c. reuertimini. In agnis, & similibus, quæ solui debeant, dixi s. eo. c. cum homines. quales autem debent solui: dic. q. non deteriores: quia indignum est dare Deo. quod dedignatur homo. 4. q. dist. c. fin. dabuntur ergo mediocres. ¶ Argum. l. legato generaliter. de leg. 1. ¶ Sexto no. ¶ Quinta expensa facta pro re: vel in re emptæ causa mercimonii, non detrahuntur de fructibus, qui ex dictis rebus percipiuntur: sed cum res ipsa venditur: dicta expensa facta in re pro re, vel circa rem, ante solutionem decimæ detrahuntur: & de residuo, vt de lucro, decima soluitur. decima ergo soluenda de fructibus non recipit detractionem ratione expensarum qualitercunq; & iste est sensus literæ, secundum Inn. ¶ Septimo no. in versu. fructus autem. ¶ Quinta decima sequitur semper fructus: & cum onere decimæ transferuntur fructus in alterum. ¶ Sed an res ipsa, ex cuius fructibus non est soluta decima pluribus annis, transibit in alium cum onere decimæ temporis præteriti? videtur, q. sic, vt hic. & expressius. ff. de publ. l. Imperatores. & in Auth. de non alie. §. stare. in fi. & de ali. & emphy. si uero quis. Auth. locator. colla. 9. & dicit Ho. plura argumenta de hoc inueniri. s. de reb. eccle. non alien. c. ad audientiam. dixi plenius. s. ca. cum homines. in 3. q. ¶ Octauo no. q. sicut expensa facta in fructibus colligendis non considerantur quod ad integram decimam de fructibus soluendis, vt s. eo. c. cum homines. ¶ Ita non considerantur expensæ factæ pro re restauranda. unde si media pars gregis, vel fundi perit de fructibus recollectis: de alia media soluenda decimam, non habita consideratione ad damnum partis dimidiæ. & hoc verum, cum queritur de decima persoluenda de fructibus. Si verò querimus de decima soluenda de lucro: tunc est dubium emi causa mercimonii. domum, vineam, gregem, & similia pro centum. pars decimarum mercium perit: vel in restauratione expendi quinquaginta. Si primo casu ex dimidia, quæ remansit, redigo mea centum: & in secundo casu restorationis redigo centum quinquaginta. an debeam aliqd nomine decimæ? vñ, q. non, quia vtroque casu habeo capitale meum tantummodo. In contrarium facit quod ad primū casum: quia negari non potest de ista dimidia me lucratum esse: & premissio alterius dimidiæ, vel resectio in imminens imputetur peccatis meis, non Deo. & hoc tenet Ho. quod dictum posset esse secundum Io. An. verum in diuersitate mercium: non in eadem mercantia: vel etiam in eadem re restaurata. pone, emi centum capita, quorum 10. perierunt: emi alia 10. vt restaurarem numerum centum: tunc enim Ioan. And. putat hanc potius nouam mercem, quam restauratione antiquæ. & sic integra decima est soluenda, non attento dano. In vna verò merce si pars perditur: ex alia parte tantummodo capitale percipitur: nil soluatur nomine decimæ, secundum Io. An. ¶ Optima exempla potes hic Venetiis reperire: vbi idem mercator onerat plures naues mercibus aduehendis uariis lo-

cis: de quibusdam perditur: de quibusdam lucratur: ita quod dānum in vna cum lucro alterius compensato non perdit, nec lucratur. ex prædictis patet, quod si hoc contingit de eisdem mercibus, nihil soluet. si de diuersis. soluet de lucro, quod ex alia percipit, non compensato damno alterius. durum videretur hoc dictum mercatoribus, & non æquum. quia negotiatio debet considerari tota vt vnum corpus, & vniuersaliter: quia recipit diminutionem, & augmentum, sicut peculium, vt l. peculium. ff. de leg. 2. In eodem autem corpore ista compensatio est fienda, scilicet lucri ad damnum. vt dicit Ioan. And. sed ista est huiusmodi. ergo & c. & probatur in l. cū quæritur. ff. de administ. tuto. ¶ In fructibus ergo, in quibus Deus principaliter operatur: sterilitas in vno fundo debet attendi, quo minus decima soluatur de alio. sed in negotiacione magis rigorosum est hoc sentire. & hoc Venetiis. vbi communiter omnes viuunt de negotiacionibus, habetur ratio decimarum semel tantum, scilicet, cum quis moritur: tunc enim de toto mobili, quod habere comprehenditur in mercantiis, iocalibus, gemmis, vel aliter, soluit decimam: toto vitæ tempore nihil soluit. ¶ Opp. de hoc, q. decima soluitur de fructibus, non deductis expensis. contra quia non dicuntur fructus, nisi illi, qui superfluit, deductis expensis, vt l. fructus. ff. sol. mat. præterea malæ fidei possessor non tenetur ad restitutionem fructuum, non deductis expensis: imò ipsas deducit. ff. de peti. hæred. l. si a domino. §. vltimo. & no. s. de restit. spol. c. grauis. fol. glo. quæ incipit. hic speciale. & c. dicit, q. speciale est in decimis. nam cū Domini sit terra, & plenitudo eius. vt s. c. tua nobis. iniustum esset, tales expensas detrahi de decimis: quas Deus & c. cum talis detraçtio non fiat dño temporali, qui locat fundum pro tertia, vel quarta, vel decima portione fructuum. tenetur enim colonus dare sibi dictam partem integram fructuum perceptorum, non deductis expensis, sicut Inno. & Host. s. eo. c. tua nobis. Sed certe si ita est. in domino temporali (vt non habeatur in eius portione ratio expensarum) ergo non est speciale in decimis: vt inuuit illa glo. quid ergo dicemus? Bar. dicit, q. aut ver. fructus. profertur a lege: & intelligitur, deductis expensis, vt d. l. fructus. fallit in decimis, vt hic. aut profertur ab homine: & tunc aut refertur ad fructus stantes in fundo: & intelligitur de fructibus integris, non deductis expensis, vt l. fructus pendentes. ff. de usufr. & ff. de his, quæ in frau. cre. ar. l. fin. §. penul. licet glo. videatur ibi aliter dicere. Si uero refertur ad fructus futuros colligendos: & intelligitur, deductis expensis, vt l. fundi Treb. ff. de usufr. leg. & hoc verum: nisi aliud actum sit tacite, vel expresse. Item hoc verum, quia nomen, fructus, indeterminatè profertur. si verò determinatè (vt decem corbes frumenti ex illo fundo) tunc non habet locum hæc distinctio, vt l. venditor. §. verosimile. ff. de contrahen. emp. ita distinguit Bar. in d. l. fructus. adde membrum d. ca. tua nobis. videlicet, q. nomen fructus, relatum ad quotam fructuum intelligitur, non deductis expensis, secundum Inn. & Ho. relatum autem ad oēs fructus intelligitur, deductis expensis, si ab hoie proferatur, vt dicit Bar. strictius ergo sumitur nomen, fructus, relatum ad omnes fructus, quæ ad quotam. quod etiā hic sentit Host. vt refert Ioan. And. super hoc speciale. Inno. dicit, q. illa expositio (videlicet, q. fructus intelligantur, deductis expensis) est expositio, & interpretatio ciuilis: non naturalis. constat enim in fructu, vel reddito esse quicquid peruenit de possessione, molendino, vel grege: licet expensæ non detrahantur. & huic bene concordat vulgare: quo communitè dicitur. fructus huius molendini, vel gregis: vel fundi tantus est. ita dicit Io. And. post Doct. ex quo dicto posset dici, q. dictum Bar. & Hostien. dicentium, q. nomen, fructus, relatum ad omnes, & prolatum in contractibus intelligatur, deductis expensis, non videtur bene dictum. ¶ quia verba contrahentium referuntur ad factum, & ad comunem vulgi opinionem potius, quæ ad ciuilem interpretationem, vt l. cum de-

lanionis. §. agram. de fun. instru. & l. librorum. §. quod tñ Casius. de leg. 3. & l. stipulatio ista. §. hi quoq; de verb. obl. ¶ 12 & quod ibi no. & per ista concludo cum Ia. de Are. ¶ q. si dñs locat fundum ad dimidiam partem fructuum. si colonus an diuisionem velit deducere expensas: non debet audiri: sed in tegram dimidia in debet dare, vt l. cum duobus. §. si in coeūda. pro socio. Et idem, si quis mihi vendat, vel legat oēs fructus talis vineæ, vel fundi: consequor enim ipsos integros, nõ deductis expensis, sicut prædicta. & prædicta procedunt, an de fructibus fiat deductio expensarum. quid econuerso, si quis tenetur mihi reficere ex pacto omnes expensas, quas feci annis præteritis in tali fundo in plantando, plantando arbores, & simil. an habebitur ratio fructuum, quos percepi: vt tantò minus dicar expendisse, quanto de fructibus dictis annis percepi? videtur, q. non, vt l. quibus diebus. §. i. ff. de cond. & demon. Et no. prædictam interpretationem horum nominum, fructuum, & expensarum. quid de hoc nomine, lucrum, dicit Ioan. And. q. lucrum semper intelligitur, deductis expensis. ¶ Venio ad quæst. & quia supra sæpius habita est mentio fructus, & lucri, & expensarum: quæro, quid est fructus. secundo quid lucrum. & tertio quid est expensa. ¶ Circa primū dic. q. fructus regulariter est quicquid germinat: vt granum, vinum, piscis, foetus, & similia. partus tamen ancillæ non venit appellatione fructuum, vt Inst. de re. di. §. in pecudū. largè autem appellatione fructuum continentur, quæ non germinant: vt vecturæ, & pensiones. sed ista potius censent redditus, quæ fructus. nam nomen, redditus, est vocabulum magis generale, vt no. in c. generali. de ele. lib. 6. In alia materia distinguitur inter fructus naturales, & industriales, vt s. de restit. spol. c. grauis. ¶ Circa secundum quid sit lucrum. dicit, ¶ 14 ¶ q. lucrum consistit in negociacione: vt si librum, equum, a mercem emi pro 10. & vendi 15. idem in quæsi negociacione: vt cum soluis salarium aduocatis, vel doctorib. Itē extra oēm negociacionem: vt cum mihi donas centum. vel inuenio thesaurum: quem quæq; totum consequor: quæq; partem. Inst. de re. di. §. thesauros. & §. seq. ¶ Circa tertium de expensis: dic. ¶ 15 ¶ q. sunt expensæ in re, circa rem, & extra rem. ¶ expensæ in re est pretium rei mobilis, vel immobilis. puta emi equum, vel ¶ 16 fundum pro centum: ista centum sunt expensa in re. ¶ circa rem: vt si feci domum reparari, fenestram, agrum coli, equum pavi, & similia. extra rem: puta dedi salarium proxenetis, solui pro pedagis, pro gabellis, & similia. istæ enim dicuntur expensæ in re, vel circa re. & de his in alia materia. scilicet a quo possessor recuperentur: vide in Spe. de expen. in princ. ¶ Sed quæro. dicit in ver. nec pro restaurando & c. q. in prouentibus decimandis armenti, vineæ, mercis, clibanii non habetur ratio expensarum factarum pro re restauranda. ¶ Sed quæro de expensis factis pro molendino, & piscariis (puta pro iumentis, molis, ferramentis, mercenariis, rhetibus, & staphis, & similibus.) an de prouentibus percipiendis ex istis hñ ratio prædictarum expensarum: vt eis deductis, decima debeat. Inno. & Ho. tenent, q. tales expensæ extra re non deducant: multò minus factæ circa rem, vt in refectione: fatentur tamē alios tenere contrarium. Io. And. distinguit inter fructus, qui germinant, & illos qui non germinat: vt in primis nulla fiat deductio expensarum, et extra rem in secundis sic. rō differentia est: quia constat, q. in primis plus operatur manus Dei. & si dicis. in molendino, licet non germinet, operatur manus Dei per potentiam aquæ: vel venti, quo mola ducitur. Rñ. q. sicut hoc est in negociacione: vectura nauis, & similibus expensæ non deberent deduci: cum potentia Dei principaliter deducatur nauis per aquam. nec videt rationem, quare aliud dicat in mola, quæ in nauis. & quare aliud in salario molendinariorū: quæ nautarum. In piscariis verò vbi piscis nascitur, & in grege sit vera prædictorum opin. p. q. vñ, q. si pro pensione domus, vel libri habeo 10. sed vnū dedi proxenetæ: q. illam expensam extra rem deducere possum, & solum de 9. decimā sol-

nam. Idem si de domo soluo in cōi tñ in anno. vel tñ pono in reparatione. nā de pensione residua, his deductis, decimā soluā: quia ille non est fructus, qui germinat: & est aqua illa operis. ¶ Tercio quæro. si quis rem valentē centum emit pro 10. cā proprii vsus: an de eo, quod plus valet, teneatur dare decimam. vñ, q. sic: quia negari non potest illud esse lucrum, de quo decima est soluenda, vt hic. Inno. tenet contrarium, et si emisset cā mercimonii: & mutasset propositum retinendo pro se. Item si quis de medietate rei, quam emit, consecutus est pretium: & in electione sua velit soluere integram decimam in alia dimidia: quæ est lucrum. an decimā pretii recepti, alia dimidia in residuo referuata & c. ¶ Quarto quæro. vtrū de immobilibus, qui obueniunt titulo gratuito (puta donator successione, legato, vel aliter) sit soluenda decima. vñ, q. sic, quia si de lucro, vt hic. glo. tenet, q. non, tribus rationibus. prima, quia ad quolibet transit cum onere decimæ. scdō quia Deus mandauit filiis Israel dare sibi decimā de fructibus. tertio, quia sequeretur absurdū. videlicet, q. breui tpo possessiones deuenirent ad ecclesiam. & hæc opi. gl. quæ fuit Ala. placet Io. & Vin. & Ho. dicit, q. est æquior, & benignior, licet prima sit iustior. & rñdet ad prædictas rationes. Idem Host. & Inn. s. eo. c. non est. recitabant quandam opi. fuisse, q. de immobiliibus soluenda sit decima pretii: non rei. vnde si pro mercede aduocationis, vel militiæ, ex pacto, vel siue, det mihi castrū, vel res immobilis: putant illi, q. dare debeam decimam pretii. arg. ff. de leg. 1. l. apud Iul. §. constat. & esset minor dubitatio, si res data esset æstimata pro pretio, de quo cōuenerat. arg. C. de iuro do. l. 1. de ista materia etiam no. in ca. decimæ. l. 6. q. 1. & quicquid sit in aliis hæreditatibus obuenientibus circa solutionem decimæ: tamen illud, quod filio obuenit de hæreditate paterna, non dicitur lucrum, sed debitum: iō tanquam de lucro non est soluenda decima, ar. l. in suis. de libe. & posthu. l. fi. C. de codi.

ADDITIO.

¶ In negociacione Tale lucrum dicitur aduentitium. Bal. in addi. Spe de actore. ver. an omnis. in fi. & in l. fori. C. de aduo. diuer. iud. Bar. in l. cum oportet. in prin. C. de bo. quæ lib.

S V M M A E.

- 1 Perceptio decimarum in una parochia potest ad alium pertinere, quæ ad rectorem parochiæ.
- 2 Perceptio decimarum de iure communi spectat ad ecclesiam parochialem.
- 3 Prescriptio certorum iurium infra unum locum non extenditur ad ius, quod nouiter nascitur in illo loco.
- 4 Diocesanus poterit exercere ius suum super nouo fructu, quod nascitur intra alicuius parochiam: licet illud nunquam exercuerit.
- 5 Leges aliquæ si non fuerint in usu (quia casus nunquam occurrunt) contra eas nunquam prescribitur.

C Vm contingat. Qui prescribit decimas in aliena parochia: si ibi insurgant noualia, ipsorum decimas non habebit. & in prima parte quæritur in secunda solutio ibi nuda. ¶ No. primò, q. ab antiquo perceptio decimarum in vna parochia potest pertinere ad alium, quæ ad rectorem parochiæ: quantum autem tempus possit dici antiquum a isto casu. dic. vt no. de prescrip. c. 1. li. 6. ¶ Scdō no. q. de iure cōi perceptio decimarum spectat ad ecclesiam parochialem. concor. j. c. prox. de quo plenè in glo. ¶ Tertio no. q. prescriptio certorum iurium j. vnum locū non extenditur ad ius, quod nouiter nascitur intra illū locū: sed illud pertinet ad eū, ad quē locus ille pertinet de iure cōi. fortius ergo, & magis extendibile est ius, quod cōpetit de iure cōi: quæ illud, quod cōpetit ex prescrip. facit ad no. per Inn. s. de offic. ¶ Quarto et ex hoc no. q. si intra alicuius parochiam

chiam nascitur nouus fructus: siue casus, super quo diœcesanus ius suum nunq̄ exercuit, poterit exercere. & p̄ hoc dixi, q̄ si leges aliquæ non fuerint in vsu (quia casus nunq̄ occurrit) contra eas unq̄ præscribitur: sed casu postea emergente, leges illæ poterunt præscribi. no. Io. An. & ibi s̄. de cle. cõiu. c. Ioannes. ¶ Opp̄ d̄r hic, q̄ de iure cõi perceptio decimarũ pertinet ad ecclesias parochiales. cõtra imò ad ep̄m. s̄. eo. c. q̄m̄. & j̄. c. dudũ. So. vt in gl. 2. & vt no. 16. q. 1. c. statuuimus. & in c. quicunq; & Rost. in libello. e. ti. §. 2. & per Host. eo. ti. §. cui danda. & quod no. Io. An. in spe. eo. ti. Ho. hic dicit tenendum, q̄ de decimis perceptis per ecclesias baptismales ep̄scopus debet habere quartam de iuro. s̄. de offic. ord. c. conquirente. de præscri. c. de quarta. Nec obst̄. hæc Decre. quia ep̄s fundat intentionem suam quò ad quartã: & ecclesia parochialis quò ad reliqua. & sic sententiatum fuit per Innoc. quartum, s̄m̄ eũ: & sentit ex hoc cum gl. videlicet, q̄ ecclesiis baptismalibus de iure cõi debentur decimæ. Idem Inn. s̄. eo. c. ad apostolicã. facit quod post eum no. Io. An. s̄. titu. prox. super rub. Io. An. dicit, q̄ est summã æquitatis, q̄ parochialis ecclesia (fortè tenuis) habeat has decimas. ar. s̄. eo. c. suggestum. ¶ Scd̄o opp̄. & v̄, q̄ noualium decima ad eum pertineat, ad quem spectant aliæ decimæ: ne eadem res diuerso iure censeatur, vt s̄. eo. c. ex parte. Solu. aut quis percipit decimas ex priuilegio: & loquitur contrariũ. aut ex præscriptione: & loquitur hic. ita dicit. soluit gl. pen. quam sequuntur Ioã. Goff. & Inno. sed ipse Inno. post Host. cum debent ex priuilegio, subdistinguit. quia aut priuilegium conceditur ecclesiæ parochiali, quæ fortè decimas admiserat: & loquitur cõtrarium. aut conceditur extraneo: & nõ extenditur ad noualia: sicut nec præscriptio, vt hic. quia vtrunq; odiosum propter præiudicium, quod paratur iuri alterius. & idem si in feudũ sint concessæ, vt strictè interpretemur, vt s̄. c. tua. Ex hoc ergo, quod hic dicitur (videlicet quòd præscriptio non extenditur ad res alias, q̄ præscriptas) inferunt præfati Doct̄. q̄ quãdo ecclesia petit decimas, quas præscripsit extra suam parochiam: oportet, q̄ hoc de singulis prædiis per se probet aliter: licet de omnibus prædiis probet: si nõ probet de vno, de illo non adiudicabitur sibi decima. arg. hic. & s̄. de proba. c. ex literis. de præscri. c. auditis. & c. cum olim. facit quod not. Io. And. s̄. de offi. archid. c. si dn̄s. Bar. dicit in simili, q̄ si quis vult dicere se præscripsisse ius exigendi pedagium: q̄ in illis rebus, in quibus apparer̄ extegisse, quæsiuit ius: non in alijs. vt l. si publicanus. in fi. de publ. Idem in præscribenda iurisdictione. nam probata quasi possessione, & præscriptione certus actus: in illo tm̄ actu præscribet: non in alijs. Ita no. Bar. in l. j. §. si quis. ff. de it. actũq; priua. & plenius in iure retinendo p̄ exercitium certi actus. vide per eũ in l. si prius. de aqua plu. arc. & faciunt ista ad no. in c. dilectus. de capel. mo. vbi dicã. ¶ Quarto dicitur in ver. vbi ab his. & c. quãro ergo, quæ possit ostendi rationabilis causa. dic. vt in glo. si dicit Ioan. And. q̄ posset allegare præscriptionem prædiorum noualium hoc modo: q̄ de pascuis, vel pistorij, & vallium, vel canneto aliq̄d prius percipiebatur (licet fortè modicum): & de illo præscribens antiquas decimas etiam percipiebat decimam. de noualibus ergo ibi factis percipiet subrogatis in locum priorum, vt j̄. c. prox. & c.

ADDITIO.

1 Dicit antiquum. vide Arch in c. si plures 16. q. 7 Ioan. And. & Docto in c. 1. de iure patron. lib. 6. Alex. consi. 5 8. 4. volum. eundem Ancha. in c. 1. eo. titu. lib. 6.

S U M M A E.

- 1 Decimæ soluenda sunt de omnibus fructibus terræ.
2 Fructus diuersi percipi possunt de eadem terra.
3 Præscriptio in eadẽ terra extenditur ad aliam sp̄m̄ fructũ percipiendi ibi: sed non extenditur ad fructus in terra diuersa.

Cum in tua. Decima omnũ fructũ prædii debetur illi, q̄ si bi præscripsit illud prædium decimale: alterius vero prædii, quod non præscripsit, decimam non habebit. in prima consultiatio. in secunda responsio. ibi [respondemus.] ¶ Not. j. q̄ de omnibus fructibus terræ debent solui decimæ. concor. s̄. eo. c. nuncios. ¶ Secundò no. q̄ de eadem terra percipiuntur diuersi fructus. & quandoq; eodem tempore: puta vites in arbore ibi: & ad pedes arborum p̄ fundum totum frumentum: vel simi. quandoq; diuerso tempore, primo frumentum. quo recollecto, in eodem anno milium, vt l. diuortio. §. quod in anno. & §. si. & quod vtrobiq; not. ff. solu. matri. ¶ Tertiò no. q̄ præscriptio in eadem terra extenditur ad aliam speciem fructuum perceptorum ibi: sed nõ extenditur ad fructus in terra diuersa. In dubio ergo præscriptio decimæ est censenda realis. i. terram concernens: non speciem fructuum hanc, vel illam. & hoc verum, cum de fructibus, de quibus non est exacta decima, eam alius non percipit: sed si alius eam percipisset: tunc præscriptio ad illos perceptos ab alio non extenditur. pone exemplum. colitur prædium, in quo etiam sunt vites. vna ecclesia semper percipit decimam bladi: altera semper decimam vini. vna de aridis: alia de liquidis. satis certè est hoc tolerabile, & de iure procedit, arg. l. 4. §. modum. ff. de serui. & de serui. rusti. prædi. l. certo generi. nam alternis temporibus potest constitui vsusfructus, siue vtendi modus. vt ff. de vsufr. & l. quoties. & c. 1. de iure patro. in clem. Si ergo cadit in tempore: ergo & in rebus, vt l. miles ita hæredes. §. & quia diximus. de testa. milit. Ex his patet intellectus c. ipsum enim intelligo, cum de eadẽ re, & eodem anno percipiuntur diuersi fructus: de vna specie eorundem soluta est decima vni ecclesiæ ab antiquo: de alia specie non est alicui soluta: & de illa inter ecclesiam parochialem, & ecclesiam, quæ præscripsit, oritur questio. certè responderetur, q̄ debebit solui ecclesiæ: quæ præscripsit alteram: postquam de eadem terra percipiuntur. Io. An. ponit casum, cum 40. an. seminatam est frumentum: de quo ecclesiæ non parochiali est soluta decima: deinde eadem seminat ad milium, quod nunquam seminatam fuit: vel plantatur ibi vinea. certè & de istis nouis redditibus debebitur decima ecclesiæ, quæ præscripsit. & ille intellectus est verus in se: sed nõ cõgruit literæ: quæ dicit [de quibusdam fructibus annuatim perceptis.] & c. & ibi [de qua aliquos recipiebant.] & c. quasi dicat, q̄ eodem tempore colligebantur varii fructus: sed de quibusdam non fuit vnquam soluta decima: & dubitatur, cui debeat solui: certè rñdetur, q̄ non parochiali: sed ecclesiæ, q̄ præscripsit, postquam de eodem fundo proueniunt. & sic diuersis fructibus prouenientibus ex eadem terra, ille dẽt de omnibus percipere: qui præscripsit de aliquibus contra parochialem ecclesiam. hoc dicit.

S V M M A E.

- 1 Agere possum contra illum, qui prohibet debitorem meum, ne mihi deb. tum soluat.
2 Hospitalarij possunt tenere ecclesias: licet sint laici.
3 Tutus præscriptione non tenetur aduersario respondere.
4 Probatio tituli super præscriptione allegata omiſſa coram auditore suppletur eorum Papa.
5 Allegans præscriptionem in decimis debet probare titulum.
6 Ecclesia concessa, videtur concessa oia, quæ illi accessoria sunt.
7 Præscribere non incipit a tempore contractus, qui habet titulum ab inhabili.
8 Titulus inefficax ad præscriptionem corroboratur ex confirmatione.
9 Nemo potest plus iuris in alterum transferre, quam habeat.
10 Concessiones Papæ, & Imperatoris semper intelliguntur emanasse sine præiudicio alicuius.

Dudum.

Dv dum. Laici ecclesias, vel decimas donare non possunt: nec ex ipsorum donatione (licet in forma communi per Papam confirmata) datur titulus præscribendi. In hoc tamen vitio dicto est opi. vt j̄. dicam. In prima parte ponitur facti, & processus narratio. In secunda ibi [nos igitur.] ipsius diffinitio. & prima subdividitur in tres. prima ponit actoris petitionẽ, & auditoris dationem. secunda reorum defensionem, iudicis interlocutionem, & defensionis fortificationem. tertia ipsius defensionis impugnationem. secunda ibi [prior.] tertia, ibi [ceterum.] ¶ Not. primò formam petitionis ep̄scopi: ex qua patet, q̄ possum agere contra illum, qui prohibet debitorem meum, ne mihi debitum soluat. an autem teneatur debitor illi prohibitioni acquiescere: videtur ex illo tex. q̄ sic. idẽ contra hospitalarios prohibentes est prodita actio: de qua hic. quod verum est, quando ille, qui prohibet, habet ius aliquod in personis, quibus prohibet: vt isti hospitalarii in rusticos: alia si nullum ius habet, debitor non tenetur illi prohibitioni acquiescere. tacit qd̄ de hoc no. Bar. in l. non solum. §. si. ff. de ope. no. nun. & loquor in prohibitione verbali. In reali verò cum quis detinet debitorem meũ, ne mihi soluat: vel cum eo litem contest. vide ff. de eo, per quem fac. erit. l. fin. & per totum. & contra molestantem subditos, & laboratores meos, an habeam actionem. dic vt no. Innoc. s̄. de appel. c. dilectis. & de iureiuran. c. sicut. facit l. de iur. ad muni. eonuerso an dn̄s pro eorum facto teneatur. dic vt ff. nau. cau. sta. l. & ita. de offi. archid. c. ea quæ. & s̄. de rest. spol. c. cum ad sedem. & c. quia præfularus. 1. q. 4. In casu autem nostri. c. contra hospitalarios, & alios religiosos impediẽtes rusticos, ne soluant decimas ecclesiis, quibus debent, occursum est hodie in cle. 1. j̄. eo. ¶ Secundò no. q̄ intentio ep̄scopi super decimis exigendis in sua diœcesi est fundata de iure communi. qd̄ sufficit ad victoriam, alio non probato, vt patet in fi. c. & c. ad decimas. de resti. spol. li. 6. ¶ Tertiò no. q̄ hospitalarii possunt tenere ecclesias: & tamen sunt laici, vt j̄. de reli. do. c. 1. in cle. sed dic. q̄ accedebant istæ ecclesiæ hospitalarij. quod possunt: quia hospitale est locus religiosus. de quo dic. vt s̄. de sepul. c. in nostra. & de don. c. inter dilectos. ¶ Quarto no. in ver. prior aut. q̄ tutus præscriptione nõ tenetur aduersario respondere. qd̄, quomodo intelligatur, dicam j̄. ¶ Quintò no. in ver. quod cum per auditorem. & c. ¶ Probatio tituli super præscriptione allegata omiſſa corã auditore, suppletur coram Papa. & si intelligas, q̄ ad Papam fuerit causa delata per app. videtur hic casus: q̄ licet super articulis publicatis coram iudice a quo non possint alii, vel ijdem testes produci, vt c. fraternitatẽ. de testib. tamen, si articulus erat prægnans (vt præscriptionis sic simpliciter deductæ) poterit super articulo sub eadem incluso fieri noua testium productio. nam præscriptio exigit plura, possessionẽ, titulum, & bonam fidem. si igitur coram iudice a quo nõ fuerint producti testes super titulo, vel possessione: poterunt produci coram iudice appellationis, vt no. Inno. in d. c. fraternitatem. & alle. hunc tex. pro casu. ¶ Sextò no. q̄ allegans præscriptionem in decimis debet probare titulum. quod an regulariter verum sit in præscriptione aliarum rerũ. dic vt not. j̄. de præscrip. lib. 6. & c. si diligenti. de foro compe. & in reg. malæ fidei possessor. per Dy. ¶ Septimò no. q̄ rex, & regina concesserunt ecclesiam sancti Stephani: & ex illa concessione vt tacitè concessisse ecclesiis, quæ accedunt, & etiam alia iura: sicut cum aliquis arrogatur. nam omnia iura, & filii (et quos habebat in potestate arrogatus) transeunt in potestatem arrogatoris, vt l. si adoptauero. ff. de preca. & quod not. de prob. c. in præsentia. & c. 2. de relig. do. & collige etiã hic, q̄ rex, & regina concedunt ecclesias: & sic spiritualia. quod intellige de iure patronatus. quod videtur in dubio concessisse. de don. c. pastoralis. secundum Inno. ¶ Octauò not. q̄ cum quis habet titulum ab inhabili, non incipit præscribere

à tempore contractus. qui enim contra iura mercatur, præsumitur non habere bonam fidem, vt in reg. qui contra iura. & l. nunquam. ff. de vsuca. ¶ Nonò no. in ver. nec à confirmatione. q̄ titulus inefficax ad præscriptionem corroboratur ex confirmatione: & ex tunc videtur incipere à præscriptione, non à tempore tituli collati. facit l. obseruare. in fin. ff. de off. procon. & leg. confirmatio igitur multum addit ad titulum inefficacem. quod an fit verum, variè sentiunt hic Doct̄. vt j̄, dicam. ¶ Decimò not. in ver. nos igitur. reg. j̄ nemo pot plus iuris in alterum transferre, q̄ habeat. concor. sunt in gl. & j̄. de dona. inter vir. & vxo. c. nup. & 1. q. 1. ca. 1. ¶ Undecimò no. q̄ confirmatio Papæ non præiudicat iuri tertio competenti. & ista est communis, & vera doctrina, q̄ concessiones Papæ, & Imperatoris semper intelliguntur emanasse sine præiudicio alicuius. quod dic. vt s̄. de vsu, & au. pal. c. extuarum. & ff. ne quis in loc. publ. l. 1. §. si quis a principe. ¶ Duodecimò no. formam sententiæ: q̄ respicit in futurũ. & hoc est semper, qn̄ agitur: vt quis desistat à molestatione, & turbatione possessionis, vt patet in c. licet causam. s̄. de pba. Intentatur enim hoc casu interdictum vti pos. de quo in l. 1. & fi. ff. vti pos. per Bar. & isto modo potest intelligi actũ hic: vel actum fuit confessoria. vendicabit enim ca. ius decimandi ab istis hospitalarijs: in qua actione sn̄ia prouidet in futurum, cautionis remedio, vt l. harum. & l. legi. ff. si ser. ven. ¶ Opponitur. hic Papa fert sententiam: nec apparet ex text. q̄ lis fuerit contestata: ergo nulla, vt s̄. de lit. contesta. cap. 1. Sol. in causa decimarum non requiritur lit. contest. vt in cle. dispendiosam. de iud. sed ibi loquitur, cum agitur contra recusantem soluere: secus si agatur de decimis vt de proprietate: sicut hic agebatur, scilicet nega. vel vti. poss. facit qd̄ no. in c. eum qui. de eo, qui mit. in poss. vel dic. q̄ per obiectum præscriptionis, & negando petita, videt lit. conte. iste prior. de quo dic. vt j̄. de lit. contest. c. 2. lib. 6. ¶ Secundò oppo. dicitur in ver. prior autem. q̄ proposuit se non teneri respondere: sed contra, imò semper cogitur quis in iudicio respondere. quia iudicium redditur in inuitum, vt l. inter stipu. §. si Stichum. de verbo. oblig. fol. dicit Io. And. post Goffr. intelligas, q̄ non tenebatur respondere ep̄scopo, petenti quartam decimarum in ecclesiis extra iudicium: sed in iudicio tenebatur respondere. vel potest dici, q̄ nec in iudicio tenebat. quia exceptio præscriptionis est exceptio rei finitæ: & p̄ con sequens videtur impedire lit. contesta. & iudicium, vt in d. c. exceptione. de lit. contest. & quod no. Bar. in l. fin. ff. pro suo. prima tamen expositio magis placet: quia si hic non fuisset lis contesta. non fuisset lata sententia. de qua in fi. huius cap. ¶ Tertiò oppo. ad ver. nec à confirmatione & c. vbi innuit à contrario sensu, q̄ si à tempore confirmationis fluxisset tempus sufficiens ad præscriptionem: potuissent hospitalarii se tueri. sed contra confirmatio non tribuit nouum ius: sed vetus confirmat. de fide instru. c. inter dilectos. Item isti hospitalarii contra iura receperunt ius ecclesiasticum de manu laicali, aut mala fide, aut errore iuris: sed mala fides, & error iuris nocet in præscriptione, vt in reg. malæ fidei. & in l. nunquam. de vsuca. pro emp. l. 2. §. si a pupillo. ex his ergo patet, q̄ nec confirmatio, nec iniustus titulus istis priorẽ ad p̄scr. hic autem innuit, q̄ posset prodesse confirmatio. ergo male. fol. dicit Inno. supple. ad tex. maxime. quasi etiam sine confirmatione prodesset solum tempus in istis incorporalibus, vt no. de præscri. c. si diligenti. Ho. dicit, q̄ ex donatione ep̄i, quæ non tenet, paratur titulus præscribendi, vt j̄. de iure patro. c. cura. fortius ex confirmatione Papali. & hæc opi. Hof. placet Ab. qui dicit hoc multum notandum pro religiosi habitibus tales confirmationes. Pe. tenet contrarium. & dicit, q̄ contra istorum opi. facit responsio Papæ: de qua j̄. vbi p̄cisè decidit, q̄ confirmatio in præiudicium ep̄i non tenet, nõ distincto, fluxerit, necne, tps præscriptionis à tempore confirmationis. ¶ Quarto oppo. ad ver. nos igitur. & videtur, quòd Pe. de Anch. sup. 3. Decr. FFFF 2 Papa

Papa hic male faciat, supple de facto. nam ratio, qua hic reddit, no fuit pro parte episcopi allegata: ergo nec ipse sup- plere debuit, vt c. si sacerdos. s. de offi. ord. & l. illicitas. de of- fic. praef. sol. illa est allegatio iuris, qua resultat ex inutili tit. per hospitalarios allegato: & hoc facere potest iudex. sius eli- cere, & allegare quod oritur ex facto deducto in iudiciu, vt c. examinata. de iudi. & c. vt qua defunt aduo. l. Quinto oppo. & videtur qd confirmatio Papae roborauit titulu inuali- dum regis & reginae. nam quando constat Papae de inefficacia actus, qui geritur. videt (confirmando contra inhabilitate) dis- pensare, vt l. quida consulebat. de re iud. sol. hic fuit facta co- firmatio coeceptionis eis factae non expressae, a quo coeceptio emanauerit: & sic no videt dispesare super inefficacia no de- ducta. vel dic, qd etiam si expressum fuisset in confirmatione de laicali concessione: det confirmatio intelligi in casu: in quo dare licebat (puta decimas antiquitus concessas) in feudum: quas cu auctoritate superioris potest laicus donare. de his, qua fiut a pla. c. cu apostolica. vnde confirmatio hic nihil ope- rat. quia concessio a principe no valebat non facta de deci- mis in feudum ab antiquo coeceptis: sed alijs, quas dare non potuit, vt in tex.

S U M M A E.

- 1 Populi christiani possunt esse permisi, habentes diuersos ritus in spi- ritualibus.
2 Pradium decimale debet tali locari: qui possit de facto pro decima conueniri.
3 Fideiussor non censetur idoneus, qui potest privilegio, vel in arce se tueri.
4 Dominus praedij tributarij non debet locari persona potentiori.
5 abens ius aliquod in re, potest se opponere, ne res in potentiorum, etiam locationis titulo, transferatur.
6 Dominus consequitur minorem redditum propter onus inimicitia rei.
7 Decima debet solui cum integritate.
8 Decima an possit solui ad certas mensuras annuatim.

IN aliquibus, Domini pdioru cogi pot sunt, vt praedia sua colenda det talibus, a quibus sine contradictione decime persol uantur. & prima pars ponit excessu: quem scda pars corri- git. ibi [volentes.] ¶ No. primò, qd quadoq; populi Christia ni sunt pmisti, habentes diuersos ritus in spualibus. na Gre- ci: Armeni: Indi Christiani censeantur. & in multis a nobis dis- cordant: licet nobiscu in quibusda regionibus sint pmisti: vt in insula Creta Cypro. & qd de illa mistura no. hic Inno. vide in Spec. super rub. de Iudeis, & Sarracenis. ¶ Secundo not. ¶ qd tali debet locari praedij decimale. qui possit de facto p decima coueniri. ¶ similitur no ceterur idoneus fideiussor. q se pot priuilegio: vel in arce tueri, vt l. i. ff. si quis in ius voc. no ie. & not. in l. 2. qui satisfda. cog. ¶ ¶ Secundo no. qd dñs p- dij tributarij non debet locare plona potetiori: q possit tri- butum denegare, saltè de facto. & per hoc collige, ¶ qd ille, q habet aliquod ius in re, potest se opponere: ne res in poten- tiorè (etiã locationis titulo) transferatur: quinimo si ille, qui sibi respondet, p violentia expellat, potest agere cõtra expul- fore: si non ita de facili pro iure suo posset illum couenire vt dñm expulsus. qd dic vt dixi s. de resti. spo. c. Pisanis. ¶ ¶ Se- cundo no. ¶ quod propter onus iniunctum rei cosequit dñs minorè redditu. pone ex re locata colonus percipit centu: si no tenet soluere decima, plus dabit domino nomine pensio nis. q si ad decima teneat. ¶ Tertiò no. ¶ qd decima debet sol ui cu integritate: a & est contra opi. theologoru illoru, qui di- cunt sufficere aliquid dari pro decima. de quo vide, qd not. j. eod. c. l. lib. 6. & per Ioan. And. in reg. qui prior. in quaest. porrorum. 4. parte. ¶ ¶ Oppo. ad fin. c. vbi dicit, qd in decimis soluendis attenditur consuetudo. sed contra: quia decimae de-

bentur iure diuino. vt hic dicitur. & s. eod. c. tua nobis. ergo consuetudo non potest supra, vel infra ius diuinum aliquid statuere. 2. i. dist. c. inferior. dicit gl. iste tex. intelligitur de co- suetudine, qua vni ecclesiae, & non alii debentur. s. eo. c. cum sint homines. & c. ad apostolica. inuicem enim ecclesiae inter se possunt sibi vsurpare illud ius decimandi compositione, praescriptione, consuetudine, & priuilegio, vt s. eo. c. ex mul- tiplici. c. suggestum. & c. a nobis. cum similibus. sed qd laici minus soluant, quam debeant, non potest consuetudine introduci. quia esset contra ius diuinum (vt dixi.) plus bene posset de- beri ex consuetudine (puta sexta, quinta, vel octaua.) & de hac consuetudine (cum scilicet plus soluitur) posset intelligi iste tex. Ioan. And. refert aliorum opin. quas non curo refer- re: sed solummodo opin. Host. quae est, qd iste ver. ille. quida. loquatur de decimis personalibus: vt scilicet exigi non pos- sint, nisi prout approbat consuetudo: cum non sint in praec- pto. & dicit ipse, qd huic lectioni nulla auctoritas contradi- cit. & hoc sentit Ioan. dum dicit, qd consuetudo in personali- bus locum habet: licet & ille videantur iure diuino deberi. 2. 3. quaest. 5. c. dicat. & hoc putat verum, nisi aliqua compo- sitio cum laicis facta esset, secundum not. s. de transactio. c. statuimus. vel nisi sacerdos sit indigens. sicut (dicit Io. And.) contingit in quibusdam ciuitatibus: in quibus nulla, vel rare sunt decimae praediales. & ideò si personales non daren- tur: nil quasi perciperet clericus nomine decimarum. quo ca- su dicit eas in praeccepto. vnde dicitur in psal. [Sumite psalte- rium, & date tympanum.] hoc est sumite spiritualia a mini- stris Dei: & date temporalia. ad idem 1. 3. quaest. 1. §. 2. Re- mittit Hostien. ad summam. eodem titu. §. fina. sub §. 7. ¶ ¶ Quærit Ioan. And. ¶ de consuetudine Theutonicorum, qui dant certas mensuras annuatim nomine decimae: siue mul- tum recolligant, siue parum, an valeat. dicit Vinc. quod forte ratione incertitudinis potest tolerari talis consuetudo. vult dicere, quod posset contingere, quod colonus nihil percipe- ret: & sic nihil habet ecclesia. vel econuerso posset continge- re, quod plus haberet, quam sit numerus mensurarum: ideò (quia propter illud dubium potest ecclesia se habere ad lu- crum, & damnum) talis consuetudo in dubio toleretur. pro hoc alleg. l. not. C. de vsur. l. si ea lege. & l. si pater puellae. de inoffic. testam. & hac ratione consuetudo, quae viget hic Ve- netiis, quod soluatur decima personalis, tatummodo in mor- te est rationalis. nam quia potest quis mori, cum est mul- tum ditatus: vel est econuerso depauperatus: ideò propter probabile dubium potest ecclesia se habere ad lucrum, & damnum: ideò consuetudo est censenda rationalis: & ma- gis, quam in mensuris. quia probabilis est dubium, moria- tur quis diues: vel pauper: quam sit dubium de frumento, & ceteris fructibus, an nascantur: nascuntur enim communi- ter. & haec dubia, an sint probabilia, vel non, ad id, quod co- muniter euenire solet, est rectum iudicium referendum, vt j. de vsur. cap. nauiganti. & quod no. in c. tua nuper. s. de his, quae fiunt a praela.

A D D I T I O.

¶ Cum integritate. Vide Card. Floren. de Zab. in clem. dispendiosam. de iud. 19. q.

S U M M A E.

- 1 Semen, qui reddat seminanti, non est in potestate hominum: sed Dei.
2 Ecclesia potest exigere integram decimam a cultore praedij.
3 Decimam non soluere est peccatum mortale.
4 Dominus non tenetur soluere decimas de tributo: si de fructibus praedij tributarij sunt plene soluta decima.
5 Decima porrorum in vna parochia natorum, & in alia nutritorum, cum debeatur.

Cum non sit. Prius soluendae sunt decimae, quam cen- sus, & tributa: vel saltem si prius illa soluta sunt: po- stea decimetur partes, vt s. ca. prox. secunda ibi [cum autè.] ¶ ¶ No. primò, ¶ quod non est in hominis potestate, sed Dei, quid semen seminanti reddat: nec fructus debentur dno ra- tione feminis: sed soli. vnde dominus fundi censetur dñs fru- ctuum, etiã si semen sit alienum. ff. de vsur. l. qui scit. in prin. ¶ ¶ Secundo no. auctoritatem apostoli. nec qui plāta & c. quae habetur. i. ad Corin. 3. & possunt dicta verba intelligi ad lite- ram, prout sonant: vel mysticè sic exponi. nec qui plantat. l. praedicando: nec qui rigat, scilicet baptizādo: sed quia incre- mentum dat Deus, scilicet gratiam infundendo. & sic intelli- guntur verba, quae ibi sequuntur. ego plātaui & c. Tertio no. ¶ ¶ ecclesia potest exigere integram decimam a cultore praedij: nec ille potest excipere, dicēdo [exigas a dño: non a me] nā cum detineat ipsos fructus, & notorium sit decimam deberi, non potest in iudicio dñm nominare: sed soluere debet. Sed po- ne, qd ecclesia nihil petit: sed dominus a colono vult exigere partem suam, & decimam (vt sic eam soluat ecclesiae) colo- nus excipit: & dicit, qd vult detinere decimam penes se, & ipsam soluere. quæritur quis sit potior. vñ, qd colonus, qui possidet in reg. in pari causa. est enim ista exceptio exclusiua iuris agentis ipso iure. ergo & c. vt no. Cyn. in l. cum seruū. de ser. fugi. vide quod dixi in simi. s. de sepultu. c. de his. circa por- tionem parochialis ecclesiae: an ab haerēde; an ab ecclesia se- pulcra sit exigenda. ¶ ¶ Quarto not. in ver. vos. ¶ qd non solue- re decimam est peccatum mortale, vt no. s. c. prox. ¶ ¶ Quinto colligit Innocentius. ¶ qd si de fructibus fundi tributarij soluta sunt plene decimae: non tenetur postea dominus soluere de tributo, vt hic. & s. eo. c. pastoralis. & ideò si dat fundū, vel castrū ad pensionem: vt non teneatur dominus decimarū ad pensionem, etiam si illa pensio sit in eiusdem fundi, vel castru fructibus constituta: quia intelligitur vendidisse, salua deci- ma trā, fructus, qui decimandi sunt, & non pensionem. Et si dicis, quare non decimat dominus pretium fructuum vendi- torum, sicut colonus mercedē operarū? responderetur, qd mer- ces operarum procedit ex membris, & labore hominis: & ideò ex hac datur decima. Merces verò fructuum veditoris procedit ex terra, siue ex fructibus terrae, in quibus ius habet dñs, qui & ante tributum, & pensionem domini decimatur: & de quibus sufficit, qd semel fuerint decimati. ff. de reg. iur. l. bona fides. & vide plenius de decima soluēda a domino, vel colono, vt dixi. s. c. tua nobis. ¶ ¶ Vltimo Ioā. An. inducit istū tex. ad quaest. quam disputauit: & est talis. ¶ Seminari porros in parochia sancti Andreae: quos ibi natos plantauit in paro- chia sancti Ioannis. quæritur cui ecclesiae de his decimae de- beantur, pro ecclesia sancti Andreae inducitur illud Deute. 14. Decimam partem separabis de omnibus, quae nascuntur in terra. & Paralip. 3. 1. De omnibus, quae gignit humus, de- cimas obtulerunt. & c. Item praedium situm in parochia san- cti Andreae habet se ad porros, vt originarium: praedium sancti Ioannis vt educatium: sed causa naturalis praeponen- da est educatiua: quae tpalis est, & mutabilis: persona verò immutabilis, & perpetua. In sti. de iure naturali. §. sed natu- ralia. de aedil. edicto. l. quod si nolit. §. qui mancipia. no enim locum, vbi quis traditur nutriendus, sed vbi nascitur, intueri debemus. ff. de leg. 3. l. seruis vrbanis. §. eum qui. Item initiū est spectādū: & a primordio tituli posterior formatur euen- tus. s. de elec. c. dudum. 1. cum concordan. ibi optime facit. s. de rescrip. c. literis. vbi factum per praedecessorem inchoa- tum, per successorem completum, praedecessori attribuitur: non successori. Item est potior in tempore: ergo & in iure. vt in reg. qui prior. Item plus est aliquid de nouo facere: qd iā factum promouere. de consecratio. distin. 2. c. re vera. Itē ad alium locum cum opere suo transuerunt. s. eo. c. pastoralis. & pro hoc facit gl. Inno. s. eo. c. commissum. vbi herba pra-

tua euulsa a terra transit cum suo onere in bestiam euellen- tem, vel dominum ipsius bestiae. Item si diceremus cõtrariū, sequeretur absurdum, qd semper dominus praedij transplan- tando priuaret ecclesiam decima. In contrarium, quod de- beantur ecclesiae sancti Ioannis, facit auctoritas. A postoli. de qua hic. vbi ponderatur plāratio, plusq; primeua origo. nam plantari non potest, nisi prius sit ortum. 1. 6. q. 1. c. ne pro- cuiuslibet. Item ecclesia sancti Ioannis habet se ad porros: vt ec- clesia domicilij sancti Andreae, vt ecclesia originis. sed eo ip- so, qd quis alibi se transfert, nihil habet cõmune cum prima: 2. 1. q. 2. c. si quis iam translatus. non enim potest quis dici de- parochia qui non transit. quia non vñ venisse, qui non stetit: de poeniten. distin. 3. c. in casum. & ff. de in rem verso. l. si pro- patre. §. versus. cum cõcordan. ibi praeterea mandat dari decima de fructibus. hoc autem verbum, fructibus, signifi- cat rem perfectam, sicut verbū, statuo. ad quod optimè. de poeniten. dist. 2. c. dum factam. de leg. 3. l. librorū. §. quod er- go. vbi legato libro, intelligitur liber scriptura pfectus. bre- uiter post alia argumenta, qd debeatur ista secunda: & post alia, qd vtriq;: & post alia, qd debeatur neutri: sic distinguit. quia aut loqueris de fructu plātae, id est de semine, quod ex- porra producit: & de hoc fructu non pponitur quaestio, quasi non sit dubia; cū illud semen non solum nutriatur, sed et nascat ex humo huius praedij sancti Ioannis: & sic fructus omnino alterat. secundo aut loqueris de ipsa substantia por- rorū, quam comedimus: & tūc idē tenet, videlicet qd huic se- cūda ecclesiae debeatur de eis decima: pot tñ prior ecclesia a domino porrinari, quas transtulit, petere estimationē ip- sarum quantum capit decimam. nam radicando, & euellen- do vñ fructus consumptus. de fructibus aut consumptis esti- matio debetur. 1. 6. quaest. 2. c. quicumque. ad cõtraria prima- partis, quae multum vrgent, responde, vt ipse no. in d. dispu- tatione posita in reg. qui prior. lib. 6.

S U M M A E.

- 1 Fratres certi ordinis possunt se inhabilitare per statutum super ac- quisitione possessionum, etiam cum nemine contrahendo.
2 Monasterio construendo potest donari, & pro eo emi.
3 Favor maior impenditur ecclesiae construendae, quam iam constructae.
4 Constitutio edita super fratribus certi ordinis, alios alterius ordinis non comprehendit, nisi expresse dicatur.
5 Commissio possessionis emptae pro monasterio construendo, an duret post fundatum monasterium.
6 Praescribere an possint decimas Cisterciens. & alij non habentes pa- pulum.
7 Concilium istud quando fuerit celebratum.

Nuper. Cisterciens. templarij, & hospita- rij de fructibus possessionū, quas adquisuerunt post generale concilium, tenentur decimas soluere, si prius ex illis decimae soluebantur: & sunt duae partes. prima ponit statuta Cisterciens. secunda confir- mationē, & prouisionem Papalem. ibi [nec occasione] Jaliās ibi. [nos autem.] ¶ ¶ Not. primò, ¶ qd fratres certi ordinis pos- sunt se inhabilitare per statutum super acquisitione posses- sionum, etiam cum nemine contrahendo. Ioan. An. tñ dicit, qd non posset quis per pactum se astringere, quo minus sibi liceat emere, vel vendere. ff. de pac. l. pen. & ideò hic fuit ne- cessaria constitutio Papae. quia no sufficiebat praedictum statu- tum, sñ eū: sed in speciali priuilegio loquitur illa l. in colle- gio verò non vñ dubiū, qd illis sui ordinis possit imponere ta- lē legē: ne emant, vel aliter contrahant. cū de factis singulos, vel singula loca concernentibus legem facere possint, vt l. si. de decre. ab or. fa. & c. eū oēs. s. de constit. & c. pro illorū. de praeben. cum simi. No ob. qd dicitur de statuto Papae in ver- nos autem. ¶ ¶ Secundo no. qd isti abbates statuerūt, qd non li- Per. de Anch. sup. 3. Decr. FFFF 3 cere

erret emere: nisi pro monasterio &c. Item si fuerint eis pia deuotione collata &c. & sic prouiderunt circa titulum onerosum, & titulum lucratiuum. nam uerbum, emptio, a iure prolatum eodem unum contra dicitur comprehendit, ut no. in l. 2. c. de usufructu. pro empto. & alibi dixi. & dum dicitur [pia deuotione collata] &c. comprehendit titulos lucratiuos, donationes, testamenta, codicillos, & aliter. ex quo arguo, quod isti fratres aliter statuerunt in titulo emptio, in quo simpliciter reddiderunt se inhabiles ad emendum: sed in titulis lucratiuis non: imò uoluerunt posse capere: sed alijs excolendas dare, qui ad decimam teneantur. & illa est differentia inter primam partem, & secundam constitutionis ipsorum: per constitutionem uero Papae in ver. nos autem. non cogitur dare alijs excolendas: sed possunt laborare proprijs manibus, & sumptibus: & tenentur etiam illo casu ad decimas: & sic aufert eis priuilegium. de quo s. eod. c. ex parte. & aufert, dico, priuilegium in quaesitis post illud concilium, ut patet ibi. & amodo. In quaesitis ergo ante illud concilium durat priuilegium. ¶ Tertio no. ¶ potest donari monasterio construendo: similiter & pro eo possessio emi. facit quod no. Bar. ff. de alimen. & cib. leg. l. seruos ad custodiam. & j. de eccl. edifican. c. ad audientiam. quod facit contra. ¶ Quarto not. ¶ quod maior fauor impenditur ecclesiae construendae, quam iam constructae: pro illa enim potest contrahi emptio: non pro ista constructa. arg. contra. ff. de usufructu. l. i. Sempronius Aretalus. & j. tangam. ¶ Quinto no. in ver. & hoc ipsum. ¶ quod constitutio edita super fratribus certi ordinis, alios alterius ordinis non comprehendit: nisi expressè dicatur. ad hoc. j. de sta. mona. c. quod Dei timore. §. licet aut. ¶ Venio ad q. dicitur hic, quod monasteria de nouo fundata possunt emere possessiones, & debent alijs committere excolendas: ¶ sed quaro, an ista commissio duret post fundatum monasterium. Rñ. dicit glo. i. quod interim debent committere: & sic ad tempus, donec ecclesiam aedificent. quasi postquam constructa fuerit, possit monasterium constructum colere per seipsum, & decimam non soluere. sed iste sensus non est bonus, in Host. quia etiam post aedificationem cessat priuilegium. Io. An. intelligit, quod siue tradant alijs possessiones emptas pro fundando monasterio, siue per se colant: tenentur decimas soluere, secundum prouisionem Papae: ut sic in suis possessionibus non maius habeat priuilegium monasterium construendum, quam iam constructum: sed in hoc tantummodo monasterium construendum habeat maius priuilegium in emendo. ¶ Secundò quaro: ¶ an Cisterciens. & alij non habentes populū possint praescribere decimas. glo. arguit, quod sic. & concludit, quod non possint sine titulo, qui det causam praescribendi. s. eo. c. dudum. hanc glo. intelligit Ioan. An. actiue, id est, quod ab alijs ipsi non possint exigere: sed passiue, id est, an si ab ipsis exigatur, possint se praescriptione defendere. videtur inclinare, quod sic. nam postquam uendicat sibi locū cōpositio: ergo & praeteritio. Sed Host. in primo membro, cum quaeritur, an possit quis praescribere ius exigendi decimas. distinguit primò inter laicum religiosum, & clericum. primus non praescribit sine titulo: & sic loquitur Decr. dudum s. eo. secundus sic. quia licet non ministret spiritalia: facit tñ officium diuinum: & forte deuotius, quam secularis clericus. unde nisi aliter lex canonica per parochias distinxisset istud ius exigendi: magis religiosus, quam clericus secularibus deberetur. ad hoc. s. de sepul. c. fraternitate. & s. eo. c. cum in tua. c. dilecti. & c. suggestum. Vel aliter, secundum eum, si monasterium situm est infra limites alicuius parochiae quò ad possessiones proprias, non possit immunitatem allegare: nisi priuilegium, vel praescriptionem cum titulo ostendat, vel probet. s. eo. c. dudum. & c. a nobis. In aliena uero parochia ipsas ex consuetudine potest acquirere. s. eo. c. cum in tua. & c. ad apostolicam. simi. no. s. de praescrip. c. audi. & c. de j. de priuileg. ca. si de terra. & c. accedentibus. s. d. quicquid dicit Host. etiam in hoc casu nec-

cessarius titulus est. de praescrip. c. i. lib. 6. ¶ Tertio quaro: istud c. aufert priuilegium istis religiosis in possessionibus post concilium quaesitis: ut de eis, non obstantibus eorum priuilegijs, teneantur soluere decimas. ¶ Quaro ut sciamus, ante, vel post, quando fuerit illud concilium celebratum. dicit Io. An. quod annis Dñi 1118. 7. anno pontificatus Inn. de tempore concilij Lateran. quod fuit Alexandri. dictum est. s. de his quae fi. a praescrip. c. cum apostolica. in fi. de Vicn. quod fuit Clemen. vide de cen. c. cum sit. in glo. pen. de utroq; Lugd. l. luno. 4. & Grego. vide de elec. c. nemo. deinceps super glo. 2. & quid iuris, si dubitetur, fuerint emptae possessiones ante, vel post concilium: cui incumbat probatio. dic. ut not. in d. c. cum apostolica. & in simili in c. literas. de rescrip. in cle. ¶ Quarto quaro. ¶ certis ordinibus (ut ordini sanctae Clarae) concessum est priuilegium, quod habebat ante hoc concilium Cisterciens. super decimis non soluendis. an istud priuilegium extendatur ad decimas, quae per antiquum feudum. ante Lateran. concilium a laicis habebantur, & possidebantur saltem de hoc mentione non facta. Io. An. subtiliter hic disputat: & concludit, quod non adducit plures rationes, quas elicit ex ca. 2. j. eo. lib. 6. primò arguit ex §. 1. & §. ubi aut. nam (ut ibi patet) per tale priuilegium Papa intendit grauari solū parochiales ecclesias, & ipsius clericos: & meritò. quia princeps detrahendo per priuilegium iuri publico, priuatum ledere non intendit, ut l. i. §. si quis a principe. & §. meritò. ff. ne quid in lo. pu. priuilegium ergo (ut uerbum sonat) priuare debet legem, dicentem decimam solui parochialibus ecclesijs, non ius priuati. ad hoc. 4. dist. c. priuilegium. sicut enim lex tollit legem cōem: non specialis loci. j. de constitu. c. i. lib. 6. sic priuilegium ius cōe tantummodo: non priuatum, offendat. nam priuilegium non tollit pactum praecedens, ut c. ex multiplici. s. eo. nec priuilegium. de praescrip. c. ueniens. hoc est, quod Papa, quando talia uult tollere, exprimit in clemen. dudum. in fi. de sepul. pro hoc optimè adducit, quod ipse not. de offi. lega. c. dilecti. & de iure patro. c. cum dilectus. de literis Papalibus, quae non praedictant patronis laicis. pro hoc etiam facit d. c. 2. in primo resp. ubi patet, quod sola possessio tacita in priuilegio impedit vires priuilegij quò ad illud possessorem. probatur etiam de priuileg. c. dudum. fortius ergo proprietatis, & possessio, ut in casu nostro. huic conuenit quod not. in c. cum nostris. de cōces. praeb. ubi tacita colorata possessio, si taceatur, impedit impetrationem. facit et quod habet. in 10. colla. si de feu. fue. cōtro. uer. c. in gnali. ubi in gnali alienatione uasalli non continetur: nisi nominatim dictum fuerit. & de capi. qui curi. ven. c. 1. ubi feudum feudi non transit in uenditione, quam facit de minus de feudo. Non ob. quod beneficia debent largi interpretari. nam imò strictè, cum laudant ius tertij. iuxta no. in c. cum dilectus. de dona. & in hoc residet, alijs rationibus hic consirmatis: sed praedicta magis vrgent.

ADDITIO.

a ¶ Ordini sanctae Clarae. Vide late Bart. in tracta. suo minoritarum.

S V M M A E.

- 1 Persona ecclesiastica non potest a laicis recipere decimas in pignus.
- 2 Possit pignorare est quodammodo quidam fructus.

Interdicimus. Nota primò, quòd illud interdictum referatur ad uniuersos: comprehendit etiam singulos. de quo. j. de exce. praescrip. c. nimis. ¶ Secundò not. ¶ quòd nulla persona ecclesiastica potest a laicis recipere decimas in pignus. & multò magis laici in pignus accipere prohibentur, secundum Hostien. allegat. s. eod. c. quampuis. & c. ad hoc. & c. prohibemus. & aduerte, quia fuit expensis declarare de pignore: bene etiam erat prouisum, quod in ecclesijs non possent laici istas

ci istas decimas transferre, etiam titulo donationis, ut c. cum apostolica. sed alienationis prohibitio non extenditur ad pignus, ut l. in quorum. ff. de pigno. facit quod no. s. de reb. eccl. no. alie. c. nulli. ¶ Quare Io. An. vtrum iste tex. debeat intelligi de decimis concessis laicis ab antiquo in feudum ante concilium. videtur, quod illud possit cum solennitate. de qua in d. c. cum apostolica. fructus tñ computabit ecclesia, quae accipit in forrem: nisi forte consenserit ecclesia, ad quam spectant. de usufructu. c. i. in fi. secundum Hostien. dicit Io. An. quod tutius est tenere contrarium, videlicet quod illud c. intendat prohibere et de antiquo feudo: ut sic laicus indigens necesse habeat ipsi ecclesiae donare, ad quae spectat: ex quò alteri pignorare non poterit, secundum eum. sed certe si ecclesia permittit laico illas decimas feudales donare alteri ecclesiae: de consensu episcopi: multò magis pignorare. quod minus est. Item per indirectam viam videretur Papa priuare laicos iure suo, & quodammodo in sua tolerantia, & permissione fraudè adhibere, ut c. p. tuas. de dona. ¶ nam posse pignorare est quodammodo quidam fructus, ut ff. de usufructu. l. si. Iura ergo iuribus concordando, intelligo hunc tex. vel de decimis malè detentis non in feudum ab antiquo: vel de antiquis, quas sine consensu episcopi alijs ecclesijs pignorare non possunt: sed cum consensu possint: sicut & donare, ut d. c. cum apostolica. & sic teneo cum Hostien.

De regularibus, & transeuntibus ad religionem.

S V M M A E.

- 1 Mutilatus, vel aliter irregularis potest esse monachus.
- 2 Regularis unde dicatur.
- 3 Religio sumitur multipliciter.
- 4 Statuto cauetur, quòd religiosi non possint assumi ad aliquod officium commune. quidam, antequam fieret rector hospitalis, erat inter alios nominatus, & insacculatus: postea per plures annos extractus fuit de numero priorum: an possit esse prior.

DICTVM est in praecedentibus titu. de clericis secularibus, & rebus ipsorum. de regularibus, & his, quae ad eos pertinent, videamus, secundum Da. Go. & Host. & istum tractatum religiosorum prosequitur in quinq; rubricis sequentibus, vna ex causa intermissa, scilicet de conuersione iudaeorum. hanc materiam religiosorum Gratianus, prosequitur in Decr. in quinq; causis, vsq; ad 20. inclusiuè. potissimè in 19. & 20. repetitur in 6. & cle. cui conuenit de temp. ordi. c. ad aures. de offi. or. c. quanto. de postu. c. 2. de syndi. c. vno. quod met. cau. c. fi. de iudi. c. cum depu. de iure iuran. c. sicut. de appel. c. cum speciali. de vi. & hone. cle. c. pe. ad fi. de voto. c. scripturae. qui cle. vel vo. c. sed nec. de spon. c. commissum. de accu. c. qualiter. de app. c. 2. facit lib. 6. de elec. c. quorūdam. c. si religiosus. c. nullus. c. ex eo. c. indemnitate. in prin. de procura. c. 2. de hereti. c. accufatus. in fi. in cle. in plerisq; §. nullus. de elec. de procu. c. si religiosus. ¶ Oppo. ad rub. quod sit malè situata. quia tractatus religiosorum praecedere debuit tractatū secularium clericorum: cum illi superiores sint, & iustiores: & sic maiores. primò probatur. 18. dist. c. quantūlibet. secundum 40. dist. c. vlt. in fi. Sunt etiam fauorabiliores. § 6. dist. c. nisi. de fi. presb. c. 1. solu. quid pcedat, vel sequatur, est de arbitrarijs: & dependet a principum potestate. vel dic. quod clerici sunt maiores monachis. § 5. dist. c. priscis. 16. q. 1. cap. alta. & ca. legi. ¶ Mutilatus. n. vel aliter irregularis potest esse bonus monachus: qui tñ non est bonus clericus, ut ibi. contraria ergo lo-

quantur de maiori parte meriti: cui praepositur minoritas administrationis. de hoc. s. de offi. archiepiscopi. c. 1. ¶ Secundo opponitur, quod aut rub. pro parte sit superflua: aut malè formata. de primo patet: quia sufficiebat dicere. de regularibus. de secundo, quia si de transeuntibus erat dicendum, praemitti debebat, sic. s. de transeuntibus ad relig. & de regul. ad religionem enim habet se transitus, ut primò ad posterius: sicut scrutinium ad electionem: tractatus ad alienationem: sponsalia ad matrimonium. ob. ad actionem, & his similia. de elec. c. quia propter. de reb. eccl. no. alie. c. dudum. de spon. c. 1. Insti. de ac. in prin. fol. non est superflua pars secunda: quia non omnis transitus ad religionem regularis est, ut patet in eo, qui transit probationis causa. j. eo. c. statuimus. in minore. j. eo. c. ad no. strā. & furiosus. j. eo. c. sicut. & c. tenor. Itē nec est malè formata: quia est duplex transitus ad religionem, effectualis. s. & corporalis. primus, cum is, qui potest obligari religioni, illā proficet: licet non transeat corporaliter ad claustrum: nec habitum sumat. & de hoc. j. c. porrectu. secundus corporalis, cum corpore transit ad claustrum: vestit habitum: inter religiosos uiuit. primus transitus inest religioni: secundus uero pcedere potest, & inesse, habita distinctione. de qua. j. e. c. cōsulti. & c. ad no. stram. & c. constitutionem. lib. 6. sed & vtrumq; transitum pcedere posset religio: ut si professus vnus religionis altero praedictorum modoru transit ad aliam: cum igitur sit transitus de seculo ad religionem, & de religione ad religionem: patet, quod fuit bene formata. de varia uero denominatione huius transitus remittit ad no. per eum. j. c. Ioannes. ¶ Quarto ¶ unde dicatur regularis. dic. quod in illo tractatu sumitur a regula: non inquantū regula est, quae rem breuiter enarrat. ut l. i. ff. de reg. iur. sed inquantū est regula rectè viuendi. 4. dist. c. regula. ¶ ¶ Secundo qualiter sumatur religio. ¶ dic. quod multis modis. primo latissimè: ut cōprehendat omnem Christianum. & sic dicitur religio Christiana. 97. dist. c. 1. de diuor. c. gaudemus. de aposta. c. quidā. de homici. c. pro humani. ad fi. Interdum ponitur pro honestate. & secundum hoc non includit oēs Christianos: sed honeste uiuentes, et laycos, & conuigatos. 16. q. 1. c. iuxta. 33. q. 5. c. quod dono. de confl. c. ecclesia. de re. eccl. non alie. c. fi. & secundum hoc potest intelligi Iaco. 1. in fi. [Religio munda, & immaculata: uisitare pupillos] &c. Interdum sumitur minus late, secundum quod comprehendit clericos seculares: qui dicuntur esse sub regula. 1. q. 3. c. Saluator. ultra mediū. in Authen. de sanctis. episc. §. demum. Interdum strictè, ut hic, secundum quod dicimus religiosum: qui per emissionem professionis praeterit imperio subijcitur. facit quod no. de voto. cap. ex multa. post prin. Ita dicit. Io. An. uoluisse ipsum declarasse, qualiter sit in dubio assumendum in testamentis, in constitutionibus, statutis, & alijs dispositionibus. nam cum legerem Senis, occurrit talis quaestio. ¶ Statuto cauetur ibi, quod religiosi non possunt assumi ad aliquod officium cōis. quidā, antequam fieret rector hospitalis sanctae Mariae de misericordia, erat inter alios nominatus ad officium prioratus: & sic insacculatus. tandē postea per plures annos extractus fuit de numero priorum. oponebat, quod non poterat: quia erat religiosus, ut habitus ostēdebat: quia ferebat crucem ante pectus, & habitum nigrū. replicabat, quod habebat uxorem: propriū possidebat: & poterat reijcere habitum illum, si haberet obstare: & renuncia re illi administrationi. quid dicendum? ex praedictis per Ioā. An. non video qualiter in statutis sit sumendum uer. religiosus. vtrū latissimè, late, minus late, vel strictè. dicebam, quod statutum non debebat intelligi de clericis, vel monachis: quia fuisset frustra factum, cum de iure cōi ad officia secularia assumi non possint. ut j. ne cleri. vel mona. in rub. & nigro. & statutū debet aliquid operari, ut l. si quando. de leg. 1. oportebat ergo necessariò statutum de istis intelligere: ut sic aliquid operaretur: & praesertim, quia tales vulgus religiosos appellat. opinioni autem vulgi deseruiendum est: & uerba Pet. de Anchi. sup. 3. Decr. FFFF 4 in

in dubio ad cōem intelligentiam sunt referenda. j. despon. c. ex literis. de fun. instru. c. cum Delanionis. §. afinam. sed remanebat dubium, an per depositionē habitus, siue vestis religiosæ redderetur habilis. certè ad officia futura posset de feudi, q̄ sic: sed ad illud, ad quod extractus fuit, cum religiofam vellem haberet, esset dubiū: & facit quod no. c. si eo tempore. de elec. lib. 6. & c. dudum. de elec. In contrarium facit: quia illa est quādam qualitas, & accidens: quod subsistens tempore electionis, si postea remouetur, non vitiat actum. vt c. si pro clericis pauperibus. de præben. lib. 6. & sic ille de posito habitu obtinuit prioratus officium. facit quod no. in clem. 1. de decimis.

ADDITIO.

¶ Sumatur religio. Religio quot modis sumitur. vide Car. in cle. 1. in 4. not. de testi. post glo.

S V M M A E.

- 1 Professio debet fieri in aetate legitima, & debet esse voluntaria. num. 2.
- 2 Aetas, quæ censetur legitima ad professionem.
- 3 Probare quis debeat, si apparet de professione: sed non de aetate legitima.
- 4 Aetas, quæ requiritur in promotione ad clericatum, & ad beneficia remissive.

N Vllus. Nota, q̄ professio debet fieri in aetate legitima: quæ censetur legitima in fœmina in duodecimo. j. e. c. significatū. & c. seq. & istud est verum in professione. Ingressus verò, èt ante aetatem legitimam, fieri p̄t, vt j. c. prox. ¶ Secūdo not. q̄ professio debet esse voluntaria: non coacta. & hoc præsumitur: nisi probetur metus, vel coactio. quod dic, vt not. in simi. §. quod metus causa. c. 1. in glo. pen. & de renun. c. super hæc. ¶ Quæro: pone, q̄ apparet de professione: & dubitatur an tunc fuerit aetatis legitimæ, vel non. ipse dicit non fuisse: conuentus dicit contrarium. dicit Ioā. And. q̄ probabit actor, vt no. 78. dist. c. presbyter. & quod no. Io. An. §. de probatio. c. in præsentia. super glo. not. quod vtriusq; tamen probatio recipi poterit, vt d. cap. super hoc. & vide plenè per Bar. de probatio. aetatis. in l. de aetate. ff. de mino. ¶ Secundo quæro q̄ quæ aetas requiritur in promotione ad clericatum, & ad beneficia. dic, vt not. §. de præben. c. super. & plenius in c. si eo tempore. de rescrip. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Pater filium minorem ingressum religionem potest reuocare.
- 2 Annus probationis sicut datur ingredienti: ita præfigitur reuocare valenti, & nolenti.
- 3 Metus in religione purgatur per lapsum anni.
- 4 Parentes si consentiunt ingressui filiorum impuberum tacite, vel expressè: per eos postea non reuocantur.
- 5 Naturalis ratio iuri positio in spiritualibus præfertur.
- 6 Pater potest reuocare filium naturalem, & spurium de monasterio.
- 7 Tutores an possint pupillum offerre.
- 8 Ingrediens an post ingressum possit exire monasterium.
- 9 Passus metum, vel vim, quare magis sibi præiudicat, quam ingressus sine intentione vouendi, & cum protestatione.
- 10 Impubes oblatus à parentibus infra quantum tempus post pubertatem possit exire.
- 11 Impubes habebat matrem, & auiam, quæ auia erat tutrix pupilli: & obtulit eum religioni: mater vult reuocare: an possit.

S I quis Impubes monasterium ingressus post annum à parentibus reuocari non potest. secundò dic, q̄ impubes per vim ingressus post

annum exire, vel à parentibus reuocari potest. secunda ibi [si verò.] ¶ No. primò, q̄ pater filium minorem ingressum religionem p̄t de monasterio reuocare infra annum: & non solū pater, sed mater, dum dicit [parentes] sed an alij consanguinei ingredientem. videtur, q̄ sic, vt l. 3. & 4. & j. de li. causa. Sed illæ l. loquuntur, cum quis mutat statum in deterius: quo casu admittantur personæ ibi enumeratæ: cum verò mutat in melius, solis parentibus permessa est illa licetia, qui de iure possunt filium reuocare à quocunq; detineatur volenti, vel inuito: quod dic, vt no. j. de conuer. in fi. cap. 1. & ff. de li. exhi. l. 3. & l. 1. §. per hanc. ff. de rei vend. vbi videas. ¶ Secundo no. q̄ sicut datur annus probationis ingredienti: ita præfigitur annus similiter reuocare valenti, & nolenti: vt parentibus. & no. q̄ ista reclamatio potest fieri coram iudice seculari: vel ecclesiastico: de quo non est dubium. sed q̄ mona. vel conuentus possint cōueniri coram principe, vt educunt ingressum extra, est magis no. ¶ Tertio no. in ver. si verò, q̄ per lapsum anni purgatur metus. & aduerte, quia loquitur in minore. In maiore verò per vim, siue metu ingressio nō præfigitur annus: sed durante metu, etiam multis annis sibi non præiudicat: sed eo cessante, ratificat, quod est actum: nisi statim exeat. §. quod metus causa. c. 1. & 1. q. 1. c. constat. de ingresso per dolum quid iuris. dic, vt not. §. quod metus causa. c. pe. ¶ Quarto no. q̄ parentes si consentiunt ingressui filiorum impuberum tacite, vel expressè per eos, postea non reuocantur. 20. q. 1. c. 1. 2. 3. & 4. & q. 2. c. 1. ipse autem filius impubes oblatus à parentibus an exire possit: dic, q̄ non, vsque ad pubertatē. j. ca. significatū. ¶ Venio ad q. & primò quæro. dicitur in tex. [consensu parentum] & c. & sic loquitur de consensu vtriusque: vtrū sufficiat alterius oblatio: videtur, q̄ patris oblatio sufficit propter patriam potestatem, quæ tribuit magnum ius patri in filiū. vt Insti. de patri. po. Alij dicunt, q̄ melior est conditio prohibentis. arg. ff. cō. di. l. Sabinus. Non ob. patria potestas: q̄ quia in spiritualibus præfertur naturalis ratio iuri positio: vnde inter patrē, matrem, & filios, qui sunt in potestate, vel emancipati, non videtur tantū ad hoc differentia facienda: vnde si impubes habet patrem, & auum. requiretur patris consensus: & non au: quamuis auus ambos haberet in potestate. j. 2. q. 3. cap. vno. & no. hanc rationem de naturali causa iutuenda in hoc casu: infert enim, q̄ pater possit reuocare filiū naturalem, & spurium de monasterio, secundū formam huius. c. pro quo bene facit dicta l. 4. de li. causa. & vide, quod no. de bapti. c. vno. in cle. & l. 1. de accu. per Bart. & quod dixi plenè in cap. Raynaldus. de testa. & hæc vera, cum impubes habet matrē, & patrem. Si verò vnum tantum, & ille solus offerre poterit. ¶ ¶ Secundo quæro: quid in tutoribus: an eorum pupillū poterunt offerre? videtur, q̄ sic: quia ipsi æquiparantur parentibus 20. q. 2. c. puellæ. vnius tamē tutoris cōtradiçtio, si sunt plures, impedit transitum: sicut dictum est in parentibus, p. l. Sabinus. Sed quid si habet parentes, & alios tutores: an parentes, inuitis tutoribus, poterunt offerre. dicit, q̄ sic. Ego dubito, an tutoris auctoritas sufficiat ad ingressum. videtur. n. q̄ tutor hoc non possit. quia eius auctoritas ad casum istum non videtur extendi, quo. l. finiri debeat ante pubertatem, vt l. clarum. de au. præst. Itē oblatio personæ includit oblationē bonorum, quæ in mona. transferuntur. vt c. in præsentia. de proba. & Authen. ingresi. de sacrosanc. eccle. sed bona alienare non potest sine decreto iudicis: multò minus personam pupilli. quia maior est alienatio personæ, quàm rerū. 12. q. 1. c. præcipimus. Item tutoris datio, & eius administratio est inuenta à iure positio, vt patet. ff. de tu. l. 1. In hoc autem facto non inspicimus ius positio, sed naturalem causam, vt dicunt supraddicti: & maximè in spiritualibus (vt est ingressus) tutorū auctoritas non videtur attendi: sicut nec patria potestas. §. de aetate. & qual. c. indecorum. de resti. spolia. c. ex parte. & verè videtur durū sentire, q̄ tutor sic offerre possit

fit pupillum suum, maximè inuitum, sed de volente, plus dubito. ¶ Tertio quæro q̄ generaliter in minore, & maiore, an post ingressum possit ingrediens exire de mona. ex dictis Inno. & Doct. hic distingue: quia aut loquimur in minore, aut in maiore. si in minore, id est in impubere: tunc aut ingressus est sua sponte: aut oblatus à parentibus. primo casu p̄t ingrediens infra pubertatem egredi sua auctoritate. vt j. eo. c. significatū. secundo casu cum oblatus est à parentibus: & tunc aut spontè intravit: & non potest exire ante euentū pubertatis. ar. j. de desp. impube. c. de illis. aut coactè oblatus est à parentibus: & tunc ante pubertatem egredi p̄t, ar. à cōtrario sensu. 20. q. 2. c. 1. & hoc casu loquimur de minore. si verò de maiore, id est de pubere: tunc aut spontè, sed cū protestatione, q̄ non animo profitendi. aut coactè, aut sponte, & simpliciter, vel per metum. si spontè, & cū protestatione prædicta: & tunc aut ita expressit: & sic etiam qui recepit, intendit: & non obligatur per lapsum anni. quod est verū, quādo sic expressit, q̄ etiā per lapsum anni volebat obligari. secus si simpliciter dixit, q̄ recipiebat non animo profitendi: tunc enim per lapsum anni obligatur. Si autem dans intendit: sed nō recipiens. dic, vt no. de priuile. c. tuarum. in gl. per hoc. secundo casu cum coactè: tunc durante metu, non fit sibi præiudicium: sed metu cessante, sibi præiudicat: nisi statim exeat. §. quod me. cau. c. 1. ¶ ¶ Sed hic incidenter queritur de ratione, quare sibi magis præiudicat metū, vel vim passus, quàm ille, qui ingressus sine intentione vouendi, & cū protestatione. dicit Inno. & Host. q̄ quando alicui (etiam inuito) datur habitus, ea intentione datur ei, vt fiat monachus. quod ergo illo nomine factum est, expressè, & tacite ratificari potest. j. eo. c. cum virum. secus quando nec ipse, nec ille, qui dedit habitum, hoc intendit vt fiat monachus. quia quod nihil est, tacite per lapsum anni ratificari non potest, secundū Inno. Tertio casu principaliter vocando sponte, & simpliciter quis ingreditur: tunc aut facit vocalem, & expressam professionem: & tunc statim obligatur: saluo quod habes. j. eod. c. non solum. lib. 6. aut non facit expressam professionem: tunc aut apparet expressè, q̄ voluit dimittere sculum: nec infra triduum p̄nitet: & est obligatus j. eo. c. ad nostram. & idem secundū cle. quartam. quando renunciat mundo, nec infra triduum exit. aut neutrum horū apparet, sed est dubia intractans intentio: tunc ipsam obligat lapsus anni. j. eo. c. ad apostolicam. etiam si per vim ingrediatur, vt hic. ¶ ¶ Quarto quæro post Doct. impubes oblatus est à parentibus, infra quantum tempus post pubertatem potest exire? quidam dicunt, q̄ p̄t in 15. & post, vsque in infinitum: nisi postea votum emittat: vel professionem faciat tacitā, vel expressam. j. eo. c. statimus. 20. q. 1. c. illud. & hoc idem est in matrimonio carnali: in quo sponsalia nunquam transeunt in matrimonium de præsentī per solū lapsum temporis. j. de spon. impu. c. att. stationes. Non ob. j. eo. c. cum virum. quia ibi non fuit solus cursus temporis: imò etiam in maiori aetate fuit data benedictio monachalis. Alij dicunt, q̄ lapsus 15. anno. exire non p̄t: quia non tacite professus: sicut ille, qui in minori aetate intrat religionem. Nec ob. quod dictum est de carnali matrimonio: quia facilius per leniores præsumptiones præsumitur quis fieri monachus: quàm coniux. & pro hac opi. facit: quia ille, qui per vim ponitur in mona. tacite professus præsumitur lapsus anni, vt hic: multò ergo fortius, si sponte ingrediatur. ar. j. e. c. ex parte. & c. cum iura. & hæc opi. approbatur. j. eo. c. 1. lib. 6. vnum circa prædictam regulam de tacita professione per lapsum anni tene menti: q̄ in mona. in quibus est consuetudo, q̄ in certo tēpore fiat vocalis professio: vel alia solemnitas interueniant: per solā receptionem, vel protestationē habitus non intelligitur quis professus. ar. 20. q. 1. c. illud. & j. eo. c. quia in infidelis. & c. statimus. in fin. In hoc. n. casu non est præsumendum contra ingredientem per lapsum anni: nisi & per abbatem secundū

consuetudinem nouus habitus ei detur: vel alia solēnitas obseruetur. Nec ob. §. quod me. cau. c. 1. quia ibi votum emisit, & professionem fecit: licet protestationem præmiserit: cui intelligitur de facili renunciaisse. Item prædicta §. proximè sunt vera: vbi certum est, q̄ expressa, & vocalis professio nō est facta. nam in dubio ex delatione habitus est professio præsumenda. 27. dist. c. q̄ interrogatis. 20. q. 1. c. puellæ. Alij dicunt, & videtur melius secundū Innoc. quòd quando non sunt distincti habitus: si per annum portet habitum: tacite intelligitur profiteri. & idem est, vbi ab initio solēniter accepit habitum. quo monachi utebantur. j. eod. c. ex parte. secū dū Inno. tu dic, vt j. eo. c. 1. lib. 6. & cle. eos. eod. tit. Sed mihi non videtur, q̄ vltima opi. deroget præcedenti: quæ vltra delationem habitus non distincti exigit de consuetudine solēnitatem aliam. vt ibi pater. ¶ Vltimò quæro de quæst. in qua consuluit dominus Fede. de Sen. quæ est talis. ¶ Quidam impubes habebat matrem: & auiam, quæ auia erat tutrix pupilli: & obtulit eum religioni: mater vult reuocare: an possit. dicit ipse, q̄ mater in offerendo, & reuocando filium de religione præfertur auæ: & filius inuito patre præferetur, si vellet offerre suum proprium, respectu auæ. vt hic per Inno. & Host. Sed posset aliquis dicere. hic sunt duæ rationes pro auia. f. quia auia est, & quia tutrix. Sed pro parte matris est vnā sola: quia mater est. sed duæ rationes vincunt vnā, Insti. de adop. §. si verò. vbi videtur casus. Respondeo, q̄ si tutores habeant potestatem in pupillū, est de iure civili. Item & si tutor possit reuocare filium ingressum. vt 20. q. 2. non tū dicitur, q̄ possit offerre. Item, q̄ auus, vel auia habeat potestatem in nepotem, patre viuente, potius est de iure positio, quàm naturalis: sed naturalissimum est, q̄ filius obedire debeat parentibus, iuxta illud Decalogi. Honora patrem & matrem. Non ob. §. si verò. quia ibi pater consensit: imò dedit filium in adoptionem auo. hic verò mater dissenfit: ac si consensisset tacite, vel expressè reuocare non posset. 20. q. 2. c. 1. Item de oblatione ad adoptionem arguendū non est. nam fœmina adoptare non p̄t, vt Insti. de adop. §. fœminæ. Item si patri volenti offerre filium mater præfertur: & tantū in re cōmuni est melior conditio prohibentis, vt dicta l. Sabinus. multò fortius debet præferri mater quibuscunq; volentibus offerre filium proprium, mortuo patre, eodemq; marito. ex his credo posse matrem filium de religione reuocare, inuita auia. ita concludit.

S V M M A E.

- 1 Habitum certo ordini deputatum non debet alius assumere, qui non est illius ordinis.
- 2 Fingere quis se non debet, quod non est.

V V clerici. ¶ Not. primò, q̄ habitum certo ordini deputatum non debet alius assumere: qui non est illius ordinis. Nam per signa cognoscitur quandoq; conditio vnius à conditione alterius, vt patet in c. in nonnullis. de iudi. & l. ite apud Labeonē. §. si quis virginē. ff. de iniurijs. & patet in seruis, qui pileati dominū præcedebat: & in vestibus auratis, & oloberis non deferendis. facit c. si iudex laicus. de sen. ex. com. lib. 6. ¶ Secundo no. q̄ nō debet quis se fingere, quod non est. vnde Seneca de clementia ad Neronem. Nemo p̄t diu ducere personam fictā: ficta in naturam suam recidit: quæ aut ex solido nascuntur tempore ipso in maius, meliusque procedunt. & Tullius [Ficta tāquam flosculi decidunt: nec simulatum quicquā potest esse diuturnū.] facit c. sape vitia. 4. 1. dist. & quod dictum est de habitu: qui debet esse hominū conditioni conformis. 4. 1. dist. c. quisquis. & c. vlt. ita & de nomine, vt nomen quis sibi nō conueniens non assumat. facit l. facta. §. si in danda. & quod ibi not. de nomine Accursij.

Accursij. ff. ad Trebel. ¶ Quæro pro intellectu. c. de casu positione. in eo dicunt quidam, quod debet sic poni. quidam scholares canonici, ut inter collegas sanctiores appareant, suscipiunt habitum monachalem: de his dicitur, quod vel fiant veri monachi, vel veri clerici. Sed contra istum intellectum oppositum de c. j. prox. ubi præcisè cōpellitur, qui sic defert, in monacham remanere. sicut in glo. prima. Hosti. soluit, quod hic extra monacham & confortium monachorum stabat in habitu: in contrariis monachi ingressi deferebant habitum inter monachos. Inno. dicit hanc Dec. intelligi, quando non profecti: nec profecti volentes deferunt (licet malè) eundem habitum cum profectis. vel quando quis assumit habitum sine solennitate. & sic dicit loqui Dec. cū causam. in fi. de elec. Hosti. dicit hunc intellectum corrigendū: nisi intelligatur infra annum, ut c. i. j. eod. lib. 6. Idē Hosti. ponit tertium casum hoc modò, videlicet quādo quis intrat monacham. in quo est certa regula ab antiquo instituta: sed non seruatur etiam quò ad habitum: nec in trans se obligat ad illā seruandam: sed ad illam tñ, quæ ibi de facto seruatur. & postea monacham. reformatur. quo casu is, qui ingreditur, nō censetur religiosus: sed monacham. reformato profecti cogitur: vel exire. remittit ad Dec. cū causam. & ad sum. mā. eodem tit. §. ad quid tenetur. ver. sed & tenetur. Aduerte ad istā casu positionem, quæ declaranda esset latius per duas quæstiones. prima an illi, qui ingressi sunt monacham. tempore, quo ibi regula non seruatur: an eo postea reformato, cogantur præcisè ad obseruantiam. secunda an asperior regula, quæ ab antiquo fuerit instituta, possit ordinari in monacham. quibusdā monachis inuitis. de his duabus quæstionibus vide per Ioā. An. j. eo. super eo. vbi dicam. ¶ Vltimò no. gl. de simulatione ex causa licita, & illicita. de quo etiam in c. quod interrogasti. 8. i. di. & de quæstione glo. de illo, qui se induit habitum monachalem: ut corrumpat monacham, vide plenè. j. de priuilegiis. c. tuarum. facit quod no. glo. in l. i. de dolo.

SUMMAE.

- 1 Conuerti quæ vult, debet sibi imponere velum.
- 2 Status & conditio alicuius percipitur ex actibus, & moribus.
- 3 Animus probatus per extrinsecam non admittit probationem in contrarium per solum iuramentum.
- 4 Oblatio sequens debet esse spontanea, sicut veli impositio.
- 5 Veli receptio sola an sufficiat ad conuersionem, vel professionem.
- 6 Professio tacita inducitur ex actu perfecto.

VIdua. Nouitia, quæ scienter se ingerit actibus; professorum, censetur per hoc esse professa. dixit Ab. quod magister suus intelligebat hoc. c. in beguinis. quod non placet Ioan. An. ¶ No. primò, quod quandoque illa, quæ vult conuerti, accipit, & imponit velum sibi ipsi: quod declara. ut in gl. & de multiplici velo vide not. 20. q. 1. c. velamē. & hoc per Goff. & Hosti. ¶ Secundò no. quod ex actibus, & moribus percipitur alicuius status, & conditio. concor. ff. ad Maced. l. i. ibi [sic agebat: sic cōtrahebat] & c. ad hoc. §. de elec. c. qd sicut. j. de reli. do. c. i. & ff. de solu. l. Titia. & l. quidam. de condi. inde. & c. si iudex. de senten. excom. lib. 6. ¶ Tertiò no. quod tria hic interuenerunt: veli impositio: inter velatas ad altare oblatio, & in ecclesia. alterum verò, an sufficiat scilicet veli impositio sine oblatione, & extra ecclesiam: dicam j. ¶ Quartò not. in ver. licet. quod de eo, quod consistit in conscientia, non statur iuramento contra præsumptionem actus exterioris: si animus enim probatus per extrinsecam non admittit probationem in contrarium per solum iuramentum. quod est no. vbi verò de animo apparet, statur iuramento: & suæ conscientie quis relinquitur, ut no. in c. significasti. de homici. & c. presentium. de testi. Itē verba indicat mentem: quia nemo dixisse præsumitur quod non mente agitauit. ut l. Labeo. §. idem Tubero. de sup. lega.

& l. non codicillum. C. de testa. & c. i. de præsump. ¶ Quintò no. quod sicut veli impositio debet esse spontanea: ita & sequens oblatio. nam si in exercitio illius actus illicita fuisset violentia: sicut illa excusaret a professione expressa. §. quod metus causa. c. i. sic & fortius a tacita. j. c. constitutionem. in fi. lib. 6. nisi sequeretur ratificatio. §. eod. c. 2. Quæro quod vtrum ad conuersionem, vel professionem sufficiat sola veli receptio. & idem potest quæri in receptione habitus. ex dictis Io. An. post Doct. distingue: quia aut quis recepit extra monacham. & tunc etiā longo tempore deferendo non iudicaretur monacham. ut in glo. 3. no. aut recipit in monacham. & tunc aut non agit aliud, nisi quia recipit habitum siue velum: & tunc aut in loco non sunt habitus distincti, nec actus: & tunc portando per annum, & gerendo se pro monacham, obligatur, & non ante, etiam si cum solemnitate recipiat. semper enim in dubio intelligitur sumptisse habitum probationis. j. eod. c. ad apostolicam. & c. ex parte. nisi appareat & c. j. eod. c. statuiimus. aut sunt actus, vel habitus distincti professorum a non professis. & tunc aut recepit ipsum solemniter: puta vocatis parentibus: vel de altari: vel in ecclesia: vel solemniter ab episcopo: vel abbate, interueniente benedictione solemniter: vel etiam a simplici monacham: vel sacerdote cum solemnitate solita. de conuer. coniu. c. ex parte. 2. & tunc statim obligatur: dum tamen sciat ex consuetudine, vel statuto ecclesie votum esse annexum illi vero. aut recepit ipsum sine dicta solemnitate: & tunc aut post receptionem immiscet se actibus professorum, quicunq; sint illi actus: siue offerendi panem, ut hic: siue constituendi syndicos: ineundi contractus: faciendi electiones: vel receptiones monachalem: vel alios actus spectantes tantummodo ad profectos de iure, consuetudine, vel statuto. & isto casu licet sine solemnitate receperit: post tamen se actibus professorum immiscuit, intelligitur profecti, secundum Hosti. licet Innoc. variet. Sed Ioan. And. tenet cum Hosti. si illa erit nouitia: & post tales actus perseueret triduo. j. c. ad nostram. & c. constitutionem. lib. 6. non enim refert, an a principio, an ex postfacto obligetur, secundum Hosti. & demum Innoc. idem sentit: dum subdit, quod velum non sacrum suscipere, & cum velatis offerre, sufficiunt ad probandum, quod sit monacham: vel conuersa. 28. dist. c. quod interrogasti. alterum verò non sufficeret. de conuer. coniu. c. charissimus. & intellige, ut dixi, in nouitia. nam nouitius immiscens se actibus professorum, nō per hoc dicitur profectus. & sic intelligatur alia opi. Inno. ¶ Sed inciderit contra prædicta op. Decre. dicit, quod nouitij non debent vocari ad communes tractatus, electiones, & similia, ut c. ex eo. §. fi. de elec. lib. 6. c. indēnitatibus. in prin. eo. tit. sed cum talis receptio inducat professionem tacitā secundum prædicta. ergo valebit electio celebrata ab eo, tanquam a tacite professo. & similiter alia per eum capitulariter gesta. inutilis est ergo prouisio illius. c. i. c. profecti non tenebantur illos admittere, vel vocare. & sic non est superfluum illud ius. vel aliter cum profectio, & electio consummaretur: eodē puncto videtur præcedere electio in ordine intellectus, & professio sequitur: electio ergo deprehenditur attentata a nō profecto. si nā professio tacita inducitur ex actu perfecto, scilicet post electionem finitam: & non prius intelligitur profectus. ad hoc de elec. c. perpetua. lib. 6. facit quod no. §. de app. c. præterea. p. Inno. in reg. in obscu. in mercu. in illa quæst. cum concurrunt appellatio, & excommunicatio. vel dicit Ioan. And. non erit ius superfluū, si post electionem adhuc requiratur perseuerantia tridui. præcedens so. subtilior, & magis placet Ioan. An.

SUMMAE.

- 1 Temeritas reperiri potest in bono.
- 2 Monachus non potest habere peculium.
- 3 Monachus censetur esse de illo monasterio, in quo ab initio conuersatus est.

Abbas

- 4 Abbas habet coercionem in monachos. Et potest repetere monachum suum. nu. 6.
- 5 Moderamen seruandum est in correctione.
- 7 Officia sæpe turbantur promiscuis verum actibus.
- 8 Papa an possit statuere, quod monachi non exeant limites claustrum. quod sic.
- 9 Monacho an liceat transire ad ecclesiam secularem.
- 10 Fratemitas in iure multipliciter sumitur.

Ioannes. Monachus ex leuitate de monasterio ad monacham transire: vel peculium habere non potest. In prima decisa consultatio. in secunda responsio. quæ duo facit. primò prohibet: secundò, si contra fiat, corrigi præcipit. ¶ No. Ioā. An. quod temeritatē in bono, quod agit etiam bono zelo; ex quò non agitur ordine debito. j. eo. c. licet. de elec. c. bonæ. 2. ff. de re mi. l. 3. §. in bello. ¶ Secundo no. quod monachus non potest habere peculium. concor. j. de sta. mo. c. i. & c. cū ad monacham. ¶ Tertiò no. quod monachus censetur esse de illo monacham. in quo ab initio conuersatus est. quia secundum Apostolum in ea vocatione. & c. i. ad Corin. 7. & sic collige initium esse spectandum. de quo satis. §. de elec. c. dudum. i. ¶ Quartò no. quod abbas habet coercionem in monacham. & sic correctio monachi primo loco spectat ad abbatem: de quo. §. de offi. ordi. c. quanto. ¶ Quintò no. quod in correctione seruandum est moderamen. 45. dist. c. cum beatus. ¶ Sextò no. quod abbas repetit monachum suum. de testi. ca. nuper. & abbatissa monachalem. quod met. causa. c. i. & ciuitas ciuem suum. ad muni. l. de iure. & per Innoc. de iure iuran. c. sicut. & de app. c. dilectis. mater filium: maritus uxorem. & generaliter omnes, qui in personis aliorum aliquod habent ius, ut j. de conuer. infide. c. i. & l. i. §. per hanc. ff. de rei vendica. ¶ Oppo. dicitur hic, quod non est licitum transire de monasterio ad monacham. contra, quia ita tria substantialia regulæ seruantur in secundo monacham. sicut in primo. de quibus. j. de statu monacham. c. cum ad monacham. in fi. ergo nō debet referre, an hic, vel ibi maneat: sicut non refert, quid ex æquipoletibus fiat. j. de verb. signifi. c. in his. nec videtur hic propriè translatio, vel al. enatio. ar. C. de adi. priua. l. si quis post. & de fideicom. l. voluntas. nec iste sic transiens potest censeri apostata. de tempo. ordi. c. ex parte. so. iste transitus est prohibitus: ne diuersas religiones ad alium finem, & ad alium deputatas contingat turbari ex ista mutatione. quod quia sæpe promiscuis rerum actibus turbantur officia. C. de testa. l. cōsulta diuina. & 89. dist. c. i. Nec ob. quod de substantialibus dixi. quia violaretur per id priuilegium substantialis professionis. quod est obedientia exhibenda abbati: & violaretur stabilitas, & perseuerantia in loco, quam promittit monachus. §. de inreiu. ca. sicut. i. & hæc ratio infert, quod nec ad aliam eiusdem ordinis transire possit: obiectio aut vera est in obligato religioni in genere, ut j. eo. c. consulti. & c. non solū. & c. constitutionem. lib. 6. ¶ Secundò oppo. dicitur hic, quod monachus non potest habere peculium. quod verbū omnia temporalia complectitur. i. quæst. 3. c. totum. sed contra spiritualia sine temporalibus diu esse non possunt: sic nec anima sine corpore. i. quæst. 3. c. si quis obiecerit. sol. non dicitur carere proprio, qui de rebus cōmunibus monasterio sumit victum. monasterium. n. fundari non debet sine dote sufficienti. i. quæst. 2. c. placuit. de instit. c. i. in Authen. ut deter. sit nu. cle. in prin. singularis aut monachus nihil habebit proprium: & hoc est, quod prohibetur: mendicantibus verò succedunt elemosynæ loco dotis: vno. n. respectu intelligi debet, quod spiritualia non possunt durare sine temporalibus, scilicet quò ad sustentationem, quibus anima in corpore conseruatur: & sine sustentatione non possit diu prælatu spiritualibus ministrare. ¶ Tertiò oppo. dicitur hic coercionem monachi spectare ad abbatem. contra: quod ad abbatem, & ad Capitulum spectat de ap. c. reprehensibilis. in fin. so. verū est, quod ad solum abbatem spectat:

vt dixi. & aliter sumitur ibi Capitulum, quod pro fratribus, & cōuentu: vt hic in nouella. vel loquitur ibi, non de Capitulo monacham. vbi est abbas: sed de Capitulo prouinciali abbatum. de quo. j. de statu monacham. c. in singulis. & c. ea quæ. Sed instabis. Capitulum non corrigitur sine suo Capitulo. de accu. c. qualiter. de exce. præla. c. i. multò ergo minus videtur hoc licere soli abbati. solu. hoc habet regula, & in hoc per canones est approbata: nec mirū, si hoc potest regula: cū hoc possit etiā in episcopo consuetudo. de consue. cap. 3. lib. 6. ¶ Quæro primò: vtrum illud cap. possit intelligi de transitu ad aliud monacham. non causa professionis ibi faciendæ: sed causa visitationis, vel peregrinationis: vt si velit visitare corpus beati Benedicti, vel Augusti. apud monacham. sancti Petri in Cælo aureo apud Papiam. dic. quod nec talem transitum facere potest monachus sine licentia. 24. q. 4. c. monacho. & hoc respectu monasterij dicit monacho carcer. de senten. excōmu. c. vt famæ. hinc est est, quod nec sepulturam eligit. de sepul. c. fi. lib. 6. Circa hoc quæritur: si nunquid Papa possit statuere, quod monachi non exeant limites claustrum. dicit Io. And. quod esset durum: tamen posset, cum velle non habeant. de sta. mo. c. vno. lib. 6. quod vtrū autē ad ecclesiam secularem liceat monacho transire. planum est, quod non: nisi debito modo per episcopum de abbatis licentia præficiatur curæ. i. 6. q. 1. in summa. c. doctos. & c. se. & tunc nil habet cōe cū monasterio. i. 6. q. 1. c. ne pro cuiuslibet. de elec. c. constitutis. & idē de episcopatu. i. 8. q. 1. c. vno. de priuilegiis. c. cum olim. de vocato ad papatum vtrum poterit transire sine abbatis licentia. no. i. 8. q. 2. c. quā sit. ¶ Sed nunquid in transitu, quem facere vult monachus professionis causa, præsumimus temeritatem, & leuitatem. dic ex circumstantijs hoc iudicandū: & in dubio ad superiorem recurrendū. j. eo. c. licet. ¶ Vltimò quærit: quod dicatur peculium, quod prohibitum est monacho habere. remittit ad no. j. de sta. mo. c. cū ad monacham. in prin. & in fi. ista sunt dicta ultra textualia, in quibus quidem exponit quod quot modis in iure sumitur fraternitas. & dicit, quod multipliciter: prima generalis inter oēs Christianos. sic sumitur. i. 1. q. 3. c. ad mensam. & procedit hæc ex sacramento baptismi: quia vnum habent patrem generantem, id est Deum, & vnam matrem, scilicet Ecclesiam. & secundum hoc non sunt nobis fratres infideles. Sumitur strictius fraternitas pro cognatione spirituali. est etiam fraternitas ex ordine, ut episcopi, presbyteri, & similes. est etiam fraternitas charitatis, humilitatis, reuerentia: & fraternitas officij, est etiam fraternitas institutionis. est etiam fraternitas carnalis. hæc multiplex fraternitas per iura probatur, ut hic in nouella, vbi vide expositiones aliorum vocabulorum, quæ pueriliæ fatis sunt. idē omitto.

SUMMAE.

- 1 Spatium maius dari debet ad deliberandum, vbi est durior conuersatio.
- 2 Pubertas plena quæ dicatur.
- 3 Arrogans, vel adoptans arrogatum, vel adoptatum præcedere debet annis. i. 8.

QVia in infulis. Præmittit prohibitionis causam, secundò prohibet. ibi [pueros.] ¶ Nota quod primò quod vbi est durior conuersatio: ibi ad deliberandū maius spatium dari debet. hinc dicitur, quod vbi maius periculum vertitur: ibi est plenius consulendum. c. vbi periculum. de electis. & per hanc rationem duræ conuersationis, dicebat Pe. idem in minoribus, & prædicatoribus, quorum obseruantia sunt valde duræ. ¶ Secundò no. quod hic appellat pueros, habentes i. 8. annum. quod appellatur ista plena pubertas. Instituta de hæc etiam ætas consideratur in hærede, qui non redemit eum, a quo fuit institutus: quia donec hanc ætatem impleuit,

S V M M A E.

uit, non incurrit pœnam. in Authen. vt cum de ap. cog. §. si vnum. † Item arrogans, vel adoptans adoptatum, vel arrogatum præcedere debet annis 18. vt d. §. minorem. Item si vique ad pubertatem relinquatur alimenta, debentur vsq; ad 18. annum, & est speciale fauore alimentorum. de ali. & ci. le. l. nulla. in prin. & de multiplici ætate vide in proœmio. 6. lib. per Ioan. And. & l. 1. §. pueritiam. de postu. ¶ Oppo. & videtur, quod tam masculus, quam fœmina profiteri possit post pubertatem: vt in iuribus alleg. in glo. quæ soluit, quod hoc est speciale. in contrarium est ius commune: vt sci licet quilibet profiteri possit post annum. 14. quod intellige, completum. vt j. eod. c. constitutionem. lib. 6. vtrum autem si malitia suppleat ætatem, possit ætas illa præueniri: dicunt quidam quod sic. alij contra, & verius, vt no. Ioan. And. post glo. j. eod. c. postulasti. ¶ Querit Ioan. And. dicitur hic, quod propter duram conuersationem datur maius tempus in infulis: quid ergo, si infula est delectabilis, & amœna: vt est ista mirabilis, amœna, & manu facta ciuitatis Venetiarum. videtur, quod non habeat locum ista constitutio. quia cessat eius causa, cum non sit dura: nisi dicas hanc causam impulsivam: de hoc de renunc. c. post translationem. quidquid esset de iure, dicit Ioan. An. quod non vidit hoc seruari in aliquibus infulis. ¶ Vltimo no. de potestate. Papæ, qui impedire potest professionis obligationem. de quo per Ioan. And. in quæst. prælati exempti. ad finem primæ par. [quam vide de reg. iur. c. nō p̄stat. lib. 6. facit quod not. j. de conuer. coniu. c. ex publico. & c.

S U M M A E.

- 1 Cisterciensis si sine licentia abbatis alium ordinem profitetur, compellitur regredi. Et hoc post professionem. nu. 3.
2 Monachi Cistercienses, quod non debeant per episcopatus recipi, quomodo intelligatur. ratio redditur nu. 4.
3 Papa an possit dispensare super transitu ad aliam religionem.

Non est dubium. Si Cisterciensis sine licentia abbatis alium ordinem profitetur, regredi compellitur. No. primò, quod monachi Cistercienses non debent per episcopatus recipi: & intellige recipi duobus modis. vno modo in hospitij: & hoc per ver. [celeriter regredi] & c. quasi sine mora, & sine hospitandi ipe: sed hæc humanitas non videtur deneganda: nec est tam amara interpretatio facienda. pone enim, quod distat à mona. per dietas duas: cer tē inhumanum esset, quod non posset hospitari: cum sit pars alimentorum, scilicet hospitari. vt l. verbo victus. de verbo. sign. facit quod not. in cap. cupientes. de elec. lib. 6. §. 1. super ver. comodè. secundo modo intelligas recipi ad prælaturas: vel regimina ecclesiarum: & tunc planum est. j. de elec. c. si religiosus. lib. 6. tertio glo. exponit recipi, scilicet ad professionem. tangam statim rationem. ¶ Secundo not. quod ista prohibitio receptionis habet locum post professionem. quod intellige expressam. nam tacita obligat religioni solum in genere. j. eod. c. constitutionem. lib. 6. ¶ Querit glo. quæ est ratio, quod Cistercienses sic recipi prohibentur. dic. vt in glo. quæ dicit, quod nulla reperitur arctior. Sed Hostien. dicit, quod reperiuntur ordines maioris professionis, & religionis. vt Cartusie. & alij quidam: quos discretè dixit se vel le tacere: sed per priuilegia ordini Cisterciensium concessa, dixit eos etiam ad arctiorem religionem transire non posse, & sui abbatis non obtemperantia. dicit Phi. quod strictior est ordo minorum. ¶ Secundo queritur: si an super transitu ad religionem aliam possit Papa dispensare. Ab. dicit, quod sic. quod transeat ad parem ex iusta causa: sed, vt transeat ad minorem, dispensare non potest. Hostien. dicit, quod etiã ad minorem. ar. j. eod. c. super eo. & c. cōsulti. de quo no. j. de præb. c. cum singula. lib. 6. & c.

A D D I T I O.

- 1 Habetur pro completo. Adde glo. & Doct. in l. 3. §. minorem. ff. de mino. & in l. qua ætate. ff. de testa. in l. ad rem publicam. ff. de mune. & hono. in l. a vobis quoque. de annuis lega. & in l. si. e. cit. in l. non putab. de condi. & demon. glo. in l. 1. C. qui æta. li. 10. Bart. in l. si cui legetur. in prin. de lega. 1. in c. cum dilectus de offic. d. leg. 2. Bal. in l. ex his. in 1. & 2. oppo. C. quando dies lega. ced. gl. & Ioan. de Tur. cremata in c. subdiaconus. 67. dilt. Card. in cle. si. de æta. & quali. in 4. q. Bal. in l. pen. nu. 4. quando dies lega. ced.

S V M M A E.

- 1 Clerici seculares possunt transire ad religionem.
2 Difficultas obseruantie regularis non reddit professionem nullam: sed facit eam commutabilem in aliam laxiorem.
3 Clericus secularis religionem professus non potest assumi ad regimen ecclesie secularis.
4 Ingressus monasterium tempore, quo ingressus fuit, comedebantur ibi carnes: & monachi viuebant ad libitum: si postea reformantur, an teneantur ad reformationem.
5 Statuta possunt fieri austeriora de consensu maioris, & sanioris partis conuentus.
6 Pubes, qui ingreditur monasterium, potest regulariter exire, nisi in sex casibus.
7 Nouitij in quo habitu debent stare in monasterio.

Super

Vper eo. Qui recipit habitum professoris, vbi habitus sint distincti: ibi, vel alibi religiosus esse compellitur: si recipit habitum nouitiorum, redire potest ad secundum. communis diuisio. secunda ibi [respondemus.] quæ distinguit inter professos, & nouitios. tertia ibi [verum.] ¶ Not. primò, quod clerici seculares possunt transire ad religionem: sed econuerso monachi non possunt exire de religione: vt fiant clerici seculares. rationem collige ex no. s. eod. c. non est. in prima glo. ¶ Secundo no. quod difficultas obseruantie regularis non reddit professionem nullam: sed facit eam commutabilem in aliam laxiorem. asperitas enim, & laxitas sunt accidentalia regula: non substantialia, quæ sunt tantummodo tria. j. de sta. mon. c. cum ad mona. in fi. accidentia autem possunt mutari, & reformari præter subiecti corruptionem. vt l. iurifgē. §. quinimo. & se. & l. ab emptione. de pact. facit l. ordo. de publi. iud. & alibi hoc contingit, quod propter difficultatē p̄stationis eius, quod debetur, fit commutatio tam in ciuilibus, quàm in criminalibus, vt l. 2. & quod ibi no. ff. si cer. pe. & l. pen. ff. de in ius vo. ¶ Tertio no. in ver. si. nec amplius. quod clericus secularis religionem professus, non potest assumi ad regimen ecclesie secularis. quod quomodo intelligatur, statim dicam. Et ideo contra oppo. & videtur, quod possint. quia monachus potest assumi ad regimen parochialis ecclesie p̄pter curam. 1. 6. q. 1. c. doctos. & c. si quos. Si ergo potest assumi: multò fortius reassumi. so. hic ponitur ius commune, secundum quod non potest assumi, uel reassumi: sed ex dispensatione ad vtrumque est habilis. de quo arti. plenè vide de sta. mon. c. quod Dei. in glo. vtrum. vel aliter exire eis non licet: sed si vocetur, licet cum distinctione Decr. cū post translationē. de renun. Nec ob. de renun. c. ex transmissa. ibi enim non apparet illum vitam voluisse mutare. Nec ob. j. c. postulasti. ibi enim loquitur in minore: hic in adulto. Et not. de isto transitu clerici secularis: an ad officia clericorum secularium reassumi possint. dic. quod possunt reassumi eo modo, quo assumi à principio. quid dices de mendicante transeunte ad ordinem non mendicantiū: an ad officia, & prælaturas seculares assumi poterit. dic. vt in clem. vt professor. de regul. & p̄t. vt in prosecutione ti. dicam. ¶ Querit Inn. po. ne, quod tempore, quo quis ingressus est mon. comedebantur ibi carnes: & monachi viuebant ad libitum: ita quod erat monasterium dissolutum: sed postea reformatum est, & reductum ad abstinentias debitas: nunquid is, qui tempore dissolutionis intrauerat, astringatur ad obseruantiam huius reformationis. respondet Innoc. quod in masculino, & distracto nō est dubium, quod tenetur de iure positiuo. quia nullus peritus dēt se incautē, & sine deliberatione ab initio etiam in tali monast. se simpliciter obligare: imò, antequam profiteatur debet attendere: quid inde sequi debet. mulier verò, & alia simplex persona videtur excusari: & sibi sufficiat, si transeat ad religionem, in qua seruetur regula, quam inuenit in illo mona. reformato, secundum quosdam. Alii tamen dicunt, & videtur melius, quod in iudicio ecclesie, & etiam quod ad Deū talis teneatur ad obseruantiam reformatæ regulæ, tali ratio ne. nam aut dicit bona conscientia se intrasse: aut mala. si bona, ergo est efficaciter obligatus. nam spiritu Dei ductus est. & sic errare non potuit. j. eod. c. licet. 18. quæst. 2. cap. duæ. Si verò dicat, quod mala mente intrauit, non spiritu Dei, sed leuitate ductus: & tunc non est audiendus, allegans turpitudinem suam, vt s. de dona. c. inter dilectos. est & alia ratio. quia præsumendum est, quod quando beati Benedicti, vel aliam certam regulam elegit: de substantia illius regulæ leuitate, & grauedine ante electionem plenè inquisiuit, & deliberauit. postquam ergo elegit, variare non potest. arg. 8. q. 2. c. dilectissimi. Aduertendum tamen, quod si impotens est ad tolerandum rigorem: dispensatiuè ad mitiorem transire poterit. vt hic, & j. c. significatum. & c. consulti. Alii tamen dicunt,

quod contra voluntatem illius, qui tali tēpore ingressus est, non potest regula aggrauari, vel statutum austerius fieri. quod quātum ad non professos tolerari potest, s̄m Io. An. qui remittit ad no. per eum. s. de consti. c. cum oēs. super 1. gl. quātum ad conuersos, qui velle non hnt: & si ordo, atq; religio sine omnium voluntate mutari non possit, vt s. quod met. cau. c. cū dilectis. & quod ibi Io. And. super 1. glo. & in reg. quod omnes. j. de consensu tamen maioris, & sanioris partis conuentus possunt statuta austeriora fieri, & regula plenariè reformari, non obstante contradictione paucorum, ar. de his, que fi. à ma. par. Ca. c. 1. & 12. q. 2. c. nolo. & c. non dicatis. secundum Innoc. cuius dicta sunt ista. ex cuius mente colligitur, quod non solum in reformatione mon. dissoluti non obstat contradictio paucorum: sed etiam in mona. regulato s̄m regulam institutam à principio potest maior pars Capituli, reliquis inuitis, indicare, & ordinare regulam magis arctam sup̄mō viuendi: in reformatione mona. non dissoluti non v̄r habere quæstio magnam dubitationem. Sed in mona. in quo regula obseruatur: quod maior pars possit statuere super arctiori obseruantia, est magnum dubium. quia mutare statutum cōe non videtur licitum: nisi omnes consentiant. quia obseruantia tangit omnes vt singulos: non vt vniuersos. ergo ur̄ melior conditio prohibentis. vt l. Sabinus. ff. cōi di. & quod dictum est s. c. 2. & de hac q. vide in summa de voto. §. vtrum. & per quem. ver. quid si aliquis secularis. & in Specu. de sta. mo. §. 62. ¶ Secundo querit. hic in fin. ponitur vnus casus, quomodo ille, qui ingreditur, exire potest. querit, an sint alij casus. Respondeo. dicit Host. quod regulariter pubes, qui ingreditur monasterium, potest exire, nisi in 6. casibus. primus si recipit habitum professorum, secundus, si fecit professionem expressam. tertius si fuit tacitè professus: puta renunciando mundo, & pompis, & beneficio constitutionum. c. ad aposto licā. & c. statuiimus. & c. nō solum. accidit etiam hoc alijs modis no. j. eod. c. statuiimus. quartus si in cōi habitu sine reclamatione compleuit annum. j. c. ex parte. quintus si iurauit nunq̄ exire. s. quod metus causa. c. pe. de iureiuran. c. si verò. sextus, quā manumissus fuit eo modo, quod non exiret. s. de ser. non ordi. c. eo libentius. de condi. ap. c. 2. de impubere dicitur. j. c. significatum. ¶ Querit glo. quod in quo habitu debent stare nouitij in monasterio infra annū probationis. Respondeo. quædā iura videntur velle, quod in veste laicali. Alij dicunt, quod in habitu monachali. quod tenent Lau. Vin. & Phyl. Tan. dixit in hoc standum esse cōsuetudini monachorum: & mandatis regulæ potius, quàm iuri scripto. Idem Gof. de illa q. vide in c. legem. & c. si quis incognitus. alle. in glo. & c.

A D D I T I O.

- 1 Quo habitu. habitus nouitiorum est triplex. Vide glo. & Card. in de eos. de regula.

S V M M A E.

- 1 Canonicus regularis si sit monachus: aut arctioris religionis, debet ibi manere. si laxioris, redire compellitur.
2 Transitus de minori ad maiorem religionem licitus est: non econuerso.
3 Regula canonicorum regularium est laxior, quàm regula monachorum.
4 Regula fratrum prædicatorum strictior est, quàm regula monachorum.
5 Regula quæ dicitur esse maior altera.
6 Militie opus ordinatum est ad publicam utilitatem.
7 Religio an sit perfectior ex studio, quod sic.
8 Studium literaturæ conuenit etiam religioni ordinatæ ad vitam contemplatiuam.
10 Et ad vitam actiuam. nu. 9.
11 Studium valet ad tria religionis essentialia.
12 Religio an dicatur perfectior ex aliori paupertate.
13 Paupertas quid operetur in religiosis.

Pe. de Anch. sup. 3. Decr.

GGGG

Vita

- 13 Vita an dicatur perfectior ex solitudine.
- 14 Solitudo conuenit contemptanti, qui iam peruenit ad perfectum.
- 15 Vita solitaria debito modo sumpta praeminet uitae sociali.

SAnè. † Si canonicus regularis fit monachus: aut arctioris religionis. & tunc manet monachus: aut laxioris. & tunc redire compellitur. & primo narrat factum: quod secundo distinguendo diffinit. sicut membrum. ibi. [alioqui.] ¶ No. j. † q. inefficacia, vel efficacia transitus attenditur penes maiorem, vel minorem religionem. nam de minori ad maiorem licitum est ascendere; non autem econuerso. s. de transa. c. 1. ¶ Secundò no. q. ista maioris, vel minoris consideratur ex praesenti statu. Vnde si nunc est strictioris: licet tempore fundationis fuerit latioris, sufficit ad valorem transitus, sicut Innoc. ¶ Tertio not. q. iste erat canonicus regularis, & transiit ad monachatum, & tunc mandatur inquiri, utrum illud monasterium, ad quod transiit, sit maioris religionis, uel minoris. ¶ Sed contra hoc opp. & v. q. frustra de hoc inquiratur: quia certum est de iure, q. regula canonicorum regularium est laxior, q. regula monachorum. vt j. de sta. mon. c. quod per Dei timorem. So. dicit Ioan. An. q. illud verum de iure cõ: sed per constitutiones canonicorum regularium regula Augustini, quae est laxior, p̄ arctior tñ, q. erit strictior. ¶ vt fecerunt fratres praedicatores: qui professi regulam Augustini, intm ipsam arctauerunt: q. strictior est eorum regula, q. regula monachorum. & de tali maiori religioni. (s. per cõstitutiones inducta) loquitur iste text. quem Gui. Na. inducit contra apostatas praedicatores: qui profitendo in aliquo mona. sancti Benedicti (ubi etiam forte non seruatur religio) putat se euadere apostasiam: contra quos est iste text. nam hic regulares canonici poterant hñe arctiorem vitam, quam monachi. qd non p̄t prouenire, nisi ex cõstitutionibus. vel quia de facto monachi malè obseruant regulam suam: canonici verò bene. Sed in casu isto est dubiũ, an transitus sit permissus. & theologi indistinctè dicunt, q. de tali arctiori religione, in qua remissius viuunt, p̄t quis trãfire ad minorem religionem melius obseruatam. quod Ioan. And. fatetur verum: quando illius arctioris non esset spes reformationis: nec in aliqua sui parte (saltem in patria) illa religio debito modo seruatur: aliàs licet quis professus sit in monasterio sancti Benedicti nunc sine spe reformationis collapso: tamen plura alia monasteria eiusdem ordinis: ubi sunt non collapsa: tunc non licet ad minorem transire. facit j. de verb. signi. c. abbate. in fi. sed si totus ordo sit lapsus (vt est videre de templariis) procedat, qd dicunt theologi. Aduertendum tamen, qd dictum est. ponderandam arctiorem obseruantiam per constitutiones inductam. nam illud non videtur bene dictum. quia constitutiones possunt mutari, & variari ad beneplacitum: sed non regula principalis. j. de regu. iur. c. 1. cum concor. de iure iur. c. sicut. j. So. dicit Ioan. And. satis est, q. possunt non tolli. arg. de condi. indeb. l. sufficit. & clem. de supplen. neg. pra. quia. de sta. reg. c. ne in agro. §. ceterum. & quod no. de commo. c. vno. ¶ Secundò op. & v. q. ista consideratio circa transitionem strictioris, vel latioris obseruantiae non sit bona. Constat em̄, q. tria sunt substantialia regule, de quibus in d. c. cum ad monasterium. in fine. Aliã autem, & multã varietates non faciunt differentiã per species: sed per accidentia. Si ergo in substantia omnes cõueniunt, scilicet ad feruendum Deo, & in substantia: non videtur, q. differentia ex accidenti proueniens debeat curari. Sol. dicit Ioan. And. q. licet omnes religiosi conueniant in hoc: quia se praebent ad feruendum Deo. id facere tñ oportet, ad quod religiones diuersificatur secundum diuersitatẽ operum: ad quã ordinantur. puta vna ordinatur ad opera vitæ contemplatiuæ, quã in studio, & oratione cõsistit: ad hoc propriè videtur ordinatus ordo Cisterciens. & Cartusien. aliqua etiam religiones ordinantur ad hospitalitatis, & infir-

morum obsequia: vt ordo cruciferorum sancti Antonii Viennae. quaedam ordinantur ad praedicationem, doctrinam, & consilia animarum. exemplum in praedicatoribus, minoribus, eremitis, carmelitis, & similibus. quaedam ordinantur ad militiam, vt hospitalarii, & olim templarii. diuersificantur ergo religiones secundum diuersos actus exercitiorum. nam in vna religione castigatur corpus per abstinentiam: in alia per nuditatem: in reliqua per operationem manuum. per ista igitur diuersa exercitia, licet tendentia ad eundem finem (scilicet ad placendum Deo) dicuntur religiones diuersae. imò plus: quia dato, q. aliqua ex eis sint ordinatae ad eosdem fines: ex quò tamen diuersae sunt institutiones: diuersi habitus: diuersae dominationes, dicuntur esse diuersae. & sic loquitur clem. 1. de elect. ad idem de relig. dom. ca. vno. lib. 6. Sed ex praedicta varietate oritur magna quaestio. quae dicatur esse maior altera: vt sic sciamus, quando sit licitum migrare de vna ad aliam. & primo arguitur, quod sit maior vita contemplatiua: vnde dicitur Luca 10. q. Maria optimam partem elegit. per Mariam aut figuratur vita cõtemplatiua. de renun. c. nisi pridem. ad fi. Item haec vita est certior, & securior: ergo praeligenda. de p̄sui. dist. 5. c. 1. in fi. ¶ In contrarium arguit de c. licet. j. eo. [sicut maius bonum.] & c. cum litera, quae ibi sequitur. Si ergo in actiua maius est bonum: & illa religio est maior, & potior, quae est ordinata ad maius bonum: ergo & c. Item cum omnis religio ordinetur ad charitatem: & maiorem charitatem quis habere non potest: quam vt vitam suam ponat pro amicis. Io. 15. ergo & c. Item sicut maius est illuminare, quam lucere tantum: ita maius est cõtemplata aliis tradere: quam solum cõtemplari. ¶ Item opus militiae ordinatum est ad publicam vtilitatẽ. ergo videtur esse nobilius, teste philosopho primo Aethi. vbi dicit. [Melius est bonum gentis, quam hominis.] facit de postu. c. bona. 1. vnde de Iuda legitur 1. Maca. 3. [Præliabatur praelium Israel cum lætitia, & dilatauit gloriam populo suo.] vita ergo actiua videtur praeferrì cõtemplatiuæ. ad hoc facit quod not. Ioan. And. j. de sta. mon. c. cum ad mona. in fi. quantum tamen ad p̄positum, de quo quarimus, scilicet quae sit maior religio: vel minor quò ad transitum. dicit Io. And. q. nos canonici nõ debemus curare de pluribus subtilitatibus theologorum hic recitatis: sed debemus solũ aduertere, vbi sit amor strictior, durior, vel fortior viuendi modus. vñ Decr. licet. j. e. in fi. dicit. [vitam duceret arctiorem.] & ibi etiam praedicit de arctiori, & superiori vita. ad idem s. e. ca. quia in insulis. [dura est.] & c. sic cum oēs religiones sint ordinatae ad summum finem, qui est charitas, p̄ qua cõiungimur Deo. vt in cõstitutione Ioannis ad cõditorem. versu. cum. n. & sit finis. sic id solũ, vt arctiorẽ viuendi modum ponderemus: vñ si in vna religione sit sola cõtemplatio cum arctissimo viuendi mō, possibili tñ sine deficiendi periculo, nõ admitteremus transitum, in qua esset cõtemplatio, & actio, et per praedicationis officium cum lato, vel minus arcto mō viuendi, quod tamen theologi admitterent. de quo vide per Thom. secunda secundae. q. p̄. ar. 6. & ar. penul. & vltim. ¶ Quærit Ioan. And. q. vtrum ex studio sit religio perfectior. videtur, q. non: vt in psal. Qm̄ non cognoui literaturam, introibo in potentias Dñi. sed illud intelligitur de literaturâ veteris legis: de qua 2. ad Cor. 3. litera occidit. nõ cognoscere igitur literaturam, est non seruare circuncisionem, & ceteras legales, vel carnales obseruantias. concludit ergo Ioan. And. q. quòd studium literaturae conueniat religioni etiam ordinatae ad vitam contemplatiuam. vnde Hiero. ad Pauli. [Modicum discamus in terris: quorum scientia nobiscum perseueret in caelis.] prodest enim ad illuminandum intellectum, & remouenda contemplationis pericula: vnde in laudem viri iusti dicit psal. [In lege Domini meditabitur die ac nocte.] & Ecclesia. 39. dicitur. [Sapientia antiquorum exquiret sapiens, & prophetis vacabit.] & Greg. Stultus est, qui in eo se primũ existimat: vt bona, quae viderit,

rit, discere contemnat. 2. d. c. Constantinopol. † similiter studium doctrinae potest competere religioni deputatae ad operationem actiuam in praedicatione, docendo, & animabus consulendo. 3. 6. & 38. di. per totum. Nõ ob. q. apostoli sine studio literarum ad praedicanandum missi fuerunt. quia (vt dicit Hiero. in epistola ad Pau.) Quidquid alijs exercitatio, & quotidiana in lege meditatio tribuere solet: illis Spiritus sanctus suggereret. ¶ Item valet studium ad tria religionis essentialia: valet enim contra luxuriam. Inde ama scientiam & c. de conse. di. 5. c. nunq. Item contra cupiditatem diuitiarum. Sapient. 7. Diuitias nihil esse dixi in cõparatione illius. ad idem. 1. 2. q. 2. c. gloria epi. ver. Socrates. Item ad obedientiam documentum. vnde Aug. li. oper. mo. [Quaestio est ista peruersitas: p̄lectioni nolle obtemperare, dũ vult ei vacare.] de militia verò spirituali p̄ praedicationem, doctrinam, & aiarum consilia quò, & quã competere possit religiosus, plenè habetur. 1. 6. q. 1. per totum. de corporali quò quandoque bonum publicum, & aiarum salutem respicit, habetur satis. 2. 3. q. 1. c. noli. & per totum. & q. 3. c. fortitudo. & per totum. ¶ Secundò quæro: vtrum ex altiori paupertate in cõi dicatur perfectior religio. pone exemplum in mendicantibus. & videtur, q. sic, per illud Mathei. 18. Si vis perfectus esse & c. ergo etiam aliorum in communi retentione minuit perfectionem. ad idem Mathei. 6. Nolite solliciti esse in craftinum. & 10. Nolite possidere aurum: nec argentum. Ioan. And. dicit, q. habere aliquid in communi non minuit perfectionem religionis, per c. expedit. versu. quo facto. 1. 2. quaest. 1. c. paupertas. ergo in cõmuni instrumentum perfectionis est: non essentia: sicut in collationibus patrum de multis alijs instrumentis dicit Moyses abbas ita [Ieiunia: vigiliae: meditatio scripturarum: nuditas, ac priuatio oĩum facultatum non perfectio: sed perfectionis instrumenta sunt.] vnde Hiero. super Mattheo dicit, q. Petro nõ sufficebat omnia relinquere: sed subiunxit. [et sequuti sumus te.] † paupertas ergo instrumentum est, in quantum diuitiarum remotio tollit tria charitatis impedimenta, scilicet sollicitudinem, per quam impeditur animus totaliter ferri in Deum amore ipsarum. quod est contra religionis essentiam: per quam se, & sua contemnit: tollit praedicationem, quae ex diuitijs nascit plurimum. Aduertendum tñ, q. religiones cõsiderari oportet sicut suum finem. religio enim ordinata ad militiam, vel hospitalitatem perfectior est ex diuitiarum abundantia, & ex ipsarum defectu imperfectior. Religio verò ordinata ad contemplationem tantum, nõ habens hospitalis onus annexum, perfectior est ex moderatis diuitijs: ita q. perfectior est ex paupertate, quae minorem sollicitudinem temporalibus ingerit: sed religio ordinata ad opus militum, scilicet ad contemplanandum, & contemplata alijs tradendum est habere plus vitam ab exterioribus expeditam. quod fit, dum modica vitam necessaria congruo tempore procurata conseruantur. 1. 2. quaest. 1. c. habebat. paupertas ergo facit religionem tantò perfectiorem, quanto plus proportionatur suo fini. & de his vide per beatum Tho. 2. vbi supra. ¶ Tertio quæro: vtrum ex solitudine dicatur vita perfectior. dicit Ioan. And. q. solitudo non est de essentia perfectionis: sed instrumentum cõmendabile. 1. 6. q. 1. c. qui verè. 40. c. quilibet. & haec solitudo nõ congruit vitam actiuam: sed contemplatiuam, secundum illud Osee. 2. [Ducam eam in solitudinem: & loquar ad cor eius.] Religionibus autem deputatis ad vitam actiuam non conuenit solitudo: nisi forsitan ad tempus, exemplo Christi, qui ascendit in montem solus orare. Luca. 6. & sic potest intelligi de excess. pra. c. vno. in fi. l. 6. diligenter tamen aduertendum, q. id, quod est solitariũ sibi per se debet esse sufficiens. ad hoc de sta. mo. c. 2. vnde solitudo conuenit contemplanti: qui iam peruenit ad perfectum. quod dupliciter esse potest, scilicet dono Dei, vt in Ioane Baptista, q. sanctificatus in matris utero, cum puer esset, erat in desertis Luca primo. secundò per exercitium virtuosus actus. ad Hebre. 5. [Cibus perfectiorũ

est solidus.] eorum scilicet, qui per consuetudinẽ exercitatos habet sensus ad discretionem boni, & mali. Ex aliorum autem societate iuuatur homo dupliciter, scilicet quò ad intellectum. vt instruat in his, quae sunt contemplanda. vnde Hiero. ad Rusticum. Mihi placet, quòd habeas sanctorum contubernium: nec ipse te doceas. 1. 6. q. 1. c. si clericatus. in fi. & ibi de hoc. secundò quò ad effectum: scilicet, vt noxiae affectiones hominis reprimantur exemplo, & correptione aliorum. vnde idem ad eundem. [In solitudine citò subrepat superbia: dormit quando vult, facit quod vult] & c. Ad viuendum in societate dicit [Non facias quod vis: comedas, quod iuberis: subijciaris, cui non vis: seruus fratribus: praepositum mona. timeas vt Deum: diligas vt parentem.] & hoc plenius vide in Hiero. ad Rusticum. fatetur tñ Tho. q. quòd vita solitaria debito modo sumpta praeminet vitam sociali. vnde de ista transitur ad illam: vt in praedicta Decr. vnica. in fin. de excess. pra. sed si absque praecedenti exercitio vitam socialis sumatur, periculosissima est: nisi per diuinam gratiam suppleatur. & hoc bene probat Seneca ad Lucillum in quadam epistola. Quòd periculosa est iuuenibus solitudo: nec debent illi committi econuerso in senibus exercitatis, vt in Scipione: de cuius solitudine loquitur Tullius li. 2. vel 3. de offici. & plenè de solitudine, & ocio tractat aetatis nostrae poetae princeps dominus Franciscus Petrarca in lib. rerum memorandarum in prin. quaedam autem religiones secundum Ioan. And. participant de vita solitaria, & sociali: vt Carmalulensis: cuius caput est in dicecesi Aretina: in quo sunt eremitae fratres in monasterio, socialem vitam ducentes. & supra mona. in montis cacumine sunt cellae illorum, qui solitariã vitam ducunt diuisim locatae, inueniri in quibus potest, vbi est vera cõtemplatio, & aliquid actionis. Idem & aliter in ordine Cartusienũ: cuius professi vt plurimum vitam solitariã ducunt in cellis: singulis tamẽ diebus ad Missam: Vesperas: & Matutinum conueniunt: certis etiam diebus conueniunt in refectorio, & in collocutorio, & clauastro secreto. Remittit Io. An. ad no. per eum de deci. c. 2. §. religiosos. lib. 6.

ADDITIO.

a ¶ Paupertas, paupertas de praeterito non praesumitur de praesenti. Bar. in l. in confirmando. ff. de confir. tuto. Idem Bar. & Bal. in l. 3. C. de proba. Bal. in l. si qui adulterij. C. de adulte. Io. de Imo. in l. decem. de verb. ob.

S V M M A E.

- 1 Filius impubes infra. 14. annum oblati a parentibus, de monasterio egredi non potest: postea verò sic.
- 2 Minor. 14. an. non potest profitendo obligari religioni.
- 3 Ingrediens potest habere professionem a se prius factam post 14. annum.
- 4 Professio firmata per aduentum pubertatis non obligat precise religioni.

Significatum: Minor 14. annis profitendo, religioni non obligatur: nisi factus maior ratum habuit. & in prima decisa consultatio. in secunda responsio. ibi. [mandamus.] quae distinguit. & secundum membrum distinctionis profectur ibi [si autem.] ¶ No. primò, q. quòd infra 14. annum filius impubes oblati a parentibus de mona. egredi non potest: postea verò sic. non est igitur impubes audiendus, venire volens contra factum patris, & rescindere obligationem de eo factam. in aliis obligationibus, quam in obligatione personae, an pater possit filium obligare. dic. vt l. cum non solum. C. de bon. quae liber. & l. si infanti. & quod ibi not. C. de iure deliber. ¶ Secundò no. dum dicit text. [absolutus.] & c. quòd minor 14. an. nõ potest profitendo obligari religioni. In ista ergo obligatione, vt sit efficax, est aetas limitata. non p̄t ergo praeniri. licet malitia, vel prudẽtia. Pe. de Anch. sup. 3. Decr. GGGG 2 tia

tia suppleat etatem. licet Hu. dixerit contrarium, & non bene, vt j. eo. c. postulat. vbi de hoc. & 20. quat. i. in summa. ¶ Tertiò not. ¶ qd post 14. annum potest ingrediens habere ratam professionem a se prius factam. quod intellige expressè: per solum. n. aduentum pubertatis non corroboratur tacite: sed expressè posset. vt c. i. j. eo. lib. 6. vbi habes quatuor modos, quibus ratificatur professio minoris facti maioris. & vñ hoc speciale in professione: vt tam breui tpe confirmet p aduentum pubertatis quod gestum fuit in minori etate. alie verò dispositiones, vel contractus initi a minoribus minus solemniter, an confirmentur post maiorem etatē. dic. vt no. C. si ma. fa. ra. hab. per totum. ¶ Quartò no. ¶ qd professio firmata per aduentu pubertatis non obligat præcisè religio in qua ingressus est: sed illi, vel alii. idē in professione maioris statim facta: vel per triduum ioborata p receptionē habitus professorum, vt j. e. c. 3. li. 6. ¶ Op. dñ hic, qd pōt transire ad aliam. & sic innuit, qd etiam ad minorem. sed contra. s. eo. ti. c. non est. dicit gl. expone ad aliam eiusdem religionis: vel maioris. & sic concor. vel dic, qd pōt intelligi in casu Decre. constitutionem. in fi. j. eo. li. 6. Inn. dicit, qd vbi minor facit professionem, ex dispensatione epi etiam legitima transire potest ad minorem, vt hic. & idem Abb. Idem tñ Innoc. in c. dilectus. de temp. ord. dixit per istam Decr. episcopum dispensare posse cum religioso, qd transeat ad minorem religionem. vide quod no. de præb. c. cum singula. §. pe. lib. 6. & quod ibi per Io. And.

ADDITIO.

¶ Profitendo. Quod aliquis fiat monachus pp spē ut fiat abbas, turpe est, ut no. Io. de Tur. Cre. in c. per laicos. 16. q. 7.

S U M M A E.

- 1 Monachum facit aut paterna deuotio, aut propria confessio.
- 2 Susceptio benedictionis, & veli obligat recipientem præcisè ad religionem.
- 3 Professum allegas se fuisse in etate nõ legitima, debet illud probare.
- 4 Non contradicere indicat consensum.
- 5 Arguere à contrario sensu licitum est in iure.
- 6 Filia maior non pōt per patrem obligari religioni inuita.
- 7 Velum professionis recipitur post 12. annum. Et quando uelum consecrationis, remissiuè.
- 8 Minor aduersus ingressum religionis an possit petere restitutionem in integrum, tanquam læsus.

C Vm virum Si filia minor 12. ann. a parentibus monasterio tradita facta maior sponte veletur, ad seculu redire non poterit. in prima consultatio: cui in secunda ridet ibi consultatio. Tertiò soluit cõtrariu ibi nec obloquit. ¶ No. j. ¶ qd monachum facit aut paterna deuotio: aut ppria professio. & de hoc, an. f. paterna deuotio faciat monachum: vide per Host. in summa. eo. ti. §. vtrum exire. ver. dicas breui ter. ¶ Secundo not. ¶ qd susceptio bñdictionis, & veli obligat recipientem præcisè ad religionē: idē & receptio habitus professi. de quo j. eod. c. statutum. ex actibus ergo certæ obligationi attributis, resultat iuris effectus, & declaratio volūtatis: quæ qualitercunq; declaratur, verbis, signis, an digito, nihil refert, vt l. certum. ff. si cer. pe. nutu etiam declaratur intentio: & per actuum exercitium probatur possessio, & dominium, vt c. quod sicut. ad fi. s. de ele. & l. Titia. ff. de solu. & j. de teli. do. c. i. ¶ Tertiò no. in uer. nisi. qd cum aliquid consuevit certo tempore celebrari: si actus deprehendit factus: præsumitur, qd debito tempore. ¶ qd ergo dicit se in etate nõ legitima fuisse professum, debet hoc probare, vt s. eo. c. i. vbi remisi. præsertim quando actus geritur a peritis, præsumitur rite factus. facit quod no. in c. nisi essent. de præben. ¶ Quartò no. ¶ qd non contradicere, indicat consensum: quia

tacens habetur pro consentiente. quod est verum: nisi nimia reuerentia gerentis actum cum aliquo suaderet oppositum dicere, vt l. i. §. quæ onerandæ. ff. qua. re. ac. non da. & facit iste rex. quod ille, qui exhibet alicui reuerentiam vt prelato: non potest postea hoc negare. s. de his, quæ fiut à maio. par. cap. c. ex ore. ¶ Quintò no. in uer. nec obligor. ¶ quod licitū est in iure arguere à contrario sensu. imò dicit lex, quod est fortissimum, vt l. obseruare. §. fin. ff. de offi. proconsu. & leg. quid in contractibus, & statutis. dic per Bart. in l. omnes populi. ad fin. ff. de iust. & iu. ¶ Sextò no. ¶ quod filia maior non potest per patrem obligari religioni inuita. paterna ergo de uotio facit filium minorem monachum: non maiorē. de quo per Host. in summa. eo. ti. §. vtrum exire. ver. dicas breuiter. ¶ Septimò no. ¶ quod velum recipitur post 12. annum. & intellige de velo professionis. i. o. q. 2. c. puellæ. velum enim cõsecrationis debet recipere, vt no. s. c. vidua. ¶ Quarit Ioan. And. ¶ an minor aduersus ingressum religionis possit petere restitutionem in integrum, tanquam læsus. dicit, qd non. quia feruit ei, cui seruire, regnare est. facit quod no. in Spe. secunda parte. de rest. in integ. §. qualiter. ver. sed nunquid minor. Idem Vin. s. de rest. in integ. c. cum ex literis. & l. Papin. ff. de minor. vbi ille, qui mutat statum, non potest contra illā mutationem restitui: tangit de illo, in quo malitia supplet etatem: an possit profiteri ante aduentum pubertatis isto prætextu. dixi s. c. proxi.

S V M M A E.

- 1 Professio facit monachum, & non habitus tantum. & nu. 2.
- 2 Professio ad hoc ut sit efficax: duo requiruntur. Et an ad eius substantiam requiratur, quod sit aliquis, qui recipiat. nume. 4.
- 3 Professio facta in manibus non habentis potestatem incorporandi ordini, semper censetur de futuro, donec per habentem potestatem fuerit confirmata.
- 4 Professio qui possint recipere.
- 5 Eps an possit recipere professionem illius, qui non ingreditur aliquod monasterium: vel non proficitur certam religionem.
- 6 Professio per quæ uerba, uel actus inducatur. nu. 9. & 10.

P Orrectum. ¶ Professio facit monachū, nõ habitus tm. cõis diuifio secunda ibi [inquisitioni.] ¶ No. j. q. qñq; votum p fitendi præcedit professionem. & sic aliud est profiteri: aliud profiteri uelle. sicut aliud est emere: aliud promissio de uendendo. facit quod no. in l. in ementis. C. de contrahen. empt. ¶ Scdò no. reg. ¶ qd habitus non facit monachum, sed pfectio regularis. & ista fuit rō dubitandi in c. isto. quia iste non recepit habitum: sed tmmodo se posuit in manibus abbatis. istud aut ponere est actus diffõrmis, non inferens necessariò professionem: sed hoc posset esse verum, non præcedente uoto: eo uerò præcedente, traditio (.i. ita se reddere) vñ facta re spectu præcedentis tituli, & obligationis. ar. no. in l. qd mulier. ff. de rei uē. ¶ Tertiò no. qd dicit [recipitur ab hoie.] & c. qd in professione requiritur, qd sit persona, quæ professionē recipiat. & sñ quosdā aliter non obligatur proficens. quod an sit uerum: & qui possint recipere professionē, plene hic p Inno. ¶ Op. dñ hic, qd habitus non facit monachum. Sed contra 27. dist. c. quod interrogasti. & s. c. vidua. Sol. vt in glo. 1. quæ distinguit inter professionem tacitam, siue præsumptā per habitus delationem (vt in cõtrariis) & expressam: de qua loquitur iste tex. Si enim quis in manibus abbatis, vel cuiuscunq; monachi, & vbiuncq; professionē faciat: (dummodò recipiatur eius professio ab abbate, & fratribus) monachus est, & solemnizatum est eius uotū. j. qui cle. vel vo. c. insinuan te. & hic ita dicit glo. ex qua collige, ¶ quod duo requiruntur ad efficacem obligationē professionis, scilicet: pfectionis ex-

pressio, & receptio per abbatem, & monachos. Et hic sumpta occasione Inno. ponit hic longam glo. & intricatam: quæ recitat per duas quat. prima an ad substantiam professionis expediat, qd sit aliquis, qui promissionem recipiat profiteri uolentis. & qui sint illi, qui professionem possint recipere. secundo per quæ uerba, uel actus professio inducatur. primo ergo ¶ an ad substantiam professionis expediat, qd sit aliq, qui recipiat. dicitur quidam, qd sic. quia professioni inest obedientia. j. de sta. mo. ca. cum ad mona. unde nisi sit, qui recipiat: non obligatur proficens, etiā simplici voto. ad hoc allegat Host. s. de elec. c. cum inter canonicos. nam inter professionem facientem, & recipientē debet esse differentia: sicut in casibus de baptif. c. debitū. de insti. c. fi. de iure pa. c. p vestras. quibusdam tñ uidetur, qd ualeat professio facta etiā in manibus nullius. j. qui cler. vel vo. c. consuluit. Sed (vt dicit Inno.) tale uotū non est solemne: sed simplex. uidetur ergo in hoc inclinare, qd licet uotum continentie solemnizetur p solemnem omisionem: non sequitur per hoc, qd idem sit in professione: ¶ quia professio facta in manibus non habetis potestatem incorporandi ordini, semper censetur de futuro: donec per potestatem habentem fuerit accepta. rō differentie est. quia uotum continentie dependet à uouente: & est de presentia: licet non sit, qui uotum recipiat. sed professio dependet à proficiente: & ab eo, qui professionē recipere potest. vt j. eo. c. ad apostolicam. unde reciproca obligatio non contrahitur alterius uoluntate duntaxat. & hoc tenet Innoc. qd non possit fieri professio ab aliqua: si nõ sit alius, qui illam recipiat: & qui illi possit dare regulam, & ipsam corpori ordinis aggregare. de quo in Spec. de sta. mo. ver. 19. arg. contra quod no. in c. quoti. 1. q. 7. ¶ Sed uideamus, ¶ qui possint pfectionem recipere. dic, qd abbatē & c. ad quos de iure cõi spectat receptio monachorum, uel ad ipsorum alterum de consuetu. vt j. eo. c. fi. lib. 6. alij uerò an possint professionem recipere. dic, qd aut mandante abbate: & non est dubium, qd potest etiam laicus recipere: sicut & beneficium potest recipere nomine alieno, & procurator esse in causa spiritali. c. 1. j. de procura. lib. 6. & c. accedens. de præben. rati habitio etiam sub quibus abbas, & Capituli uidetur sufficere, si alius nomine suo ipsam professionem recipiat. 17. q. 1. c. Gonfaldus. j. eo. c. ad apostolicā. qui cle. vel vo. c. insinuan te. de conuer. coniu. c. dudum. ante tamen, quàm abbas ratum habeat: ille, qui sic professus est in alterius manibus nomine abbatis recipientis, non censetur monachus: unde matrimonium ante ratificationem ab eo contractum teneret: non autem si cõtraheretur post rati habitationem abbatis: sic distinguitur in matrimonio carnali alterius nomine contracto. de quo remittit Host. ad summam de spon. §. qualiter contrahantur. facit de præben. c. si tibi. lib. 6. Et prædicta procedunt, cum quis in manibus abbatis: uel alterius, abbatis nomine recipiētis, certam religionem proficitur. quid ergo si quis in genere, & non certæ religioni se deuoueat in manibus alicuius. dicit, qd tunc recipiens uidetur illam recepisse nomine religionis, uel ecclesie generalis. & idem si per se tatum, & nullo recipiēte promissit. pro quo dicto remittit Ioan. An. ad no. per eum. de cen. c. ex parte. in glo. no. quod. hoc autē casu, cum. l. quis in genere sic deuouet. si forte non inueniret religionem, quæ uellet eū recipere, dēt esse sub obedientia epi (& sic eius monachus) a quo sibi statuatur certa forma uiuendi, prout expedire uñ ipsius saluti. & sic refert Host. quod uitur pœnitentiaria dñi Papæ. ¶ Sed incidenter quaritur: ¶ an episcopi possint recipere professionē istius, qui non ingreditur aliqđ monasterium: uel non proficitur certam religionem. dicit, qd potest per se, & alios. sufficit. n. qd tales proficientes habitum mutant: quem portent etiam in domo propria. tales namq; religiosi censentur, & uiuunt sub obedientia episcopi. 35. q. c. quod Deo. 27. q. 1. c. de uidiis. de conuer. coniu. c. dudum. & c. ex parte. 2. ad fi. per Host. alius aut inferior ab episcopo

non uidetur, qd talē obedientiam recipere possit. 27. q. c. & si vir. 28. dist. c. nullum. 23. dist. c. nulla. & c. vxor. de conuer. cõiug. c. uerū. & c. cum sis. Archi. ergo, & inferior prælatus professionem istius, qui intendit uiuere sic, in domo propria recipere non pōt: nec ipsum religiosum facit: cum talis receptio sit permiffa solum episcopis, per prædicta iura. simplex uerò uotum continentie uidetur, qd solemnizetur, recipiente sacerdote tantum. quia & sine sacerdote potest hoc fieri 33. q. 2. c. admonere. & c. quod Deo. & de conuer. coniu. c. dudum. tale tamē uotum cõtinentie uidetur dirimi per sequēs matrimonium, vt c. 1. de uoto. lib. 6. ¶ Secundo quæro: ¶ per quæ uerba, uel actus, professio inducatur. dicit Inno. quosdā dicere, qd sola uerbalis professio facta religioni approbata de præsentia, non de futuro: & in manibus eius, qui recipientis possit (de quo supra dictum est) facit monachum, & dirimit matrimonium post contractum. hoc probatur. j. de uoto. c. vno. lib. 6. ¶ quid si non per uerbum professionis: sed p uerbum obedientie dicat quis in manibus abbatis [promitto obedientiam.] dicitur quidam, qd est professus. Alij cõtra, & uerius: quia uerbum, obedientia, non includit alia substantia lia regulæ: nec in differentibus specie procedit consequentia de uo ad aliud in dispositionibus stricti iuris, vt l. quicquid astringendæ. de uer. obli. secus si adiunxisset, obedientia monachale. nam ista adiectio, [monachale] includit alia substantia lia regulæ. & hoc tutius est tenere. ¶ Per actus etiā inducitur professio: puta si quis in ecclesia suscipit habitum professorū, seruatis solēnitatibus mona. ad quod trāsit, & tpe p bationis saltē inchoato: aliter non habetur pro professio. sic intelligitur. 37. di. c. quod interrogasti. & 27. q. 1. c. vidua. & s. eo. c. super eo. & c. vidua. cessat aut hæc præsumptio, si sumat habitū extra ecclesiā, & sine solēnitare. qui clerici. uel vo. c. consuluit. & c. insinuan te. Item solēnitatur uotum, si mulier uirgo, uel uida uel uirginitatis, uel uiduitatis, & uestem religiosam acceperit: & in scriptis manu propria factis, uel suo signo signatis promiserit perpetuā continentiam: hoc. n. uotum censet solēne, & dirimit matrimoniu. & idem si sine literis in manu alicuius religiosi uotum emisit, & uestem mutauerit: uel aliter apparentes solemnitates adhibuerit. de conuer. coniu. c. ex parte. 2. qui cle. uel vo. c. consuluit. & c. insinuan te. & d. c. de uidiis. tales tamē personæ (dicit Inno.) non sunt de foro ecclesiastico, & possunt habere proprium, vt d. c. insinuan te. & c. de uidiis. dixerit aliquis: quō poterit ecclesia super uoto solēni, uel non solēni facere constitutiones: cū uotū sit de iure naturali, cum dicit [uouete, & red dite dño uota uestra] & c. vt j. de uoto. c. magna. So. dicit Inn. de hoc non est mirandū: quia facit etiā constitutiones circa matrimonium dirimendū: circa baptisimū, & ordines conferendos: ut qd certa forma, & certis solēnitatibus conferantur: imò & circa sacramētū eucharistię ibi in canone aliqua addidit. vt j. de cele. missa. c. cū Marthæ. ista tñ exēpla non multū placēt Inn. quia quis nõ seruātes circa hoc, qd statuit Ecclesia, peccēt, & sint puniēdi: nõ tñ omnia sunt de substantia sacramētōrū. Responde ergo, vt no. j. de cõuer. cõiu. c. ex publico. in nouella. ¶ Quarit gl. fi. uerū in casu huius. c. scilicet si quis primò uouit: deinde ita se redd t: an p hoc (.i. ita se reddere) sit effectus monachus. uidetur, qd non, per hunc tex. qui dicit [talis utiq; ut fiat monachus.] & c. gl. tenet contrariū: & exponit [fiat] i. remaneat. Hosti. dicit, qd pōt fieri uis in uerbis: uoueo me perpetuò religiosè uicturū, & talē religionē seruaturū: tūc nõ pōt reuert. ad seculū. j. eo. c. cõsul ti. & c. statuiimus. quasi tacitè sit professus. 18. dist. c. diaconi. nisi ex causa protestetur contrariū. s. qd me. cau. c. 1. si uerò dicat [uoueo me intraturum talem religionē] tenet ingredi: pōt tamen infra annū exire: nisi appareat eu uoluisse uitā mutare: quod ad Ecclesiā requiruntur de hoc indicia. j. eo. c. nõ solum. lib. 6. quantum ad animæ salutē, uideat ipse, quid in tēdebat: & relinquatur suæ cõscientiæ. de iure iur. c. mulieri. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. GGGG 3 AD

ADDITIO.

¶ Votum. An omne votum obliget ad sui obseruationem. vide Ioa. de Tur. cre. in §. quod autem a voto. 17. q. 1.

S V M M A E.

- 1 Pater offerendo se, & bona sua: an videatur offerre filium.
- 2 Patria potestas soluitur per mortem ciuilem: sicut per naturalem.
- 3 Bona ingredientis si ab alio occupauerit: monasterium habet inuestitum vnde vi: tanquam spoliatum.
- 4 Filius debet solum habere legitimam de bonis patris ingredientis religionem.

Cum scimus Si pater filium minore offert mon. ipse factus maior potest exire. cois diuisio. secunda ibi [discretioni.] ¶ No. primò, qd pater obtulit se cum filio impubere. ¶ vtrum aut offendo se, videatur obtulisse filium. vide tur. qd sic. sicut cetera eius iura, vt in Authen. ingresi. C. de sacrosan. eccl. vnde ius patrie potestatis (quod est maximum) per ingressum no videtur extinguui, sed in mona. transfundit: sicut per arrogationem patrisfamil. transit arrogari familia in potestate arrogatoris, vt l. si adoptaero. ff. de preca. Sed in contrarium facit iste tex. dum vult istum post aduentu pu bertatis absolui: & sibi legitimam dari. quod no fieret, si ius patrie potestatis duraret, vt ff. de coll. bono. l. si. Ex quo colligitur, qd sicut per mortem naturalem soluitur patria potestas, ita & mors ciuilis, qua per ingressum contingit. c. placuit. 1. 2. q. 1. facit l. si. C. de sen. pas. quod ergo dicitur in Authen. ingresi. habet locum in translatione bonoru ingrediens: qua transeunt ipso iure quod ad dominiu, & possessione in mona. vt d. l. si adoptaero. & no. s. de proba. c. in presentia. per qd iura dicit Io. de Lig. ¶ qd bona ingredientis si ab alio occupauerit: mona. habet interdictum vnde vi, tanquam spoliatum. quod secus esset in herede priuati. vt l. cum heredes. ff. de acqui. pos. ¶ Secundò no. ¶ qd de bonis patris ingredientis religionem filius debet habere solum legitimam: quod est veru, si est pubes. vt hic. Si aut sit impubes: penes quem tunc debeat esse legitima, & ipsius dominiu. dicit Io. An. per hanc literam videtur, qd dñium sit mona. sed sub conditione, si puer factus maior in mona. permanerit, secundu Io. An. ex cuius verbis patet, qd loquitur de legitima impuberis ingredientis. si aut impubes remansit in seculo, patre professo: puto, qd statim debeat legitima separari, & dari tutori impuberis, & in eius administratione consistere: quia non est ratio, quare tunc debeat esse penes ipsum: imò contrarium. de impubere autem non habente patrem, religionem ingreffo: an penes ipsum, vel mona. sit dominium, & possessio bonorum suoru: & interim si decedat, an sint mona. vel venientium abintestato ipsius pupilli. vide quod no. s. de proba. c. in presentia.

S V M M A E.

- 1 Furiosus profitendo non obligatur: nisi factus sane mentis ratum habuerit: nec dicitur consentire. nu. 3.
- 2 Allegans contraria, excipiendo non repellitur: sed minor fides ei adhibetur.
- 4 Furiosus potest ratificare post sanam mentem quod gessit tempore furoris.

Sicut ¶ Furiosus profitendo non obligatur: nisi factus sane mentis ratum habuerit. h. d. ¶ Nota primò ¶ qd allegans contraria, excipiendo non repellitur: sed minor fides sibi adhibetur: vt fuit isti, alleganti istu extra se positum, & desperare de vita. nam positus extra se non sperat, nec desperat: quia non intelligit quid agat: sicut nec infans, vel dormiens. facit l. in negocijs. de neg. gest. & c. maiores. j. de bap. ¶ Secundò no. qd probari debet

tempore, quo professus fuit iste. P. fuisse alienatu a mente. & qui furorem allegat, probare debet. facit quod not. in l. nec codicillos. C. de condi. & dem. vide quod dixi. s. de success. abintest. c. dilectus. & quod no. 3. q. 9. c. iudicas. ¶ Tertio not. ¶ qd furiosus non dicitur consentire: quia habetur loco dormientis, vt dixi. facit j. de bap. c. maiores. ¶ Quarto no. ¶ qd furiosus potest ratificare post sana mentem, quod gessit tpe furoris. quod videtur facere, si quam cito factus est copos mentis, de hoc certificatus non contradicat. ar. 17. q. 1. c. Confaldu. secundum Host. quod est veru, si actu continuat celebratum tempore furoris: vt deferre habitum monachalem: stare in monasterio: & similia. Si autem non sit actus continuus: sed momentaneus (puta vendidit domu: vel se obligauit) tale contractu no credo confirmari taciturnitate huius effectus sane mentis: sed locus sit reg. no firmatur. de reg. iur. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Regularis institutio prohibet aliquem fieri monachum ante annum.
- 2 Annus probationis quare sit a iure prescriptus.
- 3 Dilatio quando inducta est in fauorem duorum, possunt ambo illi fauori renunciare.
- 4 Irrita non sunt omnia, que contra canones fiunt: sed quandoque tenent.
- 5 Abbas non debet dilationi iuris passim renunciare, sed cum causa cognita.
- 6 Renunciatio si fiat de anno probationis ex parte monasterij tantum: ingrediens autem protestatur, quod per lapsum temporis non intendit obligari: & abbas, & monachi consentiunt huic protestationi & c. an valeat talis renunciatio.
- 7 Annus, quem habet ingrediens religionem, an intelligatur de anno continuo: an de interpolato.

Apostolicam ¶ No. primò ¶ qd regularis institutio prohibet aliquem fieri monachum ante annum. & hoc dicit, qd professio fieri potest, & recipi infra probationis annum. in prima decisa duplex consultatio. in secunda responsio ibi [quaestionibus] in qua primò respondet ad primam. secundo ad secundam, ibi [prohibendum.] ¶ Not. secundò causam, ¶ quare annus probationis est a iure prescriptus. s. vt recipiens, & ingrediens experiat mores, & vitam aliterius: non. n. expedit omnem admittere. & turpissimum est ingressu vnius religiosi totu monasteriu pturbari. & sic munus Impera. & c. j. de iude. c. & si iudicos. similiter in amicitia dicimus, vt prius iudicemus, quam diligamus. qd multi contra faciunt contra precepta Theophrasti. [Cum amauerint, iudicant: no amant, cu iudicauerint.] vt Seneca ait epist. 2. vel 3. ad Lucillum. ¶ Tertio no. qd abbas per se, vel aliu recipit monachos ad professionem. receptio ergo ad efficaciter obligandu, & persona habilis ad ipsam recipiendam videtur necessaria. vt s. eo. c. porrectu. ¶ Quarto no. ¶ qd qn dilatio est inducta in fauore duorum: ambo pnt illi fauori renunciare: alter autem in alterius preiudiciu no vt posse. facit quod no. in l. peteda. C. de temp. in integ. resti. & l. post mortem. §. fi. de co. trata. Sed posset quis instare, & dicere, qd no possit ingrediens renunciare huic dilationi. qa dilationis ca est vitæ asperitas, & humana fragilitas, qua sine experientia no pnt esse renunciandi cognita: & sic vt renunciatio fundari super re profus renuncianti incognita: non nisi per experientiam cognoscenda: & sic non vt probabilis renunciatio. sic non est, cum quis renunciat iuri futuro, & casibus fortuitis: qua no pnt ad plenu cadere in mentem renunciantis, vt no. in l. sed & si quis. §. quaesitu. ff. si quis cau. & quod no. in l. r. de pac. & verè multu facit ista ratio contra efficaciam huius renunciationis, quam ap probat tex. Sed posset rñderi per l. si viru. ff. de test. mil. vbi si omnimodo vult quis valere actum: etiam vbi profus ignoret

ret cam occurrentem, valet qd agitur. vel pt dici, qd difficultas, & asperitas est quadam executio regularis obseruatia: qua executione si renuncians adimplere no pt: nec p hoc obligatio vitatur: sed difficilis executio alleuiatur p transitum ad latiore religionem. & ita prouident iura contra istam difficultate. j. e. c. constitutionem. in fi. li. 6. & s. e. c. significatu. ¶ Quintò no. ¶ qd non oia, qd contra canones fiunt, sunt irrita: sed qnq; tenent: licet transgressor canonis puniat. & hoc veru intellige, cum vna consto vetat alia. vel eadem, dicit, qd contra factum fuerit, validum esse, vt hic facit consto: alias, qd fit contra simplicem prohibitionem iuris, non valet. qa sufficit legislatorem & c. vt l. non dubium. C. de legi. sm Io. And. aduerte tu, quia Io. An. loquitur, cum lex, siue canon actum prohibet: & disponit qnq; super eius efficaciam: & qnq; no, vt dictum est. Sed quid si lex prohibet actum: & contrafacie ti pœnam imponit: an p appositionem pœnæ, & eius solutio nem remaneat actus validus. no. Cy. in d. l. non dubium. Sed plenius per Bar. in l. prator ait. ff. de no. op. nun. ¶ Sextò not. in ver. prohibendum. ¶ qd abbas non debet dilationi iuris passim renunciare: sed cum causa cognita: similiter & iudex, ca cognita, potest abbreviare dilationem legalem: sine ca autem non potest. quod dic, vt no. & dixi s. de ap. c. cum sit Romana. & l. 2. ff. de re iud. per Bar. & c. indultum. de reg. iu. lib. 6. p Dy. Si abbas ergo passim ante tps probationis elapsu receptio punitur arbitrio iudicis, vt dicit glo. fin. vel erit locus pœnæ Decre. non solum. j. eo. lib. 6. sed dic illud verum in casu suo, sm Io. An. ¶ Opp. dr hic, qd datur annus probationis. contra imò vt, qd biennium, & qnq; triennium, vt in iuribus alleg. in gl. 1. qua soluit, qd illa diuersitas hodie non det admitti. quod dictum approbat consuetudo: vt ponderemus animum tm: & id vt in iudicijs tm. 4. dist. c. leges. & l. in imine. de legi. & de sepul. c. certificari. sm Io. And. ¶ Secundò opp. & vt, qd non possit renunciari huic beneficio introducto in subsidium fragilitatis humana: sicut nec illi, de quo s. de foro compe. c. si diligenti. So. dicit Io. And. qd iuri introducto in fauorem oium, de quoru est numero, quis renuciare pt, in quantum personam suam tangit: nisi contrarium reperiatur in iure. & hic enumerat 17. casus, in quibus iuri pro se introducto quis non pt renunciare. tu, vt dicit Ho. multi ex his casibus enumeratis sunt potius exempla pactorum inualidorum, qd de renunciatione iuris. & ideò de iuribus renunciationis iuris cõpetentis distingue, vt plene dixi in d. c. si diligenti. ¶ Quarit Host. quid si fiat ¶ renunciatio ex parte monasterii tm. Ingrediens aut protestatur, qd per lapsu temporis non intendit obligari: & abbas, & monachi consentiunt huic protestationi renunciantes huic iuri, & similibus: nunqd valeat renunciatio? vt, qd non: ne sit claudicatio. de arb. c. fin. & in reg. non licet actori & c. Contrarium determinat: qa sicut hoc tps pt arctari ex causa: sic et prorogari, saltem vique ad triennium, vt in 1. gl. & j. eo. c. statuimus. Item si plus pendet obligatio ex parte ingredientis, qd recipientium: & ipse ingrediens in domo sua manens possit se obligare ad religionem seruandam, vt dixi s. eo. c. porrectum. & quia maius periculum imminet ingredienti, qd recipienti: ideò plus consulendum. 4. dist. c. quiescamus. & sic dicit Host. se in quibusdam vidisse seruari. & intelligo q. cum monasterium dilationi renunciat: & ingrediens maiorem dilationem habere preterdit. Si verò monasterium huic maiori termino cõsentit: vtru tunc anno elapso præcisè recipere illum teneatur. vt, qd sic: postquam sibi ad recipiendum maiorem terminum no pfixit: licet alteri impetranti maiorem consenserit. & hæc diuersa sunt alterius prorogationi consentire: & suam prorogare. in differentibus autem, & diuersis de vno ad reliquum non inferunt, vt l. si maritus. de don. inter vir. & vxor. & l. si domus. de serui. vrb. præ. arg. contra l. petenda. C. de in integ. resti. ¶ Secundò quæro post Io. de Lig. dr hic, ¶ qd ingrediens hêt annum: nunquid debeat intelligi de anno continuo: vel suf-

ficiat et, si interpolato tpe steterit quis per annu: pone exemplum in eo, qui stetit tribus mensibus in religione, & deinde exiuit: iterum redit, & stetit tantundem, & exiuit similiter. tertio sic fecit: an iste annus interpolatus ad professionem sufficit? dicit ipse, qd non. quia intentio iuris fuit, vt ois asperitas monasterii probaretur: continuo anni spacio intermissio em asperitatem minuit: vt ad sensum patet. quia aliud est, non comedere carnes per annum continuum: aliud post certos menses esum reassumere: & sic de vigilijs, ieiunijs, & alijs asperitatibus regula: vt perpetua clausura. Item iste text. loquitur de anno simpliciter: sed cum lex de tempore loquitur, intelligit in dubio de continuo, vt no. ff. de diuer. & tempo. præ. in rub. & vt tex. in c. cupientes. §. ceterum. de elect. lib. 6. ad idem faciunt omnia iura dicentia cursu prescriptionis per actum contrarium interrumpi: vt sic fit opus noua prescriptione. de præscrip. c. auditio. facit quod no. Ioan. And. post Ioa. Mo. de hereti. c. cum contumacia. lib. 6. in glo. per annum. vbi dicit, qd dictio, per, de sui natura significat continuitatem. Pet. tamen notat contrarium de sta. monach. quæst. 44. alias 33. distin. c. fraternitatis.

S V M M A E.

- 1 Desperans etiam de vita potest profiteri: nisi alteri fieret preiudiciu per talem ingressum.
- 2 Habitus monasterij receptio non est de substantia professionis.
- 3 Delictum non tribuit immunitatem: nec exoncrat culpabilem a vinculo, quo tenetur astrictus.
- 4 Superioris patientia, & tolerantia non excusat delictum inferioris.
- 5 Abbas non potest dispensare, qd monachus dissolutè viuat, & vtatur bonis.
- 6 Monachus quantocunque tempore trahat moram extra monasterium: non prescribit contra obedientiam: nec potest se vindicare in libertatem.

Sicut. Qui professionem fecit: & habitum recepit: licet nunquam in claustro manserit: sed in seculo proprijs fuerit vsus, ad seruandam religionem compellitur. cois diuisio. secunda ibi [fraternitati.] in qua primò soluit casum: secunda ibi [cunq;] soluit obstaculum. ¶ No. j. ¶ qd quis et de vita desperans, potest profiteri. hoc verum nisi forte alteri fieret preiudiciu per ingressum talem, puta fideicommissario vniuersali: cui debebat fieri restitutio. quia iste sine liberis decedebat. nam ingrediendo, & pfitendo in mortis articulo (vt videatur liberos habuisse. per c. in presentia. de prob.) non vt talis professio fideicommissario nocere. arg. in c. 2. de renun. li. 6. & l. seia. sol. mat. ¶ Scdò not. ¶ qd non est de substantia professionis receptio habitus monasterii. quia extra monasterium sumpro habitu, potest quis esse monachus, vt hic pater. & s. ca. porrectum. & debes intelligere hunc tex. qd assumpsit habitum professioni deputatum, sm Inn. vel facit et professionem expressam, sm Host. ¶ Tertio no. ¶ qd delictum non tribuit immunitatem: nec exoncrat culpabilem a vinculo, quo tenetur astrictus. facit l. re legatorum. §. fi. ff. de inter. & releg. ¶ Quarto no. ¶ qd patientia, & tolerantia superioris non excusat delictum inferioris: qnq; tm talis tolerantia inducit dispositionem in casibus, in quibus pt superior dispensare: vt abbas in esu carnum. ¶ sed qd monachus dissolutè viuat, & vtatur bonis, abbas dispensare non potest, vt j. de sta. mon. c. cum ad monasterium. in fi. ¶ Quintò not. ¶ qd quantocunq; tpe monachus trahat moram extra monasterium, non prescribit contra obedientiam: nec potest se vindicare in libertatem. quia ipsam possidet mala fide. ergo & c. vt in reg. mala fidei. facit l. 1. C. de ser. fugit. ¶ Opp. & vt, qd ista professio metu mortis facta ab isto, non teneat. s. quod me. cau. c. 1. Sol. vt in glo. 1. Host. dicit, qd aut monachatur quis timore mortis naturalis: aut accidentalis. primo casu talis metus non excusat vouentem, vel profitem. Pe. de Anch. sup. 3. Decr. GGGG 4 tem.

tem. secundo casu, cum monachatur timore mortis acciden-
 talis. & subdistingue. aut casualis, aut violentæ. si casualis (pu-
 ta incidit in infirmitatem) & non rescindit talis metus vo-
 tum, vel professionem: vt hic. si violentæ (puta imminet sibi
 periculum mortis inferendæ ab homine.) & excusat metus,
 vt in contrario. contra igitur metum illatum ab hoie subue-
 nitur annexum passo: non autem contra metum, quæ infert
 Deus: qui sæpe, & per multa pericula maris, incendiū, & for-
 tuitorum casuum hoiem ducit ad conuersionē. 16. q. 1. c. re-
 uertimini. nec est superior, qui contra eius metum posset re-
 stitutum indulgere: vel de facto suo cognoscere, vt 5. de
 maio. & obe. c. cum inferior. ¶ Quærit gl. 1. si ante reuocatio-
 nem ad monasterium decesserit iste clericus: an monasteriū
 possit petere bona sua, quæ in vita tenuit, & possedit, vt dicit
 tex. glo. dicit, q̄ petere non poterit. nam postquam eum con-
 tempsit in vita, non potest mortuum dicere suum: vt dicit l.
 alleg. in gl. contrarium tenet Vinc. videlicet, q̄ prælatus, qui
 eum neglexit in vita, poterit petere bona, non sibi, sed ecclē-
 siæ: quod satis videtur, secundum Io. And.

S V M M A E.

- 1 *Transitus de una religione ad aliam est regulariter vetitus auctori-
tate Apostoli.*
- 2 *Lex, q̄ sit imposta iusto, quō intelligatur.*
- 3 *Constitutio Papæ sic dēt intelligi, ne præiudicet legi diuine.*
- 4 *Verba priuilegiū quantūcunq; latē concepta recipiunt limitationē
restricte: ut contradicant iuribus, quantō minus possunt.*
- 5 *Subditus iniustam superioris contradiccionem potest spernere, cū im-
pedit propositum melioris vitæ.*
- 6 *Prælatus tenetur subditorum precibus, & uotis condescendere, cū
iustē deprecatur.*
- 7 *Transitus ad strictiorem religionem non infert semper necessariō zē-
lum melioris uitæ.*
- 8 *Ep̄i et zelo melioris uitæ non possunt deserere præsulatum.*
- 9 *Vita actiua melior est, quam contemplatiua.*
- 10 *Charitas, q̄ sit fons proprius, & c. quō intelligatur.*
- 11 *Alienatio personæ maior est, quam alienatio rei.*
- 12 *Religiosus si transfuit zelo melioris uitæ, & non petita licentia: an
possit auocari.*
- 13 *Monachus repetitus ab abbate si obijciat, quod transfuit ad ordi-
nem arctiorem: post sibi licentiam iniuste denegatam, abbate con-
trarium asserente: licet pendente debet morari apud suum monaste-
rium, & num. 14.*

Licet. Professus religionis priuilegiatæ, licet
 de illa ad aliam, et arctiorem, transire
 non possit: petita tñ prælati sui licentia (quæ non
 obreta) poterit zelo asperioris vitæ arctiorem regulam p-
 fiteri. & prima pars ponit exordium: ex quo secundò factum
 diffinit, ibi [cum ergo.] prima facit quinq; Primò ponit for-
 mam priuilegiū. scdò ipsius interpretationem, & interpreta-
 tionis cãm ibi [quia tñ.] tertiò illam fortificat, ibi [cum et.]
 quartò illam reassumendo specificat, ibi [quocirca.] quintò
 fortificationem determinat, ibi [illa semper.] Et incipias ca-
 sum ibi [cum ergo R. monachus.] ad fi. c. vbi ponit, & deter-
 minat q̄nem: cui determinationi poterat obiici de priuile-
 gio istis cōcessio, de quo in prin. c. cui rñdet, ibi [quia tamē.]
 ¶ No. j. q̄ transitus de vna religione ad aliam est regulari-
 ter vetitus auctoritate Apostoli [quia in ea uocatione.] & c.
 q̄ h̄r prima ad Cor. 7. c. & de quadruplici transitu scripsit hic
 Gui. nam est transitus secularis ad regulare. regularis ad re-
 gularem: vel secularem. quam distinctionem profequit Ray.
 parte 4. rub. de trans. cler. ¶ Sedò no. q̄ qnq; Papa prohibet
 istum transitū de vna religione ad alia: & indulget istud pri-
 uilegium ordini, quasi ipsius intersit suos monachos nō mi-
 grare ad aliam religionem. prima. n. ordini illi detrahatur, &
 derogatur per talem transitum, vt dicit in fi. c. ¶ Tertiò not-

in uer. quia tñ. q̄ vbi spūs Dei, ibi libertas. scribitur 2. ad Co-
 rin. 3. & de fructibus huius spūs ad Gala. c. 5. in fi. ¶ Quartò
 no. j. q̄ lex non est imposta iusto. quod intellige verum illo
 casu. nam aliàs quilibet astrictus est seruare iura. 5. de const.
 c. 1. & c. fi. ¶ Quintò no. j. q̄ constitutio Papæ debet sic intel-
 ligi: ne præiudicet legi diuina, quæ lex priuata. Papa em̄ in
 terris vice Dei fungit, & vicarius eius est. sed vicarius nō po-
 test venire contra gesta per dñm, vt l. qui hoiem. ff. manda.
 ¶ Sextò no. q̄ verba priuilegiū, quantūcunq; latē conce-
 pta, recipiunt limitationem strictā: vt contradicant iuribus,
 quantō minus pnt. vñ hic transitus vetitus refert ad temera-
 rium. & cum cā leuitatis. sic dicimus, cum prohibet appella-
 tionem: quia intelligitur de friuolis; non de iustis, vt no. Bar. in l. j.
 ff. qd̄ vi aut clam. ¶ Septimò no. in ver. talis ergo, q̄ subdi-
 tus iniustam superioris contradiccionem p̄t spernere, cū im-
 pedit propositum melioris vitæ: sine licentia tñ et ad arctio-
 rem religionem non p̄t transire. sufficit ergo petere licentiā,
 & expectare rñsum. q̄ si non rñdet: vel rñdet negando sine
 cā: vel cum cā, sed iniusta, vel falsa notoriè, liberè oibus istis
 casibus transire poterit, s̄m Inno. ff. de aucto. tu. l. nulla d̄ria.
 & qd̄ hic d̄r de licentia transeundi, idem dicas de illis, q̄ h̄nt
 priuilegium. q̄ si eorū ordinariū maliciōse negauerint suos
 monachos ordinare: liceat eos facere à quibuscunq; Catho-
 licis ordinari. 5. de præscr. c. veniens. & idem in similibus est
 seruandum, s̄m Inno. & Host. ¶ Octauò no. in ver. quocirca.
 ¶ Prælatus tenetur subditorum precibus, & uotis conde-
 scendere, cum iustē deprecatur. & hoc est, quod dicit lex: q̄
 iustē deprecantibus non est denegandus assensus. Institu. de
 his, qui sunt sui, vel alie. iur. in prin. & hoc verum, cum subdi-
 tus vult transire ad arctiorem vitam. vel verò ad regimen ec-
 clesiæ (quia fortè electus ad ep̄atum, vel aliam abbatiam) dic
 vt c. si religiosus. j. de ele. li. 6. ¶ Nonò no. in ver. si uerò, q̄
 transitus ad strictiorem religionem non infert semper neces-
 sariō zelum melioris vitæ: sed temeritatem, & leuitatē. & for-
 tē nisi aliter constaret de proposito vitæ sanctioris, esset leui-
 tas præsumenda: quia rebus nouis constituendis euidens de-
 bet esse utilitas: vt discedatur ab eo, quod diu æquum visum
 est, vt dicit l. in rebus. de constitu. prin. & quia talis transeun-
 do transgreditur mandatum Apostoli [in ea uocatione.] & c.
 de qua 5. & quia uerosimilius est, quem proficere in religio-
 ne sua, quam assueuit: q̄ in illa, quam ignorat: vñ contra istos
 de loco ad locum transeuntes in collationibus patrum legit
 abbatē Nestoriū dixisse. [Vnicuiq; vile est, vt s̄m propositū,
 quod elegit, summo studio, ac diligentia ad operis acti per-
 fectionem peruenire festinet: & nequaquā a sua, quā semel e-
 legit, professione discedat.] & rōnem subdit. impossibile est
 eū vnū eundemq; hoiem simul vniuersis fulciri virtutibus.
 quas qui uoluerit pariter attendere, in id incidere eum neces-
 se est: vt dum omnem sectatur: nullam integrè consequatur.
 cui conuenit, quod ait Marcus Cato. Nunq̄ perueniet ad ter-
 minum, qui quot videt sequitur calles. & Senec. epistol. 2. ad
 Lucillum. Primum argm̄ cōpositæ mentis, & c. vbi plenè cō-
 tra istos, qui hincinde discurrunt, & transfiliunt. ¶ Decimò
 no. q̄ qnq; angelus Sathana se transformat in angelū lucis.
 quod idem est dicere, q̄ qnq; sub pelle agnina latitat mens
 sæpe lupina. ideò equus Troianos fessellit: quia formam Mi-
 neruæ mentitus est. contra istos fictos vide quod dixi 5. c. 3.
 ¶ Vndecimò no. in ver. illa semper. ¶ Ep̄i et zelo melioris
 vitæ non pnt deserere præsulatum. & vñ in ip̄is ep̄is hoc esse
 speciale: q̄ si Papa nolit eis concedere licentiā, et sine cau-
 sâ transire non pnt ad arctiorem vitam. quod tñ alii pnt, pe-
 tita licentia, & non obreta, vt dixi 5. & sit rō: quia generalis
 facultas concessa oibus transeuntibus, non se extendit ad p-
 sonas sublimes: quæ vñ ad generali constitutione exceptæ,
 vt c. de multa. in fi. de præb. & c. dilectus. de concess. præben.
 Sed obit. q̄ lex priuata non dēt subiacere legi canonicæ: &
 per consequens nec Papæ, vt d̄r in princ. ca. Sed dic subiacet
 inter-

interpretatiue: & sic facit hic Papa: qui maius bonum. i. pu-
 blicè iam assumptum vult non deseri pp bonum proprium,
 & priuatum sui: secus si non bonum publicum, sed priuatum
 sui ipsius quis professus esset sub certa regula viuendo: tunc
 em̄ transitus ad aliam pp ipsius bonum non v̄r prohiberi, vt
 hic patet. & ista consideratio facit pro Egi. qui tenet, q̄ ab-
 bas, vel alius inferior prælatus exemptus, si velit strictiorem
 religionem intrare: sufficit illi petere licentiā. nam hoc p-
 hibetur specialiter episcopis pp bonum publicum, vt hic pa-
 tet. In aliis ergo secus: quia maior est lex Dei, q̄ Papæ. Ho. tñ
 in c. cū venerab. de consue. dubitando determinat contrariū,
 leuisima rōne tñ, vt mihi v̄r: de quo ar. remittit Ioan. An. ad
 no. per eū. j. de reg. iur. c. cum nō stat. li. 6. in merc. ¶ Duode-
 cimò collige, q̄ melior est vita actiua, quam cōtemplatiua.
 a de quo 5. c. sanè. vbi plenè. ¶ Vltimò no. q̄ charitas est fons
 proprius, cui non cōicāt alienus: ac si dicat, per alium p̄bati
 non posset: sed per exteriora, q̄ bona apparent, præsumitur,
 q̄ sit bonum, & fiat bono zelo. s̄m Ho. ¶ Op. d̄r hic, q̄ debet
 petere licentiā, & hoc sufficit et, ea non obreta. Sed con-
 tra. 5. de ele. c. cum in veteri. vbi necesse est expectari respon-
 sum. Sed dic, q̄ et hoc expedit expectare: & sic concor. si tñ
 prælatus nolit rñdere expectatus debito tpe: vel sine cā legi-
 tima licentiā denegat, transire licebit, per hunc text. & est
 iste tex. sp̄alis. aliter qui p̄t actum gerere aliquo inuito: mul-
 tō magis eo ignorante, vel contradicente. ff. de reg. iur. l. qui
 p̄t. & l. eius est nolle. s̄m Goff. ¶ Sedò oppo. & v̄r, q̄ nō possit
 monachus, et abbate consentiente, transire ad aliam religio-
 nem. nam maior est alienatio personæ, q̄ rei. i. 2. q. 1. c. præci-
 pimus. sed res monasterii non pnt alienari: multō magis per
 sonæ. Sol. vt in gl. sufficit. ad fi. & idem no. in c. duo. allega. in
 gl. dicit tñ Host. q̄ si ex tali transitu prima ecclesia enormi-
 ter læderetur, vel infamaretur: transire non dēt iste clericus,
 vel monachus. quod si fecerit, prima ecclesia eum repetere
 posset: vel ip̄o iure, si non teneret transitus: vel per restōnē,
 si teneret. nam si ex graui læsione t̄paliū restituitur eccle-
 sia, vt 5. de rem. in integ. cap. 1. & per totum. multō fortius in
 alienatione personarum, vt d. c. præcipimus. ¶ Quero primò
 post gl. j. quid si quis transfuit zelo melioris vitæ: tñ nō petita
 licentia: an possit auocari. gl. tenet, q̄ reuocari nō posset. Idē
 Goff. 5. c. sanè. & Pe. & Abb. hic Ioan. no. contrarium in d. c.
 mandamus. 20. q. 2. & Ber. 5. de æta. & quali. c. intelleximus.
 & Host. hic. quod putat verius Io. And. p̄r vers. quocirca. &
 sic refert se vidisse pronunciari. ¶ Sed contra hoc oppo. quia
 post restitutionem statim pōt redire ad monasterium: vnde
 fuit eductus. ergo melius est ipsum ibi manere, q̄ post reuo-
 cationem transitum iteratō concedere, p̄ reg. dolo facis, & c.
 & quia circuitus est vitandus, vt in cle. auditor. de resc. Sol.
 dicit Io. And. satis est, q̄ sit iuri simile. de accusat. c. ad petiti-
 onem. & de supplen. negl. præla. c. quia regulares. in cle. & qd̄
 ibi per Ioan. simile videmus in electione inordinata, vel pe-
 titione repulsa. quia admittitur alia ordinata de eodem, & su-
 per eodem. de elec. c. super eo. & c. innotuit. in fi. de iudi. cap.
 examinata. cum si faciunt no. de reg. iur. ca. cum quid. p̄tera
 posset reuocatus ad suum mona. mutare propositum. de æta.
 & quali. c. intelleximus. & quod no. de spon. c. tua. super j. gl.
 ex prædictis sequitur decisio illius q̄, si monachus. repeti-
 tus ab abbate obiiciat, q̄ transfuit ad ordinem arctiorem post
 sibi licentiā iniuste denegatam, abbate contrarium asserē-
 te. nam hac lite pendente, debet morari apud monasterium
 suum: quod quasi possessionem ipsius h̄t. arg. ff. de lib. cau. l.
 ordinata. & quod legitur, & notatur de prob. c. ex literis. &
 pro hoc facit. quia abbas monasterii, ad quod transfuit, fuit
 in culpa, ipsam recipiendo sine literis dimissoriis. 19. q. 3.
 c. statuimus. patet ergo, pendente dubio. de quo in ver. si ve-
 rō probabiliter, & c. monachus, qui de suo transitu litigat,
 dēt esse in monasterio: & si recesserit ante causæ cognitionē:
 dēt restitui abbati, siue ab isto transitu abbas appellauerit:

sue non arg. not. idē appell. c. bona. aduertendum tñ, q̄ si va-
 nit monachus ad aliud monasterium causa transitus zelo a-
 sperioris vitæ: abbas iste debet consulere abbatē prioris mo-
 nasterii: qui si ipsum confiteatur licentiā esse: vel licentiā de-
 neget, nullam, vel iniustam cām assignans: tunc secundū ab-
 bas ipsum securè recipiat. Idem si veram eām assignet: quā
 constet notoriè falsam esse. Si autem iustam, & probabilem
 causam alleget, de qua est dubium, an sit vera: tunc debet re-
 mittere istum monachum ad superiorem primū abbatē: vel
 ipsemet monachus ipsum adeat: coram quō querimoniā ex-
 ponat de licentiā denegata: lite tñ pendente non dēt se sub-
 trahere ab obedientia monasterii, vt dixi. ¶ Sed incidenter
 quæritur. ¶ pone, q̄ a monasterio, ad quod transfuit, non ob-
 tenta licentia reuocatus est ad primum: demum monachus,
 lite contra abbatem mota, obtinuit: sed s̄m monasterium nō
 vult eum amplius recipere: an possit cogi. dicit Io. An. q̄ sic,
 postquam semel in eum consensit. arg. 8. q. 2. c. dilectissimi.
 & quod legitur, & notatur de proba. c. per tuas. hoc verū nisi
 ex illa sc̄da receptione scandalum immineret. qd̄ superioris
 arbitrio dirimendum relinquit Host. facit quod legit, & no-
 tatur de præb. c. cum non ignores. Ex his inferas, q̄ de q̄one
 vertenti inter monachum, & abbatem non cognoscit ipse ab-
 bas: ne sit iudex, in cā sua: sed cognoscit de hoc superior. fa-
 cit 5. de appel. c. cum speciali. & quod no. Bar. in l. de iure. ad
 muni. & c. ex parte. j. de accu.

ADDITIO.

2 ¶ Melior est vita actiua, quam contemplatiua. 5. cap. sanè. Adde. 2. quæst.
 7. c. sancta quippe. cum glo. de renun. cap. nisi. in fin. cap. diuersis. de cle-
 ric. coniuga.

S V M M A E.

- 1 *Coniuges religionem profitendo ab iniuicem diuertere possunt: sed ali-
ter se abnegare non possunt.*
- 2 *Causa legitima separationis matrimonij que dicatur.*
- 3 *Iuramentum, quo se obligant coniugati iniuicem non repetere, non ual-
let: nec seruari potest sine interitu salutis eterne.*
- 4 *Restitutio competit uni contra alterum in matrimonijs: licet separa-
tio fiat uoluntaria.*
- 5 *Bigamus potest fieri monachus.*
- 6 *Coniugati an possint nouere perpetuam continentiam, in seculo renun-
tando. q̄ sic.*

Veniens. ¶ Coniuges religionem profi-
 tendo ab iniuicem diuertere
 pnt: sed aliter se abnegare non pnt. prima pars
 ponit mulieris petitionem: cui secunda prouidet, & iudicem
 dat ibi [nos igitur.] ¶ No. j. q̄ isti contraxerunt matrimoniū
 in facie ecclesiæ. quod multū prodest, vt patet. inf. qui fi. sint
 legi. c. prolatum. Clandestine autē contrahentes puniuntur,
 vt j. de matrim. contrac. contra interd. ecclē. c. 1. ¶ Secun-
 dō no. quod pro causa diuortii iste vir allegabat se istius
 amicam cognouisse, antequam cum ista contraheret:
 ¶ h̄c est legitima causa separationis. i. præcedens co-
 pula, licet illicita: secus aute si sequatur. de eo qui cogno. con-
 sangu. v. x. fuæ. c. tranmissa. & c. Iordane. ¶ Tertiò nota, q̄
 qnq; quis recluditur in arcto loco ad p̄niam peragendam: &
 pro istis, q̄ bene faciunt, facit c. qui verè. 16. q. 1. contra eos
 facit 40. dist. c. eos. & dicit Innoc. q̄ ista mulier sic reclusa nō
 uouit: quia nec poterat: sed repetit à marito, adulteris com-
 pensatis. ¶ Quartò no. q̄ non valet iur̄m, quo se obligant
 coniugati iniuicem non repetere: nec seruari p̄t sine interitu
 salutis eterne. 5. de iureiur. c. si verò. ¶ Quintò no. q̄ in ma-
 trimonijs, et si fiat separatio uoluntaria, competit restitutio
 vni contra alterum, s̄m Inno. et ille, qui sponte recessit, si re-
 uersus non admittitur, in possessório auditur. de hoc 5. de re
 situ. spolia. c. literas. in prin. nec retardatur talis per obiectū
 exceptionis contra matrimonium. vt hic patet ibi. q̄ quādā
 ipsius. [

ipfius. &c. coniuñcto ver. audituri. facit s. de restit. spol. c. ex conuentione. Sexto no. q. et postquam constat de matrimonio datur licentia huic viro transeundi ad religionē. sed quid si ista reclusa contradicit, & eum repetit: an ea inuita, transire poterit. v. q. sic. quia sunt in pari cā: vt ergo; n. adu- lterium commisit. ergo &c. de reg. iu. c. in pari. vel dic s. Inno. hoc viro concedi: quia mulier hoc volebat. quā si nollet, præ- cisè cogere eum recipere. Septimo ex eo, q. iste vir pōt ingredi religionem. not. q. bigamus pōt monachari. quod tenet lo. 3. d. c. feriatim. & ar. de biga. c. nuper. vide de hoc in reg. delictum. de reg. iu. lib. 6. in q. Gulerii. Op. ista dña auditur contra virum: & fit sibi restitutum. Sed contra hoc op. pon. & v. q. obstat sibi iurim, vt s. de iureiuran. c. si verò. Sol. dicit, q. mulier admittitur contra iurim, nō sui fauore, sed ma- riti: vt ab adulterio reuocetur. vñ mulier petens restitutionē viri, dicens se continere non posse, non audiretur contra iu- ramentum: nisi ex magna dispensatione, vt d. c. si verò. Item si vir ab adulterio desisteret, non esset cogendus ad mulierē redire: cum illa sit cā, quare mulier auditur, vt est dictū. Sed dices: quare non sufficit ad salutem huic mulieri agere pœ- nitentiam de peccato suo in arcto monasterio: sed expedit, q. virtum reuocet ab adulterio, vt hic v. velle Papa. Sol. dicit, q. mulier, cum suo iuro dedit cām viro adulterandi, non ex- cusatur: nisi faciat quicquid pōt: vt ipsum ab adulterio reuo- cet. 27. q. 2. c. si tu abstines. & ex hac rōne infert Ioan. An. q. aliud esset, si hæc mulier intrasset monasterium de licētia iu- ri, obtentā et calumniosè cum peccato. nam tunc, viro adul- terante, non cogere tur monasterium exire, & ad virum redi- re. j. c. i. constitutus. & c. veniens. s. Inno. & nota istum pas- sum, cum maritus, vel vxor fiat in adulterio: an alter, vt sol- uatur, debet ipsum adulterum reuocare ab adulterio: & pec- tet, si non reuocet, ista. n. mulier coacta est ad hoc. quia de- dit cām adulterio viri, non proximam: sed remotam. s. diuer- tendo. Si autem non præstiterit, non tenetur: imò nec adulte- rum admittere cogitur. j. de adult. c. intelleximus. Querit glo. j. vtrum coniugati possint vouere perpetuam continen- tiam, in seculo remanendo. tenet, q. sic: licet quidam contra. sed distingue: quia aut sunt maturi. & verum dicit gl. aut iu- uenes, & suspecti: & vera est opi. aliorum. probatur ista sol. j. c. i. cum sis. & c. vxoratus.

S V M M A E.

- 1 Habitum nouitiorum est triplex.
2 Exire de religione regulariter nemo potest sine nota apostasie.
3 Propositum & intentio ingredientis est principaliter consideranda in professione.
4 Professio facta, non procedente experientia regula, obligat profitemi ad religionem in genere, non ad assumptam peccisè.
5 Actus, qui geritur, quando est pragnans, & potest habere varios intellectus, bonum est in principio protestari, & declarare, quo animo actum gerat.
6 Ingressus religionem, assumpto habitu nouitii, si aliquid non protesta- tur: an sit presumendum, q. absolute vitam voluit mutare: an re- gulari experiri.
7 Religioni an quis precisè obligetur ex receptione habitus.

Consulti. Qui ad monasterium couer- titur, habitum sumendo no- uitii, potest infra tempus probationis redire ad se- culum: nisi appareat eum voluisse vitam mutare. cōis diui- sio. secunda ibi [licet aut.] in qua distinguit duo membra. primum soluit ibi [aut.] No. j. q. est dare habitum nouitio- rum de per se. j. & est triplex, distinctum, indistinctum, & in- distinctissimum. & distinctio est duplex. latens, & patens. qd dic vt in cle. eos. j. eo. & j. dicam. Scdō no. j. q. non potest quis exire de religione regulariter sine nota apostasie: quæ est triplex. j. de app. c. i. Tertio no. j. q. propositum, & inten-

tio ingredientis est principaliter consideranda in profes- sione: similiter in quolibet negotio, quod agitur, est ad intēti- onem contrahentium recurrendum, vt l. non ois. ff. si cert. per. cum si. Quarto no. j. q. professio statim facta, non præce- dente experientia regula obligat profitemi ad religionē in genere, non ad assumptam præcisè: & iste (de cuius aō sta- tim constat, q. profiteri intendit) non habet beneficium tri- duum: sicut nec ille, qui ex præcedenti voto professionem faci- cit. vt no. in c. constitutionem. j. eo. lib. 6. Quinto no. q. il- le, qui redit ad seculum intra annum, uon dēt seculariter vi- uere. & sic v. q. non possit contrahere matrimonium: quod non est verū, vt in gl. antepe. Ioan. An. dicit, q. iste, q. redit ad seculum, habitum, & vestes seculares portare poterit: cū etiā dicat regula, q. si exeat in ueste, in qua intrauit, honestū est, q. illā deponat: & honestiores assumat, in memoriam pristi- næ religionis, ar. C. de quæst. l. seruos. Sexto no. j. q. quādo actus, qui geritur, est pragnans, & potest habere varios intellectus, bonum est in prin. protestari, & declarare, quo aō actū ge- rat. facit l. Neuenius. ff. de neg. ge. & quod not. Bar. in l. post mortem. ff. qñ ex fac. tu. Querit gl. si. quid si quis religio- nem ingrediatur, assumpto habitu nouitii: nec aliquid prote- statur: an sit presumendum, q. absolute voluit vitam muta- re: an verò regulam experiri arguit, q. in dubio videatur uo- luisse vitam mutare: tum quia summa est rō, q. pro religione facit: & iō presumendum pro ea: tū quia p eo tutius est sic sentire. In contrariū facit assumptio habitus nouitiorum: & et, quia dilationi: & sic iuris beneficio non vñ quis in dubio renunciare. & hoc tenet gl. f. vt sine protestatione ingredien- do possit redire ad seculum quadruplici rōne. prima q. talis protestatio si esset necessaria: quilibet ingrediens protestare- tur: & magis postea esset pronus ad exeundum sine rubore. secundò quia in dubio debet sibi permitti de sua consciētia testificari: cum nec aliter probari possit. de homi. c. significa- sti. in hac ergo vita sit sibi iudex, & testis: caueat tñ sibi in fu- turo iudicio. tertia quia presumitur, q. ex rubore omiserit, p- testari. quarta quia timere potuit: ne p protestationem sibi probationis habitus non daretur. ex quibus rationibus patet, q. non presumitur quis vitam voluisse absolute mutare: nisi clara probatione: vel competentibus iudiciis ostendat. j. eo. c. non solū. lib. 6. Scdō j. quæro. qñ ex receptione habitus obligatur quis precisè religioni. rñdeo, cum præcef- sit propositum profitendi: idem & multò fortius, si præcessit votum. nam cum vouens possit cogi ad implementum voti. j. de voto. c. magna. tutum est dicere: q. si per se facit illud, quod sine habitu seruare tenetur: suscipiendo postea habi- tum, presumptione iuris, & de iure dicat hoc voluisse adeo roborare: q. de cetero non permittatur deferere habitū sic susceptum. ad hoc facit s. eo. c. porrectum. vbi etiam sine ha- bitus receptione ponendo se in manibus abbatis, solemniz- zat præcedens votum: multò magis si habitum recepit. Idē vñ, si renunciat propriis: & postea suscipit habitum professio- rum: cum renunciatio propriorum (sicut & continentia) sit de substantia monachatus. de sta. mo. c. cum ad monasteriū. in fi. non sumendo aut habitum, an ille, qui non vult: sed p- posuit, vel promisit religionem ingredi, ad hoc cogi possit. vñ q. non licet peccet, non implendo. 17. q. 1. c. qui bona. cō- iuncto c. ex transmissa. de renun. Inno. dicit eum cogendum per c. magna. de voto. & in c. transmissa. & quid de illo, qui sine aliquo præcedenti voto recepit habitum. Host. remittit ad no. j. qui cle. vel vo. ca. consuluit. Ex prædictis hēs tria, ex quibus solemnizatur receptio habitus. f. ex voto, ex renū- ciatione proprii, & ex proposito. si alterum ex his præcesse- rit, receptio habitus subsequens obligat precisè religioni. quò aut de proposito, siue mente constare poterit: dic si præ- dixerat hoc cum amicis, & aliis. vt l. Fulcinus. §. quid sit la- titare. & quod ibi no. ff. ex qui. cau. in poss. ea. vel etiā si nunc confiteretur. si tpe receptionis habitus tale propositum conce- pisse.

uisse. quod est verum, s. Inno. & Host. si illa confessio nō sit præiudicialis matrimonio. j. de eo, qui cogno. constan. vxor. sua. super eo pone exemplum. consummavit quis cū aliqua matrimonio: deinde in ingressu dixit se primò habuisse p- positum profitendi: talis namq. confessio non præiudicat il- li matrimonio iam contracto. nec mirum: q. a posito, q. tale propositum habuisset: esset directum p sequēs matrimoniū. vt c. 1. de voto. li. 6. ergo non possit, quod extinctum erat, re- uiuiscere per ingressum. Item illud, quod dictum est, q. votū præcedens solemnizatur per susceptionem habitus: intellige de vouente religionem: scilicet si vouit non comedere carnes: vel seruare vigiliis monachorum. nam tale votum per rece- ptionem habitus non solemnizatur, s. Inno. An. qui quærit post Do. S. nunquid Iudæus, qui omisit votum baptizadi: vel suum de hoc conceptum propositum publicauerit, ad hoc cogi possit. tenet, q. sic. de hoc j. de bapt. c. maiores. p. cipue, quia illud votum voluntarium: hoc necessarium, in quo nec Papa dispensare possit. de hoc j. de voto. c. magna. S. cū igit. cogit em ecclesia infideles ad id, quod iustum est. ad hoc j. de voto. c. quod super his. & cogitur eo mō, quo cogit vsuras restituere. de vsu. c. post miserabilem. & c. quantò. & de rap. c. in archiepiscopatu. & ista sunt dicta Doc. circa vouentem, vel proponentem religionem ingredi. si aut ista receptionē habitus non præcesserunt: quid tunc receptio habitus opere tur. dic vt j. eo. c. statuiamus. vbi dicam.

ADDITIO.

Nota apostasie. Quid si religiosus iam professus videt patre suū esse in necessitate: an et ad q. orationem licentia possit exire claustrū ad subue- niendum patri. vide vult. h. r. de Tur. Cre. in c. si qui filii. 30. dist.

S V M M A E.

- 1 Ingressus monasterium in minori etate potest liberè ad seculum re- meare infra annum.
2 Episcopus an possit dispensare cum minore, vt habeat beneficium cu- ratum.
3 Minor doli capax obligatur diabolo, delinquendo.

Postulasti. Qui infra annum probatio- nis, non facta professione re- dit ad seculum, liberè potest ad ordines, & beneficia, p- moueri. cōmuni diuisio. secunda ibi [nos.] Not. j. q. in- gressus monasterium in minori etate potest liberè ad seculū re- meare intra annū. & intellige de anno 15. minor em ingres- sus monasterium licet expressè possit intra annum profite- ri: tñ tacitè hoc agere non presumitur. nisi completo. 15. qd dic, vt j. eo. c. 1. li. 6. Scdō no. q. dicit [epis hoc scientibus.] & c. per quod dicunt quidam hic probari, q. potest ep̄s dispen- sare cum minore, vt heat bñficiū curatum. quod est falsū, vt j. de ata. & quali. c. vno. li. 6. nam et in etate dispētare nō potest. de eta. & quali. vel non est compos. & eod. ti. c. vno. in cle. Oppo. Decre. & quilibet constō debet esse fundata super dubio. vt l. quod Labeo. ad carbo. Sed luce clarius constat, q. constituti in annis minoribus pnt redire ad seculum, nedum intra annum: sed et post, vsq. annum 15. completum. vt s. e. c. ad nram. & c. significatum. Sol. dicit gl. q. hic proponit qd de maiore 14. an, qui multis respectibus dī miur. vt s. de p- ba. c. in pñtia. de isto ergo loquitur iste tex. de quo si non cō- flet, vitam voluisse mutare, potest redire ad seculum. & sic con- cor. s. c. prox. vel intellige istū tex. de minore 14. ann. doli tñ capace: qui ab ingressu tñ modo habet annum. nam iste æq- paratur maiori in causa spūali: vt in matrimonio, & in oibus casibus, vt patet. C. si mi. se ma. dixerit. l. 1. & per totum. & j. de despon. impub. c. a nobis. & c. tuæ. Item talis minor doli capax obligatur diabolo, delinquendo. j. de delict. pue. c. pue- ris. multò magis Deo bene agendo, & profitendo obligari vñ: & ista fuit opi. Hug. quam Doct. reprobant. Non ob. limi- tudo p̄dicta, nec est bona: quia p̄ctū sine deliberatione cō-

mittitur: nec diabolus auctor peccati qrit deliberationē ho- minis: sed casum. ar. 16. q. 2. c. visis. post prin. Deus aut, q. ne- mini infidiatur, vult, q. seruus deliberet, anteq̄ votum emit- tat. 27. q. 1. c. nuptiarum. & de conse. di. 3. c. quæris.

S V M M A E.

- 1 Habitum delatio inducit professionem anno elapso.
2 Episcopus potest cogere monachos sua diocesis ad obseruantiam re- gulari.
3 Duplicitas reprobat.
4 Professus tacitè potest cogi expressè profiteri.
5 Ingressus monasterium an semper habeat annum ad profitendum, & possit exire infra annum.
6 Minor deferens habitum distinctum distinctione patenti non obliga- tur factus maior, quantocunq. tempore deferat.

Ex parte. Qui ultra annum defert habi- tum monachalem in monaste- rio, vbi sunt habitus indistincti, tacitè dēt esse p̄fes- sus. cōmuni diuisio. secunda ibi [ideoq.] Primò no. j. q. delatio habitus inducit professionem anno elapso. & de quo habitu intelligatur, dic vt dicam j. c. prox. Quid aut si quis in monasterio stetit per annum in habitu seculari. dic vt s. de elect. c. ad nram. Scdō no. j. q. spectat ad officium ep̄- scopi cogere monachos sua diocē. ad obseruantiam regula- rem. de quo dic, vt no. s. de of. or. c. quantò. Tertio no. j. q. duplicitas reprobat: hinc dēt [uæ duplici corde, & vsquequo claudicas in duas partes.] vt in glo. Quarto not. j. q. tacitè professus cogi potest expressè profiteri: & hoc potest esse, qui de sua professione tacita qōnem mouet, ipsam negando: vt sic pp̄ indebitam controuersiam in hoc grauetur. Quæro qñ est verum, j. q. post susceptum habitum, qui suscepit, heat annū ad profitendum, & intra annum possit exire. dicit gl. fi. in fin. q. hoc est verum, qñ non est distinctus habitus monachorū nouitiorum ab habitu professorū. si ergo habitus sunt distin- cti: tñ quantocunq. tpe quis ferat habitum probationis, nō censetur professus: nec cogitur illam regulam profiteri, s. Inno. & dicit Ab. se vidisse literam absolutoriam datam sup hoc cuidam monacho, qui bñ per 20. annos steterat in habi- tu probationis. quod est verū, qñ est distinctio patens in co- lore, scilicet iura, vel forma. quod dic, vt j. eo. in cle. eos. vbi glo. dicit in habitu nouitiorum latēt distinctio, vel indistinctio, vel indistinctissimo: dummodo receptus fuerit ab altero de- lato, per annum, inducit tacitam professionem. & hoc indu- bitatum. delatio verò habitus nouitiorum patenter distin- cti, vel indistinctissimi, vbi receptus fuerit ab impubere, per lapsum anni non inducit tacitam: & in his casibus verum est dictum Abb. de quo s. & dic de hoc et, vt no. in d. cle. eos. & c. 1. j. eo. li. 6. & ibi dīria inter minorem, & maiorem deferen- tes habitum indistinctissimum per annum. quia per talē de- lationem minor non intelligitur profiteri: sed maior sic, & rationem differentie ibi vide. & aduerte, quia Ioan. An. fen- tit, j. q. minor deferens habitum distinctum distinctione pa- tenti, non obligetur factus maior, quantocunq. tempore de- ferat. quid ergo de maiore sumente habitum sic distinctum, & deferente eum per plures annos: vel per annum? videt te- nere hic Innocen. q. etiam deferendo ultra annum non ob- ligetur. & de ista distinctione exemplifica, vt not. j. eod. c. 1. lib. 6. coniuncta dicta clem. eos. cum ibi no. Et hæc, quæ di- cta sunt de professione tacitè presumenda ex delatione ha- bitus, habent locum, cum expressa protestatio non præces- sit. f. q. per delationem habitus annalem non intendit obli- gari: tunc enim protestatio excludit tacitam professionem. quod dic, vt dixi s. eod. c. 2. Item habent locum, cum assump- tionem habitus non præcessit votum, vel propositum pro- fitendi: vel renunciatio proprii, vt s. eod. c. consulti. Item ha- bent locum, cum expressè quis non fecit professionem in mani-

manibus alicuius habentis potestate incorporandi. qd dic. vt dixi s. eod. c. porrectum. ex verbis ergo, & actibus: & permittim ex verbis, & habitu resultat professio efficax, vt apparet ex predictis, &c.

S V M M A E.

- 1 Nouitij qui dicantur. Qualiter cognoscantur a professis. nu. 4. & 5.
- 2 Ingrediens religionem habet annum probationis. Excipiuntur quatuor casus.
- 3 Renunciare quilibet iuri potest pro se introducto.
- 6 Clericus habens beneficium, si religionem ingrediatur: an infra annum probationis possit episcopus eius beneficium alteri conferre, quod non.
- 7 Sponsa non tenetur expectare sponsum ingressum religionem infra annum probationis.
- 8 Nouitios percussus an sit excommunicatus.

STatuimus Infra probationis annum liberè quis redit ad seculum: nisi professionem fecerit tacitam, vel expressam: vel appareat eum vitam voluisse mutare. hoc primò. secundò dicit, qd ad hoc vt cognoscantur nouitii a professis, debent vestes professionis tempore benedici. secunda ibi [nihilominus.] prima pars tria facit: ponit dictum a quo. secundò excipit, ibi [nisi] exceptionis rōnem subdens, ibi [cū quilibet.]

- 1 No. j. qui dicantur nouitii. ¶ Illi enim dicuntur, qui nouiter sunt recepti. quod intellige, nullo precedente voto. aliàs contra. vt j. qui cle. vel vo. c. fi. & dicit Host. qd nouitius, & habitus nouitiorum, & habitus probationis idem significant. & ad id, quod hic dicitur de anno: quid iuris, si annus fuit in terminis. & quid iuris, si detulit i domo. vide quod non. Bar. in l. fi. §. nouitia. de publ. rem. tit. ad Spe. de sta. mo. §. i. uerfi. 28. facit l. non solum. §. annus. ff. de excusa. tu. & dixi in c. ad apostolicam. §. eo. ¶ Scdò non. regulam, & quatuor casus exceptos. regula est, qd ingrediens hēt annum probationis. ab illa regula tex. excipit quatuor casus. primus, si recipit habitum professorum. secundus, si fecit professionē expressam. tertius, si detulit habitum vltra annum. quod intellige, vt s. c. proxi. quartus, si apparet, qd voluit omnino dimittere seculum. quod dic, vt s. c. 2. & c. super eo. ¶ Tertiò no. ¶ qd quilibet pōt renunciare iuri pro se introducto: quod in casu nro quo procedat. dic, vt dixi s. c. ad apostolicam. & generaliter de materia dic, vt dixi in c. si diligenti. de foro competent.
- 4 ¶ Quartò no. ¶ qd per signa debent distinguere nouitii a professis: similiter Christiani a Iudeis. j. de iude. c. in nouella. & dixi s. eo. c. vidua. sine signis em non cognoscitur liber a seruo: nec dñs a famulo: sed per signa sic, vt no. Bar. in l. i. §. familia. ff. de publ. similiter paterfam. a fi. fa. vt l. i. ff. ad Mace. & meretrix a matrona. vt l. item apud Labeonem. §. si quis virginem. ff. de iniur. & ecclesia habens curam a non curata, vt s. de elect. c. quod sicut. & s. de reli. du. c. i. facit. l. quia difficili. ff. de contrahen. emp. ¶ Quintò no. ¶ qd p bñdictionē vestium distinguuntur professi a nouitiis. & qui recipit talem vestem scienter, intelligitur statim professus, si perseuerat tri duo: & est obligatus religioni, non illi praeisè, sed in genere: nisi in ordinibus mendicantium. quod dic, vt j. eo. c. i. lib. 6. & ista distinctio per bñdictionem latens est: & distinctio patens in scissura vestium, vel colore, vel forma: de qua j. eod. cle. eos. Item & per alia signa pnt discerni: puta quia nullus nouitius stat supra chorum: nullus hēt vocē in Capitulo. si ergo vtatur nouitius istis signis, abbate, & fratribus ipm certiorantibus, & consentientibus, professus vt. j. e. c. i. lib. 6. & qd dixi s. c. vidua. ¶ Quær it glo. ¶ si clericus hñs bñficiū, religionem ingrediatur: an intra annum probationis possit episcopus suum bñficiū alteri conferre, vel debeat expectare finem annj. similis est qd de sponso, qui post desponsationē

accepit habitum monachalem, qd pt, vt j. i. ti. c. ex publico. an desponsata possit statim alteri nubere, vel expectare finē anni in i. q. de clerico. gl. disputat, & concludit, qd ep̄s teneat ep̄m expectare, & interim facere beneficium deseruiri p aliū. & bñ dicit, per c. beneficium. j. eo. lib. 6. ¶ In scda dicit, quod sponsa non teneatur eum expectare: sed p̄t iudex terminum anni illi abbreviare ad profitendum, vel exeundum, quia in matrimonio cessat rō seruendi per alium. concludit ergo, qd intra tps probationis ingrediens retinet titulum bñficii sui: & si ad seculum reuertitur, ipsum recuperat. vñ si aliqua lega uerat, vel dimiserat in ingressu, dicit Io. An. qd si nil fuit protelatus, non est qd. quia per id patet, qd voluit vitam mutare. Si verò protelatus fuit, qd conditionaliter intrabat, oia recuperat. quia præsuntur cā mortis donasse: nisi aliud in donatione fuerit dictū. ff. de do. cā mor. l. mortis cā. & not. hoc dictum, qd legando bona tpe ingressus, est argm, & indicij, qd voluerit uitam mutare. Idem, & multò magis, si se, & sua monasterio obtulerit: vel propriis oīno renunciauerit: vel ca sitatē, & obedientiam solemniter promiserit. hęc em, & similia sunt signa euidentia dimissionis seculi, sñ Host. & sñ ista, illa qd legistarum de illo, qui tempore ingressus donauit omnia bona sua: an si exiit de monasterio, ipsa recuperet, non procedit: quia exire non potest. quia expressa bonorum oblatio infert dimissionem. tacita autem, quæ resultat ex ingressu, non importat hunc effectum, vt in Authē. ingressi. C. de sacrosan. ec. ¶ Tangit Ioan. An. circa istos nouitios, si quis eos percussit, an sit excommunicatus: vt, qd non. quia nō sunt personæ religiosæ. argu. ff. de statu lib. l. statu liberum. & hoc tenet Ab. quod non est verum, vt j. de sen. excom. c. si religio fo. li. 6. quær it etiam, an tacitè professus possit eligi in abbatem: & de nouitio an possit eligi in episcopū: & an receptio habitus professionis habeat professionem tacitam. not. hic Host. quæ omnia expēdita sunt, vt j. de elect. c. nullus. & j. c. constitutionem. lib. 6.

A D D I T I O.

1 Qui dicantur nouitii. vide Bar. in l. fi. §. quoties. ff. de pub. & l. cum vi. ff. de vi. tri. & ole. leg. lo. de Tur. Cre. in c. de gradib. 35. q. 8. Car. in cle. fi. in prin. de pœn. gl. ord. in c. generali. de cle. in 6.

S V M M A E.

- 1 Delictum subditi imputatur prelato negligenti.
- 2 Concilium prouinciale debet annis singulis celebrari, & in ipso de fugitiuis inquiri.
- 3 Monachi fugitiui sunt inquirendi. & nu. 5.
- 4 Fugitiuus dicitur, qui mansit extra monasterium, & se calauit alibi. licet postea penitentia ductus redierit ad monasterium.
- 6 Eiectus de uno monasterio debet in alio monasterio collocari: & si nolit eum recipere, poterit cogi per presidentes. Quis ministrabit ei necessaria. nu. 9.
- 7 Concilium prouinciale habet potestatem excōicandi monachos fugitiuos, & faciendi eos denunciare.
- 8 Disciplina monachi delinquentis consistit in septem gradibus.
- 10 Monachus fugitiuus cui querat.

NE religiosi Religiosi fugitiui annuatim sunt reuocandi, & cogendi, vt ad monasterium reuertantur. & prætimitur constōnis causa. scdò ponit constō. ibi [itatuimus.] quæ duo facit. primò puidet circa fugitiuos, & eiectos obediēre paratos. secundò circa inobedientes, ibi [si verò iterū.] primò puidet, cum receptionem regula patitur. secundò cū non patitur, ibi [qd si.] vbi et distinguit, au subsit scandalum, vel non. secunda, ibi [alioqui.] ¶ Not. j. ¶ qd delictum subditi imputatur prelato negligenti. concor. de of. or. c. irrefragabili. 44. di. c. Ephes. & in gl. ¶ Secdò no. ¶ qd prouinciale concilium dēt annis singulis celebrari, & in ipso de fugitiuis inqri, & aliis, de quibus j. de sta. mo. c. in singulis. ¶ Tertiò not. ¶ qd mo-

3 ¶ qd monachi fugitiui sunt inquirendi. concor. C. de agri. & cen. l. omnes omnino. lib. 1. r. & C. de fer. fugi. l. inquirendi. & l. quicumque. ¶ & dicitur fugitiuus, qui mansit extra monasterium, & se calauit alibi: licet postea penitentia ductus redierit ad monasterium. ff. de ædil. edic. l. quid sit fugitiuus.

5 ¶ Quartò no. ¶ qd fugitiuos, & eiectos debet monasterium reuocare, & recipere quæque, scilicet si ordo patitur. & regula Benedicti circa hoc statuit, qd qui ter exiit, amplius non admittitur, vt in 29. regula. ¶ Quintò nota in versu. quod si hoc. ¶ qd eiectus de vno monasterio debet in alio monasterio collocari: & si illud aliud monasterium nolit talem recipere: poterit cogi per istos præsidentes. nā, cum ad hoc gerant vices Papæ (vt in tex. patet) elusoria esset hęc potestas, si coercionē aliquam nō haberet. & dō offi. deleg. a. c. pretere. & c. ex literis. & hoc verum, qd debet ad hoc cogere, vbi scandalū immineret, vt dicit tex. fortē enim tot, & tāta scelestia cōmiserit. qd fratres eius consortiū abhorrentes dicunt, qd si ille reducatur, oēs exhibent. Hosti. intelligit, qd tales debent recludi in ergastulis, & cameris fortibus: ne inde valeat exire.

7 j. de pœnis. c. tuæ. ¶ Sextò no. ¶ qd cōciliū prouinciale habet potestatem excōicandi monachos fugitiuos, & faciendi eos denunciari. ep̄i et hoc possunt facere, vt s. eo. c. non est. nam per potestatem istis nouiter concessam nō vī adempta potestas eorū ordinarijs cognoscendi de istis. pro quo dicto vide quæ dixi. s. de offi. lega. c. studuisti. Sed quid si isti prælati ad monitionem istorū presidentiū nolūt istos fugitiuos denunciare excōicatos. quidā dicunt, qd debet denunciare hoc Papæ. j. de sta. mo. c. in singulis. quod intelligit Hosti. verum de ep̄is. minores enim prælatos coercere poterunt. de offi. ordi. c. sanē. debet ergo prælatus inuicem se iuuare, & auxilio esse, vt s. de offi. ordi. c. cū ab ecclesiarum prælatis. ad quod vide no. j. de re iu. c. pastoralis. in cle. in quæst. de remissione delinquentis ad locū delicti. ¶ Quæro quid vult dicere tex. [salua ordinis disciplina cōpellant] &c. dicit gl. quæ incipit hoc est &c. qd agent penitentia, vt dicitur regula illius ordinis. dicit Hosti. ¶ qd sñ regulā beati Benedicti disciplina monachi delinquentis consistit in septem gradibus. primus est stricta monitio. secundus publica correctio. tertius simplex minor excōicatio. quartus ieiunij afflictio. quintus flagellorum vapulatio. sextus ad Deum oratio. septimus de monasterio expulsio. & dixi hoc colligi ex 23. c. de excōicatis. & 28. de his, qui sapius correcti emēdari noluerint. & si sic expulsus penitens redire voluerit, recipitur vsque ad trinam vicē, & nō vltra. ¶ Secdò quæro dr̄ hic in ver. qd si ordo nō patit istos recipi in alijs religiosis domibus eiusdem ordinis necessaria ministrat. &c. ¶ Sed quær itur, quis ministrabit ei necessaria: an abbas prioris monasterij: vel istius secūdi? gl. fi. tenet, qd abbas prioris: siue de bonis istius aliquid recipit, siue nō. & hoc vī placere Inn. Hosti. distinguit: aut inclusus a principio habuit bona: aut non. si habuit, de illis alitur, vt dicit glo. si nō habuit: vel habita nō sufficiunt, & vtrunque monasteriū sufficit, puidet primū: quia suus monachus est, vel fuit. forsitan. n. sñ satis de sola inclusione grauatur. primū igitur hoc faciat in memoriā pristinæ fraternitatis. C. de quæsti. l. seruos. de pac. do. l. inter socerū. §. conuenit. si verò alterū monasteriū sufficit, illud prouideat. argu. de insti. c. i. Si verò neutrū sufficit, contribuat Capitulum generale. de sta. mo. c. in singulis. & c. fi. in subsidiū recurratur ad ep̄m. 90. dist. §. i. & c. i. 12. q. 1. c. praprimus. & c. ecclesiasticorū. & hęc oia exequi poterunt præsidentes auctoritate Papæ sibi cōmissa: saluò qd ep̄m nequeunt coercere (vt dixi. s.) & faciunt ista ad qōnes disputatas p domi. Fede. si monachus vnus monasterij est effectus abbas alterius: & renunciat abbatiz pp crimen: vel ex honesta causa: an remaneat monachus primi monasterij an secūdi. dic, vt in 5. & 18. disputatione in ordine consiliorū. ¶ Tertiò quæro ¶ cui querat monachus fugitiuus. Ioā. An. hic tractat. ex cuius dictis elice tres casus. nā quæque non

mutat statum, dū est in fuga. qñq; mutat statū, se ad religionē aliam transferendo. quæque ad dignitatē promouetur. primo casu, qñ non mutat statū: qñ diu est in fuga, querit monasterio: sicut seruus dño. ff. de acqui. pos. l. i. §. i. nec in eo distinguat, sicut in seruo, steterit diu in possessione libertatis: vel non. nā siue steterit, siue non, monasterium oia reuocat. qd est verū, qñ constat de monachatu. quo casu nullo tpe steteri pōt ex fuga. 18. q. 2. c. abbate. Si autē de hoc non constat, debet de hoc inqri de plano, & sine libello [qa seruos Dei]. & c. de accu. c. olim. 1. i. qd. 1. c. si quis cō clericus. ¶ Secdò casu. f. cū se transfert ad aliā religionē: tunc aut illicentiat. & ad latiorē: & adhuc acquirit primo. s. eo. c. Ioānes. aut ad arctiorē, & petita, & obtenta licētia, vel negata sine causa: & acquirit secundo. s. eo. c. licet. & iam nihil habet cōmune cū primo. de renun. c. ex transmissa. 2. 1. q. 2. c. si quis iam trāsflatus. sic intellige de san. epi. §. si monachus. col. 5. & de mona. §. si verò. vī enim primū monasteriū hoc casu habere cum p derelicto: vnde sibi non quær itur: sicut nec seruus dño, quod hēt pro derelicto. C. de la. li. tol. l. vna. §. sed scimus. & hoc verū, post transitū perfectū. si verò primū monasteriū licentiauit monachū, vt trāseat ad strictiorē religionē: & anteq trāseat, aliqua acquisiuit successione, donatione, vel aliter illud quær itur monasterio primo: licet postea trāseat ad sñ vigore dictæ licentia: & ita tenuit disputado Bar. Brix. dñicali. 7. de qua q. in Spe. de sta. mo. ver. 40. & seq. ¶ Tertio casu si monachus fugitiuus p̄motus aliqua acquisiuit: an ecclesie, ad quā p̄motus est: vel monasterio, vnde fugit, acqrat. Ia. canonicus Bon. tenuit disputado, qd acquisita intuitu ecclesie erunt ipsius ecclesie. de testa. c. cū in offic. acquisita verò intuitu psonæ cōpetant monasterio in dubio distinguebat: an a p̄pino: an ab extraneo obuenerint, vt c. requisiti. de monacho exēpto. vel erecto cui querat. dic vt no. j. de infan. la. ex. c. vno. in gl. pe. & 23. q. 2. c. abbates. & circa istā materiā monachorū tenementi regulā, qd iura, quæ loquunt in acquisitione fienda per seruos, habet locū in monachis, vt no. Bar. in l. fi. de stip. fer. & remittit ad no. per Inn. in c. cum olim. 2. de pri.

De cōuersione cōiugatorū.

Uiso in genere de transeuntibus ad religionem: de coniugatis transeuntibus videamus. habetur de materia. 3. 2. q. 5. & 27. q. 2. c. sunt qui dicunt. cum. 9. c. seq. cui conuenit de cap. c. penul.

S V M M A E.

- 1 Dams alij licentiā, vel aliter permitens, non videtur se ad aliquid obligare.
- 2 Coniugatorum vnus quando religionem ingrediatur, alio in seculo remanente, potest ad seculum reuocari.
- 3 Uxor iuuenis si dat licentiā, & continentiam vouet: cogitur intrare monasterium.
- 4 Ingressus monasterium, qui potest reuocari: an poterit propria auctoritate exire.

Praterea. Si vir de vxoris licētia profiteatur: & ipsa vxor suspecta, nec continentia vouet, nec religionē ingreditur: ep̄s virū vxori restituet. cōis diuisio. scdūda ibi [dicimus.] ¶ Primò no. ¶ qd ille, qui alteri dat licentiā: vel aliter pmittit, non vī se ad aliqd obligare. ¶ Secdò no. ¶ quid iuris, cum vnus coniugatorū religionē ingreditur, alio in seculo remanente, non tenet illius ingressus: & ideò pōt ad seculū reuocari: vt ergo transmissus sit de iure validus: requirit, qd et alter p̄fiteatur: nec sufficeret vouere, si esset iuuenis, & suspecta. vt j. e. c. cū sit. ¶ Sed oppo. & videt, qd satis sic remanēt in seculo dare licentiā, & Pe. de Anch. sup. 3. Decr. HHHH vouere

vouere, p. c. Agathosa. alle. in gl. quæ intelligit illud. c. & similia in iuuenes, & suspecta: cuius licentia nõ sufficit et si p continentia vouet. contra loquitur de sene non suspecta. dixit tñ

3 Inn. qd si vxor iuuenis licentiã dedit, & continentia vouit, cogitur intrare monasteriũ: nõ qd fiat monacha, nec viuat monialiter: sed refrãnabit à vagationibus: & custodiet, ne possit luxuriari: & vt mala suspicio euitetur. ad hoc. j. eo. c. vxoratus. in fi. & idẽ no. Inn. j. c. significauit. Hosti. improbat illud dictũ duplici rone. prima, qa iura nolunt istã cõmissiõnẽ nõ pffessorũ ad pffessos. s. c. i. vt clerici. & c. vidua. Itẽ qa ista nõ peccauit, quare debeat in ergastulo poni: sicut dñ. 1. 6. q. 6. c. de lapsis. tenet ergo Host. q ista, postq licentiã dedit, & continentia vouit; cogitur pñteri: & si dicat, nullus pñcisẽ cogit ordinari, vel pñteri. de æta. & qual. c. queris. 3. 2. q. c. integritas. Rñdeo illud verum in illo, cui non est, qd imputetur: sed ista vouendo (ex quo pp hoc votũ recepta est viri pffessio) se ad hoc obligare vr: & alijs orationibus confir mari videtur hoc. j. c. significauit. vbi tñ glo. vr inclinare, q non sit cogenda talis iuuenis non suspecta: quæ vouit: sed vr debet sibi restitui officio iudicis. quod est verum, qm mulier dedit licentiã viro: sed non vouit continentia. cũ enim vouit, est vera prima pars illius glo. c. significauit. vbi Hosti. distinguit: quia aut mulier, cuius vir ingressus est religionem, omi sit votũ solenne: aut simplex: aut nullũ. si solenne, cogitur, vt j. c. ex parte. 2. si verò simplex, vel nullũ, non cogitur profiteri: imò potius vir debet ei restitui: nec vr se obligare ad id, qd põt probabiliter ignorare: sed ista obligatio pffessionis illius, qui remanet in seculo, venit ex quadam consequentia ad validandã pffessionẽ ingredientis: quam mulier pñsumitur ignorare. quia sibi, militi, agricultori, & rerũ forensiũ in experto pñmittitur talis ignorantia. ff. de proba. l. cum de indebito. & p hoc dicit iste tex. [nec perpetuã cõtinentia vouente] nam si vouisset, possit cogi: & dictũ est, & hoc vr tenere Do. Feder. de Senis. confi. 3. 6. qui dicit, q illud, quod hic dicitur de auctoritate epi, vel vicarij nõ est de substantia. nã sine ipsa valebit pffessio vnus, alio remanẽte in seculo, & vouẽte. vt dixi no. 2. 7. q. 2. c. si vir. & ibi no. Hu. & Lau. & idẽ hic Inn. in 1. gl. Itẽ, qd mulier ingrediatur religionẽ, posito, qd sit iuuenis suspecta, non est de substantia pffessionis: ita dicit in d. confi. ¶ Querit Ioan. An. si iste qui põt reuocari, poterit propria auctoritate exire, ex quo vxor non vouerat, licet licentiã dederit: videtur, q sic: quia si põt. reuocari inuitus: ergo põt cogi actionẽ prãuenire: & facere de necessitate virtutẽ. nã cũ ingressus eius fuerit illicitus: multo magis pferantia in hoc malo. quod põt prãbere vxori cãm adulterãdi: ergo debet occurrere, vt in simili dictũ est. s. ti. r. c. venies. & istã rationes inferunt, qd et si de voluntate vxoris nõ vouentis intrasset exire poterit. dicit tñ Ab. qd tutius est, qd officio iudicis fiat eius reductio ad coniugem, quam ad pentionem suam. & sic intelligit illud Cap.

S V M M A E.

- 1 Obligatio duorum voluntate contracta, alterius voluntate dissoluitur, iuris dispositione.
- 2 Papa super matrimonio non consummato per carnalem copulam potest constitutionem facere, & ipsum dissoluere.
- 3 Obligatio matrimonij carnali copula consummati, fortior est, quam non consummati.
- 4 Maritus si violenter extorquet carnalem copulam a desponsata: an propterea priuetur commodis, quæ antea habebat.
- 5 Spõsalia an extinguantur totaliter per ingressum alterius in religionẽ.

Verum, Ante carnalẽ copulã alter coniu ingredi põt: & remanens in seculo, põt ad secũda vota transire. ponit dictũ, & ipsius rone. ibi [quia cũ.] ¶ No. primò, qd obligatio duorum voluntate cõtracta, alterius vo-

luntate dissoluit, intis dispositione: & hoc pp fauorẽ religionis: & sic ex cã. sine causa verò ius pueniens ex persona, & puisione mea, non põt mihi Imperator, vel Papa p suã cõstitutionẽ auferre. qd dic, vt no. Inn. in c. quæ in ecclesiariũ. & c. cũ oēs. de constit. ¶ ¶ Secundò not. qd Papa a super matrimonio non consummato per carnalẽ copulã põt cõstitutionem facere, & ipsum dissoluere. auctoritas ergo illa [quos Deus coniunxit.] & c. intelligit de coniunctione aiorum, & corporũ: nõ simpliciter aiorũ. de hoc. j. c. ex publico. ¶ Tertio nota, qd si vni ex cõtrahentibus contra obligationẽ contractã iuris beneficio subuenit: succurrit & alteri cõtrahenti secum: vt et ipse solutus intelligatur. facit. l. 1. & 2. C. si aduer. transac. & qd not. s. ti. r. c. statuiumus. ¶ Quarto not. qd fortior est obligatio, & vinculũ matrimonij carnalis copula consummati, q non cõsummati. qa illud dissoluit per ingressum, istud nõ: licet ergo amodo dicat, qd quod ad substantia matrimonij, coitus nihil addit. 2. 7. q. 2. c. sufficiat. ff. de reg. iur. l. nuptias. addit tñ quod ad qdã. primò quod ad bigamia. de biga. c. debitũ. secũdò quod ad significatũ. de quo ibi habetur. tertio quod ad impediendũ religionis ingressum, altero inuito, vel ignorãte. quartò quod ad bonũ plis. de verb. sig. l. liberorũ. quintò qa multis modis p ipsum firmat matrimoniu. j. de spõ. c. tua. sm Ho. & pp istas, & similes duas possit dici, qd iura q loquunt de nupta, sine maritata non habeat locũ in desposata. de quo ar. dic vt no. Cy. in l. nõ sine. C. de bo. quæ li. & tetigi. s. de iureiur. c. quemadmodũ. & j. c. ex publico. ¶ Sed hic incidenter querit: cũ multa liceant ante carnalẽ copulã, q nõ licet post (vt vitare bigamia: ingredi religionẽ: firmare matrimoniu multis modis, vt dixi.) querit si maritus violenter extorquet carnalẽ copulam: vt sic desposatã carnaliter cognoscendo, priuet dictis cõmodis: an sibi pñt, quo ad ista talis copula violenter extorta: vr, q non. 60. dist. c. si euangelica. vbi de hoc in 1. glo. & hoc verũ, sm Ioan. de Deo. in sponfa de pñenti: secus si de futuro. Sed Bar. Brix. indistinctẽ tenet siue in spõsa de pñenti, siue de futuro, qd ingrediti poterit: ne delinques sit melioris cõditionis & c. & formabit qonẽ in eo, qd ad hoc vxorẽ oppresserat; ne religionẽ possit ingredi. Host. in summa. eo. ti. s. si. ver. qd si virgo. & cum eo concor. Ia. Gui. concor. Bar. Brix. & de oĩum istorũ motiuis vide in quer. mercuriali. j. de reg. iur. c. qui cõtra ius li. 6.

5 ¶ Querit gl. nunqd per ingressum vnus ex cõtrahentibus in casu huius. c. vinculũ cõtractũ: & sic spõsalia totaliter extinguantur. quidã q non: sed remanet post talẽ ingressum. gl. tenet qd dissoluat quod intelligunt quidã et si remanens in seculo non contrahat: sed aliquibus videtur, q tunc demũ solutũ erit, cũ contractum fuerit, sm simile. j. de diuor. c. quanto. sm Inn. & Host. tenet idem, quod Bar. hic.

ADDITIONE.

1 Quod Papa. Adde tu latẽ videndum Io. de Turre Crem. in c. non diuini. 1. 7. q. 2.

S V M M A E.

- 1 Mulier potest repetere virum suum, religionem ingressum.
- 2 Maritus similiter vxorem.
- 3 Obligatio si nõ tenuit a principio, nõ cõualescit impedimẽto cessante.
- 4 Monachus repetitus, qui vouit castitatem, tenetur ipsam obseruare: cum habilitas superuenit per obitum vxoris. Et quid si cum alia contrahat post mortem vxoris. nu. 4.
- 5 Mulier si post ingressum viri vult intrare religionẽ: an maritus, qui iam ingressus est, fortẽ pemitẽs facti, possit exire, & se opponere.

Quidam. Qui inuita vxore, pffessionẽ fecit: ei repetẽti fuit postea restitutus: mortua vxore, matrimoniu cõtrahere nõ debet: licet ad monasteriũ redire non cogat. cõis diuisio. secundã ibi [quæstioni.] No. primò, qd mulier põt repetere virũ suũ. similiter ecõuerso maritus vxorẽ. de quo dic. vt not. s. de

s. de rest. spo. c. ex parte. & c. ex conquestõne. cũ si. Secundo nõ. qd si obligatio nõ tenuit a principio: non cõualescit, impedimẽto cessante. vide concor. in reg. non firmatur. de reg. iur. lib. 6. p. Dy. similiter ecõuerso obligatio, quæ fuit efficax a principio, non rescinditur: licet superueniat casus, a quo non posset incipere, vt patet in clerico post promotionẽ debilitato, vel aliter impedito. s. de cle. ægro. per totũ. & l. pluri bus. s. & si placeat. ff. de verb. obl. & l. post mortem. de adop.

3 ¶ Tertio nõ. qd qd monachus, qui vouit castitatẽ, tenetur ipsã obseruare: cum habilitas superuenit per obitum vxoris. & collige, qd contractus qnq; claudicat: & de re cõi facta pmissio valet quod ad promissorẽ: non quod ad socium. facit. C. cõia pñ. l. fi. & l. p fundũ. de ser. ru. pñ. ¶ Quarto nõ. sm Apo stolũ. 1. ad Corin. 7. qd vir nõ hẽt potestãtẽ sui corporis: sed mulier. facit ad q. no. 2. 9. q. vi. c. pe. ¶ Oppo dñ hic, qd ex eo, qd promisit non exigere, non põt contrahere: sed hæc rõ nõ nõ vr bona. quia beata Maria Virgo cõtra ppositũ contraxit mñimonia: & tenuit contractus. sol. vt in gl. si. quæ dicit, qd illud sibi licuit ex reuelatione diuina: cui contradici non potest. de diuor. c. gaudemus. ¶ Sed querit glo. qd quid si in casu huius. c. contrahat cũ alia post mortẽ vxoris. glo. titubãdo loquitur. Sed opi. Tan. qd teneat mñimonia, tenet Gof. & Phi. & Vin. & refert Tan. qd ista fuit opi. Ioan. Gall. magistri sui.

5 ¶ Secundo querit qd post ingressum viri, mulier vult intrare religionẽ. queritur, an maritus, (qui iam ingressus est: qui fortẽ facti pñtens vult exire) possit vxori se opponere. quidã distinguunt, qd aut est eductus de monasterio, & recõciliatus vxori: & eo inuito non poterit vxor ingredi. aut non est eductus, nec reconciliatus: & poterit eo inuito vxor profiteri. & sm Io. An. ista distinctio habet in se æquitatẽ: licet Inno. plus placeat, qd etiã ante recõciliationem, ipso inuito, nõ possit intrare: cum non tenuerit ipsius ingressus, per c. quod Deo. 3. 3. q. 5. contradictio ergo vxoris volentis transire, non impedit exitum, & egressum viri. quod est verum: qm marito exitus concurrat cũ voluntate vxoris profiteri volentis. Si at vxor post ingressum viri, et eo ignorante, profiteretur: videtur mariti pffessio confirmari, ar. ff. de ser. ru. pñ. l. per fundũ. nã confirmaretur per obitũ mulieris, secundũ Inn. qui dicit, si maritus non est eductus de monasterio, mortua vxore (salte per momentũ in monasterio moram trahat) eius votũ sit solẽne, etiã si mortẽ vxoris ignorauit, ar. j. e. c. consuluit. vbi sentit cõtrariũ. Sed distingue. quia cũ taliter expressẽ contradixerit, p mortẽ eius non confirmatur viri, ingressus. aut nõ contradixit, sed simulauit: vel consensit, sed non vouit: & tunc confirmatur ingressus, si ibi apprehẽditur per momentũ post mortem vxoris. & ita no. Ioan. An. in d. c. consuluit. vbi et: de hoc dicã. subdit et circa hoc Inn. qd si ambo coniuges ignorãtes, vel scientes alterũ viuere, ingressi sunt monasteriũ: qd amborũ votũ vr rarificatum, & solenizatũ per ingressum vltimi ingredientis. ad hæc d. l. per fundũ. pñalleg. Egressio ergo facit, ne ad monasteriũ redire cogatur, qui exiit: licet p obitum alterius sit sublatum impedimẽtũ: & erit efficax matrimoniu secundo loco contractum contra votum profiteris: quod non tenuit. secus esset in eo, qui viuente vxore p motus est ad sacros. nam ea mortua, non valet matrimoniu cũ secunda contractũ, vt dicã. j. c. placet. post Io. An. qui hoc ex varietate plurium c. elicit qdã mẽbra: videlicet, quod qnq; vnus coniugatorũ ingredit, alio renitẽte. qnq; eo ignorante. qnq; eo licentiã date, sed non vouente, sed religionẽ non intrante. & quid iuris in vnoquoq; membro, remittit.

S V M M A E.

- 1 Periti in iure non debent ipsa iura ignorare.
- 2 Coniugatorum vnus, non potest profiteri, & alius in seculo remanere, si ille, qui remanet, est suspectus.
- 3 Adulter, propter cuius adulterium vxor ingressa est monasterium: an possit aliam in vxorem ducere.

- 4 Mors ciuilis non equiparatur naturali: nisi in casibus expressis in iure.
- 5 Coniunx semper, qui remansit in seculo, castitatem promittendo, mortuo ingrediente, si contrahit matrimonium, an teneat.

Cum sis præditus. Maritus religionẽ nõ põt ingredi, nisi & vxor ingrediatur: vbi vxor esset nõ suspecta, & continentia promitteret. h. d. cõis diuisio. secũda, ibi [inde est] vbi ex genere pmissio infert speciem.

1 ¶ Primò nõ. qd periti in iure nõ debent ipsa iura ignorare: & in ipsis talis ignorantia cadit in latã culpã. 2 quãdoq; in leuẽ. qnq; in nullã. vt dixi. s. de depo. ca. bona fides. facit l. 2. ff. quod quisq; iur. & istos ignorantes redarguit Iuriscõsultus in l. 2. s. feruus. ff. de orig. iur. ibi [turpe est nobili, & patricio ignorare iura, in qbus versatur.] & l. Domitius. de testa. Turpius autẽ est epi canones ignorare. de temp. ord. c. vel nõ est cõpos. ¶ Secundò nõ. qd non põt vnus coniugatorũ profiteri. & alius in seculo remanere. quod intellige, si ille, q remanet, est suspectus, vt in fine. c. hoc tñ fallit, secundũ Inn. qn propter alterius adulterium lata est sententia diuortij: tunc etiã nõ adulter potest monasterium ingredi. 2. 3. q. 2. ca. Agathosa. Sed tunc queritur: qd an adulter poterit accipere illam amicã suã, vel aliã, in vxorem: videtur, q sic. quia per ingressum, & pffessionem suã vxoris ipse est solutus a lege eius, cum mundo mortua censet, vt c. placuit. l. 6. q. 1. Sed dic cõtra. quia dum illa viuit, non poterit aliã accipere: quia remaneat coniuges etiam separati. j. de diuor. c. 2. sed ea mortua, poterit cũ alia contrahere, qui remansit in seculo in prædicto casu. j. de secun. nup. Sed cõtra istã decisionẽ oppo. & videtur, q nõ debeamus expectare mortẽ naturalẽ huius profitentis: sed sufficiat ciuilis, quæ inducitur per ingressum, vt dixi. quia mors ciuilis æquã paratur naturali, vt l. Deo nobis. C. de epi. & cle. ff. de don. inter vi. & vxor. l. sed si mors. de sup. negli. pra. c. si eps. lib. 6. & maxime videtur bona ista æquiparatio in casu nostro: in quo expectatio mortis naturalis non põt aliquid addere ad ciuilem inductam per ingressum religionis: ynde, cũ eundem effectum importet mors ciuilis, quẽ importat naturalis: frustra istum euentum expectamus, iuxta theoricã. Dy. in l. ex ea parte. s. insulam. de verb. obl. fo. dic.

4 ¶ qd mors ciuilis non equiparatur naturali: nisi in casibus expressis in iure, vt no. Io. An. in d. c. susceptũ. de rescrip. lib. 6. nã iura naturalia efficaciora sunt ciuilibus, vt Insti. de iure na. gen. & ciui. s. fed naturalia. p mortẽ. n. naturalem soluitur lex coniugij: nõ per mortẽ. 7. q. 1. ca. sicut. in Authen. de nup. s. disponat. colla. 3. & de ista materia, an mors ciuilis æquiparatur naturali: refert hic Io. An. distinctionẽ Dy. in d. s. iululam. & Pe. de Bel. in d. l. Deo nobis. Ego remitto te ad no. per Moderniores in d. l. Gallus. per Bar. & Bal. & tetigi. s. de testa. in rub. vbi posui q. de testa. an confirmetur morte ciuili, sicut naturali. & vtrũ illa conditio [si decesserit] & c. apposita in cõtractibus, vel vltimis voluntatibus verificetur p mortem ciuilem. de hoc etiã per Archi. in d. c. susceptũ. ¶ Querit Io. An. qd si hie, qd senes, & steriles, reliquo proficiente, pñt remanere in seculo, promittẽdo castitatẽ. quid ergo si mortuo proficiente, ista veniat cõtra pffessionẽ, matrimoniu cũ alio contrahendo: an teneat matrimoniu? vr, quod sic. quia nullum votũ, vel pmissio continentia dirimit matrimoniu post contractum: nisi fit solenizatũ sacri ordinis susceptione, vel pffessione, vt j. de vo. c. 1. lib. 6. Contrariũ determinat hic Io. An. Non ob. c. 1. de vo. quia ibi non reperitur solenizatũ votum remanentis in seculo vllõ modo: hic verò solenizatũ votũ huius remanentis p pffessionem alterius ingrediẽtis. quia vir & vxor cõicãt sibi actiones. 3. o. q. 4. c. si qd vnus. similiter dicimus in vxore ordinati: vt eo mortuo, nõ teneat mñimonia ab ea contractũ, postq continentia promisit. 3. 2. di. c. feriatim. & hæc opi. tenet Gof. & Host. alij tñ dicunt, qd Pe. de Anch. sup. 3. Decr. HHHH 2 non

non ex toto: sed ex constitutione Ecclesie dissoluitur tale matrimonium: super quo vide, quod no. 28. dist. c. si se.

ADDITIO.

In latam culpam. Ne excusantur a dolo propter imperitiam. l. 2. ff. quod quisq; in. & ibi do. Alex. in l. si quis id quod. de iu. omnium iu. Idem Ale. post Ang. in l. quod Nerua. de positi.

SVMMAE.

- 1 Coniugatus non potest promoueri ad sacros: nisi vxor voueat continentiam.
2 Coniugatus an possit promoueri ad minores ordines: quod non.
3 Vxor coniugati, qui vult ordinari ad sacros, debet virum absoluerre: & promittere continentiam.

Coniugatus. Not. qd coniugatus non potest promoueri ad sacros, vbi vxor voueat continentiam. & quod hic dicitur in coniugato, intellige idem in sponsa de presentia, quia sponsus non potest ordinari. si autem ordinatur ad sacros: an sint soluta sponsalia: sicut soluantur per ingressum. vt j. c. ex publico. dic. vt no. j. eod. c. 1. lib. 6. & j. c. ex parte. 2. Quare rit glo. 1. hic prohibet coniugatum promoueri ad sacros. sed an poterit promoueri ad minores ordines: arguit, qd sic, & determinat, qd non possit et ad minores promoueri. No ob. iste tex. quia sacer ordo sumit hic largere de quo. 3. 2. dist. in summa. & pro opi. glo. facit c. nullus. de tempo. ordi. lib. 6. patet, qd tunc promoueri potest ad minores, qm vult ad sacros accedere. an autem continentia exigi debeat a coniugato, qui promouetur ad minores, not. 27. dist. c. eps benedictus. & tenet hic Io. An. qd sic. Secundo querit gl. df hic, qd vxor coniugati, qui vult ordinari ad sacros, debet virum absoluerre, & promittere continentiam. sed nunquid hoc non sufficiat absq; ingressu religionis. vt qd non. quia in professione alterius coniugatorum dicimus alterum profiteri debere, & ingredi oportet, vt sup. c. prox. in volente profiteri: Alij dicunt, qd idem in volente ordinari, quod in volente profiteri: Alij dicunt, qd in ordinando ad sacros, est illud speciale. videlicet qd sufficiat vxorem eius promittere continentiam: & istud est in his, qui conuertuntur, vt in c. supra prox. & hoc placet Ioan. 28. dist. c. quia sunt. & p istud c. addit Abbas rone: quia vir tenetur vxori hoc casu in necessarijs prouidere. 3. 1. dist. c. omnino. ad qd non tenet, si religionem profitetur. Item tenetur illam corrigere. de iure iuran. c. que ad modum. in fine. sed Tancredus, & Host. tenet, qd vxor ordinandi (si iuuenis est) necesse habet religionem intrare. & mouetur Host. quia si marito religionem intrante, ipsa tenetur ingredi: multo fortius, cum se fecerit ordinari. quia magis suspectus est ordinatus, quam professus. quia ille facilius potest ad ipsam accedere: & accedens, forsitan non habebit repulsum. de fil. presby. c. literas. de cohab. cler. c. 1. & c. clericos. Io. An. fatis aequum videtur distinguendum, an mulier sit iuuenis, & suspecta: an iuuenis, sed non suspecta. primo casu semper compellitur. secundo, si est vxor profitendi, etiam compellatur, propter rone, de qua infra eo. c. ad apostolicam. & c. significauit. Si vxor est ordinandi, sufficit, qd voueat: saluo, quod de episcopi vxore dicitur. j. c. proximi.

SVMMAE.

- 1 Vxoratus in episcopum promoueri non potest: nisi vxor eius religionem ingrediatur. Et quid si sit vetula. nu. 2.
2 Vxoratus si electus est in Cardinalem: an eius vxor debeat ingredi monasterium.

Sane. Vxoratus in episcopum promoueri non potest: nisi vxor eius religionem profiteatur. communis diuisio. secunda ibi [fraternitati.] Querit glo. fin. Vtrum illud sit verum, quod de vxore ordinandi in episcopum dicitur, si vxor eius sit vetula: vt necesse habeat ingredi. videtur, qd in vetula sufficiat votum castitatis. sicut dicitur de vxore sterili proficiente sup. eod. c.

cum sis. glo. tenet contrarium. & qd speciale sit in vxore promouendi in episcopum: vt omnino vxor eius, etiam vetula, debeat profiteri, & ingredi religionem. Ratio autem specialitatis non tam propter excellentiam dignitatis, quam propter imminentiā periculi euitandi: forsitan enim nimis visitaret episcopum eius vxor, si remaneret in seculo: & alijs mulieribus sociata pro multis intercederet contra iustitiam per ditione parentum: & similia contingere possent. quae sunt praecauenda. de seruis non ord. c. 1. & infert ista ratio idem esse, si primò qd religionem eēt ingressus, vxore sene in seculo remanente, & castitatem promittente: postea ex interuallo in episcopum promoueri contingat: non enim poterit, nisi vxor illa ingrediatur: vt sic ex noua causa augeatur eius oblatio iam contracta. Circa praedicta querit Ioan. And. Quid de vxore Cardinalis. dicit, qd si est episcopus, habet locum illud c. si promouendus in Cardinalem non est episcopus, Papa, qui solus promouet Cardinales, ipse prouideat: & rationibus praedictis honestū esse idem seruari, qd de episcopis. & sic dicit Io. An. tempore suo factum fuisse.

SVMMAE.

- 1 Sponsus potest petere sponsam suam, vt cogatur sibi exhibere maritalem affectum.
2 Delegatus Papae potest excommunicare post sententiam.
3 Probatio omnis vincitur, si aspectus contrarium testificatur.
4 Terminus duorum mensium statuitur ad ingressum: vt ingrediatur, & profiteatur: aut cum sponso redeat. an iste terminus possit per iudicem arctari, vel abbreviari. nu. 9.
5 Dilationem qui consequitur a iure, debet idonee cauere.
6 Ius diuersum statuitur in matrimonio consummato per copulam carnalem: & aliud in non consummato.
7 Statuto cauetur, quod vxore praemortua, maritus lucretur certam partem dotis. quidam desponsauit vnā per verba de praesenti: & soluta dote, ante carnalem copulam sponsa decessit: an sponsus lucrabitur illam dotem.
8 Excommunicatus pro manifesta offensa in spiritualibus absoluitur cum cautione.
9 Sponsus ingressus religionem, si intra terminum non fecit professio-nem: an possit eam postea facere, contradicente sponsa.
10 Papa an possit dispensare, quod viuente sponsa, de praesenti non cogita, sponsus possit cum alia contrahere.
11 Testator reliquit vxorem suam usufructuariam omnium bonorum suorum, donec honeste, & caste vixerit, & vidualem vitam seruauerit: vxor obtulit se cuidam monasterio, & assumpsit velum religionis: an dicatur vidualiter viuere.

EX publico. Sponsa de praesenti non cognita, que dicit se religionem ingredi velle: compellitur infra certum tempus religionem profiteri: vel adherere marito. primò narrat factum. secunda ibi [caterum] mulieri petenti dat iudicem. tertio soluit obstaculum, ibi [sanè.] Not. primò, qd sponsus potest petere sponsam suam, vt cogatur sibi exhibere maritalem affectum: & an possessoriu comperat inter sponsos. dic. vt s. de rest. spo. c. ex parte. & est hoc vtile scire. quia quaeque sponsi, vel sponsa se inuicem petunt. quod possunt, agendo petitorie sine dubio, vt in isto c. cum si nisi essent sponsalia imperfecta ratione aetatis, respectu carnalis copulae: quo casu non videtur, quod sponsus possit puellam desponsatam petere penes eum morari: nec lucrum dotis consequi: vel fructuum, quos lucratur, matrimonio consummato. quod dic. vt not. in l. si ante. ff. solu. matri. & l. an in patrem. ff. quod fal. tu. au. quid autem iuris sit, si sponsus sponsam non per iudicem petat: sed violenter capiat. videtur, quod priuetur iure suo, per l. si quis in tantam. C. vnde vi. vide circa hoc quod not. 27. quast. 2. §. ex his. & l. Deo nobis. de episc. & cler. Secundo not. qd quod post sententiam

tiam potest delegatus Papae excommunicare. de quo. s. de offic. deleg. c. quarentino. nō tñ ex tex. colligitur, qd iste episcopus Veronen. fuerit delegatus Papae. Tertio no. qd post sententiam ista mulier exceptio volebat ingredi: & sic exceptionem peremptoriam opponebat post sententiam. quod non vñ permissum, vt C. sententiam re. nō possit. peremptorias. Sed dic. qd ista exceptio nō impugnat sententiam, tāquam male latam: sed quādam facultatē a iure concessam condēnato referuat. si potestatem ingrediēdi: sicut qm vnū est in obligatione, & aliud in solutione, ex dispositione iuris potest illud solui post sententiam, et si de tali beneficio nulla fiat mentio in sententia, vt l. miles. §. pen. ff. de re iudic. & l. ex diuerso. §. si in iudicio. ff. solu. matri. & tetigi. s. de emp. & vedi. c. cū dilecti. Quarto no. qd ista mulier dicebat se incognita: & tñ accesserat ad domum viri, vt patet in ver. rediens. Vtrum ergo sibi sit credendum. dic. qd aut per aspectum corporis apparet de integritate: & ei standū est. qd quia omnis probatio vincitur, si aspectus contrariū testificatur. 25. q. & c. quod aut interrogasti. aut non apparet (quia erat quēdam vidua): & tunc aut transducta ad domum viri: & praesumitur cognita. aut non erat transducta: & non praesumitur. 27. q. 2. c. priusquam. & qd no. de despon. impu. c. cōtinebatur. Quinto no. qd statuitur terminus duorum mensium ad ingressum: que accipere cum effectu. vt ingrediatur, & profiteatur. nam p simpliciter ingressum non esset sponsus plene cōsultum. qui forsitan iuuenis est: nec potest diutius expectare. & hęc causa forte mouet Papam ad restrictionē anni, qui datur ad probandum titu. j. c. ad apostolicā. Sexto no. qd ille, qui consequitur dilationē a iure, debet idonee cauere. de quo in l. quoties. C. de preci. Imper. offe. facit l. si cum militi. §. si. de compen. & l. in omnibus. de iudi. Septimo no. qd solutis sponsalibus, ex iuris dispositio ne vterq; debet restituere alteri, quod accepit: non habet ergo locum poena arrarum, de qua in c. gemma. de spon. & C. de sponsa. l. si. an aut dotem habeat iute, qui repetit dotē datam. dic. vt l. dabimus. & l. se q. ff. de priuile. credi. qm aut soluitur sponsalia. quia pronunciat nulla, rōne parentela; vel alia: an possit repeti dos data dicto casu. dic. vt not. in l. & si contra. C. de ince. nup. & Insti. de nup. Octauo not. in ver. sanè. qd diuersum ius statuitur in matrimonio consummato per copulam carnalem: & aliud in non consummato. Cuius gratia incidenter querit. Per Italiam cōiter sunt statuta, qd vxore praemortua, maritus lucret certam partē dotis: modò pone, quod quidā desponsauit vnā per verba de praesenti: & soluta dote, ante carnalem copulam sponsa decessit: an sponsus lucrabitur illam partem. videtur, qd non, per rōnem praedictam. Itē plures sunt differentiae inter maritum, & sponsum, vt dixi. s. eo. c. 2. praecceptor meus tenet contrariū in l. Deo nobis. de episc. & cler. si aut non moritur: sed religionem ingreditur. tex. ille facit, qd nihil lucrabitur: quasi statutum debeat intelligi de morte naturali, non ciuili, vt dictum est. s. eo. c. cum sis. & de a ista qōne vide p Cy. in l. nō sine. C. de bo. quae lib. 2. Nono no. qd ista erat excommunicata, quia nō paruērat sententia: & sic manifesta offensa: & tñ mādatur absolui, praetita cautione, contra. c. ex parte. de verb. sig. So. dicit Abb. qd excōi catus p manifesta offensa in spiritualibus absoluitur cū cautione: de quo per Io. An. s. de preb. c. pro illorū. super gl. pen. Decimo no. in ver. sanè. qd Papa interpretat euangelium: ergo cauetur non licere viro, & c. de quo Math. 5. standū est ergo interpretationi sacri eloquij. i. Papae, vt Dei, cuius vice in terris fungitur. 19. dist. per totū. Ad ep̄m. n. recurritur in dubijs, ad que spectat interpretatio. j. qui filij sint leg. c. p. uenue rabilē. §. rōnibus secūdum Host. Querit gl. pe. Vtrū iste terminus duorum mensium sit adeo praesice seruandus, qd non possit per iudicē arctari, vel prorogari, tenet glo. qd possit ex cā arctari, & prorogari. idem tenet Inn. nā Papa ex cā limitat hoc tps annale ad pbationem: quia carnis stimulus non potest vir resistere: mutare tñ istū terminum non debet iudex

sine magna, & vrgenti cā, vt l. 4. §. si qd. ff. de iudi. & vide omnino, qd no. Bart. in l. 1. ff. de iure deli. Secundo qro. Nūquid si intra terminum non fecit professionem, possit facere eam postea, contradicente sponsa, tenet glo. qd sic. pro qua facit j. de pben. c. si tibi absentis. lib. 6. & in hoc oēs concordat, sū lo. An. & aduerte quia tex. iste loquitur, cū sponsus petebat sponsam, contradicendo ingressui: quo casu annalis dilatio coarctatur ad duos menses, vt hic. Si aut sponsus consensisset ingressui: tunc sponsa habet probationis annū: postq; intelligitur professā. s. ti. 1. c. statuimus. sed nō post istum terminū duorū mensium. qd est verū, si infra terminum non esset ingressa monasteriū: sed si est ingressa, & tacuit vsque ad finē termini: non absurdū esset dicere, qd lapsus duorū mensiū inducit tacitā professionē: quasi per assumptionem habitus cū perseverantia professio inducatur: sicut p lapsum anni. vt sic dilatio ex cā limitata eundē producat effectum, que dilatio integra, vt ar. l. siue pars. C. de dila. Tertio quero. Quidā princeps petebat ab Innocentio Papa, vt viuente sponsa de presentia non cognita, dispensaret, qd possit cū alia contrahere: queritur, vtrū possit. glo. si. tenet, qd licet matrimoniu consummatū carnali copula Papa non possit dissoluere: tñ non consummatū dissoluere potest. rō est, vt dicit. quia non cōsummatū dissoluere, sortitur naturā ex cōstitutione Ecclesie: sed consummatū ex cōstitutione diuina, & euangelica. hanc rōnem impugnat Hosti. nā sū eū, etiā circa matrimoniu consummatum Ecclesia facit suas cōstitutiones. de di. c. gaudeamus. & c. quantō. & ante incarnationē Christi matrimoniu erat verū sacramentū: & tunc consummabatur per copulā, sicut hodie. qm ergo potuit fortiri formam ex cōstitutione Ecclesie, quae tunc non erat. prius enim persona, q̄ ratio & c. de iure co. l. quidam. imō videtur potius Ecclesiam firmari p matrimonium, q̄ econuerso per significata. de quibus de biga. c. debitum. dicit ergo Host. qd non matrimonium, sed ratificatio matrimonij firmatur cōstitutione Ecclesie: ppter virtutem bapt. sū: quā virtutē ratificationis (q̄ est, qd alter altero viuente non possit cōtrahere) potest Papa tollere. vel circa ipsam in aliquibus dispensare, vt pal. c. quantō. cōsummatio verò pcedit de iure naturali. Insti. de iure natu. in prin. & cōsistit in facto. quod ex quo factū est, nequit non fuisse. ff. de cap. l. in bello. §. si. & l. 1. C. de rap. virg. vbi castitas corrupta restitui nō potest. dicit etiā nō improbabiler dici posse, qd cū circa impedimenta matrimonij restringenda, & laxanda potest restat habeat Ecclesia. j. de cōsan. & affi. l. nō debet. statuer potuit, qd hic dicit. & de vnus professio, & de alijs contracti. & si qras, vñ venit tanta ptas Ecclesie. remittit ad not. de transla. c. 1. 2. & 3. nam etiam de ptate ordinata circa matrimoniu non consummatū facere cōstitutiones potest. & sit rō, q̄ habetur. 27. q. 2. c. quā ppter. quia cum p illud designet charitas, q̄ est inter Deū, & iustā animā. de biga. c. debitū. nū absurdū, si talis possit religionē intrare, p quā illud significatū non minuitur: sed potius auget. nec violat votū, q̄ cōmutat in melius. j. de voto. c. scriptura. ad quod designandum Virgo gloriosa (licet fuerit vera sponsa Ioseph) vero Deo matrimonialiter iuncta fuit. 27. q. 2. c. beata Maria. & §. cū ergo. vñ circa non consummatū potest statuerre Ecclesia quicquid placet: dum tñ subsit causa iusta: & hoc vult finis huius. c. In matrimonio verò consummato fieri nō potest, quin per ipsum repraesentetur conformitas carnis inter Christum, & Ecclesiam. vt d. c. debitum. que nullatenus rumpi potest. nā si per religionem istud rumpi posset, esset conformitatis violator, secundum Hostien. qui hoc prolixius profequitur in summa eod. titu. §. fina. ver. sed quare magis. & de hoc etiam per Archi. in d. cap. quapropter. vbi tenet idem, quod glo. hic. Quarto ultra Docto. quero de tali questione. Quidam reliquit vxorem usufructuariam omnium bonorum suorum, donec honeste, & iuste vixerit, & vidualem vitam seruauerit: si ergo ista domina obtulit se cuidam monasterio. de Anch. sup. 3. Decr. HHHH 3 rio,

rio, & assumpsit velum religionis: quæro utrū dicatur vidua- liter viuere. certū est enim, q̄ viuūt castē, & honestē: sed non vidualiter. quia dicitur sponsa Christi: & mortua mundo. 16 q. 1. c. placuit. contrariū determinat Doct. meus, scilicet q̄ habere debeat, sicut prius, vt l. Deo nobis. ad fi. C. de epi. & cleri. vbi distinguit de triplici castitate. facit 44. distin. c. vidua. & ibi per Archi.

ADDITIO.

1 Debo. quæ lib. adde tu etiam per Sali. de don. ante nup. l. cum in te.

S U M M A E.

- 1 Legatum si factum fuerit uxori, donec vidua steterit: si stat vidua, & incontinenter viuit, perdit legatum.
2 Coniugatorum alter potest in seculo remanere, alio transeunte ad religionem: si non est presumptio incontinentie.
3 Filius natus ex ingresso religionem, & uxore dimissa in seculo post promissam continentiam: an censetur legitimus.
4 Promissio continentie ab uxore, quæ remanet in seculo, qualiter debeat recipi.
5 Uxor si consentit professioni mariti: nec alter proficitur: nec habitum suscipit: nec etiam continentiam promittit. an teneat votum mariti.

Vxoratus. Summa, vt s. eo. c. cum sis. & prima pars prohibet p hospitalarios sancti Ioannis recipi vxoratum sine vxoris licentia. secundò prohibet per ipsos recipi mulieres. secunda ibi [nullus.] iterum prima distinguit qualitatē vxoris, licentiam dantis. s̄m membrum ibi [si autē.] ¶ No. primò, q̄ sunt paria transire ad secunda vota: vel incontinenter viuere, & est ¶ arg. q̄ si legatum factum sit vxori, do nec vidua steterit: si stat vidua, & incontinenter viuit, & debeat priuari legato: & fortè oēs pœnas, quas patitur, quæ se cūdò nubūt. quās vide. C. de secundis nup. eadē pœnas patitur, quæ non nubūt: sed incontinenter viuūt. quia nō debet plus habere luxuria, quàm castitas. ff. de dona. inter virum, & vxor. l. 3. post prin. vide quod no. in l. cū mulier. §. cum pro poneretur. ff. ad Trebel. ¶ Secundò no. ¶ q̄ alter coniugatorum pōt in seculo remanere: alio transeunte ad religionem, si non est p̄sumptio incontinentiæ. Sed pone, ¶ q̄ his, quæ hic dicuntur, diligenter obseruatis, ille, qui transiuit, vxorē dimissam in seculo post promissam ab ea cōtinētiā cognouit, & filiū procreauit: an erit legitimus. eadē pōt fieri q̄ filio in promotio in ep̄m, qui cognouit vxorem post professio nē: durū est dicere, q̄ nati sint spurij: cum matrimoniū p̄cesserit efficac: licet modò inefficax p ingressum. Itē qualibet res reuertitur de facili ad naturā suā. & cum professionis vinculum sit indultū à iure positio: non videtur tutū dicere, q̄ titulus matrimonij exigatur. nā matrimoniū est de iure naturali: nec potest effici infectum, vt dixi. s. c. prox. & Insti. de iure natu gen. & ci. in prin. & §. sed naturalia. facit ff. de pac. l. si vnus. §. pactus ne peteret. & l. filio quem pater. ff. de libe. & posthu. & est vtilis ista inuestigatio: vtrū tales sint legitimi, vel spurij propter iura agnationis, à quibus spurij non legitimi repelluntur. Item propter ius promotionis. Inno. j. eo. c. dudam. tenet, q̄ nati etiam post emissum votū continentia à coniugibus essent illegitimi. & idem not. §. 1. dist. c. ministri. ¶ Tertiò no. ¶ qualiter debet recipi promissio continentia ab vxore, quæ remanet in seculo. debet enim recipi in conspectu ecclesiæ. idem est, si in secreto possit ecclesiæ fieri de hoc fides: & dummodo auctoritas epi interuenerit. quia nec aliter fieri debet: cum ad ipsum spectet talia prouidere, arg. de consang. c. 1. secundū Hof. & c. ¶ Quærit glo. ¶ si vxor consentit professioni mariti: nec aliter proficit: nec habitum suscipit: nec etiam continentia promittit: an teneat votum mariti. tenet glo. q̄ illa non possit eum repetere, propter consensum accommodatum: nec ille pos-

fit exire: sed ad hoc ob. plura. c. quibus responde, vt in glo. cui concor. Inno. s. e. c. quidam. vide qd dixi. s. c. 1. & plene de hoc statim dicam. j. c. prox.

ADDITIO.

1 Et incontinenter viuit. adde videndum Sali. & Doct. in l. fideicommissum. C. de fidei.

S U M M A E.

- 1 Professus religionem de consensu vxoris in seculo remanentis, si vxori fuerit restitutus, ea mortua ad monasteriū redire compellitur.
2 Diuersitas qualiter ad concordiam reducatur.

EX parte ¶ Professus religionem de consensu vxoris in seculo remanentis si vxori fuerit restitutus: ea mortua ad monasteriū redire cōpellitur. prima pars ponit querelam. secūda dat iudicem. ibi [quia verò] & quia istud c. v̄ cōtrarium multis alijs, quæ videntur velle, q̄ non cogatur redire, vt c. quidā, & j. c. placet. cum simili. ¶ ¶ Quæritur, qualiter hæc diuersitas ad concordia reducatur. Io. And. post Pet. & Abb. Egi. & Gui. apertius sic distinguit. aut matrimoniū non est consummatū: aut est consummatum. primo casu ambo, vel alter, etiam inuito reliquo, possunt ad religionem transire. s. eo. c. verū. & c. ex publico. Si est consummatum: aut ambo volunt conuerti: aut alter tantū. si ambo, possunt. s. eod. c. cū sis. & c. vxoratus. & infra c. ad apostolicam. Si vnus tantum vult ingredi: tunc dic, q̄ aut alter ignorat: aut scit, & contradicit: aut scit, & tacet, vel dissimulat: aut scit, & vouet, sed nō proficitur: aut etiam proficitur. primo casu. q̄n alter ignorat, non tenet ingressus: & de monasterio reuocatur. j. cap. placet. Idem & fortius in secundo casu, q̄n scit, & contradicit. s. eo. c. quidam. & his duobus casibus reuocatus de monasterio, mortuo reuocante, non cogitur ad religionem reuerti: vt prædictis iuribus. & ratio in eis patet. In tertio casu, q̄n scit, & dissimulat, putant Pet. & Abb. q̄ possit illū reuocare: cum etiā id possit, si consensisset expressē: nisi contententiā vouisset, vt s. c. 1. si tñ non reuocat, mortuo dissimulante: non poterit ille redire. sic intelligitur c. 1. proximo. & in quarto casu, q̄n consentit, subdistingue. quia aut inuitus: aut per dolū: aut sponte. si inuitus, non tenet ingressus. j. eo. c. accedens. cū concor. si per dolum, vel sponte cōsensit, nec vouit: & reuocatur ingressus. s. c. 1. saltem p officium iudicis, si sponte cōsensit, vt hic, & ibi no. vel ad petitionē dolum passi. j. c. veniens. vbi mulier reuocasset maritū, si nō fuisset adulterata: sed si nō reuocet mortuo reliquo, nō poterit ad seculū reuerti. qd si fecerit, est reuocandus ad monasteriū, vt hic, & qd minus d̄ s. c. 1. hic supplet: ibi. n. solū fuerat quæsitū, an reuocandus esset ad cōiugē: hic plus q̄rebat, an ea mortua, posset contrahere. In quinto casu, cum cōsensit, & vouit subdistingue: aut est senex: & tūc poterit in seculo remanere. s. c. prox. & c. cū sis. aut est iuuenis: & tūc dēt cōpelli: vt in tret monasteriū. vt j. c. significauit. & sic intelligat canō, quē allegat hic gl. 33. q. §. qui vxorem. Sextus casus, quando consentit, & proficitur, expeditus est s. vbi verò non vult profiteri: sed ordinari. dic, vt s. cap. coniugatus. & c. seq.

S U M M A E.

- 1 Transitus, qui non tenet propter certum impedimentum: tali impedimento sublato de medio, confirmatur.
2 Ingressus vt confirmetur per remotionem obstaculi, requiritur, quod per annum, & plus steterit in monasterio.
3 Expressio inutilis à principio postea per remotionem obstaculi confirmatur.

Consult. Si coniuges profitentur religionem: altero mortuo, alter ad seculum redire non pōt. vel secundū aliā lecturam. professus religionem de consensu vxoris in seculo remanen-

remanentis, ea mortua ad seculum redire non pōt. cōis diuisio. secunda ibi [consultationi.] ¶ No. primò, ¶ q̄ transitus, q̄ non tenet ppter certū impedimentū: tali impedimento sublato de medio, confirmatur. & credo vt ex nunc: non vt ex tunc. quia deficit extremū à quo. & sic non pōt trahi fictio ad istud tempus, iuxta theoricam Bart. in l. si is qui pro emptore. ff. de vsuca. ¶ Secundò not. q̄ dicit [p annum, & amplius morā faciens] & c. ¶ q̄ ad hoc vt iste ingressus cōfirmet per remotionē obstaculi, requiritur, quod p annū, & plus steterit in monasterio: vt iste ingressus inualidus regulet: secun dū quod regulatur ingressus abstractus ab omni impedimēto: vt sicut ille habet tacitē annū probationis: ita & iste. & in casu, quo ille non haberet, nec iste, vt j. dicā. ¶ Tertiò not. q̄ sicut valida expressio à principio dirimit matrimoniū post cōtractum, vt j. de voto. c. 1. lib. 6. ¶ ita inutilis à principio, sed postea p remotionē obstaculi confirmatur. ¶ Oppo. contra illud c. de c. placet. j. e. cum si. So. dicit glo. 1. istius vxor, quæ erat senex, cōsensit ingressui mariti: vel promisit vitam mutare. Pet. & Abb. intelligunt hoc c. q̄n vxor non consensit expressē, vt sentit glo. sed q̄ ea sciente, & tacente, religionē proficitur. q̄ si prius moriatur, q̄ reuocet, ille manet monachus. vel aliter, s̄m gl. iste post mortem vxoris habuit ratum ingressum suum: & si loquimur de ratificatione expressa. iste intellectus procedit sine dubio: sed in ratificatione tacita est maius dubium. pone. n. q̄ maritus in vita, ignorante, vel tacēte vxore, ingressus est religionē: vxor deinde morit, eo ignorante: an per talē obitum confirmetur ingressus viri. Inno. dicit, q̄ sic, tali rōne: separando em se ab vxore voluntaria. s. c. ex parte. vel inuita. s. eo. c. quidā. semper p̄sumitur uoluisse mutare seculū, quod propositum tolemnizatum fuit p susceptionem habitus: nisi vxor impediret, per not. s. tit. 1. c. significatū. & c. consulti. sublato ergo impedimento per mortem coniugis, statim solēnizatum fuit votum. vt dicit, nō pōderetur hæc scientia, vel opinio: sed rei veritas, vt j. c. placet. nec dicere pōt, q̄ morā fecit in monasterio, credens vxorem viuere, ad quam redire volebat: quia in hoc allegaret turpitudinem suā: & per consequens esset repellendus. s. de donatio. c. inter dilectos. & hoc dicit esse verum, q̄n p̄cessit expressa, vel tacita professio impedita teantūmodo ppter vinculum coniugis. si aut non p̄cessit professio tacita, vel expressa: sed ingressus est cum protestatione, q̄ non intrat intentione mutandi vitam: sed probandi regulā: tunc per mortem vxoris tantum nō ratificatur ingressus: sed per lapsum temporis p̄bationis. rationem huius dixi. s. in secundò not. refert tñ Innoc. quosdā fortè melius dicere: videlicet, q̄ in gressus vxore inuita: licet ea mortua, ibi maneat, hæc ignorans non ratificet ingressum, per rōnem, quæ redditur in matrimonio carnali. infra de eo qui duxit. c. 1. & dicit Io. And. q̄ hoc potest esse verū: cum mulier cōtradixit ingressui: sed cum simulat, vel consentit, nō vouet sit vera prima opi. Inno. de qua. s. plus est enim expressē contradicere, & c. de bapti. c. maiores. de simo. c. sicut tuis. facit. j. de voto. c. 2.

S U M M A E.

- 1 Coniunx, quæ continentiam vouit, tenetur reddere debitum coniugi, licet ad tempus voto consenserit.

Charissimus. ¶ Coniunx, quæ continentiam vouit, tenetur reddere debitum coniugi: licet ad tempus voto consenserit. ¶ No. primò quod ad tempus vir iste cōsensit vxori: nec valet iste consensus, quominus possit penitere: quid ergo si perpetuò cōsensisset: nec vouisset. v̄ velle glo. q̄ sufficiat, q̄ vir, & vxor p̄nt vouere continentia, ieiunando in domo, vt in glo. videas. quomodo aut facilius votum coniugatorum impediatur vsu matrimonij, & non matrimonium contrahendum, dicam post Io. An. j. c. dudum.

S U M M A E.

- 1 Maritus, qui mortuus credebatur, rediens ad domū, recuperat vxorem: quæ etiam mutauit statum in melius.
2 Promissio eadem potest pro parte valere, & pro parte non.
3 Sententia potest pro parte valere, & pro parte non, quando habet diuersa capitula.
4 Marito iuvene absente, si vxor monasterium ingrediatur: reuersus postea maritus, si iuuenis est, necesse habet ipsam repetere, aut profiteri.
5 Maritus si inuita, vel ignorante vxore, se fecerit promoueri ad sacros ordines: an post mortem vxoris cogatur continere.

Placet. Si alter cōiugū, altero ignoratē p̄fiteat religionē: & propter hoc de monasterio reuocatur. illo mortuo, ad monasteriū redire nō cogitur. cōis diuisio. secūda ibi [super quo.] ¶ No. primò, q̄ q̄q; vxor, audita morte mariti, falso rumore prolata, religionem ingreditur. q̄q; verò alteri nubūt. quod an possit. dic, vt not. s. vt lite non cōtest. c. q̄n frequenter. §. porro. & C. de diuor. Authen. qui semel. & ff. de adul. l. miles. §. si mulier. ¶ Secundò no. ¶ q̄ maritus, qui mortuus credebatur, rediens ad domū, recuperat vxorem: quæ etiam mutauit statum in melius. nam in conseruatione iurium alicuius non attenditur credulitas, vel opinio: sed veritas. facit l. nec nos. C. de cap. gesta. n. falsa opi. mortis alterius, rescinduntur veritate detecta. facit l. si. ff. de hære. in litu. & de testa. ru. l. tutoribus. & l. cum pater. §. cū æstimaret. ff. de lega. 2. ¶ Tertiò no. ¶ q̄ eadem promissio pōt pro parte valere, & pro parte nō: nam quò ad promissionē censetur efficax: non quò ad p̄iudicium tertio generandū. facit l. per fundum. ff. de seru. ru. præ. Et inducit hic glo. in arg. ¶ q̄ inia pōt pro parte valere, & p parte non. ¶ quod dicit verū, q̄n habet diuersa capitula: sed vnū solum capitulum non potest pro parte valere, & pro parte nō valere. quod est verum, q̄n illud vnū nō esset separabile: vt in emissionē voti continentia, quod est vnū: & tñ diuiditur, vt hic patet. Itē hoc verū. f. q̄ non pōt sententia in vno capitulo pro parte valere, vt pro parte nō: nisi fuerit appellatum. nam iudex appellationis potest partem cōfirmare, infirmare, & moderari circa idē capitulū connexū, & separatum. quod dic p Hof. s. de rescrip. ca. Raynutius. facit qd no. Io. An. in c. ea quæ. de reg. iur. lib. 6. ¶ Quærit Io. An. d̄ hic, q̄ fuit educa de monasterio per reditum viri. ¶ quid ergo, si vir reuersus ipsam non repetit? dicit, q̄ si est iuuenis, necesse habet repetere, aut profiteri: si sit senex, sufficit, q̄ mittat continentiam. s. eo. c. cū sis. & c. vxoratus. vel fortè in casu, quo sit senex, satis est, q̄ ratificet, & castē viuat in casu huius c. quo vxorem repetit monachatum: sed à principio si fuisset p̄sens ingressui: debuisset continentia promittere, vt in præal. iuribus. Sed qd tunc erit, si viuūt incontinenter. dicit, q̄ cogitur intrare religionem: nec sustinebit epus, q̄, ex quo incontinens est, viuat in seculo. s. eo. c. cū sis. nam quandoque propter delictum cogitur quis religionem ingredi. 34. dist. c. fraternitatis. & de peni. c. tua. secundū Hof. & no. istā q. quid iuris, si ille, q̄ remāsit in seculo nō suspectus, post professionem alterius incontinenter viuat: nam cogitur profiteri. quod nō. ¶ Secundò quæro: ¶ si quis ignorante, vel inuita vxore, se fecerit ad sacros ordines promoueri: nunqd post mortem vxoris cogitur continere? v̄ q̄ non. quia nō cogitur profiteri, vt hic: & in fi. & hoc tenet Gof. s. eo. c. quidā. Io. An. post Inno. & Hof. tenet contrarium: videlicet, q̄ non possit contrahere: & si cōtraxerit, non tenet matrimonium. Nec ob. quod hic d̄. quia aliud hic, q̄ ibi. matrimoniū. n. de iure naturali non impedit promotionē sacrorum ordinū, vt patet in Ecclesia Orientali. 3. 1. dist. c. Nicēna. sola ergo cōstitutio Ecclesiæ impedit talē promoueri. de cleri. cōiu. c. 1. & per totum. cessante igitur impedimēto. i. mortua legitima Pe. de Anch. sup. 3. Decr. H H H H 4 vxore,

vxore, constitutionem seruet: quæ est. q. ordinatus in sacris non contrahat: & si cõtraxerit, non teneat. 84. dist. c. cum in præterito, secus in voto. quia de iure naturali matrimoniu, vel eius vsus impedit voti emissionem: in quo quis ad continentiam astringitur: vt ab omni abstineat muliere. de statu mon. & ideò talis abstinentia, & vsus mrimonij simul esse nõ püt, tanquã incõpãssibilia: ideo &c. j. de bap. c. maiores. est & alia rõ: quia in professione nullus remanet, vel imprimatur character: qui tñ remanet, & imprimatur in ordine: licet collatus fuerit coniugato. & sic mortua vxore, verũ est ipsum esse subdiaconũ: sed nõ est verũ, illum esse professum: rõ rationis est. quia ordo est sacramentũ: sed professio nõ. facit extrauagans, quæ incipit. antiquæ. & quod no. Io. An. in reg. quod semel. de regu. iur. in mercu. ¶ Vltimò no. q. actus inuicilis confirmatur, si venit ad eũ statũ, a quo posset incipere. econuerso verò an vitietur, si venit ad eum statũ, a quo non posset incipere. dic, vt no. Bar. in l. pluribus. §. & si placeat. ff. de verb. obli. per Bart.

ADDITIO.

1 ¶ Et pro parte nõ. Vide latè Io. de Turre cre. in §. itè inter cetera. 2. q. 6.

S V M M A E.

- 1 Continentia præsuntur ratione prouecta etatis.
2 Caro vna non recipit diuisionem.
3 Episcopus non debet dare licentiam volenti ingredi religionem, si timetur de malis moribus vxoris: licet non de incontinentia.

AD apostolicã. Idè dicit, quod c. cũ sis. s. eod. ¶ No. primò, q. rone prouecta etatis præsuntur continetia: cuius cõtrariũ est luxuria, q. est magis reprehensibilis in sene, quã in iuvene. vñ Sene. in decla. Iuuenis luxuriosus peccat: tenex luxuriosus insanit. ¶ Secũdò no. q. vna caro nõ recipit diuisionem. & sic vnitas carnis p copulã profiteri non põt: nisi tota cõsentiat: sed nõ est ita in seruã da continetia. quia põt altera pars (quantũ in ipsa est, & sine præiudicio alterius) seruare continetia, & promittere, vt s. c. proxi. ¶ Querit Io. An. istud c. & similia circa illũ, qui altero profitente, vult in seculo remanere, cõsiderent solũmõ suspiciõnẽ incontinentiã. q. quid ergo, si de incontinentia non timetur illius, quæ remanet in seculo, quia est vetula: sed timetur de aliis malis moribus: nisi sit sub cura mariti, puta, quia erit malã fidei, incantatrix, ebriosa, lena, furatrix, vsuraria, vel his si. dicit Io. An. q. etiã istis casibus eps non debet volenti ingredi dare licentiam: vel eius professio recipi. cum in effectũ eadem sit rõ: ex quò nõ expedit salutem alterutrius. si tñ contra fiat, tenet ipse, q. solemnizatum sit votũ. & hoc ex eo, quia principalius inspicimus in hmõi diuortio fidem thori, q. sit vnũ bonum matrimonium. adde de condi. appo. c. fi. & quod no. Io. An. de diuor. c. de illa. in glo. arg. contra.

S V M M A E.

- 1 Lepra superueniens non dissoluit sponsalia de presenti, sed bene de futuro.
2 Sponsalia de presenti non soluantur: licet alter de coniugatis efficiatur hereticus.
3 Sponsalia de presenti tunc soluantur, quando ex reuelatione diuina alter vult mutare seculum.
4 Inductus ad professionem ex falsa causa, non potest petere, quod hac de causa professio rescindatur.
5 Sponsalia de presenti possunt contrahi per nuncium inter absentes.
6 Sponsalia de presenti licet soluantur per ingressum religionis: non tamen soluantur per habitum religionis, etiam cum proposito seruandã continentiam in domo propria.
7 Sponsalia de presenti an soluantur, si sponsus receperit sacros ordines.

- 8 Sponsus, vel sponsa, si vult fieri eremita: an soluantur sponsalia, quod non.
9 Sponsalia de presenti an soluantur, leproso intrante domum leprosum.

EX parte. Per religionis professionẽ, nõ proposũ castitatis in seculo seruando, solunt sponsalia de presenti. cõis diuisionem. secunda ibi [nos aut] in qua tria facit. quia primò cõtra solutionẽ allegat. secundò soluit ibi [nos tñ] tertio solutionẽ determinat. ibi [porrò.] ¶ No. primò, q. ista mulier accepit velũ cũ bñdictione: lætanijs: cu celebratione Missæ: & alijs. p quos actus si nõ fuisset ista mulier despõsata. dicunt quidã, q. quodlibet istorum sufficeret ad solenizationẽ voti. quod non placet Inn. nisi cum solenitate solita faciat: vel nisi suam voluntatẽ exprimat. remittit ad no. s. tit. 1. c. vidua. per actus igitur in professionibus consuetos interuenire, p fessio inducitur: non p alios, quantacunq; solemnitate adhibitos, vt hic fuit. ¶ Secundò no. q. lepra superueniens non dissoluit sponsalia de presenti: sed bene dissoluit sponsalia de futuro. de quo in glo. pe. & sup. de iureiur. c. quemadmodũ. ¶ Tertio no. q. sponsalia de presenti non soluantur: licet alter de coniugatis efficiatur hereticus. posset tñ ecclesia statuere matrimonium hoc casu dissolui: sic statuit de matrimonio nõ consummato. nam quare aliud cenfeatur de infidelibus, quã de fidelibus, non est ratio: nisi ratificationis, quæ canonica cõstitutione firmatur: supra quã est positus Papa. de concess. præben. c. proposuit. cum si. ¶ Quartò no. q. tñ soluuntur spõsalia de presenti, qñ ex reuelatione diuina alter vult mutare seculum. talis enim reuelatio superat oẽm legem. legitur ad Phil. 4. Papa tñ hic in ver. nos tamẽ. sine distinctione ita (an transeat ex reuelatione diuina, vel non) statuit, sponsalia de presenti dissolui: cũ etiam nec illa iura distinguant. 2. q. 5. c. contulisti. ¶ Quintò no. in ver. quis falsa. q. inducitur ad professionẽ ex falsa causa, non potest petere, q. hac de causa professio rescindatur: cũ sine qualibet tali causa hoc facere potuisset, vt dicit litera hic. tñ rõ est multũ generalis, secundũ quã nõ quã falsa causa vitare dispositionem, qñ sine tali causa celebrari potuisset. quod est falsum. nã, cum ex falsa opinione quis ad disponendum inducitur, dispositio vitiat. vt l. si. ff. de hære. insti. & l. vlt. de exce. do. cũ si. oportet ergo dicere, q. cessatio causæ non liberat obligatũ in hmõi spiritualibus, vt patet in voto. j. de voto. c. magnã. in fi. ibi tñ dñ, q. ex falsitate cãæ talis obligatio facilius comutat. de hoc in gl. falsa. n. & c. j. de cõsang. c. q. circa. ¶ Sextò no. circa prin. q. sponsalia de pñti nõ contrahi per nuncium inter absentes. de quo in glo. 2. & vide, quod no. 64. dist. c. 1. & j. de procura. c. vlt. lib. 6. ¶ Septimò no. in ver. porrò. q. licet sponsalia de pñti soluuntur per religionis ingressum, vt c. ex publico. s. eo. tñ nõ soluuntur p habitum religionis, et cũ pposito seruandã cõtinentiã in domo propria. ¶ Octauò not. q. sponsalia de presenti nõ solũ soluuntur per ingressum: sed et si tali voto se altrinixerit ad obseruantiam regulæ. talis enim promissio, & obligatio ad obseruantiam regulæ cogit vouentem ad ingressum, non obstantibus sponsalibus prius contractis. ¶ Oppo. dñ hic, q. licet ista proposuerit ingredi, & accepit velum: nihilominus cogitur mrimoniũ cõsummare. contra imò videtur, q. non possit, & debeat dirimi, vt j. q. cle. vel vo. c. insinuante. Sol. ibi emisit votum: hic non. vel illa non erat desponsata: sed libera, carens sponso: ita q. facilius psumitur solemnizatio voti, arg. s. tit. 1. c. cõsulti. Inno. dicit, q. hic fuit solemnẽ votũ continentia, nõ professionis. qd votũ non dirimit prius matrimoniu, vt hic: dirimeret tñ posterius. & sic loquitur contrarium. ad hoc facit, qd no. Io. An. post eũ infra de frigi. c. fraternitatis. super ver. alioquin. hæc so. Inno. non placet Host. qui dicit, q. si soleniter vouit: licet votũ nõ dirimat matrimoniu non cõsummatum: tñ propter votum

votum sic solene cogetur religionem ingredi: & tunc erunt soluta sponsalia. & intelligit. Host. votum cõtinentiæ fore solemne, qñ promisit se ingressurã: vel seruaturã circa religionẽ: in cuius signũ recepit velũ solemniter benedictũ. arg. j. c. c. accedens. Idè putat qualitercũque apparet, q. vitam voluit mutare, per testẽs, instrumenta, vel etiã confessionẽ suã tantummodo: sed hoc de confessione contra sponsalia iam contracta non videtur bene dictum, per c. super eo. de eo, q. cog. constan. vx. suz. So. aliud est in matrimonio iã cõsummato: cõtra qd pbatio per confessionẽ etiam vtriusque, non sufficit, vt ibi: sed in sponsalibus secus. nam etiam sine tali confessione põt, si vult, monasterium ingredi despõsatus. vt s. c. 2. & c. ex publico. & vide quod no. j. de rap. c. fi. ¶ Querit gl. q. vtrũ sponsalia de presenti soluantur, si sponsus receperit sacros ordines. tenet glo. q. non. 3. dist. c. si vir. & hoc probatur p extrauagan. Ioan. quæ incipit. antiquæ. & no. de hoc. 27. q. 2. c. desponsatam. & j. de voto. c. vno. lib. 6. plenè per Io. An. & per Host. eo. tit. §. & vtrũ possit. ver. sed qd si maritus. & seq. & ibi tenet, q. talis cogitur ad ingressum religionis, p si. hu. ius. c. & idem tenet hic Pet. sed certè sñ Io. An. tex. ille in fi. non loquitur de eo, qui vouit continentia: hic de eo, qui vouit regulam: quod nõ facit qui promouetur ad sacros. licet em continentiam voueat: non tñ renunciat proprijs, & propriæ voluntati: absurdum enim esset eum cogi ad id, qd non elegit: quare tene in hoc, quod not. Io. An. in c. 1. j. de voto. lib. 6. Non obstat huic rationi. j. c. significauit. quia ibi solenizationem voti vir cõmunicauit vxori vouenti, vel aliter, vt 8 ibi per eum post Inno. ¶ Secundò querit glo. q. an si sponsus, vel sponsa vult effici eremita, soluantur spõsalia. tenet, q. nõ. 9 de quo etiã no. in §. ecce. alleg. in glo. ¶ Tertio querit an soluantur sponsalia de presenti, leproso intrante domũ leprosum. dicit Host. q. si domus est religiosa, planũ est, q. soluatur. si verò non est ibi religio: adhuc dicit æquum, q. si pmitteret illa tria substantialia regulã, scilicet obedientiã, continentiam, & abdicationem proprij: q. soluatur vinculum: cũ leprosi, quasi religiosi esse censentur. de ec. æd. c. 2. & qd ibi p Io. An. Host. non audeat hoc affirmare: cũ non sit iure diffinitum: ideò dicit Papam consulendũ. Io. An. dicit securè tenedũ, per talem ingressum matrimonium nõ dissolui: nisi sit ibi religio approbata: aliàs post contractũ vxoris, etiã leprosus contrahere posset: quod esset absurdum. & hoc probatur in præalleg. extrauag. antiquæ.

ADDITIO.

1 ¶ Sponsalia. Sponsalia quid dicantur: & an possint contrahi ante septennium: & quot modis contrahantur. vide Io. de Tur. cre. in c. vbi non est consensus. 3. o. q. 2.

S V M M A E.

- 1 Maritus factus monachus, a coniuge adultera repeti non potest.
2 Vxor, quæ post copulam carnalem alteri matrimonialiter copulatur: non potest, etiam mortuo marito legitimo, cum isto secundo remanere.
3 Maritus licet possit, inuita vxore adultera, monachari: non tamẽ ad sacros ordinari, in seculo remanendo.

Constitutus. ¶ Maritus factus monachus, a coniuge adultera repeti non põt. primò narrat factũ. secundò dat iudicem. ibi [ideoque.] ¶ No. primò, q. iste acolytus in facie ecclesiæ duxit vxorem: quod potuit, non obstante ordine. de cler. cõi. c. 1. & eo. tit. c. 1. lib. 6. & quid sit dictũ [in facie ecclesiæ] vide quod no. Io. An. in Spe. de clã. despõ. lup rub. ¶ Secundò no. q. ista dña post carnalẽ copulã alteri fuerit matrimonialiter copulata. quod facere nõ debuit: sed potius omnia mala pari, q. huic malo consentire. 3. 2. q. 5. c. ita. ¶ Intantũ iura istud matrimoniu detestantur: q. etiã mortuo marito legitimo, non posset cum isto secũdo remanere.

quod dic, vt j. de eo, q. duxit in ma. c. extuarũ. ¶ Tertio no. q. istum conscientia remordebat. quia fecerat se ordinari ad sacros: ideò habitum assumpsit. Ex hoc collige, q. licet maritus possit, inuita vxore adultera, monachari: non tñ ad sacros ordinari, in seculo remanendo: aliàs non esset ratio, quare magis remorderet eũ conscientia, sic manedõ ordinatus, quã intrando religionẽ. & hoc tenet. Io. An. j. c. veniẽs. vel põt dici, sñ Io. An. q. remordebat eum conscientia. quia exceptio adulterij, quã habebat, poterat replicatione elidi: q. etiã ipse cõmiserat adulterium: sed quia erat occultum, non poterat vxor ipsum iudici probare: ideò quò ad iudicẽ debet absolui: non quò ad Deum. ¶ Oppo. & videtur, q. huic mulieri non debeat ob stare exceptio adulterij: quominus reuocet de monasterio virum suum. nam, postq. in facie ecclesiæ nupsit, ab adulterio excusatur: & primus vir eam recipere tenetur. vt j. de frigi. c. fraternitatis. & de diuor. c. gaudemus. Sol. vt in glo. fi. Io. An. dicit, q. in c. fraternitatis. præcessit sententia separationis: hic nõ. vel si dicas præcessisse, mulier fuit conscia fraudis in sententia interuenientis. argu. ad hoc. j. de clan. despõ. c. fi. vbi mala fides illius, pro quo sententia lata est, per sententiam nõ purgatur. ad c. gaudemus. dic, q. ibi licitè contraxit, sñ suam legem. ¶ Querit quidam duxit vxorẽ: deinde accessit ad curiam, & ibi velut ignotus ordinari passus est, & tandem est in Papam promotus: an poterit ab vxore repeti. dic vt no. 59. dist. c. si quis pecuniã.

S V M M A E.

- 1 Consensus per nimiam importunitatem elicitus non tenet.
2 Vxor, quæ commisit adulterium, non potest maritum de monasterio reuocare.
3 Mulier, quæ consentit viro profiteri volenti, debet certificari, quod & ipsam ingredi oportebit.
4 Exceptio adulterij obstat mulieri, virum de monasterio reuocare volenti.
5 Maritus, qui repetitur, si non vult excipere de adulterio: poterit excipere monasterium.
6 Adulterium commissum in seculo a professo obstat etiam monasterio, si contra ipsum vxor replicat de adulterio.

Veniens. Idem dicit, quod c. s. proxi. & ista dña consensus præbuit fletibus, precibusq; deuicta: q. & fortè ista ratione non tenuit cõsensum per nimiam importunitatem elicitus, vt in c. fin. de rescrip. lib. 6. vel fortè nõ tenuit: quia propter nimiam reuerentiã accõmodatus: quã exhibere tenetur vxor marito. vt l. 1. §. quæ onerãdã. ff. quarum rerũ ac. non da. & no. 2. 2. q. 4. c. vnusquisque. gl. dicit, q. ex eo non tenuit. quia erat iuuenis. ¶ Secundò not. q. mulier, siue vxor, quæ cõmiserit adulteriũ, non potest maritum de monasterio reuocare: imò propter subsequens adulterium mulieris ratificatur ingressus viri. quia quod a principio non valebat, sic etiam confirmatur per mortẽ, vt supra. c. consuluit. ¶ Tertio no. q. vir iste in licentia extorquenda vñ cõmiserit dolũ: dũ dixit [quia nisi sibi] & c. tamẽ adulteriũ mulieris præponderat, & confirmat ingressum viri, vt dixi. gl. tñ dicit, q. dolus adhibitus in huiusmodi spiritualibus non vitiat contractũ. de quo j. c. dudum. ¶ Quarto collige ex verbi. & cum presbyteros exoraret & c. q. mulier, quæ consentit viro, profiteri volenti, debet certificari, q. & ipsam ingredi oportebit. nam ingressus iste, qui venit in quandam consequentiã ad ingressum viri, est inductus merè a iure positiuo. quod q. dem mulier præsumit ignorare: ideò requiritur certificatio. vt in simi. no. Doct. in l. sciendũ. de verb. obli. & s. de foro cõp. c. fi. diligenti. & no. Io. An. j. eod. c. certificauit. ¶ Quintò no. q. exceptio adulterij obstat mulieri, virum de monasterio reuocare volenti. & si intelligas de adulterio notorio, omnia sunt plana. põt igitur vnus coniugatorũ ex alterius adulterio

terio offensus religionē ingredi. 27. quæst. 2. ca. Agathosa. & mortuo taliter profitente, non prohibetur, qui remansit in seculo, contrahere, per reg. Apostoli. mortuo viro &c. infra de fecun. nup. c. penul. & fin. & dicit Io. An. q. licet maritus adultera possit fieri monachus, ea inuita: non tñ poterit fieri subdiaconus, quia vxor professa, illo mortuo, pot contrahere, vt dictum est: sed non vxor ordinati: quæ etiam illo mortuo debet continere. 28. dist. c. quia sunt. 32. dist. c. feriatim. ad quod inuita cogi non debet. 32. q. 1. c. integritas. de hoc j. eo dem. c. dudum. ¶ Quærit glo. dicitur in tex. q. intentio huius mulieris repetitis viri pot elidi exceptione adulterij. ¶ Sed pone, q. maritus, qui repetitur, excipere non vult, dicit glo. q. poterit excipere monasteriū, cui per suam monachū dicta exceptio est quæ sita: imò plus, quia si nollet etiam monasteriū excipere, pot iudex excipere ex officio suo. s. de except. c. exceptis. ff. de postul. l. quos prohibet. circa hoc quæritur: si maritus etiā adulteriū comisit: an exceptio per eū, vel monasteriū proposita contra vxorē poterit elidi replicatione adulterij. ad quod dico, q. de exceptione ab ipso viro proposita non vñ dubium, q. possit. patet ex notatis sup. c. prox. per Io. An. sed de exceptione, quā obijcit monasteriū ex persona professa, dicit Io. An. q. non tollitur per replicationem adulterij, quam proponit mulier, vt in fine glo. quam intelligo de adulterio in monasterio post professionē commissio. quo casu ex tali delicto nō perditur ius quæsitū monasterio, vt l. infulam. §. si. ff. sol. mat. ¶ Sed adulterium commissum in seculo a professo tenet, q. obstat et monasterio, si contra ipsū vxor replicat. licet Gul. Na. dixerit, q. cōpensatio adulterij non habet locū, qñ secundus adulterans licitē mutauerat statum. alleg. ff. de nuno. l. si ex causa. §. Papinianus. nam ex tali mutatione vñ esse nouus homo. ff. de adimen. lega. l. si feruus legatus. §. vlt. Sed tene, q. possit replicari & alio inuito, aliū profiteri non posse, cum ambo adulteriū commiserunt. quia dicto casu mutua ieruitus inter eos non perditur: imò plus, secundū Host. si vxor, cōtra quam de adulterio excipitur, replicat de adulterio viri iam professa: qd est etiā commississe in seculo (& ipse hoc confitetur) q. standū est eius professioni: & maritus de monasterio educetur. creditur. n. in hoc casu confessioni coniugum: quamuis non crederetur, si ageretur de fœdere coniugij. j. de eo, qui cogno. con. lan. vxo. iur. c. su per eo. & videtur casus de rap. c. pen. remittit etiam Hostiē. ad summam de eo, qui cog. con. lang. §. si. ver. vnde videtur q. bonus. & ver. seq.

S V M M A E.

- 1 Uxor maritum professum repetit, non obstante licentia profitendi ab ea per metum extorta.
2 Mulier post consensum accommodatum viro religionem ingresso, si moram trahit in religiosa domo, conuersione non facta, & habitu non mutato: an ex hoc videatur reliquisse seculum.

Accedens. ¶ Vxor maritum professum repetit, non obstat licentia profitendi ab ea per metum extorta. & differt istud c. a precedenti, quia hic metus: ibi dolus, & blandiciæ induxerunt dñam ad præbendū cōsensum. ¶ No. primò, q. ista dña post consensum accommodatum viro religionem ingresso, moram trahit in religiosa domo, conuersione non facta, & habitu non mutato. ¶ Ex hoc autē actu adeo professioni proximo videbatur & ipsa quodammodo reliquisse seculū. & sic virū non posse repetere, & emissum votū continentię hac morā suppleri. argu. ff. de acqui. hared. l. 5. ver. quod si non adierit. sed non est verū, vt hic patet. ¶ Oppo. & vñ, q. per taciturnitatē tanti temporis sit purgatus metus illatus mulieri: & ipsa videatur tacitē approbasse ingressum mariti, vt in iuribus alleg. in glo. magna. Sol. cum ista nō fecerit professionem, & habitū non mutauerit: non nocuit si bi licentia, nedum per metū extorta: sed etiā sine metu, cum

esset iuuenis. & hoc dicit Host. ponderandū: & etiā, q. nullū emisit votū: quia rōne nō tenuit professio viri. cum enim hoc casu nō sufficeret expressa licentia, quo minus posset virum extrahere: multò minus ex taciturnitate, & patientia psumpta per purgationem metus. simile sup. de præb. c. dilecto.

S V M M A E.

- 1 Vouens continentiam non precise compellitur ad ingressum religionis: licet viro proficenti consenserit.
2 Mulier, quæ vouit continentiam, & licentiam viro dedit: an cogatur monasterium ingredi & num. 3.
4 Mulieri licitum est ignorare iura.

Significauit. Non compellitur religionem ingredi vxor cōtinēs non suspecta: quæ dedit viro licentiā profitendi. primò ponit mulieris querelam: secundò dat iudicē, ibi [quocirca.]. ¶ No. primò, q. ista mulier dedit licentiā viro coram decano fungente vice archiep. nam aliās decani auctoritas non sufficeret. quia sine diocesano nō debent talia expediri, ar. hic, & s. c. cū sis. ar. tñ contra. j. eo. c. dudū. post princ. & dic. vt s. c. 1. ¶ Secundò no. q. illa, quæ vouet cōtinentiam, non precisē cōpellitur ad ingressum religionis: licet viro pfitenti consenserit. in domo namq; propria pot quis castitatē promittere. vt s. c. vxoratus. ¶ Tertio not. q. dicit [& hoc expresso.] & c. q. mulier, quæ vouit continentiam, & iniam viro dedit, cogitur monasterium ingredi: quamquām de hoc certificata licentiam non dedisset. ita allegabat iste decanus. sed an bene. j. subdam. ¶ Quærit glo. si ista mulier, quæ viro licentiā dedit, & cōtinentiā promisit, possit remanere in seculo, si sit senex, & sine suspitione. ¶ quid ergo si sit iuuenis, & suspecta: quæ sic promisit continentiam, & cōsensit. glo. efficaciter arguit, q. cogatur ingredi. primò per hunc tex. a cōtrario sensu. secundò cum aliter eius consensus non sit efficax, & sufficiens ad professionem viri: videtur hæc, & omnia promississe, sine quibus viri professio non teneret: & hoc tñ tenent quidam. alij dicunt, q. tunc debet sibi fieri restitutio officio iudicis. & in hæc opi. inclinat glo. vt patet in fi. Inn. tenet, q. etiam si sit suspecta in casu prædicto non cogitur profiteri: quia hoc non promisit, sed cōtinentiā tantū. nullus. n. cogitur profiteri, vel ordinari. 32. q. 1. c. integritas. cogetur tñ, secundū eum, morari in monasterio: vt mala suspicio euitetur. s. c. vxoratus. in fi. & idem no. Inno. s. eo. c. l. cuius dictum ibi reprobatur Host. tum quia iura istam commixtionē professorum ad non professos prohibent. s. c. 1. vt clerici. & cle. 1. de electi. tum quia ista non peccauit, quare debeat in ergastulo poni: sicut dicitur. 16. q. 6. ca. de lapsis. vñ ipse sic distinguit. aut mulier ista emisit votū solēne, aut simplex, aut nullum. si solēne: tunc cogitur profiteri. & vera sit prima opi. huius glo. Ber. & s. c. ex parte. 2. in fi. vñ enim se ad hoc obligare, ex quo recepta est viri professio, vt dixi. secundò & tertio casu cum emisit votum simplex, vel nullum: tunc non cogitur profiteri. imò potius vir debet ei restitui propter probabilem iuris ignorantiam in muliere. ¶ cui est licitū iura ignorare: sicut minori, militi, & agricultori simplici, & rerum forensium inexperto, vt l. cum de indebito. ff. de proba. secundū Io. An. post Host. & si bene aduertis, ista rō facit contra eos, in eo, q. dicunt mulierem suspectam (quæ solemniter promisit cōtinentiā) ad profitendū cogi: postq; viri professio est recepta. quia enim ista professio venit in quandā cōsequentiā ad promissionē continentię ex dispositione iuris hoc iure non certificata, non videtur astringi: nec tacitē promississe, quod probabiliter ignorabat. de elec. c. causam. de iureiur. c. veniens. & c. Quintauallis. de pac. c. tres fratres. de transac. c. qui cum tutoribus. cum simili. & verè ista rō est multū cōtra Io. An. qui Host. videtur sequi, & primam opi. huius glo. contra Inno. & opi. aliorum. cogita, quæ sit verior opinio.

S V M M A E.

S V M M A E.

- 1 Maritus non tenetur sibi reconciliare vxorē adulteram, etiam emendatam: si tamen propter Deum ei par: it. laudatur.
2 Adultera ad melioris vitæ frugem conuersa debet in monasterio collocari ad agendam perpetuam pœnitentiā, si maritus eam recipere recusat. Et sic in monasterio collocata, an erit monacha. num. 4.
3 Intrudere, verbum sonat in inuitum. Collocare, in volentem.

Gaudemus. Adultera, quam sibi maritus reconciliare non vult, detruditur in monasteriū ad pœnitentiā pagendā. non diuiditur. ¶ No. primò, q. maritus nō tenetur sibi reconciliare vxorem adulterā, etiā emendatā: si tñ propter Deum sibi parcat, iura laudant: sed non fama mudi. facit infra de spons. c. inter opera: pro hoc (scilicet, q. maritus parcat vxori adulteræ) debet ecclesia intercedere. pluries. n. pot maritus sibi parcere. infra de adulter. c. si vir. ¶ Secundò no. q. adultera ad melioris vitæ frugem conuersa debeat in monasterio collocari ad agendā perpetuā pœnitentiā: & hoc si maritus commonitus eā recipere recusat. ¶ Oppo. & vñ, quod nō debeat sic collocari perpetuò: quia posset eā maritus educere postea, si ductus pnia eā recipere voluerit infra bienniū, vt in Authen. sed hodie. C. de nup. So. dicit Hostien. q. ista est noua pœna iuris canonici. f. q. lata sententia diuortij. si maritus sæpe monitus vxorem suam reconciliare non vult, collocabitur in monasterio, & manebit perpetuò: ita q. vir illā educere non poterit. & hoc sonat verbū, perpetuā, hic positum. illa verò Authen. sed hodie. intelligitur non lata snia diuortij per Ecclesiā: tunc. n. mulier infra biennium extrahi poterit: nec interim profitebitur: ne fiat præiudiciū marito, reconciliare volenti. & per hoc no. casum, quo prorogatur: annus pbatationis ex causa: sic qñq; restringitur. s. ca. ex publico. remittit de hoc Io. An. ad no. per eū. j. de diuor. c. de illa. in vlt. gl. ¶ Secundò oppo. hic dñ, q. debeat collocari. cōtra imò debet detruđi per iudicē secularē. vt in Authen. vt nulli iudi. §. si verò. So. glo. dicit, q. ista Decre. sumpta est ex Authē. ex quo sentit, q. idē sit detrudere, & collocare: ad vnum. n. finem semp retrudū, scilicet vt pœnitentiā agat. Pe. dixit, q. pœna intrusionis in monasteriū est legalis, & cū de adulterio criminaliter agitur. & sic loquūtur leges, quas allegat glo. qñ verò agitur in foro ecclesiastico ad separatio nem thori, non est locus illi pœnæ: per quod dicit illā nō cogendā p illud verbum, collocare. idem videtur tenere qui dicit pœnā intrusionis esse secularis: non ecclesiastici iudicis. remittit ad no. per Inno. de procurato. ca. tuæ. ¶ verbū ergo, intrudere, sonat in inuitū: sed collocare, sonat in volentem.

¶ Quærit Vtrum ista sic in monasterio collocata, erit monacha. tenet q. non: bona tñ sua debent monasterio applicari, ne sit sibi onerosa, vt d. §. si verò. dotē verò. debet vir lucrari. quod est verū, si porrecto libello, eam accusat, & se subscribat: quod dic, vt notat Ac. in d. Authen. sed hodie.

S V M M A E.

- 1 Renunciatio legis coniugalis potest fieri ex causa.
2 Sacerdos est persona publica: & potest alteri stipulari, & querere.
3 Legare pauperibus hospitalis certi loci: & legare hospitali idem est.
4 Instrumentum, quando perditur, debet iterum in publicam formam redigi de protocollo notarij.
5 Verba instrumenti non refert, concipiantur in prima, vel in tertia persona.
6 Maritus potest verberare vxorem: non tamen crudeliter tractare.
7 Falsa suggestio, siue persuasio, per quam quis ad profitemdum inducitur, vitiat professionem.
8 Condiciones appositæ contra substantiam professionis vitiant pro-

fessionem: vel ipsis habitis pro non apposis, remanet ingressus purus.

- 9 Iudex non debet ferre sententiam super deductis incidenter in iudicio, etiam si sibi liqueat.
10 Sententia absolutiois debet formari in personam professi, & nō monasterij, quando agitur contra indebitē professum.
11 Dolus vitiat contractum in rebus temporalibus, & obligationibus personalibus.
12 Matrimonium contractum ab altero coniugum, qui vouit continentiam, altero mortuo, an valeat.
13 Coniugati, emisso voto continentie, & data licentia de ingrediendo, seinuicem cognouerunt: tandem postea alter ingressus est: an per talem ingressum solemnizabitur eius votum præcedens.
14 Sponsi per verba de presenti si ante carnalem copulam voueant castitatem, & deinde se cognoscant, videtur a voto recessum.
15 Recipiens ad professionem dicit ingrediendi, quod profiteri debet regulam Augustini: quod poterit post ingressum vesci carnis: a quibus ex speciali constitutione, vel consuetudine fratres abstinent: an tenebitur iste ingressus a carnibus abstinere?
16 Fratres predicatorum licet profiteantur regulam sancti Augustini: in refectorijs tamen suis a carnibus abstinent.

Vdum. Si coniuges seinuicem absolute, & religionē intrando: alter alterum repetere nequit. & in prima facti, & pcessus narratio. in secunda diffinitio. ibi [nos itaq;] prima subdividitur. primò ponit auditoris dationē: secunda, ibi [corā quo] actoris petitionē. tertia, ibi [ad quod.] rei responsionē. quarta, ibi [verum] actoris replicationē. quinta, ibi [sed ad ista] rei triplicationē. ¶ Primò no. querelam huius dñæ: quia despōsata, & cognita fuerat a viro. & sic eo inuito non potuit pferri: nisi & ipse profiteretur. s. eo. c. cum sis. & intentabatur iste vir possessorem. quod poterat, postq; eius possessionē habuerat. s. de resti. spol. c. ex transmissa. sm Io. An. sed tunc qritur, quare fuerit expediens deducere titulū desponsationis. dic, vt eo. ti. c. ex parte. & de psum. c. illud. ¶ Secundò no. in ver. ad quod. ¶ Renunciatio legis cōiugalis fuit hic facta ex causa. f. pro animæ remedio: si aut tu fier facta ex alia cā (puta infirmitatis, vel similis) nō valuisse. non facta principaliter ppter Deum non tenuisset: nisi votum fuisset secutū. s. de iureiur. c. tua. 2. de hoc. j. dicā. ¶ Tertio not. formā sacerdotis recipientis nomine ecclesiæ.

¶ ex hoc collige, q. sacerdos est psona publica: & potest alteri stipulari, & q̄rere. de quo in l. 1. ff. de iusti. & iure. & de ista psona publica alteri stipulāte dic, vt no. j. de vsur. c. quāq; lib. 6. & l. 3. ff. rem pu. fal. fo. cum si. ¶ Quarto no. ibi [pauperū hospitalis] & c. coniuncta glo. 2. ¶ q. idē est legare pauperibus hospitalis certi loci: quod legare ipsi hospitali. & est vtile hoc scire ppter portionem quæ debetur epō. de relictis. n. pauperibus simpliciter nō debet sibi quarta: sed de relictis hospitali debetur, vt s. de testa. c. requisisti. & c. fin. quid ergo si in legando contingat commixtio (vt legando pauperibus certi loci.) facit iste text. q. debeat: vt sic magis confideretur locus, q. psonæ: quibus commodū q̄ritur ex legato. p hoc facit quia de relictis factis fratribus medicatibus, q. sunt in arctissima paupertate, debet quarta. vt in cle. dudū. de sepul. & facit ad hoc l. ciuibus. ff. de rebus du. & l. ciuitatibus. de lega. 1. ¶ Quintò no. in ver. verū. ¶ q. qñ perdit instrumentum, debet iterū in publicā formam redigi de protocollo notarij. s. de fide instr. c. cum P. & potest refici sine iudicis auctoritate: ex quò nulli parabatur p̄iudiciū. secus si præiudicare posset. vt instrumēto debiti. de quo in Spe. de instr. edi. §. postq; ver. sed nunqd. & ver. vbi autē. In casu ergo, quo posset afferre p̄iudiciū iterata trāsumptio, debet probari amissio. hæc aut quò p̄bet: & qd profit amissionē probare: & an p̄dito instrumēto sufficiat ipse tenorē probari per testes. vide j. de priuileg. c. cum olim. & l. sicut iniquū. de fide instr. & ff. de

5 de eden. l. si quis ex arg. §. si. cum l. se. ¶ Sexto not. qd non refertur, concipiatur verba instrumeti in prima, vel in tertia persona: sed non obstat hæc varietas, vt in glo. 4. sensus enim tollendus est, & non casus. 3. 4. q. 2. c. non satis. de cõsecra. disti. 4. c. retulerunt. & lex non imponitur verbis. C. cõia de leg. 1. 2. de elec. c. cõmissa. lib. 6. quod ad sniam vr esse differen- tia; vt not. Specu. in titu. de sen. prola. §. in xtra. ver. non valet. ¶ Septimo no. in ver. & c. iratus. qd inter personas domesti- cas verba, & verbera demonstrant irã. & collige, qd mari- tus potest verberare vxorem. 2. 3. q. 4. c. dua. & 3. q. 2. ca. placuit. non tñ debet in ipsam scire: vel crudeliter tractare. ea. q. c. admonere nã pceptoris nimia sanctia] & c. ff. ad l. Aquil. l. pceptore. 43. dist. c. fit rector. ¶ Octauo no. in ver. proponentes. & c. qd falsa suggestio, siue persuasio, p quam quis ad profitendũ inducitur, vitiat professionem. nam iste se defendebat. quia falsò sibi persuasum fuerat de retentio- ne proprii, assumptione cibi, & extinctione libidinis. que cū falsa reperit, inferebat professionẽ suam non tenuisse. & vr has causas Papa iustificare in ver. in super. in casu, quo ista fuissent tpe, quo ingressus fuit, repetita: sed non fuerit, ideò recessum fuit ab eis. hoc aut an sit verum, qd cõditiones ap- posite contra substantiam professionis, vitient professionẽ: vel ipsis habitis pro non apposis, remaneat ingressus pu- rus. Refert hic Io. An. qd ista Decre. per Ber. inducitur pro, & contra. nã in c. fi. j. de condi. appo. inducit, qd vitiet: sed in c. 2. de statu mo. inducit eam, qd non vitiet: sed parum facit ista Decre. quia, qd vit sit religiosus, hic non iudicatur: & ad solẽ- nizandum votũ continentie viri satis erat professio in lite- ris, marito cõsentiente, & castitatem vouete. & hæc fuit vera causa solemnizandi: vt etiã dicit Inno. & hoc verũ, si hospita- le non erat religiosum. & de hoc. §. eo. c. significauit. ¶ Nonò no. qd ista mulier excepit de voto continentie viri, & sua pro- fessione, ex his asserens eũ debere vitam mutare, cū esset iu- uenis: & tñ super hoc Papa non pronunciat. Ex hoc collige, qd super deductis in iudicio incidenter (vt hic erat) iudex non debet ferre sniam, etiã si ita sibi liqueat. & facit iste tex. qd vxore ingrediente, maritus etiam de incontinentia suspec- tus non cogatur profiteri, quantũcũq; vouerit. de quo in d. c. significauit. ¶ Decimo no. qd si agitur contra professum indebitẽ, snia absolutoris debet formari in personã ipsius, & non monasterij, quod est verũ, qd super statu monachi li- tigatur: secus si super rebus ipsius. Item secus, si esset in casu condensationis. dictis enim casibus verba sententie debet concipi in personã monasterij, secundũ Io. An. qui remittit ad no. per eũ. j. de senten. excom. c. parochianos. ¶ Oppo. iste vir impugnabat votum cõtinentie, quod emisit: & cõsen- sum accommodatũ vxori propter calorẽ iracundie, & iram. Sed contra hoc oppo. & vr, qd ista ira, & calor non excuset in hmõi spiritualibus, vt cap. sunt qui opes. 2. 7. q. 4. vbi donatio rerum facta ecclesie tumultuario mentis impulsu non reuo- catur: eadem ergo rone tenet ingressus, non iudicio, sed im- petu factus. Sol. dicit Io. An. in ingressu religionis, & in elec- tione syna (quia in seipsis bona sunt) non egemus deliberatio- ne. vñ Hieron. ad Pauli. vlt. [Festina quæso te: & hærentis in salo nauiculæ funem magis præcide, quã solue.] sine deli- beratione id agens magis obligatur: puta si vidit, vel audiuit miraculum: timuit terramotum, vel aliquid tale, vt §. de reg. c. sicut. 2. & in hoc casu loquatur c. sunt qui opes. sed tex. iste cum glo. põt procedere, qd turbatio est talis, & tanta, qd sapit quandam mentis alienationẽ ex multo furore. & sic lo- quitur. c. sicut. alleg. in glo. ¶ Secundo op. iste fuit inductus dolo ad istũ ingressum. ergo debet esse inefficax, vt l. eleganter. de dolo. So. qd in rebus tẽporalibus, & obligationibus p- sonalibus dolo vitiat cõtractum, prout no. §. de emp. & vr. c. cum dilecti. sed in spiritualibus non vitiat. quia non põt se prætere deceptrũ, qui mutat statũ in melius. Idẽ not. 20. q. 3. c. constituit: per qd c. dicit Innoc. hic, qd licet teneat in-

gressus (vt dictum est:) tñ nocet dolo quod ad bona, qd mo- nasteriũ non poterit retinere: imò hæredibus sunt reddẽda, vt ibi. & vt dicit Host. qñq; etiã ingrediens non obligat mo- nasterio, quod ingressus est: sed religioni in gñe. j. de regu. c. non solũ. lib. 6. & not. hoc dictum Inn. de bonis ingredien- tis, qui dolo est inductus: dubito. n. an sit verũ. nã si reputa- tur bonus dolo quod ad personã: quare non quod ad obliga- tionem bonorũ, quæ est accessoria ad psonã: & accessorium sequitur naturã principalis, vt in reg. accessorium. nisi dicas, qd qñ est diuersa conditio accessorij, & principalis, non sequi- tur principale, vt no. in l. si tibi. ff. de pac. præerea minor p- hibetur alienare: & tñ si proficitur, bona eum sequuntur. & sicut non põt respectu obligationis personæ dicere se dece- ptũ: ita nec quod ad bona, vt §. de probatio. c. in præsentia. il- la ergo rone, qua firmatur principale, firmatur & accessio bonorum. cogita quid sit verius. ¶ Tertio oppo. iste vir pete- bat restitutionẽ vxoris: & fuit sibi opposita exceptio renun- ciationis, & admisa. Sed contra. §. de resti. spo. c. item cũ qs. & c. i. cum simi. Sol. iste est de casibus exceptis à regula p- dicta: quos enumerat Io. An. §. vt lite non conte. c. i. super 3. glo. vel dic, qd hic referebatur qd de spoliatione, quæ nega- batur sn modum, de quo satis de resti. spo. c. solicitẽ. vel hic petebat restitui agens petitorio. §. vt lite non contesta. cap. 2. ¶ Quartus Io. An. qd de isto voto continentie, & eius effectu. ex cuius dictis dicas, qd istud votum qñq; emittitur à coniu- gatis: qñq; à solutis. si à coniugatis: & tunc aut inter eos se- cuta erat carnalis copula: aut non. si erat secuta: tunc aut tã- tummodo emiserunt votũ continentie ambo: nec fuit vltra processum, videlicet ad ingressum religionis alterius, vel am- borum. si non fuit vltra processum: tunc illud votum seruare tenentur. nã ex quò cõiuges, siue in priuato, siue in publico cõi cõsensu solẽniter, vel non, continentia vouerunt: illã ser- uare tenentur omnino. & si postea cõmiserunt, erit cõmi- xio illicita: & filij inde suscepti sunt illegitimi. de filijs pres- by. c. literas. idem no. 8. r. di. c. ministri. Sed an hoc casu alter, altero inuito, poterit intrare religionem, & vitam mutare? di- cit, qd non. nam & si à debito reddendo sint per emissã cõ- tinentiam absoluti: nõ tñ ab alijs obsequijs. 3. 4. q. 5. ca. quod Deo. Item circa hoc et incidẽter queritur. An altero mor- tuo, valebit matrimoniu à superstite contractũ. tenet Inn. qd non, propter votũ continentie præcedens. Io. An. contra per c. i. infra de vo. lib. 6. hoc dictum Io. An. intelligo verum, qd coniugati emiserunt votũ: nec fuit vltra processum. si autem post votũ vnus de consensu alterius fuerit religionẽ ingres- sus (quamquã decesserit) non poterit, qui remansit in se- culo, contrahere, propter votũ eius solẽnizatũ alterius pro- fessione: de qua participat, qui remansit in seculo. quia vir, & vxor sibi participant actionẽ. & hoc no. Ioan. An. §. eod. c. cum sis. ¶ Sed pone, qd coniugati emissõ voto continentie, & data licentia de ingrediendo, se inuicem cognouerunt: & tã- dem postea alter est ingressus: an per talem ingressum solẽ- nizabitur eius votum præcedens? vr qd non. quia carnalis co- pula subsequens rumpit votũ præcedens, vt d. c. i. Item vide- tur à licentia data recessum per actũ contrariũ, vt c. cum M. de consti. obligatio. n. ad continentia cõi consensu contra- cta, videtur eõi consensu soluta, vt in reg. nihil tam naturale. de reg. iur. lib. 6. Contrariũ tenet Io. An. post Inno. quia sn eos satis esset absurdum, qd illicita cõmixtio coniugũ votum tollat. Non ob. c. i. de voto. lib. 6. quia loquitur. qd votũ emit- titur à soluto, quod bene dissoluitur per sequens matrimo- nium: secus si emittitur à coniugatis. tunc. n. sequens copula non dissoluit votũ. & hæc rone videtur, qd si sponsi per ver- ba de pñti ante carnalẽ copulam voqueant castitatem: & dein- de se cognoscant: vr à voto recessum, per dictũ ca. i. Sed quæ est rõ, quare copula subsequens tollit votũ præcedens illo- rũ, qui non sunt copulati per carnis copulam: & non illorũ, qui copulati sunt. dicit Io. An. quia continentia est voti: nõ præce-

cepti. 2. 7. q. 1. c. integritas. noluit ergo Ecclesia iudicare votum solẽne in solutis: nisi certæ solẽnitates interueniant, p- quas sciant se irrevocabiliter obligatos. quibus deficientibus putauit Ecclesia graue, inexpertos irrevocabiliter obligare. arg. 1. 9. q. 3. c. monasterijs. ex quo verò solẽnitates interue- nerunt: conqueratur, non de Ecclesia: sed de se. §. titu. i. c. ad apostolicam. & c. statuius. in cõiugatis verò (cum iam sint experti matrimonialia cõmoda, & incõmoda, aliàs experi- ri potuerunt) cessat querela inexperience: & præsumit Ec- clesia, qd obferunt votũ: ideò velint animas custodire, vt d. c. quod Deo. Ex prædictis habes, quid iuris in quolibet mẽ- bro, scilicet in coniugatis, sponsis, & solutis. an votum effica- citer obliget: vel soluat per carnalem copulam subsequen- tẽ. ¶ Secundò querunt Doct. qd si recipiens ad professionem dicit ingrediendi, qd profiteri debet regulam Augustini: qd po- terit post ingressum vesci carnibus: à quibus ex speciali cõ- suetudine, vel constitutione fratres abstinent. nunquid ille te- neatur à carnibus abstinere? Inn. qd non. quia regula hoc nõ habet: nec vniversalis constitutio: & contrarium ibi fuit di- ctum. hoc verum, secũdũ Host. nisi per se sciret cõsuetudinẽ, & constitutionem monasterij: vel nisi hoc esset notorium, vt in prædicatoribus: qd qui licet profiteantur regulã sancti Au- gustini: in refectorijs tñ suis omnino à carnibus abstinet. nã quia hoc est notoriũ, ingrediens non debuit credere cõtra- rium asserenti. §. de transla. c. quanto. ver. non aut. & imputet sibi, qd se obligauit. 1. 2. q. 1. c. nolo. sicut dicit hic Inn. de illo, qd proficitur regulã beati Benedicti: cui licet contrariũ sug- gerat: debet tñ à carnibus abstinere. cum notorium sit illam regulam habere hanc abstinentiam. vnde non põt ignoran- tiam allegare. ff. de verb. sign. l. atã. In casu ergo, quo fuit ius- ta credulitate deceptus, poterit vesci carnibus. si tñ esset in loco scandalum, illo comedente carnes, posset aliã mutare, secundũ Inn. qui per hoc sentit, qd professio ex ista deceptio- ne, & suggestione falsa nõ reddatur inefficax: sed commu- tabilis in aliam, vt credidit laxiorem.

ADDITIO.

2 ¶ Verberare vxorem. Adde tu. l. ex consensu. & Authen. ibi positam. C. de repu. & in Authen. marri, & auie. §. si quis autem. glo. 7. q. 1. c. sicut vterius. gl. in c. quomodo. de iur. iuran. Bal. in l. si filius. C. de pat. pot. l. si cum pat. de oper. liber. Bar. Cap. in l. Marcellus. de verb. signi.

S U M M A E.

- 1 Matrimonium sicut separatur quod ad thorum propter fornicationẽ carnalem: ita propter spirituales.
- 2 Conuersio, vel reuersio ad fidem post sententiam diuortij non sufficit ad rescissionem sententie.
- 3 Maritus si fornicatur spiritualiter: & lata est sententia diuortij quod ad thorum: si mulier fornicetur carnaliter, an fiet compensatio.
- 4 Fornicatio carnalis, & spiritualis, qualiter differant.

Mulier. Primò no. qd sicut propter for- mationem carnalem separatur matrimoniu quod ad thorum: ita propter spiri- tualem. cõcor. 2. 8. q. 1. c. idololatria. differunt carnalis, & spi- ritualis in pluribus, vt dicam statim. ¶ Secundò no. qd post sententiam diuortij conuersio, vel reuersio ad fidem non suf- ficit ad rescissionem sententie. aste sententia ergo ad fidem reuersio confirmat matrimonium quod ad thorum. quia tale crimen pœnitentia aboletur: secus in carnali fornicatione: quæ pœnitentia non extinguitur: nec tollit iuris exercitium ad separationem petendam. ¶ Hinc autem sumpta occasio- ne qd queritur. certum est, qd si maritus, & vxor adulterium commiserint: habita compensatione, neuter alterum accu- sare potest. j. de adulte. c. intelleximus. quid ergo si vnus for- nicetur spiritualiter: vt maritus. & lata sententia diuortij quod ad thorum, mulier fornicetur carnaliter: nunquid fiet com- pensatio: vt sic non liceat ei, marito inuito, religionem ingre-

di: videtur, qd non. quia mulier soluta per sententia à marito non põt dici amodo inquinare eius thoru. 3. 2. q. 1. c. in con- iugio. Itẽ ista sunt fornicationes diuersarũ specierũ. & sic nõ admittitur cõpensatio. ff. de pign. ac. l. si conuenerit. In con- trarium arguitur. quia ista sunt similia ad separandũ, vt d. c. idololatria. multò magis ad cõpensandũ. & hoc tenet Goffr. in c. de illa. de diuor. sed Host. ibi dicit, qd aut præcedit accu- satio de spirituali, & obijcitur contra eam de carnali: & nõ tollitur per tale obiectum, sed proceditur. & si probatum fue- rit, cõdenatur: dum tñ si conuerti voluerit, compensatio ad- mittat. e conuersio aut (videlicet si quis accusetur de carnali: & excipiat de spirituali) super exceptione primitus proce- detur. & si de ipsa appareat, & lapsus non pœniteat: nullo mo- do audietur, alleg. de ordi. cog. c. i. & d. c. illa. & c. quãrò. de diuor. spiritualis ergo, fornicatio obstat agenti de adulterio. quod intelligo verum, cū agitur ciuilitate ad separationẽ tho- ri. criminaliter autẽ agendo non videtur, qd tali relatione cri- minis accusatus valeat se tueri. qd dic, vt l. 2. §. si publico. ff. de adult. & l. cũ mulier. solu. ma. per Doc. ¶ Circa p̄dicta q̄ri- tur. j. qd sint differentie inter carnalẽ, & spirituale fornicatio- nẽ. dicit Io. An. qd plures: quia carnalem sufficit semel cõmi- sisse. vt fiat diuortium, etiã si pœnitentia præcedit sententia. Sed in spirituali si conuersio sententia præcessit, snia postea ferri non poterit. 2. 8. q. 1. c. non solũ. & colligitur hic. Item spirituales post pœnitentiam tenentur coniunx remittere: nõ carnalem. de hoc in glo. Item carnalis interdum facit proue- nire bigamiam: spiritualis non, vt in glo. Item in carnali po- test interuenire absoluta violentia, saltem ex parte mulieris: in spirituali quò ad hæresim, non. 3. 2. q. 5. c. ita ne. ex hoc se- quitur aliud, qd vis absoluta excusat in vna, nõ in altera. Item in carnali excusaret interdum ignorantia: in spirituali non. primum probatur. 3. 4. q. 2. c. in lectum. secundum. 2. 8. dist. c. qui ea. Itẽ sunt & aliæ differentie: quas consequi, laboriosum est magis, qd subtile: si vis, videas hic in nouella & c.

De conuersione infidelium.

Is o de conuersione coniugatorum, ad religionẽ transeuntium: submittit de alia conuersione ipso- rum, scilicet ad fidem. habetur de materia. 2. 8. q. 1. & 2. facit 3. 2. q. 8. c. vno & c.

ADDITIO.

2 ¶ De conuersione infidelium. Infideles an sint ad fidem cõpellendi. vide Io. de Tur. cre. in c. de Iudais. 4. 5. dist. & in c. pleriq; de conse. dist. 4. in c. quã nos. 3. q. 4. Et an ipsi inuiti, siue coacti sacramentum baptismi sui sci pere teneantur: vide eundem præalle. c. de Iudais.

S U M M A E.

- 1 Sarracenus, qui machinatione christiane mulieris ipsius maritum occidit: si cum ea matrimonium contraxerit, separatur: licet per eã sit conuersus ad fidem.
- 2 Sarraceni efficiuntur serui Christianorum, quando contra eos est in- dictum bellum per principem.
- 3 Opem præbentes delicto, an puniantur eadem pœna, qua principaliter delinquentes.
- 4 Mulier, que machinatur in mortem viri, non potest occisorem accipe- re in maritum: & si acceperit, debet matrimonium separari.
- 5 Actus meritorius, & virtutis non compensatur cum demeritorio, & pœnali.
- 6 Compensatio non admittitur de offensis erga dominum commissis ad obsequia sibi impensa.
- 7 Machinatio sola, homicidio subsecuto, an sufficiat ad dirimendũ ma- trimonium: vel requiratur adulterium cum vxore interfecti.
- 8 Vxor si non fuit machinata in mortem viri: tamen homicidium in persona mariti à Sarraceno commissum ratum habuit: an poterit cum eo contrahere.

L Audabilem. † Sarracenus, qui machinatione christianae mulieris ipsius maritum occidit: si cum ea matrimonium contraxerit, separatur: licet per eam sit conuersus ad fidem. secus si sine machinatione illum occiderit. & sunt duae partes. secunda ibi [ad haec.] & qualibet subdiuiditur in consultationem, & responsionem: vt de se patet. ¶ No. primò, † qd Sarraceni erant in captiuitate christianorum: & talis captiuitas facit eos seruos, quando contra eos est bellum indictum per principem. & conuersio nostris, qui capiuntur ab eis, serui fiunt: sed iure postliminii omnia iura recuperant, si reuertuntur. quod dic, vt ff. de cap. per totum. & l. lege Cor. ff. de testa. ¶ Secundò not. qd qnq; vnus committit homicidium ope, & infidijs alicuius. † Isti aut praebentes delicto ope vtrū eadē poena puniantur, qua principaliter delinquentes. dic, vt l. is qui opem. ff. de fur. & l. non ideo minus. C. de accusa. & l. non solū. §. si mandato. & l. sed si vnus. §. seruus meus. ff. de iniur. & c. sicut dignum. & c. ad audientiam. j. de homici.

¶ Tertio no. † qd mulier, quae machinatur in mortē viri, non pot occisorem accipere in maritū. & si acceperit, debet matrimonium separari. Inducit ergo ecclesia impedimenta in matrimonijs, prohibendo certas personas contrahere: licet ergo super dissolutione matrimonij iam contracti non habeat ecclesia potestatem, vt dictum est. §. tit. i. c. ex publico. tñ potest impedire per suā constitutionem certas personas contrahere. concor. j. de consang. & affi. c. non debet. quidam prohibentur copulari, non lege canonica, sed diuina, vt §. de rebus. spol. c. literas. ¶ Quarto not. † qd actus meritorius, & virtutis non cōpensatur cum demeritorio, & poenali. concor. in gl. 2. & plenē. j. de cleri. vel mona. c. non magno. & sunt haec in arg. secundū Hostiē. † qd de offensis erga dominum commissis ad sibi impensa obsequia non est cōpensatio admittēda: sicut nec de peccatis ad bona opera. arg. contra de peni. & remissio. c. 3. vide de ista materia in simili. ff. de admini. tu. l. cum quaeritur. & l. Caius. de vsur. qnq; tamē sublequentia merita exigunt iniuriam praecedentem, vt l. in ipsius. C. fami. erciscun. ibi [cum posteriora eorū talia merita deprehendantur. vt ira dñi potuerit mitigari.] ¶ Quintò no. in ver. ad hoc. conuictio primo responso. qd aliud statuitur in homicidio machinato specialiter contra vnū: aliud in homicidio contingente casu. illud enim non ita iura puniunt, sicut istud: quia istud inducit impedimentū cū vxore occisi: istud nō. differentia ergo horum duorum casuū consistit tātūmodo in machinatione. concor. j. de homi. volun. & casu. per totū. & l. i. ff. ad legē Cor. de sicca. ¶ Quærit Io. An. † vtrū sola machinatio, homicidio subsecuto, sufficiat: vel requiratur adulteriū cū vxore interfecti, vt dñ. j. de eo, qui duxit vxorē. quā pol. c. si. Host. tenet, qd sufficiat homicidium procuratum sine adulterio. Ioā. And. arg. huius. c. & aliorū iurium dicit, qd si vterque contrahētium fuit in culpa, habeat locū haec Decreta. qd tunc sufficiat, machinatio homicidij sine adulterio. si alter tantū sciuit: tunc putat, qd necessarium sit adulterium. & ita loquitur. 3 i. q. i. c. si quis suadente. & c. significasti. infra de eo, qui duxit. cum enim non sit iuris scripti, propter alterius solius machinationem, matrimonium non dissoluam: licet fateat impediri. & sic loquitur Hosti. p̄ sua opinione adducit Io. And. regulā, quā tradit Hosti. j. de cog. spi. c. 2. ¶ Oppo. & videtur, qd nō impedit matrimonium cū illo, qd virū huius dominæ eius infidijs interfecit. quia peccatū homicidij in baptismo deletur. 2 j. dist. c. deniq; & eius sequela. 100. dist. c. vna. fo. peccatū & si tollatur ex parte Sarraceni occidentis: remanet tū ex parte mulieris machinantis. vel melius, tollunt peccata in baptismo: sed non impedimenta. 26. dist. c. acutius. & ideo licet peccatū fornicationis, vel adulterij tollat in baptismo: remanet affinitas, secundū Ioan. An. ¶ Secundò quærit glo. pone, † qd vxor non fuit machinata in mortē viri: tamen homicidium in persona mariti à Sarraceno commissum ratum

habuit: an poterit cū eo cōtrahere. videtur, qd non. quia rati-habitio mandato cōparat, vt in reg. rati. de reg. iu. lib. 6. contrariū tenet glo. & bene. cum. n. hic requiratur machinatio ante factum (& sic certo tpe) rati-habitio non pot trahi ad tēpus retro: quo debuit machinatio praecedere, & nō semper: quia contra occisum machinatio homicidij non cadit. deficit ergo extremū à quo: quod trahi non potest ad extremū ad quod. vt tu iurista habes in materia fictionū. pro hac glo. adduco l. bonorum. ff. rem ra. ha. quæ est notabilis.

S V M M A E.

- 1 Coniugatorum infidelium vnus si ad fidem conuertitur: alter non an ille, qui conuertitur, possit aliam ducere: ita quod matrimonium prioris soluat.
- 2 Filius quare magis apud matrem, quam apud patrem sit educandus.
- 3 Filius matri ante partum, in partu, & post partum dicitur onerosus, & laboriosus. fallit in partu Virginis gloriosæ.
- 4 Iudæi (sicut & Christiani) habent filios in potestate.
- 5 Pater habet filium in potestate, non mater.
- 6 Ius patriæ potestatis in quibus consistat.
- 7 Filius apud quem sit educandus.
- 8 Filius tenetur alere patrem, si pater sit inops. Pater tenetur alere filium.
- 9 Pater in omnibus casibus, in quibus potest filium exheredare, potest ei alimenta denegare.
- 10 Pater qua actione possit petere filium in potestate ab alio detentum voluntariē, vel coactē remissiuē.
- 11 Mater si ad fidem conuertitur: an communis proles debeat sibi assignari.

EX literis. Si vxore in iudaismo relicta, Iudæus ad fidem cōuertitur: cōmunis proles assignatur eidem. sunt duae partes, consultatio, & responsio. secundū ibi [cum autem] consultatio verò duo facit. primò ponit petitionem viri. secundò defensionem mulieris ibi [ad quod.] responsio etiam Papæ quadruplicem præmittit causam, vt in tex. patet. ¶ No. † primò, qd quandoq; vnus coniugatorum infidelium ad fidē cōuertitur, alter non. an aut ille, qui conuertitur, possit aliam ducere: ita qd matrimonium prius soluat. dic, vt j. de diuor. c. quanto. & c. gaudemus. ¶ Secundò no. qd inter patrē, & matrem est quæstio, penes quem debeat filius educari. quandoque inter matrē, & cōsanguineos filij, cum mortuus est pater. quandoq; inter cōsanguineos inuicē. & quid iuris in his casibus: dicit, vt no. ff. & C. vbi pu. edu. de. ¶ Quintò no. in ver. ad quod. rationes matris, quare debeat apud eam educari. † quia magis participat de labore: qd pater. & participas de natura duorum, illi attribuitur, de quo magis participat, vt l. quaeritur. de sta. ho. ¶ Quarto not. † qd filius matri ante partum, in partu, & post partū dicitur onerosus, dolorosus, & laboriosus. fallit in partu Virginis gloriosæ: quæ (secundū beatum Bernardū) concepit sine pudore: portauit sine grauiamine: & peperit sine dolore. ¶ Quintò no. in ver. cum autem. † qd Iudæi, sicut christiani, habent filios in potestate. a qd ergo dicitur, ius patriæ potestatis competere Romanis. per Romanos accipe omnes, qui consistunt in Romano Imperio, etiam si Iudæi sint: vel aliter infideles, vt C. de ince. nup. l. 4. habent ergo Iudæi filios in potestate, quos ex iustis nuptijs susceperunt. vt Infti. de pa. pote. in prin. Iudæi verò iustas nuptias habent, vt j. de diuor. c. gaudemus. & ius præcipit: ne eis aliqua iniuria inferatur. j. de Iudæis. c. sicut. & dominia rerum habent. quod dic, vt j. de voto. c. quod sup his. p̄ Inno. ¶ Sextò not. † quod pater habet filium in potestate, non mater. vt Infti. de adop. §. femina. † Istud autem ius patriæ potestatis consistit in multis. primò in bonorū, quæ filio obueniunt, libera administratione: in cōmodo vsusfructus: in exercitio actionum: quæ competunt patri in bonis filij, vt C.

vt C. de bo. quæ libe. l. cū non solū. & per totum titulum. Itē in pupillari substitutione, & dominij continuatione, propter existentiam suitatis, vt ff. de vulg. & pu. l. moribus. & l. cōmodisimē. de libe. & posthu. Item in tutoris datione, vt l. i. ff. de confir. tu. & in testamēti paterni expugnatione. quod hodie etiā emancipatis competit. quod dic, vt l. Gallus. ff. de libe. & posthu. per Bar. Io. An. hic tangit de exercitio actionis iniuriarum, quæ competit patri ex persona filij passi iniuriā. qd dic, vt l. filius. ff. de procu. & l. i. ff. de iniu. ¶ Septimò no. reg. † apud quem debet filius educari. nam debet educari apud personas, de quibus non sit suspicio, qd saluti eius, vel vitæ debeat insidiari. quod dic, vt in glo. no. qd & c. ¶ Octauò collige, qd † pater tenetur alere filium, & conuersio filius patrem, si sit pater inops: filius verò diues. imò in casu necessitatis potest pater eum vendere. quod dic, vt C. de pa. qui fi. di. l. i. mater verò an alere teneatur. & si alit: an possit expensas tales alimentorum à filio, vel à patre repetere. dic, vt l. alimenta. C. de neg. gest. & ff. cod. tit. l. Neseñius. & plenē dixi. j. de eo qui duxit vxorē. c. cū haberet. & tene in hac materia educationis filiorū, † qd in omnibus casibus, in quibus potest pater filium exheredare, potest sibi alimēta denegare. vt dixi. §. de iureiur. c. Quintauallis. ¶ Quærit glo. † qua actione pater potest petere filium in potestate ab alio detentū volūtariē, vel coactē. dic, vt in glo. i. & per Ros. in titu. de libe. exh. & in tit. de priu. in rē ac. quæ datur contra filium. & ff. de rei vend. l. i. §. p̄ hanc. vbi glo. isti similis. ¶ Secundò quæro ecōuerso a i. tex. pone, † qd mater ad fidem conuertitur: an cōis proles debeat sibi assignari. vtrū sic, per rationē literæ [qd educari, & morari nō debet apud personas] & c. Itē p̄ matre facit fauor si dei. Itē qa pater dat causam diuortij: quæ vxorem non sequitur. & hanc patrē tenet Hosti. qd dicit, qd Gregorius potuisset istum tex. breuiorē facere, sic dicendo. si quis duorū cōiugun ad fidem cōuersus fuerit: in infidelitate altero remanēte, liberi infantes conuerso ad iudicentur: doli verò capaces suo arbitrio relinquuntur. & sic dicit tenendū.

ADDITIO.

a ¶ In potestate. vide amplē de hoc in c. & si Iudæos. infra de iude. per Io. And.

De voto, & voti redemp.

Viso de transitu ad religionē, per quem votum emittitur: vel emissum solemnizatur. nunc de voto, & eius redemptione est videndū. habetur materia. 17. dist. & 27. q. 1. per totum. facit. 32. q. 2. c. vlt. repetitur in 6. conuenit de fide instrui. c. quod super. & lib. 6. de reg. c. qui post votum. & cle. 2. de pœnitēt. j. s.

S V M M A E.

- 1 Episcopus ex causa cōmutare potest votum peregrinationis in aliud, quod sit Deo magis acceptum.
- 2 Debitor potest aliud pro alio soluere Deo ex causa.
- 3 Voti commutatio, & redemptio faciendā est ex causa. Et superioris auctoritate. nu. 4.
- 5 Votorum commutatio est arbitraria, sicut & pœnitentiæ impositio.
- 6 Iudex potest commutare penas, & similia.
- 7 Papa an possit dispensare in voto castitatis.
- 8 Episcopi an possint dispensare in votis.

DE peregrinationis. † Ep̄s ex cā cōmutare potest votum peregrinationis in aliud, quod sit Deo magis acceptum. ¶ Not. primò, qd duplex est quæstio, quæ in tex. proponitur. s. an possit redimi. Item an cōmutari. redemptio designat absolutionem obligationis à

voto, aliquo dato, vel facto. commutatio non extinguit obligationē: sed alterat, & vnā in aliam transfert. & potest dici nouatio, quæ est vnus obligationis in aliam transmissio. vt ff. de noua. l. i. collige ergo, † qd ex causa debitor potest aliud pro alio soluere Deo. homini verò an aliud p̄ alio possit debitor soluere, inuito creditore. dic, vt l. 2. ff. si cer. pe. ¶ Secundo no. † qd cōmutatio, & redemptio voti est fiēda ex cā: & causæ multæ, de quibus quædam in tex. & super alijs possumus magis exēplo instrui, q̄ verbo, vt in fi. dicit tex. §. de dona. c. apostolica. ¶ Tertio not. † qd cōmutatio, vel redemptio fieri debet superioris auctoritate: & ab eius dependet arbitrio. non ergo vouēs potest suo arbitrio hoc facere. 32. q. 1. c. vno. & C. ne quis in sua cā. l. vna. & collige ex eo, quod dicit [arbitrio.] † qd vtorū cōmutatio est arbitraria: sicut & pœnitentiæ impositio. j. de pœn. & re. c. 4. in quo arbitrio sunt illa tria consideranda, quæ habentur. j. eod. c. magnæ. qualitates etiā personæ vouentis, & voti cā, tps, & locus, vt §. de trāfac. c. fi.

¶ Quarto no. ar. secundū glo. primam. † qd iudex potest commutare pœnas. & similia contraria sunt in glo. de hac materia, an iudex possit augere, vel minuere pœnā iuris. dic per Inno. §. de cōsti. c. i. & l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his, qui notan. infra. per Doct. ¶ Oppo. dicitur hic, † qd votū potest cōmutari. cōtra si quis vouit castitatem: vel professus est substantialia regulæ, non potest Papa cōmutare, vt patet. j. de sta. mo. c. cum ad mona. in fi. & in iur. alleg. in glo. fin. sol. vt in ea. ex qua habes, qd Papa non potest dispēlare in voto castitatis. a Idem tenent Vin. Phi. & Tan. Sed Alan. contra, cū quo tenet Host. qui dicit Papam dispensare posse in voto continentia: propter maius bonū: vt si rex infidelis velit cū regno suo ad fidē conuerti: Papa dispensare possit, si velit, qd possit accipere in vxorē monacham professam christiani regis filiam. Nō obstat canon, quē allegat gl. quia intelligitur cū alijs virtutibus. nam nec virginitas sine baptismo, & sine charitate ad vitā æternā prodesset. vnde qnq; continētia materiā incōtinētia subministrat. vnde in Hieroniano. c. 3. is verò cōtinētia est, qui vnuerfa mēbrorū officia malis affectibus subtrahit: & cogitatū à tota nequitia compescit. Non obstat Eccl. 26. ibi [omnis pōderatio non est digna animæ cōtinentis.] qui intelligitur de spiritali continentia, per quam quis cōtinet à peccatis. quod patet, quia non dicit [carnis continentis: sed animæ.] & c. ¶ Quærit gl. i. † vtrū ep̄i possint in votis dispēlare. dicit qd illud. c. facit, qd sic. & hoc ex eo patet, quia dirigitur ep̄o Oxoneñ. vt patet ex supra scrip. ex quo infert Inno. qd ep̄iscopi, & superiores possunt vota commutare: inferioribus autem hoc nō licet, ar. huius. c. Sed Hostien. dicit, qd ex hac litera potius sumitur ar. contrarium. ibi [ab eius. qui præfider] & c. fatetur tamen Host. hanc gl. & Inno. verum dicere, & de consuetudine, qd ep̄iscopi, & minores in votis dispensant. ad hoc de excessi. præ. c. accedentibus. & ita est antiqua interpretatio huius Dec. excipitur votum vltamarinū continentia, & substantialia regulæ j. c. proxi. c. cum ad monasterium. in fi. & hoc de cōmutatione. de redēptione autem ipsorum quatuor sunt opi. no. in summa eo. titu. §. vtrū, & per quem. & quod dicatur votum voluntarium, & quod necessarium ibi, quot sunt species vtorum.

ADDITIO.

a ¶ Castitatis. Adde an possit dispensare in voto solemnī continentia. Io. de Tur. cre. in c. de clerico. 32. dist.

S V M M A E.

- 1 Papa commutat votum vltamarinum in his maximē, qui in atate puerili vouerunt.
- 2 Votum emissum à puero presumitur factum potius atatis facilitate, quam discretionis arbitrio.
- 3 Promissio facta ab impubere est efficax in effectu: licet cōmutabilis. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. IIII 2 Duo

4 Duo possunt contrahere societatem in eundo simul Romam: vel ad sepulchrum Dominicum.
5 Commutatio voti non debet esse vberior, & pinguior: quam votum emissum.

Venientis. Commutat Papa votu vltimarinu, in his maximè, qui in ætate puerili vouerunt. & duo facit. primò ponit formã voti. secundo eius absolutione, & cõmutatione, ibi [nos aut.] No. primò, qd votum emissum a puero præsumitur factu potius etatis facilitate, qd discretionis arbitrio, & tñ non in totum absoluit: sed in elemosynas cõmutatur. Tenet ergo pmissio facta ab impubere, & vř efficax in effectu: licet cõmutabilis in alijs promissionibus, qd voti. an impuberes obligentur: vel alios sibi obligt. dic. vt l. interdũ. de condi. inde. & Insti. de inuti. stip. S. pupillus. Secundo no. qd possunt duo contrahere societatem in eundo simul Romã, vel ad sepulchrũ Dñicũ. & potius appellat talis comes, qd socius, iuxta no. in cle. i. de penis. Tertio no. in ver. dummodo. qd cõmutatio non debet esse vberior, & pinguior, qd votu emissum. hoc enim votu eudi Hierosolymã cõmutatur in elemosynas. qd vni pauperũ toto tpe & c. pro hoc. c. 3. pxi. ibi [q melior fuerit: ideo magis accepta] & c. & tñ illud melius a seipso voues faciẽdo sine superioris auctoritate, nõ se eximit ab obligatione. Oppo. & vř, qd puerilitas reddat votu prorsus nullũ, vt patet in voto religionis. s. de reg. c. significatũ. so. dicit glo. ille erat doli capax, qui obligaretur diabolo. de delic. puero. c. i. ergo & Deo. Secundo oppo. & vř, qd Papa non potuerit hunc absolueret ab obligatione, qua fo cio tenebatur, vt l. rescripta. l. nec dãnosa. & l. quoties. de preci. Impe. offe. & C. si contra ius, vel vti. pu. sol. dicit gl. qd hoc potuerit Papa ex plenitudine potestatis: sed hoc non placet. qa obligatione, que est de iure naturali, nõ pot Papa, vel Imperator tollere sine cã, vt not. s. de consti. c. quã in ecclesiãrũ. & per Inn. vel dic, qd illa obligatio, qua tenetur fo cio, est accessoria ad obligationem voti: sed qa absolutio, & cõmutatio voti est in potestate Papæ, vt s. c. i. ergo & accessoria facta homini. quã solu. est no. limitatio ad prædictam l. rescripta. & l. quoties. vel dic, qd iste nõ erat propriè socius. qa societas contrahit ad lucrũ, siue questũ. est ergo iste propriè comes, vt dixi. Tertio oppo. hic dicitur, qd votum ex falsitate emissum obligat: sed cõtra. s. de regu. c. ad nostram. Sol. vt in glo. penul. quã adducit hunc tex. qd obliget. quod ex eo probat: quia est necessaria absolutio. Io. An. remittit ad not. per eum. s. tit. 2. c. dudum. super glo. 3.

S U M M A E.

- 1 Proponens simpliciter religionem ingredi: licet non ingrediatur: non est reus voti.
2 Imperfecta oratio non suppletur: vbi quod restat, non habet necessariam consequentiam ad expressum.
3 Propositum in mente cõceptum nõ obligat hominẽ homini: nec Deo.
4 Proponens, deliberatione præcedente, continere, vel peregrinari, illud facere tenetur, etiam si voce non expresserit.
5 Tria ad votum necessariò requiruntur.
6 Proponens seculum relinquere: si ea intentione recepit habitum, obligatur irreuocabiliter: & dicitur votum solemne.

L iterarum. Simpliciter proponens religionem ingredi: licet non ingrediatur, non est reus voti. & primò ponitur cõsultatio. secundo respõsio. No. primò, qd iste meticulous mentis cõceptum incõpit exprimere, nec perficit. licet ergo imperfecta oratio suppletur a iure, vt l. i. S. si ex fundo. ff. de hære. insti. tñ nõ suppletur, vbi quod restat, nõ habet necessariã consequentiã ad expressum, vt hic erat. ista enim verba [non diu hic morabor] non solũ possunt adaptari ad muta-

tionẽ vitæ: sed et ad mortẽ, & transitũ ad aliũ locũ. qd ergo multipliciter exponit, eius veritas ignoratur. Secundo no. qd sicut propositũ in mente conceptũ nõ obligat hoĩem, vt l. si repetẽdi. C. de condi. & demon. ita nec Deo. qd est verũ, qñ statutũ est in solis finibus cogitationis: quia primi motus hoĩum non sunt in eorũ potestate. secus si firmavit in mente aliqd Deo facere, vel relinquere. tũc enim quò ad Deũ (qui interrogat cor, non manũ. i. responso. 16.) efficaciter obligatur. facit l. cogitationis. ff. de pœn. & in illo articulo quò ad obligatũ voti no. post Ab. votũ initiari, confirmari, & cõsummari, initiat, cũ ppositũ in aĩo feminatur. & ex hoc non obligatur qs Deo, nec Ecclesiã. 17. q. 2. c. Cõsaldus. nã sũm Host. si ex prima deliberatione quis obligaret, pauci (& præcipui studentes) essent, qui nõ essent obligati religioni. Cõfirmat, cũ sup pposito fingit, & firmat deliberatio: & iste apud Deũ obligatus est. vnde si quis, deliberatione præcedente, ppositũ continere, vel peregrinari: illud facere tenetur, et si voce non expressit. 17. q. 1. c. q. bona. sed ecclesia hunc nõ coget, quã nõ iudicat de occultis, vt c. vt nostrum. s. vt eccle. bene. nisi id confiteat. Cõsummat, cũ propositũ deliberatũ, & firmatũ corde exprimitur ore. & tunc coget Ecclesia. j. eo. c. p tuas. & dicam. j. c. pximo. Et ista expressio intentionis est utilis: vt nõ solũ a fractione desistant amore Dei: sed et pp reuerentiã hoĩum. Ex p̄dictis igit patet, qd tria ad votũ necessariò requirunt: deliberatio voluntatis: ppositũ: & pmissio, in qua p̄cipitur ratio voti. vnde dr̄ Psal. 65. Reddã tibi vota mea: quã distinxerunt labia mea. & de hac materia no. beatus Tho. secunda secundã. q. 87. artic. 1. i. qui tenet, vt dixi. & per ista inferas, qd si quis proponens seculũ relinquere, cũ ea intentione recepit habitum, obligatur irreuocabiliter, & dicitur votũ solemne. de quo. s. de reg. c. statuiimus. & c. conu. sulti. cap. ergo istud intelligit, cũ iste stetit in finibus cogitationis: nec aliter corde firmavit, vt dicit gl. i. & per hoc cessat argu. vltimã gl. quã dicit ex isto. colligi, qd ex nudo pacto non oritur actio. hic enim non fuit pactũ: sed propositũ mentem retentũ, non corde firmatũ. quã autem impetuosũ, & quadam iracundia quid promittit Deo: vel homini. cui obliget? dic, vt no. s. tit. 2. c. dudum. & vide, quod de illo proposito, & voluntate ore enunciata vel non not. Bar. in l. is potest. ff. de acqui. her. & l. gerit. eo. ti. & l. qui se patris. C. vnde li.

A D D I T I O.

Ad votum. quã dñia sit inter deliberationem, voluntatẽ, & votũ vide Io. & Gui. 17. q. 1. in prin. Inn. & Host. in c. porrectum. de regula.

S V M M A E.

- 1 Votum omne commutatur in religionis ingressum: nec exigitur superioris auctoritas.
2 Penitentia pro peccato antea commisso non est imponenda intranti monasterium.
3 Votum conditionaliter emissum an valeat: puta si filius meus liberabitur ab infirmitate offeram tantum.
4 Compelli an quis possit ad implementum voti conditionalis.
5 Votum an possit dici nullum ex defectu personæ viuẽtis.
6 Potestas multiplex est.
7 Seruus an possit vouere.
8 Filiusfam. an possit vouere.
9 Monachus an possit vouere.
10 Clerici subiecti p̄tati episcopi an possint vouere sine eius licentia.
11 Episcopus nec votum peregrinationis, nec religionis potest emitte sine licentia Papæ speciali.
12 Abbas an possit vouere.
13 Vxor sine licentia mariti non potest emitte votum peregrinationis, vel abstinentie cum effectu.
14 Coniugum alter si ante nuptias votum emiserat: nec impleuit altero inuito, post contractum matrimonium non implebit.
15 Peccare an dicantur, qui contra votum, vel iuramentum in enumeratis casibus faciunt.

Scriptu-

S cripturę. No. primò, qd omne votum commutatur in religionis ingressum: nec exigitur superioris auctoritas: sicut in alijs commutationibus dictum est. s. c. i. Secundo colligit glo. arg. ex isto tex. qd intranti monasterium non est imponenda penitentia de peccato ante commisso. de quo in c. admonere. & s. his auctoritatibus. alleg. in gl. & secundum quosdã non est in hoc necessaria dispensatio. & hoc tenet Inno. Io. An. dicit, qd tutius est, qd dispeser. Traetat hic Io. An. post Doct. quibus de causis reddatur votum inefficax. cuius dicta diuide in quatuor principales quæst. primò, an valeat votum emissum sub cõditione. & si valet, quid iuris, si extiterit: vel si defecerit cõditio, an efficaciter teneatur. qd ad primũ pone exemplũ: si filius meus liberabit ab infirmitate, offerã Deo tantum: vel aliquid faciã: vel nõ faciã. dicit quidã, qd tale votum est illicitum ab initio: cum voues velit a Deo: vel alio facto emere sanitatem. quod simoniacum est. i. q. 1. c. qui studet. liberaliter enim offerendũ est: & postea pro sanitate, vel quouis alio precibus supplicandum. i. q. 1. c. iudices. & q. 2. c. q. pio. & hoc fatentur verum in cõditione prædicta, scilicet sanitatis consequendã. Alię autẽ conditiones, quã non sapere simoniã: nec aliter essent turpes, bene possent apponi in vouendo. s. de iureiur. c. verum. Alij dicunt in voto sanitatis, & omni alio posse apponi conditionem. & talia vota sub conditione emissã, sunt licita, etiam pro sanitate sui, vel filio consequenda: nec est simonia offerre Deo cordis sui contritionem, vel aliam deuotionem ex causa iusta, etiam sub conditione, siue in dãdo, siue in faciẽdo consistat. quia quicquid homo dat, vel facit p Deo, nõ de suo facit: sed potius quod Dei est. quia Domini est terra & c. s. de deci. c. tua nobis. & videtur expressum, qd liceat Gen. 28. & 28. q. 1. S. ex his. & s. itaque. & quod legitur, & nota. de cen. c. ex parte. & s. de feruis non ord. c. eo libentius. Nec ob. qd illud sit simoniacũ. quia super hoc inter Deum, & hominẽ nulla pactio intercedit: sine qua nõ committitur simonia expressã. i. q. 2. c. q. pio. & si de mentali agatur, vix est homo, qui pro Deo aliquid faciat: quãl & ab eo expectet habere remunerationem: quam & Deus promittit secundum opera se facturum. Math. 21. j. de pœni. c. cũ ex eo. S. i. Secundo quæro. an possit quis cõpelli ad implementum voti cõditionalis. distingue quia aut loqueris pendẽte cõditione, an possit alstringi: & nõ pot. 3. 2. q. fi. c. vnico. & s. de resti. spo. c. olim cãm. & de cõdi. appo. c. verũ. Aut loqueris, an possit cogi cõditione extãte: & poterit, vt j. c. licet. aut loqueris, an possit agi post defectũ cõditionis: & tunc siue sit cõditio generalis: vt si Deo placuerit, faciam hoc, vel illud. siue specialis: vt si filius meus liberabitur. eius defectu irritat votũ. 2. 2. q. 2. c. beatus. 16. q. 1. c. in parochia. Irritatur ergo votũ, & nullũ reddit ex defectu conditionis. Tertio ad idem quæro. an alia ratione (puta ex defectu personæ vouẽtis) possit votũ dici nullũ. ad hoc dic, qd quq; votum irritatur ex defectu etatis. quandoq; ex defectu p̄prie p̄tatis. ex defectu etatis: puta est quis impubes. nã istius votũ non vř valere: quia non pot votũ religionis emitte sine parẽtũ, vel tutorũ licetia. 20. q. 2. c. 1. & 2. & no. s. de regu. c. 2. Item nec votum abstinentiã, vel peregrinationis non videtur qd possit emitte. 2. 2. q. 2. c. tribus. & q. 4. c. pueri. de hoc. s. c. 2. & hoc de impubere. De nullitate voti ratione etatis: sed de nullitate voti respectu propriã potestatis. 6. q. aduerte, quia multiplex est potestas. a quãdã dñica, vt in a. seruũ. quãdã patria potestas, vt in filiũ. quãdã abbatialis, quã habet abbas in monachũ. quãdã ep̄p̄alis, quã habet ep̄s in clericos, & abbates. quãdã est potestas mariti in vxorẽ: & vxoris in maritũ. omnes. n. prædicti sunt obnoxij alterius potestati. & de omnibus dubitatur, an sine illorũ licentia, qui ius habet in eos, possint vouere. qd primo. f. de seruo. an possit vouere dic, qd non: licet sit votum ab eo emissum, per qd dñi seruitium minuitur. 4. dist. c. si sentis. de sent. excõ. c. relatũ.

de secũdo, scilicet de filiofam. dicit idem Innoc. qd non tenet votũ ab eo emissum sine voluntate patris tacita, vel expressã. ff. de polli. l. 2. S. i. Non ob. 20. q. 2. c. 1. & 2. quia loquitur in voto religionis, per quod eximit a patria potestate. dicit tñ Io. An. qd si liberat a patria potestate, votũ abstinentiã, peregrinationis, vel aliud simile adimplere tenet. & idẽ fortẽ esset dicendũ in seruo: vt votũ emissum an tps dominicã potestatis cõfirmet, si fuerit liberatus ab ipsã, arg. ff. de solu. l. qd seruus. facit l. cum actũ. cum si. ff. de neg. ge. & l. cũ vir prædiũ. de vsuca. qd tertio. (f. de monacho) dic, qd nec votũ abstinentiã: nec peregrinationis: nec aliquid aliud (ex quo possit præberi vagãdi materia: vel scandalũ nutrirĩ: vel minui obsequiũ debitũ) sine licetia superioris non pot emitte. & sic intelligit. 20. q. 4. c. 2. & 3. 16. q. 7. c. in nona. Si aut voueret dicere vnũ psalteriũ: vel aliquã aliam oratione: vel aliud, ex quo nihil possit cõtingere, hoc adimplere deberet: & sibi licitum est plus mereri. de quarto. f. an alij clericis, si sunt subiecti potestati ep̄i, vouere possint sine eius licentia. dicit, qd possunt vouere continentia: nõ tamẽ peregrinatione. de consc. di. 5. c. nõ oportet. & no. de cle. pere. c. 1. Eps verò nec votũ peregrinationis, nec religionis pot emitte sine Papæ licetia speciali. de reg. c. licet. transmarino forsan excepto. j. eo. c. magnã. S. verũ. Quid de abbate. dicit Host. qd sicut monachus in talibus est strictus abbatĩ: sic & abbas ep̄o. 18. q. 2. c. abbates & c. abbatibus. adhuc dicit excipendũ vltimarinũ. j. e. c. fi. de quinto ergo. f. de marito, & vxore: an possit vnus sine alterius licetia vouere. dicit, qd vxor sine licentia mariti non pot emitte votũ abstinentiã, vel peregrinationis cum effectu. quòd si fecerit, ipse maritus poterit reuocare. 3. 4. q. 5. c. manifestũ. & idẽ intelligas ecõuerfo: quia vir, & mulier non sunt in talibus ad imparia iudicandi. 3. 4. q. 2. c. si quis vxorẽ. & q. 5. c. percepit. excipe vltimarinũ. j. eo. c. ex multa. S. quod aut. qd quid ergo si ante nuptias eorũ alter votũ emiserat, nec impleuit. dicit, qd altero inuito, post contractum matrimoniũ nõ implebit. quod tenet Bart. in domini. 40. per c. noluit. 3. 4. q. 2. & idem de monacho quò ad abbatẽ: votũ tñ cõtinetiã ab vtroq; emissum cõi cõsensu bene tenet. quod dic, vt. s. de cõuer. cõiu. c. 1. Quarto quõ: qd vtrũ p̄dicti peccet, si cõtra votũ, vel iuramentũ faciũt in casibus supradictis. Inno. qd nõ. lex. n. patria, siue iusta potestas eos excusat. 3. 3. q. 5. c. noluit. sed nec p̄dicti: quorũ consensus requirit, si nõ accõmodant in hoc peccant: quia vtuntur iure suo. ff. de iniu. l. iniuriarum. & de elec. c. cum ecclesia vultarana. ista sunt, quã recitant hic Doc. & quã ad materiã deficiunt, collige in summa. eo. titu. S. quis vouere possit.

A D D I T I O.

Multiplex est potestas. de his omnibus an possint votum emitte, vi de Io. de Tur. cre. in c. sunt quãdam. 17. q. 2.

S V M M A E.

- 1 Papa potest facere dilationem illi, qui est debitor Dei.
2 Prelati debent laborare pro pace.
3 Papa si dispensat sine causa super voto: an ille, cum quo dispensat est, sit tutus quò ad Deum. Quid quando dispensat contra ius naturale.

Non est. Executio voti vltimarinũ auctoritate Papæ differri pot ex cã. tria facit. p̄mittit exordiũ: submittit narratio nẽ: & demũ exclusionẽ. secũda ibi [sanẽ] tertia ibi: [ideoq;] No. primò, qd sicut Papa, vel Imperator p̄t facere dilationẽ debitori hominis priuati, vt l. quoties. C. de preci. Imper. offeren. ita & illi, qui est debitor Dei. Secundo not. qd pot in turbatione patriã requiri consiliũ, & auxilium prælatorum: pro ipsius reformatione. qd pro pace nãq; debent laborare prælati, vt s. de treu. & pa. c. 1. Oppo. & vř, qd Papa nõ pot sit in voto dispensare: quia obligatus ad votum tenetur de iure naturali: contra quod Papa non dispensat. quia ius naturale. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. IIII 3 rale

rale est immutabile: & per Papam, vel Imperatorē, in quibus representatur ius positium, corrupti non potest. ut Insi. de iure natu. gen. & ciui. §. sed naturalia. & not. Inno. §. de consti. c. q̄ in ecclesiarum. So. dicit prima glo. q̄ Papa non dispensat, sed declarat ius naturale, vt d. c. quæ in ecclesiarum. vel dic, q̄ si ne causa non potest tollere: sed cum causa bene potest, vt in gl. 2. tu dic, vt dixi in primo no. q̄ tollere non potest: sed differre eius executionem potest, vt hic. & d. l. quoties. ¶ Sed circa hoc quærit glo. ¶ Papa dispensat sine causa super voto: an ille, cui quo dispensatum est, sit tutus quod ad Deum. dicit glo. q̄ non. quam no. & idē tenent hic Gof. & Host. & s̄m Goff. hoc maxime vt r̄ū est: q̄n ad sui postulationē est obtemperatio. arg. ff. q̄ quisque iuris. l. 3. in prin. & c. si motu proprio. de præb. lib. 6. lo. An. remittit ad no. per eū. j. tit. 1. c. cū ad mona. in fi. sup. vlt. glo. vbi remittit ad Spec. & q̄ etiā ipse no. §. de præben. c. de multa. in glo. fi. & in c. dudū. 2. de electio. ad finem. sup. ver. canonicē. & aduerte, quia illa glo. loquitur, ¶ cum dispensat contra ius naturale sine causa. talis. n. non est tutus quod ad Deum: sed si dispensat contra ius positium (vt q̄ quis habeat plura beneficia: vel q̄ quis percipiat fructus beneficii in absentia) credo, q̄ non peccet ille, cum quo etiam sine causa Papa dispensauit. quod verum credo, & c.

S U M M A E.

- 1 Vouere à principio est voluntarium ex post facto necessarium.
- 2 Promissio filij super voto facta patri valet.
- 3 Pater potest vnum ex filijs in testamento grauare, vt soluat totum debitum creditori.
- 4 Filius non implens voluntatem patris patitur plures penas.
- 5 Priuatur quis spe successione ordine genituræ propter delictum.
- 6 Successio in regnis fit ordine primogenituræ.
- 7 Recusans onera, non admittitur ad commoda.
- 8 Dicitio ex nunc prout ex tunc, quid operetur.
- 9 Papa habet potestatem super reges, & regna.
- 10 Secundogenitus si moueat bellum primogenito: an propterea sit priuandus spe successione regni ordine genituræ.
- 11 Votum qui non potest implere per se, potest illud exequi per alium.
- 12 Hæreditas quare diuiditur inter plures fratres: & in regno succedit primogenitus.
- 13 Fratres minores succedentes in regno: hoc est primogeniti, quid habere debeant.
- 14 Primogenitus in dignitatibus habet ius prælationis in eius successione.
- 15 Pater an possit priuare primogenitum iure prælationis, & nu. 16.
- 17 Sententia lata contra patrem an obstat primogenito in successione regni.
- 18 Rex si habet filium superstitem, & ex alio filio primogenito iam defuncto nepotem iuniorē: quis præferetur in regno: an filius superstes: an nepos ex filio.
- 19 Primogenitus potest vendere ius primogenituræ, donare, & in alium transferre.
- 20 Auis propter filij personam debet nepoti dotem dare.
- 21 Rex si habet filium ex legitima concubina: deinde accepit uxorem, & ex ea habuit filios: tandem illa mortua, concubinam illam duxit in uxorem legitime: & sic ille naturalis legitimatus est, & habitatus ab oīa an tanquam primogenitus succedat in regno.

Licet. Ecclesia compellit laicum ad executionem voti ultramarinum per excommunicationem, & bonorum subtractionem. & primo ponit exordium. secunda, ibi [accepimus] narrat factum. tertia ibi [mādamus] cōcludit. quartō cōminatur ibi [ne si onus.] ¶ Nota proœmium, ¶ q̄ à principio vouere est voluntariū, ex post facto necessarium: sicut est regulariter in qualibet obligatione, cum alio contrahenda, vt l. sicut. C. de actio. & obliga. Si autē quis emitteret votum super eo, ad quod de iure teneretur (vt super decimis soluendis) tunc fortius. f. du-

plici funiculo, teneretur. qui difficilius rūpitur, quam vnus argu. contra. ff. de leg. primo. l. si creditori. & l. qui bis. de verbo. obliga. ¶ Secundō no. q̄ iste filius promissit patri se exequi votum suum. ¶ sic valet promissio filij facta patri. ¶ regulariter autem talis obligatio inter eos cōtracta nō est efficax ad agendum, vt potest naturalis mera, vt ff. de cōdi. inde. l. frater. à fratre. in casu autē huius c. videtur efficax. quia fundata super voto est de iure naturali, vt §. c. prox. no. & etiam quia de iure canonico sola naturalis habet effectum exactio nis, vt §. de pac. c. 1. & aduerte quia id, quod dicitur, q̄ pater habeat consentire voto filij: habet locum etiā, si pater consentit filio, suscipiēti executionem voti paterni. ad hoc tamē vide, quod no. in l. 1. ff. de aucto. tu. ¶ Tertiō no. ¶ q̄ pater potest vnum ex filijs in testamento grauare, vt soluat totum debitum creditori. concor. ff. de leg. 2. l. cum ab vno. vbi de effectu huius legati. tex. tñ non fundat se tantum super grauamine à patre iniuncto: quantum in hoc, q̄ filius promissit. tenetur. ergo duplici vinculo, scilicet hæreditario, & proprio. concor. l. contra dotem. ff. sol. matri. In contractibus autem an pater possit grauare vnum ex hæreditibus, vel vni ex hæreditibus prouidere. dic, vt not. in l. continuo. §. fin. ff. de verb. oblig. & l. auus. ff. de pac. ¶ Quartō no. ¶ Papa statuit terminum, intra quē onus à defuncto iniunctum hæres adimpleat: regulariter verō vbi tempus non apponitur, præsentī die debetur. de quo plenē in l. & si post tres. ff. si quis cau. ¶ Quintō no. ¶ q̄ filius non implens voluntatem patris, patitur plures penas. priuatur enim hæreditate. f. ducatu, & spe successione regni. ¶ Sed hic instabis: quomodo iste priuatur hæreditate, si non soluit debitum, ad quod tenetur ex promissione dūtaxat. ista enim priuatio non videtur contingere, cū hæres non soluit hæreditarium, vel propriū: sed cū non soluit legata, & fidei cōmissa, vt in Authē. hoc amplius. C. de fideiuf. Sed dic, q̄ illud mandauit rex in testamento, cui filius consensit. & ideo, vt ex testamento, sumit vires, vt l. non pura uit. §. si quis sua manu. ff. de contra tab. & l. si vxori. ff. de fal. Sed non videt bona solutio, quia cum illud esse debitum, vt l. si creditori. de leg. 1. sed dic, q̄ quod ad partē cohæredū illud potest dici legatū. & quod ad eos tenet, vt l. cū ab vno. sed quod ad ecclesiā (cui ex voto defuncti tenentur hæredes) obligati, videntur et alij duo fratres huius ducis. ¶ Sextō no. ¶ q̄ propter delictū priuatur quis spe successione ordine genituræ. ista autē spes quomodo fit à iure approbata: & an possit pater tolli, sicut potest propter delictū. dic, vt l. 1. C. de pac. & quid iuris, si isti tres filij diuiserunt inter se bona hæreditatis, apposita clausula [nil se facturos contra diuisionē] an tollatur illa spes in hæreditate diuisa inter cohæredes: videt tolli spes vniuersalis fideicom. per talē clausulā, vt l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. secus credo in spe regni. quia ista nō est obligatio, cōcernens fratrem, cum diuisio celebrat: ibi sic. ¶ Septimō nota, ¶ q̄ in regnis succeditur ordine genituræ: hæreditates priuatorū inter hæredes æqualiter diuiduntur. Ita monet beatus Bernardus in epistola de rei familiaris cura. & dicam. j. ¶ Octauo nota, ¶ q̄ qui recusat onera, non admittitur ad cōmoda. facit cle. 1. de censu. & c. s̄m apostolū. 8 de præb. & l. vnica. C. de cad. tol. ¶ Nonō no. ¶ q̄ Papa excōmunicat istū, si cōtrafecerit extunc, b & sic no. Io. An. in prolationibus sententiā nō esse necessarium vti hoc verbo, quo vtitur moderni iudices. f. ex nunc prout ex tunc. & c. de quo no. Io. An. §. de appel. c. p̄terea. & cle. 1. de cōces. p̄bē. ¶ Decimō no. ¶ Papa priuat istū ordine genituræ: quod potest, s̄m Io. An. ¶ habet enim potestatem super reges, & regna. de maio. & obe. solitā. vnde deponit reges. 1. 5. q. 6. c. aliās. & Imper. de re iude. c. ad apostolica. lib. 6. nam & eos cōfirmat. de elec. c. uenit. dic, q̄ Papa illū nō priuat: sed dicit priuandū: quasi nūciet sibi p̄na. editā cōtra hæredes nō implētes voluntatē. de qua in d. Authē. hoc amplius. & c. si h̄des. & c. nos qdē. de test. Et aduerte, q̄ illud erat debitū à rege contractum non contem

contemplatione dignitatis: sed p̄pria; quia erat votum. quō ergo illa, ad quem defertur successio vt ad regem, priuatur regno, si non implet regis iudiciū vt à priuato, non vt à rege emissum. cogita. ¶ Undecimō no. ¶ q̄ si scdo genitus moueat bellum primogenito: vt fecit iste dux, s̄m glo. non per hoc vt priuandus spe successione regni, ordine genituræ: licet ergo pater rex possit priuare ex cā primogenitum isto iure, vt j. dicam. non tñ frater rex videtur posse priuare fratrem scdm: licet sibi bellum inferat, arg. huius. c. coniuncta glo. ¶ Oppo. iste rex morte p̄uentus, nō completo voto, decessit. & d̄ in text. q̄ tenetur iste eius filius adimplere. contra, q̄ in oī voto sub intelligitur tacita conditio, si potero, vt no. §. c. scripturæ. Cum ergo decesserit, & sic nequiuert: vt à tali obligatione absolutus. & frustra hoc filio iniungatur: q̄ labor personæ, & industria, q̄ requiritur in eundo, & præliando, non videtur, q̄ possint per alium explicari, vt l. 1. §. ne aut. de cadu. tol. & c. fin. §. de offi. deleg. solu. q̄ndōq; quis emittit votum vltamarinum p̄ deuotionem videndi terram sanctam. & tunc si vouens perpetuo, & iusto impedimento detinetur: non tenetur mittere alium. qd̄ est uerum, s̄m Host. quando impedimentum superuenit. Nam si tempore, quō votum emisit, impeditus erat: vt vouere, vt redimat: aliās derisorum esset votum. arg. j. c. prox. & c. quod super ver. rursus. ¶ q̄nq; quis emittit votum vltamarinum, non p̄pter deuotionem videndi, sed pro subsidio terræ sanctæ: tunc si morte, vel alio impedimento perpetuo tales detineantur: coguntur aliis committere, vt eorum votum adimpleat: & et, si hoc non fecerint, possunt compelli hæredes: vt votū patris, vel testatoris exequatur: vel exp̄sas ipsi faciant quas facturus erat testator in subsidium terræ sanctæ. v̄. n. uoluit se per se, vel alium votum impleturum. & sicut ex aliis contractibus tenentur hæredes ex facto defuncti: ita & in voto obligatio nascitur, vt ff. de polli. l. 2. nam si nuda promissio facta ciuitati obligat, vt l. pactum. ff. de polli. multo magis, si fiat Deo, qui non facit differentiam inter simplicem loquelam, & iuramentum. 2. 2. q. 5. c. iuramentū. collige ergo, ¶ q̄ ille, qui non potest implere votum per se, potest illud exequi per alium. Si autē per se possit: tunc si vtiliter, nō videtur dubium, q̄ per se tenetur. vt j. e. c. quod super his. si autē inutiliter (vt si esset claudus: vel mutilatus: tunc si non ob subsidiū vouisset, sed ob deuotionem tantum (vt. f. loca sancta visitaret:) & tenetur personaliter ire. Idem et est vbi vouit p̄pter subsidium: sed est talis, qui defectum suum potest supplere p̄ alios, quos ducit. In vtroq; tñ casu admittitur compensatio, siue redemptio. j. eo. c. magna. & c. seq. & hæc habent locum in uoto. in aliis obligationibus facti, vel dandi, an possit q̄ dare, vel facere per alium. dic vt d. §. ne aut. & l. nemo. ff. de duo. re. & §. de offi. dele. c. fi. ¶ Scdō op. iste tex. dicit, istum priuandum hæreditate, & spe successione regni, si non implet voluntatē defuncti. sed contra illud oppo. & videtur, q̄ non debeat tota hæreditate priuari: sed debeat sibi legitima referuari: quam non perdit, licet non obtemperet testatori, vt in Authē. hoc amplius. C. de fideiuf. lo. vt in glo. fi. quæ dicit, q̄ ill. praualeat canonici. vel dicit, q̄ hæc p̄na nouit fidē defuncto: ideo plus offendit. f. testatorem, & fidem suam. arg. C. de fideiuf. l. fi. vel dicit tertiō, q̄ contrarium loquitur in successione hominis priuati, quæ potest in plures diuidi: sed hic loquitur in successione regni, & dignitatis: in qua vnus dēt esse rex, non duo: vel plures tanquam duo capita, quasi monstrum. §. de offi. ordina. c. quoniam. & c. in apibus. 7. q. 1. ¶ Tene ergo mēti perpetuō istam solutio, p̄ limitationē illius Auth. quæ referuat filio venienti contra voluntatē defuncti legitimam h̄t. n. locum in hæreditate diuisibili; sed in indiuisibili nihil sibi referuatur. & iste est casus not. in r. c. ¶ Quero iuxta prædicta de rōne. ¶ quare inter plures fratres diuiditur hæreditas, & in regno succedit primogenitus. dicit Io. An. q̄ illud ius inductum est in honorem, & fauo-

rem imperii, siue principatus: vt qui sub eo sunt, integri p̄seuerent: & melius per vnum, q̄ per plures consuli imperio visum est. primō naturali philosopho, qui sic ait. [Etiā vniuersi nolunt malē disponi.] pluralitas principatum nō est bona. vnus ergo princeps in populo Romano: et utilius visum fuit reipublicæ per vnum consuli. ff. de orig. iur. l. 2. §. deinde, quia difficile. legibus et visum est, vt ducatus comitatus, & marchionatus non diuidatur, vt in prima coll. de feu. non alie. siue consensu. ma. domini. c. imperialem. §. præterea. prætorum et curæ fuit, vt tutelæ administratio nec ex pluribus decernatur: nec spargatur in plures. quia *Segnius expediunt commissa negotia plures.* ff. de admi. tuto. l. 3. & similiter iudici cura esse debet, ne litis prosecutio diuidatur. Ideo pluribus cōcurrētibus, q̄nq; ipse eligit idoneiorem. q̄nq; partem ad electionem compellit, vt arg. l. ne in plures. ff. de exerci. & §. de pig. c. ex literis. & l. si plures. de accu. s̄p̄e nāq; ex conuersatione æquali cōtentio dignitatis nascitur, vt l. obseruandum. ff. de offi. præsi. Ideo in apibus princeps vnus: Roma duos ferre non potuit. 7. q̄. 1. c. in apibus. facit. c. cum non ignores. de præben. In regno igitur (quia multorum salus, & vtilitas procuratur) p̄ vnum consuli regi, & gubernari vtilius visum, non attenda vtilitate ipsorum filiorum principis, siue regis. quia, iuxta philosophum, melius est bonum gentis, q̄ hoīs in priuatorum verō hæreditatibus non versatur publica vtilitas: sed priuata. Ideo diuiduntur. quia natura filios, ætatis, vel sexus distinctione non habita, ad successionem vocat: successoresq; eos facit parentum suorum. ff. vnde li. l. scripto. & l. maximum vitium. C. de lib. præ. quonimo viuēte patre, quodammodo domini æstimantur, vt l. in suis. ff. de libe. & posthu. Circa prædicta audi beatus Bernardus in d. epistola Raimundo militi consulentem ita de filiis. Filii mortuo patre quærunt diuisionem: si nobiles sunt, melior est s̄p̄e per mūdum dispersio, q̄ hæreditatis diuisio. si laboratores sunt, faciant quid uelint. si mercatores, tutior est diuisio, si laboratores sunt, faciant quid uelint. si mercatores, tutior est diuisio, q̄ cōmunio: ne vnus infortunium aliis imputetur. ¶ Sed incidenter queritur. cum tu dicas in regnis, & dignitatibus vnum debere succedere, & primogenitum: vt dicit tex. quid erit de aliis, nunquid mendicabunt? dicit Io. An. vniciq; assignandum tantum, q̄ inde possit habere sustentationem suam, considerata facultate, & nobilitate principatus: ita tamen. q̄ remaneat primogenito, vñ honorem retineat principatus. facit d. l. maximum vitium. & j. de sup. neg. præla. c. grandi. lib. 6. ¶ In dignitatibus ergo primogenitus h̄t ius prælationis in eius successione. In veteri et Testamento habet primogenitus alias prærogatiuas: de quibus. 7. q. 1. c. q̄ periculosum. & Gene. 25. & 27. ad Heb. 12. ¶ Scdō quæro circa hoc, utrum ¶ pater possit primogenitum isto iure priuare, & relinquere principatum scdo, vel tertio genito. dicit Io. An. q̄ non. quia firmatur lege canonica, diuina, & consuetudinaria. ergo non potest pater ista iura immutare, vt l. ne mo. de leg. 1. & c. requisisti de testa. Nec obstat, q̄ Isaac p̄posuit Iacob: quia Esau renuntiauerat, & fuit instinctu Spūs sancti. 2. 3. q. 2. c. quæratur. & §. item opponitur. & eodē modo respondetur: quia Iacob p̄posuit Esau. Gene. 4. 8. de his autē non redditur rō naturalis: nisi intantum, quia sic placuit Deo, dixit. n. [Iacob dilexi. & c.] Malach. 1. facit, quod no. §. de rescrip. c. si quando. ¶ Ego istam opi. Io. An. credo veram: nisi subit cā priuationis. quia potest ex cā pater priuare filium hoc iure, vt p̄bat ille tex. & Gene. 4. 4. vbi dicitur, q̄ Ruben fuit primogenitus Israel: sed, cū ascendisset ad cubile, & violasset thorum patris sui, data sunt primogenita eius filiis Ioseph: & non est reputatus in primogenitum. q̄ et rex minorem filium maiori prætulit in regno, habetur. 3. regum. 1. c. vbi patet, q̄ Dauid prætulit in regno Salomonem filio magiori. Est autē circa hoc considerandum, vtrum Pet. de Anch. sup. 3. Decr. IIII 4 pri-

primogenitus capiat regnum iure hereditario, tanquam heres patris: an vero iure proprio. reperio p Oldra. hoc examinatum incidenter satis plene in tali questione. nam contra quendam regem habentem filios suos super certis iuribus, ac parte regni sui mota fuit querelatio, & lata fuit sententia contra eum ex ipsius regis confessione iurata, attestationibus, & alijs probationibus. quarebatur, an hæc sententia obsteret perpetuo filio primogenito. videtur, quod non. quia regnum videtur habere a genere: non a patre. ergo factum patris non nocet sibi, vt l. 3. ff. de interdi. & rele. contrarium tenet ipse. l. q. talis sententia noceat primogenito. nam talis successio primogenituræ est inducitur propter bonum publicum contra cõnes regulas: quæ volunt vnum filium admitti, & ceteros excludi, vt in Authen. de trie. & se. §. hic nos. & d. l. scripto. & licet lex, & consuetudo regnum sibi deferat: solemus dicere, quod sibi deferat vt hæredi: sicut defert alijs filijs legitimam in bonis patris sine grauamine, vt C. de inoff. testa. l. omnino. & l. sancimus. & tñ isti non possent ipsam cõsequi, si voluerint abstinere a paterna hereditate. nam licet sit a iure debita, ipsam capit vt hæres, & potest in ea institui, vt no. §. de testa. c. Raynuius. in gl. retinebit. præterea si primogenitus caperet regnum iure suo, non vt hæres: non posset a patre grauari, vt l. 3. §. sciendum. de lega. 3. sed patet, quod potest eum grauare, vt in primo. c. & ideo si mortuo patre rege, primogenitus repudiaret hereditatem patris: mox regnum deuolueretur ad secundum genitum. ff. ad Silleia. l. 1. §. assignare. & in 10. colla. an agnatus, vel filius. de fun. repu. hære. præterea, vt dixi, ista successio primogeniti est inducitur pro bono publico: pro cuius cõseruatione inducit exclusionem aliorum: sed dispositio talis ad exclusionem aliquorum inducitur in alijs, quibus illud ius non aufert, non inducit noui iuris collationem, vt ff. de lega. 1. l. legata inutil. & l. ex facto. etiam de hære. institui. vnde si dico [si filius meus decesserit sine liberis, Petrum substituo] si extant liberi, non venient videtur verborum testamenti ad successionem ex testamento: sed alijs iure suo, vt ff. de hære. insti. l. Lucius. in fi. & de leg. 1. l. si iusfam. §. cū quis. & probatur expressè ad Trebell. ex facto. §. si. ite noua lex non aufert antiquam: nisi &c. vt l. quoties. de actio. & oblig. sed lex antiqua, & natura oēs filios ad successionem vocat, vt d. l. maximum vitium. non ergo videtur tolli per legem consuetudinariam: licet diuino, & humano approbatam super successione primogeniti in regno. & his rationibus, & alijs concludit, quod sententia contra patrem regem lata noceat primogenito succedenti in regno, tanquam hæredi regis: idem etiam probat, si non diceretur hæres proprie, sed successor. l. q. nocere debeat, vt ibi per eum consi. 97. ¶ VI timò induco istum tex. ad duo dubia super isto ordine genituræ. primò est si rex habet filium superstitem, & ex alio filio primogenito iam defuncto nepotem iuniorem filio regis superstitem, patruoq; sibi: queritur quis præferatur in regno: an filius superstes: vel nepos iunior ex primogenito natus. iste tex. facit, quod nepos præferatur tali patruo suo: dum dicit. [si dominus, & si dictus rex sine prole.] &c. quasi eius proles excludat fratrem regis superstitem. & hoc est verum sine dubio; si primogenitus decedit cū prole, postquam fuit adeptus regnum. & ita loquitur hic. Si vero ante regnum adeptum, viuentem rege, decedat primogenitus: an in locum succedat eius filius, & excludat patruum maioris ætatis: ardua fuit questio satis plene discussa per Oldra. cõsi. 258. vbi iure diuino, iure natura, & iure scripto concludit, quod talis nepos (licet iunior) excludat patruum. Iure namque diuino dicit certum esse, quod primogenitus in indiuisibilibus (vt regnis, & comitatibus) secundo genitis præferatur, vt §. satis dictum est. ¶ constat autem, quod istud ius primogenituræ potest primogenitus vendere, donare, & in alium transferre. 7. q. 1. c. quam periculosum. Si ergo istud ius est celsibile: ergo transmissibile ad hæredes, maxime ad filium. arg. ff. de acqui. re. do. l. quædam. iure natura etiam hoc probatur. quia pater in filio sui partem retinet, &

in eorepresentatur, & vna persona reputatur, vt l. fina. C. de condi. insti. licet eius pater decesserit: tñ quia eius filius partem eius representat: vt per eum viuere, & censerit: ac si totus viueret, postquam viuere pars, arg. ff. de contrahen. empti. l. do nū. & ff. de usufru. l. si cui usufruc. insula. idem enim iuris est de toto, quò ad totum: quod est de parte, quò ad partem. ff. de rei ven. l. quæ de tota. sed patet, quod in successione hereditatis plures nepotes ex vno filio defuncto pro vno filio reputantur: & cū hoc veniunt cum patruis in stirpe, non in capita in Authen. de hære. quæ ab inte. defe. §. 1. eodẽ ergo modo debet representare: vbi agitur de iure prælationis, ordinis, & genituræ. ad hoc facit. ff. de colla. bo. l. dedit dorem auus. & eod. titu. l. si nepotes. vbi dicit, quod pater propter filij personam debet nepoti dotem dare. tanta. n. est patris, & filij identitas, quod a patre in filium vt esse quædam continuatio dominij: & et viuo patre, filij quodammodo dñi æstimantur, vt l. in suis. de suis, & legiti. Et veniet nepos ad illud ius, quod nondum erat patri quæsitum in actu: sed solum in habitu. sicut dicimus in querela inofficiosi testamenti. nascitur. n. in aditione hereditatis. ff. de inoffi. testa. l. Papi. §. si conditione. & tñ filius exheredatus decedens ante aditam hereditatem, eam transmittit ad filium: licet nondum nata, nec præparatam. C. de inoffi. testa. l. si qs filium. ad hoc. ff. de asig. lib. l. 3. §. si. vbi aliquo existente ex illo, cui assignatio facta est, alij excluduntur. alijs et efficacioribus hic confirmat, & concludit nepotem primogeniti patruo præferendum. Secundò illud tex. in duco ad q. pone rex habet filium ex legitima concubina: deinde accepit uxorem, & ex ea habuit filios: tandem, ea mortua, concubinam illam legitime duxit uxorem. & sic ille naturalis legitimatus est, & habilitatus ad omnia: an tãquam primogenitus succedat in regno? vt, quod sic, ordine genituræ, vt hic patet. contrarium tenet Io. An. in reg. sine culpa. de reg. iur. lib. 6. quia legitimatio superueniens non tollit ius quæsitum in ordine successio nis postea genito ex uxore legitima. dic, vt ibi pulchre per eum in mercuria.

ADDITIONES.

- a ¶ Facta patri. vide Bal. aliquid de hoc in l. 1. §. 1. de reb. eorum.
- b ¶ Ex tunc. Dictiones istæ denotant extremitatem tẽporis. vide Card. in cle. ad dum. §. si verò. de sepul. Bal. in l. præpositi. C. de testa. & in Authen. contra rogatus. ad Treb. Doct. & Alex. in l. hi. de verb. obl. & Barr. in l. si ita. eo. tit.

S U M M A E.

- 1 Episcopus debet se murum opponere pro domo domini: alijs potius videretur custos chartarum, quam rerum.
- 2 Crucis delatio est signum peregrinationis.
- 3 Aequitas quid sit.
- 4 Subditi facile trahunt in exemplum, quod agitur a prælatis.
- 5 Princeps debet sancte, & iuste viuere.
- 6 Episcopus sine causa non potest se absentare ab ecclesia sine licentia Papæ.
- 7 Genus tatum valet quò ad omnia: quantum species quò ad speciem.
- 8 Votum obligat hodie: sicut olim obligabant præcepta legis.
- 9 Priuilegium concessum domino extenditur ad famulos, quos secum duxit.
- 10 Expensa itineris in eundo, stando, & redeundo consideranda est in peregrinatione.
- 11 Pecunia, quæ erat in sumptibus consumenda, cum votum redditur, debet applicari illi ecclesie, ad quam vouens accedere tenebatur sine diminutione.
- 12 Episcopus de iure cū sine licentia Papæ potest emitte votum ultramarinum.
- 13 Votum emissum ex certa causa non tollitur: licet cesset causa, propter quam emissum fuit.
- 14 Papa in voto an debeat considerare tria, quæ sunt in voto substantialia.
- 15 Papam an deceant omnia, quæ licent.
- 16 Epi an possint emitte votum peregrinationis sine licentia Papæ.

Magne

Magna. Ex cã comutat Papa votum vltimatum in vigiliis, orationibus, & ieiunia tunc maxime, cum cessat causa, quæ vouente ad votum induxit: ita etiã, quod expensæ faciendæ in eundo, stando, & redeundo integraliter mittantur in subsidium terræ sanctæ. potest diuidi in tres partes. In prima facti narratio. In secunda allegatio pro, & contra. in tertia diffinitio. se cunda ibi [& quidem.] tertia ibi [cum igitur.] ¶ No. primò, quod iste episcopus querebat ecclesiam suam oppressionibus releuare: quia contra libertatem ecclesiasticam grauabatur. ¶ debet. n. dicto casu episcopus se murum opponere pro domo Dñi: alijs videretur potius custos chartarum, quam rerum. 16. q. 1. c. in canonicis. & licet potuisset exercere censuram. quia tñ nõ de facili poterat sine periculo animarum: ideo ad tempus suum gladium suspendebat, secundum Hosti. qui remittit ad no. de sen. ex. c. cū medicinalis. ¶ Secundò no. ¶ quod delatio crucis est signum peregrinationis: quod ordinis. §. de resti. spo. c. cum ad sedem. quã doq; dignitatis. de priui. c. antiqua. ¶ Tertiò no. quod licere, respicit æquitatem: ¶ & est æquitas iustitia dulcore misericordie temperata, sicut beatum Cyprianum. decere, respicit honestatem. nam aliqua licet: quod non decet. vt quod filia nubat sine consensu patris. de despon. impu. c. 1. & hoc etiam non expedit mulieri, quæ sepe laborat contra propria comoda. C. de spõ. l. si pater. non ergo oia, quæ licet, expediunt, siue decent. 12. q. 1. c. aliud apostolus. [Omnia mihi licent: sed oia non expediunt.] & lex dicit. [In conuentionibus non solum quod licet: sed quod honestum est, sequi debemus.] vt l. in conuentionibus. de reg. iur. In quolibet ergo negotio attendenda sunt ista tria: quid liceat: quid deceat: quid expediat. Tullius lib. 2. de officijs. vbi tractat de vtili, & honesto, hoc plene prosequitur. exemplum ponit in navi onusta: in qua si erit feruus, & pondus auri, vel gemmarum totidem ponderis: si immineat quid debeat proijcere: an feruum minus vilem, vel illud auri pondus: aliò vtilitas: aliò nos ducit humanitas: & si vile non honestum. & concludit, quod nihil vile dici debet, quod honestum non sit. ¶ Quartò no. auctoritate illam [vouete &c.] & illud euangelicū. [nemo mittens] &c. quod habet Luca. 9. & ille aratū respicit, qui post exordia boni operis, ad mala reuertitur, quæ dimisit, de pœni. dist. 2. c. senectus. ¶ Quintò not. ¶ quod illud, quod agitur a prælatis, facile trahitur a subditis in exemplum. de quo in glo. iuxta illud, &c. quod est Claud. & ibi sequitur.

Nec sic flectere sensus Humanos edicta valent, vt vita regentis.

Et Eccl. 10. Qualis est rector ciuitatis: tales & habitantes in ea: ¶ debet enim princeps sancte, & iuste viuere. quia oculi omnium in eum respiciunt. Ideo iustum est, eum legibus obtemperare suis, vt l. digna vox. C. de legi. ¶ Sextò no. in ver. verum. rones alias pro episcopo: vt implere non teneatur votum ab eo emissum. ex quo collige, quod episcopus non potest se absentare ab ecclesia, etiã ad tẽps, sine licentia Papæ sine causa. quod alibi sic expressum non habes, secundum Host. ex causa verò necessitatis posset. quia non habet legem necessitatis. de obser. ieiui. c. consiliu. causa verò voti ultramarini an possit se episcopus obligare. iste tex. facit quod sic, sed cū eo facilius dispensatur: vt in isto tex. dicam ¶. ¶ Septimò not. in ver. ipsum etiã. quod quique agitur aliquid, quod in se est sanctum, & bonum: respectu vero personæ a se gerentis inutile reputatur. ideo persona prius, quam iuris ratio requirenda est. vt l. quidã referunt. ff. de iure co. ¶ Octauò no. dum dicitur tex. [generale, vel speciale] &c. ¶ quod tñ valet genus quò ad omnia: quantum species quò ad speciem. ff. de admi. tuto. l. si duo. ¶ Nonò not. in ver. cū igitur. ¶ quod sicut olim obligabatur præcepta legis: ita hodie votum. vel si dicas obligationem voti succedere in locum obligationis præcepti, adhuc istud inferitur. vt si debeat eandem naturam habere. vt l. si eum. §. qui iniur. ff. si quis cau. & c. significauit. de censu. ¶ Decimò no. in ver. non curantes. quod licet pot-

pulus contra vnum loquat: si ille recte agit, debet illa maledicta continere: vt ait Zeno philosophus. conscia teste didici maledicta continere. & Diogenes. Superat consciencia quicquid mali confinxerit lingua. & Ouidius Fastorum lib. 4.

Conscia mens recti fame mendacia ridet.

& Seneca. Conscientia potius, quã ad famam, attende. falli enim fama poterit: conscientia nunquam. & in Epist. Nullus mihi vltimatus æstimare virtutem: nullus magis illi esse deuotus: quã qui boni viri famam perdidit, ne conscientiam perderet. facit 1. q. 3. c. inter verba. ¶ Undecimò no. ibi [tibi pro te] &c. ¶ quod priuilegium concessum domino, extenditur ad famulos, quos secum ducit. de quo in Authen. habita. C. ne filius pro patre. & §. de offi. archi. c. fi. & §. de priui. c. fi. lib. 6. ¶ Duodecimò no. ¶ quod in peregrinatione vertitur expensa itineris in eundo, stando, & redeundo: vertitur etiã labor personæ. de vtriusque in commutatione, & redẽptione voti ratio est habenda. ista et ratio expensarum habetur in testibus. de quo §. de rescri. c. statutum. §. fi. lib. 6. ¶ Decimotertiò no. ¶ quod pecunia, quæ erat in sumptibus consumenda: cū votum redditur, applicatur illi ecclesie, ad quam vouens accedere tenebatur sine diminutione. vtrum autem diminutio per expensis nunciij deferentis eam ad illud locum. dic, vt in glo. quã not. & circa hoc, quod dixi in simi. §. de pigno. c. significante. ¶ Decimoquartò no. in ver. ad hæc aut. ¶ quod de iure cõi potest episcopus sine licentia Papæ emitte votum ultramarinum. quod patet, quia erat obligatus ad implemẽtum: alijs frustratoria esset hæc indulgentia contra. l. 1. c. de thesau. lib. 10. & colligitur hic Io. And. quod specialiter notanda, nisi specialiter notentur, videntur neglecta. ff. de iniur. l. item apud. §. ait. & de hæreti. c. si aduersus. ¶ Decimoquintò not. ¶ quod votum emissum ex certa causa non tollitur: licet cesset causa, propter quã emissum fuit, de quo in glo. non obstante &c. conditio verò cessans, siue conditionis defectus facit votum deficere, vt dixi. §. c. scripturæ. in secunda. q. ratio differentia, quia votum conditionale non habuit vnquam principium obligationis: sed votum emissum ex causa, de qua in text. a principio fuit efficax. defectus ergo ex postfacto superueniens non dissoluit: sed a principio subsistens, & deficiens natiuitatem impedit. facit in ratione sui quod no. in l. 3. §. si. de lib. & posthu. & illa regula multa impediunt contrahenda: quod non dirimunt iam contracta, vt l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. ¶ Quæro, dicitur in tex. quod in hoc negotio tria sunt consideranda. quid liceat: quid deceat: quid expediat. ¶ an Papa debeat in his, quæ facit, considerare ista tria. & quid iuris, si facit contra id, quod non licet: vel contra id, quod non decet: vel contra id, quod non expedit. dicit Host. quod ista tria debet Papa in quolibet negotio considerare. de præscrip. c. cum non deceat. de elec. c. cum expedit. lib. 6. & c. licet. §. de elec. quæ ergo Papæ licet: dicit, quod omnia: dum tamen non faciat contra fidem. 40. dist. c. si Papa. nec alijs peccet mortaliter. a quo nulla dignitas excusat. ff. ad l. Iul. de vi. l. penul. ante si. licet tamen mortaliter peccet (dum tamen non faciat contra fidem) a nemine potest condẽnari: nisi deuierit a fide. de cõce. præb. c. proposuit. solum ergo Deum habet vltorem, si peccauerit. & intellige de mortalibus lege diuina: secus de mortalibus per legem canonicam, vel humanam: in quibus licent Papæ omnia sine peccato. exẽplu in eo, quod leg. & no. de simili. in c. fi. & per Io. An. de accu. c. licet. in glo. corrige. & de simili. c. per tuas. 2. in si. magne glo. & licet Papa, si peccauerit, a nemine accusari valeat: subest tamẽ legi euangelicæ. [Si peccauerit in te frater tuus] &c. omnis. n. christianus subest proximo, quò ad dictam legem. 2. q. 1. c. si peccauerit. & §. de iudic. c. nouit. ¶ Sed quæritur. si sic licent omnia Papæ: ¶ nunquid deceant. dicit Host. quod si subest iusta causa deuandandi a iure. quod sibi licet, decet. & econuerso, vt in isto. c. & §. de accusa. c. cum dilecti. & accipe iustam causam alteram ex no. §. de transact. e. si scilicet qualitate negotij, personæ, loci, aut tẽporis. Si verò non subest iusta causa: vel subest, non sufficiens: non decet ipsum aliquatenus

tenus deniare. C. de legi. l. digna vox. i. q. i. c. peruenit. Sed si subest causa [licet minus sufficiens] minus decet. arg. quod metus causa. c. sacris. dicit ergo Host. q. cauere sibi debet in faciendis dispensationibus. remittit ad no. de elec. c. dudum. ver. insuper in prouisionibus ecclesiarum. de elec. c. nihil. & generaliter in omnibus gratijs faciendis: que cum gratia sint pura, & gratis sunt faciendae. de simo. c. intantum. de tertio. f. an omnia expediat. dicit, q. si ordine iudiciario agitur: semper expedit iustitiam facere, & nunq. illam peruertere. de re iudi. c. in causis. licet quandoq. propter scandalum differatur. de re iudi. c. nouit. de renun. c. nisi. §. pro graui. expedit tamen, si pugnat publica utilitas cum priuata, publicam anteferre: & maiorē utilitatē minori. quod est de natura huius uerbi, expedit. & est qnq. concertatio inter iustum, & iustitiam: inter honestum, & honestius: inter utile, & utilius: & et qnq. inter iustum, & honestum. & inter honestum, & utile perquire extra tertio lib. Tullij de offic. ¶ Secundo quæro

16 ¶ vtrum epi possint emittere votum peregrinationis sine licentia Papæ. b videtur, q. sic: sicut pot. religiosus, & sponsus carnalis. j. eo. c. ex multo. & c. fi. hoc etiā patet circa si. huius. c. dum Papa dicit tibi pro te, & famulis indulgentiam. [non enim caderet indulgentia, redemptio, vel refugio expensarū. si non fuisset obligatus ad votum. quia cōmutatio, & redemptio v. esse vnus obligationis in alteram transfusio: sicut est nouatio. ff. de noua. l. i. pro hac parte facit consuetudo: quia sine licentia Papæ emittunt, & exequitur epi ista vota peregrinationis. in cōtrariū facit iste tex. in ver. verū. vbi dicit, q. est alitricus, & ligatus suæ eccle. Itē non pot. cedere. de transac. per totū. quid dicendū. dicunt, q. pot. de licentia metropolitani vsque ad annū peregrinari, vltra non. in Authen. de fan. epi. §. interdicimus. col. 8. quod non placet Host. de iure canonico: in quo datur regula in materia eporum, q. in metropolitano intelligitur prohibitum quicquid nō reperitur expressē concessum, per istū tex. vbi patet, q. nec ad tps debet eps se sine licentia absentare. & hāc partē (scilicet, q. nō possit: nec votū liget) tenent quidā. Alij dicūt, q. votū tantū uentem obligat, & sic loquitur iste tex. sed non superiorem: q. sibi licentia concedere teneatur. de renun. c. quod in dubijs. Host. dicit posse dici, q. qn ad prædicationem demandata per Papam sit generale passagium: intelligitur omnibus episcopis data licentia generalis: aliās requiritur specialis. cui dicto videtur concor. Pe. dicendo tunc dici generale: cū sit generale passagium: & datur clericis licentia superioris redditus referendi.

ADDITIONES.

- a ¶ Aequitas. æquitas dicitur quinque modis, quos vide per Bal. in c. ad hoc. de pace iur. fir. & dicitur æquitas quædam facti continentia. Bar. in l. i. in fi. C. de legiti.
- b ¶ Vtrū episcopi possint emittere votum peregrinationis sine licentia Papæ: vide hic. adde Io. de Tur. cre. in c. præalleg. sunt quædam. 17. q. 1.

S U M M A E.

- 1 Obligatus ad factum tenetur ad interesse, si post publicationem veniat impedimentum.
- 2 Lex ubi non distinguit: nec nos distinguere debemus.
- 3 Inutiliter faciens non est solutus ab obligatione, etiā quò ad Deū.
- 4 Mendicatio reprobat.
- 5 Impeditur perpetuò, & impediti ad tempus, quomodo differunt.
- 6 Percutiens clericum si habet impedimentum perpetuum, absoluitur, nec iurat de eundo ad curiam.
- 7 Impedimentum etiam perpetuum non liberat ab obligatione: sed præbet causam commutationis.
- 8 Vouens non obligatur Deo: nisi in quantum facere potest.
- 9 Obligatus ad factum, tenetur illud facere suo sumptu.
- 10 Vasallus tenetur sequi dominum proprijs expensis.
- 11 Expensarum consideratio habenda est in voti consideratione.
- 12 Obligatio succedanea debet ad naturam primeuæ, quantum possibile est, adæquari in quantitate, & qualitate.

- 13 Obligatus ad factum quando possit per alium explicare.
- 14 Vouentis intentio attendenda est in voto potius, quam verba.
- 15 Vouens succurrere terræ sanctæ: si est impotens ad pugnandum, an post votum redimere.
- 16 Vxor tenetur virum peregrinantem in subsidium terræ sanctæ sequi.
- 17 Papa an possit concedere indulgentias Christianis pugnantibus contra infideles: & an eorum loca, & terras possimus licite inuadere, & occupare.
- 18 Infideles, qui dominium ecclesie recognoscunt, sunt ab Ecclesia tolerandi: & possunt habere possessiones & c.
- 19 Rerum dominia quo iure sunt distincta.
- 20 Ecclesia, quare permittat infideles molestari in terra Hierosolymitana: & dat indulgentias accedentibus ad expugnandum eos.
- 21 Prouincie, quas olim habuerunt Romani Imperatores, possunt ab infidelibus auferri: & per violentiam occupari.
- 22 Populus infidelis si ad fidem conuertatur: & dominus non vult cōuertit, quid iuris.
- 23 Infideles nobiscum habitantes si delinquant, à quo punientur.
- 24 Gentilis, qui habet legem naturæ duntaxat: si contra eam facit, licet potest puniri per Papam.
- 25 Papa potest punire Iudæos, si contra legem faciunt in moralibus.
- 26 Iudæi in pluralitate vxorum, vel si contrabant contra legem diuinā, puniri possunt per iudicem secularem.
- 27 Christianus an possit sine peccato ad defensionem suam vti auxilio, sine adiutorio infidelium.
- 28 Princeps an possit sine peccato expellere Iudæos, & Sarracenos de regno suo, & eis bona auferre.

Q UOD super his. Impedito ad tēpus exequi votū

ultramarinum conceditur dilatio: perpetuò verò impedito inducitur redemptio in id, quod magis expediat terræ sanctæ. cōis diuisio. secunda ibi [nos aut.] quæ primò dat generalē doctrinā. secūdò ponit duplicē distinctionem. prima ibi. [vnde credimus.] secūda ibi [rursus] tertio soluit secundam q. de consultatione decisam. ¶ No. primò, q. quādoq. infirmi pauperes, & aliter impediti emittunt vota impossibilia adimpleri per eos: & tñ obligatū efficaciter. ¶ vñ si quis est obligatus ad factum (vt scribere librum) licet postea sit orbatus lumine: vel manus amiserit: non videtur ab obligatione liberatus: sed succedat obligatio ad interesse: sicut hic succedit obligatio in consimili. de hoc an difficultas præstationis liberet debitorem. dic. vt no. in l. continuus. §. il lud. ff. de verb. obli. & de debitore speciei. si ipsam præstare non pot. an possit se tueri exceptione. dic. vt l. quod te. si cer. pet. & l. si ex legati causa. de verbo. oblig. ¶ Secundo not. q. iste receperat mandatum cōpellendi oēs simpliciter: & hinc dubitauit, vtrum ipse posset distinguere inter sanos, debiles, infirmos. & videtur q. non ¶ quia vbi lex non distinguit: nec nos distinguere debemus. ff. de offi. præsi. l. 3. Sed certē debuit. quia quātūcūq. præcisē, & indistinctē Papa mandatū dirigat: non vñ velle legitimas exceptiones excludere. de offic. deleg. c. ex parte. 2. nec ius alicui auferre: vel defensionē legitimā. quod nō posset etiā expressē sine causa, vt c. quæ in ecclesiariū. de consti. per Inn. & cle. pastoralis. de re iudi. facit. §. de rescri. c. si quādo. ¶ Tertiò no. q. dicit [quod nō possunt vtiliter] & c. ¶ qui facit inutiliter, non est solutus ab obligatione, etiā quò ad Deum. quia paria sunt inutiliter facere, & nihil facere, vt l. quoties vitiosē. ff. qui satid. cog. & nullū, & inutile æquipollent. §. de translatio. c. inter corporalia. facit l. 3. §. si reddita. ff. commoda. ¶ Quartò no. ¶ q. mendicatio reprobat. & nullus huic necessitati tenetur se subijcere, etiam pro debito creditori soluendo: quinimo si ille, q. proprijs laboribus pot. sumptus querere, immisceret se electio molynis Imperatoris, redigitur in seruitutē. C. de men. vali. l. vna. & no. 83. dist. in prin. ¶ Quintò no. in versi. verū credimus.

- 5 mus. ¶ differentiam inter impeditos perpetuò, & impeditos ad tempus. circa primos obligatio commutatur: secundis dilatio indulgetur. in alia etiam materia distinguitur inter illa, quæ habent perpetuam prohibitionis causam, & talem. vt l. si stipuler. ff. de verb. obl. simile dicimus in cedere dignitati propter impedimentū. nā si est tēporale, resurgere pot. secus si perpetuū. §. de renun. c. post translationē. ¶ licet & is, qui percussit clericum: si habet impedimentū ppetuum, absoluitur: nec iurat de eundo ad curiam. secus si habet tēporale. de sent. excō. c. quis. ¶ Impedimētū ergo, etiam perpetuū, ab obligatione non liberat: sed præbet causam cōmutationis. & collige ex hoc, quòd si impedimētum non subesset: cogeretur quis simpliciter adimplere, quod vouit. regulariter verò in obligationibus facti non tenetur quis ad factum præcisē: sed succedit obligatio ad interesse, vt l. stipulationes nō diuiduntur. versi. Celsus. de ver. oblig. ¶ Sextò no. ibi [ac rerū facultate pensata.] & c. ¶ quòd Deo non obligatur vouens, nisi in quantum facere pot. in hoc autem facere posse habetur rō de laboribus suis. & idem credo in illis, qui iuris beneficio non tenentur, nisi in eo, quod facere possunt, vt dixi. §. de solu. c. Odoardus. nā licet exigantur, deducto ne egeant, vt l. in condēnatis. de reg. iur. tamen si de iustis laboribus possunt si bi victum querere: nihil eis referendum est, vt not. ff. solu. ma. l. si maritus. ¶ Septimò not. ¶ quòd ille, qui tenetur ad factum (vt peregrinari in subsidium terræ sanctæ) tenetur hoc facere suo sumptu. vnde si quis promisit pro me ire Romā: vel in exercitum, suo sumptu ire tenetur. vt l. suo sumptu. ff. de ope. lib. ¶ vnde vasallus tenetur sequi dominum proprijs expensis, a quod dic. vt l. Mæuia. ff. de an. le. de procuratore & alijs, qui administrant facta aliena: vtrū possint imputare expensas. dic. vt l. qui proprio. ff. de procura. & l. à tutoribus. de admini. tuto. In iudice, teste, notario, & alijs dic. vt c. statutū.
- 11 de rescri. lib. 6. §. insuper. ¶ Octauò no. ¶ q. in commutatione voti habetur cōsideratio expensarum, quas facturus erat vouens, & etiā laborum concor. sup. cap. prox. ad fin. ¶ succedanea ergo obligatio debet ad naturā primæ: (quātū est possibile) adæquari in quantitate, & qualitate: vt expensæ cū pecunia, & labor cum labore, vt §. c. proxi. ibi [labores laboribus recompenfes] & c. generis. n. ad idē genus videt bona compensatio: sed non vnus generis ad diuersum genus. facit quod no. Bal. in l. duortio. §. ob donationes. ff. io. ma. labor. n. personæ non pot. pecunia cōpensari: quia non recipit æstimationē, vt dicit gl. quæ incipit. ieiunij & c. ¶ Nonò no. ibi [exequētes per alios] q. ¶ votū pot. vouens per aliū explicare. de quo. §. eod. c. licet. alia aut facta, ad quæ esset aliquis obligatus (vt ad lecturā, aduocationem, & similia) an possit facere per aliū. dic. vt. §. de offi. deleg. c. fi. & l. nemo est q. nesciat. de duo. reis. ¶ Decimò no. in versi. rursus. q. idē votū. l. peregrinationis aliam recipit æstimationem, si emittatur in subsidium terræ sanctæ: aliā, si p peccatis iter faciat. alij. n. ad vnū factum censentur idonei: ad aliud in experti. vnde Imperator ait [non oēs per omnia: sed certi per certa meliores, & deteriores] & c. alij. n. alij natura iter ostēdit. ¶ Vndecimò no. ibi [secundū intentionē vouētis] & c. ¶ q. in voto attenditur vouentis intentio plus, q. verba, vt §. c. proxi. de quo. §. de reg. c. porrectum. quid si circa pœnitētiā imposita oriatur dubiū. dic. q. pœnitens non debet ipso inrerpreati: sed is, q. iniunxit: cuius dicto pœnitens ita tenetur se submittere. p. 14 lute animæ: sicut æger medico pro salute corporis. de pœni. distin. 5. c. consideret. ¶ Duodecimò no. ¶ q. aliquis est impotēs ad bellandū: tñ potēs est ad ambulandū. iste si emisit votū pro succursu, pot. redimere. quod intellige verū, si in totū est inutilis. in Authen. de quæstio. col. 6. Si autē sint ribaldi robusti, & fortes: tñ viles, & pusillanimes: debent ire pro subsidio. quia necessarii sunt ad onera portanda: & ad fossata implenda. nā & machinici, & artifices, si sibi ad victū suffiunt, sunt cogendi ire in subsidium: & medici, phyfici, ac

chirurgici. facit l. scriuarios. C. de testa. mili. cū simi. ibi no.

16 ¶ Decimotertiò no. in §. de mulieribus. ¶ q. vxor tenetur se qui virum peregrinantem in subsidium terræ sanctæ. si verò alibi peregrinaretur. dic. vt no. in c. i. de coniu. lepro. & Bar. in d. l. Mæuia. de an. le. & vide, qd no. Ioan. An. de sepul. c. de vxor. & qui ma. ac. pos. c. i. ¶ Decimoquartò no. in versi. rursus qui pro defensione, & c. q. Papa tolerat, & concedit accessum singulis pro defensione terræ sanctæ ab infidelibus. aduertere, quòd dicit pro defensione. nam hic sumpta occasione prosequit: ¶ an possit Papa indulgentias concedere christianis pugnantibus contra infideles: & an eorum terras, & loca possimus licite inuadere, & occupare: ita q. efficiantur occupantium. videtur, q. non. quia Deus omnipotens, & redemptor noster (cuius est terra, & plenitudo eius. §. de deci. c. tua nobis.) subiecit omni rationabili creaturæ: propter quā omnia fecit. Gene. 1. & ff. de vsuris. l. in pecudum. possessiones. n. iurisdictiones, & dominia non tantum pro fidelibus: sed pro omni rationabili creatura à Deo sunt ordinata. qui solē suum oriri facit non solū super bonos: sed etiā super malos: & omnia volatilia pasci. Matt. 5. & 6. & psal. 9. dat escā omni carni. ex his patet, q. dominia, & possessiones possunt esse apud infideles sine peccato: nec eis possunt per violentiam auferri, quia generaliter scriptum est Exo. 20. Nō furtum facies. in quo omnis rapina, & omnis violentia prohibetur, vt patet 1. 4. q. 5. c. 1. vsque ad §. contra. in Exodo. hoc etiam patet. 1. Pet. c. 2. Serui obedite in omni timore dñis, nō tātū bonis, & modestis: sed discolis, & prima ad Thi. 6. Quicumq. sunt sub iugo serui. dños suos omni honore dignos arbitretur. & hoc tenet Inno. f. dominia, iurisdictiones, & similia iura esse penes infideles: qui tñ non inferant christianis guerrā, vel molestiā. Host. dicit, q. in aduentu Christi omnis honor, omnis principatus, & omne dominium, & iurisdicō de iure, & ex causa iusta, & per illū, qui supremā manū habet, omni infideli subtracta fuerit. probatur Eccles. 10. Regnū à gente in gētem transfertur propter iniustitias, contumelias, & diuersos dolos. quod hic factū sic probatur. §. de consti. c. translatio. & hoc in personam Christi filij Dei viui: qui non solū sacerdos fuit: sed & rex. Luc. 1. ibi [Regni eius non erit finis.] vnde ipse Matt. 21. [Auferetur à vobis regnum Dei: & dabitur gēti facienti fructus eius.] fatetur tñ Host. ¶ q. infideles, qui dominium Ecclesie recognoscunt, sunt ab Ecclesia tolerandi: & possunt habere possessiones, & colonos christianos, & etiā iurisdictiones ex tolerantia Ecclesie: quæ non cogit ipsos ad fidem. quia oēs sunt libero arbitrio relinquendi: & sola gratia Dei in hac vocatione valet. 23. q. 5. c. ad fidem. Infideles verò, qui nec potestatem Ecclesie, nec dominium recognoscunt, nec obediunt, indignos regno, principatu iurisdictionis, & omni dominio iudicamus, ait Host. in hoc ergo discrepat Hosti. ab vno Inno. quia Inno. firmat, q. infideles, qui volunt nobiscum quietē viuere, non sunt in suis possessionibus molestandi, nō distinctē recognoscant dominium Ecclesie. necne. Host. verò distinguit: vt cognoscentes Ecclesiam in superiore iuste possideant: alij verò non. istā opi. Host. sequitur Old. consti. 68. ¶ Secundo quæro: ¶ quo iure rerum dominia sint distincta. dicit Inn. q. à principio possessiones, & bona alia non fuerunt in vilijs bonis: nisi Dei. & ideò occupanti concedebantur, Deo approbante: cum dicitur Deutero. 10. Omnis locus, quem calcauerit pes vester, vester erit. sed ex quò semel occupatus erat, nō licebat alij occupare illud, prohibente hoc lege naturali. qua cautum est, ne quis faciat alij, quod sibi non vult fieri, vt in principio Decre. & Prouer. 22. diuisiones ergo dominiorum iuregen. introductæ sunt. 1. dist. c. ius gen. & no. §. de summa Trini. c. 1. cōio. n. parit discorsitas, & cōiter negligitur, quod cōiter possideretur. l. cum pater. §. dulcisimis. de leg. 2. & C. qn & qui. quar. pars de bea. l. 2. post prin. lib. 10. iuper homines verò, tanquā super seruos. nullus habuit dñium ante ius gentium: sed oēs liberi nasce-

nascebantur. ff. de iusti. & iure. l. manumissiones. & l. ex hoc iure. de iuridictione quo iure ortu habuit: dicit, qd forte Deus dedit aliquem, vel aliquos, qui faceret iustitiam super delinquentes: & datus est gladius ad vindictam malorum, & laudem bonorum. s. de maio. & obed. c. solite. omnia tu potestas a dno Deo est: & in celo contra angelos: in paradiso contra hominem: in mundo, du posuit diluuium, per seipsum ista exercuit: & deinde alijs tradidit. quod dic plene per Inn. s. de fo. compe. c. licet ex suscepto. ¶ Tertio quaro: cum dictum sit, qd infideles volentes pacifice nobiscu viuere, sint in suis possessionibus tolerandi. ¶ quare Ecclesia permittit ipsos molestari in terra Hierosolimitana: & dat indulgentias accedentibus ad expugnandum eos? dicit Inno. qd Papa potest hoc iuste facere: cu illa terra consecrata sit natiuitate, conuersione, & morte Iesu Christi. & in qua non colitur Christus, sed Machometus. vnde iuste bellu eis ingeritur: vt incolatur a christianis, & ad ipsorum dominiu renocetur: nec diceretur de nouo quari, sed iam quaesita recuperari: cum olim Romanus Imperator ea acquisuerit, & deinde iniuste noscitur spoliatus: vnde Romana (ratione Romani Imperij, quod obrinet) Ecclesia iuste bellu indicit: vt recuperet, quod suum est. & hac rone infert Inno. ¶ qd pro omnibus terris, & prouincijs, quas olim habuerunt Romani Imperatores, possunt ab infidelibus auferri. & per violentiam occupari. Nec ob. qd Ecclesia non habet imperium: nisi in Occidente. qd. dist. c. Constantinus. qa istud loquitur quod ad proprietatem: secus quod ad tuitione, & defensionem. Sed dices ex quo licet nobis repetere terram sancta, & alias regiones, quas Imperatores olim acquisuerunt: si talis acquisitio pridem facta praebet iustam causam inferendi eis bellum pro recuperatione: similiter versa vice repetere eis licet Italia: Hispaniam: & alias prouincias nunc christianorum: in quibus olim ipsi dominiu habuerunt. si enim principiu consideramus: prius prouincias, ciuitates, & loca nostra possederunt: quam ad veru lumen Christi christiano rum maiores se conuerterent. in dubio ergo videtur pro antiquiori possessione iudicandū, vt c. licet cam. de proba. p. fertim cum consistet armis bellicis infideles superatos his regionibus fore deictos. ex malo ergo principio. (scilicet violento) inceperunt christiani possidere: ergo nullo tpe praescripsisse videntur, vt in reg. is qui in ius. de reg. iur. lib. 6. Sol. Inno. in vers. sed queres quomodo pot. & c. tangit illud, & negat Romanu Imperium quassuissse iniuste: nec hoc scimus p certo: & credere debemus, quod iuste: quia forte prius p violentia illa loca perdidit: vel forte per donationes, & legitimos titulos ad eos legitime peruenierunt: licet postea in eis multos rebelles inuenerint, & habuerint: quos vicerunt. & probatur hoc. C. de rei ven. l. fina. & de peti. hare. l. cogi. & de officio praefec. Afri. l. 1. & 2. & quod not. de cele. missa. c. cu Marthae. §. 1. de ortu imperij, & an de iure oes reges debeant subesse Imperatori, vide plenissime per Oldr. c. 64. & aduerte quia istae rationes tendunt ad ostendendum, qd terra infidelium subsint Romano Imperio quod ad protectione, non quod ad proprietatem: sicut in Imperatore dicimus in l. bene a Zenone. C. de quadr. praescrip. sed quod ad illa, qua possident, quod ad diuini, singuli christiani, qd mala fide possideant: cum violenter infideles expulerint: quos constat in pleno dominio, & proprietate fuisse priores, qua nos sumus. ratio praedicta Inno. no v. sufficiens. constat enim, qd Italia, & Hispania erant infidelium: ergo v. eis licitum repetere: sicut nobis licitum dicimus occupare terra sanctam. Sol. dicit Inno. domini harum terrarum cu populis suis conuersi sunt ad fide: vnde bona sequuntur dnos suos. ¶ quid ergo si populus ad fidem conuertitur: sed dominus non vult conuerti. dicit Inno. qd Papa pot. super fideles iurisdictione relinquere domino infideli. arg. 1. ad Thi. 6. propter periculū tamen fidei, vel et fidelium posset cogi dominus ad recipiendum pretiu, vel comutationem. de iudi. c. fi. na saepe quis amittit res suas

fine culpa: sed non sine causa, fauore libertatis. C. pro qui. cau. ser. pre. lib. ac. l. 1. multo ergo fortius fauore fidei, & religionis: pro qua summa ratio facit. ff. de religio. l. sunt persona. de ecclesijs aut dicit Inno. constat, qd ea, qua tunc iuste possident: quia non constat, quis ante occupatione dno fuerit: in quo casu praelato ecclesiae, & potissime Papae facienda est restitutio, tanquam Christi vicario. & quidquid habent clerici, pauperu est: l. 6. q. 1. c. quonia quidquid. habes ergo, qd iuris de bonis infidelium, fidelium, & ecclesiaru. bona autem haereticorum, & scismaticorum auctoritate constitutionum sanctoru patrum, & principum sunt ab eis auferenda: vt sic maioru poena afficiatur, qui cepra fide reliquerunt: qd qui nuquam susceperunt. j. de haereti. c. vergētis. cum si. ¶ Quarto quaro. dictu est. s. qd si infideles nobiscum quiete viuunt, & Ecclesiae dominium recognoscunt, sunt tuendi in bonis suis. ¶ quid ergo si delinquant: quis eos puniet? & si nobis aduersi sunt, quis potest contra eos licite arma mouere? dicit Inno. qd Papa, qui generalis est vicarius Iesu Christi. s. de transla. c. 1. & 2. habet potestatem non solu super Christianos: sed etia super oes infideles. de Christo, qd habuit, clare liquet Matth. vlti. [Data est mihi omnis potestas in celo, & in terra.] & Psa. [Deus iudiciu tuu regi da: & iustitiam tuā filio regis.] Christus vero hanc potestatem dedit Petro, & successoribus suis, dum dixit. [Quodcumq; ligaueris] & c. & iteru. [Palce oues meas.] Et per hanc potestatem dicit Inno. ¶ qd gentilis, b qui habet legem naturae duxat: si contra eam faciat, licite pot. puniri per Papam. arg. Gen. 19. vbi habes, qd Sodomitae, qd contra legem naturae peccabant, puniti sunt a Deo. vnde cu iudicia Dei nobis sint exempla: non occurrit ratio, quare Papa non possit, & debeat (dummodo facultas adit) oes idololatrias punire: & debet. naturale est. n. vnum, & solu Deum colere, no creaturas. ¶ inde est, qd Papa iudicat, & punit Iudaeos, si contra legem faciunt in moralibus. & idem si contra legem sua haereses inueniant, & obseruent. & hac rone moti Grego. & Inno. quartus. madaurū comburi librum, quem Iudaei vocant Calmochani: in quo multae haereses continetur. de Christianis aut non est dubiu, si delinquant in lege Euan gelica, puniuntur per Papam. illud, quod dictum est. s. qd infideles subsint, intelligo mediate. Immediatē enim Iudaei, pagani, & reliqui infideles degentes in Romano Imperio subsint legibus Imperato. & ipsas necesse habent seruare: alias (si res exegerit) gladio ferientur. C. de iudi. l. 2. & l. ne quis. & l. Iudaei. & de paga. l. fi. ¶ vnde in pluralitate vxorum: vel si co trahant contra legem diuinā, per secularem iudicē puniuntur. C. de ince. nup. l. 3. & de Iudae. l. nemo Iudeoru. & de hoc vide. j. de diuor. c. gaudemus. super glo. 3. in nouella. dicit tamen hic Inno. qd in omnibus casibus, in quibus licet Papae aliquid mandare infidelibus, & compellere, siue punire: si non obediant, pot. Papa solus, & nullus alius (nisi de iure suo con tenderet) bellum eis indicare: & contra ipsos brachium seculare inuocare: & multu restringit hanc potestatem Inno. ad Papam solum, quasi Imperatori (si videat infideles Christianis infestos, & opprimere eos videat) non sit licitum bellum eis indicare auctoritate sua. cu tamen dicamus eum dominiū mudi esse. vt l. deprecatio. ad leg. Rho. de iac. & quod ad perfectione omnia sunt sua. vt l. bene a Zenone. C. de qua. praescrip. & executione habet ipse, no Papa, gladij tempora lis. vt in Authen. quo oportet epi. in prin. col. 1. & de ista potestate Imperatoris, an iure diuino, naturali, vel gen. fulciatur: vel tantummodo iure scripto, vide pulchre per Oldr. consilio. 64. & ibi consi. seq. videas: an principes non recognoscētes dominu, saltē de facto, possint sibi bellu indicare. ita qd occupata per eos efficiantur sua, & homines serui. inter Christianos qn possit vnus contra alteru mouere bellum iuste, & de eius effectu vide. s. de resti. spo. c. olim. & de iure iuran. c. sicut. & vtrubiq; per Inno. praesalle. & quod no. Bart. in tractatu repraesaliarum. ¶ Quinto quaro extra Doct. ¶ nu quid Chri-

quid Christianus possit sine peccato ad defensionem sua vti auxilio, siue adiutorio infidelium. v. qd sic. na qd quis ob tutelā sui corporis &c. vt l. vt vim. de insti. & iu. ob praedictā. n. tutelā corporis non solum aggressorem: sed aliū etiam licet occidere. C. ad l. Cor. de fca. l. q. aggressorem. & ignoscendū est illi, qd qualitercuq; sanguine suū redimere voluit. ff. de bo. eo. l. 1. in fi. nec solum cu infidelibus, & dolosis possumus inimicos impugnare: sed et p dolum. 2. 2. q. 2. c. vtiliter. & 2. 3. q. 2. c. Dns. na & canes in Ecclesia p pace Ecclesiae toleramus. 2. 3. q. 4. c. quida. exēplo Dni, qd cu malis qnq; facit vindictā. 2. 3. q. 5. c. hinc notandū. na sic videmus ecōtra, qd in bello iusto fideles obediūt, & iuuant infideles. 1. 1. q. 3. c. Iulianus. 2. 3. q. 1. §. ordo. & ad defensionem fructuum vitimur arte mathematica. C. de mathe. l. horum. cum tñ sit reprobata in vtroq; testamento. & Paulus (vt ad sui defensionem procuraret Pharisaeos) dixit se Pharisaeum. Actuum. 24. & Machabei, qd fuerūt viri sancti, & pugiles fidei, inierunt pactum cum Romanis: vt mutuo se iuuarent. 1. Machab. 8. c. Idem patet Gene. 14. c. & 1. Machab. 5. & tēpore necessitatis cōmunicamus ecōcāctis. & Salomon ligna p aedificando templo recepit ab infidelibus. In contrarium v. in Para. [Imperio proles auxiliū & his, qui Deum oderunt, amicitia iungeris.] & Rex Hierusalem fuit per prophetam reprehensus: qui noluit se iuuare cu regibus Israel. 2. 3. q. 3. c. 1. & c. lex. c. Maximianus. sed ad primum responderet, qd ibi bellu fuit iniustum. ad scdm dic, qd illi de Israel volebat eos inducere ad adorandum vitulos aureos. 2. 3. q. 3. c. fex. & 93. distin. c. 1. Inter malos. n. procurā da est diuisio, & dissensio. nam (vt dicit Gregorius in moralibus) sicut noxium est, si vnitas desit bonis: sic est perniciosum, si non desit malis. peruersos quippe vnitas corroborat, dum concordat. & tanto magis incorrigibiles: quanto vnanimis facit. & ideo Paulus dixit se Pharisaeum: & diuisio facta est inter Pharisaeos, & Seduceos. Actuum. 22. vbi dicit glo. qd sicut vnitas bonorum vtilis: sic maloru vnitas semper bonis nociua: & pp tales Saluator Luca. 22. dicit, qd non venit pacē dare in terra: sed separationem. vnde Esai. 58. Dissolue colligationes impietatis, & fasciculos deprimentes. de hoc not. Isidorus in li. de summo bono. 68. c. de malorum concordia. & in hoc refidet Old. c. 66. ¶ Sexto & vltimo qro: tanp rin ceptis possit sine peccato expellere Iudaeos, & Sarracenos de regno suo, & eis bona auferre. & an Papa hoc praecipere principibus, vel persuadere possit: videtur, qd non. C. de iude. l. nullus. & j. de iudaeis. c. multorum. & contra Christianos praescribunt. 1. 5. q. 3. c. rogo. & sic cum iuste possideant bona, eis auferri non debent. not. 2. 3. quast. 7. cap. si de rebus. debet. n. Papa eos to. erare. 45. distin. c. qui sincera. vt sic per eorum confortium eos Deo lucrari possimus. 2. 3. q. 4. c. infideles. de diuor. c. quantō. & c. gaudemus. & hanc partem tenet Old. in priuatis personis: quae debent a praedictorum molestiis abstinere. in principibus vero distin. quia aut ex eorum tolerantia pot. fidei periculum imminere: & possunt expelli, & bonis et expoliari sine peccato. aut no imminet tale periculum: & non possunt. & ita distin. Old. consi. 91.

ADDITIONES.

- a ¶ Proprijs expensis. adde Bald. in l. liberti. ver. dubitatur, si est. & in l. pe. C. de ope. lib. idē in c. 1. in vers. alia quastio informatur. de Cap. qui cur. ven. Bar. in l. Maeria. §. fin. in 4. q. ff. de annu. leg. in l. quoniam. C. ad leg. Iuliam de vi. Old. c. 56. 2. 2. 4. Roma. in l. recusare. §. si quis alio. ff. ad Trebel.
- b ¶ Gentilis. Gentiles dicuntur, quasi tales sunt, quales genti sunt, id est infideles. 1. q. 1. c. none. secundum Hug. adde Panor. in c. nouit. de iudi.

S V M M A E.

- 1 Inuestigans decisionem vnus questionis ex alterius decisione venit commendandus.
- 2 Votum vltamarinum non potest commutari absq; generali mandato Papae.
- 3 Religiosi vt plurimum sunt idiotae, & iuris ignari.

- 4 Praecedens alios dignitate debet etiam praecedere sanctitate, & virtute: alijs vilissimus reputandus est.
- 5 Inutilis non dicitur ad pugnandum, qui maturitate consilij alios exhortatur ad pugnam.
- 6 Constitutio cessat, vbi cessat ratio iuris, & constitutionis.
- 7 Vxor potest emitte votum in subsidium terra sanctae, inuito viro: sed si sit suspecta, & iuuenis non exequitur votum sine licentia viro: sed redimit.
- 8 Clericatus officium reddit clericos inhabiles ad pugnandum.
- 9 Clerici ratione temporalis iurisdictionis, quam habent, an possint contra subditos resistentes pugnare.
- 10 Religiosi etiam simplices claustrales possunt votum Hierosolymitanum emitte, etiam sine licentia, si sint boni praedicatores.

EX multa. Votū vltamarinū certis causis redimi, & comutari pot. nō tñ p aliū, qd p Papā: vel sine ipsius spali mandato. habiles ad eundū, sed inhabiles ad pugnandū, si sunt strenui cō filio, vel multos bellatores adducunt, votū nō redimunt. vxorati vouentes obligantur ex voto: & viri sine vxorum cōsensu possunt hoc votum facere, & implere. clerici verō nisi in certis casibus votū non redimunt. & patet p praedicta, qd 4. sunt partes. scda ibi [secundo] tertia ibi [quod aut]. quarta ibi [de clericis]. ¶ Nota primō, qd cōmendandus est, qd ex decisione vnus quastionis aliā, qd ex ea oritur, inuestigat. na sū Ari stotelem. Dubitare de singulis non est inutile. quod intellige, cum dubitat probabiliter: siue rone verō dubitans increpandus est, vt l. Domitius. ff. de testa. & collige et, qd exitus vnus causa pber viam ad alias quastiones, vt l. exitus. ff. de acqui. pos. & c. si forte. j. de elec. li. 6. [& dum cam soluimus] & c. j. de ver. sig. c. cum olim. & Boetius li. de consolatio. qnq; cōtingit, vt vna dubitatione succisa, alia, velut Idrae capita, subcrescant. & patet hoc in omni iure nouissimo canonico, & ciuili magis glossato, qd sit ius vetus. ¶ Secundo not. quod ¶ absq; generali mandato Papae commutari non potest votū vltamarinum. Generalis ergo legatus, vel penitentiarius hoc non potest. de quo s. de offi. leg. c. quod ad translationem. & si dicit. si ipse solus potest: ad quid prodest hac instructio, de qua. s. c. prox. & hic? dicas, quod prodest ad instruendum eum, cui hoc Papa commiserit. Item & ipsum vouetem: quo casu hoc petat. item non fuit peccatum instruere successorē, secundum Io. And. ¶ Tertio nota, qd religiosi vt plurimum sunt idiotae, & iuris ignari, secundum Holtie. tamen religiosi bene ligantur iuribus. ad hoc. j. tit. 1. c. fi. circa prin. ibi [apostolica instituta.] & c. & bene nota hic, qui contineantur appellatione religiosorum. de quo in glo. religiosi dicuntur & c. & s. de consti. c. ecclesia. & dixi. s. de regu. in rub. ¶ Quarto not. qd ille, qui praecellit alios dignitate, debet etiam praecedere sanctitate, & virtute: alijs vilissimus reputandus est. c. vilissimus. 1. q. 1. facit l. presbyteri. & quod ibi no. C. de epif. & cle. ¶ Quinto nota. in ver. in secundo quassuisti. qd no dicitur inutilis ad pugnandum, qui maturitate consilij alios exhortatur ad pugnam. nam non tam robore corporis, quā consilij maturitate, iustitia, & alijs virtutibus res militares, & bellicae gesta sunt. & maiora facta prudentia, quam armis bellicis, gesta fuisse, probat Tullius. lib. 2. de officiis. & Sallustius in Catillinario in arenga Catonis. & ad hoc vide bonas leges, quas glo. alle. ad hoc. cui addit Ioann. Andre. hos versus.

Grandior in tauo virtus: sed paruula vulpes
Plenus angusta sub lenitate sapit. & Ouidius.
Parua necat morsu spatiosum viper a tauum.
A cane non magno saepe tenetur aper.
¶ Sexto nota in vers. verū. ¶ qd vbi cessat ratio iuris, siue constitutionis, cessat & ipsa constitutio. nam ratio, quare debiles, & inopes non accedunt: quia magis ad defectum: quā Pet. de Anch. sup. 3. Decr. K K K K ad

ad profectum irent, vt s.c. prox. vbi ergo non ad defectum: sed profectum bellatores (vt quia sunt maturi consilio: vel possunt ducere bellatores) ire tenentur, quia cessat illa ratio. con cor. ff. de iure patro. l. adigere. §. quibus. ex ratione ergo in l. apposita colligitur talis intentio: & secundum rationem ampliat, & restringitur quod in lege cauetur. facit l. his solis. C. de dona. quae sub modo. ¶ Septimo no. in versi. qd autē. ¶ qd sicut maritus potest emitte votū in subsidium terrae sanctae. & sic peregrinari, inuita vxore: ita & vxor potest. quia vir, & vxor ad imparia iudicant. 3. 2. q. 1. c. si quis vxorē. & q. 5. c. praecipit. & c. Chrittiana. licet autem vouere possit vxor: non tñ exequetur votum sine viri licētia: sed redimet. & hoc verū, si suspecta sit, & iuuenis. Idē si verus, & bonae famae: tamen non valens secum adducere bellatores. si hoc enim posset, & esset bonae famae: tunc ipsam oporteret exequi personaliter. ad hanc distin. facit de conuer. coniu. c. cum sis. & c. vxoratus. cum si. Remittit Host. ad summam eo. titu. §. quis vouere. versi. nunquid ergo vxor. & se. & aduerte, quia videtur speciale in isto voto vltamarino, qd vir possit ipsum emitte sine vxoris assensu, & econuerso. quod tenet Pe. per contrariū sensum huius verbi, huiusmodi. & c. Io. And. remittit. s. eo. c. scripturę. vbi dixi. de quo etiam per Hosti. in summa. eod. tit. §. quis vouere. ver. vxor. ¶ O. & auo no. in §. de clericis. ¶ qd clericatus officium reddit clericos inhabiles ad pugnandū. & ista inhabilitas non procedit à vitio, vel defectu: sed ab ordine, & officio clericatus, quia eorū officium est orare, & lachrimari, vt in gl. penul. & bene nota, qd valet promissio facta ab eo, qui id, quod in promissione deducitur, est in habilis ad soluendū: vnde obligaretur cæcus, vel manibus mutilatus, si promitteret scribere librū. facit l. multū de verbo. ob. & l. apud. in fine. de leg. 1. & licet sint inhabiles ad impugnandū: tñ in bello iusto licet pnt assistere, & alios exhortari ad pugnam: & per alios (puta per subditos) iustum bellū exequi. & sic possunt per alios explicare, qd per se non pnt. 9. con cor. j. ne cle. vel mo. c. si. lib. 6. ¶ ¶ Vtrū aut ratione temporalis iurisdictionis, quā hnt clerici, possint contra subditos resistentes pugnare. dic. qd sic per alios, nō perse. & sic intelligit. j. de sen. exc. c. dilecto. lib. 6. & vide quod no. Inno. s. de iureiuran. c. sicut. & de dolo, & contu. c. olim. 2. 3. q. fi. §. his ita. & c. vt pridē. hospitalarij tñ, & tēplarij ex pmissione ecclesie mouēt arma. vt no. 1. 2. q. 1. c. duo sunt. in fi. primae glo. 10. ¶ Vltimō no. ibi [officio prædicationis] & c. arg. ¶ qd religiosi, etiā simplices claustrales, possunt hoc votū emitte, etiā sine licentia, si sint prædicatores a boni. de quo. j. c. fi.

ADDITIO.

¶ Prædicatores. Prædicatores voluntarij possunt recipere decimas à volentibus, non ab inuitis: sed necessarij etiam ab inuitis pro necessitate victus possunt petere. c. ex officij. & ibi Host. & Doct. de præscript. & in c. cum voluntate, §. prædicatores. de sen. ex com.

S U M M A E.

- 1 Vouens religionem ingredi: si voto non impleto fiat episcopus, renunciare debet, & votum implere.
- 2 Dies si non apponitur in obligatione, intelligitur de presenti.
- 3 Lapsus termini in vouendo apppositi inducit notam transgressionis in vouente.
- 4 Dies apposita interpellat pro homine.
- 5 Renunciens electioni de se facte, potest iterum consentire, si iterum eligatur. & nu. 5.
- 6 Vouens religionem ingredi ingressus est: si infra annum probationis eligitur in episcopum: an possit consentire: & debeat confirmari.

Per tuas. ¶ Qui vouit religionem ingredi: si voto non impleto, fiat episcopus, renunciare debet, & votum implere. communis diuisio. secunda ibi [nos igitur.] ¶ Not. primō, qd iste solemniter vouit. & intellige solēniter, idest coram prælato

in præsentia multorū: non tamen interuenit solēnitas professionis, vel habitus; quia non intrauit, sed ingressurū promisit infra duos menses, postq̄ de curia rediret, vt sequitur. ex quo patet, secundū Inno. qd istud votum non fuit de præsentia, sed de futuro. & sic ante ingressum si contraxisset matrimonium, tenuisset. j. de voto. c. 1. lib. 6. dicit tamē Inno. qd sicut vouens peregrinationem, cogitur illam perficere, vt s. eo. c. quod super his. sic vouens ingredi, etiam per verba de futuro, vt hic. & j. tit. 1. c. quod Dei timore. ¶ Secundū no. qd iste infra duos menses promisit se impleturum & c. valisset tamen promissio sine præfixione termini: & posset statim cōpelli. ¶ quia quoties in obligatione dies non ponitur, præsentia die debetur. vt l. eum qui kalendis. de verbo. obli. nisi locus adiectus spatium temporis inducat. vt eo. tit. l. fina. & de reg. iur. c. in omnibus. ¶ Tertiū nota, qd lapsus termini in vouendo apppositi inducit notam transgressionis in vouente. & hoc semper verum est, qd dies apposita interpellat pro homine. & ideo constituit in mora debitorē, vt l. magnam. C. de contrahen. emp. & s. de lo. c. potuit. ¶ Quartū nota, quod Pa pa præbet isti consilium, vt sanet conscientiam suam. & ex eo præbet consilium: quia non petebatur ipsum cogi ad implementum voti in figura iudicij, quia tunc fuisset coactus. s. eo. c. magna. secundū Innocen. ¶ Quintū nota. in versi. quod si. ¶ qd ille, qui renunciauit electioni de se factae, potest iterū consentire, si iterum eligatur. quia renunciatio cōcernit ius, quod habet renunciens de præsentia: non autem ius, quod posset sibi competere in futurum, non habens aliquam dependentiam de presenti, iuxta materiam l. 1. C. de pac. facit s. de elec. c. super eo. & c. commissa. eo. tit. lib. 6. ¶ Oppo. inuit iste text. quod si iste resignet regimini ecclesie, definit esse voti transgressor. sed contra. deliquit enim, non implendo promissā in termino: sed pœnitentia non videtur purgarum illud delictum: sicut nec fur restituendo remfurtiuam: nec excommunicatus purgando contumaciam, vt l. qui ea mente. de fur. & quod no. Innoc. in c. bona. de eta. & qua. lo. dic. quod hic habet locum purgatio morae: quia non interest monasterio illum venisse prius, iuxta materiam, de qua dixi in dicto c. potuit. de loca. vel dic. qd licet de transgressionē sit pœnitentia iniungenda: nihilominus obligatio ad ingressum non est sublata. sed implēda est etiam post termini lapsū, vt c. cum dilecti. s. de dolo, & contu. ¶ Secundū oppo. & videtur, quod non obstat. voto, & promissione de eo implendo, potuerit consentire electioni de se factae. & salua conscientia prælaturam consequi, & habere. quia superueniente maiori vinculo, rumpitur primum. de spon. c. ve niens. de ritu nup. cap. non solum. §. 2. de regu. c. qui post votum. lib. 6. si ergo vouens religionem ingredi, eligatur in episcopum: videtur, qd possit licitē acceptare, & episcopus fieri, tanquam videatur votum in maius, & melius commutare. & sic non debet dici violator voti. s. eo. c. scripturę. & quod fit maius, ostēdit communis utilitas: quae debet esse in episcopo, velut in signo posito ad sagittam. j. de accu. c. qualiter. 2. communis verō utilitas præfertur priuata. s. de regu. c. licet. & de transla. c. bona. & sic non debet dici voti transgressor: cuius contrarium hic dicitur. sol. tribus modis. primō, qd iste habebat conscientiam erroneam, quam aliter deponere non poterat: vnde necesse habuit illam sequi. vel dic secundū, quod hoc consilium fuit necessarium: vt seruaretur vtrumque, cum primum non tollat secundum. de spon. c. commissum. vel secundū Hostien. quia in mortali constitutus fuerat electus, cum esset transgressor, vt dicit litera. à contrario ergo sensu, si infra terminum, quo profiteri promiserat, electus fuisset: potuisset salua conscientia remanere in prælatura: nec teneretur promissionem adimplere. quod an verum sit, colligitur ex decisione. 2. q. quam infra subijciam. ¶ Tertiū oppo. & videtur, quod consilium Papae, quod iste prius debeat profiteri, non sit necessarium: quia si esset

si esset iā professus. & (quod plus est) & etiam nouitius posset eligi in episcopum. vt j. de elec. c. nullus. lib. 6. multo magis vī, qd obligatus solummodo possit eligi. quia non debet plus impedire electionē promissio profitendi: quam ipsa professio: imō debilius solet esse ius ad rem, quā ius in re. j. de præben. c. pe. & si. lib. 6. & l. Sempronius Attalus. de vsuf. l. e. fo. ideo cogit perficere votū. quia religio gradū addit: & prælatū ceteri facit eminētiore gradus. aliqua. n. licent prælato seculari, quae non licerent religioso. de vi. & ho. cle. c. pen. & de reg. c. consulti. hac ergo rōne iste prius cogitur profiteri, quā dignitatem adipiscatur: nec prælatus secularis censetur, qui se alitruerit ad obseruantiam regularē. & ex his collige sū Vincen. Ia. Pe. & Ab. qd si votum religionis nondum impletum impedit eligendum: multo sortius iam impletū: & apostatū dimissum. ad hoc de aposta. c. quidam. quod hodie maximē verum est: cum sint tales excommunicati. ne cle. vel mo. c. 2. lib. 6. Collige etiam secundū Vin. qd faciendum impedit, quod iam factum non obeisset: sicut & in sacerdotem potest compromitti: & tamen sacerdotium superueniens soluit arbitrium. de arbit. c. non distinguemus. §. sacerdotio. & hoc propter transgressionem contingit secundū Ioan. And. ¶ Quæro. dicitur hic, qd post votum & promissionē vocatus fuit ad regimen & c. quo non obstante votum adimplere teneretur: quæro ergo, qd vtrū illud sit verum, non solum si electus fuit: sed etiam si consensit: vel etiam si confirmatus, & consecratus fuit: vel etiam post adeptam possessionem. omnes enim istas partes, & plures habet electio, vt no. s. de elec. c. publicato. respondeo, iste tex. potest intelligi, qd isto tempore, quo consuluit Papam, solū electus fuerat, nec consenserat: & tūc planē procedit quod dicitur, qd debet reddere Deo votum. & resignare, exponitur improprie. & exponitur, resignes, idest electioni non consentias, per quam ad regimen peruenitur. secundū intelligitur, qd electus fuerat, & consensit. sed illo casu, cum sit vinculum materiale contractum, vt c. cum inter canonicos. quomodo resignare possit. dic. vt j. de elec. c. si electioni. lib. 6. potest intelligi, qd iste electus fuit confirmatus, & consecratus: & post longa tēpora puidere volens cōscientiæ, consuluit Papam. & hac vltima positio facit ad nota. s. de transla. c. 2. an. se. episcopus, qui renunciauit, sit eligendus, vel postulandus. iste tex. facit, qd eligendus. dic. vt ibi. ¶ Secundū quæro. ¶ quidam vouit religionem ingredi, & ingressus est. tandem infra annum probationis eligitur in episcopum: an possit consentire, & debeat confirmari. videtur, qd non. quia licet reddere cœperit: adhuc tñ ad plenum non reddidit votum suum Deo. nec videtur aliquid actum & c. vt l. fi. C. ad Sil. pro hoc facit illud c. in contrarium facit, quia si iam professus esset, posset propter maius bonum (scilicet curam animarum) à religione auocari. j. tit. 1. c. quod Dei. vnde videtur, qd etiam, eo existente nouitio, possit: maximē, vt circuitus euitetur. dicit Host. qd eligi poterit. dum tñ non fuerit in mora profitendi: ita qd posset si bi obijci de peccato mortali: vt fuit in isto cap. debet tamen prius profiteri, quod non potest facere, etiam inuitis electoribus: postquam ipsum talem esse scientes elegerunt. de coniu. ser. c. proposuit. tutius tamen, & honestius est, secundū Hostien. vt de voluntate eligentium hæc procedant. ad hoc de elec. c. bona. §. non attendentes. & sic dicit seruatum fuisse in electione Pe. de Collomedio ad Rothom. ecclesiam. qd postea fuit Cardinalis. Albanen.

S V M M A E.

- 1 Ecclesia si grauer ladanur ex absentia prælati: non potest, nec debet ei dari licentia absentandi se, etiam pro publica utilitate.
- 2 Prælati si cum licentia se absentat, debet interim ecclesia per substitutum deseruiri.
- 3 Utilitas ab alio percipitur duobus modis. s. verbo, & exemplo.
- 4 Clerici regulares possunt in iusto bello alios exhortari ad pugnam.

- 5 Religiosi simplices non possunt votum emitte sine consensu abbatis.
- 6 Prælati etiam religiosus potest votum emitte vltamarinum.

Postulastis. Prælati et pfectus potest votum vltamarinum emitte: & in vsu suos. 20. ecclesie suae conuere. primō ponitur cōsultatio. secundō rōno ibi [discretionis.] ¶ No. primō ¶ qd si ex absentia prælati grauer ladanur ecclesie, nō potest, nec debet sibi dari licentia absentandi se, et pro publica utilitate. & sic utilitas priuata. i. vnus ecclesie, pferit publicae utilitati. quod est verum, qn utilitas publica est separata à priuata, vt hic. secus si priuata includitur sub cōi, sū Host. quod dic per Bar. in l. 1. ff. so. ma. & s. de postu. c. bona. ¶ Secundō no. ¶ qd cū datur licentia prælato se absentadi, debet ecclesie interim per alium deseruiri. cōcor. s. de ap. c. peruenit. de quo in glo. no. argumētum. facit C. de peda. i. l. placet. & de iudi. l. si longius. ¶ Tertiū no. ¶ qd utilitas ab alio percipitur duobus modis, verbo. f. & exemplo. vtilior tamen est prædicatio exempli, quā verbi. 40. dist. c. multi. vnde dicitur.

Segnius irritant animos demissa per aures. Quam quae sunt oculis subiecta fidelibus.

Et refert Seneca in quadā epistola ad Lucillum. qd Cleates, & alij plus instructi sunt ex moribus Socratis, q̄ ex doctrina. & alibi. Occursus me hercule sapientum prodest. & est aliquid, quod ex magno viro, vel tacete proficias. nec tibi tam facile dixerim, quemadmodum profint: sicut intelligam pro fuisse & c. ¶ Quartū collige, ¶ qd clerici regulares possunt in iusto bello alios exhortari ad pugnam. de quo in glo. 3. & 2. 3. q. vlti. c. omnium. & c. hortatu. & c. vt pridē. dixi. s. c. ex multa. ad fi. Et aduerte, quia iste tex. loquitur in religiosis habentibus prælaturam. ¶ quid ergo dices in religiosis simplicibus: an possint illud votum emitte. videtur, qd non. sine consensu abbatis. 1. 2. q. 1. c. nolo. & c. non dicatis. dicit Host. qd non inuenit eos in hoc voto priuilegiatos: nisi fortē ratione officij prædicationis. ad hoc. s. c. ex multa. §. fin. remittit ad summam. eo. tit. §. quis vouere. versi. monachus. ¶ Quintū not. qd quæstio fuit proposita: an liceret percipere 20. fructuum ecclesiarum: non dicit præbendam. quia erant religiosi, quibus non est licitum diuidere bona ecclesie per pbenas: sicut licet clericis secularibus. de quo per Ioan. An. s. de præbē. c. dilectus. & de vi. & ho. cle. c. Deus qui. ¶ Sextū not. hic expressum: ¶ qd prælatus etiā religiosus potest emitte votum vltamarinum. de quo. s. cap. magna. vtrū verō ista. 20. sint soluenda, non deductis expensis, sicut in decimis. dicit Ioan. And. qd sic & c.

De statu monachorū, & canonicorum regulariū.

DICTO de conuersione ad religionē. quia hi, qui conuertuntur, vt plurimum fiunt monachi: vel regulares canonici. ideo & c. habetur materia in Decr. 58. dist. per totum. repetitur in 6. & cle. conuenit de vi. & ho. cle. c. monasteria. ne cle. vel mo. c. relatum. de præben. c. cum singula. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Monasteria sunt exempta à lege diocesana: sed non à iurisdictione.
- 2 Prohibitum archiepiscopo, censetur prohibitum episcopis.
- 3 Archipresbyteri rurales subsunt tantum episcopo.
- 4 Oblata monasterio cedunt ad commodum monachorum.
- 5 Monachi an teneantur ad decimas: & ad quartam debitam episcopo.

Theodosius. † Monasteria sunt exēpta a lege diocesana: sed non a lege iurisd. & duas prohibitiones ponit: & secundò rōnem subdit. secunda ibi [aut eius] tertia, ibi [aut monachis.] ¶ No. primò, † quòd non licet archiepiscopo: nec licet etiā suis presbyteris. & expone, presbyteris, id est episcopis. 95. dist. c. olim. in prin. Vin. autē collegit argu. ex illo verbo, † q archipresbyteri rurales subsunt tantū episcopo. Item quòd habent iurisd. de cens. c. cum apostolus. ¶ Secundò collige, q disciplina est molestia. quod est in monachis, qui reculant corrigi: vel illud, prater, non ponitur exceptiue. de quo no. in l. i. ff. de pigno. act. ¶ Tertiò no. † q oblata monasterio cedunt ad cōmodum monachorum: nec episcopus, vel archiepiscopus debet sibi de his aliquid vendicare. ¶ Sed cōtra illud opp. & videtur, q de istis oblationibus debetur quarta episcopo: sicut debetur de mortuarijs, & alijs relictis in vltima voluntate. s. de testa. c. requisisti. so. aliud in mortuarijs, vel relictis causa mortis: vt in contrarijs. aliud in oblationibus inter viuos. vel dic secundò. quā dā obueniūt monasterio rōne populi, vt mortuaria: & debetur episcopo quarta. quā dā obueniunt titulo gratuito: & non debetur aliquid episcopo, vt hic. ratio differentia est: quia mortuorum quarta debetur ep̄o propter collationem sacramentorū. quę collatio est de lege iurisdictionis, a qua monasteria non sunt exēpta: sed a lege diocesana. & de his duabus legibus dic, vt no. s. de offi. or. c. conquerente. & c. dilecti. alij dicunt, q de oblationibus, quę fiunt monaste. debet episcopus habere quartā. 16. q. 1. c. alia. quod loquitur in ecclesia regulari. Non ob illud. c. & alia, quę dicunt, q oblata monaste. non sunt sub lege diocesana. & per consequens monast. non teneri. fatentur. n. q non subsunt in omnibus. nam de lege diocesana est, q oēs ecclesie conferant cū ep̄o, cum vadit ad Papā, regem, vel sinodū: vel cum facit expensas pro communibus negotijs diocesans. 10. q. 3. c. vnio. ab his autē collationibus exēpta sunt monasteria. probatur. 18. q. 3. c. quam fit. † ad decimas aut an monachi teneantur dare quartā episcopo. dicunt quidā, q in monasteriis ista q̄stio non procedit. quia monachi non recipiunt decimas: sed alijs ipsas solunt. 16. q. 1. c. alia. de deci. c. nuper. & sic cum quarta debeatur de decimis ab alijs perceptis, nunquā tenentur ad quartā. Itē si forte decimas perciperet, vt donatas ab alio: tunc si donas tenebatur ad quartā: similiter tenebitur monaste. ad quod transiit cum onere suo, scilicet dicta quartā. 16. q. 1. c. si quis laicus. rōne ergo populi, vel etiam rōne rei translata in monaste. dicuntur monaste. subesse ep̄o quò ad vtrāq; l. regulariter verò a lege diocesana censentur esse exēpta: licet non in omnibus, vt dixi. Ex his dicit Innocē. q episcopus non potest mittere monachum pro alijs cōibus negotijs, quā monasterij sine licentia abbatis. quod no.

S V M M A E.

- 1 Monachi non debent recipi in monasterio propter pecuniam. Nec possunt habere peculium. nu. 2.
- 3 Monachi de iure communi non possunt assumi ad regimen parochialium ecclesiarum.
- 4 Monachi non debent manere soli in prioratibus, & capellis.
- 5 Simoniam dans magis punitur, quam recipiens, in eodem genere simonia.
- 6 Prioratus, & obedientie non debent dari pretio.
- 7 Priores per electionem suorum Capitulorum assumi debent ad prioratus.
- 8 Abbas habet sub se quoddam hospitale, in quo non est ecclesia: nec habet curam animarum: ad quod consuevit prescri vnius monachus sui monasterij per abbatē, & conuētū presentandus, & per eum confirmandus: recipit tamen victum in monasterio, & vocē habet in Capitulo, sicut prius, & residentiam facit: an inuitus possit reuocari ab administratione dicti hospitalis. & nu. 9.

10 Abbas, & monachus licet possint ponere monachos in prioratibus, obedientiarijs, & alijs beneficijs: tamen reuocatio potest fieri per solum abbatem.

Monachi. Consilium est, habens multa dicta: ideò non summat. & prima pars ponit tria dicta. primò prosequēdo titulū. secundò primū. tertiò sū. demū illa prorogat: & abbatibus negligentibus cōminat. secūda pars ponit prohibitionē, & penā, ibi [prioratus] tertia ponit aliā prohibitionē, & casus exceptos ibi [priores.] ¶ No. primò, † q monachi nō debent recipi in monasterio propter pecuniam. a de quo. j. de simo. c. qm. ¶ Secundò no. † q non pnt habere peculiu: & sumit hic peculium pro patrimonio, vt ff. ad Treb. l. cogi. & p Host. in summa de pecul. s. quid sit peculiu. pōt tñ habere administrationem de concessione abbatis. vt j. verfi. nisi ab abbate. & hoc casu nō proprie diceretur monachus: sed administrator, qñ eius administratio versatur circa temporalia: puta est elemosynarius, cellarius, vel alius habēs si mile officium. aliud esset, si esset tale officium, cuius rōne haberet tñ circa spiritualia intendere: vt prior claustralis, sacrista, vel quis alius audiens confessiones, vel tñ vacans obseruantia regulę, sū Io. An. ¶ Tertiò no. ibi [per quascūq; parochiales] & c. † q monachi de iure cōi non possunt assumi ad regimen parochialiu ecclesiarū. & hoc nō de iure cōi (vt dixi) sed ex dispensatione ep̄i possunt, vt in glo. 3. quod intellige, etiam abbatibus, sū Inno. quidam dicunt, q opi. huius gl. est vera in ecclesijs parochialibus pauperibus. si verò esset parochialis ecclesia, quę posset plures habere: tunc dicunt, q de iure cōi potest monachus praefici ecclesie parochiali, vt j. eod. c. quod Dei. & hoc tenent Tan. & Goff. cōtra quos secundū Host. facit generalitas huius tex. ibi [per quascūq; ecclesias] & c. Vin. tenet indistinctē non posse monachū de iure cōmuni assumi ad regimen ecclesie parochialis. nam olim fuit hoc statutum, q posset propter necessitatem: non debet ergo illud ius extēdi ad vtilitatem, hoc est q possit praefici, vbi subest vtilitas. nam monachi regulariter requirunt claustra. 16. q. 1. c. si cupis. Host. remittit ad summam eod. tit. s. vtrū populum. ¶ Quartò no. in verfi. Nec inter seculares. † q in prioratibus, & capellis monachi non debent manere soli. Sine socio enim nullius boni est iucunda possessio, vt ait Seneca. epist. 6. ad Lucillum. & Chrysost. [Vbi non timeatur reprehensor: securus accedit tentator.] quid autem si facultates ecclesie nō sufficiant nisi 8. dic, vt j. de cap. mo. c. fi. ¶ Quintò not. in verfi. si quis, † quòd simoniacus in simplici beneficio est irregularis quò ad ordines, secundū Pet. & Ab. & collige hic, q magis punitur dans, quā recipiens simoniam, in eodem genere simonia. ¶ Sextò no. † q prioratus, & obedientie nō debent dari pretio. & hoc verū de illis, qui habent ius speciale annexum: vel bona sunt sibi appropriata, distincta a bonis monaste. secus si tantū temporalia essent de mensa abbatis: vel monachorum. nam tunc possent abbas, & monachi statuere, quòd is, cui talis prioratus cōmitteretur, certum quid annum soluat de illis redditibus. & talis monachus potius diceretur minister, vel custos, quā prior. quod sonat in dignitatem. de præben. c. nisi. de priuile. c. volentes. ad fin. lib. 6. ad firmam etiam dari fructus prioratuum, & obedientiarum, non est prohibitum. j. ne præla. v. suas. c. vlt. & de loca. c. nostra. ¶ Septimò no. † q priores, per electionē suorū Capitulorum debent ad prioratus assumi. & tales, si est prioratus cōuentualis, debent attingere 25. an. si non est cōuentualis, tamen curatus (licet illa cura geratur per presbyteros seculares) debent esse. 20. ann. debent et tales residere, & pmoueri ad sacerdotiū, iuxta not. in cle. ne in agro. j. eo. Et aduertēdū, sū Io. An. q ista verba [Capitulorū suorū] fuerunt addita propter tria. primò, vt scias in ecclesia cōuentuali debere prælatū creari per electionē cōuentus.

uentus. de elec. c. r. secundò vt tales priores sic electos scias perpetuos: & talibus confirmari possunt prioratus. de præben. c. nisi. alij ad volūtate abbatis reuocatur: nec eis confirmantur. de confir. vti. vel inuti. c. ad nostrā. & c. porrecta. & hoc tenet etiam Inno. tertiò vt scias tales priores sine volūtate diocesani non instituendos. vnde hic in tex. dicitur [canonicē.] nec remouēdos per consequēs, sicut nec assumptos ad curā animarum. de cap. mo. c. i. lib. 6. & hoc tenet Hosti. q de hoc remittit de priuile. c. si Papa. s. sanē. lib. 6. ¶ Octauò no. q priores per electionē assumpti, non sunt a prioratibus sine rōnabili causa amouendi: & inter rationabiles causas numerat maior vtilitas: pro qua facilius dispensat. de trāsla. c. fi. & vide c. si religiosus. de elec. lib. 6. ¶ Quartit glo. dī hic, q monachi non debent habere peculium: qd ergo si sub ea conditione abbas recipit aliquē in monachū, vt liceat sibi proprium retinere: an sprata cōditio impossibilis de iure, remanebit ingressus purus: vel vitiabit ingressus. dic de ista q̄stione, vt no. j. de condi. ap. c. fin. & in Authen. ingressi. C. de sacrosanc. eccle. & dicit circa hoc Io. An. q vsu moderno fieri pōt cū volūtate abbatis, vt vsu habeat: tamē (vt dicit) hoc parū differt a simo. Vin. dicit id non posse fieri ex pacto: sed aliās sine pacto. 12. q. 1. c. illi. ¶ Vltra Doct. † quero. quidā abbas habet sub se quoddā hospitale, in quo non est ecclesia, nec habet curā animarū: ad qd cōsuevit pfici vnus monachus sui monaste. per abbatē, & conuētū presentandus ep̄o, & p eū cōfirmāndus, recipit tñ victum in monaste. & vocē habet in Capitulo, sicut prius, & residētiā facit. q̄ritur, an inuitus possit reuocari ab administratione dicti hospitalis: & an a solo abbate. vñ dicendū, q remoueri possit inuitus, et sine consensu diocesani, rō est. quia per talē assumptionem ad curam hospitalis non fuit absolutus a iugo claustris: ergo claustralis est: nec habet velle, vel nolle. 12. q. 1. c. nō dicatis. de elec. c. quorū dā. & c. si religiosus. lib. 6. ad hoc. n. vt monachus possit absolui a claustro, & ab eo plenē transferri: necesse est, † q ad aliud monaste. vel curā animarū ep̄o vel alij subiectā transferantur. vt j. c. quod Dei timorē. & de elec. c. constitu. hinc est, q de iure monachus non pōt praefici hospitali nō curato, vt no. Io. & Pau. de re. do. c. 2. in cle. & Archi. 18. q. 1. c. quidā. nā postquā remāsit monachus monast. nō possit et̄ exp̄se abbas sibi obligari: vt in vita sua teneat certū locū, vt no. Host. qui cle. vel vo. c. vl. & optimē facit ad pmissa qd no. Archi. de offi. ordi. c. vlti. lib. 6. in gl. magna. maxime in fi. & hoc respectū iura volunt prioratus confirmari monachis: ne obedientia cōtēnatur. de confir. vti. vel inuti. c. ad nostrā. & c. porrecta. sed qñ monachus transfert ad curā animarum, & p ep̄m instituit: tūc non remanet monachus monaste. nec aliquid habet cōmune cū eo. 18. qō. 1. c. 1. & c. ne pro cuiuilibet. & talis monachus sic plenē trāslatus nō tenet habere fociu sui ordinis, vt no. Io. An. & Pau. j. c. 1. s. ad hoc. in 6. col. i. cle. Nō ob. j. de cap. mo. c. i. lib. 6. & de priuile. c. cū & plātare. s. in ecclesijs. & quod no. Inn. de renū. c. fi. in fi. vbi requirit in reuocatione licētia diocesani, siue confirmatis. loquūtur. n. in clericis secularibus p abbatē presentatis. vel in religiosis ad curā aiarū trāslatis: & p cōsequens nil cōe habēribus cū monaste. vt dictū est. nō. n. e. incōueniēs, q monachus prior prioratus subiectus ep̄o pro libito abbatis possit ad claustrum reuocari. de priuile. c. vno. in fi. lib. 6. imò monachū per ep̄m bñficiatū ad bñficiū manuale abbas reuocat ad claustrū, vt no. de sup. ne præ. c. vno. in gl. & in talibus. in cle. nec sequit. non pōt monachus ministrare in dicto hospitali sine licētia ep̄i: ergo nō pōt reuocari sine ep̄o. tolle in stātia in cōfessoribus prædicatorū, & minorū, q nō pnt audire pfectiones sine licētia ep̄i: & tñ pnt reuocari sine ep̄o. vt in cle. sup. cathedra. de sepul. in cle. & ratio prima efficax est, q iste valeat reuocari: qa nō est absolutus ab obedientia, & p hoc tollit, quod posset allegari in contrariū. de offic. archi. c. ad hæc. in fi. licet in alio casu loquat. facit et̄ cōtra præ-

dicta de offi. vica. c. ad hæc. vbi cōfirmatio ep̄i, quod erat ad tps, & reuocabile, facit perpetuū: & qd sine causa, & sine iudice reuocari nō posset. Ad sū dubium dic, † q licet abbas, & cōuentus habeant ponere monachos in prioratibus, obedientiarijs, & alijs beneficijs: tñ reuocatio. pōt fieri per solum abbatē: nec pōt, inuito abbate, monachus talem prioratum, vel hospitale tenere. 18. q. 2. c. nullā. j. eo. c. cum ad monasteriū. s. prior. no. ad hoc de elec. c. si religiosus. lib. 6. Non ob. q cōuentus nolit reuocare. nam nō sequitur. ad conuentum pertinet institutio: ergo destitutio. de hæreti. c. cū ex iniuncto. esset. n. absurdum dicere, q iste sit monachus, & non sub obedientia. & ita consuluit Fede. consilio. 149.

A D D I T I O.

- 1 Propter pecuniam. Adde Io. de Turrecrema. in c. 1. q. 2. vbi pulchrē S V M M A E.
- 1 Cisterciensibus non est licitum possidere villas: ecclesias: altaria: fidelitates: hominia & c.
- 2 Priuilegia certo ordini concessa perduntur, cum a primeua institutione declinant.
- 3 Ordo tunc dicitur delinquere, cum omnes magni, & parui transgrediuntur terminos suos.
- 4 Clerici negotiatores in ipsis negotiationibus non gaudent priuilegio clericorum.
- 5 Ecclesia vna cum suis clericis potest se transferre ad regulam altiorē.
- 6 Mutatio status ecclesie pendet ab episcopo, non ab inferiore.
- 7 Religiosi debent verum secularium, paupertate letari.
- 8 Diuites cum bonis operibus non sunt obijciendi.
- 9 Ingressus nouiter monasterium, an ita recipiat partem de rebus communibus, sicut & antiquus.

Recolentes. Monet Cisterciē. q seruent regulā suā sū priuilegiū institutionē ipsius. Ab. dicit [cuius vitā gerimus, eius regulā fore censemus.] & hoc dicit prima pars. secunda dicit, q si sit domus religiosa alteri aggregata, eius mores seruare tenetur. diuiditur in quatuor partes. in prima Cisterciē. ordo secundū antiqua tempora multipliciter commendatur. in secunda, consideratis modernis temporibus, reprehenditur. in tertia, vt ipsi Cisterciē. suis antiquis terminis sint cōtenti, admonētur. in quarta, qualiter domus, quę Cisterciensibus se subijciunt, se eidem cōformare debeant institutis. secunda ibi [colentes.] tertia ibi: [ideoq;] quarta ibi [caterum.] ¶ No. primò dolendum esse, cū ordo sanctē plantatus, & institutus noscitur declinare. ambulare enim debēt homines de virtute in virtutem. de tranca. c. 1. 93. dist. c. legimus. de mu. & ho. c. vt gradatim. nam secundū B. in via Dei, stare est retrocedere. & nemo mittens & c. s. c. 1. magna. ¶ Secundò not. † q Cisterciensibus non est licitū possidere villas, ecclesias, altaria, fidelitates, hominia, & c. quę expone, vt hic in nouella. quid ergo, si eis talia relinquuntur. videtur, quòd possint ipsa apprehendere: non vt retineant, sed vt vendant, vel commutent, vt j. ver. caterum. cum enim talis incapacitas non causetur propter vitium, vel delictum ipsorum: videtur, quòd commutatio, vel æstimatio debeat, iuxta no. in l. apud Iul. s. fina. de leg. 1. & de hoc. s. de proba. c. in nouella. & l. Deo nobis. C. de sacrosan. ec. per Cy. ¶ Tertiò not. in ver. si enim. † q priuilegia certo ordini concessa perduntur, cum a primeua institutione declinant, & transgrediendo terminos suos. & sic delictum prælatorum nocet ordini. † q ordo tunc dicitur delinquere, cū omnes magni, & parui transgrediuntur terminos suos. quod dic, vt no. de simo. c. dilectus. vbi dixi. ¶ Quarrò no. q qui cōmunem cum alijs vitam suscipiunt, similem sentire debent in legibus disciplinam. † vnde clerici negotiatores in ipsis Pet. de Anch. sup. 3. Decr. K K K K 3 ne-

negotiationibus non gaudet privilegio clericorum. s. de vi. & ho. cle. c. fi. qui enim excedit terminos suos, exceditur a non suis terminis, vt no. in l. hereditatis. C. in qui. ca. cef. lon. tēp. præscrip. ¶ Quinto no. in ver. ceterū. ¶ q vna ecclesia cū clericis suis pot se transferre ad regulam arctiorem. & tunc debet se illius statui conformare. sicut ergo persona pot etiā se trāsferre ad regulā strictiorem, vt s. de regu. c. licet. ita et ecclesia cum Capitulo suo. ¶ ista tñ mutatio status ecclesiæ pendet ab epō: non ab inferiore. 10. q. 1. c. decretum. & c. re-genda. de excels. præla. sicut vnire, per Inno. & de ista vnio-ne vide, quod no. s. ne fede va. c. 1. & ff. de leg. 1. l. 1. per Bar. ¶ Sexto no. ¶ q religiosi debent rerū seculariū paupertate lætari. difficile. n. possidentur simul diuitiæ, & virtutes. 12. q. 2. c. gloria. ¶ diuites tamen cū bonis operibus non abijci-mus. 30. di. c. hæc scripsimus. 12. q. 1. c. exēplū. de diuitibus verò reprobis, qui libentius intuentur aurū, quā solē, vi-de 47. dist. c. sicut hi. & in Euange. Matth. 19. Facilius est in-trare camelum per foramē acus, & c. non qui parū habet: sed qui plus habere cupit, pauper est, ait Seneca ad Lucillum in epist. ¶ Quarit Io. An. ¶ an de rebus cōmunibus ita perci-piat partem ille, qui est nouiter ingressus, sicut antiquus. di-cit, q sic, dum ibi manet. si aut ad alium locū transiret, sua tā tū sunt sibi reddenda. s. de cle. coniu. c. quod ad te. Ego quæ ro si collegium dissoluatur: an quilibet de cōmunibus per-cipiet partem. dic, vt dixi post Inno. j. de excels. præla. c. dile-ctā. & no. Bar. in l. 1. de colle. illi. vbi dixi.

ADDITIO.

¶ Vt retineant. De amonitione quid iuris, vide in Specu. tit. de loca. §. nunc aliqua. ver. 116. cum seq. & per Io. Ray. dist. 1. c. 1. §. habito. tit. de feud. aliena. per Fede.

S U M M A E.

- 1 Regularis, qui proprium non resignauit in morte: si sepultus fuerit in cimiterio, debet exhumari, si sine scandalo fieri potest.
- 2 Regularis retinendo sibi aliquid, facit contra regulam, sicut & monachus.
- 3 Exhumandus aliis propter scandalum non debet exhumari.
- 4 Iudicium idem habendum est de similibus.

S Vper quodam. ¶ Regularis, qui proprium non re-signauit in morte: si sepultus fuerit in cimiterio, ex-humari debet, si sine scandalo fieri potest. cōis diuisio. secun-da ibi [inquisitioni] quā prorogat, ibi [hoc aut.] ¶ No. ¶ primò, q regularis aliquid retinendo sibi, facit contra regulā, sicut & monachus, vt s. c. 2. ¶ Secundo no. ¶ propter vitan-dum scandalum non exhumari illum, qui aliās exhumādus esset. ¶ Tertio not. ¶ q de similibus idem est iudicium ha-bendum. & vbi eadem ratio, idem ius, vt in glo. fi. ad quod vide, quod no. de temp. or. c. 1. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Intrinseca probantur per extrinseca.
- 2 Clericus secularis vnus diocesis potest transire ad monasterium al-terius diocesis.
- 3 Professus religionem, licet non exprimat cui regulæ se deuoueat: in-telligitur illam vouisse, in cuius fratrum manibus professionem fecit.
- 4 Eligens malè, iterum potest eligere.
- 5 Parochiani possunt petere confirmationem ab episcopo: & admi-nistrationem suæ ecclesiæ parochialis alicui committi.
- 6 Monachi an possint præfici, ecclesijs parochialibus sine dispensa-tione.
- 7 Constitutio, quæ loquitur de monachis, non includit canonicos reg-ulares: licet in multis conueniant, vt in substantialibus re-gulæ & c.
- 8 Officium prædicationis est priuilegiatum. & in quo consistat illud priuilegium.

- 9 Canonici regularis assumptus ad regimen ecclesiæ secularis, paro-chialis debet habere socium sui ordinis. Nec est liberatus ab ob-seruantia suæ regulæ. nu. 10.
- 10 Monachus cum licentia, vel consensu abbatis potest præfici per epi-scopum ecclesiæ parochialis, etiam seculari.
- 11 Monachus promotus non potest in ecclesia collegiata canonicorum secularium habere præbendam.
- 12 Episcopus, licet possit dispensare, vt factus iam monachus possit transferri ad ecclesiam secularē propter curam: non tamen po-est dispensare, vt ille, qui solemniter vouit, & promissit religio-nem ingredi, voto non completo, assumatur ad regimen ecclesiæ curate.
- 13 Abbas an teneatur constituere monachum suum postulatū ad re-gimen ecclesiæ curate.
- 14 Religiosus mendicans professus licito modo regulam Benedicti: an possit extra administrationem monasterij proprii, & ordinis assu-mi per episcopum ad regimen cuiusdam parochialis ecclesiæ.

Q Vod Dei timorem.

Ca-nonicus regularis præfici pot parochiali ecclesiæ, et seculari: sed debet sociū sui ordinis secum habere. & pot di-uidi in tres partes. in prima exordiū. in secunda facti narra-tio, & supplicatio. in tertia supplicationis admissio cum du-plici motiuo. secunda ibi [san] tertia ibi [licet.] ¶ No. pri-mò, ¶ q per extrinseca probantur intrinseca. vnde Matth. 7. [A fructibus eorum cognoscetis eos.] & Hiero. ad Paulam. [Ex pomorū dulcedine generosis feminis arbor agnoscitur.] præsumitur. n. pro aliquo ex fructibus bonorum operū. hinc Io. 1. [Si mihi nō creditis, operibus credite.] facit. s. de præ-sum. cap. ex studijs. & vulgariter dī. opus laudat magistrum. & Seneca. 30. 4. ad Luci. [Nō est eius animus in recto: cuius acta discordant.] ¶ Secundo no. ¶ q clericus secularis vnus diocē. pot trāsire ad monasterium alterius diocē. vt hic cō-tingit: vbi clericus dio. Floren. transfuit ad monast. Bononia: per quem trāsītū vī vitam voluisse mutare: postquam re-signauit ecclesiā, vt s. de reg. c. statuimus. ¶ Tertio no. q iste resignauit officij plebani coram fratribus sancti Victoris: & in hoc minus prouidē se gessit. quia in manibus epī Floren-tini renunciatio fieri debuit. s. de renun. c. admonet. s. Inno. qui etiam dicit, ¶ q licet non exprimat, cui regulæ se deuoueat: intelligitur illā vouisse, in cuius fratrum manibus profes-sionē fecit. ¶ Quarto no. q post renunciationem iste fuit impetratus iterū ad plebanā: sed dices. cum dixeris minus prouidē renunciaſſe iuri suo: vī sine alia impetratione potuif se redire. ¶ sicut qui malè elegit, iterum pot eligere, vt c. p-petue. de elec. lib. 6. fo. dic, q renunciatio tenuit in ipsius præ-iudicium. s. de renun. c. quod in dubijs, & d. c. admonet. nam licet non fuerit facta renunciatio in manibus personæ ido-neæ: non tenet quō ad renunciationem. quia renunciatio nō requirit partis præſentiā in realibus: secus in personalibus. quod dic, vt no. Inno. s. de renun. c. veniens. & Bar. in l. nō so-lum. §. si liberationis verba. de li. leg. ¶ Quinto no. ¶ q paro-chiani possunt petere cōfirmationē ab epō: & administratio-nē suæ ecclesiæ parochialis alicui cōmittit: similiter restitu-tionē, eo q sub malo sacerdote patiuntur famē, & sitim ver-bi Dei. 8. q. 1. c. audacter. & sic interest ipſorum. de elec. c. q-relam. vñ Hiero. deplorat Tren. 4. Paruuli petierunt panem, idest verbum Dei: & non erat, qui frangeret eis. s. distinguē-do, & prædicando. & iterum adhæſit linguæ lætens in siti. dicit tñ Host. q illud est verum, qñ ad populū spectat ius patronatus. nam aliās se non intromittit. de elec. c. iuis. quif-quis. Massana. nec de alijs spiritualibus, vt patet ex no. s. de arbi. c. contingit. similiter nec admittuntur laici ad accusatio-nem prælatorū, vel clericorū: nisi in excepti. de simo. c. pe. de simo. c. ranta. ¶ Sexto no. q iste iam erat obligatus mona-ſte. sancti Victoris de Bononia. & tñ fuit impetratus per pa-rochianū.

rochianum plebis ab epō Floren. & intellige etiā consentiē te episcopo Bonoñ. vel saltē priore, & cōuentu sancti Victo-ris. quamuis. n. dispensatio spectaret ad solū Florentinū: tñ fieri non debuit sine prædictorū consensu, s. Inno. ad hoc d. c. admonet. & s. c. monachi. & quod no. Io. An. s. de renū. c. post translationem. & ideò requiritur prædictorū cōsen-sus: quæ tractatur de translatione sui monachi ad alium locū. quæ fieri non debet sine cōsensu Capituli, prælati, & episcopi. sicut nec alienatio rei. quia maior est alienatio personæ, quā rei. 12. q. 1. c. præcipimus. & de regu. c. licet. & ibi no. Sed dices. auctoritas episcopi Floren. siue eius requisitio nō vī necessaria in hoc facto. quia si res, & persona, ad quā res spectat, sunt diuersarum diocē. requiritur in alienatione rei diocē. loci, vbi persona consistit: non vbi res, vt l. magis pu-to. §. quæri. ff. de rebus. eo. & no. Inno. in c. pastoralis. de pri-uille. a simili ergo non vī curandū, vbi sita sit ecclesia, de cuius prouisione tractatur: sed vbi persona, quæ ad illam eccle-siam promouetur. fo. illud verū, cum res subiacer personæ: quæ ipsam vult distrahere: secus si res, & persona se inueniunt non contingunt, vt hic. tūc quilibet iudicum, quibus subſunt res, & persona, conuenire debent, ar. l. iuris peritos. §. cū oriū dus. ff. de excu. tu. vel dic, q in illo c. tractatur principaliter de vtilitate ecclesiæ, non personæ: imò persona monachi ve-nit per modum accessorij ad ecclesiam: secus qñ persona ve-niret ad rem principaliter. facit. c. 2. j. de reli. do. ¶ Septimò no. in ver. licet aut. ¶ q monachi pnt præfici ecclesijs paro-chialibus: vtrū autē sine dispensatione. dic, vt in glo. & colli-ge, ¶ q constituto, quæ loquitur de monachis, non includit canonicos regulares: licet in multis conueniant, vt in substā-tialibus regulæ, obedientia, abdicacione proprii, castitate, & cōi vita, & consilio prouinciali faciendo. de vi. & ho. cle. cap. qñ. & breuiter s. Inno. conueniunt in omnibus, nisi in ex-ceptis. ¶ Octauo no. ¶ q officium prædicationis est priuile-giatum: & in quo consistat illud priuilegium. dic, q in mul-tis. primò quia de qualibet religione potest quis assumi ad il-lud officij, s. Inno. Goff. qui hoc no. de iude. c. quā sit. secundò, quia ordo prædicatorū in Ecclesia Dei ad hoc specialiter de-putatus est. tertio vt nullus laicus ad hoc officium admitta-tur. quartò, vt nullus, nisi clericus admittatur. quintò, q pu-blicè admittatur. sextò, vt prædicator fiat vicarius epī. septi-mò, vt tales præficiantur in ecclesijs parochialibus, & regu-laribus: quos episcopi in hoc possint coadiutores habere. de offi. ord. c. inter cætera. j. de hæreti. c. cum ex iniuncto. octa-uò, quia pro hoc officio exercendo aliqui sunt mittendi ad studium theologie cum priuilegio. de magist. c. super specu. nonò, vt prædicatores licitè mendicare pnt. de hoc. s. c. 1. ex multo. §. de clericis. & vt elemosynas accipiant ab excō-municatis. de sen. exc. c. cū voluntate. decimò, vt postulatio de prædicatore facta citius admittatur. de elec. c. in causis. in fi. vnde decimò, vt alterius episcopatus ecclesia præscribat, etiā cum scientia rei alienæ. de præſcri. c. 1. duodecimò, vt cū gentilibus ibi recipiantur. de iude. c. quā sit. tertio-de-cimò, vt diuersarum religionum habitus in vnū confirmet. s. de vi. & ho. cle. c. Deus q. quartodecimò, vt excōicatus in tra ecclesiam, quādiu prælatus prædicat, admittatur. de sen. excom. c. ex respōso. quintodecimò, vt clericus, etiā religio-sus & si cogatur mendicare, vtrumque vitramarinum persona-liter exequi teneatur. s. c. 1. quod sup his. & c. seq. & fi. de-cimosexto, vt indignus, vel insufficientis ad hoc officium non admittatur. ne cle. vel mon. c. super specu. decimoſeptimò, vt securè proponatur verbū Dei in genere, & si aliquis ocul-tus pctōr tangatur in specie. vnde. 1. ad Thi. 2. Verbum Dei non est alligatum. 43. dist. c. Ephesijs. decimoſtauo ſpe-cialis ordo prædicatorum in multis propter hoc est priuile-giatus, vt patet. j. de excels. præla. c. nimis. ista enumerat Ho-tien. & Io. An. post eum. ¶ Nonò no. ¶ q canonicus regula-ris assumptus ad regimen ecclesiæ secularis parochialis de-

bet habere sociū sui ordinis. & idem in monacho sic assum-pto: vterque. n. habere tenetur, si cōmodè fieri pot: aliās nō-cum. n. vterq; sit regularis, non pot reddi ratio diuſificatis: ergo idem ius. s. de postu. c. 2. Est tñ aduertendū, secundūm Io. And. an præficiatur curæ: vel non. primo calu non sit ne-cesse habere socium. secundo sic. & ideò dicit ipse, quod dici-tur de socio, habet locū in clauſtrali, vt no. j. ti. 2. c. fi. ¶ De-cimò no. ¶ q monachus, siue canonicus translatus ad regi-mē ecclesiæ parochialis secularis, & collegiatæ (vt ista erat) non est liberatus ab obseruantia regulari: sed eam seruari tenetur, vt hic. quod est verū quò ad substantialia regulæ: in diuino verò officio, & in alijs, quantū bono modo pōt, se cō-formare tenetur cum presbyteris, & collegis suis. 41. dist. c. quisquis. 18. q. 1. c. 3. & q. 7. c. in noua. & facit quod de socio no. j. eo. c. 1. in cle. ¶ Oppo. iste tex. dicit, q iste factus cano-nicus propter officij prædicandi potuit assumi ad regimen ecclesiæ secularis. contra imo non videtur hoc fieri potuisse sine dispensatione. 55. dist. c. prificis. sol. magna glo. aggreditur istū passum. an hodie de iure communi possint regulares assumi ad ecclesias parochiales. dic, vt in ea. de quo etiā no. in d. c. prificis. & 16. q. 1. in summa. Hosti. sequens Tan. Hug. & Goff. dicit, ¶ q monachus cū licentia, vel consensu abba-tis a possit hodie præfici per epm ecclesiæ parochiali, etiam seculari. quod intelligit Io. An. verū, etiā si episcopus verbis dispensationis non vtatur. 58. dist. c. 1. & 2. & 74. di. c. quorū dā. Idem in canonicis regularibus, vt hic. & aduertendū, q ista assumptio, & translatio monachi, vel canonici toleratur propter curam animarum. ex quo argue, q si non haberet curam animarum actū, sed habitu, nō posset talis ad talē ec-clesiam non curatam actū promoueri. quia cessat rō curæ: er-go dispositio iuris, vt l. adigere. §. quamuis. de iur. pat. collige ex hoc, ¶ q talis sic promotus non possit in ecclesia collegiata canonicorū secularium habere præbendam. de hoc de re-gu. c. super eo. de vi. & ho. cle. c. Deus qui. nec personatū: pu-ta ppositurā, vel decanatum ipſarū ecclesiarū collegiatarū: nisi ob necessitatē curæ animarum, ex dispensatione Capi-tuli, & episcopi hoc fiat. de his, quæ fi. a præ. c. nouerit. & c. quanto. secundūm Hosti. qui remittit ad summam. eo. ti. §. vtrū populū. & vide ad prædicta, quod no. in cle. 1. de elec. relaxatio ergo iuris ob certam causam facta, nō debet extē-di ad casus non habētes similitudinem: imò nec ad similes, si contra ius processerit, vt in Authen. quas ac. & quod ibi no. C. de sacrosan. eccle. facit l. quod verò. ff. de leg. ¶ Secundo oppo. hic non apparet, q iste professionem fecerit: vel habi-tum assumpserit: sed tantūmodo q prædicta promissit: & ta-men Papa dispēſat, q possit ministrare in parochiali eccle-sia, non impleto voto: sed vī, q malè faciat: imò sibi persua-dere debu. t. q impletet votum, vt s. titn. 1. c. pe. fo. vt in glo. magna, ibi [præterea dicitur.] q soluit, q ibi ecclesia Gebē-neñ. ad quā electus fuerat, erat secularis: vnde postea quā ac-ceptasset, non poterat fieri monachus, eo ipſo temanēte in episcopatu: sed factus primò poterat ad illā assumi, siue esset secularis, vt j. de elec. c. cum rationi. in cle. siue regularis. j. de elec. c. nullus. lib. 6. vel aliter, vt in glo. vel dic, q hic episco-pus voluit dispensare cū illo propter maius bonum curæ: ibi autē Papa voluit dispensare cum illo. Lau. dicit, q iste postea solēne professionē fecit. Ego vltra Doct. audeo dicere, q il-lud, quod hic dī, procedit potius de specialis gratia Papæ, quā de iure. quod colligitur ibi [a nobis ratum haberi sup-pliciter postulauerūt] & c. & ibi [sic annuendum duximus postulatis.] fuisse enim talis postulatio superflua, si de iure cōi, voto nō cōpleto, potuisset solus ep̄s dispensare, vt l. 1. C. de theſ. lib. 10. & pro tāto dico ¶ q licet ep̄s possit dispēſare, vt factus iam monachus possit transferri ad ecclesiā secula-rem propter curā: non tñ posset dispensare, vt ille, qui solem-niter vouit, & promissit religionem ingredi: voto non cōple-to, assumatur ad regimen ecclesiæ curatæ: & ideò hic fuit ne-Pet. de Anch. sup. 3. Decr. K K K K 4 cessa-

cessaria Papae dispensatio, & dispensare voluit: sed non voluit in d.c. pe. & sic intelligo huc tex. ¶ Quæro. ¶ vtrū abbas monachū suum postulatū ad regimen ecclesiæ curatæ teneatur constituere. dicit Io. An. q. sic vbi non inuenirentur honesti, & sufficientes: & monachus sic postulatus est bonus prædicator, & honestus in vita. 2. i. q. 1. c. 1. de elec. c. in causis. & c. nihil. & in hoc etiā privilegiatū sit officium prædicandi ratione regiminis competēs. dicit etiam, q. ex quo talis monachus translatus est, & per ep̄m institutus, absolutus est ab abbate: & solus ep̄s est sibi abbas. facit qd̄ dixi. s. c. 2. ¶ Ultra Doct. sumpta occasione transitus permisi de monachis ad ecclesias seculares curatas: quæro ¶ an religiosus mendicās professus licito modo regulam Benedicti possit extra administrationem inona. proprii, & ordinis assumi per ep̄m ad regimen cuiusdā parochialis ecclesiæ. videtur, q. non, per c. vt professores. de regu. in cle. vbi d̄r, q. nec aliquā curam, nec quodcunq; animarū regimē tales p̄nt obtinere, vel exercere. ibi d̄ns Fede. de Senis refert se pluries recusasse consulerē: tñ ab amico coactus consuluit talē religiosum posse præfici per ep̄m, & assumi. Non ob. cle. vt professores. quia loquitur de administrationibus proprii ordinis. quod patet ex pluribus. primò quia cessat r̄o finalis cōstitutionis illius. nā in prin. sunt duæ causæ: vna impulsiva. s. vt religiosi remaneāt libentius in ordine suo. alia finalis. s. vt in domibus, ad quas transeunt, quietius studeant permanere. ista cessante, cessat & cōstitutio. facit quod no. s. de renun. c. post translationē. cum sua materia in glo. ar. hic. præterea facit verbum, in ibi ibi positum: q. si non ibi, alibi super. & facit ad hoc prima punctuatio, quæ placere v̄o Io. An. super ip̄o ver. in ibi, posita. & facit ad hoc optimē cōstitutio d̄ni Benedicti de monachis. c. 35. Sed oppo. ad hoc. si in suo monasterio nō p̄nt, in quo stando, debent esse fauorabiliores: ergo nec alibi. nā monachi non debēt claustrum exire, nec curā animarū gerere: sed semper psalmodiæ, & operibus manū alibi insisterē. 16. q̄o. 1. c. monachus. & c. si cupis. & c. alia. de conse. dist. 5. c. nunquam. respondeo. illis c. derogatur per c. doctos, e. causam. & q̄o. & per id, quod ibi no. præterea illa confit. vt professores. est p̄nalis, & exorbitans à iure eorū antiquo: ergo non est extendenda. de p̄ni. di. 5. c. p̄næ. de elec. c. ista tutis. lib. 6. hæc tñ r̄o non placet. quia non est p̄nalis: quia non priuat iure iam quæsitō, s̄m ea, quæ no. Io. An. de elec. c. vt. super gl. 2. lib. 6. in nouella. præterea dicit ip̄s, totū illud c. loquitur vniformiter: & pars secunda continuatur primæ: quod designat dictio, quomodocunq;: quæ continuatiua est, vt dicit Io. Mo. & Archi. de elec. c. quorūdā. ad fi. lib. 6. & sic totū c. principium, & finis intelligitur de prioratibus, & administrationibus, & cura animarum in eorum ordine: vt sic totum. c. sit vniforme. facit de bap. c. maiores. & ita dicit cō filio. 156. Lau. ibi in additis ad consiliū, dicit hic recusandū: quia præstat occasionē malō, & fraudibus: & quod creditur cōiter cōtra: & loquēdū est, vt plures: & sentiendū, vt pauci. vñ Marcus Varro. In multis cōtra sapere, desipere est. & c.

ADDITIO.

¶ Consensu abbatis. Adde videndum Ioannem de Turre cremata in c. ad ecclesiam. 5. dist.

S V M M A E.

- 1 Monachi non debent vt lineis camisis. Nec habere proprium. nu. 2. Nec recipere arbitrium. nu. 4.
3 Relictum factum monacho, cui debeat solui.
5 Monachus ingressus monasterium an debeat pronunciare arbitrium, etiam præcipiente abbate.
6 Legatum alimendorum cadit in bis, qui amiserunt ius civile.
7 Monachus si deprehenditur proprium habere in vita, expellitur de monasterio: si in morte inter fratres non sepelitur.
8 Mortuus non potest in loco sepeliri, vbi non potuit in vita morari.
9 Exbanniti de ciuitate non possunt post mortem ad ciuitatem deferri.

- 10 Pecunia reperta monacho in morte an tota sit sepelienda cum eo.
11 Rumor in monachis dicitur abusus.
12 Monachi non debent vesci carnibus etiam in solemnitatibus.
13 Monachi possunt comedere carnes extra refectorium ex licentia abbatis.
14 Monachus vadens ad studium, debet petere dispensationem ab abbate super esu carniū.
15 Argumentum à contrario sensu cessat in casu, in quo ex eo sequitur absurditas.
16 Abbas potest comedere carnes in camera sua.
17 Monachi in infirmitate pro recuperanda sanitate possunt vti medicinis.
18 Tutela affectata non inducit immunitatem.
19 Fides, & discretio requiruntur in officio.
20 Prioratus, vel administratio ecclesiæ non debet, nec potest alicui committi: nisi ad nutum, & beneplacitum abbatis.
21 Prior qualis esse debeat.
22 Abbatis officium quod sit.
23 Abbas non potest dispensare, vt monachus habeat proprium, siue proprietatem.
24 Papa an possit dispensare cum monacho, quod habeat proprium: vel quod ducat uxorem, quod sic cum causa. Et si causa non subest: an valeat eius dispensatio. nu. 25.
25 Renunciatio abbatis, an remaneat monachus illius monasterij. quod non.

Utrum ad monasterium.

Dicit Ioan. An. diuide. c. in quinque partes. in prima tractat de vestibus monachorum. in secunda de abdicatione proprietatis. in tertia ibi [in oratorio.] tractat de silentio. in quarta de cibis ibi: [in refectorio.] quinta ibi [tales.] tractat de officijs. & primò de alijs. secunda ibi [prior.] de priore claustrali. tertia ibi [abbas verò.] de abbate. & ista Decre. & sequens innouantur, & obseruari præcipiuntur per concilium. s. eo. c. ne in agro. in cle. ¶ No. primò, ¶ q. monachi non debent vti lineis camisis: quibus tñ vti possunt canonici regulares. hic dicitur, q. regulæ deseruiant latiori. s. c. p. xi. carnes et̄ isti comedunt, & in alijs differunt. vt s. c. prox. ¶ Secundò no. ¶ q. monachi non debent habere propriū: nec et̄ velle, vel nolle. 12. q̄o. 1. c. non dicatis. de permisso tñ abbat̄is videtur, q. possint habere pecuniā: dum tñ ipsam in proprios vsus non expendāt: nec alicui debēt concedere sine abbatis licentia: sed nomine abbatis possent tunc habere pecuniā pro victu suo. quia v̄ abbas tunc in consequentiam studij concessisse. facit l. si longius. ff. de iudi. & l. si filius. ff. si certum pe. & de hoc no. j. de accu. c. ex parte. ¶ Tertio no. ver. vñ quicquam. ¶ q. si aliquid monacho relinquatur, non p̄nt sibi solui, nec p̄nt illud recipere. & sic forte facta sibi solutio non liberat debitorem, ar. contra. l. quod seruus. de solu. nā licet illud, quod promitto seruo, possum sibi soluere: licet illud sibi non valeat retinere. & hoc verū, cum aliquid promittitur, vel legatur monacho, quod monasterio quæri p̄nt. qd̄ ergo si non p̄nt, qd̄ relinquatur, à persona separari: vt vsus fructus. dic. q. quærit monast. cōmoditatē: sed titulus radicatur in monacho quò ad hoc, vt eius obitu finiatur, vt l. necessariò. s. q. si pendente. ff. de peri. & cōmo. rei ven. & quod not. de proba. c. in præsentia. in nouella. Et collige per illud, qd̄ dicitur in tex. [nō præsumat illud recipere] & c. ¶ q. monachus non p̄nt recipere arbitriū. quia refert omnia ad abbatis arbitrium: & in hoc casu non valet arbitrium, vbi reseruatur arbitrio tertij. ff. de arbi. l. item si vnus. s. 2. Remitti de hoc Io. An. ad Spe. de arbitrio. s. si. ver. sed quæro. diligēter: & se vbi etiā tractatur, ¶ an monachus ingressus monast. pronunciare debeat, præcipiente etiā abbate. Iuristæ in seruo, quī similis est monacho, vt no. Bar. in l. si. de stipu. ser. quærun. an illa, q̄ consistunt merè in facto rōnis pronunciatione. sint talibus

talibus reseruata: vt eligere, restituere rē, ire, agere per fundū. ista enim, quæ naturalia sunt, & in facto potius, quàm in iure consistūt, nō videntur ab eis abdicari posse per iura, vt Insti. de iure na. gen. & ci. s. sed naturalia. ¶ Ideo legatum alimendorum cadit in istis, qui amiserūt ius civile, vt l. legatum. de capi. di. & l. si victum. de re iudi. vnde si legatur mihi domus, si monacho decē dederō. quia dare est facti, nō impleo cōditionē, dando monaste. ar. l. qui liberis. s. hæc verba. ff. de vulg. & pup. quod no. Bar. in l. ex facto. s. si post. ff. ad Treb. & ideo dubitant Doct. quia aditio hæreditatis consistit in facto: quia dependet ab animo. vt l. gerit. ff. de acqui. herē. si monachus institutus hæres decedit ante aditionem hæreditatis, trāsmittit eā in monast. de quo. s. de proba. c. in præsentia. vbi etiam vide, qd̄ iuris, si nolit adire. quæ tñ quæstio non procedit secundum illā opi. quæ habet, q. in relictis ad pias causas nō requiratur aditio. ¶ Quartò no. ¶ quid iuris, si monachus deprehendatur p̄priū possidere in vita, vel in morte. in vita enim de monasterio expellitur: & in morte inter fratres non sepelitur. ex quo collige argu. ¶ q. ille, qui in vita non potest in loco morari: non p̄nt ibi mortuus sepeliri. vñ est ar. ¶ q. exbanniti de ciuitate non p̄nt post mortē ad ciuitatē deferri, vt ibi sepeliantur. facit quod not. in l. 1. & 2. C. de cadu. toll. ¶ Quintò no. ¶ quid sciendū de pecunia reperta monacho in morte. quia debet cum eo sepeliri. quod non intelligas de tota: ad quid em̄ perditio hæc sufficit ergo, q. ponantur ibi 30. denarij. tanto. n. fuit venditus Ioseph. Gen. 37. & tanto Christus. 27. Matth. & hoc sufficiat ad proditionis signū ostendendum, vt sequitur: sicut p̄ modicū terræ traditio magnæ possessionis figuratur. s. de consue. c. 2. ¶ Sextò no. in §. in oratorio. de continuo silentio retinendo in eo, & dormitorio: similiter in iudi. cultū em̄ suū iustitia p̄dit, si silentia iudicij obstrepentium turbo confundit, propheta dicente. Erit cultus iustitiæ filētū. ¶ Rumor. n. est in monachis abusus, sicut in obediētia, & quāplura alia. vt no. in cle. ne in agro. e. titu. vbi Io. An. refert abusiones, ex quibus tota religionis massa corrūpitur, & etiā abusiones seculi. dic. vt ibi. ¶ Septimò no. ¶ q. monachi non debent vesci carnibus et̄ in solēnitatibus. Illis enim maximē diebus debent à carnibus abstinere. vnde Hiero. ad Euit. de transmisis muneribus prouidendū est, vt diem solemnem nō tam ciborū abundantia: quàm spiritus exultatione celebremus. quia valde absurdū est nimia saturitate martyrem honorare velle, quem scias Deo ieiunij placuisse. ¶ Octauò no. quod in præcipuis diebus, siue festiuitatibus nō debet maior pars conuentus exire ad comedendū extra refectorium. cōtrarium tñ de facto seruatur: quia relictis duobus, vel tribus monachellis, omnes alij (vt digniores appareant) in cellulis, & alijs conuentus locis se conferūt. quod hic expressē reprehenditur, s̄m Host. ¶ Nonò no. ¶ q. ex indulgentia abbatis possunt monachi comedere carnes extra refectorium: aliās ergo sine licentia et̄ extra non licet. ¶ sic monachus vadens ad studium debet petere dispensationē ab abbate super esu carniū. & aduerte, quia in regula phibetur monachis esus carniū quadrupedū. à cōtrario ergo sensu carnes bipedū comedere poterunt: vt gallinas, fasilanos, & perdices. quod nō est verū: & contradicit huic intellectui rō naturalis, vt patet Exod. 36. & reg. rub. de infir. frat. ¶ & cessat argumentū à contrario sensu in casu, quo absurditas ex eo sequitur. C. de epif. & cleri. l. conuentu. ¶ Decimò no. in ver. sed nec extra. ¶ q. in camera sua potest abbas comedere carnes: & fratribus huic, vel illi (vt necessitas postulauerit) plenius exhibere. & not. q. dicit text. [plenius] non dicit [carnibus.] vnde s̄m Io. An. loquitur fortē de grosis piscibus. sed Ioā. de carnibus intellexit, vt patet in glo. & consuetudo facit pro hac parte: quæ monachos videmus etiam sine licentia comedere. talis tñ vsurpatio nō licet ius. & non quid fiat: sed quid fieri debeat, intuendum est. de elec. c. causam. [& multa per patientiam] & c. de præ-

ben. c. cum iam dudum. nec cōsuetudo excusare videtur monachos transgressores regulæ in esum carniū: sicut nec valet consuetudo contra votum contiuentiæ. quod tamē Abbas in camera possit monachis exhibere de carnibus, facit. quia ip̄s non potest esse sine hospitibus: sed isti comedunt carnes, abbas, & monachi cōmensales: qui debent se cū eis conformare in cibis. arg. 4. i. dist. c. quisquis. dicit tñ Host. ¶ Abbas melius faceret, si causa hospitū nō comederet, sed gustaret carnes: perfectius quippe, & melius exemplū, q. tñ ip̄s, quàm alij tunc abstinerent. pro monachis tamen facit illud arg. 4. i. dist. c. quisquis. & illud [nimis emungens] & c. 4. dist. c. deniq;. ¶ Vndecimò no. in ver. porro. ¶ q. monachi in infirmitate pro recuperanda sanitate p̄nt medicinis vti: quæ tñ non sint cōtrariæ cōstitutioni diuinæ. de conse. dist. 1. c. contraria. nec affectata ex superstitutione. ¶ quia tutela affectata non inducit immunitatem. C. de his, qui sp̄o. mu. sub. l. 1. & 2. & absentia affectata nō excusat. ff. si quis cau. l. 2. de offic. delega. c. pastoralis. & not. hic Io. An. q. qui minuit sanguinem. 13. Februarij, ab initio mensis cōputando, non moreretur illo anno ex febrili distemperatiā, & hæc est salubris monitio per angelum reuelata, s̄m Vin. qui etiā dicit, q. minuenti imputatur imperitia: sicut euentus mortalitatis. de offi. præfid. l. illicitas. s. si fides. ¶ Duodecimò no. in ver. tales. ¶ q. in officio requiruntur fides, & discretio. vñ Tullius. Fundamentū iustitiæ fides est. parū verò sufficeret fides sine discretionē. vnde c. reg. 3. 1. scribitur, q. cellarius debet esse sapiens, maturus moribus, sobrius, non multum edax, non elatus, non turbulentus, non iniuriosus, non tardus, non prodigus: sed timēs Deum, qui omni congregationi sit sicut pater. ¶ Decimotertio no. in versicu. nec alicui. ¶ q. obedientia. i. prioratus, vel administratio ecclesiæ non debet, nec potest alicui committi: nisi ad nutum, & beneplacitū abbatis: in cuius dispositione cuncta consistunt, s̄m Hosti. qui dicit, q. etiam præpositum, qui secūdus est in monast. post abbatem, remouere p̄nt, si quater admonitus se non emendauerit. sed caueat abbas, ne in zelo, vel inuidia v̄rat animā. allegat reg. 65. c. ad fin. ¶ Decimoquarto no. in ver. prior. ¶ qualis debeat esse prior. p̄desse. n. debet verbo, & exēplo. non minus. n. p̄sunt exēpla, q̄ verba, sed magis, vt dixi. s. c. 1. & Seneca. 6. ep̄i stola ad Lucillū. Longū iter est per præcepta: breue, & effectiua ad Lucillū. Longū iter est per præcepta: breue, & effectiua miraculis. vbi fidelis credulitas plus actibus, quàm lectionibus erudit. idē ad Fabiolā. Multò plus intelligitur, quod oculo videtur, q̄ quod auribus percipit. & hoc not. Insti. de gradi. in fi. & no. qualiter se debeat habere circa bonos, & malos: quia boni fouendi: mali autē puniendi. similiter dicit lex [bonos non solū metu p̄nænarum: verū etiā p̄miorum exhortatione efficere cupientes.] vt l. 1. ff. de iust. & iure. Isti autē, quibus cōmittitur administratio prioratū: & an per eorū obitū dicantur prioratus vacare. dic. vt no. in cle. & si principalis. de rescri. & cle. frequens. de exce. præla. ¶ Decimoquinto no. de officio abbatis. quia debet esse vigil, & diligēs: & p̄pter negligētiā remouet, & punitur, si subditi deprehendant mali: ita q. tenet ex facto suo, & suorum: similiter & potestas tenet de facto officialium. quod dic. vt l. cum si exhibuissent. ff. de publi. facit l. congruit. ff. de offi. præfi. ¶ Decimo sexto no. in ver. nec existimet. ¶ q. non p̄nt abbas dispensare, vt monachus habeat p̄priū, siue p̄rietatem: vt scilicet ea vti possit ad libitū: nec videt dici proprietatem, quādo de qualitate, & quantitate nil cælat abbati: vel sine ipsius conscientia aliquid recipit, vel expendit, paratus totū reddere, & dimittere ad iussum abbatis. quia tñ res periculosa est, & inuidiæ, & exempli mali causa, consulit Host. abbat̄i, q. nisi ex magna, & euidentri causa talē licentiam non det monacho, non habenti administrationē. s. c. 2. & casus, in quibus p̄nt abbas dispensare, vide in Spec. de leg. in materia dispensa. s. sunt quōque. Romana tñ Ecclesia scit, & tolerat, q. regularibus

regularibus taxetur aliquid pro vestimentis: vel dentur ad id certæ possessiones. unde & regulares capellani Papæ ita recipiunt portionem: testari tñ de his non pnt, quasi proprietarij: alijs punirentur, vt s. in prin. c. Idē de monialibus, quæ à monasterio habent visum, à parentibus indumenta. vide quod no. Io. An. de reg. iuris. c. non est obligatorium. lib. 6.

24 ¶ Quærit glo. si vtrū Papa possit dispensare cum monacho, q̄ habeat proprium: vel quod ducat vxorem. In glo. sunt opi. & vñ in hoc residere, q̄ contra ista duo Papa dispensare non possit. Inno. tenet indistinctē, q̄ ex iusta, & magna causa hoc possit. ponit exemplū. cū pars aliqua Christianitas sit in periculo: nisi monachus fiat rex, & matrimoniū cōtrahat, & regnum sibi, & filijs acquirat. nam quilibet, maxime monachus, debet se totum in holocaustum offerre Deo, & ei seruire: præeligat ergo, in quo sibi plus placet. sed præ omnibus placet ei confuatio rōnabilis creaturæ: pro qua & humanam carnem suā dedit. & per hoc colligitur rō glo. q̄ non sit maius bonum reperire, quam votum continentij. quia illud est maius, in quo repræsentatur publica vtilitas: p̄ qua monachus fieri pōt ep̄s, & rector ecclesiæ curatæ. s. eo. c. quod Dei timorem. quare ergo nō rex, in quo salus vnius regni versatur? In voto enim semper cōmutatio in melius est permissa. nec dñ fractor voti, qui arbitrio, & dispositioni Vicarij Dei se cōmittit, vt s. tit. i. c. magnæ. & c. non est. præterea videmus, q̄ pōt à maiori: videlicet, q̄ teneat matrimoniū simpliciter vouentis. q̄ vxor vnius alij nubat. de diuor. c. gaudemus. §. pe. q̄ minor. i. 8. annis non liget, profitēdo. qd̄ est contra ius naturale: cum tunc possit obligari Diabolo. de regu. c. quia in insulis. Itē per suas constitutiones pōt impedire contractum matrimoniū inter certas personas: adeo q̄ contractus non tenet. §. de coniug. ser. per totū. multō fortius ergo cū vno dispensare poterit ex magna, & necessaria causa, s̄m Inno. & Host. ¶ si tñ talis causa non subsit: an valeat eius dispensatio. dicit Io. An. q̄ si dispensat, q̄ monachus habeat proprium, nulla est dispensatio. Sed si dispensat, vt contrahat matrimonium, valebit matrimonium postea ab eo cōtractum: non tñ poterit sine peccato exigere debitum. sed exactum teneatur reddere. rō diuersitatis inter matrimonium, & proprium est. quia ex dispensatione habēdi, proprium nemini præiudicatur: nec alicui prodest, nec obest: nec illi, cum quo dispensatur. unde ibi, nisi subsit causa, nō valet dispensatio. secus in matrimonio, vbi dispensatio prodest coniugi: quare tenet matrimonium: ne principis auctoritate decipiatur. C. de his qui ve. ata. impe. l. i. & vñ concludere, q̄ Papæ dispensatio sine causa non tenet in his, quæ sunt contra votū tacitū, vel expressum: vel contra euangelium. super illis verò, quæ per eius constitutiones, vel canones sunt statuta, bñ potest dispensare sine causa. & dispensatio tutū reddidit illi, cum quo dispensatur: vt in statutis de interdictijs temporū. 77. dist. per totū. vel q̄ quis non possit plures curas habere. de hoc de præben. c. cum iam dudum. licet enim honestum sit, principem teneri ad obseruantiam suarū constitutionum, vt l. digna vxor. C. de legi. tñ ex certa scientia contra ipsas pōt, & sine causa dispensare. quod inferiori non foret licitum: nec teneret inferioris dispensatio facta sine causa contra iura. de hac etiam materia vide qd̄ no. Ioan. An. in reg. quod semel Deo. de reg. iur. lib. 6. in mercu. & in Specu. c. 2. §. nunc breuiter. ver. & no. in quo. §. prosequitur quosdā casus, in quibus Papa non dispensat. & vide quod de hoc dixi. s. de voto. c. nō est. & c. ex publico. de conuer. coniu. ¶ Secundo quæro post Io. An. de quæstione disputata per dñm Guil. de Mutina. ¶ an renunciatus abbatia remaneat monachus illius monaste. vñ, q̄ sic: quia abbas depositus remanet monachus, ar. huius. c. ver. quod si præuaricator. si depositus remanet monachus: multō magis renunciator. ne fit melior conditio delinquentis, quam non delinquentis. i. 6. q. i. c. legi. secundō probatur: quia abbas monachus est: nec debet eli-

gi, nisi sit expressē professus. de elec. c. nullus. lib. 6. & factus abbas remanet monachus. de simo. c. fi. tertio probatur. quia non posset monachatus, & claustrum expressē renunciare, etiā cum iuramento. de iurei. c. sicut ex literis. ergo minus poterit tacitē, renunciando abbatia. ar. l. qui ad certum. ff. loca. quarto probatur: quia sequeretur absurdū. quia si non remaneret monachus dicti monaste. vbi fuit abbas: multō minus alterius: de cuius gremio assumptus fuit. quia nihil habet cōe cum illo. de elec. c. constitu. j. tit. i. c. vlt. in fi. ergo remaneret acephalus, contra illud. 93. dist. c. nulla. & quia à se non habet proprium, in opprobrium ecclesiæ mendicaret. 93. dist. c. diaconi. & daretur materia vagandi, contra illud de præben. c. cum singula. in prin. lib. 6. cum ergo (vt dixi) substantia monachatus remanserit in abbate. 54. dist. c. abbati. i. 8. q. i. c. vno. videtur omnino concludendum, q̄ remaneat monachus illius monaste. contrariū determinauit dispensans, scilicet q̄ sic renunciās ius monachatus in dicto monaste. non retineat: renunciāuit. n. illi iuri, recipiendo abbatiam: faretur tamen, q̄ remanet monachus. Non ob. qd̄ de acephalo dixi, & de materia vagandi, & mendicandi: quia erit monachus episcopi. i. 6. q. i. c. qui verò. & facit quod not. 27. q. i. c. de viduis. in secunda glo. & j. ne cleri. vel mo. c. insinuante. super glo. ergo. debet autē ep̄s illi providere ibi, vel alibi: vel de sua mensa. 8 i. dist. c. ad reatum. Itē si diceremus contrarium, sequeretur illud absurdū. pone. n. q̄ in monaste. habente numerū. i. 2. monachorum vnus fuit assumptus in abbatem, & loco eius alius in monachum subrogatus. certē si dicamus talē sic in abbate assumptū remanere monachum dicti monasterij, erunt. i. 3. & sic frangetur numerus. & sic primo renunciāte viuentē secundo, tertio, quarto, & quinto electis in abbatibus sic facientibus, post locū eorū alijs subrogatis, posset numerus multū crescere: & ecclesia vltra vires grauari, contra illud. de instit. c. i. & ita concludit Io. An. hanc opi. videtur sequi. d. Fed. de Senis. in ordine consiliorum. q. 5. arguit à simi. quia si monachus fiat rector parochialis ecclesiæ, vel ep̄s: (& sic absoluitur à iugo abbatis) si postea renunciaret rectoria, vel episcopatu: non rediret ad monasterium: sed remanebit subiectus ordinario loci. facit qd̄ not. Archi. i. 6. q. i. c. ne pro cuiuslibet. ad hoc de renun. c. ex transmissa. de simo. c. ex insinuatione. Itē monasterio eo ipso, q̄ creatus fuit monachus eius, ibi abbas incipit sibi obligari vt pater: & desijt teneri vt monacho. quia vtraque obligatio non concurrat: sicut nec accessoria, & principalis, vt l. generaliter. de fidei. si ergo obligatio rōne prælationis dissoluitur per renunciationē, solutū est monaste. ab obligatione: nec extincta obligatio, rōne monachatus, reuiviscit, vt l. q. res. §. areā. de sol. ad hoc. 7. q. i. c. sicut. de secū. nup. c. pen. & vlt. ar. contra. ff. de albo scrib. l. i. vbi ille, qui ex decurionibus creatur: nihilominus deposita dignitate, remanet decurio. ad idem de sena. l. senatores. vbi dicitur, q̄ licet senatores domiciliū habeant in vrbe: nihilominus habere domiciliū intelliguntur, vbi originem traxerunt. ad idem. C. de aduo. diuer. iu. l. si quis derogatis. responde, vt in d. disputatione dñi Fede. i. facit l. filij. §. senatores. ff. ad muni. & c.

ADDITIONES.

- a ¶ Vtrum Papa possit dispensare cum monacho, quod habeat propriū: vel quod ducat vxorem. Bal. si de feu. contro. sue. inter dominū, & agn. val. c. alijs. §. naturales.
- b ¶ Dispensare. quæ sint illa, super quibus potest dispensari: & super quibus non. vide Io. de Turre crema. in c. nisi rigor. i. q. 7.

S V M M A E.

- 1 Concilium prouinciale debet fieri de triennio in triennium. Nec per tale concilium diocesano præiudicatur. nu. 2.
- 3 Papa licet det fratribus specialem visitatorem: potest tamen episcopus visitare.
- 4 Conuenire, qui debeant in concilio prouinciali. Et quot personas, & equitaturas debeant adducere. nu. 5.

Præferendi

- 6 Præferendi sunt cæteris in concilijs, qui in regula sunt magis instructi.
- 7 Concilio prouinciali monachorum quot debeant præesse.
- 8 Visitatores debent creari in concilio generali: & quod sit eorum officium.
- 9 Visitatores licet visitent vice Papæ, non habent potestatem in episcopo: sed referre debent.
- 10 Præsidentes capitulo si discordent vna cum capitulo, quid iuris.
- 11 Præsidentes capitulis habent iurisdictionem super illos, qui monasteria in rebus, vel personis offendunt.
- 12 Visitatores vice Papæ an habeant delegatam, vel ordinariam iurisdictionem.
- 13 Visitatores si volum visitare: & episcopus dicit, quod etiam ipse vult visitare: quis ipsorum erit præferendus.

In singulis. Statuit capitula prouincialia religioforū fieri singulis triennijs. de numero personarū venientū: de instructoribus adhibendis: de præsidentibus Capitulo: de tractatibus habendis in Capitulo: de cōi vita ducenda: de visitatoribus eligendis. & de ipsorum officio hortatur diocesanos ad monasteriorum reformationē. præcipit patronos, & similes cōpesci ab offensis monasteriorū. ¶ No. primō debere fieri conciliū de triennio in triennium. quæ verba sonāt, vt vnū concilium ab alio triennio distet. per hoc dicit Io. An. q̄ non sufficit, si in fine trienij fiat vnū: & statim in ingressū sequentis trienij celebretur aliud. quia, si finē vnius concilij cum principio alterius coniungamus, esset facere conciliū de sexto anno in sexto annum: & sic multo tpe posset retardari ordinis reformatio. & sic interpretata est consuetudo. facit quod no. Ioā. And. j. de confan. & affi. c. quod dilec. ¶ Secundō not. q̄ dicit in prin. [saluo iure] & c. q̄ per tale concilium non præiudicatur diocesano, qui pluries, quam de triennio in triennium, pōt visitare, & synodū tenere. de accu. c. sicut olim. creatio igitur nouorū officialiū non excludit officiū alijs aliorū, qui alijs erant super illo negotio deputati, sed concurrunt. quid iuris esset in officijs datis ab homine. puta dedit iudex vnū delegatum: deinde aliū in eadem causa. vel dedit testator tutorem in testamento: deinde aliū. vel instituit vnū procuratorem: deinde aliū, non facta mentione de primo. vtrū per dationem secūdi videatur reuocare primū. dic. vt l. pluribus. ff. de procura. & ff. de tute. l. 3. §. si. cum l. seq. & collige ex tex. ¶ q̄ licet Papa det fratribus specialē visitatorem: tñ poterit episcopus visitare. pro hoc facit c. in Galliarū. & qd̄ ibi no. 25. q. 2. & C. de offi. præfec. vig. l. i. & l. præcepit. C. de cano. lar. lib. i. o. ar. contra. c. studiū. de offi. leg. tangit Bar. in simi. in l. 4. ff. de dam. infe. & Bal. in l. quod in rerum. §. i. de leg. i. ¶ Tertiō no. qui debeant in isto prouinciali concilio conuenire. quia abbates, & priores, abbates proprios non habentes. & per hoc excipit priores, & abbates, qui habent patres abbates. de quibus. s. de reg. c. fi. Et aduerte, quæ tex. indistinctē dicit, q̄ abbates, & priores conueniant. & si ista constitutio intellexerit, q̄ ad illud capitulum conuenire debeant oēs abbates, & priores prouinciæ cuiuscunque ordinis: hoc non seruatur. quia Cartusien. suum, Cisterciē. suum, & sic de alijs. faciunt capitulum de per se. & certē sic sentit illud. c. dum statuit vocandos duos vicinos abbates Cisterciē. ordinis. & sic de alio concilio, quam ipsorum loquitur. quia in concilio ipsorum oēs deberent conuenire, non duo: sed duo hic vocant, vt instruant aliorum ordinum concilia. Itē dicit Io. An. q̄ hodie non habet cōsuetudo, q̄ illud concilium faciant religiosi, non habentes caput vnicū: licet cōciliū Vien. j. eo. cle. ne in agro. hoc innouauerit. super quo hodie plenius est prouisum per constitutiones Benedicti, pessimē obseruatas. ¶ Quarto no. in ver. hoc adhibito. ¶ q̄ nullus dēt adducere vltra. 6. equitaturas. & octo personas. in equitaturō cōputis equum suum: sed non in numero. 8. per-

sonarum. cū eo igitur erūt. 9. personæ, & sex equi. inter duos ergo equitantes ducent vnū famulū pedestrem. & sic facit ad no. j. de excel. pla. c. cum ad quorūdam. in nouella. & j. de cens. c. cum apostolus. ¶ Quintō no. q̄ illi, qui in regula sunt magis instructi, in concilijs sunt cæteris præferendi. In felsionibus verò non attenditur tps ordinationis ecclesiæ, sed personæ: vt sic in pari dignitate qui prius dignitatē receperint, sint alijs præferendi. 74. dist. c. episcoporum. nisi aliquis receperit illā dignitatē à principe: ille enim alijs præferendus est. ff. de albo scri. l. i. & c. per tuas. de maio. & obe. & hoc in illis, vt dixi, qui sunt similes dignitatis: præditi verò dignitate minori, præferuntur præditis dignitate maiori, & si illi maioris dignitatis sint posterius ordinati. i. 7. dist. §. verū. ¶ Quintō no. quot debeant præesse cōcilio prouinciali monachorum: quia quatuor tātū. collige ergo, q̄ multi abbates, & priores habentes capitula singulariter, & diuisim, possunt facere vnū corpus, & vnā vniuersitatē de per se, & conferunt suis præsidentibus ordinariam. de quo vide qd̄ no. s. de elec. c. scriptum. facit quod no. Bar. in extrauag. ad reprimendū. in quaest. seq. ibi: [qui sint rebelles.] ¶ Sextō no. in verfi. prouiso. de expēsis proportionabiliter faciendis. qd̄ est semper, vbi de cōi vtilitate tractatur. facit c. recolentes. 8. s. eo. & cle. i. de cens. ¶ Septimō no. in verfi. ordinentur. q̄ inter cætera, in dicto concilio prouinciali debēt creari visitatores: qui visitent totā prouinciā, corrigendo, & emendādo necessaria. & istam potestātē corrigendi habent in leuibus: saluō q̄ monachos non corrigant ipsi, sed corrigi faciant, secundū Io. An. vides etiā, q̄ possunt inquirere contra rectorē. qd̄ patet: quia si viderint amouendū, debent referre ep̄o. & sic habent potestātē cognoscēdi, non puniēdi, contra regulā l. de qua re. ff. de iudi. & videntur isti similes quodāmodo testibus synodalibus, & denunciatoribus. de quibus s. de testi. cog. c. præterea. & l. ea quidē. C. de accu. & l. diuus. de custo. & ex. reo. habent tñ aliquantulum plus iuris, quia 9. correctionē in leuibus, vt dixi. & collige, q̄ in ep̄m non habent potestātē, licet visitent vice Papæ: sed referre debent, si ep̄s ad eorum requisitionē non amoueat: vel aliter eos impediat, secundū Io. An. ar. contra. s. de offi. deleg. c. studiū. ¶ Octauō no. in ver. si verò. ¶ quid iuris, cū quatuor præsidentes Capitulo discordant, & Capitulū prouinciale habentur. n. recursus ad Papam. quod est verū, qñ essent in numero pari. si autē numero dispari (quia vnus cōtradicit alijs tribus) videtur, q̄ nihil valeat. vt in ver. huius verò. ibi [illis quatuor approbantibus.] & hic, dum dicitur [concordat.] & hoc tenet Abb. videlicet q̄ vno illorū quatuor discordante, nihil possit ordinari. Host. dicit, q̄ tunc dicuntur concordēs, qñ quatuor, vel tres ex eis concordant. ff. ad muni. l. quod maior. facit qd̄ no. in c. non pōt. de re iudica. ¶ Nonō no. in ver. ad hoc. q̄ nō solū diocesani: sed et illi, qui præsunt Capitulis, iurisdictionē habent super illos, qui monaste. in rebus, vel personis offendunt. & ex hoc collige, q̄ iniuriam illatā suo subdito siue cui pōt dñs, & ciuitas vindicare. sic hic visitatores, & ep̄s defendūt ab oppressiōibus monaste. & collige, q̄ alia est offensa in personis: alia in rebus. & de vtrisque dic plenē per Bart. in l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publi. facit. ff. de iniur. l. iniuriarum. §. si quis à me prohibeat. & de actio. empt. l. q̄ pendentis. ¶ Quærit glo. tanquam delegati & c. ¶ an isti visitatores vice Papæ habeant delegatam, vel ordinariam iurisdictionem. glo. sentit, q̄ delegatam. Inn. alternatiuē tñ, dicit ordinaria est iurisdictione istorum eis hac constitutione concessa: & idem de quatuor præsidentibus Capitulo, secundū Io. An. quod sentit gl. quarta, quæ incipit. quid iuris. quā tenet Goff. ex qua glo. infert, q̄ si dicti quatuor discordant, tenebit illorū sententia, qui absoluunt. Host. contra, per ver. si verò in hac. ¶ Oppo. dñ hic in ver. ordinētur. q̄ si visitatores rectorem iudicāt amouendū, referant episcopo. cōtra imō videt, q̄ ipsi possint amouere. s. de rescrip. c. dilectis. i. & de elec.

elec. c. per inquisitionē. vbi visitator deponit. solu. secundū quosdam. generales visitatores non deponunt: speciales sic, vt ibi. & j. de accu. c. qualiter, & quando. secundū Innoc. & Host. & facit hęc litera contra patres abbates, qui in alienis diocēsis volunt visitare, & pro tribunali federe, personas corrigendo, & remouendo: sed dicit Host. q. non videt, quo iure id faciant: imò cōtradiciunt. 3. q. 9. per totū. 6. q. 3. c. 1. de sepul. c. 1. cum simi. & hoc videtur etiā reprobari, cū hoc istis concedatur de gratia, & de leuibus tātū. & quod faciūt, vice Papę faciunt, & sine episcoporum præiudicio, vt præmisit. Alij ergo, quibus hoc concessum nō est, possunt a diocesanis episcopi prohiberi. arg. In sti. de re. di. §. ferā. & §. pla nē. & quod nō. de auct. & vsu pal. c. antepe. & de hoc plenius. 13. de offi. ordi. c. quantō. secundū Host. ¶ Quærit glo. ¶ si isti visitare: & ep̄s dicit, q. etiam ipse vult visitare: quis ip forum erit præferendus? gl. sentit, q. visitatores: quia episcopus maliciosē, vt eos impediāt, videtur velle cum eis concurrere. & hoc verū, nisi denunciaffer episcopus, q. veller visitare, secundū Io. dicit Host. q. episcopus honestē facit, si eis cedat. quia cū a remotis fortē veniant, plus grauentur, quā episcopus, si oporteret eos reuertī: & episcopus facilius potest ad alium locum declinare.

S U M M A E.

- 1 Visitatorum officium, quod sit.
- 2 Correctio monachorum spectat principaliter ad abbatem.
- 3 Pœna metienda est iuxta modum culpæ.
- 4 Personarum defectus an sit habendus in pœnis imponendis.
- 5 Monachi astricti sunt non solum regula: sed etiam iuribus.
- 6 Pœna regule, vel constitutionis non potest alterari per prauam consuetudinem.
- 7 Consuetudo probabilis, & iusta causa introducta, potest alterare pœnam iuris.
- 8 Abbates negligentes in punitione monachorum post monitionem eis factam, proclamantur, corripuntur, & puniuntur per concilium provinciale.
- 9 Pœna vnus debet esse alijs in exemplum.
- 10 Abbate deposito a regimine abbatiæ, debet dari administrator monasterio vacanti: donec fuerit de abbate prouisum. Et quid de exempto. nu. 13.
- 11 Correctio monachorum exemptorum: & proclamatio abbatis exempti: coadiutoris prouisio: & cetera pertinent ad visitatores a Capitulo deputatos.
- 12 Papa quare dat maiorem potestatem visitatoribus contra exemptos: quā contra non exemptos.
- 14 Visitatores sequentes inquirunt de actibus, & vita prædecessorū.
- 15 Monachi non possunt recipere ad præbendam in monasterio clericos seculares: vt sint quasi fratres in ecclesia.
- 16 Monachi possunt habere seculares beneficiatos.
- 17 Recepti in monasterio non tanquam monachi, sed vt clerici seculares, non habent vocem in Capitulo monachorum.
- 18 Beneficiati ab exemptis, & qui illis seruiunt, sunt exempti quò ad illa beneficia, quæ ab exemptis tenent.
- 19 Iura, quæ loquuntur in monasterijs, habent locum etiam in monasterijs monialium: quatenus ad illa se possunt adaptare.
- 20 Episcopus an teneatur necessariò stare processui visitatorum contra abbatem formatō.

EA quæ. Continet plura dicta: & ideò per partes ipsam summat, & diuidit Io. An. tu summa totam simul, & sic. quia in hac prima parte de monachorum correctione tractatur: & super hoc visitatoribus de potestate concessa. secūda in versu. si verò. de correctione abbatum, & ipsorum visitatione, non exēptorū. tertia ibi [hęc eadem.] de visitationē, & correctione abbatū exemptorū. quarta ibi. [sequentes] de visitatoribus, & præfidentibus Capitulo panniendis, si reperti fuerint negli

gentes. quintò, & vltimò ibi [præcipimus] prohibetur abbatibus, ne in suis monaste. admittant clericos seculares. ¶ No. primò de officio visitatorum, ad quorū spectat officium inquirere de statu monaste. obseruantijs regularibus: de spiritualibus, & temporalibus: de quibus est habenda cura. 1. q. 2. c. si quis obiecerit. 1. q. 1. c. videntes. ne cle. vel mo. c. 1. ¶ Secundò no. in versu. ita tamen. ¶ q. correctio monachorū spectat principaliter ad abbatem: sicut & militis ad magistrum militū, vt l. magisteria. C. de iurif. om. iudi. v. et, q. visitatores ipsos monachos delinquentes possint punire, vt j. ver. ipsi etiam. quod intellige verū, cum monachi sunt contumaces in visitationis officio: puta quia interrogati non lunt respondere de statu mona. vel ingerunt impedimenta in visitationis officio. quia enim dictis casibus viderētur turbare, & offendere in sua iurisdictione: meritò ab eis puniri possunt. sicut dicimus in delegato Papæ. §. de offi. deleg. c. 1. facit C. de testi. l. nullum. præteritos ergo excessus visitatores non puniunt: sed ad abbates puniendos esse decernunt. & si ad eorum præceptum tales monachi pœnitere nolunt: & ab abbatis correctione contumaciter se subtrahunt: tunc et per visitatores puniuntur. quia ista noua culpa rebellionis visitationis officio quodammodo est annexa. & hoc tenet Host. quid ergo si abbates punire negligunt monachos delinquentes. dic, q. puniuntur per Capitulū generale, secundū Inno. ¶ Tertiò no. q. iuxta modū culpæ debemus metiri pœnā, iuxta illud Deutero. 25. Per mensurā peccati erit plagarum modus. facit quod not. Io. An. j. de accu. c. cum dilec. super ver. Leuit. Lex ciuili in pœnis imponendis ita: nos instruit: planē in leuibis causis prioriores ad leuitatē iudices esse debere. In grauioribus pœnis seueritatē legum cū aliquo temperamento benignitatis subsequi. vt l. respiciendū. ff. de pœnis. alibi tñ dicit, q. precibus calamitosorum illachrimari nō oportet. id enim non est constantis, & recti iudicis: cuius animi motus vultus detegit, vt l. obseruandum. C. de offic. p̄sid. facit l. sancimus. C. de pœnis. & C. de his, quæ fiunt a pla. c. quæsiuit. ¶ Quartò no. q. in pœnis imponendis non debet haberi defectus, id est differentia personarū. de quo in glo. 3. & hoc verū circa religiosos, qui per professionem religionis deponunt nobilitatem, & potentiam: circa laicos verò dicit Host. q. si agitur de pœna spirituali, vel pecuniaria, maior debet infligi nobili, quā ignobili: maior diuiti, quā pauperi: in dignitate constituto, quā priuato. & si contrarium inuenis, est speciale. Non ob. de offi. deleg. c. sanē. 2. respon. q. verum est, q. defertur constituto in dignitate ab initio, vt ibi. sed patefacto delicto, plus est puniendus, quā alius. 1. q. 3. c. præcipuē. Si verò agitur de pœna corporali, maior imponitur ignobili, vel inferiori: quā nobili, diuiti, vel superiori. & si contrarium inuenis, est speciale. vt hic in religiosis. ¶ Quintò no. ibi [iuxta beati Benedicti] & c. ¶ q. nō solū regula: sed etiam iura astringunt monachos. ad idem. §. c. 1. c. ex multa. in prin. & collige, ¶ q. per consuetudinē non vñ alterari possē pœna regule, vel constitutionis. quod intellige de consuetudine praua: quæ vel nimis seuerē, & crudeliter, vel nimis mitē, & leniter se habebat in pœnis. quod non est faciendum. quia non debet durius, aut remissius agi, quā causa deposcit. vt d. l. respiciendū. de pœnis. ¶ probabilis autem consuetudo, & iusta causa introducta pōt alterare pœnam iuris, vt l. facularij. §. sunt quædam. ff. de extraor. crimi. ¶ Sextò nota, q. propter potentiam, vel pertinaciā delinquentis non debet iudex recedere a rigore iustitiæ, quin ouem morbidam &c. ad Gal. decimo. & ff. de adil. edic. l. plerūq. & intellige hoc in religiosis. In alijs dic, vt §. de tempo. ord. c. 2. & 50. dist. c. vt constitueretur. ¶ Septimò no. in ver. si verò. q. abbates negligentes in punitione monachorum post monitionem eis factam proclamantur, corripuntur, & puniuntur per Capitulum provinciale. & expone proclamantur, id est diuulgentur, & publicentur, s̄m Goff. Host. dicit, q. monachi

monachi dicunt proclamationē, quod nos, accusationē. simili- ter, quod nos vocamus depositionē, ipsi vocant absolutio- nē: & sic curialioribus verbis vtuntur. quā aut pœnā istis ab- batibus negligentibus possit imponere Capitulū prouincia- le. dic, q. nō pœnam depositionis, vt §. c. prox. verfi. ordinem- tur. similiter nec suspendi, vel interdicti possunt abbates, nisi per episcopum. punientur ergo aliter: quia publicē recipient disciplinā. & hoc vñ sonare hęc litera, & præcedēs, secundū Inn. ¶ Octauò no. ¶ q. pœna vnus debet esse alijs in exēplū. sicut enim peccatum vnus prouocat alios ad peccandū 1. 1. q. 3. c. præcipuē. sic pœna retrahit a peccando, vt hic. ¶ No- nò no. quid iuris, si abbas fuerit deprehensus negligēs: & qd iuris, si fuerit repertus dilapidator. iste enim plus peccatur, q̄ remissus, & negligens. quia maius est delictum, quod com- mittitur faciendū, q̄ negligendū, vt l. si se ruum. ff. de ver. obl. & l. si mora. ff. solu. matri. per negligentiam enim non remo- uetur prælatus, vt hic. ¶ Decimò no. q. abbate deposito a regimine abbatiæ, debet dari administrator monasterio va- canti, donec fuerit de abbate prouisum. & aduerte, quia tex. nō dicit, p̄ quē prouisio ista fiat. sed dicit, prouideatur. Host. intelligit, q. per diocesanum, vt in illo. §. q. si abbas. §. de of- fi. ordi. c. cum vos. de suc. ab inte. c. si. Non ob. quod nō. Ioan. An. §. vt ec. benefi. c. vno. in gl. hoc vlti. versu. & hęc vna. vbi dicitur, q. collegium ecclesiæ vacantis administrat. quia si il- lud intelligitur de ecclesia cathedrali, planum, vt in cano. ibi alleg. vel si vis tenere illud generaliter in qualibet ecclesia: adhuc non obstat; quia hic loquitur in abbate deposito, vel suspenso propter culpā: quo casu est præsumptio contra col- legium, q. talem abbatem tolerauit in administratione. facit quod not. Ioan. post Inn. j. de accu. c. cum dilecti. post prin. super ver. eccl. ¶ Vndecimò no. in §. hęc eadē. q. correctio monachorū exemptorū, proclamatio abbatis exempti, co- adiutoris prouisio, & cetera pertinent ad visitatores a Capi- tulo deputatos. episcopus ergo nō debet se intromittere de exemptis, et si delinquāt: quod verum in his, quæ in religio- ne sua committunt: secus si delinquant in diocesi episcopi. ¶ Duodecimò no. q. abbate exempto ab ad- ministratore suspenso, deputatur administrator monaste. & intelligit Io. An. q. deputabitur per præfidentes, non per ep̄m: & differre, quousq; Papa daret, posset esse periculū in mora. ¶ Decimotertio not. q. sequentes visitatores inqui- runt de vita, & actibus prædecessorū. similiter sequentes præ- fidentes inquirunt actus pximē p̄fidentū præteritorū. & sic intelligit ver. idē et de abbatibus. s̄m Host. ¶ Decimoquar- tō no. in §. præcipimus. q. monachi non pnt recipere ad præ- bendas in monaste. clericos seculares. qd intellige, si volunt eos recipere, vt sint quasi fratres in ecclesia: vt in capitulo siur eis pmissi. reprobatur enim talis mixtura, vt in glo. quia in vno &c. sic. phibetur laicus recipi in canonicū, & tñ pōt esse præ- bendarius, vt nō. §. de insti. c. 2. sic vñ, q. talis possit in mona- ste. habere præbendā: si forsā ad præsentationē monacho- rū fuerit illi, qui p̄mouendus est, in monasterio titulū assu- gnatus. ¶ q. & monachi possunt h̄re seculares beneficiatos. ar. 16. q. 1. c. iuxta. de iure pa. c. postulasti. de præbē. c. cū s̄m. & ex illo tex. a cōtrario sensu sumpto argue religiosum non p̄bendari in ecclesia seculari. de quo. §. tit. 1. c. qd Dei. & j. in. 1. c. inter quatuor. ¶ Decimoquintò no. in ver. nec hi. ¶ q. recepti sunt in monaste. non tanq̄ monachi: sed vt clerici se- culares non habēt vocē in Capitulo monachorū: nec cū eis

pnt abbatē eligere. rōne tñ consuetudinis priuilegij, vel pa- cti in fundatione monaste. appositi hoc possent. & sic debet intelligi. §. de resti. in integ. c. 2. de iure pat. c. nobis. simile qd nō. de ele. c. cōsti. & de insti. c. 2. & illud, qd hic d̄r de mo- nachis, idē dicas de canonicis regularibus. Cū sit idē iuris in isti clerici seculares degētēs in monaste. obseq̄a opportuna, vt dicit tex. pura in capella forsitan adiuuado, scribendo, ad uocando, vel in alia negotia monaste. p̄curado. de simo. c. vno. aliās p̄ nihilo nō esset monaste. onerandū. q. nō debet recipere beneficiū, q. non facit officiū, vel obsequiū. de cle. con- iu. c. diuersis fallacijs. de præbē. c. cū s̄m. nisi fortē cōcederet alienigenæ agenti pietatis intuitu. 16. q. 1. c. possessiones. de cle. cōiu. c. Ioā. vbi de hoc. ¶ Decimosexto no. in ver. si qs ve- rō. s̄m Pe. & Abb. ¶ q. beneficiati ab exemptis, & qui illis ser- uiunt, sunt exempti. qd est verum quò ad illa beneficia, quæ ab exēptis tenēt. & facit ad q. an familia scholaris possit pri- uilegio scholastico se tueri. vide, qd nō. de foro cōpe. c. 2. in gl. cū remissionibus, quas dat ibi Io. An. p̄ & contra. de pri- uile. c. licet. §. 1. & 2. ¶ Decimosextimo no. q. iura, quæ lo- quuntur in monaste. habent locū et in monasterio monialiū: quatenus ad illa se possunt adaptare. nam quò ad alia. nō pnt. puta visitare, corrigere, & punire. q. iste discursus non cadit in feminas: ad qd de p̄nt. c. noua. de ar. c. dilec. de ma- & obe. c. dilecta. visitabunt ergo, corrigent, & punient. q. in feminas non cadit actio, sed passio, s̄m Ia. 3. q. 2. c. est or- do. & c. hęc imago. & c. mulierē. cōcor. hūc dicto. j. de elec. c. indēnitatibus. §. sed cū eas. li. 6. p̄ declaratione huius c. & præcedētis q̄ro de tali. q. d̄r in isto. c. & præcedētis ¶ q. visita- tores repererint abbatē dilapidatorē, debent ep̄o nunciare, vt eū amoueāt. quēro ergo. ep̄s necessariò teneatur stare, p̄ces sui visitatorū. gl. quæ incipit. q. de plano &c. sentit, q. de ve- ritate non sit amplius inquirendū, postq̄ visitatoribus hoc li- quebat. Goff. dicit, q. ep̄s non tenet statim credere visitato- ribus: sed ipsorū est inq̄sitio exhibenda. C. de accu. l. ea qdē. de testi. l. si. timeri. n. p̄t. ne visitatores onerauerint illū men- dacijs. 2. q. 6. c. biduū. in fi. de custo. & exhib. re. l. diuus. vnde si diocesanus deprehendit manifestam maliciā visitatorū, non amouebit illum. ff. de iudi. l. si prator. §. Marcellus, Ho- stien. dicit, q. illi, qui dicitur amouendus, ep̄s ostendet inq̄- sitionem. & eum audiet circa falsitatem eorū, quæ opponun- tur: ne omnino innocens dānetur. quia & possent malē pro- cessisse visitatores, fortē iuris ignari. §. titu. 1. c. ex multa. ad hoc. j. de accu. c. p̄titionē. non tñ admittet episcopus excō. quas admitteret in seculari, infra de simo. c. licet. & c. per- tuas. & dummodo coustet de cā, omnem subtilitatē abiecit. vt hic, & disto. c. ad p̄titionem. & c. qualiter. ad hoc cle. sa- pe. de verbo. signifi. ita dicit Ioan. An. quia faciunt hęc ad q. si inquisitor, formata inquisitione contra hæreticum, & re- ceptis probationibus, & sententia lata remittit eum ad iudi- cem secularē: an iudex secularis teneatur stare illi processui. dic vt dixi. §. de iudi. c. & si clerici. vbi remisi ad Bar.

De religiosis domibus.

Dicuntur supra de statu religiosorum: nunc de ipsorum domibus est videndum. habetur materia. 10. q. 1. per totū. 16. q. 6. c. omnes basilicæ. cum c. sequen. 18. q. 2. c. quædam. & in c. quæ sequuntur. repetitur in 6. & cle. congruit de offi. archi. c. si. de excep-

cum venera. S U M M A E. Quasi possessio in personis includit quasi possessionem etiam in illo loco, vbi tales persone inhabitant. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. L L L L. Pos-

- 2 *Possessio probatur per exercitium actuum.*
Dominium pr. sumptiue probatur per actus extrinsecos.
- 3 *Casus, qui de nouo emergunt in loco, regulantur auctoritatibus: & illi domino conceduntur, qui antiquos exercuit.*
- 4 *Possessio ad hoc, ut magis adiudicetur vni, quam alteri, standum est potius vsui, & exercitio, quam confinibus aut locis.*
- 5 *Episcopus quolibet anno debet visitare suam diocesim, & chrisma re: siue confirmare.*
- 6 *Locus, in quo imminet basilica consecranda, si non apparet, cuius epi fuerit nec quod ad possessionem, nec quod ad proprietatem: quid iuris.*

NVnc autem. Si dubitatur, in cuius diocesi sit basilica consecranda: ille eps consecrabit, qui prius in illo loco epalia exercebat. & casus dubij vna pbatonem approbat: aliam improbat, ibi non enim. ¶ No. primò, qd quasi possessio in personis includit quasi possessionem etiam in loco, vbi tales personæ inhabitant. est. n. quædam connexitas inter locum, & personas in eo degentes quod ad iurisdictionis exercitium. facit quod no. in cap. tanta. de excels. prala. ¶ Secundò no. qd possessio probatur per exercitium actuum. & non solù possessio: sed dñium præsumptiue probatur per actus extrinsecos. vnde qui vitur fundo, fructus percipit, colit, & alia facit, dñus præsumitur, vt no. in l. quidam. ff. de cod. intli. & l. Titia. ff. de sol. facit. s. de elec. c. qd sicut. & de reg. c. vidua. & quod ibi de hoc dixi. ¶ Tertiò no. qd casus, qd de nouo emergunt in loco, regulantur auctoritatibus: & illi dño conceduntur, qui antiquos exercuit. quia non debet vna, & eadem res diuerso iure censerit, vt s. de deci. c. cum in tua. ¶ Quartò no. qd in diuersis, & separatis actibus infertur de vno ad reliquum: vñ ille, qui exercuit iurisdictionem in loco in certis casibus, et in alijs emergentibus exercebit. quod qñ sit verum. dic. vt s. de offi. archi. p. Inno. & qd ipse no. j. tit. proxi. c. dilectus. ¶ Quintò no. qd in adiudicanda possessione magis vni, quam alteri, standum est potius vsui, & exercitio, qd confinibus, aut locis. vñ si constat, qd quis vsus fuerit possessio ne, illi adiudicanda est: licet res illa intra confines, & loca alterius sita sit. qd intelligo verum in possessorio. In petitorio vero ille, qui prædicit iura in alterius diocesi, debet docere de titulo, vel de tpe, cuius in cõtrarium nõ existit memoria. alias talè possessione psumitur vsurpassè. ar. j. de resti. spo. c. ad decimas. lib. 6. & hoc sentit hic Io. An. dñi dicit, qd ad hoc vt heat locum qd dicit in illo c. requirit, qd sit certum, qd hęc parochia sit in diocesi eius: vel qd nõ constat, qd sit in diocesi. ali cuius. cui intellectui tñ ob. tex. dñi dicit. [no. n. terminis, aut locis] & c. sed expone; vt in glo. pe. & vide qd no. & dixi. s. de iureiur. c. finis. facit qd not. in l. i. §. i. ff. de iti. actus; priua. p. Bar. post gl. ¶ Sextò no. qd quolibet anno debet eps visitare suam diocesim, & chrisma re, siue confirmare; qd idè est, cõfirmatio. n. chrisma fit per epm, non per minore. de sacra vnc. c. vno. ver. per frontè. & per ppiu, nõ p aliu. sñ Inno. ¶ Quær it Io. An. si locus, in quo imminet basilica cõsecranda, non apparet cuius epi fuerit, nec quod ad possessionem, nec quod ad proprietatem: quid erit? dicit, qd si sunt epi eiusdè prouincie, ad archiepiscopum spectat diffinitio, vt det cui voluerit. s. de fo. cõpe. c. sanè. vel vt sibi retineat. s. de deci. c. qm. si sunt diuersarum prouinciarum, vel forte dirimet. 26. q. 2. c. fors. ff. de iudi. l. sed cū ambo. vel recurreret ad Papam, sñ eum.

S V M M A E.

- 1 *Monasterium vnum potest alteri vni ex iusta causa.*
Et eo vni, que transeant cum eo. nu. 2.
- 3 *Monasterium vnius diocesis licet vniatur monasterio alterius: episcopus tamē monasterij vni retinet in eo iurisdictionem in omnibus.*
- 4 *Res, & iura monasterij dicuntur residere penes ipsum.*
- 2 *Monasterium, cui vnio facta est, quid consequatur in monasterio sic vnito.*

QVia. Nihil iuris deperit epō, in cuius diocesi si sita est ecclesia, quā Papa vnit ecclesie alterius diocesis. primò ponit vnionem, & eius cām. secūda ibi [ipsum] vnā determinationem: cuius subdit generalem rationem ibi [nam sic]. ¶ No. primò, qd vnum monaste. vnitur alteri ex causa iusta. quia forte depauperatum, vel monachi defecerunt, vel simili de cā. & hoc vult tex. iste dñi dicit [quia monast.] & c. similiter & alia ecclesie vnitur ex iusta causa. vt c. sicut vnire. de excels. plato. ¶ Secundò no. qd si vnū monasterium alteri vnit, oēs res, & actiones monaste. sic vniti transferunt ad monaste. cui vnio facta est: sic bona filij arrogati transeunt in arrogatore. Insi. de adop. §. illud. & de preca. l. si adoptauero. capella ergo subiecta monasterio vnito alteri in illius potestate transferunt. & licet hic de translatione rerū, & actionū fuerit facta mētio expressè. tamen idè videt, si nulla mētio facta fuisset. quia bona sequuntur statū, & cōditionem personæ. vt l. Paulus. de acq. har. & l. i. §. antepen. de colla. bo. & c. i. de iure pa. ¶ Tertiò no. qd licet monasteriū vnius diocesis vnatur monasterio alterius diocesis: tñ eps monaste. vniti retinet in dicto monasterio iurisdictionem in omnibus. quia locus vnitus non mutat naturam suā. Ius. n. quod habet eps in ecclesijs suæ diocesis, est reale. 16. q. 7. c. oēs basilicæ. quifquis ergo possideat, non curatur. quia rōne rei tenetur quis ibi respondere, cuiuscūq; sit diocesis. vt s. de foro cõpe. c. fina. quid ergo si ex causa necessitatis (forte debiti imminētis) debet aliqua possessio alienari monasterij alteri vniti: an requiretur auctoritas epi, vbi sitū est: vel epi, vbi est monasteriū maioris abbatis? dic. vt no. Inno. in c. pastoralis. j. de priuil. & p. Archi. 17. q. 4. c. in venditionib. facit quod no. Bar. C. de summa Trini. in l. cunctos populos. ¶ Quartò not. qd res, & iura monaste. dicuntur residere penes ipsum. qd patet. quia trāslatō in alterum monasterio, transferuntur similiter res ipsius: nõ ita si trāsferuntur abbas, quia res monaste. non sequuntur eū: imò habetur pro mortuo quod ad eū. 7. q. 1. §. ecce. & est vtilis illa inuestigatio. scitis, qd alibi est qñtio, penes quē dicatur esse dñium: qd per ordinationem Papæ non debet intelligi derogatum, siue detrahctum iuri alterius. concor. ff. ne quid in lo. pub. l. i. §. qui a principe. cum concor. alleg. in glo. 2. ¶ Quær it, quid consequetur monaste. cui vnio facta est in monasterio sic vnito: an in eo erit de cætero abbas. Egi. qd sic. & cõfirmabitur per epm maioris monaste. quia per talè vnionem non mutat naturam suā. quia si mutaret, sumeret iura annexa a iure, vel cõsuetudine naturæ mutata: sicut est videre in monaste. factō capella. quia assumet iura cõpetentia capellæ, et cū suo prziudicio, de ca. mo. c. dilectus. s. tit. i. c. reolētes. Inno. dñi hoc remittit Hostiē. ad no. s. ne fede va. in c. i. Ego et remitto ad no. s. eo. de præben. c. de monachis. per Doc. Et quod no. hic Vin. de ecclesia vnita, vide ad literam in Spec. de iure pa. in fine.

S V M M A E.

- 1 *Xenodochia, & similia loca consistunt in episcopi potestate.*
- 2 *Eremite subsunt episcopo.*
- 3 *Loca destinata, et deputata ad certa opera pietatis, non debent transferri, & commutari ad alium vsum.*
- 4 *Loca deputata ad opera pietatis, quare debent per episcopum ordinari.*

DE xenodochijs. Quia breue est, nõ diuidit, nec summatur. ¶ No. primò, qd xenodochia, & similia loca in epi potestate consistunt. & hic appellantur ista xenodochia. alia etiam diuersa nomina istorum locorum habes. 23. q. vlt. c. sancimus. vbi de hoc. 1. q. 7. c. si quis omnem ad si. in Auth. de ali. & emphy. in prin. col. 9. quandoq; ista loca consistunt in potestate alterius, quā epī; ex statuto facto

facto in fundatione locorum, ex p̄scriptione legitima, vel priuilegio Papæ. j. eod. cle. quia contingit. i. respon. sñ Io. And. & ille, qui dicit locum talè exemptum ab epō, hoc probare debet, vt in glo. si quæ exemptio licet probetur in certis capitulis, non prodest in alijs. j. eod. c. cum ven. ¶ Tercio etiā sub sunt epō. 93. dist. c. nulla. ¶ Secūdo no. ibi [ad eadē] & c. ¶ Quæ loca deputata, & destinata ad cætera opera pietatis non debent transferri, & cõmutari ad alium vsum. & ista est fortè rō, quare talia bona non conceduntur clericis in beneficiū. de præben. cle. literas. pia enim dispositio testatoris non debet in aliā cõmutari. quod dic. vt dixi. s. de testa. c. nos quidem. & cle. quia cõtingit. de relig. domi. Rei enim originem intuemur, l. Labeo. §. idem Tubero. de supelle. lega. ¶ Quær it gl. quæ est rō, ¶ quare debeant ista loca per epm ordinari. Respondet, qd omnia mona. & religiosa loca pertinent ad eum, vt in iuribus, quæ allegat. & intelligo, qd pertinent quod ad protectionem: non quod ad tēporalia. quæ non debet vsurpare: sed dare operam, vt expendant in eo, in quo destinati sunt. & hoc vult iste tex. cõpellet ergo episcopus parochiale sacerdotem, vt hospitalitate seruet: hospitalarios domorum pauperum, vt recipiant pauperes, & idè in similibus. pro se aut nihil, nisi iura spiritualia, retinebit. s. de excep. c. cū vene. 10. q. 3. c. quia cognouimus. de hoc de offi. ord. c. cum vos.

S V M M A E.

- 1 *Hospitale de more episcopi auctoritate fundatur.*
- 2 *Laicus an possit construere hospitale cum oratorio sine auctoritate episcopi in domo propria. & nu. 4.*
- 3 *Episcopus an debeat habere quartam de relictis factis hospitali constructo per laicum sine eius auctoritate.*
- 5 *Hospitale an quis possit fundare: ita quod episcopus non possit se introumittere.*

AD hęc. Locus deputatus auctoritate episcopi ad hospitalitatem religiosus est: & ad mūdanos vsus redire nõ dēt. in prima decisā consultatio. Ia secūda rātio. ibi [inquisitioni]. ¶ No. primò, qd hospitale de more episcopi auctoritate fundatur. & no. qd dicit [sicut moris est.] & c. quasi de iure nõ videatur expediens: sed possit vnusquisque deputare domum hospitalitati, & reuocare, vt sibi placuerit. quod dic. vt not. Holt. in summa de regu. §. 1. verfi. quid de rusti. habet ergo locum quod hic dicitur de reuocatione prohibita, cum epi auctoritate fundantur: quo casu possunt eis accedere ecclesie, cimiteria, & altaria, vt no. in cle. quia contingit. j. eo. nec possunt erigi talia hospitalia habentia spiritualia iura annexa sine auctoritate episcopi: quid ergo si cum oratorio vel lit laicus cõstruere hospitale, & sine epi auctoritate in propria domo. refert Io. An. quosdam dicere, qd poterit: dūmodo oratoriū nõ habeat formā ecclesie: ibi tñ nõ poterit celebrari sine auctoritate epi. de cõse. dist. 1. c. vnicuique. & c. de ricos. ¶ qd ergo de relictis factis huic domui deputatæ per laicū ad hospitalitatem: an habebit quartā eps. si ipsa consideras, vt relictā pauperibus, non habebit. vt c. fin. de test. Si vero ipsa consideras vt relictā loco pio, habebit. eod. c. requisiti. reperio. q. de hoc in simili qōne discullam p dñm episcopū Clusij. super relictis factis fraternitatibus. qd dic. vt dixi in c. officij. s. de testa. & c. ¶ Quær it an ista loca pia, & religiosa fundata auctoritate epi poterūt gubernari per laicos, & per regulares. dic. qd nõ, per regulares: per laicos verò sic. quod dic. vt no. in d. cle. quia contingit. ver. vt aut. in glo. sup ver. secularibus. ¶ Vterius incidet quær. dixi. s. qd ista loca pia non pnt clericis in beneficiū assignari etiā per literas expectantes, vt cle. per lras. de pben. qd est verū, nisi essent dicta loca ecclesijs annexa. & sic essent ad ipsas ecclesias accessoria. pone ergo, qd nõ constat, vtrū accedat ecclesia hospitali vel hospitale accedat ecclesie. dic. de ista qōne, vt notabili-

ter dicit gl. in d. cle. per lras. ¶ Vltimò quær. an possit quis ita fundare hospitale, qd eps non possit se introumittere. vt qd non, per c. requisiti. de testamētis. & de leg. 3. l. nemo potest. Guil. de mō. Lau. dicit qd sic, in d. cle. quia contingit. de re. do. per c. vnicuique. de cõse. dist. 1. nõ tñ gaudebit priuilegio clericali: quo gauderet, si esset epi auctoritate fundatum quod ad bona: non quod ad personas: si aut laici, no. de sen. excō. c. non dubium. de istis rectoribus hospitaliū quō teneantur cõficere inuētaria, & reddere rationes, & an sint perpetui. dic. vt no. in d. cle. quia contingit. & c.

A D I T I O.

- a ¶ Domum hospitalitati. vide Bal. in l. orphanotrophos. C. de epif. & cle. & l. deberi. de fideicom. li. Io. Fa. Insi. de rerum diui. §. nullius. Pe. in c. inter dilectos. sup. de dona. Bal. in Authen. hoc ius porrectum. C. de sac. san. eccle.
- b ¶ Oratorio. De oratorio vide in c. auctoritate. infra de cõse. eccle. vel alt. in 3. not.

S U M M A E.

- 1 *Monasteria non sunt transferenda ad clericos seculares, quādiū possunt per regulares ordinari.*
- 2 *Translatio monasteriorum ad clericos seculares an possit fieri per episcopum.*
- 3 *Religiosus non potest fieri secularis canonicus.*

INtra quatuor. Breue est, distinguens sequitur ibi [sed & si.] ¶ No. primò, qd quādiū regulares pnt monaste. ordinare, non sunt transferenda ad clericos seculares. & intellige monaste. largè pro monasterijs monachorum. Item canonicorum regularium, & aliorum religiosorum. quia in omnibus est eadē rō: vt. f. ambulemus de virtute in virtutem. de mu. & ho. l. vt gradatim. 93. dist. c. legibus. Itē aduerte. quia dicit, per regularem, nec exprimit de eodem ordine, vel alterius. & idè dicit Io. And. qd tres sunt gradus, primò vt in monaste. sic collapsō ponantur fratres eiusdè ordinis, si reperiantur: si non reperiantur eius, fiat alterius. tertio in defectum trāsferendū ē ad clericos seculares, vt hic, & in concor. quas alle. gl. in habentibus ergo symbolū facilius est transitus. & quāto maior est coniunctio: tantò maior attractio. hinc est, qd coniuncti re, & verbis in dispositionibus defun. alijs præponuntur: quibus deficientibus, deuenimus ad coniunctos re tantum, vel verbis tantum: vltimò ad disunctos, vt l. i. C. da cadu. tol. & l. re coniuncti. de leg. 3. ¶ Quær it glo. per quē fieri possit ista trāslatio: an per epm. videtur, qd sic, vt patet in illo c. secundum glo. facit quod not. j. ne cle. vel mona. c. relatum. tamen ibi non dicit de clericis secularibus: sed de alijs religiosis. Io. 19. q. 3. §. quæritur. dicit, qd auctoritas Papæ requiritur. qui tamen aliter sentit. 12. q. 2. c. si episcopus. vbi videtur velle, qd si aliter reformari non possit: hoc liceat epō. & hoc credit Io. And. verū, seruatis gradibus, de quibus. s. ¶ Vltimò ex illo tex. colligit Io. An. ar. post Hostien. ¶ qd religiosus non possit fieri secularis canonicus. s. tit. 1. c. quod Dei. de vita & ho. cle. c. Deus qui. imò nec præbendati esse possunt in ecclesijs regularibus. s. titu. 1. c. fina. §. de quo plenè in cle. 1. de elec.

S V M M A E.

- 1 *Iura episcopalia quid importent.*
- 2 *Ecclesia coipso quod fundata est intra confines diocesis, præsumitur subiecta episcopo in iuribus episcopalibus.*
- 3 *Ius prætendens in ecclesia alteri subiecta, non debet agere contra ecclesiam sic subiectam: sed contra dominum principalem, cui ecclesia illa subest.*
- 4 *Monasterium exemptum intelligitur exemptum eum ecclesijs subiectis.*
- 5 *Episcopus potest concedere monasterio iura, que in eo habet.*
Pet. de Anch. sup. 3. Decre. L L L L 2 Con-

- 6 *Conducere quis potest rem propriam respectu iuris, quod alteri com-
petit in ea.*
- 7 *Confirmatio Papae de gestis inter prelatos ecclesiarum multum iu-
ris tribuit monaste.*
- 8 *Abbas potest prescribere iura episcopalia in ecclesijs sibi subiectis
spatio. 40. annorum cum titulo vero, vel putativo.*
- 9 *Contractus si venit rescindendus ratione simoniae: spiritualia indebi-
te, & per simonia translata debent restitui ei, cuius erant primò.*
- 10 *Successor in dignitate potest dicere contractum nullum rone simoniae
à predecessore commissæ.*
- 11 *Episcopus, qui concedit ecclesias pijs locis, potest sibi retinere ali-
quid nomine pensionis.*
- 12 *Papa debet seruare manus mundas, quamuis sit supra legem.*
- 13 *Solutio quando debet fieri certi census, vel pensionis, respectu plu-
rium rerum: videtur dicta pensio, siue census concernere vnam-
quaq; rem pro rata.*
- 14 *Monasterium licet cesset. 40. an. soluere censum episcopo: non pro-
pterea cadit à iure suo.*
- 15 *Ita, dictio, est modalis, & distributiva, siue disunctiva.*
- 16 *Emphyteusis non rescinditur ipso iure per cessationem pensionis.*
- 17 *Census an prescribi possit, & nu. 19.*
- 18 *Decretales in dubio referendæ sunt ad personas ecclesiasticas.*
- 20 *Episcopus an possit dare priuilegium vni ecclesie in preiudicium al-
terius.*

Constitutus. Episcopus remittens ecclesie iura episcopalia, censum poterit retinere: vel aliter. ecclesia sita in diocesi epi tenetur sibi in epalibus rñdere: nisi appareat esse remissa. & sunt duæ partes. In prima facti, vel causæ narratio. In secunda ipsius diffinitio. ibi [cum aut] prima sub diuiditur in tres: in quarum prima actoris petitio. in secunda. ibi [verum] reorum defensio. in tertia. ibi [ceterum] actoris replicatio. ¶ No. primò, qd epi petebat iura epalia simpliciter. qd quid aut veniat sub ista generalitate iurium epaliu. gl. pe. sentit, qd tã illa, quæ debentur de iure, quam illa, quæ debentur consuetudine. aliter vñ no. s. de offi. ord. c. ex parte. in prima glo. sed Inno. tenet gl. istam: cuius vñ fuisse glo. quæ pöt esse vera, qñ illud, quod debetur de consuetudine, succedit loco eius, quod debebatur de iure, vt dicã infra, secudũ Io. An. & vide circa hoc quod no. Inno. s. de sepul. c. certificari. & in c. cum ad sedẽ. de rest. spol. vbi quid iuris, cũ vendicatur ecclesia cũ pertinentijs. ¶ Tercio no. qd eo ipso, qd ecclesia est fundata infra cõfines diocesis, præsumit subiecta epi in iuribus epalibus. rñnem collige ex c. oēs basilicæ. 16. q. 7. facit c. ad decimas. de resti. spo. lib. 6. & s. de iure. uran. c. quidam nimis. & quod dixi. s. eo. c. 1. ¶ Tercio no. qd cum in ecclesia vni subiecta alius ius prætendit, nõ debet talis agere cõtra ecclesiã. sic subiecta: tẽd cõtra dñm principalẽ, cui ecclesia illa subest. de quo. s. de p̄cri. c. audi. & j. c. prox. ¶ Quar- to no. rñsionem œconomij, ibi [qm̄ si ecclesia] & c. per hanc enim rñsionẽ non vñ confiteri illam ecclesiam sitam in dicta diocesi. & sic est de cautela, conditionaliter fateri. nõ purẽ, intentionẽ actoris: aliã ex pura confessione esset fundata actoris intẽtio. qd dic, vt s. de excep. c. cũ veni. & per Dyn. in reg. exceptiones obijciẽs. de reg. iur. lib. 6. & C. de excep. l. si quidẽ. vbi de hoc. & per ista verba œconomij non teneor epi rñdere [vtrũ sit facta lit. cõt. in causa, etiã si de situ loci ecclesie fuisset purẽ cõfessus, postq̄ negatiuẽ subiunxit se non reneri in aliquo rñdere. de litis contest. c. vno. & expone illud verbũ, vt no. Io. An. s. de deci. c. dudũ. ¶ Quinto no. qd epi exemit monasteriũ cũ ecclesijs ad ipsum pertinentibus: & sic exceptio monaste. includeret exceptionẽ ecclesiarum subie ctarũ: nec econuerso. nisi specialiter exprimat. de quo in c. ex ore. & c. cũ capella. de priu. quia. n. per subiectionẽ mēbra retinet statũ suũ, vt s. de p̄be. c. de monachis. rñquam de diuersis de vno ad reliquum nõ infertur. l. maritus. C. de do-

na. inter virum, & vxo. An autem epi possit sic à se abdicare omnem iurisdictionẽ in vna ecclesia sita in sua diocesi, vel pluribus: vt non teneantur sibi in aliquo respondere. dicam post glo. ¶ Sexto no. qd epi iura episcopalia, quæ habet in vno monasterio, pöt sibi eidẽ concedere dicta iura sub annua pensione. ¶ pöt ergo quis conducere rem propriã respectu iuris alterius cõpetentis. si verò nullũ ius cõpeteret tertio in rebus proprijs, non cadit conductio, sicut nec emptio. vt l. rei suæ. ff. de cõtrahen. emp. quia quod meũ est & c. s. de fide instr. c. inter dilectos. ad fi. ¶ Septimò no. qd cõcessio- nẽ epi Papa confirmauit: & multum iuris tribuit monaste. ista confirmatio: intantũ qd s̄m Host. hæc cõcessio non valuit set: nisi fuerit secuta Papalis confirmatio ex certa scientia. facta de confir. vti. vel inuti. c. 1. & de transf. c. 1. dicã. j. ¶ Octa uo no. in ver. verum. qd abbas pöt prescribere iura epalia in ecclesijs sibi subiectis. & hoc spacio. 40. annorũ. qd intelligo cum titulo vero, vel putatiuo: aliã cũ contra ius cõe nõ possit talia possidere, nõ p̄scriberet, nisi tpe, cuius cõtrarij non extaret memoria. quod dic, vt in c. 1. j. de p̄scrip. cap. olim. & qd no. j. de priuile. c. accedentib. ¶ Nonò no. qd iste œconomus monaste. allegauit priuilegium, & p̄scriptionem. simili. s. de p̄scrip. c. veniẽs. & potuit esse vtilis allegatio p̄scriptionis: quia vbi priuilegiũ fuisset inefficax, ex defectu concedentis: tñ poterat abbas ex illo titulo inutili, saltem à tpe confirmationis Papæ et in forma cõi optante, p̄scribere. qd dic, vt s. de deci. c. dudũ. & de iure pa. c. cura. ¶ Decimò no. in ver. ceterũ. qd in prin. huius c. epi agere incipit. & hic eius œconomus litem ab epi inchoatã prosequitur: & hoc pöt fieri. s. à dño in procuratorem, & ecõuerso, trãfire instantia iudicij: & similiter de vno procuratore in alium, quod dic plene, & subtiliter vt l. Iul. ff. qui satisda. cog. & quod plene dixi. s. de iud. c. quia. V. vbi plene, an instantia transeat in successorẽ vniuersalem, vel singularem. de quo per Bar. in l. si eũ hoiem. de fidei. ¶ Vndecimò no. in ver. ceterũ. qd si contractus venit rescindendus ratione simoniae, (spiritualia in debite, & per simonia translata debent restitui ei, cuius erant primò. & collige etiã, qd successor in dignitate pöt dicere contractũ nullum rone simoniae: à predecessore commissæ: & sic auctoris turpitudinẽ allegare. an aut propriam allegare possit ad rescissionẽ actus ab eo celebrati. dic, vt s. de dona. c. inter dilectos. cũ si. ¶ Duodecimò no. in ver. confirmatio aut. qd si cõtractus est nullus rone defectus, de quo non habetur mentio in confirmatione, per ipsam, tolerari. quia contra vitium, & defectũ in petitione expressum, vñ superior dispõsare, vt l. quidã cõsulebant. ff. de re iudi. & qd no. Inno. de fil. presby. c. veniẽs. de ata. & qua. c. accepimus. ¶ Decimotertio no. in ver. cũ aut. qd epi, qui cõcedit ecclesias pijs locis, pöt sibi retinere aliquid noie pensionis. & no. qd dicit, retinere: quasi de eo, qd tradit, retineat: non ab illis pro eo, qd tradit, accipiat. hoc dico, vt cesset obiectio de simonia. de qua j. dicã. & collige, qd epi pöt concedere ecclesias pijs locis. de quo. s. de dona. c. cõsultationibus. cũ simili. ¶ Decimoquarto no. in ver. nos quoq;. qd Papa excusat epi ex eo, qd in simili ipse facit. quasi dicat istud accipere censum, cũ ecclesie cõcedunt, est licitũ: quia nos sic facimus. qd non faceremus, si esset simoniacũ. & sic no. Io. An. qd dñs Papa det, vel saltẽ de cet seruare mũdas manus, quis sit. s. legẽ. 9. q. 3. c. aliorũ. est .n. ipse, vt alij epi, dispõsator rerũ ecclesiarũ. & si nõ hõini, sal tẽ Deo tenet reddere rone de se, & alijs. qd dic, vt tangit Io. An. s. de iud. c. cũ venissent. ¶ Decimoquinto no. in ver. auditis. qd in psonã œconomorũ, nõ principalĩ psonarũ, litis fundat snia. possit et i psonã principalĩ. qd quo dic, vt s. de elec. c. qrelã. & l. 1. c. de sen. ¶ Decimosexto no. qd cum det fieri vna solutio certi census, siue pensionis respectu pluriũ rerũ: vñ dicta pensio, siue census cõcernere vnãquãq; rẽ, p̄ rata. sicut ergo obligatio pluriũ ad eadẽ summã cõcernit quilibet obligatũ pro parte, vt l. reos. §. cũ in tabulis. ff. de duob. re. ita cum eadem

eadem pensione plures ecclesie conducuntur ad firmam: vel aliter vnãquãque tenetur ad dictam pensionem pro rata, non in solidum. quid ergo si emo duas res vno pretio: an censi erunt duo contractus. non credo. vt l. cum eiusdem. ff. de zdil. edic. & de in diem adiec. l. in diem. In delictis verò quilibet tenetur in solidũ. quod dic, vt in c. sicut dignũ. j. de homi. & l. ita vulneratus. ad leg. aquil. cũ simili. ¶ Decimo septimò no. qd licet monaste. cessauerit hic soluere cẽsum 40. annis episcopo: tñ non cecidit à iure suo. sic. c. potuit. de loca. non hẽt locũ in ecclesia. conducente in emphyteusim p̄dia, vel ecclesias alienas, quod an verũ sit, dicã. j. ¶ Decimo octa uo no. qd sup. eadẽ petitione fertur p̄ pte snia condẽnatoria: p̄ parte absolutoria. quod pöt eẽ. cũ petitio cõtinet plura capitula, vel vnũ capitulũ vniuersale, vt ius epale. qd licet multa sub se cõtineat: super vno tamẽ petitio hæc iustificatur. s. sup. pensione subtrãcta. facit l. et. ff. de mino. & l. in hoc iudicio. fa. etc. s. de testa. c. Raynutius. & c. Raynaldus. ¶ Venio ad op. & primò op. sic. dñ hic, qd iste epi cõcessit ecclesias in emphyteusim p̄ annua pensione: sed vñ, qd ecclesie sic cõcedi nõ possint: sed ad firmã, siue pro censu. j. tit. 1. c. 2. de iure iur. ran. c. querelã. de cẽsi. p̄ totũ. io. q. 2. c. hoc ius. fol. expone emphyteusim, id est ad exẽplũ emphyteusis p̄ pensionis retentio nẽ: sicut fit in emphyteusi, s̄m Goff. videntur. n. quidã cõtractus p̄ oimodam similitudinẽ, quasi vnus & idẽ cõtractus: vt emphyteusis, locatio, emptio, p̄caria, & q̄ plures alij. qd tñ habent diuersam materiam, & in pluribus differunt, vt dixi. s. de loca. c. potuit. & c. pp. ¶ Scdò op. qd epi Lauitanus, qui fuerat epi Albanen. & sic habebat duos epatus contra iura. sol. dicit gl. q̄ incipit fortẽ & c. hoc poterat esse ex dispensatione non aliter, vt c. de multa. s. de p̄ben. Host. dicit, qd istud Lauitanus est nomen, vel cognomen p̄prium. nam cum ecclesia Albanen. fit ti. Cardina. non de facili Papa transfuisset Cardinalẽ episcopum ad alium episcopatum, vt s. de transf. c. 2. ¶ Tercio op. dñ hic, qd epi, quicquid iuris habebat in ecclesijs monaste. concessit dicto monasterio. sed vñ, qd epi nõ possit sic in totum eximere à sua p̄tate ecclesiam sibi subiectam, vt j. de cens. c. cum vene. fol. gl. quæ incipit. hic. fatetur contrarium. Non ob. iste tex. quia hic ista concessio roboratur per confirmationem Papæ factam ex certa scientia, s̄m Host. & idem tenet Inno. s. qd epi ius epale in totum remittit: vel ecclesiam à sua iurisdictione non pöt eximere in totum: ne illa remaneat acephala, contra. c. nulla. 93. dist. hanc rñnem improbat Host. quia s̄m eam oēs exempti essent acephali. sed hæc illatio Host. non est bona: quia exempti remanẽt de iurisdictione Papæ, vel alterius eximentis. vt hic. sed si epi exemptio facta de sua ecclesia teneret, remaneret ecclesia acephala: quia nõ sub p̄tate epi eximentis. nec Papæ. & ideò Inno. rõ est bona quò ad casum nostrum. fatetur tñ Inno. qd licet epi non possit in totum à se ecclesiam eximere: pöt tñ constituere vicarios in iuribus epalibus, suo nie exercendis: & ita hoc putat factum fuisse, vbi constituit abbatem, & cõuentum vice sua: vt quos vellent, vocarent ad officium epale exhibẽdum: & s̄m hoc epi vocatus hoc facit nomine epi Alban. non suo, cum locus sibi non subsit. 9. q. 2. c. nullius. nec ex monaste. auctoritate. quia cum id non habeat: ergo nec alii mandat. 1. q. 7. c. Daibertum. expressẽ ergo concluditur, qd auctoritate Alban. quod est verum ante confirmationẽ Papæ: post confirmationẽ verò Papæ factam ex certa scientia (cum talis concessio ex tũc sumat vires) poterunt hæc fieri auctoritate monast. in hoc priuilegiati, vt patet hic. & s. de p̄scrip. c. veniens. p̄ quã decisi. expone ista verba [a quocũq; vellent epi.] & c. ¶ Quarto opp. & vñ, qd ista concessio episcopi fuerit alia rone nulla: quia spiritualia. s. ordinationem ecclesiarum, & tertiam mortuorum censum pro. 8. deũ. & sic spiritualia pro temporalibus tradidit: & per consequens contractus nullus. s. de re. permu. c. ad gones. in fi. & confirmatur illa oppositio propter mixturam. quia sp̄alia, & tpa-

lia, quæ habebat epi in dictis ecclesijs pro dictis. 8. deũ. annuatim soluendis remisit: cum tñ iura prohibeant istos contractus simul permisci, vt d. c. ad qõ. es. fol. gl. quæ incipit. vñ & c. dicit, qd hic tradidit episcopus tot tpaalia, quæ percipiebat ratione iuris epalis, quæ ascendebant ad maiorem summã, quam 8. deũ. quos retinuit annuatim. vnde non pöt dici epi de pecunia monaste. aliquid recipere: sed partis eius, quam tradidit in tẽporalibus, certam partẽ retinere sub nomine pensionis. Doct. soluunt alijs modis, & primò. quia ista fuit retentio modicæ quantitatis, in qua non est verosimile simonia cõmitti. j. de simo. c. ad quæstiones. vel dic secundo, qd emphyteusim, & pensionẽ hic vocat censum: quem licet imponere in signum deuotionis, & memoriã beneficiorũ. 18. q. 2. c. Eleuterius. vel dic tertio, qd epi liberaliter donauit. & monaste. ei liberaliter pensionem constituit: & hoc inuit litera inferior ibi [gratis oblatum.] & c. vel dic quarto. ¶ Ista dictio, ita videlicet & c. quæ est in tex. non notat conditionem, sed modũ: qui nec censetur in his vitiosus: licet in terdum modus æquipolleat conditioni. s. vt c. benefi. c. vno. & hoc no. de ista dictione, ita videlicet. f. quòd sit dictio modalis. & vt sentit hic Io. An. est distributiva, siue disunctiva. quia, vt dicit Ioan. An. per dictam dictionem apparet, qd distinctus fuit contractus emphyteuticus, qui fuit de temporalibus tantũ, à contractu libertatis, qui fuit de spiritualibus tantũ. prima tñ sol. quæ est gl. cum ratione, quã addidi, multum placet. ¶ Quinto op. hic Papa condemnat monaste. ad pensionẽ subtrãctã. 40. annorum: sed vñ, qd per cessationẽ solutionis non solũ. 40. annorũ, sed biẽnij tantũ debuit monast. iure suo priuari, vt c. potuit. s. de loca. fo. dicit glo. pen. qd epi non egit ad hoc: vt. f. monaste. iure episcopali priuaretur in dicta ecclesia: sed ad pensionẽ subtrãctã. quod potest. f. emphyteutam inuitũ retinere in emphyteusi: licet etiam eũ possit expellere. quia post solutionis cessationẽ est in potestate dñi emphyteutã retinere, vel expellere, vt not. & dixi in d. c. potuit. j. nõ. n. per cessationẽ solutionis rescindit emphyteusim ipso iure: sed ita demũ, si dño placuerit, vt notabiliter ibi dicit Inn. & ista est vna sol. glo. quæ soluit secundo mō. qd iste tex. non loquitur in re emphyteutica. quo casu loquitur contrarium: sed loquitur in re censuaria. qd patet: quia epi trãtulit hic vile, & directũ dñi: dũ dixit [quicquid iuris tam in monasterio.] & c. quo casu. f. quia non soluit cẽsum, non cadit in re censuaria: sed tenet soluere pro quãto tpe est cessatũ, vt hic. & tene bene mēti istã differentiam, qualiter cognoscatur contractus emphyteuticus à cõtractu censuali. & quid iuris in vtroq; si non soluitur qd noie cẽsus, vel pensionis debetur. & adde ad eã, quod no. Bar. ff. de publi. l. 1. vbi differẽtia inter cẽsum, tributum, & vctigal. Hostiẽ. tñ tertio modo soluit illud contrarium. j. & dicit, qd hic non retinuit epi censum in signũ dñij. quo casu per lapsũ biẽnij res incideret in cõmissum, vt patet in eo, quod legitur, & no. s. de dil. c. p̄terea. sed retinuit in signum datæ libertatis. quo casu quantocũq; tempore cessaretur, nõ reuocaret semel data libertas. Infti. qui. ex cau. manu. non li. §. semel. præcedens tñ sol. glo. notabilior est, & vera, vt dixi. Ex hac etiam glo. habes, qd sicut priuatus, qui non soluit canonem ecclesie per biennij, cadit à re emphyteutica, vt d. c. potuit. ita similiter ecclesia, si cessauit soluere alteri ecclesie, à qua habet rem in emphyteusim. & hoc idem tenent hic Inn. & Host. pro quibus facit l. si diuina. C. de exac. tri. lib. 10. hanc opi. sequuntur Vber. & Mar. de Fano. cum limitatione, qd aduersus cessatam solutio nem possit ecclesia restitui, vt no. Spec. in tit. de loca. §. nunc verò aliqua. ver. fi. 14. & ver. seq. quorum opi. accedit Ioan. de Deo. li. 2. qõ. 16. in fi. Goff. Pet. Abb. Egi. tenet præcisẽ, qd ecclesia non incidat in commissum, siue nõ priuatur re emphyteutica, si non soluat. quam opi. nõ sequitur. fol. 16. q. 1. c. ecclesijs. & 1. q. 1. c. si tributũ. pro quorũ opi. dicta l. placet. C. de sacrosan. eccle. pro istorum opi. dicit Io. And. bene Pet. de Anch. sup. 3. Decre. L L L L 3 facit

facit illud. c. vbi 40. annis fuerat census non solutus: & condē natur monasteriū solū ad cēsum subtrahit. adducit ad hoc c. item si clericus. in 10. coll. de cap. Cor. vbi si prælatus cōmittit feloniam cōtra regē, à quo ecclesia feudū habet, illo prælato viuente, reuertetur feudū ad regem: eo mortuo reuertetur ad ecclesiam, ea ratione [quia delictū persona] &c. vt in reg. delictum, Nō ob. sūm eum. l. si diuina. quia illa nō habet locū sūm cano. vel intelligitur, q̄ res ibi tenetur loco pignoris: donec tributum soluat, vt ibi not. pro hoc facit: quia tale dominium rei emphyteutæ nō posset prælatus alienare sine solēmmnitate. 1. 2. q. 2. c. sine excep. multō minus v̄, q̄ possit ecclesiā priuare, canonem nō soluendo: maximē cū alienando posset lucro ecclesiæ cedere vera estimatio ipsius vtilis dñij: cessando verò in solutione: nil adesset. Item de facili posset prælatus priuare ecclesiam iure suo. s. cessando soluere canonem: & pararetur via fraudibus, contra. c. quantō, de diuor. Istas rationes adducit Io. An. pro istorū opi. Doct. meus in d. l. placet, innuit contrarium, & tenet opi. Bar. Inno. & Host. & rēpondet illi. l. quæ loquitur in translatione pœnali non siēda: sed, q̄ res reuertitur ad dñm, canone nō soluendo: nō natura pœnæ, sed natura contractus. ad hoc in Authē, de ali. & emphy. in fi. coll. 9. C. de fac. san. eccl. Authē. qui rem. ita dicit ipse, & mihi v̄ verius, primò per tex. in c. potuit. qui generaliter loquitur. † & in dubio Decretales sunt referendæ ad personas ecclesiasticas. quia de ipsis, & rebus ecclesiasticis principaliter tractant. arg. ad hoc. ff. de in diē adiec. l. Imperatores. & quod no. in l. si. ff. de cond. inde. Item aliæ præscriptiones currunt contra ecclesias propter negligentiam prælatorū, vt patet. s. de præscri. per totū, quare ergo nō ista biennis? non est dare rōnem, maximē quia trahit causam à contractu, quæ currit facilius, quàm in legatis, vt l. Emilius. ff. de mino. coniuncta l. si. C. in qui. cau. in inte. resti. nou. est neces. Non ob. q̄ delictum persone &c. quia illud verum, q̄ prælatus deliquit faciendo. sed si omittendo deliquit bene præiudicat, vt toto titu. de præscrip. ¶ Sexto op. & videtur, q̄ Papa hic ferat sniam super alio, quàm petitorium fuerit: petitem enim fuit ius epale: & Papa fert sententiam super pensione. & sic in non petitis, contra l. si. C. de fideicom. li. & l. vt fundus. commu. diui. & c. licet. de simo. solu. dicit ea. glo. ista petito. peto ius epale. est multū generalis, & completitur, q̄ est iuris epalis tam de iure, quàm de consuetudine, siue pacto. quod intellige verū, q̄ illud, quod debetur ex consuetudine, vel pacto, succedit loco iuris episcopalis, vt dixi. s. in primo no. ad hoc. j. de cēsis. c. olim. & c. magna. s. cum igitur. s. de voto. vel dic. q̄ hoc cognouit Papa, vt amicabilem compositor: sic potest ferre sniam in non petitis. vel dicit Host. q̄ in istis spiritualibus non curamus de istis subtilitatibus. s. de iudi. c. dilecti. Host. placet, q̄ expressē fuit petita pensio, secundū Io. An. ¶ Septimò op. æconomus monaste. allegabat concessionem epi Lauitani, & p̄scriptionem. sed v̄, q̄ malè: quia non potest super eodē facto titulus duplicari. de fide instr. c. inter dilectos. Si. n. per confirmationem papalem ius habebat per p̄scriptionē, illud acquirere non poterat: vt patet. s. de præscri. c. veniens. sol. monachi erant rei & sic non prohibentur pluribus exceptionibus vti, etiam contrarijs. de reg. iur. lib. v. i. vel sub conditione proponebat: vt si appareret confirmationē non valere, vteretur alia exceptione valida p̄scriptionis. abbas enim non subditus epi ex tali donatione p̄scribere potuit, de iure pat. c. cura. de præscrip. c. cum olim, secundū Hostiē. ¶ Octauò oppo. hic in fi. c. condemnat monaste. vt soluat à 40. annis. quibus cessatū fuit in solutione pensionis. † Sed cōtra istud op. & videtur, q̄ postquam p̄scriptū erat 40. annis contra solutionē debebat monaste. in totum absoluere: cum tantō tpe. 40. annorū extincta fuerit actio: ergo episcopus actor iudicis officio repellendus, quia sine actione agebat, vt l. sicut. C. de præscri. 30. vel 40. anno. coniuncto c. exa-

minata. s. de iudi. fo. dicit, q̄ in annuis obligationibus, quæ singulis annis nascuntur, non prodest p̄scriptio ab anno qua dragesimo cōputando infra per annos singulos à dicto. 40. anno exclusiue. quod an ita sit. dic. vt l. cū notissimi. s. fin. C. de præscri. 30. an. facit ad hoc l. eos. C. de vsucap. vel dic. q̄ hic agebat epi ad censum non solutū. 40. annis: contra censum aut nullo tpe p̄scribitur, vt l. comperit. C. de præscrip. 30. an. sicut enim ille, qui nomine alterius possidet, nullo tēpore p̄scribit. vt l. malè agitur. C. eo. tit. ita ille, qui habet vtilē dñum, & alium pro dño in eadē re recognoscit, censum ratione rei debitum non p̄scribit, vt ibi. & est bona ratio. ¶ Quærit glo. vtrū epi possit dare priuilegium vni ecclesiæ in p̄iudicium alterius: tenet, q̄ nō sine iusta, & rationabili cā. ad rationabilem cām addit Hostiē. consensum Capituli: sine quo rōnabilis causa non sufficeret: sicut nec econuerso. s. cōsensus Capituli sine iusta causa. princeps verò sine causa cōcedere posset tale priuilegium. & licet possit: non tñ debet sine causa, vt no. Io. 2. 2. dist. cap. 1. de qua dic. 16. q. c. ecclesiæ. 25. q. 2. in summa. j. de re. eccle. non aliq. c. dudum. lib. 6.

ADDITIONES.

- a ¶ Papa confirmat. Confirmatio Papæ de gestis inter prælatos ecclesiarum inferiores suos multum iuris attribuit. & etiam de hoc per glo. in c. cum aliquibus. de rescri. lib. 6.
- b ¶ Dictione, ita. Vide l. ita. ff. ad Treb. & l. quibus. s. Terminus. de cōdi. & demon. per Bar. quod importet modum.

S V M M A E.

- 1 Ecclesia peti potest cum pertinentijs suis.
- 2 Episcopus quò ad spiritualia fundat intentionem suam de iure communi.
- 3 Ecclesia potest locare.
- 4 Ratura in annotatione instrumenti reddit ipsum suspectum.
- 5 Ecclesia, quæ ab alio possidetur, quando vindicatur, non acquiritur contra eam: sed contra possessorem.
- 6 Sententia potest ferri super quibusdam absolutoria. & super quibusdam condemnatoria.
- 7 Episcopus potest agere pro ecclesia sibi subiecta, cum de ipsius iure agitur.
- 8 Rei vindicatio licet non detur directæ pro rebus sacris: datur tamē vtilis.
- 9 Possessio an possit probari per instrumentum locationis.
- 10 Ecclesiæ nomine qui agere, & conueniri possunt.
- 11 Rector perpetuus sicut non potest remoueri: similiter nec ab agendo repelli.
- 12 Actiones, quæ competant pro ecclesia, p̄positura, episcopatu, vel alia dignitate ecclesiastica.
- 13 Actio quæ intentetur, cum petitur ciuitas, castrum, vel villa.
- 14 Actio quæ intentetur, cum petitur p̄positura, archidiaconatus, vel alia dignitas.
- 15 Commune Venetiarum est in quasi possessione ponendi rectorem in ciuitate Ternisij: cōe Ternisij turbat ipsum in dicta quasi possessione iuris eligendi: quod sit remedium de iure.
- 16 Interdictum vti possidetis, an possit competere contra electum, sicut contra electores.

CVm venerabilis. Episcopus ecclesiam pleno iure, eò q̄ probat in dicecesi sua sitam, in spiritualibus obtinet: si non appareat exēpta in temporalibus, succumbit: nisi ius suū aliter doceat. sunt duæ partes. prima factum narrat. secunda diffinit ibi [quia igitur.] & vtraque subdividitur. ¶ No. primò formā libelli [petitur. n. ecclesia cum pertinentijs suis] nec specificantur confines p̄tinentiarum, vel possessionum. quid ergo veniant. dic. vt s. de resti. spol. c. cum ad sedem, per Inn. & de sepul. c. certificari. & tetigi. s. c. proximi. ¶ Secundò no. † q̄ quò ad spiritualia epi fundat intentionem suam de iure cōi. 16. q. 7. c. oēs basilicæ.

licæ. & hic non quò ad temporalia, vt patet hic in versi. quia igitur. ¶ Tertiò no. q̄ ecclesia potest locari. de quo s. c. pxi. in 4. oppo. dixi. & collige, q̄ in eodem libello pōt quis petere temporalia, & spiritualia, & sic diuersa. vt l. uon est nouū. ff. de act. emp. & famil. erc. l. h̄des. s. si de pluribus. ¶ Quarta no. in ver. quia igitur. q̄ ratura in annotatione instrumenti reddit ipsum suspectum: nec adhibetur sibi fides. idē si in indictione, sūm gl. quid aut si discordat indictio ab annis Domini. cōsuluit Dy. q̄ talis varietas nō vitiet instrumentū. de quo per Io. An. super data vi. lib. 6. & per Bart. in l. si librarius. de reg. iur. & de istis raturis vide, qd no. l. si. C. de edic. di. Adri. tol. ¶ Quintò no. q̄ cum ecclesia vdicatur, q̄ ab alio possidetur, non acquiritur contra eā, sed cōtra possessore: pro ut hic actū fuit contra abbatē Farfensem pro ecclesia sancti Angeli. de quo in glo. 2. & dicā infra. ¶ Sextò no. rex ibi [illis tantū exceptis.] &c. q̄ fertur sententia incerta. Itē q̄ post sniam admittitur probatio per instrā. & sic primū est contra l. 1. C. de sen. quæ sine cer. quati. cōtra sūm est. s. de re iud. c. cum inter. & C. de re iudi. l. sub pretextu. solu. die de primo, vt no. Io. An. de excep. c. cum vene. de secundò dic. vt dixi. s. de sepul. c. in nostra. ¶ Septimò no. q̄ pōt super quibusdam ferri sententia absolutoria: super quibusdam cōdemnatoria. nunquid ergo si à condēnatione appellatur, deuoluat ēt articulus absolutionis. tetigi in c. Rayn. de testa. facit l. 1. C. si aduer. rem iudi. ¶ Octauò no. q̄ ep̄o adiudicatur ecclesiæ: † & sic pōt agere pro ecclesia sibi subiecta. qd est verū, cū de iure epi contenditur, vt hic erat: videlicet de subiectione. Si aut de iuribus, quæ spectant ad ecclesiam subiectam, an possit agere, ea vacante: non est dubiū, de succes. ab intesta. c. si. sed ea habente rectorem, an epi agere possit. dic. vt s. de resti. spo. c. olim. 1. ¶ Op. iste epi vdicabat ecclesiā ex eo, q̄ dicebat ad se in spiritualibus, & temporalibus pertinere: sed hoc nō pōt esse, quia vindicatio datur dño, vt l. in rem actio. ff. de rei ven. sed res sacra, vt ecclesiæ, in nullius bonis sunt. Initi. de rerum diui. s. in nullius. præterea pertinentiæ, & iura ecclesiæ sunt incorporalia: vt ius decimandi, funeran di. & similia. sed rei vindicatio nō datur, nisi ad corporalia, vt. ff. de rei ven. l. 1. & l. rei vindicatio. solu. dicit Io. An. † licet non detur directæ rei, vindicatio pro rebus sacris: datur tamen vtilis, vt patet hic. & s. c. proximi. & c. de xenodochijs. de excep. c. cum vene. C. de sacrosan. eccl. l. sancimus. de insti. c. cum venissent. nam & laici pnt vindicare ius patronatus in ecclesijs. s. de iudi. c. examinata. & hoc est, quod d. cimus, q̄ qnq; ecclesiæ petitur in titulum: qnq; in proprietatē, vt j. de eo, qui mit. in pos. c. 1. lib. 6. facit quod not. & dixi supra de elec. c. querolam. Non ob. q̄ in eius vindicatione veniant incorporalia. quia non veniunt, nec petuntur principaliter successorie: sicut contingit in interdico vnde vi. quod competit ad res soli: & ipsæ tantū veniunt ex natura interdicti: sed mobiles ex accedenti, & incidenter. vt l. 1. s. illud. ff. de vi. & vi ar. vnde si feretur sententia, q̄ ecclesiæ sit subiecta: mandabitur snia executioni, non solū quò ad corporalia: sed etiā quò ad incorporalia, quæ veniunt in executione: sicut contingeret in petitione vniuersali, & generali: super qua lata sentētia executioni mandatur super corporalibus, & incorporalibus. qd dic. vt no. Inno. sup. de ma. & obe. c. intra quatuor. simile si vendico fundum. lata sententia consequar seruitutem fundo debitam, quā videor incidenter petijisse. vt l. rei appellatione. & quod ibi no. ff. de verb. signi. quod intelligi rōne possessionis. secus si non erat in possessione. seruitutis: quia tunc nouo iudicio opus est. facit ff. de exce. l. fundi. & l. fundum. ¶ Secundò opp. hic vindicatur ecclesiæ cum possessionibus simpliciter, non specificatis possessionibus aliter p̄ confines. sed videtur talis libellus rōne incertitudinis vitari, vt l. forma. ff. de censu. vbi saltē per duos confines debent possessiones demonstrari. ad idem. s. de lib. ob. solu. ibi pos-

siosenes petuntur principaliter: hic accessorie ad ecclesiā, quæ principaliter vindicatur: vnde non v̄ necessarium exprimere accessoria nominatim, & specificè. & secundū hoc procedit illa petitio [peto fundū cū fructibus.] quod dic. vt s. de sepul. c. certificari. & c. grauis. de resti. spol. vel dic. q̄ ēt si principaliter res petantur, sufficit ipsas sine cōfinibus demonstrare, habita relatione ad certū: vt peto possessiones, quas possides in tali villa. quod dic. vt tangit Bar. in l. rei appellatione. ff. de verbo. signi. Incertitudo enim relata ad certū, idem operatur, qd certitudo à principio. vt l. si ita scripsero. de condi. & demon. & l. ait prator. de re iudi. & l. institutio talis. de conditio. insti. ¶ Tertiò oppo. hic ad probationem possessionis a produxit epi instrumentū locationis: quod ex eo sibi non profuit; quia de falsitate suspectum. sed v̄, q̄ hæc probatio erat impertinens. quia per instrumentā possessio non probatur, vt s. de fide instru. c. inter dilectos. sol. qnq; agitur contra extraneum: & tunc instrumenta locationis non probant possessionē, vt in contrario. qnq; agitur contra conductorem. vt hic contra abbatē Farfē. qui conduxerat: & tunc instrumentū locationis contra conductore probat possessionem, vt hic. eo enim ipso, q̄ constat ipsum conduxisse, nō pōt referre quæstionē dñij: nec villo tempore p̄scribere, vt l. si quis conductio. C. loca. & l. malè agitur. de præscrip. 30. vel 40. an. ¶ Quarto opp. & videtur, q̄ non abbas: sed rector illius ecclesiæ sancti Angeli debuerit fulci pere defensionem: quia ideò ecclesiæ conferuatur isti, & illi, vt ipsi agant, & conueniantur pro iuribus ecclesiæ, iuxta no. in c. edoceri. de rescrip. de iudi. c. cum deputati. de offi. ord. c. cum vos. sol. † qnq; ecclesiæ habens rectorem b est subiecta alteri: quia est sibi concessa in proprios vsus. qnq; non est subiecta in totū: sed in spiritualibus, vt hic erat. qnq; in ea habet aliquis ius patronatus: & in quolibet istorum casuum dubitari pōt. si agitur contra ecclesiam talem, quæ admittatur ad eius defensionem: vel agat pro ipsius iuribus, capio secundū mēbrum, cum est alteri concessa in proprios vsus: quo casu dic. q̄ aut rector ipsius est perpetuus: tunc dicunt quidam, q̄ ille, cui est subiecta, debet agere, & conueniri: quia ipse propriè dicitur prælatus ipsius ecclesiæ. ille aut, qui est ibi, dicitur principalis rectoris nomine possidere. de resti. spo. c. cum venisset. vel dic. † q̄ perpetuus rector sic non pōt sine causa remoueri, etiam si sint religiosi. s. de sta. mo. c. monachi. similiter nec ab agendo repelli. aut talis rector non est perpetuus, sed temporalis, & voluntarius: si cut sunt priores simplices, p̄ceptores, & similes: & tunc principalis agit, & defendit: quia isti custodibus comparantur. nō. de iudi. c. cū deputati. fateor tñ, q̄ isti tēporales ad ministratores etiam agere possint. quia ex quò custodia est eis concessa: ergo. & exercitium actionū, vt l. 1. in fi. vsufr. quemad. ca. & C. si p vim, vel alio modo. l. 1. in fi. ff. de op. no. nun. hoc tñ circa hoc, & in similibus no. vbi. s. plures admittuntur ad agendum, & defendendum: nūquā debet iudex procedere admissionē in possessionem, etiam si vnus sit contumax: nisi prius oēs vocentur. ff. de mino. l. Emilius. & quibus ex causis in pos. ea. l. hoc aut. facit quod no. in cle. 1. j. de rescrip. & hoc de primo mēbro, cum ecclesiæ est concessa in proprios vsus. quandoq; non sic est ecclesiæ alteri subiecta, sed in spiritualibus tantū, vel in aliquo alio iure: & tunc aut de iure iur. contēditur: & ille debet admitti ad agendum, vt vt hic. Item ad defendendum debet admitti & ille, cui ecclesiā illa subest: cum de statu ecclesiæ sibi subiectæ litigetur, vt hic. & s. c. proximi. & de præscrip. c. auditis. qnq; est quæstio non de statu ecclesiæ, sed de iuribus ecclesiæ debitis: tunc principaliter pertinet actio, & defensio ad rectorē, si extet, & non sit negligens: aliās mediatas prælatus, siue proximus superior admittatur. quod dic. vt d. c. edoceri. & c. cum deputati. & c. olim. de resti. spo. & c. olim. de testibus. Tertiò, & vltimo casu qn q̄s habet in ecclesia ius p̄notatus tñ. si de dicto Pet. de Anch. sup. 3. Decre. L L L L 4 iure

iure est qđ, ipse defendit. si de rebus, & iuribus ad ecclesiam spectantibus, non debet ipse agere: sed aliqua iura habet, de quibus notabis. j. de iure pa. & vide in d. cle. i. ¶ Quærit Io. An. post Inn. j. cū vēdicatur ecclesia, p̄positura, ep̄atus, vel alia dignitas ecclesiastica, vel secularis: vel vendicatur ciuitas, castrū, villa tanq̄ proprietat, vel quō ad iurisdictionem tantū: quæritur, quæ actiones pro istis iuribus consequendis competant. dicit Inn. qđ p̄latus, siue rector, cui ecclesia collata est in titulū, rectē ecclesiam vendicat cū suis pertineū. de offi. dele. c. si quando. de pac. c. cum pridē. & c. se. & idē si alii cui est concessa ecclesia non in titulū: sed in proprietatē, vt in propriis v̄sū habeat. j. de priuile. c. pastoralis. Si autē in ecclesia quis præterit tantūmodo ius subiectionis: tunc dicit, qđ est melius, vt agat confessoria: per quam patet in ea ius subiectionis, vt hic. de rescrip. c. ex parte. i. ff. si v̄sū fruct. pe. l. i. ¶ Cum verō ciuitas, castrū, vel villa petitur, quæ actio in rentetur. dicit, qđ aut vendicatur vt proprietat (quia scilicet ad solū actorem pertinet) & rectē vendicabit eam cum suis pertinentijs, ar. C. de fun. li. l. 2. & l. 2. de bo. va. Si autem non pertinet ad eum, tanquā proprietat: sed habet tantū in ea maius dominiū: tunc petat subiectionē ciuitatis, villæ, vel castrū: sicut de subiectione ecclesiæ dictum est, datur enim cōfessoria cōtra talem vniuersitatē: quæ denegat respondere de iuribus domino competentibus. de hoc remittit ad no. s. de ma. & obe. c. inter quatuor. & de appella. j. c. dile. Si autē petitur p̄positura, archidiaconatus, vel alia dignitas, dicit quidā, qđ non cōpetit specialis: idē est ad iudicis officium recurrendū: quod datur in locum deficientis actionis, vt s. de offi. iud. c. 2. alij dicunt (& melius) qđ etiā hic datur confessoria, vt no. j. de exce. p̄la. c. inter dilectos. iste est effectus gl. Inno. quæ secūdum Io. An. plus in subtilitate, q̄ in vtilitate cōsistit. quia de iure canonico nō est necessaria expressio actionis: sed sufficit simplex facti narratio. s. de iudi. c. dilecti. Et prædicta procedunt, cū ille, qui non est in possessione iurium prædictorum, ipsa vēdicat. Sed subiectionē q̄nem ¶ talem commune istius ciuitatis est in quasi possessione ponendi rectorē in ciuitate Triuifij: quod cōe Triuifij ipsum turbat in dicta quasi possessione iuris eligendi. quæro, quod sit remedium de iure. r̄ndeo istud turbare, pōt contingere diuersis modis: primō nō admittēdo electū ab isto cōi, non obediendo sibi. & isto casu non turbatur illud cōe in possessione iuris eligendi: sed magis ille electus, seu illud cōe turbatur in exercitio illius iurisdictionis. seu precarij: & idē nō habet interdictum vti possi. sed est recurrendum ad confessionariā vtilē, vel vtilē in rem. l. i. §. per hanc. ff. de rei ven. vel ad officium iudicis. nā interdictum vti. possi. nunquā habet locum, qñ subditus contradicit superiori: sed tunc, qñ alius cōtendit se habere iurisdictionē in subditū. ff. de li. ho. exhi. l. 3. §. hoc autem interdictum. & §. seq. & idē dico in ascriptio vafallo, & similibus: si ipsi contradicant dño suo, debet recurrri ad dicta remedia: nec contra eos competet interdictum vti possi. sed si alius contra ascriptitios contenderet. se cundo modo pōt turbari ista quasi possessio iuris eligendi, si ipsi elegerint. & hoc est aduertendū: si quidem ipsi eligerēt, isto cōi sciente, & illud cōe negligeret eligere: tunc illud cōmune perderet quasi possessionē iurisdictionis, quam habebat. quia in istis iuribus incorporalibus non est aliud quasi possessio: nisi quidam v̄sū cum patientia aduersarij, vt l. quoties. de serui. & idē non habet locum interdictum vti possi. quod datur possi. tantū. sed si non obstante electione illorū, cōe istud eligit, non priuatur ista quasi possessione. quia vt vides, ipse habet animū retinendi: iō posset intentare interdictum vti possi. contra alios eligentes, vt no. Inn. in c. 2. de resti. in inte. Sed quæro. vidi, qđ ¶ contra ipsos eligentes possum habere interdictū vti possi. sed an contra illum, quem ipsi elegerunt, tale interdictū cōpetat, si ille acceptabit? Inno. dicit, qđ non in d. c. 2. si ille non turbat me in ista quasi posses-

sione. Ego hoc puto verum: nisi per acceptationē ipsius facultas eligendi cōpetēs mihi aliquo modo impediretur: vt si aliqui debebant vocari, nolūt adesse, ppter timorem electi. & his similia: tunc enim videtur turbare me, vt l. vim facit ff. de vi & vi ar. & ista ad literam ponit Bar. in l. i. §. huius autē interdicti. ff. vti possi. per quæ. & per alia subtiliter intuenti liqueret subtilitas Inno. non spernēda à iudicibus ecclesiasticis: vt sic sciant, sub qua actione facti narratio concludatur; & quæ de eius natura veniant in condemnatione, & iudicio intentato. ¶ Vltimō tene menti singulariter glo. vltimam de rasura, & interlineatione. ff. de his, quæ in testa. delen. l. i.

ADDITIONES.

- a ¶ Ad probationem possessionis. An per instrumentum locationis probeatur possessio. lo. de Ferr. titu. forma libelli. quo agitur ad ficti prælationem. super verbo. recusauit, & recusat.
- b ¶ Habens rectorem. qui agunt, & qui conueniri possint nomine ecclesiæ; hic Fede. quo noie agat, Panor. in c. cum super. propē si supra de cau. po. & proprie.

S V M M A E.

- 1 *Causa remittenda est ad partes, si aliquis comparet coram Papa, vt procurator alterius, & mandatum non exhibet.*
- 2 *Index, quando sibi subiectione denegatur, potest iniuriam suæ dignitati illatam à seipso vlcisci: & contumaces punire.*
- 3 *Sententia excommunicationis ad hoc vt valeat, requiritur, quod exercens consuram habeat titulum.*
- 4 *Sententia censuræ potest ex pluribus causis de nullitate redargui.*
- 5 *Appellatio ad hoc vt sit valida, requiritur probatio causarum, quæ fuerunt in appellatione expressæ.*
- 6 *Appellatio super vno articulo deuoluit totam causam ad superiorem.*
- 7 *Prelatus confirmatus in quasi possessione excommunicandi: si excommunicat, vt el iudicat aliquos, non censetur fecisse nomine suo: sed nomine ecclesiæ.*

CVm dilectus. Monasterium subiectum est episcopo, in cuius diocesi situm est: nisi probetur exemptum. hoc d. quod ad titu. in prima parte instruit delegatus, qualiter super sententijs pronunciet. in secūda, & tertia qualiter pronunciare debeat super subiectione. secūda ibi [qđ si] tertia ibi [similiter.] ¶ No. j. primō, quid iuris, cum quis comparet corā Papa, vt procurator alterius, & mandatum nō exhibet: est enim causa remittenda ad partes. non ergo contra sic indiscretē cōparentē per procuratorem sine iustitiæ mandato est procedendū, tanquā cōtra contumacē. quod pōt tolerari ex parte rei, qui non pōt esse instructus: sed non ex parte actoris. C. de dila. l. si quando. quæ tñ lex loquitur de reo, qui nō cōparet: vel mittit procuratorē instructum in causa. qui excōicatur: & non actor, qui potuit prouidere sed quō ad cōparentū simpliciter ita debet mittere reus procuratorē, non dico instructū, sed idoneū, sicut actor. facit quod no. Bar. in l. i. §. defendi. ff. qui. ex cau. in pos. ea. & quod dixi. s. de procura. c. dilectus. ¶ Secundō not. qđ iste episcopus p̄tendebat subiectionem in illo monasterio: & quia abbas de negabat, excōicauit eum. ex quo collige, ¶ qđ iudex, cum sibi subiectione denegatur, pōt istā iniuriam suæ dignitati illatā à se ipso vlcisci, & contumaces punire. de quo plenē per Inn. j. de cen. c. venerabili. de verb. sig. c. ex parte. & ex hoc apparet, qđ bene Papa mandat inquiri de priuilegio exemptionis: alij seruaretur snia episcopi. ¶ Tertiō no. secundū Innocē. ¶ qđ ad hoc vt valeat sententia censuræ, nō sufficit, qđ exercēs censurā sit in quasi possessione illius iuris, vt erat hic episcopus: sed requiritur tit. de quo dicam statim. ¶ Quartō no. ¶ qđ sententia censuræ potest ex pluribus causis de nullitate redargui. puta quia agitur contra ipsam legitima appellatione: vel sibi obstat exemptio, facit quod not. s. de iudi. c. exhibita. & est contra stilum curiæ, qui habet, qđ ex pluribus causis

sis nullitatis cōtra sententiā allegatis alteram tantū eligit. dic, vt ibi in nouella. & habes ex hoc duas causas nullitatis cōtra sententiā sententiæ excōmunicationis. alias vide. j. de sen. c. ex comprom. lib. 6. ¶ Quintō no. in ver. si Abbas. ¶ qđ ad hoc vt appellatio sit valida, requiritur probatio causarum, quæ fuerunt in appell. expressæ. sola ergo causarū expressio non iustificat appellationē: sed probatio subsequēs. de quo dic, vt no. s. de app. c. interposita. ¶ Sextō no. ¶ qđ appellatio super vno articulo (vt hic fuit super snia interdicti, & excōicationis) deuoluit totā causam ad superiorem. de quo in c. cordi. j. de app. lib. 6. ¶ Op. dicitur in tex. [cum non haberet literas de procuracione, vel ratihabitione.] & sic videt facere differentiam inter istas formas. sed contra, & quia literæ de rato idem significant, quod mandatū procuratori datum, cum factū suum dño noceat, & ratum habere cogatur. iuxta no. s. vt lit. non test. ca. i. so. dicit glo. i. adiectio clausulæ ratihabitionis operatur, vt mandatū extendatur ad illa, quæ exigunt speciale mandatū. vel dicit glo. nulla est differentia. quod dic, vt in ca. quam sequitur Spec. in ritu. de procur. §. i. ver. in præmis. ¶ Secundō op. & videtur, qđ sententiæ censuræ lata per episcopum (quia erat in quasi possessione subiectionis nisi monasterij per promissionē obediētij per abbatē facta) teneant, et si apparet postea non canonicē possidere. vt j. de iure patro. c. consultationibus. & qđ quasi possessio sine titulo, vel etiā minus iusto corroboret quæ geruntur per præsentē talem, est casus in l. Barbarius. ff. de offi. præto. & s. de causa pos. & proprie. c. cum ecclesia. so. gl. 2. sentit illud contrarium. dicit, qđ sola promissio obediētij abbas non cōstituit monasterium ab ep̄o exemptum, & liberum in quasi possessione subiectionis: quia delictum personæ & c. vt in ea habes. nā cū abbas esset in quasi possessione libertatis, non nomine suo, sed ecclesiæ sine consensu cōuentus: certū est talē quasi possessionē non amitti, quæ sine animo possidentis amitti non pōt. ff. de acqui. pos. l. peregre. §. quæsitum. vel dicit Inn. per factum abbas bene acquisiuit ep̄s possessionē. ar. ff. de acqui. pos. l. possideri. §. si quis nunciat. sed cū cōstat illam iniquā, & dolosam, debet cassari non solū possessio: sed quidquid ex ea sequutū est. vt no. de resti. spo. c. in literis. tu dic, qđ cum abbas sit quō ad quasi possessionē libertatis monasterij procurator, & possideat eam nomine Papæ, nō potuit, interuertendo, maxime accedendo dolo ep̄i (qui repleuit eum forte vino) monasterium, & Papam quasi possessione libertatis priuare, vt l. si. C. de acqui. pos. vel dic post Inn. & Doct. qđ sola quasi possessio iurisdictionis non sufficit ad ferendā sententiā censuræ, vel aliam. Non ob. c. cum ecclesia. & c. consultationibus. præal. quia aliud in iure eligendi, & præsentandi, vt ibi: aliud in quasi possessione iurisdictionis, & subiectionis, vt hic. rō diuersitatis est. quia electio, & præsentatio sunt fructus, & fructus possessionis censentur. Iudicare autē, & excōicare non sunt fructus, sed onus. vt l. munerum. §. iudicandi. ff. de mu. & ho. sed contra istud facit fortiter d. l. Barbarius. & l. 3. C. de sen. so. ex sola quasi possessione iudicandi valent acta sine legitimo titulo. solu. ibi nō erat sola quasi possessio: sed titulus collatus ab eo, qui poterat et inhabili conferre: licet ibi conferens, idē Imperator ignorerit inhabilitatē electi. licet enim in electo ad officium sit subiectionis: tñ valet iudicis datio, vt ar. c. super literis. de rescrip. sicut ex inutili titulo, rōne doli, transfertur dñum, qđ habebat tradens, vt l. eleganter. ff. de dolo. & per hoc infert Inno. qđ si electus in prælarum minus legitime confirmetur: tunc et gesta per eum confirmantur, vt dicta l. Barbarius. & plenē. s. de elec. c. nihil est. nec pōt dici sni Inno. ¶ qđ prælatus confirmatus in possessione excōmunicandi aliquos ex eo tm, qđ eos excōicauit: vel alijs iudicauit. non enim nomine suo hoc facit: sed ecclesiæ: & ipsa per eū dicitur querere, vel retinere possessionem iudicandi, vel excōmunicandi: sed propter hanc possessionem non ligatur illi: qui in veritate subiectus

non sunt. quia sicut dictum iudicare, vel excōmunicare nō est fructus, sed onus. Interim tamen donec conflet de proprietate, debet lata snia inuolabiliter obseruari. ar. s. de re iudi. c. suborta. & c. præcedenti. Alij verō dicunt (& v̄s, qđ melius sni eum) qđ tales sententiæ ligant. & tunc dic, vt no. s. de resti. spo. c. olim. 3. vbi subtiliter ipse tractat de acquisitione quasi possessionis excōicandi, & interdicendi, & aliorū iurium incorporalium. & plenius in c. in literis. de resti. spo. & c. querelam. de elec. facit quod no. Cy. in l. i. & 2. de serui. & aqua. ¶ Tertiō opp. iste abbas allegabat iura contraria super eodem facto. s. priuilegiū, & præscriptionē: ex quorū altero. non ex vtroq; poterat esse exemptus. vt c. veniens. de præscrip. sed allegans contraria non auditur. s. de ap. c. sollicitudinem. hic autem auditur, ergo malē. so. vt in glo. si. quæ tāgit materiā: an possit quis vti pluribus exceptionibus, vel pluribus actionibus ad idem competentibus. de pluribus defensionibus dic vt c. nullus pluribus. de reg. iur. lib. 6. per Dyn. de pluribus actionibus prosequitur hic glo. & latius Inno. j. de collu. c. si vbi remissi. Insti. si qua. pau. fe. di.

S V M M A E.

- 1 *Multitudo nimia confusionem inducit.*
- 2 *Volens domum religiosam erigere, debet institutionem, & regulam assumere ab antiqua.*
- 3 *Monachus vnus non potest locum habere in diuersis monasterijs: nisi vnus ab altero dependeat: vel inuicem sint vnica.*
- 4 *Abbas vnus non potest tenere duas abbatias: nisi vna ab altera dependeat: vel inuicem sint vnica.*
- 5 *Monachus promissionem fecit in vno monasterio: & abbati promisit obedientiam: deinde mittit eum abbas ad cellas, vel priuatus abbati subiectos: an mortuo abbate, vocabitur ad electionem maioris abbatias.*

NE nimia. Consilium est, hns plura dicta. potest tñ diuidi in duas partes. quia primō nouam religionē prohibet in personis, & locis. secundō pluralitatē locorū monachis, & abbatibus. secūda ibi [illud.] ¶ Not. primō ¶ qđ nimia multitudo confusionē inducit. & idē infinitas reprobat, vt hic. & c. cum in multis. de rescrip. lib. 6. de consecra. dist. 5. c. non mediocriter. in Authen. de refe. §. pen. coll. 2. restringenda enim fuit ista facultas nouas religiones, & regulas fundandi. quia natura nimis ad nouitates prona iuriam transgreditur: vt de facto videmus, regulam beati Benedicti, & Augustini adeo varijs constitutionibus laceratā: qđ in habitu, in vita, & omnibus obseruantijs sunt difformes in tantū, qđ eiusdem professionis monachi se inuicē non cognoscunt. & hoc (vt dixi) facit natura. nam facile ad dissentiendū prona, & ad nouitates, vt l. item si vnus. §. principa liter. ff. de arbi. & in Auten. de consan. & vte. fra. in prin. & s. de consue. c. cū consuetudini. vbi de hoc. & circa istā difformitatē religiosorū vide, quod no. in cle. r. j. de elec. & circa istas nouitates improbandas dicit Io. And. qđ nec nouus sanctus, nec nouæ reliquię venerandæ sunt. j. de reliq. & vene. sanctorum. c. 1. & 2. nec nouæ feriæ repentina. C. de fer. l. à nullo. & generaliter (nisi subsit euidentis vtilitas) in rebus nouis constituendis non est discendū ab eo, quod diu æquū visum est, vt l. in rebus. ff. de consti. prin. ¶ Secundō not. ¶ qđ sicut volens profiteri debet eligere religionē approbatā: Ita volens domū religiosam erigere, debet institutionē, & regulam assumere ab antiqua. & sic de personis ad loca: siue de rebus ad p̄onas sit licitum ar. facit l. milos ita heredem. §. & quia diximus. ff. de testa. mi. ¶ Tertiō no. ¶ qđ vnus monachus non potest habere locū in diuersis mona. quod intellige, cū vnus ab altero non dependet: nec inuicem sunt vnica, vt j. de præben. c. cum singula. lib. 6. ad fi. de duobus aut collegijs voluntarijs, vel necessarijs an possit aliquis esse. dic, vt j. de exce.

4 cef. pla. ca. dilecta. per Inno. ¶ Quarto no. ¶ vnus abbas nō pot tenere duas abbatias: nisi vna ab altera dependeat: vel inuicē sint vnitæ: vt dixi in monacho. & alia conor. sunt in glo. fi. ¶ Quærit Io. And. ¶ si quis promissionem fecit in vno monasterio, & abbati promisit obedientiã: deinde mittit eū ad cellas, vel prioratus abbati subiectos: an mortuo abbate, vocabitur ad electionē maioris abbatis? Inn. dicit, qd nō. quod est verū, qū locus, ad quem missus est monachus, habet electionem sui prioris: vel qñ saltē habet bona discreta à bonis maioris mon. de sta. mona. c. 2. de rescrip. c. edoceri. facit cle. quia regulariter. de sup. ne. pla. aliã vocandum esset. & sic pot intelligi de priuile. c. volētes. ad fi. lib. 6. vbi de hoc. facit quod no. 66. di. c. 1. in talibus tñ præualet cōsuetudo, se cundū Io. An. post Inno. ad hoc de elec. c. in Genesi. ad fi.

ADDITIO.

¶ In diuersis monasterijs. An solus consensus abbatis sufficiat ad hoc, quod monachus licentietur ad recessum à monasterio. vide Io. de Turre cre. in c. statumus. 19. q. 3.

De capellis monachorum.

ICTVM est. s. de monachis, & alijs religio- sis: de locis, & capellis eorum est videndum. habetur de materia. 16. q. 2. per totum. & q. 1. c. peruenit. repetitur in 6. & conuenit de confir. vi. vel inuti. c. ad nostram. & c. seq. ita dicit Io. An.

S V M M A E.

- 1 Ecclesie habentes populum, quæ monasterio sunt subiectæ, debēt regi per clericos seculares.
2 Capellanus in ecclesijs monachorum habentibus parochiam debet in stitui per episcopum de consilio abbatis.
3 Capellanus institutus ab episcopo in capella monachorum debet de tota vita sua respondere episcopo.

1 IN ecclesijs. No. ¶ qd ecclesie habentes po pulum, quæ monasterio sunt subiectæ, debent regi per clericos seculares, etiã (quod plus est) si monachi ibi inhabitant. quod tñ sm Io. An. male seruatur: imò videmus in monasterijs habentibus parochiã monachos claustrales ad mandatū abbatis, vel ep̄i circuire parochiam, & ministrare populo sacramenta, sm eū. & sic vido hic Venetijs seruari in monasterio sancti Gregorij, habente parochiã. ¶ Secundò not. ¶ qd capellanus in ecclesijs monachorum habentibus parochiam debet institui per ep̄m de consilio abbatis: & exponere consilium. i. consensum. debet enim talē capellanū abbas præsentare ep̄o de consensu fratru. nisi aliud habeat cōsuetudo. qd dic, vt s. de his, quæ fi. à præ. c. ea noscitur. si verò haberet consuetudo, qd faceret de consilio tñ: tunc quid iuris sit. dic, vt s. de arbi. c. cum olim. episcopus verò post præsentationē sibi factã faciat institutionem, non requisito alterius monachorū cōsensu: ynde se- quit hic [vt ex solius] & c. ¶ Tertio no. ¶ qd capellanus institu tus ab ep̄o in capella monachorum debet de tota vita sua re spondere ep̄o: quia. s. debet regere ecclesiã illã more clerico rū secularium, nō monachorū. de temporalibus verò an ep̄i scopo, vel abbati debeat reddere rōnē. dic, vt no. j. de priuile. c. cum & plantare. s. in ecclesijs. correctio ergo, visitatio, institutio, & destitutio pertinet ad ep̄m, non ad monachos. quod est verū, secundū Host. in ecclesijs, quæ non spectant ad eos pleno iure, vt legitur & no. de præ. c. avaritiæ. & c. in Lateranensi. & de sup. negli. pla. c. 2. 16. q. 2. c. 2. & 3. ¶ Opp. & vñ: qd in monasterijs monachorū non debent recipi clerici seculares, vt s. de sta. mo. c. fin. ad fi. hic aut in monacho, vbi inhabitant, mandat recipi: ergo male. s. ibi. loquitur de regu-

laribus, qui non præficiuntur curæ: sed aliã præbēdantur in monasterijs: hic de illis, qui ad curã populi promouentur. ibi [quod pot fieri.] Sed decem: cū propter curã populi monachi possint assumi ad regimen ecclesiarū secularium, vt s. de sta. mon. c. quod Dei timore. quare hic Papa mandat præfcl ad regimen capellanū non monachu: qui videretur aptior propter conformitatem profefsionis, & omnium: quã clericus secularis disparis profefsionis: qui non debet in tali monasterio monachis sociari, vt in cle. 1. j. de elec. dic, vt in gl. 1. quæ fatetur, qd ep̄s ad hanc curã posset monachū assume re: sed non assumptus ab eo non debet se de regimine, & gubernatione populi impedire. & sic loquitur iste tex. de mo nacho per ep̄m non assumpto ad curam. vel dic, qd licet mo nachus possit assumi ad curam populi, vt rector principalis: tñ in proprio monasterio non pot assumi in capellanum, vt hic. quod tenet glo. sed malē seruatur, vt dixi in primo not. ¶ Quæro. de quibus ecclesijs loquatur iste tex. quidã intelli- gunt de ecclesijs, quæ nō spectant ad monachos pleno iure. 16. q. 2. c. fanē. idem secūdū quosdam, & si pleno iure spectat, ad monachos: dummodo populus nō sit exemptus. tunc. n. rōne populi, cuius curã cōmittit ep̄s, examinabit, instituet, & destituet. & sic intelligit illud. c. fanē. de priuile. c. ex ore. Alij intelligunt hanc Decre. vbi abbas non est patronus: nec presbyter ab eo aliquid recipit: sed tantū à populo: aliã abbas sacerdotē institueret, & remaneret. ar. de præbē. c. in La- teranē. Inno. verò dicit, qd quicunq; ep̄s concedit curã ani marum sacerdoti: semper destitutio ad ipsum spectat, & non ad abbatē. quia nullus iure proprio remouere, & destituerē pot: nisi qui cōtulit, & instituit: vel vicarius eius, siue arch. de offi. arch. c. 1. nam cōsuetudo in hoc cōtraria reprobatur. j. eo. c. 1. lib. 6. sm Io. An. Host. tñ in ecclesijs spectantibus ple no iure ad monachos vñ hic sentire contra Inno. vt dixi. s. in tertio no. & adde ad prædicta. c. 1. & quod ibi not. de præ- ben. lib. 6. vbi de portione congrua assignanda capellano prædicto per monachos: vel per episcopum, si ipsi neglex- rint, c. 1. de iure pat. in cle.

S V M M A E.

- 1 Plures res eadem actione, & etiam diuersis petitionibus peti pos- sunt.
2 Petitorium & possessorium possunt intentari in eodem libello ad eandem rem, vel ad diuersas.
3 Possessorium datur pro iuribus incorporalibus denegatis.
4 Confessio rectoris, siue prelati nocet ecclesie.
5 Subiectio alicuius per quos actus probetur.
6 Testis potest primò deponere, & dicere id, quod scit de eo, super quo producit: & postea iurare.
7 Sententia lata in possessorio, an præiudicet in petitorio.
8 Ecclesia certæ ciuitatis potest in suum fauorem allegare generalem consuetudinem ciuitatis circa alias ecclesias.
9 Actor si ex pluribus quadam probat, quadam non: in probatis fit condemnatio: in reliquis absolutio.
10 Iudex, qui in re deducta in iudicium aliquod ius præstendit, debet de iure suo in sententia protestari: aliã si scienter ferat sententiam, videtur sibi præiudicare.
11 Similium, verbum comprehendit omnia alia, quæ à iure sunt ex- pressa.
12 Episcopo, vel rectori si ultra specificata de iure communi aliquid de betur de consuetudine, pacto, vel prescriptione: an petendo ius episcopale simpliciter, veniant ista in condemnatione, quæ non de bentur de iure communi: sed altero ex prædictis modis.
13 Petitio iuris episcopalis, vel alterius prelati: censetur petitio vni- uersalis.
14 Plures an possint concurrere in eodem iure.
15 Iurisdictio in causis qualiter acquiratur.
16 Iurisdictio in ciuilibus est simplex: in criminalibus meri imperij.
17 Iurisdictio generalis in personis qualiter acquiratur.

Iurisdictio

- 18 Iurisdictio vniuersaliter in ciuitate qualiter acquiratur.
19 Possessio generalis iurisdictio in ciuitate, villa, vel castro quali- ter acquiratur.
20 Possessione generalis iurisdictio acquisita in ciuitate, an videatur acquisita possessio in singulos.
21 Quasi possessio iurisdictio iam quesita qualiter perdat.

Dilectus. Si ecclesia non cathedralis vē- dicat sibi ius in alia ecclesia, obtrinebit quò ad ea tantū, quæ probabit sibi de beri præscriptione, vel alio modo legitimo. & tria facit. primò ponit petitionē actoris. secundò defensionem rei. tertio diffinitionem Papæ. secunda ibi [ad hæc.] tertia ibi [nos igitur.] ¶ No. primò, qd syndicus sanctæ Cecilie plura petijt in eodē libello, subiecta clausula generalis & similibus. ¶ Sc. si- cut enim in eodē libello plures causæ possunt cumulari pro eodē debito consequendo, vt plenē per Cy. in c. nullus pluri bus, de reg. iur. li. 6. ¶ ita etiam plures res eadem actione, & etiã diuersis petitionibus peti possunt, vt hic, & l. si ex mul- tis. C. de an. excep. & l. non est nouū. de acti. emp. plures aut personæ an possint eodem libello conueniri. dic, vt no. ff. de duo. reis. l. rei deb. & hoc in ciuilibus. In criminalibus an qs possit in eodem libello de pluribus criminibus accusari: vel plures vnū: vel vnus plures. dic, vt l. is qui reus. ff. de publi. iu di. & l. qui crimen. C. de accu. & ff. si reus vel ac. mor. su. l. 1. ¶ Secundò no. ¶ qd in eodē libello potest intentari petito- riū, & possessoriū ad eandē rem, vel diuersas. quod quando sit verū, dic, vt s. de causa pos. & proprie. c. pastoralis. & l. nat- uraliter. s. nihil cōe. de acqui. pos. vbi plenē per Bar. ¶ Ter- tiò no. ¶ qd iuribus incorporalibus denegatis datur posses- sorium. & sic cadit spoliatio, & per cōsequens possessio in re incorporali: vt in subiectione, contra op. Cy. in l. si certis an- nis. C. de pac. & dixi. s. de elec. c. querelam. vbi etiã dixi post Inno. per quos actus quis prætenderet se dictis iuribus spo- liatum. ¶ Quarto not. qd œconomus sanctæ Cecilie allegat ius cōe pro se, & prescriptionē. quæ allegatio nō videtur bo na. quia titulus, quem quis habet de iure cōi, non pot præcri- ptione duplicari. expone ergo, præscripsisset, id est possedif- set: ita qd altera pars ex præscriptione (ad cuius esse requiritur possessio) se tueri nō posset. & ita exponit Io. An. ¶ Quin- to no. in ver. præterea. ¶ qd cōfessio rectoris, siue prelati nocet ecclesie: & nō solū in illa causa, sed in alia inter eadē per- sonas, vel eorū successores, vt hic fuit. dicit tñ alibi Ioan. An. qd confessio procuratoris facta in vna causa nō nocet in alia inter eadē personas: licet noceret etiã in alia confessio prin cipalis, vt nota. s. de elec. c. per inquisitionem. in nouella. ¶ Sextò no. ¶ per quos actus probetur subiectio alicuius, cum. s. vocatus accedit ad alium vt maiorē, nō tñ semel, sed pluries. Si. n. semel quis vocatus accesserit, non per hoc sub- iectio comprobatur. quia accedere est actus non necessariò concludens subiectionē: quo casu. s. cum difformis est actus, requiritur pluralitas, & continuatio: nec sufficit vnus tantū. quod dic, vt subtiliter no. Inno. s. de postu. c. bonæ. 2. & c. q- relam. de elec. ¶ Septimò not. in dicto ver. cūq; ¶ qd potest testis primò deponere, & dicere illud, quod scit de eo, super quo producit: & postea iurare. iste tñ est ordo præposte- rus. quia primò debet iurare, postea deponere, vt iurisiurã di. C. de testi. nec præcedens testimonium confirmatur iura- mēto sequenti. facit quod not. Host. in summa de testi. s. sup quibus. ver. quid si testis. facit quod not. in fi. in l. maritus. ff. de consti. & colligit per hunc tex. Io. An. missum ad vocan- dū testificari. s. de app. c. cum parati. missus autē ad soluendū pecuniam, vel aliud an possit testificari, quod detulit, ac de- dit, dic, vt no. Bar. in l. deferre. s. idē decreuerunt. ff. de iure ff. ¶ Octauò no. in ver. vnde. ¶ qd sententia lata in possessorio non præiudicat in petitorio, quod an sit semper verū: & quid cōuerfo, dic, vt not. Bar. in dicto s. nihil cōe. & dicto c. pa-

storalis. & Dy. in reg. qui ad agendū. de reg. iur. lib. 6. ¶ No- nò no. qd œconomus sancti Laurentij excepit de iure tertij. s. Romanae Ecclesie: quod erat exclusiuū iuris agētis. quod an reus semper possit. dic, vt no. in l. si seruū. C. de seruus fu. hac tñ nominatione dñi non obstante, sit litis prosecutio contra reum conuentū. & sic ob. quod habetur. s. vt lite non cōest. c. qm frequēter. s. in alijs. vbi dño nominato datur iudiciã, vt compareat, & suscipiat in se cãm. dic de hac materia, vt in c. intra quatuor. de ma. & obe. ¶ Decimò not. qd in monaste- rio, qd prius fuerat monialium, alij postea possunt poni: ex quò tñ desijt esse monasterium, censetur iure aliarū ecclesia rum. s. tit. 2. c. recolentes. bene facit de iure pa. ca. vno. 2. rñ. cū conor. lib. 6. per hoc tñ non mutatur dñium: sed subest illi ecclesie, cui suberat, dum erat monasterium: vt patet. s. tit. 1. c. 2. ¶ Vndecimò no. ¶ qd certa ecclesia ciuitatis potest in suum fauorem allegare generalem consuetudinē ciuita- tis circa alias ecclesias. quia vna ecclesia non debet declina- re à gnali consuetudine aliarū. quod dic, vt no. subtiliter In- no. s. de offi. archi. c. fi. vbi dic per eum. ¶ Duodecimò no. in ver. nos igitur. ¶ qd si actor ex pluribus quadam probat, q- dam non: in probatis fit condemnatio, in reliquis absolutio: si, in causa ap. vt c. Raynutius. & c. Raynaldus. s. de testa. & per istam sententiam patet, qd intentio sanctæ Cecilie non erat fundata de iure cōi, vt fuerat allegatum pro eius parte: quia tunc sine probatione alia in petitis fuisset œconomus ecclesie sancti Laurentij cōdemnatus. s. ti. 1. c. cum vena. & sic illa allegatio in ver. cum. n. fuit partis, & non fundata in iure, vt dicam. j. ¶ Tredecimò no. ¶ qd iudex, qui in re dedu- cta in iudicium aliquod ius præstendit, debet de iure suo in sen- tentia protestari: aliã si scienter sciens se hñe ius in re pro li- tigatore ferat sententiã, videtur sibi præiudicare: de quo in gl. pe. facit c. ad audientiam. de p̄cri. & c. cum dilecta. s. quia verò. de confir. vi. vel inuti. & l. pe. & vl. C. de inoffi. te. ¶ De- cimoquartò no. qd ecclesia sancti Laurentij condemnatur in duobus, & in tribus absoluitur: sed super deductis in libello sub clausula gnali per illud verbum [& familia] nulla senten- tia fertur: quæ tamē ferri debuisset, & absolutoria: quæ actor non probauit, vt j. dicam. quid aut iuris sit de hoc, cū iudex super quibusdã de petitis pronunciat, super alijs nihil dicit: an super eis videatur condemnare, vel absoluere. dic, vt not. s. de iudi. c. cū inter vos. ¶ Venio ad aliquas oppositiones. & primò oppono contra petitionē œconomi sanctæ Cecilie, dum in ea subiūxit, & similibus. gnalitas enim parit obscuri- tatē: obscuritas reddit actū inefficacē, vt c. 2. & 3. de li. ob. & de dil. c. 2. fo. dicit Io. An. post Inno. qñque petitur aliquid in gnē: quod sub se habet species subalternas, puta ius ep̄a- le: habet enim sub se legem dicecesanã, & iurisditionē. s. de offi. archi. c. dilectus. & c. conquerente. & quilibet istarum duarum habet alia indiuidua sub se: puta habet sub se lex iu risditionis inquisitionē, correctionem, reformationē, & si- milia. similiter lex dicecesana, vt præallegatis iuribus: Idem est videre in iure parochiali sumpto generaliter: multas em sub se sp̄s cōplectitur, vt no. s. de parochi. super rub. idē in iure archi. vt s. de offi. archid. per totum. modò ad proposi- tum cum petitur ius ep̄ale, ius parochiale, vel ius archidiacono- nale. quia ista hñt certos fines limitatos, & specificatos à iu- re, admittitur petitio generalis: nec censetur incerta, cum ad certa iuris intellectu referatur. & paria sunt certū exprime- re, vel ad certū referri, vt l. institutio talis. de condi. insti. & l. asse. de hare. insti. & l. si ita scripsero. de cōdi. & de. & l. ait p̄tor. ff. de re iud. procedit ergo ista petitio. peto ius ep̄ale, vi delictet institutionem, destitutionem, visitationē, & similia. ¶ quia sub verbo [similium] cōprehenduntur omnia alia, qd à iure sunt expressa. & hoc verū, cū ep̄s ista petit: vel rector pa- rochiæ iura parochialia: vel archidiaconus archidiacona- lia, & similia. si aut ille, qui de iure cōi non habet intentionē fundatã, peteret talia, debēt omnia specificari: quia non ha- bet

bet ius cōe pro felicitē p̄scrip̄tione, cōfuetudine, siue pa-
cto possint sibi deberi. Ideo nō admitteretur eius petitio ge-
neralis, secundū Inno. Host. dicit, q̄ respectu petitionis, reie-
ctis istis subtilitatibus, debemus semper generalē petitionē
admittere: sed respectu sententiē aliter pronuntiandū est, p̄
illo, qui nititur de iure cōi: aliter pro eo, qui fundat se ex cō-
fuetudine, pacto, vel p̄scrip̄tione. primo. n. f. nitenti de iure
cōi oīa adiudicantur: nisi illa, quæ subtrahuntur probantur. s. ti.
1. e. cum venē. §. quia igitur. secundo verō adiudicatur tantū
modo, qd̄ p̄bauerit sibi deberi p̄scrip̄tione, pacto, vel cō-
fuetudine, & nō ultra, vt patet in isto c. vbi Papa super pro-
batis fert sententiā pro ecclesia sanctæ Cecilie: super alijs
contra eā. ratio quia ista non debebantur sibi de iure cōi, vt
dicā. J. sed incidenti q̄ritur. J. si vltra specificata de iure cōi
ep̄o, vel rectori aliquid debetur de consuetudine, pacto, vel
p̄scrip̄tione. an petendo ius ep̄ale, vel parochiale simplici-
ter veniant ista in condemnatione, quæ non debetur de iure
cōi, sed altero ex prædictis modis? Inno. sentit, q̄ ista debeāt
in libello exprimi. tu dic, vt ip̄e. no. s. de sepul. c. certificari.
13 Et collige ex prædictis, J. q̄ petitio iuris ep̄alis, vel alterius
prælaturæ censetur petitio vniuersalis. & ideō sufficit gene-
ralis sententia: sicut in petitione hereditatis, negotiorum ge-
storum, tutela, & si. vt no. in c. 2. de li. ob. & l. 1. C. de eden. q̄-
bus adde, quod no. Inno. s. de ma. & obe. c. inter quatuor. &
de offi. or. c. conquerente. ¶ Secundō op. œconomus sanctæ
Cecilię prætebat ista deberi suæ ecclesiæ de iure cōi, ex
eo tantū, q̄ ecclesia sancti Laurentij erat sua intra terminos
suæ parochiæ. sed contra istud oppo. & v̄, q̄ ista fōne sibi nō
debeāt, q̄ institutio, & destitutio pertinet ad ep̄m tantū,
vt d. c. conquerente. 16. q. 2. c. 1. prætera ista, quæ repetebā-
tur, non reperiuntur expressa inter iura parochialia: de quibus
super rub. de parochi. fo. Inn. faterur op. & dicit, q̄ igno-
rat istud ius cōe, quo iste œconomus nitetur: imō videtur
contrarium in monasterio. s. de offi. arch. c. fi. §. si. nam licet
parochiani cuiuslibet ecclesiæ percipere debeant à proprio
sacerdote baptismum, & alia sacramenta, & ei iura parochia-
lia reddere. s. de paroch. c. nullus. & de sepul. c. in nostra. ta-
mē quōd sacerdotes hoc debeant titulo, vel matrici eccle-
siæ, cui subiunguntur, non inuenitur inter iura parochialia: nisi cō-
fuetudo aliud inducat. de ma. & obe. c. his quæ. vel dic per il-
lam Decr. & istā, q̄ titulus Cardinalium (vt erat ista ecclesia,
& illa) debentur ista iura: quæ hic, & ibi petebantur: quia ipsi
habent pinguius ius, quàm alij plebani, ar. hic & ibi. nec ef-
fet dignū, q̄ ad plebanos, vel alios parochiales rectores spe-
ctaret institutio, & destitutio in ecclesijs suis infra terminos
suę parochiæ, vel plebanie. ad ipsos. n. nihil pertinet, nisi qua-
tenus est in iure expressum. de offi. archiepi. c. 2. & si. & p̄ to-
tū, quidā tñ dicūt, q̄ si plebani de cōfuetudine habeant cer-
ta iura, illa petere p̄nt. ar. s. de consue. c. eū olim. sed dices, qd̄
ius habet ecclesia parochialis in ecclesia cōstructa infra ter-
minos suæ parochiæ: postquam dices, q̄ non habet institutio-
nē, destitutionē, baptismum, & alia? dicit Host. q̄ ex eo, q̄ ec-
clesia prohibetur construī infra limites alienæ parochiæ, vel
ecclesiæ baptismalis. 16. q. 1. c. ecclesiæ. & c. quicūq; si fiat,
cedet antiquæ, & ei suberit. quia obventiones suas percipit
infra terminos suos. de ecc. adf. c. ad audientiam. & hoc ius
putat Host. hic allegari. & s. de offi. de le. c. corā. dic, vt dicto
c. ad audientiā. ¶ Tertio op. & videtur, q̄ non solū super in-
stitutione, destitutione, & capitulo non probatis, sed super
omnibus alijs petitis (nisi super duobus probatis) debuert
absolui syndicus sancti Laurentij: quia contra eū fuit por-
recta petitio generalis baptismate, capitulo, & similibus: er-
go debuit generalis esse sententia, vt c. licet Helii. de simo. de
accu. c. qualiter & q̄n. potest dici, q̄ de consuetudine vrbis
ista quinque specificata tantūmodo, censentur de iure, paro-
chialis ecclesiæ. Non ob. s. de ma. & obe. c. his quæ. vbi pul-
chra alia enumerantur: quia, sū ipsam vrbis consuetudinem

illa non dicantur parochialium ecclesiarum: sed potius de
iure titularum Cardinalium. vel dic super his tantū ferri sen-
tentiam. quia licet fuerit petitio: syndicus tñ prosecutus
fuit illa sola. sic. C. de iudi. l. licet. de quo. s. de tranfac. c. 1. sū
Io. An. ¶ Quarto op. hic emanauit confessio presbyteri co-
ram Cœlestino. & vigore dictæ confessionis Innocētius fert
sententiā super baptismate, & scrutinio. sed contra, quia cōfessio
emissa in vno iudicio non nocet in alio. vt c. at si clerici. s. de
iudi. sol. dicit glo. & sic confessio & c. ibi fuit confessio co-
acta: hic spontanea. vel dic sū Innoc. hic loquitur in cōfessio-
ne coram prædecessore, quæ facit fidem corā successore: co-
ram quo censetur idem iudicium. quod dictū reprobatur Ho-
st. quia mutato iudice, mutatur iudiciū, vt l. cum apud. ff.
iudi. sol. etiam si succedat. vt C. de iudi. l. properandū. §. si au-
tem. Ego dico, q̄ melius dicit in hoc Inno. quia non est verū,
q̄ de iure civili mutatione iudicis pereat instantia: imō du-
rat, si superest de tpe triennij: & iudex subrogatus cū aliqua
li termini prorogatione tenetur ex eadē instantia iudicare,
vt d. l. properandū. §. 3. C. de iudi. & ff. eo. ti. l. mortuo iudice.
imō plus: quia si esset precepta instantia, & c. quæ tendunt
ad litis decisionem (vt confessiones partium, attestaciones,
& similia) non pereunt, iuxta no. in l. cum lite mortua. ff. iud.
sol. & c. fi. s. de prob. Non ob. l. cū apud. quam allegat Host.
quia loquitur in cautionibus: quæ sunt de præparatorijs iu-
diciorū: quæ non habent officium corā iudice alterius tribu-
nalis: sed eiusdem tribunalis bene haberet locū coram iudice,
si duraret instantia. dormitavit ergo, vt q̄nq; bonus Home-
rus, in hac parte pater canonū Host. & post eum Io. An. facit
ad prædicta l. Iul. ff. qui satisf. cog. conclude ergo, q̄ vigore p̄-
dictæ confessionis Inno. iste pronunciauit pro ecclesia san-
ctæ Cecilie: quia confessio presbyteri spontē præiudicauit
ecclesiæ. quod tñ non est præcisē verum, q̄ prælati simplex
confessio noceat ecclesiæ suæ: sicut nec confessio tutoris, vel
procuratoris dño, & pupillo. de quo dic, vt not. Cyn. C. de
confes. l. vna. in 15. q. & l. certum. ff. de confes. tangit Ber. s.
de p̄scrip. c. si. ¶ Quinto op. dñ in ver. ad hoc. q̄ v̄ incon-
gruum, q̄ regulariter seculares supponantur. Sed contra. quia
subijciuntur ep̄o, qui est secularis. Item et seculari plebi. 16.
q. 1. c. alia. fo. quōd ad ep̄m dic, q̄ est in eo speciale propter ex-
cellentiam dignitatis. pro quo facit quod no. de elec. c. nullus.
lib. 6. ad contrarium Doct. alia dic, vt ibi. & hoc in gl. 1. ple-
bi & c. ¶ Sexto op. hic adiudicantur ecclesiæ sanctæ Cecilie
baptismus, & scrutinium: & super alijs contra eam. sed con-
tra, quia ep̄s per vsum partis retinet ius. suum in toto. s. de
p̄scrip. c. auditis. fo. vt in glo. si. Io. An. dicit, q̄nq; ille, qui
exercet aliqua iura in loco, habet locū iudicium quōd ad oīa
de iure cōi: & tunc per vsum partis retinet iurisdictionē, est
certū, q̄ non vltra tuendus est, quàm possideat. ar. l. in agris
limitatis. ff. de acqui. re. do. q̄nque de alio possessore non
constat: tunc ille, qui in certis actibus probauerit se posse-
disse, obtinebit in alijs, vt in l. 1. s. de reli. do. & ad prædicta
vide, quod no. Bar. in l. 1. §. quo. ff. de iti. ac. que priua. & l.
1. si prius. ff. de aqua plu. ar. J. Vtrū aut plures b̄ possint concur-
rere in eodem iure. dic, q̄ sic: vt in iure. visitandi, iudicandi, &
similibus. nam archidiaconus, & archieps concurrere p̄nt.
de consi. c. cū apostolus. §. 1. & hoc verū, cū oēs hoc iure vtū-
tur in concursu sibi inuicem deferentes, iuxta not. s. de sta.
mo. c. in singulis. Si aut ille, ad quem aliqua iura pertinent
de iure cōi, vel aliter, vt neglexerit: & alius, ad quem non p̄-
tinet, vtatur: aduocat ius illius, & aborsbet: non nouū creat.
quod subtiliter collige ex no. s. de p̄scrip. c. cum te. ¶ Vite-
rius sciendum, q̄ Io. An. ponit hic quasi ad literā glo. Inn. q̄
mihi in quibusdā est dubia: ideō ipsū aliter, & alio ordine
declarare intendo per quatuor quæstiones. prima erit, quali-
ter acquiratur vniuersaliter iurisdictionis in causis. secūda qua-
liter in vna ciuitate, castro, vel villa. quarta qualiter amitta-
tur. primō igitur quæro: J. qualiter acquiratur iurisdictionis
causis.

causis. dicit Inn. q̄ si quis aīo acquirendi generalem iurisdic-
tionem in omnibus causis cognoscat de causa ciuili, vel cri-
minali, vel excōicat aliquem, vel aliquid expedit, siue facit
quōd ad iurisdictionem: p̄ talē actū vnicum altero ex p̄dictis
modis acquirat generaliter possessio iurisdictionis in oībus
causis, si ita acquirere intendebat, vt dixi. qualiter aut possit
de eius intētiōe liquere. dic vt no. Io. An. de postu. c. bonę. 2.
sup. 3. glo. ver. sed qualiter. C. y. post Pe. in l. 1. C. de emā. li. re-
probat istam opi. Inn. J. q̄ alia est iurisdictionis in ciuilibus, q̄
16 simplex: alia in criminalibus, q̄ meri imperij. & sic acquisi-
tio vniuersi sp̄ei nō infert acquisitionē alterius. quēadmo. serui.
amir. l. stitici di. §. si. & l. si prius. de aqua plu. arc. & ista videt
mihi v̄rior opi. nec curo, quid intendat, siue gerat in animo
qui acquirit: sed quid agat in facto. quia possessio acquirēda
habet multum facti: & ad acquisitionem nō sufficit, licet suf-
ficiat ad retentionem. vt l. licet. C. de acqui. pos. sed dices. p̄
vnum actum in ciuilibus acqrit iurisdictionē in omnibus si-
20 milibus, vt dices, licet non in criminalibus. hoc videt esse cō-
tra id, quod proximē dixisti, q̄ animus non sufficit: sed opus
est facto, quod in isto alia causa, & alijs, quæ sequuntur, non
intercessit. ergo nō acquisiuit. rñ. nos querimus de acquisi-
tione certæ speciei iurisdictionis: puta in ciuilibus: quæ q̄rit
p̄ exercitium iurisdictionis in vna causa, vel pluribus: nō au-
tem q̄rimus de acquisitione possessionis indiuiduorum: q̄ sub
sp̄e continent. quia in istis iuribus incorporalibus habentibus
causam successiuam, & interpellatā acquisitio possessionis
representata in actibus de p̄nti sufficit quōd ad actus postea
occurrentes. ar. l. harū. & l. egri. ff. si serui. ven. facit l. corruptio
nem. & qd̄ ibi no. C. y. C. de vlu. & l. 1. siue 2. de serui. & aqua.
& s. de elec. c. querelā. & de resti. spol. c. in literis. & vtrobic;
p̄ Inn. & d. c. bene. 2. ¶ Secundō quæro. J. qualiter acquiratur
27 generalis iurisdictionis in personis. dicit Inn. q̄ per vsum iurisdic-
tionis in vna persona non acquiratur in alia, etiam si hoc
gerat in animo ille, qui iurisdictionem exercet. & sic facilius
est acquisitio quōd ad sp̄s iurisdictionis in causis, q̄ in p̄sonis.
rō differentia est (vt dicit) quia sub iurisdictione comprehē-
dunt omnes partes, & actus ipsius iurisdictionis: sed sub vna
persona non cōprehenditur alia, quantumq; intendat per
vnam personam acquirere iurisdictionē in toto populo; quia
diuersi sunt homines: & quod sit in vno, non extenditur ad
alios regulariter. s. de reg. iuris. quamuis. pro hoc adducit si-
mile de gleba: quia vna apprehensa, omnes contigua intelli-
guntur apprehensa: separata verō nō. ff. de acqui. pos. l. possi-
deri. post prin. facit de cōsecra. ecc. vel alta. c. uno lib. 6. sic di-
cendum est secundū eum in hac materia, quōd apprehen-
sa quasi possessione in vno capitulo iurisdictionis, intelligitur
apprehensa in omnibus alijs: dummodo apprehēdes hoc
intendat. secus in personis, vbi non est talis connexitas secū-
dum eum. & hanc opi. & differentiam Inn. tenet Cynus in d. l.
1. C. de eman. li. Ego dico, quōd aut isti iuris vertices sen-
ferunt de acquisitione iurisdictionis in certis personis, vbi
non habeat territorium: nec præsit collegio. iuxta not. in
cap. cum contingat. s. de foro. compe. aut intellexerunt de
acquisitione iurisdictionis in pluribus, vel in vna persona in
illo, qui hoc exercet ratione territorij: & tunc exercendo iu-
risdictionem indifferenter in istum, & in illum delinquentē,
nō video q̄re in alios (cū casus occurrerit) exercere nō pos-
28 sit: imō, q̄ possit, sentit Inn. dū subijcit aliā. q̄ J. qualiter acq-
rat vniuersaliter in ciuitate iurisdictionis. dicit eū, q̄ acqratur
iurisdictionis in alijs personis eiusdem territorij: imo in extra-
neos, si ibi deliquerint, vel contraxerint, ius reddat, vt l. 3.
de offi. præsi. & c. cum a nobis. de sent. exc. cum materia. nō
video quomō in personis certis sine territorio, vel cum terri-
torio possit queri iurisdictionis in personis certis. quia aut nō in
certis: aut in omnibus, vt dixi: nec video, qualiter sit bona dif-
ferentia inter causas, & personas. nam sicut vna cā differt ab
alia numero, nō sp̄e: ita & vna p̄sona differt ab alia nūero tā-

tū, nō territorio. qd̄ cōsidero principaliter in acquisitis iu-
risdictione, vt dixi. ¶ Tertio quæro: J. qualiter acqrat generalis
19 possessio iurisdictionis in ciuitate, villa, vel castro. distinguit
Inno. q̄ aut nullus erat ibi in quasi possessione iurisdictionis. aut
aliq̄ exercebat ibi ḡnalē iurisdictionē. priō casu, qualiter vt
liter si q̄s publicē bāna, & p̄conia fieri faciebat in illo loco:
quo casu si illi de loco obtēperat (& q̄ cōtra faciunt puniūt)
q̄ sita est ex hoc quasi possessio iurisdictionis: q̄ quasi posses-
sio in incorporalibus. nihil aliud est, q̄ pati. vt l. quoti. ff. de ser.
facit qd̄ no. Inn. s. de rest. sp̄o. olim. sc̄do casu, cū. f. alius est i
quasi possessione iurisdictionis. tunc nō q̄rit nisi in illis homi-
nibus, & Capellis, q̄bus vsus fuit, & non in alijs. ar. l. qd̄ meo.
de acqui. pos. & no. Inn. in c. sup. literis. de rescrip. hic etiā ad-
uertēdū ad p̄dictā cōsiderationē. vtrū. floquamur de acquisi-
tione possessionis iurisdictionis in hoībus sine territorio, an cū
territorio, in p̄iudiciū possessi. Circa istā. q̄ q̄rit incidēt Inn.
20 J. an q̄ sita quasi possessio generalis iurisdictionis in ciuitate
p̄ modū, de quo s. videat quasi possessio acq̄ta in singulis.
dicit Inn. q̄ nō. 1. 2. q. 2. c. q̄ manumittit Ego non video, quo
modo possit p̄cedere illud dictū: nec credo, q̄ sit dare exerci-
tiū iurisdictionis in ciuitate, nisi descendamus ad singulos,
vt ip̄e idē Inn. infert in generali bāno p̄ ciuitatē. vū qd̄ de iu-
risdictione in territorio, vel ciuitate loqmur, est talis sermo
ad singulos referēdus. quia in vniuersitate, penes quā est iurisdic-
tionis, iurisdictionis exercitiū nō cadi. ad qd̄ bñ facit c. si snia.
de sen. ex. li. 6. & qd̄ no. in c. tāta. de exce. pla. vbi iurisdictionis
loci refert ad p̄sonas trahentes morā in loco. ¶ Quarto quæ-
21 ro. J. qualiter quasi possessio iurisdictionis q̄ sita p̄dat, dicas,
q̄ aut sciente eo, q̄ possidet, alius vtī: & priuatur possessio-
ne, nisi q̄ citō sciuerit, contradicat. de quo no. s. de rest. in in-
te. c. 2. aut alius non vtitur: sed nec ip̄e, q̄ possidet: & tūc si nō
vtitur (qui casus vtendi nō se exhibet) & nullo tpe perdit: qd̄
em̄ si aliqua ecclesia, vel p̄sona p̄nquaginta annos, vel am-
plius in tali statu fuit, & tanta tranquillitate pacis viguit: q̄
nō oportuit ipsam visitari, nec aliquē actum in ea, vel cōtra
eā exerceri. nunqd̄ dices, q̄ p̄pter hoc amittat ep̄s iurisdic-
tionē suā? absit, secundū Inn. p̄ quo allego l. arboribus. §. nā
& si ff. de vlu. fr. & l. Attilianus. de ser. rusti. p̄dio, vsus er-
go iurisdictionis quōd ad retentionē posse, refert ad aptitudi-
nē, non ad actum: sicut. J. de bap. c. maiores. §. ceterum. quā-
doq; ille, q̄ iurisdictionem possidet, vtī p̄ parte, & p̄ pte nō
tunc vsus pris operat retentionem in toto: licet nō acquisitionē:
nam cū hac iura sint contigua, sufficit in vno ipsorum retine-
re possessionē, vt l. possideri. j. rñ. ff. de acqui. pos. imō nec p̄-
scriptio illius tps, cuius non est memoria in contrariū, cur-
rit contra talē, cum semp̄ possideat. qd̄ intelligo verū, nisi in
capellis, q̄bus ip̄e non vtitur, alius non vtatur: alius vsus in
vno capitulo non operat retentionē in alijs ab alio occupa-
tis. arg. d. l. qd̄ meo. §. fi. de acqu. pos. facit quod no. Bart. in l. 1.
1. de iti. ac. q; priua. & iste sic (vt dixerim) districus est effe-
ctus glo. Inn. cui addit Io. An. qd̄ no. Sp. de iurif oīum iud. ad
fi. ver. illud etiā. & de p̄scrip. §. 1. ver. sed pone miles. & quod
no. Io. An. c. super literis. in vltima col. ver. sed qd̄ si cōstat.
& de post. c. bonę. 2. super. 3. glo. & perfectus Doc. meus
in solemoni disputatione, quæ incipit Apolus.

ADDITIONES.
a ¶ Subiectio. Subiectio dicit plenitudinē potestatis. Bal. in c. 1. de pace in
ra. firmā. in vli. feu. in versi. subiectus quæro.
b ¶ Plures. Plures quot dicitur. vid. Bar. & Alex. in l. si gemina. ff. arbo. fur.
cel. Arg. Ar. in tracta. malefactorū. versi. pluribus. Ab. 1. c. ad notā. de
reb. eccl. nō alie. Alex. in l. & si post tres si q̄s caut.

SVMMAE.
1 Rescriptum debet continere expressam mentionem constitutionis, con-
tra quam conceditur.
2 Papa propter paupertatem non intendit contra concilium dispensare.
3 Rescriptum contra iura nō presumitur emanasse ex certa scientia cō-
cedentis.

EX parte. Non valet rescriptum imperatū per monachos, vt soli maneat in capellis, si de Lateranensi concilio nō faciat mentionē. & ponitur primò consultatio: secundò responsio ibi [cum autem.] ¶ Not. primò qd in rescripto debet fieri expressa mentio constitutionis, contra quā conceditur tale rescriptū. an autē sufficiat clausula derogatoria generalis: puta dicitur [nō obstante aliquo canone, siue lege in cōtrarium faciente] &c. dic. vt no. j. de consti. c. 1. lib. 6. in vltimis voluntatibus dic. vt l. si quis in prin. testa. de leg. 3. & per Dy. in reg. quod semel. In contractibus dic. vt l. pacta nouissima. C. de pac. In statutis dic. vt in extrauagan. ad reprimendam. per Bar. facit Authen. inter liberos. & quod ibi no. de testamentis. In priuilegijs vtrū. f. ad derogandū primò sufficiat in secundo generaliter dicere [non obstante quocūque alio priuilegio.] & quid iuris, si primū habet similiter clausulam derogatoriā: puta, qd per aliud non tollatur: nisi de ipso de verbo ad verbum fiat mentio. consuluit super hoc Dñs Federicus de Sen. 2. 25. consilio. & Cy. tangit. C. qñ Impe. inter pu. & vi. de principali tñ materia huius c. videlicet an valeant rescripta elicta contra iura. dic per Inno. s. de consti. c. quæ in ecclesiariū. & per Hostiē. in c. eam te. de rescrip. C. si contra ius vel vti. pu. l. rescriptum. & l. quoties. de pñ. Impera. offe. ¶ Secundò no. qd propter paupertatem non intendit Papa contra cōcilium dispēfare. contrariū videbatur: qa propter augmentum facultatis rūpitur priuilegiū, vt c. suggestū. de deci. & c. cum M. s. de consti. similiter per diminutionē videtur recedendū à priuilegio, & à iure cōi, vt c. 2. de insti. contrarium est verum. quia à iure nō receditur: sed alio modo possibili contra difficultatē prouidetur. facit l. nō dubiū. de le. 3. & c. nos quidē. s. de testa. ¶ Tertiò no. qd rescriptū contra iura nō psumitur emanasse ex certa scia cōcedentis. a vnde ille talis, qui ipsum produxerit, debet remitti ad Papā cū ipso rescripto. s. de rescrip. c. 2. nec debet iudex esse velox ad exequendū tale rescriptū. de rescrip. c. si qñ. facit c. fi. de rescrip. lib. 6. & c. cum in iuuentute. j. de pur. ca. & c.

ADDITIO.

¶ Concedens. Quia propriè rescriptum debet intelligi secundū ius commune. Bal. in Authen. oēs. vers. vltimo no. C. cōia de successio. & in interpretari etiam debet secundū ius cōe. vide Io. de Imo. in l. ex facto. in prin. de vulg. & pup. & ibi Do. Alex.

S U M M A E.

- 1 Monachi non debent in prioratibus habitare solitarij.
- 2 Abbas habet electionem, vel reuocare monachum ad claustrum, subrogato tunc clerico seculari: vel monachum retinere in prioratu, de socio ei prouidendo. & nu. 4.
- 3 Ecclesia, quæ solent regi per monachos, per executores literarum papalium clericis secularibus conferri possunt.
- 5 Diæcesanus potest cogere abbates & priores, abbates proprios nō habentes, vt reuocent monachos ad claustrum: & ecclesias suas rectè gubernent.

AD audientiam. Abbas monachum, qui solus manet in capella, debet cū alio monacho sociare, aut eum ad claustrum reuocare. & primò ponit trāsfessionem concilij: quam secundò corrigi mandat. ¶ Nota primò, qd monachi non debent in prioratibus habitare solitarij. & hoc propter periculū carnalis cōcupiscentiæ. quod imminet specialiter, & est sequela solitariæ vitæ religiosi inter homines conuersantis. & hoc considerauit concilium, sñm Io. An. s. c. prox. ¶ Secundò no. qd est in electione abbatis, vel reuocare monachum ad claustrum, subrogato tunc clerico seculari: vel monachum retinere in prioratu, sibi de socio prouidendo. quæ tex. intelligit Io. An. in prioratu non curato: in quo monachus debet pñci cum socio, vt dictum est.

in prioratu verò curato, ad quem monachus per episcopum pōt assumi, non videtur, qd abbas teneatur sibi dare socium. quia ipsum tunc ad claustrum reuocare non posset: nec habet aliquid cōe cū monasterio. 16. q. 1. c. ne pro cuiuslibet. & ad hoc no. j. de sta. mo. c. ne in agro. §. ad hęc. ¶ Tertiò coligit hic ar. Ioan. An. post Ab. qd ecclesiæ, quæ solent regi p monachos, per executores literarum papalium clericis secularibus conferri possunt: nisi essent collegiatæ. s. eod. c. dilectus. sed contra. s. de re. ec. non ali. c. posset. vbi de hoc. & de pñben. c. cum de beneficio. lib. 6. ¶ Quartò not. quod dicit tex. [vel alios monachos.] &c. dicunt enim quidam p hunc tex. quod aliquis monachus non pōt præesse prioratui, nisi plures monachos secum habeat: quia sic loquitur hic in plurali, ar. l. vbi numerus. ff. de testi. sed Ioan. An. qd sufficit habere vnum. Non ob. iste tex. quia refertur ad pluralitatem prioratus, non ad vnum tantum: & sic sumitur distributiue, singula singulis referendo. & est simile. 33. q. 2. c. seculares. de æta. & qua. c. quæris. de priuile. c. vt priuilegia. secundū Hostien. ¶ Quintò no. qd spectat ad officium diæcesani cogere abbates & priores, abbates proprios non habentes, vt reuocent monachos ad claustrum, & ecclesias suas rectè gubernent. quod intelligit Goff. in monachis non exemptis: quos ordinarius cogere potest ad alterum istorum. quod dic. vt in cle. ne in agro. §. ad hoc. de sta. reg. dixi etiam, quod in expensis possit intelligi propter notoria eorum: quæ potest punire. de priuile. c. patentibus. & c. tuarum. hodie etiam certis casibus iuris. habent & circa tales ecclesias exemptorū, vt in cle. quia regulares. de sup. neg. p. la. ¶ Opp. dicitur hic, quod si non sufficiunt facultates prioratus duobus: & nolit abbas dare socium monacho, debet ibi ponere clericum secularem. sed contra. clericus secularis etiam non debet in seruitio ecclesiæ esse solus. de vi. & ho. cle. c. vnusquisque. de filijs presby. c. veniens. praterea maior expensā imminet in datione socij secularis clericis, quā monachi: qui minori sumptu debet esse contentus. ergo prouisio huius. c. videtur minus sufficiens, & perplexa. quia si ecclesia non sufficiat duobus monachis: multò minus duobus clericis. & nullus iporum solus, & sine socio debet in ecclesia ministrare, vt dictum est. dicit Ioan. And. ideò in defectū facultatum pro duobus, gratificamus clerico seculari. quia reperientur facilius, qui ipsum prioratum (supplendo de suo patrimonio victum clericis sociatis eum) gubernarent. quod non posset monachus carens proprio. 12. q. 1. c. nolo. & c. nō dicatis. si verò diceret monachus se paratum tenere clericum cum auxilio parentum, & amicorum. dicit Host. quod dummodo monachum teneat, diæcesanus non poterit prohibere. de priuile. c. volentes. in fi. lib. 6. de facto tamen, dicit ipse, videmus seruietes, & famulos clericorum tenere locum clericorum. quod dic. vt dicto c. vnusquisque. dicit tamē Hostien. qd si in casu, quo semper prioratui consueuit deferri per monachum, vult episcopus ponere clericum ob defectū facultatum non sufficientium duobus, ad arbitrium episcopi est aliqua compensatio faciendā abbati: qui monachum inde remotum, vel poni solitum, gubernabit. ar. 16. q. 6. c. de lapsis. & in Authen. de man. princ. §. illud. coll. 3. & ex prædictis collige, quod abbatis est electio, vel qd instituat monachus in prioratu non idoneo ad victum duorum, dato sibi socio monacho: vel si dare nolit, qd ponatur ibi clericus secularis &c.

De iure patronatus.

S U M M A E.

- 1 Ius patronatus quid sit. Quomodo transferatur. nu. 2. Infra quod tempus. nu. 3.
- 4 Patronatus secularis, & ecclesiasticus in quo differunt, remissine.
- 5 Institui an quis possit sine prosecutione patroni.

Dictum

Dictum est s. de iure patronatus in spē. quod religiosus competit in suis capellis: nunc de ipso in genere videamus, secundū Goffr. nec est nouū, pmissa specie, submittere genus, vt l. si seruus seruū. §. inquit lex. ad leg. Aqu. & no. in rub. de reg. iur. lib. 6. vel continua aliter scđū Host. Dictū est de pñben. de institutionibus: religiosus domibus, & capellis religiosorum. ad quas qdem faciendā est plerūq; institutio ad pñtationem patroni. Ideò de isto iure patronatus: qd resultat ex patronatu videamus. habetur de materia. 16. q. 7. c. pia mentis. vsq; ad fi. q. & q. 5. per totum. reperitur in 6. & cle. & conueniunt in volumine isto multa cap. vt s. de sup. ne. pla. c. 2. de offi. le. c. dilectus. de trāsac. c. pñtea. de iud. c. quanto. de testi. c. significauit. de re iud. c. cū Bertoldus. de pñben. c. monachis. c. extirpandæ. c. in Lateran. de concess. præb. c. fi. de his, q. fi. a p. c. ea noscūt. & c. vno. de capel. mo. lib. 6. ¶ Super ista rub. per modū summæ Ioā. And. quædā tangit. primò, quid sit ius patronatus. secundò, ex qbus proueniat. tertio, qd competunt patrono. quarto, quomò transferret. quinto j. quod tps patronus pñtet. sexto in quo differant ecclesiasticus, & secularis patronus. Incidenter submittens an sine pñtatione patroni possit quis institui. ¶ & quid si patroni discordant. ¶ de primo. f. qd sit ius patronatus, primò ponit opi. Da. Go. et Ross. scđū opi. Ho. & am bas impugnati. tertio ponit suā, qd est talis. Patronatus est ius honorificū, onerosum, & vile alicui in ecclesia competēs p eo, qd de diæcesani consensu illam fundauit, dotauit, vel cōstruxit ipse vel is, à quo iustam causam habet: & scđm eū ista est sufficiens diffinitio, & conuertibilis quò ad patronatū ecclesiæ. nam de alio patronatu, s. dñorum in liberos: vel ad uocatorum, qd patroni dicunt, erga clientulos alijs locis tractatur, vt patet ff. de iure pa. p totū. & 12. q. 2. c. liberti. de patronis caularum habet. 15. q. 2. c. j. de tranfac. c. ex literis. ne cle. vel mo. c. fi. ff. de va. & extra. cog. l. 1. §. in honorarijs. C. d postu. l. velameto. & l. qsq. & de aduo. di. iul. 1. & l. aduocati. & l. rem nō nouam. §. patroni. de iudi. singula verba diffinitionis aliter non exponit: sed patebit expositio singulorū verborum in psecutione tituli. C. de secundo, & tertio. (s. ex qbus proueniat, & qd competant:) collige ex no. p eum. j. eo. c. nobis. ¶ De quarto qd quomodo transferat. vide qd no. j. c. cum secundum. transfert enim substitutione. qd de qbus heredibus intelligat, ibi per Io. An. Item transfert per mutatione, & donatione. qd an pcedat in priuato, no. ips. j. e. c. illud. venditione. s. vniuersitatis. qd quomodo intelligat, vide. j. c. ex literis. vbi Io. An. tractat, an sit idem in alio iure spirituali (puta decimarū, vel simili:) nunqd autem specialiter infeudari possit. vide per eum in dicto. c. cum scđm. ¶ De quinto. f. j. quod tempus, vide. j. eod. c. vno. lib. 6. per quam patet, qd infra illud tempus habet pñtare: nec sufficit, qd eligat, vel pñtari. vt j. c. fi. vbi etiam no. quid iuris, si ad clericū, & laicum spectat pñtatio. ¶ De sexto, j. scilicet in quo differunt secularis, & ecclesiasticus patronus. dic p Io. An. j. c. cū ppter. ¶ De incidentibus j. an sine psecutione patroni possit qs institui. dic. qd non infra sua tempora. 16. q. 7. c. decernimus. sibi tamen, vel alteri cōferre nō pōt. j. eod. c. consuluit. nec se pñtare j. e. c. p uestras. si autē discordat in pñtado: aut ideò qa plures pñtant. & dic. vt j. c. 3. aut qa litigat, & nullū pñtant: & tūc lapso tempore, (si sine scādalo potest:) episcopus ordinat ecclesiam. aliās seruat, qd dicit. j. c. pxi. & se. & si litigant clericus & laicus, dic per Io. An. j. c. eā te. & ista tangit hic Io. An. explicanda latius in psecutione tituli. suis locis, ad quæ remisit.

S U M M A E.

- 1 Ius patronatus transit ad heredes.
- 2 Ius patronatus quod habet heredes in ecclesia, nō diuiditur inter eos.
- 3 Rectorem debentes eligere in ecclesia, si sint discordes quid iuris.
- 4 Episcopus an poterit vti remedio istius. c. patronis discordantibus ante lapsum triemij eis prefixum.

- 5 Alimenta, que debentur ex iure patronatus, an sint diuisibilia.
- 6 Ius patronatus an diuidatur inter heredes æqualiter: vel pro portionibus hereditarijs, vel in stirpes, an in capita. nu. 7.
- 7 Ius patronatus qualiter acquiratur in ecclesia.
- 8 Patronus ad hoc vt aliquis sit: an requiratur, quod det sufficientē dotem: vel sit satis aliquid dedisse.
- 9 Conferens multa ecclesia post fundationem dicitur benefactor: nec patronatum acquirit: nisi ecclesia fuisset fundata sine dote.

Perlatum. Propter discordiam patronorum cessat ecclesia à diuisionis: tolluntur inde reliquiæ: & hostia clauduntur. hoc dicit cum se. & duo facit. primò prohibet ecclesiam inter patronos diuidi. secundò ponit, quid facere debet episcopus: cū patroni non ordinent ecclesiam. secunda ibi: [& si simultates.] ¶ Not. primò qd ius patronatus transit ad heredes. qualiter autem accipiatur hic heres an pro filijs: an descendētibus tantum: an etiam pro extraneis institutis in testamento. no. Io. And. j. eod. c. fi. lib. 6. ad fi. magnæ glo. & quid si filius abstinuit ab hereditate paterna: an habebit ius patronatus. dicam statim. ¶ Secundò not. quod licet non habeat locum hereditaria successio. 8. q. j. c. apostolica. tamen in iure patronatus locum habet. quia participat de temporalitate in pluribus, vt s. de iudi. c. quanto. & de re iud. c. cū Bertoldus. ¶ Tertiò not. qd istud ius, quod habent heredes in ecclesia non diuiditur inter eos. & aduerte, qa istud dictum exponitur pluribus modis. primò, quod ecclesia non diuiditur inter patronos. hoc est, quod quilibet accipiat in ea partem. Pet. & Ab. exponunt, ecclesia, non pro corpore ecclesiæ: sed pro suis rebus, & possessionibus. quas nō possunt patroni diuidere inter se: cum eorum ius sit limitatum, & vltra non debent intendere. c. 1. de sepul. Host. exponit, ecclesia, i. ius patronatus: quod inter patronos diuidi non debet, per rationem, quam reddit glo. magna in princ. Et illud est verum, qd est vna ecclesia, vbi pluribus heredibus vendicat. si autem essent plures ecclesiæ, bene possent conuenire plures heredes: vt vnus in vna, alius in alia præfaret: sicut vāleret conuentio, quod in eadem ecclesia alternis temporibus præfarent, vt d. c. fin. j. eo. in cle. vt sic de rebus ad tēpus licitè arguatur. vt l. miles ita heredem. §. & quia diximus ff. de testa. mili. si tamen facta tali diuisione vnus iporum siue liberis decesserit, ius patronatus redibit ad fratrem. s. de assigna. li. §. vlti. secundū Vin. quod posset esse verum, si diceremus ius patronatus non transire ad heredes extraneos: sed cum illud ius sit transmissibile ad omnes heredes: quid voluerit Vin. quod ad fratrem transeat, non video. Iure eū (vt dixi) non transmissibili an post diuisionem ad fratrem readeat: vel talis portio deficiens ad dominum reuertatur, probabile est dubium, & occurrens sæpe in feudis, emphyteusi, & alijs iuribus non transmissibilibus ad heredes extraneos, quod dic per Bart. in l. si mihi & tibi. ff. de ver. obl. ¶ Quatò not. qd quid iuris fieri debeat, cum debentes rectorem ecclesiæ eligere, sunt discordes. talis enim contentio non debet esse ecclesiæ damnosa: & ideò ad episcopum deuoluit prouidendi ptās. simile dicimus, si ille, qui debet eligere, hoc facere negligat. nam ad alium deuoluitur eligendi ptās, vt l. cum quidam. de leg. 2. videtur enim hoc regulare, vt vbi plures discordantia p iudiciū alteri is, iudex debeat se interponere, & quandoq; vnum alteri præferre. vt l. quod si plures. de admittu. & de accu. c. si plures. cum si vbi cum plures concurrunt, iudex eligit alterum idoneiorem. quare ergo non ita hic dicas, quod facultas prosecutionis iuris pluribus pariter debiti (ex quo applicetur commodum prosequenti) ex personæ idoneitate non pendet. C. de le. l. fin. & l. quoties. de vlufr. & l. 3. §. si ad plures. de sepul. vio. & l. humilmodi. §. quibus ita. de leg. 1. In prosecutione verò officij, vel iuris publicij ratio idoneitatis attenditur, vt dicta. j. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. M M M M 2 quod

q. si plures. & l. si plures. praele. ¶ Quinto no. nouum remedium, cum patroni impediunt sacerdotem in ecclesia ministrare. & intellige sacerdotem iam institutum. & sic loquitur iste tex. in ecclesia non vacante: cu. l. pp. patronorum discordias institutus ibi stare non potest: quo casu faciet episcopus, quod hic dicitur, secundum Inno. vel secundum Pe. Hosti. & Ab. loquitur iste tex. in presbytero instituendo: & in ecclesia vacante. quod pbat secundum eos litera [canonicè habeat.] Alii etiam remediis, patronis discordantibus, ut potest eps. f. quia ipse post certum tempus (vbi patroni non concordet) debet ecclesiam ordinare, vt j. c. 3. & illud est remedium ordinarium: sed cum illud propter potentiam patronorum, non potest eps exequi: deuenitur ad illud, cum deficiente brachio seculari, non habet ultra quid faciat, nisi recurrere ad Papam, qui debet cõbus oppressis subuenire. 2. q. 6. c. ad Romanam.

¶ Sed incidenter queritur, nunquid j. patronis discordantibus, ante lapsum tempus eis praefixum poterit episcopus uti isto remedio. & c. f. dicit Io. An. quod de mente Inno. videtur esse, q. infra tempora concessa patronis non vtetur istis remediis: postea vero omni tempore uti poterit. & credo hoc verum. vt dilatione iure pendente, quae patronis est indulta, episcopus nihil debeat innovare: nisi vt ecclesiae seruiat interim in diuinis. cap. peruenit. de app. ¶ Querit glo. dicitur hic, quod ius patronatus quod ad effectum praesentationis est indiuisibile, vt inter haeredes. ¶ sed quid dices, quod ad alios effectus, puta alimtorum, & aliorum, de quibus. j. c. nobis. dicit glo. quod apud vnumquemq; haeredum est insolidum: ita quod pluribus patronis ad paupertatem redactis, ecclesia (si suppetant facultates) tenetur omnibus providere: & hoc ideo, quia ista obligatio est diuidua: sed electio rectoris est indiuidua. & est simile in multis legibus, quod quaedam iura transeunt insolidum ad haeredes, & contra haeredes. quaedam vero diuiduntur per l. 1. 2. tab. quod dic, vt plenè legitur, & not. in l. eadem. §. Cato. ff. de ver. ob. per Bart. in l. stipulationes non diuiduntur. ver. Celsus. eo. ti. per eundem. & ex materia praedictarum. ll. possit inuestigari de isto iure patronatus, in quibus sit diuisibile, & in quibus non. Et praedicta habent locum in haeredibus patronorum; idem in ipsis principalibus patronis est dicendum, si a principio sint plures.

¶ Secundò quæro post Io. An. j. an ius diuidatur inter haeredes æqualiter: vel pro portionibus haereditariis: vel in stirpes, non in capita. & idem potest queri in principalibus fundatoribus, & patronis, si forte vnus plus in dote contulit, q. alius: an habebit maiorem vocem. rñ. dicunt quidam in haeredibus institutis in partibus inæqualibus, q. sicut in electionibus ratione dignitatis quis habet duas, vel plures voces, vt patet in his quæ no. de conce. p. c. post ulastis. ita inter patronos videtur dicendum, vt habens maiorem partem haereditatis, hæat pinguiorè vocem in pntando, sñ Inno. ad hoc. ff. de pac. l. maiores. Hosti. tenet contrarium. f. vt tantam vocem habeat vnus, quantam alius. dixit tñ artedenda merita psonarum. sicut & in electionibus. §. de elec. c. dudum. & in testibus. §. de test. c. in nra. ¶ quod ad aliud dubium an succedant in capita: an in stirpes, est hodie expeditum, q. i. stirpes. vt si plures. §. succedant. habeatur loco vnus. ff. de condi. & de. l. cui fundus. & ista opi. hodie approbatur. quod plenè prosequere, vt in dicta cle. fi. e. ti. vbi Io. An. melius visum fuisse statui, q. in capita succederent, pp. magnam intricacionem, q. ex successione in stirpes potest contingere ex deriuacione plurium successionum, tempore pcedente. dic vt ibi plenè per eum. & 16. q. 7. si plures. vbi de hoc similiter est expedita ibi alia qstio gl. an possint conuenire, vt pntent alternis vicibus. ¶ Tertiò qro: j. qualiter acqratur ius patronatus b in ecclesia, hoc est in esse producat, & nascatur. Io. An. exprimit tres modos. primò constructione ecclesiae. 16. q. 7. c. monasteria. ecclesiae dotacione. e. q. c. filiis. territorii ad ecclesiam fundandam collacione. 18. q. 2. c. abbatem. istorum. n. quilibet rectè

appellatur patronus. quia sicut pater filium: ita patronus re. ecclesiam de non esse producit ad esse. Non. n. pot fieri ecclesia sine fundo, & sine ædificatione: nec det fieri sine dote. de conse. di. 1. c. nemo. ¶ Sed nunquid requiritur, vt qs sit patronus, q. dederit sufficientè dotè: vel satis sit aliquid dedisse. Io. v. dicere, q. expedit, q. dederit sufficientem dotem. 16. q. 7. c. quicunq; Io. An. credit Io. intellexisse, cum vnus solus est, qui dotat. & facit quod no. 63. di. in summa. Inno. & Host. dicunt, q. si est de illis, q. posuerunt in dotè, satis sit. p quibus facit illud Mar. 12. & Matthai. 22. de vidua, & opariis vineæ. Et aduertendum, sñ Io. An. q. vt illud ius acquiratur donatione rerum, sine collatione ecclesiae construendæ requiritur expressio, & intentio, q. noie dotis tradat. nam si ante fundacionem aliquid daret et magnum: sed non p dote, non acquireret patronatum. qd acqratur constructione, dotacione, & territorii collacione, vt dixi. f. ille ergo, qui post fundacionem multa conferret, dr benefactor: nec patronatum acquirat, nisi fortè ecclesia fuisset fundata sine dote. nam licet construi non debuerit: tñ si quis eam postea velit dotare, acquirat patronatum, si hoc faciat de cõsensu episcopi. facit quod no. j. e. c. quoniam. & hoc est verum, qn a fundatore, vel consecratore non potest dos haberi, iuxta no. j. c. 2. cum sicut. quid de illo, qui ecclesiam dirutam reædificat: vel per partes reficit: vel reparat, no. j. c. 3.

ADDITIONES.

- a ¶ Non diuiditur. Adde Bal. in l. cum secundum. C. de fideicom. Card. in cle. fi. 1. q. de præben. Alex. in l. a Titio. in fi. de ver. ob.
- b ¶ Ius patronatus. qualiter ius patronatus queratur, vide Io. de Turre Cremata. in e. pi. mentis. 16. q. 7.

S U M M A E.

- 1 Episcopus an possit exsecrare locum sacrum.
- 2 Consecratio ecclesiae, vel altaris non consistit in reliquijs, quæ sunt extra altare.

¶ Quæcunq; Summatum est. §. c. proximo. nec indiget diuisione. ¶ No. remedium diuersum a cap. pcedenti, & ab alio. j. cap. proximo. contra rebelles ergo, & p iudicium alijs inferentes variis remediis est vtendum, vt §. vt lite non cõtest. c. quoniam frequenter. §. in alijs. ¶ Sed no. argumentum sñ Inn. p. id, qd hic dr, q. det eps reliquias remouere. arguebat n. ex hoc Vin. ¶ q. eps possit exsecrare locum sacrum. cum. n. res sacra tollitur de loco, remanet locus profanus. ff. de reru di. l. sacra. C. de reli. & sumpt. fu. l. 1. §. si quis eo aio. argu. contra. j. de reg. iuris. c. qd semel Deo. dicit Io. An. ¶ q. cõsecratio ecclesie, vel altaris non cõsistit in reliquijs: q. sunt extra altare. motio ergo illarum non inducit exsecratione. qd dic, vt j. de cõse. ec. vel alta. c. 1. & p totu. & de illis extra altare intelligitur illud. c. non de illis, quæ sunt in altari. secundum Ber.

S U M M A E.

- 1 Ius patronatus competens laicis in ecclesijs procedit ex quadam tolerantia Papæ.
- 2 Ecclesia vna debet esse vnus sacerdotis.
- 3 Pars maior sequenda est in iure pluribus competente.
- 4 Episcopus si non potest ordinare ecclesiam de presentato a maiori parte, debet ipse eam ordinare.
- 5 Quæstione pendente inter patronos super proprietate iuris presentati, neuter presentare potest, si nullus est in quasi possessione.
- 6 Reficiens, siue reparans ecclesiam collabantem an ex ipsa refectioe acquirat ius patronatus.
- 7 Ius patronatus an amittatur, destructo edificio.
- 8 Plurimorum presentatio quomodo intelligatur.
- 9 Patronus vnus potest presentare alium compatronum.

Patronus

- o1 Patronus vnus non potest presentacionem alterius patroni rescindere ratione contemptus.
- 11 Ecclesia duo si litigant super iure eligendi: an post tempus, causa non decisa, possit episcopus, siue superior providere: & quanto tempore debeat expectare.

¶ Quoniam Si patroni discordat, ille presentatur, si sit idoneus, q. plurium patronoru voces habuit. si hoc sine scandalo esse non potest: vel patroni intra tempus debitum non presentant, eps ordinabit ecclesiam. & diuide in duas partes. primò ponit abusum patronoru, qui fuit cõstõnis causa. In secunda cõstitutione. secunda ibi pnti ¶ secunda subdiuide in tres. secunda ibi [si autem] tertia ibi [sed ad ipsam.] No. primò, j. q. ius patronatus competens laicis in ecclesijs procedit ex quadam tolerantia Papæ. quod patet ex tex. dum dicit [hucusq; sustinuit.] & in hoc est gratia, siue tolerantia. quia laici iura spi ritualia, vel annexa spiritualibus possidere, & tractare non possunt. §. de iudi. c. decernimus. Item ecclesiae cu suis dotibus sub eporu potestate, & ordinatione cõsistere debet. 10. q. 1. c. nouerint. & c. decretu. q. quide ordinatione pp ius patronatus laici non est libera, vt deberet. & sic patet, q. tale ius procedit ex gratia: & contra iuris regulas in eodem iure laici sustentur. & per hoc infert Host. q. Papa posset tales ecclesias conferre: sed hoc non facit. quia non expedit: ne per hoc laici retrahantur ab ecclesiarum constructione. de quo.

2 j. c. cu dilectus. ¶ Secundò not. j. q. vna ecclesia debet esse vnus sacerdotis. concor. §. de præben. c. cu no ignores. vbi vi deas qualiter hoc debeat intelligi. similiter vna vxor vnus viri. 2. i. q. 2. c. sicut. & ista æquiparatio est bona matrimonij carnalis, & spiritualis, vt §. de trãsa. c. inter. ¶ Tertiò no. j. q. in iure pluribus competente sequenda est maior pars. & loquitur iste tex. cu aliquid cõpetit pluribus, vt priuatis: & cum cõpetit vt singulis, non vt Capitulo: & sic non deberet stari maiori parti in praediciu alioru, vt l. per fundum. ff. de serui. tu. præ. Sed dic fortè speciale fauore ecclesie: quæ non debet diu vacare, vt c. 2. de conce. præben. sicut fauore liberationis statur maiori parti in iure: quod cõpetit pluribus vt priuatis, vt l. fi. C. qui bo. ce. pos. & l. maiores. vel hoc ipso discordia redundat in damnum iuris publici, qd in sacris consistit, vt l. 1. ff. de iusti. & iure. ideo statur maiori parti: quia non de eoru priuato iure cõtenditur: ideo iudex, ipsis discordantibus, interponit partes suas: sicut cu plures inter se litigant super tutelæ fatidacione, vt l. quod si plures. ff. de te. tu. In iure aut, quod cõpetit pluribus vt collegio, vel vniuersitati certu est, q. statur maiori, vt §. de cõsti. c. cum oes. facit qd not. §. de his, quæ fi. a ma. par. ca. c. fi. vtrum aut in presentacione facta de pluribus, & a pluribus fiet collatio zeli ad zelum. meriti ad meritum: sicut dici consueuit in electione. §. de elec. c. quia pp. & c. ecclesia nostra. dic, vt in gl. 3. & §. de offi. custo. c. 2. ¶ Quartò not. in ver. si aut. j. q. si propter scandalum non potest eps ordinare ecclesiam de presentato a maiori parte: ipse debet ecclesiam ordinare. quod intelligo, si ipse possit sine scandalo ordinare: vel abstineat. quia eadè ratio remanet: sed recurret ad remedia. §. c. 1. & c. 2. Item intelligas, q. eps isto casu ordinet post quatuor menses, si prius non poterant concordare, sicut expedit in casu verfi. & id ipsum. vbi non de vnico presentando: sed de iure patronatus litigant. & collige argumentu ex isto tex. q. si est discordia inter litigatores in formatione puncti mittendi ad cõsiliu sapientis, iudex formare debet, ar. 63. di. ca. fi. ff. qui satisfda. co. l. de die. de iure iuran. l. iusiu. §. si de qualitate. ¶ Quintò nota, j. q. pendente quæstione inter patronos super proprietate iuris presentandi, neuter presentare potest. quod intellige, qn neuter est in quasi possessione iuris patronatus: alias ad ipsum spectaret presentatio vt j. c. cõsultationibus. ¶ Sextò not. q. patroni habent quatuor menses ad presentandū: qui-

bus elapsis, episcopus providebit ecclesie. quod intellige in patronis laicis. clerici enim ius patronatus habent, habent semestris tps. quod dic, vt j. c. ea te. & tps istud videtur currere, et pendere lite, vt hic quod intellige, si est quæstio de prioritate: si autem est quæstio de idoneitate presentati: dicit Io. And. q. post facta presentacionem licet discordent, hæc iura non habent locu: quæ solum loquuntur, cum de iure patronatus quæstio emerferit: non qn inter presentatos fuit quæstio. ad hoc quod not. Io. An. §. de offi. or. c. cum nos. vbi etiã no. quid iuris, cum est quæstio inter epm, & patronu. de quo: j. eo. c. eam te. ¶ Venio ad q. & primò quæro. tex. loquitur in fundatoribus, quos innuit habere ius patronatus. sicut habebat, vt dixi. §. c. 1. ¶ Nunquid ergo, j. si quis refecit, siue reparauit ecclesiam collabantem, ex tali reparatione acquirat ius patronatus. glo. tñ q. non, sñ Lau. & idem Inn. & hoc est verum, qn per partes reficeret hodie parietes: post aliquod tps rector: & alio tempore fundamentum. res enim sic per partes refecta (etiam si ex pristina materia nil supersit) eadem censetur, vt l. quod in rerum. §. fi. ff. de le. 1. Si verò ecclesiam funditus diruta alius reconstrueret etiã de eadem materia, si cu auctoritate epi hoc facit, ius patronatus acquirat. ff. de vsu. l. usufructuarius. & est expressum in Aut. vt nul. adi. ora. §. 1. col. 5. prior aut patronus, destructo funditus ædificio, bene perdit ius patronatus. æquum tñ esset, sñ Host. q. si extraneus eam reædificare voluerit: anteq. eps ei consentiat, an tiquum patronum super hoc moneat: ipsum cuiuslibet extraneum præferat, ar. de his, quæ fi. a præ. c. cum apostolica. & de loca. c. potuit. & hoc quod dixi, j. q. destructo ædificio, amittatur ius patronatus, intellige respectu fundatoris, no respectu dantis dotem, si alius dotauit, non qui construxit: remanet enim dotans patronus, etiã ecclesia diruta, & ab alio reconstrueta. si verò dos data casmate, vel aliter periret: tunc ille dotans perderet patronatum, & alius acgreret, qui dotaret, subaudi consentiente epi: & ex æquitate dotantè primu primitus requirent, vt in fundatore dictum est. vide qd no. in Spec. eo. tit. in fi. vbi qrit, nunqd patronus monasterij desolati, & pp hoc alteri monasterio vniti sit patronus secundi. ¶ Secundò quæro. dr in illo c. q. illa pntatio est admittenda, q. maioribus iuuat meritis, & plurimoru & c. ¶ an illud [plurimoru.] intelligat respectu oium patronoru: vel solu respectu alioru, q. ab alijs pntati sūt. pone, septè sunt patroni, tres presentant vnū, duo aliū, & alij duo aliū. pntatus a pluribus hæc maiorem partem respectu duoru alioru: sed non habet maiore partem oium patronoru. vñ, q. talis pntatio a tribus facta non valeat, quia vñ fienda a maiori parte oium. de elec. c. ecclesia. 1. Io. An. tenet hic, q. sufficit, q. pntatus habeat maiore partem patronoru, non oium: sed respectu alioru, qui ab alijs presentant. Non ob. c. ecclesia. quod loquitur in electione, q. fit ab alijs quibus vt a collegio. hic verò fit a pluribus vt singulis. & ex hoc resultant duæ aliæ dñæ: vna est, j. q. vnus patronus potest presentare aliū cõpatronu: sed vnus ex duobus debentibus eligere vt collegiu non potest aliū eligere. facit quod not. j. c. p. vñ. & in regula in toto. de reg. iur. li. 6. alia differetia est: j. q. a patroni possunt quos voluerint separatim presentare, vnus vnū hodie, alter aliū cras. & sic de singulis. secus in debentibus eligere vt collegiu: quia debent in vnū conuenire. qd dic, vt in c. quia pp. §. de elec. & ex hoc et patet. ¶ q. vnus non potest presentacionem alterius rescindere ratione contemptus. quod secus esset in electione. §. de elec. c. q. sicut. & de præben. c. cum in ecclesijs. lib. 6. facit quod no. j. de regu. c. beneficiu. li. 6. in fi. gl. magna. sed praedicta decisioni duo obstat. primò quod no. §. c. 1. vbi glo. dicit, q. ius patronatus apud vnumquemque heredem ita est insolidum quod ad presentacionem: ita q. apud nullum est. ergo ab vno facta presentatio nulla. sed dic, q. apud nullu est quod ad hoc, vt eius presentatio fortiatu effectum. qd si contingeret, esset penes eum insolidu: quia esset tunc melior conditio occupatis, vt j. de præbe. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. M M M M 3 c. fi. a

c. si a sede. lib. 6. sed est apud quolibet insolidū quod ad hoc, vt presentare possit que voluerit, & si ab alijs discordabit, fiat vt dicitur in isto c. secundō obstat predicta opinioni qd habetur in cle. fi. j. eo. vbi heredes plures vnius patroni habent vnicam vocē. ergo non videntur ipsam posse diuidere, sic seorsum presentando. sed dic, qd quilibet illius vocis habet partem suā: sicut si vnics fuisset patronus, sū Io. An. Et per predicta habes bonas differentias: an cōpetat aliquid pluribus, vt singulis: an vt vniuersis: quibus adde, quod no. in d. c. cum omnes. de consti. & c. bonz. 2. de postu. per Inno. vbi videas. ¶ Tertiō quzro. rex. iste limitat tēpus. j. quod. si qd inter patronos super iure patronatus exorta non fuerit diffinita, eps debet ecclesie providere de rectore. † quid ergo, si non patroni, sed duz ecclesie litigant super iure eligendi. pone exēplum in c. cū dilectus. s. de consue. an post tēpus, causa non decisa. possit eps, siue superior providere. & quanto tpe debeat expectare: videtur, quod debeat expectare vsq; ad finē trium, vel sex mensium, intra quod tēpus debet vacātibz ecclesijs prouideri, vt in c. ne pro defectu. de elec. & c. 2. de concess. praben. videtur. n. eadē aequitas restringendi tēpora illis, qui prætendunt ius eligendi: sicut illis, qui prætendunt ius presentandi: vt. f. ecclesie non diu vacent, vt c. quā fit. de elec. lib. 6. ergo idē ius est statuendū. vt l. illud. ff. ad l. Aquil. In contrarium facit, quia tpa ad eligendū prætixa curunt negligentibus tm, vt c. quia diuersitate. de concess. praben. sed nō pōt dici negligens, qui agit, vt l. cōtra maiorē. C. de inoffi. test. primam partē tenet Io. An. quia in hoc casu non est expressum, qd superior debeat prouideri, qn de iure eligendi qd vertitur, & diffinitio nimium protelatur: non ergo deuoluetur, ex quō non est expressum, maximē in episcopatibus. j. de elec. c. quamquā. lib. 6. imō pro hoc vī face-re. c. 2. de testi. & videmus de facto seruari contrarium: videlicet cum duo, vel plures litigant super iure eligendi: siue de electione facta inter aliquos mouetur quzstio, interdū per triennium causa prorogatur: nec tñ prouidetur ecclesijs, secundū Host. qui tñ fatetur, qd in hac materia occurrēdū, & statuendū est: qd si non esset qstio diffinita infra certū tēpus, superior prouideret, ar. de ap. c. oblatz. ¶ Oppo. hic Papa statuit, vt per quatuor mēses expectetur finis quzstionis, & postea eps prouideat: sed contra hoc op. & vī, qd debet expectare sex mensibus, vt j. c. eam te. fo. hic loquitur, cum illi, qui litigant, sunt laici: ibi, cum sunt clerici, sū Host. Inno. dicit, qd illud, quod dicitur hic de quatuor mensibus, locum habet, quando de ipso iure patronatus est discordia: sed si de ipso iure patronatus non est discordia: sed de persona, in quam concordare non possunt, expectantur sex menses, vt ibi. & s. de concess. praben. c. 2.

S V M M A E.

- 1 Patronus non potest aliquem ponere in ecclesia sine auctoritate episcopi.
- 2 Bona & possessiones ecclesie non debent voluntate erogari.
- 3 Clerici debent communionem priuari, qui se passim sunt per laicos inuestiri.
- 4 Pœna crescit, crescente contumacia.

Praterea. Excommunicantur patroni laici, qui ecclesias instituunt, & clerici, qui institutionem laicorum recipiunt, cōione priuentur. diuiditur in duas partes. secunda ibi [clericus.] primō ponit duos patronorū excessus, quos eadē pœna puniri iubet. secū dus ibi [possessiones.] In secunda clericos puniri iubet a laicis recipientes ecclesias. In secūda crescente cōtumacia, iubet pœnā augeri. secunda ibi [& si.] ¶ No. primō, † qd patronus non pōt aliqū ponere in ecclesia sine auctoritate episcopi: nec e contrario eps sine eo. debent ergo concurrere, & al-

ter sine altero nihil agit. simile in l. si quis mihi bona. §. iussum. de acqui. herede. presentatio. n. se habere videtur ad institutionem: sicut iussum ad aditionem. & sic sunt diuersa iura: sicut etiā ius emphyteutæ. quod non pōt transferri in alterū, irrequisito dño, vt c. potuit. de loca. & inter patronū, & filiā respectu dotis. vt l. 2. ff. so. ma. & l. seq. ¶ Secundō no. † qd bona, & possessiones ecclesie non debēt voluntate erogari: quia ius suū est limitatum. & vltra prætumēdo, delinquitur vt hic. facit quod no. s. de offi. or. c. cum vos. & j. c. nobis. ¶ Tertiō no. † qd clerici debent cōione priuari, qui se passim sunt per laicos inuestiri. & non intelligas, qd ipso iure sit suspensus: sed per sententiā. quod probat verbū, priuetur, vt no. s. de fo. cōpet. c. si diligenti. nam nec laici sunt excōicati, qui tales insti tuunt: sed excōicandi, vt hic. dū dicit [decernimus feriēdos] & c. vt ergo agentes, & consentientes simili pœna puniantur. de vtriusque intellige per sententiā. quod tenēt hic Bar. Tan. ¶ Go. & Host. ¶ Quartō no. in ver. & si prætiterit. † qd crescen te contumacia, crescit pœna. 2. concor. s. vt lite non cōtest. c. qm. & si nec se correxerit, tradatur curiæ seculari, vt s. de iudi. c. cum non ab homine. sū Io. An. augmentū ergo, & perseuerantia in eodē delicto vī in quolibet delicto sufficere ad traditionem faciendā iudici seculari: licēt in quibusdam delictis non exigatur perseuerantia: sed lata sententia statim fiat, quod dic, vt j. de hereti. c. ad abolendam. in glo. tribus. & dixi s. de iudi. c. cum nō ab homine. ¶ Quintō no. qd illud, quod dicit rex. de inuestitura in ecclesijs non fienda per laicos, dicit Io. An. qd in quibusdam locis est de cōsuetudine, qd laici dent inuesturas. quod pōt esse, si Papa approbat. 63. dist. c. Agatho. & c. in synodo. alijs non vī. vt j. c. proximi. & vide quod no. Io. An. de praben. c. 2. lib. 6.

A D D I T I O.

1 Quod crescente contumacia, crescit pœna. Adde Specu. de senten. §. 6. ver. verum. & in titu. de contu. §. 4. gl. in c. honoratus. 74. dist.

S V M M A E.

- 1 Presentatio sola patroni non tribuit aliquod ius presentato: nisi se quatur admissio.
- 2 Secundus presentatus, & admissus, præsertur primo presentato nō admissio: nec etiam repulso.
- 3 Patronus potest ante admissionem episcopi variare, & recedere a prima presentatione, alium presentando.
- 4 Possessio, siue traditio possessionis videtur incommutabiliter titulum confirmare.
- 5 Impedimentum non præsstat, quod de iure non sortitur effectum.
- 6 Concessionem ecclesiarum factam a laicis sunt nullæ.
- 7 Verba instrumenti possunt concipi in prima, & in tertia persona.
- 8 Instrumentum si facit mentionem de aliquo per verba præsertiti temporis: an illud videatur actum, siue gestum tempore instrumenti: an dudum ante ipsum instrumentum.

Quod autem. Si patronus laicus successiuē presentauit duos: & secundus est ab epō institutus, valet institutio. secundō dicit, qd patronus ecclesiarum clerico, vel ecclesie sine consensu episcopi donare non pōt. & diuiditur in duas partes. secunda ibi. [de cetero.] ¶ Nota primō † qd sola presentatio patroni non tribuit aliquod ius presentato, nisi sequatur admissio: sicut nec nominatio, nisi sequatur electio. s. de elec. c. qd sicut. ¶ Secundō no. † qd secundus presentatus, & admissus præsertur primo solūmodo presentato, non admissio, nec etiā repulso: vt maior sit dubitatio, & ex hoc patet, qd plus firmatur titulus presentati collatione praelati, quā presentatione patroni. de offic. le. c. dilectus. ¶ Tertiō collige, † qd patronus pōt ante admissionē episcopi variare, & recedere a prima presentatione, aliū presentando. quod intellige in patrono laico: non in clerico, vt j. c. cū aut. & intelligo, qd presentare pōt aliū intra 4. menses: postea nō crederem,

crederem, qd posset variare. ar. l. bonorū. ff. rem ra. ha. episcopus verō ad conferendū, & inuestiendū in ecclesia presentatū credo, qd habeat tēpus suū. f. sex mensium. s. de concess. praben. c. 2. & hoc tps vtrū incipiat ante presentatiōne patroni, vel demum post: videtur qd post. quia ante cōferre non pōt, ergo tanquā impedito, vt c. quia diuersitatem. de concess. praben. contrarium credo. f. vt tēpora patronis prætixa cum semestri, quod datur episcopo, confundantur: nisi ponas, qd clericus, cui dantur sex menses, vltima die termini presentauerit: vel tam tardē, qd non restat restat epō ad inquirendum de idoneitate presentati: si vtrū restat, credo, qd fiat confusio temporum, vt prætixi. facit l. 2. §. fin. & l. seq. de adul. & quod nota. in cle. 1. de magi. & ca. cū in cunctis. de elec. ¶ Quartō no. † qd in beneficijs possessio, siue traditio ipsius possessionis videtur incommutabiliter titulum cōfirmare: sicut in rebus profanis, in quibus habenti solū titulū primo præsertur secundus, licēt posterior tempore, habens titulū, & traditio nem, vt l. quoties. C. de rei ven. Sed caue: quia in beneficijs beneficiorum traditio non auget effectū tituli præteditis: imō ille est in beneficio potior, qui primō titulū consecutus est: & sine traditione transfertur dñum, vt c. si tibi absenti. de prabē. lib. 6. & c. eū qui. eo. tit. & quod no. Inuo. s. de praben. c. inter cetera. Non ob. iste tex. qui præsertit secundū habentē titulū, & possessionē primo. quia intelligitur in primo non habēte titulū efficacem: puta ex sola patroni presentatiōne. si aut talis presentatio fuisse recepta per epm: nō præserrē tūc sū presentatū et admissum, & possessionē adeptū. arg. huius. c. ibi [non fuerit ab epō admissus.] & c. qd si fuerit admissus, secus esset. & ibi. [qm anteq] & c. & de materia, qd est gnalis, vbi. f. est melior cōditio possidētis, dic vt j. de reg. iur. c. in pari. lib. 6. p. Io. An. ¶ Quintō no. Io. An. ex hoc rñ. † qd non præsstat impedimentū, quod de iure non sortitur effectū: vnde si quis sine causa in possessione inductus expellatur, expulso non tenetur ei ex illo edic. ne vis fiat ei. vt l. 1. §. hęc verba. ff. ne vis fiat ei. ¶ Sextō no. in §. de ceteris. † qd cōcessionem ecclesiarū factā a laicis sunt nullæ. & si intelligis de ecclesijs, in quibus non habent ius patronatus, est certum. j. c. illud. & rō hic in fi. [quia pro nō dato] & c. est recta, & propria. si aut intelligis de proprijs, in quibus habent ius patronatus: vtrū tunc per ista verba videatur eū concessisse. Vin. qd sic. quia ipsum donare intendebat. Phi. dicit, qd etiam nihil agit, vt hic: quia ecclesiam intēdebat cōferre, & nō ius patronatus: cuius dictum sequor, si constat de tali intentione. si aut de ea nō cōstat, sequor Vin. vt sic videatur voluisse in dubio transferre ius, quod habet, si verbis proprijs vteretur, ar. l. si domus. §. fi. de leg. 1. & l. qui tabernam. de pigno. ¶ Septimō no. qd verba instrumenti quę sunt cōcepta in prima persona: quę in tertia, vt s. de conuer. coniuga. c. dudum. Item quę concipiuntur per verba presentis temporis: quādoque per verba prætiteri temporis. Sed hoc casu qd ba prætiteri tps, a videatur gestū, & actū tpe instrumenti: an dudū an instrumentū ipsum. & videt, qd dudū ante ipsū verba hoc sonent, quę ad pteritum referuntur: vt concessi, dedi, & similia, contrariū credo, si illud, de quo instrū facit mentionem, tūc, & in illo loco potuit celebrari: alijs non, vt no. Bar. in l. sciendū. de verb. obl. & l. post dotem. ff. sol. mat. per Bal. & Bar. vbi format istam q. pater, qui dat dotē pro filia, pōt tpe dationis stipulari sibi: sed hoc non pōt ex interuallo, cum sit effecta cōis patris, & filia, vt l. quoties. §. ceterum. ff. sol. mat. pone ergo, qd in instrumento dicitur, qd maritus fuit cōfessus se habuisse, & recepisse dotē a pte vxoris: & promissio de restituendo patri dotem non tenet: quia facta est tpe instrū, & dos fuit ante recepta a marito: cū confiteatur in instrū se habuisse, & recepisse: & sic instrū præteditis numeratio. ergo pater nō potuit stipulari sibi ex interuallo. ipsi te-

nent contrarium in d. l. post dotē. & l. si ita stipula. §. Chryso gonus. de verb. obl. per Bar. & vide quod not. in l. minus instrūctus de acqui. pos. & l. prætixa. ff. tit. & c. qm contra falsam. de pba. per Inno. ¶ Oppo. & videtur, qd valeat datio facta ab illo, qui dare non pōt, vt j. eo. c. circa. sol. ibi loquitur, cū datur beneficium in proprietate, donatione, vel alio titulo habili: quo casu titulus inualidus pōt qnq; pscriptiōne roborari: hic loquitur cum datur in titulum. quo casu habens titulum non canonicum vilo tempore non præscribit, vt in c. 1. de reg. iur. lib. 6. ad quod vide quod not. Inno. j. de eo, qui fur. or. susce. c. innotuit.

A D D I T I O.

1 Præteriti temporis. Adde l. 1. c. de fi. instrū. & iure hactē fil. Bal. in c. 1. §. notandum. qui. feu. dare poss. Bar. & Alex. in l. prætixa. de acqui. pos. & per verba personæ primæ sicut & tertiæ. Bal. in §. sup. alleg. & in l. qui nō militabat. de testa. mili. & in Auchen. si quando. C. de non num. pec. Bar. all. l. prætixa.

S V M M A E.

- 1 Pater non potest querere filijs ius patronatus.
- 2 Patronus an possit presentare filium.
- 3 Ius patronatus, quo emptor priuatur, cui applicetur.
- 4 Pœna statuta in altero correlatiuorum, intelligitur repetita in reliquo.

Quia clerici. Nō indiget summario, nec diuisione: allegatur tñ ista Decre. qd ius patronatus vendi non potest. sed non loquitur sic prætise tex. sed cum ius patronatus emittur ad hūc finem, vt filij, vel nepotes & c. quod videbatur simoniaciū. ¶ Not. primō † qd pater non potest querere filijs ius patronatus. vtrū autē remouere debeat, seruato iuris ordine, vel de facto. videtur, qd seruato iuris ordine, quātūcūque prætise Papa præticipiat. vt c. super eo. de offi. dele. & c. cām quę. de rescrip. In contrariū facit verbū, spoliando. qd sonat in malum, & in actum violentum: priuatio verō in actum iudiciale, secūdū Goff. facit quod no. Io. An. de restitu. spo. c. conuerente. vel dicit ipse, qd idē dicit [spoliando] quia ex quō aliquis contra inhibitionē epī talia facit, non ordinatur iudicium contra ipsum, sed sicut de facto processit: sic de facto (tñ per iudicem) pcederet contra eū. & idē non dicitur priuari: sed spoliari, vt hic. & s. de pac. c. cum clerici. & qd no. s. de cle. non resi. c. ex tua. in nouella. alleg. ad hoc quod no. in l. si minor. ff. de euic. & quod no. Io. An. j. de simo. c. licēt Heli. ¶ Querit gl. † an patronus possit pntare filium. videtur, qd non: quia eadem persona censetur cum filio. vt c. de insti. & substi. l. pe. sed seipsum pntare nō posset, vt j. eo. c. per vestras. ergo nec filii. & hoc tenent Tan. & Inn. gl. sentit hic, qd sic, cū qua cōcor. Vin. Phi. & Host. Nec ob. ista Decre. quia hoc ius patronatus fuerat illicite acquisitū. ¶ Secūdo quzro. † cui applicabitur istud ius patronatus, quo emptor iste priuatur. arguit gl. qd ecclesie, cui ex illicite emptio ne est iniuria irrogata. j. de simo. c. de hoc. glo. in fi. innuit, qd ista pœna spoliationis locum habeat solūmodo in emptore, & non in venditore. & sic remanet penes ipsum venditorem, postq ex translatione non est emptori quzsitum. sed illa rō non videtur bona: † quia pœna statuta in altero correlatiuorum, intelligitur repetita in reliquo, vt l. fi. ff. de accep. & l. fi. de indic. vidu. melius est ergo dicere, qd applicetur ecclesie, vt prætixi. quod tenet Archi. 2. q. 1. c. qui fludet. si autem ipsa ecclesia illicite querat: cui tunc applicabitur? dic vt in gl. Io. An. dicit posse distingui: an deliquerit tota ecclesia, necne. iuxta no. de ordi. cog. c. cum dilectus. in tertia glo. de regu. iur. c. delictum.

S V M M A E.

- 1 Abbas potest locare bona monasterij ad firmam.
- 2 Villa concessa ad firmam simpliciter, videtur concessi redditus ecclesie, quę sita est in villa.

- 3 Presentatio facta ante litem motam ab eo, qui possidet ius patronatus, est efficax.
- 4 Presentatus a non patrono, qui putabatur patronus, non remouetur: sed debet illi, qui euicerit, in futurum respondere: & ipsum recognoscere in patronum.
- 5 Possessor non debet priuari commodo possessionis sue, lite pendente.
- 6 Iura merè spiritualia an veniant in concessione villa.
- 7 Decima concessa in feudum an veniant in alienatione villa. & nunc. s.
- 9 Merè temporalia an transferantur cum vniuersitate temporalium.
- 10 Vniuersitas qualiter hic assumatur.
- 11 Vendit aliquis omnia iura, que habet in aliqua villa: cum tamen villa non sit sua: sed habet ibi fundos, & alia iura, & ius patronatus. an per verba predicta veniat in venditione ius patronatus.
- 12 Ius patronatus an veniat sub ista generalitate. vendo omnia bona, que habeo in villa, vel in castro.
- 13 Fundo vendito, an sit vendita ecclesia, que est in fundo.
- 14 Palatio vendito, an censetur vendita capella, que est in palatio: que habet magnos redditus, & est in ea ius patronatus.
- 15 Ius patronatus an transeat, si villa, vel castrum pignoretur.

EXliteris.

Si nō fuerit exceptum ius patronatus transibit cū vniuersitate in eum, in quem transit ipsius vile dñum. & diuiditur in duas. in primā ponitur querela epi. in secunda dantur sibi iudices: & instruntur, quō debeant causam diffinire. secunda ibi [mādamus.] ¶ No. primò, ¶ q abbas potest locare bona monasterij ad firmā. quæ vsque ad quantū tps hodie fieri possit. dic. vt not. j. de reb. ec. non alienan. c. 1. in cle. ¶ Secundò no. q abbatissa appellauit ad archiep̄m. & sic gradatim, vt debuit. 16. q. 7. c. filijs. erat enim iste metropolitanus huius epi. & sic eius iudex. de offi. ordi. c. pastoralis. ¶ Tertiò no. ¶ q concessa villa ad firmam simpliciter videntur concessi redditus ecclesie, quæ est sita in villa. & assumo redditum, id est præsentationem ex dicto iure patronatus prouenientē, vt dicā. j. eo. c. cōsultationibus. ¶ Quartò not. in ver. vel antequam. ¶ q ante litē motam est efficax pñtatio facta ab eo, qui possidet ius patronatus. quia istud ita fundatur, & magis in quasi possessione præsentandi, q̄ in proprietate, vt d. c. cōsultationibus. ¶ Quintò no. ¶ q si ille, qui putabatur patronus, cū nō esset, succubuit in causā, præsentatus ab eo non remouebitur: sed debebit illi, qui euicerit, in futurum rñdere, & ipsum recognoscere in patronum, vt dicam in d. c. cōsultationibus. ¶ Primò quæro. dñ hic, q̄ si iste miles præsentauit ante motā litē: & similiter præsentatus ante admissū fuit ab episcopo, non remouebitur. ¶ quid ergo si lite pendente inter militem, & abbatissam super iure patronatus, vacauit ecclesia: an lite pendente ille, qui ante litē motā patronatū possidebat, poterit præsentare? quidā, q̄ sic. quia lite pendente super aliqua re, non debet possessor priuari commodo possessionis: sed vt pōt, vt prius. 16. q. 4. c. nolimus. 8. q. 1. c. nonne. Alij dicunt, q̄ poterit præsentare: sed præsentatus non debet institui. s. de in inte. restit. c. 2. & s. de elec. c. Cumana. suspendetur ergo institutio, non præsentatio, lite pendente. & istam opi. sequitur hic Ber. primā opi. sequuntur Tan. Vin. & Goff. Inno. Pet. & Abb. Hosti. remittit ad summā. e. tit. §. quod in ius. ver. si verò quæstio. & fe. & j. eo. c. cōsultationibus. Non obft. iste tex. qui innuit à contrario sensu, q̄ si ante litem motā quæstio emerisset, nō debuisset præsentari, nec admitti: quia loquitur, cum de hoc ipso mouebatur quæstio, possideret, vel non. & ita intelligit Io. istam Decre. 3. q. 6. c. hoc quippe. in glo. pen. & ita dicit Io. An. ¶ Secundò quæro. iste tex. ¶ dicit, q̄ concessa villa ad firmam, & ius patronatus venit in concessione. quid in iuribus merè spiritualibus. pone exemplum. alienauit ep̄s villā, vbi habebat ecclesiam, decimas, & alia iura spūalia: an ven-

nient in ista alienatione. quidam dicunt, q̄ nō. & aliud in iure p̄onatus, q̄ in merè spūalibus, s̄m eos: quia illa dēt venire in alienatione vniuersitatis, q̄ p̄nt per laicū possideri, & possi debant dicto tpe. rōnabile em̄ est, q̄ quæ per alienationem possidebātur, transferātur. sed merè spūalia non pōt laicus possidere. s. de iudi. c. decernimus. nō mirū ergo, si nō transeant, arg. de arb. c. p tuas. de offi. deleg. c. super quæstionū. §. si verò duo. est & alia rō. quia ius patronatus est annexū, & connexū t̄palibus: non ergo mirū, si transit rōne connexitatis. sed spiritualia (vt decimæ, & similia) in nullo cōicant tēporalibus: & per consequens nec eis p̄nt connecti, nec cū ip̄orum vniuersitate transire: etiā si dicat laicus. vendo tibi villam cū omnibus suis iuribus. quia spiritualia non sunt iura tēporalibus annexa. ad hoc adducit Io. An. no. per eum. s. de rescrip. c. significauit. dixit Inno. q̄ si ep̄s dixit [vendo, vel dono tibi talem villā meā: & omnia iura, quæ ibi habeo.] nō videtur per ista generalia verba donasse decimas, vel alia iura merè spiritualia. nā illud [& omnia iura] & c. referri nō debet ad ea, quæ sunt penitus alterius iuris, & nature, quàm ea, quæ principaliter transferuntur: ergo si illa dare vult, debet facere rōnem expressam. ad hoc. s. de rescrip. c. sedes. & de offi. leg. c. quod ad translationē. & ista est opi. Inno. quam dicit Host. verā. cum ep̄s donat, vel aliter alienat villam in laicum: vt tunc non transeant cū vniuersitate decimæ, vel ecclesie. ad hoc. s. de deci. c. ad hoc. c. quamuis. & c. prohibemus. secus tñ si donat ecclesie, vel religioso loco: quia tūc omnia iura transeunt. ad hoc de dona. c. cōsultationibus. & c. cum dilectus. in fi. & c. pastor. & ista est opi. Host. & v̄r verior: vt in habentibus symbolū facilius sit transitus. arg. s. de reli. do. c. intra quatuor. & audeo dicere ¶ ex hoc, q̄ si sint decimæ concessæ in feudum ab antiquo (quod s̄m vnam opi. q̄ in istis partibus prædicatur, valet) q̄ laici eas vendunt, & transferunt in alios laicos, prout placet: quod vendita vniuersitate villæ, castri, vel ciuitatis, transibunt istæ decimæ in emptorem: non quod dicā ecclesie accedere, vel annexas esse tēporalibus. sed quia illa, quæ possidētur titulo spūali, veniūt in generali concessione, nisi excipiantur, arg. iurium, quæ al legat hic gl. quarta. quæ incipit. argumentu concessum videri. & c. facit l. si chorus. de leg. 3. ¶ nec est alia rō (cum ep̄s donat loco religioso, vel ecclesie ecclesiam vniuersitatis, villæ, vel castri) vt veniant spūalia: nisi ista, videlicet quia est susceptibilis talis iuris. quæ rō vendicat sibi locū in laicis quō ad decimas antedictas. ¶ Tertiò quæro, quid conuerso ¶ nunquid merè temporalia cum vniuersitate temporalium transferantur. dicit Host. q̄ sic: dummodo ista tēporalia ad transferentem pertineant. ad hoc de rei vendi. l. quæ religio sis. & quod legitur, & no. de rescrip. c. sedes. & de conse. ec. vel alta. c. quod in dubijs. & qui filij sint legi. c. per venerabilem. Illud autem secundū Inno. & Host. certū est, q̄ si sit ius aliquod, habens in se pariter spūalia, & temporalia (sicut est præbenda, quæ qñq; habet possessiones, & decimas) & donetur alicui ecclesie cū suis pertinentijs: hoc casu omnia spūalia, & temporalia simul transferuntur. quia omnia sunt spiritualia, vel spiritualibus annexa, s̄m eos. ¶ Quartò quæro. doctrina omnium gl. & Doct. est, q̄ ius patronatus transibit cum vniuersitate. ¶ qualiter ergo assumatur vniuersitas: vtrū ex generali verborū prolatione: an verò ex alijs verbis, siue vocabulis, per quæ vniuersitas designetur. Nam in iure habemus, q̄ quædam est vniuersitas facti: vt grex, armentū, & similia. Quædam est vniuersitas iuris: vt episcopatus, parochia, & similia. sub talium. n. significatione multa includuntur ex iurisdictione, vt patet ex his, quæ dixi. s. de reli. do. c. cum venerabilem. Rñ. Io. An. post Doct. hoc vocabulū, vniuersitas, qualiter intelligatur in materia, in qua sumus per aliquas quæstiones. ¶ Quæro ergo: ¶ si quis vendit omnia iura, quæ habet in aliqua villa: cum tñ villa non sit sua: sed habet ibi fundos, & alia iura, & ius patronatus: an per verba prædicta

prædicta veniet in venditione ius patronatus. Inno. q̄ non. quia est necesse, secundū eum, ad hoc vt transeat, vt res talis sit, quæ etiam sine expressione vniuersitatis illud contineat: sicut villa, & castrum: quæ in se continent iurisdictionē, honorem, districtum, & ius patronatus. ad hoc. ff. de verb. sign. l. pupillus. §. territorium. sola ergo expressio verbi, vniuersitas, ad denotandū vniuersitatem non sufficit: aliàs sequeretur, q̄ habens solum ius patronatus, illud venderet, hoc modo dicendo [vendo omnia mea iura, quæ habeo in ciuitate, vel in prouincia: vel vendo omnia mea bona.] licet Ross. hoc vltimo casu dicat ius patronatus transire hoc c. ver. itē transfertur. sed non placet Io. An. per ea, quæ dicta sunt. requiritur enim, vt natura verbi sonet, & significet vniuersitatem, vt sic ius patronatus transeat. Ex quo etiam infert, ¶ q̄ si quis habens bona in villa, vel castro, & etiam ius patronatus, diceret [vendo omnia bona, quæ habeo in villa, vel castro] sub ista generalitate non veniret ius patronatus. resolutur enim ista vniuersalis oratio in singularitates: ac si diceret [vendo tibi hoc, & illud:] cum autem ius patronatus vendi non possit, sub tali prolatione non transibit. & per hoc (videlicet q̄ vt transeat, requiritur verbum aptum, vt plura significet) infert etiam Host. ¶ q̄ si quis habet fundum, in quo habet ecclesiam: si vendit fundum, non transibit ecclesia: quia fundus non sonat in vniuersitate iuris, vel facti, s̄m Host. licet Bar. Brixii. in Ven. 18. dicat Tan. dixisse cōtrariū. ¶ Quid dices, si quis vendit palatium, in quo habet capellam habentem magnos redditus: in qua capella dñs palatij ius patronatus habet: an istud ius transibit cum venditione palatij? pone exemplum Paduæ in palatio de Strognis, in quo est nobilissima, ac diues capella: in qua illi nobiles habent ius patronatus: videtur, q̄ transeat cum venditione palatij: postquam aliunde, quam per palatium, non est ad eam aditus. ad hoc. ff. de act. emp. l. si mercedē. §. si eum fundū. de cōtrah. emp. l. in modicis. Sed dic contra, s̄m Inno. & Host. quia ius patronatus haberi pōt, & teneri: & pōt quis eo vti, etiam si nō vadat ad ecclesiam, præsentando ad eam. qd per se patet. aliud verò in iure sepulchri. quod nil valeret, nisi sit ad eum accessus ad sepeliendum funus. vt in dictis. ll. Itē ex prædictis collige, quid iuris si quis vendat hæreditatem. vtrū transibit ius patronatus in hæreditate repertum. quidam, q̄ non. Io. An. contra per illa, quæ dicta sunt. quia hæreditas est successio in vniuersum ius, quod defunctus habuit. & quicquid ex hæreditate attingeret, venditori transfunditur in emptorem ipsius. vt l. 2. §. peruenisse. ff. de hæred. vel ac. ven. non minus. n. imò magis hæreditas est verbum vniuersale, quàm sit villa, vel castrū, & plura sub se continens. vt l. item videndum. §. fin. & l. seq. ff. de peti. hære. ¶ Quintò quæro ¶ an sicut concessa ad firmam, vel vendita villa, castro, hæreditate, vel alia vniuersitate, transit ius patronatus: ita etiā si pignoretur. dic q̄ non. quia præsentare prouenit ex iure patronatus, & est quidam fructus, vt j. eo. c. cōsultationibus. sed creditor est, qui percipit fructus, vel computat in sortem, vel restituit. s. de iur. iuran. c. ad nostram. sed neutrum facere posset creditor de præsentatione, quam faceret. computare. n. non posset in sortem, quia talis præsentatio, cum sit spiritualis, non recipit æstimationem. Infti. de rerū diui. c. sacro. Item restituere nō posset hunc fructū debitori soluenti debitum: ergo si extenuatio, vel restitutio huius fructus sit impossibilis: meritò non pñtat, sed debitor, vt s. de re iudi. c. cum Bertoldus. vbi glo. reddit istam rationem, quam nota. & c.

S V M M A E.

- 1. Concessio inefficax non impedit inefficacem concessionem, qua subsequitur.
- 2. Concessio si est inutilis, ille, qui concessit inutiliter, non amittit ius suum: sed remanet apud eum.
- 3. Concessio ecclesie de ecclesia non vacante non tenet.

- 4. Patronus laicus potest donare ius suum domui religioso.
- 5. Ius patronatus est quadam seruitus in ecclesia.
- 6. Institutio episcopi facta sine presentatione patroni est de rigore iuris irritanda.
- 7. Laicus conferens ecclesiam est excommunicatus minori excommunicatione.
- 8. Concessio ecclesie facta a laico quid importet.
- 9. Patronus an possit donare laico ius patronatus cum consensu episcopi, vel sine.

Illud. Si laicus clerico, vel religioso loco concedit ecclesiam sine consensu episcopi: non obstante tali concessione, quæ non valet, ad ipsam (cum vacauerit) poterit præsentare, & eam cum consensu epi alteri ecclesie conferre. diuiditur in duas partes. secunda ibi [licet.] ¶ No. primò, ¶ q̄ inefficax concessio non impedit efficacem concessionē, quæ subsequitur, & si illa inutilis nō cassetur. rō, quia illa concessio prior non habebat colorē iuris: imò eius nullitas apparebat notoriē. & sic non obstat cum nostris. de concess. præben. quod c. loquitur in possessio ne colorata ¶ Secundò no. ¶ q̄ si concessio est inutilis: ille, qui concessit inutiliter, non amittit ius suum: sed remanet apud eum, vt prius. quia ius alicui competens non perditur, nisi alteri acquiratur, vt l. nec vtilem. ff. ex quib. cau. ma. & l. si quis vi. §. differentia. ff. de acquir. pos. arg. contra. de leg. 1. l. plane. in prin. ¶ Tertiò no. ¶ q̄ concessio ecclesie de ecclesia non vacante nō tenet. à contrario ergo sensu tenuisset de vacante: sed non est verum: ideo subaudi, maximè, secundū Io. An. ¶ Quartò no. ¶ q̄ religiosæ domui pōt donare patronus laicus ius suū: & ille, cui donat, erit patronus. quid ergo si ipsi ecclesie donat, in qua patronatum habet: videtur ius patronatus confundi, siue extingui. ¶ quia ius patronatus est quædam seruitus in ecclesia. sed res sua nemini seruit. ff. de vsufr. le. l. 1. imò seruitus confunditur, si dñs prædij seruiantis acquirat rem, cui seruitus debebatur, vt l. 1. alleg. glo. tñ sentit, q̄ non extinguatur: sed ipsa ecclesia, cui ius patronatus remittitur, præsentabit, vt no. j. eo. c. 1. lib. 6. & sic cadit seruitus in re propria, propter augmentū iuris, qd ex tali seruitute ecclesie contingit: quia ibi ad eius præsentationem non poterit ep̄s alique ibi instituire: vtilitas ergo facit seruitutē non confundi. facit in rōne sui, quod no. in l. hæres à debitore. ff. de fideiuf. vbi accessoria obligatio non confunditur cū principali, si est maius, quàm principalis, commodū allatura. ¶ Quintò no. ¶ q̄ institutio epi facta sine presentatione patroni, est de rigore iuris irritanda. & ideo dicit de rigore iuris. quia de æquitate deberet valere: cum ius patroni p̄deat ex gratia, non de iure. sed postquam toleratur, iuris rigor dicit institutionem factam inualidam, illis contemptis. & hoc verū regulariter, vt hic, & s. de re iudi. c. cum Bertoldus. fallit hæc regula. Primò, qñ ipsi facti fuissent negligentes. j. e. c. eam re. vel præsentassent indignum. de supplē. neg. præla. c. 2. vel nisi collatio facta sit auctoritate Papæ: vel legati de latere. de offi. leg. c. dilectus. & j. eo. c. cum dilectus. & hoc vltimū intellige in patrono clerico. de quo in tex. etiam si habuit titulum à laico. nam post translationem in ecclesiam, iudicandū est vt ius patronatus clerici, non laici, vt j. eo. c. 1. lib. 6. ¶ Oppo. iste tex. à cōtrario sensu innuit, q̄ de cōsensu episcopi potuisset laicus cōcedere ecclesiam religiosæ domui. contra quia laicus ecclesiam possidere non potest, vt s. c. quod autem. ergo nec concedere ius in eo, quod nō habet, vt ibi dicitur. ¶ Præterea canones dicunt laicum conferentē ecclesiam excoicatum esse minori excoicatione. 16. q. 1. c. vlti. & q. 7. c. decimas. & c. si quis deinceps. & c. constitutiones. fol. s̄m Vin. & Innocen. hoc intelligitur de laicis potentibus, qui de facto tenent ecclesias. vnde ad hoc, vt ab illis remouentur, conceditur, q̄ illas de consensu eporum religiosi donare possint, vt d. c. vlti. & c. decimas. & c. cum apostolica.

de his, qui si. a praela. & sic vno inconuenienti prae-supposito, qd de facto tolli non pot, adhibetur iuris prouiso: vt tollatur eo modo, quo potest. sicut error adhibitus in principali facit ius in accessorio, vt l. ex diuerso. ff. de rei ven. Non ob. c. si qs deinceps. & c. constitutiones. loquuntur enim, cum laicus cedat ecclesiam in praelaturam, vel prae-benda: hic in proprie-tate. † quid aut veniet in ista concessione ecclesiae facta a lai-co, dic, vt s. de dona. c. pastoralis. & Vin. hic dicit, qd si laicus donat ecclesiam prae-ter ius patronatus, qd si ibi percipiebat ali-qua temporalia: qd illa donasse videtur. arg. praedictae Decre. ¶ Secundo oppo. & vt, qd si concessio ecclesiae non tenuit, (sal-tem quod ad ius patronatus, quod laicus habebat:) debebat tenere concessio. & sic in dubio videatur concedere ius, qd habebat, vt dixi. s. c. quod aut. fo. dic, vt in glo. 1. & Phi. dicit, qd concessio ecclesiae non tenuit: quia non potuit. concessio iuris patronatus non tenuit: quia hoc non voluit. & sic volun-tate, & potestate sibi iniucit aduersantibus, impeditur actus. s. de offi. dele. c. cu super. & l. multu. C. si quis alteri, vel sibi. ex quo dicto colligit Vin. qd non valet implicitum: quod va-leret explicitum. C. de here. insti. l. nec apud. tu dic, vt dixi in d. c. quod autem. ¶ Quare gl. fi. † nunquid patronus possit donare laico ius patronatus cum consensu epi, vel sine. refert Vincen. tenuisse, qd sic. & hoc tenet Da. & Inno. qui hic dicit hoc posse fieri, etiam sine consensu epi. Phi. hic contra alle-gat. j. c. praeterea. Hosti. tenet, qd cu consensu epi hoc possit: sed sine consensu, no. remittit ad no. per eu in summa. eo. tit. . S. qualiter transferatur. ver. donatio. & seq. Io. And. tenet, qd non valeat donatio iuris patronatus facta priuato sine con-sensu epi, per c. praeterea. & c. r. j. eod. lib. 6. quod innuit hoc speciale, qd possit donare ecclesiae, vel religioso loco. sine co-sensu epi: a contrario ergo sensu sine co-sensu epi hoc non po-terit donare priuato. Sed dices. ad quid expedit habere hunc co-sensum? dic, qd ad hoc vt videat, an hec donatio sit dano-sa ecclesiae: quia for. e ille, cui vult donare, est persona potens, & rixosa. tunc em, quia non expedit ecclesiae habere nouum patronu: non accommodabit eps co-sensum, quia aggravare-tur seruitus ipsius: quod non pot facere dñs, cui debetur fer-uitus, in prauidicij seruitus, vt l. seruitus. §. stillicidium. ff. de serui. vr. praedi. & possit committi fraus, & fictio. & sic pas-sim valeret donatio: ideo obuiandum. j. de diuor. c. quantu. Item vasallus inuitus non pot alteri dno delegari, vt l. inui-tus. de fideicom. li. & ista erat dubitatio: an valeret translatio huius iuris in alteru laicum, vel ecclesiam. sed in ecclesia transferri potest sine co-sensu episcopi, vt dicto c. r. lib. 6. ga euidens apparet utilitas ecclesiae subiectae, a seruitute, qua te-nebatur laico, liberari, & teneri ecclesiae.

A D I T I O.

¶ Inefficax concessio. vide eundem Pet. de Anch. sup. de his, quae sunt a praela. c. continebatur.

S V M M A E.

- 1 Instituti in ecclesijs per nouos patronos mutari non possunt.
- 2 Succedens in iure non potest institutum ad praesentationem praecedentis patroni petere remoueri.
- 3 Successor singularis non tenetur stare contractui praedeccessoris.
- 4 Ius patronatus saepe transfertur de vno in alium: nec pro hoc alteratur.
- 5 Princeps licet diuidat vnam prouinciam: status diocesis non ideo mutatur.
- 6 Iudex potest vni adiudicare ius patronatus in portione sua in diuisione hereditatis.

Q Verimoniam. † Instituti in ecclesijs per nouos patronos mutari non possunt: nec vicissitudines ecclesiarum per eos fieri. & sunt duo dicta. secundu ibi [& vicissitudines.] ¶ No. primu, qd ille, qui succedit in iure, non

pot institutu ad praesentatione praecedentis patroni petere remoueri. quia quod legitime factum est, no debet ex superuenienti causa irritari, vt c. praepcepta. 50. dist. & l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. videbatur contrariu. quia soluto iure auctoris, resoluitur ius illius, qui ab eo ha-bet cam, vt l. lex vectigali. ff. de pigno. † Item successori singu-laris non tenetur stare contractui praedeccessoris, vt l. emptor. C. loca. Sed non ob. quia institutus non habet cam, & titulu a patrono: sed ab epo, qui plus tribuit conferendo, quam pa-tronus praesentado, vt c. dilectus. j. eo. Item non ob. l. empto rem. quia loquitur, cu actor non cotulit ius in re. hic secus. fa-cit quod no. ff. sol. mat. l. diuortio. & l. si filio. §. si. & j. ne pra-la. vi. suas. c. querela. ¶ Secundo not. qd ius patronatus saepe transfertur de vno in aliu. quod varijs titulis. & modis con-tingere pot, vt j. eo. c. cum secundu. talis aut mutatio non al-terat, nec mutat statum ecclesiae, vt hic. & per hoc c. & per iura, quae allegat glo. dicit Io. An. † qd licet princeps diuidat vnam prouinciam (quod pot, vt l. si ead. ff. de offi. assef.) status tn diocesis non mutatur. de hoc. s. de parochi. c. super. eo. & multo minus per diuisionem, qua inter se faciunt religiosi: qui, secundu Hostien. saepe mutant quadrata rotundis. & eco-uerfo. In diuisione ergo hereditatis inter cohæredes facien-da iudicio fam. ercis. dicit Io. And. qd ius patronatus non di-uidetur, nec adiudicabit: sed in solidu permanebit apud. eu. s. eo. c. r. Alia vero nomina in hereditate reperta licet no di-uidantur dicto iudicio fam. ercis. vt l. 2. §. fin. & l. haeredes. ff. fam. erc. veniunt tn distribuenda, & adiudicanda, vt eo. tit. l. 3. secundu Ioan. An. ego credo, † qd in diuisione heredita-tis iudex pot vni adiudicare ius patronatus in portione sua: tum quia transit cum vniuersitate. f. cu quota hereditatis, vt s. c. ex literis. tum quia vtilius est ecclesiae habere vnum pa-tronum, quam plures. qui rem comunem pleriq; negligit, vt C. qui. & qd quarta pars de l. r. & ex eorum discordia, qua coio saepe parit, ecclesiae detrimentu patiuntur. vt s. c. r. 2. & 3. & l. cum pater. §. dulcissimis. de leg. 2. Non ob. iste tex. qui non prohibet translatione iuris patronatus de vno in aliu, sed permittit: dum tn status ecclesiae non mutetur. & miror, qd cotrarium senserit tantus pater. ¶ Quæro quid vult dice-re tex. [& vicissitudines] & c. exponit Inno. hoc modo: vide-licet, qd patroni conuenire, & pacisci non possunt: vt vnus sit patronus vno anno: alius alio. quod intelligi quod ad ius in-solidum transferendu in alterum ex eis: sed quod ad exerci-tium conuenire possunt, qd vnus praesentet vna vacatione: alius alia, vt j. eo. cle. fi. similiter plures tutores possunt inter se diuidere administrationem tutelae quod ad exercitium: no qd titulus alterius, quem cessare ab administratione conue-nit, extingatur, vt l. inter tutores. ff. de admi. tuto. & l. Titiu, & Mæuium. §. tutores. eo. titu.

S V M M A E.

- 1 Ignorans, & absens habetur pro dissentiente.
- 2 Praesentato nullum ius quaeritur ex sola laici praesentatione.
- 3 Secundo praesentatus ab episcopo institutus praefertur primo, nitenti ex praesentatione tantummodo.
- 4 Penitentia an habeat locum.

C Vm laici. Summa collige in c. illud. s. e. dictum ponit: cuius rone subnectit ibi [non enim.] ¶ Primu no. per disun-

ctiuam, aut. a quod aliud est nescire: aliud contradicere. ali-bi habemus, † qd ignorans, & absens habetur pro dissen-tiente. quod dic, vt l. 2. §. voluntate. ff. solu. matri. ¶ Secundo no. † qd ex sola laici praesentatione nullum ius quaeritur praesentato: alijs non possit patronus variare post ius alteri q-situm, vt c. ab eo. de elec. lib. 6. Quid dices, si coe eligit pote-statem: & post praesentatione ante acceptatione. coe peni-ter: an possit. dic plenè per Bar. in l. qui absenti. ff. de dona. Facit.

3 Facit. c. r. & quod ibi not. de renu. in cle. ¶ Tertio no. † qd se-cundo praelatus ab epo institutus, praefertur primo, nitenti ex praesentatione tantummodo. rone m assignauit. s. eo. c. quod aut. in 2. & 4. no. qd etiã non cassata praesentatione prima, valet secunda: sed secus est in electione secunda contra prima, vt c. auditis. & c. si de terra. s. de elec. dic, vt ibi. ¶ Glo. super isto c. aggreditur materiam valde latam. † An habeat locu poenitentiae: hoc est possit quis in eo, quod gessit, poenitere, & variare. versatur. n. ista materia in contractibus: in quibus quaeritur, an sit locus poenitentiae. de qua remitto ad no. in l. si pecuniam. ff. de condi. ob. cau. & l. sicut. C. de act. & obli. & vtrobique plenè per Doct. & gl. Item versatur in vltimis vol-untatibus, si quis abstiniuit: an adire possit. & e contrario. de quo in l. si. C. de repu. here. & l. serui electione. de leg. 1. & l. si quis stipulatus fuerit Stichum. & l. eum qui certatum. de ver. bo. oblig. Item versatur in pluribus remedijs ad idem coe-pe tentibus: an vno electo, possit per poenitentiam ad aliud ha-beri recursus. de quo in c. vt quis duas. de elec. lib. 6. & l. r. C. de fur. Item versatur in electionibus. de quo s. de elec. c. publicato. Itẽ versatur in maleficijs, siue delictis: an in ipsis habeat locu poenitentiae. & Io. An. prosequitur hic quosdam casus, in quibus delictum commissum poenitentia aboletur: p quos casus dicit hanc Decre. fuisse famosam ob reuerentiam cuiusda sui beneuoli: qui in punctis ipsam habuit in exami-ne. certè per enumerationem istoru casuum paru puto acce-dere famae huius c. & isti casus enumerati potius in mate-ria relinquunt lectorem dubium, & suspensum in mente, q primò. ideo si per modu regularu vis plenè instrui in mate-ria, diuide ea in duas partes. prima est, an in delictis inchoa-tis, sed non consummatis, habeat locum poenitentiae quod ad euitionem poenae. in qua materia distingue, vt no. Cyn. in l. si quis non dicã rapere. C. de epif. & cle. Alia materia est, an in delictis perfectis, & consummatis habeat locum poenitentiae quod ad poenae euitionem: & in hac distingue plenè p Bar. in l. qui ea mente. de fur. per istas enim materias redderetur istud c. famosissimum: sed quia nimis remota est materia de licitorum a materia, in qua sumus, sufficit remissio ad loca, in quibus plenissimè potes instrui de alia materia, quae in glo. tangitur. an possit quis venire contra factum suum. dic, vt in c. diuersis fallacijs. de cle. coniu. & c. nostri. de elec. & l. post mortem. de adop.

A D D I T I O.

¶ Disiunctiuam, aut. Videl. si ex toto. §. r. de lega. r. de. r. verfi. quem et. & ibi glo. & Card. de concessio. praeben. & in cle. r. de reb. eccl. no alien.

S V M M A E.

- 1 Auctoritas, & consensus episcopi debet accedere in concessione ecclesiae, quam de ipsa facit laicus.
- 2 Contractus inutilis factus super ecclesia, confirmatur per consensum episcopi postea accedentem.
- 3 Titulus inualidus a principio, praebet causam praescribendi.
- 4 Solemnitas praesumitur obseruata ex tempore.
- 5 Patientia episcopi titulum inefficacem confirmat.
- 6 Ecclesia est res inanimata, nec dicitur bonam, vel malam fidem habere.
- 7 Fructus non producitur ex infecta radice.

C Vra. Religiosi vindicare, vel retinere non possunt ecclesias sibi concessas a lai-cis sine dioecesanorum consensu: nisi legitime praescripserint: vel postea dioecesani consenserint. & tria fa-cit. primò ponit dictum. secundò exceptionem eius. tertio eius rone. secunda ibi [nisi] tertia ibi [cum enim.] & reci-pit istud c. contraria multum fortia, quae non sine diuinatione soluuntur, vt j. patebit. ¶ No. primò, † qd in ecclesijs con-cessione, quam de ipsa facit laicus, debet accedere auctori-tas & co-sensus episcopi: & sufficiat consensus solius epi sine

Capitulo hoc casu, vt no. Vin. s. c. illud. vbi dixi post Doct. quo hoc possit esse, qd laicus concedat ecclesiam, quam non pot possidere, dic, vt ibi. & an sit idem auctoritas, & consen-sus: dic, vt no. j. de reb. ec. non ali. c. r. lib. 6. ¶ Secundo no. qd sufficit, vt consensus epi accedat postea: † per quem etiã postea interuenientem solet contractus inutilis confirmari, vt s. de his, quae fiunt a praela. c. r. 2. & 3. facit. C. ad Mace. l. fi. & l. si quis mihi bona. §. iustum. ff. de acquir. here. ¶ Tertio no. † qd titulus inualidus a principio, praebet cam praescribendi: quod quomodo possit de iure procedere, laborant glo. & Doct. ¶ Opponitur ergo sic. hic dr, qd si post concessione laici sit completa legitima praescriptio istis, qui receperunt a laicis, erunt tuti. Sed contra. quia aut isti receperunt a laico mala fide: & praescriptio non procedit, vt in reg. mala fidei possessor. aut receperunt bona fide, credens laicos eis co-cedere posse: & errauerunt in iure. quod hic expressè prohibe-tur: sed error iuris in vsucapionibus nunquam prodest, vt l. nunquam. ff. de vsuca. Ille enim, qui mercatur contra iura, & c. vt in reg. qui contra iura. de reg. iur. lib. 6. Sol. dicit gl. tri-bus modis. primò, qd hic toleratur praescriptio propter scan-dalu: sicut concessio laici a principio isto casu. s. c. illud. & hanc tenuit Guil. Nas. qui dicit, qd quantum ad praescriptione, quam approbare videtur istud c. continet gratiam. na, vt di-cit in curia eo casu: qd si ille, qui tenuit rem, et tempore lon-gissimo, allegat & producit titulu vitiosum, repellitur: sicut ergo titulu, & alleget cursum tps. s. de praescrip. c. de quarta arguit enim titulus vitiosus illum, qui allegat, de mala fide, vt d. reg. qui contra iura. melius est ergo tacere, quam impru-denter exprimere. concor. quod no. in cle. constitutionem. de elec. in glo. videbatur contra. facit ad hoc s. de praescrip. c. ve-niens. secunda sol. glo. est, qd eo ipso, qd post concessionem lai-ci isti possederunt legitimo tpe ad praescriptionem vt episco-pus habuisse ratam ista concessione. Sed obstat huic intelle-ctui tex. qui sine legitima praescriptione innuit sufficere rati-habitionem epi subsequente. Sed glo. rnt, qd intelligitur de expressa, quasi velit, qd expressa ratihabitio statim firmet co-cessione illa: sed tacita non sufficiat, nisi legitimo tpe confir-mata. ex tpe enim longo praesumitur interuenisse consensus a principio in actibus, qui consensum exigunt, etiã qd praten-dant ipsum actu: † quia ex tpe praesumitur solenitas obser-uata, vt no. in l. 5. post prin. ver. sed si non adierit. ff. de acqui. heredi. & l. si filius. C. de peti. here. & ex hoc forte no est ve-ra praecedens sol. l. qd exprimere titulu inutile non sit tutum: imò videtur tutu, subiungendo, qd cu consensu epi facta fuit: qui co-sensus ex tps diuturnitate praesumitur, vt d. l. si filius, sicut alibi sufficit titulu allegare, qui ex tps longinquitate p-batur, iuxta no. in cap. peruenit. j. de cen. & praesertim patie-tia epi, & sui capituli sufficit ad confirmationem illo casu. ga de modico, siue nullo preiudicio sui, vel ecclesiae, in qua hoc ius vendicatur, tractatur, vt j. eo. c. cu secudu. & ex no. s. eo. c. illud. † hoc aut casu (cum. l. de modico prauidicio tractat) patientia titulu inefficacè confirmat. iuxta no. per Bar. in l. cum de in rem verso. ff. de vsur. & maxime praesumenda est scientia concessione in epo, & suo capitulo hoc casu. qa fa-cta diocesis non praesumitur probabiliter ignorare propter onus visitationis. ad quod vide no. per Inno. in c. illud. de praesump. & c. innotuit. j. de eo, qui fur. or. suscep. Ex istis ergo remanet ste secundus intellectus gl. vtilis, & verus: vt credo sine scrupulo transit glo. ad tertiam sol. qd concessio laici no pot praescriptione firmari: nec habere prin. in persona illius, qui talem concessione recipit contra iura: sed in persona suc-cessoris potuit inchoari, si habuit bona fidem, credens bona fide ad sua ecclesiam peruenisse ius istud. & praesumptio iuris est, qd habeat bona fidem qui succedit in locum alterius, vt in reg. qui in alterius. de reg. iur. Sed huic intellectui duo ob-stant. primò, qd mala fides auctoris nocet successori vniuer-sali, iuxta no. in l. vitia. C. de long. tempo. praescrip. Sed rñde, qd ibi

q*ui* *ibi* loquitur in successore, qui succedit personæ, & eadē e*st* fingitur. h*ab*eret, & defunctus, vt l. mortuo. de fideiuf. sed successor in pralatura dicitur succedere, non personæ, sed dignitati. nam personæ pralati succedunt venientes ab intestato. vt s. de suc. abintest. c. 1. & 2. facit ad hanc sol. quod not. Bal. post Bar. in l. si constante. s. si. ff. sol. mar. secundò obstat: quia si mala fides prædecessoris non noceat, ratione præalate gata, obstat sibi mala fides ecclesiæ suæ: quæ dictam confessionem mala fide recepit. nam ecclesia est d*omi*na rerum suo nomine quaeritarum: & prælati sunt tutores, siue procuratores, vt s. de dona. c. 2. sed mala fides d*omi*ni impedit præscriptionē: licet procurator accipiat bona fide. ff. de contrahen. emp. l. sed si seruo. & l. 2. s. si seruus meus. ver. sed si eo. pro emp. Itē mala fides administrationis nocet d*omi*no quò ad contractum, qui ab administratore descendit, vt l. procurator. in prin. ff. de tribu. sol. dicit Inno. q*ui* licet prælatus mala fide quaeruerit: tamen ecclesia non dicitur habere malam fidem: nisi res quaerita esset affecta vicio reali violentiæ, furti, & similibus, secundū Inno. quod non tenet Io. And. per c. dudum. s. de deci. vel dic. † q*ui* ecclesia est res inanimata: nec dicitur habere bonam, vel malā fidem. sed hanc fidem bonā, vel malam debemus m*et*iri ex persona administratoris: vt sic vitium personale auctoris purgatur intelligatur in personam successoris: & suo tempore incipiat præscribere. Ex his dico, q*ui* ista sol. gl. cum his, quæ proximè dixi, nō bene videntur posse sustineri de iure. quia hodie vitium auctoris, siue personale, siue reale, nocet successori vniuersali, & singulari, vt not. in l. Pompo. s. i. ff. de acqui. pos. vbi etiam habetur, q*ui* possessio non vitiosa non potest accedere vitiosa: nec econuerso. transit ergo Io. An. ad quartam sol. videlicet, q*ui* hic non interuenit error iuris, sed facti. credebant enim isti religiosi, episcopū cōsensisse huic concessioni factæ a laico. quia forte falsā literā super hoc eis fuerunt ostensæ: vel habuerūt falsam relationē de hoc ab aliquo fide digno. facit. ff. de fur. l. inter omnes. s. si. Iustus enim error præbet cā*m* præscribendi, vt plenè no. in l. Celsus. ff. de vsur. & l. quod vulgo. pro emp. & licet hic posuerim duo exempla de iusto errore: t*am* plura videas not. in d. l. Celsus. & l. potest. c*um* l. seq. eo. titu. & hæc quarta sol. est vera in se. est & quinta sol. Gof. & Vin. q*ui* ista nō est vera præscriptio: sed sic paratur exceptio abbatibus in odium episcoporum negligentium, & per taciturnitatē quasi approbatiū. quorum opi. satis concordat c*um* secunda sol. glo. coniuunctis his, quæ ibi dixi. sexta solu. est Phi. qui dixit, q*ui* vbi ecclesia possidetur, vt proprietates, sufficit concessio laici ad præscriptionem. & hunc dixit verum intellectū huius c. Est & septima sol. Host. deridentis, quasi oēs præcedentes ex eo, q*ui* donatio; quæ incipit a laico, non potest aliquo tempore confirmari. s. de deci. dudum. & sine titulo constat res ecclesiasticas non præscribi. s. de præscrip. c. si diligenti. vera ergo solutio, s*im* eum, est, q*ui* hæc litera (vt procedat quod in eo dicitur) debet sic reuolui. nisi diocesan*us* ep*iscop*us habuerint postea cōsensum. aut pro, & subaudi post talem consensum legitima fuerit præscriptione, & c. dicit enim, q*ui* solus consensus ep*iscop*i non sufficit ad plenum ius transferendum: imò requiritur etiam consensus Capituli. de dona. c. pastoralis. licet sufficiat quò ad legitimum titulū præscriptioni concedendum, vt hic patet. & s. de reli. do. c. cōstitutis. & j. tit. i. c. significauit. vbi de hoc, s*im* eum. sed non meminit Host. de regula, quæ habetur in l. eum. ff. de publ. vbi ex titulo non habili ad translationē dominij a principio non paratur vsucapiendi conditio. Itē ille abbas, qui recipit ecclesiam a laico cum consensu Capituli solo (cum non sufficeret) habuit malam fidem; quia errauit in iure. ergo non præscribit: † quia ex infecta radice fructus non producitur. i. q. i. c. vulnerato. & in prin. huius glo. præterea non est verū, secundū Ioan. And. q*ui* in concessione, quam facit laicus de ecclesia, non sufficiat solius ep*iscop*i cōsensus a princ. imò sufficit secundū Vin. & Ioan. And. s. c. il-

lud. Inter istas solutiones mihi videtur secunda solutio gl. verior, sine scrupulo procedens: licet etiam quarta, & quinta sol. sint verè in se, & c. † Secundò principaliter opp. & videtur, q*ui* præscriptione nunquam quaeratur titulus: sed canonica institutione. j. de reg. iur. c. i. lib. 6. hic dicitur, q*ui* præscriptione quaeritur. ergo malè. sol. hic quaeritur ecclesia, vt proprietates. quod potest esse per præscriptionem: sed in titulum non potest quaeri præscriptione, sed canonica institutione, vt in contrario secundum Ioan. And. qui tangit, quid iuris, si post præscriptionem completam superueniat mala fides, & scientia rei alienæ: an teneatur restituere qui præscribit, saltem in foro conscientia. no. de præscrip. c. fi. & de concess. præben. c. 1. facit quod no. Inno. de immu. eccl. c. quia plerique.

S V M M A E.

- 1 Patroni ecclesiæ vacantis si infra terminum non presentant, episcopus ordinabit ecclesiam.
- 2 Ordinatio non est differenda, siue retardanda ultra tempus debitū, lite pendente super iure patronatus.
- 3 Institutus per episcopum debet recognoscere in patronum illum, qui obtinuit in causa.
- 4 Representatio an sit tantæ efficacis, sicut presentatio voluntaria.

SI verò. † Si patroni ecclesiæ vacantis infra terminū non presentant, episcopus ordinabit ecclesiam. non indiget diuisione. † No. primò, † q*ui* lite pendente super iure patronatus, non est ordinatio differenda, siue retardanda ultra tempus debitum, vt dicit Io. An. in summario. ante ergo lapsum termini presentationi præfixum, non potest episcopus ordinare. quod intelligo verum, vbi constat ius patronatus in ecclesia consistere: sed nescitur, cui ex litigatoribus. si autem non constaret ecclesiā obligari alicui hoc iure propter litem super hoc motam: nō deberet prouisio retardari, ar. no. s. eo. c. ex literis. † Secundò no. † q*ui* illum, qui obtinuit in causa, debet institutus per episcopum recognoscere in patronum: & sic est præposterior. regula enim est, q*ui* primò presentetur, postea instituat. hic autem econuerso contingit ex eo, q*ui* erat dubium, cui ex litigatoribus competeret a princ. Sed incidenter quaero. † an ista representatio sit tantæ efficacis, sicut si a principio contigisset, scilicet voluntaria quò ad patronum, an verò necessaria: vt alium, quàm istum institutum ab episcopo, non valeat presentare. dicit Io. And. q*ui* alium presentare nō posset. quia non debet retractari ex causa superuenienti, quod gestum fuit legitime. vt l. 2. ff. de iti. ac. q*ui* priua. & hac etiam ratione dico, q*ui* si velit contra institutū obijcere impedimentū. q*ui* potuisset ante talem institutionem: nō non posset, postq*ui* reperit eū legitime institutum. qui enim ex post facto ad aliquid admittitur, non potest infringere retro gesta. c. vbi periculum. & c. fi. confirmationem. de elec. lib. 6. Sed tunc dices. quid ergo conferet isti, qui obtinuit istam representationē? credo, q*ui* quasi possessionem iuris patronatus: quam acquirit per talem actum, vt credo. ad q*ui* vide no. per Inn. s. de in. re. rest. c. 2. in illo dubio: qualiter in beneficio non vacante possit quis querere quasi possessionem iuris eligendi.

S V M M A E.

- 1 Ius patronatus tantum an possit dari in feudum.
- 2 Iura, quæ deueniunt ad exemptos, transeunt ad eos cum onere suo.
- 3 Ius patronatus quaeritur multis modis. An possit quaeri iure legati. nu. 4.
- 5 Ius patronatus an possit legari priuato sine consensu episcopi.
- 6 Ius patronatus an transeat non solum ad filios, sed etiam ad heredes extraneos.
- 7 Ius patronatus an veniat in confiscatione.
- 8 Filius institutus in re certa, alijs institutis in vniuerso, an admittatur cum eis in iure patronatus.

Cum

C Vm seculū.

Si patronus ecclesiæ deueniat ad exemptos: per hoc ius ep*iscop*ale non laeditur, nec diuiditur. † Not. primò, q*ui* emptioni feudi accedit ius patronatus. q*ui* intelligitur, quado castrum, vel villa datur in feudum: secus si daretur in feudum aliquod p*ro*diū, in quo ecclesia esset sita: t*u*c om*ni* ius patronatus ipsius ecclesiæ nō transiret. j. eo. c. suggestū. secundum Inn. de quo. s. eo. c. ex literis. Sed hic incidenter quaerit: † an ius patronatus t*am* posset dari in feudū: si cut aliās simpliciter, & liberaliter dari pot. s. eo. c. illud. dicit Io. An. q*ui* non. quia feudū requirit homagiū 22. q. 5. c. de forma. q*ui* pro sp*irit*ualibus fieri nō pot. de reg. iur. c. fi. ergo nec p*ro* hoc iure, quod sp*irit*ualibus est annexū. j. c. de iure. & s. e. c. 2. querimoniam. † Scdò not. † quòd iura, q*ui* deueniunt ad exemptos, transeunt ad eos cum onere suo, & debent ep*iscop*o r*est*ituere. quia onera realia transeunt in quolibet possessore, quantumq*ue* priuilegiatum, vt hic. & l. Imperatores. ff. de priuile. 3. † Tertiò not. † q*ui* ius patronatus quaeritur multis modis, venditione c*um* vniuersitate, successione, donatione, permutatione, & alijs titulis, vt in gl. 1. † Ultra quā primò quaerit: † an titulo legati potest quaeri ius patronatus. videt in hoc titulo d*ic*endum idem, quod in titulo donationis. quia legatum est quædā donatio in testō relicta. vt l. legatum. de leg. 2. sicut ergo in donatione iuris p*ro*natu*us* distinguit: vt facta ecclesiæ, vel loco religioso valeat sine cōsensu ep*iscop*i: & facta priuato nō teneat sine eius cōsensu, vt s. eo. c. illud. ita similiter distinguamus in legato, hoc additò, q*ui* mortuo testatore, legatū iuris patronatus priuato factum possit ep*iscop*us confirmare: & valeat cōsensus subsequens: sicut si interuenisset t*em*p*or*e cōditi testamenti. simile † si testator iussit ecclesiam cōstrui, & circa id fecit legata: cōstat, q*ui* circa hoc est necessarius consensus, vel auctoritas ep*iscop*i. de conse. dist. j. c. nemo. de priuile. c. auctoritate. li. 6. & t*u* tenet legatum. de testa. c. nos. q*ui* d*e*. Ita dicit Io. An. dominus Fede. de Sen. nitiū pbare, q*ui* valeat legatū iuris patronatus factum priuato, etiā si consensus ep*iscop*i non accedat, quia theoricā cōmunis traditur hic in gl*oss*a. & per Doc. s. in rub. q*ui* ius patronatus quaeritur successione. nec distinguūt, an succedat vniuersaliter, an particulariter. nec cauet tex. vel glo. q*ui* in hoc requiratur auctoritas ep*iscop*i: nec est dubiū, q*ui* ille, q*ui* habet ius patronatus ex testō, dicit ip*su*m habere ex successione: quia illius iuris successor est. vt l. si rem legatā. ff. de excep. nec est ista æquatio bona per o*mn*ia. donare nō potest priuato sine cōsensu ep*iscop*i: ergo nec legare. quia fauorabilior est vltima dispositio, q*ui* cōtractus inter viuos, l. i. c. de sac. san. eccl. Itē si ep*iscop*us donationi dissentit, potest habere recursum ad superiorem eius, q*ui* donare volebat: sed defuncto non superest illud remediū querelandi. ergo benignius succurrendū, vt legatū teneat: ne ille, quē voluit, habeat illud ius vt heres: vel alius vt legatū caducū: & ille, q*ui* habet voluntatē defuncti, repellat p*ro*pter ep*iscop*i dissentū, non habetis contradictorē: & alijs rōnibus hoc p*ro*bat, subiungens ibi opi. Abba. qui p*ri*cipē tenet cōtrariū: dicit em*ph* sic. credo, q*ui* ius patronatus per nullū titulū specialem, siue inter viuos, siue in vltima voluntate, transeat sine cōsensu ep*iscop*i in p*ri*uatā p*ro*sonā. ita dicit cōsilio. 220. † Scdò q*ui* ro: † vtrū ius patronatus transeat non solum ad filios: sed etiam ad heredes extraneos. q*ui* d*e* dicit, q*ui* t*am* ad filios, & heredes a sanguinis: nō ad alios, vt no. i. 6. q. i. c. cōstitutū. & in t*am* t*ra* sit ad eos, vt etiā si repudauerit hereditatē paternā, nihilominus in patronatu succedat, vt no. eadē c*aus*a. q. 7. c. cōsiderandū. ad hoc. ff. de iure pa. l. filij. cōtrariū tenet hic Io. An. videlicet, q*ui* ad oēs heredes transeat, quibus defert hereditas, non ad alios: successione em*ph* hereditaria d*e* hoc ius transferri, vt hic no. & s. c. 3. Itē scdum primā op. seq*ue*ret, q*ui* licet pat*er* donaret licito modo alteri ius patronatus, non valeret donatio, vel veditio c*um* vniuersitate: c*um* haberet necesse filio relinquere, q*ui* in eo nō succederet tanq*uam* heres: sed vt filius. ad hoc. l. diui fratres. de iurepa. & l. iuris iurā. de oper. lib. & t*am* hoc falsū est

ga transit c*um* vniuersitate, donari, & legari potest, iuxta illa, q*ui* dicta sunt. & no. s. c. ex literis. & c. illud. & ita dicit do. Fe. de Sen. vt filia dotata, & exclusa ab hereditate paterna p*ro* renūciationē nō admittat ad p*ro*ntationē rectoris simul cum masculis. & ita no. cōsilio. 106. † Sed incidenter quaero: † vtrū in iure patronatus succedat filius, cui bona sunt applicata per confiscationē legitimā. videt, q*ui* sic. quia loco heredis est, & in vniuersū succedit, vt l. 3. c. ad leg. Jul. de vi pri. gl. t*u* tenet, q*ui* p*ro* talē d*an*atiōē, & cōfiscatio. iudicis secularis nō perdat talis ius patronatus, vt no. i. 6. q. 7. c. filijs. est aduertendū, q*ui* illa opi. videlicet, q*ui* soli filij et nō heredes succedat in iure patronatus, habet p*ro* se rationē: q*ui* illud ius patronatus descendit a p*ro*genitoribus, non a patre: vt ip*so* iure pater eū priuare non possit, instituendo aliū heredē, vel aliter disponendo, ar. l. 2. ff. de inter. & releg. & d. l. diui fratres. & l. filij. de iure patr. sed licet defera*t* a genere: t*am* vt heredes in dicto iure succedūt, vt plenè dixi in successione regni. s. de voto. c. sup. his. † Sed q*ui* dices tu legitima de filio instituto in re certa, alijs institutis in vniuerso: an iste admittet c*um* eis in iure patronatus? Scis em*ph*, q*ui* ista institutio, quò ad quādā redigit ad quotā, & quò ad quādā habet v*ic*u relicti, siue legati singularis iuxta theoricā Bar. in l. ex facto. la. grāde. & l. quoties. de he. inst. & p*ro* Cy. in l. fi. de he. inst. quò ad successiōē iure patr*o*natus, a vt heredē, an vt legatariū certæ rei. Iudicabis eum ex vno verbo Doc. hic posset argui, q*ui* debet censi vt heres. dicit em*ph* Io. An. q*ui* sui succedat, si instituant heredes: vel alio modo succedat, & c. & sic per istud [vel alio modo succedat.] voluit includere: vt per omnem sp*eci*em succededi, ex qua filius succedit patri, succedat in iure patr*o*natus. & hoc tenet Fed. cōf. 219. q*ui* d*e* no.

A D D I T I O.

a Ad filios, & heredes. vide glo in l. si operari. ff. de ope. liber.

S V M M A E.

- 1 Successio iuris patronatus inter heredes regulatur ad instar successio*n*is bonorum patrimonialium.
- 2 Statutum si dicit, quòd filia dotata, existentibus masculis, non succedat patri: excludit eam etiam a iure patronatus.
- 3 Concessio iuris patronatus debet esse gratuita.
- 4 Possessionem ecclesiæ qui apprehendit sine consensu patroni, dicitur occupator.
- 5 Consensus episcopi an requiratur in concessione ecclesiæ, quam facit frater fratri.
- 6 Patronus si donauit ius patronatus, an per illum, cui donauit, possit ad illam ecclesiam presentari.

EX insinuatione.

Sine consensu patr*o*n*is* nō debet q*ui* ecclesiā occupare. & duo facit. primò narrat factum. scdò dat iudicem. ibi [mandamus.] † Not. primò, q*ui* erāt duo fratres, & eorū alteri competebat ius patronatus: quia fortè erant vterini. i. eadem mat*er* nati, & ex diuersis patribus: quorū alteri vnus ex dictis fratribus succedit. vel dicit Io. An. hoc factum erat in Anglia: vbi est consuetudo, q*ui* primogenitus succedat in totum. ex quo dicto not. † q*ui* successio iuris patr*o*natus inter heredes regulat ad instar successio*n*is bonorū patrimonialium. † vnde si dicit statutum, vel consuetudo (vt hic Venetijs) quòd filia dotata, existentibus masculis, non succedat patri, excluderet etiam vigore talis cōsuetudinis, & statuti a iure patronatus: & p*ro* consequens a p*ro*ntatione rectoris. & p*ro* hoc dicto facit. q*ui* no. Bar. in l. oēs populi. ff. de iusti. & iure. vbi tenet, q*ui* clerici ligentur cōsuetudine loci. p*ro* quo allegat. c. c*um* venissent. s. de eo, q*ui* mit. in pos. c*aus*a rei fer. & q*ui* no. in l. ex ea. de postu. arg. cōt. de cōsti. c. ecclesia sanctæ Mariæ. & no. h*ic* p*ro* p*ro* p*ro* p*ro*. † Scdò no. † q*ui* cōcessio iuris patr*o*natus debet esse liberalis. i. gratuita, quia pretio Pet. de Anch. sup. 3. Decre. NNNN vendi

vendi non potest, sicut nec spiritualia, ut i. c. de iure. ¶ Tertio notandum quod ille, qui apprehendit possessionem ecclesie sine consensu patroni, dicitur occupator. & intelligitur, quod ea ingreditur, ut clerici, vel rectores, sicut in Inno. & Ho. potest ergo patronus institutus in ecclesia sine eius presentatione petere remoueri: & non rectores, sed occupatores vocantur. & per consequens sunt remouendi. s. e. c. illud. ¶ Quartum quod videtur in concessione ista, quam facit frater fratri, requiritur consensus episcopi. v. q. sic. quod est verum, sicut in Host. quod frater iste clericus recepit ea, pro se: secus si nomine ecclesie suae, et si sibi ut priuato donauerit. quia inter fratres non est proprie donatio collatoria tituli: sed exercitium totalis iuris pro fratre prepeditur, redditur liberum per istam concessionem. ex qua gl. not. quod illud, quod dicitur de consensu episcopi adhibendo, cum laicus donat laico, est verum, quoniam donatio confertur in laicum prorsus extraneum: secus in copatronum, in quem sine consensu episcopi potest alius compatronus transferre ius suum. quod non. & licet hoc dicitur sit probabile: tamen quod ad hanc rem non procedit. quia frater iste clericus, in quem frater transulit ius suum, non erat copatronus: sed fratri concedenti solummodo competebat, ut dixi. s. in primo no. & probat textum dum dicit in singulari habebat. non dicitur [habebant]. ¶ Quinto dicitur Io. An. si patronus donat ius patronatus: an per illum, cui donauit, potest ad illam ecclesiam presentari. dicit hic Vin. non, pro quo facit. s. de insti. c. vlti. & quod ibi non. quod est verum, quoniam patronus non transferret ius patronatus in alterum: sed tantummodo presentandi: secus si in totum transulisset ius patronatus quocumque licito titulo. tunc enim ipse, sicut quilibet extraneus, poterit presentari. Idem tenet Guil. hic. eo. c. s. per rationem differentie per te videas.

S V M M A E.

- 1 Patronus non potest sibi ecclesiam retinere: vel eam alteri concedere propria auctoritate.
- 2 Successio hereditaria prohibetur in ecclesia.
- 3 Patronus non potest in testamento ecclesiam alicui concedere.
- 4 Patronus an possit presentare filium suum clericum.
- 5 Electio si spectet ad filium, & ipse compromittit ad patrem forte legitimum potest eius naturam ad clericatum promotum: an ab eo possit eligi.
- 6 Patroni si sint plures: an vnus ab alio possit eligi.

Consuluit. ¶ Patronus non potest sibi ecclesiam retinere, vel eam alteri concedere propria auctoritate, & decisa consultatione respondens, generaliter rationem premitit. ¶ Notandum primo quod in ecclesia successio hereditaria prohibetur. concor. in glo. ¶ Secundo non potest in testamento patronus alicui ecclesiam concedere. Ius autem patronatus tamen an possit, & quo titulo, dixi. s. eo. c. cum secundum. ¶ Quartum quod videtur in concessione ista, quam facit frater fratri, requiritur consensus episcopi. v. q. sic. quod est verum, sicut in Host. quod frater iste clericus recepit ea, pro se: secus si nomine ecclesie suae, et si sibi ut priuato donauerit. quia inter fratres non est proprie donatio collatoria tituli: sed exercitium totalis iuris pro fratre prepeditur, redditur liberum per istam concessionem. ex qua gl. not. quod illud, quod dicitur de consensu episcopi adhibendo, cum laicus donat laico, est verum, quoniam donatio confertur in laicum prorsus extraneum: secus in copatronum, in quem sine consensu episcopi potest alius compatronus transferre ius suum. quod non. & licet hoc dicitur sit probabile: tamen quod ad hanc rem non procedit. quia frater iste clericus, in quem frater transulit ius suum, non erat copatronus: sed fratri concedenti solummodo competebat, ut dixi. s. in primo no. & probat textum dum dicit in singulari habebat. non dicitur [habebant]. ¶ Quinto dicitur Io. An. si patronus donat ius patronatus: an per illum, cui donauit, potest ad illam ecclesiam presentari. dicit hic Vin. non, pro quo facit. s. de insti. c. vlti. & quod ibi non. quod est verum, quoniam patronus non transferret ius patronatus in alterum: sed tantummodo presentandi: secus si in totum transulisset ius patronatus quocumque licito titulo. tunc enim ipse, sicut quilibet extraneus, poterit presentari. Idem tenet Guil. hic. eo. c. s. per rationem differentie per te videas.

eius emolumenta nihil acquirat pro se, & per seipsum agat, & defendat sine prioris consensu, ut c. si de iudi. lib. 6. merito verum est, quod si pater pronus possit filium presentare, & econuerso: dummodo addit idoneitas in presentato, & non fiat carnalitate amore, s. de preben. c. graue. & hoc tenet hic Gof. Vin. Hosti. & Inno. & Spec. eo. ti. ad fi. Et predicta inducit Io. An. ad no. per Host. s. de ele. c. quia propter. circa prin. vbi dicitur. ¶ An ista, quod solus spectat electio, si compromittit ad patrem, forte legitimum, post eius natiuitatem ad clericatum promotum: an ab eo possit eligi. arguitur sic. quia non reperitur expressum prohibitum hoc compromissum: ergo permissum. s. de spon. c. cum ap. tu. n. qui dicitur in patrem non cadere compromissum, ostendit ius prohibitum: quod cum non possit, stare debet regula ab ea parte. ff. de proba. hoc facit quod dicitur est s. vbi de idoneitate. constat, non curamus in istis spiritualibus patri potestate. pro hoc et facit glo. ista, quod pater potest filium presentare: quare ergo non in compromissum sarium eligere. quid dicendum? dicit Host. quod non cogebatur hunc casum diffinire, quia rarus est. ff. de legi. l. na ad ea. inclinatur tamen in hoc, quod si de fraude, & ambitione constet, non valeat electio: & in dubio adhuc tendit ad cassationem, concludens tamen, quod esset Romanus Pontifex consulendus. dicit Io. An. miratur, quare ita fortiter dubitauit Host. in ista q. quia sicut eum non haberet dubium, quod ipse pater ut compromissarius, & ut procurator filij eligat, & ipsius nomine. & in extraneo idem, ut s. de insti. c. si. & quod ibi per eum, aduertendum ad tres casus. Primus est, quod filius electus est in compromissarium a debentibus eligere: tunc si in patrem, tamen in procuratorem, transferat istam potestatem in casu, quo possit: quod non est dubium, quod non possit filium eligere, quia non de ipso filio, sed de alio videtur electores cogitasse: & non solum a patre, sed nec ab extraneo, in quem filius contulisset istam potestatem, posset ab eo eligi. & sic intelligit Io. An. q. Host. Secundus casus est, quod ad filium spectat presentatio ad ecclesiam iure suo, quia quod presentatus: tunc similiter, si conferret potestatem simpliciter presentandi in patrem, vel extraneum, non posset ipse postea presentari per tales, ut d. c. si de insti. & s. c. pxi. in secunda q. dixi. Tertius casus est, quod in filium residet tota potestas collegij in eligendo presentatum. vel quia forte non sunt alij, vel aliter sunt priuati: tunc si transferat istam potestatem eligendi presentatum in patrem clericum (quod potest, ut dicitur c. quia pp.) remanet tunc duhius, an pater possit eligere ipsum filium. & isto tertio casu credo Host. intellexisse. & credo, quod si de fraude non constet, quod valeat electio facta de consilio. quia istud est remedium a iure approbatum: ut per viam compromissi possit in presentatum assumi ille, ad quem spectabat ius eligendi: iure suo, iuxta no. in c. 1. de elec. & c. cum in iure. eo. tit. Non ob. c. si. s. de insti. & quod dixi. s. c. pxi. quia ibi iure proprietatis dicta beneficia spectabant ad eos. non ergo mirum, si collatio, quae fieri debet in titulum, non potest cadere in habentem proprietatem: quae durat etiam post acquisitionem tituli in beneficium: sed in casu nostro iste non eligi ratione proprietatis beneficij: nec postquam electus fuerit, durat amplius illud ius: sed extinguitur, & reuerti non potest ad eum amplius. eligere, nisi iste debet nomine ecclesie: non suo tantum. arg. 65. dist. c. si forte. & s. de postu. c. 2. & sic dico Host. probabiliter dubitasse in casu isto. ¶ Vltimo quartum quod videtur in concessione ista, quam facit frater fratri, requiritur consensus episcopi. v. q. sic. quod est verum, sicut in Host. quod frater iste clericus recepit ea, pro se: secus si nomine ecclesie suae, et si sibi ut priuato donauerit. quia inter fratres non est proprie donatio collatoria tituli: sed exercitium totalis iuris pro fratre prepeditur, redditur liberum per istam concessionem. ex qua gl. not. quod illud, quod dicitur de consensu episcopi adhibendo, cum laicus donat laico, est verum, quoniam donatio confertur in laicum prorsus extraneum: secus in copatronum, in quem sine consensu episcopi potest alius compatronus transferre ius suum. quod non. & licet hoc dicitur sit probabile: tamen quod ad hanc rem non procedit. quia frater iste clericus, in quem frater transulit ius suum, non erat copatronus: sed fratri concedenti solummodo competebat, ut dixi. s. in primo no. & probat textum dum dicit in singulari habebat. non dicitur [habebant]. ¶ Quinto dicitur Io. An. si patronus donat ius patronatus: an per illum, cui donauit, potest ad illam ecclesiam presentari. dicit hic Vin. non, pro quo facit. s. de insti. c. vlti. & quod ibi non. quod est verum, quoniam patronus non transferret ius patronatus in alterum: sed tantummodo presentandi: secus si in totum transulisset ius patronatus quocumque licito titulo. tunc enim ipse, sicut quilibet extraneus, poterit presentari. Idem tenet Guil. hic. eo. c. s. per rationem differentie per te videas.

S V M M A E.

- 1 Ius patronatus vendi non potest.
- 2 Patronus si vendat ius patronatus, & pretium recipiat: quid erit de illo pretio.

De iure ¶ Ius patronatus per se vendi non potest. ratio redditur in textu, quia est spirituali annexum: ergo gratuito, non pretio transferendum. 1. q. 1.

1. q. 1. c. 1. licet. n. quod ad quendam participet de temporalitate: tamen a digniori natura assumit. s. a spiritualitate, de qua magis participat. de quo dicitur, ut s. de iudi. c. quanto. ¶ Quartum quod videtur in concessione ista, quam facit frater fratri, requiritur consensus episcopi. v. q. sic. quod est verum, sicut in Host. quod frater iste clericus recepit ea, pro se: secus si nomine ecclesie suae, et si sibi ut priuato donauerit. quia inter fratres non est proprie donatio collatoria tituli: sed exercitium totalis iuris pro fratre prepeditur, redditur liberum per istam concessionem. ex qua gl. not. quod illud, quod dicitur de consensu episcopi adhibendo, cum laicus donat laico, est verum, quoniam donatio confertur in laicum prorsus extraneum: secus in copatronum, in quem sine consensu episcopi potest alius compatronus transferre ius suum. quod non. & licet hoc dicitur sit probabile: tamen quod ad hanc rem non procedit. quia frater iste clericus, in quem frater transulit ius suum, non erat copatronus: sed fratri concedenti solummodo competebat, ut dixi. s. in primo no. & probat textum dum dicit in singulari habebat. non dicitur [habebant]. ¶ Quinto dicitur Io. An. si patronus donat ius patronatus: an per illum, cui donauit, potest ad illam ecclesiam presentari. dicit hic Vin. non, pro quo facit. s. de insti. c. vlti. & quod ibi non. quod est verum, quoniam patronus non transferret ius patronatus in alterum: sed tantummodo presentandi: secus si in totum transulisset ius patronatus quocumque licito titulo. tunc enim ipse, sicut quilibet extraneus, poterit presentari. Idem tenet Guil. hic. eo. c. s. per rationem differentie per te videas.

S V M M A E.

- 1 Patronus ecclesias, vel decimas sine consensu episcopi, vel Papae, et loco religioso concedere non potest.
- 2 Laicus sine consensu sui episcopi decimas ecclesiarum, vel aliquid iuris ecclesiasticum non potest concedere.
- 3 Consensus alicuius si requiritur in translatione iuris alterius: & ille consentire recusat, cogi debet per superiorem. & nu. 4.
- 5 Metropolitanus est iudex ordinarius super querelis propositis contra suos suffraganeos.

Nihilus. ¶ Patronus ecclesias, vel decimas sine consensu episcopi, vel Papae etiam loco religioso conferre non potest. potest diuidi in duas partes. secunda ibi [& si quis.] ¶ No. primo, quod quod laicus sine consensu sui episcopi decimas ecclesiarum, vel aliquid iuris ecclesiasticum non concedit a contrario sensu ergo cum consensu episcopi hoc potest. & si intelligas in decimis, quas laici detinent, hoc dictum recte procedit, per no. s. de his, que fi. a prela. c. cum apostolica. si intelligas in ecclesia quod ad proprietatem, hoc nullo modo potest laicus, et cum consensu episcopi: nisi in ecclesijs, quas de facto tenent in quibus dicitur, ut s. c. illud. Si intelligas de iure patronatus: tunc etiam sine consensu tali potest patronus concedere pijs locis. j. eo. c. 1. lib. 6. ¶ Secundo no. in ver. & si quis. quod quod iuris, si ille, cuius consensus requiritur in translatione iuris alterius, consentire recusat: a cogitur enim per superiorem talis accommodare consensum: sicut per cogi debet consentire filio in casibus, in quibus filius cum patris consensu admittitur ad iudicium, ut l. cum non solum. s. necessitatis. C. de bo. qua. li. & sicut filia cogitur consentire patri exigenti dotem: nisi habeat iustam causam contradicendi, ut l. dotem. ff. sol. ma. & l. si cum dotem. s. sed si latet. eo. ti. & hoc vult iste textus. ibi [improbis, aut auaritia] & c. quasi ex causa rationabili consentire episcopus non cogatur. ¶ Quartum quod videtur in concessione ista, quam facit frater fratri, requiritur consensus episcopi. v. q. sic. quod est verum, sicut in Host. quod frater iste clericus recepit ea, pro se: secus si nomine ecclesie suae, et si sibi ut priuato donauerit. quia inter fratres non est proprie donatio collatoria tituli: sed exercitium totalis iuris pro fratre prepeditur, redditur liberum per istam concessionem. ex qua gl. not. quod illud, quod dicitur de consensu episcopi adhibendo, cum laicus donat laico, est verum, quoniam donatio confertur in laicum prorsus extraneum: secus in copatronum, in quem sine consensu episcopi potest alius compatronus transferre ius suum. quod non. & licet hoc dicitur sit probabile: tamen quod ad hanc rem non procedit. quia frater iste clericus, in quem frater transulit ius suum, non erat copatronus: sed fratri concedenti solummodo competebat, ut dixi. s. in primo no. & probat textum dum dicit in singulari habebat. non dicitur [habebant]. ¶ Quinto dicitur Io. An. si patronus donat ius patronatus: an per illum, cui donauit, potest ad illam ecclesiam presentari. dicit hic Vin. non, pro quo facit. s. de insti. c. vlti. & quod ibi non. quod est verum, quoniam patronus non transferret ius patronatus in alterum: sed tantummodo presentandi: secus si in totum transulisset ius patronatus quocumque licito titulo. tunc enim ipse, sicut quilibet extraneus, poterit presentari. Idem tenet Guil. hic. eo. c. s. per rationem differentie per te videas.

S V M M A E.

- 1 Patronus, qui non est proprie patronus: sed possidet ius patronatus, quid obtineat.
- 2 Ius patronatus vendicatur a possessore.
- 3 Declaratio facta per sententiam contra possessorem, non habentem titulum canonicum, non nocet presentatis ab eo.
- 4 Presentatio facta ab illo, qui non possidet, non firmatur credulitate, sed veritate.
- 5 Possessor bonae fidei iuris patronatus quis dicatur.
- 6 Patronorum vnus possidet ius patronatus bona fide, alius mala fide: & cum iudici non constaret, admisit presentatum a mala fidei possessore: an postea hoc liquidato, debeat remoueri. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. N N N N 2 Con-

Additio. 1. ¶ Consentire recusat. De remedio, quando ille, qui in aliquo actu tenetur consentire, recusat, facit quod no. Do. Zaba. Floren. Card. in cle. quibus rigor. q. si. de ap. S V M M A E. 1 Episcopus si est patronus in ecclesia alterius diocesis, debet ab eo presentatus admitti, si fuerit idoneus.

Consultationibus.

Institutus ad pntatione eius, qui tunc ius patronatus ecclesie possi...

sentatu representari illi, qui obtinuit, hac credo vera in pntato a possessore an litē sibi motā. nā si post litē motā...

A D I T I O.

¶ Esse patronus. ad probandum antiquissimū ius patronatus, quæ multum valeant, vide per Bal. in l. cum super. C. de re iudica.

S V M M A E.

- 1 Consensus patroni requiritur in concessione facta in proprietate. 2 V usufructuarius non potest mutare statum rei, in qua habet usufructum, inuito proprietario. 3 Testamentum primum rite factum non tollitur per secundum minus solemne.

- 4 Confictus rationum quando reperitur hincinde: standum est illi parti, qua habet plures rationes pro se. 5 Concessio prima nulla potest per consensum ratificari. 6 Status ecclesie an possit alterari sine consensu patroni.

Svggestum.

Sumatam est s.c. illud: & sūt duæ partes. consultatio, & responsio. scdā ibi tantum licet. ¶ Not. primò, qd archiepiscopus concessit hic ecclesiam alteri ecclesie: & non dicitur. qd ista ecclesia sic concessa vacaret. & pro tātō dic, qd in hoc non est vis, vacet vel nō ecclesia: qd alteri in ppprietatem conceditur: secus si in titulum. s. de concess. pben. c. r. rōnem differentie dixi. s. de dona. c. consultationibus. ¶ Secundò not. qd in tali concessione facta in ppprietate requiritur consensus patroni: qd res, in qua plures hēt ius habentes in ea cōsentiāt, vt l. in cōcedendo. & l. seq. & se. ff. de aqua. plu. ar. hic est, qd vsufructuarius non pōt mutare statum rei, in qua hēt vsufructum, inuito proprietario: nec econuerso. vt l. a quis simū. s. i. & l. sed & si qd. s. ppprietatis. ff. de vsufu. Aduerte tñ, qd licet talis cōcessio facta, in scio vel inuito patrono, nō teneat in ipsius p iudicium: tñ affert p iudicium concedenti in iure suo: qd in dubio concessisse vī, vt l. q. tabernā. ff. de pigno. & s. de dona. c. pastoralis. & l. per fundum. ff. de serui. ruiti. p. di. ¶ Tertiò not. qd in diuersis concessionibus factis diuersis psonis de eadem re, illa est validior, qd maiori solēnitare fulcit: hinc est, qd testm prius rite factum nō tollitur per posterius minus solemne: nec econuerso. quod dic, vt l. si filius. de lib. & posthu. faciunt no in reg. non pstat impedimentū. de reg. iur. li. 6. & colligit ex hoc glo. duo ar. qd litere, qd possunt elidī p exceptionem, non pstant impedimentum secundis: quāuis de eis non faciant mentionem. de quo dic, vt s. de rescrip. c. ex tenore. in fi. i. gl. ¶ Secundò collige argumentum, qd vbi hincinde est confictus rōnum, stādum est illi parti, qd habet plures rōnes pro se, qd funiculus triplex difficile rūpitur. facit. l. si. C. de adop. dicit circa hoc Io. An. qd in æquialētibz singulariter, & diuisim statum maiori numero rōnum: vbi verò singularium non est æqualis auctoritas, qd qd pferunt minor numerum personarum. de testi. c. in nostra. & rōnum, vt l. r. C. de iuris & fac. igno. vbi p milite faciebant tria, qd miles, qd reus, qd certabat de dāno vitando contra eum duo. res iudi. & iuris ignorātia: & hac pualent. simile. s. de elec. c. innotuit. ¶ Quartò not. qd prior concessio, qd fuit nulla (qa patronus non consensit) pōt confirmari ratihabitione ipsius. qd est verum, si ratihabitione superuenit ante accommodatum cōsensum scdā concessioni per archiepiscopum facte: quo casu ratihabitione quod ad primam nihil operatur in p iudiciū secundæ iuris solēnitare vallatæ. vbi ergo tpe ratihabitionis non reperitur aliud vinculum, quod obstat, ratihabitione confirmat actum inualidum: aliās secus. actus. n. q. retro ad aliud tps trahitur, non absorbet interim innouata solēnitare. vt l. integrum. ff. de mi. & quod no. in l. Gallus. s. & qd si tantum. de lib. & posthu. & c. quāuis. de rescrip. li. 6. facit l. bonorum. ff. rem ra. ha. Sed aduerte: supra dixisti, qd quod ad p iudiciū epi valet cōcessio eius facta ecclesie sine consensu patroni, per c. pastoralis. & sic non deberet tenere concessio facta per epm alteri, et cum consensu patroni: postquā ius suū in alterum est translaturum, ar. l. infulam. s. fi. ff. solu. ma. similiter econuerso si patronus primò consensit primæ concessioni minus solemnitare factæ: quomò postea uariando pōt eius secunda cōcessio, et cum consensu epi, rata esse. ad hoc respon. qd concessio epi bā tenet in sui p iudiciū: nō patroni, qd non consensit. quia epi ius suum in alterum pōt transferre. vt d. c. pastoralis. Sed concessio patroni sine consensu epi est nulla: idē non impedit scdā consensu epi roboratam. & sic loquitur hic. Sed iterum in stabis, qd valet concessio patroni, quam facit loco religioso, et non consentiente epō. j.

e.c. r. li. 6. Sed ibi loquitur in concessione iuris patronatus, nō ipsius ecclesie, quæ est nulla, vt hic. & s. c. illud. & c. quod aut. hic ergo primam concessionem fecit patronus sine cōsensu epi: non ep̄ sine consensu patroni. quia tunc scdā eius concessio facta alteri non valuisse. & sic intelligo hunc text. ¶ Io. An. qui quærit post Doc. ¶ vtrum sine consensu patroni possit status ecclesie alterari: puta vt de ecclesiis fiat pntationem perdit ius patronatus. Ho. dicit, qd non amittit: qd ad pntationem vacantes poterit pntationem: & poterit hoc ius patronatus retinere de consensu superioris, qd ad pntationem pntationem: vel qd electioni tractandæ interponat partes suas. remittit ad no. j. e. c. placet. & c. postulat. vtrum aut referuato sibi tali iure, possit ep̄, eo inuito, taliter statum existentem ecclesie alterare. Doc. videtur, qd sic, postquam ius suū seruatur illæ sum. ad hoc aut, vt fiat collegiata, requiritur eius consensus, & aliter fieri non pōt: quia sibi paratur ex hoc p iudiciū ex eo, qd de cetero in collegiata ecclesia non poterit pntationem, exigere, & mutare. de quo. j. c. nobis.

S V M M A E.

- 1 Ecclesiasticum beneficium nemo debet quæere de manibus secularis persone. 2 Ecclesiam adeptus non canonicè, nedum effectū rectoris, sed nec nomine gaudere debet. 3 Clericus, qui recognoscit ecclesiam de manu laici, debet ante mōneri, quā priuetur officio, & beneficio.

Relatum.

Ab officio, & beneficio remouetur, qui mōnitus non dimittit ecclesiam sine consensu ep̄sibi a laico concessam. scdō dicit, qd laici spoliantes ecclesiam ex cōcātur. & sunt duæ partes. secunda ibi [ad hæc.] ¶ No. primò qd non debet quis quæere ecclesiasticum beneficium de manibus secularis persone: talis. n. titulus vitiosus non præbet iustam possessionem: sed similis est p̄doni. Io. 10. Nam non solum titulus, sed possessio debet accipi de manu domini: & eius contentus tacito, vel expresso, non violato accipere, vt minus instruat. C. de acqui. pos. ff. e. l. si ex stip. ¶ Sedò not. qd qui nō canonicè ecclesiam est adeptus nedum effectū rectoris: sed nec noie gaudere debet. & ille qui caret nomine, caret & priuilegio: vt hic, & insti. de dona. s. est & aliud. caret et fructu. C. de fer. l. 3. fit ergo quandoq; vis in nomine. C. de defen. ciui. l. 5. 2 r. di. c. clerico. de pben. c. cum secundum apostolū. vbi de hoc. & hoc verū, quantum ad hoc, ne qs nomen officij sui per opera contraria vituperet, siue corumpat: vel quantum ad iudiciale vacationem. quod dic, vt s. de elec. c. bonæ. r. aliās non est vis in noie: dūmodo cōstet de persona, & procura. tit. Ita dicit Io. And. cui adde, qd no. in l. facta. s. si in danda. ff. ad Trebel. C. de mutā. no. l. 1. & 12. q. 1. c. clericus. & 16. q. 1. c. si cupis. ¶ Tertiò not. qd clericus, qui recognoscit ecclesiam de manu laici, debet ante mōneri, qd priuet officio, & beneficio: olim debebat deponi. qd dicit, vt in gl. 3. ¶ Quartò not. in versu. ad hæc. nouam fraudē, vt actor possit debitorem trahere ad forum suum, aliquam iniuriam inferendo sibi: vt sit compulsus de ipso a store conueniri coram eius iudice, coram eodem eidem per modū ratiōnis cogatur postea respondere. In casu tñ huius. c. commentum illud non proderit, vt in tex. patet. & clarius in glo. Et est hic. ar. a contrario sensu: qd si nō calliditate, & fraude pcurata per laicū clericus conueniret eū corā iudice suo: cogeretur clericus respondere coram eod. reuocentus: qd si in casu huius. c. nō cōpellitur ppter dolū laici: a contrario, vbi cessat dolus, cogendus esset. de quo dic, vt s. de iudi. c. at si clericus. ¶ Quærit gl. si vtrum ista verba [mando sub pœna excoicationis, aliās anathematis.] & c. importent effectū latæ sententiæ, vel ferendæ contra eum non obtemperantem. dic vt in ca. & 64. di. o. Salontanæ. & j. de fagi. c. vno. Pet. de Anch. sup. 3. Decre. NNNN 3 Eccle-

S U M M A E.

- 1 Ecclesia non debet vacare ultra sex menses propter litem, que vertitur inter patronos.
- 2 Quæstio si vertitur inter laicum, & clericum super iure patronatus: habent sex menses ad presentandum.

EAm te. Non eget diuisione, nec summa, que vertitur inter patronos, nõ debet vacare ecclesia ultra sex menses: sex mensibus ergo debet eps expectare. contra quod op. gl. & arguit, q non debeat expectare, nisi quatuor mensibus. & in solutione multum se inuoluit. Io. An. breuiter distinguit, q aut est qd inter personas ecclesiasticas: & det expectare sex mensibus, vt hic, aut inter laicos: & expectamus quatuor, vt s. e. c. qm. & c. cu propter. & idẽ, quod in laicis, dicẽdũ est in clericis patronis ex patrimonio. ar. j. eo. c. cum dilectus. ¶ Sed circa hæc quærit ipse. ¶ qd vertitur inter laicũ, & clericum super iure patronatus: an quatuor mensibus, habito respectu ad laicum: vel sex, habito respectu ad clericum, expectabit eps. tenet, q debet expectari sex mensibus: vt sic ex persona dignioris tempus illud consideremus. ar. de arbi. c. per tuas. de conse. ec. vel alta. c. quod in dubiis, licet sit ar. contra. de offi. dele. c. super quæstionũ. S. si verò duo. Alij hoc tempus sex, vel quatuor mensium metiuntur ex persona rei: cuius forũ actor sequitur. ergo ipsius rei conuenti induciã attendendẽ. Sed prima ratio plus placet Io. An. quia in hac qstione & iuris patronatus idem est forus actoris, rei, & ecclesiastici iudi. de iudi. cap. quanto. & dic de materia, vt no. 16. q. 7. c. considerandum. & per Hosti. in summa. eo. ti. §. in quibus, versu. vbi autem.

S V M M A E.

- 1 Nomina iudicanda sunt per effectum: nec est faciendã vis in verbis.
- 2 Patroni non debent extorquere ab ecclesiis, ultra quam eis a iure debeatur.
- 3 Extorquere significat ab inuito exigere.
- 4 Patroni possunt exigere ab ecclesia redditus moderatos statutos in fundatione ecclesie.
- 5 Constitutio, non potest extendi ad præterita etiam quò ad penam.
- 6 Ius patronatus, & aduocati a qualiter differant.
- 7 Patronus, & aduocatus an possint vendere suos redditus temporales: quos percipiunt de iure patronatus, & aduocationis.
- 8 Ius patronatus an transeat in emptorem.

Paterea. Ius patronatus patronus alienare non potest: nec ab ecclesia aliquid exigere: nisi qd a fundacione ecclesie dicecians sibi constituit. & tria facit. primò ponit fa. sum duplex reprehensibile. secundò contra sũ statuit, & penam imponit. tertio contra primum decernit. secũda ibi [præsentis.] tertia ibi [contractus.] ¶ No. primò, ¶ q non est vis in nomine: a sed per effectũ nomina iudicamus. 1 3. q. 3. c. pleriq. ¶ Secũdò nõ. ¶ q patroni nihil ultra, q eis debeatur, ab ecclesiis extorquere debent. est enim eorum ius limitatum. sic multis aliis modis in seruitutibus adiciunt: & nihil ultra modum exigitur, vt l. 4 §. modus. ff. de serui. & l. in agris. ff. de acqui. re. do. & 2. q. 7. c. admonedi. & aduerte. q dicit [extorquere] ¶ quia significat ab inuito exigere, & sonat in inuitum, & dicit Io. An. q intelligitur extorquere, eo ipso quòd præcessit petitio laici: licet clericus postea vltro soluat. quod verbum nõ. q consensus subsequens non purgat vitium iniustæ petitionis. arg. cõtra C. quod me. causa. l. 2. & supra de renũ. c. super hoc. ¶ Tertio nõ. ¶ q redditus moderatos statutos in fundacione ecclesie exigere ab eadem. & ex hoc quod dicit [moderatos] arguit Io. An. q si antiqui redditus: b onerosi sunt, debent moderari. arg. contra. s. de consue. e. 1. & de insti. c. 1. & c. auctoritate. & de cen. l. forma. & de lo-

ca. c. propter. an verò augmentatis redditibus, possit augeri pensio. nõ. j. de cen. c. quanto. & s. de cõst. c. c. u. m. ¶ Quar tõ not. q ista constitutio irritat non solum futuros, sed præteritos contra qus, ratio quare extenditur ad præterita: quia istud factum erat iam reprobum, & damnatum. etiam ante istam constitutionem ¶ merito nõua constitutio pòt extendi ad præterita, etiam quò ad penam. vt. c. cum tu. j. de vsu. ¶ Quærit Io. An. post Doc. ¶ an sit differentia inter ius patronatus, & aduocatiã. dicit Inno. q sic. quia aduocati non solum non possunt vendere ius aduocationis: sed nec donare. secus in patronis, qui donare possunt ius patronatus. de quo. s. c. illud. rõ differentia est, quia ius patronatus quasi ex debito: aduocatiã ex gratia pendet. Idem in guardijs, & si. quod dictum, & rationem reprobat Hosti. quia differentia inter patronatum, & aduocatiã non est bona. quia ipsorum neutrum nec donari, nec vendi potest laico sine auctoritate. donari verò ecclesie bene posset. & hoc sũ eum, probat hæc litera: q non intendit facere differentiam inter patronos, & aduocatos: imò eos intendit coequare quocunq; nomine censetur, vt patet in tex. Item similiter ratio non est bona, si ius patronatus sit quasi debitum, & aduocatiã sit gratia: imò patronatus pendet a gratia. s. e. c. qm. sũ Ho. ¶ Scdõ qro: vtrũ vterq; f. ¶ patronus, & aduocatus possint vendere suos redditus tpaes, quos percipiunt de iure patronatus, & aduocationis. Inno. in redditibus aduocatiã dicit, q non licet. n. percipere debeãt isti aduocati certos redditus: tñ q non sunt certi, & determinati a iure, non tenet venditio rei, q non est, vel est incerta. ff. de contrahen. emp. l. emptio. Iura verò patronatus sunt certa, sũ Inno. hanc rationem differentiaẽ et repbat Hosti. q incerta et cadunt in venditione, & emptione: vt hæreditas, iactus rhetis, fructus futuri. si. n. pñium sit certum: licet res sit incerta, q ex futuro euẽtu pòt in eẽ pducì (vt fructus, iactus piscium, & similia) valet contractus, vt d. l. hæc venditio. & ff. de hære. vel ac. ven. per totum. folius. n. speciei est emptio, vt in prædictis exẽplis. & l. si iacti. ff. de ac. emp. & sic Ho. non stat cum Inno. in hoc dicto. concludit tamẽ. q vterq; redditus suos tpaes, si quos hẽt certos, vel incertos, potest vendere: dum tñ ius patronatus nõ immisceat ad hoc s. de rerum permu. c. ad qones. ¶ Sed tñ incidenter qritur: ¶ an tunc in emptorem ipsa vi transeat ius patronatus, cum redditus dicti iuris sibi competant. vñ; q sic: aliã sũ eũ emptio eẽt nulla: & sequeretur absurditas, q emptor non posset exigere fructus, cum patronus non esset: sed neq; veditor, cum ipsos vendidisset. rõne ergo connexionis illud toleratur: cum dicta rõne alibi prohibita viderentur. de ap. c. inquisitioni. & c. vno. & ex hoc sequitur vnum mirabile, videlicet q principale maius & dignius. f. ius patronatus spũalibus annexũ accedet accessorio viliori. f. tpaibus redditibus: sicut & aliã, licet aliter, hoc contingit de offi. dele. c. sup qõnũ. §. si verò duo. & de conse. ec. vel alta. c. qd in dubiis. Consuluit tñ Ho. in p̄dicto casu, q redditus vendat p se, & ius patronatus donet p se. & si priuato de consensu epi donatio illa fiat: & sic, contractus se inuicem nõ contingant, valebunt. vt c. ad qones. de rerũ permu. multum miror de ista decisio ne Ho. & quare istã difficultatem, & dubietatem ingesserit in venditione istorũ reddituũ tpaalium, & puenientiũ ex iuribus ante dictis. nã in iure nõ trãsmisibili in alterum cadit trãslatio exigendi fructus, titulo remanente penes illũ, q hẽt tale ius exigendi: vnde fructuarius vendit fructus, quos pcipere pòt ex dicto consensu, titulo remanente penes eum, vt l. nõ cessariõ. §. q si p̄dente. ff. de pericu. & cõmo. rei vẽ. nã sũ rõne Ho. sequeretur, q si rector ecclesie videret fructus ipsius (qd pòt ad modicũ tẽpus, iuxta notata in c. querelam. ne p̄la. vi. su.) transferret in emptorẽ titulum beneficij: qd est falsum. qã redditus spũaliũ licetẽ distrahuntur, titulo remanente penes transferentem, vt nõ. s. de deci. c. quis. nec est verũ, q ille, in quẽ huiusmodi redditus transferuntur titulo emptionis,

nis, vel alio, non possit agere: quia imò potest ex p̄sona venditoris agere contra omnes, cum iura quò ad dictam perceptionem sunt in eum transla. vt l. emptorem. in princ. de ac. emp. nec est absurdum, q penes vnũ sit nuda proprietas: penes alterum ius vtendi, fruendi, & ius vsusfructu. qui constituit emptione, & alijs titulis. vt Insti. de vsufruc. per totũ. & hæc intelligo vera in redditibus, quos percipit patronus, vel aduocatus ex pacto in fundacione appposito. & sic credo intellexisse Host. qõnem prædictam. Redditus verò, qui debentur patrono ex natura iuris patronatus, iure disponente: puta alienata tpe suæ necessitatis: honor processionis: ius presentandi, que inter redditus cõputãtur, vt s. eo. c. cõsultationibus, per Doc. an hæc iura possint in alterum transferri titulo emptionis, vel alio titulo nõ gratuito, remanente titulo iuris patronatus penes ipsum patronum, est maius dubium: qã est mixtura reddituum spiritualium, & tẽporalium. nã presentare est fructus spiritualis: ali est fructus tpaalis: honorari est fructus reuerentiã, & cuiusdam præminentia. credo ergo ista iura non posse vendi generaliter. quia sunt inseparabilia a persona, nec delegabilia: vt q vnus honoretur pro alio, vel alatur, ar. s. de offi. dele. c. si. & l. inter artifices. de solu. ista ergo sunt ita annexa iuri patronatus, q non possunt ab eo separari, etiam quò ad titulũ: vt. f. illa specificẽ, vel in genere vendantur, & ius istud patronatus donetur. ad hoc. l. si non fortem. §. libertus. ff. de cond. inde. & l. operã. ff. de ope. li. & eo. ti. l. medicus. §. si libertus. aliã est l.

ADDITIONES.

- a ¶ Non est vis in nomine. vide Ia. Rebu. in l. i. vbi bonus tex. in c. de priuile. scholarũ. lib. 1. 2.
- b ¶ Antiqui redditus. diminutis redditibus, debet diminui pensio debita ex illis. facit quod nõ. Ia. Rebu. in l. i. c. de cap. & distrahent. pi. tribu. lib. 10.

S U M M A E.

- 1 Interuallum temporis cadit inter presentacionem patroni, & admisionem episcopi.
- 2 Patronus laicus, vno prius presentato, potest alterum postea presentare. Et potest successiue plures presentare. nu. 3.
- 4 Episcopus potest eligere alterum ex pluribus presentatis a diuersis patronis.
- 5 Impetrantium literas super eodem beneficio ille est potior, qui primo literas impetrauit.
- 6 Patronus an teneatur primò presentato, si episcopus secundum admisit.
- 7 Episcopus eligendo aliquem ex pluribus presentatis, non incurrit aliquam penam.

CVm autem. Laicus patronus, vno presentato, pòt aliũ presentare: clericus hoc nõ pòt. diuisio patet. 1 secunda ibi [verũ.] ¶ No. primò ¶ q inter presentacionem patroni, & admisionẽ epi cadit tẽporis interuallũ: & hoc ppter examinationẽ clericis sibi factã debet episcopus facere, non repete admittere. quia velox consilium sequitur p̄nitentia. facit 4 3. dist. c. ponderet. ¶ Secundo nõ. q ¶ patronus laicus, vno prius presentato, pòt postea aliũ presentare: & sic potest variare. rõ quia effectus rei, idest titulus, & dñium presentacione eius nõ confertur, admisione epi non secuta. ante ergo effectũ cõsummatũ habet locum p̄nitentia. ar. l. si conuenit. ff. de iu. om. iu. & l. si cum dorem. §. eo aut tempore. ff. so. ma. secus si illa voluntas, & electio trahit secũ suũ effectũ: quia tunc variatio nõ admittitur, vt in epi conferente beneficium, vt c. si tibi absenti. de p̄ben. lib. 6. & hinc est, q ille, qui habet electionem ex contractu, pòt variare, postquam elegerit: & nõ ille, qui habet electionem in vltima voluntate. quia in hac per electonem statim trãsfertur dñium: & sic effectus cõsumitur, non sic ibi, vt nõ. in l. eum qui certarum. §. r. de ver. obi. per Bar. vbi dicit, q ille, qui habet pote-

statẽ declarandi, post declarationẽ semel factam non poterit variare. ¶ Tertio not. ¶ q pòt patronus laicus successiue plures presentare: non tñ per presentacionẽ secundũ remouetur primus: sed accumulatur sibi. & si potest successiue multò magis a principio, vt eps eligat vnum ex pluribus presentatis, secundum Ioan. And. ¶ Quarto nõ. ¶ q episcopus pòt eligere alterũ ex pluribus, & sic gratificari. concor. sunt in glo. 2. & colligit arg. Io. And. q si duo patroni presentant duos, possit episcopus alteri gratificari. quod nõ credo: qã si patroni sunt discordes, aliter prouidetur, q per gratificacionem, vt s. e. c. 1. 2. & 3. Non obst. iste tex. quia loquitur, cum vnus patronus presentat plures. quo casu ideo est locus gratificacioni: quia cum ea concurrat voluntas patroni, qui solus est, & non alius. sed si duo a duobus presentant, neuter eorundem habet in solidũ presentacionẽ, sed partem: s. vnus patroni suffragium. quod non sufficit: sed requiritur maior pars. s. c. 3. cap. sicut in electione. c. quia propter. ¶ Quinto nõ. q qñque ad collegium: qñque ad personam ecclesiasticã pertinet presentatio: & quò ad prohibitam varietatem ambulat pari passu. & colligit ar. Io. An. ¶ q ex duobus impetrãtibus super eodẽ beneficio literas, ille est potior, qui primo literas impetrauit. quod dic, vt j. de concess. p̄b. c. si soli. lib. 6. & c. tibi qui gratiam. de rescri. Sed quã est ratio, quare magis laico, q clerico permittitur variare. tãgit glo. p̄. super qua dicit Io. An. quia dignior est ceteris clericorum, qui spiritualibus innituntur, quã sunt spiritualibus firmiora, vt s. de trãsla. c. inter corporalia. sic firmior est limitatio ecclesiasticã. de par. c. super eo. & s. eo. c. querimoniam. vel secundum Inno. est ideo: quia vim electionis habet presentatio clericorum. ex quo infert Hosti. q si, priori presentacione nõ satisfacta, attentetur secunda, reprobanda est, vt patet in his, quã nõ. de elec. c. considerauimus. & c. auditis. & vide quod nõ. Io. An. post Compo. s. de rescrip. c. cum in vltima colla. versu quæritur post. Sed dices: videtur, q etiam laicus variare non possit. quia nudus consensus de iure canonico est efficax ad obligandum, vt c. 1. s. de pac. quã enim processerunt de labijs meis, nõ faciam irrita. 2 3. dist. c. psalmista. fol. dic, q inter presentatum, & presentantẽ nulla debet interuenire promissio: nec presentatio vim promissionis obtinet: nec credo, q posset se patronus obligare alicui, q presentabit eum, etiã beneficio vacante: eo tpe, quo promittit, ar. l. inter stipu. §. sacram. ff. de ver. obli. nõ enim pactis, sed titulis canonicis beneficicia obtinentur. facit s. de trãslac. per totum. ¶ Quero: patronus laicus ¶ primò presentat vnũ. secundò alium, quem eps admittit: an teneatur primò ad interesse, iuxta formã c. pastoralis. j. eo. & loquor, cum primus erat idoneus. Io. An. super gl. 1. videtur sentire, q incurrat dictam penam: sed super ver. iudicio. ad literam sic dicit. relinquitur iudicio epi, quãrum ad hoc, quod ius habeat ille, qui ab episcopo fuerit admittus. peccat tñ eps, qui primum idoneũ reculauit admittere. j. e. c. pastoralis. sed si non refutauit primum, potest eligere quem velit ipsorum, sũ Inno. ex cuius mente colligo, ¶ q eligendo alterũ ex pluribus presentatis, non incurrat aliquã penã. sed si primo idoneo recusato, & repulso, alium recipiat: tunc tenetur, vt dicitur in c. pastoralis.

S V M M A E.

- 1 Acquisitio patronatus ex fundacione proueniens conuenit tam mascululo, quam femine.
- 2 Infidelis an possit possidere ius patronatus, quod nõ.
- 3 Hæreticus construendo ecclesiam non querit ius patronatus.
- 4 Excommunicatus an querat ius patronatus.
- 5 Construens violenter ecclesiam, non acquirit ius patronatus.
- 6 Ius patronatus qualiter in esse producatur.
- 7 Faber, qui recedit a mercede operarum, fabricat, an acquirat ius patronatus.

- 8 Patronus non admittitur ad electionem praelati in ecclesia conuen-
tuali.
- 9 Princeps non tenetur in terra sua beneficia inimicis conferre.
- 10 Patronus an possit ratione contemptus petere cassatione electionis.
- 11 Patronus qualem debeat in capella eligere sacerdotem.
- 12 Patronus habet pinguius ius in ecclesia non collegiata, quam in col-
legiata.
- 13 Patronus quare debet episcopo presentare.
- 14 Patronus quod emolumentum consequatur de iure patronatus, quod
obtinet in ecclesia.
- 15 Ecclesia ubi debeat inopi patrono praeberere alimenta.
- 16 Vxor defuncti debet percipere alimenta in domo defuncti ab extra-
neis. h. credibus: vel a priuignis.
- 17 Ecclesia que dicitur conuentualis.
- 18 Ecclesia an sit in quasi possessione collegij, nec ne, qualiter cogno-
scatur.
- 19 Laicus in quadam capella habet ius patronatus. episcopus vult eam
facere collegiatam: an possit.

Nobis. Ex constructione ecclesiae facta de dioecani consensu, ius patro-
natus acquiritur, hoc primo dicit. secundum dicit, patronum non eligere praelatum in ecclesia collegiata: li-
cet eligat in capella. In tertia dicit, quod patrono deberetur pro-
cessionis honor: & alimentatur ab ecclesia, si vergat ad ino-
piam. secunda ibi [ceterum.] tertia ibi [pro fundatione.]
¶ Nota primo, quod dicitur text. si quis & sic, cum sit masculi-
ni generis, videtur, quod illa acquisitio patronatus ex fundatio-
ne proueniens competat tamen masculo: sed dicitur, quod etiam femi-
nae, quia masculinum comprehendit etiam femininum. quod
dicitur, ut c. generalis. de elec. lib. 6. & l. 1. de verb. sign. per Bar. &
l. si quis in tantum. C. unde vi. Incidenter tangit Ioan. An. an
sub illa dictione, si quis, comprehendatur iudeus, haereticus,
vel excommunicatus: vel tales constructores ecclesiarum habe-
ant ius patronatus. et de infideli dicit, quod non. 16. q. 7. c. pia-
mentis. in fi. c. quicumque. & c. Frigentius. nam talis infidelis
non querit cognitionem spiritualem, ut no. Io. And. de reg.
iuris. c. ex eo. lib. 6. et haereticus similiter construendo ecclesiam
non querit illud ius, quia non est capax acquisitionis: cum ipso
iure sit omnia ei confiscata. edificatio igitur quereret fitco. de
haereti. c. cum secundum leges. fundum. n. dare non potest: nec
dotem, vel edificium. & quod ex opera sua quereret, querere-
tur fitco, ut dixi. facit quod no. 1. q. 7. c. maximu. et de excōi-
cato dicit Io. And. quod male facit episcopus, talem admitten-
do: sed si cum suo consensu fiat, patronus erit: sed exercitium
non habebit ante abolitionem. cum enim religionem profi-
teatur, & matrimonium contrahat, & alia faciat, quae enume-
rat Io. An. in reg. dolo facis. de reg. iur. lib. 6. & hoc poterit:
sicut etiam facere testamentum. ut in c. decernimus. j. de sentē.
excō. lib. 6. praeterea excōicato licet ecclesiam ingredi ad au-
diendum verbum Dei. de sen. excō. c. responso. & ad orandum, ut
c. nuper. de sen. excō. super verbo orando. ergo & ecclesiam
construere poterit. facit de sen. ex. c. qm. lib. 6. ¶ Secundo no.
quod in tali constructione requiritur consensus episcopi: et qui ergo
volenter construit, non acquirit ius patronatus. arg. contra. ff.
de condi. inde. l. si vrbana. vbi ex contractu inito, etiam a p-
done super re aliena, oritur praedoni actio: sed ibi loquitur
in contractu iuris gentium, qui nascitur ex consensu contra-
hentium: nec tangit rem ipsam, super qua contractus cele-
bratur propter aliud. s. pensionem, pro qua datur personalis
actio, cōcernens contrahentē cum praedone, sed non re ipsam:
hic verò ius patronatus non nascitur ex consensu laici con-
struentis, & inheret rei, idest fundo. ¶ Tertio no. quod ius pa-
tronatus in esse producit constructione: ut qui ecclesiam
construxerit, ipsum querat. queritur et alijs modis. de qui-
bus. s. eo. c. 1. dixi. Sed circa istum modum acquisitionis p-
construēt. onem querit Ioan. An. et an intelligatur de fabro, qui

recepta mercede operarum, fabricat. dicit quod non. dicit. n. eis
pōt. receperūt mercedē suā. Lucā. 16. ff. de acq. re. do. l. adeo.
§. cū quis. Intelligitur ergo de illo, cuius sumptibus cōstrui-
tur: licet enim quāq; nō differat, an sumptib. an labore quid
fiat. de deci. c. ex parte. 1. illud habet locum, cum labor impē-
ditur in proprio, non in alieno. e. ti. c. dilecti. dicit tñ Io. And.
quod si inter dñm fundi, in quo debet ecclesia fabricari, & fa-
brū conueniret, ut faber operaretur gratis, & dñs fundū po-
neret auctoritate dioecani: quod dicto casu quereret patro-
natū pro virili. sic quāq; contrahitur societas, ut vnus pecu-
niam, alter operā ponat in societate. quo casu quaestus inde
proueniens, est cōis, ut no. in l. 1. C. pro socio. & ff. eo. tit. l. 5.
quae incipit. societas. §. 1. & idem puto eadē rōne de his, quo-
rum vnus ponit pretiū tignorum, & alter pretium operarū.
& eadē rōne, qui dat pretium dotis emendae, est p̄onus. ff. de
usufr. l. quia qui p̄tio. Aduerte tñ, quod si plures concurrunt, quod
velint ecclesiam construere, & dotare in solidum: tunc episco-
pus potius vnū, quā plures debet ad istā acquisitionē iuris
pat. admittere: ut vitetur dissensio, quā cōio solet excitare. ff.
de le. 2. l. cum pater. §. dulcissimis. ¶ Quarto no. quod patro-
nus non admittitur ad electionē praelati in ecclesia conuen-
tuali: sed, ut electioni iam celebratae consentiat, est requi-
rendus: & de cautela est, facta electione, requirere talē as-
sensum. de elec. c. sacrosan. si enim non requireretur, posset
ante consecrationem excipere contra ipsum: quod est inimicus
suus capitalis: et in terra propria nō confidit de eo. ista est
enim iusta causa, maxime cum patronus est princeps, qui ha-
bet defendere ecclesiam. 3. q. 5. c. princeps. & suspectus, & quod
non diligitur, non est dandus in ep̄m. 63. dist. c. si forte. si-
cut nec promoueri debet in principē, qui suspectus est Ec-
clesiae. de elec. c. venerabilem. Item potest patronus sibi obji-
cere, quod est prodigus, inhonestus, & malus dispensator. nam
etiam post consecrationem pōt patronus talia denunciare.
16. q. 7. c. filijs. multo ergo fortius ante. quia turpius & c. s.
de iureiur. c. quemadmodum. Si autem patronus nihil rōnabile
objiceret: non esset propter eius contradictionē non iustifi-
cata per eam electionis confirmatio retardanda. s. de elec.
c. quod sicut. & c. cum terra. & vide ad hoc, quod no. 62. dist.
c. 1. in prima glo. ¶ Sed incidenter queritur, et an patronus,
si non fuit eius requisitus assensus, possit rōne huius cōtem-
ptus petere cassationē electionis. videtur, quod sic. quia vnus de
collegio hoc pōt. s. de elec. c. quod sicut. contrariū tenet hic
Io. An. quia ad requisitionē huius cōsensu non habemus tē-
pus determinatū: sed ille, qui debet cum alijs eligere, habet
tēpus certū: scilicet antequam electio celebretur, debet re-
quiri. si ergo non requiritur, inest vitium electioni, quae fit ca-
nonico cōempto: sed licet post electionē fuerit contemptus
patronus, non ex hoc p̄cedens electio redditur vitiosa, s̄m
Io. An. super glo. imò necesse. ¶ Quinto no. quod in capella pa-
tronus debet eligere sacerdotem: sufficit tñ, quod talis sit, qui
possit in presbyterum ordinari. j. de insti. c. 2. lib. 6. & hoc
verum, si est ecclesia parochialis non collegiata. quod dicitur,
ut j. de elec. c. licet canon. & c. statutū. lib. 6. & aduerte, quia
text. dicit [a patrono eligere] quod exponit. idest praesenta-
re: idē aut dicitur, eligere: quia praesentat quem vult s. eo.
c. significasti. s̄m Hosti. & vide ad hoc quod no. j. e. c. fi. & col-
lige, et quod patronus habet pinguius ius in ecclesia non colle-
giata, quā in collegiata. non immeritō ergo glo. dubitat,
an eo inuito possit mutari, & alterari status ecclesiae de nouo
collegiata in collegiatā. dicit, ut in glo. & dicam statim. ¶ Se-
xtō no. quod quare debet patronus episcopo praesentare a. f. p.
institutione habēda: & vocatur institutio auctorizabilis: quā
quidē an alius, quā ep̄s, possit facere, no. Ioan. An. de offi.
archi. c. cum satis. ¶ Septimo no. in §. pro fundatione. quod
emolumentū consequitur patronus de iure patrona. quod
obtinēt in ecclesia. obtinet enim primō honorem proces-
sionis: ut si processionaliter occurratur ei. si sit talis, & tan-
tust

rus: puta Rex, vel magnus princeps: ut est illustris dñs noster
Dux Venetiarū, patronus venerabilis ecclesiae sancti Mar-
ci. primum. n. locū in ecclesia obtinet in processione: & ob-
uiam sibi venit dñs primicerius cū canonicis suis semper in
processionibus. ex talibus. n. tribuitur honor. ff. de albo scri.
l. si. & de priuileg. c. ex ore. secundū emolumentum consequi-
tur: quia debet alij, si sit inops. & ponitur, in, pro sine, idest si
ne opibus: alibi aliter ponitur, in, ut no. Spec. de dispu. & al-
leg. §. post hęc. ver. si. vel vbi ponitur, et vbi aut ecclesia debet
patrono inopi alimenta praebere. dicit, quod in domo sua: quia
non pōt honestē in ecclesia cū clericis conuersari. et qua rō-
ne vxor defuncti, quae debet ab extraneis haereditibus, vel pri-
uignis alimenta percipere, non cogitur propter honestatem
percipere in eorū domo. facit l. 3. §. si. ff. de ali. & cib. le. & no.
spe. in ti. qui si. sint legi. ver. sed pone. & ver. se. & aduerte, quia
pauca sunt iura loquentia de alimentis, quae debentur patro-
no ab ecclesia: sed in patrono liberti, cui et alimenta debentur
in casu inopiae multa iura loquuntur. de quibus habes. ff.
de li. agno. l. si quis a liberis. & l. si. & de iure pa. l. diuus. vnde
iura, quae loquuntur de alimentis illi praestandis, possent ad
istos patronos ecclesiarum adaptari. quid de vasallo: an te-
neatur alere dñm in opē? no. Spec. in d. tit. qui si. sint legi. &
an ille, qui percipit alimenta, reneatur operari. dicit, ut l. sicut.
de bo. li. ¶ Antequam descendā ad q. glo. formo tres op. di-
citur hic [nobis fuit] & c. istud est superfluum, cōtra illud, quod
nobis pollicetur in proemio. s. refecare superflua. Sol. dicit
Io. An. quod illud, & similia principia reseruantur propter con-
temporaneos huius compilationis: qui has Decretales studie-
rant: variare aut eis principia, generasset in eorum mētibus
cōfusionē; & fuisset etiā confusio glossarum illius temporis,
quae allegant principia Decretalium, quae sublata fuissent: si-
cut dicit Io. An. hodie contingeret, si (quod absit) variaretur
ista cōpilatio, sublatis principijs Decre. magna esset nostra
confusio, vbi eas requirere deberemus. ¶ Secundō op. dicitur
hic, quod constructione ecclesiae queritur ius patronatus.
contra quia si quis aedificat in alieno, aedificium cedit solo. ff.
de acqui. re. do. l. adeo. §. cum in suo. & Insti. de rerū diui. §.
cū in suo, ergo dño fundi tñ competit istud ius: hic aut dicitur,
quod illi, qui construxerit: ergo male. sol. hac bona fide, &
de consensu dñi fundi construxit: quo casu aedificium nō ce-
dit solo de iure civili: sed aedificatori, qui dicitur superficia-
rius, queritur talis superficies, ut ff. de superfi. per totū. Item
dño fundi non queritur ius patronatus ex dño retento: sed
ex dño translato. quod etiā patet in fundo, & dote. 10. q. 3.
c. 2. sicut & patronatus liberti competit ex dño serui per-
dito per manumissionem. ff. de iure pat. per totū. de re. ec. non
alie. c. 3. ¶ Tertio op. dicitur hic, quod patronus in casu inopiae
debet alij ab ecclesia: & istud est emolumentū, quod percipit
ab ecclesia, rōne patronatus. Sed contra hoc op. & videtur,
quod etiā nō patronū teneatur ecclesia alere: quia debet omni-
bus pauperibus subuenire. 16. q. 1. c. qm. s̄m Phi. verū est,
quod omnibus pauperibus subuenire tenetur: sed patronus abū-
dantius, quā alijs. s. de testa. c. cū in officijs. & melius pro-
uidebit ei, qui prius fuerat diues. 4. 1. dist. c. non cogatur. &
no. Io. 16. q. 7. c. pia. mentis. & c. quicumque: licet ergo teneatur
providere pauperi, ne fame pereat: huic providebit ho-
norificē, si abundat. Item si non sufficit omnibus, praeponeat
patronū: & sibi continue: alijs non sic. Item pauperi non est
proditā actio, licet ecclesia teneatur. de quo. 1. q. 7. c. exigūt.
sed patronus ad hoc actionem habet, per hęc iura. s̄m Ioan.
An. ¶ Quarto op. innuit iste text. quod patrono pōt competere
ius eligendi in ecclesia collegiata. Sed contra de c. sacrosan.
& c. Massana. s. de elec. fo. glo. quae incipit. non videtur & c.
soluit duobus modis. primō, quod iste ver. nisi. & c. debet intelli-
gi de patrono clerico, non laico. puta erat abbas, vel alius p-
latus ecclesiae, qui fundauit ecclesiam, appposito pacto in fun-
datione, quod posset electioni interesse. Et circa hoc dicit Inno.

quod ep̄i, & alij clerici possunt habere electiones, & collationes
praebendarum in ecclesijs collegiatis, si sic ab initio institu-
ti sunt, vel ex priuilegio, vel consuetudine speciali. s. de con-
sue. c. cū dilectus. de ver. sig. c. abbate. & c. accedentibus. de
exce. pra. l. & s. de his, quae fiunt a praela. c. ea noscitur. de
elec. c. considerauimus. & c. bonae. & idem est dicendum de
laicis secundū eum. sed tñ per collationem laicalem nullum
ius habebunt per eos inuestiti, vel fraternitatem in collegio:
donec per ep̄m, vel clericum iura spiritualia, & canonicalia
acquirantur. arg. 63. dist. c. in sinodo. remittit ad not. per eū.
s. de elec. c. quod sicut. in glo. si voluerit. Host. dicit, quod laicus
ex vigore iuris patronatus non habet conferre beneficium:
sed tñ ius presentandi ad illud. ut j. c. fin. siue de parochiali-
bus ecclesijs. s. & j. per totum. Si verò queratur de praelato
conuentionalis ecclesiae de iure cōi: collegium eligit sine per-
missionis laicorum, ut d. c. Massana. nisi in fundatione laicus
conuenisset ex pacto velle interesse, & Papa concessisset: quia
inferior non posset, ut tenet illa glo. & idem Hosti. Nec obit.
Auchen. de ec. ti. §. si quis aedificatis. quia illi iuri non est stan-
dum in talibus. 10. dist. c. 1. ad hunc tex. qui videtur illi Au-
then. concor. in ver. nisi aliter. dicas post Io. And. super ver.
tractandae. quod in tractatu electionis requiretur, si hoc habet
de priuilegio, consuetudine, vel statuto. sua tñ vox non affe-
ret suffragium, ut in contrarijs, s̄m Inno. & Host. Sed op. & di-
co: imò videtur, quod laicus possit cum clericis eligere: sicut de
re spirituali posset simul cū clericis arbitrari. s. de arbi. c. p-
tuas. fo. arbitrari non est ita actus spiritualis, sicut eligere, et
si super spiritualibus feratur arbitrium: cū non per arbitriū,
sed per illos, inter quos fertur, exerceatur postea ille spiritua-
lis actus. praeterea auctoritas superioris videtur tunc neces-
saria, ut ibi. Item adhuc v̄, quod de iure cōi laicus patronus de-
beat admitti ad eligendū cum alijs. 18. q. 2. c. abbatem. 2. ibi
innuit hoc tex. vbi dicitur monachorum electio, & possessio-
nis dñs poposcerit. sed hic non dicit, quod eligat: sed quod electum
confirmari postulat: vnde non posuit patronum inter eligen-
tes. ¶ Venio ad quaestiones. primō et quero, quae dicatur ec-
clesia conuentualis. b. glo. 3. hic tangit minus perfecte, secū-
dū Inno. j. c. postulasti. dicit conuentualem probari per pri-
uilegium, p. quod cōstituitur collegium, & datur ius colle-
gij. ff. de co. le. illi. l. 3. de priuileg. c. porro. quod si priuilegium non
apparet, quod in fundatiōe sui fuerit ordinatū, quod ibi essent tres
clerici, vel plures, & pro tot fuit dotata: tunc similiter colle-
giata censetur, ar. s. de elec. c. 1. vbi de hoc. & expressius
de consue. c. cum dilectus. Si verò constat fuisse ordinatū, quod
non habeat ius collegij, sed patronus habeat praesentationē:
vel quod esset ibi vnus rector tñ cū vno clerico: tunc non cen-
setur iure collegiata. & sic pōt intelligi. s. de vi. & hon. cle. c. vt
quisque. & d. c. pia. mentis. & c. le. & in hoc titu. per totum. &
hoc casu licet plures ibi morentur: non tñ dicuntur. ibi esse
vt collegium. Si verò non apparet, qualiter ecclesia fuerit in-
stituta: tūc si clerici, sint in possessione collegij, defendent in
ea. & econuerso si alius sit in possessione subiectionis, & p-
sentationis quasi rei non collegiatā, defendetur in illa. de in-
sti. c. cum venissent. s. e. c. consultationibus. de li. cā. l. ordina-
ta. facit l. 1. C. si seruus ab exte. Sed hic incidenter queritur:
et qualiter cognoscatur, vtrū ecclesia sit in quasi possessione
collegij, necne. dicit Host. quod per actus extrinsecos, per quos
colligitur talis quasi possessio: puta sigillū, & vsus sigilli, ut j.
de exce. pla. c. dilecta. Itē tractatus cōis in cōi. de pba. c. ter-
tio. loco. archa cōis. ff. quod cuius. vni. no. l. 1. rectoriū, & dor-
mitorium cōe. de statu mo. c. cum ad monasterium. & de vi.
& hon. cle. c. quoniam communis fraternitas. & similia. per
actus enim extrinsecos cognoscitur effectus rei demonstra-
tae, ut s. de elec. c. quod sicut. & de regu. c. viduam. vbi cōcor-
de deci. & vide quod dixi post Io. An. s. de offi. archi. c. vt no-
strum. ¶ Secundō quero. et in quadam capella laicus habet
ius patronatus: episcopus vult eam facere collegiatā. queri-
tur

tur an possit, inuito patrono. glo. magna arguit pro, & contra. & tandem concludit, qd non possit. idem hic Vin. & Ho. s. e. c. suggestu. Io. An. pro hoc allegat de excels. praela. c. dilecta. de hac etiam q. no. 16. q. 7. c. monasterium.

ADDITIONES.

- a ¶ Episcopo presentare. Et quid si episcopus non sit, cui patronus presentabit? vide Io. de Tur. crema. in c. decernimus. 16. q. 7.
- b ¶ Conventionalis. Adde Feli. in c. in nostra. ver. item scias, quod non sequitur. de rescrip. eundem in cap. accedentes. vers. dicit etiam Oldr. de prescrip. & confi. 281.

S V M M A E.

- 1 Patronus ecclesie vacantis ad eam se presentare non potest: ratio redditur. nu. 3.
- 2 Statutum dans premium indicanti furem: non videtur sensisse de fure, seipsum indicante.
- 4 Episcopus si conferat ecclesiam patrono proprio motu, & ex suo officio: an valebit talis collatio.

PER nostras. ¶ Patronus ecclesie vacantis ad eam se presentare non potest. & sunt duae partes. prima consultatio. in secunda responsio ibi cum igitur. ¶ Nota primò, qd constitutio, quae ex gratia concessit patronis beneficium presentandi rectorum, non videtur sensisse, qd possent presentare seipsum. ¶ vnde si statutum dat praemium indicanti furem, non videtur sensisse de fure indicante seipsum, ar. l. 3. §. si tibi iudicium. ff. de condi. ob tur. causam. quaeque tñ indicanti seipsum, & participi paritur, vt in crimine lese maiestatis. l. quisquis. C. ad leg. Iul. ma. ¶ rō aut, quare in nostra materia nō pot patronus presentare seipsum, redditur in tex. quia qui se ingerit est susceptor. & eo ipso, qd reputat se idoneum, ambitiosus censetur. & p consequens est repellendus, maximè ab officijs: vt a tutela, p curatione, a iudicando in causa propria, siue in ea auctoritate praestando, vel sibi in testamento aliquid ascribendo, vt ff. de sal. l. vxori. §. qui se. ff. de procu. l. quae omnia. ad Treb. l. 1. §. fuit quae sit. est & alia rō, quia patronus debet examinare rectoris iudicio, vt presentet per idoneum. §. c. pastoralis. sed super idoneitate sui ipsius non pot quis ferre sanum iudicium. vnde ait Apollolus. Nihil mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum. Et Bernar. Multi multa sciunt, & seipsum nesciunt: alios despiciunt, & seipsum deserunt. melior tñ rō est prima, qd iste debeat eo ipso repelli, qd se idoneum arbitratur. facit quod no. s. de elec. c. cum in iure. aliam collige ex glo. fin. quae ponit exemplum in materia electionis: in qua vox electi non auget numerum: nec sibi dat suffragium. quod intelligit Io. An. verū in forma scrutiniij: secus in forma copromissii, secundū no. per eum de elec. c. cum in iure. Nam secundū Host. in scrutinio, cū secretē fiat, habet originem a seipso, qd esse nō pot: sed in copromisso possunt alij ipsum audientem nominare. & sic pot consentire ab alijs nominatus. & sic non habet originē a seipso. & hoc sentit hic glo. fin. dum dicit, qd in electione a se oriri non debet: & intus ortus occidit. 1. q. 1. c. quibusdam. ¶ Oppo. Io. An. & videtur, qd quis in facto proprio potest auctoritate accōmodare: vt patet in tutore, qd fun dum emptū a patre sui pupilli potest sibi tradere, vt l. si filius. §. si. de contrahē. emp. Item pot sibi ipsi soluere, quod pupillus sibi debet, vt l. quoties. §. sicut. ff. de admini. tu. fo. vt hic per Host. qui dicit, qd hic in spiritualibus: quae non quaerunt sine iudicis auctoritate: nec haereditaria successio locum habet. ibi in temporalibus. quae so. non est sufficiens: quia nec etiam in temporalibus pot quis esse auctor in facto suo proprio, vt l. pupillus. §. item ipse. de aucto. tu. ¶ Querit Io. An. ¶ pone, qd eps consert ecclesiam patrono proprio motu, & ex suo officio: an valebit collatio, & poterit consentire? videtur, qd non: quia ipsam patroni presentatio non praecessit. qd debet esse. s. e. c. ex insinuatione. Itē si dicas, qd post collationē potest consentire, obstat sibi iste tex. quia videtur se inge-

rere. Io. An. tenet, qd poterit consentire: & iste non dicitur se ingerere: sed vocatur a Deo, tanquam Aaron. s. de elec. c. qualiter. Itē conditio patroni, ex eo qd patronus est, non debet esse deterior, quam vnus extranei: imò melior, vt s. c. p. xi. in fi. & c. cum in officijs. de test. Non ob. qd non pcessit presentatio: quia sufficit, qd patronus consentiat ex postfacto, vt patet. s. c. si verò. Non ob. qd cōsensus subsequens reddat eum ambitiosum, tanquam se ingerat, vt hic. quia hoc verū, qd dicitur se ingerere, cū seipsum presentat. & sic inest vitium in radice. s. ambitio: secus, si collationi cōsensit. quia tunc non trahit originē a seipso, sed ab episcopo. pro quo debet presū mere, vt recte agat. facit quod dixi. s. secundū Hostien. de differentia consensu inter formam scrutiniij, & compromissii. tangit etiam Io. An. an pater patronus possit presentare filium. dic, vt dixi. s. c. consuluit. 1.

S V M M A E.

- 1 Tempora praefixa actui celebrando currunt, pendente lite.
- 2 Statuto Paduae praefigitur terminus, infra quem causa appellationis terminatur: quo elapso sententia sit rata, & firma. quidam appellauit ad iudicem, qui competens credebatur: oppositū fuit, quod erat incompetens: pendente appellatione lapsus est terminus, tandem iudicatus est incompetens: an non obstante lapsu fatalium, possit appellationem proseguere.
- 3 Impedimentum legitimum censetur, quod excusat appellatam a lapsu fatalium.
- 4 Patronus laicus, & patronus clericus qualiter, & in quibus differant.

C Vm propter. Patroni ad ecclesiam vacatē si intra quatuor menses non presentat, episcopus ordinabit ecclesiam. Vel aliter. si questio iuris pronatus non diffinitur intra quatuor menses, eps ordinabit ecclesiam sine prauiudicio euincētis. dictum & protestationē subdit, ibi [itaq;]. ¶ Nota primò, qd tempora praefixa actui celebrando currunt pendente lite inter aliquos, ad quos exercitiū talis actus pertinet. facit ad q. in qua his diebus consului. ¶ Statuto Paduae praefigitur terminus, infra quem causa appellationis terminet: quo elapso, sententia sit rata, & firma. modò quidam appellauit ad iudicē, qui competēs credebatur: oppositum fuit, qd erat incompetens: & tanto tpe super ista exceptione disceptatum fuit, qd lapsus fuit terminus praefixus ad cām decidendam: & tandem pronunciatum, qd ille, qui aditus fuit, non erat iudex competens. quarebatur ergo, an non obstante lapsu fatalium, possit appel. proseguere coram iudice competente, ad quē conditionaliter appellatū exitit. si ille primò aditus apparet non competens, dixi, qd poterat: quia tpa non debent currere probabiliter dubitanti, vt in simili dicit tex. in l. qd diu. C. qui admit. ad bo. pos. & l. contra maiore. & l. eum qui. C. de inoffi. testa. censetur enim illud legitimum impedimentū, qd excusat appellatē a lapsu fataliū, vt c. ex rōne. maximè quādo per excep. aduersa partis causa prorelatur, vt l. si cum ipse. de excu. tu. facit ad hoc optimè, quod no. in c. si electio. de elec. lib. 6. Non ob. qd sententia declarauit illū malè appellasse. quia dico, qd probabilis error circa speciem iurisdictionis illorū, ad quos appellauit, habet eum excusare: sicut excusat iudicem malè iudicantem, vt Insti. de obli. quae ex quasi delic. in prin. & l. cum prolatis. ff. de re iud. facit ad hoc quod no. Cy. in l. 1. C. qui accu. non pos. & qd dixi in c. tuā. de ordi. co. Nō ob. illud. c. vbi lite pendente, currunt patroni tpa. quia loquitur, cum tractatur de modico preiudicio: cum ius saluū remaneat euincēti in futurū: sicut currunt instantia: etiā impeditis. quia non perit causa, sed instantia tantū, vt l. properandū. C. de iudi. Sed in casu nostrae q. peribat ius, & instantia: ideo benignius succurrendū. Non ob. l. 1. ff. de ap. vbi nocet error, si vnus pro alio aditus sit: & currunt

currunt tempora, quia ibi non probabiliter alium adiuit: sed errauit in iure. hoc aut erat de iure dubiū, vtrū illi, ad quos appellauit, essent ordinarij, vel delegati, & hinc inde emanauerant consilia contraria. ergo error poterat dici probabilis, cum hinc inde concluderent rōnes, vt l. non sine. C. de bo. quae li. vel dic, qd in casu huius c. tempus non est limitatū in fauorē litigatoris: sed tertij. s. ecclesiae, ne diu vacet. currere ergo facilius debent tpa litigantibus, ar. l. genera. de his, qui no. in fa. & c. statutum. de pben. lib. 6. & ideo absurdè posset dici, qd tēpus illud currat patronis ignorantibus, & etiā impeditis. quia impedimentū est, si quis patrono se opposuit: & tñ sibi currunt tempora, vt hic patet. secus in ordinario collatore impedito, vt c. quia diuersitatem. de cōcel. pben. ¶ Oppo. & videtur, qd pendente lite inter patronos, episcopus debeat expectare sex menses, vt s. c. eā te. hic aut dicitur, qd quatuor: ergo malè. so. ibi in patrono clerico: hic in patrono laico. ¶ nam in hoc differunt patronus laicus, & patronus clericus in multis, quae istis versibus colliguntur. Clericus, & laicus distant per plura patroni. Pœnitet & tempus, subiectio, pœnaq; forsan. Et ratio, titulus domini coniungitur istis. Expone singula verba sic [pœniter]. de hoc dic, vt s. e. c. cum autē. Itē sequitur [tēpus]. de isto habes hic. & j. e. c. vno. lib. 6. [subiectio] quia magis strictus est testati ecclesiae patronus clericus, quam patronus laicus. quod dic, vt j. c. proxi. & de offi. le. c. dilectus. [pœnaq; forsan]. quia secundū quosdam clericus priuatur potestate presentandi ea vice, si minus idoneum presentat: sed laicus non priuatur. sed secundū Hostien. idem in laico, vt probatur in Authen. vt hi, qui. §. si. col. 5. & in Authen. de ec. ti. §. si quis aedificatis. in fi. col. 9. & in Authen. de san. opi. §. si quis oratorij. col. 9. & ideo dixi [forlan] quia sunt opi. quod dic, vt s. de sup. ne. pra. c. 2. de offi. ordi. c. cum nos. & quod ibi per Io. An. super 2. glo. pot notari quinta differentia, quod ad rōnem reddendā. de quo s. c. ex literis. sexta quantū ad assignationem tituli ordinandi: & ideo dixi, titulus. de quo. s. eo. c. pastoralis. & c. postula si septima quia clericus fit patronus ex donatione sine auct. episcopi: sed non laicus. de quo. s. eo. c. significasti. & c. ex insinuatione. de his differentijs, quantū ad expositionem istorum versuum, plenius vide per Host. in summa. eo. c. §. in quibus differant. & ita dicit Io. An. quid aut si contingat mixtura: quia concurrant clericus, & laicus in patronatu eiusdem ecclesiae: quia fortè habenti ius patronatus successit pro parte certa ecclesia, pro alia priuatus: in istis differentijs, quem sequemur. & secundū quem ex ipsis tales differentias decidemus. videtur, qd debeat tale ius cōe duobus variam conditionem habentibus iudicari, secundū quod vtilius est ecclesiae: sicut dicimus in materia vnionis. s. ne fe. va. c. 1. vel debemus sequi naturā in isto cōposito simplicis dignioris, vt plenè dixi s. de iudi. c. quantō. vel debemus iudicare secundū hunc, vel illum respectū portionū, vt habens maiorem partem in dicto iure, & ius potētius praferatur: sicut cū minor, & maior habent causam cōem, & indiuisibile. nam minorū beneficium proderit & maiori. vt C. si vnus ex plu. l. vna. facit ad p̄dicta l. Imperator. de statu ho. & l. praegnantis. Dom. Fede. de Sen. consuluit, qd si talē cōiōnem habet laicus cū clerico, laicus gaudebit priuilegio clericorū. & dicit, qd sic tenet Io. An. & Archi. eo. tit. c. vno. lib. 6. in glo. fin. per l. si cōem. ff. quemadmodum ser. & ita no. confi. 63.

S V M M A E.

- 1 Legatus potest reseruare suae collationi ecclesiam primò vacaturam in vno Archi. suae collationi.
- 2 Inhibitio iudicis impedit translationem dominij.
- 3 Legatus non potest conferre beneficia vacatura.
- 4 Beneficium potest permutari alterius auctoritate, quam collatoris.
- 5 Disparitas beneficiorum non impedit permutationem.

- 6 Patroni presentatio, & consensus requirenda sunt in permutatione.
- 7 Inhibitio facta ei, ad quem pertinet presentatio, vitiat collationem, quae fieret de eodem beneficio ab ordinario.
- 8 Legatus ecclesiam spectantem ad presentationem laici non potest reseruare suae collationi.
- 9 Beneficium minus canonicè adeptus non facit fructus suos.
- 10 Petitiones duae contrariae super eadem re admittuntur.
- 11 Delegatus datus ad prouidendum alicui, an poterit reseruare collationi suae ecclesiam vacaturam.
- 12 Plures si obtinent super prouisione sua in prouincia super beneficijs, quae duxerint acceptanda, datus executoribus: qui inibent ordinarijs cum decreto: an semper scribatur inter eos: dato, vt qui prior est in tempore, sit potior in iure.
- 13 Papa mandat in literis prouideri de beneficio, quod primò vacabit in ecclesia, vel diocesi: executor non contulit primum: an poterit conferre secundum, tertium, vel vltimum. Et quid si mandauit alicui prouideri in beneficijs ecclesiasticis vsq; ad certam summam (puta centum marcarum) an executor talium literarum poterit reseruare plura beneficia concurrentia ad dictam summam. nu. 14.
- 15 Papa dedit executores ad prouidendum: qui insinuatis, & factis processibus cum insinuatione decepsit: an expiret gratia: & ad quem redibit potestas.
- 16 Papa si moritur, an expiret potestas executoris.
- 17 Legatus an possit dare ecclesiam, inuito patrono laico.

C Vm dilectus. Legatus de latere ecclesiam, cuius alia ecclesia est patrona, suae collationi reseruare potest, licet non vacet: & eam conferre pot, cū vacauerit. & sunt duae partes. in prima ponitur petitio. secundò respōsio, ibi nos igitur. ¶ No. ¶ primò, qd legatus pot reseruare suae collationi ecclesiam primò vacaturā in vno Archi. suae collationi. qd de quibus ecclesijs intelligatur: & an in vna ecclesia possit plures reseruaciones facere: vel hoc possit. s. pluries reseruare beneficia spectantia ad vnus collationē. dic, vt no. in c. deliberatione. & c. praesenti. de offi. le. vbi etiam quid iuris, si ante vacationē expirat officium legati: an expiret talis reseruatio. dic, vt ibi. ¶ Secundò no. qd legatus cassauit presentationem Archi. factam contra suā inhibitionem. ¶ Inhibitio enim iudicis a impedit translationē dnij, vt dixi. s. de testa. c. Raynaldus. & l. is, cui bonis. de verb. ob. per Bar. & collige, qd licet legatus non possit conferre beneficia vacatura, vt s. de praeben. c. dilectus. pot tñ vacatura suae collationi reseruare: qd hic non inducitur votum captandae mortis: cū per talē reseruatiōnem beneficium in titulū nulli conferat: sed facultatē iuris conferendi sibi a iure concessam generaliter in prouincia sibi decreta corroborat, sic reseruando: ne possit ab ordinario pueniri, vt c. 1. in fi. j. de offi. le. nunquid ergo poterit legatus reseruare beneficium certū: puta, qd Titius obtinet, cum vacabit, collationi suae. iste enim tex. & similes, qui concedunt legatis istas reseruaciones, loquuntur, cū reseruatur in genere in vna ecclesia collegiata in vna diocesi, vel prouincia. quo casu non pot deprehendi votū captandae mortis certae personae: sed cum beneficium certi loci reseruaret, maximè conferendū certo clerico, vt hic expressit legatus: vtrū indirectè induci votū captandae mortis: & sic reseruatio nulla, vt c. detestanda. & c. ne captandae. de praeben. lib. 6. in simili habemus, qd valet cōuentio super haereditate incerta hominis, quae obuenerit contingerit cōicanda: non aut hominis certi, iuxta no. in l. fi. C. de pac. & sic quaedam quiq; licent in genere, quae non in specie. s. de offi. ord. c. si facerdos. ¶ Tertio no. in ver. vacante. Iste. V. ecclesiam obtentā collatione legati auctoritate ordinarij permutauit cum praebenda: ¶ & sic alterius aucto. quam collatoris, potest beneficium permutari: vnde beneficiū, quod quis obtinet ex literis Papae, auct.

auct. ordinarij permutare poterit. quia Papa, vel legatus, beneficium cōferendo, praeiudicat ordinario in illo actu collationis: sed curā talis beneficij pro futuro tpe non intelliguntur ordinario ademisse. facit c. per tuas. de maio. & obe. & colligē etiā, q̄ disparitas beneficiōrū non impedit permutationē. quod patet: quia hic ecclesiā permutauit cū p̄benda. de quo dic. vt dixi. s̄. de rerum permu. c. fi. in materia permutationū. ¶ Quarto no. q̄ iste. H. permutauit p̄bendam: & recepit vigore permutationis ecclesiā auctoritate ordinarij: & in isto actu p̄mutationis archidiaconus p̄sentauit. ex quo colligē, q̄ si permutatur beneficium, in quo quis habet ius patronatus, debet ille, qui ex permutatione recepit, per patronū p̄sentari. & sic in permutatione requiritur p̄sentatio, & patroni consensus. & hoc ideo: quia in ipsa permutatione cōfetur vacare ecclesiā: nisi quod ad casum c. i. de re. permu. lib. 6. & vide ad hoc quod no. in c. si propter. de rescrip. lib. 6. in glo. morte. ¶ Quinto colligē, q̄ inhibitiō facta ei, ad quem pertinet p̄sentatio, vitiat collationem, quā fieret de eodē beneficio ab ordinario: quā sine p̄sentatione non teneret. s̄. e. c. ex insinuatione. & p̄sentatio est p̄cisa, & inhibita p̄ habentem potestatem. destructo ergo antecedente, destructū v̄t & consequens, per quod peruenitur ad illud, vt l. tria p̄dicia. ff. de ser. vrb. p̄r. ¶ Sexto no. q̄ p̄sentatus secundo loco, & admissus ab ep̄o, p̄fertur primo, et si media collatio inutilis intercessit: vt fuit ista legati facta. V. si Archi. vt laicus p̄sentauit dictum. G. dicta enim collatione facta dicto. V. non cassata, ordinarius eā contulit dicto. H. ad secundam p̄sentationē Archi. quod no. pro intellectu c. quod aut. & c. illud. s̄. eo. ¶ Septimo no. modū argumentādi in iure: vt scilicet colligere mēbra, & ex quolibet intentionē aduersarij excludere. similiter arguit Iuriscōn. a sufficienti partium enumeratione, vt l. obligationū fere. de ac. & obli. & l. patre furio fo. de his, qui sunt sui, vel alii. i. & multos modos argumentandi in iure enumerat Doct. meus in l. conuenticula. C. de ep̄isco. & cleri. ¶ Octauo no. q̄ legatus ecclesiā spectantem ad p̄sentationem laici non p̄t referuare suā collationi. quod ex eo patet: quia si primam p̄sentationē factā de G. ab Archi. vt a laico ep̄s admisisset, fuisset valida: & non illa facta de H. postea, et non obstante inhibitione legati. de hoc tū an legatus possit conferre beneficia, in quibus laici habēt ius patronatus, remittit post glo. ¶ Nono no. q̄ ille, q̄ minus canonicē beneficium est adeptus, nō facit fructus suos: imō tenetur ipsos restituere. ar. contra. quia titulus minus iustus excusat a perceptione fructuum: licet malā fidei censetur, vt l. sed si lege. §. scire. ff. de pet. hare. & l. nunquam. ff. de vsuca. dic. vt s̄. de appel. c. bonā. & de p̄ben. c. dilecto. in fi. ¶ Decimo no. formā sententiā: pronunciauit. n. Papa p̄sentationē. G. non fuisse canonicā: & concessionem eiusdē. H. canonicā extitisse. & sic intellige petitionem vtriusq; formatā: vt sua institutio pronunciareretur canonica. ex quo colligē, q̄ duā petitiones contrariā admittantur super eadē re. de quo per Inno. & Host. s̄. de resti. spo. c. ex conuestione. & c. i. de mu. pe. vbi de hoc tetigi. & aduerte, quia ex tex. non apparet, q̄ iste. H. petierit fructus, & tamē sibi adiudicantur, & fertur hic snia incerta super eis. de quo dic. vt dixi. s̄. de resti. spo. c. grauis. & de sepul. c. certificasti. ¶ Venio ad apparatus Inn. & Io. An. recitando per quāst. primō quāro. dicitur hic, q̄ legatus de latere Papā potest referuare collationi suā ecclesiā vacaturam in tali archidiaconatu. ¶ Sed nūquid idē delegatus datus ad prouidēdum alicui? dicit Inno. aduertēdum ad formam cōmissionis. nā quandoq; mandat alicui p̄videri de primo beneficio: qd̄ vacabit in tali ecclesiā. quāq; de beneficio: quod vacabit in ciuitate, vel diocesi. quādoq; q̄ prouideatur alicui de beneficio: qd̄ in tali prouincia duxerit acceptandū. quādoq; quod sibi p̄uideat de beneficio competenti. Super omnibus. n. istis formis p̄t dubitari. an executor possit sibi referuare, ita q̄ post talē referuatio

nē non teneat collatio ordinarij collatoris. quidam dicunt, q̄ sic. quia aliā inutile esset mādātū de prouisione. & quia principali cōmissio, videt cōmissa & accessoria, sine quibus & c. vt l. 2. ff. de iu. om. iu. & l. ad rē mobilē. & l. ad legatū. de procura. vbi illa, que sunt consecutua mādātū, veniūt in mādātō et non expressa. facit c. praterea. s̄. de offi. dele. Item legatus de latere p̄t, vt hic: ergo & delegatus super speciali prouisione fienda alicui deputato: cuius nō est minor auctoritas quod ad specialē illā cōmissionem, q̄ legati quod ad generalē. ar. c. studuisti. de offi. le. de admi. tu. l. si duo. §. fin. Itē si non possit referuare. iā teneret collatio ordinarij de beneficio post vacante. ar. c. dilectus. 2. de p̄ben. & sic esset mādātū inutile. alij dicunt, q̄ in quacūq; dictarū formarū scribatur, nō p̄t executor aliquod beneficiū referuare: nec impetrans acceptare sic gnāliter. quia huic impetranti vnū beneficiū debetur: & sic vnū sibi esset seruandū, non autē totā diocē. vel prouinciam onerare: ne ante prouisionē suā aliquod beneficium conferatur. grauis enim, ambitiosus, & nimis vagus esset iste intellectus: ideo non sequēdus. arg. de transla. c. fi. & de iniur. l. p̄tor. quid dicendū. Io. An. post Inno. & alios prolixē hic profequitur. q̄ istā, quā hodie est decisa in c. ne captanda. & c. executor. de concef. p̄b. lib. 6. & an semp̄ istā inhibitiones, seu referuaciones executorū ligent manus ordinariōrū. dic. vt in cle. 1. de concef. p̄b. & ibi tradit noua forma literarū Papā. ¶ Secūdo quāro q̄ si plures obtinēt sup̄ prouisione sua in prouincia super beneficijs, quā duxerint acceptanda, datis executoribus, q̄ inhibēt ordinarijs cū decreto: an semp̄ scribatur inter eos, dato vt q̄ potior est in tpe, potior sit in iure. dicunt quidā, q̄ in omni casu p̄uidendum est primo impetranti. ar. s̄. e. c. cū aut. in fine. adeo q̄ donec ei prouisū fuerit, nō valet p̄uisio a secūdo executore facta, etiā si ignorat primas literas: nisi de ipsis in secūdo habeatur expressa mētio. s̄. de rescrip. c. capitulū. & c. caterū. Sed huic opi. obstat c. dilectus. s̄. de p̄ben. fol. ibi loquitur in collatione ordinarij, quā nō impedit per literas Papā et p̄cedentes tēpore. per quas mādāt simpliciter prouideri. q̄stio nostra loquit in diuersis, quā iure ordinario innitūtur ambo. fauorabilius ergo est ius ordinarium, q̄ extraordinariū, vt patet ex no. de ap. c. vt debitus. alij dicunt in vtroq; casu idē. tu quid dices? dic. q̄ si sunt plures habētes literas generales in ciuitate, vel diocesi, licet sub diuersa data: hic est locus prioritati in data saltē, ex quo ante p̄sentationē primariū collatio secūdo, vel vltiori facta non esset, vt c. tibi qui. de rescrip. lib. 6. & hoc verū, cū plures habēt simpliciter literas generales. Si vero iuxta stylū curiā habent ipsas cū beneficio acceptandi: hic propriē est generalitas. quia licet vagari, & admittere ita cētesimam, sicut primā: & tūc aut litera hēt sp̄tiū mēsis: & cū de certo iuxta nouā formā cle. 1. de concef. p̄ben. & infra mēsis sp̄ciū p̄ferat primus, vt in vers. fecus. aut impetrātes habent beneficiū acceptandi: & maximē primus sine sp̄cio mēsis: ita q̄ est locus. c. 1. de cōcef. p̄b. lib. 6. & tūc sicut valet collatio ordinarij facta ante acceptationē primi: sic & facta p̄ alium executores secūdi ipsi secūdo. hoc probat in d. cle. 1. primo responso. in fi. & hoc no. Io. An. in d. c. executor. in nouella. & vide de ista prioritāte primi, vel secūdi. qd̄ no. in dicta cle. 1. & ibi quid iuris de illo, q̄ habet gratiā de beneficio, qd̄ infra mēsem duxerit acceptandū: an possit acceptare post mēsem. de quo in gl. iste terminus. & ibi etiā vide, p̄ quē actū videat acceptare: & an in acceptatione requirāt p̄sentia executoris. ¶ Tertio quāro. ¶ Papa mandat in literis prouideri de beneficio, qd̄ primō vacabit in ecclesiā, vel diocesi: executor nō contulit b̄ primū: an poterit cōferre secūdum, tertiū, vel vltius? quidā, q̄ sic. ar. s̄. de p̄ben. c. dilectus filius. G. est tū necesse secūdū quosdam, q̄ executor notificet hoc mādātū oībus ecclesijs, in quibus hēt potestātē p̄uidendi. ar. de ap. c. sup̄ eo. ex p̄sentatione. n. literarū contra ecclesiā iurisdictionē hēt: vñ s̄m eos, beneficium vacans in vna

vna ecclesia non posset cōferre, quousq; oībus & singulis de illa prouincia litera fuerint p̄sentata. alij dicūt, & melius, s̄m Inn. q̄ ex quō recipit literas, statim cōferre p̄t b̄ficiū primō vacans: et si non scribat ecclesijs, in quibus hēt p̄tatem p̄uidendi. quia litera non dicit, q̄ eis scribat: sed qd̄ in eis. ad quō nē p̄positam redeundo dicas, q̄ si b̄ficiū, qd̄ vacauit, non p̄t conferre (quā p̄uentus est ab alijs) poterit p̄uidere de sc̄do, tertio, vel vltiori. quia b̄ficia sunt latissimē interpretanda. de verb. sig. c. olim. & sunt verba intelligenda cū effectu. de cle. non resi. c. relati. litera ergo, q̄ dicit, q̄ prouideatur de b̄ficio primo vacaturo, non est tm̄ ad primam vacationē restringenda: quantū ad p̄tatem p̄uisoris, & p̄uisorem b̄ficii extendenda: det ergo exponi, p̄uideas de primo b̄ficio vacaturo. i. de illo b̄ficio vacaturo, de quo ei primō cū effectu poteris p̄uidere. Id. n. solū possumus, qd̄ cōmodē possumus. quia sic in dubijs benigna, & non maligna interpretatio fieri dēt. & vt impetrans cōmodum inde sentiat. & vt res potius valeat, q̄ pereat. de priuile. c. in his. de ver. sig. c. abbate. & hęc maximē sunt vera, s̄m Inn. quā mandauit sibi p̄uideri, cum se facultas obtulerit: quā non intelligit sibi auferri facultas, si ab alio p̄uenit, s̄m Io. An. post Inno. Ex p̄dictis colligē ar. q̄ si p̄ negligentiam executoris, & impetrantis contigerit ista p̄uentio: non posset sibi p̄uideri de sc̄do, vel vltiori: quā de talibus non est scriptū p̄ eo. de quo dic vt j. de p̄ben. c. si clericus. li. 6. ¶ Quarto quāro. ¶ mandauit Papa alicui p̄uideri in b̄ficijs ecclesiasticis vsq; ad certam summā (puta certum marcarum) an executor talium literarum poterit referuare plura b̄ficia cōcurrentia ad dictam summā? v̄t, q̄ sic: quā non de facili inueniret b̄ficiū valens tantum. dic post Doc. q̄ quāq; mandat p̄uideri simpliciter vsq; ad certā summā: quāq; adiicit vsq; ad certā summā p̄uideas de beneficio. Jūq; apponit de vno, vel pluribus b̄ficijs vsq; ad certam summā. primo casu dicit Ho. q̄ nō poterit sibi, nisi in vno b̄ficio p̄uideri. qd̄ dictum hodie reprobat p̄ c. quāuis. de p̄b. li. 6. sc̄do casu i vno tm̄ b̄ficio: quā ita scribit in singulari. In tertio casu nō ē dubiū, postquā in verbis simpliciter, est expressū vsq; ad tantam summā, vel de p̄benda certi valoris: an istis casibus poterit p̄uideri i maiori sumā. dic vt d. c. quāuis. ¶ Quinto quāro. ¶ Papa dedit executorē ad p̄uidēdū. q̄ insinuat, & factis p̄cessibus cū referuacione decessit: an expiret gratia: & ad quem redibit potestas: an ad ordinarium collatorem, vel Papā. dicit Inn. q̄ ad Papā, cuius auctoritate facta fuit referuatio. & vide ad istā. q. no. p̄ Inno. & Io. An. j. de excef. pla. c. inter dilectos. & c. si de b̄ficio. de p̄b. in cle. ¶ Quid si mori Papa: an expiret p̄tās executoris. v̄t, q̄ sic: sicut p̄tās executoris data a legato, vt c. p̄senti. de offi. leg. li. 6. Dicit et hic Io. An. q̄ ex quo referuauit in vna ecclesia: in alia prouidere, vel mutare non p̄t: dummodo sit talis ecclesia, quam possit habere. de rescrip. c. cum in multis. de op. le. l. 2. ¶ Sexto quāro. si expectans malē acceptauit: an poterit aliud acceptare, vel etiā illud idem, si tpe non debito, vel aliā indebitē acceptauerit, puta ante vacationem. v̄t, q̄ possit, cum illa acceptatio non tenuerit. ad hoc de op. le. l. 2. de qua. q. vide per Archi. in c. cum in multis. de rescrip. lib. 6. de ista q. & an ille, q̄ bene acceptauit, possit variare, vide quod no. Io. An. in c. ne captanda. de concef. p̄b. li. 6. sup̄ verbo p̄uideri. & super gl. licet. ¶ Septimo quāro. ¶ nunquid legatus possit dare ecclesiā, inuito patrono laico. glo. pe. tenet, q̄ non possit. nec eēt equum auferre patrono p̄sentationem. & sic retrahere laicos a fundatione ecclesiarum. & hanc opi. tenet hic Da. Go. Phi. & Ho. licet Spe. placeat prima huius gl. in spec. ti. de lega. §. nunc tractemus. vers. sed nunquid legatus. quā ē tenet Gui. Na. in Decre. dilectus. s̄. de offi. le. opi. Da. Gof. Ho. & Phi. magis placet, quā ius patronatus a iure patronis concessum non v̄t legatum de latere posse minuere. sicut. n. gratiam Papā non posset legatus irritare, siue extinguere, vt j. de p̄ben. c. si motu. li. 6. ita nec gratiam, quā a iu-

re scripto patronus consequitur. quā legatus contra iura dispensare non p̄t, iuxta no. in c. 1. de sc̄ma. li. 6. sicut. n. non posset legitime institutū in b̄ficio remouere sine causa: ita nec patronū priuare suo iure p̄sentandi. nec generali mādātō iura specialiter alicui concessa potest legatus auferre. nec video, quare potestas conferendi beneficia concessa legatis de latere absorbeat iura laicorum, qui iure suo veniūt ad p̄sentationem. & hoc verissimum credo multis rationibus confirmandum ommissis pro nunc.

ADDITIONES.

- a ¶ Inhibitiō iudicis. Nec etiam talis inhibitiō cassatur: licet ipse iudex nō vocauerit partes. Inno. in c. 1. de ope. no. nun.
  - b ¶ Executor non contulit. Et executoris negligentia an p̄iudicat impetrati, vide Car. in de. pe. 4. q. de p̄ben. & ibi gl. no. & in c. 2. de cōcef. p̄b.
- S V M M A E.
- 1 Episcopus non admittens p̄sentatum a patrono: si sit idoneus, videtur ei facere iniuriam. Et ei tenetur de æquivalenti beneficio prouidere. nu. 4.
  - 2 P̄sentati si sunt plures: conditio illius, quem admisit episcopus, cōfetur melior. P̄sentato nullum ius queritur in beneficio ex sola p̄sentatione laici patroni.
  - 3 Patronus laicus potest variare in p̄sentatione.
  - 4 Idoneitatem p̄sentati quis probare debeat, an p̄sentatus se esse idoneum: an verò episcopus non fuisse idoneum.
  - 5 Ordo iuris an sit seruandus in lite, quam mouet clericus p̄sentatus a patrono, & repulsus ab episcopo contra ipsum episcopum.
  - 6 Duo litigant in curia super beneficio: patronus infra tempus suū p̄sentat vnū diocesano, qui ipsum admisit: an ille, pro quo est lata sententia, possit propter istam institutionem agere contra episcopum, & patronum.
  - 7 Legatus de latere an possit conferre beneficium, cuius p̄sentatio pertinet ad vnū p̄positum, & homines certæ ville.
  - 8 Et postea quod possit: an possit conferre dictam ecclesiā, cū vacabit. numero 10.
  - 9 Legatus de latere beneficia, in quibus laici habent ius patronatus, nō potest conferre.
  - 10 Homines villæ habentes ius patronatus, an debeant p̄sentare in forma vniuersitatis.

Pastoralis. Si laicus patronus duos successiue p̄sentat: valet institutio facta de secundo, non obstante appellacione facta per primum. episcopus tamen si maliciōse primum repulit: illi compellitur prouidere. & sunt duæ partes. In prima consultatio. In secunda responsio, ibi [nos igitur.] & vtraque subdiuiditur. secunda primā ibi [& si fortē.] secunda secūda ibi [veruntamen.] ¶ Not. primō q̄ quod quandoque episcopus non admittit p̄sentatum a patrono, quem tamen admittere tenetur, si sit idoneus: aliās videtur sibi facere iniuriam, vt in glo. fina. ¶ Secūdo no. q̄ quod inter plures p̄sentatos melior est conditio illius, quē admisit episcopus, etiam posterius p̄sentatum. & sic ex sola p̄sentatione laici nullum ius queritur in beneficio. per quod patet soluta prima quæstio. Item in quantum dicit. quod licet p̄sentatio secūdi admittā per episcopum. patet, quod appellatio primi non admitti ipsam non habuit impedire: & sic responsio apparet. secūda quæstioni. ¶ Tertio no. q̄ quod laicus patronus potest variare. Aduerte tamē, quia ista nō est variatio: sed accumulatio s̄m Ioan. And. Si enim vellet cogere p̄cisē episcopum ad receptionem secūdi, repulso primo, non posset: sed accumulare potest, vt eligat episcopus, quem volet. aliud est ergo variare: aliud accumulare, vt diximus in materia libellorum. de qua supra de libel. ob. cap. 3. & c. ¶ Quarto not. q̄ quod maliciōse episcopus, qui maliciōse respuit p̄sentatum Pet. de Anch. sup. 3. Decr. O O O O tatum

partes. secunda ibi [consultationi.] ¶ Not. primò, qd concessio ecclesie quam patronus facit, non habet vim presentationis: quia concedere voluit, & non potuit. presentare autem potuit, & non fecit. & sic velle, & posse se mutuo impediuerunt. de offi. dele. c. cum super. videbat. contrariu: quasi verbu, cõcessio, ponat pro presentatione: sicut quandoq; verbu, electio. §. eo. c. nobis: sicut quandoq; verba intelliguntur improprie, vt res, de qua agitur, in tuto sit. vt c. intelligentia. & ibi no. de verb. sign. facit l. vbi ita donatur. ff. de dona. causa. mor. & dicit Bona. qd si non vidisset istam Decre. putasset contrarium, Sed tu dic, qd hic concessio Capituli stetit in verbis tantum: ideo non habet vim presentationis: qd non consistit in verbis solummodo, sed in facto: & ideo vbi opus est facto, verba non sufficiunt, vt c. i. de seque. pos. & ideo iste primus, cui facta fuit verbalis concessio per Capitulum non quaesivit ex tali concessione ius aliquod: & per hoc etiam tollitur, quod obijci posset: qd patronus clericus variare non potest, vt s. c. qd autem. quia loquitur post presentationem: antea verò potest etiam si cõcessisset: vel spẽ dedisset de presentando, vt credo. arg. l. si cõ dotẽ. §. eo autẽ tempore. ff. so. mat. & hoc est, qd dicit Io. An. hic, qd non sufficit patrono, qd in tps sibi præfixum præeligat, vel eligat, nisi id tps præter. ad hoc. j. eo. c. vno. lib. 6. & quod not. Io. An. post Compo. s. de rescrip. c. Capitulu. post glo. ver. quaerit post. & per istam Decre. dicunt Pet. & Abb. quòd quado patronus petit clericum in ecclesia institui per episcopu, dicens, qd ipse contulit sibi ecclesiam: hoc ipso potest ipsum ep̃s repellere per hanc Decre. debet ergo dicere. cū elegerim talẽm vobis presentadum ad talẽ ecclesiam: peto, qd ipsum instituatis. & sic dicunt faciendam vim in verbis, per illa, quæ dixi. Contrariu sentio: & dico, qd coram ep̃o patronus cum instituendo cõpareat, & petat ipsum institui per episc. siue dicat, ipm elegi: siue, ecclesiam sibi donauit, vel cõcessi: vel quibuscq; alijs verbis vtatur, habent omnia vim presentationis: postq̃ ita actus ostendit, videlicet cõparatio coram ep̃o cum clerico instituendo. talis enim cõparatio, & petitio institutionis satis presentationẽ indicat: licet aliud verba sonet: quibus contra mentẽ eius, qd geritur, non est standum: sed intentio, vt d. c. intelligentia. facit qd dixi post do. s. de iudi. c. examinata. Non ob. iste tex. quia hæc verba concessio non expressit Capitulu coram ep̃o, sed absente eo ideo effectũ presentationis nõ importat, vt dixi. ¶ Opponit glo. qd Capitulu Eboracen. attẽtadõ quod nõ poterat, ius presentadõ amiserat illa vice: qd dixit sibi ius: ideo priuari debuit illo iure. so. dic. gl. ¶ norabiliter, qd p̃na priuationis nõ debet imponi, nisi in casibus, in quibus exprimit hoc in iure, hoc autem non est in iure expressum, qd talis p̃na priuationis imponatur per istum actum cõcessiois inualida. ad hoc. ff. de reli. l. si quis. §. generaliter. ff. de sepul. vio. l. 2. §. nõ perpetue. fatetur tñ Io. An. qd isti sunt p̃na extraordinaria puniendi. ad hoc de offi. dele. c. de causis. secundum Hostiẽ.

¶ Ultra Doc. quaro de tali. q. ¶ Quædam ecclesia parochialis subiecta cuidam mona. monachorum consuevit regi per clericu secularẽ presentatũ per abbatẽ diocesanõ cõtinuẽ annis. 40. & ultra. nunc vacante dicta ecclesia, abbas, & Capitulu volunt presentare monachũ: an possint: ita qd diocesanus ipsũ (si aliã est idoneus) admittere teneatur. consultuit dñs Fed. qd sic, qd de iure cõmuni monachi, & religiosi possunt promoueri ad ecclesias seculares curatas, siue sint ep̃ales, siue non. quo casu sunt in totum absoluti a mona. & sub sunt superioribus, quibus subsunt ecclesie, quibus præficiuntur. §. 8. dist. c. 1. & 2. 17. q. 1. c. ne pro cuiuslibet. 44. q. 1. c. 1. c. si. & qd no. Ber. de elec. c. officij. & Host. de sta. mon. c. qd Dei. & placet Io. An. de ele. c. 1. in fin. cl. & tales sic assumpti nõ tenentur habere secũ sociũ sui ordinis. qd iura loquentia, ne monachi soli habitent in capellis, loquunt de monachis claustralibus, qui possunt ad libitum superioris ad claustrum reuocari. & sic uo. Io. An. & Pau. de sta. mo. c. 1. §. ad hoc. in cle. &

pbat p illum. §. & per c. pe. & vlt. de cap. mo. & clarius in cõstitutionibus nouissimis monachorũ. Rub. de mon. ad bene. mi. & cano. regularium. Rub. de mittẽdis ad benefi. per dñm Benedicũ. 12. Nõ ob. de præben. c. cū de beneficio. li. 6. qd ibi ideo accidit: quia hoc expressit in imperatione. Sed fortius ob. de sup. ne. præ. c. vno. in cle. ibi [clericis secularibus.] & c. sed ibi soluitur. nã prout ibi dicunt Io. An. & Pau. tũc de mum monachus nõ potest habere beneficiũ curatũ consuetum regi per clericu secularem, quando beneficiũ est simplex: vel si est curatum, non potest habere ipsum vt claustralis: quia tunc debet sociari de alio monacho. & sic alteratur cõditio, & status beneficij. quod per se abbas facere nõ potest, vt d. §. ad hoc cum sua glo. aliã sequeretur non esse verum, quòd primò dictum est, scilicet quòd religiosi possint præfici ecclesijs secularibus curatis: cum oēs ecclesie parochiales sint per clericos seculares gubernatæ. ita dicit Fed. post cuius consiliũ reperio immediatẽ consiliũ contrariu in hæc verba. Salua pace consultoris, dico, quòd episcopus monachum presentatũ per abbatẽ non cogit admittere. qd clarẽ not. Host. de re. eccl. non alie. c. possessiones. & Archi. 18. q. 2. c. peruenit. status enim antiquus cuiuslibet ecclesie, siue sit regularis, siue secularis, cõsiderandus est, nec per inferiorem episcopo subuertendus. de supplẽ. ne. prælat. c. 2. dependet enim talis mutatio a potestate episcopi: non abbat. 10. q. 1. c. decretũ. & c. regenda. & per Inn. de excel. prælat. c. sicut vnire. & expressẽ quòd ad casum nostrum per Archi. de præben. c. cum de beneficio. lib. 6. Nec ob. qd dicitur per domũnũ consultorẽ, quòd religiosus potest præfici ecclesie seculari curatæ. fateor enim id posse per Papam, vel episcopu, & ex causa: non p alium. & sic intelligantur allegata per eum probatur hæc so. per ea, quæ no. Host. de sta. mon. c. qd Dei. quam glo. non debuit pro se inducere dictus consultor. not. etiam ipse Hosti. in dicto c. possessiones. & Archi. in dicto c. peruenit. concludit ergo iste, qd abbas intra 6. menses præset clericum secularem: aliã extunc poterit episcopus de seculari clerico prouidere, vt no. Pe. & Abba. de sup. ne. præ. c. 2. & Archi. in d. c. cum de beneficio. istud est consiliũ domini consultoris contra Fed. qui in sua opi. persistens dicit, qd per viam electionis, presentationis, per quẽcunq; modum promotio facta de religioso ad ecclesiam, vel dignitates curatas tenet. adducit in testem Ioã. 58. di. c. 2. & Ber. de sta. mo. c. 2. i 3. glo. in fi. & Archi. 16. q. 1. c. ne pro cuiuslibet. & Ioã. An. & Pau. de elec. c. 1. in cle. & de sup. ne. præ. c. vno. super ver. secularibus. & idem Ber. de elec. c. officij. in glo. magna ibi [sed bene eliguntur monachi ad prælationes seculares.] Nõ ob. qd not. Host. in dicto c. possessiones. & Archi. in d. c. puenit qd loquũtur, cū mandatur monacho prouideri in beneficio competenti: quo casu nõ venit curatũ, vt c. cū illis. de præb. lib. 6. sed ad simplex monachus promoueri non potest, sed si mandet prouideri monacho de beneficio curato: videretur, qd prouideri sibi possit de consueto gubernari p clericos seculares. quia talis monachus non gubernat dictam ecclesiam, vt monachalẽ, vel regularẽ, sed vt secularem, & vt secularis clericus, vt not. 16. q. 1. c. 3. & de cele. mis. c. 2. in cle. & sine iocicio religioso. de sta. mo. c. 1. §. ad hoc. in cle. alijs rationibus istam suã opi. confirmat dominus Fed. & tandẽ concludit, qd qd q̃stio est satis dubitabilis, recurrendũ sit ad iuris illuminationẽ domini Io. An. & ita fuit in consilio. 131.

ADDITIO.

¶ Monachorũ vtrũ monachus possit eligi ad regimẽ ecclesie secula. vi de Io. de Tur. cre. in l. si qd. 58. di. & sic electus, & cõfirmatus an teneatur dicere horas canonicas secundũ consuetudinẽ sui ordinis. vide eudẽ in c. q. aut. 91. dist.

De censibus, & procuracionibus.

ICTVM est supra de vno onere ecclesiarũ. s. de iure patronatus. de alijs oneribus, scilicet censibus, procuracionibus, & alijs est vidẽdũ. de prima pte habetur. 23. q. vlti. §. ecce. 11. q. 1. c. si tributũ. & c. se. de scda pte. s. de procuracionibus, & visitacionibus. 18. q. 2. c. peruenit. vsq; ad fi. 10. q. 1. & q. 3. facit 18. di. de eulogis. repetit in 6. & cle. ad primã, & secundam partem. conueniunt multa iura, de elec. c. querelã. de sup. neg. p. c. 2. de pact. c. cū clerici. de transac. c. de cetero. & c. p̃terea. & de iure patro. c. tua nos. de p̃bẽ. c. auaritia. de deci. c. cū nõ sit. de religio. do. c. constitutus. cum alijs similibus hic allegaris in nouella.

S V M M A E.

- 1 Mansus vnus cuiuslibet ecclesie sine aliquo seruitio reservari debet. Quid sit mansus nu. 2. Quid si mansus assignatus ecclesie primò erat tributarius. nu. 6.
- 3 Decime, oblationes, domus, horti, & aræ iuxta ecclesiam sunt immunes ab omnibus seruitiis, præterquam ab ecclesiastico.
- 4 Vicinitas facit quem gaudere priuilegio alterius.
- 5 Ecclesia de possessionibus acquisitis vltra mansum debet seruitium senioribus.
- 7 Res assignata pro manso ecclesie an liberetur a tributis.

Sancitum.

Tria sunt dicta: secundũ ibi [& presbyteri.] tertium ibi [& fi.] ¶ Not. primò, qd cuiuslibet ecclesie vnus mansus sine aliquo seruitio reservatur. & quantam quantitatem terræ capiet iste mansus: dic, vt in gl. 2. de quo. 23. q. vlti. c. sm. Alij aliter hic intelligunt mansum. ¶ Sed Inno. appellat hic mansum dotem ecclesie constitutam p sustentatione ministrorum, & alijs necessarijs. de conse. di. 1. c. nemo. j. tit. 1. c. cum sint. ¶ Scdõ no. ¶ qd decime, oblationes, domus, horti, & aræ iuxta ecclesiam sunt immunes ab oibus seruitiis, p̃terquã ab ecclesiastico. & qd appellet ecclesiasticum. dic charitatum subsidium. j. e. c. cū apostolus. vel ab antiquo impositum. 18. q. 2. c. seruitium. vel ecclesie auctoritate impositum fundationis tpe: vel ante consecrationem. ea. q. c. Eleutherius. & 5. ti. prox. vbi de hoc. ¶ Tertio no. ¶ qd pp vicinitatem gaudet qs alterius priuilegio. concor. ff. de rei ven. l. q̃ religiosis. & s. depo. c. sup. eo. & de excu. tu. l. non tm. ¶ Quarto no. ¶ qd ecclesia de possessionibus acquisitis vltra mansum det seruitium senioribus. & expone, senioribus. i. diuis tẽporalibus: vt aliã libera sint ecclesie clerici, & possessiones eorum. de cõsti. c. q̃ in ecclesiarum. & c. fi. de vi. & ho. cle. vel dic, senioribus. j. p̃latis. 23. dist. c. quanquam. & de elec. c. significasti. ¶ Quinto no. a contrario sensu tex. qd alij p̃ter ecclesias non sunt immunes a seruitiis. q̃ aut sunt ista seruitia, vide plenẽ ff. de mu. & hono. per totum. & qui ab eis sint immunes: vide ibi in tit. seq. & se. & vide Cynum in l. placet. C. de sacrosan. eccl. vbi distinguit, qd munerum quædam sunt honesta: quædam sordida. & honestorum munerum quædam sunt personalia: quædam realia: quædam mista. Item realium quædam præstantur a rebus, & propter ipsas res: quædam præstantur a personis, & per ipsas personas, ratione rerum, vt l. munerum. §. patrimoniorum. ff. de mu. & ho. & quando ad ista munera tenentur ecclesia, vel non, ibi succinctẽ prosequitur, & tangit glo. ff. de excu. mu. l. sunt munera. ¶ Quærit glo. quid si mansus assignatus ecclesie primò erat tributarius: quia alia forte ecclesia inde decimas exigebat. Ala. dixit mansum talem fauore ecclesie liberatum a tributo. & sic speciale in manso tali, secus in alijs prædijs tributarijs: q̃ transeunt

in ecclesiam cum onere suo. Ex istam opi. Ala. tenet etiam Phil. Ber. hic contra: quia non debet ecclesia, q̃ in manso habet ius exigendi tributum, siue decimas, suo iure priuari. & istam opinionem tenet Host. in decimis: a quibus per interpretationes magistrorum (postquam tex. non habemus) non debet aliquis liberari. de deci. c. a nobis. & c. tua. ¶ 2a tributis verò an res assignata p manso ecclesie liberetur. distingue. quia aut assignatio facta fuit sine consensu dñi. & nõ valet. ar. eius, quod legitur; & nõ s. de loca. c. potuit. aut de consensu: & tunc tributum non retinuit: & ṽ illud remisisset. ff. de pig. ac. l. Gaius. & sic intelligitur opi. Ala. aut ipsum excepit: & tunc sibi imputet ecclesia, q̃ tributariam rem recepit: cum & dño licuerit retinere. & hoc intelligo verum, qn mansus ille non conceditur ecclesie ab ipso dño: sed ab alio de cõsensu eius. Si aut ab ipso dño, qui fundat ecclesiam, vel in fundatione confert mansum: tunc tributum, quod inde percipit, debet remittere. & si non remisit, pro remisso habetur: & si de nouo impositum fuerit, habetur pro non imposito. C. de legi. l. non dubium. & quòd no. Io. And. s. de fo. cõpe. c. verum. in gl. quilibet. ver. si aut baronia. Si ergo alii, q̃ donanti, debebat tributum: habet locum præcedens distinctio: & valet retentio quò ad eum. quo tñ casu ep̃s deberet: potius cessare ab ædificatione, q̃ ipsam non liberam recipere. 23. q. 8. c. secundum. & de seruis non or. c. 2. sm Inn.

S V M M A E.

- 1 Homo omnis debet esse subiectus maiori potestati.
- 2 Tributa præstantur in signum subiectionis.
- 3 Solutio census est probatio subiectionis.

Omnis anima.

No. primò, qd ois hõ debet esse subiectus maiori potestati. pro cõseruatione. n. ronalis creaturę oportuit gradus diuersos, & ordines esse distinctos: vt dum minores potentioribus reuerentiam exhiberent: & potentiores minoribus dilectionẽ impenderent, vera cõcordia fieret ex diuersitate contextio. ita dicit text. 89. di. c. ad hoc. ¶ Scdõ no. ¶ qd tributa p̃statur in signum subiectionis: a sicut ergo contra obedientiam nõ præscribitur, vt possit quis se in libertatem contra obedientiam vendicare, vt s. de præscrip. c. cum non liceat. Ita nec contra solutionem census procedit præscriptio, vt l. comperit. C. de præscri. 30. an. ¶ Tertio no. qd dicit [in potestatis.] in plurali. inducit Vin cen. contra Eug. qui eximebat clericos, volens, qd subiecti essent p̃tati, non p̃tibus. Imperator, & oēs principes sunt subiecti Papæ, ep̃is, & prælati, vt recipiant pœnitentiã pro peccatis. vt s. de iudi. c. nouit. & de ma. & obe. c. oēs. ¶ Quarto no. ¶ qd solutio census est p̃batio subiectionis: non tñ est signũ p̃næ subiectionis. j. de priuile. c. recipimus. In solutione census, quẽ soluere qlibet tenet, Dñs, & Redemptor noster nobis exẽplũ reliquit: q̃ ipsũ soluere voluit. 11. q. 1. c. magnũ.

ADDITIO.

¶ In signum subiectionis Adde gl. in c. magnum. 11. q. 1. & in c. tributũ. 23. q. vlti. Alex. consi. 34. 4. volu. Bal. in l. 3. de nau. lib. & in l. data. C. qui accusa. non pos. & in Auth. quibus modis na. effi. sui. §. si quis.

S V M M A E.

- 1 Episcopus nouum censum monasterio non potest imponere.
- 2 Consuetudo quare non debet induci in ecclesia.
- 3 Initium quod sit spectandum, pluribus probat.

Scientes.

¶ Ep̃s nouum censum monasterio non potest imponere. primò ponitur partis conquestio. scdõ iudicium dñi, ibi [mãdamus.] ¶ No. primò, qd nõ det in ecclesia consuetudo induci. semper. n. discordias pariunt nouitates. s. de consue. c. cū consuetudinis. In rebus enim nouis constituendis euident Pet. de Anch. sup 3. Decre. OOOO 3 debet

debet esse utilitas: vt discedatur ab eo, quod diu æquū visū est, vt l. in rebus. de consti. prin. & sicut noua non sunt inducenda: ita antiquæ consuetudines sunt sequendæ: vnde iustè conquerit, cui antiquæ pñsiones nõ redduntur. l. 8. q. 2. c. Eleuterius. & j. c. quæto. facit. l. obseruare. ff. de offi. procõ. & l. vbi Iuriscõsultus cõmendat, & consilium puincialibus, vt faciant sibi antiqua prouincia consuetudinè obseruari: ex causa ramen (vt dixi) ab antiquis receditur, & nouæ etiã inducuntur: vt sic p. varieta. e. temporum, ac rerum statuta variantur humana, vt j. de constan. & affi. c. non debet. & hæc auctoritate superioris mutatio fieri debet, secūdum Inn. facit. s. de deci. c. suggestu. & l. ex facto. de vu. & pu. similiter sicut cõsuetudines, statuta, & priuilegia: ita & aliæ dispositiones ex causa variatur, vt s. de iureiur. c. qm admodu. & ff. de confir. tu. l. utilitate. cum simi. ¶ Scdõ colligit glo. q. initium est spectãdũ. all. p. cõcor. multas. il. C. de bo. quæ li. l. cum oportet. vbi racta hypotheca, quã habet filius in bonis patris administrãtis eius bona aduentitia, oriãtã principio gestionis. vltra cõcor. gl. multa similia de spectãdo principium dispositionis in qualibet materia de p. se est possibile inueniri: & primò in testamentis circa conditionè testatoris, an testari potuerit, vel nõ, principium inspiciamus. de quo tamè dic, vt no. in l. 1. de le. 3. & l. filio præterito. de iniur. te. vbi de testamento vsurarij manifesta, q. postea relicitu vsuras, an recõualefcãt. & l. 1. §. exig. de bono. pos. secūdum tab. Item in legatarijs, si ipsorum conditio variatur de aliqua in nullam: vel de nulla in aliquam: vel de aliqua in aliquam. de quo in l. 1. & 2. ff. de re. cato. Item in heredibus, si mutatur eorum conditio, q. erat tempore testamenti (quia capaces, vel non capaces) postea immutetur. de quo in l. qui alienũ. §. in extraneis. de her. instit. & eo. tit. l. seruus alienus. §. qui fideicõ. Item circo lemmnitatem ipsius testamenti, si à principio erat solemnne, & filius fuit præteritus, deinde per eius mortè obstaculum est amotum: an reconualefcãt. de quo in l. posthumus. ff. de iniur. test. & l. si filius. de li. & post. Item versatur ista materia in cõtractibus, quæ q. quarat, an sibi, vel ei, in cuius potestate erat, si tpe contractus, & conditionis existentis eius conditio varietur. de quo in l. si filius. de ver. obli. & in l. si ff. de sti. seruo. ad qd. vide, quod no. in l. si vxor. C. de condi. inser. Item versatur in delictis, si conditio delinquentis varietur post delictum cõmissum: an pñam, quã tũc meruit, cũ deliquit: vel secūdũ pñentè eius statum imponere debeamus. dic vt l. 1. de pñis. & s. de ob. ad ratio. c. 1. Itẽ quò ad forum: vt iudicium inchoatum nõ mutetur ppter priuilegium superueniens litiganti, vt c. pe. s. de foro compe. Item versatur hæc materia in beneficiis: vt inhabilitas à principio actus subfistens ipsam vitiet: licet inhabilitas superueniat, vt c. dudum. s. de elec. & c. si eo tempore. de rescrip. lib. 6. Item si beneficij qualitas alteretur, an inspicietur principiu quò ad impetrãtẽ. dic vt subtiliter not. in cle. literas. de rescrip. similiter tetigi in c. fin. s. de foro compet. & breuiter (vt hic dicit Hosti.) ad hoc brocardum nõ potest dari perfecta solutio: q. vt vi distis, discurrit per tot materias: q. impossibile foret omnes ipsas sub una doctrina complecti. Ideo p. nunc sufficiat ad prædicta loca remississe.

S V M M A E.

- 1 Cæcus excusatur à collectis personalibus, ad quas persone miserabiles non tenentur.
- 2 Munera extraordinaria que dicantur. C. nu. 3.
- 3 Collecta, que imponuntur lege municipali in ciuitate, dicuntur munera extraordinarium.
- 4 Morbo fatigati an liberentur à muneribus personalibus.
- 5 Immunitas concessa patri miserabili non præfertur ad filios regulariter.

Licet. Cæcus ad collectas personales cogi non debet. & intellige de carente vtroq; oculi: secus si vno tm. vt C. qui pe. tu. l. laminiibus. Item intellige. q. cæcus excuset à collectis personalibus, ad quas persone miserabiles non tenentur: vt est cæcus. & plures alij. de quibus. s. de offi. dele. c. significantibus in nouella. Quid de realibus. dicit Ioan. And. quòd si reales sunt. extraordinaria, non tenetur cæcus ad eas. argu. 89. di. c. iudicatum. & C. de superind. l. vna. & de vaca. mu. l. vna. lib. 1. r. ab ordinariis autem non sunt immunes, vt l. sunt innumera. ff. de excusa. munerum. ¶ Sed hic incidenter quæro: q. quæ dicantur munerera extraordinaria. dic quòd illa, quæ imponuntur à principe, vel à lege, vt C. de his qui pu. mune. à princi. vaca. ac. l. 1. & iõ. q. collecta, quæ imponuntur lege municipali in ciuitate, dicuntur munus extraordinarium. Idem de his, q. imponuntur à Papa clericis: vel ab Imperator alijs. & idẽ de collectis, quæ imponuntur ab his, qui regunt ciuitatem: vt hic dicit Bar. in l. hi qui. ff. de iure immu. vbi quærit, qs possit cõcedere immunitatem à muneribus. dicit certum esse, q. per principem, vel per legem potest concedi immunitas ab omnibus muneribus realibus, & personalibus, vt l. sunt munerera. de excu. mune. Ciuitates autem concedunt immunitatem aliquibus iam subditis: & non valet concessio, vt l. euacuatis. C. de decu. & maximè si ista immunitas cõcederetur à muneribus patrimonialibus. vt C. de mun. patrimo. l. 1. & l. patrimoniorum. Si verò immunitas concederetur alicui, qui de nouo efficeretur ciuis: tunc potest sibi concedi. & est sibi seruanda: nec posset reuocari, si transiit in formam cõtractus, & conuentionis: secus si simplicis legis super hoc promulgata, vt l. quod semel. ff. de decre. ab or. fa. & per Bart. in repetitione l. omnes populi. de iusti. & iure. ¶ Quærit glo. hic loquitur in cæco, qui excusatur à muneribus personalibus. q. quid in alijs morbo fatigatis. dicit glo. q. idem. tale tamen priuilegium (vt dicit) ad filios non extenditur: & tamen numerus filiorum excusat à muneribus personalibus, non realibus: sed numerus filiorum excusat à realibus, & personalibus, vt no. Bar. in l. semper. §. legẽ quoq; ff. de iure immu. de quo remittit Ioan. And. ad no. per eum in c. decet. de reg. iur. li. 6. in mercu. in prin. q. Aduerte tamen ad id, quod dixi: q. immunitas concessa patri miserabili non præfertur ad filios, quia quandoq; in alijs personis priuilegiatis aliud est dicendum, vt patet in l. 2. C. de episc. & cler. vbi priuilegium cõcessum clericis extenditur ad liberos, & vxores eorum. qd. intelligo, dum prædicti clerici viuunt: sed non eis mortuis. distigue tamen: quia aut priuilegium conceditur ratione dignitatis innatæ: aut ratione officij. siue professionis. aut ratione necessitatis. primo casu transit ad filios, etiam post mortem. vt l. eum. C. de excu. mu. & l. femina. ff. de sena. secundo casu noui transit in morte: sed in vita. C. de p. f. & me. l. medicos. & dicta l. 2. tertio casu, quando ratione necessitatis, non trãsit etiam in vita: vt in cæco, & personis miserabilibus dictũ est. & ita distinguit Cy. in d. l. 2. ¶ Opp. glo. q. nihil ad Papã de isto cæco, cum sit laicus: ergo per suũ iudicẽ secularẽ debuit releuari ab illa oppositione. so. homines ecclesiã eũ grauabãt: vnde ad Papã, tanquam de clerico quærelam proponēs, debuit habere recursũ. vt s. de appell. c. si duobus. & c.

S V M M A E.

- 1 Censibus cuius causa ignoratur, non debetur.
- 2 Censibus an confirmetur per præstationem postea subsequatã, quando cessit titulus inualidus. Quid cum quis fundat intentionem suam ex solo cursu tẽporis. nu. 3. Et quid cũ fundat intentionem suam ex titulo legitimo, quem intendit probare ex præscriptione diuturna. nu. 4.
- 3 Rusticus dedit mihi omni anno vnum par caponum. Et hoc per 10. annos. Et quia in futurum recusat dare, ego contra ipsum, dicens quòd sic mihi promissit: quam promissionem intendit probare per illam solutionem decemij: an sufficiat.

Mulier

- 6 Mulier habens patrimonium, si permittit virũ administrare: an præsumatur in dotem constituisse.
- 7 Partio vnus separati, & diuersi non sequitur ad positionem alterius.
- 8 Patientia est duplex, scilicet formis, & informis. Et que dicatur formis, & que informis.
- 9 Annuum aliquid tenetur mihi aliquis dare: cessat mihi soluere vno anno, vel pluribus: an possim intentare possessorem.

Peruenit. ¶ Non debetur census, cuius causa ignoratur. ¶ Opp. iste text. innuit, q. ex tempore non quarantur iura, si titulus non probeatur. contra de c. seruitium. l. 8. q. 2. & de vsuris. l. cum de in rem verso. cum similibus all. in glo. magna, q. soluit distinguendo inter præscriptionẽ seruitutũ, & seruitiorum. de seruitutibus tempore acquirẽdis est materia in l. seruitutes. ff. de serui. ti. generali. de acquisitione seruitiorũ glo. tangit hic, & d. c. seruitũ. & hic tenet communem opi. q. debeat in libello ille, qui nititur ex tempore, allegare causam: sed non expedit sibi eam probare. quia præsumitur ex diuina præstatione. idẽ tenent Ioan. Lau. Tan. Vin. Phi. & Goff. Sed Host. dicit, q. ista allegatio causa, si pbare non expedit, consistit potius in verbis, quã in effectu: & poterit exprime re causam, vt in mente cogitauerit. & sic quq; falsam causam fingit. videtur ergo dicendũ, sicut Io. An. q. si non est memoria initij perceptionis, vel causæ, sufficit dicere, ex iusta causa ab initio impositum: ad quod probandũ inducatur tẽpus, cuius contrarij & c. ad hoc de præscrip. c. 1. lib. 6. cũ suis conxor. Nec ob. q. non significatur causa. quia præsumptio est pro petente: cum nõ sit verosimile, aliquem censum siue causa, & sine querela tanto tempore præstitisse. arg. ff. de p. ba. l. cum de indebito. excusat ergo non exprimentem causam isto casu incertitudo, & impossibilitas. j. de regu. iur. c. nemo potest. lib. 6. Host. remittit ad summam. eo. ti. §. si quis census, vbi dicit, q. ponit de ista materia multas viles q. Io. An. remittit ad notãtã per eũ s. de elec. c. querelã. & in Spec. de resti. spo. §. nunc dicamus. in vltima colũna. hic verò prosequitur duas q. legistarum. prima est, si diuina solutio, siue præstatio obliget soluentẽ: ita q. in futurum necessariò soluere teneatur. secũda, si contra reculantẽ soluere in futurũ, sit proditũ possessoriu: ita q. ad præstationem, proposito solo possessorio, possit cogi. refert in his duabus q. scripta Cy. in l. si certis annis. C. de pac. post istos superuenit Bar. lumen iuris: qui materiam istam diuidit principaliter in tres casus. primò, q. præcedit titulus inualidus: vtrũ confirmetur per præstationem postea subsequatã. secundo si quis fundat intentionem suã ex cursu temporis: vtrũ ex hoc possit vincere. tertio q. quis fundat intentionem suã ex titulo probabili, & habili, quem vult probare ex præstatione diuturna. ¶ Redeo ad primũ, q. pcedit titulus inhabilis: vtrũ ex sequenti præstatione confirmetur. videtur, q. nõ. vt l. si certis annis. C. de pac. In contrarium videtur l. 1. C. de fidei. Bar. sic distinguit. quq; titulus est inualidus fauore præstantis: & tunc sequenti præstatione confirmatur, vt in Authen. sed cũ testator. C. ad leg. fal. C. si ma. fa. ra. ha. l. 2. ff. de iniur. te. l. filio præterito. quod intellige, si ille præstans est talis conditionis, qui possit fauori suo renunciare: aliã secus. ff. de doli exce. l. doli exce. quq; pcedit titulus inhabilis odio eius, cui præstatur: & vtrũ idẽ. quia titulus inhabilis confirmatur per sequentem præstationem, ar. C. de non num. pec. l. cum fideicom. ff. ad Mace. l. sed lul. in fi. quq; tit. præcedens est inhabilis propter defectum iuris publici, vt puta per solemnitatis defectum: vel quia ius ei nõ assisit: & tunc aut loquimur de inducenda obligatione: aut de inducenda liberatione. primo casu aut ibi versatur fauore vsus voluntatis, vel simile: & tunc per præstationem trium annorum confirmatur, vt l. 1. C. de fidei. aut hic fauor nõ versatur: & tunc nulla præstatione cõfirmatur, vt d. l. si certis annis. & no. in l. cum de in rem verso. de vsuris. Si verò loqui-

mur de inducenda liberatione: & tunc aut illa liberatio poterat induci solo cursu temporis: & tunc per sequentem præstationem per cursum illius medij temporis præcedens titulus inualidus cõfirmatur, vt l. post mortem. ff. de adop. conuictã. l. 1. & quod ibi no. C. de patria po. Si verò solo cursu tẽporis non posset induci: vt quia ius cõe resilit præscribentis, iuxta l. comperit. C. de præscrip. 30. an. & tunc aut præcedit titulus inhabilis, qui contra ius cõe poterat dispensari: & confirmatur per sequentem patientiam, seu præstationem patientiã. 40. annis. vt l. vlt. C. de fun. pa. lib. 1. aut titulus pcedit ab alio: & tunc nunquam confirmaretur, vt l. comperit præalle. ¶ Venio ad sũ casum, cum quis fundat intentionem suã ex solo cursu temporis. & glo. in d. l. cũ de in re verso. dicit. q. non sufficit. Bar. dicit, q. aut quis fundat intentionem suã ex cursu tẽporis, cuius contrarij non existit memoria: & sufficit, vt l. hoc iure. §. ductus aque. de aqua quo. & æsti. & c. 1. de præscrip. lib. 6. quandoq; quis fundat intentionem suã ex cursu minoris temporis: & tunc aut loquimur de inducenda liberatione. primo casu nunquã obligatio inductur, vt l. creditor. de vsur. & l. obligationum fere. §. placet. de ac. & ob. Si verò de inducenda liberatione: tunc aut ius cõmune resilit: & nunquam inducitur, vt d. l. comperit. & c. 1. præal. Aut ius cõe non resilit: & tunc ex solo cursu tẽporis inducitur liberatio sũ diuersas naturas actionum. quia quædam tolluntur minori tpe. quædam maiori, vt l. sicut. & l. omnes. de præscrip. 30. ann. & quod no. in l. 1. de diuer. & temp. præscrip. ¶ Venio ad tertium casum, q. quis fundat intentionem suã ex titulo legitimo, quẽ intendit probare ex præscriptione diuturna. & glo. in d. l. cum de in rem verso. dicit, q. sufficit in decimis, & quibuslibet præstationibus, per illũ text. sed hoc, quod dicit in decimis, intelligitur, nisi ius cõe resilit: puta si vnus epus colligit decimas in diocesi alterius, vt dicto c. 1. de præscrip. lib. 6. & idem in d. l. dicit glo. in omnibus seruitutibus acquirẽdis personarum, vel rerum, etiã si habeat causam discontinuã. & idem not. in l. 1. in fi. de aqua plu. ar. cen. & l. seruitutes. de serui. contra hoc insurgunt Doct. in l. si certis annis. & dicit in seruitutibus hoc non esse verum: quia l. cum de in re verso. loquitur in faciente, contra quem de facili præsumitur titulus: sed quod dicimus in seruitute rerũ, loquimur in patiente: vt puta si ego iui per fundum tuum. 10. annis, te patiente, & ego volo allegare seruitutem constitutã à te: quã constitutio. e. probo per meũ vsũ longi temporis, te patiente: hoc non possum facere. quia nulla lege cauetur: imò vtrũ contrariũ. quia si possedi tuum per longum tps, etiã te patiente, ego non acquirõ eum mihi: nisi probeatur verus titulus, vel putatiuus iusto errore, vt l. Celsus. de vsuca. & illud tenebat etiã la. Bu. Bar. dicit, q. glo. illa potest sustineri: quæ et ita sentit hic, sũ leges, quæ dicunt, q. requiritur verus titulus cũ possessione diuturna in p̄scriptione proprietatis, q. est res magni præiudicij: sed præscriptio seruitutis realis, vel et psonalis, vt vsufructus ex patientia eius, cõtra quẽ p̄scribit, præsumet ti. probationis, per l. si filius. de peti. hare. vbi etiã in patiente p̄sumitur ti. vt l. qui in aliena. §. sed si adierit. ff. de acqui. hare. pro quo etiã facit l. si quis diuturno. ff. quemad. serui. amit. & quod no. Dy. in c. 2. de reg. iur. lib. 6. pro hoc et optimè glo. in l. pe. cõi diuid. vbi diuisio præsumitur ex patientia longi tporis. quia illud est modicũ p̄iudicij. pro pleniori ergo declaratione huius articuli, vtrũ si verus titulus, vel præsumptus ex patientia præsumat. aut ius cõe resilitit præscribentis: & non præsumitur, vt l. cõperit. de præscrip. 30. anno. & c. 1. de præscri. lib. 6. Aut nõ resilitit: & tunc aut queritur, vtrũ præsumatur ti. contra facientem: vt puta contra soluentem: aut contra patientẽ. primo casu p̄sumitur ti. vt d. l. cũ de in rem verso. secundo casu aut queris de præsumendo ti. in fauorem, & cõmodũ patientis: & præsumitur: vt d. l. si filius. C. de petitione hare. & d. §. sed si non adierit. aut ad ipsius incommodũ: & tunc aut tractamus de modico præiudicio: & præsumitur ti. vt in seruitutibus, & di. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. O O O O 4 uisiori.

missionibus, & iussu in aditione filij necessario dictum est per iura prael. Si vero tractatur de magno praedictio: tunc aut loquimur de praesumendo tit. obligatorio: aut liberatorio. primo casu non praesumitur: imò requiritur verus titulus, & possessio, vel putativus iusto errore, vt d. l. Celsus. secundo casu de praesumendo ti. liberatorio: tunc aut loquimur de liberatione a lucro odioso: & praesumit titulus, vt l. cum quidam. §. diuus. de vsuris. & ff. de iure d. l. cū post. aut de liberatione a lucro non odioso: & ex sola patientia logi tēporis non praesumitur. vt ff. de ali. & c. l. e. l. libertus. §. 1. & per oēs. ll. q. dicunt actionibus personalibus non praescribi minori spatio. 3 o. an. secus, si cum patientia longi temporis aliud interueniat, vt l. procu. ff. de proba. Item quod dixi, q. ti. praesumit ex praestatione diuturna, dico regulare. quandoq; enim praesumit ex vnico actu tm: puta si praesessit contractus locationis. nam pro sequenti anno, vel tpe vt tacite renouatus, sm l. item quaeritur. §. qui impleto. ff. loca. Item si praesessit contractus dotis in sequēs matrimoniu, intelligitur tacite repetita, vt l. doctem. & l. diuus. ff. de iure do. & l. pe. §. vxor. ff. solu. mat. ¶ Iuxta praedicta qro. ¶ Rusticus dedit mihi omni anno vnū par caponū: & hoc per 10. annos. & quia in futurum recusat dare, ago contra ipsum, dicens, q. sic mihi promissit quam promissionem pbare intēdo per illam solutionē decennij: an sufficiat. glo. in l. solēt. in fi. de offi. proconso. vt dicere, q. non. R. off. in ti. de ac. ex sti. praesum, ex praestatione logi temporis. vt sentire contrariū. Bar. dicit, q. vnus vsus praestationis nō producit effectū suum, nisi ad illud tm, quod est factum: vel ad id, quod necessariō infertur ex illo. vnde si vo lo probare seruitutem mihi deberi ex eo, q. te patiente, sum vsus vsque ad medium: licet non probē seruitutem super toto simpliciter in vsu iurisdictionis, non extenditur vltra illud quo sum vsus, vt l. 1. §. sed si hoc interdico. ff. de iti. ac. que priua. ibi [vt eo vsque] & c. & l. si publicanus. ff. de publi. & l. 1. C. de emā. li. & ibi per Cy. & idem in l. cū de in rem verso. ff. de vsu. ibi psumit stipulō vlararū respectu illius fortis debita, & non vltra. & quod no. Bar. in l. Iul. circa primā lect. ff. de condi. inde. ¶ Ad propositum ergo si rusticus soluit omni anno vnum par caponum: si quidē soluit simpliciter, aliqua causa non adiecta: tunc bene praesumitur titulus donationis eius, quod solutum est: sed q. praestetur in futurū, hoc ex nullo actu praecedenti infertur. sed si nō soluisset simpliciter: sed respectu certae causae, verbi gratia, p laborerio, quod teneo a te dño, solui vnum par caponum: tunc praesumetur titulus, & pro futuro tpe, quatenus teneat laborerijum, cogeret ad soluendū. sicut in l. cū de in rem verso. donec tenet fortē, cogitur vsuras soluere. ad idem l. litibus. de agri. & cen. lib. 1. 1. & ex hoc apparet, q. iste rusticus ex ista solutione annua nō praesumitur vasallus, vel titulus vasalli. nisi illa contemplatione soluisset. sic intelligitur. l. solēt. in fi. de offi. proco. & ita ē tenet Cy. in d. l. si certis annis. in 3. q. Sed aduertē, quia nullo casu vt, q. ex praestatione diuturna debitum praesumatur. certum est. n. q. si semel solui indebitū, possum repetere. idem si secundo, tertio, quarto, & pluries. si ergo quaelibet solutio pducit mihi conditionē indebiti, vt ff. de condi. inde. per totū. quomodo illa, & eadē solutio me obligat ad soluendum in futurū? sm hoc. n. vna & eadem solutio pareret obligationē, & liberationē, & produceret contrarios effectus, cōtra l. qui hominē. §. vltimō. de solu. Item sequeretur, q. ti. de condic. inde. nō haberet locū in indebito decē annis soluto: cū tamen daret repetitio vsque ad 30. annos, vt Insti. de ac. §. cōdictio. Item solutio sine tpe non producit illum effectum: sed parit conditionem inde. similiter nec tēpus de sui natura nō producit, nec tollit obligationē, vt d. §. placet. Si ergo sola solutio hoc non producit, nec similiter solum tēpus: ergo nec si mul iuncta, vt l. padonem. §. qui iura multa. de excu. tu. & c. qui nu. tu. l. 1. bene ergo habet originem illa obligatio ad praestationem pro futuro tēpore. fo. lo. An. in effe. tu illa contra-

ria, quae sunt Cyn. in dicta l. si certis annis. in 10. q. refert hic, & dicit, quod non ex sola solutione, sed ex aliquo adiuncto cum ipsa solutione, est pro futuro tempore obligatio praesumenda: vt patet ex predictis, & vide quod not. ibi Cyn. in 5. quaest. an ista praesumptio, quae resultat ex diuturna praestatione, habeat locū in personis, in quibus praesumitur, q. soluerint indebitū: nisi probetur debitum: vt in muliere, milite, rustico, & minore. vt l. cū de indebito. de proba. inclinatur ibi, q. talis praesumptio l. cū de in re verso. cesset in talibus. & adde circa praesumptionem solutionis quod not. in l. cū qd. ff. si cer. pe. & l. qua dotis. fo. ma. per Bal. ¶ Ad praedicta applico quaestione disputatā per Bar. quae est talis. ¶ Quaedā mulier habens suum patrimoniu nupsit cuidam viro, nulla dotis habita mentione. qui vir dicti patrimonij ingressus est possessionē, & ex eo fructus recollectit, & in oneribus dicti matrimonij conuertit, vxore sciente, & patiente per plura tempora: quae vxor mortua est in matrimonio sine liberis: ex cuius morte maritus vult lucrari de istis bonis, tanquam dotibus, tertiam, vel dimidiam vigore statuti, vel consuetudinis deferentis in dote tale lucrum marito. vxore sic praemortua, quaeritur, vtrū possit. videtur, q. non. quia nulla l. cauetur, q. ex illa patientia mulier videatur eius patrimoniu dedisse in dotē. ergo nec nos debemus dicere, quod lex nō dicit. in Authen. de trien. & se. §. consideremus. Item actus administrationis mariti de rebus vxoris non infert constitutionē dotis necessariō, quia maritus potest administrare bona vxoris, et non in dotē, vt C. de pac. con. l. si. & l. si ego. §. si. ff. de iure do. ¶ Ad positionē ergo vnus non sequitur positio alterius separati, & diuersi. vt l. pro herede. §. 1. & §. Pap. ff. de acq. here. & istam partem. f. q. in dubio non videatur mulier in dotē dedisse. tenet Bar. per l. si. C. de diuor. & in Authen. de nup. §. si quis enim, ver. si mulier. vbi patet, q. mulier accepta simpliciter fuit, non cōfectis dotalibus instrumentis: & habebat propria bona, quae nō censentur dotalia, sed quia propter patientiam mulieris, quae passa est virum administrare dicta bona sua, posset argui, q. ex hoc fuerit constituta dos, per ea, quae dicta sunt, §. ¶ Ideo sic dicit, p quaedam est patientia formis: qdam informis. formis est, qn circa rem meā, vel circa illud, quod me tangit, tertius facit aliquid, quod tangit certā spēm contractus, vel quasi: tūc vtrū scientia mea, vel patientia aliquid operetur in mei praedictio. a dic. vt l. Gaius. ff. de pig. ac. & per Cy. in l. inuitus. C. de procura. & ista non est nostra materia. quaedam est patientia informis. vt qn circa rē meā fit aliquis actus, qui non cadit in speciem, seu formā alicuius contractus, vel quasi: puta incipis possidere, & tenere rem meam, & cōueterē fructus in tuas necessitates, vt in quaestione praedicta: & tunc aut praecedat contractus, de cuius materia ad hoc tenebatur: & patientia habetur pro consensu. C. de acq. pos. l. 2. aut non praecedat contractus: & tunc aut tractamus de his, in quibus vertitur modicum praedictio: & patientia habetur pro consensu, vt ff. de pecu. l. quam Tuberonis. §. sunt quaedam. & l. non solum. in prin. eo. ti. vbi eo ipso, q. dñs patitur seruum habere, videtur cōstituere peculiu. aut loquimur in casibus, in quibus tractatur de magno praedictio: & tunc patientia non habet pro consensu, vt d. l. quā Tuberonis. §. sunt quaedā. 2. responso. vbi ex patientia nō vt concedi libera administratio. Idem tangit glo. in l. 2. C. de acq. pos. in glo. quae incipit. quod praesumitur. In casu ergo. q. praedicta (quia non praesessit cōtractus, ex cuius natura mulier necessariō teneretur ad constitutionē dotis, seu bona in dotē dare: & tractatur de magno praedictio, scilicet amissionē dominij, & priuatione administrationis rei suae) cōcludit, q. patientia non habetur pro consensu: nec vt dicta mulier dicta bona dedisse in dotē. & ita concludit in dicta praestatione: per quam, & per ea, quae dicta sunt, §. clarus in illis gis materia huius c. quibus adde c. dilecto. §. de praeben. vbi patet, q. eius patientia nō confirmat titulum minus solemniter

ter institutum. & c. ex ore. de his, quae fi. a ma. par. ca. & quod no. Inno. in c. innocuit. de eo, qui fur. ordi. su. vbi quid iuris de illo, qui patiente episcopo in sacerdotio ministrauit longo tempore. & §. de praesump. c. illud. vbi de his, qui se habuerunt vt maritus, & vxor, an matrimoniu praesumatur. vide ibi in nouella. applica his illud argumentū. an episcopus, promouendo, scilicet inhabilem, videatur cū eo dispensare. de quo in c. veniēs. de fil. praes. & c. 1. de ata. & qua. lib. 6. vide ēt, quod no. Bar. in l. gerit. de acq. here. & in illa disputatione, sine consilio, quod incipit. debitor in die. vbi no. an debitor institutus a creditore, si nil de bonis attingit, videatur hoc ipso haereditatem adiuisse, q. debitum in termino nō restituit. pone exemplū in marito debitore ad restitutionem dotis instituto ab vxore: an hoc ipso, q. dotē penes se retinuit, additio psumatur. dic. vt ibi. ¶ ¶ Quaro vltimō: aliquis tenetur mihi dare aliquid annum: cessat mihi soluere vno anno, vel pluribus: an possim intentare possessionem, ita quod antequam de substantia debiti perquiratur, tanquam spoliatus debeam restitui, per l. si quis ad se fundum. C. ad l. Iul. de vi pu. vt, q. sic, per c. querelam. §. de elec. & hoc tenent quidam, vt refert Cy. in d. l. si certis annis. C. de pac. videlicet q. in personalibus nō sit reperire aliquod possessionū: & hoc ideo, quia nec petitoriu locū habet in eis. Ad Decre. querelā. respondent, q. opus est querela: quasi dicat, q. de iure illud, quod ibi dicitur, nō procedit: sed malē intelligunt; quia scire debent, q. quōq; annua praestatio est realis: puta cū debetur census: & in tali est reperire quasi possessionē, & iudiciū possessionū: quia adheret rei, & eius cōtemplatione percipitur, sicut in seruitutibus, & iuribus incorporalibus, in quibus possessoria sunt prodita, vt l. 1. §. qd autē ait. & de aqua quo. & æsti. & de iti. ac. que priua. per totum. quaedam est annua praestatio nō relata ad aliquam rem: sed simpliciter per se stans. quia sic permittit dare annua. 10. vel ex vltima voluntate debentur: & habet locum opi. praedictorum: vt si debitor se a soluendo subtrahat, possessorio cōueniri non possit. & hoc no. Bar. in l. si. §. vlt. ff. quo. bo. per quod idem alibi dicit, q. c. malafidei possessor. de reg. iur. lib. 6. non habet locum in actionibus personalibus praescribendis. quia ibi non est vera possessio, nec quasi. & ita no. in l. sequitur. §. si viam. ff. de vsuca. & per illa sit expedita materia huius c. plenius, quam Doct. examinent ipsam hic.

ADDITIO.

¶ In mei praedictio. Vide glo. in l. Gaius. de pigno. act. Cy. in l. maritus. C. de procur. Dy. in l. qui tacet. in 6. Bar. in q. mulier habens magnū patrimonium.

S V M M A E.

- 1 Paulus apostolus querebat sibi victum proprijs manibus.
- 2 Ornamenta ecclesiastica prohibita sunt pignorari pro victu.
- 3 Sumptus exquisiti non sunt procurandi.
- 4 Praelatus potest petere a subditis ex causa rationabili charitativum subsidium.
- 5 Filij non debent thesaurizare parentibus, sed parentes filijs.
- 6 Iura, quae prouident circa diminutionem, & mitigationem onerum habent locum in illis, qui ad maiora onera tenebantur: non quod ad illos, qui minoribus fungebantur.
- 7 Petitio vltra debitum concepta, est ad debitum redigenda: non in totum deneganda.
- 8 Episcopus si excommunicat subditum, iussu recusantem soluere procuratorem vltra numerum hic taxatum, an tenebit.
- 9 Visitator quanto tempore debet stare in loco.
- 10 Subditi denegantes charitativum subsidium, an sint ad illud cogendi. Et per quem sint cogendi nu. 11.

C Vm apostolus. Consilium est, & propter multa dicta non recipit breuē summā. praemittit au-

tem cōstitutionis cām: secundō cōstitutionē ponit, ibi [quo circa.] in qua determinat conciliū numerum equorum: quē secū ducere possunt praelati visitantes. prohibet eis tunc vt venationibus, & sumptuosas epulas quaerere. praecipit, ne praelati subditos tallient. permittit tñ ex iusta causa ab eis peti moderatū auxilium in fi. ibi [sanē] determinat primū dictū de numero equorum. ¶ No. primo, ¶ q. Apostolus querebat sibi victum proprijs manibus. Actuum. c. 20. & hoc ideo: quia Corinthij avari libentius audiebant eius praedicationē gratis factam: quam illorū, qui munera exigebant. de hoc 1. q. 2. c. sacerdos. non tñ est reprehensibile accipere victū: vt sic qui seminat spiritalia, metat carnalia. 13. q. 1. c. 1. & exponit hic Io. An. pseudo. i. falsus. & est indeclinabile. ¶ Secundō no. ¶ q. est prohibitum pro victu pignorare ornamenta ecclesiastica. quod intellige verū: nisi pro euidenti necessitate. §. de pigno. c. 2. & cle. si beneficiorū. de deci. ¶ Tertiō no. ca uendum esse, ne longi temporis victum breuis hora consumat. quod no. contra scholares, qui anni viaticum vno die cōsumunt. quod fieri non debet. sed iuxta quātitatem reddituū metiaris expensas: ita vt aliquid super sit, vt ff. vbi pu. edu. de. l. ius alimentorū. & in Authen. vt deter. sit numerus clerico. §. 1. col. 1. ¶ Quartō no. in ver. nec sumptuosas. ¶ de sumptibus non exquisitis procurandis. vnde Seneca epist. 5. ad Lucillum. Sicut desiderare res delicatas luxuria est: ita vilitas, & non magnopere parables fugere, dementia est. ¶ Quintō no. numerum equorum limitatū prelati: vt cum visitant, non plures ducant. de numero personarum cum equis dic. vt j. de exce. pra. c. cum ad quorundam. per Io. An. ¶ Sextō no. in §. sustinemus. ¶ q. ex causa rationabili potest praelatus petere a subditis charitativū subsidium. & intellige hoc, quomodo cūq; egeat episcopus sine culpa sua. vel pone, cū haber guerrā, vel cām: nec sufficit ad expensas, vt §. de offi. or. c. conuerete. per Io. An. & circa istas iustas causas quaerit Ioan. an itineratio ad Papam sit iusta causa. dicit, q. non. 10. q. 3. c. vnio. contrariū no. lo. An. de sta. mo. c. 1. post Inno. ¶ Septimō no. ¶ q. filij non debent thesaurizare parentibus: sed parentes filijs. & illud est votū parentum: licet quōq; tur bato ordine naturae, e conuerso contingat, vt l. nam & si parentibus. ff. de in offi. test. & haereditas patris dicitur filijs quasi debita, etiam in eorū vita. vt l. in suis. de li. & po. ¶ Octauō no. q. licet constituto moderetur expensas, & onera subditis imponenda: tñ talis constitutio non includit illos, q. aliās non erant ad talia onera obligati: vt impotentes, qui ad onera ante istam cōstitutionē non tenebantur, nō soleat constitutio ad impossibile obligare, etiam si obligatio ex contractu descendat. §. de solu. c. O doardus. & l. fina. ff. que sen. sine app. re. & c. nemo ad impossibile. de reg. iur. lib. 6. ista enim grauamina non sunt vltra facultates immergenda. facit l. forma. ff. de cen. facit l. & proculo. ff. de verb. signi. ¶ Nonō no. in ver. nec sub tali. ¶ q. iura, quae prouident circa diminutionem, & mitigationē onerū, habent locū in illis, qui ad maiora onera tenebantur: non quod ad illos, qui minoribus fungebantur. quia dispositio, quae tendit ad diminutionem, nō debet eius oppositū operari. facit l. legata inutiliter. de leg. 1. & quod no. in cle. 1. de deci. ¶ Quartū glo. hic est taxatus numerus euectionum istis visitatoribus. quid ergo si plures ducūt. ¶ dicit glo. q. poterit in superfluis denegare. ¶ quia petitio vltra debitum concepta, est ad debitum redigenda: non in totum neganda, vt l. qui solidum. §. etiam. ff. de leg. 2. Si aut superflui non pnt ab alijs separari (puta quia epus hoc recusat) tunc poterit omnibus denegari, vt sic vtile per inutile viciet, vt ff. de aqua quo. & æsti. l. 1. §. item quaeritur. allego ad hoc l. in fideicom. ff. de vsu. vbi reproba petitio, rōne incertae partis, pōt negari in totū. facit ad illa, quae dixi. §. de litis conte. c. 1. & c. facris. de sepul. vbi de difficili separatione. ¶ Secundo quaro. ¶ si epus excoiccat subditum iuste recusantem soluere procuratōne vltra numerū hic taxatū: an tenebit. dicit glo. q. sic

¶ sic. Nō obstat c. quorundam. quia continet specialē indulgentiā. de hoc dic. vt in c. accedentibus. de priuil. & vide, qđ nō. s. de reli. do. c. fi. Inno. dicit, qđ opi. huius gl. est tutior. Sed de iure tenet contrarium Pe. & dicit, qđ ad tollendum omne ambiguum, est appellandum primò, vt d. c. cū ad quorūdam.

9 ¶ Tertio quæro. † quanto tpe debet stare ep̄s, vel alius visita tor in loco. dicit canon, qđ non amplius, quā vna die potest manere in parochia. 1. o. q. 3. c. inter cetera. ad hoc j. c. felicis. ver. adijcetes. lib. 6. vbi dicit Io. An. super ver. visitatis. qđ si necessitas, exigit, plus quā vno die manebit, & procurabit. nam ibi conceditur archiepiscopo redire post primam procuratorem, & iterū procurabitur. fortius, sū eum, pōt plus manere: quia nec circa iura malignandū est. intelligitur ergo c. inter cetera. vel aliter, vt ibi nō. vel dic, qđ bene est duobus diebus in ecclesia: quia de mane prædicat ad populum, & vadit ad ecclesiā vicinā ad prandium. Alij dicunt, qđ procuratio incipit in cœna, & finitur in prandio diei sequentis: & pro tanto sunt duo dies. ita dicit Io. An. vnde sumpta frau de nuncijs apostolici, qui debent habere tñ in die in diœcesi, ad quā accedunt, veniūt in vesperis, & recedunt in die sequēti: & inde recepta solutione pro duobus diebus, illo die sequēti ingrediuntur aliam diœcesim: & similiter pro illo die sibi solui faciunt. & sic rectē computando, pro vno die duas pcuraciones extorquent: vnā a diœcesi, vnde discēdūt: aliam a diœce. ad quam vadunt. ¶ Quarto quæro. dicitur hic, qđ ep̄i scopus pōt, cū necessitas exigit, postulare charitatum subsidium. † nūquid ergo si denegent, poterūt ad hoc cogi, & per quem? vt, qđ ad hoc cogi nō possint. quia tex. dicit, qđ cū charitate petat. quod verbum non sonat coactionem, sed in spontaneam solutionē. contrariū tenet hic Io. An. quia si, necessitate suadente, subditus iniuste denegat, est cogēdus. vbi enim non prodest charitas, est adhibenda potestas. 45. dist. c. licēt. & c. qui emendat. & 10. q. 3. c. cauēdum. ¶ † Sed quæritur: an per episcopū, qui hoc petit: vel per superiorem episcopi erunt subditi cogendi. quidam, qđ per superiorem: qui debet se facilius reddere ad cogendum: & superior dici pōt metropolitanus. dicit Inno. qđ Papa. de offi. ordi. c. pastoralis. de immu. ec. c. aduersus. & s. titu. 1. c. nullus. vbi de hoc in fi. Alij dicunt, & probabiliter sū eum, qđ per ipsum episcopum eogi possunt: si necessitate ostensa, precibus, & monitis nolunt obsequi: cum & pro suis necessitatibus fructus ecclesiarum habere, & percipere possint. vt eccle. bene. c. vno. in fi. vbi de hoc. facit cle. c. frequens. de exce. præla. hoc tñ nō est sine Capitulo sui, & etiam ipsorum clericorum consilio faciendum. de his, quæ fi. a præ. per totum. & de dona. c. pastoralis. sū Inno. & hoc approbat Host. & hoc verum, cum necessitas est euident. nec in contributione grauantur subditi: ne inde referant quæstionem: alias per superiorem, si subditi vt actores de episcopo conqueruntur: vel per arbitros, si episcopus contra subditos ad hoc agit, quæstio dirimetur, vt s. tit. 1. c. nullus. & s. de regul. c. licēt. facit quod no. Ioan. An. j. eo. c. procuraciones.

ADDITIO.

¶ Ad hoc cogi. Adde Card. in cle. 1. §. 1. in fi. de supplen. negli. præla.

S V M M A E.

- 1 Ecclesia non sunt nouis censibus oneranda.
- 2 Censibus antiquis prohibetur auferri.
- 3 Episcopus, vel superior non potest partem reddituum ecclesie sibi applicare: nisi de iure, vel consuetudine certa portio debeatur.
- 4 Maiores minoribus debent seruare sua iura.
- 5 Censibus non augetur propter augmentum facultatum. procuratio vero sic.

Prohibemus. Nouus cēsus ecclesijs imponi non pōt: nec antiquus auferri. ponit duplicem prohibitionem,

quam iustificat. secundò ponit decretum, ibi [si quis.] ¶ No. primò † qđ ecclesijs non sunt nouis censibus oneranda. & sic loquitur de censibus realibus, perpetuis, & sine causa impositis. personæ verò ecclesiasticæ ex causa bene possunt nouis oneribus astringi. de quo. j. eo. c. significauit. facit l. placet. C. de sacrosanc. eccle. ¶ Secundò not. † qđ sicut nouus census prohibetur: ita antiquus auferri prohibetur. aliud est ergo de nouo aliquid imponere: aliud auferre antiquum. facit qđ not. in l. 1. ff. de dā. infec. & quod no. in l. sed si manente. ff. de preca. & c. hi qui auēt. de præb. lib. 6. ¶ Tertio no. † qđ non pōt ep̄i scopus. vel superior partem reddituum ecclesijs sibi applicare. quod est verum, nisi de iure, vel cōsuetudine certa portio de beator. de decu. c. quoniā. & s. vt eccle. bene. c. 1. & c. si vna. de re. eccle. non ali. & aduertendū, qđ contra istā vsurpationē partis reddituum, vel oneris prohibiti dant iura iurisdictionē ordinarijs contra exemptos suas ecclesias onerantes. vt in cle. quia regulares. eo. ti. ¶ Quarto no. † qđ maiores minoribus debent sua iura integra conseruare: sicut sibi a suis superioribus conseruari desiderant. concor. in glo. pe. & So. di. c. fin. 93. di. c. nulla ratione. de offi. or. c. cum ab ecclesijs. in Authen. vt cum de ap. cog. §. hoc autem disposuimus. & de hære. & fal. §. his omnibus. ¶ Vltimò not. glo. † an propter augmentum facultatū auferri debeat census, vel procuratio. & dicit, qđ census non augetur: procuratio verò sic. quod no.

S V M M A E.

- 1 Clericus non potest ecclesiam sibi collatam constituere censualem.
- 2 Obligatio ad soluendum pensionem, vel censum censetur realis: & constituit ius in re. Et antalis obligatio obliget contrahentem in vita sua. nu. 3.

Præterea. Prælati auctoritate sua non potest, præsertim post mortē, ecclesiam suā cōstituere censualem. soluit casum generalem, rationē subdens, ibi [non enim] & c. ¶ Not. primò, † qđ clericus nō pōt ecclesiā sibi collatā cōstituere censualem. nam siue dicat rectorē ecclesijs procuratorē, siue fructuariū: non pōt ecclesiā priuare possessione, & dñio rei suæ. vt l. fin. C. de acqui. pos. & aduerte, quia iste tex. videtur recitare factum sacerdotis, si de collusionione constiterit. tu dic, qđ et sine collusionione non tenet talis census constitutio, nisi quò ad dānū ipsius: non quò ad præiudiciū ecclesijs, vt s. de tranlac. c. de cætero. & de præben. c. nisi essent. & s. de reli. do. c. fin. vbi de hoc. & s. de resti. in inte. c. 2. ¶ Secundò no. qđ auctoritate Pontificis videtur, qđ rector ecclesijs possit ipsam obligare ad solutionem pensionis. quod dic, vt in præla. iuribus. & c. cum venissent. de infli. † talis. n. obligatio ad soluendū pensionē, vel censum censetur realis, & constituit ius in re. & sic tanq̄ alienatio rei ecclesiasticæ sine solemnitate debita est nulla. arg. ff. de rebus eorū. l. magis puto. & s. de re. eccle. non alie. c. nulli. ¶ Tertio innuit iste tex. qđ in contractu celebrato super ecclesijs per prælatū præsumitur interuenisse auctoritas superioris, dum tex. dicit [non interuenisse constiterit] quasi interuenisse præsumatur. qđ non est verū: quia cū auctoritas sit solēnitatis extrinseca, non præsumitur, iuxta not. in l. sciendū. ff. de verb. obli. & s. de proba. c. qm̄ contra. & quod no. s. de his, qđ fi. a præla. c. ea noscūt. ¶ Quarto no. qđ dicit, præsertim. Innuit enim, † qđ talis obligatio ad soluendū censum non obligat ipsum sic contrahentem in vita sua: possit tamē expresse se in vita obligare ad annuā solutionē soluēdam de fructibus sui beneficij. de fideiuf. c. 2. & de pecu. cle. c. fi. & plenē dic, vt no. j. ne præla. vi. su. c. querelam.

S V M M A E.

- 1 Laici possunt habere ius patronatus in ecclesijs.
- 2 Episcopus potest imponere censum ecclesie tempore fundationis: & tempore, quo priuilegium libertatis concedit.

Ecclesijs.

Ecclésijs. No. primò, qđ quādoq; ep̄s eripit ecclesias de manibus laicorum, & intellige illud eripere pluribus modis: vel respectu iuris patronatus, † qđ in eis habent laici, quod modò ep̄o est donatū: vel laici de facto vsufructuabant, & tenebant ecclesias. quod tolerādū non est. de deci. c. quāuis. & c. prohibemus. vel sū Pet. & Ab. laicus censum sibi debitum, pcurate ep̄o, remisit ecclesijs. ¶ Quæro. quæ fuit ratio dubitandi. dic qđ fuit illa. † quia tpe foundationis, & tpe, quo priuilegiū libertatis concedit ep̄s, pōt imponere sibi censum. de reli. do. c. cōstitutus. similiter videbatur posse, quando ipsam liberabat de manibus laicorū: quasi cēsetur vel noua ecclesia. vt c. ferrū. 5. o. dist. vel liberata iure postliminij: qui potest a redemptore tanquā seruus retineri, vt l. qui testamento. de testa. rō decidendi in cōtrarium fuit necessitas officij episcopalitatis: quæ confistit principaliter, intēdendo ecclesias ipsas liberare a seruitute. quod si facit, non est censenda liberalitas, sed executio debiti officij: ergo præmiū non meretur, vt l. ré legatam. de adul. & l. si seruo. ff. de hære. infli. nam secundum Val. lib. 2. c. 3. Tantū interest, adijcens aliquid, an detractum restituas: quātū distat beneficij initium ab ipso fine. & illud dicit, cōmēdando legē: quæ habebat, pro aucto Imperio, nō pro recuperatis deperditis decerni triūphū. Alibi etiam dicunt legistæ, qđ si decernitur præmiū capienti exbannitū: & familia Potestatis capiat, non habebit dictū præmiū. quia ex necessitate officij ad hoc tenetur. f. purgare prouinciā malis hominibus. vt l. congruit. de offi. præfi.

S V M M A E.

- 1 Constitutio licet in nouetur: actus sumit vires a constitutione veteri, non a constitutione nouante.
- 2 Vestigalia noua non sunt instituenda sine consensu, & auctoritate principum, & regum.
- 3 Exigens pedagium non institutum, quia pœna puniatur.
- 4 Pedagium dicitur quedam præstatio, quæ ab itinerantibus pro his, quæ vehunt, vel ducunt, exigitur.
- 5 Pedagium, & vestigal idem sunt.
- 6 Tributum est, quod præstatur fisco: & idem importat, quod census, vel pensio.
- 7 Vestigalia, pedagia, & similia an sint munera personalia, vel realia.
- 8 Dominus habens castrum, an acquirat per consuetudinē ius recipiendi pedagia.
- 9 Pedagium cum est legitime institutum: an de omnibus rebus solui debeat, & omnes soluere teneantur.
- 10 Immunitas priuilegiatorum non transit ad ementes pedagium.
- 11 Fraudantes gabellam an peccent: ita quod, saltem in foro conscientie, teneantur.
- 12 Pœna que sit pedagium non soluētis.

Innouamus. Innouat prohibitionē antiquā, subdens pœnā, ibi [si quis auct.] ¶ No. primò † qđ quāq; antiqua cōstitutio innouat: & tunc vtrūq; actus sumat vires a constitutione veteri, non cōstitutione innouante. de quo j. c. significauit. vbi quid iuris de censu suppresso ab antiquo postmodū renouato, ad idē vide, quod no. s. de consti. c. cum accessissent. & cle. literas. de rescrip. & c. præceptis. 1. 2. di. & 24. q. 1. c. acutus. & quod no. in l. si quis a priore. ad Trebel. ¶ Secundò no. † qđ si ne consensu, & auctoritate principū, ac regū nō sunt noua pedagia, vel nouæ exactiones instituendæ. cū prædictorū igitur auctoritate institui posse videntur: lex tamen vult, qđ nullus, nisi princeps, possit in hoc auctoritate impartiri, vt C. noua vec. infli. non pos. p. totū. ¶ Tertio no. casum, quo denegatur sepultura eccl. sunt & alij, de quibus de sepul. c. ex parte. Itē sunt tales et excōicandi. 24. q. 3. c. si quis. & c. paternarū. imò sū Hosti. in curia Romana ab ipso summo Pontifice excommunicantur ter in anno, diebus no. de iudi. c. dudū. in cle. in

glo. solēt. de iure aut ciuili cōtra tales alia pœna imponit. de qua in glo. nec pœna iuris canonici tollit pœnam ciuile: nec econuerfo. de quo dic in fi. vt l. 1. §. dixerit aliquis. ff. de publ. & l. 1. c. de sepul. vio. per Cy. ¶ Quarto no. qđ tex. iste imponit pœnā instituti noui pedagij. † quid de exigente, qui nō instituit. dicit Io. An. qđ tenetur ex mente. arg. j. de sen. excō. c. nuper. nisi se excuset ex indulgentia. eo. tit. c. quia periculo. sum. lib. 6. vel iusta igno. de cleri. excō. mi. c. apostolica. præ hoc allego l. si quis id quod. ff. de iuris. om. iudi. & ad pœnā, p̄dictas in tertio no. adde pœnam c. quamquā. eo. tit. lib. 6. & in cle. præsentis. eo. ti. per quā determinatur qđ hic no. Hostien. de clericis, qui non tenentur ad pedagia, vt j. dicam. ¶ Quarto primò, quid est pedagij. dicit Io. An. † qđ pedagij, dicit quædā præstatio, quæ ab itinerantibus pro his, quæ vehunt, vel ducunt, exigitur. & quæq; etiā capitur pro trāitu personarū tantū: lex (vt credo) quod hic appellat pedagij, vocat vestigal. & aduerte, quia habemus diuersa nomina: vt vestigal, pedagij, tributū, census, pensio. † pedagium & vestigal idem significant. † tributū verò est, quod præstatur fisco: & idem importat, quod census, vel pensio. quod est verū, quando præstatur fisco. si debetur ecclesijs, priuato, vel ciuitati: tunc est differentia. quia ille, qui debet pensionē: vel est conductor, vel emphyteuta. & si non soluit, cadit a iure suo. vt c. potuit. de loca. & l. vestigalia. §. non solutis. ff. de publ. & iste, qui sic concedit, habet directum dominium. Ille verò, qui recipit, habet vtile. quandoque ille, qui transfert rem in alium, transfert omne ius, quod habet: vult tamen aliquid sibi solui. & iste vocatur contractus censualis: & per celsationem solutionis, et longissimo tpe, non cadit quis a iure suo. & iste est casus no. in c. constitutus. & ibi dixi post glo. s. de reli. do. & hoc no. Bar. in l. 1. ff. de publica. vbi quærit, † an vestigalia, pedagia, & similia sint munera personalia, vel realia. dicit, qđ personalia: ideo clerici non tenentur ad ea. vt C. de vecti. l. fi. & c. quamquā. j. eo. lib. 6. Et subiungit ibi Bar. qđ pro mulo soluet mulio. pro salina soluet dominus salinæ. vt ff. loca. l. cum in plures §. pen. quid ergo, si pro mulo nullū debet solui sū legem vestigal: nec pro salina, nisi portetur super animal: quis ergo soluet pedagium? dicit ipse, qđ dominus salinæ: quia illa principaliter vehitur. vadit enim animal propter salinā: non salina propter animal, arg. ff. de seru. vrb. prædio. l. cum Seia. in prin. ¶ Secundò principaliter quæro. dicitur hic, qđ sine permillu principum, siue regum non sunt instituenda noua pedagia. † nunquid ergo dominus habens castrum acquirat per consuetudinē ius recipiendi? videtur, qđ non. quia exactio est contra ius: ergo & c. vt in Authen. vt nul. iudi. §. 1. In contrarium videtur, qđ sic, vt l. si publicanus. §. vecti. ff. de publ. & l. licitatio. §. earum. eo. titu. & ita tenet Cy. per c. super. de ver. signi. & l. Imperator. §. idem respondit. de polli. In contrariū facit l. 2. C. noua vecti. vbi videtur, qđ requirantur duo, scilicet vetusta consuetudo, & concessio principis. Ideo altero deficiente de copulatis, ius nō quæritur, vt c. 2. s. de rescrip. & l. si hæredi plures. de condi. infli. & hoc videtur tenere glo. scilicet qđ vtrūq; requiratur. ff. de verbo. signi. l. minus propriē. sed malē loquitur, per dictum cap. ff. super. de verb. signi. & hoc tenet Cyn. in l. 2. C. noua vecti. & intellige consuetudinē ita vetustam, qđ non sit memoria in cōtrariū: vt hic dicit glo. quod est verū, quando volo præscribere, siue per talem præscriptionem quæretur pedagium nouū, ab alio non perceptū. Sed si contra nobilem, qui habebat ius ex priuilegio, vel aliter exigendi: tunc sufficit legitimum tempus: quasi facilius ius causatū, & in esse productum de vno in aliū transferatur: quā de nouo nascatur. & hoc tenet Bar. in d. §. vestigalia. ¶ Tertio quæro: cū pedagij est legitime institutū: an de omnibus rebus solui debeat, & omnes soluere teneantur. dic, qđ de quibuscū solui non debet: vt de his, quæ vsus causa deferuntur: & de certis alijs rebus, de quibus per glo. in l. si publicanus. §. de rebus. ff. de publ. & l. licitatio. §. earum.

10 earum reru. eo. tit. Similiter a quibusdam no exigitur: vt a fisco, a clericis, & alijs, vt d. c. quamquam. eo. tit. lib. 6. l. licitatio. §. f. f. c. p. alleg. Aduertere, qd si quis emit ab istis personis priuilegiatis (vt ab ecclesia, vel a fisco) immunitas isto rum ad emptores non transit. sm Dy. vt d. l. licitatio. §. mercatores. vbi Bar. in p. d. c. q. distinguit: qd aut est vectigal ordinarium, quod non imponit lex, vel senatusconsult. vel constitutio principis. ista. n. sunt ordinaria. vt C. de vaca. mune. l. i. l. i. 10. & ff. de vaca. mu. l. in oneribus. §. qui muneris. & qd ad ista immunitas transit ad emptores. vt C. de priuile. do. Aug. lib. 1. i. Ad vnum aduerte, qd clerici habent istam immunitate: ne soluere teneantur pedagia, si non negotiationis causa ipsa deferunt, vt d. c. o. quaquam. & qd dicantur negotiari, ibi vide in no. & quod dixi. §. de vi. & ho. cle. c. fi. vbi omnino

11 vide. ¶ Incideter queritur: an fraudantes gabellam peccent, ita qd saltem in foro conscientiae teneantur. dicit Bar. qd si ciues pro suis necessitatibus hoc statuunt, no solventes ipsam peccant: secus in forensibus. ita not. de publi. l. vectigalia. in prin. pro quo vide Inno. in c. quia pleriq; de immu. ec. & Ia. Bu. in l. fi. C. de vecti. & comif. ¶ Quarto quaro: qua pena imminet non soluenti pedagiū. dico, qd videtur pena amissionis reru ipso iure. quod patet: quia res tales ab heredibus vendantur, vt l. commissa. ff. de publi. & l. cotem. §. dñs. cod. tit. vbi Bart. querit: si aliquis portabat merces licitas, & illicitas: an omnia publicentur. videtur, qd sic, vt dicto §. dñs. vbi nauis publicatur, in qua merces illicitae deferuntur. Bar. contra in l. si publicanus. §. i. eo. tit. Non ob. §. dominus. quia ibi ratione partis publicatur totum, no in consequentia rerum: sed in consequentia delicti. quia qui illicitas merces defert in nauibus, capite punitur, & omnia bona publicantur. vt l. i. C. quae res expor. non pos. & ita intelligit Cyn. in l. i. C. de nau. u. scen. vbi eius pulchra dicta alibi retuli. j. de iudi. ¶ Vltimo d. vnum no. qd non debentes soluere pedagium, debent saltem profiteri, & petere appodisiam de rebus, de quibus soluere non tenentur. quod quando verum sit, dic, vt l. i. §. diuus quoque. ff. de publicanis.

ADDITIONO.

¶ Habens castrum. vide Floria. de sancto Pet. in l. si quis duas. C. communia praedio.

S V M M A E.

- 1 Intitulati in ecclesijs non possunt ipsas constituere censuales.
- 2 Episcopus potest ex causa ecclesiam facere censualem.
- 3 Clerici, qui constituunt ecclesias censuales, priuandi sunt ipsis ecclesijs, & etiam deponendi.

C Vm clerici. Qui per collusionem constituit suam ecclesiam censualem, illa priuabitur. h. d. ¶ No. primò, qd intitulati in ecclesijs non pnt ipsas constituere censuales. est. n. ista alienatio certi iuris ipsius corporis ecclesiae, qua magis est prohibita, quam alienatio rerum ecclesiae. vt in Authen. multò magis. C. de sacrosan. eccle. ¶ Secundò no. qd collusio sine auctoritate episcopi videtur hic fuisse causa nullitatis contractus. Sed secundò glo. auctoritas episcopi non purgat vitium huius collusionis: sicut etiā permutantium in fraudem auctortas episcopi non excusat. arg. c. cum inhibitio. §. pari modo. j. de clā. despon. Non ob. iste tex. quia de auctoritate episcopi adhibenda non expressit hic, vt excuset vitium collusionis: sed vt denotet, qd episcopus potest ex causa ecclesiam facere censualem, sm Io. An. ¶ Tertio not. qd clerici isti collusionem quadā cōcedebant ecclesijs: vt eorū filij, vel nepotes praesentarent ad eas. qd esse no poterat, et si fuissent legitimi illi filij, vt immediate ministrarent in ecclesia paterna, vt §. de filijs p. sb. c. ex transmissa. ¶ Quarto no. qd clerici, qui constituunt ecclesias censuales, priuandi sunt ipsis ecclesijs. similiter & reli-

giosi, qui accipiunt iure patronatus: quāquam hoc c. no videatur loqui, nisi de ecclesijs, quinimo non solum tales clerici priuantur ecclesijs, sed etiā deponuntur, & sunt simoniaci. de quo. §. de pac. c. cum clericis. & l. q. 2. c. quam pio.

S V M M A E.

- 1 Collectores si grauant ecclesias, illo officio priuabuntur.
- 2 Publicani de extortis indebitè tenentur in solidum.
- 3 Onus deficientium posse soluere, non debet alijs accrescere: sed ille, cui debetur census, sibi debet imputare.

E A que. ¶ Si collectores grauant ecclesias, illo officio priuabuntur: & restituentur qua illicitè extorsissent. istud, quod dixi de restitutione illicitae extorsionis, non dicunt Doct. sed intelligunt. c. quod auferat ab eis remissio peccatorū, vel archidiaconatus, vel officium colligendi. sed potest intelligi etiam (vt dixi) vt illicitè exacta, & duplum reddere compellantur, nulla remissione, liberalitate, vel gratia valitura. vt in c. felicis. j. eo. lib. 6. Isti autem collectores videntur similes publicanis, qd qui de extortis indebitè tenentur in solidum, & acriter puniuntur, vt l. i. §. dixerit aliquis. & l. si multi. ff. de publica. Itē tenentur de delictis suorum familiarium. vt d. l. i. §. familia. & l. si cum exhibuisset. eo. ti. & facit iste tex. sm Host. contra dictos collectores, qui leuant centū quinquaginta pro centum, praetendentes, qd plus imponunt: quia non pnt oēs soluere. ¶ nā onus deficientium non vř qd debeat alijs accrescere: sed ille, cui debetur census, vel procuratio, imputare sibi. de quo dic, vt in Spe. §. nunc dicendum. vers. quid si vniuersitas. & vers. seq. & ff. de leg. i. l. ab omnibus. §. i. vbi tex. no.

S V M M A E.

- 1 Iuramentum praestitum super censu indebitò, an asstringat praesentem, debitor propter praescriptum iudicis excusatur, ne soluat debitum creditori.
- 2 Conductor contra petentem censum, siue pensionem, potest opponere, quod obligatio est nulla.
- 3 Censuum nouus non potest imponi ecclesiae sine causa, vel consensu Capituli, etiam de auctoritate episcopi.
- 4 Obligatio quando est illicitè contracta cum iuramento, potest peti relaxatio iuramenti.
- 5 Solutio sola census, vel promissio de soluendo facta per rectorem non valet ad constituendum ecclesiam censualem, si auctoritas episcopi non accessit.
- 6 Actio qua competat, si aliquis est in quasi possessione exigendi censum, quem debitor soluere detrahit.
- 7 Episcopus si petit à clerico obedientiam, vel aliud, ad quod ille tenetur de iure communi: & subditus dicit se liberū priuilegio, vel praescriptione, vel alio modo: si excommunicat eum, tenet excōicatio.
- 8 Abbas excōiccat sacerdotem, si non soluat sibi censum: episcopus etiā excōmunicat, si soluit: cui potius obtemperabit.
- 9 Debitor iurauit soluere creditori debitum infra mensem: infra quem creditor condemnatus est, vel accusatus de graui crimine, propter quod bona veniant publicanda: iudex praecipit debitori, ne illi soluat: an si obtulerit praescripto iudicis, non soluendo in termino, euitet penam periurij.
- 10 Censuum si fuerit ab antiquo impositus, & ex causa legitima: tamen erat extincta obligatio per praescriptionem: nunc verò de nouo renouatus est auctoritate episcopi: an solui debeat.
- 11 Ecclesia vt efficiatur censualis, quae requiritur.

S Ignificauit. Is, qui recepit iuramentum de nouo censu ecclesiae soluendo, compellitur iurantem absolueret. primò ponit casum pplexū. secundò prouidet distinguendo. sm mēbrū ibi. [si verò.] ¶ No. primò, qd iste electus prestare pmisit illā summā, quā pmiserat pdecessor ipsius. & intellige, qd pmisit post confirmat-

confirmationem de eo factam: aliās contra. 8. q. 3. c. Artaldus. & intellige, qd iuramentum ab eo pstitum non asstringebat eū, si census erat indebitus. §. de iure iur. c. qrelam. & c. tua. ¶ Scdò not. qd iuris, si episcopus phibet subdito, ne soluat illud, qd pmisit soluere cū iuramento. vtrū iuramento: vel iudicis mādato deat potius satisfacere. Nā qnq; vni: qnq; alteri obedire tenet. simile, cū diuersi iudices subdito mandant cōtraria: cui potius est parendū? de quo dic, vt §. de rescri. c. cū contingat. & qd no. Inno. de pben. c. cum iam dudū. & de ap. c. cū parati. ¶ Tertio no. qd qnq; pp pceptū iudicis excusat debitor, si nō soluat debitum creditori: puta qn obligatio est ex cā minus iusta, & tendit in p iudicium ecclesiae, non personae: ideo habuit episcopus ius phibendi: aliās denunciatio tertiū non vř iusta, quominus debitor debitum creditori soluat. de quo in l. non solum. §. si. de oper. no. nū. p Bar. facit quod no. Inno. §. de offi. dele. c. sanè. & l. si fideiusor. ff. de fideiur. p Bar. ¶ Quarto no. qd post obligationē contractam contra solutionem, quae petitur eiusdem praetextu, iuste obiicitur inefficacia obligationis. potest ergo conductor contra petentem censum, siue pensionem opponere, qd obligatio est nulla. arg. cōtra. C. loca. l. si quis conductionis. & l. nec creditores. C. de pigno. ac. sed ibi loquitur de exceptione exclusiua dñij rei locatae: quae contra locatorem nō admittitur. exce. aut exclusiua obligationis contractae ad pensionem, vel censum admittit, vt hic. ¶ Quintò no. qd nouus census non potest imponi ecclesiae, etiam de auctoritate episcopi. quod intellige sine cā: vel sine consensu Capituli. vt j. dicam. ¶ Sextò no. qd qn obligatio est illicitè contracta cum iuramento, potest peti relaxatio iuramenti. Illud ergo, quod dicitur in c. debitoribus. de relaxatione iuramenti super vltis, hēt locum, quotiescunq; contractus aliqua ratione est iniustus: vt per relaxationem iuramenti promissor ab eius obseruantia liberetur. facit quod not. & dixi in c. cum contingat. de iure iur. ¶ Oppo. pdecessor istius censum soluerat, & ille eius successor se soluturum cū iuramento promiserat: si ergo se subtrahit à soluendo, videt dñm. i. monachos sua quasi possessione spoliare. qd per illā solutionem auctoris, & recognitionem successoris (i. huius rectoris) monachi erāt in quasi possessione: quae in istis incorporalibus, & annuis praestationibus constituit per solam patientiam aduersarij, vt l. quoties. de serui. si ergo talis subtrahitio habet vim spoliationis, malè facere vř Papa, dū mandat inquiri de titulo monachorum, quia sine tituli pbatone det spoliatus restitui, reseruata probatione. in iudicio petitorio, vt in c. querelam. §. de elec. & c. in literis. de resti. ipo. vbi sine probatione. t. det restitui spoliatus. hic aut dicitur contrarium: ergò malè. fo. ¶ sola solutio census, vel promissio de soluendo facta p rectorem ecclesiae non valet ad constituendum ecclesiam censualem, si auctoritas episcopi non accessit. vt §. c. praeterea. & c. scientes. & c. auaritie. de pben. ex tali ergo contractu inutili à iure reprobato non fuit quasi possessio acquisita monachis, quia ex tali contractu inito contra iura non quaretur vera possessio. casus est in l. iubemus. C. de sacrosan. eccle. ad si. vel dic, qd per solutionem census fuit monachis quasi possessio acquisita: sed quò ad episcopum erat ista quasi possessio clandestina. sibi ergo, cum sciuit, fuit licitum spoliare monachos auctoritate propria: quae spoliatio in istis incorporalibus resultat per prohibitionem: de qua in text. Ad hoc facit. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acq. pos. & in simili dicit lex. qd si ille, qui tenet à me possessionem, alteri tradat, me ignore: cum hoc sciuerò, possum illum expellere, vt l. peregre. §. quibus. de acq. pos. & §. de resti. spo. c. olim. i. & de acq. pos. l. si de eo. §. i. vel dic, qd qn notoriè alicuius possessio est iniusta, quia ius sibi restitit, potest inde expelli propria auctoritate, vt c. ad decimas. de resti. spo. si aut tali possessori non restitit ius cōe: licet sibi de iustitia tituli questio moueatur. lite pendente non debet subtrahi possessiois comodum, vt §. de elec. c. querelam. vnde in casu hu-

ius c. si monachi fuissent in quasi possessione census bonae fide, debet eis de censu, lite pendente, responderi. c. ex literis. & c. consultationibus. de iur. pa. ¶ Venio ad quod primò quero. ¶ aliquis est in quasi possessione exigendi censum, quem debitor soluere detrahit. quae actio cōpetet contra eum per bonae fidei possessorem? dicit Io. An. qd aut iste se subtrahit à soluendo: quia dicit se ad censum non teneri, aut dicit se teneri: sed soluere non posse. primo casu vř illum spoliare: ideo aget interdicto vnde vi, vel cōdictione ex De. cre. querelam. de elec. scdò casu dicit ipse agendum vti poss. quia vř dominum in sua quasi possessione turbare, arg. ff. vti poss. l. si duo. §. si. & eodem mō dicit agendum contra eligentē, vel instituentem in ecclesia, in qua habeo quasi possessionē praedictorum: & et contra electum, & institutum consentientē illius electioni, & institutioni, sm eum. tu de hoc dic latius, vt no. in l. i. §. huius aut interdicti. ff. vti poss. & tangit Inno. §. de resti. in inte. c. 2. & de sepul. c. certificari. in 9. q. ver. & est idē. ¶ Scdò qro: iste tex. loquitur, cum episcopus tertio petenti censum ab ecclesia se opponit. ¶ quid ergo si episcopus petit à clerico obedientiam: vel aliud, ad quod ille tenetur de iure communi: tñ subditus dicit se liberū priuilegio, vel praescriptione, vel alio modo. dicit Inno. qd et si clericus denegat, & appelleret: tamen sequens excōicatio ligat eum, si verum est ipsum nō esse exēptū ab eo, qd petit episcopus altero ex praedictis modis: nā quod petit episcopus, notoriū iuris est. a notorio ergo iuris appel. non defendit appellatem, vt c. cum Romana. de app. nec in notorio requiritur ordo iuris, vt c. ad nostram. de iure iur. scus est sm Inno. si à clerico alterius diocesis exigat obedientiam: vel qd aliud debitum sibi de consuetudine, vel aliter: nō de iure cōi. nam tunc nō teneret excōicatio post appellatio nē lata, et si in rei veritate petita p episcopum deberent. Alij dicūt, qd per excōicationē et illo casu potest episcopus defendere suā quasi possessionē, ar. de app. c. cum spali. §. porro. ego hoc nō credo, quia licet clericus vni diocesis vni episcopo teneat ad censum, vel ad aliud: non tñ ex hoc efficit subditus suus, p iuribus ergo sibi denegatis corā ordinario ipsius clerici est agē dū. facit qd not. Inno. §. de fo. compe. c. postulasti. & vide ad praedicta. c. cū psonae. de priuile. li. 6. & p Ho. in sūma. qualiter sit appellatio faciendā. sub §. ego abbas. & §. se. vbi qd dicit §. Inno. qd app. non defendit clericū denegantē episcopo obedientiam, non p̄cise approbat. ¶ Tertio qro. ¶ Abbas excōiccat sacerdotem, si non soluat sibi censum: episcopus excōiccat, si soluit: cui potius obtemperabit? gl. 2. tenet, qd episcopus dicit Goff. & idē Ho. si certū sit deberi, det soluere. si dicat cōtrariū, non soluat: i dubio obediat episcopo. i. q. 3. c. qd ergo. vel ad cautelā poterit ab istis mandatis cōtrariis appellare, & tutus erit. facit. §. de rescri. c. cū contingat. ¶ Quarto quero. ¶ iurauit debitor soluere creditori debitum infra mensem: infra quē creditor condemnatus est: vel accusatus de graui crimine: pp qd bona veniunt publicanda. Iudex praecipit debitori, ne illi soluat: an si obtulerit praescripto iudicis, nō soluendo in termino, euitet penā periurij? vř, qd distinguat. quae aut tale pceptū iudicis fuit iniustum. quae nondum erat lata snia super crimine: & soluere tenet, non obstante pcepto iudicis iniusto, p qd obligationis executio non suspendit: & imputet sibi debitor, si ab eo non appellauit. ff. de mi. l. ait p̄tor. i. rñso. pendente. n. accusatione sup crimine, non videtur, qd bonorū administratio deat auferri debitori, nisi ipsorum alienatio. vt plenè no. Bar. ff. de dona. l. post contractū. & l. reo ff. de solu. si aut lata fuit snia, & p eam bona confiscata: tunc talis debitor tenetur soluere fisco, vt heredi. ff. ad leg. Iu. ma. l. fi. & C. de bo. dam. l. fi. & vide in Spec. de solu. §. nunc aliqua. vers. illud autem. & quod dixi. §. quod metus causa. c. i. vbi videas. ¶ Quintò qro. ¶ pone, qd ab antiquo census fuit impositus, & ex causa legitima: erat tamen extincta obligatio per praescriptionem: nunc verò de nouo renouatus est auctoritate episcopi: nunquid solui debeat? videtur, quod non. quia obstat praescriptio. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. P P P P prio.

prio. arg. j. c. olim. & c. cum canonicis. cōtrariū tenet. Ho. tū qa contra censum non p̄scribitur. C. de p̄scri. 3. o. an. l. ma- le agit. de relig. domi. c. constitutus. tum qa aliud est de no uo imponere. aliud renouare. de iudi. c. consiluit. cū cōcor. tū quia non v̄ facta deterior cōditio ecclesie. si ad id, quod ab initio impositum fuerat, reuertitur. ff. de pact. l. si vnus. §. petens. tum quia casus v̄ in c. cum venerabilis. & §. eo. c. sciē res. ¶ Sexto quæro. an ad constituendum ecclesiam censua lem sufficiant ista duo. scilicet auctoritas ep̄copi, & iusta cā. dicit Ho. q̄ et requiruntur alia duo, scilicet auctoritas, siue con- sensus sui Capituli. de his. q̄ si. a. p̄. c. tua. & c. pastoralis. Itē requiritur consensus ecclesie. cui census imponitur, si sit cō uentualis. de reb. ecclē. non ali. c. 1. de trans. c. de cetero. j. c. quanto. fatetur tamen, q̄ sola auctoritas ep̄i sufficit ad trā sferendum iustum titulum p̄scribendi. quod dictum re- probaui in c. cura. §. de iure patro. dic vt ibi.

S V M M A E.

- 1 Archiepiscopus visitans prouinciam etiam a monasterijs prouinciæ procurari debet.
- 2 Abbas potest ab alijs abbatibus eiusdem litis consortibus procurator constitui.
- 3 Literæ abbatis faciunt fidem de procuratore.
- 4 Consuetudo totius prouinciæ ligat illos, qui in vna ciuitate prouinciæ moram trahunt.
- 5 Obseruantia legis non mutat speciem iuris.
- 6 Archiepiscopus potest visitare prouinciam suam, & procuracionē exigere a locis visitatis de iure communi.
- 7 Episcopus an possit visitare hospitalia inferiorum, de quibus nescitur, fuerint constructa auctoritate ep̄copi, necne.
- 8 Hospitalia sunt loca pia. Et censentur ecclesiastica, vel quasi. nu. 9.

Sopite. ¶ Archiepiscopus visitans prouinciam etiam a monasterijs prouinciæ procurari debet. prima pars factum narrat. secunda diffinit, ibi [inde est.]. ¶ No. primò. q̄ quando super procuracione p̄standa oritur cōtentio inter superiorem, & subditos, est adendum superior. nec debet ille cognoscere, qui vendicat sibi dictam procuracionem. de quo. j. eo. c. venerabili. & quod dixi. §. c. proxi. ¶ Secundò not. q̄ vnus abbas potest ab alijs abbatibus eiusdem litis consortibus procurator cōstitui. facit supra de confirma. vt. vel inuti. c. cum dilecta. de transactio. c. contingit. de monacho an possit constitui procurator monasterij, ep̄copi, vel alterius. dic vt §. de postu. c. 2. & plenius. §. de re iudica. c. cum. I. & A. vide cle. si religiosus de procura. in cle. ¶ Tertio not. q̄ iste abbas portauit literas aliorum abbatum. & sic no. q̄ literæ abbatis faciunt fidem de procuracione. de quo plene dic, vt not. §. de proba. c. post cessionē. ¶ Quarto no. in ver. sed tu. q̄ iste archiepiscopus allegauit consuetudinem p̄stacionis in alijs, & quasi possessionem in mona. Bonon. & sic v̄. q̄ consuetudo totius prouinciæ liget illos, qui in vna ciuitate prouinciæ morā trahunt. licet. n. p̄scriptio non extendatur ad alias res, vel p̄sonas, q̄ p̄scriptum fuerit: tū consuetudo bene vltra protenditur. de quo dic, vt no. Inn. §. de offi. archi. c. dilecto, & §. de p̄scri. c. auditis. & l. 1. §. si quis hoc interdico. ff. de itine. acti. q̄ priua. ¶ Quintò no. q̄ q̄q; ius cōe consuetudine adiuuatur. & tunc nihil oportet firmius permanere. non tū consuetudo appellabitur: sed ius scriptum. q̄ qa obseruantia legis non mutat speciem iuris: sicut nec statutum disponens illud idem. quod ius cōe, iuxta no. in c. 1. de consi. lib. 6. Ibi ergo arch. ep̄o sufficiebat ius cōe, vel ḡnalis consuetudo. qa cum non esset contra ius, erat extēdenda ad ecclesias 6 similis conditionis, s̄m Io An. ¶ Sextò no. q̄ de iure cōi potest archiep̄s visitare prouinciam suam, & procuracionē exigere a locis visitatis: videbatur contrarium, nisi in casu, quo ep̄s neglexisset: cum de iure cōi non habeat archiep̄s potē-

statem in diocēsis suffraganeorū: nisi quatenus canones sibi concedunt. & hoc (s̄q̄ visitare possēt) non erat in cano- nibus expressum. p̄ quo dicto. §. de offi. ordi. c. pastoralis. sed contrarium est verum: vt hic patet. & exp̄tissus. §. eo. c. Romana. & c. si. li. 6. ¶ Ultra Doc. quia hic tractatur de p̄- te archiep̄. super visitatione. q̄ qd de ep̄o: an possit visitare hospitalia inferiorum, de quibus nescitur, fuerunt cōstructa auctoritate ep̄i, necne: licet multæ elemosinæ ibi fiant, & ha- beant campanile, & capellā. dicit Fede. consi. 106. q̄ sic: q̄ qa talia loca pia, a vt conferuntur in suo statu, p̄tinet ad solici- tudinem ep̄i. de reli. do. c. 3. & 4. & cle. quia contingit. e. ti. & v̄ casus, q̄ possit ista loca visitare, & procuratio exigi in c. Romana. §. 1. lib. 6. super ver. pia. & hoc no. ibi Io. An. q̄ talia loca censeantur ecclesiastica, vel quasi, p̄batur de p̄- ben. c. l̄as. in cle. alijs frustra quæreret, an talia loca com- prehendant in literis apostolicis. Non ob. si dicatur, q̄ locus iste non fuerit deputatus ad hunc vsū auctoritate Pontifi- cis. & sic non possit dici ecclesiasticum. vt not. Inno. de reli. do. c. ad hoc. & ibi Host. & in summa. e. ti. & in tit. de regu. di- co. n. q̄ contrarium nō apparet. & in dubio ex hoc, q̄ vocat hospitalale, & hēt faciē loci ecclesiastici, debemus ipsum cen- sere pro loco ecclesiastico. quod indicat altare, & cāpanile: q̄ sunt signa loci ecclesiastici: vt apertē colligitur de priuile- gijs patentibus. vnde dñs Archi. no. de conse. di. 1. c. nemo. q̄ si dubium est, an in constructione ecclesie interuenerit au- ctoritate ep̄i, necne: debemus p̄sumere, q̄ interuenerit; ex quo hēt signa ecclesiastici loci. imò plus in q̄one p̄posita: qa si verē contaret, q̄ non interuenerit: tū quia personæ ibi de- gentes sunt personæ miserabiles, cōsentit eis sub protectione ecclesie. de ec. ad. c. 1. maxime s̄m gl. Inn. ibi positā. qm̄ di- cit, q̄ collegium leproforū est religiosorum: vnde ad sollicitu- dñem ep̄i pertinet inquirere, & visitare: vt bona talis pij lo- ci ad vsū miserabilium conferuntur. & ita concludit.

ADDITIO.

1 Loca pia. adde gl. ordi. in c. quidam. 18. q. 2. Pau. de Ca. consi. 295. Car. in cle. 2. de relig. do. Alex. consi. 71. incip. Hyllarius. 4. volu.

S V M M A E.

- 1 Patroni etiam ecclesiastici nouum censum imponere non possunt ecclesijs: nec veterem augere.
- 2 Onera noua non sunt imponenda in collatione ecclesiarum.
- 3 Fideiusor non potest accedere obligationi, cui ius commune resistit.
- 4 Obligatio contra iura contracta non firmatur iuramento.

Grauis. ¶ Patroni, et ecclesiastici, nouū cen- sum imponere nō pūt ecclesijs, nec veterem augere. & si super hoc iuramēta, vel cau- tiones extorserint, cogentur absoluerē. prima pars narrat fa- ctum. secunda p̄uidet, ibi [discretionem]. ¶ No. primò. q̄ in collatione ecclesiarum non sunt noua onera imponenda: sed sine diminutione cōferēda. §. vt ec. bene. c. 1. ¶ Scdò no. q̄ q̄ si obligationi, quæ contrahitur, ius cōe resistit, non pōt accedere fideiusor, nec p̄na. concor. l. cum lex. ff. de fideiuso. & l. Seius, & Augerius. ad leg. fal. & quod dixi. §. de fo. cō- pe. c. si diligenti. ¶ Tertio no. q̄ obligatio contra iura con- tracta non firmatur iuramento. concor. l. non dubium. C. de leg. quādam tamen iura videntur velle oppositum, vt patet in Auth. sacramento puberum. C. si aduer. ven. & c. cum con- tingat. §. de iureiu. & j. de pac. c. quāuis. li. 6. de quorum iuriū varietate vide no. per me in d. c. cū contingat. & c. si diligen- ti. ¶ Quarto not. q̄ m̄itiū p̄uidet constitutio circa p̄te- rita illicitē attentata: quā p̄uideat in futurum. quia in fu- turum (vt hic videtis) m̄dat tales puniri. & cum p̄nam cer- tam non adiciat, dicit Ho. q̄ punientur transgressores iudi- cis arbitrio, vt c. de causis. §. de offi. dele. sed videtur, q̄ ecclē- sijs sint priuandi. §. e. c. cum clericis. sed ibi per collusionē, & cum pacto: hic verò sine istis promissio emanauit, s̄m Hosti. & not. q̄ ista constitutio concernit clericos perpetrantes talia. Idem intelligas de laicis patronis, qui similia a p̄sen- tatis

tatis per eos extorquent: sed ideò hoc expressit de clericis: quia magis auarē venalitati intendunt. §. e. c. significauit. & de p̄ben. c. auaritia. de sup. ne. p̄. c. 2.

S V M M A E.

- 1 Patronus potest tēpore fundationis ecclesie non tantum pro se onus imponere: sed etiam pro alio.
- 2 Promissio sine causa habet vim donationis.
- 3 Promissio facta fratribus certi loci, intelligitur facta presentibus, & futuris.
- 4 Fratres alicuius loci, qui tenentur procurare, tenentur etiam seruiētes.
- 5 Priuilegio apostolico ita continentur, de prouentibus, & redditibus pauperum infirmorū decima non soluatur: an soluetur de eo, quod conuertitur in vsus hospitaliorum, & seruiētiū pauperibus.
- 6 Priuilegium datum militi, intelligitur datum medico militis.
- 7 Testator si legat uxori eius causā paratā: cedunt in legato etiam quæ paratæ erant in vsu ancillæ.
- 8 Verba generalia, & indefinita, generaliter sunt intelligenda.
- 9 Papa quomodo possit actionem, & obligationem vni ecclesie com- petentem tollere.
- 10 Emphyteuta accipiens in emphyteusim molendinum, vel furnum, pa- cto apposito, quod teneatur coquere, vel molere pro domino, & familia: si familia nimium creuit, an teneatur.

Qvanto. Qui tenentur procurare fratres alicuius domus: licet illorū nume- rus nunc creuerit, procurabunt oēs. sed si ex eo ni- mium grauarentur, eis per officium iudicis cōsuletur. primò narrat factum. secundo indulget, & indultum moderatur. ibi [indulgemus.]. ¶ No. primò, q̄ tpe fundationis ecclesie pa- tronus non tm̄ potest pro se onus imponere, vt §. de iure pa. c. nobis. sed et pro alio: siue quod detur aliquid alteri cōsen- tire. nam si possit totū ius patronatus suū in locū religiosum transferre, vt j. de iure patro. c. 1. lib. 6. multò magis pericu- lū dicti iuris, arguendo de toto ad partem. ff. de viur. l. qui scit. ¶ Secundò not. q̄ in liberalitate non requiritur causa. q̄ quia ipsa promissio sine causa habet vim donationis, vt l. Campanus. ff. de oper. li. ar. cōtra. l. 2. §. circa. ff. de doli exce. ¶ Tertio no. q̄ promissio facta fratribus certi loci, intelli- gitur facta presentibus, & futuris. nam talis promissio v̄ fa- cta fratribus, vt collegio. quod est nomē vniuersitatis, quæ re- cipit augmentū, & diminutionem: sicut grex, populus, & pec- culium. s̄m ergo augmentū, & diminutionē crescit, & decre- scit obligatio sup̄ eorū exhibitione contracta, ar. l. si grege, & l. si ex toto. de le. 1. & l. si peculii. de le. 2. & de iud. d. l. ppo- nebatur. & ista est rō huius tex. f. q̄ natura suscipientis pmis- sionem, nō indefinita oratio operatur extensionē. & sic non facit c. quia circa. de priuile. & alia iura hic allegata de ora- tione indefinita. quæ q̄q; ad p̄sens tps restringitur: q̄q; in futurum protenditur, prout plene no. Bar. in l. si finita. in prin. ff. de dam. infec. & l. si ita. de au. & arg. leg. & alibi dixi. ¶ Quarto no. q̄ liberalitas ista fuit facta fratribus: & tū etiā seruiētibus p̄statur. & sic est argumentum, q̄ q̄ qui tene- tur procurare fratres alicuius loci, procurabit etiam seruiē- tes. q̄ & facit ad q. in quodā priuilegio apostolico talis clau- sula cōtinet. de prouentibus, & redditibus pauperū infirmo- rū, qui in vsus pauperū cōuertuntur, decima non soluāt. quæ ro an soluāt de eo, quod conuertitur in vsus hospitaliorū, & ibi seruiētiū pauperibus. v̄, q̄ non: vt priuilegiū concessum dño extendatur ad seruiētes ipsius: sine quibus esse nō pos- sent. vt C. de vx. mi. l. 1. & 2. & ar. de bo. pos. ex te. mili. l. 1. & 2. & de fun. instr. l. q̄stū. §. si instruat. ibi [ca. pedagia] & c. v̄ priuilegiū datū militi, datur medico militis, & militi comitis, vt no. ff. de excu. tu. l. administrātes. §. 1. & ff. ex qui. cau. ma. l. inter eos. §. vlt. & verē in vsu pauperū v̄ conuer- ti, quod in necessarium vsū deseruiētiū cōuertit: sicut v̄ ad armandā nauē esse cōuersum, qd expensum est in alimen-

tū nauarum, sine quibus nauis produci nō possēt. ff. de exer- ci. l. 1. §. non aut. ibi [vel nauas exhibendos] & c. & hoc ex- pressē indicat lex, cum dicit: q̄ si testor legat uxori, eius cau- sa parata, cedūt in legatū et ea, quæ parata erant ad vsū an- cillæ seruiētis vxori: quasi quoddā mediū videant vxoris cau- sa parata. ff. de au. & ar. leg. l. vxori. & ibi no. & ff. de vsu & ha. l. caterū. de p̄ca. l. pe. de verb. obli. l. si stipulatus fuero. de iti. acti. q̄ priua. l. veteres. & ita cōsultuit Old. cōsi. 1. 1. ar. pro & contra. j. de priuileg. licet. lib. 6. ¶ Opp. & v̄, q̄ isti fratres obligati ad istā procuracionē debuerint absolui: cum cā non subesset, quare soluere tenerent, vt §. c. peruenit. hic aut istā excep. Papa respuit: ergo malē. fo. dicit glo. q̄ causa fuit effi- cax ipsa donatio. qa simplex donatio cām nō requirit. C. de dona. l. si quis arg. §. si aut. vel dic, q̄ nō profuit eis exceptio, q̄ fratres sancti Yreni erāt in quasi possessione. vnde nō ha- bebant necesse allegare titulū, vt l. cogi. C. de peti. h̄re. sed ista opi. et est vera, cū agit possessorio: vt §. de elec. c. querelā. sed cū agitur petitorio, nō sufficit quasi possessio: nisi probet̄ ti. quē possessor hoc casu probare tenet, vt §. e. c. puenit. Non ob. l. cogi. qa illud intelligi dēt, auctore nil probare, nec p̄sum- ptione iuris munito: aliā reus, cōtra quē est iuris p̄sumptio, probare tenetur, vt §. vt ec. bene. c. vno. & 100. di. c. cōtra mo- rem. fratres ergo isti sancti Yreni cōuenit negatoria proba- re tenent, quo iure eis debeatur: nec quasi possessio, contra quā iura p̄sumant, releuat eos ab onere probationis, vt p̄- alle. iuribus. & l. siue possidetis. C. de proba. vide tamen not. de hoc. §. c. peruenit. ¶ Secundò op. & v̄, q̄ ista obligatio ad procuracionem p̄standā non debeat restringi ad fratres, q̄ ibi erant tēpore promissionis: sed extendat̄ ad omnes, quot- cūque tempore solutionis fidē inueniantur: q̄ quia verba ge- neralia, & indefinita generaliter sunt intelligenda: nō ad cer- tū numerū restringenda, vt c. quia circa. c. si Romanorum. & l. seruitus. alleg. in gl. 3. sol. illa moderatio fit fratribus ex gra- tia, & indulgentia, vt dicit tex. [indulgemus] & c. nā de iure strio tenebantur omnes procurare, s̄m Inno. Host. dicit, q̄ fuit indulgentia: quia non vocatis aduersarijs in eorū absen- tia facta fuit. qd fieri nō debuit. de cā. pos. c. 1. de ma. & obe- c. inter quatuor. & de verb. sign. c. olim. q̄ sed dices, quomo- do p̄t Papa auferre actionē, & obligationē vni ecclesie cō- petente tollere, cōtra no. in c. q̄ in ecclesiarum. §. de cōsti. p̄ Inno. & C. de preci. Impera. offe. l. quoties. fo. dico, aduertē- dum, q̄ ista obligatio procedebat ex causa donationis: quæ quidē obligatio modificat, quatenus donator facere pōt, & non vltra, & deducto ne egeat, vt l. inter eos. §. is quoq; ff. de re iudi. & ita moderatur hic Papa istam obligationem: vt ad illam quātitatē extendatur, quæ sine grauamine p̄dictorū fratrum solui possit; quia talis esse natura istius contractus, vt dixi. ista ergo indulgentia a iure cōi procedit, & miseratio- nis cā indulgetur, vt l. si cum militi. ff. de cōpen. & sic intelli- go hunc tex. vltra omnes. ¶ Tertio op. & videtur, q̄ propter incrementum facultatum non debeat augeri census, vt C. de allu. & pa. l. 3. & de fun. rei pub. l. 2. lib. 1. 1. sol. ex p̄cedenti- bus patet: quia hic non auget obligatio pp̄ incrementum: sed operatur incrementum, q̄ obligatio non decrescit. Vin. dicit, q̄ propter latens augmentum non augebitur census: sed pro- pter patens sic, vt l. 1. & 2. C. de allu. & pal. & Insti. de rerum. di. §. per alluionem. ¶ Vltimò Pe. & Abb. inducūt istū tex. ad q. de illo, qui habebat furnū, vel molendinū: a quod cō- celsit in emphyteusim, pacto apposito, q̄ pro se, & familia sua teneret gratis coquere, vel molere: q̄ post cōcessionē ha- buit 10. filios: quorū qlibet duxit vxorē, & filios alios p̄crea- uit: v̄ si omnibus, molat, & coquat gratis, magis expedit em- phyteutæ non h̄re: q̄ h̄re. qd ergo dicendū? dicunt sibi prou- deri iudicis officio: vt nō vltra primā mēsurā teneatur, & ad eā reducat, vt hic, & j. c. cū canonicis. & de deci. c. suggestū, sed ista iura loquuntur (vt dixi) cū ex liberalitate, siue dona- tio tenetur. sed questio ista proponitur, cū ex causa onero-

fa cum aliquo dato vel promisso obligatio est contracta. vnde de sibi impuret, qui familia obligavit. naturaliter. n. familia, populus, collegium, & familia recipiunt diminutionem, & augmentum: vnde promissor, quod naturaliter contingit, debuit cogitare hoc euenire posse: alia sibi imputet, vt l. si quis domum. ff. loca. vnum tñ super hoc dico, qd familia intelligo in quaest. nostra respectu omnium, qui morantur in vna domo: vnde si tales filii se ad habitandum in aliis domibus commiserunt. non tenebitur promissor talibus molere, vel coque re, ar. l. tria onera. ff. de excu. tu. licet enim nomen familia habeat multas significationes, vt l. pronuntiatio. §. familia. ff. de verbo. signi. tamen in casu. q. predicta, in qua de molendo, vel coquendo panem quaeritur, ad habitantes sub gubernatione eiusdem patrisfamilias refert, vt credo. facit. l. si. C. de ver. sig. licet Doc. videantur hic sentire aliter: dñ exēplificat de filiis transferentibus se à patre cū vxore, & liberis, pcreatis.

ADDITIO.

¶ Furnum, vel molendinum. De molendino, & furno. Alb. in Auth. hoc ius porrectum C. de sac. san. ecc. Iac. Rebu. in l. hac nostra. C. de præp. sacri cubi. lib.

S U M M A E.

- 1 Procuratio debetur nuncijs, & legatis sedis apostolicæ.
2 Papa contra se non consuevit priuilegia indulgere.
3 Onus procurationis amexum non prescribitur.
4 Ecclesiæ non sunt aggrauanda ultra debitum in procuratione.
5 Plures ad idem debitum alicui obligati possunt inter se componere, & pacisci quantum quilibet solvere teneatur.
6 Legatus, vel nuncius apostolicus potest integram procurationem sibi debitam ab vna ecclesia exigere, si sit potens.
7 Papa concessit certis monialibus priuilegiū, quod ad procuraciones legatorum, vel nunciorum sedis apostolicæ non cogantur, etiam si in literis contineatur expressè, quod ad quæuis loca exempta, & non exempta, & monasteria se extendant: nisi forte de indulto tali de verbo ad verbum fecerit mentionem; postea legato concessit, quod ab omnibus procuracionem exigat etiam ab exemptis: ita quod nulla priuilegia sub quacumq; forma concessa eis profint: etiam si de eis esset de verbo ad verbum facienda mentio: an dicto priuilegio monialium sit derogatum.

Cvm instantia. Oēs ecclesiæ nisi in hoc p priuilegiū apostolicū sint exemptæ, pcurare tenentur legatos, & nuncios apostolicæ sedis: nec in hoc præscriptio- ne iuuantur. demum de procuracionis ipsorum mō subne- cit ibi [sanè.] ¶ No. primò, qd nuncijs, & legatis sedis apo- stolicæ quilibet tenetur procuracionē impendere. reddebat rō in antiqua. cum nos, & nostri pro omnibus laboremus: iu- stum est, qd ab omnibus subsidium habeamus. ad hoc. §. de postu. c. bonæ. 1. ¶ Secundò no. qd Papa contra se non con- suevit priuilegia indulgere. vt in glo. 2. nec similiter Impera- tor. C. de præscrip. 30. an. l. comperit. nec credit Io. An. quod Papa posset priuilegiare aliquem priuatum, vel aliquam reli- gionem, ne veniat ad eum: vel ne possit eum excōicare. de episcopis, & alijs inferioribus magis clarum est, qd excurrere à se iurisdictionem non possunt. an verò in totum ecclesiam eximere. dic. vt §. de relig. do. c. constitutus. ¶ Tertiò not. qd idè non præscribitur contra procuracionē. ¶ quia onus p- curacionis annexum (vt visitatio) nunquam cessat. vsus ergo, & exercitium in altero ex connexis impedit cursum p- scrip- tionis in reliquo: imò p vsus partis iurisdictionis conferua- tur in toto. vt §. de cap. mo. c. dilectus. per Inno. & l. si prius, de aqua plu. arcen. & aduerte, qd dicitur nunquam oino cessamus. ¶ & c. non. n. dēt sic strictè intelligi respectu vnus eccle- siæ: nec etiā qñ dormit: sed intelligitur ciuilitate, vt dixi. §. de cle. non refi. c. ex gestis. vel pōt dici. qd illud [nunquā cessare]

refertur ad habitum, non ad actum, vt J. de bap. c. maiores. ¶ Quarto no. in §. sanè. qd in procuracione non sunt eccle- siæ ultra debitum aggrauanda. & istud est ad facultates ec- clesiæ referendum, vt in gl. 3. impossibiliū. n. nulla est obliga- tio. ff. de reg. iur. l. impossibiliū. & §. o. c. cū apostolus. ¶ Quintò nota, qd plures ad idem debitum alicui obligati, possunt inter se componere, & pacisci, quantum quilibet soluere te- neatur. talis tñ conuentio non p iudicat creditor. vnde dicit lex. debitum pactionibus creditorum petitione tolli: nec mu- tari potest, vt l. creditori. C. de pac. & l. inter debitorē. ff. de pac. ¶ Sextò not. tex. ibi. [quominus possint à quocūq; ma- luerint.] & c. innuit. n. qd legatus, vel nūcius apostolicus pos- sit integram procuracionem sibi debitā ab vna ecclesia exi- gere, si sit potens: licet illa postea contra reliquas possit re- perere, p rata eas tangente. ff. de pac. l. epistola. & hoc sentit gl. dum dicit, qd particularis solutio nō modica hēt incōmo- da, vt l. planè. ff. fami. erci. p quo et facit tex. dū dicit [si exa- ctus ultra suā grauatus fuerit facultatem.] & c. & sic vī inue- re, qd vltra q̄ teneatur, exactio fieri possit. ¶ Quarto de qua- dam vtili qōne. ¶ Papa concessit certis monialibus priuile- giū, qd ad pcuraciones legatorum, vel nunciorū sedis apo- stolicæ non cogantur, et si in eius lris contineatur expressè, qd ad quæuis loca exempta, & non exempta, & monasteria se ex- tendant: nisi fortè de indulto tali de verbo ad verbum fece- rit mentionem: postea legato cōcessit, qd ab oibus pcuratio- nem exigat, & et ab exemptis: ita qd nulla priuilegia sub qua- cumq; forma concessa eis profint, et si de eis eēt de verbo ad verbum facienda mentio spālis. q̄ritur, an dicto priuilegio monialium derogatum sit: ita qd ad solutionem, sicut ceteri, compellantur. & primò vī, qd p illud vltimū priuilegiū lega- to concessum non sit priuilegio monialium derogatū. qd pri- uilegiū siue gñale, siue spāle in facto consistit: ergo non tollit p scdum priuilegiū, nisi faciat mentionem de illo: vt legit, & no. de refri. c. 1. de p̄scri. c. veniens. & §. q. 2. in sūma. Itē ad tollendū priuilegiū alicui concessum, requir spālis, & expref- sa mentio: nec sufficit generalis. de dolo, & contu. c. 2. de cō- fir. vti. c. bonæ. de p̄ben. c. 2. li. 6. & qd gñalis clausula nen suffi- ciat ad tollēdum actū certū, & determinatum, no. Archi. de p̄ben. c. ei cui. li. 6. & de refri. c. si pp tua. in fi. magnæ gl. imò nec spālis: nisi de spāli faciat mētionem. de refri. c. ceterū. de offi. dele. c. ex pte. 2. certā. n. formā statuit, p quam voluit suo priuilegio derogari. l. cū de verbo ad uerbū faceret mē- tionem. quasi dicat, & velit, qd non p clausulas gñales. singula- ri. n. nota digna (nisi singulariter exprimāt) vident neglecta, & in gñalitate non veniunt. ad hæc de sen. excō. c. qa pericu- losum. li. 6. & de iniur. l. item apud. Item si diceremus, p clau- sulas gñales derogari tali priuilegio, seruissset Papa monia- libus de vento: cum semp in lris legatorū, & nunciorū suorū tales clausulas apponere consueuerit. & sic nullum afferret commodum contra mentē Papæ. de dona. c. p tuas. & de pri- uile. c. in his. In contrariū. f. qd tales clausulæ gñales sufficiāt, vī innuere Io. An. de sepul. c. 1. in fi. in cle. pro cuius dicto fa- cit eo. ti. c. 2. & de sen. excom. c. alma. in fi. li. 6. faciunt et iu- ra, quæ allegat Dy. in simili qōne pro hac parte in reg. quod semel. de reg. iur. li. 6. Item video, qd generalis clausula tollit singulares consuetudines, & statuta locorum. de consi. c. 1. li. 6. de elec. c. quia s̄ape. de cleri. non refi. c. vno. li. 6. Item vi- detur tex. de offi. dele. c. ex pte. vbi dicitur, qd si Papa dicat: vt nullæ excom. admittantur. licet rarò hoc dicat. pro hac et parte facit illud generale. quod generaliter dictum est, gene- raliter debet intelligi. & vbi Papa non excipit, nec nos exci- pere debemus, vt l. 1. §. & generaliter. ff. de leg. præstan. & l. quāuis. de in ius vo. quid dicendum? dicit dñs Fede. qd s̄ape de ista q. cū de facto contingeret, dubitauit. & tandem incli- nat, qd vigore secundarū literarum, clausulas antedictas ha- bentium, non derogetur primo priuilegio monasterij mo- nialium, nec debere compelli. cōstat enim, vt dicit. q. istā du- biam

biā: in quo casu magis sustinere debemus primum priuile- giū, quā secūdū: maxime quia sunt in quasi possessione nō soluendi pro eis. ergo in hoc dubio iudicandum. c. cum inter dilectos. de fide instrum. & c. pastoralis. nam in dubio præsu- mitur priuilegium non reuocatum, vt not. 2. §. q. 2. in summa. remittit etiam ad no. per Ioā. And. de exce. præla. c. vno. lib. 6. ita tenet consi. 2. 2. 5. contrarium ipse idem notat consil. 46. cum enim Papa cum dictis clausulis concedat multa priuile- gia: oportet in literis legatorum, & nuntiorum semper inse- rere tenores omnium. quod esset absurdum. Item quia priui- legia sunt facti, & in facto consistunt, & Papa potest probabi- liter ignorare (licet ab ipso emanauerint) propter multas oc- cupaciones, & concessiones. si ergo diceremus esse necesse, qd faceret spirituale mentionē, & facere nō posset ppter obli- uionē: sequeret diminutio potestatis suæ saltem indirecte. & pro tātō dicimus, qd per sufficientia generalia verba reuoca- toria posita in lege, canone, vel Decretali, vel alio priuilegio derogatur specialibus priuilegijs, quantuncunq; habētibus spirituales clausulas derogatorias, vt patet de elec. c. quia s̄ape. lib. 6. de hære. c. vt officium. in cle. 1. & 2. de sepul. & ibi hoc approbatur per Pau. in extraor. & in extraua. Bonifa. 7. rem non nouam. in dicto consil. 46. tractat de testamēto pri- mō habente spirituales clausulas: an derogetur per secun- dum hæns generale. de quo in d. reg. quod semel. per Dy. & per Bar. in l. si quis in prin. testamenti. de leg. 3. & vide quod not. Cy. in l. 1. C. quando Imper. inter pu. & vi. vbi dicit, qd qñ miserabili personæ conceditur priuilegium: eidem non intel- ligitur derogatum per secundum, quod habet clausulam [nō obitante.] & c. etiam si in secundo subiūgeret hæc verba [et de clausulis illis in prioribus insertis deberet fieri mētio spe- cialis.] arg. ad hoc. C. etiam per procur. causam re. agi. pos. l. 1. & vide, quod not. Bar. in l. filiusfa. de dona. & l. si quis mihi bona. de acqui. hære.

ADDITIO.

¶ Procuracionem exigat. Vide Alber. in l. ista. C. quando Imper. inter pup. & vidu.

S U M M A E.

- 1 Obligatio si sit certa, licet incerta quod ad mensuræ quantitatem, non redditur inefficax.
2 Vbi non apparet de mente contrahentium, est ad communem intelligen- tiam recurrendum.
3 Obligatio presumitur contracta in minori summa, quando in ciuitate est varia consuetudo.
4 Promissio facta Deo non requirit presentiam alicuius qui recipiat.
5 Obligatio non vitiat ratione incertitudinis.
6 Promittens singulis annis vinum, vel ceram, vel aliquid tale sacri- flici, licet à principio id fuerit grauatum, cogendus est id seruare.

EX parte. Si ad vnicam mensuram solui solet id, quod debetur ex vo- lueras, liberabitur soluens, etiā ad minorē aliarum. in prima consultatio. In secunda responsio ibi [cū ergo.] q̄ distinguit: secūdum membrū, psequitur, ibi [in secūdō.] ¶ No. primò, qd obligatio est quadoq; certa quod ad substātiā obligatio- nis cōtractæ: sed qñ mensuræ quantitas ignorat: tunc ob- ratione talis incertitudinis, non reddit inefficax: sed certifica- tur ex alijs cōiecturis. facit l. si seruus pluriū. §. si. ff. de le. 1. & l. heredes palam. §. sed si notā. de testa. ¶ Secūdò no. qd vbi nō apparet de mēte cōtrahentiū, est ad cōem intelligentiā re- currendū. facit. c. ex literis. despon. vbi de hoc. ¶ Tertiò not. qd si in ciuitate varia est consuetudo: in dubio obligatio cō- tracta præsumitur in minori. qd illud in dubio est benignius in contractibus, vt in reg. in obscuris. de reg. iur. lib. 6. quā in vltimis voluntatibus, vt l. nummis. de lega. 3. quā in pce-

nis, quā in beneficijs impetratis. vt c. si pluribus. de præb. lib. 6. facit l. quoties. de re. du. & quod not. Azo. in summa de reb. dub. pone exemplum hic Venetijs. vbi libra intelligitur ad grossos. 10. ducati faciunt vnam librā. & ad minutos de q bus. 20. solidi faciunt librā. In dubio ergo, si promissus 10. li- bras, intelligitur de minutis, nō de grossis, vt d. l. nummis. ni- si ex re, vel mercibus in obligatione deductis per respectum ad libras esset aliter præsumendū, vt dicta. l. si seruus plurium §. si. vna enim præsumptio tollit aliā. de restit. in inte. l. diuus. & c. literas. §. de præsump. ¶ Quarto no. qd ista vota fuerunt simpliciter facta, nullo recipiente: & tamen obligant. ex quo no. Io. An. qd promissio facta Deo non requirit præsentia ali- cuius, qui recipiat: licet facta homini non teneat: nisi interue- niat persona stipulantis, nuntius, vel epistola. ut l. cōsensu. de actio. & oblig. hæc tamē varia. quia Deus vbiq; est, & in cor- dibus nostris semper: ergo cum ad eum mentē dirigo, videt esse præsens: idè sibi sine alterius præsentia obligatus sum. ff. de polli. l. pactum. §. 1. & de voto. c. scripturæ. p Io. And. facit quod not. 1. q. 7. c. quoties cordis oculus. nam & quan- doq; homini quis obligatur, si promittat, nemine recipiente, vt not. Bart. ff. de publi. l. citatio. in prin. & per ista dicit Inn. qd si quis promittit intrare aliquod monasteriū: licet tale votum sit simplex: tamen monast. potest agere contra talem: vt votum adimpleat. & si in genere vouit aliquam religionem intrare, nec expressit quē ecclesia ipsum distringet, vt intret vnā de approbatis, ex quo in iudicio fuerit sibi facta fides de voto: aliās de occultis non iudicat Ecclesia. de si. c. sicut. & vi de quod post Io. An. dixi de reg. c. porrectum. ¶ Quintò no. in versi. in secundo. qd ratione incertitudinis nō vitiat obli- gatio: sed cogitur soluere ad minorē mensurā. b & intelligo minore alicubi vītatam; secundum Ioā. Vin. & Gof. alias votum esset nullum: vel dato modico frumento, fieret libera- tio. faciūt no. ff. de leg. 1. l. legato generaliter. & colligit Guil. Na. ex illo tex. arg. qd qui promiserunt singulis annis vinū, cerā, vel aliquid tale sacrifici: licet à principio id fuerit gra- tuitū, cogendi sunt id seruare. quia vota sunt à principio vo- luntaria: ex post facta necessaria, vt c. licet. de vo. & l. sicut. G. de actio. & obli.

ADDITIONES.

¶ L. pactū. §. 1. vide ibi Bal. & l. pactū. C. de colla. 9. q. ¶ Ad minore mensuram. Quæ mensura sit consideranda. Io. de Fet. ti. forma libelli in actione reali rei vendi. super verbo. cui cohære. ab vna parte. iu. fi.

S U M M A E.

- 1 Ecclesias consistere infra diocesim probatur per instrumenta, qua in- cidenter de hoc faciunt mentionem.
2 Episcopus habet intentionem fundatam ipso iure in iuribus episcopa- libus exigendis, eo ipso qd ecclesiæ sint sitæ in sua diocesi.
3 Instrumentum impugnans nō debet ex eo niti, vel cōmodum cōsequi.
4 Abbas pōt tacitè renuntiare iuri, monasterio competenti.
5 Produccens instrumentum videtur fateri omnia vera esse, quæ in eo continentur.
6 Produxi instrumentum: postea volo illud impugnare: an possim. Et an possim dicere ipsum falsum. nu. 7.
8 Instrumentum ab aduersario productū dixit aliquis nullum: vel ali- ter impugnat, non dicendo falsum: an possit ex illo instrumēto sua dare intentionem suam.
9 Reus licet impugnet instrumentum, quod aliquid continet in fauorem eius: puta quod episcopo teneatur dare duas partes decime: ta- men iudex non condemnabit eum ad integrā decimam, vel purē.
10 Instrumentum si aliquis impugnat de falsitate, non per modum ex- ceptionis, sed principaliter agido: an poterit niti postea ex illo in- strumēto in alio iudicio.
11 Admittitur quare quis ad probandum errorem in confessione pro- pria: non tamen in productione instrumentorum.
12 Positione aduersarij per me prius impugnata, an poterit postea niti. Pet. de Anch. sup. 3. Decre. P P P P 3 Cum

Cum olim. Ecclesie tenentur respon- dere ep̄o, in cuius diocēse cefi sunt, de procuracionibus, quarta decimarū, & alijs tēporalibus, & primò ponit causā diffinitionē. secundò soluit nota obstantia, primū ibi [licet enim.] [im̄ ibi. [absonum.]] ¶ Nota primò, q̄ abbas suscepit defensionē itarum duarum ecclesiarū, in quibus ep̄iscopus vendicabat sibi procuracionē, & quartā decimarū. ad abbatē enim spectabat ip- sarum defensio. quia habebat ipsas in proprios vsus: vel ali- ter erant sibi subiectæ. de quo dic, vt s̄. de relig. do. c. cū ve- ne. & de præscrip. c. auditis. ¶ Secundò no. q̄ ecclesias con- sistere infra diocēsim, probatur per instrumenta, quæ inci- denter de hoc faciunt mentionē. de quo in glo. & j. dicam.

¶ Tertiò no. q̄ fundata est intentio ep̄i in iuribus ep̄iscopa- libus exigendis, eo ipso q̄ ecclesie sunt sitę in sua diocēsi. cō- cor. s̄. de deci. c. dudū. & vide ad hoc quod no. s̄. de iureiurā. c. nimis. per Inno. ¶ Quartò no. in ver. licet. q̄ nisi abbas se- cundam cōpositionem impugnasset: fuisset ei standum, tanq̄ nouissimā. quia pacta nouissima sunt seruanda, vt l. pacta no- uissima. C. de pact. ¶ Quintò no. q̄ ex instrumento, quod quis impugnat, nō debet ex eo niti: vel cōmodū cōsequi. q̄ videtur tacitē sibi renunciare, vt dicit tex. Ex quo no. q̄ ab- bas pōt tacitē renunciare iuri monasterio competenti. de quo. s̄. de depof. c. grauis. per Inno. & c. post electionem. de concess. præben. ¶ Sextò no. in ver. absonum. q̄ produ- cens instrumentum v̄ fateri omnia vera esse, quæ in eo continen- tur: ideò contra ipsius instrumenti tenorē non debet audiri ille, q̄ produxit. sicut contra personā testis, quē quis p̄duxit, nō debet obijcere, seu opponere. C. de testi. l. si qs̄ testibus. ¶ Super isto c. dñs Io. An. ponit glo. Inno. vtilē, sed non cla- rā. ordina ergo eius dicta p̄ duas principales q̄, primò qua- ro. q̄ quidam produxit in iudicio instrumentū: an possit pos- tea dicere nō valere. videtur, q̄ sic, vt l. post legatū. ff. de his que vt indig. vbi Bar. dicit sic. q̄q; volo dicere instrumētū, quod produxi, esse nullū propter defectū mei consensu: vt si erat veditio facta ab aliquo procuratorio nomine, dico nūc me nō habere ratū: & non possum. quia producendo instru- mentū, approbaui, vt l. 3. §. falsus. ff. rem ra. ha. si verò dicerē nullū ex alia causa, quæ non p̄deat a potestate mea: & pos- sum, quātū ad excep. sine dubio. vt l. post legatū. ff. de his, quæ vt indig. Item quātū ad actionē. quia actionem cōpetē- tem nō ita pōt ille, cui cōpetit, de facili a se abdicare, sicut hæreditatem. vt l. quis ergo casus. de pecu. & l. 3. ff. pro socio. & l. si quis vi. §. differentia. de acqui. pos. nec productio fa- cta in iudicio pōt habere vim pacti de non petendo, quia ta- lis productio fit ad elidendum, non ad augendum ius aduer- sarij. ergo & c. vt l. legata inutiliter. de leg. 1. Non obit. l. si qs̄ testibus. C. de testi. quia aliud in teste, cuius personā appro- batio pōt stare in potestate mei contra me: aliud in instru- mentis. quæ si sunt falsa, vel minus solēnia, nō possunt fume- re vires a mea simplici voluntate. arg. l. nemo pōt. de leg. 1. sed dices. si produco instrumentū, videor confiteri omnia, q̄ in ipso continentur, vt l. 1. §. edenda sunt omnia. ff. de eden. ergo licet instrumentū in se sit validū, saltē rōne productio- nis, debet mihi obesse: quasi videar confiteri omnia, quæ ibi continētur, per talē productionē. fo. dicit Bar. q̄ produ- cens instrumentū non confitetur simpliciter: sed quatenus instru- mentū probat, vt probatur in d. l. post legatū. Si verò ponere mus cōfessionē esse factam nō respectu instrumenti, nec res- pectu productionis, sed simpliciter. tunc licet appareat pos- tea nullū: tamē per hoc a confessione non receditur, vt no. Inno. in c. cum vene. de excep. & hoc tenet Io. An. super glo. vlti. & hoc verum, si quis dicit instrumentū esse nullū simplici- ter. sed si aliquis errorem probaret per instrumenta, q̄ cre- debat validā, cū non essent, sibi sufficeret. vt l. post diuisio. C. de iuris & fac. ignoran. Sed hic quero q̄ si produxi instrumē- tum: an possim id postea dicere falsum. dic, q̄ sic, si produxi

ignoranter: secus si scienter. cum enim hoc casu possim ac- culari de falso, vt l. si vteris. C. de fide instrum. eius rei nomi- ne, cuius possum accusari de falso, aliū eodem iure accusare nō possum, iuxta reg. l. apud antiquos. C. de tal. & hæc habēt locū, cum quis instrumentū a se productū vult dicere falsū, vt minus solemne. ¶ Sed quid econuerso. pone, q̄ aliquis in- strumētum ab aduersario productū dixit nullū: vel aliter im- pugnavit, non dicendo falsum: an possit ex illo instrumen- to fundare intentionem suam? dic, q̄ quandoq; quis impu- gnat instrumentū ex causa, quæ continet manifestū iuris er- rorem: & hoc sibi nullo modo præiudicat. arg. l. ornamento- rum. de aur. & arg. leg. quandoq; impugnat ex causa, quæ er- rorem: manifestum non continet: & tūc siquidem impugnat ex causa, quæ fuit in mera voluntate ipsius, vt in instrumēto factō ab aliquo nomine meo, qd̄ ex eo dico nō habere effe- ctum; quia non approbo: & ex eo postea me fundare nō pos- sum quō ad actionem, sed quō ad exceptionem. vt l. dispen- satorem. ff. de solu. q̄q; reus impugnat instrumentū ex cau- sa, quæ ex eius mera voluntate non pendet, vt quia dicit in- strumētum factum dolo, metu, vel ficitie. & tunc siquidē ip- se destitit ab ipsa impugnatione: & poterit se fundare ex illo instrumēto. ar. l. aliam. ff. de his, quæ vt indig. si verò nō des- titit: sed alias exceptiones ita dimisit, nec eis renunciauit: tunc non potest se fundare ex illo instrumēto, quia esset si- bi contrarius, vt l. 1. C. de fur. vnde consilium est, si reus vult se iuuare, q̄ ante causæ conclusionem illis renunciet: sed licet ipse se iuuare nō possit ex illo instrumēto: tamen iudex quandoq; iuuabit eū ex officio suo, vigore illius instrumen- ti. vnde aduerte, siquidem producēs instrūm aliunde haber fundatam intentionem suā ex alijs probationibus (ita q̄ illo instrumēto nō egeat:) tunc iudex nō iuuabit eū vigore il- lius instrumenti, quod nō est impugnare. si verò producēs fundat tantummodo intentionem suam ex illo instrumēto: tunc iudex impugnat eū ex eo instrumēto etiam iuuabit eū ex suo officio. & ita dicit Bar. in l. post legatū. præ alleg. qui allegat dictum Inno. super isto c. qui plenius hic loquit quō ad hoc. dicit enim, q̄ licet reus impugnet instrumentum, quod aliquid continet in fauorem eius: puta q̄ ep̄iscopo teneatur dare duas partes decimæ: vel teneatur in die, vel sub conditione: tamen iudex nō condēnabit eū ad integrā deci- mā, vel purē: licet reus impugnaverit instrumentū illud. q̄a talis impugnatio non auget ius actoris. Insti. de verb. obli. §. sub conditione. & §. ex condi. licet enim nihil sit pronuncian- dū pro impugnante: tū pro petente in iusta sententia non est ferenda, sed dices. ista sunt contra istū tex. vbi non fuerunt fa- ctæ deductiones pro isto abbate, qui impugnaverat instru- mētū: quæ fieri debuissent, secūdū tenorem instrumētōrum, nō obstantē eius impugnatione, secundū theoricā prædictā. fo. dicit Inno. in instrō secundæ compositionis continebat, q̄ decimā integraliter ep̄o soluerent: sed de ipsis in certis casibus debebat accipere quartā decimarū ab illis ecclesijs, & de ipsa debebat dare monasterio: quas non petet p̄ impu- gnationem. & sic impugnatio excludit monasteriū ab agen- do: non autē ab excipiendo: siue vt in plus teneatur, quam cō- tineat instrūm impugnatum. Sed tunc instabis, & dices. licet abbas propter impugnationem instrumētū non possit petere istas deductiones fieri: tū non v̄, q̄ ep̄s possit ipsas salua conscientia retinere, postquam debebantur. sol. dicit Inno. q̄ licet tutius sit ep̄o reddere, ex quo erant deducendæ: tū ex eo, q̄ pro ep̄o lata est sententia, pōt abbas illud retinere sine peccato: donec abbas, vel per restitutionem in integrum, vel alio modo sibi studuerit prouidere: maxime quia bene pōt puniri minister ecclesie: quinimō & ipsa ecclesia propter de- lectum ministri. l. 6. q. 3. c. placuit. secundū Inno. hoc remittit ad summam. de sen. & re iu. sub rub. de sententia. §. quot sunt eius species. ver. sed nunquid est hoc simpliciter verum. & vi- de, quod no. Ber. de concess. præben. c. 1. in glo. a. & Inno. in c. quia

e. quia plerique. de immu. ec. Alij dicunt, q̄ ideo non adiudi- cantur abbati istę deductiones. quia ep̄s alijs probationibus iuuabatur. q̄ vigore instrumenti. faciebat enim pro eo ius cōe. nam si pro eo non habuisset ius cōe: sicut ep̄s vigore in- strumēti fuisset consecutus quartā: ita & abbas deductio- nes. quia nō debet vna, & eadem res diuerso iure cēseri. sed quod prius dictū est magis placet Inno. Item intellige, q̄ ab- bas perdit istud ius deducendi, si in impugnatione perfilti t: vsque ad sententiā ab impugnatione falsitatis desistit: pos- set. & ipsa impugnatione non obstante esset pro eo super de- ductione ferenda sententia. & hoc ex eo, quia aduersarius, qui ipsa produxit, nihil posset dicere contra ipsum instrumē- tum, secundū Inno. quod intelligit Bar. verum in eodem iudicio: in quo, non obstante, exceptione falsitatis opposita contra instrumentū, si ab ea desistit ante sententiā, pōt ex eo niti. ¶ Quid ergo si quis non p̄ modū exceptionis: sed principaliter agendo impugnet instrumentū de falsitate: an poterit niti postea ex illo instrumēto in alio iudicio? di- cit Inno. q̄ non, etiam ante sententiā desistēdo: nisi proba- ret ipsa aliter vera esse: post sententiā verò latā contra ipsum, quā p̄nunciatū est ipsa instrā impugnata vitio falsitatis fore vera. dicit Inno. q̄ nō prohibet ille, qui dixit ipsa falsa, aliquid ex eis petere. ar. c. mulieri. de iureiurā. & c. veritate. 8. distin. sed illud non v̄ bene dictū. quia ille, qui impugnat instrūm, & p̄seuerat vsque ad sententiā: si nō obtinet, cēsetur indignus: & illud, quod inde cōsequi poterat, applicatur fisco. vt l. post legatū. ff. de his q̄ vt indig. fo. dicit ibi Bar. q̄ illud est verū in instrūm p̄tinentib. ad vltimā voluntatē. quæ si quis impugnat, & non obtinet, indignus est, & applicat fisco. sed nō reperit lege cautū, q̄ impugnans instrumentū pertinēs ad cōtractus, priuatur debito, & applicetur fisco. similiter nec parti. & sic cū nemini applicetur: sequit, q̄ in alio iudicio possit agere ad tale debitum ille, qui instrumētū impugnavit, vt l. Aurelius. §. si. de li. lega. & ita dicit Bar. in d. l. post legatū. & Io. An. hic post Inno. q̄ subdit quō ad prædicta vnum not. verbū, videlicet q̄ licet quis cōtra cōfessionē propriam admittatur ad pro- bādū errorē, vt C. de iuris & fac. igno. l. error. tū cōtra instru- mēta, q̄ qs̄ produxit, non admittitur. nec mirū. quia plus est probatio instrumentorum, q̄ confessio, secundū Inno. lingua enim labilis est. ff. ad l. Iul. ma. l. famosi. instrūm verò cū ma- gna deliberatione, & solēnitare fieri consuevit. & ante q̄ eum producat aliquis, deliberare debet, & pōt, an sibi expediat ipsum producere, vt patet in eo, quod legitur & no. de fide in- stru. c. imputari. producens. n. instrumētū tacitē cōfiteri v̄ contenta in ipso instrō fore vera. plus est ergo habere tacitā confessionem, & instrumēti probationē, quam confessionē tū, secundū Inno. & ad prædicta vide quæ dixi post Doct. s̄. de excep. c. cū vene. & sunt ista multū vtilia, & procedunt, cū quærit: vrrū instrūm a se productū possit quis postea impu- gnare: vel niti possit ex instrumento, quod principaliter, vel productū ab aduersario dixit falsum. ¶ Quid ergo de positio- ne aduersarij impugnata per me (quia ipsam negaui) an ex ea postea niti poterō? Spe. in ti. de posi. §. 8. dicit, q̄ si positio- nem aduersarij negaui, non poterō niti postea ex ea, rōne cō- trarietatis. quia si negaui eam veram, non possum dicere pos- tea contrariū. & istud est verū: nisi ponens probaret positio- nem per me negatam fore veram, per testes, vel instrumen- ta. quia tunc si non ex positione negata, saltem ex probatio- nibus super ea factis me tueri poterō: quia ipsas non impu- gnauit. de alijs dispositionibus impugnatibus an poterō postea me iuuare: vel econuerso ex illis, quæ approbaui, an poterō postea impugnare. vide per Inno. in d. c. vene. vbi quæ hic de- ficiunt, ibi videas & c.

- vogata: & illa alia a principio præsumitur venisse in obligati- one.
- 4 Creditor si recepit vnam speciem pecunie loco alterius longissimo tempore: non cogitur de cetero soluere debitor de pecunia prima speciei: nec ipse recipere.
- 5 Sententia, quod possit ferri incerta.
- 6 Præscriptio inchoata contra obligationem annuam in minori summa interruptitur per agnitionem veri debiti vno anno.
- 7 Confessio aduocati an noceat domino.
- 8 Dominus infra quantum tempus possit confessionem aduocati re- uocare.
- 9 Debes mihi omni anno 10. paria caponum: soluisisti per 30. annos quinque tantum: an huic actioni sit præscriptum.
- 10 Tenebaris mihi dare annis singulis 10. solidos Turon. anti- quorum: soluisisti 10. annis de nouis: an possim petere de anti- quis: vel obstat mihi præscriptio.
- 11 Monetam, vel mensuram post obligationem contractam si contin- gat variari de maiori in minorem, vel econuerso: quod ad mo- netam, quæ vigeat tempore contractus, debet fieri solutio pro futuro tempore.
- 12 Testator si legauit 200. libras, postea vixit multis annis, & libra mutata est: an de mutata, vel de antiqua intelligatur.

Olim. Soluēdi sunt cēsus ad antiquā mo- netā, in qua cōstituti fuerint: nisi sit in alterius monetæ solutione p̄scriptū. prima pars narrat factum. secunda decidit exprimenda. motiua. ¶ No. primò q̄ pro cathedratico aliquid est soluendū ep̄iscopo, vt s̄. de offi. ord. c. conquerente. & certo tpe fiebat ista solutio. vnde dies interpellabat pro homine. s̄. de loca. c. potuit. ¶ Se- cundò no. q̄ debitor monetæ certæ speciei pōt soluere mo- netam in alia specie. quia hic pro papiensibus soluebatur lu- centes. & sic debitor in floren. potest soluere in moneta ar- gentea, & econuerso. quod an sit verum, inuito creditore. dic, vt no. Cy. in l. si quis argētū. C. de dona. & Bar. in l. Paulus. ff. de solu. vbi plenē. ¶ Tertiò no. q̄ ille, qui habet debitorem obligatum ad annuū debitū: si soluit minus, debet de iure suo protestari. vrrū aut talis protestatio sibi proficit propter contrarium actum, quē facit recipiēdo: hic v̄, q̄ non, si sit p̄- scriptum postea, vt j. repetā. ¶ Quartò no. q̄ cū vna pecu- nia pro alia reperitur soluta, eius loco præsumitur subroga- ta: & illa alia a principio præsumitur venisse in obligatione. Res enim succedens loco alterius, repræsentat rē, cui succedit. s̄. vt li. pen. c. ecclesia. de voto. c. magnæ. §. cum igitur. sic de- legatus repræsentat delegatē: & faciēs illū, cuius nomi- ne facit: & possidens illum, cuius nomine possidet: & pretiū loco rei: & pecunia loco pecunie: vt hic, & in iuribus vulga- ribus, per prædicta probantur. ¶ Quintò no. q̄ cū creditor recepit vnam speciem pecunie loco alterius longissimo tēpo- re: non cogitur debitor de cetero soluere de pecunia primæ speciei. nā hic si soluit lucentes pro papiensibus. 40. annis, nō cogit postea soluere papienses. quod est mirabile, secundū Inno. q̄ solutio eiusdē rei pro vtroque præscriptionē inducat, scilicet pro ep̄o, ne cogat recipere papienses: & pro Plebe, vt non cogatur eos soluere: sed lucentes. vt sic eadem præ- scriptio obligationē in vna, & liberationē in alia specie mo- netæ inducat. tangā. j. quomodo hoc procedat. ¶ Sextò not. q̄ q̄q; moneta declinat. nam q̄q; florenus valet plus: q̄q; minus. & hoc contingit: vel quia materia, de qua florenus cu- ditur, est mutata propter mixturam argenti: vel sine mutatio- ne quantitatis, & qualitatis valet plus, vel minus in monetæ: vt contingit sæpe hic Venetijs: vbi q̄q; ducatus valet qua- tuor libras solidorum minorum, & q̄q; plus, floreni sub- stantia non mutata. hoc aut casu cuius periculo diminutio hæc contingat: an creditoris, an debitoris. dixi. s̄. de iureiu- ran. c. quanto. & Bar. in d. l. Paulus. de sol. ¶ Septimò no. for- mā sententiæ alternatiuæ ad lucentes, vel æstimationem: & Per. de Ancha. sup. 3. Decr. P P P P 4 ¶ sic

1 Cathedralici causa aliquid est soluendum ep̄iscopo.
 2 Debitor monetæ certæ speciei potest soluere monetam in alia specie.
 3 Pecunia si reperitur soluta pro alia: præsumitur eius loco sub-

5 **¶** sic videtur sententiā posse ferri incertā: quod quomodo pcedat. dic. vt l. stipu. non di. de verb. obl. per Bar. in vlt. col. & bene no. hic in fi. q̄ vna pecunia p̄ aliā aestimatur. quod dic. vt subtiliter no. Bar. in l. Paulus. de sol. ¶ O. Staud no. q̄ hic Pa pa in annua obligatione cōputat principium p̄scriptionis a tpe, quo in prima solutione cessatū. & sic non pro quolibet anno incipit noua p̄scriptio de per se. de quo dic. vt no. C. de p̄scri. 30. an. l. cum notissimi. ad fi. & in l. de pupillo. §. si in pluribus. ff. de oper. no. nun. & in Spec. de loca. §. nunc aliqua

6 **¶** ver. 41. ¶ Nonō no. ¶ q̄ p̄ agnitionem veri debiti vno anno interrumpitur p̄scriptio inchoata contra obligationē annuā in minori summa. quod non idem facit p̄statio, cui repugnat actus contrarius. rō huius est, quia agnitio debiti facta p̄scriptione pendēte, interrumpit p̄scriptionē: nō simplex p̄statio, vt d. l. cum notissimi. coniuncta l. vt perfectus. de an. ex. & bene pondera, q̄ solutio quantitatis debite facta fuit nondum p̄scriptione completa: sed si ea impleta, non reuiscit obligatio per p̄scriptionem extincta per agnitionē talem. ar. l. cum quis. §. si quis pro eo. ff. de sol. qd̄ not.

7 **¶** Oppo. hic v̄ innui, q̄ cōfessio aduocati noceat domino. Sed contra. §. de ap. c. cum cām. fol. dic. q̄ p̄iudicat talis cōfessio aduocati, si fiat p̄sente, & intelligente. C. de erro. ad uo. l. 1. Item intellige, q̄ p̄iudicat: cum sub eius nomine aliquid scribit, & concipit. ad quod facit rub. de erro. aduoca. li

8 **¶** bellos, seu preces concipientium. ¶ Sed vsque ad quod tēpus dices hanc cōfessionē aduocati posse per dūm reuocari: & an possim non probato errore. gl. hic sentit, q̄ eadē die possit dñs reuocare, aliter non probato errore: sed postea requiritur, q̄ probetur error, & rem aliter se habere. Goff. §. de elec. c. scriptū. in prima glo. dicit, q̄ ostendit errorem, vsque ad sententiā reuocatur. vt l. error. C. de iuris & fac. igno. infra tri

11 **¶** duum verō ēt non ostenso errore. vt l. vlt. C. de erro. aduoca. alij aliter dicunt: tñ sine lege, vt hic in nouella. & hęc procedunt in errore aduocati. quid in errore proprio, qualiter, & intra quod tempus valeat reuocari. dic. vt l. certū. §. sed an ip fos. ff. de confes. & C. eo. tit. l. vna. per Cy. ¶ Secundō op. iste tex. innuit, q̄ si 40. annis fuissent soluti. Lucenses pro Papien. non possent plebs vrgeri postea ad soluendū Papienses. sed cōtra: quia cū dati fuerint Lucenses pro Papiensibus, semper videtur Papien. fuisse soluti. quia ille, qui recipit aliquid loco alterius: illud recipere videtur. & quia qui pretio fruitor, re frui videtur, vt in gl. pen. gl. aliter non soluit. Host. fatetur cōtrarium: & dicit, q̄ etiam si 40. annis cessatū fuisset in solutio ne Papien. etiam postea potuerunt peti. quia ille, qui ad eos tenebatur, non potuit p̄scribere propter malam fidem. §. de p̄scrip. c. fi. Item sicut census p̄scribi non pōt, vt l. ma le agitur. de p̄scrip. 30. an. ita nec diminiui, saltē ab illo, qui malam fidem habet. ar. de relig. do. c. constitutus. & l. compe rit. de p̄scrip. 30. an. ad istum tex. subaudit Host. maxime. Inno. sentit cōtrarium, vt apparet ex his, quæ dixi post eum §. in quinto no. & credo verius. Non obstat, q̄ mala fides impedit p̄scriptionem. quia verū est, q̄ p̄scriptio causatur a sola negligētia non petētis. Sed in casu nostro causatur p̄scriptio nō a negligentia: sed a facto proprio: recipiendō. n. tanto tpe scienter aliam monetā, q̄ in obligatione deuen erit, v̄ consensu partium tacito obligatio in aliud cōmutata. actus. n. successiuus tam lōgo tempore maioris est efficaciz, quā simplex negligentia, ar. eius, quod no. Cyn. in l. si cer tis annis. C. de pac. & dixi. §. e. peruenit. & per hoc etiam sit responsum ad c. constitutus. & l. comperit. quæ prohibent p̄scriptionē, & diminutionē in censu. loquuntur enim, cum nihil soluitur, vel minus in eadem specie soluitur: secus si solutio certæ speciei in aliā subrogatur, vt in isto c. facilius enim talis cōmutatio cōceditur, q̄ extinctio, vel diminutio, ar. Au then. multō magis. C. de sac. san. eccle. no. bene hanc gl. pen. quæ allegat ad p̄dicta bona iura pro, & contra: ¶ quæ faciunt ad q. debes mihi omni anno 10. paria caponum: solui-

sti. per 30. annos quinque tantū. quæritur, an huic actioni fit p̄scriptum. Dy. distinguit, q̄ aut erāt plures obligationes: & non retinet totum, vt l. si prius. de aqua plu. ar. cen. aut erat vna obligatio: tunc si ille, qui quinq; paria recepit, sciebat si bi deberi 10. & tunc propter receptionem partis totā obligationem retinet. si ignorabat, in quinque retinet actionem, & in quinque amittit. ff. qui. mo. vsusfru. amit. l. si quis. & est gl. in l. cum notissimi. §. in his. de p̄scri. 30. an. Ia. Bu. disputa uit ¶ q. de illo, qui tenebatur mihi dare annis singulis 10. solidos Rouignanorum antiquorum, soluit annis 10. de no uis: an possim petere de antiquis: vel obstat mihi p̄scriptio. & distinguit sic. quia quandoque debetur vnum, & soluitur aliud respectu diuerforum: & tunc non retinetur in alijs ius, vt d. l. si prius. q̄q; vnum debetur, & aliud soluitur respectu eiusdē d̄biti: vt vltura respectu sortis: & tūc obligatio retinet, vt d. l. cū notissimi. §. in his ita in quæstione proposita. 10. foli di moneta nouæ sunt quō ad cōmoditatem pars 10. solidorum, qui debebātur antiquitus. Ideo distingue, vt §. ita not. Bar. in d. l. si prius. ¶ Tertiō op. episcopus petijt abbatē con demnari simpliciter ad solutionē Papiensium: & Papa con demnat in eis, vel in Papiensium aestimationem: & sic vltra, & in alio, q̄ petitiua fuerit, contra l. vt fundus. ff. cōi diui. & l. fi. C. de fideicom. li. & c. licet Heli. de simo. So. dic. q̄ in peti tione fuit petita etiā aestimatio Papiensium, licet non dicañ in tex. vel dic. q̄ qñ est in obligatione rem tradi, vel restitui: si hoc fieri nō potest, debet ferri sentētia super aestimatione: licet non fuerit petita in libello. & sic quandoque vnum est in obligatione: aliud in cōdēnatione, vel petitione. quod dic. vt subtiliter no. Bar. in d. l. stipu. non diui. ad fi. de verb. obli. & no. Spe. in ti. de solu. facit quod dixi. §. de testa. c. Raynal dus. ¶ Vltimō gl. fi. inducit istum tex. ad q. ¶ dominicā. si moneta, vel mensura post obligationem cōtractā variari cō tingat de maiore in minorē, vel econuerso: q̄ ad monetā, vel mensurā, quæ vigeat tempore cōtractus, debeat fieri solu tio pro futuro tēpore. de hac etiam quæst. no. 3. 2. q. 4. c. si qs ignoret. & in Spec. in titu. de solu. §. nunc aliqua in fine. facit cle. si beneficiorum. de deci. ad hanc. q. vide quod dixi. §. de iureiur. c. quanto. in 4. q. Dominus Oldr. consuluit in hac q. quidam arbiter condemnauit litigatorem in 20. lib. turoñ. paruorum: valebat aut tuorñ. grossus tunc 1 §. vel 16. turoñ. paruos. demum postea incēpit valere turoñ. grossus. 1 2. tu roñ. paruos: modo ille vult soluere turoñ. grossos, habito re spectu ad valorē, in quo erant tēpore laudi: non in quo sunt modō. quæritur, an possit. dicit ipse solutionem fieri debere habito respectu ad consuetudinē, quæ tempore lati arbitrij vigeat: quæ erat, vt licet de turoñ. paruus loquerentur homi nes: tñ fiebat solutio in grossis: pro 15. vel 16. turoñ. paruus. & q̄ consuetudo talis attendi debeat, probatur. ff. de leg. 1. l. si seruus plurium. §. vt. & de fun. instru. l. cum delanionis. §. asnam. & q̄ eius temporis consuetudo debeat attendi, probatur. ff. de leg. 3. l. vxorem. §. testamēto. de contrahen. emp. l. Imperatorem. & in isto c. eadem est q̄. ¶ si testator lagauit. 200. lib. & Papa vixit multis annis, & libra est mutata: an de mutata, vel antiqua intelligatur. & certē de illa, quæ vigeat tempore testamenti, non mortis. vt d. §. testamento. & l. me dico. & ibi no. de auro, & argen. leg. & de lib. leg. l. Aurelius. §. testamento. & §. Titio. & hęc est opinio dñi Azo. in bro cardis in rub. de contractibus in rubricella. eadem mensura, vel moneta debetur: quæ erat tempore contractus, & c. hic non sunt alia: sed p̄dicta no.

ADDITIONO.

¶ Diminutio hęc contingat. Vide Io. de Fer. tit. forma libelli. in actione hypothecaria circa fi.

S V M M A E.

¶ Episcopus potest vnam ecclesiam liberare ab omnibus numeribus, paucis exceptis.

- 2 **¶** Nouum esse non intelligitur, quod ab antiquo noscitur esse inflatum.
- 3 **¶** Episcopus potest visitare ecclesiam bis in anno, & qualibet vice potest procuracionem exigere.
- 4 **¶** Remissio generalis seruitiorum non extenditur ad procuracionem, nec ad alia iura episcopalia, quæ quotidie imponuntur.
- 5 **¶** Episcopus an possit ita eximere ecclesiam, quod in ea nihil iuris retineat. quod non. & nu. 6.

C Vm venerabilis. Episcopus remittens ecclesiam seruitia, quæ sibi debebat pro annua pensione, procuracionem propter visitationem sibi debitam nō intelligitur remisisse. prima pars decisa narrat factum. secunda partis allegacionem. tertia diffinitionis motiūm. quarta dif finit. secunda ibi [cognouimus] tertia ibi [quia ergo] quarta ibi [decernimus]. ¶ No. primō, ¶ q̄ episcopus potest vnam ecclesiam liberare ab omnibus numeribus. quo casu non videtur remissa procuratio. & sic in generali liberatione non veniunt illa, quæ accedūt alicui oneri, quod remaneat remit tenti: vt erat hic visitatio. & vide quid veniat in generali remissione munerū in l. hi qui. ff. de iur. immu. ¶ Secūdo no. ¶ q̄ non intelligitur esse nouum, quod ab antiquo noscitur esse institutum: licet fortē ad tps̄ suppressum. de quo dic. vt dixi §. c. significauit. ¶ Tertiō no. ¶ q̄ potest ep̄s visitare eccle siam bis in anno: & qualibet vice potest procuracionē exige re. ¶ Quarto no. ¶ q̄ generalis remissio seruitiorū non extēditur ad procuracionem. similiter nec ad alia iura episcopa lia: quæ quotidie imponuntur. vnde patet, q̄ per pactum nō rollitur aliquid de iure episcopali. de dona. c. pastoralis. tene tur ergo, vt etiā dicebat Host. ad cathedraticum. Item etiam quō ad charitatum auxilium. de quo. §. eo. c. cū apostolus. & c. conquerēte. de offi. ordi. quia cum charitas nunq̄ excedat, remitti non pōt, nec p̄scribi, de p̄eni. dist. 5. c. quæren dum. & c. seq. ¶ Quærit glo. ¶ vtrum episcopus possit ita eximere ecclesiam, q̄ in ea nihil iuris retineat. arguit per hunc tex. q̄ non. sicut enim subditus non potest se subtrahere a iurisdictione superioris: ita nec superior a se iurisdictionem ab dicare in totū. facit C. de patria po. l. abdicatio. Dñs Io. An. fortificat q. addens: vtrū de consensu Capituli sui possit episcopus ecclesiam eximēdo, vel alteri concedendo (puta ab bati, vel decano, pro sua dignitate recipienti: dato, q̄ velit, & hoc exprimat) in ea iurisdictionē episcopalem a se in totū abdicare, excutere, vel remouere. Ioan. 16. q. 2. c. visis. in glo. pleno iure. & Host. §. de dona. c. pastoralis. in glo. penul. aper tē innunt, q̄ non pōt: quominus retineat hęc quatuor, visi tationē, procuracionē propter visitationē. Item correctio nē, & cathedraticum. Idem Hostiē. hic & in summa de rebus ecc. non ali. §. fi. & plenius de offi. ord. §. quid pertinet. sub §. sunt autē. ver. & no. q̄ quantūcūq; . addit Io. An. ad p̄dicta alia quatuor, scilicet de reuerentia: charitatiuo subsidio: de institutione authorizabili: & de his, quæ sunt ordinis ep̄alis. In istis ergo, quæ sunt octo (scilicet visitatio, procuratio, cor rectio, cathedraticum, reuerentia, charitatiuum subsidium, authorizabilis institutio, & ordinis episcopalis ministratio) non videntur per ep̄m posse remitti. quod pluribus rationi bus demonstratur, & prima. quia in sua diocesi non potest ep̄s facere alium ordinariū: sed sic trāsferendo, ille, in quē fieret talis translatio, haberet ordinariam ep̄alem. quod non potest esse. 11. q. 1. c. experientia. j. ne p̄la. vi. suas. c. 2. in gl. nullus enim ordinarius pōt a se abdicare iurisdictionem. de offi. p̄la. l. legatus. facit ff. de pac. l. ius agnationis. Secūdo probatur. quia iurisdicō ep̄alis est iuris publici. 1. dist. c. ius publicū. & ea quæ sunt iuris publici, p̄ actionibus non remit tuntur. ff. de pac. l. ius publicum. & §. de fo. compe. c. si diligē ti. Tertiō probatur. quia in consecratione obligat se ep̄s ad curam animarum, & ecclesiarum ex voto. §. de renun. c. nisi.

§. verum. & patet ad Thi. 4. & 6. c. illud autem votū sic inhæret ipsius oibus: q̄ illud excutere a se non potest. de regu. c. cū virum. de statu mona. c. cum ad mo. hinc est, q̄ etiā zelo melioris vitæ non pōt deferere ecclesiam, sine licētia Papæ. de regu. c. licet. verfi. illa. Quartō probatur per argumentū gl. quia subditus non pōt a se excutere iugum subiectionis: ergo nec p̄latus onus p̄lacionis. Est enim onus, iudicare: vt l. munerum. §. iudicandi. ff. de mu. & ho. & patet in dño, & vasallo. vbi sicut vasallus non alienat feudum sine consensu domini: ita econuerso nec dñs dominium feudi sine consensu vasalli. vt in 10. colla. de feu. non ali. sine consensu ma. dñi c. Imperialem. §. 1. & §. p̄terea ducatus. Quintō probatur. quia si contrarium diceremus: sequeretur absurdum. quia qua rōne possit eximere istam ecclesiam: eadem ratione illā alteram, & alteram. & sic totam diocēsim eximere. & sic remaneret ep̄s nomine, & non re. facit de priuile. c. quātō. & de elec. c. licet. & quod not. in proemio Digest. in illa q̄ōne. an Imperator potuerit donare Ecclesie terras Imperij. & confirmatur hęc ratio ex prohibita alienatione p̄latis: nisi vt meliora prospiciat. de his, quæ fi. a p̄la. c. tua. talis autē abudicatio non potest meliora prospicere. Sextō probatur ex eo. q̄ episcopus non potest concedere exemptionē in p̄iudicium inferioris, puta archidia. de exce. p̄la. c. 2. multō minus in p̄iudicium successoris sui eadem potestate videntur. §. de elect. c. innouit. ex quibus concludendum videtur ¶ q̄ p̄dicta octo, quæ competunt episcopo rōne dignitatis suæ nō possit alicui ecclesie remittere, vel in aliū transferre. & ipsa retineat, quantūcūq; generaliter eximat. sicut p̄tronus, quantūcūq; plenē liberē liberet, vel eximat, quæ dñi iura retinet in liberto. f. reuerentiam, & ius competens aduersus ingratos. C. de bo. li. l. 3. In contrarium adducuntur iura, & rationes. primō c. constitutus. de relig. do. secundō cum inter vos. de re iudi. tertiō inducitur, quia Papa abdicat a se iurisdictionem Papalē. j. de renun. c. 1. lib. 6. Item inducitur Decre. abbates. de priuile. lib. 6. vbi patet, q̄ abbates habent iurisdictionē episcopalem. Inducitur etiam c. visis. 16. q. 2. ¶ Quid dicendū? dñs Ioan. An. dicit, q̄ in tribus casibus procedit plena exemptio, & abdicatio: scilicet qñ interuenit Papalis confirmatio ex certa scientia. & sic intelligit. c. cōstitutus. de reli. do. secunda qñ sic est indicatū, nec appellatū: & sic loquitur. c. cum inter vos. tertiō qñ sic p̄scriptū esset, alterius tñ nomine. quod dic. vt §. de p̄scrip. c. cum ex officij. adde quartum, cum Papa sic exemptionem concessit. & sic loquitur c. per exemptionē. exceptis verō istis casibus, tenet Io. And. q̄ non teneat renunciatio, vel exemptio quō ad 8. casus supra enumeratos. fatetur tñ, q̄ licet non per viam totalis translationis: tñ per viam concessionis pōt maiorem partem de eis cōcedere non solum persone: sed et dignitati de consensu Capituli sui: ita tñ, q̄ per id non fiat abdicatio: sed quædam vicariæ cōmissio, licet perpetua: verbi gratia v̄sitationē, procuracionem, & correctionem abbatię, vel alteri dignitati cōcessit abbas: vt eius vicarius faciet p̄dicta: sed per hoc non erunt ab ep̄o abdicata. qui poterit, saltē abbas negligente, visitare. super quo vide no. per Io. And. in c. de monachis. Item dicit de institutione. quia licet illā faciat abbas: tñ & illā facere possit ep̄s per querelam, vel app. aditus: & sic nō erit abdicata, vel excussa. de cathedratico verō no. Archi. de p̄ben. c. 1. lib. 6. q̄ licet generalis remissio nō extendatur ad illud: specialiter tñ possit remitti. inducit illa glo. de p̄ben. c. de monachis. Io. contra. 16. q. 7. c. quicūq; . in fi. 1. glo. vbi dicit, q̄ licet in eius quantitate currat p̄scrip tio, vt §. c. proxi. non tñ in toto remitti possit. de institutione auctorizabili: licet Host. teneat illā p̄scribi non posse. contrariū tñ seruari videmus. & tñ dico, q̄ si id verū esset, nō per hoc sequitur, q̄ possit remitti per modū p̄dictum: vt scilicet alius vice ep̄i authorizet: non tñ per hoc dicitur abdicata: cum ep̄o petenti fidem fieri oporteat. facit qd̄ no. de regu. iur.

jur. c. i. lib. 6. de receptione illorum, quæ sunt ep̄alis ordinis, idem dicit, q̄ valeat licen. de consensu Capituli ex causa data prælato: vt clerici, vel monachi sui possint illa recipere à quo voluerint ep̄o: nec per hoc dicuntur abdicata, cum illa sit accumulatio tm̄. constat enim, q̄ ep̄s ipse concedens sine alterius licentia, vel dimissioijs, illos suo iure poterit ordinare: vel alia episcopalia conferre. de reuerentia, & charitatio subsidio tenet præcisè, q̄ remitti non possint.

S V M M A E.

- 1 **Consuetudo vnius ecclesie extenditur ad aliam de nouo ad fidem conuersam.**
- 2 **Prouincia de nouo conuersa ad fidem reuertitur sub illius dominio, & iurisdictione, qui ipsam, antequam fuisset ab infidelibus occupata, tenebat.**

Super eo. Ecclesie de nouo conuersæ, in procurationibus, & alijs seruabunt consuetudinem vicinarum, & primò ponitur cõsultatio. secundò ipsius responsio ibi [ita tibi duximus.] **¶** Nota primò, q̄ cõsuetudo vnius ecclesie extenditur ad aliam de nouo ad fidem conuersam, & sic cõsuetudo extenditur de loco ad locum, de quo per Inno. s̄. de offi. archi. c. fina. **¶** Secundò not. q̄ prouincia de nouo conuersa ad fidem reuertit sub illius dño, & iurisdictione, qui ipsam, antequam fuisset ab infidelibus occupata, tenebat. ad hoc l. ab hostibus. C. de capti. & ff. e. tit. l. postliminium. facit qd̄ no. in c. abbate sanè. de re iudi. lib. 6. **¶** Oppo. glo. q̄ non sit recurrendum ad consuetudinè vicinarum. 1. 2. distin. c. illa. cum si. alleg. in glo. sol. sophistice inducuntur, s̄m Vin. T. & Goff. loquuntur. n. vt dicit glo. qn̄ illa ecclesia habebat suam specialem cõsuetudinem: hic loquimur, qn̄ nullam habebat. & vide, quod legitur, & no. s̄. de consue. c. cum olim. vbi quid iuris, si diuersæ sunt consuetudines vicinarum, quæ sequi teneatur ecclesia nouiter constructa. sed in vno cogita in casu huius. c. & in similibus, si consuetudo vicinarum super procurationibus, & alijs disponit aliud, q̄ ius cõe, vel cõsuetudo aliarum: videtur. n. potentius ius cõe. ideo præferendum, vt l. 1. §. fi. de sepul. vio. In contrarium facit ille tex. & si. cogitabis. Item hunc tex. & si. qui extendunt consuetudinem ad ecclesias nouiter constructas, vel conuersas, intellige, nisi in sententijs, & sacramentis ecclesiasticis exhibendis. in ipsis enim attendenda est cõsuetudo ratione ecclesie. de hæreti. c. ad abolendam.

S U M M A E.

- 1 **Prælati vbi non impendunt officium visitationis personaliter, non exigunt procuracionem.**
- 2 **Numerus euersionum taxatus in concilio Lateranensi astringit etiã legatos.**
- 3 **Procuracionum numerus non debet excedere numerum dierum, quibus moram trahit visitator.**
- 4 **Ecclesia visitata si non sufficit ad integram procuracionem: debent tunc plures in vnum coniungi.**
- 5 **Paupertas ecclesie excusat eam à procuracione.**
- 6 **Visitantis officium quod sit. & nu. 7.**
- 8 **Visitans exigens plus debet, qua pœna puniatur.**
- 9 **Clericus dicit se impotentem ad soluendum procuracionem: legatus dicit eum potentem: cui incumbat probatio.**
- 10 **Legatus exegit procuracionem pro toto anno à prouincia sibi decretata. vel pone, quod nihil adhuc exegit: deinde ante finem temporis reuocatur per Papam sine culpa sua: an exacta debeat restituere pro rata temporis, quo non stetit: vel non exacta pro toto anno possit exigere.**
- 11 **Visitator vltra virtualia potest recipere pecuniam pro vecturis, & equis mortuis, & alias expensas factas in veniendo, & redeundo.**
- 12 **Monasteria existentia in vna diœcesi habent possessiones, & bona.**

in alia diœcesi: an pro talibus possessionibus conferent cum clero diœcesis, vbi sunt ipsa monasteria: an cum clero, vbi sita sunt possessiones.
13 **Ecclesia subiecta alteri tenetur conferre in procuracionibus legatorum, & in omnibus cum clero diœcesis, vbi sita est: non vbi sita est ecclesia, cui subest.**

Procuraciones. Prælati tunc sunt procurandi, cum personaliter visitant: & debet tunc conciliū Lateranense seruare: & prædicationi, correctioni, & reformationi vacare. legati, & nuncij Papæ pro his diebus tm̄, quibus moram trahunt, procurari debent. contra hanc constitutionem exactum ecclesie grauata restituitur duplicatū. & sunt duæ partes, s̄m Abb. secunda ponens quid facere debent, ibi [porro] tertia puniens ibi, [q̄. autem.] **¶** No. primò, q̄ vbi prælati visitationis officium personaliter non impendunt, procuracionem non exigunt. cum. n. debeatur ratione oneris iniuncti: amoto onere, remoueri debet emolumentum, vt l. alumna. §. ab hæredibus. ff. de adi. lega. **¶** Secundò no. in ver. & tunc. **¶** q̄ numerus euersionum taxatus à in concilio Lateranensi. astringit vt etiã legatos. nam cum s̄. in prin. huius c. de eis sit facta mentio. & subiungat de numero ibi præfixo. patet, q̄ eos includit. de quo tangit Io. An. s̄. c. cum apostolus. vbi, refert Egi. tenuisse, q̄ illud concilium non astringit legatos: sed bene alios Cardinales. iste tex. vt dixi, facit contra. **¶** Tertiò no. in ver. hoc adhibito. quid iuris, si ille, qui visitat, trahit moram necessariam in loco, siue diœcesi. non enim illa debet multum ex illa mora grauari: sed onus procuracionis diuidi cum alijs non grauatis. **¶** Quartò no. q̄ numerus procuracionum non debet excedere numerum dierum, quibus moram trahit. quid ergo si steterit medio die tm̄. ar. q̄ integra procuratio debeatur: quasi dies cœptus habeatur pro cõpleto, vt l. qua arate. de testa. & l. 1. de ver. fig. In contrarium vt. quia diuisio hominis, & alleuiatio per medium diem exoneret à grauamine debitorum. vt l. quibus diebus. §. 3. ff. de condi. & dem. **¶** Quintò no. in ver. & cum. q̄ quid iuris, cum ecclesia visitata non sufficit ad integram procuracionem. debent. n. tunc plures in vnum coniungi: vt sic onus diuisum in plures facilius supporteretur. de p̄scri. c. attendentes. de statu mo. c. in singulis. & collige ex hoc, q̄ paupertas ecclesie excusat eam à procuracione. nec debet grauari vltra quam possit. vnde si nihil possit, nihil exigit. de sol. c. Odoardus. & hoc casu si visitatione indiget, prælati suis sumptibus visitabit. de hoc. s̄. c. cum apostolus. in secunda gl. & aduerte, quia istam vniõnem plurium ecclesiarum in vna procuracione præstanda facere potest archiepiscopus, vel episcopus, visitans. j. eo. c. Romana. 1. rñ. lib. 6. **¶** Sextò no. in ver. porro. q̄ quod sit officium visitantis. debet enim vacare prædicationi, & exhortationi. & licet prædicatione sit cõs ad bonos, & malos: in verbis tm̄ debet esse discretio. quia boni sunt exhortandi: vt procedat de virtute in virtutem. mali autem cõmonedi, vt à malo recedant. & hoc est, quod dicit lex [bonos non solū metu pœnarum: verū et premio rum exhortatione efficere cupientes.] vt l. 1. ff. de iusti. & iura. de quibus autem debeant visitatores inquirere. dic. vt j. c. Romanã. §. sanè. lib. 6. & quid debeat à clericis exquirere, & eos docere, traditur 10. q. 1. c. placuit. **¶** Septimò no. q̄ curare debet visitans de ferre fructum, qui non perit. f. animas saluas facere, & curare, vt subditi sint Deo grati: & congregent thesauros in celo: vbi nec erugo, nec tinea demolitur: nec fures effodiunt, nec furantur. Matthe. 6. Luca. 12. hodie verò miseri prælati ad ditandum cõsanguineos intendentes, hunc fructum negligunt, non dirigentes oculos ad conscientiam, sed ad bursam subditorum, non aduertentes cum quanta sanguinis sparsione sancti patres ecclesias erexerint: vt liber Ecclesiasticæ historie demonstret. **¶** Octauò no. q̄ pœnam exigentis plus debet. quia debet illud reddere: & tantūdem ius ciuile punit in qua-

in quadruplo, vt in glo. quod potest intelligi, cum per vim, vel concussione aliquid est extortum in Authen. vt iudi. sine quo suffra. §. sic igitur. in fi. & §. necessitatem. de hoc j. de simo. c. & si quaestiones. ad fi. vt tm̄, q̄ in his sufficiat de iure canonico, q̄ dupliciter reddatur: nam decedit. j. c. Romana. loquit de exenijs, & violenter extortis. s̄m Host. **¶** Quartio Io. An. dixi. s̄. q̄ paupertas ecclesie excusat à procuracione legati. **¶** Sed pone, q̄ clericus dicit se impotentem: legatus dicit eum potentem. rñdit Host. q̄ aut euidenter liquet de potentia secundum communem formam. ff. de flu. l. 1. §. 1. & tunc compellatur. aut euidenter liquet, q̄ eget: & tunc non cogit. de solu. c. Odoardus. aut dubitatur: & tunc prælati similiter potest exigere iuramentum, quod dicat veritatem, & stabit dicto suo. de iureiuran. c. si. aut potest ipsum excõdicare, si habeat eum suspectum sub hac conditione, si in fraudem veri se asserat impotentem. ar. s̄. de app. c. p̄teia. & relinquat eum suæ conscientie. de iureiur. c. mulieri. cum suis conxor. **¶** Vltra Doct. quæro de tali q. q̄ legatus exegit procuracionem pro toto anno à prouincia sibi decreta: vel pone, q̄ nihil adhuc exegit: deinde ante finem temporis reuocatur per Papam sine culpa sua. quærit, an exacta debeat restituere pro rata temporis, quo non stetit: vel non exacta pro toto anno possit exigere. & per illum tex. vt, q̄ teneatur restituere. & si non recepit, non possit exigere vltra tps: quia dies procuracionum non debent excedere numerum dierum, vt dicit iste tex. Item datur procuratio propter laborem, & onus: quo cessante, cessat & commodum, vt l. alumna. §. ab hæredibus. de adi. leg. & cessante cã priuilegij, cessat priuilegium, vt l. Ticia. §. v̄suras. de leg. 2. In contrarium vt: quia per eum non stetit, quominus annu cõpleret: & non debet esse deterioris conditionis, quam sit assessor, & legatus Cesaris ff. de offi. assel. l. diem functo. & l. aduocatus. ff. de var. & extraor. cog. l. 1. dicit Dom. Fede. de Sen. consi. 106. q̄ ista q̄ non potest de facili decidi. quia eius decisio pendet ex tenore priuilegij sibi concessi: cuius interpretatio, si verba sunt ambigua, spectat ad Papam. de offi. ordi. c. ordinarij. circa medium lib. 6. præterea iura loquentia de procuracione visitantium, non vendicant sibi locum in legato: nam legatus recipit procuracionem à locis non visitatis, vt in illo. c. **¶** Item vltra virtualia potest recipere pecuniam pro vecturis, & equis mortuis, & alias expensas recipere in veniendo, in redeundo, vt hic no. Io. An. & alij. e. ti. c. 2. lib. 6. quæ glo. debet intelligi in legato, non in ep̄o, & in hoc residet do. Fede. qui secundum Lapu ibi in additione concilij timuit loqui contra legatum tunc temporis, & ipse tenet contrarium. adducit no. p. Ioan. An. post Io. Mo. in c. detestanda. de cenes. præben. lib. 6. super glo. ad præterita. & credo verius, quia iste tex. illud, quod datur legato, appellat procuracionem, sicut si alij dat: & negari non potest missum esse, vt visitet. vt c. 2. de offi. le. lib. 6. sublatò ergo principali. f. visitatione, non vt, q̄ possit pro futuro tpe subsistere accessoriū. f. procuratio, vt in reg. cum principale. Item si datio præcessit finè temporis, vt facta sub conditione: si visitauerit: sicut cum tradit dos an matrimonium, habet tacitam conditionem: si matrimonium sequatur, vt l. stipulatio. ff. de iure do. deficiente ergo causa, propter quã dat, solum tū repetitur, vt l. si extraneis. ff. de condi. causa da, causa non sequuta. & habet ista opi. æquitatè, quia taxatur talibus procuratio pro expensis tantum: non vt thesaurizent, vt s̄. e. c. cum apostolus, esset autem thesaurizare, si secum deferant, quod in sumptibus non est consumptum. præterea pone, q̄ immediate post eius decessum alius legatus mittit: si ille reuocatur integram procuracionem secum deferet, & alij successor exiget, in duabus procuracionibus grauabitur ecclesia contra iura, vt dicit tex. in simili. ff. de excu. tu. l. tutor. relinquat ergo, quod non expendit, futuro in officio successor, vt prælati facere debent, in c. præsentis. & quod ibi no. de offi. or. lib. 6. Non obstat, q̄ legatus Cesaris, assessor, & aduocatus exigunt pro toto tpe, si ante finem suorum eorum culpam finiatur officium: q̄

pro alia causa salarium eis dat. f. pro facultia, & labore: non pro victu tm̄. & etiã in eis si post remotionem ab officio obtinerent aliud, intra illud tempus non haberent salarium totius temporis, sed pro rata: postquam aliud cum simili lucro adepti sunt officium, vt ff. loca. l. quæro. Idem ergo in legatis, qui postq̄ sunt in curia, debent ex tunc de bonis cameræ procurari: postq̄ onus vniuersale cum alijs fratribus Cardinalibus incipiunt sustinere, vt in reg. secūdum naturam. ff. de regu. iur. aliã istã procuracionem, & illud residuum prouincie dimissam haberent eodem tempore contra iura. **¶** Secundò quæro. dixi. s̄. q̄ ecclesie non debent vltra possibilitatè in procuracione grauari: & q̄ legati in prouincia sibi decreta procuracionem exigunt, pone ergo, q̄ monaste. sancti Gregorij, sancti Georgij, & Cruciferorū sunt diœcesis Castellani. & habent possessiones, & bona in diœcesi Paduana, & Teruina: an talibus possessionibus cõferat cū clero diœcesis Castellana, vbi sita sūt monasteria principalia: an cū clero, vbi sunt eorū possessiones. & videtur dicendum, q̄ cum clero, vbi sunt ipsa monaste. non vbi sunt eorum possessiones. constat enim, q̄ alia sunt munera realia, alia p̄sonalia. & realia sunt duplicia: nam alia sunt, q̄ ipsis possessionibus indicuntur: siue illi, quorum sunt, habitent in diœcesi, siue non, vt tributa. C. sine cen. vel reli. omnes. C. de epi. & cle. l. de his. 1. 1. q. 1. c. magnum. & c. si tributum. alia dicuntur realia, siue patrimonialia. f. q̄ imponuntur personis pro rebus, idest secundum rerum substantiam: & tamen non possunt imponi, nisi ciuibus, vel incolis, & non alijs: licet ibi possideant agros, vel fundos. vt C. de incol. l. est verum. & l. cū nec. & l. si in patria cum si. cum ergo procuratio imponat personis, siue ecclesijs pro viribus facultatum suarū: ipsas personas, & ecclesias, vbi sita sint, intueri debemus: non vbi consistant possessiones earum: & vt casus. ff. de mu. & ho. l. rescripto. §. vlt. Non obstat l. munerū. §. patrimoniorum. de mu. & ho. & l. forma. §. si verò quis de c. quia locum habent in muneribus merè realibus. i. q̄ ipsis bonis indicuntur: vt ibi patet. sed in proposito huiusmodi collationes imponuntur monasterijs pro rebus, & pro rei valentia, siue valore, & æstimatione, vt hic. & s̄. c. sopita. & c. cum instatia. Itē constat, q̄ monaste. est principale, & caput, & bona sunt accessoria: ergo principale, & caput sequi debent, & ab eo non diuidi. vt c. cū nō liceat. de p̄scri. & de pecul. leg. l. 1. & 2. & l. cum in diuersis. de reli. & sump. fu. & hinc est, q̄ si imminet alienatio talis possessionis, in eius alienatione debet requiri auctoritas ep̄i, vbi situm est principale monaste. non ep̄i, vbi eius possessiones consistunt. vt no. Io. An. post Doct. in c. pastoralis. facit quod no. in c. postulasti. s̄. de fo. cõpe. & hæc sunt vera in possessionibus, vt dixi. Si autē monaste. principale habet alias ecclesias, & prioratus in alienis diœcesibus: vt monasterium sancti Georgij, quod habet sub se ecclesiam sanctorum martyrum in Trigesto: tunc consultus respondi contrariū, & dixi, q̄ ecclesia subiecta alteri tenetur conferre in procuracionibus legatorum, & in omnibus cum clero diœcesis, vbi sita est: non vbi situm est monasterium, cui subest. ep̄o enim, vbi consistit, tenetur de iuribus ep̄alibus respondere, & ab eo debet visitari, & corrigi: & similiter legato, & alijs hic incumbunt, cum illuc accedunt: ibi ergo commodum, vbi onus de cen. c. 1. in clem. & c. 2. de reli. plures rationes adduxi: quas hic omitto breuitatis causa. & vide consilium Fede. 146.

ADDITIO.

- 1 **Taxatus. Adde Card. in cle. 2. §. illas. de sta. mo. & in §. pe.**
- 2 **Quæstio quando vertitur inter subditum, & prælatum super procuracione præstanda, vel non, non cognoscit de tali quæstione prælati.**
- 3 **Exceptio [non tenemur soluere procuracionem, quia nullquam soluimus] non est bona.**

- 3 Reus nō probans suam exceptionem, debet succumbere in causa, alio non probato.
- 4 Subditus potest se tueri à præstatione procuracionis alia ratione: sed non ratione temporis.
- 5 Episcopus visitans accessit ad monasterium, & monuit abbatem, & conuentum, vt pararent se ad ipsum recipiendum ad visitationē, & procuracionem: abbas exemptionem obijciens à sua iurisdictione negauit, & ad sedem apostolicam appellauit, subiungens se probaturum & c. episcopus abbatem excommunicauit, & monasterium interdixit: an valeat talis excommunicatio.
- 6 Monitio an sit necessaria contra contumacem.
- 7 Episcopus licet sit iudex, procedit tamen in multis, non seruato iuris ordine: vt in ordinatione, institutione, præsentatione, & beneficiorum collatione.
- 8 Episcopus, cui denegatur iura episcopalia, quæ possidet, an debeat procedere vt iudex: an verò vt pars.
- 9 Abbas si non præstendit se exemptum: sed episcopum visitare volentem dicit nolle procurare; quia est excommunicatus: an teneatur episcopus istam exceptionem admittere.
- 10 Exceptio exemptionis si obijciatur contra legatum Papæ visitare volentem, vel quòd ipse non est legatus, quid iuris.
- 11 Episcopus si in rebus suis turbatur, vel de eis expellitur: an poterit excommunicare.

Venerabili. Ecclesia etiā ciuitatis procurare tenetur episcopi visitantē, licet ipsum nunquam procurauerit. & primo ponit querelā episcopi. secundō instructionē iudicum, ibi [discretionem.] ¶ No. primò, quod quā est quod inter subditū, & prælatū super procuracione p̄tenda, vel non: nō cognoscit de tali questione prælatus, quia esset iudex in causa sua, contra l. i. C. ne quis in sua causa. & hoc est verum, quā deducitur talis quod per modum proprietatis: quia omnino negatur procuratio. quā verò non negatur: sed dicit non teneri, rōne paupertatis, exemptionis, pacti, vel alia rōne. dicit, vt s. c. proximi. & quod non in c. penul. s. de reli. do. ¶ Secundō no. quod hic excepit contra intentionem. quia forte dicebatur malè impetrasse rescriptum, in quo erat expressum de diocesi, & isti erant de ciuitate: sed ideo non obstat, sicut Host. quia in ciuitate, vel diocesi non erat aliud monasterium istius nominis de cultura. & sic error nocere nō debuit: cū constaret de personis, vt no. de rescrip. c. super literis. & sic non obstat c. Rodolphus. & quod ibi no. e. titu. ¶ Tertio no. quod non est bona exceptio. nō tenemur soluere; quia nunquam soluimus. & hoc ideo; quia contra procuracionē non currit præscriptio: sicut nec contra obedientiam. vt s. de præscri. c. cum non liceat. ¶ Quarto no. quod reo nō probante suā exceptionem, debet succumbere in causa, alio non probato. & hoc ideo: quia episcopi intentio erat fundata de iure cōi. quod sufficit 100. dist. c. contra morem. de deci. c. dudū. & e. tit. c. ad decimas. lib. 6. ¶ Quinto no. quod non rōne tēporis, sed alia rōne potest subditus se tueri à præstatione procuracionis. de quo dicit s. eod. c. cū vene. & hæc in glo. ¶ Quæro primò, quæ fuit rō dubitandi in isto c. dicit Io. An. quod videbatur procuratio non præstanda episcopo visitanti monasteria ciuitatis, cū in propria domo possit comedere: vt sic in procuracione præstanda haberi debeat rō eius, quod ex pendere debuisset in propria domo. de vi. & ho. cle. c. cum ab omni. de procura. c. cum pro causa. de elec. c. vt præteritaz. Item dicit canon, quod non est episcopus procurandus, cū nō per suæ ciuitatis parochias fatigatur. 1. 2. q. 2. c. charitatē. Sed cōtrariū hic deciditur. & sit rō, sicut Host. quia ibi spiritualia seminantur & c. de præscrip. c. cū ex officij. & quia procuratio est annexa visitationi. s. eo. c. cū vene. Non obstat contraria. c. cū ab omni. & si. quia loquuntur de expensis factis occasione negotiorū, quæ tunc demū repetuntur, cum interest, & quatenus interest. procuratio verò petitur rōne officij, etiā si non interest. Non obstat. c. charitatem. quia non loquitur de episcopi visi-

tate ex officio: sed de visitatione iurium episcopalis mensa sede vacante. vbi quidam clerici habentes intra ciuitatē propria hospitia, ibi illa gratis iuuant. si trahuntur extraneis eis prouidetur: ne officium suum sit eis danosum, vt ibi. in fi. In visitatione verò episcopi non consideramus interesse: sed officium, vt dictum est, sicut Io. An. ¶ Vltimò Ioan. An. post Inn. ponit hic quoniam de facto vtilem valde in materia procuracionis: quæ talis est. ¶ episcopus Eduin. accessit ad monaste. sancti Martini: monuitque abbatē, & cōuentū, vt pararent se ad ipsum recipiendum ad visitationē, & procuracionē: abbas exemptionē obijciens à iurisd. prædicta negauit, & ad sedem apostolicam appellauit: subiungens, quod coram ipso episcopo, vel coram Papa (si ei magis placeret) paratus erat probare exemptionē prædictā: episcopus verò non obstat. prædictis, excōicauit abbatē, & cōuentum interdixit. postea venit abbas, & egit cōtra episcopum de iniusta excōicatione: vel potius nulla. & petijt absolui ad cautelā. arguit tribus medijs pro abbate, quod excōicatio fuerit nulla. primò quia lata post appellationē legitimā, & ex causā legitimā interpositā. quod sufficit, et si cā non sit vera, maximè cū abbas obtulerit se paratū probare exemptionē. vt c. vt debitus. & c. interposita. de app. Item quia lata sine causæ cognitione. 2. q. 1. c. nemo. tertio probatur à simili: quia si rector ab aliquo ecclesiæ suæ diocesis peteret decimas: & ille negaret, tanquam non sit eius parochianus, sed alterius, & offerret se probaturum hoc coram episcopo: non pateretur episcopus, quod rector ipsum molestaret, hac dubitatione pendente: si ergo talem exceptionem admitteret contra rectorem: ergo & contra se (si fuerit opposita) admittere tenetur. 4. q. 4. c. 1. & in prin. Decr. & in eo, quod legitur, & no. de offi. or. c. cū ab ecclesiis. In contrarium pro sententia episcopi, quæ valeat facit: quia eius intentio est fundata de iure cōi: postquam constat monasterium situm esse in sua diocesi. vt patet in hoc c. & j. eo. c. cū nuper. & s. c. cum ven. & c. sopitaz. ex quo ergo pro episcopo est veritas, & præsumptio iuris: debet eius sententia censeferi iusta, & sibi standum est prima facie: donec probetur cōtrariū, vt patet in eo, quod no. s. e. c. significauit. sicut dicit Doc. quod si episcopus exequens officium suum (sicut dictum est in thema) vadit ad aliquod monasterium visitandum: si eit in quasi possessione visitandi: quātūcunque abbas prætendat monasterium. exemptum: & quātūcunque se offerat probaturum: dummodo episcopus sciat se quasi possessionē habere, valebit sententia censeferi, quam tulerit contra recusantes. quod sic ostenditur. post fessor alicuius rei, vel iuris potest inde armis tēporalibus expellere inuasorē, vt l. i. C. vnde vi. & l. qui possessionum. de vi. & vi ar. & s. de resti. spo. c. olim. ergo & armis spiritualibus. de p̄scrip. c. ex officij. & c. dilecto. de sen. ex. est enim iste de casibus, in quibus potest quis sibi ius dicere, & suā possessionē occupatam ab alio violenter recuperare, vt palle. iuribus. & l. 3. §. cum igitur. ff. de vi. & vi ar. Non obstat. quod sententia excōicationis ferri non debet sine causæ cognitione. quia illud habet locum, quā episcopus procedit vt iudex. hic autē procedit vt pars, quod defendit iura sua mucrone spūali. nā & aliās sine causæ cognitione, & monitione procedit excōicatio. s. de offic. or. c. si sacerdos. de sen. ex. c. Romana. §. caueant. monitio tamen semper vltimè necessaria. de sen. ex. c. sacro. Nō obstat. quod non debuit ferri sine causa. quia satis est iusta causa: quia ad visitationem, & procuracionē non fuit admissus. ex hoc. n. probatur contumacia manifesta: ¶ vnde alia monitio non fuit expediens. quia in incertis, non certis, & c. vt l. continuus. §. cum ita. de verbo. ob. Nō obstat. tertia rō, quod talē exemptionē admitteret cōtra rectorem molestantē alios in similibus casibus. quia dicto casu cognosceret vt iudex: ideo admittere teneretur, & seruare iuris ordinē. 3. q. 7. c. iudicet. 2. q. 1. c. Deus. 1. 1. q. 3. c. illa. cum si. sed ad visitationem hanc faciendam episcopus nō procedit iudiciali ordine seruato, nec vt iudex, sicut quosdam, maximè quod ad thēma, & intentionē abbatis, qui se dicit exemptū. nā licet in actu visitationis explicando aliquem teneatur

tur ordinē obseruare. j. e. c. Romana. de accu. c. qualiter. in eo tamen, quod petit ad visitationem admitti, non procedit vt iudex: sed tanquam vtens iure suo: nec dēt exceptionē admittere, cū non possit de ipsa cognoscere. & p hoc et non obstat, quod abbas coram eo obtulit se paratū exemptionē probare. talis. n. oblatio non iustificat appellationē extraiudicialē: nisi postea probetur veritas talis exce. iuxta not. s. de elec. c. cū inter canonicos. & de his, quod si. a. præ. c. ex ore. & quod ista abbatis appellatio sit censenda extraiudicialis, ex eo patet: quia abbas dicit se exemptū, & p consequens negat episcopi iudicē esse suū. vel si dicat, quod sit iudicialis: tamen non iustificat hoc casu appel. abbatis sola oblatio probationis: nisi probetur postea veritas causæ allegatæ. s. exemptionis. vt c. interposita. de ap. c. p̄teera. ¶ licet quod sit iudex: tamen in multis procedit, non seruato iuris ordine, vt in ordinatione, institutione, p̄sentatione, & beneficiorū collatio. & in talibus, si ab eius facto appellet, non erit censenda appellatio iudicialis, sed extraiudicialis. ad hoc vide quod not. s. de elec. c. cū inter canonicos. Ex p̄missis patet quod episcopus, cui denegant iura episcopalia, quæ possidet, cautē, & prudenter agit, si vt pars, & nō vt iudex, procedit. quia sic nō astringit ad iuris ordinē obseruandū. Itē quod ex hoc se reū constituit, & aduersariū actorē facit, quod necesse hēt cōqueri de iniusta excōicatione, vel nulla. de offi. dele. c. cum contingat. & sic in dubio absoluet. quia fauorabiliores sunt rei, quæ actores. ff. de reg. iu. l. fauorabiliores. Sed p̄dictis duo obstant. primò, quod abbas allegauit se exemptum. & sic obtulit se paratum probare; ergo p talē negotiationē effecta fuit res dubia: & p consequens excōicari non potuit, vt C. qui. ad li. p̄cla. nō li. l. h. cōiuncto. c. Romana. §. caueat. de sen. ex. li. 6. scdō, quia postquam abbas p̄tendebat se exemptum, ad episcopum pertinebat cognitio: vtrum esset iudex, vel non, vt l. si quis aliena. ff. de iudi. & s. de rescrip. c. super literis. tu autē dixisti, quod p̄cedebat in hoc negotio tanquam pars. & hac rōne iuste exce. oppositam nō admittit. ergo male. s. o. dicit quod res dubia facta p negotiationem, vel et motionē litis impedit, ne noua possessio detur: sed non impedit, vt veteri quod vtatur. vt s. vt lite pen. c. 1. & de appel. c. significante. de iure pa. c. consultationibus. Itē nunquam p negotiationē, vel prohibitionem, siue et appellationē dēt quis dimittere ius suū in discussum. de rei. vel. l. si fundus. & no. de ma. & obe. c. dilecti. facit de peti. hæred. l. illud. Non obstat. l. si quis ex aliena. cum si. quia locū habent, quā queritur de iurisdictione iudicis tantum, & non de principali: secus vbi queritur non tantum de iure: sed de principali: vt in casu nostri thematis. nam cū abbas contra episcopum excipit, quod non est iudex: quia monaste. est exemptum: de quo non potest cognoscere, nec vt iudex, nec vt arbiter. quia non posset finire super iurisdictione: nisi & simul super principali pronunciarer. & vide ad hoc quod not. in l. de iure. ff. ad muni. & quod no. Inn. s. de rescrip. c. super literis. & tene menti dictam limitationē ad l. si quis ex aliena. obstat & tertio. l. quod episcopus non possit excōicare abbatem: quia aut dicit, quod excōicet tanquam pars, sicut vt pars petit: & hoc modo debet quod ad oia vt priuatus censeferi. & sic excōicare non potest. Aut excōicet tanquam iudex: & sic finis est iniusta: tum quia nō dēt in priuata, & propria re iudicare: tum quia qualitati, & formæ petitionis debet finis conuenire: vt patet in eo, quod legitur, & no. de or. cog. c. cū dilectis. s. o. dicit quod in his, quæ sunt notoria, potest episcopus vt episcopus petere, & vt episcopus excōicare, vt c. si. de iur. ca. & de testi. c. in super. & prædicta habent locū, non solum cum monaste. quod p̄tendit abbas exemptū, est in diocesi episcopi situm: sed et si sit extra: dum tamen dicto casu probetur non solum se esse in quasi possessione: sed et titulum p̄p̄sumptionem, quod est contra eū, vt c. ad decimas. de resti. spo. li. 6. Item p̄dicta vera. cum episcopus nititur ex quasi possessione. si autē non prætenderet se esse in quasi possessione: sed haberet ius visitandi, & procurandi: licet in veritate ita esset: tamen contra negantem non posset exercere censuram: sed coram metropoli. mona. deberet p̄sequi ius suum. s. de foro compe.

c. sanē. ¶ Sed iuxta prædicta querō. pone, quod abbas nō p̄tendit se exemptum: sed episcopum visitare volentem dicit nolle procurare, quia est excōicatus: an teneatur episcopus istam exceptionem. dicit ipse, quod licet non teneatur admittere exemptionis, vt s. dictum est: tamen dictam exemptionem excōicationis admittere tenetur. quia hoc casu fatetur eum iudicem: sed hęc iurisdictionem ligatam. de hac ergo dēt cognoscere, sicut de qualibet alia declinatoria fori. s. de rescrip. c. super literis. sed certē, quia ista exceptio cōcernit famā iudicis, an ipse cognoscat. dicit, vt dixi. s. de rescrip. c. super literis. item prædicta loquuntur, cum obiicitur contra ordinariū exceptio excōicationis, vel exemptio. ¶ quod aut si contra legatum Papæ visitare volēt em obiiciat ista exce. exemptionis: vel quod ipse non est legatus. dicit, quod legatus dēt fidē facere de sua legatione, aliās non teneret finis excōicationis: nisi eēt legatus de Latere. 97. di. c. nobilissimus. Itē quod dicta sunt locū hēt, cum denegat episcopo, quod sibi debet de iure cōi: vel consuetudinario, & illud possidet. ¶ quod ergo si in aliis suis rebus turbatur: vel de eis expellitur: an poterit excōicare? verbi grā episcopus possidet fundum: alius eum non permittit recolligere fructus. quod dicit se possidere, quod offert se paratū probare: vel dicit. dominiū esse suum dictæ rei. dicit. Inn. quod si episcopus verè possidet, poterit exercere censuram contra talem, vt s. dictum est. cū visitatio, & procuratio denegantur. secus si non possidet: licet verè ad eū spectet proprietas talis rei. quia alterius possessionem (licet iniustam) non debet per sententiam excōicationis, vel aliter turbare. nec propria auctoritate recuperari. C. de rei ven. l. si. de resti. spo. c. olim. 1. & l. si quis in tantā. C. vnde vi. 16. q. 4. c. placuit. ¶ Sed dices in quæst. præmissa abbas negando procuracionem, non dicitur episcopum spoliare: ergo propter hoc non debet excōmunicari. s. o. non excommunicatur; quia exceptionem allegat: sed quia per episcopum visitantem non admittitur. illud enim nō admittere est de quasi possessione expellere. vt s. de causa pos. c. cum ecclesia. & de elect. c. querelam. & ideo si abbas episcopum visitantem admittit, quantumcumque; se exemptum prætendat, non poterit excōmunicari: vtrum autē de consensu abbatis possit episcopus tanquam iudex cognoscere de iuribus exemptionis, ex dictis Inno. colligitur, quod non. Hostien. dicit, quod de consensu aduersarii episcopus potest esse iudex in causa episcopalis mensa: alio procuratore ad prosecutionem iurium ecclesiæ constituto: vt quod legitur, & no. s. de iur. ca. c. fin. & sufficit, quod nō recusetur, vt patet in eo, quod no. in summa de appel. sub rub. de recusa. ver. idem etiam. & §. si. ver. puto. & se. & quod no. in summa de sen. & re iu. §. quis debet. ver. sed nunquid potest episcopus.

ADDITIO.

¶ Sed exemptum. quid si abbas exemptus, qui ex priuilegio potest vt annulo, possit illo vt extra monasterium. vide Io. de Turre crema. in e. consil. in 68. distin.

S V M M A E.

- 1 Archiepiscopus potest visitare, sicut & episcopus. Et an hoc semper numero. 3.
- 2 Visitare prouinciam quis potest ex diuersis iuribus.
- 4 Procuratio an debeat in principio, vel in fine anni.
- 5 Procuratio non debet solui per partes, sicut nec opera liberti.

CVm nuper. Is, qui iure metropolitico, vel legationis prouinciam visitat: in prouinciales, qui procuracionē sibi denegant, potest proferre sententiam. in prima querela decisa. in secunda mandatum ibi mandamus. ¶ No. primò, quod non solum episcopus visitare potest: sed et archiepiscopus. & ideo de pluribus visitatibus p̄viderūt iura, ne aliqua aia pereat p negligentiā: & vt vno dormiente, alter vigilet. de quo supra de offi. arch. c. mandamus. & de offi. archiep. c. si. facit l. congruit. de offi. p̄fati. cum si. ¶ Scdō not. quod Pet. de Ancha. sup. 3. Decr. QQQQ ex

ex diuersis iuribus pot quis puincia visitare: & tunc an possit duplicem procuracionem recipere, dicit hic Io. An. qd possit. ponit exemplum in archid. qui constituit vicarius episcopi: recipit. n. noie suo, & vt vicarius. facit qd no. s. de re iudi. c. cum olim. ibi [duplici voce concessa.] & in casu huius. c. archips simpliciter procuratus presumetur, p̄stata rōne legationis: vt sic solutio videat cessasse in dubio in cam duriorē. ff. de solu. l. in his. & l. 1. ¶ Quærit Io. An. post. gl. tan archieps possit visitare puinciam suā semper. dicit gl. qd non, nisi in casu negligentie ep̄orum. idem hic Vin. Io. An. contra. dicit. n. qd et non negligente ep̄o, visitare pot iuxta formā c. Romana. & c. vlti. j. e. li. 6. poterit et visitare minutas parochias, s̄m Ho. licet qdam dixerint hoc verum, qd de eis aliquid audit finistrum, & graue, & non aliter. quod nō placet Ho. vt dixi. Itē intellige, qd ep̄s, archieps, & alij visitant, cū personaliter visitant: aliā secus. legati tñ procuracionem rōne legatio. debitā exigent, et si non visitent: sicut & alij faciunt. s. e. c. cum instātia. ¶ Secundo q̄rit. t̄ cum singulis annis sit p̄standa procuratio: an debeat in principio, vel in fine anni. v̄r, qd in prin. ff. de annu. lega. l. si in singulos. & qd di. le. ce. l. 1. tenet Io. An. qd cum debeat procuratio propter respectū ad fructus, p̄stari debet fructibus recollectis. cum ergo horreū erit plenum frumento, & vegetes vino, illuc accedat episcopus: vt sic metat corporalia: non lac bibat, vt dicit gl. s. e. c. cum instan. fa. cit. ff. qd di. le. ce. l. Firmio. & det ep̄s, vel alius visitas notificare aduentum suum. ff. de offi. procon. & le. l. obseruare. t̄ nec det solui procuratio per partes sicut nec opera liberti. ff. de oper. lib. l. libertus qui. secundum Vincentium.

S V M M A E.

- 1 Pensiones antiquæ soluendæ sunt ad antiquam monetam, vel eius æstimationem.
- 2 Episcopus potest ratione ecclesie sue suis canonicis obligari in solutione pensionis.
- 3 Solutio in futurum debet fieri ad monetam antiquam, vel eius æstimationem pro obligatione contracta tēpore, quo vigeat antiqua.
- 4 Mutuum pecunie, frumenti, vini, & olei debet reddi in eadem bonitate intrinseca.
- 5 Homagium prestans canonicis propter rem, quam ab eis retinebat, si donauit, vel legauit eam episcopo: an episcopus hoc prestabit.

Cum canonici. ¶ Ad antiquam monetam, vel eius æstimationem soluendæ sunt pensiones antiquæ. & hic Papa intimat parti conquerenti, quō sibi puidit, dando iudices. ¶ No. primō, t̄ qd ep̄s pot rōne ecclesie sue suis canonicis obligari in solutione pensionis, & pot hoc cōtingere. qd fortē res censuarie canonicorum puenit ad ep̄m ex testamēto, donatione, vel aliter. transiit. n. tunc in eum cum onere suo, de deci. c. 2. & c. pastoralis. ¶ Scdō not. t̄ qd ad monetam antiquam, vel eius æstimationem det fieri solutio in futurū p obligatione contracta tempore, quo vigeat antiqua. limitatione ergo monetæ non variatur solutio obligationis annuæ: sed semper est ad principium referenda. dixi. s. e. c. cum olim. ¶ In eadem etiam bonitate reddi debet mutuum pecunie, frumenti, vini, & olei. & intellige bonitatem intrinsecā: bonitas autem extra rem (puta pretium maius, vel minus) an debeat æstimari in obligationibus specierum, siue rerum prædictarum. dic. vt l. vinum. & l. cum quid. si certum pe. ¶ Quærit Io. An. t̄ quidam retinebat rem quandam a canonicis: cuius occasione præstabat eis homagium. hanc re donauit, vel legauit episcopo: an episcopus hoc præstabit. dicit Hostiē. quod non ar. supra de ma. & obe. c. cum inferior. nam quicumq; hoc homagium recipiat: non tamen fit noie personæ, sed ecclesie: cuius fidelitatem episcopus iam iurauit. de iur. iur. c. Ego. N. aut ergo ep̄s quæsiuit feudum suū consensu canonicorum: & ab eo repetitur, sicut a quolibet

alio. aut cum consensu: & tunc si homagium retinebant, non debet ep̄s illam recipere: sed si non retinebant (cum sciant, vel scire debeant, quod nō faceret homagium) videret illud tacite remissū. ar. eius quod legitur & no. s. eo. c. cum olim.

S V M M A E.

- 1 Procuratio nō exigitur per episcopum ex oratorijs, licet in eis quædam celebretur.
- 2 Oratorium quid sit: & quomodo ab ecclesia cognoscatur.
- 3 Oratoria facta sunt ad orandum, non ad celebrandum: nisi auctoritas episcopi interuenierit: vel aliud priuilegium a sede apostolica impetretur.
- 4 Oratoria an habeant immunitatem ecclesiarum.
- 5 Oratoria si sint remota ab ecclesia, quis habeat curam animarum ibi inhabitantium.
- 6 Qui sunt in collegio alicuius artis, si ipsam non exercent, non debent gaudere priuilegio illius artis.

Auctoritate. Propter priuatū oratorij procuratio nō debet. non diuiditur. ¶ No. primō, t̄ qd licet in oratorijs quib; celebretur: non p hoc tñ procuratio p ep̄m exiget. ¶ Quærit qd est oratorium: & quō hoc cognoscā ab ecclesia. dicit Io. An. qd ecclesia est, vbi statuta est certa dos p rectorē, clericis, & aliis necessarijs. de conse. di. 1. c. nemo. j. ti. 1. c. cū sicut. oratorium, quod non est dotatū, nec ædificatū ad Missam celebrandā: sed ad orandum. de conse. di. 1. c. vni cuiq;. de licentia tñ ep̄i pot ibi quib; celebrari: sed hanc licentiā non concedet in maioribus festiuitatibus. ea. di. c. clericos. & c. si quis extra. & construunt quib; ista oratoria ex necessitate, cum ibi non sit ecclesia vicina: & tunc debent permittere ep̄i licentiam, vt ibi celebretur, non aliter, vt d. c. vni cuiq;. & c. si quis et. In dictis tñ oratorijs non possunt imponi capanę sine auctoritate ep̄i. j. de priuile. c. patēribus. t̄ hūt aut ista oratoria ad orandum, non ad celebrandū, nisi auctoritas ep̄i interuenierit: vel aliud priuilegiū a sede apostolica impetret. de priuile. c. in his. & est expressum in Auth. vt nul. fa. ora. §. 1. colla. 5. Nec ob. de cleri. peregr. c. 2. qd illud non intelligitur de celebrare volēte in domo, vel oratorio: sed in ecclesia in secreto. aliā contra. de conse. di. 1. c. nullus. ¶ ¶ Vltimō q̄rit. an ista oratoria habeant immunitatē ecclesiarū. Ho. dicit, qd non. qd non intelligitur dedicatum Deo, nec cē set locus religiosus, vel sacer. vñ & si hodie sit oratorij, cras fieri poterit camera. sicut dicimus in simili de domo deputata p pa. fa. ad hospitalitatem. j. de reli. do. c. quia contingit. ad fi. in gl. Non ob. qd legit. j. de immu. ecc. c. penult. qd non loquitur de priuato oratorio: sed de basilica facta ad consecrandū, & cui ep̄s imposuit primarium lapidem. de conse. di. 1. c. nemo. vñ non est mirum, si gaudet priuilegio, cum nō possit ad humanos vsus reuerti. de reli. do. c. 4. & de isto fatendū est, qd pot ep̄s visitare. & si nō retineat honestē, pot ep̄s ipsū destruere. de conse. di. 1. c. oēs basilicæ. ¶ Sed tertiō q̄ro. t̄ si ista oratoria sunt remota ab ecclesia: qd habeat curam animarum inhabitantium ibi? dicit Ho. qd de fratribus planum est, qd abbas, vel cui committit hoc, & episcopus, sub quo habitat, & quando habitat. de priuile. c. 1. ad fi. l. 6. sed de familiaria, seu secularibus laicis, bubulcis, seruiantibus, & similibus timet Hosti. ne multi periclitentur. qd nec p̄prio sacerdoti, nec illi, sub quo habitant, de licētia p̄prij ep̄is cōsentit: sed quib; monachis, qd in tales nullā habent penitus ptatem, ad hoc de p̄eni. & remi. c. omnis. 16. q. 1. c. alia. & c. placuit. ¶ Vltimō intelligit Hosti. hunc text. de oratorio, in quo non est aliquis rector constitutus: sed quib; abbas mittit vnum: quib; alium. & hoc importat, qd dicit tex. [aliqui nostrum.] & c. si verō esset ibi deputatus aliquis, qui perpetuō deseruaret, non videt Innocē. quare non possit episcopus ipsū visitare, & procuracionem suam exigere. de reli. do. cap. de xenodochijs. nam quamuis tale oratorium sit grangia: tamen

tñ minister eius erit ep̄o presentandus, ar. 16. q. 1. c. in parochia. Subdit Io. An. qd aliqui contradicunt, & fortē bene. qd ista intitulatio non videtur cadere in simplici oratorio. & qd per hoc præiudicatur rectori ecclesie parochialis, vbi oratorium situm est: in cuius quidē parochia nō videtur, qd alij possit cura committi: nisi fortē construat ecclesia, vt dicit tex. j. de ec. ædi. c. 2. ¶ Ex prædictis habes, qd sunt loca orationibus deputata, tñ non gaudent immunitatibus ecclesiarum. similiter sunt personæ deuotæ, in quibus est reperire accidētia religiosorum sine subiecto, vel substantia: vt sunt eremita, & alij vitam religiosam eligentes: qui tñ non renunciant proprio, vel vxoribus. & isti similiter non gaudent priuilegio clericorū. t̄ nam & illi, qui sunt in collegio alicuius artis: si ipsā non exercent, non debent gaudere priuilegio illius artis. ff. de iure immu. l. semper. §. quibusdā. & l. sub pretextu. C. de sacros. eccl. & d. l. semper. §. negotiatores. & circa hoc vide, qd no. Bar. in d. §. quibusdā. de istis fratribus tertij ordinis de penitentia, & tertij ordinis sancti Francisci, an gaudeant priuilegio clericorum. facit j. de priuile. c. vt priuilegia & c.

De consecratione eccle. vel altaris.

Dicitur est supra de conse. sed quia in consecratione ecclesiarū consueuerunt immunitates concedi. & census etiā retineri: ideo & c. Vel aliter, s̄m Hosti. continuando ad inferiora. Quia Missę, de quibus dictum sumus, non sunt celebrandæ, nisi in ecclesijs, vel altaribus consecratis: ideo & c. habetur de materia de conse. di. 1. & 58. dist. c. ecclesijs. & 1. q. 2. c. 1. & repetitur in 6. cui conuenit de reli. do. c. 1. de simo. c. cum sit. de adul. c. significasti. de priuile. c. tuarum. in prin.

S V M M A E.

- 1 Sigillum in altari quid dicatur.
- 2 Altare quomodo consecretur, & erigatur. Et motum qualiter reconsecretur. nu. 4.
- 3 Reliquiæ qualiter ponendæ sint in sigillo altaris: & quid si haberi nō possunt, an sufficiat corpus Christi.

Ad hęc. Moto altari, vel lapide continēte sigillum, cōsecrabitur altare: sed non ecclesia. ¶ Not. primō, qd inter altare, & lapidē ponitur alternatiua. ex quo patet diuersum esse vnū ab altero, vt no. in ff. de iuris, & fac. igno. in rub. ¶ Scdō not. t̄ qd est lapis in altari, qui continet sigillum: & dicitur sigillum forma, quod aliter dicitur sepulchrū: & hanc formā quib; ponit in superiori parte. f. in medio tabulę superioris, & clauditur paruo lapide quadrato, vel rotundo: quib; ponitur sub tabula, & clauditur cum ipsa tabula: & tunc si moueatur ipsa tabula, non est dubium, quin consecrandū sit altare. & sic pot loqui de conse. di. 1. c. si motum. t̄ Interdum ponitur retro altare, vel ante, vel a dextero latere altaris: & clauditur tñ paruo lapide, & non magna tabula. & appellatur ideo sigillū, quasi illud signans. demonstrat enim, & signat, cuius est: & solent in illo sigillo, siue sepulchro poni reliquiæ, & no mē ep̄i consecrantis, & nomen sancti, in cuius consecratō honorē. & est iste lapis, de quo dicitur in ordinario pontificali, qd ep̄s ipsū confirmet subter chrismate, sic dicendo. Sanctificetur hoc sepulchrū in noie patris & c. & postea ponat tabulam super reliquijs: & det tabulā ibi firmare cum calce, si ue multa consecra ex aqua solēniter bñdicta. & sic oportet ep̄m esse cementariū. credit tñ Hosti. sufficere, qd ep̄s liniat locū circumquaq;. & superponat lapidē, sicut scierit, & poterit: & postea melius firmet, & aptetur per sacerdotem, si talis p-

sens est, qui sciat hoc facere: aliā p clericum. & si hoc nesciūt facere, fiat per laicū cementariū. quia necessitas legem nō habet. de cōse. di. 1. c. sicut. & sic debet intelligi, quod in eodē libro sequitur. quia ministri liniant mēsam, & optimē firmēt. & hoc est, qd habet Gen. 28. & 80. di. c. ep̄i. Iacob tulit lapidē, & erexit in titulū fundens oleū desuper. ex his ergo intellectis patet, qualiter consecret, & erigat altare. Sed quia dixi. s. qd in illo sigillo, siue sepulchro sunt ponendæ reliquiæ. t̄ quomō intelligi debeat: & quid si reliquiæ haberi nō pnt, dixit Ioan. qd sufficit pro reliquijs corpus Christi, vt ipse no. de conse. di. 1. c. placuit. in prima glo. Hug. dixit reliquijs non esse de substantia, sed de honestate. 100. di. c. nullus. dicit Io. An. vidisse ep̄os, qui quærunt reliquijs triū sanctorū, putantes id esse de substantia. quod non placet sibi: licet factū sit cōmendabile, & deuotum. Hosti. in summa. eo. tit. dicit se cōsuluisse, qd corpus Christi sufficiat pro reliquijs. qd etiam liber pontificalis videtur velle dicit tñ, qd Inno. de cōsilio assistentium rūdit contrariū. pro quo facit. quia corpus Christi est cibus animę. de conse. dist. 2. c. panis. & calix. & c. nō iste panis. & c. in illo. nec seruari debet: sed totū post consecrationem sumi. e. di. c. cōperimus. j. ti. 1. c. ex parte. nisi id fiat ad opus infirmorum. e. di. c. tribus. de custo. eu. c. 1. & no. de offic. archiep̄. c. 3. & vtndū non est rebus, nisi ad id, ad quod institutæ sunt. de app. c. 3. in prima gl. fertur tñ de Leone Papa, qd deficientibus reliquijs, dedit partem corporalis, & eucharistię pro reliquijs pro dedicatione ecclesie. ¶ Vltimō q̄ro. dictū est s. qualiter erigat, & cōsecratur altare. t̄ videndum est, qualiter motū debeat denuo cōsecrari. & circa hoc primō dicit de altari viatico, qd per mutationem, & delationē nō execratur. & hac rōne dr̄ viaticum: quia moueri, & deferri pot. j. de priuile. c. in his. & c. tit. c. fi. lib. 6. & quod no. Io. An. j. de priuile. c. ligneis. & de consecra. di. 1. c. Missarum. & si in isto viatico altari moueatur lapis sigilli, cōsecrandū esset. Itē (vt dictū est s.) quib; foramen ponitur in superiori parte. f. in medio tabulę superioris, & clauditur paruo lapide quadrato, vel rotundo. quib; ponitur sub tabula, & clauditur cum ipsa tabula: & tunc si moueatur ipsa tabula, non est dubium, quin consecrandū sit altare. de conse. dist. 1. c. si motū. Idem s̄m Pe. si concussa sit, ita qd moueat, licet remota nō sit. idem si ponitur retro, vel ante, vel a dextero latere altaris, & clauditur tñ paruo lapide, & nō magna tabula. in quo casu si moueatur ille paruus lapis, ipsum altare est reconsecrandū. Ille. n. est lapis, de quo hic loquitur. in hoc et casu si moueat, vel rumpat tabula superior, reconsecrandū est altare: j. e. c. qd in dubijs. s̄m Inno. ¶ Vltimō hic videtis, qd licet altare sit reconsecrandū: nō tñ ecclesia iterare consueuit consecrationē. e. conuerso autem dic. vt j. c. proposuisti.

S V M M A E.

- 1 Ecclesie possunt consecrari diebus etiam non festis.
- 2 Episcopus si consecrat in aliena diocesi: licet valeat consecratio, puniatur tamen.
- 3 Consecrationes virginum an possint fieri.

Tva. ¶ Diebus etiā non festis pnt ecclesie consecrari. ¶ No. primō, qd istā concessione facit Papa ep̄o in sua diocesi tñ. t̄ In aliena ergo nō debet: licet valeat consecratio, si hoc faciat: tñ puni. qd dic. vt 7. q. 1. c. in diocesi. ¶ Quærit glo. t̄ qd de alijs cōsecrationibus (puta virginū) an possint fieri diebus priuatis. dicit, qd sic, pp necessitatē. ordines autē sunt certis tēporibus cōferēdi, & in hoc differunt: & merito quia inter consecrationē rei animatæ, & inanimatæ distingui debuit. sicut & aliā no. de reli. do. c. ad hoc. Itē nō ita reiteratur consecratio personæ, sicut altaris, siue rei inanimatæ. nā licet psona mutet statum: tñ character impressus animę nō aboletur. & rursus si ad statum bonum reuertitur, non reiteratur, vt not. in c. degradatio. de p̄enis. lib. 6. & C. de sacra. non reite.

S U M M A E.

- 1 *Fraustum aliquid esse, vel enormiter elisum, paria sunt.*
- 2 *Statutum sicut onit certam penam pro vulnere: si non sit vulnus, sed tumor, pro vulnere reputatur.*
- 3 *Mistura quando fit duorum, que sunt diuerse speciei, & nature, iudicamus illud compositum secundum naturam simplicis dignioris.*
- 4 *Oleum non sacrum quando commiscetur sacro, quare non indiget consecratione.*

Quod in dubijs. Not. primò hio de forma consecrationis. debet enim tabula benedici. dixi. s. e.

1 c. i. ¶ Secundo not. qd paria sunt aliquid esse fractum, vel enormiter elisum. & per hoc in fi. dicit Bart. qd si statutum imponit pro vulnere certam penam: si non sit vulnus, sed tumor, pro vulnere reputatur. ¶ Tertiò not. in ver. nec negamus. qd qd contingit. mistura duorum, quæ sunt diuerse speciei, & nature, iudicamus illud compositum secundum naturam simplicis dignioris. dixi. s. de iudi. c. quato. pone exemplum hic, & vide l. quæriur. de statu ho. & vide exemplum de rerum diu. qd de vino, & melle fit mullum: vel de tuo frumento, & meo fit farina: vel de cõi lana. vestimentum. qd n. est difficilis separatio commistorum. quid iuris sit, ibi videas. Sed dices quò ad calum c. si tabula frangitur, vel mō uetur, denuo fit consecratio, vt hic. ¶ quare ergo nō ita, cum non sacrum oleum cõmiseretur sacro, cum ex hoc quædam commotio per talem misturam contingat? dicit Ioa. An. qd ista fuit rō dubitandi. Rursus quare si vinum cõmiseretur sanguini, non fit sanguis: sicut hic non sacrum oleum fit sacrum. gl. tangit, sed nō reddit rōnem diuersitatis. Io. An. post Pet. & Ab. reddit rōnem differentie talem. quia oleum consecratum remanet oleum. & ideo non est mirum, si liquorem olei sibi commiscet, et per minuta: sed vinum transit in sanguinē. & sic aliud vinum admistum non est eiusdem liquoris. Item sicut sanguis ille est incommutabilis, ita & incommistibilis: vel faciat hoc virtus sacramenti. in iure et ciuili pp̄ difficilē, & duram separationem reperitur à iure recessum. pone exemplum in l. pragnantes. ff. de pœn. & l. Imperator. de statuta ho. & s. de sepul. c. sacris. vbi tetigi de ista difficili separatione. facit. ita vulneratus. ad leg. aqu. ¶ Vltimò gl. arguit econuerso ad tex. quòd minus dignum trahat ad se magis dignū, d. c. ex literis. de iure patro. dicit Io. An. qd primum est regulare, videlicet qd magis dignum trahat ad se minus dignum. ad hoc. j. e. c. vno. lib. 6. vel dic. qd i. c. ex literis. vniuersitas, cū qua transit ius patronatus, reputatur dignior. quia et ius patronatus est temporale, licet mistum: secus ergo si esset merè spirituale, puta ecclesia. quia non transfret tunc. cum iure patronatus, vt no. in d. c. ex literis. dic vt ibi.

S V M M A E.

- 1 *Reconciliatur ecclesia, quæ per homicidia, vel vulnera hominum est polluta. & nu. 3.*
- 2 *Iudex debet rixas occurrere, & occasiones auferre.*
- 4 *Episcopus cuius expensis debeat accedere ad ecclesiam, que indiget reconciliatione.*
- 5 *Ecclesia quando debeat consecrari.*
- 6 *Altaria si non sint mota, an debeant reconsecrari, exusta ecclesia.*
- 7 *Aqua, vinum, & cinis benedictus, quæ requiruntur in reconciliatione ecclesie, quid significant.*

1 **P**roposuiti. ¶ Reconciliatur ecclesia, quæ per homicidia, vel vulnera hoim est polluta. & sunt duæ partes. cõsulatio, & responsio, ibi [fraternitati.] ¶ Not. 1. qd qnq; ex leui causa hoies veniunt ad rixas. & arma. farua. n. erat istorum contentio: licet bono zelo mouerentur. ¶ Iudex tñ det rixis

occurrere, & occasiones auferre, qnq; possessionem, de qua est contentio, sequestrando, vt no. Inno. s. de pba. c. in pntia. & l. æquisimum. de vsufu. facit 46. di. §. 1. & §. ecce. & c. fe. ¶ Secundo no. qd ppter homicidia, & vulnera, qd fiunt intus ecclesiam, det ecclesia reconciliari. & aduertendum, s̄m Ioa. An. qd vulnera non fiunt sine sanguine: homicidia verò sic, puta si strangulatur, vel laqueo suspendatur. quocunq; ergo ista intra ecclesiam cõmittuntur, fit recõciliatio. de quo dic, vt j. e. c. 1. li. 6. vbi quid iuris de homicidio contingente casu: vel de sanguine ibi casu sparso, fortè de naribus. & quid iuris, si alibi vulnus infligitur, & sanguis intra ecclesiam funditur, vel ecõuerfo. dic. vt ibi. quid iuris de sanguine animaliu ibi effuso, vel hominum super tecto. ibi videas. ¶ Quærit Io. An. qd cuius expensis det eps accedere ad ecclesiam, qd indiget reconciliatione ex causis p̄dictis octo. s. de offi. or. c. conquerente. dicit, qd eps non procurabitur hoc casu: cum nō sit expressum in iure. & propter illud onus, & alia sint ibi ecclesiastici redditus deputati. de vi. & ho. cle. c. cum ab omni. Non ob. c. cum sicut. de simo. quod loquitur in cõsecratione, non in reconciliatione. & hoc placet Archi. de cen. c. 1. li. 6. aliquibus v̄, qd eps procurabitur ab eo, qui violauit ecclesiã. j. e. de iniur. c. si. cum concor. Si verò non apparet, quis fuerit: vel non sit soluendo, recurretur ad statutum, vel consuetudinem loci: & his deficientibus, parochiani cum rectore cõtribuunt. facit quod no. de ec. ad. c. 1. si soluendo nō sunt, eps gratis faciat. 1. q. 2. c. placuit. & 10. q. 3. c. cauendum. ¶ Quærit secundo qd quado ecclesia debet consecrari. dicit gl. in multis casibus: si dubitatur: si comburatur: si destruat, & c. vt in illis versibus.

Templa, cruor, semenq; piant dubium, rogus, atq; Dirutio refecant: sed mensam fractio motus.

Quò ad primum, qd dubitatur, quærit Io. An. qd hoc contra gat. dicit, qd qd non apparet scriptura in libro ecclesie, columna, vel tabula marmorea: vel vnus testis deponat de visu, vel s̄m quosdam de auditu. allegat de conse. di. 4. c. paruulos. 24. q. 2. c. sanè. Ideò aut hæ semiplenæ pbationes sufficiunt: quia aliis non fit p̄iudicium. arg. l. thesaurus. ff. ad exhi. & s. de re iudi. c. cum Bertoldus. de cruore; & semine dic; vt j. e. c. vno. li. 6. & s. tetigi de cruore de reg. qd quæritur, an exulta ecclesia, debeant reconsecrari altaria, si non sint mota. v̄, qd non. qd tunc altaria reconciliari debent, qd mensa, vel tabula alterius dissoluitur à iunctura. vt s. c. 1. Io. An. dicit cõtrarium. qd consecratio ecclesie consistit in exteriori limitatione parietum ab interiori parte ecclesie: sed consecratio altaris consistit intra parietes, & iuncturas: vnde exustio operatur reconsecrationem vtriusq; si ecclesia destruat. qd si corruat tectum, vel parietes, altariibus nō motis, nec fractis: an debeant ecclesia, & altaria consecrari? dic; vt in gl. facit l. pacta conuenta. §. adem sacram. ff. de contrahen. emp. subdit Io. An. vnum verbum, qd ecclesia qnq; indiget recõsecratione, & non altaria. qnq; econuerso: sed in recõciliatone fecus propter cõnexitatem. ¶ Quæro qd quid significetur per aquam, vinum, & cinerem benedictum: quæ tria reguntur in reconciliatione. dicit Io. An. qd per aquam significatur populus. j. ti. r. c. cum Marcha. §. quæruisti. per vinum cõmestum aquæ significatur vnio diuitatis, & humanitatis. per cinerem designatur memoria Passionis, secundum Io. An.

ADDITIO.

1 ¶ Consecrari. Vide Io. de Tur. cretata in ca. ecclesie. de conse. dist. 1. Et an missæ celebratio sit de essentia consecrationis. vide eundem in c. 1. de conse. dist. 1. Ratio dubitandi in isto cap.

S V M M A E.

- 1 *Simul fieri dicitur non solum, quòd fit in eodem momento temporis sed etiam quòd diuerso, dum tamen continuato tempore.*
- 2 *Consecrari possunt simul plures ecclesie, plura altaria, & etiam plures episcopi.*

Cum

CVm sis. Quærit Io. An. quæ fuit ratio du birandi in 1. c. dicit, qd fuit ista: quia sicut vna die non possunt plures sacri ordines conferri: ita fortè putabat nō posse in vna ecclesia simul plura altaria consecrari. vel secundum Host. sicut non det in die dici nisi vna Missa. j. ti. r. c. consuluisti. sic putabat, qd non deberent consecrari plura altaria, vel plures epi, maxime cū consecrationes illæ requirant Missam. de quo. s. de ele. c. qd sicut. vel s̄m eum. sicut vno momento tps non pōt simul nisi vna ecclesia consecrari. j. ti. r. c. cū sicut. sic videbatur de altaribus, & epis sentiendum. sed, vt ipse dicit. non possunt sic plures ecclesie intra vnã consecrari: sicut plura altaria, & plures epi consecrari. sed certè, postquam simul fiunt, non est curandum de pluralitate, ar. l. pluribus. de verbo. ob. & l. duo rei. de duo. re. Sed dices. cum consecratio cuiuslibet altaris, & epi requiratur verba: non videtur possibile, qd simul & vno contextu plures ecclesie, vel epi consecrentur, pp̄ interuallum temporis, qd denotat rem diuersam non simul fieri: vt patet in testibus in l. testium. C. de testi. fo. dicas, qd simul fieri dicitur non solum quod fit in eodem momento temporis: sed et quod diuerso, dum tamen continuato tempore. ad hoc optimè l. quod ait §. si. de adul. & qd not. in l. ob caut. sam. ff. de testi. & ibi gl. quæ allegat. c. de parentela. ¶ Concludo ergo, quòd sicut in vna Missa possunt multæ eucharistie consecrari: ita plures ecclesie, & plura altaria, & et plures episcopi consecrari, & plures clerici ordinari. & hoc in eodẽ loco, in quo Missa dicitur: vbi facta consecratione, vel ordinatione, non credo, qd in alio loco vigore eiusdem Missæ cõsecratio, vel ordinatio fieri possit.

S U M M A E.

- 1 *Corruente tecto parietibus illæsis, mensa tantum altaris modicè fracta, nec altare, nec ecclesia consecratur.*
- 2 *Altare viaticum nō execratur: quamuis remoueat lapid à ligno.*

Ligneis. ¶ Corruente tecto parietibus illæsis: mensa tantum altaris modicum fracta, nec altare, nec ecclesia consecratur. dno dicit. 2. secunda ibi [Inquisitioni.] per hanc Decre. dicit Ab. qd altare viaticum est. & si remoueat lapid à ligno: nō per hoc fit execratum. quia non in ligno: sed in lapide consistit consecratio. & hoc verum est, s̄m Ioa. And. quando lapis extrahitur est à ligno per se, altare habens, sigillum, & sepulcrum: secus est, si in formam ligni erat ipsum sepulcrum. Item pondera, quod dicit tex. [casu combustum.] nam si violètia, dic, vt j. eo. ca. fina.

S V M M A E.

- 1 *Cemiterium dicitur pollui, si in eo sepelitur excommunicatus.*
- 2 *Sepelire præsumens corpora excommunicatorum, est ipso iure excommunicatus.*
- 3 *Ecclesia vel cemiterium si consecrantur, vel benedicuntur ab episcopo publicè excommunicato, an sint consecrata.*

Consuluisti. Not. primò, qd polluitur cemeteriu, in quo sepelitur excõicatus. & ille qui scienter corpora taliu sepelire præsumperit, excõicatus est ipso iure. j. de sepul. c. 1. in cle. & j. de priuile. c. ad hoc. in prima gl. & nō solū polluitur, si excõicatus sepelitur: sed et si pollutum sit sanguine, vel semine. j. e. c. vno. li. 6. ¶ ex quibus ergo causis reconciliat ecclesia, ex eisdem det reconciliari cemeterium. & pp̄ hoc cõis rubrica ponitur in pontificali de recõciliatone ecclesie, & cemeterij simul, & cõnexè tractando: vt doceat vno polluto, reliquū pollutam. qd dic, vt j. e. c. vno. li. 6. & ista similitudinem vult notare hic tex. dū dicit [sicut in debitoribus] & c. quasi dicat. sicut aqua, cum qua consecrat ecclesia,

est solènter bñdicenda p̄ ep̄m: sic & illa aqua, cū qua reconciliat cemeteriu. & sicut ecclesia cõsecrat cū aqua sic solènter p̄ ep̄m bñdicta: sic & cum tali aqua reconciliandū est cemeterium, & aspergendum, s̄m Inn. ¶ Quærit Ioa. An. qd si ecclesia, cemeterium, vel aliud sacrum consecrat, vel bñdicatur ab ep̄o publicè excõicato. dicunt qdam, qd indiget reconciliatione: antequam fideles vtantur eis vt sacris. de quo s. de sacra. non rei. c. 2. nam si corpus excõicati mortui ecclesia execrat, vt hic. & de conse. di. 1. c. ecclesia. fortius vbi cõsecratio transit, & pficitur per manus excõicati. & sicut de simoniaco simoniacè promotò d̄ intus ortus occidit: sic dici pōt de tali consecratione. quod intellige verū, quò ad reconciliatione: aliàs vera sunt sacramenta, dūmodo sint exhibita in forma Ecclesie. de sacra. non rei. c. 1. & 2. vel dic, qd ista iura, quæ dicunt, quòd sint vera sacramenta, debent intelligi quò ad corpus Christi: quod perfectū est, & quocunq; presbytero perficitur in forma Ecclesie. nec eget reconciliatione. Idem in baptismo, & aliis sacramētis. s. de summa Trini. c. 1. & 1. q. 1. c. multi. ante si. In aliis verò exterioribus benedicendis, & consecrandis obtinet, quod dictum est de reconciliatione.

S U M M A E.

- 1 *Ecclesiam qui fecit consecrari, debet eam dotare.*
- 2 *Dos ecclesie quanta esse debeat.*
- 3 *Episcopus si fundat ecclesiam sine dote, an cogetur eam dotare.*

CVm sicut. ¶ Qui fecit ecclesiam consecrari, eā dotare tenet in prima narratio. in scda exhortatio, ibi [cū non.] ¶ Quærit glo. quia sine dote non debet ecclesia consecrari. 1. q. 2. c. placuit. ¶ quanta debet esse ista dos. distinguit gl. vtrum ecclesia, quæ fundatur, fundetur ad finem, vt sit conuentualis: vel simplex sine collegio, vt in ea patet. Ho. dicit, qd si tanta deberet esse dos, vt dicit gl. pauci inuenirēt fundatores, qui ad hoc vellent astringi. dicit ergo, qd cõiter sufficit vnus mansus. s. ti. r. c. 1. nec tenetur talis ad hospitalitatem, vel ad hospitalia: ad qd non sufficit. vñ nec talis ecclesia procurabit ep̄m. 10. q. 3. c. cauendum. nisi ad pinguiorẽ fortunam puenit. ar. s. de conse. c. cum dilectus. fuerūt enim multæ ecclesie in paupertate fundatæ, & postea sunt diratæ. de deci. c. suggestum. exemplum pone in venerabili hospitali ciuitatis Senarum: quo in christianitate magnificētus vltim d̄ nō reperiri per omnes, qui viderūt, pp̄ elemosynas, & opa pietatis, quæ quotidie ibi fiunt: vt vidi. fuit. n. in paupertate fundatum: nūc aut opulentum valde. ¶ Scdò quærit gl. ¶ si eps fundat ecclesiam sine dote: an cogetur eam dotare. vt qd sic: sicut cum ordinat clericos sine titulo, cogitur eis prouidere. s. de præben. c. 1. & c. eps. & c. cum scdm. & tenet Basia. de conse. dist. 1. c. nemo. ibi tñ no. Io. An. primò dandam actionem in patronum, vel eius heredem. & demum in episcopū. idem hic Ho. Non. ob. qd episcopus cogitur prouidere ordinato sine titulo. quia illud habet locum, cū nullus fuit præsentatus. nam si fuit, primò in ipsum datur actio, vt d. c. cum secundum. & qd prius contra patronum, qd contra episcopum detur actio, probat ista Decre. quæ non dirigitur episcopo, sed reginæ patronæ: vt det intelligere prius cõtra eam competere actionem, secundum Host.

S V M M A E.

- 1 *Aqua, qua ecclesia debet reconciliari, an sit benedicenda per primum episcopum.*
- 2 *Reconciliatio ecclesie non potest fieri per simplicem sacerdotem. Quid de reconciliatione penitentium, & infirmorum.*
- 3 *Episcopatus est ordo.*
- 4 *Gesta prætextu consuetudinis minus rationabilis tolerantur respectu præteriti temporis.*
- 5 *Consuetudo licet sit praua, respectu præteriti temporis, non meretur penam, dum toleratur.*

Pet. de Anch. sup. 3. Decre. QQQQ 3 Aqua.

Aqua. Ecclesia polluta per sacerdotem reconciliari non potest, etiam aqua per episcopum benedicta. & tria facit, ponit dictum. damnat contraria consuetudine, cam reddens: & subdit prateriti temporis tolerantia. secunda ibi [no obstat. [tertia ibi [q autē.]

1 ¶ No. primò, q inuitt tex. ¶ vt expediat aqua per episcopum proprium benedicta: cū ea possit ecclesia reconciliari. sed dicit, q sicut potest mandari alteri episcopo reconciliatio: ita & aqua benedictio. potest ergo demandari alteri episcopo reconciliatio: simili ter ordinatio clericorum, & consecratio episcoporum. s. de elec. c. suffraganeis. & c. quod sicut. sine mandato verò non debet episcopus non suis prædicta sacramenta ministrare in diocesi aliena. 7. q. 1. c. pontifices. nisi ad requisitione Capituli, vacante sede. de hæreti. c. ad abolendā. ¶ Secundo no. ¶ q simplici sacerdoti non potest mandari reconciliatio. quod quicquid faciunt episcopi, vt vitarent laborē: vel putabant per id vilescere eorum auctoritatē. Papa tñ pluribus episcopis indulget, q per sacerdotes possent reconciliari ecclesias, aqua prius per episcopos benedicta. quod Clemens. 4. non de facili concedebat, nisi de ecclesijs non consecratis. ¶ Quid dices de reconciliatione penitentium, & infirmorum. dixerunt Goff. & Phi. q potest mandari simplici sacerdoti. 16. q. 6. c. presbyteri. & c. Aurelius. vel loquitur de reconciliatione priuata. publicam verò, & solemnē solus episcopus facere potest. e. q. c. 1. vide quod no. 4 s. de consue. c. quanto. ¶ Tertiò no. q aliqua cōpetūt episcopo rōne iurisdī. aliqua rōne ordinis episcopalis. & sic episcopus est ordo, de quo in præmio. 6. lib. vnde, colligit, quod facilius transfertur in alterius exercitium iurisdī. quā exercitium illorū, quæ sunt ordinis episcopalis: rōnem differētiæ reddit glo. quæ enumerat, quæ sint ordinis episcopalis. ad quod vide j. de excels. præla. c. accedentibus. & collige hic, q in habentibus symbolū facilius est transitus. ad hoc vide, qd no. in l. 1. ff. de iurisd. omni. iudi. ¶ Quarto no. in ver. q autē. ¶ q gesta p-textu consuetudinis minus rōnabilis tolerantia respectu prateriti temporis, consuetudo enim licet praua sit respectu prateriti temporis, non meretur pœnā, dum toleratur vt hic. & no. s. de consue. c. cum ven. ar. contra. s. de excels. præla. c. inter dilectos. facit quod no. in l. 1. in fi. ff. de abigeis. & de sup. ae. præla. c. pe. & quod ibi no. Io. An.

S V M M A E.

- 1 Ecclesia non consecrata eodem iure regitur, sicut si esset consecrata.
- 2 Ecclesia polluta, an sit interdīta.
- 3 Ecclesia cuiuscūque sanguinis, vel seminis asperione sit polluta, reconciliari debet.
- 4 Pollutio nocturna dormientium licet quandoq; sit peccatum: tamen propter eam non reconciliatur ecclesia.
- 5 Violatores ecclesie non consecrate an sint censendi sacrilegi. quod sic.
- 6 Ecclesia per quem sit lauanda.

SI ecclesia. No. primò, ¶ q ecclesia nō consecrata eodem iure regitur, si cut si esset consecrata: & eisdem priuilegijs gaudere debet. est enim consecrata, vt citò consecratur. destinatione igitur consecrata censet: sicut in simili habetur pro cincto, q de proximo est cingendus, vt l. si eo tempore. ff. de testa. mil. similiter in nouitijs proximis professioni. quod dic, vt in c. beneficium. j. de regu. lib. 6. facit quod no. Bar. in l. admonēdi. de iureiur. & l. fenatus. ad fi. de leg. 1. vbi de ista destinatione. ¶ Secūdo no. q dicit tex. [suspendantur.] colligit enim ex hoc Host. ¶ q ecclesia polluta est interdīta: vnde cauere debet ibi celebrans a pœna, de qua. j. de cleri. excom. mi. c. clerici. tu dic melius, vt no. in c. is qui. de senten. excom. lib. 6.

3 ¶ Tertiò no. ¶ q cuiuscūq; seminis vel sanguinis asperione sit ecclesia polluta, debet reconciliari. non tñ per illā generalitatē cuiuscūq; intelligas de brutis, quæ sensu carēt. ff. si qua. paup. se. di. l. 2. sed vt omnes homines polluentes includit cle-

ricos, laicos, hæreticos, & paganos, sñ Host. quid de occulta pollutione: quid de vxoria: quid de sanguinis effusione casua li, no. hic Ho. quæ videas. j. e. c. vno. lib. 6. & dicit hic Io. An.

4 ¶ q nocturna dormientium pollutio licet quicquid sit peccatum. 6. di. c. resta. habet tñ generalis consuetudo, q propter illam non fiat reconciliatio. vel sñ Hostiē. consulendus esset Papa.

5 ¶ Quærit glo. ¶ nunquid violatores ecclesie non consecrate sint censendi sacrilegi. tenet q sic. probatur. 17. q. 4. c. si quis domum. aliās est ver. sub. c. quisquis. & dic, vt ea. q. §. sacrilegium. & refert hic Host. q Clemens. 4. effractoress ecclesie sancti Clementis Treceñ. mandauit denunciari excōicatos. licet. n. ecclesia consecrata nondū esset: diuina tñ ibi celebrabantur. ¶ Secundo quæro. hic dicitur, ¶ q ecclesia debet lauari: sed per quem? quidam, q per episcopum. quod tenet Host. & Io. vt refert Bona. gl. tenet, q per simplicem sacerdotem. quod tenet Egi. per rōnem, quæ sequitur [ne diuinā laudis] & c. quod contingeret in expectatione episcopi. Sed nunquid solēniter reconciliabitur. Host. q sic. Io. An. contra. quia non sequitur. si gaudet immunitate: ergo eadem forma reconciliationis debet seruari. cum enim plus peccauerit violans consecratam, ad eius terrorem, & aliorum maior solēnitas requiritur facit de sen. ex. c. cū illorum. de ara. & qua. c. cū bonæ. reconcilians autē episcopus debet esse indutus pontificalibus, secū dū Host. qui tamen fatetur hoc non seruari. s. c. aqua.

De celebratione Missarum.

S V M M A E.

1 Presbyter si perpendit, quod corpus Christi conuersum est in carnem: vel vinum in sanguinem, non debet ipsum sumere: sed pro reliquijs conseruare.

VIA in consecratione ecclesie debet & soler Missa celebrari. ideò & c. vel aliter. quia in ecclesia consecrata celebratur Missa, cōfī citur eucharistia, & diuina officia celebrantur: ideò & c. de ista prima, & tertia parte rubricæ de conse. di. 1. per totum. & eadem q. c. peruenit. & duobus c. se. 9. di. per totum. de secunda parte. f. sacramento eucharistie habetur de conse. di. 2. per totū. & reperitur in Cle. primæ partis rubricæ. f. de cele. mis. habetur. s. de offi. archi. c. 2. de offi. archiep. c. 2. & 3. item de præben. c. significatum. de cleri. ægro. c. 2. de accu. c. si conuiterit. de simo. c. accusatum. & c. leq. & c. tanta. de clerj. percu. c. 2. & 3. & de sen. excō. c. pmissimus. de priuile. c. quā. lib. 6. ad secundam partem facit de summa Trini. c. firmiter. §. vna. de cor. viti. c. fi. de his, quæ fi. a ma. par. ca. c. 1. in fi. de pœni. c. quod in te. c. Deus qui. & c. omnis. lib. 6. de hæreti. c. iuper eo. & cle. de reli. & ve. san. c. vno. de hære. c. ad nostrum. §. 8. de priuile. c. 1. in prin. ad tertiam partem facit de ser. non or. c. nullus. de immu. ec. c. pe. de sen. ex. c. veniens. & c. cum volū tate. §. fi. ad primam, & tertiā de immu. ec. c. decet. lib. 6. de sen. excom. c. vlt. §. adijcimus. & cle. 2. de priuile. de sen. excō. c. grauis. Tangit hic Io. An. duo miracula de corpore Christi. primum est de quadam muliere: quæ, vt diligenter a viro, retinuit corpus Christi in ore: dum deoscularetur eum, conuersum est in carnē: nec extrahi potuit de ore eius. ¶ Sub iungit quid iuris, si presbyter perpendit, q corpus, & sanguis Christi, vel alterū conuersum est euidenter in carnem, siue sanguinem. dicit, q non debet sumere: sed pro reliquijs debet conseruari. vel caro comburi, & conuerti in cinerē cōseruandū pro reliquijs reuerenter. Adhuc sit de primo miraculo: propter quod magnæ oblationes, & elemosynæ fiebant ecclesie parochiali, in cuius parochia hoc contigit. an per tineant ad episcopum, vel rectorē ecclesie: non soluit. & est similis quæstio,

quæstio, si imago Virginis gloriosæ, quā in camera retineo, faciat multa miracula: cuius erunt dona, & oblationes ibi factæ. an meæ, episcopi, vel rectoris parochie? vide l. statuas. ff. de acqui. re. do.

S V M M A E.

- 1 Matutinum officium debet compleri in mane: & quando debeat inchoari.
- 2 Clerici debent impendere debitum seruitutis quantum ad officium celebrandum.
- 3 Presbyter non potest in dicendo officium anticipare tempus, vel postponere.
- 4 Dilatio quando apposta est gratia creditoris, non potest debitor pruenire tempus in solutione.
- 5 Sacerdos propter necessitatem potest per alium officium complere.
- 6 Doctor impeditus legere, potest legere per alium.
- 7 Sacerdos expleto officio, debet visitare infirmos.
- 8 Celebrare potest presbyter bis in die propter necessitatem.
- 9 Sacerdotes quare debent Deo referre laudes.
- 10 Doctores septem requiruntur in examinando, & approbando.
- 11 Chororum an sit licitum omnibus intrare, quando in ecclesia publice dicitur officium.
- 12 Laici licet possint dicere in silentio orationes, & psalterium: non debent tamen dicere. Dominus vobiscum. Nec cū alijs clericis officiare. nu. 13.
- 13 Excommunicatus non debet horas dicere per modum officij.
- 14 Moniales literatæ etiam cantando, & solemniter dicunt officium.
- 15 Monachi, & alij religiosi possunt cum clericis diuina officia solemniter celebrare.
- 16 Clerici inferioris ordinis (puta acoliti, diaconi, & similes) an teneantur dicere horas.
- 17 Clerici impediti teneantur dicere officium.
- 18 Necessitas non subiacet legi.
- 19 Clericus post conualescentiam an teneatur dicere horas, quas omisit.
- 20 Obligatus casu ad aliquid faciendum, si impediatur, an liberetur a tali obligatione.

Presbyter. ¶ No. primò, q in mane debet compleri officium Matutini: debet tamē in media nocte inchoari, vt sequit, secundū Host. ¶ Secundo no. ¶ q quātū ad officium celebrandum clerici debent impendere debitū seruitutis. sicut enim serui tenentur dño ad tributum: ita clerici ad officium Domini Iesu Christo. ¶ Tertiò no. q horis cōpetentibus debet solui illud debitum. ¶ non ergo potest in dicendo presbyter anticipare tps, nec postponere. quia ista diuisio per momēta dierum est facta ad honorē Dei, cui officium impenditur, nō ip sius sacerdotis. ¶ qñ ergo dilatio est apposta gratia creditoris, non potest debitor præuenire tempus in solutione. vt l. eum qui. aliās Labeo. ff. de an. lega. & l. qui Romæ. de verbo. obli.

3 ¶ Quarto no. ¶ q propter necessitatem potest sacerdos per aliū complere officium. si ergo nō subesset necessitas, non posset dicere officium per alium. quia alia est opera vnus, quā alterius. quinimo propter diuersitatē temporis operæ eiusdē hominis non sunt ædem, vt l. si non sortē. §. libertus. ff. de cō di. inde. & est ar. ¶ quod doctor impeditus legere, potest legere per aliū. de quo dic, vt l. nemo est qui nesciat. ff. de duo. re. & l. inter artifices. de solu. contra istos, qui nō dicunt officium horis deputatis, refert Io. An. miraculum eremitæ: cui cibū angelus Domini deferebat, quicquid vas acerbas, quicquid maturras, quicquid marcidas. Interrogatus angelus ab eo, quare fiebat ista varietas. respondit, q acerbas deferebat: quia præuenerat horam in dicendo officium, maturras, quia debito tempore marcidas, quā nimis tardabat. debebat. n. eremita a curis seculi liber debitis horis impendere laudes altissimo super iudicia & c. vt in fi. c. ¶ Quintò no. ¶ q expleto officio, debet

sacerdos visitare infirmos. & sic ire ad hospitale: hodie autē vadunt ad tabernam in certis partibus. & vt plurimum post Missam cogitant de cibo, & potu. ¶ Sextò no. in ver. septies. ¶ q potest propter necessitatem celebrare presbyter bis in die. quod intellige, nō sumpto vino perfusionis. de quo dic, vt j. eo. c. ex parte. Item intellige, si non sit ibi alius, qui non dixerit Missam. nam si esset, ille deberet pro infirmis, & peregrinis dicere: non iste, qui vnam dixit, quasi alio existente cesset necessitas. quod dic, vt j. eo. c. consulisti. secundū Hostien. ¶ Septimò no. in ver. nā de nocturnis. & c. q quibusdā horis de nocte tenemur Deo referre laudes. & dicit Io. An. q horæ nocturnæ sunt tres, scilicet Matutinum, Prima, & Completorium. Matutinum dicitur media nocte. Prima dicitur in diluculo: licet aliqui dicant eam statim post Matutinum. Completorium dici debet in crepusculo: licet ecclesia Gallicana dicat ipsum statim post Vesperas. Ita dicit Io. An. cuius intellectus videtur contrariari huic c. in eo, q dicit, Matutinū dici in media nocte. nam si tali hora diceret, non finiret mane, vt vult illud c. in prin. Item Prima, & Completorium, & etiam Matutinū non videntur horæ noctis. quia propheta dicit [septies in die] & c. præterea iste tex. in ver. nam de nocturnis. videt ponere horas nocturnas vt diuersas ab horis diei, cum s. in ver. quia septenarius. enumerat. 7. horas. & subdit [nam de nocturnis.] & c. non enim tres ex septem prædictis (quas auctoritate prophetæ appellauit horas diei) videtur hic reassumere, appellando horas noctis: de alijs ergo vigilijs noctis intellexisse videtur, quā de septem supradictis. quas ergo intelliges vigilijs noctis, vellem doceri. de quattuor tamen partibus noctis vide 1. q. 1. c. superueniente.

9 ¶ Octauò no. ¶ cam, quare Deo debent sacerdotes laudes referre. s. propter iudicia iustitiæ suæ. quare autē sic ad literā obseruat ipsas Ecclesia, vt statuta sunt in veteri testamento. dicit Io. An. propter hoc, quod istis versibus continetur.

In Matutino damnatur tempore Christus. Quando surrexit, Prima canit ordo fidelis. Tertia tunc canitur, quando est cruciamina passus. Sexta sunt tenebræ per mundi climata facta. Emissus nona diuinus spiritus hora.

¶ Nonò no. propter id, quod dicit tex. quod septem sunt horas diei. colligit glo. si multa similia, quæ taxantur septenario numero. & addit Ioan. An. ¶ q septem Doctores requirunt in examinando, & approbando. C. de profes. & medi. l. si qs. lib. 10. & no. s. c. magistrōs. ¶ Quærit Io. An. ¶ qñ in ecclesia publice dicitur officium, siue hora: an omnibus sit licitū intrare chorū, & officiare cū alijs. istam q. prosequitur in clericis, laicis, excōmunicatis, monialibus, templarijs, & conuersis. dicit ergo quod ad clericos, q omnibus clericis est simpliciter confurgat hoc licet: nisi specialis consuetudo ecclesie habeat extraneos non admitti. ar. 2. 3. dist. c. psalmista. & reputantur extranei etiā de eadem terra oriundi, si non recepti in illa ecclesia. ad hoc de sup. ne. prælato. c. 2. de rei vxq. a. l. 1. §. videamus. Quod ad laicos dicit, ¶ q licet possint dicere in silentio orationes, & psalmos: non tñ debent dicere. Dominus vobiscum. ¶ similiter nec excommunicatus, qui nō debet horas dicere per modū officij. ar. 1. r. q. 3. c. si episcopus. & c. se. & quod no. Spec. tit. 2. §. iuxta. versi. quid si ex cōmunicatus celebrat. similiter & laici non per modū officij debent dicere, nec cum alijs clericis officiare. quia non sunt vocati in fortem Domini: vnde non debent sacra ministeria contingere. 2. q. 7. §. de his. & patet de vi. & ho. clo. c. 1. & per laicos intellige, secū dū Host. etiā templarios, hospitalarios: necnon Cistercienses, fratres minores, & alios conuersos, q clerici nō sunt. ar. in eo, quod legitur, & no. de deci. c. ad hæc. & c. quauis. ¶ Moniales autem literatæ etiā cantando, & solemniter dicunt officium. quia possunt in benedictione, vel consecratione sua accipere aliquem ordinem: non tñ de illis septē ordinibus ecclesie. vnde & aliqua ex eis rōne qualis Pet. de Anch. sup. 3. Decr. QQQ 4 or-

ordinis appellatur diaconissa. 17. quæst. 1. c. diaconissa. quæ tñ non pöt dicere. Dominus vobiscum. nec Euangeliũ solem niter legit in Missa: nec ministrat altari. de coha. cle. & mul. c. 1. in fi. quãmuis in Matutino legat Homeliã. qđ ex causa donationis religionis, & in consolatione fragilitatis sexus concedit Ecclesia: sicut dispensat cum depositis, & irregularibus qñque, vt lectiones legant, & responsoria in choro separatum cantent. quod de rigore prohibetur. 7. de homi. c. si cut. & c. clericis. † De monachis, & alijs religiosis clericis dubium non est: quin possint in ecclesia cũ alijs clericis diuina solemniter celebrare. magni etiã principes qñq; stant in suis capellis cum clericis ad cantandũ. quod est tolerabile, secundũ Host. ¶ Secundo quæro. quia tex. iste loquitur de presbyteris, qui ad istud officium tenentur. † quid dices de alijs clericis inferioris ordinis (puta acolytis, subdiaconis, diaconis, & alijs) an teneantur dicere horas. dicit Host. qđ oēs prædicti, & quicunq; beneficiati tenentur dicere istas horas: vt sic largè nomen presbyteri hic sumatur: vt in simili. s. de cohabi. cle. & muli. c. 2. Si enim constitutus in sacris non beneficiatus ad hoc tenetur, in quo nullus discordat: multo magis clericus, quantumq; simplex beneficium habens. de clerici. conu. c. quod ad te. & c. diuersis. dicebant tñ Pet. & Ab. qđ clericus in minoribus beneficiatus absens ex causa probabili (puta studiorũ) excusetur ab horis dicendis: siue ecclesia faciat eas dici per substitutum. Non ob. ista Decre. quæ loquit de sacerdote, qui tenetur rone ordinis, & rone beneficij. Inno. dixit, qđ quilibet clericus, etiã non in sacris, debebat singulis diebus officium dicere, vel audire. & si beneficiatus esset, officiare debebat in ecclesia cum alijs. 92. dist. c. fin. dicit tñ Ioan. An. qđ libenter cuperet, qđ Ecclesia faceret constitutionem fauore studij: qđ clericis, saltẽ in minoribus tm beneficiati, saltẽ non curati occupati bono zelo ad studium tenentes vicarium excusarentur ab horis dicendis, dicendo officium

17 Beata Virginis. ¶ Tertio quærit Io. An. † vtũ clericis impediti teneantur dicere officium. dic. quod quoddam est impedimentum propter administratione temporalium. quoddam propter infirmitatem. quoddã propter studium. primo casu, (scilicet propter administratione temporalium) dicit, qđ excusari poterunt ab ecclesia officienda: dummodo equitando, vel alio modo dicant horas. Nam & tales pro presentibus sunt habendi. c. ex parte. de clerici. non resi. & ideo officium p̄sentium prodest eis. eod. titu. c. dilectus. in magnis verò festiuitatibus semper debet clericis esse presentes in ecclesia: nisi ex magna causa excusentur. 7. q. 1. c. si quis in clero. de conse. dist. 1. c. si quis exemplũ. secundo casu, qñ abest ab ecclesia propter infirmitate. dic. qđ aut est talis infirmitas, qđ propter dicendo, vel audiendo officium posset crescere verosimiliter, & noceret sibi: & excusatur. † quia necessitas nõ subiacet legi. 2. de obser. iei. c. cõsiliũ. §. si. aut non est talis infirmitas, propter quam dimittat facta sua (puta febris quartana, vel alia debilis infirmitas.) & ista nõ excusat. ff. de re iudi. l. quæsitũ. ¶ Quarto quæro † nunquid clericus post conualescentiã teneatur dicere horas, quã omisit. dicunt qđdam, qđ siue omisit ex necessitate, siue ex negligentia, nõ tenetur reassumere. quia aliã sunt operã vnius diei, quã alterius, vt no. Bar. in l. si vsuf. mihi in biennium. de vsuf. l. e. vnde si postea diuerso tpe reassumerent, non videtur dicere illud officium. quod dimiserunt, sed aliud. & per hoc cõcludit isti, qđ talibus est penitentia iniungenda de peccato omissionis. que penitentia satis erit conformis delicto, si in reassumendo officium iniungat, vel cõmutat in aliam, si magis credit proficere. idem dicit Host. si est tanta diuersarũ horarũ multitudo, qđ quasi impossibile esset eas reducere. ad hoc ff. de reg. iur. l. impossibilium. Si verò tanta esset infirmitas: vt ex toto impediatur laborantẽ ad horas dicendas: tunc, secũdũ Host. non tenentur reassumere, nec penitentiaã agere. ad hoc de clerici. non residen. c. ad audientiam. si tñ veliter reassu-

mere, laudandus est. sed vbi fingit: vel neglexit reassumere, vel agere penitentiam: tenetur, vt est dictũ. volunt ergo Io. An. Host. & alij, † qđ si casu obligatus ad aliquid faciendum impediatur, liberetur a tali obligatione. adeo qđ postea facere non tenetur. sed contra de dolo & contu. c. cum dilecti. vbi si obligatus ad factum non pöt implere tpe statuto. tenetur implere postea. ad idem l. & ideo. de verb. ob. vbi obligatio ad insulam fabricandam: si pars fabricata perijt, tenetur iterum fabricare, termino sibi prorogato. ad hoc etiam. l. Celsus. ff. de arbi. so. in illis iuribus ex implemento post terminũ nõ cõtingit diuersitas solutionis iure deducta in obligatione. quia eadem est domus, quæ fiet intra terminũ, & qđ fiet postea: & idem est iudicis p̄ceptum, siue impleatur hodie, siue cras per respectum ad cãm, propter quam p̄ceptum emanauit: sed non ita in solutione horarum. quia cum habeant terminum præfixum: vt in illo c. elapso termino, & his non dictis propter casum fortuitum, perit obligatio pro illa hora: sic periret per interitum speciei in obligatione deductum. vt l. quod te. si cer. pe. & l. si ex legati causa. de verb. obli. & vide quod no. Bar. de dam. insec. l. 1.

ADDITIO.

1 ¶ Necessitas non subiacet legi. Adde l. 1. C. de ope. li. Doc. in l. 2. ff. si cer. per. Bar. in l. 1. præ. de conse. c. quanto. de reg. iur. c. quod nõ est. de obser. iei. c. cõsiliũ. Card. in cle. 1. 9. q. de re. eccle. non alie.

S V M M A E.

- 1 Missa de feria non est dimittenda propter missam specialem.
- 2 Missæ peculiare, quæ dicantur.
- 3 Missæ suis temporibus sunt cantandæ.
- 4 Presbyter si dicit missam, vt Deus aliquos perdat, conficit: debet tamen deponi.

Quidam. † Propter Missam specialem Missa de feria dimittenda non est. ¶ Nota primò, qđ reprehendit laicos in hoc errantes. idem intelligas in clericis, & prælati, qui deuotione suã adeo conferunt in aliquem sanctũ: vt aliã Missam, quã ipsius Sãcti, audire negligant. quod faciendum nõ est: nec trãsgrediendi per hoc sunt termini, quos posuerunt patres nostri. de sepul. c. 1. ad hoc c. ne innitaris. s. de consti. ¶ Secundo nõ. † qđ appellantur missæ peculiare, quæ ob reuerentiã Trinitatis, sancti Michaelis, vel alterius Sancti dicuntur isto tempore, non suo, ob deuotione illius sancti: vt pro meliore forte segete Deum interpellent. & dicit hic Io. An. qđ tota reuerentia, quam habemus ad Sanctos, est principaliter referenda ad Deum, & Trinitate, sine qua Sãcti nihil possent. Deus enim se pro nobis hostiam obtulit: ipse igitur adorandus, & orandus, qui per se pöt exaudire. quod alij Sancti non possent: sed inuocati pro nobis apud Deum interpellant. & de modo orandi vide per Io. An. in cle. 1. de reli. & ven. Sancto- rum. in glo. magna. in quarto mēbro. ¶ Tertio nõ. † qđ Missæ suis tēporibus sunt cantandæ: non vna vnius temporis alio tpe. propter deuotionem. n. & pondera decantetur. quia per hoc innuit, qđ non erat ibi vnus sacerdos tm: aliã peculiarem possent in secreto, & etiã aliam audire. de conse. di. 1. c. hoc quoque. ¶ Quarto nõ. qđ missæ deputatæ sunt singulis diebus & c. pro salute viuorum, & mortuorũ. † quid ergo si presbyter dicit Missam, vt Deus aliquos perdat. dicit Io. An. qđ conficit, vt no. 1. q. 1. c. dictum. deponi tñ debet. 26. q. 5. c. quicũque. ¶ Vltimò nõ. glo. qđ interdũ aliqua prohibentur, non qđ sint in se mala: sed quia malũ sequi posset, & in ea bñ cõcor.

S V M M A E.

- 1 Celebrare vnam Missam in die sufficit, regulariter.
- 2 Missæ quare celebrentur tres in festo natiuitatis: & quare diuersis horis.
- 3 Necessitas, quæ dicatur ad hoc vt quis possit celebrare bis in die.

Consuluisti. Not. primò. † qđ regulariter sufficit celebrare vnam Missam in die. Augustinus aut non cõmendat omni die celebrare. de consecra. di. 2. c. quotidie. ¶ Quærit glo. † quare in festo Natiuitatis celebrantur tres Missæ: & quare horis diuersis. quia vna in nocte, alia in aurora, alia in die. dic. vt in glo. Io. An. dicit, qđ prima Missa designat generatione æternã, quæ occulta est. & ideo prima Missa celebratur in nocte. secunda significat natiuitatem naturalẽ. s. ex muliere. & quia ex virgine (& ideo partim naturalis, partim occulta) ideo celebratur in mane. tertia significat generationem spirituã, quæ fit per gratiam. & ista in Tertia; quia clarificat. & ex studijs eorum recognoscetis eos. oritur enim sol iustitiæ, cum conuertitur malus, & quicunq; facit voluntate patris & c. ¶ Secundo quæro. tex. iste permittit plures Missas in die celebrari propter necessitate. † quæro ergo, quam dicit necessitate. dic. vt in glo. exemplificat Io. An. cum post Missam superuenit episcopus: quæ absque Missa celebrada, vel audienda non decet diem præterire. de priuileg. c. vltimo. lib. 6. Host. addit alios casus necessitatis: puta propter defunctos, propter peregrinos, propter hospites, propter comitantes, propter infirmos, propter carentiam presbyterorum, cũ vnus duabus præest ecclesijs, & propter duas missas proprias, quæ qñq; cõcurrunt, vt j. eo. c. cum creatura. per Io. An. oēs enim istos appellant casus necessitatis. quod intellige, si non sit alius ibi paratus ad celebrandũ, & ille sit ieiunus. j. eo. c. ex parte. & c. 1. s. e. ponit etiã exẽplum Io. An. qñ deest eucharistia ad opus infirmorũ. quod perpendit presbyter ante perfusione, & nouiter est sibi intimata infirmitas. Item ponderat Io. An. quod dicit glo. qđ si post Missam de die aliquis moriatur, pöt celebrare Missam pro defunctis. nam ex hoc ordine dicit, qđ cõsuetudo ecclesiæ est, qđ qui dixit Missam de die, celebrare potest postea pro defunctis: sed non econuerso. ratio est, quia a defunctis nullus regreditur: & ideo celebrata Missa defunctorum, non celebratur illa de die: sed omnes tendunt ad mortem. vñ celebrata Missa diei, celebrari potest pro defunctis. & facit pro hac consuetudine Ecclesiæ. 1. 1. dist. c. ecclesiasticarum.

S V M M A E.

- 1 Hymnus non dicitur, nec symbolum in Missa commemorationis: licet dicatur propria præfatio.
- 2 Festiuitates quæ sunt, quæ habent proprias præfationes.
- 3 Te Deum laudamus. an debeat dici in Laudibus.

Consilium. † In Missa commemorationis licet dicatur propria præfatio: non tamẽ dicitur hymnus, nec symbolum, & cãm reddit. secunda ibi [inquisitioni] ¶ Not. primò. qđ ad honorem Beatæ Virginis. Sancti spiritus. & sanctæ Crucis diebus non deputatis eisdem dicuntur Missæ etiã de cantando: & dñr Missæ pro festis. i. pro festo sumuntur, & festiuantur, ac si esset festum. hoc faciunt multi, videlicet in feria secunda pro defunctis. In tertia de angelis, vel Trinitate. In quarta de sancto Nicolao. In quinta de Spiritu sancto. In sexta de Cruce. in sabbato de Dña nostra Virgine gloriosa Maria. & hæc possunt dici peculiare. de quibus. s. c. 2. ¶ Secundo nõ. † quod certæ festiuitates habent proprias præfationes: vt sunt festiuitates beatæ Virginis, & alię, quæ habentur de conse. di. 1. c. inuenimus. & si plures inuenieris, eas deleas. cum illæ sint tm per Ecclesiam approbatæ. ¶ Quærit glo. † vtũ. Te Deum laudamus. debeat dici in Laudibus. tex. sentit, qđ sic qñq; dum dicit regulariter dimittitur.] & c. glo. exponit regulariter pro regulari: & sic electiue. sicut minus. i. non vel dic sñ Hostiæ: qđ illud [regulariter] ponitur proprie propter laudes Matutini de Dña nostra: in quibus de commedabili deuotione dicimus. Te Deum. & merito, vt aliquid habeat

propriũ. quod enim sibi fit, Deo fit. hinc beatus Bernar. Manifestum est, indiuiduã matris, & filij gloriã: & ab eodem vtriusque esse præconium. cuius diffinitionem superat intellectum. i. reuerentia, quæ matri debetur, etiam illi, qui eam talem fecit: vt virgo, & mater esse exhibetur.

S V M M A E.

- 1 Vinum, qui non potest bibere, an possit promoueri.
- 2 Sacerdos, postquam receperit vinum perfusionis, non potest illo die celebrare.
- 3 Vinum perfusionis admistum sanguini an efficiatur sanguis.
- 4 Medicina non computatur inter alimenta.
- 5 Presbyter quantum debet quiescere post cibum, vt celebret.

Ex parte. No. primò † qđ debet sacerdos perfundere vino: & vinũ perfusionis bibere. an verò is, qui vinum non pöt bibere, promoueri possit. no. 2. q. 7. c. ipsi apostoli. ¶ Secundo nõ. † qđ, postqđ vinum perfusionis accepit, non pöt illa die aliam celebrare. & dicit Hostien. qđ hoc habet locum etiam in Missis Natiuitatis. de quibus. s. eod. c. consuluisti. vt scilicet si perfundat, & bibat: post primam non celebrare secũdam, nec tertiam. & dicit Ioan. An. qđ aliquos magnos videt hic errare & c. ¶ Quærit glo. † nunquid vinũ perfusionis admistum sanguini efficiatur sanguis. quidam, qđ sic, vt c. qđ in dubijs. glo. contra. ad c. quod in dubijs. responde, vt ibi dixi post Io. An. & colligit hic Ioan. An. qđ solus potus facit frangere ieiunium. quod est verum quò ad celebrationem aliam: quam impediret receptio modicæ aquæ calidæ, vel frigidæ. & hæc procedunt propter reuerentiam sacramenti: vnde & assuimus medicinam nõ potest postea sumere corpus Christi. cum tã ieiunium abstinentiæ non frangatur per medicinam, vt not. Doct. de obser. iei. super rub. † medicina enim (vt dicit glo.) non cõputatur inter alimenta. Caue. innuit ex hoc, qđ ille, qui tenetur ad alimenta, non tenetur ad medicinas a egrotto. de quo in Spec. qui filij sint. le. §. sed nunquid. & alibi dixi. sacramentum igitur sumi debet ieiuno stomacho. vnde secundũ gl. ante cibũ digestũ sumi nõ debet. † quantum ergo debet presbyter quietesse post cibum. dicunt quidã a Prima vsque ad Sextam: vel a Tertia vsque ad Vesperam. Hosti. remittit ad e. titu. §. & qualiter. dicunt quidam, qđ abstinuisse debet post mediam noctem. de offi. dele. c. consuluisti. facit de ecclesia. c. si consistit.

ADDITIO.

1 ¶ Ad medicinas. an qui tenetur ad alimenta, teneatur ad medicinas. vide in l. verbo viduus. cum l. seq. ff. de verb. signi.

S V M M A E.

- 1 Forma certa verborum præfixa est in transubstantiatione corporis, & sanguinis Christi.
- 2 Nec pars corporis transubstantiatur per partem syllabarum, vel dictionum: sed in vltima prolatione verborum ipsius forme.
- 3 Canon Missæ quid proprie dicatur. Quare in secreto dicatur. nu. 4.
- 5 Diuersitas, & varietas inter euangelistas non curatur, nec rituat.
- 6 Dare beatius est, quã accipere.
- 7 Ecclesiæ licet faciat aliqua vltra euangelistarum scripta: debent ea defendere per scripta, & versimilia.
- 8 Testamentum hominis morte confirmatur.
- 9 Antiqua facta, quorum non est memoria, a quo emanauerunt, debent credere.
- 10 Forma sacramenti altaris, quæ sit.
- 11 Aqua an conuertatur in sanguinem cum vino. & nu. 22.
- 12 Coniunctio vini, & aquæ significat vniõnem Christi, & Ecclesiæ.
- 13 Natura cedit miraculo in sacramento altaris.
- 14 Aquam cum vino: vel aquam, & vinum: an sit idem dicere.

- 15 Et. & cum non differunt, quanti ad verbalem coniunctionem.
  - 16 Papa scripsit pro aliquo, ut sibi prouideretur de dignitate ecclesie cum canonicatu, & prabenda: an canonicatum, & prabendam habere possit.
  - 17 Sanguis Christi an possit fieri de agre, & vel vino spissato per decoctionem & fulto nectare, & de aceto: vel de vino extorto de uuis.
  - 18 Aqua si sit tantum in calice sine vino: an sit illi sacramentum calicis.
  - 19 Sacerdos si postquam sumpsit corpus, ex gustu, vel aspectu apprehendit in calice non esse vinum, sed aquam tantum: quid agere debeat.
- Quid si habeat iam aquam in ore: & tunc sensit, quod aqua est. numc. 20.
- 21 Mysteria que sunt in corporis Christi sacramento.
  - 22 Suffragia an profint damnatis.

Cum Marthe Scripta hic prolixè per Io. An. de corpore, & sanguine Christi leuiter pertransibo, recitando. sunt quedam inter sacra theologiae perfectos viros, non inter iuuenes scholares pertractanda. & hoc dicit. Si qua verba sunt in canone Missæ, q̄ ab euangelistis dicta non fuerint: credere debemus, q̄ a Christo apostoli, & ab ipsis eorū successores: acceperint. hoc primò. Secūdo, q̄ in sacramento eu charitatis aqua cum vino transubstantiatur in sanguinem. Tertio q̄ oratio, quæ dicitur in secreto in festo sancti Leonis, im mutata est. quia sancti & perfecti beati orationibus nostris non indigēt. secunda ibi [q̄suisi]. tertia ibi [tertio]. ¶ Nor. primò. q̄ in transubstantiatione corporis, & sanguinis Christi est præfixa certa forma verborum. & dicit Io. An. q̄ in tali sacramento altaris, sicut in alijs sacramentis, est elementum sensibile: siue materia, de qua conficitur sacramentum. f. panis, & vinum. est verborum forma: qua accedente ad elementum, & sacerdote ritè secundū clauas Ecclesie ordinato hoc proferente, & intentionem suā secundū formā Ecclesie dirigete, fit sacramentū in ipsa verborum prolatione finali. ¶ ita q̄ non transubstantiatur pars corporis per partem syllabarū, vel dictionum: sed in vltima verborum ipsius formæ prolatione, ad quam ordinatur omnium precedentū verborū prolatio, fit transubstantiatio corporis. idem de vino. & sic hoc miraculose remanentibus accidentibus prioris: sed non substantiati, s̄m Host. ¶ Secundò no. Io. An. q̄ de isto canone Missæ in quo licet multa inferantur verba, quæ ad sacramentū corporis referuntur: sicut illa [panē sanctū vitæ æternæ] & illa [sanctum filij tui corpus] &c. tamen ista non sunt illa verba, per q̄ conficitur corpus Christi: sed illa tantum [hoc enim est corpus meum]. s̄m Host. licet quidam simplices sacerdotes credant canone Missæ esse q̄dquid est in secreta: sed malè. quia canon Missæ sumitur pro verbis illis t̄m, quibus fit transubstantiatio ¶ Quare aut canon dicitur in secreto. dicit, q̄ pluribus de causis. prima quia Christus cordis, non vocis clamorem attēdit. secunda, ne sacerdos lōgo clamore deficiat. tertia, ne impediatur populus orare. quarta, ne verba tā venerabilis misterij quotidiano vsu vilescant. quinta quia hoc pertinet ad solum sacerdotem. sexta, ne verba canonis sepius audita discantur a laicis, & in locis incōgruis recitentur. ¶ Tertio not. q̄ multa dicta, & facta Saluatoris nostri Iesu Christi sunt ab euangelistis prætermissa, quæ apostoli suppleuerunt.

¶ Quarto not. q̄ diuersitas, & varietas inter euangelistas non curatur, nec vitari. & hoc ideo quia de diuersis factis, & dictis Saluatoris nostri testimonium ferunt, & ad vnum effectum tendunt, q̄ fuerit verus Deus: & in eo verificata sint omnia, quæ propheta de eo prædixerant. facit quod not. in l. ob carmen. ff. de testi. vbi glo. alle. c. de parentela. & quod no. in no. in c. qualiter & q̄n. de accusa. facit c. cum tu fili. de testi.

¶ Quintò no. q̄ beatius est dare, q̄ accipere. vñ dicit Host.

nobilitas est in dando etiam ultra promissa. c. 1. de dona. pauca verò debet recipi. de simo. c. & si q̄stiones. & dicit vetus prouerbiū. Nec omnia, nec semper, nec ab omnibus in humanū est em̄ a nemine accipere: sed passim omnia semp. & a quolibet, viliissimū, & avarissimum est. ff. de offi. procō. l. soient. §. 1. nil verò debemus querere: imò nec concupisce re. s̄. de consti. c. nā cōcupiscetiā. ¶ Sextò no. in §. ceterum.

7 ¶ q̄ illa, quæ ultra euangelistarū scripta, Ecclesia cōsueuit facere, debemus defendere per eorum scripta, & verosimilia. leuauit. n. Christus oculos ad cælum in resuscitatione Lazari: in fractione quinque panum, & duorū piscium. Lu. 9. multò magis præsumēdum est leuasse in isto venerabili sacramēto. & sic ex cōsuetudine patris factū in minoribus p̄sumere debemus in maioribus non omisum. de quo in gl. no. ar. & c.

8 ¶ Septimò no. q̄ testamētū hominis morte cōfirmatur. ante mortem ergo ambulatoria est voluntas, vt in iuribus allegatis in glo. quid si iurasset testm̄ non mutar. e. dic. vt not. 1. 3. q. 2. c. vltima voluntas. & plenius in Spec. de iur. edi. §. cōpēdiōse. ver. quid si quis iurauerit. & in reg. qd̄ semel. de reg. iur. lib. 6. in mercu. & per Bar. in l. si quis in prin. testamenti. de leg. 3. & in summa de testa. §. qualiter cōfirmetur. ¶ Octa uò no. in ver. credimus igitur, q̄ facta antiqua, quorum nō est memoria, a quo emanauerunt, debemus credere. & in multis, de quibus non pōt reddi ratio, sufficiat ista credulitas. quia nō omniū, quæ a maioribus dicta sunt, rō reddi potest, vt l. non omniū. ff. de legi. & vide quod no. 68. dist. c. cor epi. ¶ Nonò no. q̄ formā sacramenti altaris. f. panis. & quomodo panis debeat esse de puro frumētō. & quid si aliud granum, vel piper misceatur. & quid de musto, vel agresto, aceto, vel nectare. no. de conse. di. 2. c. 2. & 5. & Inno. hic ponit, & Abb. post eum, dicens, panē esse debere de puris grauis frumenti, & vinū de uuis. de conse. di. 2. c. in sacramento. cū verò contingit cōmissio cū prædictis: an illud admixtum trās substantiatur, dicā. j. ¶ Decimò no. in §. quæuisisti. ¶ vtrūm aqua cū vino in sanguinē cōuertat. hic in tex. sunt opi. Inno. dicit, q̄ panis transubstantiatur in corpus. & vinum, & aqua si mul in sanguinem, s̄m Inno. quod dictum Host. intelligit hoc modo: videlicet. q̄ aqua non transubstantiatur per se: sed tā tū, in quantū est mista vino. & ideo verius dicit, vinū & aquā mixtū transubstantiari. & nisi dictū Inno. sic exponas, error esset: vt patet in eo, quod no. j. eo. §. præterea. ad transubstantiationē ergo requiritur vtrūq;: quia si esset ibi vnū. t̄m, esset Christus sine nobis. si verò est aqua t̄m, est ibi Ecclesia sine Christo. debet ergo simul vtrūq; offerri. ¶ cōiunctio enim vini, & aquæ significat vnionem Christi, & Ecclesie. verū si ex negligētia prætermittatur aqua: nihilominus vñ, q̄ ibi sit verum factm̄: sed non perfectum, quantū ad significatum. quia non est ibi repræsentatio vnionis Christi, & Ecclesie. quantū aut ad substantiam sacramenti verum est, & perfectum: vt patet in eo, quod legitur, & not. j. eod. verū s̄m Host. debet tam parum poni de aqua, q̄ vinū illam absorbeat. quia Christus non mutatur in Ecclesia: sed Ecclesia in Christum. Aduerte t̄m, q̄ licet panis transubstantiatur in corpus, & vinū, & aqua in sanguinē: t̄m sub vtroque ipse Christus integer est. non enim est corpus hominis viui sine sanguine, & anima: nec sanguis sine corpore, & anima. ¶ Vndecimò no. in ver. contingit igitur, q̄ q̄nq; accidentia mutant subiectum miraculose. q̄nq; naturaliter mutatur forma, non materia. q̄nq; vna materia cum alia permiscetur. de quo dic. vt no. Insti. de re. di. §. cum ex aliena materia. cum §. seq. & subtiliter, vt no. in l. quæsitum. §. illud fortasse. de lega. 3. ¶ Duodecimò no. q̄ natura cedit miraculo, & virtus &c. de istis aut, quæ veniunt miraculose (puta resuscitatio Lazari) dic. vt l. nam ad ea. ff. de legi. ¶ Decimotertio no. in ver. verū. Io. An. qd̄ dicit tex. [aquam cum vino.] ¶ q̄ quantū ad verbalem coniunctionē inter, et, & cum, non est differentia. ff. de vsufu. lo. l. illi cū illo. & ff. de le. 1. l. Titia: textores. §. nihil distat. ¶ Bart. dicit, q̄ aut

aut cadit inter eos, quorū nō est: vt alij non accedat. vt est inter homines, quorū vnus alteri accedere nō pōt, seu solet. vt l. iustissimè. de ædil. edic. vel inter res prorsus distinctas: & tunc eodē mō coniungit, vt Insti. de le. §. si quis ancilla. & l. si ancilla. cū liberis. de le. 1. aut cadit inter eas res, quarum vna solet alteri accedere: vt instm̄ fundo, peculium seruo: tūc est differentia. quia, & coniungit principaliter, cum coniungit accessorie, vt l. 2. de peculio. de hoc per Cy. in l. 2. de verb. sign. & Bar. ita distinguit in l. si cui fundū. de fun. instr. & inducit illā Io. An. ad q. j. illius. pro quo Papa scripsit: vt sibi prouideret de dignitate ecclesie cū canonicatu, & p̄benda: an canonicatū, & p̄bendā habere possit, dato quod non vacet dignitas. aliquibus vñ, q̄ non. quia dictio, cū, vñ facere conditionē: & sic cessat gratia, nisi vacent vtraque. ar. ff. de cōdi. & dem. l. Iulius Paulus. & potissimè in mandatis. de præben. c. cui de non. lib. 6. sed contrarium tēne: nisi de intellectu. Papæ aliter apparet. bene facit de leg. 1. l. si ancilla cum liberis. & l. si cui serui. & l. si quis inquilinos. §. si. & quod ibi no. & vide qd̄ no. Io. An. j. de reg. iur. c. nullus ex cōsilio. Si aut in litera gratiæ non esset apposta dictio, cum, sed dictio, & non esset quæstio, vt c. quia læpe. de præben. lib. 6. ¶ Decimoquarto no. in ver. tertio loco. q̄ debemus accedere ad formā orandi: & qd̄ in orationibus petere debeamus. de quo per Io. An. de reli. & ven. san. c. 1. in de. Valerius dicit. Socrates humanæ sapiētiæ quasi quoddam terreste oraculū, nil ultra petendum a dijs immortalibus arbitrabat, q̄ vt bona tribuerent. quia hi demū scirent, quid vnicuique esset vtile. Nos aut plerūq; id votis expetimus: quod nō impetrasse, melius foret. & c. vt ibi pulchrè profequitur. ¶ Tangit hic Io. An. plura de isto mirabili sacramento. ex quibus aliqua succinctè per q̄ones expēdiā. primò ergo quæro si aliqua grana siliginis, vel alterius bladi sint supermista cū grauis frumenti, de quibus factus est panis: nunquid illa grana a frumento transubstantiatur. dicit, q̄ non, sed solum frumentum. quia & ipse fuit granum frumenti, vt ipse dicit Io. 1. 2. Nisi granū frumenti cadens in terram &c. ¶ Secundò quærit. ¶ Vtrū de aggregata, vel vino spissato per decoctionem, & facto nectare, & de aceto, & de vino extorto de uuis. dicunt quidam, q̄ de talibus non fit sanguis. Io. An. dicit, q̄ de talibus non est facile iudicandum, & melius est non celebrare, q̄ de talibus conficere. Alij dicunt, q̄ de nectare (de modo speciem vini non mutauerit) confici pot. nā si coletur per species, nihilominus vinū remanet: & quamuis mutantur accidentia (sicut color, sapor, & odor) spēs t̄m non mutatur; sicut aqua colata per cineres aqua remanet. vnde s̄m eos, posset in ea baptizari. Idem dicunt de vino, quod aliquatū acuit. secus si omnino sit factum acetū: ita q̄ vini spēs fit mutata: de talibus enim non conficeretur. probatur de contrahen. emp. c. in venditionibus. de vino vero extorto de uuis nulla dubitatio est, quin confici possit, s̄m

18 Io. An. ¶ Tertio quærit. ¶ quid si in calice est t̄m aqua sine vino. dicit, q̄ ibi non est c̄licis sacramentū: vnde quicunque hoc apprehendat sacerdos: antequam sumat, debet reincipere verba, per quæ fit consecratio calicis, illa videlicet [Simili modo postquam cœnatum est] &c. cum omnibus orationibus, quæ in canone Missæ sequuntur. Ita t̄m, si nondum sumpsit corpus Christi, q̄ reiterat, non debet super hostiam cōsecratā signa facere, quæ iam facta sunt. ¶ quid ergo dices, si postq̄ sacerdos sumpsit corpus, ex gustu, vel aspectu apprehendit in calice non esse vinum, sed aquā t̄m? dicunt aliqui, q̄ non debet a capite reincipere: sed dimittat, & de negligētia pœniteat. Alijs verò videtur melius, q̄ debet ponere vinū in calice, & repetere totā consecrationem sanguinis ab illo loco: [Simili modo.] &c. vñ que in finem. & si timet scandalū in prorogatione Missæ, sufficit, q̄ dicat illa t̄m verba, p̄ quæ consecratur sanguis. f. illa [Simili modo] &c. vñ que [in mei cōmemorationē faciatis.] nec est necesse, q̄ repetat orationes sequentes. & hoc verū, q̄ gustauit. l. in ore posuit: sed nō de-

glutiuit. ¶ Quid ergo si iam habebat aquam in ore: & tūc sensit, q̄ aqua est. dicas, q̄ si sine scandalo fieri pōt, cautè potest ipsam reponere in calice, & facere poni in sacramentario cū reuerentia. quia propter particulā corporis Christi, quæ in ipsa aqua fuit posita, non est in terrā spargenda: nec viter tractanda: sed nec est transglutienda. alioquin tanquā non ieiunus vterius non deberit conficere illa die. 7. q̄. 1. c. nihil. ¶ Quarto quæro circa istā cōmissionē vini, & aquæ q̄ verum sit, q̄ aqua transubstantiatur in sanguinē, vel vinum appositum sanguini. ex dictis Io. An. super ver. remanet. colligi potest bimembris distinctio. vtrū aqua ponatur in tanta quātitate, q̄ absorbeat spēm vini, & saporē suū, aut nō. & rursus vtrū ante consecrationem ponatur, vel postea. Sed clarius loquitur super verbo circumfusum. dicit em̄, q̄ q̄n ali quæ reliquæ remanent de sanguine, & apponitur multū de vino, censet totū vinum, qd̄ remanet de sanguine: quare si suscipiatur, hæc superfusio celebrationē impedit illa die. s̄. eo. c. ex parte. & ideo sacerdos in receptione sanguinis debet decenter sine sonitu euacuare, & suggere calicē quantò pōt: vt nihil ibi remaneat. & postea vinū superfundere: & laudabilius est facere duas, q̄ vnā superfusionē: licet quidam vnā faciant. Quid ergo dices econuerso. puta parū vini apponitur cū sanguine: sicut seruāt Cisterciē. fratres, cū cōicant in cōuentu. sacerdos, qui tenet calicē cū sanguine, vidēs, q̄ quantitas sanguinis non sufficeret omnibus fratribus, ponit ibi aliquantulū de vino: sed si quātitas sanguinis maior est in magna parte vino apposito: nunquid censetur totū sanguis. dicit Io. An. q̄ non. quia nunq̄ pars vini, quæ apponitur, trās substantiatur. quia non fit transubstantiatio, nisi per verba canonis. j. eo. c. de homine. t̄m quia totum mistū videtur: nec pōt discerni sub illis accidentibus, quæ in sanguine remanent. suscipit Christus: nō tū madidat sanguis a vino. quia non est ibi per effusionē: sed per corporis glorificationē totū corpus Christi integrum, & glorificatū. vnde sicut vinum proiectum super hominē non madidaret sanguinē venarū: sic nec vinū appositum sanguini Christi. quantum ad celebrationem aliam illud sumens non intelligeretur ieiunus propter vinū illud modicū postea admistū. s̄. c. ex parte. & hoc intellige, q̄ tam parū liquoris admiscetur sanguini: q̄ species ipsa, siue accidentia (puta color, sapor, & odor vini) non corrumpuntur: sed manent. nam ipsis manentibus, manet sub illo sacramento verū corpus, & sanguis Christi. quid ergo si tanta pars alterius liquoris admisceat, siue ponat cū sanguine, quanta est quantitas specierum, vel maior. refert Aristotelē dicere, q̄ nullū mistibilium suū esse retinet. qd̄ intelligit, q̄ æqualis est mistio. nam si inæqualis (puta nouē lagenæ vini misceantur cum quinque lagenis aquæ) non est mistio: sed augmentū dominantis vini. q. d. hoc casu totū vinum censetur, & nominabit, & non aqua. & his rōnibus dicunt quidam, q̄ in istis duobus casibus videntur spēs non manere: sed videtur fieri tertiu: sicut vides in farina, & aqua simul mista tertiu fieri. f. pasta, prioribus speciebus (f. aqua, & farina) nō manentibus, sed mutatis. sic etiā dicūt in prædicto casu, q̄ non manent priores spēs vini: quibus nō manentibus, definit esse sacramentū. Sed Io. An. dicit, q̄ quicquid Phil. dicat, rōnes suas naturales in hac materia nō admittimus: sicut nec debemus, vt patet in ver. contingit igitur. dicit ergo, q̄ q̄n tanta quantitas alterius liquoris admiscetur sanguini: q̄ verisimiliter, & sensibilibiter apparet omnino priores species non manere. quod pōt magis sensu percipi, quā ali qua locutione exprimi: sicut aliā dicit iura, de solu. c. ratū. de dona. c. apostolica. §. pe. potest. n. vinum adeo rubeū esse, adeo forte, adeo odoriferū: q̄ non solū, si t̄ndem aquæ (ne dicam alterius vini) sed etiam si duplū cū ipso admisceatur de aqua, adhuc retinebit in parte colorē, saporē, & odorem vini, ergo manet spēs. ergo & factm̄, vt probat ille tex. hoc igitur teneas, q̄ quātūcūq; alterius liquoris apponat cū sanguine, semper

ne, semper remanentibus speciebus, manet & sacm. ipsi autem non manentibus, deficit & sacramentum. Aliud in oleo non consecrato. ibi enim quia nulla transsubstantiatio, nisi partes miscentur. & per contrarium olei cum oleo. & ideo sine periculo fidei dicere possumus, quod consecratum trahit ad se non consecratum. s. ti. i. c. quod in dubijs. & tñ quod ibi dicitur, secundum Io. An. videtur intelligendum, quod pars olei consecrati satis maior est parte olei non consecrati. ¶ Quinto quarto dicitur in ver. cedit quippe natura miraculo, & c. quod sunt miracula in corpore Christi. dicit Io. An. quod sunt multa, in quibus rationes deficient: sed similitudines feruunt. primo transsubstantiatio panis, & vini in corpus & sanguinem Christi. similitudo in cibo & potu: quod mediante natura fit humana caro. secundo, quod tota die transsubstantiatur, & nullum augmentum fit in Christo. similitudo in secreto manifestato. tertio, quod tota die sumitur, nec diminuitur. similitudo in lumine accedente alia lumina. quarto quod indiuisibile diuiditur in quolibet parte, totum remanens. similitudo in speculo. quinto & a malis sumptum non coinquinatur. similitudo in Sole, qui per fetida loca transit. sexto quod debilius est mortale. similitudo in fanis cibarijs, quæ infirmis, & debilibus sunt nociua. septimo, quod sumptum statim rapitur in cælum. incontaminatus. n. exiit de Virginis corpore, & incorruptus de monumento clauso. octauo, quod immensum in parua itat hostia. similitudo in oculo paruo, magnam montem comprehendente. nono, quod idem corpus in diuersis locis a diuersis percipitur. similitudo in sono campanæ. decimo quod remanet accidentia transsubstantiatio subiecto: & in hoc cedit natura miraculo, vt hic. ¶ Sexto circa vltimam partem quæro. an suffragia profint damnatis. Do. Io. Cal. recitat hic multorum opi. & tandem concludit suffragia damnatis in nullo prodesse, vt dicit Aug. & magister sententiarum ponit lib. 4. dist. 45. & aperte principaliter de pœni. dist. 7. c. fi. & 26. dist. §. alleg. ea demum. ibi [sed æterna illum flamma sine vilo remedio trucidabit.] Non oblit. 1. 3. q. 2. c. tempus. quia, vt ibi potest colligi, de existentibus in Purgatorio loquitur Augustinus. quorum pœna quæque per suffragia expiatur totaliter. quæque diminuitur. & ita intelligit istum finem. posset tñ ex priuilegio speciali fauore alicuius Sancti aliquem de inferno redimere, & ad vitam reducere & seruare. & sic intelligunt aliqui quod legitur de beato Machario, & beato Gregorio, & Traiano Imperatore. de hoc per beatum Thomam tertio sententiarum. 45. dist. q. 2. arti. 2. Reliqua magis theologica, quam canonica quæ hic tangit Io. An. per te videas. & prædicta, quæ dixi, per eum dicta intelligas: quæ approbo bene dicta, & sancta mater Ecclesia approbat: ac sentit de prædictis.

ADDITIO.

1 Nihil distat. Adde eundem Bar. in l. 1. ff. de pac.

S U M M A E.

- 1 Circumstantiæ dicuntur omnia, quæ dicuntur in Missa, præter verba canonis.
- 2 Actus, qui simulatè concipitur, non producit effectum.
- 3 Falsa remedia quod veris periculis sint grauiora, quomodo intelligatur.
- 4 Simulare, est magnum peccatum.
- 5 Sacerdos, qui vult celebrare, si non habet cui confiteatur, quid iuris.

DE homine. Grauius peccat, qui simulat se conficere, & non conficit: quam is, qui conficit in mortali. & sunt duæ partes. quæstio, & eius solutio ibi [cū ergo.] ¶ Nota primo quod in Missa omnia, quæ dicuntur, præter verba canonis, quibus conficitur, dicuntur esse circumstantiæ. similiter in alijs, quæ gerimus, quædam dicuntur esse substantiæ. quædam naturalia. quædam accidentalia actum gerendo

rum, vt l. pacta conuenta. ff. de contrahen. emp. ¶ Secundo no. quod actus, qui simulatè concipitur, non producit effectum. quod patet: quia non satisficit populo, sic ficitè gerendo. hinc dicitur [vmbra quædam videtur in opere] & c. vt s. de consue. c. quanto. & facit quod no. s. de elec. c. dudum. ipsum autem simulatè grauat talis fictio: vnde quæque obligatur. quod dicit, vt s. de regu. c. vidua. facit quod no. in l. 1. ff. de dolo. ¶ Tertio no. in ver. cum ergo. quod falsa remedia veris sunt periculis grauiora. quod dicitur glo. exponit. quod magis peccat, qui occultè malū agit, quam ille, qui palam. de quo dicit, vt in ea. & 3. 2. q. 4. c. nemo. & 8. 1. dist. c. clericus solus. ¶ Quarto no. Io. An. quod simulare est magnum peccatum. vnde Greg. Simulata æquitas duplex est iniquitas. & Tullius lib. 1. de offi. c. 8. Totius autem iniustitiæ nulla capitalior, quam eorum, qui, cum maxime fallunt, id agunt, vt boni viri esse videantur. & in vitis patrum legitur. In nullo sic gaudet inimicus: vt in illo, qui cogitationes suas manifestare non vult. ¶ Quærit glo. fi. quid iuris, si sacerdos, qui vult celebrare, non habet, cui confiteatur. dicit, vt in ea. & 7. q. 1. c. nihil. & 50. dist. c. de his. 2. in fi. vlt. gl.

S U M M A E.

- 1 Testimonium verum vniuscuiusque rei sumitur ex signis.
- 2 Minima particula falsitatis in teste vitiat dictum eius in totum.
- 3 Compositum potest resolui in sua componentia.
- 4 Corpus humanum compositum est ex quatuor elementis.

IN quadam. Improbatur opi. quæ habet, quod in sacramento altaris aqua conuertitur in phlegma. & probatur Christum fuisse verum Deum, & verum hominem. & quod de ipso latere exiit vera aqua. ¶ No. in ver. sed aduersus. quod ex signis sumitur verum testimonium vniuscuiusque rei. dixi in c. vidua. s. de reg. ¶ Secundo quod a veritate omnis fallacia debet esse remota. hinc est, quod minima particula falsitatis in teste vitiat dictum eius in totum. de quo dicit, vt in c. fraternitatis. de hære. & c. si ad sacras. 9. dist. ¶ Tertio no. quod compositum potest resolui in sua componentia. de quo dicit subtiliter, vt no. in l. quæsitum. §. illud fortasse. de leg. 3. ¶ Quarto no. quod corpus humanum compositum est ex quatuor elementis. cætera dicit, vt in nouella.

S U M M A E.

- 1 Rector debet dolere de excessibus subditorum.
- 2 Dormientes nimium reprehenduntur.
- 3 Vigilantibus, & non dormientibus iura subueniunt.
- 4 Clerici in dicendo diuinum officium non debent sincopare: sed studiose, & deuotè dicere nu. 7.
- 5 Psallentes in choro debent tenere aures, & cor ad diuina.
- 6 Clericis omnibus indicta est necessitas dicendi diuinum officium, diurnum, & nocturnum sub pœna suspensionis.
- 7 Clericus dum intendit diuino officio, licet non debeat aliud cogitare: tamen si cogitat, non peccat mortaliter, sed venialiter.
- 8 Clericus debet cum alijs conuenire in choro ad diuinum officium, & inde non discedere.
- 9 Clericus si omittit aliquem versus psalmi ex negligentia: an peccet. & an teneatur psalmum inchoare a capite.
- 10 Laici, qui intersunt officio diuino: nec intelligunt quæ leguntur, debent esse in silentio, & rogare Deum, vt orationes, & lectiones, & psalmi, & cantus, qui fiunt in ecclesia, profint sibi, & alijs ad salutem.

Volentes. Tolle pro summa fi. c. & duo rum excessum. secundus ibi [sunt & alij.] secundum istud prohibet, ibi [hoc igitur.] ¶ No. primo quod rector debet dolere de excessibus subditorum: & potius in odore bonæ fame, quam malæ, se delectare debet. ¶ Secundo not. quod isti clerici pœsime dispensabant tēpus vitæ suæ, partē in confessionibus,

stationibus, partem in dormiendo: transeunt. n. tales vitam veluti pecora: quæ natura prona, atque ventri obedientia finxit. hos reprehendit Sallustius in prin. belli Catilinarij, ita dicens. Multi mortales dediti ventri, atque somno indocti, incultique vitam sicuti pecudes transiere. quibus profecto contra naturam corpus voluptati, anima oneri fuit. eorum ego vitam mortem iuste existimo. quoniam de vtraque fletur. Non ergo det breue vitæ tempus inaniter dispensari. Nihil enim charius tempore: nihil tñ vilius reputatur, vt ait Bernardus. & vide Senecam epistola prima ad Lucillum. ¶ Tertio no. quod contra nimium dormientes: quos et reprehendit Ouidius sine titulo.

Stulte quid est somnus, gelida nisi mortis imago.
Longa quiescendi tempora facta dabunt.

Prodest tñ quæque requies animo nimium fatigato. vñ Seneca in proximo Declama. Excitatur. n. otio, vigore, & tristitia, quæ continuatione pertinacis studij adducitur: feriarum hilaritate discutit. tñ plus vigila: semper ne somno deditus esto. quod vigilatibus, & non dormientibus iura subueniunt, vt l. si pupillus. de priuile. cre. & c. vigilanti. s. de pœri. ¶ Quarto no. quod non debent clerici in dicendo officium sincopare. quod tñ omisio non vitiat actum, vt l. Mæuia. ff. de ma. te. facit l. si quis rationes. ff. de condi. & demon. paria. n. sunt non agere, vel perfuntoriè agere, vt ibi. ¶ Quinto no. in ver. sūt & alij. quod psallentes in choro debent tenere aures, & cor ad diuina. cætus. n. non consistit in modulatione verborum, & multitudine: sed in corde. 9. 2. dist. c. 1. & 2. cum deuotione ergo est mandandum, & Deo plus corde, quod voce psallendum. vt d. c. 2. ¶ Sexto no. quod in oibus clericis est indicta necessitas dicendi diuinum officium, diurnum, & nocturnum sub pœna suspensionis. quod vñ verum post monitionem. quia qui venit contra canonem, monetur, antequam per iudicem puniatur. arg. de cle. ex com. mi. c. si cele. de elec. c. cum in cūctis. nisi certa pœna a canone sit indicta. de hoc s. de præben. c. extirpanda. quod contra iudicem statim puniri posset, sñ Io. And. super glo. fi. qui etiam remittit ad no. 7. de electio. c. generali. lib. 9. in gl. contra faciens. & de treu. & pa. c. 1. ¶ Septimo not. quod clerici studiosè, & deuotè dicere debent officium, quantum eis Deus dederit: an verò peccet mortaliter, qui hoc non facit. dicit Io. An. quod dicere est in præcepto: sed alia, quæ in deuotione consistunt, suadendo dicuntur. quod placet, ibi quantum eis Deus dederit. ¶ c. durum. n. esset ponere in vi præcepti: & mitteret Ecclesia laqueum, & alligaret onus importabile contra c. de viduis. 2. 7. q. 1. & per hoc dicit Io. An. quod licet clericus, dum intendit diuino officio, non debeat aliud cogitare: tñ si cogitat, non peccat mortaliter: sed venialiter. quia sñ Boet. cor hominis vagum est, & mobilius sit omni mobili: vnde non est homo adeo fortis, quod tales cogitationes euitet. ¶ Octauo no. quod clericus debet cum alijs conuenire in choro ad diuinum officium, & inde non discedere. dicit tamen Inn. quod si quoniam nimis fatigatus esset spiritus, exiret cā recreationis (quod potest fieri sine scandalo) non vñ peccare. caueant tñ, ne in his excedant nimium, & frequenter, sñ Inn. ¶ Quærit Io. An. quod si clericus omittit aliquem versus psalmi ex negligentia, an peccet: & an teneatur psalmum inchoare a capite. dicit Inno. quod non peccat. quod intelligit Ho. mortaliter: sed venialiter bene peccat. nec debet reincipere psalmum: quia si fieret, aliquibus fortè scandalum generaret. & hac ratione psalmum omisum non debet reassumere: si tñ totus chorus omisisset psalmum, debent illum reassumere: nisi scandalum immineret. & intellige prædicta, quoniam ex leui negligentia, vel nimia meditatione contingit talis omisio: secus si negligentia esset accurata, & maliciofa. quia maledictus homo, qui facit opus Dei desidiosè. Hier. 5. 4. subdit et, quod si quis nimis fortè dormiens tardius surgat, quod reperit de officio dictum ab alijs, debet dicere in silentio, dum alij cantant: si tñ, siue malicia, siue culpa non interfuit in principio officij: vel fini nequeat interesse, non oportet, quod a capite incipiat: vel finem suppleat. si tñ magnam

partē nocturnorum, vel Laudis omitteret, bene faceret, si illud diceret, sñ Inn. & hoc vltimū dicit Io. An. fore tutum. & vide, quod de ista reassumptione dictum est s. c. 1. ¶ Vltimus quæritur quod de laicis, qui intersunt officio, nec intelligunt quod leguntur. Rūdeo, debet esse in silentio, & rogare Deum, vt orationes, lectiones, & psalmi, & cantus, qui fiunt in ecclesia, profint sibi, & alijs ad salutem, sñ Inn. de clericis, si quod cantant, non intelligunt. dicit ipse, quod non peccant: dummodo cor suum ad Deum habeant. & ei psallant.

S U M M A E.

- 1 Deus propter peccata sacerdotum, & incuriam irascitur.
- 2 Eucharistia sacramentum teneri debet in loco singulari, mundo, & signato.
- 3 Sacerdos monere debet plebem, vt reuerentiam exhibeat hostiæ, & sanguinis Christi sacramento.
- 4 Presbyter cum deferret hostiam ad infirmum, debet reuerenter incedere: & ipsam deferre ante pectus in decenti habitu.
- 5 Fugiens ad corpus Christi, an gaudeat immunitate ecclesiarum, sicut fugiendo ad ecclesiam.

SAnè. Dicit, quod eucharistia debet conservari: quo in eius elevatione, & portatione populus debet se inclinare: quo debet ad infirmum deferri. tñ sgressores precipit grauius puniri. scda ibi [sacerdos.] tertia ibi [quam] quarta ibi [prelati.] ¶ No. primo, quod Deus propter sacerdotum peccata, & incuriam irascitur. facit in Auth. vt non luxu. 1. 6. q. 1. c. reuertimini. ¶ Scdo no. quod in loco singulari, mundo, & signato debet teneri eucharistia sacramentum. & de eucharistia ab eo, quod est bonum, & charis, quod est gratia: nec debet scribi per H. in principio: quia tunc esset interiectio dolentis. facit quod no. Io. An. s. de testa. c. nos quod. super gl. 1. ¶ Tertio no. quod sacerdos debet monere plebem, vt reuerentiā exhibeat hostiæ, & sanguinis Christi sacramento, inclinando se. sic debent incuruari, cum legitur Euangelium, stando tñ. de conse. dist. apostolica. ¶ Quarto not. quod presbyter, cū deferret hostiam ad infirmum, debet reuerenter incedere, & ipsam deferre ante pectus in decenti habitu: & similiter deferre debet. & per consequens non debet vacuus redire: sed tot deferre: vt non vacuus reuertat. quod si contingeret (pro multitudinem forte infirmorum) cessare debet lumen, & sonitus campanellæ, sñ Ho. ¶ Quærit Io. An. quod trum fugiens ad corpus Christi, gaudeat immunitate ecclesiarum: sicut fugiendo ad ecclesiam. Ho. & Vin. dicunt, quod fugiens ad corpus Christi gaudeat immunitate: licet non recipiens. & est ratio, sñ eum: quia corpus Christi recipientem ipsum reperit captiuum. & sic captiuum dimittit: ne videatur oino damnare iustitiam, iuxta psalmum. Iustus est Dominus, & summum bonum & c. 1. 2. q. 2. c. cū deuotissimam. fugientem verò, quem liberum inuenit, in libertate conservat. & hoc pbat Hof. multis rationibus. & primo. quia propter honorem Dei Ecclesia habet illud priuilegiū: ergo fortius ipse Deus. quia propter quod vnūquodque, & ipsum magis. in cle. 1. de reli. secundo quia si statua præfecti saluat hominem. Insi. de his qui sunt sui, vel alie. iuris. §. sed hoc tempore. multo fortius corpus Christi, quo nihil maius. 9. 5. dist. c. ecce. ad hoc fides mulieris patientis fluxit: vt legitur Matth. 9. c. Item longè grauius est æternam quam temporalem, & c. de hære. c. vergentis. & dicit Ho. se non videre, quare magistri contrarium notauerunt. ¶ Vltimo no. gl. qualiter sit orandum: & quid dicendum in elevatione corporis Christi. & hic per Ioan. And.

S U M M A E.

- 1 Iura prouident contra pigros & desides, excitando eos.
- 2 Anniversarium si cadit in die festo, quid iuris.
- 3 Orandum est pro defunctis.

CVm creatura. In conuentualibus ecclesiis conuentualiter celebranda sunt Missae de festo: vel feria proximi anni versarius defunctorum. ponit mandatum, cuius permittit cam gnalem, ibi [madamus.] ¶ No. f. contra pigros, & defides iura pudent, excitando eos. concor. l. fi. C. de edic. diui Adri. tol. & c. vigilanti. de prescri. ¶ Scdò no. f. qd iuris, cum annuerariu incidit in die festo: an primò debeat satisfacere obligato in ambo. dic. q. satisfaciendū est annuerario in priuato. & die festo solēniter in conuentu. si autē nō incurrat festum in die, fiet econuerso. l. annuerariu in conuentu solēniter, & missa ferialis in priuato. & hēt hoc locum in conuentualibus. & posset habere locum in capellis: quasi sit hic iusta cā bis celebrandi. s. eo. c. consuluisti. cū. n. p. annuerariis annuatim aliquid ecclesia recipere cōsueuerit sine vitio simonia. s. de prabē. c. significatio. illi, quibus tale qd relinquunt, quasi ex debito ad hoc tenentur. de deci. c. parochianus In concursu ergo duarum obligationū debemus satisfacere grauiori: nihilominus & alteri, si hoc possumus. facit l. in operis. ff. loca. & qd no. in c. breui. de iureiu. & c. fin. de dila. in rōne sui. ¶ Tertio not. f. q. pro defunctis est orandum. & sic eis profunt suffragia viuentium, vt in gl. & in singulis Missis est orandum pro eis. de conse. dist. 1. c. pe. & sic potest quis per alium saluari: licet non dānari. de hoc. 1. q. 4. c. iam itaq. & in simili in l. soluendo. de neg. gest. & l. solu. vel iudicium. de solu. quid ergo si illi, qui orant pro mortuis, sunt mali: an eorum preces profunt, vel noceant. no. 49. di. §. 1. & 3. q. 7. c. in graubus.

S V M M AE.

- 1 *Episcopus in ecclesia sua debet tantum celebrare Missam in die cānae Domini, & chrisma consecrere.*
- 2 *Episcopus quilibet die Dominico debet esse praesens in ecclesia cathedrali: nisi iustum impedimentum occurrat.*

TE referente. ¶ In die cānae Dñi eps in ecclesia sua tantū Missam celebrare dēt, & chrisma consecrere. ponit mā datum: cuius permittit cam spālē, ibi [fraternitati.] ¶ Oppo. dē hic, q. vna tm Missa in die dici dēt. contra imò vī, q. duae propter necessitatem, puta aduentum peregrinorum. s. e. c. consuluisti. So. chrisma non dēt confici, nisi certo die. de cōse. dist. 3. c. literis. & dist. 3. c. oī tempore. vnde, ne possit impediri, praecipitur, vt hic habetur. vel pōt dici spālē propter honorem chrismat, vt dicto die non possit dicere nisi vnā missam. Not. etiam hic Io. An. f. q. eps quolibet die Dominico dēt esse praesens in ecclesia cathedrali: nisi iustum impedimentum occurrat. de conse. dist. 3. c. eps. & 7. q. 1. c. & tpris. & argumen. q. tunc debeat celebrare, quasi reddat debitum sponsae suae: contra quod saluo impedimento canonico, nulla est excep. admittenda. de coniug. l. c. 2.

S V M M AE.

- 1 *Vini plus ponendum est in sacramento altaris, quam aquae. ratio reddatur. nu. 4.*
- 2 *Archiepiscopus habet correctionem eorum, quae prauē geruntur in prouincia.*
- 3 *Ecclesiae omnes tenentur sequi consuetudinem Romanae Ecclesiae.*

Perniciosus. ¶ In sacrificio altaris plus est de vino, q. de aqua ponendum. & primò ponit abusum: quem secūdò im probat. ¶ Not. primò f. q. archieps habet correctionem eorum, quae prauē geruntur in prouincia. & nō solum propter diuina: sed etiam, qn vitium est cōe, vt hic. & s. de infl. c. 3. & de rescri. c. ad hac. & de offi. ord. c. pastoralis. ¶ Scdò not. q. oēs ecclesiae tenentur sequi consuetudinem Romanae Ec

clesiae. de quo in gl. & quod not. s. de offi. archid. c. fi. & de cā consuetudinis non est aliter inquirendum: sed credendum, q. fuerit a maioribus ex cā rōnabili introducta, vt s. c. cum Marthae. §. credimus igitur. de quo et in gl. quam no. quae et querit, si ratio huius consuetudinis reddi pōt. f. scilicet quare ponitur plus de vino, q. de aqua. & dicit, q. sic. quia delectabilis. latificat enim cor hominis. aqua verò humores generat, & corrumpit stomachum. vel est ratio. quia aqua ponitur vt accessoria, & magis in vino elucescat istud sacramentum. s. eo. c. cum Marthae. Item quia non legimus Christum posuisse aquam in calice.

S V M M AE.

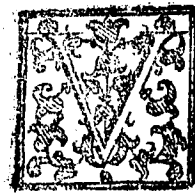
- 1 *Presbyter, qui sine igne, & aqua. vel in pane fermentato, vel in ligneo scypho sacrificat, deponendus est.*
- 2 *Corpus Christi an possit confici in pane fermentato.*
- 3 *Ecclesia quare magis vult sacramentū eucharistiae fieri in pane azimo, quam fermentato.*
- 4 *Sacramentum sanguinis ex solo vino sine aqua confici potest: licet sacerdos grauius peccet.*
- 5 *Desipientia nimia a simili est dolo.*

Literas. ¶ Ab officio, & beneficio deponendus est presbyter: q. sine igne, & aqua, vel in pane fermentato, vel in ligneo scypho sacrificat. cōis diuisio, scdā ibi [cū igitur.] prima ponit duos excessus presbyteri. secunda ibi [intellecto] ponit alios duos. ¶ Not. primò, quid iuris, cum examinatus super inquisitione generali confitetur crimen. ad hoc vide no. per Io. An. in c. qualiter. 2. sup. ver. reddē. ¶ Secūdò no. q. primus excessus istius presbyteri fuit duplex. primò quia in pane fermentato: qd non licuit, vt in prima gl. quae allegat illud Pauli. Non in fermento veteri & c. quod habetur primo ad Corin. 5. f. vtrum aut in pane fermentato conficiendo aliquid agatur. gl. dicit, q. non in ecclesia Occidentali. de quo no. de conse. dist. 2. c. 2. Cōiter theologi tenent contra gl. vt Tho. 3. parte summæ. q. 74. art. 4. & Ho. licet grauius puniri debeat latius id faciēs. ad hoc. de tempo. ord. c. 2. ¶ Sed incidenter hic quær. f. quare magis sacrificium Ecclesia vult fieri in pane azimo, q. fermentato. Tho. vbi. s. reddit plures causas. prima quia Christus hoc sacramentum instituit prima die azimorum. Matthe. 26. & Mar. 1. q. qua die nil fermentatum in domibus Iudaeorum esse debebat. Exod. 12. secūdò quia hoc sacm est propriè corporis Christi. qd sine corruptione conceptū est, magis q. deitatis. tertio quia hoc plus competit sinceritati fidelium: quae requiritur ad vsum huius sacramenti. vnde 1. ad Corin. 5. Non in fermento & c. & ibi [itaq; epulemur in azimis sinceritatis, & veritatis.] ¶ Vltimò p. id, quod dicit tex. [sine igne sacrificabat, & aqua] colligit, s. m. Host. f. q. sine aqua fit verum sacm: licet grauius peccet, & puniendus sit hoc faciens. aliàs dixisset hic, q. sacrificare simulabat: sicut dixit. s. c. de homine. & fuit opi. Hug. vt no. de conse. dist. 2. c. 2. & magistri sententiarum lib. 4. dist. 1. c. fi. in eo tū loquitur, qui nō intendit errorem inducere: sed obliuione, vel ignorantia hoc facit. ¶ Vltimò collige, f. q. nimia desipientia est similis dolo: & appellatur ista suprema ignorantia, quae æquiparatur dolo, vt hic. & ff. de verbo. signi. l. latæ. facit. l. regula. & quod ibi no. ff. de iur. & fac. ignoran.

De Baptismo, & eius effec.

S V M M AE.

- 1 *Baptismi sacramentum, in quo consistat.*
- 2 *Aqua tota, quae est in fontibus baptismi, vel in flumine, in quo aliquid est baptizatus, an sit baptismus.*

Iso de corpore Christi: quo nihil maius in sacrificijs: videndum est de baptismo, quod est magis necessariū: & est reliquorum sacramentorū ianua. f. ti. 1. c. veniēs. Vel aliter. Sicut in Missa eucharistia a sacerdotē debet celebrari, & confici: vt s. proximi. rub. sic baptismus debet a sacerdote conferri: licet valeat collatus ab alio. s. de sum. Trini. c. 1. §. sacramentū. habetur de materia. de conse. dist. 3. per totū. 67. dist. c. 1. & §. qd ergo. cū c. seq. 1. q. 1. c. dedit. & c. seq. repetitur in cle. & multa iura conueniunt huic titulo: de quibus hic in nouella. vbi queritur post Doct. f. in quo consistat sacramentum baptismi. super quo triplex opi. reperitur. prima, q. ipsa aqua est baptismus, vel sacramentū baptismi. Alia, q. in ablutione sine tinctioe baptizati duo periuntur, passio ex parte baptizati, & actio ex parte baptizantis. & dicunt, q. ablutio, siue tinctio, quae dicitur passio, est baptismus, siue sacramentū. & huic opi. videtur assentire magister in sententijs. Tertij dicūt, q. character, qui in baptismo cōfertur, est baptismus, siue sacramentum. de conse. di. 4. c. tunc valere. non ipsa aqua, vel tinctio: quae velociter transeunt. Inno. dicit, q. sicut sunt tria in sacramento altaris: de quibus s. tit. 1. c. cum Marthae. sic & tria sunt in baptismo. vnum est, quod est tñ sacramentum, & non res. s. aqua abluens: quae ablutio & tinctio. secūdū est tñ res sacramenti, & non sacramentum. s. peccati remissio, & gratiae infusio. tertij est, quod est res, & sacramentum. s. character animae impressus in baptismo. aqua igitur verbo Dñi sanctificata propriè est sacramentū: sicut & spēs panis, & character secundariò sicut & verū corpus Christi. & de characterē vide quod no. Io. An. de sacra. non ite. super rub. ¶ Querit Io. An. f. vtrum tota aqua, quae est in fontibus baptismi, vel in flumine, in quo est aliq. baptizatus, sit baptismus. ponit opi. & tandē concludit, q. non solum in flumine: sed et in fontibus illa sola aqua sit sacramentum, quae tangit corpus: & nō tota aqua fontium. quinimo & quantūcūq; consecretur aqua fontium: tū nunquam sit sacramentum per sola verba consecratoria, quae ibi dicuntur. nisi & puer ibi baptizet cū verbis ad hoc ordinatis. nam priora verba sunt tantū de solēnitate. & ideò non faciunt sacm. Item cui rei esset sacramentum: cum nulla sit anima in aqua, significans infusione gratiae factam. vel characterē infusum, s. m. Inno.

S V M M AE.

- 1 *Baptizare an quilibet possit.*
- 2 *Pagani, & alij in forma Ecclesiae baptizare possunt: dum tamen semper accedat intentio baptizati.*
- 3 *Baptizandus si male sentiat de virtute baptismi (quia non credit baptismum aliquid operari) an si in forma Ecclesiae baptizetur, erit baptizatus.*
- 4 *Baptizandus, & baptizans si intendat baptizari: non tamen credunt, quod baptismus conferat nisi corporis sanitatem: vel ad hoc tantum intendant, vt infirmus baptizandus ab infirmitate liberetur: an valeat talis baptismus.*
- 5 *Baptizandi modus quis sit. Et quae sit forma verborum. nu. 6. Et quid si verba proferantur praeponere. nu. 12.*
- 7 *Pronominis, ego, expressio an sit de substantia in sacramento baptismi. Quid item de pronominis, & nu. 8.*
- 9 *Baptizare plures an possit simul vnus: & an plures vnus.*
- 10 *Baptizans si non utatur verbo, baptizo: sed balneo, lauo, ungo: an sit baptismus.*
- 11 *Baptizari an possit in omni lingua. quod sic.*
- 13 *Prouincia vna, vel ciuitas si utatur alia forma, quam nostra in baptizando: baptizati in illa prouincia an sint iterum baptizandi.*
- 14 *Papa potest contra constitutionē Ecclesiae sponsae Christi dispensare.*

SI quis. Dñs Io. And. post Inno. & alios ponit hic plura, quae recitat per hūc modum. quia primò in tex. tinctio de baptizante, dū di-

cit [si quis.] secūdò de baptizando, dū dicit [puerū.] tertio de modo baptizandi, dū dicit [ter ih aqua.] quartò de formula verborū, quae requiritur in baptismo. dū dicit [ego te baptizo] & c. Ideo de praedictis quatuor videamus per quatuor principales q. & accessorias. ¶ Primò igitur quæro de baptizante: f. an quilibet baptizare possit. a non tangit hic Ioan. An. esset enim dubium in iudaeo, pagano, haeretico, excommunicato, laico, femina, & alijs nō habentibus potestatem clauium. an conferant baptismum, si baptizant. dicit ipse hic, q. si quis vadat ad Sarracenu, & dicat ei [baptiza me] & doceat eum formā: & ille eum sic baptizet. licet nihil credat agere, vel conferre per immersionē, nisi madefactionē: baptizandus autē verē credat conferri sibi baptismum, erit baptizatus: dumtū baptizans sic in genere velit. & in mente gerat sic baptizando conferre virtutem: si qua est, oritur ex illo actu: sed si hoc non intenderet, non baptizaretur. patet ergo, f. q. pagani, & alij in forma Ecclesiae baptizare pnt: dū tñ semper accedat intentio baptizati. sacm enim baptismi a quocūq; collatum, etiā ab haeretico, valet. 3. dist. c. verū. & purus fluius per lapideos, & c. 1. q. 1. c. si quis. non est ergo curandū in conferente baptismum, q. malè de eo sentiat, & trufam, & deceptionem arbitretur: dummodo in forma cōsuetā conferat: & intendat dare, quod dant alij baptizantes. ¶ Secūdò principaliter quæro econuerso. f. quid iuris si baptizandus malè sentiat de virtute baptismi (quia non credit baptismum aliquid operari) nūquid si in forma Ecclesiae baptizetur, erit christianus. videtur, q. non. quia ex quo non cōsentit: nec baptizatur, quamuis forma seruetur: sicut sine cōsensu non cōtrahitur mīrimonium: licet verba consensus exprimentur. f. de spon. c. tua nos. Sed contra. quia nedū fraudulenter: sed coactus baptizatur. 45. dist. c. de iudaeis. & furiosus dormiens, si prius erat in voluntate baptizandi. f. eo. c. maiores. §. item queritur. dicit Ioan. An. q. ille, qui sic fictè accipit baptismū, non est baptizatus: quamuis ecclesia, quae fictionem ignorat, propter ipsam ignorantia talē cogat seruare legē baptizatorū. quia ecclesia non iudicat de occultis. f. de simo. c. tua nos. Non ob. contrariū de coacto, quē dicimus necesse baptismum: quia ibi est voluntas, licet coacta. 16. q. 1. c. meritò. scilicet ergo si fuisset coactio absoluta: ita q. nō fuisset ibi cōsensu: tunc. n. idem dicas, quod in illo, qui fallens baptizatur: vt nihil receperit. ad hoc vide quod no. in simili in l. §. Cellus. ff. de acqui. hare. Host. dicit fictè baptizati recipere characterem. Idē si per iocum, vel derisum, remittit ad summā eo. ti. §. quae sit eius forma. & §. quis sit eius effectus. vbi dicit hanc q. & multas alias expeditas. Ex pdictis patet, q. debet concurrere vtriusq; animus, baptizantis, & baptizati. & licet virtutē sacramenti baptizans ignoret, vel nō credat, non impedit baptismus. de illo cōi cōsensu requirēdo dicimus, sicut in alijs cōtractibus, & obligationibus, vt l. in vditionibus. cum l. seq. ff. de cōtrahē. emp. f. quid dices si baptizandus, & baptizans intendat baptizari: non tñ credunt, q. baptismus cōferat nisi corporis sanitatē: vel ad hoc tñ intendant, vt infirmus baptizandus ab infirmitate liberetur. dicit Io. An. f. eo. c. si. q. valet baptismus: dummodo ipsam conferri, & contere intendant. si verò non intēderent cōferri baptismum: sed tantū quandam medicinā contra infirmitatem: quantūcūq; verba plena formē exprimerēt, non tñ est credendū baptismum cōferri. ¶ Tertio principaliter f. q. ro de modo baptizandi. tex. dicit [submerserit ter in aqua.] an ista submersio, & q. ter, sit de substantia formae. v. q. sic postquam hic ita traditur. dicit Inn. q. hic traditur forma, q. cōsistit in facto, vt ter submergere: & forma, quae consistit in verbis vt [ego te baptizo] & c. prima. s. forma facti nō est de substantia: sed ipsa tinctio aquae, etiā sine immersione verborum, formula accedente, & intentione, sufficit. & ideò satis est, q. super puerū projiciatur aqua. vnde Ezech. 36. Effundā super vos aquam mundam, & mundabimini. debilitas ministri

nistri non valentis sustinere baptizandum. Item debilitas baptizandi, cui posset ex immersione imminere piculum. ista ergo immersio vna, vel trina ad sollicitudinem pertinet: & earum omisio baptismum non vitiat, de cōse. dist. 4. c. 1. & 2. & c. de trina. subdit tñ, q̄ quicqd̄ dicat: tñ nihil est omittendū de eo, qd̄ p̄t fieri, & generaliter consuetū est. q̄a regulariter & sēper in verbis, & factis forma, & exacta diligentia obseruanda est. de rescri. c. cum dilecta. Et q̄a dicit tex. [ter in aqua.] qd̄ si aqua est admistum vinū. qd̄ de aqua rosacea, vel alia artificiali, vel rosata. no. j. e. c. nouit. p̄ Io. An. ¶ Quartò quæro de formula verborū, q̄ requiritur in baptismo. & in hoc aduertendū, q̄ alia erat forma olim: q̄ illa, de qua in illo. c. olim n. baptizabantur in noie Christi: vel in noie Trinitatis. vt dicit gl. q̄ circa hoc reuocat in dubium: vtrum hodie si qs baptizaretur altera ex illis formis antiquis, conferret baptismus. gl. dicit, q̄ sic licet cesset hodie cā, pp̄ quam fuerit illa forma statuta in primitiua Ecclesia: vt in ea habes. Theolog. & Ho. contra. s. de consi. c. transla. Ber. concor. Gof. s. de sum. Tri. c. 1. circa formam verò, de qua in illo. c. dubitat de pluribus. ponitur. n. in ipsa. ego. tan ergo hæc p̄nominis expressio sit de substantia. gl. 1. tenet, q̄ non idem Vin. Inn. & Ho. Io. verò. de conse. di. 4. c. 1. dicit non debere omitti: si tñ omittatur, tenet baptismus: vt ipse no. e. di. c. multi. Idē Gof. q̄a illud pronomen, ego, d̄ abundare. ff. de hære. insti. l. 1. §. q̄ neq; & de ver. obli. l. stipulatio ista. & hoc verū, cum p̄no me omittit ex parte baptizantis. ¶ qd̄ ex parte baptizati: puta dixit [baptizo in noie] & c. omisit pronomen, te. dicunt Inn. & Ho. q̄ illud, te, est de substantia. q̄a non ita verba impersonaliter. plata referant necessariò ad baptizatum: sicut ad baptizantem. nam dicendo [baptizo te] intelligitur necessariò, ego. sed dicendo [baptizo.] non expresso, te, posset intelligi baptizata scutella, vel manus baptizantis: ita q̄ in primo casu non p̄nt ad aliū verba referri: p̄ximo verò casu sic, salua rōne recti sermonis, vt l. Plautius. de auro & ar. leg. haberemus similit̄ materiam in iure ciuili de impersonalitate, an vitiet stipulationem: vt si dico [dabūtur tibi centum] vel dico [dabo centū.] an talis impersonalitas ex p̄mittētis, vel recipientis vitiet. dic. vt no. in Auth. si qñ. C. de cōsti. pec. & l. stipulatio ista. §. si quis ita. de ver. ob. p̄ Bar. tangitur in vltimis volūtatibus. dicit tex. q̄ non refert, cum quo qs loquatur: sed in quem voluntatis intentio dirigatur, l. cum pater. §. donationis. de leg. 2. per quem tex. fortē non eēt malē dictum, q̄ omisio pronominis, te, non vitiet baptismum, si p̄feyerat submergendo puerum ter in aqua, diceret verba apta [baptizo in noie p̄ris.] & c. vt verba in dubio videantur directā ad illum, qui submersus in aqua est: non ad scutellam, vel manus baptizantis. quia maligna non est interpretatio faciēda: & talis, q̄ vitiet actū. vt l. quoties. ff. de re. du. licet Inno. Hof. & post eos Ioan. And. contrariū hic sentiant: sed æquius est qd̄ dixi. ¶ Vltimò ad idē q̄ritur. q̄a tex. de baptizante, & baptizato loquitur in singulari: nunquid ergo vnus p̄t simul baptizare plures. puta erga plures baptizari volentes dirigat verba sacerdos in plurali [ego vos oēs baptizo] vel eōuerfo plures sacerdotes possint baptizare vnū. quò ad primū v̄r, q̄ si sup̄ oēs sacerdos p̄iciat aquā, & dicat [vos baptizo] sufficiat. & videantur oēs baptizati: aliās quò potuisset ap̄tolus vnū de tribus millibus hoīm baptizare? de conse. di. 4. c. pp̄rie. dicit tñ Ho. tutius. q̄ sicut nec plures vnū: sic nec vnus simul plures baptizaret: sed singuli singulos. ar. 3. o. q. 4. c. qd̄ aut. de cōse. dist. 4. c. in chatechismo. & c. nō plures. de cōgn. spi. c. quis. li. 6. & facit hoc ad no. d̄ reiu. di. c. pe. in gl. vlt. li. 6. & l. 1. ff. de lib. & posthu. qñq; dicimus, q̄ pluralis locutio est habenda perinde, ac si res oēs in conuentionē deductæ singulariter exprimantur. vt l. scire debemus. & l. quod d̄r. de verbo. obli. & l. si chorus. de leg. 3. ¶ Ad idē quæritur. quia hic dicitur. [baptizo.] ¶ qd̄ si aliis verbis hic positus non dicatur, baptizo: sed dicatur, balneo, la-

uo, vel tingo. In nomine & c. dicit Inno. q̄ non v̄r baptizatus quia verbum, baptizo, plus importat, q̄ sit eius propria significatio. nam in hoc loco baptizare, est aliquem in aqua sub certa forma tingere, siue immergere, vt patet in hoc cap. ¶ Quid dices? si Græcus, vel alius eadem verba proferat in lingua sua, vel suis lris. Io. de cōse. dist. 4. c. multi. dicit, q̄ verè baptizatus idem dixit de illo, qui baptizat sub noie genitoris, geniti, & sancti flaminis; cum sint synonyma. In primo concor. Tan. & Vin. In secundo contradicunt: q̄a aliam vim habet hæc noia, q̄ illa. Idem Inn. Ho. & Abb. ¶ Sed quid dices, si oia verba huius. c. proferant a sacerdote p̄postero ordine: puta [In nomine patris, & filij, & spiritus sancti te ego baptizo.] vel pone, q̄ alia verba vltra illa proferat sacerdos: puta [ego baptizo te in noie patris, & filij, & sp̄s s̄cti & s̄cti Ioānis] vel addat [ego talis presbyter rector talis ecclesie baptizo te Petrū filiū talis in nomine] & c. an ista p̄posterioratio, vel verborum adiectio habeat vitare baptismum. Io. An. super gl. 2. v̄r sentire, q̄ ordinis omisio vitiet: vt sic ordo verborū sit de forma. ar. contra. l. p̄posterior. C. de testa. sed pro hoc facit l. 2. §. prius. de vul. & pup. adiectio autem verborum vltra formam (dummodo baptizans nō credat alia esse. de forma) non vitiat. secus si hoc crederet: quasi fallā opinio baptizantis noceat. quid si dubitet, an illa, quam exprimit, sit vera forma: tamen est vera, & secundū eā baptizat, animo tñ titi b̄ti. dicit Inn. q̄ baptizatus erit: secus de illo, qui veram formam exprimit: cum aliā, & non illam credat esse verā formam. ille. n. baptizare non intendit, credens certā formā ad hoc statutam non illam esse: sed aliā. sed si non crederet certam formā statutam, & intendens baptizare verā formam exprimeret, verus esset baptismus, s̄m Inn. & Ho. applica ad hæc dicta materiam aditionis hæreditatis. quia fallā cā, siue opinio: vel aliter factum se habēs, q̄ existimet, vitiat aditionem. qd̄ dic. vt l. si extraneus. & l. si is ad quem. & l. si quis mihi bona. de acqu. hære. ad id, qd̄ dixi de verbis extraneis interiectis, q̄ non noceat, vide bonam l. ff. de ver. obli. l. quæ extrinsecus. & l. non ideò. & l. ambiguitatis. & l. p̄posteriori. C. de testa. quæ ll. faciunt ad prædicta valde bñ, & quas alij nō allegant. & vide per Ho. in summa huius ti. §. quæ sit eius forma. ver. qd̄ si aliquid. & ver. quid si ordo. ¶ Quærit et Io. An. ¶ si esset vna p̄uincia, vel ciuitas. quæ in baptizando non vteretur forma nostra: de qua in 1. c. sed alia: vt sunt Græci. an sint baptizati. quidam faciūt d̄iam inter vnam ciuitatē, & p̄uinciā: vt in vna ciuitate forma cōtraria formæ huius. c. nihil cōferat, siue p̄sit: sed in vna p̄uincia toleret in p̄teritū. & sic vtrū diffinitum de Græcis Calabriæ. qui alia forma, q̄ ista, fuerant baptizati. imò & plus, fuit eis concessum, q̄ etiā in futurum s̄m prædictam formā suā quā seruauerant, baptizarent. Sed dices. quomodo p̄t vna p̄uincia absq; periculo fidei tolerari in ista ritus diuersitate? dicit Io. An. q̄ multum bñ. q̄a forma, quam seruat Ecclesia in baptizando, nō fuit de verbo ad verbum a Dño cōstitutā: imò potius ex constitutione Ecclesie vires sumit. qd̄ et ex eo probatur. q̄a in primitiua Ecclesia baptizabatur in noie Trinitatis, & in noie Christi. nec seruabāt hæc forma: sed postea fuit ab Ecclesia istituta: vt patet de cōse. dist. 4. c. firmissimē. & c. a quo dam Iudæo. & c. seq. ¶ non est aut dubium, quin Papa possit contra constitutionē Ecclesie sponfæ Christi dispensare: & et formam, quā hodie tenemus, mutare posset ex cā, & aliā statuere, non tñ oīno nouam: sed saltem illam, quæ antiquitus seruabāt: puta [baptizo te in noie Trinitatis.] vel [in nomine Christi.] Jar. in eo, qd̄ legi. & no. s. de cen. c. cum venera. ver. nec intelligit. nam sub p̄dictis nominibus Trinitatis, vel Christi aliæ includūtur: vt in li. sniarum. 4. dist. 2. c. hoc q̄ ritur. & se. nam & lex dicit, q̄ pp̄ celeritatem actū cōiungēdorum aliqui occultantur. ff. de dona. inter vir. & vxo. l. 3. fortius posset statuere Ecclesia, q̄ forma Græcorū vbiq; seruaretur: q̄ & magis v̄r formæ euangelij conuenire. Attamē dñs Clemens

Clemens quartus super dicta. q. consultus. r̄dit, vt dicit Ho. eo audiente tales non esse baptizatos. Aduertendum tñ, q̄ licet Ecclesia possit in baptismo introducere, & mutare formas, vt dictum est: tñ Ecclesia, vel eius constitutio non imprimit characterem animæ baptizati: imò solus Deus hoc facit. qui constitutiones Ecclesie super hoc ratas hēt. argu. de transla. episco. c. 2. & 3. vnde character imprimitur illi, qui s̄m ipsas baptizatus est per ministerium baptizantis. s. de fide catho. c. 1. §. pe. & j. eo. c. debitum. hoc et facit Ecclesia in matrimonio. j. de conse. c. non det. & in aliis sacramentis: vt patet in eo, quod leg. & no. s. de tempo. or. c. 1. & 2. de sacra vnc. c. vnico. & de sacra nō rei. c. 1. & fi. & not. de rescrip. c. constitutus. & in voto, vt not. s. de voto. c. 1. & fere in oibus aliis, quæ non sunt contra fidem, s̄m Inno. quod d̄ic, vt plenē no. s. de conse. ecc. c. proposuisti. & ista sunt illa, quæ hic dicunt Doc. alio tamen ordine leuiori recitata: vt s̄. & c.

ADDITIONO.

¶ An quilibet baptizare possit. vide Io. de Tur. cre. in c. de catechumins. de conse. dist. 4.

- 1 Baptizatus in dubio an quis presumatur.
- 2 Baptizatus semel non debet iterum baptizari.
- 3 Baptizari potest aliquis sub conditione.
- 4 Procurator producit mandatum in iudicio: dubitatur, an sit reuocatum. & sic propter dubium petitur ab eo satisfactio: ipse vult satisfactio sub ista forma. quod si apparet reuocatum, satisfactio sit valida. aliās habeatur pro non scripta: an bene dicat.

DE quibus. Not. primò, q̄ qñq; est dubiū, an sit aliquis baptizatus: vel non. Sed qd̄ dices in dubio plumen d̄ dicit Io. An. q̄ si natus est in captiuitate Sarracenorū: tñ n. est dubium. Si aut natus est inter fideles, vel ibi nutritus, p̄sumeretur baptizatus. j. ti. 1. c. veniens. s̄m Inn. Ho. dicit, q̄ et si natus est inter Christianos, p̄t esse dubium iuris, & et facti, an fuerit baptizatus. Iuris, puta qñ baptizatus est aliqua forma, de qua Doc. dubitant, an sit bona. de qua s̄. c. 1. facti et p̄t esse dubiū, si fuit puer expositus ad hospitale: nec inueniuntur in eo aliqua signa baptismi. j. ti. 1. c. 2. & 3. In istis ergo dubijs tene certum, & dimitte incertum. de p̄eni. di. 7. ¶ ad si. ¶ Scdò no. q̄ semel baptizatus non det iterum baptizari: & sic character impressus animæ iterari non p̄t. sicut nec dominium in eadem re duplicari p̄t. s. de fide instru. c. inter dilectos. ad si. facit l. 3. §. ex plurimis. de acqui. pos. & l. q̄ bis. de ver. obli. & l. si creditori. de le. 1. ¶ Tertio not. q̄ p̄t baptizari aliquis sub conditione, ar. contra in c. actus legitimi. de reg. iur. lib. 6. So. dic. q̄ quædam est conditio de praterito, vel p̄nti. & ista non est pp̄rie conditio: nec suspēdit actū, vt l. cum ad p̄s. ff. si cer. p̄ta. & talis est illa, de qua in isto. c. quædā est conditio de futuro. & nō credo istam posse adici in baptismo (puta baptizo te, si iueris ad sanctum Iacobum: vel feceris elemosynam, & similia.) talia. n. sacramenta sunt purè, & simpliciter conferenda. 1. q. 3. c. q̄ pio. vtrum aut vitietur conditio, & remaneret baptizatus: vel talis conditio vitietur baptismum. cogita, & require similia pro, & contra. j. de condi. ap. c. fi. ¶ Vltimò induco hunc tex. ad q. ¶ procura. producit mandatum in iudicio: dubitatur an sit reuocatum. & sic pp̄ dubium petitur ab eo satisfactio: vt l. 1. c. de procura. ipse vult satisfactio sub ista forma: q̄ si appareat reuocatum, satisfactio sit valida: aliās habeatur pro non prestata. certē videtur bene dicere, arg. huius. c. & hoc no. Bar. in l. prætor ait. ff. de dam. infec. vbi quarit ad idem. an si est dubium, vtrum esse vulnere sit mors sequuta: debet ratione talis incertitudinis procurator admitti cum prædicta cautela. & dic vt ibi.

- 1 Maiores causæ sunt ad sedem apostolicam referendæ.
- 2 Verba Christi ad Petrum [orauit pro te, ne deficeret fides tua.] an intelligantur solum de Petro, vel etiam de successoribus.
- 3 Papa an possit damnari.
- 4 Charitas est dilectio Dei, & proximi.
- 5 Pueri non dicuntur habere consensum, nec dissentium.
- 6 Baptismus successit loco circumcisionis: non accessit.
- 7 Subrogatum loco alterius, non est minoris potentie, quam sit illud, cuius loco subrogatur: sed quandoq; maioris.
- 8 Constitutio, que generaliter loquitur, refertur ad omnes, quibus potest congruè adaptari.
- 9 Baptismus plus confert hodie Christianis, quam olim circumcisio Iudeis.
- 10 Auctoritates diuersæ, quando loquuntur de eadem materia, de te intelligi vniuersim: & de eisdem personis, non diuersim.
- 11 Verba quandoq; sunt referenda ad aptitudinem: non ad actum.
- 12 Peccatum originale non dimittitur per baptismum adultis, dormientibus, & amentibus.
- 13 Peccatum actuale non relaxatur per baptismum collatum dormienti.
- 14 Characterem sacramenti baptismi an recipiant inuicti, dormientes, & amentes.
- 15 Vis conditionalis non impedit baptismum.
- 16 Propositi perseverantia prioris status presumitur in dormiente, quod habebat ante dormitionem.
- 17 Contradicere expresse, plus est, quam minime consentire.
- 18 Constitutus in peccato mortali, si efficitur furiosus, vel demens, & moriatur, censetur damnatus.
- 19 Velle incipiens, non completo proposito si efficitur furiosus, vel demens, iudicatur secundum conditionem, & statum, quem assumpsit: non secundum antiquum, a quo discessit.
- 20 Finis termini legalis, vbi instat necessitas, non debet expectari: sed potest præueniri.

MAiores. Sacramentum baptismi vtiliter cōfert paruulis: licet p̄ actū nō credant, nec intelligant, & remittitur in eis peccatum originale. adultis verò, amentibus, vel dormientibus, si baptizent, non dimittit actuale, nec et originale: imò nec character imprimitur: nisi prius habuissent propositum baptizandi. & s̄m Io. An. diuiditur in duas partes. in prima ponit exordium, probans magnas q̄ones (maximè fidem tangentes) referendas esse ad Papam. sc̄a ibi [quibusdam] ponit epistolā, quæ quatuor habet partes: sicut sunt quatuor. q̄. secunda ibi [verum,] tertia ibi [sed adhuc,] quarta ibi [item quaritur.] prima subdividitur. quia primò ponitur hæreticorum obiectio duabus auctoritatibus munita. secunda ibi [ad id.] ipsius solutionē. in qua primò probat, q̄ baptismus circumcisioni successit, & est generalior. secunda ibi [cautē.] q̄ est efficacia. tertia ibi [ceterum] auctoritatibus r̄det. Secunda principalis pars subdividitur in duas. similiter & tertia: vt in eis patet. quarta verò subdividit. quia in prima ponitur q̄o. secunda ibi [sunt aut.] quorundam opi. tertia ibi [sed opponitur.] opponit illi oppositioni. quarta ibi [pp̄ter, q̄.] oppositionis veritatem exprimit, distinguendo. quinta ibi [dormientibus] principalē. q̄. soluit. ¶ No. primò, q̄ maiores causæ sunt ad sedem apostolicam referendæ: præsertim tangentes articulos fidei, p̄t et in minoribus adiri per simplicem querelam. non ita vult Imperator: sed puniri præcipit adeuntes cū omisiss mediis, tam in cā principali, q̄ appellationis, vt in Auth. de mand. prin. §. & non permittas. & de app. l. Imperatores. facit 2. q. 6. c. ad Romanā. & c. oīs oppressus. ¶ Scdò not. Christū orasse pro Petro, ne deficeret fides eius. ¶ Sed hic quaritur: an hoc intelligatur solum de Petro, vel et de successoribus. videtur, q̄ sic: sicut data fuit sibi potestas, & successoribus. & s̄m hoc sequeret, q̄ nullus Pa-

pa posset damnari. quod tñ est falsum. i. q. 3. c. aliorum. nã & posset esse hæreticus. 40. dist. c. si Papa. dicit Hostië. q. quò ad salutē consequendā orauit pro Petro, & successoribus nò solū in fide: sed in conuersione, & sanitate vitæ: de quibus, si hanc vitã continuauerint, & Christū secuti fuerint, certū est, q. saluabūtur. ad hoc 35. dist. c. ecclesiæ: ad hoc, q. dixi Papã esse hæreticū, dicit Host. orationē factã pro Petro, & eius p-sona, pro Ecclesiã vniuersali esse factã, ne erret, vel deficiat. ¶ Tertio no. q. charitas operit &c. habetur Ia. vlt. & Prouer. 4. 10. ¶ Est enim charitas dilectio Dei, & proximi. Hier. Psal. 31. dicit, peccata remittuntur p baptismū: teguntur per charitatē: non imputātur per martyriū. ¶ Quarto no. ¶ q. pueri non dicuntur habere cōsensum, nec dissensum. & sic in eis cessat charitas actiue, & passiue. & intelligo hoc in paruulis, furiosis, & amentibus, & dormientibus. pupilli autē habent cōsensum: licet non perfecte intelligant. quæ imperfecto tutoris auctoritate suppletur. facit l. quamuis. §. infans. ff. de acquir. hæ. & l. donatarum. C. de acqui. pos. & l. si infanti. C. de iure deli. & Insti. de auct. tu. in prin. & ff. de regu. iur. l. in negocijs. ¶ Quinto no. in ver. ad hæc aut. ¶ q. baptismus succedit loco circuncisionis: non accessit. aliud. n. est succedere, aliud accedere: vt dicimus in materia nouationis. nã qñque prima actio nouatur per subrogationē alterius: & tunc prima in totum extinguitur. qñq; primæ accedit alia: & tñc prima remanet. de quo dic, vt l. i. ff. de noua. & l. fi. C. eo. tit. & l. Valerianus. de prato. stip. & l. i. C. de iud. vbi plenē. ¶ Sexto no. in ver. cum ergo. ¶ q. illud, quod loco alterius subrogat, non est minoris potentia, quàm sit illud, cuius loco subrogatur: sed qñq; maioris. de quo dic plenē, vt l. si eum. §. qui iniuriarū. ff. si quis cau. & in materia noua. habemus: an dies conditio, mora, & priuilegia, quæ inerant in actiōe nouata, videantur repetita in actiōe nouante. dic plenē per Bar. in 8 l. aliam. de noua. ¶ Septimo no. ¶ q. constitutio, siue lex, quæ loquitur generaliter, refertur ad oēs, quibus pōt congruē adaptari: non ad illos, in quibus deficiunt verba legis. alibi dicit lex, q. debet semper constitutio ad habiles restringi, quantūcūq; loquatur generaliter. l. vt gradatim. §. sed si lege. ff. de mu. & ho & vide ad hoc quod no. Bar. in l. i. §. nunciatio. ff. de no. oper. nun. ¶ Octauo no. in ver. cautē tñ. ¶ q. plus confert hodie baptismus Christianis: quàm olim circuncisio iudæis. Est. n. generalior baptismus, quia omni sexui. Itē efficacior, & maioris virtutis. quia aperit, & perducit ad regnū Dei, sine quo nullus perducitur: vt in illo [nisi quis renatus] &c. quod habetur Io. 3. ¶ Nono no. in ver. absit ergo. q. nō est credendū aliquam partem populi sine salutis remedio reliquissē qui neminē vult perire. dicit hic Inno. q. in anima pueri nō baptizati sunt tria considerāda. primū pronitas ad peccandū, quæ contrahitur ex carnis corruptione. secundū quædam macula, vel fordes animæ, quæ contraxit in sua infixione ex cōmissione carnis corruptæ: propter quã (quousque in baptismo lota sit) indignū est hominē Dei conspectibus præsentari. tertiū est, quod ex secundo sequitur. scilicet reatus, siue debitum pænæ æternæ: cui primū parentes cū omni posteritate sua propter peccatum, quod commiserunt, adiudicati fuerunt. Sed contra illud vltimum posse instare, & dicere: q. ista sententia Dei fuit nimis rigida: vt filij propter peccata parētū æternaliter puniantur: cum ipsi filij non peccauerint. ergo nō ita asperē insequendi: vt l. sancimus. C. de pæn. & c. quæfuit. §. de his, quæ fi. à præ. dicit Inno. q. hæc pœna est tñ priuatio, siue carentia visionis Dei, & non est pœna actualis: quæ nunq̄ imponitur, nisi volūtariē quis peccet. sed malunt taliter puniri sic esse, quàm omnino non esse. nam secundū Augu. si mali possent, mallent Deū videre, & in pœnis esse, quàm extra pœnas Deum non videre. quia & si hoc mallent: tñ adhuc magis volunt esse, quàm non esse. secundū hoc intellige. i. q. r. c. firmissimē. & c. nulla. ¶ Ad propositū redendū quæritur, quod ex prædictis tribus sit originale

peccatū, an pronitas ad peccatū, an illa macula, siue fomes des contracta &c. an reatus &c. dicit Io. An. q. oēs ferē moderni dicūt, q. peccatum originale non est pronitas, siue fomes peccati: sed est quædam macula annexa fomiti. de quo plenius hic in nouel. pinet hoc potius ad theologos, quàm ad nos. ¶ Decimo no. in ver. cæterum. ¶ q. cum diuersæ auctoritates loquuntur de eadem materia: debent intelligi vniformiter, & de eisdem personis, non diuersis. facit 36. dist. c. deinde. & c. solitæ. de ma. & obe. sic dicimus, q. debent iura iuribus concordare. C. si aduer. do. l. i. facit l. i. §. quarto. ff. de postu. ¶ Vndecimo nota. in ver. quamuis nonnulli. ¶ q. quādoq; verba sunt referenda ad aptitudinē, non ad actū. ponit glo. concor. de matrimonio, & iustitia: vt in ea pater. tu pone in illo, qui cum armis se parat ad offendendū me. licet enim nondum offenderit, possum præuenire. quia sufficit, q. nocere possit, licet non noceat. facit l. Labeo. ff. de statu lib. & l. i. de aqua plu. ar. & c. non solū. de appel. vbi idem operatur appellatio in potentia, quod operatur appellatio in actu. facit quod not. de Imperatore Augusto in rub. Insti. & quod no. Io. An. de cau. pos. c. i. super prima gl. ¶ Duodecimo not. in ver. illud verò. varias opi. an paruulis infundatur gratia. vltima opi. hic posita est, q. sic quò ad habitum, non quò ad vsū. dignitates seculares (vt militia, ducatus, principatus, & similes:) an cadant in pueris. de militia est tex. q. sic in l. p. C. de rest. mil. de alijs no. Bar. in l. Pomponius. ff. de re iudi. non cadit in furioso. vt c. grādi. de sup. neg. pl. ¶ Tertiodecimo no. in §. verū. ¶ q. adultis, dormientibus, & amentibus nō dimittitur per baptismum originale peccatum. & hoc, quia grauiori remanente (videlicet actuali) non pōt peccatū leuius aboleri. originale. maior enim pœna rōne maioris criminis infligenda prohibet absolutionē à minori. quæ confunditur cum maiori propter incompatibilitatem, & repugnantiam, vt in ver. præterea. quid dices in confessione. An possit quis confiteri de vno peccato, & non de alio. & sic absolui. dic, vt no. j. de rap. c. 2. ¶ Quartodecimo not. ¶ q. per baptismum collatum dormienti, non relaxatur actuale peccatū: b collatū verò contententi, & volēti bene habet istā efficaciam. vt d. c. deinde. & c. se. 36. dist. & no. q. obligatio, quæ facilius contrahitur, facilius relaxatur. & quod cōsensu contrahitur, sine cōsensu non dissoluit. facit reg. nihil tam naturale. ff. de regu. iur. & Authen. contra. C. de diuor. quædam tamen facilius construuntur, q. destruantur, & econuerso, vt §. de renun. c. inter corporalia. ¶ Decimoquinto no. q. Deus non nouit opus imperfectum: vnde tales opus imperfectum relinquentes nihil egisse videntur, vt l. si. C. de his, quæ vt indig. & §. de renun. c. i. Indiuidua enim pro parte egisse non prodest: vt l. litip. non diui. de ver. obli. per Bar. de istis autē dormientibus (si dormiendo delinquant:) an puniātur. & quid de amentibus. dic, vt no. i. q. i. c. illa. & c. sanē. & c. si cōcupiscentia. & c. nebriauerunt. vbi etiã de ebrio. facit l. si seruus seruum. §. si fornicarius. ad leg. Iul. de adult. de dormiente no. Bar. ff. ad l. Pompe. de par. l. pen. ¶ Decimosexto no. in §. item quæritur. ¶ q. an inuiti, dormientes, & amentes recipiant characterē sacramenti baptismi. In præcedenti enim. §. profecutus est, an dimittātur peccata talibus per baptismum: hic verò profequitur, an recipiant characterem. & no. q. est vis conditionalis, & vis absoluta. ¶ vis conditionalis non impedit baptismū. quia coacta voluntas, voluntas est. sed dices: cum per edic. quod metus causa. rescindantur gesta vi, vel metu: vt pater. §. quod metus causa. per totū. quare hic similiter non subuenitur metum passio. Ego vidi hoc de facto, cum legerē Senis. quidā enim iuuenes coegerunt vnum iudeum, & fecerūt eum per metum à presbytero baptizari. quo facto statim fugit, & reuersus est ad suos. quærebant iudæi, an iste deberet cogi ad obseruantiam fidei secundū legē nostrā. ipsi enim habebant, q. postquam coactus, & per metū dixit, q. sic: nō esset christianus. pro quibus facit (vt dixi) totus tit. quod me-

us causa. Sed contra eos facit iste tex. & illud de iudæis coactis ad fidem tpe si. secuti. quod tñ nō multum facit. quia ibi perseverantia in cōsensu, & pluralitate actū subsequutorū spōte: puta chrismatio, corporis Christi participatio purgāt metū præcedentem. vt C. quod me. cau. l. 2. & §. quod me. cau. c. abbas. In casu autē nostro (vt dixi) statim relaxari reuerfi sunt ad suos. fortē character impressus, qui restitui non pōt per edictū quod metus cau. fecit eū christianum sine beneficio illius tit. & vide de istis iudæis per illū Imperatorem coactis ad fidē. 45. dist. c. de iudeis. ¶ Decimosextimo no. in 16 ver. ille verò. ¶ q. in dormiēte præsumitur perseverantia prioris propositi, quod habebat ante dormitionem. idem in amēte. & hac rōne durat in eis vinculum matrimonij iam contracti. vt l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iur. & omnia iura retinet, & etiã, quæ sunt facti: vt possessiones, & vfucapiendi condi. vt l. iusto. §. eum. ff. de vfuca. & testm non rumpitur per dementia, vel furorē superuenientē. vt l. furiosum. C. de testa. mādatur verò re integrare furorē superuenientē, an intelligatur reuocatum. dic, vt l. qui seruū. & l. si quis alicui. de acqui. hæ. per Bar. ¶ Decimosextimo no. ¶ regulā, q. plus est expressē contradicere, q. minimē cōsentire. & dic, vt no. in l. 2. §. voluntatē. ff. sol. matri. ¶ Decimonono no. in 18 ver. dormientes. ar. ¶ q. si ille, qui est constitutus in mortali, efficitur furiosus, vel demens, moriãt dānatus. quia non pōt pœnitere. sic dicimus quò ad vfucapio. aē: vt mala fides ante furorē impediatur cursu in præscriptionis, etiã post furorē posfidentis. vt no. Bar. in l. nunq̄ §. 2. ff. de vfuca. & l. iusto. §. eum qui. eo. ti. ¶ Vigesimo no. in ver. secus aut. ¶ q. ille, qui in cœpit velle: & non cōpleto proposito, efficit furiosus, vel demens, iudicatur sū conditionē, & statum, quem assumpsit: non sū antiquum, à quo discessit. & sic est arg. q. bona nouitij decedentis intra annū probationis debeant pertinere ad mona. vt sic sū presentem statum, in quo quisque inuentus deprehenditur, iudicatur: vt l. i. C. si seruus extero. & vide ad hoc quod no. in c. beneficiū. de regu. iur. lib. 6. ad hoc vide c. in præsentia. de proba. quod facit contra, & ibi tetigi. ¶ Vigesimo primo no. in ver. vnde. ¶ q. propter necessitatē nō dēt expectari finis termini legalis: sed pōt præueniri. cathecumini enim certo tempore stare debent in probatione fidei. hic autem dilatio potest ex causa abbreviari: sicut qualibet alia. l. 2. de re iudi. per Bar.

ADDITIONES.

- 1 ¶ Congruē adaptari. Ad de Sali. in l. pe. in fi. C. de fur.
- 2 ¶ Actuale peccatum. Ad de videndum Ioan. de Tur. cre. in c. paruulo. de consecra. dist. 4.
- S V M M A E.
- 1 Iudei qualiter sint ad baptismum recipiendi.
- 2 Baptizatus alius debet esse: alius qui baptizat.
- 3 Baptizatus aliquis non est, si vnus verba profert, alter in aquam mergit.
- 4 Christus quare voluit baptizari.
- 5 Saluari potest quis in necessitate per solam fidem sine baptismo.
- 6 Pater vnus spiritualis debet esse solum in baptismo.
- 7 Minor 14. an. non potest esse pater spiritualis.
- 8 Correlatiuum natura quæ sit.
- 9 Baptizandus si pœnitentia ductus recusat baptizari: an possit ad hoc cogi.
- 10 Baptizandus quare potius est inductus in aqua: quàm in alio liquore: puta vino, oleo, & simi.
- 11 Baptizatus si non est totus immersus in aqua: sed tantū aliqua pars corporis, an sit baptizatus.

DEbitum. Nullus pōt baptizare seipsum. cōis diuifio. secunda ibi [respondemus.] ¶ Not. primò, q. qñ iudæi baptizantur. ¶ non sic passim sunt ad baptismum suscipien-

di: sed debent primò stare cathecumini certò tpe, de quo de conse. dist. 4. c. iudæi. Item si fuisset vsurarius, baptizari non debet: nisi vsuras restituat, vel caueat. de vsuris. c. quaquam. & d. c. iudæi. & vide per Host. in summa. §. quæ sit eius forma. ver. vt autē. in fi. ¶ Secundò no. ¶ q. debet esse alius baptizatus: alius qui baptizat. quia non est possibile, q. actio, & passio in idem subiectum cadant: hinc est, q. non pōt q. cogere seipsum. vt l. ille 2. quo. §. tepestium. ad Trebel. nec seipsum cōdemnare, vel absoluere. l. p. ff. de arbi. & vide similia in glo. i. & dicit Io. And. q. expedit ad hoc vt sit baptizatus, vt baptizans ipsum submergat in aqua, non seipsum. quia submersio pertinet ad proferentē verba [ego te baptizo] &c. ¶ vnde secundū hoc si vnus verba proferret, alius in aquam mergeret, baptizatus non esset, sū Ioan. An. quia illa verba [ego te baptizo.] &c. non essent verificata per actum alterius baptizatis. ¶ Tertio no. q. Dñs, & redemptor noster Iesus Christus voluit baptizari. ¶ sed dices, quare hoc voluit. baptismus enim est ablutio peccati: sed ipse peccatū non fecit. de conse. dist. 4. c. per aquam. dic, vt ibi. Lau. dicit, q. ideo voluit: vt omnem humilitatis gradum impleret. qui triplex est: vt no. de relig. do. c. cum quibusdam. in vlti. glo. vel ideo, vt nobis a quas sanctificaret ad baptismum. ea. dist. c. nunq̄. ¶ Quarto no. q. sine baptismo per solam fidem quis in necessitate saluatur. ¶ Quinto no. in ver. sicut ergo. q. generatio spiritualis imitatur carnalem, quātum potest: vt sicut ibi alius est, qui generat, alius generatus: ita in spirituali esse debet. ex qua similitudine collige arg. ¶ q. ad baptismum vnus non debet esse nisi vnus pater spiritualis. j. de cogna. spiri. c. quamuis. lib. 6. Item est arg. ¶ q. minor 14. annis non posset esse pater spiritualis: sicut nec posset esse carnalis: Item est arg. q. vnus 20. annorum non posset esse pater spiritualis iudei baptizari volentis: qui esset eiusdem, vel minoris ætatis in adoptione. quæ similiter imitatur naturam. hoc idem dicimus vt l. i. ff. de adop. ¶ Sexto no. ¶ q. natura correlatiuorū est, vt non ad vnū, sed ad duos referantur. & vide qd de istis correlatiuis no. Bar. in l. i. ff. de accep. & l. fi. & Authen. cui relictum. C. de indi. vidu. ¶ Septimo no. in ver. sanē. quòd est paternitatem, & filiationē reperiri in interiori corpore, & exteriori. nam presbyter patrinus est respectu exterioris: Spiritus sanctus respectu interioris, secundū Io. An. ¶ Quarit Io. An. ¶ t. pone iste, qui debet denuo baptizari, ductus pœnitentia hoc recusat: an possit ad hoc cogi. tenet Ioan. An. q. sic. si enim in malis post rem cœptam non habet locū pœnitentia. de pœni. dist. 5. c. si quis cum. multò minus in bono opere inchoata pœnitentia locum non habet. ad hoc de voto. c. 2. & 3. videtur enim quædā allusio, quã Papa reprobat quò ad se: vt §. de postu. pl. c. bonæ. §. nec nocebat. multò magis quò ad Deū eit vitanda. facit quòd no. de conuer. inf. c. 2. & quòd not. §. de renunci. c. fi. ¶ Secundò quæro. ¶ q. quare potius in aqua, q. in alio liquore (puta vino, oleo, vel simi.) est baptismus inductus. dic, q. aqua est igni contraria. peccatum autē dicitur ignis. Ideo, vt extinguatur, aqua est necessaria. Itē quia fordes lauat, sicut extinguit, imaginē redd. sic gratia Spiritus sancti in baptismo fordes peccatorum lauat, sicut animæ verbo Dei extinguit, imaginē Dei propter culpam amissam restituit. Item facilius in alijs liquoribus potuisset excusatio caritatis inueniri, cum iste sit communior. ¶ Tertio quæro. ¶ q. vtrū si nō totus, sed particula corporis sit immersa in aqua, alijs obseruatis, cōferatur baptismus. videtur, q. totus debeat aqua tingi. quod sonat verbum [immerferit.] de quo hic. & §. c. i. Quidam dicunt, q. sufficit maiorem partem balneari. Alij q. sufficit caput tantū. vt ff. de relig. & sumpt. fune. l. cum in diueris. Alij dicunt (& forte melius) q. etiã si modica scintilla aquæ proiectæ à baptizante eum tñgat. quòd baptizatus est. & hoc satis videtur consonare iuri, & æquitati: licet primum dictū sit tutius, sū Inno. de hoc de conse. dist. 1. §. vulgaris. Host. remittit ad summam eo. titu. §. quæ sit forma. Pet. de Anch. sup. 3. Decr. R R R R 4 ver.

ver. licet autem totus. & seq. ¶ Vltimò quæro: an baptizati baptismò Ioan. fuerint postea baptizati baptismò Christi. no. i. q. i. c. debet baptismum Iudas.

S V M M A E.

- 1 In baptismo duo sunt necessaria. Requiritur & tertium. nu. 2.
3 Omisio vnus actus vitiat votum, quando sunt plura de substantia actus, qui geritur.
4 Aqua si sit lutoſa, an ex ea possit baptizari. Et quid si sit commista vino. nu. 5.
6 Baptizandum puerum quidam deferebat ad remotam ecclesiam. apparentibus in via signis mortis in puero. cum aquam non possit habere, proiecit puerum in puteum: de quo citra mortem pueri reduci non poterat, verosimile dicendo verba apta [ego te baptizo] & c. an sit baptizatus, & sepeliendus in cimiterio.

Non vt. Vbi deest verbū, & elemētum aquæ, non est baptismi sacramētū. cōis diuisio. secunda ibi [respondemus.]

- 1 ¶ No. ¶ primò, q̄ duo sunt necessaria in baptismo. verbū, & elemētum. ex primo argue, q̄ mutus non posset aliq̄ue baptizari: secus in mutastro, vt no. i. q. i. c. verbum. ¶ Secūdo no. ¶ q̄ vltra verbum, & elemētū, requiritur & tertium. prima duo nihil operātur: sed Spiritus sanctus. ex quo tū prima duo interueniunt, semper adest tertium, a quo cūq; confertur, seruata forma. i. q. i. c. dedit. & c. seq. secundum Hostiē.
3 ¶ Tertio no. ¶ q̄ si plura sunt de substantia actus, qui geritur, vnus omisio vitiat totum. rō est: quia solēntas, quæ in actu requiritur, ad ipsius formam est indiuisibilis: idēd requiritur concursus omnīū, quæ sunt de forma. vt l. cum hi. §. si p̄tor. ff. de transac. & l. si vnus. C. de testamen. vbi si vnus ex septem testibus omittatur, non valet testamentum. ¶ Quero.
4 dicitur hic, q̄ ad substantiam baptismi requiritur aqua: ¶ qd ergo si aqua sit lutoſa, dic, q̄ valet: secus si sit lutum purum: si tñ aquam exprimeret ex luto, bene fieret baptismus. subiungit Io. An. de baptizato in rosata, vel aqua rosacea. i. que fit ex rosis. & arguit, q̄ non sit baptismus. quia aqua baptismi nunquam purgaret peccata credentium: nisi Dominici corporis ractu sanctificata fuisset. de conse. dist. 4. c. nunquam. Sed constat, q̄ aqua inferior elemētū est. & est illa, q̄ in flumine Iordanis sic sanctificata fuit: ergo extra illā, nō est baptismus. & hoc tenet bea. Tho. 3. parte summæ. q. 66. artic. 3. f. q̄ in tali aqua, vel aquis archimicis non pōt dari baptismus: aliās & in vino dari posset. aqua enim cōuerſa in liquorē vuae fit vinum fieri aut pōt in vera aqua qualitercunq; transmutata: dummodo non soluatur spēs aquæ. vnde in lixiuio, & aquis sulfureorum, & balnearum fieri pōt: quia non incorporantur per aliquam artē, vel naturā, aliquibus corporibus mistis: sed solū recipiunt alterationē, tranſeundo per aliqua corpora. An aut ex pane confecto ex tali aqua rosacea fiat verū sacm, no. Archid. de conse. dist. 2. c. i. dicens fratrem Thomam tenere, q̄ non: quod videre potes. 3. parte summæ. q. 74. art. 7. in fi. ¶ ¶ Quid dices de baptizato in aqua, cui vinum sit mistū. quidam dicūt, q̄ sic, si fuerit maior pars aque: secus si minor. ar. §. e. c. cum Marthæ. §. quæ fuisse. tunc tñ est, q̄ in pura aqua detur hoc sacm. In talibus aut est seruanda consuetudo. remittit ad summam. eo. tit. §. que sit eius forma. §. quid si aliquem liquor. ¶ ¶ Quid dices de aqua marina, vel de aqua liquefacta ex sale resoluta, vel in brodio, vbi sunt decoctæ carnes, & alia, Doc. non tangunt. ¶ ¶ Vltimò quæro post Io. An. de tali q. ¶ quidam ad remotam ecclesiam deferebat puerū baptizandum. apparentibus in via signis mortis in puero: cum aquā non posset habere, proiecit puerū in puteum: de quo citra mortē pueri reduci non poterit, verosimile dicendo verba apta [ego te baptizo] & c. quæritur an talis baptizatus sit, & in cimiterio sepeliendus. refert Io. An. per rectorē prædicatorum in Montepessulano fuisse de-

terminatum, q̄ non. & dicit, q̄ multi canonista fuerunt hic detestati per hanc Decre. cū ibi fuerit verbum, & elemētū. Abb. dicit magistrum suum idem tenuisse, quod ille lector. quia in baptismo requiritur non solū in aqua submersio: sed ab aquis eleuatio: per quam subiectio denotatur. de conse. dist. 4. c. propriē. quod quia in casu nostro defuit, nō fuit baptismus.

S V M M A E.

- 1 Baptizatos à Latinis Græci rebaptizare non debent.
2 Reuerſi de nouo ad fidem sunt in suis ritibus, & moribus obseruandi, si propter tales ritus Deus non offendatur.
3 Baptismi sacramentum collatum etiam ab hæretico valet.
4 Ecclesia Græcorum debet se Ecclesie Romanæ conformare.
5 Græci si vellent nunc inducere aliam formam in baptismo, quam nunc habeant, an sint tolerandi.
6 Baptizans si vtatur mala latinitate in expressione, an sit verè baptizatus.

Licet. ¶ Baptizatos à Latinis Græci rebaptizare nō debent. præmittit exordium, & narrat duplicē Græcorum excessum. secundū id fieri prohibet. tertio pœnam imponit. secunda ibi [volentes.]

- 2 tertiā ibi: [si quis.] ¶ No. primò ¶ q̄ reuerſi de nouo ad fidē sunt in suis ritibus, & moribus conseruandi. quia vnaqueq; prouincia abundat in sensu suo. §. de sepul. c. certificari. dum tñ in tali ritu, & consuetudine Deus non offendat. cū offensa enim Dei non est etiam populo deferendū: sed potius scandalum nasci permittitur, quā veritas relinquat. de quo. j. de reg. iur. c. qui scandalizauerit. ¶ ¶ Secūdo no. ¶ q̄ isti Græci putabant inquinari altare, si celebraret in eo Latinus. & in hoc malē: quia etiam si fuisset excommunicatus, non coinqnaret. §. de sacra. non rei. c. 2. & ibi quid iuris sit, si excoicatus consecret altare. & c. consuluit. §. de conse. eccle. vel alta. errabant et in eo, q̄ rebaptizare præsumebat baptizatos à Latinis. ¶ quia sacramētū baptismi collatū etiā ab hæretico valet. 3. 2. di. §. verū. reiterando em fit iniuria sacramēto.
4 i. q. i. c. quod quidam. & c. sacramenta. ¶ ¶ Tertio no. ¶ q̄ ecclesia Græcorum, que est vna de quatuor, debet se conformare Romanæ Ecclesie: quæ est omnium ecclesiarum mater, & magistra. §. de sum. Trini. & fi. ca. c. 2. ad fi. de homi. c. pro humani. lib. 6. in Authē. de eccl. tit. col. 9. urpis est enim pars, quæ non congruit vniuerso. de spon. du. c. fi. & §. dist. c. que contra. ¶ ¶ Querit Io. An. §. c. prox. quæsiuit de aqua. qd est vnum de substantia. baptismi: hic repetit de verbo, & intentione baptizantis, & baptizati, quæ etiā requiruntur, vt dixi post eum. §. c. i. querit ergo ¶ cu forma baptismi, quæ vtitur Græci, possit ab Ecclesia tolerari: vt dictū est. §. c. i. quid si vellent inducere aliam formam. dicit Io. An. q̄ possent inducere talem: quæ non esset tolerabilis. puta si in nomine patris intenderent inuocare virtutem diaboli, vel patris carnalis: vel aliud simile. tali enim forma seruata, nō esset puer baptizatus, etiam si baptizans seruaret verba apta, & deputata. & hoc propter corruptam intentionē, quæ in baptizante requiritur: vt sit recta, similiter & baptizati: aliās vtriusque praua intentio, vel non recta, impedit sacramētū. puta credunt, q̄ baptismus conferat solūmodo corporis sanitatem, & liberet ab infirmitate, & non aliud: vt dixi. §. c. i. Intentio autem patrinorum nullum affert impedimētum, sñ Ioā. An. qui quærit etiam, quid iuris, si verba sunt prorsus extranea ab illis, de quibus. §. c. i. Intentio tamen est recta. puta baptizat sacerdos puerum in aqua in nomine fundamenti, parietis, & tecti, per ista gerens in mente significari Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum. dicit, q̄ non erit puer baptizatus. quia saltem oportet baptizantem aliquas principales syllabas retinere. vt & si nō bene, & expressē integraliter formet verba: tñ saltem aliquāliter exprimere videatur nomina per sonarum.

6 sonarum. ¶ Quid ergo dices, si vtitur mala latinitate in expressione: puta dicit [baptizo te nomine patri, & filio, & Spiritui sancto.] videtur, q̄ nō sit baptizatus. quia videtur omīsa forma: ergo & c. vt §. c. i. cōtrariū dicit Io. An. quando sacerdos non exprimeret mala intentione, scilicet inducendi nouam formā. quod esset vehementer præsumendum, si esset bonus grāmaticus, & disertus. & sic corrupta oratione proferret: vt l. Labeo. §. idem Tubero. de sup. lega. si ergo esset imperitus, non vitaretur baptismus propter talem corruptā expressionem verborū. Non ob. q̄ videatur omīsa forma. quia hoc non est verum: quia q̄ personæ exprimauntur, pater, & filius, & Spiritus. bene est de substantia. sed non est de substantia, q̄ in bona grāmatica. quod patet: quia mater potest in necessitate filium baptizare p verba vulgaria. & Græcus in græco. & Theutonicus in Theutonico. & sic de singulis, ar. C. de sen. l. iudices. & speciale est in rescriptis: vt propter malam grammaticam sint nulla. §. de rescrip. c. ad audientiam.

De presby. non baptizato.

is o de baptismo, & ipsius effectu. quia contingit interdum baptizatos ordinare: ideo & c. habetur de matrimonio. i. q. i. c. si quis confugerit. & c. si quis per ignorantiam & c.

S V M M A E.

- 1 Bptizari debet de nouo, qui deprehendit se non baptizatum.
2 Ordinatus non reſtē, debet iterum ordinari. Et quid si nolit, an cogatur. nu. 3.

Siquis. ¶ No. primò. quid iuris, cum qs deprehendit se non baptizatum. debet enim baptizari de nouo. & pone exemplum in exposito: q̄ credebatur baptizatus, cum non esset. vel pone. Itatim cū natus est, missus fuit ad villam nutriendus. quia natus ex nobili domina meretrice occulta: quæ non fuit ausa eum facere baptizari, ne sciretur. quæ postea ad mortem veniens patefecit. vel pone, q̄ fuit erratum in verbis, de quibus. §. c. i. quid si non deprehendit pro certo, sed dubitat. dicit Hosti. q̄ idem, dummodo dubium sit probabile: & tunc seruetur quod dicitur. §. titu. i. c. 2. non tñ debet de facili dubitare: vt patet. j. c. fi. in fin. dubitare em tenet medium inter scire, & ignorare. quod contingit, qñ non magis applicat animum suum ad vnū, q̄ ad aliud, vt l. de statu. & quod ibi not. ff. de testa. & in dubio illo cenſetur quis potius esse malæ fidei, quā bonæ: vt no. §. de rescrip. c. fi. facit l. manifestissimi. §. si autem dubius. C. de fur. & l. fi. C. de condi. inde. & c. dubius. j. de hære. ¶ ¶ Secūdo no. q̄ non rectē ordinatus debet iterū ordinari. per primā. n. ordinarionem non recepit characterem. vt in glo. i. quæ allegat c. si quis per ignorantia. vbi de hoc. quicūque em gradatim peruenitur ad aliquid, inaniter confertur gradus vltimus sine primis. & hinc sumpta occasione quærit Inn. de ordinato ad sacros, prætermisſis minoribus. de quo per Io. An. j. de cleri. per sal. promo. c. vno. super gl. fi. ¶ ¶ Quærit ipse. dicitur hic, ¶ q̄ debet iterū ordinari. quid si nolit? dicit, q̄ non cogitur: vnde post baptismum remanet laicus. & licet contrahere non debeat (quasi cōcientiam vouerit): tñ, cū votum non fuerit solemne, tenet matrimonium, si contra heret. facit quod no. de voto. c. vno. lib. 6. in glo. ergo si.

S V M M A E.

- 1 Error probabilis idem, quod veritas, operatur apud Deum.
2 Baptizari cōtēnens, cum posset, quantūcūq; fidem Christi teneat, non potest saluari.
3 Baptismus est triplex, fluminis, flaminis, & sanguinis.

- 4 Baptismus fluminis prodest doli capacibus, habentibus fidem, & charitatem.
5 Baptismus sanguinis quis dicatur.
6 Latro, qui pendeat cum Christo, qui saluatus fuit, quo baptismo fuit baptizatus.

Postolicam.

Orari debet p eo, q̄ credens se baptizatum in fide Christi, sine baptismò deceſsit. in prima decita consultatio. in secunda ibi [verum inquisitioni.] ponitur responſio: quæ probat duabus auctoritatibus. prima ibi [lege] secunda [etiā librum.] ¶ ¶ No. ¶ primò, q̄ probabilis error idē, quod veritas, operat quò ad Deum: vnde christianus esse cenſetur, qui ita esse credit, cū baptizatus nō esset. præfertur ergo opinio veritati. de quo. §. de big. vbi dixi. ¶ ¶ Secūdo no. q̄ dicit [non contēptus.] ¶ q̄ ille, q̄ contēneret baptizari, cum posset, quantūcūq; fidem Christi teneret, non posset saluari. & sic intelligitur illa auctoritas euangelica [nisi quis renatus.] & c. lo. 3. & §. e. c. nouit. credulitas ergo fidei nihil prodest sine baptismò illi, qui pōt eum recipere: secus si non possit, vel suscepisse credat, vt hic. & §. tit. i. c. debitum. ¶ ¶ Quærit gl. i. quotuplex est baptismus. ¶ dicit, q̄ triplex, fluminis, flaminis, & sanguinis. baptismus fluminis prodest paruulis, & etiā alijs: dummo nō inueniāt obicē cōtrariæ voluntatis. §. ti. i. c. maiores. ad fi. ¶ ¶ baptismus verò flaminis, a de quo hic, prodest doli capacibus, habētibus fidē & charitatē: & per consequens nō contēnentibus baptismū fluminis, vt hic. & §. tit. i. c. debitum. paruulis non prodest. & si de isto, q̄ paruulis non proficit, intellexissent hæretici. §. eo. c. maiores. rectē sensissent, ¶ baptismus verò sanguinis est, quo baptizati fuerunt innocentes. & iste est cōis paruulis, & adultis. de cōse. di. 4. c. baptismi. & an isto baptismò sanguinis fuerit baptizatus ille latro crucifixus cū Christo. dic q̄ non. quia non pro Christo: sed pro delicto effusus fuit. ¶ dicit ergo, q̄ baptismus flaminis baptizatus fuit. & c. ¶ ¶ Secūdo quæro: nunquid iste credēs se sacerdotem, cum non esset, conficiebat (& sic sumentibus proficeret, vt sacramentum) dicit, q̄ non erat verū sacramētū: sed eius vim, & virtutem habebat, & sumentibus proderat. remittit ad not. §. de elec. c. dudum. 2.

ADDITIO.

- 1 ¶ Flaminis. an baptismus flaminis siue penitentia, & baptismus sanguinis habeat vices baptismi fluminis. vide lo. de j. Turre cremata in c. baptis mi. Vicen. de consecra. dist. 4.

S V M M A E.

- 1 Baptismus est fundamentum aliorum sacramentorum.
2 Saluari potest quis per fidem sacramenti, etiam sine baptismo.
3 Baptismus flaminis licet sufficiat ad salutem, non tamen sufficit ad receptionem ordinum.
4 Usque, dictio ponitur inclusiue.
5 Iteratum non intelligitur, quod ambigitur esse factum.
6 Natus de parentibus christianis, & conuersatus inter christianos præsumitur baptizatus.

Veniens.

C. i. §. e. est summa huius. primo ponit de baptismò, ibi [cum quæ.] secūdo circa ordinē allegat pro, & contra vsque ibi [quia verò.] tertia diffinit ibi [nos circa.] ¶ ¶ Not. primò, ¶ q̄ baptismus est fundamentū aliorū sacramentorum. ¶ ¶ Secūdo not. q̄ vbi non est fundamentū, non pōt super ædificari. i. q. i. c. cu Paulus. ¶ ¶ Tertio. no. ¶ q̄ p fidem sacramenti, et sine baptismò, pōt quis saluari. quod est verū, cum impedimento aliquo detinet. aliās secus, vt dixi. §. c. proximo. ¶ ¶ Quarto not. ¶ quod licet baptismus flaminis sufficiat ad salutem, vt §. c. prox. non tamē sufficit ad receptionem ordinū. & sic per talem baptismū nō habilitatur qs ad

ad promotionē ordinum: & ideō debet iterum ordinari: vt hic. & s. c. i. ¶ Quinto no. q. vbi videtur periculum animæ, nō quod est æquius, vel mitius: sed quod est tutius animæ, respici debet. 5. o. dist. c. ponderet. in fi. & c. eos. & de spon. c. iuuenis. s. m. Hostiē. ¶ Sexto no. q. oēs ordines debent à capite inchoari vsque ad sacerdotiū. ¶ & ista dicitio, vsque, hic ponitur inclusiue: vt dicit glo. de quo plenius. s. de transla. c. 2. ver. sed neque. & de ata. & qual. c. à mul. is. & dicit Hostiē. q. in istis ordinibus repetendis, continuis temporibus ordinū poterit ordinari, non seruatis interstitijs. & hoc dispensatiue. remittit. s. de elec. c. cum in cūctis. s. inferiora. ¶ Septimō no. q. non intelligitur iteratū, quod ambigitur esse factum. & de ista dictione, iterum, quid importet. dic vt l. vbi. ff. de eden. & l. fideicom. s. si quis decem. de leg. 3. ¶ Octauō no. q. natus de parentibus Christianis, & conuersus inter Christianos præsumitur baptizatus. circa quod vide, quod no. 68. di. c. presbyteri. & est ar. q. si dubitetur, an aliquis sit legitimus, est reputandus legitimus. ar. de ser. in or. fa. c. vno. j. qui si. sint le. c. ex tenore. j. de verbo. signi. c. abbate. s. contra. quod argu. contra. quia non præsumitur matrimonium, nisi probetur. 30. q. 5. c. aliter. & c. nostrates. ergo nec legitimus psumetur: nisi hoc pateat. sol. si infamatus est, & nil probatur contra eū, se purgare debet. de pur. ca. c. accedens. si non est infamatus, & semper vixit vt legitimus, suæ cōficiētiæ relinquatur. j. q. filij sint le. c. trāsmisla. & c. peruenit. facit C. de præcrip. quæ pro li. in rub. & nigro. de iureiuran. c. mulieri. remittit ad summam de clan. de s. quam pœnam. vers. etiam in conspectu. & quod no. in Specu. de spon. in fi. & s. de præsump. c. illud. vbi omnino vide.

De Custodia eucharistiæ.

Is o qualiter eucharistia consecratur: tractat quomodo custodiatur. & quia in baptismo vitur chrisinate: vt patet. s. de sacra vnc. c. vno. submittit de custodia chrismat. & generaliter de alijs sacramentis. habetur de materia. 23. di. c. non oportet. cum c. seq. de conse. dist. 2. c. qui bene. & c. qui per negligentiam. cum c. seq. & 1. q. 1. c. interrogo. & de eucharistia vide quod dixit Io. An. s. de cele. mis. super rub.

S V M M A E.

- 1 Eucharistia, & chrisma debent fideliter custodiri.
- 2 Claves inuenta sunt, vt res diligentius conseruentur.
- 3 Corporis Christi officium, & festum vnde traxerit originem.
- 4 Custos debet esse diligens.
- 5 Custodi negligenti imputatur euentus omnium malorum, quæ ex illa negligentia postea sequuntur.

Statuimus. ¶ Eucharistia, & chrisma debent fideliter custodiri. rōnem submittit, & pœnam addit. secunda ibi [ne possit.] tertia ibi [si verò.] ¶ Not. primò, ¶ q. claves inuenta sunt, vt res diligentius cōseruentur. & ille, qui tradit claves, videtur tradere res, quæ sub clauibus clauduntur. vt l. clauibus. ff. de cōtrah. emp. ¶ Secundò no. q. sacrilegi cum eucharistia operantur nefanda, & horrenda: quæ honestius est tacere, q. dicere. 43. dist. c. sit rector. contra tales tñ qñq; Deus in eucharistia ostendit veritatē suam aliter, miraculum ex actu impio præter eorum propositū ostendendo: vt patet. s. de cele. mis. in rub. de duobus miraculis Dñici corporis contra tales, aliaq; maiora patēt, & inter cætera illud nobilissimum, & deuotum: quod est in Vrbe veteri. vbi apparet, q. ex hostia in manibus presbyteri increduli consistente fluxerūt quàm plures guttæ sanguinis, habentes faciem hominis: & dispersæ sunt super corporali: quæ nunc apparent ita lucidæ,

3 ac rubicundæ: sicut si nunc contingeret. ¶ & inde officium, & festum corporis Christi traxit originem. ¶ Tertiò not. in vers. si verò. q. negligentia imputatur custodi, & meretur ea pœnam. ¶ debet eū custos esse diligens. vnde punitur custos carcerū, si captiui fugiunt. vt l. non facile. & p totum. ff. de custo. & exhi. re. hic autē suspenditur tribus mensibus ab officio. quid autē si hac suspensione durante, in aliam suspensionem ex alia culpa incidat. an tempus secundæ suspensionis incipiat statim currere: vel finito tpe suspensionis primæ? dic, vt no. in cle. de magi. & s. de elec. c. cū in cunctis. in nouella. & ff. ad Turpil. l. senatus. ¶ Quarto no. i. ver. & si per eius. ¶ q. custodi negligenti imputatur euentus omnium malorum, quæ ex illa negligentia post sequuntur. In iudicio tamē animæ non sic esset. vnde dicit hic Vin. q. licet perhibens falsum testimonium sit reus omnium malorum, quæ inde sequuntur: in iudicio tamē animæ non imponeretur pœnitentia nisi de falso testimonio. licet aggrauaretur per mala secuta. ar. l. Neratus. s. 1. ff. de ser. cor. vbi dicitur, q. si persuasi seruo, vt corrumpat chirographum: si inde trāsit consuetudinem, da illa non teneor. & vide de ista bonas concor. in glo. & not. s. de testi. c. sicut. & c. placuit. quod allegat glo. & c. inebriae runt. & l. verum. de furtis.

S V M M A E.

- 1 Clerici non debent ponere supellestilia in ecclesijs non solum aliena, sed nec propria.
- 2 Transitus si prohibetur alicui per aliquem locum: multo magis mori.
- 3 Zelus domus Dei debet nos comedere. Et quis dicatur comedi zelus Dei.
- 4 Refugium potest haberi ad ecclesiam propter urgentes necessitates. puta incendi. hostiles incursus, & simi.
- 5 Ecclesia possunt incastellari propter timorem hostium.
- 6 Concessio eatenus durat, quatenus durat necessitas, quando aliquis propter necessitatem conceditur.

Relinqui. Supellestilia in ecclesijs ponō debēt: nisi necessitas vrgeat. vasa, & vestimēta ecclesiarū debent mundē teneri. recitat concilium duos excessus. secundus, ibi [sunt & alij] contra quos prouidet ibi [quia] not. & primò contra primū. secundò contra secundum. ¶ No. primò, q. clerici non debent ponere supellestilia in ecclesijs non solū aliena: sed nec propria. quia non debent illud cōmittere, à quo debēt alios prohibere. vt j. de na. ex li. ven. c. 1. cum suis cōcor. vnde alibi dicit canon. Quo pōt minister ecclesiæ auferre malū de medio eius, cū in delictum simile corrui? aut quæ securitate corrigere peccatē, cum tacitē sibi Christus respondeat eadem se cōmississe, quæ corripit? ¶ Secūdo no. q. si p̄hibetur transitus per aliquem locum: multo magis v̄prohibitus, ne ibi moram trahat. quid econuerso si alicui prohibetur māsio in aliquo loco: an videat̄ prohibitus inde transire? videtur, q. non. quia non videtur venisse, qui non stetit. s. de iudi. c. 1. facit. C. de ædi. priua. l. fi. ¶ Tertiò no. q. zelus domus Dei debet nos comedere. habetur P sal. 68. & Io. 2. & inde plures auctoritates de hac domo Dei. 24. q. 1. c. omnibus. & dicit hic Io. An. q. zelo Dei comeditur, qui quælibet praua, quæ viderit, corrigere satagit: si nequit, tolerat, & gemit. ¶ Quarto no. q. propter vrgētes necessitates (puta incedia, hostiles incurfus, & similia.) potest ad ecclesiam haberi refugiū, & ibi res deponi: & tunc ecclesia tenetur de custodia. s. depo. c. grauis. in glo. 2. sed nō tenetur de violentia: nisi potuit deponenti nunciare. ff. loca. l. item quæritur. s. exercitu. & ff. commo. l. si vt certo. s. quod verò. & est hic ar. ¶ q. propter timorē hostium possunt ecclesiæ incastellari. dicam. j. de immu. ec. c. 1. ¶ Quintò no. in vers. sic tamē. q. qñ aliqd propter necessitatē conceditur, eatenus durat cōcessio, quatenus

tenus durat necessitas, & non vltra. sic 1. q. 1. c. quod necessitatis. & q. 7. c. quod pro remedio. & facit quod no. Bar. in l. de pupil. s. si quis ipsi prætori. de oper. no. nun. ¶ Vltimò no. q. absurdum est in sacris sordes negligere & c. & no. q. reprehensibile est ferre vestes immundas: & incultus habitus corporis etiam reprehendus est. vt dicit Seneca in quadam epistola ad Lucillum. Non sordet vestis: nec splendeat. & quidem. Vestis enim nimis apparens vicinis tadium parit: vt ait Hiero. & canon dicit. Indignum est dare Deo: quod de dignatur homo. 49. dist. c. vlt. in fi. quid de ornamentis ecclesiæ vetustate consumptis faciendum sit. dic, q. comburenda sunt. de conse. dist. 1. c. altaris. si immunda fuerint, lauari debent intra ecclesiam. 100. dist. c. nemo.

De reliquijs & veneratione Sanctorum.

Is o de custodia, & reuerentia sacramentorum: videndum est de reuerentia Sanctorum. de hoc de consec. dist. 1. c. placuit. & c. corpora. facit 1. q. 1. c. si qs dixerit. 50. dist. c. si quis præpostera. repetitur in sex. & Cle. conuenit rub. de fer. per totum. maxime. c. 1. & fina. & sup. de testi. c. venerabilis.

S V M M A E.

- 1 Ebrietas nihil aliud est, quam voluntaria insania: quæ omne vitium incendit, & detegit. An sit peccatum. nu. 3.
- 2 Ebrius decedens an videatur decedere in peccato.
- 4 Venerari aliquem pro sancto non licet sine auctoritate Papæ.
- 5 Canonizatio Sanctorum quomodo fiat.

AVdiuimus. Sine Papæ licentia nō pro sancto. primò narrat, quod audiuit. secūdo illud prohibet, ibi [illum ergo.] ¶ No. primò, q. istū in ebrietate occisum venerabatur vt sanctum; & minus rectē, dicente apostolo [ebriosis] & c. 1. ad Corin. 6. & dicit Seneca epistola. 83. ¶ Nihil est aliud ebrietas, quàm voluntaria insania: quæ omne vitium incendit, & detegit, & obitatem malis verecundiā remouet. de hac etiā Valerius lib. 6. c. fi. & collige, q. ¶ ille, qui decedit ebrius, videtur decedere in peccato. cū Ecclesia vix pro tali permittat orare. & quia dixit [vix] sequitur, q. qñq; permittat. quia quod vix fit, tñ fit. de cogna. spiri. c. 2. lib. 6. & hoc cū fuit veniale. vt dicit glo. Aduerte tñ, s. m. Vin. ¶ q. ebrietas (inquantū est qualitas, quæ inest homini, qui facilius inebriatur, fortē ex debili cerebro) non est peccatum: nec putat talē excōicatum, si tunc percuteret clericū. 15. q. 1. c. sanē. inquantū verò est actus, si est assiduus (nō dico assiduus, q. idem iteretur: sed quia simile præcedat:) tunc est mortale. idē in illo, qui se scienter inebriat: si verò ignoranter (vt quia ab vxore decipitur, vel ignorat vini potentia) tunc peccat venialiter. Ita no. Vin. s. de vi. & ho. cle. c. à Crapula. & vide quod de ista no. 13. q. 3. c. pro obeuntibus. ¶ Secūdo no. in vers. cum etiā. ¶ q. q. fine auctoritate Papæ non licet aliquē venerari pro sancto. est ergo de casibus reseruatis, de quibus. s. de offi. leg. c. quò ad transla. Quid autē in causæ cognitione versetur: vt Papa concedat aliquē venerari pro sancto. dicit Inno. q. non sufficiunt miracula sine vitæ excellentia. nam & magi Pharaonis multa fecerūt, quæ supra naturā esse videbantur. & in Euangelio legitur, q. multi dicturi sunt. Nonne in nomine tuo eiecimus demonia? Matthæi. 7. & tñ Dominus respondit eis. Non noui vos. 1. q. 1. c. prophetauit. ¶ fit ergo ista approbatio, siue canonizatio, qñ per sufficientes probationes constat de fide, & excellentia vitæ, &

operatione miraculorū eius, q. petitur canonizari. s. de test. c. venerabilis. oportet etiā tantā esse excellentiā vitæ, & talia esse miracula, quæ sint extra vires, & potentiam naturæ: nec sufficit vna tm: imò multæ, & continuæ requiruntur. vnde Ecclesia. 44. Laudemus viros gloriosos, & parentes nostros in generatione sua. Multam etiā fecit Dñs magnificentia sua à seculo: dominantes in potestatibus suis homines magni virtute, & potentia sua prædicati sunt: quæ verba exponit hic Io. An. qui etiā profequitur, quo ordine peruenitur ad istam canonizationē. nam magna maturitas requiritur: ne decipiatur populus: vt j. c. fin. cum & per malos fiant miracula: vt dixi. 42. dist. c. quiescamus. & 41. dist. c. miramur. ¶ Quæro si est alia rō, quàm magnitudo negocij: quare iste sit de casibus reseruatis. dicit Io. An. sic. sanctus debet ab omnibus venerari: idē aut nullus alius, quàm Papa, potest hoc indicare. quia nullus, nisi ipse, habet vniuersalem iurisdictionem: ipse verò ordinarius est cunctorum. 9. q. 3. c. cuncta per mundum. & c. principalem.

S V M M A E.

- 1 Reliquiæ sanctorum non debent exponi venales.
- 2 Reliquias nouas non licet de nouo publicè venerari.
- 3 Prælati non debent pati, vt varijs figmentis decipiatur populus.

CVm ex eo Sanctorum reliquiæ vendi, vel passim ostendi nō debent: nec circa illas populus decipi. ponit duplicem excessum, quem prohibet, distinguendo inter veteres, & nouas reliquias, ibi [præfenti.] tertiò fraudes per prælatos cohiberi præcipit, ibi [prælati.] ¶ No. primò, q. reliquiæ sanctorum non debent exponi venales. concor. C. de sacro sanc. eccle. nemo martyres. & dicuntur exponi venales non solū si vendantur: sed et si extra caplam trahantur: vt plures oblationes recipiantur. hoc enim facientes dici possunt venales. & sequitur duplex malū: quia si hoc fiat nimis sæpe: primò vilipenduntur. quia omne rarum carum. 93. dist. c. legimus. secūdo quia notabilius per laicos reprehenditur auaritia clericorum. s. de deci. c. 1. in fi. ¶ Secundò not. q. nouas reliquias de nouo non licet publicè venerari: in secreto verò licitum est habere deuotionem ad aliquem: & ad eum in occulto precari. de hoc j. eo. c. vno. lib. 6. ¶ Vltimò no. q. prælati non debent pati, vt varijs figmentis decipiatur populus. quod optimè faciunt isti quæstuarij, qui costam pecoris, vel asini ostendunt loco sancti. Alij ponunt oleum in oculo manolæ suæ, vt videatur flere, s. m. Host.

De obseruatione ieiuniorū.

S V M M A E.

- 1 Ieiunium quòd sit triplex.
- 2 Ieiunandum necessariò quibus sit temporibus. Et qui teneantur, nume. 3.
- 4 Ieiunij tempore à quibus cibarijs est abstinentum.
- 5 Ieiunium est maceratio carnis, ex cibi abstinentia proueniens.
- 6 Elechnarijs delicatis an licebit vti tempore ieiunij.
- 7 Medicinæ an frangant ieiunium.
- 8 Dispensari an possit cum obligatis ad ieiunandum.
- 9 Statui an possit circa ieiunia indicta, quòd quis comedat bis in die.
- 10 Ieiunium quando dicatur quis frangere.

Is o de veneratione sanctorum. quia ob ipsorū reuerentiam ieiunia celebrantur: idē de ieiunijs est videndū. habetur de materia 4. dist. c. statumus. cum se. de conse. di. 3. & di. 5. c. quadragesima. cum c. se. congruit. de pœni. & remi. c. licet. de reg. iu. c. quod

quod non est. de elec. c. ubi periculū. in fi. lib. 6. & eo. lib. de here. c. ad nostram. Super ista rubrica ponit Io. An. longam glo. ordina ipsam sic per q. primò quotuplex est ieiunium. secundò quibus temporibus est ieiunium faciendum. tertio qui ad ieiunium teneantur. quartò à quibus cibarijs est abstinentià tpe ieiunij. quintò an possit cum obligatis ad ieiuniū dispensari. sextò quādo dicatur ieiunans frangere ieiunium.

1 ¶ Reuertor ad primum. & quæro, quotuplex est ieiuniū. dicit Goff. q. est triplex. primum magnum, & generale, abstinerere ab iniquitatibus, & illicitis seculi voluptatibus. de conse. dist. 5. c. ieiunium. secundū, discretā, & moderata refectio: ac singulos dies abscque ciborum luxuria transeamus. e. di. c. sint tibi. & c. non dico. & hæc ieiunia à omni tpe, & singulis diebus seruanda sunt. tertium ieiuniū est subtractio prandij, & post cœnam cuiuslibet cibi priuatio vsque in diem sequentem. Item abstinentia à carnibus, & omnibus, quæ sementinam originem ducunt. 4. dist. c. deniq; &, vt ibi dicitur, etiā pisces luxuriosè sumere non debemus. Itē tpe, quo abstinentus à cibis, etiā à dissolutionibus abstinerere debemus. 86. dist. c. quid prodest. de conse. dist. 5. c. nihil prodest. Isto igitur tertio modo sumitur ieiunium: vt sit afflictio carnis ex abstinentia victus proueniens. ¶ Secundò quæro. quibus tēporibus est necessariò ieiunādū. dicit, q. indicta ieiunia ab Ecclesia sunt ista. vigilia apostolorū. j. eo. c. 2. quadragesima. de conse. di. 5. c. quadragesima. vigilia Natiuitatis. assumptionis beatæ Virginis Mariæ. omnium Sanctorum. beati Laurentij. ¶ Tertio quæro qui ieiunare necessariò teneant. dicit Inno. q. ieiunium est indictum omnibus sanæ mentis, doli capacibus, & valentibus ieiunare. cum tales possint peccare, & peccata debeant flere, & de illis poenitere. dispēfatiuē tñ cū impuberibus: & ex causa cum omnibus ætatis prouectæ agi pōt: vt ab indictis ieiunijs absoluantur. quod exponit, id est cōmutentur: vt dicā. j. in 5. q. Quid de mulieribus. die, q. inuitis maritis, ieiunia voluntaria facere non possunt. 33. q. 5. c. manifestum. indicta tñ ab Ecclesia tenentur facere: nisi contingeret inde virum scandalizari. tunc enim forte possit cum ea dispensare sacerdos. quia semper est propter scandalū dispensandū. 5. o. dist. c. vt cōstitueretur. de tēp. or. c. 2. ¶ Quarto quæro. à quibus cibarijs est abstinedum tpe ieiunij. dixi. q. à carnibus, & omnibus, quæ sementinam originē ducunt: vnde sumpta occasione reuocant Doc. in dubium. an ab ouis, & caseo sit abstinedum. dicit, q. si quis hæc comedat extra quadragesimam, non soluit ieiuniū: peccat tñ. & sic intelligitur c. denique. 4. dist. alij contra, vt no. Archi. de conse. dist. 4. c. rogationes. in fi. Io. An. dicit, q. ex causa in aliquibus prouincijs prouideri possēt, quod & his sine peccato homines vterentur: puta in locis montanis, vbi non est vsus piscium (sicut Senis) in æstate duci non possunt sine corruptione. in talibus enim locis tpe ieiunij vidēt, q. caseo, & ouis possint vesci. & sic ibi practicatur. Si enim in locis maritimis: vbi est vsus piscium (sicut hic Venetijs) licitum est tali tpe comedere grossos pisces, & quasi carnes si miles. quare vbi pisces defunt, non sit licitū comedere oua, & caseum? non est dare rōnem. ¶ Nam cum ieiuniū b sit maceratio carnis, ex cibi abstinentia proueniens. sicut est licitū vt piscibus, vbi sunt: ita illis vbi pisces defunt. & confirmat hoc. quia vsus aliquarum rerū, & non omnium tēpore ieiunij ex constitutionibus, & obseruantijs hominū descendit, secundū Inn. quem ex causa licitum est statuerē, q. ieiunantes cibis etiā non quadragesimalibus vti possunt: vt patet. j. eo. c. 2. ver. cum aut. & s. de ferijs. c. licet. exceptis carnibus: quibus etiā in maxima necessitate (puta si aliud ibi non inuenit ad comedendū) est licitum vti. pone exemplū in ofexis, q. fo ueant iustum bellū. qui & si tpe quadragesimæ non habeant nisi carnes. dicit, q. possunt licitè homines vesci. ar. eius quod legitur & no. de reg. iur. c. quod non est licitum. & s. de ferijs. c. licet. ¶ Quid dicis de electuarijs delicatis: an licebit eis

vti tpe ieiunij? dicit, q. non aliter licet ipsis vti, nisi sicut alio cibo delicato: quasi dicat ieiunium soluit, secundū Io. An. d. ¶ Quid de medicinis. dic. q. ad remouendam, vel fugiendā instantem infirmitatē, etiam die ieiunij accipere licet sine peccato. vbi verò non est signū infirmitatis, pro sola sanitate conseruanda hoc non licet. alij dicunt, q. nulla medicina, seu etiā electuarijs soluit ieiunium, sū Inno. qui etiā quærit: nunquid ingurgitatio soluat ieiunium. comedit enim tantū semel, quantum si bis in die comedisset: vel paulò minus. quidā dicunt, q. nunquam est ieiunium: nisi ibi sit abstinentia victus. Sed Host. dicit, q. ingurgitatio nunquam est licita. & q. nullus excessus est approbandus. delicatis tñ vti non est peccatum. & potius quantitas, quàm qualitas est vitanda. vñ Hier. in vi. patrū. Melior est venter semper esuriens, quàm ieiunia triduana. ¶ Quintò quæro: an possit dispensari cū obligatis ad ieiunandū. dicit Io. An. q. quædam sunt ieiunia volūtaria. quædam indicta & necessaria. voluntaria ieiunia sunt, ad quæ aliqui voto, vel proposito se astringūt: vel etiam quæ propter indicta propter peccati magnitudinem à sacerdotibus iniunguntur. 82. dist. c. presbyter. vbi de hoc. Indicta, & necessaria sunt duplicis spēi. quædam sunt indicta ab Ecclesia: vt sunt illa, de quibus in 2. q. quædam sunt indicta spāliter, & localiter secundū diuersas cōsuetudines: sicut est ieiunium Aduentus Dñi. quod nec ab omnibus in prouincijs celebratur: vt patet. j. e. c. 2. tale etiā erat, q. matronæ Romanæ in sabbato consueuerant ieiunare. 12. dist. c. illa. ad propositum ergo an possint prædicta ieiunia cōmutari. dicit Io. An. q. ieiunia voluntaria etiā sine causa (dummodo sit alijs vitale) redimi possunt auctoritate superioris. 82. dist. c. presbyter. & no. de voto. c. 1. auctoritate ergo epī cōmutari pnt, et si nulla causa necessaria subsit: dūmodo cōpensatio vtilior, & Deo acceptior videatur. ar. s. de voto. c. 1. Indicta verò ieiunia non pnt redimi pecunia, vel in aliud cōmutari: nisi necessitas, vel alia causa in ieiunante sit. & licet sine causa talis sit cōmutatio in istis verita: pnt tñ aliqua ipsorum cōmutari, siue transferri de die in diem. puta vigilia in festo sancti patroni alicuius ecclesiæ incidit: in quo festo consueuerunt clerici facere solēne festum, & conuiuium. pnt enim ex hac cā præuenire diem festi. & sic satisfacere vigilia, non die vigilia indictæ propter suū spāle festi: sed die præcedenti ipsum festum ecclesiæ suæ. & pro hoc facit: quia si vigilia sancti occurrit die Dñico (quia dicto die non est licitum ieiunare) ieiunabitur præcedenti die. sabbato. j. e. c. 1. & 2. aduerte tñ, q. si illud festi occurrit die sabbati quatuor tēporum: licet quo ad clericos illius ecclesiæ possit in diem præcedentem cōmutari ieiunium, vt dixi: non tñ liceret epō, & volentibus die sabbati ordinari propter illud festum omittere ieiuniū: vt dicto die sabbati, secundū Host. ¶ Circa hoc etiā quærit: vtrū possit circa ista indicta ieiunia statui, q. quis comedat bis in die: sed parum prima vice, sicut faciunt Cisterciē. qui ad remouendū scandalū, & charitatem conseruandā statuerunt, q. illi, qui habent legere, vel ministrare, vel aliud facere, prægustent aliquid. dicit Inno. q. propter hoc non intelliguntur soluere ieiunium ab Ecclesia institutum. Idem dicit de ministris magnatum, qui qñq; ad vitandū toxicum, vel eius suspicionē prægustant cibaria corā dñis suis apposita: in telliguntur. n. nihilominus ieiunare. Idem de prægustantibus medicinas. in his ergo casibus, & similibus ex causa & intentione ieiunantis procedit ista excusatio. quæ. s. causa, & intentio regulariter, & gñaliter in omnibus cōsiderandæ sunt: vt patet. 15. dist. c. 1. ad fi. & quod legitur, & not. in c. cum dilectus. §. 1. regulariter verò, nisi causa subsit (vt dixi) non debet ieiunans comedere, nisi semel in die: nec debet horam comedendi anticipare. non per hoc tñ soluit ieiunium: licet peccet: sicut ille, qui beluas marinas vel lautē, & deliciosè comedit. ¶ Sextò quæro, qñ dicatur quis frangere ieiunium. Respondeo non anticipando horam, vt dixi. Item nec per prægu-

prægustationes, vel capiendō medicinas (vt dixi) nec comedendo bis in die ex cā, parū tñ: vt in Cisterciē. dictū est. qd ergo dices de capiente electuarijs, & potū aurt, vel post cōmestionem hora cōgrua. dicunt quidam, q. si talia sumantur añ prandium sine cā, soluitur ieiuniū: sed nō meritum. sed si ex causa, non soluitur ieiunium, nec meritum. in omni tamē casu abstinedū est ab illis, quæ potius cibaria, q. medicinalia, vel electuaria meritò dici possunt. & hæc opi. vt probabilis, & aqua, maxime in locis, vbi hoc fieri consuetum est. ar. 76. di. c. vti tamē omni tempore. & qui nimis emungit, & c. 4. di. c. deniq; & adde ad prædicta qd no. Ho. in summa eo. tit. §. 1. & 2. & per totum. & quod ibi deest. supple. per hanc gl. & quod hic deficit vide ibi.

ADDITIONES.

- a ¶ Ieiunia. Ieiunium factum in pētō mortali an profit ad meritum alicuius bōni spiritualis, vel temporalis. vide Io. de Tur. cre. in c. nihil est de consec. dist. 7.
- b ¶ Cum ieiunium. Ieiunium quid sit. qui teneatur ieiunare. & multa alia de ieiunio vide per D. Ambro. de Vig. in tra. de ieiunio. quem posuit in fine repetitionis. c. vt dominicis. de paro.

S V M M A E.

- 1 Vigilia occurrēns in Dominica debet ieiunari in sabbato.
- 2 Festum Assumptionis est celebrius inter festiuitates beatæ Virginis.
- 3 Dies medius inhabilis non reddit obligationem ieiunij.
- 4 Decretum primum si est nullum: an teneat secundum in quo est obseruata omnis solemnitas.

EX parte. ¶ Vigilia occurrēns in Dominica dēt ieiunari in sabbato: & ieiunari dēt in vigilia beati Matthiæ. cōis diuisio. secundū ibi [ad hoc]. ¶ No. primò, q. inter festiuitates beatæ Virginis festum Assumptionis est celebrius, vt hic, & j. de sent. ex com. c. fi. lib. 6. ¶ Secundò no. q. si dies præcedens festi non debet ieiunari (quia est dies Dominica) debet anticipari. medius ergo dies inhabilis non reddit obligationē inefficacem: sed anticipat. vnde si teneor aliquid facere in octauo die: & non debeo propter festum: debeo facere ante festum. & sic præuenire, non aut differre post diem promissionis. vt 1. 2. in fi. C. de tempo. ap. ar. contra. l. 2. ff. si qs cau. ibi [iubet diem iudicij esse diffusum]. & no. glo. quæ est hic, de loco in termino, an impediatur seruitutem. facit ad q. quam habui Senis. ¶ si primum decretum est nullum: an teneat scdm, in quo est obseruata omnis solemnitas. iura allegata in glo. faciunt, q. non. quia si deficit primum, ad alium vteriozem non possumus peruenire. sic locus medius impedit pollutionem cimiterij. j. de consecra. eccle. vel alta. c. vno. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Festa Philippi, & Iacobi, & beati Ioannis euangelijta quare carēb vigilijs.
- 2 Carnes tempore famis licitè comeduntur etiam die ieiunij.
- 3 Episcopus potest facere obseruari consuetudinem patrie in ieiunijs. & ieiunium indidere in sua diocesi in honorem alicuius Sancti.
- 4 Infirmitas esus carniū debet indulgeri, cum vrget necessitas.
- 5 Iuuenes à qua ætate teneantur ieiunare.

Consilium. Sunt vij. partes, quæ per se patēt. ¶ No. primò, quare festum Philippi & Iacobi, & beati Ioannis Euāgelistæ carent vigilijs, quia propter maius festum, intra quod occurrit per aduentum ergo maioris domini, minoris domini reuerentia non impenditur. & ista est ratio, quæ colligitur ex not. s. de offi. leg. c. volentes. & per Bart. in l. 4. in fi. de dam. infec. Sed dices. cum vigilia, quæ occurrit die Dominico obseruetur præcedenti die sabbati. & sic fit commutatio. vt in §. sanctorum. quare de prædictis Sanctis in Ecclesia resurgentibus, voluit stellæ non sit ista commutatio: vt alio tempore obseruantur, & non penitus cōfundantur? cogita. ¶ Se-

cundò no. in §. cū autem. ¶ q. impune tempore famis die ieiunij comeduntur carnes. necessitas enim superat omnes leges. quod dic. vt s. de fer. c. licet. ¶ Tertio nota, q. bonarum mentium est ibi timere culpam & c. facit ad no. s. de presby. non bapt. c. veniens. licet enim in alijs sit fienda benigna interpretatio, ne quis sit obligatus in dubio: vt l. Arrianus. de act. & oblig. & c. ex literis. de proba. tamen in obligationibus, quæ concernunt Deum, tutius est præsumere quem ligatum, q. solutum: vt ibi no. Ho. ¶ Quarto not. in vers. item q. ritur. ¶ q. ad epm spectat facere obseruari consuetudinē patriæ in ieiunijs. pōt enim ep̄s indicere ieiunium in sua diocesi in honorem alicuius Sancti. vt s. de ferijs. c. fin. & de conse. di. 3. c. 1. & dist. 6. c. ieiunia. iusta tamen cā suadente, pōt ep̄s dispensare cum certis, ne ad ieiunium teneantur. & est iusta cā infirmitas, natura debilitas, ciborum caristia, siue penuria, paupertas, peregrinatio, labor, nimia mēsa protractio in seruientibus mensis magnatum. & alia exemplā possent occurrere, ar. l. 2. ff. si quis cau. & quia non possent dari certa regula, putat Host. arbitrio ep̄i relinquendū. remittit ad summam eo. ti. per totum. ¶ Quintò no. in ver. præterea. ¶ q. infirmo debet esus carniū indulgeri, cum vrget necessitas: vt propter denegationem ipsis debilibus, & infirmis periculū non emergat. & ex hoc dicto quidam damnant morem Cartusensium, & dicunt, q. eorum status est periculosus ex eo, q. in mortis articulo non concedunt carnes infirmis. & sic videtur facere contra charitatē, sine qua nemo saluatur. Io. An. eorum statum defendit. & quædam rōnes, & auctoritates adducit: per quas probat, q. ad longitudinē vitæ, vel eius sustentationem esus carniū nō est de substantia, vt effectus ostendit. quia in eorum ordine sunt fratres antiquissimi, & multis auctoritatibus hoc probat, vt hic per eum. Qui et q. rit, fā qua etate teneantur iuuenes ieiunare. s. in rub. dixi, q. postquam sunt doli capaces. alij dicunt, postquam veniūt ad adultam ætatem. alij dicunt, q. legitima ætas in ieiunijs est 20. annorum. quia prius non est quis cogendus ad pugnam corporalem, sū legem Mosaicā. Nume. 1. & hoc placet Host. salua papali interpretatione. Hiero. ad athletā dicit. Displacent mihi (maximè in teneris ætatibus) longa, & immoderata ieiunia. experimēto didici a sellū in via, cum lapsus fuē rit, diuerticula quæere. cuiusq; tñ ætatis sint, si iusta subest causa, excusantur. de conse. di. 3. c. ieiunia. quæ aut sint iustæ causæ, dixi supra.

S V M M A E.

- 1 Festum Natiuitatis si occurrat in sexta feria, licet carnes comedere, exceptis vuentibus, & profectis.
- 2 Obligatio, quæ descendit ex voto, vel regulari obseruantia, non dissoluitur, vel relaxatur per aduentum alicuius festi, quantumq; solemnitas.
- 3 Sexta feria pōt se quis obligare ex voto non comedere carnes.

EXplicari. ¶ Si festū Natiuitatis occurrat in sexta feria, licet carnes comedere, exceptis vuentibus, & profectis. decisa cōsultatio, & rñsio. ibi [rñdemus]. ¶ No. primò, q. in cōcursu duorū diuersam naturā habentiū, deferendū est digniori, & eius natura sequenda, non alterius oppositæ naturæ. remisi ad fi. s. c. prox. primo no. cui adde l. p̄cipimus. de ap. & j. de offi. dele. c. si contra vnum. l. 6. & s. de offi. dele. c. super quæstionum. ¶ Sed no. q. obligatio, quæ descendit ex voto, vel regulari obseruantia, non dissoluitur, vel relaxatur per aduentum alicuius festi, quantumcunq; solemnitas: secus si descēdat ex iuris dispositione. vt sexta feria. difficilius ergo tollit obligatio, quæ descendit ex dispositione hominis: q. illa, q. ex dispositione legis. facit quod no. in l. asiduis. C. qui po. in pig. ha. ¶ Tertio no. q. sexta feria. i. die Veneris pōt quis se obligare ex voto non comedere carnes. sed dices. cū iste teneat ad non comedendum dicto die: videtur illud votum derisorium: cum non possit augere effectum obligationis contra Pet. de Anch. sup. 3. Decr. SSSS

et ex iuris dispositione. vt l. creditori. de le. 1. & l. qui bis. de verb. ob. sicut statutum est nullum, si disponit illud, quod ius commune, vt not. j. de cōsti. lib. 6. Sol. 10. And. sentit illud cōtrarium, & dicit, q̄ ita fuit de facto. q̄a uouit non comedere carnes in sexta feria. q̄a fortē cum comedisset, obuēnit sibi aliquod sinistrum. tamen hoc casu dicit Io. An. q̄ ueniente festo Natiuitatis dicto die, comedere posset: vt sic illud uotum intelligatur de uoto illicito. ar. de iureiur. c. peccato. & c. ad nostram. & l. adigere. §. quāuis. de iure pa. quod ergo hic dicitur in tex. potest intelligi de eo, qui uouit nunquam comedere carnes. Idem si uouisset non comedere die permisso, & tūc festum occurreret. & hoc dicit glo. posse intelligi. quomodo cūq; intelligas, non est solum contrarium. quomodo obligatus ex legis dispositione amplius obliget sua promissione.

De purifica. post partū.

S I C V T ob Sanctorum reuerentiam indicta sunt ieiunia: sic ex reuerentia indictum est tempus purificationis: ideo immediatē & c. de hoc. 5. dist. per totum.

S V M M A.

- 1 Lex euangelica melius disponit, quam Moisaica circa partus purificationem:
- 2 Peccatum mortale non priuat aliquem ingressu ecclesie.

V Olens. † Not. primò, quòd aliter disponit lex euangelica, quàm Moisaica: & rectius hoc casu. quia, cum mulier in pariēdo patiatur dolores, non est addenda sibi afflictio. quod fieret, prohibendo eam ingredi. nam licet conceptio non possit esse sine peccato: tamen ipsum conceptum parere, sine peccato est: unde magis grauida, quàm enixa prohiberi deberet. † præterea mortale peccatum non priuat aliquem ingressu ecclesie. de hoc. 1. q. 1. c. qui studet. de pœn. di. 1. c. q. satis. 3. q. 4. c. vir cum propria. quid iuris sit, si tempore purificationis, vel mensuri vir à muliere petat debitum. vel econuerso: an teneatur reddere. no. 5. di. c. ad eius. in 5. glo.

De ecclesijs ædificandis.

S U M M A E.

- 1 Legati constitutione in patrimonio beati Petri est expressè prohibitum: ne liceat facere fortalitia sine Papæ licentia. ego habeo ibi castra non omnino destructa: sed supersunt tres, vel quatuor ex parietibus circumdantibus castrum: intus etiam sunt parietes domorum sine tectis: an potero illud reficere, non obstante constitutione.

D I C T V M est supra de consecratione ecclesiarum. sed q̄a interdum ecclesie corrūit: vel aliās reparatione indigent. ideo & c. vel aliter ad proximam. Quia in pxima rub. fuimus edocti: an mul er tēpore purificationis possit ecclesiam ingredi. ex quò ibi de ecclesia, & eius ingressu uidimus: congruum est, vt de ipsius ecclesie ædificatione videamus. quia verò ædificata interdū corrūit, & reparatione indiget: ideo de ipsius reparatione submittit. & aduertendū, q̄ prima, quarta, & quinta Decre. faciunt ad secundā partē rub. f. de ecclesijs reparadis. secundā uerò, tertia, & vltima faciunt ad primā partē. & collige, q̄ aliud est ædificare: aliud reparare, siue reficere. qd̄ patet: q̄a inter ista cadit hic copula, q̄ consuevit cadere inter diuersa: vt no. ff. de iuris, & fac. igno. in rub. & faciūt ad q. † Legati cōstōne in primonio beati Petri est expressè prohibitum, ne liceat facere fortalitia sine Papæ licentia: ego habeo ibi duo castra destructa, castrū Arlenq; & castrū Ciuitellæ: nō dico destructa

à fundamentis: sed supersunt tres, vel quatuor ex parietibus circumdantibus castrū: intus et sunt parietes domorū sine tectis: an potero illa reficere, non obstante constitutione. vt, q̄ sic. quia constitutio prohibet de nouo facere, non iam facta reparare. ad hoc. j. de iudicis. c. consuluit. & l. 1. §. 4. ff. de no. oper. nunc. & de itine. a. stuq; priua. l. cum iter. §. reficere. habetur de materia rub. de conse. di. 1. c. in multis. & 1. 6. q. 5. c. conueniunt. de offi. delega. c. forma. de his quæ fiunt à ma. par. Capi. c. fi. de testa. c. fin. de verb. sig. c. ex parte. de iudi. c. consuluit. & facit lib. 6. de priuile. aut. de ver. sig. c. ueniens.

S V M M A E.

- 1 Beneficiati in ecclesijs tenentur ecclesiam reparare.
- 2 Vsfusus est ius utendi fruendi alienis rebus, salua rerum substantia.
- 3 Ecclesia cathedralis indiget reparatione: episcopus cum suo Capitulo fecit statutum, quòd omnes clerici diocesis teneantur ad contri buendum: an poterunt ad hoc cogi.
- 4 Plebs quedam habet capellam, que uacuit: & ad plebanum reformatio pertinebat. ecclesia dictæ plebis indiget reparatione: nec plebs sufficit, consideratis facultatibus suis. & capella sit sufficiens: an episcopus possit deputare redditus dictæ capellæ per dictā reparatione, reseruata cōgrua sustentatione futuro capellano. q̄ sic.

Q Vicunq; † No. primò, q̄ beneficiati in ecclesijs tenentur ecclesiam reparare. rō est, s̄m glo. quia percipiunt ab ecclesia emolumentum: non ergo debent onera recusare, vt in iuribus, quæ allegat. & c. 1. de cē. in Cle. & c. qui sentit. de reg. iu. li. 6. et & alia rō, quæ ad idem tendit. uidelicet q̄ clerici, dum uiuunt, æquiparantur vsufructuariis. c. p̄nci. de offi. ord. li. 6. sed vsufructuarij tenentur res ex fructibus conseruare in bono statu: vt patet ex diffinitione vsufusu. † quæ est. Vsfusus est ius utendi fruendi alienis rebus, salua rerum substantia. ff. de vsufr. l. 1. & l. haftenus. c. c. ¶ Opponitur, & uidetur, q̄ clerici non teneantur ad reparationem ecclesie. quia ad hoc est certa portio deputata: vt 10. q. 3. c. vno. & 13. q. 2. c. fi. vbi de hoc. sol. dicit gl. qd̄ hic d̄r, dēt intelligi, cū portio fabricæ deputata nō sufficit: aliās non tenent, vt in contrario. Item intellige, vbi populus de consuetudine tenetur. nam in quibusdam partibus est de cōsuetudine, q̄ populus ecclesie teneatur reparare. qua consuetudo est seruada. j. de simo. c. ad apostolicam. & hoc casu dicit Io. An. q̄ oēs contribuent, nobiles, & ignobiles: nec credit, q̄ possit excusari aliquis: licet velit renūciare vsui ipsius ecclesie. de puteo uerò, furno, vel porticu est qd̄. si quis uult renūciare vsu, an teneatur ad onus pro tali vsu solum præstari. remittit ad Spec. de censu. §. 2. ver. item pone. & ego te remitto ad not. in l. si quis cum quo. ff. de aqua plu. ar. per Bar. & dixi. §. de re iudi. c. cum inter nos. de facto tamē uidemus, q̄ clerici ecclesie semper recurrunt ad eleemosynas, & ad parochianos tam proprios, q̄ alienos, excutientes humeros suos, quantū possunt. ¶ Quærit Io. An. pone, quòd ecclesia cathedralis indiget reparatione. episcopus cum Capitulo suo fecit statutum, quòd omnes clerici diocesis teneantur ad contribuendum: an poterunt ad hoc cogi? remittit ad not. per eum. j. de rescrip. c. si propter. super ver. ecclesie tuæ fabricæ. & tenet ibi, quòd sic, iusta causa suadente: puta quia ep̄s, & Capitulum suum ad hoc non sufficiunt. Non ob. c. pastoralis. de his, quæ fiunt à præla. vbi fructus ecclesiarum debent conuerti in ipsarum utilitatem, & stipendia ministrorum. nam ibi patet ex fine, q̄ ep̄s de consensu Capituli p̄t illorū ptem ex cā rōnabili in alios vsus conuertere, & facere ppetuam cōcessionē de fructibus vnus ecclesie alteri ecclesie ex legitima cā. de relig. do. c. cōstitutus. si p̄t facere ppetuā: multo magis palem de pte fru. stua. Ita tenet ibi do. Fed. de Senis. & consuluit in simili qd̄. ne tali. † Quaedam plebs habet capellam, que uacuit, & ad plebanū reformatio pertinebat: ecclesia dictæ plebis indiget repara-

paratione: nec plebs sufficit, consideratis facultatibus suis. quæritur, cum capella sit sufficiens, an episcopus possit deputare redditus dictæ capellæ pro dicta reparatione, reseruata ex redditibus dictæ capellæ cōgrua sustentatione futuro capellano, & oneribus incumbentibus per circulum anni: tenet quòd sic. nam si episcopus potest ex iusta causa res vnus ecclesie dare alteri in perpetuum: multo fortius redditus ad tēpus. de reb. eccl. c. 1. lib. 6. Item de rebus plebis potest subuenire capellæ: vt j. c. proxi. ergo similiter econuerso. Item oēs ecclesie tenentur ad charitatum subsidiū episcopo indigenti. de censu. c. cum apostolus. & not. Host. de elec. c. vt praterite. sic & capellæ suo capiti. sed ista est iusta causa subueniēdi. nā & ille, qui non percipit quartam fabricæ deputatam: ex quò portio fabricæ non sufficit, tenetur cōferre ad tam piū opus. de his quæ fiunt à ma. par. ca. c. fi. & hoc no. nā & libertus tenetur subuenire patrono, cum sibi superest, & patrono deest. ff. de lib. ag. l. si qs̄ à liberis. §. de alimētis. & tantā habet cōio nem plebs cum capellis: quòd propter ep̄alia iura per plebē non soluta possint grauari capellæ, vt no. Archi. de præb. c. cum singula. lib. 6. ita dicit consi. 2. r. 8.

S V M M A E.

- 1 Leprosi possunt sibi constituere ecclesiam, & habere presbyterum de consensu episcopi.
- 2 Tyrannus vni concessum nō debet interpetrari cum alterius iniuria.
- 3 Leprosi non debent soluere decimas de hortis, & nutrimentis animalium deputatis ad vsu proprium tantum.
- 4 Decime remittuntur laicis pauperibus.
- 5 Leprosi possunt profiteri vnam de religionibus approbatis, etiam ne minime se submitendo.
- 6 Leprosi morantur in qualiam domo, que uocatur hospitale talis loci. in tali domo non est altare, nec campanile: nec alia, per que prima facie possit dici locus ecclesiasticus, vel religiosus: nec etiam appareat, quòd fuerit auctoritate episcopi fundata, vel deputata: nec eos vnquam uisitauit, vel ab eis recepit: nisi quòd de testamētis, & relictis ibidem aliquam partem habuit: modò episcopus uult petere ab istis iura episcopalia: an possit.

C Vm dicat. No. leprosis permitti debet, vt habeant propriā ecclesiam, & presbyterū sine præiudicio antiquarum parrochiarū. nec tenentur soluere decimas de nutrimentis animalium. primò decisio: in qua decidit auctoritas apostoli, q̄ h̄r 1. ad Corin. 12. Vbi abundantiorē honorē membris inferioribus exhibemus, cōpati debemus, ac cum eis piē agere. vt ibi plenē. ¶ Secundò not. q̄ leprosi possunt sibi constituere ecclesiam, & habere presbyterum. & intellige, q̄ debent construere proprijs facultatibus. & eam dotare. Item intellige hoc eis concessum: vt cum consensu episcopi construant. qui si noller consentire, cogi debet per superiorem. de iure patro. c. nullus. ¶ Tertiò no. quòd priuilegium vni concessum, non debet interpetrari cum alterius iniuria. concor. §. meritò. & §. si quis à principe. & l. impuberi. quas allegat glo. & vi de familia. §. de au. & vsu pal. c. ex tuarum. ¶ Quarto not. q̄ non debent soluere decimas de hortis, & nutrimentis animalium. & intellige de hortis deputatis ad proprium vsu tantum: aliās possent ecclesie omnibus decimis priuare, faciendo de omnibus possessiōibus hortos. quod esset iniuriam: & priuilegium tendens ad noxam reuocaretur. de decimis. c. suggestum. facit cle. de verbo. signi. exiui. §. licet uerò. Item expone [nutrimentis animalium.] i. animalibus, quæ nutriunt. pro qua expositione facit de deci. c. 1. & ibi no. super ver. animalibus. ¶ Quintò not. quòd laicis pauperibus remittuntur decimæ. facit quòd not. de deci. c. a nobis. & est ratio, secundum Inno. quia est collegium religiosum, & licitum, & habet iura collegij: quod non approbat Io. An. q̄ hoc nō cauet iure. nec illud c. hoc eis cōcedit: sed certū priuilegiū tūc

sunt tñ personæ miserabiles, & cōpatione dignæ: vt dixi. §. in 1. no. subdit Io. An. q̄ hospitali leproforum et non curato religiosus professus p̄esse poterit: non ideo, q̄ iporum cōgregatio sit collegium religiosum: sed ex eo, q̄ hospitali p̄t p̄fici monachus, & et secularis: vt no. de relig. do. c. q̄a cōtingit. §. vt aut. & 1. 8. q. 2. c. qdam monachorum. † possent tū leprosi p̄fiteri vnā de religionibus approbatis, & tñ nemini se submittendo. vt c. fi. de relig. domi. & tunc possent dici collegium religiosum, & habere iura collegij, s̄m Io. An. ¶ Iuxta p̄dicta quæro de tali. q. † Leprosi morantur in quadā domo, q̄ uocatur hospitale talis loci: in tali domo non est altare, nec campanile, nec alia, p̄ quæ prima facie possit dici locus ecclesiasticus, vel religiosus: nec et̄ apparet, q̄ fuerit ep̄i auctoritate fundata, vel deputata: nec eos vnquam uisitauit, vel ab eis recepit. nisi q̄ de testis, & relictis ibidem aliquam quartā habuit. modo ep̄s uult ab istis petere iura ep̄alia: sicut ab alijs hospitalibus sibi subiectis, & rōnē administrationis sibi reddi: illi contradicunt. q̄ritur qd̄ iuris. do. Fede. cōf. 1. 2. 5. tenet, q̄ talis locus non dēt dici ecclesiasticus, nec subiectus ecclesiasticæ p̄tati. ad hoc qd̄ no. Ho. de reli. do. c. 4. & Io. An. & Paul. de p̄ben. c. literas. in cle. sed cōtra de reli. do. c. 2. in cle. So. ibi loq̄tur de locis exemptis, vel non exemptis subiectis ecclesiasticæ p̄tati: vt ex text. collige. & hoc no. ibi, pari, in ver. clericis secularibus. sed iterum cōtra. eo ipso, q̄ percipit quartam, q̄ est de iure ep̄ali, signum & præsumptio est, q̄ in alijs sit subiectus ille locus ep̄o. arg. de relig. do. c. 1. So. illud hēt locum in loco, vel in domo, de qua certum est, q̄ ecclesiastica. q̄a ibi loquitur de ecclesia, q̄ de necessitate dēt subesse alicui ep̄o quò ad iura ep̄alia: sed iste locus non est ecclesiasticus. igit̄ possessio, aliās præscriptio in vno articulo non dēt extendi ad alia. de præscri. c. auditis. & ibi no. in gl. p̄terea quā nescitur, an auctoritate Pontificis fuerit locus deputatus ad talē vsu, necne, staremus possessioni, & ei, quod prima facie apparet. quia ex quò ibi non sunt clerici, nec altare, nec campanile, nec ep̄s est in possessione exercendi cōiter iura ep̄alia: præsumemus locum esse profanum: vt no. Arch. de consec. di. 1. c. nemo. q̄a plura suadent eū dici p̄phanū, q̄ ecclesiasticū. ad qd̄ facit qd̄ no. 1. 3. di. c. 1. in gl. nō intelligas. ad idē de p̄ba. c. licet. in fin. de re iudi. c. cū. l. & A. & de iure pa. c. suggestum. ad suprascripta bñ facit quòd no. Inno. de do. na. c. inter dilectos de illo hospitali s̄cti Allucij. & adde ad prædicta, q̄ dixi. §. de reit. in inte. c. 1. de beneficio restitutiōnis in integrum, an competat hospitalibus.

ADDITIO.

- 1 Constituire ecclesiam. Non tamen eorum bona transibunt in locum: nisi aliud sit ex priuilegio loci. Car. in cle. 2. in 1. q. prin. de reli. domi.

S V M M A E.

- 1 Superior debet providere, quando propter difficultatem itineris homines non possunt ad locum accedere, vt tenentur.
- 2 Parochiani si non possunt accedere ad parochiam, nisi cum difficultate, est iusta causa construendi nouam ecclesiam in parochia. Et tunc qualis debeat haberi consideratio. nu. 3.
- 3 Rector debet presentare presbyterum de fundatoris consensu in capella constructa in sua parochia.
- 4 Ecclesia constructa intra limites alterius ecclesie debet illi honorem iuxta possibilitatem suam. Et in quo consistat ille honor. nu. 6.

A Daudientiam. Propter nimiam distantiam ecclesie noue ecclesia in ipsius parochia poterit ædificari. primò ponit facti narrationem. scd̄o prouisionem, ibi [quia igitur] quæ primò prouidet, qn̄ rector consentit. scd̄o quòd qn̄ dissentit, ibi [si uerò.] ¶ No. primò, q̄ qn̄q; pp̄ difficultatē itineris non pnt̄ hoies accedere ad locū, vt tenentur: & tūc dēt superior prouidere. simile, si cā est parua, nō dēt Papa de tali cā deuoluta ad eū p̄ appellationē cognoscere in curia pp̄ difficultatē itineris, & magnitudinē expensarū vt l. cū iniam. C. de ap. & facit. ff. si qs̄ cau. l. 2. per totā. l. ¶ Scd̄o et. de Anch. sup. 3. Decre. SSSS 2 no.

no. qd est iusta ca construendi noua ecclesia in parochia: cu ad ecclesia parochialem non pnt parochiani accedere sine difficultate. & sic videret nullo mo posse. qa id dicimur posse, qd comode possumus. 2. i. q. 2. c. facit. & non posse venire hora congrua, est perinde, ac si non ueniret. de offi. dele. c. co. sultat. ¶ Tertio no. qm in constructione noua ecclesia est habenda consideratio, qd ecclesia, in cuius parochia construit, remaneat in redditibus sibi ipsi sufficiens: alias non deberet sibi subtrahi necessitas: vt alia construatur. qa agris meis sicutentibus, alij non sunt irrigandi. vt l. ples. C. de serui. ¶ Quarto no. qd in capella constructa intra alterius parochiam det ipse rector pntare psbyterum cum consensu fundatoris: vt dicitur tex. & intellige fundatoris istius noua capella, sm Inn. Ho. intelligit de fundatore matricis ecclesie: ergo & capelle. de deci. c. tua. expositio Inn. placet Io. An. ¶ Quinto no. in ver. pntoideas. qd ecclesia constructa intra limites alterius ecclesie det illi honorē iuxta possibilitatem suam. In quo aut consistit ille honor. dic vt in gl. pe. & dicā infra. ¶ Sexto not. in ver. si verō. qd ista constructio capelle licet fiat cum diminutione honoris, & commodi matricis ecclesie: fiet tñ inuito rector. vide. i. 6. di. c. 2. ¶ Quarto. dr hic, qd ecclesia in redditibus abundauit: ideō in eius parochia est alia de eius redditibus construenda: vt sic satisfiat populo in diuinis. pone ergo, qd illa ecclesia, auferendo sibi obuentiones illius villæ rectoris. dicit gl. 2. qd tunc non construatur capella: vt s. in 3. no. Ho. contra in casu, quo, nisi construatur, imminet periculū animarum. qa populus dicitur villæ remotæ sine confessione, & sacramentis decederet. pponi. n. dent spūalia tpalibus. i. 2. q. 1. c. pncipimus. debet ergo construi: sed nō redditus illius villæ tunc sibi assignari. puidet. ergo eps, cogēdo populū, vt puidet illi capellano. ar. de pbē. c. extirpāda. quos et si paupertas excusat, puidet eps de sua mēsa, si pōt: alias capellanus qrat sibi victum ex artificio. 9. i. dist. c. clericus. & c. 2. ¶ Scdo qro: hic dr, qd rector parochialis ecclesie pntabit rectorē in capella cum assensu fundatoris: sed quare non spectat pntatio ad patronū. dic vt in gl. 3. q. soluit duobus modis. primā approbat idem Tan. & Ho. ¶ Tertio qro. dr hic, qd capellā constructā dari dēt obuentiones illius villæ. nūqd noie obuentionū veniant decimæ. quas in villa exigebat parochialis ecclesia. gl. q. incipit, & ita. vt inclinare, qd non. al legat in contrarium. c. cum inter. de ver. fig. vbi noie oblatio num continēt decimæ. & Decre. ad audientiam. de deci. ad hoc facit. cum ibi verbū, laborum, ponat largē. dicit tñ Inn. qd iste tex. concedit capellæ obuentiones illius villæ. f. spūales. nō. n. loquit de pdijs, si qua hēt antiqua ecclesia in illa villa. & hoc dicit tex. [obuentiones ecclesiasticas] & c. Ho. dicit, qd spūalia non sufficerent. posset et illa concedere: vt sic spūalia tpalibus pferant. vt d. c. pncipimus. ¶ Quarto qro. dicit hic, qd capella exhibebit honorē matrici ecclesie p facultate ecclesie & c. qro in quo erit iste honor. dicit Alanus, qd nō est expressum in iure, qd capellæ debeant matricibus ecclesiis. idem Lau. i. 6. q. 1. c. plures. vñ sm Inn. qnq: hēt certum censum ab initio: vt hic. & de consue. c. cum dilectus. aliquis consuetudinarium terræ, vel provincie. de cens. c. cū ecclesijs. sicut patet in vrbe, i. scrutinio, & baptismate. de capel. mo. c. dilectus. & qd ibi per Io. An. in gl. vbi sit hoc ius.

S U M M A E.

- 1 Clerici vnus ecclesia coguntur fundare nouam ecclesiam: si populus ibi crescat.
- 2 Clerici reparare tenentur ecclesiam suam de bonis eiusdem ecclesie.

DE his. No. qd tex. loquitur de clerico habente ecclesiam parochialem. intellige de alijs ecclesijs. ¶ Scdo no. qd est duplex litera i. tex. vna ad restitutionē: alia ad institutionē. & sm. eā nota. qd clerici vnus ecclesia cogunt fundare noua ecclesia: si populus ibi crescat. idē si subit alia iusta cā. vt s. c. pxi. & j. c. fin. ¶ Tertio not. qd clerici reparare tenent ecclesia suā de bonis eiusdem ecclesie. Inn. dicit, qd et de pprio dēt hoc facere, p c. pōtices. i. 2. q. 3. non tñ tenent subtrahere suis necessitatibus, vt erogent in pias cās. & sic intelligit Ho. i. 6. q. 1. c. vlt. in prin. vbi quantum possibile est, dēt qd pauperibus erogare. 85. di. c. 1. sicut libertus patronū alere dēt, cum sibi superest, & patrono deest. l. si quis a liberis. §. de alimentis. de li. agnos. quāuis alibi dicatur qd supra vires, & vltra quā postumus, dare debemus. 4. i. dist. c. parimoniam. 86. dist. c. non satis. reliqua dic vt s. c. 2.

S U M M A E.

- 1 Ecclesia status potest variari auctoritate Papa. Et hoc sine pntiudicio institutorum. nu. 2.
- 2 Priuilegium non potest concedi ecclesie nondum constructe.
- 3 Priuilegia Papa non debent pendere ex arbitrio tertij: vel illius, cui facta est concessio.

AD audientiam. Secularis ecclesia sine pntiudicio clericorū ad statum regularē poterit reparari. secunda ibi [licet.] vbi dicit priuilegiū non dari collegio, qd nondū est. & in prima suppositio epī ex auditur, ibi [inde si duo concurrant.] primū, ibi [si tibi.] scdm, ibi [verum.] scdū da repeliitur, & cām exprimit. ¶ No. primō, qd auctoritate Papæ status ecclesie variatur. quia de seculari fit regularis. & sic religio addit gradum. econuerso verō de regulari non posset effici secularis. quod dic, vt s. de relig. do. c. intra quatuor. ¶ Scdo no. qd Papa facit gratiā impetranti, si ille consensit, de cuius pntiudicio agebatur. quia et pauperi non est cū alterius iniuria consulendum: vt s. c. 2. ¶ Tertio no. in ver. verum. qd status ecclesie si mutatur, dēt mutari sine pntiudicio institutorum. ibi concor. s. de dona. c. consultationibus. Sed dices. qd viuentibus institutis, pnt alij ibi poni, contra. c. 1. de concess. pben. So. ibi concessio in locum viuentis fit persona, & persona remouetur. hic verō fit gñi personarum, & remouetur alterum genus: & est concessio improprietatis, nō in tertium, vt dixi in d. c. consultationibus. ¶ Quarto not. in ver. licet. qd ecclesie nondum constructe priuilegium non conceditur. qa non prius iuris rō, qd persona, qdrenda est. vt l. qdam referunt. de iure co. tagam. j. ¶ Op. Papa cōcedit istā grām ordinandi regulariter, si consenserit eps: sed videt, qd ista gratia sit nullius valoris. qa sine ipsa cū solo cōsensu epī potuisset fieri ista ordinatio: vt c. sicut vnire. de excess. pla. c. intra quatuor. s. de reli. do. Sol. dicit gl. 1. qd quantum ad hoc modicum, siue nihil confert illa indulgentia: sed quō ad hoc pderit, qd illis clericis inuitis poterit hoc facere: vbi alia sine eorum consensu non posset fieri talis translatio, sm gl. ibidē Lau. Tan. Vin. & Ho. sed contra no. Io. i. 2. q. 2. c. anpe. Io. An. dicit, qd in casu huius. c. ista indulgentia multum confert. qa per ipsam ordinandi potestas fundatur in personam istius, cui indulgentia conceditur, non epī: cuius tñ consensum exigit iste tex. iste ergo, qui ordinat, videtur facere hoc auctōritate Papæ. & in hoc valet indulgentia: alias. i. sine ea dicefanus hēt hoc facere, vel cōmittere: nunc verō hēt simpliciter facienti cōsentire. & hęc diuersa sunt. actū per se facere, vel cōmittere, & actui explicando per alium consentire: vt pbat ex no. s. de foro cōpe. c. significasti. & de pncni. c. oēs. sup gl. executis. & de ele. c. pō. li. 6. p isto tex. facit tex. qd dicit de fideras ordinare. Jnō dicit ordinari. & in hoc, dicit ipse, nō ad uerterunt antiqui, vel moderni. Itē sine indulgentia reqreret consensu

consensus Capituli in illa translatione. i. 2. q. 2. c. si eps. qd nō est hic necessarius ex vi istius indulgentie, sm Io. An. qd fuit in hoc subtilis. ¶ Scdo opp. hic Papa. mādāt illis secularibus puideri ibi, vel alibi. sed contra hoc op. & vr. qd non ibi. quia hoies disparis pfeffionis non dēt sociari in eodem loco: vt cle. i. de elec. Sol. vt in gl. 2. Io. An. dicit, qd hoc fuit priuilegiū ad tps concessum, non ppetuū. facit qd no. Io. An. s. de testa. c. Ioannes. vbi dixi de executoribus laicis, & clericis in eadē executione. ¶ Tertio op. dr hic, qd priuilegium non pōt concedi rei nondum in esse pductæ. sed contra. ff. de ser. vr. pra. l. si seruitus. §. futuro. Sol. dicit gl. qd pōt concedi priuilegium rei futuræ: & tunc valere incipiat, cum in esse pducta fuerit. idē no. 3. 2. q. 2. c. qd non. ad hoc facit l. in tps de hære. insti. vbi ualet institutio facta de incapace, cum capere poterit. Io. An. dicit, qd Papa non dicit priuilegia petita. quia non dedit purē licentiam ordinandi: sed in euentū conditionis. si si placeret epō. si ergo deficiente conditione, non pcederet ordinatio, fuisset ridiculum priuilegia fuisse cōcessa: qn imo si puero fecisset gratiam ordinandi: ante ordinationem non concessisset priuilegium. cum per mortem, vel alium posset ordinator impediri, sm Io. An. ex cuius rōnibus collige rōnem ad text. qd priuilegia Papæ non dēt pendere ex arbitrio tertij, vel illius, cui facta est concessio. ar. c. actus legitimi. de reg. iur. li. 6. qd dices in contractu, vel vltima voluntate: an ex eis possit capere ecclesia non constructa: sed construēda sub conditione cum constructur. Bar. qd sic in l. seruis ad custodiam. de ali. & ci. le. vbi ponit differentiā inter cōtractus, & vltimas voluntates: vt ecclesia construenda possit capere ex vltima voluntate, si simpliciter relinquatur: non ita ex donatione, si non sit, qui recipiat sub prædicta forma. qa donatio requirit pntiam: non vltima voluntas. vt l. cum pater. §. furdo. de leg. 2. facit. c. abbate sanē. de re iudi. lib. 6.

S U M M A E.

- 1 Reddita ecclesie antiquæ minuuntur per constructionem nouæ ecclesie.
- 2 Ecclesia debent multiplicari, multiplicato populo.
- 3 Iuramentum de non alienando debet intelligi, & restringi ad alienationem illicitam: non ad illam, quæ ex legitima causa est permissa.

TVa nos. Non obstante iuramento de rebus ecclesie non alienandis, pōt eps pp indigentiam populi edificare nouam ecclesia. prima ponit dubium episcopi. quod secunda tollit, ibi [fraternitati.] ¶ Nota primō, qd per constructionē nouæ ecclesie minuuntur redditus antiquæ: & ipsius visitatio minuitur. & hac rōne non pōt vna ecclesia construi infra limites alterius sine cā. vt s. c. 3. ¶ Scdo no. qd multiplicato populo, dēt similiter ecclesie multiplicari: sicut magistratus, & officia instituitur, si populus augetur: vt patet in vrbe Romana, vbi multa noua officia fuerunt creata ppter populū augmentū: vt patet in l. 2. ff. de ori. iuris. similiter crescit pcuratio, crescente numero comestorum. supra de censibus. c. quantō. ¶ Tertio nota, qd non solum dicitur quis alienare per translationem dominij in alterum: sed et minuendo per indirectā viam iura suæ ecclesie: vt contingit per cōstructionem nouæ ecclesie. qd si hic non fuisset necessaria: viderentur per illam constructionē iura suæ ecclesie diminuta, & sic alienata. facit l. magis puto. de reb. eo. ¶ Quarto not. qd iuramentū de non alienando dēt intelligi, & restringi ad alienationem illicitam: non ad illam, qd ex legitima cā est permissa. facit l. si. ff. qui satisd. cog. & s. de iureiuran. c. petitio. & c. ad nostram. & l. adigere. §. quāuis. de iure. pat. & hoc dicit verum Io. An. qd simpliciter quis iurauit non alienare. quid ergo si iurauit non alienare, Romano pontifice inconsulto. qd iuramentū pstant ei non exēpti, cum a Papa confirmationem, vel palium petunt: dicit ipse, qd intelligendū est et de alienatione:

vt non fiat Romano Pontifice inconsulto. Idem si tali forma iuret inferiori plato: quasi Papa, vel inferior ho c referret: ne quid indiscrete agatur. & sic in alienationibus licitis consuetudo non fit Romano Pontifice inconsulto. fatetur tñ, qd hoc iuramentum est valde damnosum ecclesijs: cum propter vrgentem necessitatem non possit prælatus alienare, vel pignorare res, vel bona suæ ecclesie: sed an possit fructus possessionum ecclesie vendere ad 10. vel 20. annos. Gui. qd sic, per l. pe. §. quaritur. de lega. 2. & per hoc tenet, qd prohibitus alienare possit locare in centum annos. qd reprobat Io. An. in cle. 1. de rebus ec. non alie.

De Immunitate ecclesiarū.

VSO de ecclesijs edificandis. qa ipse cum suo ambitu, & cimiterio, & cū suis rebus premi non dēt oneribus, quibus res laicorum pmuntur: ideo & c. dicuntur aut ecclesie immunes, quasi extra munera, & officij, sm Inn. habetur de materia. 17. q. 4. p totum. i. 6. q. 1. c. gñaliter. cum c. seq. 23. q. vlti. c. quāuis. vsq; ad §. seq. facit 42. dist. c. oportet. vsq; ad fi. 85. dist. c. eos qui. cū duobus seq. repetitur in 6. & cle. congruit de consue. c. 1. de sen. excō. c. cū pro cā. de iniur. & dam. da. c. vno. li. 6.

S U M M A E.

- 1 Ius non debet reddi in domibus ecclesie, nec in ecclesia.
- 2 Hospitij vsus potest quis sibi vendicare ex consuetudine.
- 3 Officialibus debet deputari domus pro iure reddendo. & pro habitatione in locis publicis.
- 4 Ecclesia donauit quis domum eo pacto, quod vult retinere habitationem: ad eam aliquando accedens hospitio est receptus: postea accedenti clauditur ostium: an poterit auctoritate sua domum intrare etiam violenter.
- 5 Abbas habet ecclesiam sibi subiectam quod ad temporalia: ad quam veniens prohibetur: an possit frangere ostia, & ingredi violenter.
- 6 Interdictū vnde vi quæ sit natura.

VT in domibus. ¶ No. primō, qd ecclesia non debet reddi placitum, siue ius: multō ergo minus in ecclesia non debent iudicia agitari, maximē iudicium sanguinis. de contractibus, testamentis, & alijs dispositionibus, si fuerint in ecclesia celebrati. dic vt j. e. de cet. li. 6. & de arbitramento, & iuramento testis dic, vt l. ad in structionem. C. de sac. fan. ecc. per Bal. ¶ Secundō no. qd ex consuetudine pōt quis sibi vendicare vsus hospitij. nā si hoc prohibetur spūaliter in rebus ecclesie: in alijs vr esse concessum, ar. l. cum prator. ff. de iudi. ex quo sequitur, qd si aliquis solitus venire Venetias descendit in domum meam continuē: quū venit post longum tps, non potero prohibere, quasi ex consuetudine quæ fuerit sibi istud ius. ar. contra l. qui iure. ff. de acq. pos. & vide ad hoc quod no. Inno. s. de positu. c. bonæ. 2. & de causa pos. c. cum ecclesia. ¶ Tertio not. qd officialibus debet deputari domus pro iure reddendo, & pro habitatione, in locis publicis: vt sic omnibus facilitior sit accessus: sicut cuidam Iuriconsulto fuit domus in loco publico constituta ob prædictam causam. vt l. 2. de ori. iur. Et intelligo hunc text. nisi ab initio tale onus fuisset impositum. de iure pa. c. praterea. de cens. c. quanto. vel translatum fuisset onus hospitij cum re, cui erat annexum. de dona. c. cū dilecti. de deci. c. pastoralis. pōt. n. nedū ecclesiastica persona, sed secularis referuare sibi censum, vel hospitium annuatim in aliqua ecclesia pro recognitione beneficiorum suorum: & debet tunc tanquam debitum sibi reddi. i. 8. q. fi. c. Eleuper. de Anch. sup. 3. Decr. SSSS 3 therius.

therius. & quod legi. & no. in c. quantò. §. de cens. ¶ Sed iuxta hoc quaritur de no. q. ex quo dicitur valere retentione habitationis in translatione rei suæ. ¶ pone, q. quis appositio tali pacto, donauit ecclesie: & quandoq; ad eam accedens ad hospitium est receptus: tandem postea accedenti clauditur hospitium: an poterit auctoritate sua domum intrare etiam violenter, & necessaria sibi in domo recipere. similis est questio, cum non reperit hospitium clausum: sed volens intrare domum armis, vel aliter prohibetur ab aliquo, ne ingrediatur. Item eadem est questio, si quis non hospitium, sed iurisdictionem præterdat in loco, & clauditur sibi hostia: vel aliter prohibetur. vel pone ¶ in abbate, qui habet ecclesiam sibi subiectam quò ad temporalia: ad quam veniens prohibetur: an possit frangere hostia, & ingredi violenter. eadem est questio in canonico, vtrū sibi liceat rumpere hostia domus ecclesie, & expellere violentum. eadem siue similis est questio in priuatis rebus, si quis præterdat in eis seruitutem (& sic in quasi possessione) & impeditur: quia edificatur murus in via sibi debita, vel plantatur sepes, vel fit vallum: an sua auctoritate possit ista tollere. ista exempla ponit in prædictis multum subtiliter Inn. ex cuius dictis, & iuribus, quæ allegat, posset argui, q. in omnibus prædictis licitum sit frangere hostia, & violenter illicò recuperare ius suum. quia cui libet ius suum defendere licet, etiam violenter. nec dicitur facere, sed propulsare iniuriam. vt l. i. C. vnde vi. & l. qui possessionem. de vi & vi ar. & c. olim. de resti. spol. & videtur casus, q. sit licitū remouere ista obstantia, quæ impediunt vsum rei, propria auctoritate. vt l. si vitem. §. qui ad ianuam. ff. quod vi aut clam. & l. quemadmodum. ad l. Aquil. & hoc dixerunt quidam. ex dictis Inn. distingue. nam quandoq; ille, qui est dominus & possessor soli, reperit ista obstantia. s. sepes, hostiū clausum, & similia. & potest ipsa propria auctoritate remouere etiam violenter: quia ista cedunt solo. vnde qui ipsa diruit, & tollit: non dicitur tollere, vel diruere alienū: sed suū. In sti. de rerum diu. §. cum in solo suo. & ff. de rei ven. l. 2. & sic loquuntur il. quemadmodum. & §. qui ad ianuam. s. in possessione soli: qui potest dicta obstantia remouere. q. nō est possessor soli, siue dominus: sed habet eius possessionem tantquam custos, minister, vel procurator. vt est ille, qui exercet iurisdictionem in loco, vel prælatus, qui habet possessionem ecclesie: siue canonicus domum ecclesie. & in istis dicit, q. talem iurisdictionem habens posset rumpere hostia, quæ reperiret clausa: & intrare propria auctoritate: & expellere violentum. & idem in prælato. & sic loquitur. §. de resti. spol. c. olim causam. & de sen. excō. c. dilecto. §. & quidem. lib. 6. vbi de hoc. in canonico dicit, q. nō licet sibi rumpere hostia, & violenter ingredi domos ecclesie. de præben. c. eum qui. lib. 6. & per Io. An. de arbi. c. ex parte. in gl. idē. ver. quicquid. nam licet sit canonicus: non tñ habet possessionem rerū ecclesie, vel domorū. vñ non licet sibi ius dicere. vt l. si quis in tantā. C. vnde vi. & C. de iudicis. l. nullus. & hoc verū, nisi canonicus esset domus, vel possessio assignata p. habitatione sua: quo casu si aliquis intraret violenter, posset inde eum incontinenti repellere: & vtitur iure suo. arg. de elec. c. cum ecclesia Vulturana. q. nō quis non est possessor soli, nec rōne iurisdictionis, vel prælationis: nec possidet ipse solū rei, sed alius; habet tamen in solo, siue loco ius hospitandi, cum ad ipsum accesserit: vel habet in re alterius seruitutem aliam (puta eūdi per fundum alienū.) & isto casu dicit Inn. q. non est licitū tali violenter rumpere domos ecclesie: nec frangere sepe factam, quæ impedit eius vsum propria auctoritate, isti. n. & similes habentes ista iura in rebus alienis, non sunt domini soli. & sic diruendo, vel frangendo dirueret, & frangeret alienum: & maximè videtur hoc verū in rebus, & domibus ecclesie: in quibus nulli laico licitum esse videtur ingredi. quia eadem immunitate, qua ecclesie, gaudere debent. vt in isto. c. & l. 6. q. 1. c. nouerint. & cum oēs ecclesie, & bona ipsarum

fiunt sancta sanctorum, & Domino consecrata: qui in eis violentiam facit, committit sacrilegium. 1. 2. q. 2. c. nulli liceat. & c. quicquid: ratione enim talis non videtur res affecta, & obligata: sed personæ, quarū sunt res tales, obligatæ videntur ad patientiam personali actione, non reali. arg. ad hoc. l. si. §. si. ff. de contrahen. emp. & posito, q. reali obligatione essent obligata: non tñ res illæ, in quibus talis obligatio cadit, possunt per creditorem occupari auctoritate propria. vt l. extat. ff. quod metus causa. & hanc opi. tenet Inno. & idem Io. An. & Host. referunt: licet alij contradicant: nec immeritò contradicunt videre meo. quia quædam iura, quæ non allegant, faciunt pro vtraq; parte. pro eis optimè facit l. sequitur. §. si viam. ff. de vsucap. vbi dicit, de via quis non mero iure detur dicitur. ad idem, quod no. §. de vi. & vi ar. l. 3. §. vnde vi interdictum. vbi glo. dicit, q. deictus à seruitute reali non habet interdictum vnde vi. allegat dictum. §. si viam. in contrarium faciunt omnia iura, per quæ istis habentibus aliquid ius in re aliena est prouisum: vt si expellantur, inde possint restitui ad possessionem: vt patet in c. cum ecclesia Sutrina. de causa pos. & proprie. & c. querelam. de elec. & in vsufructuario (q. etiam in re aliena habet ius vtendi, fruendi) est expressum, q. habeat interdictum vnde vi. vt dicta l. 3. §. vnde vi. vbi glo. dicit idem in vsuario. ¶ Istius aut interdicti natura est, vt incontinenti possit propria auctoritate recuperare. vt l. 3. §. cū igitur. eo. ti. ad hoc. l. Aquilius. de dona. vbi tex. dicit [expulsus de habitatione] &c. Item pro istis competit interdictum vti possid. propter quasi possessionem, quam habet ille, cui cōpetunt: vt patet in eo, quod legitur, & no. §. de iudi. c. examinata. si igitur pro retinenda sunt prodita interdicta possessoria: quare non cōpetat beneficium propulsandi iniuriam illatam per appositionem obitaculi sepis, vel clausuræ, non video: præsertim cum secundū dicta Inno. & Doct. hic licitū sit propulsare aduersus personā vti prohibentem: quare ergo non ita sit licitum remouere obitacula à persona imposita violenter incontinenti, non video rōnem: imò magis vide retur permittendum remouere impedimenta itineris, & vsus debiti in re sine resistentia alicuius: quàm vbi est in re illa alius, qui resistat: cum hic sit maius periculum, quàm ibi. ar. no. per Bar. in l. iust. ff. de acqui. pos. & l. 3. C. de pig. Nō ob. q. pro illo iure sit prodita actio personalis tantū: vel etiam si realis, nō sit licitum inuadere propria auctoritate. vt d. l. extat. quia hypothecaria, licet sit realis, tñ est accessoria personalis, & sine ea non subsistit. facit l. si tibi. §. de pignore. ff. de pactis. sed nos loquimur in iure merè reali in re constituto: vt in habitatione vsufructus itinerum, & simili. & quæ iura dicitur ille, qui ea habet, possidere. vt d. c. querelam. & c. examinata. sed non hypothecariam. & per ista nō esset fortè male dictum, q. si ille, qui habet ius hospitandi in domibus alicuius, vel ius seruitutis: si reperit domum clausam, vel sepe factam: vel aliud, quod impediatur vsum rei, possit istud remouere propria auctoritate, protestando, q. per talem remotio nē obitaculi, vel ingressum non intendit præiudicare dño soli: vt no. in fi. in l. si quis in tantā. C. vnde vi. in 2. q. 0. principali. Inn. tñ, Hosti. & post eos Io. An. sic transeunt. qui vltimò in abbate, qui percipit temporalia in capella, dicunt, q. similiter non pōt rumpere domos capelle: licet in ea habeat ius subiectionis. ff. ad l. Aquil. l. sed & si quodcūq; & l. quemadmodum. §. 1. & 2. & vide quod no. Bar. in d. l. 3. §. vnde vi. ff. de vi. & vi ar. vbi plenè tangit: an deictus à quasi possessione iurisdictionis habeat interdictū vnde vi. Item no. in d. l. sequitur. §. si viam. de vsucap. & miror, q. de dictis Inno. hic nō faciat mentionem: cum dicta elegantia Inn. non consueuerit præmittere suis locis,

A D D I T I O.

¶ Frangere hostia, quæ sit pēna hostia frangentis, vide Doct. in l. 1. ff. de estratio.

S V M M A E.

- S V M M A E.
- 1 Clerici quòd teneantur, sicut & alij, ad custodiam ciuitatis, quomodo intelligatur.
  - 2 Muri ciuitatis debent custodiri.
  - 3 Ciuitas melius custoditur, pluribus vigilantibus.
  - 4 Præses prouinciæ, dux, marchio, comes, vel alius dominus temporalis an possit alicui habitatori ciuitatis, castri, vel villæ sibi subiectæ concedere libertatem, seu immunitatem: ne teneatur cum alijs contribuere in collectis, & exactionibus: ita quòd ad talem collectam nullatenus teneatur.
  - 5 Ciuitas an possit concedere immunitatem à collectis, & exactionibus.
  - 6 Immunitas à collectis qualiter debeat concedi.
  - 7 Decuriones sine adunantia generali ciuitatis an possint concedere immunitatem à collectis, & exactionibus.

P Eruenit. ¶ No. primò, q. ad custodiā ciuitatis tenentur clerici, sicut alij. & hoc verū, sñ quosdā in ciuitatibus, quæ sunt de temporali iurisdictione ecclesie. & sic non ob. §. eo. c. non minus. vel dic, q. temporibus istius Decretalis, Sarraceni impugnabant maritimam: vnde cū hæc ciuitas Terracina sit iuxta mare: propter cōe, & improuisum periculū, quod quotidie imminerebat, noluit Papa aliquem à custodia excusari. & hic est verus intellectus, sñ Inn. & Host. qui remittunt ad no. 2. 3. q. 4. c. igitur. & c. s. p. e. cum seq. ¶ ¶ Secundò no. q. muri ciuitatis debent custodiri. sicut n. muri pro custodia loci. vnde qui per muros descendit, non per Ostia, capite punitur: vt Remus. de quo no. ff. de re. di. l. pen. & vlti. ¶ ¶ Tertiò no. q. pluribus vigilantibus, melius ciuitas custoditur. similiter ex præsentia plurium leuius falsitas euitatur. vt l. hac consultissima. C. qui testa. fa. pos. sibi [tot inspecta oculis, tot insinuata sensibus] &c. ¶ ¶ Quartò no. An. ¶ Vtrū præses prouinciæ, dux, marchio, comes, vel alius dominus temporalis possit alicui habitatori ciuitatis, castri, vel villæ sibi subiectæ concedere libertatē, seu immunitatem: ne teneatur cum alijs contribuere in collectis, & exactionibus: ita q. ad talē collectam nullatenus teneatur, & videretur, q. dicta immunitas, & priuilegium sibi proficit. quia quilibet est in concessa libertate tuendus. ar. 2. 5. q. 2. c. 1. per totum. alioquin nihil aliud ageret: nisi vt ordo ecclesiasticus confundatur. 1. 0. q. 1. c. peruenit. & confirmatur hoc. quia ista tallia, & collectæ oēs sunt hodie reprobata, consuetudine, vel abusu contrario nō obstante. vt l. hac edictali. §. illicitas. & alia, quæ incipit. ad decus & decorem. §. item nulla cōitas. quæ habetur. C. de epif. & cle. & §. de iudi. c. cum clericis. & in Authen. vt nulli iudi. §. nulli liceat. colla. 4. ¶ ¶ In contrarium faciunt rōnes, & iura. primò quia tale priuilegium est concessum super re ad alū pertinente, scilicet ad cōitatem, cuius interest onus collectæ diuidi. Item plures: quia onus, quod inter plures diuiditur, leuius supportatur. sine eorum ergo consensu priuilegium est nullū. vt c. quod oēs. de reg. iur. lib. 6. & l. in diem. & l. seq. ff. de aqua plu. arc. oēs enim pro rebus, quas possident, tenentur soluere publicas functiones: nec pnt contrarijs pactionibus excusari. C. sine cen. vel reli. l. si. Item tale priuilegiū aduersatur publicæ utilitati: ergo non prodest, etiam si cæleste oraculū in mediū proferatur. C. si contra ius, vel vti. pub. l. si. imò sunt talia priuilegia arripienda de preferentium manibus. C. de sacrifi. pa. l. 3. ciuilia nempe munera pro modo facultatum sunt ab omnibus subeunda: quò facilius obsequijs publicis pareatur. C. de mu. pa. l. ciuilia. & l. munera. & l. fina. lib. 10. & priuilegium cōtra hoc impetratum nullius est momenti. C. de vestig. & cōmis. l. siue. præterea non debet vniuersitas ex iure suo per tale priuilegium onerari. C. de cens. l. antepe. & fi. lib. 1. 1. quinimò expressa lex est, q. priuilegium non defendit aliquem, etiā si cōlenserint conuicini. C. de de-

curio. l. vacuatis. lib. 10. Quid dicendum. so. pro solutione questionis præmittit Ioan. An. ad euidenciam, q. generaliter omnes tallia, & exactiones sunt damnatæ per noua iura: vt no. Host. in summa eo. §. à quibus muneribus. & dicta Authen. item nulla cōmunitas. C. de episco. & cler. qui ergo ipsas licitas asserit, probare tenetur, vel per l. vel senatuscōsul. vel constitutionē principis licitas esse. vt C. de vaca. mu. l. vnica. lib. 10. vel per concessionem à principe ex causa principaliter impetratam. vt C. de superind. l. vnica. lib. 10. vel per consuetudinē diuturnā, non per violentiā, sed sponte ab omnibus cōmuniter approbatā. C. de cano. largi. tit. l. præcepit. & de auro coro. l. vnica. lib. 10. & per ista iura patet, q. Imperator potest super his legem condere, & priuilegia concedere, & tallias & collectas imponere, & etiam eximere aliquem absolutū. similiter alij dñi temporales in cōibus licitis de iure, & cōsuetudine approbatis per iura præalleg. quæ intelligas quò ad laicos, & inter laicos esse vera. ecclesie nempe, & personæ ecclesiasticæ imperialibus etiā legibus in his asstringi nequeunt: vt patet in eo, quod legitur, & no. §. de cōstit. c. quæ in ecclesiariū. & c. ecclesia. & de solutio. c. fi. & de deci. c. tua. & infra. c. non minus. & c. aduersus. nec cōsuetudine contraria, quæ est censenda onerosa: & ideò remittenda. §. de consuetu. c. 1. Redeundo igitur ad questionem propositam dicit Io. An. q. licet Imperator, vel alius dñs in his potestati habens possit super his priuilegiū concedere: tñ occasione tallium priuilegiorum non est vniuersitas hominum oneranda. Quid enim si locus aliquis consuevit dare domino centū libras annuatim: & dominus terræ alicui de habitatoribus hæc immunitatē præstiterit. dicendum est, q. sibi præiudicare potuit: sed non vniuersitati. detrahatur ergo de summa cētum librarum pars, quæ hunc priuilegiatū contingeret, si priuilegium non haberet. & quod restat, proportionabiliter singulis annis imponatur. de hoc in Spec. de cens. §. nunc dicendum. ver. quid si vniuersitas. 1. & 2. & quod ibi per Io. An. cōtra prædictā decisionē facit l. ab omnibus. in prin. de lega. 1. vbi si pluribus onus iniungitur: deinde onus eximitur ab habere potestatem, ceteri ad onus integrum tenebuntur. Odo. disputauit prædictā qōnem de Mutinensi, qui se fecit ciuem Bono. eo pacto, q. collectas, vel munera nō subiret: & tenuit, q. nō teneretur ad illa, p. l. q. cōditioni. C. de his qui spon. mu. sub. lib. 10. & per l. 2. de iure immu. vbi de hoc tractat. ¶ An ciuitates possint concedere istam immunitatē. & dicit, q. cōcessio iam facta subditis ciuitati non valet. vt dicta l. uacuat. C. de decuri. & maximè si ista immunitas concederetur à muneribus patrimonialibus. vt C. de mu. pa. l. 1. & l. patrimoniorum. si verò immunitas concederetur alicui, qui de no uo efficeretur ciuis: tunc potest sibi concedi, & est sibi seruanda. vt d. l. 2. adeo q. si priuilegium transiit in formam pacti, non posset ciuitas reuocare: vt no. ipse in l. quod semel. de decre. ab or. fa. & l. omnes populi. de iusti. & iure. vbi latius per eum. ¶ Circa prædicta querit. ¶ qualiter debet concedi ista immunitas. dicit, q. debet concedi specialiter, & distinctè: vt fiat mentio de muneribus realibus, & personalibus, ordinarijs, vel extraordinarijs. nam si concederetur immunitas à muneribus simpliciter: non haberet immunitatē à patrimonialibus. vt ff. de vac. mu. l. his honoribus. & de lega. l. fin. §. 1. Item non intelligeret de muneribus ordinarijs, sed extraordinarijs. vt C. de his, qui à prin. va. acce. l. 1. lib. 10. Item ista immunitas non porrigitur ad honores. ff. de mu. & ho. l. cui muneris. debet ergo esse cautus qui de immunitate consequenda procurat: vt clarè, & specificè faciat confici instrumentum. ¶ Vtrū aut decuriones possint sine adunantia generali istas immunitates concedere. & an concessæ transeat ad posteros. dicit vt no. Bar. in l. ambitiosa. de decre. ab or. fa. tan git hic Io. An. iuxta prædicta, quid iuris, si ille, cui concessa est immunitas à collectis, semel soluit: an videatur renuncia re suo priuilegio. arguit ex multis ll. q. sic. ff. de condi. inde. l. Pet. de Ancha. sup. 3. Decr. SSSS 4 si quis

si quis perpetua. de condi. inde. l. si non fortem. §. indebitū. & §. quæ filio. de trans. l. quamuis. si cer. pe. l. eo quod. de contrahen. emp. l. non idcirco. de bo. pos. secundū tabul. l. i. §. femel. de aqua plu. arc. l. in diem. & optimè. C. de his, qui mune. spon. fusc. l. i. lib. i. vbi de tacita renunciatione multa no. & s. de consti. c. cum accessissent. & de priuileg. c. si de terra. & c. accedentibus. & quod plenè no. Cyn. in l. voluntarie. C. de excu. tuto. & c.

S U M M A E.

1 *Astricti gleba qui dicuntur.*

Iudicatum. Nota primò, q̄ quidã adeo snt astricti certo loco mora ri: q̄ inde non possunt recedere. † & dicuntur tales astricti glebæ, & pars glebæ. vt l. cum satis. C. de agri. & censu. & de multis generibus hominum vide in summa de natis ex li. ven. §. & in quibus. & vocantur tales homines conditionati: Bononiæ appellantur fumantes. & vide quod de eis terigi. §. de paro. c. super eo.

S U M M A E.

- 1 *Possessiones, & bona clericorum debent gaudere immunitate ecclesiarum. & nu. 6.*
- 2 *Episcopus potest cum suo clero contribuere, si viderit expedire: vbi publica versatur utilitas, vel necessitas.*
- 3 *Exigentes aliquid ab ecclesijs sunt ipso iure excommunicati: si moniti non desistant.*
- 4 *Clerici an teneantur contribuere cum laicis. & nu. 8.*
- 5 *Ecclesia an teneatur ad munerum patrimonialia.*
- 7 *Ecclesia an teneatur contribuere ad muros ciuitatis.*

Non minus. Laici collectas impo- nentes ecclesijs: vel iurisdictionem illorū vsurpantes: si moniti non desistant, excōicati sunt cum suis fautoribus. potest tamē episcopus cum clero eius in necessitate præbere subsidia. & prima pars narrat, & aggrauat horrendam oppressionem ecclesiarum: quam faciebant potestates seculares. secunda prouidet, ibi [quocirca.] & hæc tria facit. primò comminatur pœnam. secundò ponit casum permissum. tertio pœnã comminatam imponit. ¶ No. primò, q̄ si carentes notitia diuinæ legis exhibebant reuerentiã ministris ecclesiarū, & bonis eorūdem: multo magis nos, in quibus lux claritatis infulsit, debemus reuerentiã exhibere. ¶ Secundò no. q̄ possessiones, & bona clericorū debent gaudere immunitate ecclesiarum, & bonorum eius: vt hic. & c. si. de vi. & ho. cle. ¶ Tertio no. in ver. nisi. † q̄ vbi publica versatur utilitas, vel necessitas, pōt eps cum suo clero cōtribuere, si viderit expedire: quod hodie non posset, Romano Pontifice inconsulto. ¶ eo. c. aduersus. ¶ Quartò no. q̄ tales sunt ipso iure excōicati, si moniti non desistant: & sufficit vna monitio isto casu, secundū Hofst. maximè quia canon iste inductus est in fauorem ecclesiarū, & odium tyrannorum: quorum aliqui sunt adeo terribiles, q̄ nec facile est eos tertio monere. ¶ Quintò no. q̄ postq̄ satisfecerint de offensa, debent absolui ab excōicatione, quam incurrerūt. sola ergo satisfactio non liberat eos ab excōicatione. facit quod no. §. de deci. c. i. in cle. ¶ Oppo. dicit hic, q̄ ecclesiarū, & ipsarū bona nō tenentur ad onera. Sed contra imò videtur, q̄ teneantur soluere tributa, & onera, sicut alij de suis possessionibus. 23. q. 8. c. si tributum. cum si. alleg. in glo. fol. vt in glo. 3. do. Io. An. post Inno. latius hoc declarat: cuius dicta sic ordina. q̄ munerum ciuiliū triplex est diuisio. nã quædam sunt munera personalia: quædam patrimoniorum: quædam mista: quæ per exempla prosequere. vt l. munerum. ff. de mune. & hon. istorū aut quædam sunt munera honesta: quædam sunt munera fordida: vt angaria, & perangaria. Itē

quædam sunt ordinaria: quædam extraordinaria. Item quædam sunt superindicta: † ad quæ igitur prædictorum munerum ecclesiarū sunt immunes, vel non. dicit Ioan. An. q̄ personalium munerum quædam sunt fordida (puta calcis coquenda, & arenę fodienda.) & ista nō subit ecclesiarū. C. de sac. san. eccle. l. placet. similiter nec superindicta, & hospitia, nec alia munera extraordinaria. C. de epif. & cleri. l. 2. 16. q. 1. c. nouarum. & l. iusta scientia. & de istis muneribus vide alia exempla in d. l. munerum. à principio. vsque ad §. patrimoniorū. Rursus munerum personalium quedam dicuntur angaria: quædam perangaria: & ab istis similiter sunt immunes ecclesiarū. C. de epif. & cleri. l. 2. & l. presbyteros. nisi in aduētū principis: vt tunc ad angaria, & perangaria teneatur ecclesia: dūmodo ad fordida munera non cogatur. ¶ Alij dicunt, q̄ ad illa tenentur rustici, & coloni ecclesiarū in tali aduētū principis, & non aliter. 1. 2. q. 2. c. ecclesiarum seruus. & hoc de personalibus muneribus. ¶ Ad patrimonialia aut munerum ecclesiarū tenentur. text. iuris ciuilibis dicit, q̄ nullus aliquo priuilegio excusatur ab istis, etiam Pontifex. Ita dicit text. in l. munerum. §. fed & eos. ff. de mu. & ho. & in glo. redditur ibi optima ratio. dicit enim, q̄ vt ecclesiarū prædia possideant, est à lege humana, non diuina. p̄ qua facit c. quo iure. 8. dist. æquum est igitur, vt humana lege regat. quantū verò ad decimas, oblationes, & alia spiritualia. & quò ad dotem ecclesiarū, siue mansum, debet esse immunis. 23. q. 1. c. secundū canonicam. & s. de cen. c. i. ad extraordinaria autē munera, quæ possessoribus indicuntur, tenentur ecclesiarū: dū tamen respiciant pietatem. C. de sacrosan. eccl. l. ad instructiones. & sic pōt intelligi. §. eo. c. peruenit. simili rōne possessionis tenentur ecclesia ad personale seruitium: si ad hoc munus, antequam ad eam talis possessio deueniret, erat obligata ad personale munus, sine militare: puta exercitus, vel hospitium, siue aliud simile. 18. di. c. si eps metropolitanus. 23. q. 8. c. si nobis. & c. sepe principes. de publica. & vec. l. Imperatoris. res enim trã seunt semper cum onere suo. de deci. c. pastoralis. item tenentur plati personis miserabilibus charitatem in suis necessitatibus exhibere. de censu. c. cum apostolus. §. iubemus. vbi de hoc. similiter principibus, & ciuitatibus, vt hic: prius tñ consulto Romano Pontifice, in c. aduersus. ¶ Sed iuxta prædicta quæritur: quia possessiones ecclesiarū sunt immunes ab oneribus, quæ imponuntur primò pro rebus: quæ non sunt propriè patrimoniales: † an possit adhiberi remediū, q̄ possessiones clericorum ad talia onera teneantur. Bart. ponit quædam remedia circa possessiones in posterū acquirendas in l. rescripto. §. sciendum. de mu. & ho. super possessionibus verò quæsitis ante statutum non est remediū: sed de quæsitis post statutum, sic, faciendo possessiones cōes tributarias. tñ enim, si post talē ordinationem transibunt in ecclesias, tenebuntur ad onera: vt fecerunt Perusini, & Eugubini. in tantū enim excrecebant clerici in diuitijs, & possessionibus, q̄ laici pro residuo non sufficiebant ad onera. & audiui ab homine fide digno, q̄ in Anglia tenentur contribuere ecclesiarū in quarta parte onerum: quæ generaliter imponuntur ibi pro regni necessitatibus. de iure tñ talis compositio non procedit, Romano Pontifice inconsulto. ¶ eo. c. aduersus. ¶ Quæ ro utrū ecclesia teneatur cōtribuere ad muros ciuitatis. dicit, q̄ aut fiunt ad ornatū: & non tenentur. aut necessariò (puta propter guerrã, vel suspiciōnē guerræ): & tenentur ecclesia, se cundū Iac. Bu. qui ita not. in l. ad instructionē. C. de sacrosan. eccle. vbi dicit, q̄ tenentur soluere gabellam de plauftris, siue curribus, si gabella cōuertitur in refectiones viarum. vnde tenentur, sicut ad refectionem viarum, & pontium: quia de eius, sicut priuatorum, utilitate tractatur. vt d. l. ad instructiones. ad hoc. ff. ne quid in loco pub. l. 2. §. viarū. vbi [refectio id circo de cōmuni fit] & c. & sic videt, q̄ à summis sarcina ad infimos vsq; decurrat. ar. C. de quibus mune. vel præst. nemi. lic. fe. excu. l. i. lib. 10. quid de refectione pontis, vel putei necessarij

farij ad vsu hominū villæ. dic idem, quod in vijs, & pontibus: vt ecclesia teneatur, vt no. Spec. in tit. de cen. §. nunc dicē dū. ver. item pone. quēdã vicinia. Et aduertendū, quia ex p̄dictis, quæ proximè terigi, posset dari generalis doctrina. † q̄ vbiq; tractatur de communi utilitate clericorum, & laicorum simul & permixtim clerici teneantur contribuere simul cum laicis. vnde audiui fuisse consultum, q̄ ad aggeres, qui fiunt iuxta mare, vel flumina propter timorem inundationis possessionum, tenentur pro possessionibus suis contribuere clerici, sicut laici, propter commune periculum. Idem fortè ad euitandum rapinas, incendia, captiuitates, & alia multa mala ex aduētū alicuius societatis hostiliter contra ciuitatem vt pecunia redimunt aliter resistere non valentes. hic enim vt laicorum: ita clericorū versatur utilitas propter dāna in eorum possessionibus, sicut laicorū, infligenda. vbi ergo commodū, ibi onus, vt c. i. de cen. in cle. Item clerici tenentur vigilare pro custodia ciuitatis, & tuitione. §. e. c. puenit. licitum est etiam ecclesias incastellare: vt boni à malis valeant se tueri, vt not. Inno. §. c. proxi. Itē nulla maior pietas, quàm defendere patriam, debiles, & pauperes ab hostibus. 23. q. 3. c. fortitudo. & c. si quis. & c. non inferenda. & hac ratione pro pace, & quiete, qua tueri, & defendari debet ecclesia, Imperatori tributū ab ecclesia persoluendum est. 23. q. 8. c. tributum. quod minimè soluunt ciuitatibus, vel Imperatori: nec etiã ciuitates ab Imperatore, vel alio: sed sua prouisione à tali oppressionē se pecunia redimendo defendunt. Item illud munus respicit pietatē: vt vitentur incēdia, occurrat periculis captiuorū, & multis malis. potest ergo dici, q̄ redēptio illa respiciat pietatē: ergo tenentur ecclesia, siue prælati: vt §. dixi. Nō obstat illud. c. vbi hoc relinquit arbitrio episcopi. videtur enim intelligendū, cum merè pro necessitatibus laicorum volebant ecclesias grauare. vt patet ibi [isti verò onera sua.] & ibi [quælibet sibi arbitrentur.] & ibi [communes utilitates, vel necessitates] & c. quod verbū repetitur in c. aduersus. §. eo. ex quibus videtur, q̄ text. isti loquuntur, cum pro communibus necessitatibus suis tantū laici volūt, q̄ clerici contribuunt: sed vbi clericorum versatur utilitas, si cut etiam laicorum (vt est in quæstione proposta) æquum videtur, q̄ clerici teneantur: vt sicut cū alijs vitam communem suscipiunt, similem sentiant in legibus disciplinam. vt c. recolentes. de sta. mon. & hæc sint dicta ad correctionem cuiuslibet melius sentientis: cui libenter me subijcio in hoc casu, in quo de onere ecclesijs iniungendo quæritur. & tendit ista quæstio: utrū à clericis possit hoc casu peti sua portio, tanq̄ debita, non prout voluerit episcopus: vt vult illud c. & intelligigo, quòd possit peti coram suo iudice: nec vilo modo per ipsos laicos cogi posse & c.

S U M M A E.

- 1 *Causa sanguinis in ecclesijs, vel cimiterijs agitari non debet.*
- 2 *Ecclesia debet esse domus orationis.*
- 3 *Cimiteria gaudent eadem immunitate cum ecclesijs.*
- 4 *Ecclesie possunt incastellari ad defensionem bonorum, ne opprimantur à malis.*
- 5 *Processus iudicis secularis factus in ecclesia, non tenet.*
- 6 *Contractus qui possit celebrari in ecclesia.*
- 7 *Arbitramentum amicabile compositorum fieri potest in ecclesia.*
- 8 *Parlamentum laicorum, vel scholarium, quã pro factis suis expediendis se congregant in ecclesia: an ibi fieri possint.*

Cvm ecclesia. † Causa sanguinis in ecclesijs, vel cimiterijs agitari nō debet. & in prin. & in fine ponitur duplex constitutionis causa. in medio ponitur cōstitutio, ibi [seculare] ¶ ¶ Not. q̄ ecclesia debet esse domus orationis. Matthæi 23. & Luc. 11. ¶ ¶ Secundò no. q̄ cimiteria gaudent eadem immunitate cum ecclesijs: vt quod in vno prohibet,

prohibitum videatur in reliquo. facit c. i. §. de conse. eccl. vel alta. lib. 6. ¶ Tertio not. q̄ ecclesia est tutela refugij constituta. & est ar. † q̄ ad defensionem bonorum (ne opprimantur à malis) possunt ecclesie incastellari. quod tenet Io. An. per Inno. & Hofst. facit quod no. 16. q. 1. c. illa. & 4. q. 1. c. sanctorum. in fi. ¶ Quartū Ioan. An. † utrū teneat processus iudicis secularis factus in ecclesia. dicit, q̄ non. §. eo. c. decet. in fi. lib. 6. vbi tenet glo. † q̄ contractus iniuri possit in ecclesia. idē credo in transactione, & compositione, quæ potest fieri die feriato in honorem Dei. vt l. dies festos. C. de ferijs. ergo & in loco, siue domo Dei: quia de loco ad rēpus est bonū argumētū. vt l. vinum. si cer. pet. † Idem credo de arbitramento amicabilium compositorum. est enim species transactionis, vt in Authen. vt disse. iudi. post prin. de arbitrio siue laudo arbitrorū fecus credo: cum sint redacta ad instar iudiciorū, vt l. i. ff. de arbi. quid dices in tutore, & curatore an possint discerni in ecclesia. Isti enim sunt actus pietatis: ergo videntur posse, ar. l. oratione. de ferijs. & vide Bar. in l. nemo. C. de sacrosan. eccl. ¶ Quid de parlamentis laicorum, vel scholarium: qui pro factis suis expediendis se congregant in ecclesia. videtur, q̄ ista fieri non possunt. refert enim Valerius. r. c. i. q̄ Gaius consulatu Galliarū, & Scipio consulatu Corsicę priuati fuerint. quia parlamenta faciēbāt in templo. Io. And. de hoc no. in d. c. decet. & tenet ibi, q̄ non pōt temporalia negotia vniuersitatis secularis expediri. spūalia verò (puta faciēdo festum beatæ Virginis, vel aliquam confraternitatem in honorem Dei, vel sancti: vel de pace etiam inter laicos faciēda.) videtur, quòd possint ibi expediri, similiter magistrari. quia hoc est ecclesiasticum: & ab ecclesiastica persona magistrari recipiunt. de magi. c. i. & scientia sanctissima res est. de va. & extraor. l. i. §. quidam. Spiritualia verò, & ecclesiastica negotia possunt in ecclesia tractari, secundū Io. An. in d. c. decet. vbi tenet, q̄ episcopi non poterunt dare licentiam super cōcionibus, parlamentis, cārum cognitionibus per laicos in ecclesia faciēdis. ff. de transactio. l. cū hi. §. si prætor. & hoc verum: nisi vrgens necessitas, & causa subesse. & ex prædictis collige casum, in quo non valet sententia propter locum. alijs etiam de causis redditur: quas profequere in Specu. de leu. prola. §. iuxta. ver. item est nulla ratione loci.

S U M M A E.

- 1 *Papa in decisionibus dubiorum imitatur leges.*
- 2 *Liber homo, si confugit ad ecclesiam, est immunis à pœna sanguinis: & à pœna corporali, quantumcūq; graua delicta commiserit.*
- 3 *Publicus latro, & nocturnus depopulator, confugiens ad ecclesiam, non sunt ab ecclesia defendendū: sed extrahendū. rationem reddit. nu. 6.*
- 4 *Iudex secularis an poterit extrahere publicum latronem, vel depopulatorem nocturnum.*
- 5 *Seruus si fugit ad ecclesiam, an gaudeat immunitate. & qualiter debeat restitui.*
- 7 *Confugiens ad ecclesiam propter debitum, an poterit extrahi, & capi.*
- 8 *Prælati qualiter se debeant habere erga debitorem, vel delinquentem fugientem ad ecclesiam.*
- 9 *Iudex ecclesiasticus an poterit extrahere confugientem ad ecclesiam.*

Inter alia. Malefactor fugiens ad ecclesiam, immunitate gaudet: a nisi i duo bus casibus. seruus verò restituitur dño. principium ditinguit, & primum membrū distinctionis assumit, ibi [si liber.] duos casus excipit ibi [hoc.] secundū membrū distinctionis, ibi [si verò.] ¶ ¶ No. primò, q̄ Papa in decisionibus dubiorum imitatur leges. de quo (scilicet an leges in foro canonico sint sequendæ) dicit, q̄ sic: vbi canonicis constitutionibus non

bus non sint contraria. de quo dic, vt j. de oper. no. nun. c. r. & s. de sol. c. fi. ¶ Secundo no. q. liber homo, si confugit ad ecclesiam, est immunis a pœna sanguinis, & a pœna corporali, quantumcūq; graua delicta commiserit. & intantū est hoc verū, q. ad dictam pœnam mortis, vel sanguinis non poterit accusari confugiens ad ecclesiam illo tempore: aliās modica esset immunitas. 7. q. 4. c. reuer. & hoc tenet Io. And. qui dicit, q. obtentu illius criminis possit repelli a promotione. ¶ Tertio no. in ver. super eo tñ. q. per tale confugium ad ecclesiam non debet delictum atrox a confugiēte commissum remanere impunitum. quia hoc esset contra bonum iustitiæ: quod est summum bonum. 1. 2. q. 2. c. cum deuotissimam. talis ergo fuga ad ecclesiam est iusta causa cōmutandi, & alterand: pœnam corporalem in aliam: sicut in multis alijs casibus dispensare pōt iudex in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his, qui no. in fa. & s. de consti. c. 1. per Inno. & dicit Host. q. prælatus etiam in hoc delinquit. quia quantumcūque confugiens graua cōmiserit: ipsum tñ in totum saluare nititur: ita q. nullam pœnam etiam pecuniariam patiat. & sic excedunt prælati terminos suos. ex quo sequitur aliud inconueniens: quia exceduntur a non suis terminis. quia principes, cum malefactor extra ecclesiam ponit pedem, ipsum capiunt: & dum est intus, ipsum obsessum retinent, requiem, vestem, & victualia denegando. & quod grauius est, intus ecclesias violenter irruunt, & cellulas oēs inquirunt, & inuentum abstrahunt, & puniunt. & sic vbi debet vna potestas per aliam adiuuari (vt c. 1. de oper. no. nunc.) cōtingit contrariū, q. vna per alteram violatur: dum suis terminis, & iustitiæ nō contēti iniusta cōmittunt. & sic nouus error ex alio nascitur. vt l. ex diuerso. de rei ven. ¶ Quarto not. in ver. & hoc verū. ¶ q. publicus latro, & nocturnus depopulator confugiens ad ecclesiam, non sunt ab ecclesia defendendi, sed extrahendi. ¶ Sed nunquid iudex secularis poterit extrahere. videtur q. non. quia ecclesia non est de eius iurisdictione: extra locum igitur suæ iurisdictionis non pōt exercere iurisdictionem cōtentiosam. vt l. extra territorium. de iurisd. omn. iudi. & c. vt animarum. de consti. lib. 6. Cy. dicit, q. aut del. quit in ecclesia: & spectat punitio ad iudicē ecclesiasticum. & sic non poterit iudex secularis cum extrahere. aut del. quit extra ecclesiam, & confugit ibi: & tunc poterit inde extrahi per iudicē secularem. & ita no. in l. prælatus. de his, qui ad ec. confu. in 2. q. ¶ Quinto no. quid iuris, cum seruus confugit ad ecclesiam: non enim debet dño restitui, nisi caueat de impunitate. si q. ipsum grauius non la det. super quo etiam secularis iudex potest se interponere. ff. de offic. praefec. l. 1. §. quod autem dictum est. & hoc verum, cum seruus confugiens ad ecclesiam timet puniri per dñm suum. si autem timet per iudicem puniri (quia forte cōmisit atrox delictum): tunc quò ad mitigationem pœnæ propter tale confugium idem est dicendum in seruo, quod in libero. quia non est acceptio persona rum quò ad Deum. de iudi. c. nouit. & in Authen. de monacho. ad fi. ¶ Opponitur. iste rex. excipit duo genera malefactorum a generali immunitate confugiētibz concessa. sed opp. & videtur, q. plures alij dicta immunitate nō gaudeāt: sed extrahi possunt, vt homicidæ, & alij de quibus in gl. magna, quæ soluit, q. illud secundū leges: sed canones excipiūt istos casus hic, & alium. j. eo. c. fi. adde alium. j. de hom. c. 1. ¶ Sed dices, quare magis alijs, quàm istis confugiētibz, est concessa immunitas: dicit Io. An. q. de alijs prætumendū est, q. insidiosè hoc fecerint: nisi aliud probet. ff. de proba. l. quod tues. §. qui dolo. & de iusti. & iure. l. vt vim. de his non præsuntur, q. insidiosè hoc fecerint: nisi contrarium probetur. ar. th. de viur. l. qui semisses. & s. de praesump. c. 1. ita dicit ipse: de quo dicto miror. quia si insidias accipimus pro dolo, semper dolo præsuntur, postquam constat delictum fore commissum: vt l. si non conu. c. ij. C. de iniur. & d. c. 1. de praesump. Si ergo insidiæ, siue dolo priuāt delinquentem benefi-

cio huius c. nullus, de quo cōstiterit deliquisse, potietur isto priuilegio contra mentem istorū iuriū. & ideo vt iura iuri- bus concordēt, dici possit, q. delinquentes (de quibus hic in d. §. quod si delinquentes.) non habeant istā immunitatem. nec est bona consequentia. constitutiones canonica: enume- rant aliquos: sed non oēs, de quibus facit mentionem: ergo in non enumeratis videtur legem corrigere. quia vna lex per aliam declaratur. facit l. sed & posteriores. ff. de legi. Et vt cir- ca prædicta habeas clariorē doctrinam, distingue post Cyn. cū queritur: nunquid ecclesia confugiētibz ad ipsam præ- slet immunitatem. refert aut ille, qui fugit ad ecclesiam, non est catholicus: aut est catholicus. primo casu non iuuabitur. vt l. 1. de his, qui ad ec. confu. & hic in gl. 3. Secundo casu aut deliquit in ecclesia: aut extra. si in ecclesia deliquit, ad quam nunc confugit, non iuuabitur per eam. quia frustra & c. vt l. auxilium. §. in delictis. de mino. & j. e. c. fi. Aut deliquit extra ecclesiam. & tunc refert, aut est liber, aut seruus. si est seruus, aut fugit propter magnam atrocitatē dñi, qui mortem eius satagit: & tunc habet locū Insi. & ff. de his, qui sunt sui, vel ali. iuris. Aut fugit propter modicam fauoriam. & tunc habet locum dicta l. pñti. §. sanè. aut fugit aliās sine aliqua fauoria domini. & tunc aut sine delicto: & idem. aut propter delictū: & tunc si modicū erga dñm (quia fortè subripuit vnam men- surā vini, vt potaret, & similia.) & tūc similiter habet locū il- le. §. aut fugit seruus propter delictū non facile. & tunc aut ti- met puniri a domino suo: aut ab alio. si a domino pœnam ti- met, restituetur sibi, securitate praestita. vt dicta l. ver. si ser- uus. Aut timet ab alio pœnam (quia timet puniri per iudicē: vel per viam accusationis): & tunc illud, quod in libero. quia non est hñda acceptio personarū apud Deum. vt in Authen. de mon. ad fi. aut queritur de libero homine fugiente: & tūc aut fugit propter tributum non solutum: aut propter delictū cōmissum. si propter tributum: tunc extrahetur de ecclesia, vt in Authen. de man. prin. §. tributorum. Aut fugit propter delictū: & tunc aut propter atrox delictū: & non habebit im- munitatē. aut propter minimum: & tunc sic. vt C. de his, qui ad ec. confu. l. 2. sed glo. ibi sentit idem in quolibet delicto. & de iure nostro, quantumcūq; graue delictum cōmiserit, gau- debit immunitate: nisi in casibus. §. exceptis. vt in isto c. & in- hoc iura ciuilia aliter disponētia succumbūt canonibus. de oper. no. nunc. c. 1. per gl. & Inno. & vide per Oldr. cōsi. 190. & prædicta locum habent, cum queritur de aliquo extrahen- do propter delictum ab eo cōmissum. ¶ nunquid ergo pro- debito extrahi poterit, & capi. aduerte, quia de iure cōi pro- debito non pōt debitor capi. vt l. ob as. C. de act. & oblig. & de pig. c. lator. & ideo non debet extrahi. & sic loquitur l. præ- senti. §. 1. præalle. sed quia de iure municipali vt plurimum homines capiuntur pro debitis. queritur, si sunt in ecclesia: vel ad eam confugiunt: an possint inde extrahi. & videtur dicendum, q. sic. quia pœnam, quæ ius publicum respicit, si Papa, & Imperator remiserint, ius partis non videntur remi- sisse. ar. no. in l. 1. C. de in ius vo. & ff. de ser. fugi. Itē ecclesia li- berat eum solū a pœna corporali: vt hic. & 17. q. 4. c. diffi- niuit. & c. reum. & ibi per Archi. non tñ tollitur, quin alia pœ- na puniatur: sed permittitur, vt hic habetur. eū ergo ius mu- nicipale habeat, vt capiatur, non tuebitur cum ecclesia. Item in casibus, in quibus de iure communi qui pro debito capi- tur, extrahitur ab ecclesia. inde est, q. debitor tributorū ex- trahitur: vt d. §. tributorum. & C. de exac. tribu. l. nemo. lib. 10. & ibi not. cum ergo ius municipale permittit capi: ergo & extrahi, præcipuè si hoc habet consuetudo, quæ atreditur in illa extractione: vt hic no. Inno. & aduerte ¶ quia in casibus, in quibus ad ecclesiam debitor, vel delinquens confu- git, debet prælatus in casu, quo non possit extrahi, eum cul- lodire, ne fugiat. & in casu, quo potest extrahi, debet hoc pati. & si in istis in culpa deprehenditur, tenebitur. vt d. c. dif- finiuit. per Archi. vbi etiam per eum. quid iuris de Iudæo, vel infideli

infideli. dicit, q. eum non defendit ecclesia: vt dixi. §. & vide quod no. Archi. 17. q. 4. c. sicut antiquitus. & vide consi. 50. & quid iuris de eo, qui confugit ad corpus Domini. & per Ho- stien. in summa. eo. ti. ¶ Vltimò quarto. ¶ vtrū iudex ecclesia- sticus poterit extrahere fugientem ad ecclesiam. quidam, q. sic: quia contra potestatem secularem, non ecclesiasticam videtur ista immunitas adinuenta. 17. q. 4. c. frater. & c. diffi- niuit. Item non præsuntur ecclesia priuilegiasse contra se. de cen. c. cum instantia. Item quia immunitas est concessa, vt fugiens euadat pœnam mortis, vel sanguinis: quam pœ- nam non infligit Ecclesia. 36. q. 1. c. de raptoribus. contra- rium tenet Ioan. An. an scilicet, q. extractio violenta per iu- dicem ecclesiasticum de subdito, vel seruo fieri non possit adducit l. 2. C. de his, qui ad ec. confu. ibi [licere ad sacrosan. eccle. confugiētes] & c. & canon. 17. q. 4. c. reum. sic iacet [reum confugiētem ad ecclesiam nemo abstrahere audeat] prætere canonē defendunt confugiētes: ergo non dñt im- pugnare. de natis ex li. ven. c. 1. Item patere legem & c. §. de consti. c. cum omnes. Non obst. quòd iudex non imponit pœnā truncationis, vel mortis. quia illud c. de omni pœna lo- quitur. & apertius canon. cōstituiimus. quē allegat glo. in gl. magna tangit, qua pœna puniantur fures. dic vt j. de homi. c. tuæ. super fi. vltimæ glo. per Ioan. And. cui adde quod not. Bart. in l. si dominium. de fur. & l. si cui. §. cū sacri. de accusa.

ADDITIO.

1 ¶ Immunitate gaudet. vide Flo. de Manatis, & communiter per alios Mo- dernos in Cle. 1. de poe. & re. & per do. An. & Pan. hic.

S U M M A E.

- 1 Laici delinquentes circa res, vel personas ecclesiasticas per ecclesiam puniuntur.
- 2 Ecclesia illud, quod confert in necessitatibus communibus laicorum, dicitur conferre de gratia, non de iure.
- 3 Papa arctat potestatem omnium prælatorum propter quorundam prælatorum imprudentiam.
- 4 Papa debet communibus vtilitatibus providere ex ratione sui officij.
- 5 Constitutiones, & sententiæ promulgatæ, & editæ ab excommunicato non tenent.
- 6 Sententia lata per excommunicatum non reconualefcit: licet fuerit absolutus.
- 7 Officialis, qui deliquit in officio, tenetur etiam finito officio de tali delicto. & nu. 11.
- 8 Successor in officio (nisi emendauerit quæ prædecessor iniuste egit) puniatur eadem pœna cum illo.
- 9 Substitutus in honore debet succedere in onere.
- 10 Collegium si est interdictum, & monachi excommunicati, quia tale non recipiunt in prælatum, subrogati loco mortuorum, vel absentium ligabuntur.
- 11 Officialis si propter aliquam causam renunciat officio: an perdet sa- larium pro residuo temporis.

ADuersus. Generale concilium repe- tit Late. §. e. c. non minus. addens quandam prouisionem: quòd rectores, per quos regitur ciuitas, si delinquant, ipsi puniantur. similiter ipsa vniuersitas, si consentit delicto rectoris. de quo dixi j. de simo. c. dilectus. vbi plenè. ¶ Secundo no. ¶ q. laici delinquentes circa res, vel personas ecclesiasticas per ecclesiam puniuntur, quia ratione talis delicti efficiuntur de foro eccle- siæ iure speciali. de quo. §. de fo. compe. c. cū sit generale. re- gulariter non, ratione delicti commissi contra ciuem vnius ciuitatis: vel in re illius ciuitatis. dummodo ratio in eius ter- ritorio non fortietur eius forum: vt subtiliter not. Inno. in c. postulasti. de fo. comp. & alibi Bart. credo in l. cunctos popu- los. C. de summa Trini. ¶ Tertio no. in ver. verum. ¶ quòd il- lud, quod confert ecclesia in necessitatibus communibus lai-

corum, dicitur conferre de gratia: non de iure. quod patet. quia laici tenentur referre gratiarum act. quod non esset, si reciperet tanquam debitum. quod intelligo, cum illa neces- sitas in communi concernit ipsos laicos tantū, & non cleri- cos, vel eorum bona: aliās si communis esset vtilitas (puta viarum, pontium, furni, cisternæ, redemptionis ab hostibus, refectio aggeris) tunc pro rata, quam de emolumento par- ticipant, æquum est, vt de onere sentiant: quia de communi debet fieri, & refici, quod vsum, vtilitatēq; communem ha- bet. vt l. 1. §. viarum. ff. ne quid in lo. pu. & dixi. §. eo. c. non minus. ¶ Quarto no. in ver. Romanus. ¶ q. propter quorū- dam prælatorum imprudentiam Papa arctat potestatem om- nium prælatorum. quantumcūque igitur sit prælatus pruden- s, & cautus, non poterit sine Papæ licentia laicis in hoc subsidio consentire: postquam constitutio generaliter ema- nauerit: licet ab aliquorum ignorantia causata: vt dicit tex. in simili de Calphurnia in l. 1. §. sexū. ff. de postulan. ¶ Quinto no. ¶ q. Papa debet communibus vtilitatibus providere. & ad hoc tenetur ex debito officij. de offi. le. c. 1. lib. 6. cun- cta enim regit, & est ordinarius singulorum. 9. q. 3. c. cuncta. & expedit, ne quis re sua malè vtatur. de his, qui sunt sui, vel ali. iuris. §. si hoc tempore. & cauere debet, ne subditi prægra- uentur: cum ipsius interfit eos habere locupletes: vt in Au- then. vt iudi. sine quoquo suffra. §. cognitio. coll. 2. ¶ Sexto no. in ver. qui verò. ¶ q. constitutiones, & sententiæ promul- gatæ, & editæ ab excommunicato non tenent. & aduerte, quia ista non est noua pœna: sed declarando ita statuit. post- quam enim tales erant, excommunicati per c. non minus. §. e. pro irritis habenda erant gesta per eos. 1. q. 1. c. q. autem sacram. & c. se. & c. odit Deus. de ista tamen materia, an ge- sta per excommunicatos in iudicijs, in contractibus, & vlti- mis voluntatibus teneant, vel sint nulla. dic vt §. de dolo, & contu. c. veritatis. & c. discernimus. de sen. excō. lib. 6. ¶ Septi- mō no. ¶ q. quod dicit nullo vnquam tempore valituræ] & c. q. sententia lata per excommunicatum non reconualefcit: li- cēt fuerit absolutus. amotio ergo obstaculi non confirmat quod est inutile a principio. concordat c. si eo tempore. de rescrip. lib. 6. quid de testamento vsurarij, qui post conditum testamentum præstitit cautionem: an reconualefcit. dic, vt in c. quamquam. de vsur. lib. 6. & vide pro, & contra. in reg. non firmatur. ¶ Octauo no. in ver. ceterū. ¶ q. officialis, qui deliquit in officio, tenetur etiam finito officio de tali delicto. Item tenetur nomine proprio. concol. l. 1. ff. de magi. con. & collige, quòd officiales eliguntur ad tempus. vtrū possint eligi ad vitam. no. hic Hostiè. & plenius per Ioan. And. in c. vlti. §. de iudi. vbi dixi. ¶ Nono no. ¶ quòd successor in offi- cio (nisi emendauerit quæ prædecessor iniuste egit) puni- tur eadem pœna cum illo: & habet spatium mensis numera- dum a principio officij: & etiam si prius consenserit his, pro- pter quæ prædecessor fuit excommunicatus: quo casu cum participet in crimine damnato, statim, non expectato fine mensis, excommunicatur. Nunquid autem episcopus pote- rit istum mensē minuere. dicit, q. non quòd ad sententiam istius constitutionis: sed quòd ad sententiam excommunicati- onis ab eo ferendam posset ex causa abbreviare istam dila- tionem. ar. ff. de re iudi. l. 2. & de dila. c. prætere. similiter di- cit Ioan. And. q. prædecessor habebit spatium mensis: vt in eo possit corrigere, quod iniuste egit, antequam pœnam in- currat. & patet per ver. nam ipsum & c. qui ad vtrūq; refer- tur: & additur istud tempus ad cap. non minus. vbi non erat tempus præfixum. ¶ Decimo not. ¶ q. succedit in onere qui substituitur in honore. Aduerte tamen, q. prædecessoris excommunicatio nō est illa, quæ ligat successorē: sed alia, quæ contrahitur ex cōtempn suo. & dicit Inno. quòd illud, quod hic dicitur, habet locum, quando quis succedit in regi- mine illius, quis est excommunicatus ex prædictis causis, vel aliter, qualitercūq; propter libertatem ecclesiæ violatam: fecus,

secus si ex alia esset Potestas excommunicatus: vel consiliarij, vniuersitas, vel ciuitas interdicta: tunc enim successor non esset excommunicatus, secundum Inno. ego credo, qd semper: cum causa, propter quam lata est sententia excommunicationis, vel interdicti, concernat officium & vniuersitatem: puta excommunicatus est Potestas, & interdicta ciuitas; quia non ministrant iustitiam: vel castra, & res alienat, & retinet violenter. semper successores tali sententia ligabuntur: nisi satisfecerint, emendando, vel restituendo quod illicitè gestum est à prædecessore. Et est ar. qd si col legium est interdictum, & monachi excommunicati (quia talem non recipiunt in prælatum) subrogati loco mortuorum, vel absentium ligabuntur. ar. ff. de leg. 1. l. quod interim. §. fina. de leg. 1. & ibi Dy. Item an successor in dignitate teneatur ex delicto defuncti prædecessoris. vide §. de or. cog. c. cum dilectus. per Inno. & l. i. in fi. de priua. delic. per Bar. ¶ Oppo. dicitur hic, quod depositio officio, tenetur officialis de eo, quod gessit. contra hoc op. & videtur, quod non teneatur. vt l. cum quædam. C. de adm. tu. & ff. de adm. re. ad ciui. pert. l. procuraciones. §. in eum. lo. distingue, vt in gl. per tres casus. quandoque queritur, vtrum depositus teneatur ex delicto commissio: & tenetur, vt hic. quandoque queritur, vtrum teneatur ex contractu. & tunc aut illud erat officium necessarium: quia inuitus tenebatur ipsum subire: vt tutor, curator, iudex, & alij, qui inuiti ad officium sunt cogendi. & isti finito officio non tenentur de contractibus initis ab eisdem: vt in contrarijs all. §. quandoque erat officium voluntarium, vt procuracionis, ad quod nullus compellitur, vt l. inuitus. C. de procura. & isti de contractibus per eos initis tenentur officio finito. vt l. procura. qui pro euictione. ff. de procura. vbi de hoc. quod intellige, quando se obligauit proprio nomine, vel simpliciter contraxit. si autem procuratorio nomine, non tenentur, procuracione finita: vel si tenetur, liberabitur cedendo actioni contra dominum. & ita tenet ibi Bar. ¶ Aduerte tamen super primo membro, vbi dixi simpliciter officialem, si deliquit in officio, posse conueniri officio finito vt hic. videtur enim illud non bene dictum, quia finito officio infra 30. dies, de singulis, quæ gessit, debet reddere rationem. & intra dictum tempus debet condemnari, vel absolui. vt C. vt omnes tam ciui. quam crimi. l. 1. iste autem tex. innuit, qd perpetuo conueniri possit: ergo male. fo. dic. quod aut conuenitur in patria, in qua officium exercuit: & non potest post 30. dies, vt ibi. aut in proprio domicilio. & tunc semper ex delicto conueniri potest: vt in contrario. quod est not. pro officialibus ciuitatum, & terrarum, qui debent intra certa tempora syndicari: & ultra non audiuntur qui de eis volunt conqueri. non enim debent audiri, si volunt eos conueniri in patria, vbi gesserunt officium: secus si in patria ipsorum. quia tunc poterunt quandocumq; pro excessibus, & delictis secundum naturam actionis. & ita no. Bar. in l. 1. ff. ad leg. Iul. repe. ¶ Secundò op. dicitur hic, qd non statim est excommunicatus successor in officio: sed ita demum, si non purgauit infra mensem. sed contra, imò videtur, qd statim, cum officium est ingressus, quia illa pœna excommunicationis fuit inflicta ei prædecessori sub nomine dignitatis. ergo statim debuit successorem ligare. vt §. de off. fi. dele. c. P. & G. sol. contrarium loquitur de his, quæ respiciunt statum: quæ statim in successorem transeunt. sed hic loquitur in delictis à prædecessore commissis, quæ non respiciunt dignitatem, sed personam delinquentis: nec statim successor ligant, nisi confenserit expressè, vel tacitè, non purgando ipsum, vt hic, & ita dicit glo. fi. ¶ Sed pone qd nouus rector operam dedit, quantacumq; potuit, qd hoc emendaret: sed vniuersitate resistente, quod intendebat, non potuit obtinere, videtur excusatus. 24. q. 3. c. si hæres. sed dic contra. f. qd ex hoc tantum non sit excusatus: nisi omnino relinquat regimen. & idem dicas in antiquo rectore, vt no. sit ex-

cusatus, quando cūque vniuersitati contradixerit, & restiterit, ne grauaret ecclesias in collectis, nisi omnino relinquat officium, secundum Ioan. And. & hoc verum in rectoribus. quid ergo dices in consiliarijs, qui contradixerunt prædictis: an hoc ipso sint excusati à pœna: vel teneantur dimittere officium consiliariorum. credo, qd non teneantur dimittere: sed sufficiat eis, quod contradixerint, ad euitationem pœnæ. ar. no. in c. 1. §. de his, quæ fi. à ma. par. ca. vbi de hoc. & l. quoniam. C. de ap. quæ est ad hoc not. ¶ Querit circa hoc etiam Ioan. And. qd si officialis illa de causa renunciauit officio: an perdat salarium pro residuo temporis. dicit, quod non, cum per ipsum non stet, quominus regat: sed per vniuersitatem, quæ delinquit. facit quod not. Bar. in l. Maui. ff. de an. l. a. ¶ Vltimò quero. dicitur hic, quod prædecessor & successor in officio suat excommunicati [nisi satisfecerint.] & c. quero, quid teneantur isti satisfacere, cum pecunia à clericis in debite extorta non peruenerit ad eos: sed ad vniuersitatem. dicit Ioan. And. qd tenentur emendare omne damnum, quod contingit ecclesijs ex eorū regimine. Item si consilium dedit de collecta imponenda, ad restitutionem ipsius teneatur. si vero consilium non dedisset, forte non cogetur ad emendationem collectæ: sed aliàs ad interesse, quod obuenit ecclesiæ: ob ipsius regimen, emendabit. & forsitan pœnitentiam & etiam pecuniariam oportebit eum subire: prout arbitrabitur bonus iudex, secundum eum. vtrum autem vnus solutione omnes ad restitutionem obligati liberentur, & absolui debeant ab excommunicatione. dic, vt no. Ioan. And. §. de homi. c. sicut dignum. quæ materia bene adaptatur huic proximæ quæstioni.

S V M M A E.

- 1 Prælati soluentes procuracionem legatis, & alijs nuncijs apostolicis, possunt à subditis repetere. Nec debent plus extorquere, quam soluerint. nu. 2.
- 3 Exigens plus à subiectis, quam debeant, punitur.
- 4 Exactum indebitè debet restitui: & tantundem pauperibus erogari.
- 5 Dare, vel restituere an quis teneatur in foro conscientie illud, ad quod de iure scripto non possit cogi.
- 6 Obligatus naturaliter an teneatur.
- 7 Hæres si per ignorantiam facti soluit ultra falcidiam, an teneatur restituere hæredi.
- 8 Obligatus ciuilitè tantum, sed non naturaliter, an teneatur.
- 9 Iura quare cogunt contentem post biennium soluere pecuniam confessoriam, quam non recepit: nec debet.
- 10 Tutus præscriptione si sciat rem ad alium pertinere: an teneatur restituere in foro conscientie.
- 11 Filius famul. qui est tutus exceptione Macedoniam contra creditorem repetentem mutuum: an teneatur ipsi soluere in foro conscientie.
- 12 Aduocatus, procurator, cursor, medicus, vel alius ex arte, vel negotiatione si exegit ultra quam debeat (non tamen dolose) an teneatur illud reddere in foro conscientie, siue pœnitentia.
- 13 Lucratus in ludo centum, an teneatur illa reddere.
- 14 Hypocrita, qui sub nomine boni christiani multa quaesuit, an teneatur restituere.
- 15 Constitutio facta ab Imperatore contra ius naturale, an sit seruanda in foro anime.
- 16 Constitutio est edita cum causa legitima, quæ causa cessat in aliquo speciali casu, sed non cessant verba legis: an erit seruanda.

Quia pleriq; Prælati plus debito à subdito extorqueutes prætextu procuracionis, vel alterius seruitij impenni legato, vel alteri, illud restituent, & tantundem pauperibus erogabunt. & primò prohibet. secundò pœnam imponit facienti. tertio superiori negligenti. ¶ No. primò, qd quædoque

doque legatis, & alijs nuncijs apostolicis soluitur eorum procuratio à prælati: & prælati postea à subditis possunt repetere quod soluerunt. de quo §. de cen. c. procuraciones. videtur ergo ad procuracionem quilibet, qui idoneus est, in solidum obligatus: licet ab alijs postea possit recuperare quod soluit pro rata. ¶ Secundò no. qd non debet plus à subditis extorquere, quam soluerit. tales enim lucrum sectantes dicuntur in subditis querere prædam: non præbere subsidium. sic quandoque iudices alienum iurgium reputant suam prædam. C. ad leg. Iul. repe. l. 3. & in Authen. de man. prin. §. illud tamen. coll. 3. ¶ Tertio not. qd punitur ille, qui plus exigit à subiectis, quam debeat. de quo in glo. similitè gabellarij, qui publicani dicuntur, si plus extorquet, quam debeant, puniuntur. vt ff. de publi. l. 1. & l. quantæ auctoriæ. ¶ Quarto not. qd illud, quod indebitè est exactum, debet restitui, & tantundem pauperibus erogari. pœna ergo, quæ imponitur ratione delicti, non applicatur fisco, vel partì: sed inter pauperes dispensatur. conecor. C. de epi. au. l. si clericus. & de materia dicit, vt l. agraria. de termino. per Bar. ¶ Quæro: quia isti, qui illicitè extorquent pœnias à subiectis, quandoque debent reddere duplè, vt hic: quandoque quadruplè. & quandoque aliter. qualiter sunt intelligenda ista iura. dicit, vt in glo. & §. dist. c. quoniam quidem. vbi etiam de hoc. Hostien. dicit, quod varijs, & diuersis casibus ista iura loquuntur. nam quædoque prælatus grauatur subditum in procuracionibus: & tunc habet locum. §. de cen. c. procuraciones. quandoque in exenijs tempore procuracionis: & habet locum. §. de cen. c. Romana. §. pen. & c. 2. lib. 6. si alio tempore, locum habet §. dist. c. de eulogijs. si propter seruitium factum legato, vel alij, locum habet quod hic dicitur: vel secundum eum indistinctè redditur hodie duplè, vt no. in d. c. procuraciones. in fi. ¶ Vltèrius incidenter queritur. cum iura pœnas imponunt per nomina ista dupli, tripli, vel quadrupli: an in istis insit simplum. remittit Ioan. ad no. l. q. 7. c. in eum. & ego remitto ad not. in l. edicto. de publi. vbi dicit Bar. quod in dubio semper in duplo inest simplum. ¶ Venio ad apparatus, quem ponit Ioan. And. post Inno. qui torus tendit ad hunc finem: videlicet qd vtrum quis in foro pœnitentia, siue constitutione teneatur dare, vel restituere illud, ad quod de iure scripto non possit cogi. puta quæ sita ex præscriptione: sententia iniusta: ex contractu nullo, vel restitutionis beneficio rescindendo: vel aliquid ultra quam res valeat: vel in ludo: vel ex legato ultra falcidiam: vel ex chirographo post biennium. & ex pluribus alijs causis, de quibus singulariter per quæstiones breuiter videamus. ¶ Primò quero de obligato naturaliter: puta, seruo aliquid dare promissit dominus: certum est, quod tenetur sibi naturaliter, non ciuilitè. vel pone. hæres tenetur ad legatum integrum naturaliter. quia defunctus voluit: sed per fal. & sic mero iure ciuili, potest retinere falcidiam. an ergo isti, & similes in foro conscientie tenebuntur soluere. dicit in seruo, qd sibi est soluendum, quod naturaliter debetur: licet non ciuilitè. ar. de iureiur. c. eam te. & quod not. §. de pœn. c. 1. de hærede verò dicit, quod soluere non tenetur. & si soluit ultra falcidiam per errorem facti, potest illud repetere. C. ad leg. falc. l. error. nam illud ius ciuile promulgatum super falcidiam retinenda habet æquitatem propter onera, & labores, quos hæres patitur in administratione bonorum. & de isto debito naturaliter tantum, & ciuilitè indebito, & e contrario vide no. §. de solu. c. fina. & ex prædictis habes, qd si hæres per ignorantiam facti soluit ultra falcidiam, teneatur restituere hæredi. quod est verum, secundum eum, si soluit per ignorantiam facti: secus si iuris. vt dicta l. error. sed certe hoc tantum procedit in foro contentioso. In foro conscientie vtrum reddere teneatur legatarius, si per iuris ignorantiam hæres soluit ultra debitum propter voluntatem testatoris, quæ fauet solutioni. lex vero habens æquitatem fa-

uet hæredi. standum credo iuri in hoc casu, & secundum ius scriptum conscientia seruanda. ¶ Secundò quero qd de eo, qui obligatus est ciuilitè tantum, sed non naturaliter: vt in eo, qui scripsit se debere centum spe futuræ numerationis, cum in veritate nihil accepit: nunquid teneatur tale debitum soluere, lapsò biennio. videtur, quod sic: quia per lapsum biennij est exclusus à defensione, & exceptio. non num. pecuniæ. vt l. in contractibus. de non num. pecu. contrarium tenet Ioan. And. quia licet hoc retinet debitor: nec vltro offerre debet, & soluere creditori ciuili tantum. nam lapsus biennij obligationem, quæ erat ciuili tantum, non facit naturalem. quod dicit, vt §. de sol. c. fina. Idem dicit in eo, qui iniuste condemnatus est. qui licet in foro iudiciali possit vrgeri ad solutionem: vltro tamen, & sponte soluere non tenetur. quia non debet quis facere, quod fratri suo fit causa peccati. qd esset in casu nostro, si ille reciperet id, in quo frater est sibi per iniustam sententiam condemnatus. 2. q. 7. c. negligere. non deberet ergo talis recipere, si scit sententiam pro se latam fore iniustam: & si recepit, debet reddere, & pœnitentiam agere. ar. l. q. 5. c. fi. & ad prædicta vide l. Iul. ff. de con. di. inde. & quod no. Cyn. C. eo. titu. l. 1. & per Host. in summa de sen. & re iu. sub rub. de sententia. §. quot sint eius species. sub §. sed nunquid est hoc simpliciter verum. & vide etiam in rub. de censi. bo. sub §. si quis autem dicat. ¶ Sed circa prædicta dices. qd quare iura fauent huic iniquitati: vt post biennium cogant contentem soluere pecuniam confessoriam, quam non recepit: & per iniustam sententiam soluere, quod non recepit, nec debet. dicit Inno. quod ista iura sunt inducenda propter probabilem ignorantiam, & vt fit finis litium. postquam enim apparet sententia contra aliquem lata, vel eius confessio super receptione pecuniæ, coniuncto lapsu biennij, lex habet pro veritate, quod ita fit. & præsumendum est pro sententia iudicis, & pro confessione: ideo vt fit finis litium, iura cogunt tales ad soluendum. Et ex his inferunt, quod si per confessionem eius, pro quo sententia lata est, apparet sententiam fuisse iniquam; quia ita fateretur: vel post biennium fateretur se non numerasse pecuniã, quam petit ex chirographo, non audiretur postea hæc petendo, etiam si debitor iurasset sibi soluere, vt C. de non num. pecu. l. 1. 2. & si. facit §. de pur. vulga. c. 2. & hæc dicta not. & adde quod not. Dy. in c. locupletari. de regu. iu. lib. 6. & quod dixi in d. c. fi. §. de solu. ¶ Tertio quero. qd vtrum tutus præscriptione, si sciat rem ad alium pertinere, teneatur restituere in foro conscientie. idem potest queri, si post 50. vel 40. annos reperio patrem meum debuisse Titio centum (quod debitum petere non potest; quia est præscriptum spatio tanti temporis): an in foro conscientie debeam sibi soluere, vel restituere rem præscriptam. dicit in præscriptione rerum, quod aut est præscriptio odiosa, quæ procedit cum mala fide. aut est præscriptio fauorabilis, quæ cum titulo, & bona fide procedit. primo casu tenetur restituere post rem præscriptam, & maxime hodie: quo casu talis præscriptio reprobat. vt c. malz fidei possessor. de regu. iuris. lib. 6. secundo casu non tenetur restituere, postquam præscriptio est completa: licet theologice aliter sentiant, vt not. §. de concess. præben. c. 1. & de præscrip. c. quoniam. & vide quod no. in l. fina. ff. rem ra. ha. & l. sequitur. §. si viam. de vfuc. per Bar. ¶ Quarto quero de filioteam. qui est tutus exceptione Macedon. contra creditorem repetentem mutuum: an teneatur sibi soluere in foro conscientie. tenet, quod non. quia ista exceptio est inducenda in odium creditoris, & propter bonum publicum: vt vitentur mortes parentum. ff. ad Mac. l. 1. ¶ Quintò quero. si quis ex contractu, qui potest dici nullus, vel competit contra eum restitutio, aliquid est adeptus: an debeat illud reddere. vel pone, qd aduocatus, procurator, cursor, medicus, vel alius ex arte, vel negotiatione exegit ultra quam debeat (nò tamè dolose) an teneatur illud reddere in foro con-

S V M M A E.

sciētia, suē pēnitentiā. circa primum dicit, q̄ illud, qd̄ p̄
 fer ab aliquo auocari per viam restitutionis in integrum, ni
 si agatur contra eum, non tenetur reddere. secus si contra
 ctus fuisset: uillus propter solemnitate omiffam: quia in pri
 mo casu habet iustum titulum, & dominium, antequā auo
 cetur: in secundo nullum habet titulum in re illa. In alijs
 exemplis, de quibus. s̄. dicit, q̄ si ad illius exacti restitutio
 nem ultra debitum possēt de iure cogi, tenebitur restituere:
 aliās nō tenetur in foro iudiciali: nisi forte medicus, in fo
 ro verò pēnitentiā prudenter facit, si omnia in eleemosy
 nas largiatur. 1. 4. q. 5. c. qui habetis. & c. non sane. subdit ta
 men non esse damnandum, si hæredibus hæc relinquunt. &
 hæc vera, si hæc quasit ex negotiatione licita sine dolo, ta
 men immoderate. Si autem ex negotiatione illicita, & sine
 dolo (puta ex meretricio, vel ioculatione, vel aliter ex illicito
 actu) ex quo tamen repetitio non debetur. dicit, quod de
 bet erogare pauperibus, vel in alios vsus pios. 1. 7. q. 4. cap. si
 quis contumax. 1. 4. q. 3. c. si quis obligatus. de alijs verò, qui
 extorquent plus, quam debeant, tratione officij, dictum est
 supra in prin. quod etiam in foro civili tenentur restituere:
 13 & cum pœna, ut hic in tex. & gl. ¶ Sextò quæro quid iuris,
 si quis in ludo est lucratus centum: an teneatur illa reddere.
 dicunt quidam, quod si tractus fuit, non tenetur restituere:
 quia nihil dolo fecisse videtur. si verò traxit alium: tunc tene
 tur. Item si aliqui amittit, potest repetere: vel forte melior
 est conditio possidentis. ff. de cōd. ob. tur. causam l. ubi aut.
 qui verò recreationis causa modicum ludit, reddere nō te
 netur. ff. de alea. per totum. sm̄ Inno. Io. An. remittit ad sum
 mam Ho. de excels. præ. l. vnico. sub. §. clericus verò etiā ad
 ludum. & sub. §. licet autem ludere. & per Ray. in fi. secundæ
 partis. & per Tho. secunda secundæ. q. 2. articulo. 7. ad fi.
 de ludo alearum no. 5. de vi. & ho. cle. clerico. 2. in 3. gl. & qd̄
 ibi per Ioan. An. de acquiritis autem in bello, & damnis ibi
 4 datis no. Inno. s̄. de iureiuran. c. sicut. ¶ Quid de hypocri
 ta, qui sub nomine boni christiani multa quasit. dic. q̄ re
 netur restituere: quia per fraudem acquisiuit. 9. q. 5. c. si sed
 cui fiat restitutio. dic. q̄ Deo, & in eleemosynam: & non illi,
 qui dedit. quia consecutus est mercedem suam. ar. in eo, qd̄
 15 le. & no. de deci. c. ex transmissa. ¶ Septimò quæro: si Impe
 rator, vel alius princeps sine causa constitutionem facit con
 tra ius naturale: puta, qd̄ dominia rerum de vno in aliū tran
 sferantur: nunquid talis constitutio in foro animę seruā
 da. dicit, q̄ non: imò nec in foro iudiciali, ut not. Inno. s̄. de
 consti. c. quæ in ecclesiarum. facit ff. de vul. & pu. l. ex facto.
 16 1. rñ. ¶ Sed pone, quod constitutio est edita cum causa vlti
 ma. quæ causa cessat in aliquo speciali casu: sed non cessant
 verba legis: an erit seruanda. videtur, qd̄ nō. postquam enim
 cessat rō, & mens constitutionis, cessat constitutio: ut patet
 in macedo. ex causa inducto: quia si in aliquo casu cessat, nō
 habet locum eius dispositio, ut l. 1. ad mace. Alij dicunt, qd̄
 postquam constitutio facta est ex iusta causa etiam contra
 ius naturale: licet postea veniat casus, in quo causa legis ces
 set: nisi sit casus, qui à iure excipitur: nihilominus est consti
 tutio generaliter obseruanda. ar. de consti. c. 1. & c. si. nec est
 expediens, nec etiam possibile, omnes articulos comprehe
 dere sigillatim. ff. de legi. l. non possunt. & de præscrip. ver. l.
 4. secundum Inn. cuius sunt ista dicta originaliter valde bo
 na. de quibus etiam per Hof. in summa de pœni. §. fi. per to
 tum. & aduertendum, quia illa (ut dixi) habent locum in fo
 ro pēnitentiæ. In iudiciali enim omnia, quæ dicta sunt, ha
 bent decisiones in iure satis claras. nunquid ergo in casibus,
 in quibus de iure cōi non sunt proditæ actiones: suadet ta
 men æquitas actionem dari, saltem ratione peccati. posset
 de his haberi recursus in foro ecclesiæ. vide quæ no. Inno. s̄.
 de iud. c. nouit. quæ Bar. r̄assumpfit in extrauaganti ad re
 primendam. super ver. denunciatis.

- 1 Ecclesia nondum perfectè in esse producta, gaudet privilegio, & im
 munitate ecclesiarum.
- 2 Fugiens ad oratorium auctoritate episcopi constructum, gaudet im
 munitate.
- 3 Ecclesia si est interdicta: an fugiens ad eam, sit immunis.
- 4 Locus est dedicatus, in quo episcopus posuit primarium lapidē: non
 dum tamen celebratum est ibi: an habeat immunitatem.

Ecclesiæ. Ecclesia non consecrata, in qua
 diuina celebrantur, gaudet im
 munitate. primò ponitur dictum. secundò ratio di
 cti, ibi [quia obsequijs.] ¶ No. primò, qd̄ ecclesia nō dum p
 fectè in esse producta gaudet privilegio, & immunitate ec
 clesiarum. licet enim non sit perfectè: tamen est in re notabi
 liter destinata, & de proximo consecranda: vñ pro consecra
 ta dēt haberi. sicut pro cincto dēt haberi, qd̄ de proximo est
 cingendus, ut l. pe. ff. de testa. mi. Nā destinatio irrevocabilis
 idem, quod perfectio, operatur, ut l. & si non sint. §. quid er
 go. de au. & ar. le. & litem eorum. §. interest. de le. 3. & plenè
 per Bar. in l. cetera. §. sed si parauit. de le. 1. ¶ Secundò not. qd̄
 [dedicata diuinis obsequijs non sunt] & c. de pœna violentis
 immunitatem ecclesiæ dic. ut no. 1. 7. q. 4. c. si quis cōtumax.
 2 & collige per hoc, qd̄ dicit [diuinis obsequijs.] qd̄ fugiēs ad
 oratorium habeat immunitatem. quod est verum, si est au
 thoritate episcopi constructum: aliās secus. in Auth. de ec. ti.
 3 §. si quis in domo sua. & §. si verò. coll. 8. ¶ Quæro quid si
 est ecclesia interdicta: an ad eam confugiens sit immunis. vi
 detur, qd̄ non teneat privilegium, ar. huius. cap. dum dicit [in
 qua diuina.] & c. Io. An. dicit, qd̄ retinet privilegium: sicut ip
 sum retinet clericus interdictus, suspensus, vel excoicatus
 circa manuum injectionem. & circa forum. 81. di. c. dictum.
 Deus enim, in cuius honorem datur immunitas, non delige
 de his, quæ s̄. d. ma. par. ca. c. qua s̄. & satis affligitur, quā
 do sibi subtrahitur pensum debitum. de cele. mis. c. 1. nec est
 addenda afflicto. 7. q. 1. cap. cum percussio. de cle.
 2. q. 6. ex parte. remittit Hof. ad summam. eo. ti. §. inquan
 tum. ver. sed nūquid hoc privilegium. ¶ Secundò quæro. po
 4 ne, si locus est dedicatus, in quo ep̄s imposuit primariū la
 pidem, nondum tamen celebratum est in eo: an habeat immu
 nitatem. videtur, qd̄ nō. per hunc tex. & hoc tenet hic gl. Idē
 Ab. Ho. contra. sm̄ quem sufficit, qd̄ auctoritate Pontificis lo
 cus sit dedicatus Deo: ita qd̄ non possit ad humanos vsus redi
 re. inducit pro opi. sua quod dicitur de palatio ep̄i. 1. 7. q. 4.
 c. id constituimus. & de itatua præfecti vrbis. Insti. de re. di.
 §. nullus. ego adduco. s̄. de baptis. c. maiores. §. cetera. ut il
 lud, quod hic diuina ministeria celebrantur, exponi debet. i.
 celebrari possint: ut sic verba referantur ad aptitudinem,
 non ad actum. ut ibi. & l. Labeo. ff. de itatuli.

S V M M A E.

- 1 Delinquens in ecclesia non consequitur immunitatem.
- 2 Fugiens ad cimiterium habet immunitatem, sicut ad ecclesiam.
- 3 Pœna insultantis ad domum, an habeat locum in insultante ad por
 ticum.
- 4 Delinquens in ecclesia casu, non ex proposito, an habeat immuni
 tatem.

Immunitatem. Qui sub spe immunitatis in ecclesijs, vel cemi
 terijs delinquit: immunitate non gaudet, & sunt duæ
 partes. secunda ibi [cum in eodem.] ¶ No. primò, qd̄ quod p
 excessibus commissis in ecclesia delinquens immunitatem
 non cōsequitur. & ponit text. exemplum de mutilationibus,
 & homicidijs. idem dicas in alijs delictis intus ecclesiam p
 petrat: puta adulterio, & raptu virginum, secundum Hof.
 Idem

Dicitur est s̄. de his, quæ sunt de genere p
 missorum. sequitur videre de his, quæ sunt
 de genere prohibitorum. habetur de mate
 ria. 88. dist. per totum. & l. q. 3. per totum.
 de pœni. di. 5. de negotijs, vel causis sangui
 nis 23. q. vlt. repetitur in 6. conuenit. de ele
 cti. c. transmissam. de vi. & ho. cle. c. vlt. & eod. tit. c. 1. in Cle.
 1 ¶ Quæro, quot modis dicitur. seculare negotium clericis
 prohibitum, vel concessum. dicit, qd̄ tribus modis. vno
 dicitur seculare negotium quilibet actus secularium rerum
 hic enumeratus: à quibus actibus abstinendum est. secundò
 dicitur iudicium de secularibus rebus. quod licet clericis in
 ter clericos tantum. 1. 1. q. 1. §. ex his. tertio dicitur seculare
 inter homines seculares, quod non licet clericis: nisi de his,
 quæ pertinent ad iudicium ecclesię: ut causa decimationum.
 de deci. c. quoniam iure patronatus. de iudi. c. quanto. & si. &
 de quibus. de fo. compe. c. cū sit. & c. licet ex quibus in c. 1. non
 2 sint de genere malorum: quare clericis sunt verita? dic, quod
 ratione personæ. multa enim licent vni, quæ non alteri, ut ne
 gotiari: quod nobilibus prohibetur & iudicibus. ut l. 1. & 2.
 C. de commer. & merca. & l. 1. C. de procura. ex persona er
 go quædam sunt prohibita, quæ regulariter sunt concessa. si
 militer negotiationes ex causa sunt inhonestæ: licet regulari
 ter sint honestæ. 1. 4. q. 4. c. quicunque. Item ex tempore. puta
 festiuitatis. s̄. de ferijs. c. 1. ex loco. puta ecclesia. ut s̄. titu. l. c.
 3 si. ex re. puta in rebus. quæ nec per se, nec cum admixto pos
 sunt esse vsui. de contrahen. emp. l. quod sæpe. §. veneni. ¶ Itē
 tractat Io. An. de colore ad decolorandos, siue ornandos ho
 mines, vel feminas: an hoc facere sit permissum. dicit Hof.
 qd̄ non. cum cuiuslibet sufficere debeat, & placere naturalis co
 lor datus à Deo. & vix sine ipsius offensa pōt alius superpo
 ni. de conse. di. 4. c. ostenditur. 1. q. 1. c. quod quidā. vnde Ecc.
 4. Ne accipias faciem aduersus faciem tuam. faciem inquam
 picturæ aduersus faciem naturalem. & contra faciem timere
 potest illud Ioel. 2. Omnis vultus redigetur in ollā infernalē.
 vnde Didimus rex ad Alexandrum loquens de feminis suis,
 quæ non ornabantur. dicit. Quis potest opus naturæ corrige
 re? quod si fiat, aut infructuosum est; quia vincitur. aut crimi
 nosum; quia præsumitur. & Cy. de disciplina, & habitu vir
 ginum dicit. Opus Dei est, quod nascitur. Diaboli, quod mu
 tatur: non tamen reprobat pretiosum, honestum, & placitū
 ornatum sine pictura, si ideò se ornant, ut magis viris pla
 ceant: sed si ut aliorum oculos ad se trahant, est illicitum, &
 mortale. 3. 2. q. 5. c. nec Sol. & c. fe. vnde Chryso. Mulier si se
 decorauerit, & vocauerit ad se oculos hominum (etiam si pla
 gam non intulerit) vindictam dabit extremam. venenū enim
 obtulit, etiam si nullus, qui bibat, inuentus sit. & vide quod
 not. in summa de emp. & ven. §. de quibus. & per Io. An. in
 reg. ea quæ fiunt in mercuria.

S V M M A E.

- 1 Negotia multa sunt, & certè plus quam vocabula.
- 2 Plus iusto nemo debet appetere.
- 3 Clericus potest procurare in foro seculari pro defensione viduarum,
 & orphanorum.
- 4 Clerici possunt iusto negotio operam dare: & necessitatis causa ne
 gotiari.
- 5 Emere tempore fertilitatis multa victualia, ut tempore famis abuo
 det, an cuiuspiam sit licitum.
- 6 Laicus conduxit aliquam negotiationem, instituit heredem clericū:
 an poterit in conductione remanere.

Multa. Enumerat concilium multa secula
 ria negotia, à quibus iubet clericis
 & monachos secundum verbū Apostoli absti
 nere. ¶ No. primò, qd̄ multa sunt negotia, & certè plus, q̄ vo
 cabula. ff. de præscrip. ver. l. naturalis. natura enim semper
 Pet. de Ancha. sup. 3. Decr. TTTT 2 de.

Idem secūdū eum in furto: licet Goff. contra no. per l. si quis
 in hoc genus. C. de epi. & cle. remittit Hof. ad summam. e. ti.
 2 ¶ Secundò no. qd̄ non solū fugiens ad ecclesiam: sed ad ce
 miterium habet immunitatem. idem si ad domum epi. quod
 intelligunt quidam, si domus episcopi est infra. 40. passus p
 pe ecclesiam. 4. 1. di. c. episcopus. idem si confugit ad porticū
 ecclesiæ: adherentem. 1. 7. q. 4. c. si quis contumax. Et facit ad
 3 quæstionem qd̄ de pœna insultantis ad domum: qd̄ locum ha
 beat in insultante ad porticum. de hoc in Specu. de iniur. ver
 ficu. pone in statuto. & hoc cū quæritur in immunitate con
 cedenda. quid si de ipsa deneganda: puta dicit illa Decr. qd̄
 delinquentes in ecclesijs, vel cimiterijs non gaudeant immu
 nitate. quid ergo, si non in ecclesia, sed in porticu, vel prope
 ipsam: videtur, qd̄ similiter non consequatur, per rationem
 huius. c. qui in loco priuilegiato delinquentem ibi non defen
 dit. & de ista dictione, in, dic. ut l. si statua. ff. de in iur. & l. Gal
 lus. §. ille casus. ff. de lib. & posthu. quid dices, si cum balista
 vnus, qui est in ecclesia, vulnerat alium existentem à longe p
 40. passus. vel econtrario ita lōgè distans percutit vnum in
 tus ecclesiam. & quid iuris, si stantē intus per partem mantel
 li, quæ manet exterius, ipsum trahit: vel blandis, & dolosis
 verbis de ecclesia exire facit, & occidit. an habeat immuni
 tatem postea confugiens ad ecclesiam? istę sunt pulchrę quæ
 stiones, & dubitabiles. Io. An. tangit illam de manteilo: & te
 net, qd̄ sit excommunicatus. quia si sic traheret clericum, in
 cideret in canonem de sen. excō. c. nuper. de illo, qui trahit
 nolentem, & eum ad mortem, vel truncationem condemnat.
 dicit, qd̄ non tenetur, cū sola violentia puniatur. Ego de præ
 dictis. q. te remitto ad no. in si. per Barto. in l. libellorum. de
 accu. & quid iuris, si existens in ecclesia mandat extra com
 mitti homicidium, vel econtrario, an debeat extrahi ab ec
 clesia. dic. ut not. Bar. in si. in l. vt proponitur. ff. de fideiuf.
 ¶ Quæro. dicitur hic, qd̄ ideo isti in ecclesia delinquentes nō
 defenduntur. quia nullatenus fuissent commissuri: nisi talem
 immunitatem crederent se habere. quid ergo, si sine tali cre
 dultate immunitatis fuissent aliās commissuri? dicit Io. An.
 quod ista est præsumptio iuris, & de iure. præterea ista non
 est sola causa, quare immunitas denegatur talibus: sed aliæ,
 quæ sequuntur in versi. cum & in quo & c. illa ergo prima fuit
 causa impulsua: qua cessante, non cessat iuris dispositio, ut
 l. 1. §. sexum. ff. de postu. Ego dico, qd̄ posito, qd̄ illa fuerit
 causa finalis: licet cesset. si aliæ rationes similiter finales locū
 habeant, habebit locum iuris dispositio. ut l. liberorum. & qd̄
 4 ibi no. ff. de his, qui no. infra. ¶ si tamen quis casu, non ex pro
 posito, delinquat in ecclesia: videtur habere immunitatem: pu
 ta si non propter veteres inimicitias: sed ex verbis contume
 liosis ibi ortis homicidium est commissum. secundum Hof.
 qui dicit, qd̄ in hoc casu saluari potest opi. Hug. de qua in gl.
 ¶ Vltimò Io. An. allegat auctoritatem Apost. de deo Socra
 tis. in prin. & est talis. solet apud prudētes viros esse in ope
 ribus elaboratis vindictio restrictior: in rebus subitanis ve
 nia prolixior, & concor. cum iure: quo cauetur, quod delicta
 omnia diu comissa mitius puniuntur: quàm commissā noui
 ter. ut no. in l. si diutino. ff. de pœnis. feros enim animos miti
 gat longa dies & c.

Ne Clerici, vel mo. secular.

S V M M A E.

- 1 Negotium seculare, quot modis dicatur clericis prohibitum, vel con
 cessum.
- 2 Negotiationes, cum non sint de genere malorum, quare sint clericis
 vetitæ.
- 3 Clericis an sit permissum facere colores ad decolorandos homines, si
 ue feminas.

deproperat nouas edere formas. C. de form. l. 1. ¶ Secundo not. quod hic enumerat. 14. genera negotiorum. & tamē ap-
pellat ipsa pauca. de quo. j. de de. ex. m. c. latores. ¶ Tertio
no. q. nullus debet appetere plus iusto. eit. n. virtus. placi-
tis abstinuiffe bonis. & vide quod not. in clem. ad nostram.
de here. in glo. dicunt isti. ¶ Quarto no. cauendum a turpi
lucro, & maximē a negotiatione. de qua. j. de vsur. c. fi. simi-
liter caueat iudex, ne primum ex sententia recipiat, vel ex
3 pe. et. 1. q. 3. c. qui recte. ¶ Quinto no. quod pro defen-
sione viduarum, & orphanorum pot. clericus procurare in
foro seculari: & hoc permittitur eis ex pietate. s. de postula.
4 c. 1. & fi. ¶ Sexto not. q. possunt clerici iusto negotio dare
operam, & necessitatis causa negotiari. quod intellige, vt
no. 1. 3. q. 3. in fi. summa. & q. 4. c. 1. & 3. ¶ Septimo no. quod
post enumerationem specierum subiicitur clausula genera-
lis, vt omnia cōplectatur. concor. de procura. c. qui ad agē-
dum. li. 6. facit. s. de rescrip. c. fedes. ¶ Octauo no. quod ista
videntur prohibita solummodo cōstitutis in sacris. facit de
confe. di. 2. c. tribus. eod. titu. c. seq. Sed Hosti. dicit hoc pro-
hiberi omnibus beneficiatis. quod dic, vt s. de postu. c. 1. &
de cleri. vena. c. 2. ¶ Querit Ioan. And. post Inn. & Hostien.
5 ¶ si quis tempore fei tilitatis emit multa victualia: vt tem-
pore famis abudet (sic vt fecit Ioseph Gen. 41.) hoc est lici-
tum. sed nunquid reuendere cariori pretio, quam emerit.
dicit, quod aut quis emit eo proposito, vt carius vendat:
& peccat. de emp. & ven. c. 1. & grauius clerici, quam laici.
14. q. 4. c. quicunq;. quandoq; emit non eo proposito, vt vē-
dat carius: sed videns homines abuti fertilitate in consu-
mendo, in sinendo deferri alibi, intendit congregare, & con-
seruare pro tempore necessitatis: & tunc non peccat, ven-
dendo illud eo pretio, quo alij vendunt, sū Inno. & Host.

¶ Secundo querit. prohibentur clerici conducere res laico-
rum ad negotiandum, siue lucrandum: pone ergo, quod lai-
cus, qui conduxit, instituit heredem clericum: an poterit in-
conductione remanere? videtur, quod non. quia res per-
uenit ad casum, a quo non posset incipere: ergo non durat,
vt l. Vranus. ff. de fide. & l. pluribus. §. & si placet. de verbo.
ob. contrarium tenet gl. super verbo cōductores. quam not.
facit ad q. statuto cauetur, quod nobilis non possit recipere
cessionem cōtra popularem: vel dicat constitutio epif-
copi, quod clericus non possit recipere cessionem a laico
contra laicum. pone ergo, quod laicus habens contra laicū
iura cessa, instituit clericum, vel nobilem suū heredē: an
poterit agere, non obstantibus dictis reformationibus. dic
q. sic. ar. l. allegata in glo. ista. & no. Bar. in l. 2. §. tutore. ver.
sed suum. ff. de fal.

S V M M A E.

- 1 Clerici non possunt esse generales procuratores laicorum.
- 2 Clericus non potest esse procurator laicorum in rebus eorum. sed bene in spiritualibus.
- 3 Episcopus debet publice inhibere clericis, ne acceptent procuraciones.
- 4 Clerici procurantes pro laicis an perdant privilegium fori: & an possint pro tali administratione trahi coram iudice seculari.

Sacerdotibus. Si clerici, & ministri, vel procuratores laico-
rum deprehendantur in fraude, non debet eis ab ec-
clesia subueniri. ponit prohibitionem, & pœnam transgresso-
rum. ibi: quod si publice. ¶ No. primò, quod clerici nō
possunt esse ministri. i. generales procuratores laicorum: si-
militer econuerso nec laici clericorum. 89. dist. c. iudicatū.
ad quod vide no. s. de deci. c. quauis. & de syn. c. vno. ¶ Se-
cundò not. q. clericus non pot. esse procurator laicorum
in rebus eorum: in spūalibus ergo posset; & etiam in ecclē-
siasticis coram epō. quia non reperitur prohibitū; ergo con-
cessum. ff. de procur. l. mutus. & j. de simo. cap. cum essent.

¶ Tertio no. q. eps habet eis hoc publice inhibere. & hoc
ideo ne locus sit inficiationi: & ne valeat ignorantia se tue-
ri. j. qui ma. ac. pos. c. cum inhibito. & ff. de insti. l. sed & si pu-
pillus. §. de quo palam. ¶ Quarto dicitur hic, q. non debet
eis ab ecclesia subueniri. quare quæ erit ista subuentio, quæ
4 negatur eis: an perdet privilegium fori, & poterunt p ista
administratione trahi corā iudice seculari: vel poterūt capi.
quidam, q. capi poterunt, cessante privilegio clericali. qd
glo. reprobat. & idem Vin. Tan. Phi. Goff. Inno. & Host. nisi
monitio fuisset facta in sinodo per epm sub pœna ois priui-
legij clericalis. quia illa loco trinæ admonitionis habebitur.
de appel. c. præterea de loca. c. 1. & hūc intellectum probat
litera [publice denuncies.] & litera [q. si postmodum.] & c.
& hoc casu quando esset in hoc incorrigibilis, & contemne-
ret monitiones epī: si secularis ipsum distringeret, non debe-
ret sibi ecclesia subuenire. tali autem monitione publice nō
præmissa, ex sola administratione, siue procuracione nō es-
set priuatus defensionis beneficio contra iudicem secularē:
sed in hoc non subueniretur sibi. quia teneretur reddere ra-
tionem in loco administrationis. C. vbi de cri. agi oportet.
1. 1. & 2. & ibi esset per iudicem ecclesiasticum compellen-
dus ad reliqua. sed dices. illud non videtur: quia clericus nō
pot. non sui iudicis iurisdictionem prorogare. s. de fo. com-
pe. c. si diligenti. sol. dic. q. licet expresse non possit renuncia-
re foro suo, vt ibi: factō tamen contrario potest. Item etiam
alibi contrahendo, vt j. de senten. excom. c. contingit. & s.
de fo. competen. c. dilecti. reliqua, quæ hic deficiunt, vide. s.
de obli. ad ra. c. 1. & per Archid. 21. q. 4. c. Cyprianus. & 96.
distin. c. fina.

S V M M A E.

- 1 Deceptionis proprium est fictio, & simulatio.
- 2 Professus non debent exire claustrum causa legendi physicam, vel leges.
- 3 Transgressor huius constitutionis punitur quadruplici pena pro vno delicto.
- 4 Malum an quis debeat facere prætextu boni.
- 5 Professus an possit audire, & studere in scientia theologica, & canonica: quod sic.

Non magno. Religiosi, p fessi ex-
vntes audire leges,
vel physicam: nisi infra duos menses ad clau-
strum redeant, excommunicati sunt. & in nulla causa patro-
cinari possunt. & in choro, Capitulo, & ceteris erunt vltimi.
& sine dispensatione Papæ non promouentur. & primò po-
nit factum reprehensibile. secundò illud fieri prohibet. ibi
[vnde ne] tertio quadruplicem pœnam imponit, ibi [si ve-
rò] ¶ No. primò quod deceptionis proprium est fictio, &
simulatio: vt propositis bonis alligetur ad peccandum. vnde
ideo equus Troianus fefellit. quia formā Mineruæ men-
titus est. & sæpe vitia se esse virtutes mentiuntur. 41. distin.
c. sape. ¶ Secundò no. quod aliquid quandoq; prohibetur,
non quod de sui natura malum sit, sed quia potest malum
ex eo sequi. cōcor. supra de iureiur. c. & si Christus. ad fi.
2 ¶ Tertio not. quod causa legendi physicam, vel leges non
debet professi exire claustrum. & aduerte, quia si sibi ipsi le-
geret extra claustrum, etiam non intrando scholas, incurreret
istam pœnam, secundum Inno. & ad intellectum huius
verbi, legendas, vide quod no. Ioan. And. in regu. cum quid
prohibetur. de reg. iur. lib. 6. in quaestione de privilegio stu-
dij Bononien. hodie etiam prouisum contra magistrōs, qui
sciēter docent, vel in scholis tenent tales religiosos: sunt
enim excommunicati, vt j. e. c. 2. lib. 6. & quod hic no. Host.
vide ibi in tertia glo. culpa ergo fitur tam prohibita dis-
scere, quam docere. vt C. de math. l. 1. sue. 2. ¶ Quarto not.
in ver. si verò. quod venientes contra istam constitutionem
debent

S V M M A E.

debent vt excommunicati, ab omnibus euitari: vtrum au-
tem per hæc verba sit inflicta excommunicatio ipso iure: vel
per iudicem infligenda. dicit, q. ipso iure, vt j. eo. super ver.
3 verum. facit s. de iudi. c. 1. ¶ Quinto no. q. pro vno delicto
quadruplici pœna punitur transgressor huius cōstitutionis:
sicut excōmunicatis audientia denegatur in choro, & in Ca-
pitulo vltimum locum tenent, & spem promotionis amit-
tunt, & concurrunt omnes istæ pœnæ: quia imponuntur ea-
dem constitutione. si autem diuersis pœnis idem delictum
varijs constitutionibus coeretur, altera iudex debet esse cō-
tentus: vt l. fenatus. ff. de accu. & l. qui sepulera. C. de sepul.
4 vio. per Cy. ¶ Querit glo. vtrum prætextu boni debeat qs
facere malum. pulchre prosequitur, distinguendo quædam
membra. habemus alibi, q. quidam subtraxit librum a quo-
dam compositum, in quo descriptæ erant leges optimæ pro
statu ciuitatis, & eius regimine: & consequutus fuit præmium
ex illo furto. malum ergo, ex quo sequitur commune bonū,
5 potuit perpetrari. ¶ Secundò querit Io. And. vtrum profes-
sus possit audire, & studere in scientia theologica, & cano-
nica. tenet, quod sic. quia sunt scientiæ pietatis. magis tamen
consultuit Io. An. quod in claustris maneat. nā solent, post-
quam modicum didicerunt, intumescere contra abbatem:
ipsum enim accusant. vnde lites, odia, labores, multa expē-
sa, multaq; monasterijs nociua proueniunt. argu. 93. dist.
c. diaconi. Sed dices, cum ciuilibus, & legalis prudentia sit pars
diuinæ. vt no. de æta. & qual. c. penul. & leges ab omnibus sci-
ri debeant. quia omnes astringunt. C. de legi. & constit. l. leges
sacratissimæ. quare emanauit ista prohibitio. solu. dicit Host.
q. illud habet locum, consideratis laicis, qui etiam de ecclē-
sia sunt. sed clericos non astringunt. de constit. c. quæ in ec-
clesiarum. licet, cum pro eis faciunt, vt possint eis: 10. dist.
c. 1. & c. si adiutorium. vnde hodie ab audita legum plures
alij prohibentur, quam hic dicitur. vt j. eo. c. super specula.
¶ Querit dicitur hic, quod ideo prohibetur, ne rursus hu-
manis negotiis implicentur. pone ergo, q. volunt istas sciē-
tias addicere pro vtilitate monasterij, vt ibi curēt ægros, &
& temporalia bona consultius administrant. quidā dicunt,
quod poterunt; quia cessat causa constitutionis: sed errant,
secundum Ala. & Vincen. & reprobatur ipsorum opi. j. eo.
c. super specula. scientiæ enim istæ tendunt principaliter ad
terrena, & secularia negotia monachis interdicta: ergo &
scientia, per quam ad illorum exercitium peruenitur. vt l.
oratio. de spon. & licet sit dare casum specialem, in quo ces-
set causa constitutionis: tamen nō cessat constitutio. vt no
tatur. s. tit. 1. c. quia pleriq; in 6. quest.

S V M M A E.

- 1 Clericus generalis procurator, vel iustitarius principis secularis deponendus est.
- 2 Procuratio generalis negotiorum secularium prohibita est clerico.
- 3 Secularia magis sunt interdicta religiosis: quam clericis secularibus.

Sed nec procuraciones.
¶ Clericus generalis procurator, vel iustitarius prin-
cipis secularis deponendus est, & si religiosus est, grauius pu-
nietur. hoc dicit. primò ponit prohibitionem. secundò ad-
dit transgressoribus pœnam, ibi [si quis autem.] ¶ Not. pri-
mò quod prohibetur clerico generalis procuratio nego-
tiorum secularium. vnum ergo negotiū laici procurare pos-
set. vt infra de simo. cap. cum essent. ¶ Secundò not. quod
magis religiosi, quam clericis secularibus, sunt secularia
interdicta. nam religiosi non solum a vetitis: sed a quibus-
dam licitis abstinerere debent. 11. quest. 1. cap. aliud. de pœn.
dist. 1. c. aliud.

- 1 Clerici iudicium sanguinis exercere non possunt: & si exercuerint, priuantur honore, & loco.
- 2 Clericus tanquam vicecomes non potest cognoscere de causis criminalibus.
- 3 Episcopus si habet in ciuitate merum imperium: debet committere ad veri iudicium sanguinis.
- 4 Prelatus existens in consilijs, vbi imminet causa capitales: consul-
tus a principe, quid ius velit de tali crimine: & quæ sit pœna im-
ponenda: an possit consulere sine metu irregularitatis.

Clericis. Clericus iudicium sanguinis
exercens ab officio, & benefi-
cio deponitur: & excōicatus est habens officium
prepositi secularis, si monitus non desistat. diuisio patet.
1 secunda ibi [subemus.] ¶ No. primò, quod clerici iudiciū
2 sanguinis exercere nō possunt a & si exercuerint, priuantur
honore, & loco. & exponē honore. i. ordine. fit. n. irregula-
ris. j. e. c. sniam. & p. conis deponēdus. j. de excess. prela. c. ex
3 lris. ¶ Scdò no. q. non pot. de talibus causis cognoscere, tan-
quā vicecomes & c. vice tñ alicuius epī posset cognoscere de
cā criminali: quæ nō pœnā sanguinis: sed detractionis in mo-
nasterium infligere consuevit. talis. n. nec peccat, nec fit irre-
gularis. arg. s. de procura. c. tuæ. Idem vī, si cognoscat vice-
alicuius secularis. dūmō a pœna sanguinis abtineat. quod
dic, vt j. de rap. c. in archiep̄atu. & c. ¶ Querit gl. si ep̄s hēt
in ciuitate merum imperium: cum non possit exercere iudi-
cium sanguinis, quid fiet. dicit, q. dēt alteri cōmittere: vt sic
quod non pot. facere p se, faciat per alium. & pot. committe-
re gñaliter, & spāliter: vt contra certā psonam inqrat, & ius-
titiā faciat. vt j. eo. c. 2. lib. 6. Ex hoc tñ multum offendun-
tūr regulē iuris. tum q. quod qs non pot. alteri dar, contra
c. Daybertum. 1. q. 7. tum q. causæ meri imperij, in quibus
vertitur maximum periculum, delegantur contra l. 1. de offi.
eius, cui man. est iurisd. tum q. pot. in gñe mandare, qd nō
pot. in specie. cum tñ sub gñe veniat species: ac si esset spāl-
ter declarata: vt l. si chorus. de leg. 3. & pp istas inconuenien-
tias optaret Ho. q. aut clericis concederetur p se criminalē
facere, vbi hnt talem iurisdictionem, sine metu irregularita-
tis: aut in totum tolleretur eis iustitia rpalis. est. n. fm eū val-
de absurdum, q. clerici habeant istam iurisdictionē: & opor-
teat eos per laicos (forte corruptibiles) iustitiā miniftra-
re, & se non posse intromittere. qd deberent posse pp maius
periculum, qd ibi imminet de iniusta snia, q. si de capra co-
gnoscerent. nec est dubium, q. si Papa vellet, posset statuere,
q. clerici per se possent hoc facere: vt patet in eo, qd legit,
& no. de homi. c. sicut dignum, in fi. de verb. sig. c. nouimus.
4 ¶ Scdò q. r. sæpe contingit, q. q. plati sunt in cōsilijs, im-
minent istæ causæ capitales: vtrum talis consulus a princi-
pe, quid ius velit de tali crimine: & quæ sit pœna imponēda,
possit consulere sine metu irregularitatis. dicit Io. An. q. aut
loquimur in cā absolutionis: & possunt consulere illum ab-
soluendum, q. est in cā absolutionis. aut loquimur in cā con-
demnationis: & tunc, si imminet condēnatio de pñti, nullo
mō consulat: nisi vbi esset leuis pœna imponenda. tunc. n. di-
ctare, vel pronunciare posset. j. de rapto. c. in archiep̄atu. de
crimi. fal. c. ad audientiam. aut nō imminet condēnatio de
pximo faciēda: & tunc interrogatus pot. rñdere. lex ita di-
sponit contra fures, latrones, homicidas, & si. arg. 23. q. 5. c.
1. 5. q. 6. c. delatori. & sic intelligitur qd not. hic Goff. & qd
no. j. de excess. prela. c. ex literis. Itē pot. suadere in genere, q.
fiat iustitia. 23. q. 5. c. pefsimus. de hac materia vide plenius
in summa eo. ti. §. 2. lib. §. clericus. ver. possent tñ clerici. &
se. & p̄dicta pcedunt, vtrum clericus possit in cā sanguinis
esse iudex, vel p̄bere consiliū. vtrum aut possit esse aduoca-
tus. dic vt j. de homici. c. ad audientiam. & j. eo. c. sniam.

¶ Clerici iudicium sanguinis exercere non possunt &c. nec de illo accusare sine formidine irregularitatis, nisi cum protestatione. de qua in c. praelatis. de homici. lib. 6.

S V M M A E.

- 1 Clerici, vel monachi lucri causa non debent negotiari.
2 Prohibitio negotiationis completitur monachos, & clericos seculares.
3 Laici non possunt conducere ecclesias ad firmam, remissive.

Secundum. Breue est, habens tria dicta. diuisio per se patet.

- 1 No. primò, qd clerici, vel monachi lucri causa non debent negotiari.
2 Prohibitio negotiationis completitur monachos, & clericos seculares.
3 Laici non possunt conducere ecclesias ad firmam, circa quod vide, quod no. Io. An. s. de eta. & quali. c. ex ratione. & vide c. dilecti. de deci.

S V M M A.

- 1 Mala vita clericorum est corruptio laicorum.
2 Episcopus potest cogere monachos ad obseruantiam regulæ.
3 Regula prædicatorum plurimum commendatur.
4 Status alienius ordinis si est in totum collapsus, debent ipsorum loco subrogari fratres alterius ordinis.
5 Labores impiorum iusti edent.

Relatum. Monachi incorrigibiles de monasterio expelluntur: & reformabitur monasterium de fratribus alterius ordinis, si de monachis eiusdem ordinis reformari non potest.

- 1 No. primò qd mala vita clericorum est corruptio laicorum.
2 Episcopus potest cogere monachos ad obseruantiam regulæ.
3 Regula prædicatorum plurimum commendatur.
4 Status alienius ordinis si est in totum collapsus, debent ipsorum loco subrogari fratres alterius ordinis.
5 Labores impiorum iusti edent.

non solum collegium (quod quandoq; consistit in paucis) sed in vna vniuersitate potest cadere delictum. de quo plene dixi. j. de simo. c. dilectus. & per Bar. in l. aut facta. de pœn.

S V M M A E.

- 1 Tabellionatus officium debet interdici clericis constitutis in sacris secus si non in sacris.
2 Clerici notarij an poterunt in causis ecclesiasticis conficere instrumenta. quod sic.
3 Clerici si ante clericatum erant notarij creati auctoritate Imperiali: an si postea de rebus ecclesiasticis instrumenta conficiant, eis credetur.
4 Notarius laicus super ecclesiasticis rebus potest conficere instrumenta.
5 Notarius Imperialis an possit conficere instrumenta in terris Ecclesiæ.
6 Episcopus interdixit clerico tabellionatus officium: an valeant instrumenta confecta post talem interdictionem.
7 Pœna appositio actui a iure prohibito non confirmat actum contra prohibitionem attentatum.
8 Notarius quid teneatur iurare.
9 Clericus in minoribus, an eoispo quod suscipit tabellionatus officium, videatur renunciare clericatu.

Sicut. Not. primò, qd tabellionatus officium debet interdici clericis constitutis in sacris: secus si non in sacris. Quærit glo. quæ est ratio huius iuris prohibitiui. dic vt in ea. Hostien. dicit, quod multiplex est ratio: sed rationes eius multæ aures non vrgent. veritas videtur, quod ideo interdicitur, quia istud officium est publicum auctoritate. & vocatur tabellio seruus publicus. quia debet se omnibus exhibere requisitus, vt instrumenta conficiat. ista autem ministeria laicorum clericis sunt interdita. vt s. eo. c. sed nec. & cap. clericis. ¶ Secundò quæro. nunquid qd clerici notarij poterunt in causis ecclesiasticis conficere instrumenta. glo. arguit, quod non. secundò, quod sic. & hæc verior quod ad ecclesiasticas causas, secundum Ioan. & Phi. vnde clerici possunt esse notarij Papæ. 5. q. 1. c. quidam. & c. episcoporum. & j. de simo. c. 1. Inter laicos verò non scribant: cum eorum conuersatio debeat esse segregata. 2. q. 7. c. laicos. imò nec debent rogari testes in instrumentis secularium negotiorum, si sunt presbyteri. 1. 4. q. 2. c. quamquam. & hoc scilicet, quod in causis ecclesiasticis possint clerici exercere tabellionatus officium, procedit sine dubio, si sunt creati a Papa. ¶ Quid ergo si ante clericatum erant notarij creati auctoritate Imperiali: an postea de rebus ecclesiasticis instrumenta conficiant, & credetur eis, ex ratione, quam facit hic Ioan. And. videtur quod non. quia iudicialis auctoritas, a qua pendet fides notarij, deficit in hoc casu. Imperator enim super rebus, & personis ecclesiasticis potestatem non habet: & mandare non possit expressè, quod instrumentis tabellionis a se creati super talibus detur fides: vt s. de consti. c. ecclesia sanctæ Mariæ. si non possit expressè, & specialiter: ergo non veniet sub generali potestate concessa. & hac ratione tenet Ioan. And. quod de rigore iuris tabellio constitutus a laico non possit super ecclesiasticis conficere instrumenta: licet econuerso tabellio clericus possit super temporalibus conficere instrumenta: licet possit sibi officium interdici. ar. j. qui filij sint legi. c. per venerabilem. §. rationibus. Et inferunt ista dicta Ioan. And. quod si illi, qui habent potestatem creandi notarios, de quibus s. de re iu. c. cum te. creauerint aliquos: non poterant conficere instrumenta ultra locum suæ iurisdictionis: intra locum verò confecta facient etiam extra locum plenam fidem. de quo dic per Bar. vt l. cunctos populos. C. de summa Tri. dicunt tamen quidam, qd notarius laicus super ecclesiasticis conficit instrumenta. & ita de facto seruatur: licet Ioan. And.

And. contra de rigore iuris, & veritate, vt dicit, propter defectum iudicialis auctoritatis, a qua tabellio recipit istam potestatem, in Authen. de tabel. §. 1. coll. 4. & secundum hoc etiam sequitur, qd notarius Imperialis non posset in terris Ecclesiæ, etiam inter laicos, conficere instrumenta. contrarium seruatur de facto, & fortè bene: conficit enim instrumenta notarius de consensu partis, siue partium. quo casu quando scilicet consensus accedit, potest iurisdictione extra territorium ius dicentis prorogari, vt l. ff. de offi. procon. & le. & quod no. s. de offi. dele. c. P. & G. ¶ Tertio quæro: qd episcopus interdixit clerico tabellionatus officium: an valeant instrumenta confecta post talem interdictionem. tenet Ioan. An. quod sic. quia si facit electus contra talem prohibitionem, punitur in priuatione beneficij: vt hic. & alia pœna sibi non reperitur inflicta. contenti ergo esse debemus pœna iuris, non alia inuenire. ff. de reli. & sump. fu. l. at si quis. §. & generaliter. & de sepul. vi. l. 2. §. non perpetuat. ¶ Aduerte, quia pœnæ appositio actui a iure prohibito non confirmat actum contra prohibitionem attentatum, vt not. plene Bar. in l. ait prætor. ff. de ope. no. nun. & l. non dubium. C. de legi. per Do. ratio ergo melior videtur: quia annullatio instrumenti propter carentiam fidei non concernit ipsum clericum: sed partes, cui prohibitio non est facta. & per hoc forte non esset malè dictum, qd si publicè, & per edita solemniter diuulgatum sit, quod clerici non possint conficere instrumenta inter laicos (ita quod omnibus ista prohibitio verisimiliter innotescat) tunc non valebunt postea instrumenta: sicut nec contractus initi cum prodigo post interdictum iudicis. vt l. is cui bonis. de verbo. oblig. ¶ Quarto quæro. in creatione notarij exigitur ab eo iuramentum: qd quid ergo iurare tenebitur. dicit Host. quod consuevit iurare, & quinque promittere. primò, qd instrumentum conficiet de his, quæ viderit, audierit, & requisitus fuerit, non admista aliqua falsitate. quod si fecerit, quid iuris? dic, vt dixi. j. de hæreti. c. fraternitatis. secundò quod secreta sibi iniuncta cælabit. tertio quod contractus a iure reprobatos non rogabit: aliàs puniretur. vt C. de sacrosan. eccle. l. iubemus. §. his tabellionibus. quartò, quod de omnibus instrumentis, de quibus rogatus fuerit, prothocollum tenebit: vt si super sumpto fuerit orta contentio, vel amissum fuerit, recurratur ad eum. s. de reproba. c. quoniam contra falsam. & de fide instru. cum P. quintò, quod fidelis erit illi, a quo constituitur. sextò, quod illud officium fideliter exequetur. quod dic, vt in Spec. de instru. ed. §. restat. ver. sed quæro sub qua forma. & consistit ista fidelitas maximè vt solemnitates debitas de iure, vel consuetudine non omittat: aliàs contra eum esset suspicio falsitatis: & tenetur ad interesse parti, quam lat. vt l. fina. C. de magi. conue. & liubemus. in fi. C. de testa. & l. fi. C. de fideiuf. & ista sunt optimæ leges ad hoc vltimum dictum. quod no. Et adde, quid iuris, si tabellio errauerit in die, in conscribendis, vel in alijs: an possit corrigere errorem suum. dic, vt no. Bar. in l. si librarius. de verbo. sign. ¶ Vltimò dicunt qd quidam, quod clericus in minoribus eoispo videtur renunciare clericatu, quod suscipit tabellionatus officium. quod non approbat Ioan. And. qui inducit istum tex. contra clericos Venetos, qui sunt notarij, & in curijs secularibus, & ciuilibus communiter acta scribunt: ego, eos excusando, dico, qd duplici de causa hoc factum. dum fuit illa ciuitas, arbitrandum est. primò, quia homines sunt catholici, & deuoti ad presbyteros in his actibus: maximam habent fidem: & nunquam reperta sit falsitas in testamentis, & actis causarum. tunc, quia ecclesiæ sunt pauperes communiter, nihil habentes, nisi oblationes, & illas paruas: ideo in subsidium ad illa officia est deuentum, &c.

S V M M A E.

- 1 Clericus an possit dictare sententiam in causa sanguinis: vel cognoscere de delicto illo, ex quo posset hoc sequi.

- 2 Clericus scribit literas, quod aliquis capiatur: quibus presentatis, captus est, & morti traditus: an clericus, qui ignorauit talem capturam tendere ad mortem, sit irregularis: quod sic.
3 Clericus si scribat dicta testium in causa criminali: si ex illis sequatur mors, est irregularis.
4 Princeps scribit vni suo rectori, vt capiat talem, & suspendat. quas literas presentatas rectori rector tradidit clerico legēdas: quibus lectis, ille capitur, & suspenditur: an clericus ille sit irregularis.
5 Clericus si sit aduocatus in causa sanguinis: an sola aduocatio faciat eum irregularem.
6 Clerici an possint vti ad suam defensionem balistis, & sagittis: & alijs armis tendentibus ad offensam.
7 Defensio iusta permittitur clericis, quantumcunq; resistentis læsio sequi possit.
8 Clerici exercebant officium chirurgicorum secantium, vel incidentiū, an incurrant irregularitatem.
9 Laicus chirurgicus, qui in sectione, vel incisione non potest reprehendi in aliqua culpa: ex mala tamen custodia infirmi, vel aliaratione mors secuta est: an efficiatur irregularis: ita quod promoueri non possit.
10 Clerici ex eo solo, quod intersunt iudicio sanguinis, an efficiantur irregulares.

Sententiam. Conciliū est, habens multa dicta: ideo non summa

tur: nec diuiditur. posset breuiter sic summari. clericis prohibita intelliguntur illa, ex quibus posset verisimiliter sequi vitæ amissio: vt sic prohibito eius iudicio sanguinis, omnia videantur inhibita, per quæ ad mortem verisimiliter peruenirent. hoc dicit. Et enumerantur hic quidam actus, & eorum exercitium ad mortem tendentium, vt sententiam dictare, vel proferre in causa sanguinis sententiam: literas scribere, vel dictare: balistarijs, & ruptarijs præponi: chirurgiæ artem, quæ ad incisionem, & aduersionem tendit, exercere. de singulis prosequitur Ioan. And. aliqua dubia declarando: quæ per q. assumam. ¶ Quæro primò. qd vtrum clericus possit dictare sententiam in causa sanguinis: vel cognoscere de delicto illo, ex quo posset hoc sequi. videtur, qd non, vt hic. in contrarium facit. 2. q. 4. c. illud. ibi [dum legum auctoritas in improbos exercetur, erit dictator immunis] ad idem. C. vt omnes tam ciui. quam crimi. l. vna. vbi administrator, depositio officio, conuenitur de crimine coram episcopo. so. ad c. illud dic, qd intelligitur, qd excusetur a culpa: non ab irregularitate. ad l. 1. dic, qd ibi loquitur, cum de crimine non agitur criminaliter, secundum Vin. tene ergo, qd dictare est in totum prohibitum: siue dictet, vt iudex, siue vt assessor, vel vt iurisperitus: non tamen intelligas, qd solo dictamine sequatur irregularitas: sed si postea subsequatur vindicta sanguinis. ex hoc enim proferenti præstat auxilium, & consilium, secundum Ioan. An. ¶ Sed quæro de scriptore, & lectore literarum. pone qd clericus scribit literas, qd aliquis capiatur: quibus presentatis, captus est, & mortuus. an clericus, qui ignorauit talem capturam tendere ad mortem, sit irregularis. dicit, quod sic: quia homines non consueuerunt capi pro nichilo: & lex promotionis in facto, non in voluntate, consistit: vt patet. l. 5. q. 1. c. fin. & credere debuit hoc euenire posse. de homi. c. is qui. lib. 6. & non debuit se subtrahere. de ser. non or. c. 1. ego credo ex qualitate personæ eius, qui capi mandauit, clericum, reputari in hoc culpabile, vel non. si enim iudex causarum ciuiliū, vel alius, qui non consueuit capere homines pro crimine, sed pro debito, hoc scribi clerico mandauerit: licet ex illa captura postea moriatur (quia fortè erat primò de crimine condemnatus: vel post illam capturam factâ pro debito de crimine capitali conuincitur clericus ille non erit irregularis: secus si scripsisset literas captionis ad instantiam iudicis causarum criminalium: vel illius, qui habet co-

gnitione de ciuilibus, & criminalibus. & sic intelligo quod dicit Ioan. An. ¶ Quid si clericus scribat dicta testium in causa criminali, dicit, qd est irregularis, si ex illis dictis mors sequatur: alia secus. sola enim scriptura in nullo casu irregularem constituit scribentem: quamuis alia puniri possit. ¶ Quam rem prohibitam exercet. ¶ Quare etiam, si princeps scribit vni suo rectori, vt capiat talem, & suspendat: quas literas presentatas rectori rector ipse tradit clerico legendas, quibus lectis, ille capitur, & suspeditur: an clericus ille sit irregularis, dicit, qd sic, quia ex lectura sua homicidium est sequutum; nec prodest sibi, si dicatur ignorasse tenorem, cum legit, quia debuit primo sibi legere: & reperto tali tenore, reddere, & dicere, quod ipse legere, non erat sui officij, ar. j. de homic. c. sicut dignus, & de clericis. ¶ Vterius ad idem quare. ¶ Quid si clericus sit aduocatus in causa sanguinis, dicit, quod sola aduocatio non facit eum irregularem: sed vindicta sanguinis, si ille, contra quem aduocat, occidatur. & hoc sine dubio, quia aduocat contra reum accusatum, quid si ad eius defensionem aduocat, & absolutus est, accusator autem punitur poena talionis, sententia etiam, quod sit irregularis. remittit tamen ad not. de hoc plenius. §. de postu. c. i. ¶ Tertio quare ¶ de balistarijs, & sagittarijs, & alijs armis tendentibus ad offensam: an clerici possint uti ad suam defensionem. ar. qd sic: quia non tendit principaliter ad offensam, sed ad defensionem suam, & reru suarum. & hoc intendebat, & non aliud: ergo non est homicida. §. dist. c. si quis viduam, de homic. c. significati. 2. Io. An. post Inno. distinguit inter instrumenta illa, quae tendunt principaliter ad mortem: nec potest eorum vsu, facto, & animo temperari: vt sunt sagittae, balistae, & ars raptiorum: & istis non licet clericis parari, etiam ad iustam defensionem, quia sunt instrumenta multum ad mortem immediata: nec recipit eorum vsus moderamen. aut sunt alia instrumenta, quae possunt regi, & regulari ad voluntatem defendentis: vt lanceae, spatulae, lapides, fustes, & similia: & ista licet clericis preparare ad iustam defensionem: nec sunt irregulares, si mors inde sequatur: sed debet impugnanti eos imputari, de homic. c. postulasti, sed dices, cum ad licitam defensionem liceat ista instrumenta offensibilia preparare, quare non ita est licitum dictare, vel legere literas in causa sanguinis: cum ibi etiam actus sit licitus, & iustus, videlicet ministrare iustitiam? Respo. ¶ Qd defensio iusta a iure permittitur, quantumcunque resistens lesio sequi possit: sed offensio, & impugnatio alicuius, etiam qui licite offendatur, non est clericis permissa. vnde scribere, vel dictare sententiam sanguinis (quantumcunque sit iusta:) quia non tendit ad defensionem clerici scribentis, vel dictantis, interdicitur est sibi istud officium. & ad hoc vide in Specu. tit. 2. §. iuxta. ad fi. ver. quid si clericus. In bello autem iusto clerici esse possunt etiam: vt rectores pro sua defensione. j. de sen. excom. c. dilecto, & vide quod no. Io. An. j. de iude. c. ita quorundam, & j. de homic. c. ad audientiam. ¶ §. fina. & c. pe. in fi. & §. de voto. c. ex multa. §. fin. ¶ Quarto quare de chirurgicis fecantibus, vel incidentibus: an clerici hoc officium exercentes incurrant irregularitatem, distinguit, quod aut nullus ex tali secatione, vel incisione decessit: & non est irregularis, contrahitur enim irregularitas ista ex occisione, vel truncatione: quae sequitur non ex secatione, vel incisione: quamuis clerici exercetes ista prohibita possint deponi: sed si mors inde sequatur, vel membri truncatio, etiam sine culpa ipsorum, potest dici, quod sint irregulares. facit §. de ata. & quali. c. ad aures. ¶ Sed quid dices in laico chirurgo, qui in secatione, vel incisione non potest deprehendi in aliqua culpa: ex mala tamen custodia infirmi, vel alia ratione mors secuta est: an efficiatur irregularis; ita qd promoueri non possit? videtur, quod sic, quia si deicit iam promotum ab executione ordinum susceptorum (vt dixi) multo magis debet impedire promotum, qui leuius impeditur: quam promotus deiciatur. ar. no. in l. pub. §. & si placeat, de

verbo. oblig. Ioan. And. tenet, qd laici ex exercitio huius artis (etiam si aliqui mortui sint) non efficiantur irregulares: de homici. c. tua nos, nisi possint redargui de culpa, siue negligentia. vt d. c. tua nos, facit l. licitas. §. sicuti. ff. de offi. praefi. ¶ Vltimo quare. dicitur hic, quod vbi exercetur iudicium sanguinis, interesse non debent. ¶ Nunquid ergo ex hoc solummodo, qd interfunt, efficiantur irregulares, dicit Inno. qd non: nisi interessent vt auctoritatem, vel opem praestantes. Idem si consilium, operam, vel fauorem daret. j. de homici. c. sicut dignu. dicit etiam Hosti. quod si ad praelatum spectat iurisdicctio, nullo modo debet interesse vindictae. de exco. pra. l. c. ex literis. Idem in Spe. de le. §. iuxta. ver. quid si episcopus.

S U M M A E.

- 1 Constitutio Turonen. concilij puniens religiosos audientes leges, vel physicam, est canon latae sententiae. Constitutio ista an extendatur ad habentes personatus sine cura. nume. 12.
- 2 Exeuntes claustrum causa audiendi leges, vel physicam puniuntur.
- 3 Verba illa [sic excommunicatus ab omnibus habeatur] non important excommunicationem ipso iure: sed per iudicem ferri debet.
- 4 Religiosus habens notitiam legum, an possit eis studere in camera sua.
- 5 Studium theologiae ampliatur, si in alia facultate studium prohibetur clericis.
- 6 Monachi, & religiosi studentes in physica, vel legibus an sint statim excommunicati: vel demum post lapsum duorum mensium. Et a quo tempore continentur illi duo menses. nu. 11. Et quid si non causa studij, sed causa honoris, vadunt ad principium amici incipientis in legibus, vel physica. nu. 7. Et quid si volunt aliquando honorare doctorem, qui caret scholaribus. num. 8.
- 7 Monachi egressi a claustro causa audiendi leges, vel physicam: si infra duos menses se retrahunt: sed post aliquale spatium (forte mensis) iterum reuertuntur: & sic sepius faciunt, an incidant in poenam.
- 8 Persona ecclesiastica, an poterit aliquibus socijs priuatim in camera legere leges.
- 9 Personatus potest esse in ecclesia sine cura.
- 10 Absolvere qui possint ab ista poena excommunicationis.
- 11 Poena, quod studentes in legibus, vel physica amittant spem promotionis: an habeat ita locum in clericis, sicut in religiosis.

S Vper specula. ¶ Constitutio Turonen. concilij puniens religiosos audientes leges, & vel physicam, est canon latae sententiae, & incidentes in illam debent per locorum ordinariorum publicari, & extenditur ad habentes dignitates, vel personatus, & ad presbyteros. ¶ No. primo, qd puniuntur exeuntes claustrum causa audiendi leges, vel physicam. Quid ergo si in claustro audiant, vel legant. dicit Hostien. qd non ligantur quod ad verba: sed bene ligantur quod ad mentem. de qua j. c. §. quia vero. argumentum pro & contra. §. de offi. or. c. inter cetera, dicit tamen Hostien. qd hoc indigeret declaratione, & consiliis tali audienti, in claustro, qd ex hoc reputet seligatum. ar. j. de cleri. ex. c. illud. §. licet autem. nam exitus videtur fuisse causa impulsiva constitutionis: sed finalis causa est, quia tales scientiae religiosi non conueniunt: cum etiam eis prohibeatur earum exercitium: vt patet. §. de postu. c. 1. de homici. c. tua. competit enim monachis lachrimari, orare, & legere. 16. q. 1. c. 4. 5. & 6. vide per Archi. 1. q. 4. c. Saluator. ¶ Secundo no. qd illa verba [sic excommunicatus ab omnibus habeatur] non importat excommunicationem ipso iure: sed per iudicem ferri debet: vt patet in ver. nos volentes. vbi dicit, qd de cetero vult, quod ipso iure, quasi ante presentem consti-

stitutionem poenae Turon. concilij, quod loquitur per praedicta verba, non sit canon latae sententiae: sed ferendae. vide quod no. §. de iudi. c. 1. ¶ Tertio no. qd prohibetur istis auditus lectio, & studium harum scientiarum. an ergo in camera studere possint tales in istis scientijs. verba deficiunt. & ex mente Host. ¶ dum vult, qd in camera habeatur notitia legu, non videtur studium esse prohibitum: licet rationes finales huius prohibitionis etiam extendantur ad studium camerae, quod non credo. quid enim si magnus iurista ordinetur ad sacros, vel promoueatur ad dignitatem: an si studebit, ligabitur hac poena. renuenciam Papatui, si crederem mihi sub hac poena studium legalis sapientiae prohiberi. est enim res sacratissima, quae constringit hominum vitam sub regula, pretio numerario non aestimanda. vt l. 1. de var. & extraor. cog. nullusq; de eius sapore posset ferre sententiam: qui suauitate eius dulcedinis non gustauit. & temerarium est danare, quia nescias. ¶ Quarto no. qd studium theologiae ampliatur, si in alia facultate studium prohibetur clericis. & sic multumodo populi stabilitum est, & salus orbis terraru. ¶ Oppo. primo. iste tex. prohibet clericis audire legalem scientiam: sed videtur, qd male faciat contra intentionem suam: de qua. §. in Gregoria. constitutione. vbi dicitur, qd ista compilatio tendit ad hunc finem, vt vita hominum sub iuris limitibus reguletur: vt qd quilibet honeste viuat: alterum non laedat: ius suu vniciq; tribuat. Ista autem aequae bene, & melius poterunt ministrari per praelatos, si instructi erunt in legali scientia, & non ignari. quia per leges scientia canonica roboratur, & iuuatur. vt j. de no. ope. nun. c. 1. & est pars diuinae. & per ora principum diuinitus promulgata. vt l. fi. C. de praescrip. lon. tempo. praeterea multae materiae legum sunt necessariae clericis pro regimine rerum spiritualium. vt de emp. & vend. de legato. de deposito. de dote. de pignoribus. de causa pos. & proprie. de testamentis. de ope. no. nun. de multis alijs, super quibus, cum coram canonista ventulabuntur, ignorabit penitus quae sit natura illius actus. & quid in ea veniat ratione morae, vel culpae. & sic ignorabit iura: & erit iudex sine iustitia contra. c. forus. j. de verbo. sig. Refert Io. An. Ross. dice re, qd Papa cum suo concilio fecit hoc, vt vulpes faciant, quae damnant cerasa, cum ipsa non possunt comedere. & dicit, qd multum legalis scientia est necessaria canonistis: qui ipsam nescientes in collationibus iuristarum, quae occurrunt in materia testamentorum, possessionu, contractuum, & si oportet eos stare tacitos, velut testes. & ego vidi eos quosq; velle loqui in casibus dubijs, velut principia ignorabant: sicuti ignorare eos quae non intellexerunt, necesse est. dicit tamen Host. qd sine auditu, & lectione poterant canonistae de praedictis materijs legalibus per studium librorum in camera informari, & instrui. & si contigerit casus dubitabilis, ab alijs poterit querere consilium, & certiorari. 37. dist. §. si. 2. q. 3. c. si habes. ff. de fideicom. l. 1. apud Iul. facit l. ad Corin. 6. & in materijs communibus. (vt est materia iudiciorum multu cois canonistis, & legistis) bene credo per studium camerae posse canonistam assequi: sed materia testamentorum difficilis. & illa de verbo. obl. & multas alias canonistis ignotas male credo per studiu camerae instrui posse. vox enim viuua multum confert. vt ait Hiero. super procemio primo Gen. & audiui sepius a Doctore meo. qd per seipsum studet, per seipsu ignorat. ¶ Quarto ¶ veru monachi, & religiosi studentes in physica, vel legibus, sint statim excocati: vel demu post lapsu duoru mensium. de quo. §. eod. c. non magno. certu est, qd post duos menses. sed per istud c. dicunt qdam, qd etiam ante: vt sic hodie statim qd religiosus exit claustrum, & intrat scholas, sit excocatus ipso facto per illud c. & hoc tenet Inno. §. eo. c. non magno. & Hosti. & glo. pe. hic sentit hoc idem. Goff. tenet, qd demum post duos menses: vt hic. in fi. ibi [nisi infra spatium praescriptum] & c. & hac opi. etiam placet hic Inno. & Vin. & hac videtur mihi verior. qd

illud c. venit ad declarationem, & augmentum poenae sententiae excocationis: quam vult infligi ipso facto in alijs. ergo istud concilium non mutatur, arg. l. praecipimus. in fine. de app. nisi ergo infra duos menses ad claustrum reuertatur, excommunicatus est, & non ante, etiam si certum sit ante redire non posse. arg. j. de elec. c. commissa. lib. 6. & plenius per Bar. de verb. oblig. l. in illa stipulatione. si kalendis & c. Quare Io. An. pone, qd religiosus canonista, vel theologus vadit ad principiu amici incipientis in legibus, vel physica causa honoris. videtur, qd incidat, quia hic damnatur lectio, & auditus. ergo verbis deseruere debemus, quamquam duris, vt l. prospexit. qui, & a qui. contrariu tenet Io. An. quia non est tam amara interpretatio contra mentem faciendam. vt l. pe. ff. ad exhiben. audire enim, legere, & intrare intelligitur cum effectu. vt l. 1. ff. quod quisque iuris. nec videtur esse in loco, qui non ea mente venit, vt ibi perseveret: sed recedat. vt l. ex facto. la grande. de haere. insti. & §. de iudi. c. 1. ¶ quid dices si religiosus vult quosq; honorare Doct. qui caret scholaribus. dicit Io. An. non admittit istum honorem. quia posset fieri fraus legi. frequens. n. visitatio est in poena, & facit incidere in poenam hanc. non autem illius, quae raro accidit: vt in qone praecedenti. ¶ Vterius quare. dicitur hic, qd post lapsu duoru mensium clerici incurrunt istam poenam: antea autem si defisunt: vel monachi ad claustrum infra dictum terminum redeunt, sunt immunes. pone ergo, qd intra duos menses se retrahunt: sed post aliquale spatium forte mensis iterum reuertuntur: & sic sepius faciunt. an in poenam incidant. videtur, qd non: postquam semper abstinent infra tempus permittum. Ioan. An. post Host. dicit tales incidere, quasi prima vice habeant illud beneficium dilationis: non secunda, vel vteriori vice: quasi hoc consuetudini deputauerit: ideo iuris beneficio sunt indigni. vt l. nemo. C. de epi. audi. & leges essent eis ludibrio. quod cauendum est: vt l. cum non solu. ad fi. de bo. quae lib. & c. commissa. de publica. & fieret fraus legi. quod si militet praecauendum est, vt l. fraus. ff. de legi. ¶ Quare quare etiam Io. An. ¶ vtru per fora ecclesiastica poterit aliquibus socijs priuatim in camera leges legere. dicit, qd non. quia in culpa simili est & c. vt l. 2. C. de haere. Alij dicunt illud veru de scientijs, quae in se male sunt, & ideo damnatae: fecus de scientijs, quae omnino in se non sunt male: sed ideo audiri non debent, quia certis personis sunt prohibita. facit quod not. in fi. de offi. deleg. c. ex parte. Sed dicit Hosti. qd quicquid isti dicant, Birria semper homo. quia & lectio prohibetur, & studium: vt patet. §. talis ergo non euadet sententiam: vt non verbis, sed rebus lex imponatur. de elec. c. commissa. cum concor. lib. 6. & sic a lectione, studio, & auditu principaliter prohibeantur. & huic adde quod no. Io. An. j. de reg. iur. c. cum quid vna. lib. 6. in mercuria. ¶ Quinto quare glo. 2. ¶ a quo tempore continentur illi duo menses. dicit glo. qd a tempore publicationis huius constitutionis: quae cum sit hodie omnibus nota, statim qd isti audire ceperint, sunt ipso facto ceceni excocati. & sic hodie spatio duorum mensium est extinctum. Ita sentit glo. & glo. pe. & dixi. §. in 2. q. Vin. contra. & dicit illud spatium numerandum ab exitu monasterij hac de causa. Idem Inno. Pe. & Abb. quod ad religiosos. quod ad clericos ab incaptione auditus. & aduerte, secundu eos, qd intatu exitus hac de causa consideratur: qd si post exitum monasterij ductus poenitentia infra duos menses defisat a tali studio temere incapto: sed non redeat ad claustrum (etiam si se transferat ad theologiae studium) infra residuum illorum duorum mensium excommunicatus erit. quia non solu defisitentia, sed reuersio ad monasterium requiritur infra duos menses. quod est veru: nisi abbas infra illum terminum sibi commoranti extra claustrum licentiam dederit transferendi se ad studium theologiae: per quam licentiam, & consensum abbatis purgatum est vitium, & defectus illius temerarij transitus: sicut purgatur vitium furti, cum res reuertitur in

in potestatem domini. ff. de usufructu. l. si fur. Et si post licentiam abbatis iterum ad studium legum, & physicarum redeat, in hac sententiam incidunt ipso facto, secundum Vin. etiam non exceptato sine duorum mensium: ut dixi. s. in 2. q. ¶ Sexto quarto. ista constitutio extenditur ad multas personas, & inter ceteras ad habentes personatus. ¶ nunquid ergo ad habentes personatus sine cura. glo. tenet q. sic. & collige ex hoc, q. potest esse in ecclesia personatus sine cura. & sic dignitas non curata, ut primicerij, de consti. c. cum accessissent cancellarij, ut ec. bene. c. vno. de excels. prela. c. inter dilectos. Idem de alijs dignitatibus, que sunt in ecclesijs ex consuetudine ipsarum, secundum Goff. Et aduerte, quia gl. extendit istam constitutionem ad omnes curatos. quod posset esse verum, secundum Inno. de curato nomine proprio. si enim ex delegatione, vel ut vicarius curam haberet, non est dubium, q. non ligaretur hac constitutione, secundum eum. quod putat verum Host. de vicario temporalis, qui ponitur, & deponitur per ipsius episcopi voluntate. s. de insti. c. 3. vicarium autem alius ecclesie curatum, putat Host. astringi hac constitutione potius, q. rectorem. de offic. vicarij. c. clericos. de fil. presby. c. constitutus. & cle. 1. de offic. vica. sed hodie terminatum est, rectorem curatum non teneri ratione curae tantummodo: sed ratione ordinis sic. ut hic. & j. eo. c. 1. lib. 6. eodem modo de isto vicario dici potest, secundum Io. And. ¶ Septimo quartum glo.

14 ¶ qui possint absolueri ab illa pena excommunicationis. dicit, q. ordinarij: postquam Papa sibi non referuauit. Idem Goff. Inno. & Hostien. qui dicit & proprium diocesenum, & eum, sub quo studet, absolueri posse. Ab. contra. de offi. le. c. pe. quae ad proprium. ¶ Octavo quartum glo. vi. ¶ vtrum illa pena, q. tales studentes amittant spem promotionis, habeat locum in clericis, sicut in religiosis. quidam q. non: sed tantummodo pena excommunicationis. glo. contra. quia cum illa prohibitio extendatur ad istos: debet intelligi talis extensio cum omnibus suis qualitatibus: ut no. Bar. in l. 1. §. cum plures. ff. si fur. se. di. praterea tex. hic dicit hoc extendi & c. Istud enim pronomen, hoc, refertur ad concilium Turoñ. nec est ratio, quare magis ad penam excommunicationis: quam ad penam promotionis extensio referatur. & ut dicit Hiero. super Malachiam. regula scripturarum est, in manifestis non extenuare quae scripta sunt. cum ergo haec litera manifesta sit: & sic in verbis nulla sit dubitatio: non est recurrendum ad coniecturas. ut l. ille aut ille. §. cum in verbis. de leg. 3. pro augmento igitur fidei catholicae (ut clerici in alijs non intenti vacent theologiae studio) intelligatis tex. simpliciter quod ad penas concilij Turoñ. & c.

ADDITIO.

¶ Audientes leges. Vide Henri. de Pirro. Instit. de iur. natu. §. constat.

FINIS.

Series Chartarum.

AAA BBB CCC DDD EEE FFF GGG HHH III KKK LLL MMM NNN OOO PPP QQQ RRR SSS TTT VVV XXX YYY ZZZ.

AAAA BBBB CCCC DDDD EEEE FFFF GGGG HHHH IIII KKKK LLLL MMMM NNNN OOOO PPPP QQQQ RRRR SSSS TTTT.

Omnes sunt Terniones, praeter qui est vnus.

Faint marginal notes on the left side of the page.

Faint marginal notes on the right side of the page.